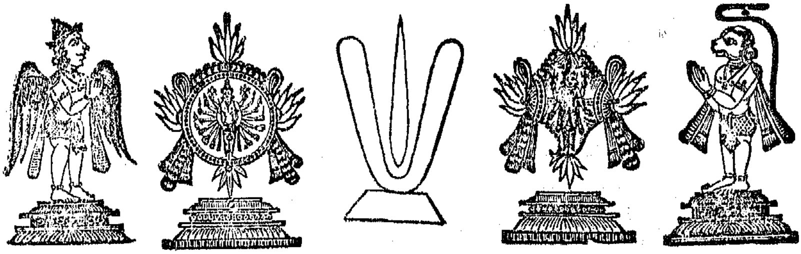
1909.

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 ।
𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑌃 ॥

[illegible] ।
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible] ॥
𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌿𑌷𑍁 ॥

சீரொன்று தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

[illegible] ।
[illegible] ॥

|| ஶ்ரீமத்ஸாராஸ்வாதிநீ வ்யாக்யாப்ராரம்ப: ||

ஶ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ | வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி || ஸாக்ஷாந்நாராயணம் தேவமுத்த்ருத்ய தைஸ்ஸகீக்ஷயா | அவதீர்ணமிவ ந்யாஸம் ஶ்ரீரங்கநாயகம் பஜே || ஶ்ரீமத்வேதாந்தகுரோர்நவ்யாம்ஸ்ருஷ்டிம் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் | வ்யாகரவாணி ரஹஸ்யார்த்தஜ்ஞாபகாநாம் ப்ரஸாதாய || ப்ரஸித்தமான ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யாநத்துக்கு விஷயப்ரயோஜநங்களை ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு நிர்விக்நபரிஸமாப்திப்ரசயமசநாயம் மங்களாசரணம் செய்தருளுகிறார், (ரஹஸ்ய இத்யாதியால்.) இதில் முந்தின ரஹஸ்யஶப்தம் ஸ்வாத்யாயவிதாசார்யத்வம், இரண்டாம் ரஹஸ்யஶப்தம், ஸதாசார்யப்ரஸாதி ஸம்ப்ரதாயஸம்ப்ரதாயம் எல்லாத்தையுங்காட்டுகிறது. ரஹஸ்ய: என்கிறவிதுவே ஸம்ப்ரதாயஸித்தரஹஸ்யங்களையும் சொல்லவைத்தாயிருக்க, த்ரயரஹஸ்ய: என்றதிகம் ப்ரயோகித்தது, "ஸதாசார்யஸம்ப்ரதாய:, ஸதாசார்யஸாக்ஷாத்க்ருதஸம்ப்ரதாய:" என்கிற ஶ்ருதியாலும், "ரஹஸ்யம் ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யயம் த்ரயம் ஸுகதோஷஹரம்" என்று ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரரஹஸ்யாம்நாயவசநத்தாலும், சொல்லப்பட்ட க்ரமத்தை காட்டுகைக்காக. இப்படி த்ரயரஹஸ்ய: என்கிறவிடத்தில், பஹுவசநம் பாஹுல்யபரமானாலும், ரஹஸ்ய: என்கிறவிடத்தில், அநேகார்த்தவாசகஶப்தேஷு ஏகார்த்தாபாதம் (நயோசிதம்) நஜதத்தம். இங்கு நம: என்றிவ்வளவே அமைந்திருக்க வாக்யஶேஷம் என்றும் அதிகம் ப்ரயோகித்தது, நமஶ்ஶப்தத்துக்குள்ள ப்ரவ்ருத்திநிமித்தவேதநாதிகங்களையெல்லாமிங்கே தமக்கு விவக்ஷிதமென்று காட்டுகைக்காக. நம: என்றிவ்வளவே ப்ரயோகித்தால்ஸக்ருத்ப்ரயுக்தஶப்தஜநிதப்ரயாஸத்வகல்பநையே

ஶ்ரீஸாரப்ரகாஶிகா ||

வந்தே ஹஸ்திகிரீஶஸ்ய வக்ஷஸ்ஸ்தாம் வாரிஜாஸநாம் | யதபாங்கேக்ஷணாத்ஸாம்யமப்ரத்ருஷ்டா ஸர்வஸம்பத: || வந்தே ஶ்ரீரங்கயாமுநம் ஹம்ஸமாசார்யம் | யதாவாஸ்யகம் ஶ்ரோத்ரேஷு ப்ராணம் நிராபேக்ஷம் || ஶ்ரீமத்ராமாநுஜ ஸம்யமீந்த்ரகருணாஸம்ப்ராப்தஸத்தம் தயா ஶ்ரீமத்தேஶிகதேஶிகேந்த்ர,

(ஸா-டீ) ப்ரயோஜனரஹிதமாயொழியும். நச்ஶப்தத்தைச்சொல்லுகிறோமென்றின்
ங்கனே ப்ரயோகித்தால் ஸர்வஸாதாரணமான விஶேஷத்தினுடை
யெல்லாமிங்கே நமக்கு விவக்ஷிதமென்று வாக்யதாத்பர்யமாமிறே. இத்
தால் ஶாஸ்த்ரவிஷயத்தில் அதிஶயிதஶக்திகத்வம் என்றதாய்
த்து, அதில் ப்ரமாணங்களிருக்க அப்ரமாணத்வ ப்ரயோகி
த்தது இந்த ஶாஸ்த்ரஜனம் ஸாக்ஷாத்பகவந்தவனன்றிக்கே வேதப்ரணம்
போலேஸ்ருதிஸ்ம்ருதிபோதிதமாய், ஶ்ரீபராஶரமைத்ரேயாதிஸ்வயம்
...

(ஸா-கா) ...

(ஸா-தீ) தெயம் (ப்ரணீதஹே) ப்ராபகத்வேந ப்ராப்யத்வேந வெ.
ஶேஷம் (தத்ர) தத்தமாத்மாக்ஷ்யம் என்றுசொன்ன மாமாவம்பமொ
லென்றபடி ஸாரமெந்ந சொல்லியிருக்க இவர்களுடைய மாமகவம்
ஷமாக வேண்டி விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்களும் மா
க்களில் கைங்கர்யத்திலாகில் தத்வஜ்ஞாநாதிகளாய், ஶேஷாதி
யுங்கள் ந்யாஸாபேக்ஷங்களா யொழியிவர்கள் ப்ராபகத்வேந ப்ராப
த்வேந வரணீயராவரோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜமதாம்வதீ) என்.
ஆனல், ஸம்ஶ்ரயிக்கும் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (
வதீ) என்று. பிராட்டி இவனுக்கு ஶேஷஸம்பந்தயாகையாலே இது
ஸம்ஜியாதென்று கருத்து. இங்கு அம்ஶமாக நிர்தேஶிக்கிறவித்தா
ஶேஷாதிகார ந்யாஸத்திலிருவருமுத்தேஶ்யரென்று சொல்லித்தாய்த்
இஶ்லோகத்தில் பவ்யார்த்தாலே இம்மாவாபராஸாரவ
ப்ரபந்யத்துக்கு மாமாவஹிஜந விஷயமென்று முத்தராஜ
தாலே ஶரணாகதிஆராரமோக்ஷம் ப்ரயோஜநமென்றும் ஸம்வி
மாகிறது. இம்மாவம்பராஸாரமொக வாதாயிகாரத்தே
டே காயிகாரமோ ஹீநாயிகாரமோ, வகாயிகாரமாகில், தயோஜநதி
விதாகிகஷிம்ஹஸ்யத்ரார்ஹ மாமாவாமவாராஸாரஸம்வண-
என்றருளிச்செய்யக்கூடாதொழியும். கமவங்கதக த்யாஜ்யயிகார
களிலே மெகப்ரகாரணஸரத்தித்தத்திலே இப்படியருளிச்செய்யக்
ண்டிலோ மிறே. க்ஷமவத் ப்ரயிதாமென்றயிகாரதயோஜமவா
ஹமும் விரோயிக்கும். மாமாஹ்யஸ்தமாமாஹ்யஸ்தென்கிறத்தோடு வ

(ஸா-கா) தேவாவமஹ்யஸ்தேதஜாஶஸஸ்வ' ஶ்ரித்ய ஸ்வப்ரகாரோண
யதேவ விஶ்வாதிஶாயிததிமெவஹித்ர்யவிஶிஷ்டஸவத்தம் த்யஸ்தம் த்ரஶ்
தெஹாதாவாயதாவெணாவதீய ஸ்ஶ்ரீஶ்யாஜ்யவிஶேஷணஸவெ
ஷாம்ஸகஶ்ஶாஸ்வஸ்ஹ ஹாரஹஸ்யத்ரயஸாராயஹதஸ்யபரதவ
ராஷாயஸாய நஸ்யஹார ந்யாஸஸ்ய நிஷ்க்ருஷ்ட ஸ்வரவஜ்ஞாவநாய
ஸ்வதஜாஶிஷஹெஹிஷஸவ ப்ரதாணாநுஸாரோண ரஹஸ்யத்ர
வ்யாஹிவ்யாஸநிஷ்ஶிவபரிஸதாவ்யஸ்யம் ஶ்ரீஶ்ஸ்வத்யாவார
வம்மாநஸ்வாராவதம்மஜம் ஶிஷ்யஶிக்ஷாயம் ஶ்லோகேநிபய
தி (மாமாஹ்யஜதி) (நதோவாகம்) நதத்தி (கயீதஹே) கஹ்யஸ்யாதம். த
ஜாவாராவகவாக தம்மஜவஸ்யவததாந நிர்தேஶேநாஸக்த
ஷ்டிதகவஸிஜயேகயீதஹாதித்துவாத்தும். யதாகயீதஹீதிவாசம். தஜா
நாஷ்டிதஸ்யதம்மஜவஸ்யஶிஷ்யஶிக்ஷாயம் ஜியெநிர்தேஶாக "ஸம

(ஸா—நி) ராக்ஷியமாம். உபோத்காதாத்யதிகாரங்களுக்குப் போலவும் ரஹஸ்யவிஷய ப்ரபந்தாஞரத்துக்குப்போலவுமிதுக்குமாத்யங்களில் ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகங்களும், என்னுயிர் தந்தளித்தவரை' என்று முடிவிலே ஸங்க்ரஹப்பாட்டும் மேலே உதிகவிதாகீத்கஷிம்ஹஸ்யத்யாதிவாக்யமுமிருக்கையாலே விஞகவம் ஸுஷ்டமாகத்தோற்ற நிற்க, இதுவுமுபோத்காதாயிகாரத்தோடே ஸகமென்கை ஸாஹஸம். "விஞாம் ப்ரகீர்த்தயிஷ்யேதோத்காதம் ப்ரவக்ஷ்யதே" என்றவுபோத்காதத்தில் காட்டில் ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகளாதாஞரங்களாகிறப்போலே ஶாராவந்தி ஹஜநஸஶ்யத்ந மும், அயந்ராஞரமாகையாலே ஸாரநிஷ்கர்ஷாயிகாராதிகளுக்குப்போலே இதுக்கும் விஞகவஶஜநீயமாயிருக்கவேண்டுவது நம்ந்யாயம்மன்று. இனி இது விஞாயிகாரமாயிருந்து ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடேகப்ரபந்தமாகிறதென்னில் அப்போது ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரெ ஶாராவரம் வராஸாராயிகாரஃ ப்ரயஶஃ என்றருளிச்செய்யப்ரஸம்கிக்கும். ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரெ என்கிற ஸவத்ஶ்யஞபக்ஷமும் அயிகாரஶப்ஜமும் நவீநங்களானசிலஸ்ரீகோஶங்களில்கண்டாலும்ப்ராவீநஸ்ரீகோஶங்களிலே காணாமையாலே நவீநவாஶநாத்ரணீயம். இஷ்டாந்த்திலும் ப்ரயஶஃ என்றுதே ஸம்வர்ணத்தஃ என்கையாலே தொஷம்தவஸ்யம். உபோத்காதாயிகாரஃ ப்ரயஶஃ என்றுதே விதீயஃ என்னவும் ப்ரஸம்கிக்கும். க்ருஹமவந்தஃஎன்கிற ஶம்ஶாவரணமும் முன்புபோல் விரோயிக்கும். அயிகாராரம்ஹத்தோறும் ஶம்ஶாவரணங்கண்டதில்லையிறே. "முப்பத்திரண்டிவைமுத்தமிழ்சேர்ந்த" வித்யாதிகளாலே ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஆத்ரிம்ஶதயிகாரமென்கிறவிவர் வாக்யங்களோடும் விரோயிக்கும் அநுஶாஸநஹாமாஞத்தில் "ஸம்க்ஷேஷ ஸாரவாஹிஃ" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் நிமஶநாயிகாரத்திலுமிஶாராவரம்வராஸாராயத்தை எடாமையாலும், அயிகார ஸம்க்ரஹப்பாட்டுக்களிலே, என்னுயிர் தந்தளித்தவரை" யென்கிற பாட்டுத்துடங்கி யஞாஷி செய்தருளாமையாலுமிது விஞாயிகாரமாய்க்கொண்டு ஸகப்ரபந்தமாகக்கூடாமையாலே விஞப்ரபந்தமென்றுமிடம் ஸிஜம்.

(ஸா—கா) ஶாநம்ப்ரயொமரணாஶபஹிஷ்காரஸிஜயெ|பஹமாயாப ஹமாஹாதீநாஶஷ்டாயத்யாயத்யாஶவக்ரஶஃ|| நாநாவ்யாகரணாவிஜ்பஹமாவி அத்ரிஷ்ரஹெ|ஶஷ்டாஸாயாகஶா ஹாயெத்ஶாஷிகாம்ஷாதுநக்ஷஹெ"|| உத்யாக்ஷப்ரகாரெண"ஶாவாஶதம்கயஶயீஶஹிரம்மயாயத்"தி த்யநத்யயாஸிஜப்ரயொமாதெவராவ்பஸிஜெஷ்டகதத்வ்யதாபொயகவியிஜா

(ஸா-தீ.) இப்படி இது ஶிஷ்யப்ரபந்தமாகவேண்டுகையாலே இதற்கு மங்க ளாசரணமும்விஷயப்ரயோஜநநிர்தேசமும்செய்தருளுகிறாரென்கிறது உபக்ரமம். ப்ராசீநக்ரந்தத்திலுள்ள ரஹஸ்யத்ரயஸாரங்களெல்லாத்திலு மிதுகூடவேயிருக்கையாலும் ஸம்ப்ரதாயபரிபாலநாதிகளைப்போலே யித் தைத் தனித்தெழுதக்காணாமையாலும் ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரமுபதேசி த்தருளுகிற ஆசார்யர்களெல்லாருமித்தைத் தொடங்கியே உபதேசிக்கை யாலும்ஸர்வக்ரந்தங்கள்தோறும்ஸமாநமாகிதமாயாதல்க்ரந்தஸமாநமாகி தமாயாதல், ஒரு வாக்யமருளிச்செய்கிறவிவர் இந்நிகமநபாஸுரத்தி லப்படியொன்றருளிச்செய்யாதொழிகையாலும்,ஸம்பந்தீஜமந்தாம்பந்தீயென்று பக்ஷமித்தஸம்பந்தீஸ்வஸம்ஸாரணஸம்பந்திவிஷயமென்றுபஸம்ஹாரத்திலும் காண்கையாலும்,ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிற ஸகல ரஹஸ்யார்த்தங்களும் ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்திகளாலே தெளிந்தோ மென்றவர்களுடையவுபகாராதிஶயத்தைப்பொய்கைமுனி இத்யாதியான பாட்டாலே இவ்விடத்திலநுஸந்திக்கையாலும், சூஹமவக்ஷ்ய: ப்ரதீதாதி த்யாதிகள் ஶாஸ்த்ரஸாராநுஸரவிஷயாதிநிர்தேசப்ரயோஜநங்களாய் ஸம் ஸம்ப்ரதாயங்களுமாக நிபந்திக்கலாயிருக்கையாலும், இந்நிகம நபாஸுரஸாரஸங்க்ரஹ இத்யாதிநா கவிஷ்யஸ்ரவணஸ்வா,நாநாஸ்ரு இத்யாதிநாக்ருதஸ்வா, ஸம்ஸாரஸ்வஸ்வரூபநாஸ்வாபேக்ஷ, உபோத்கா தவிஷயாவா,ப்ராஸங்கிகவிஷயாவா,ஸங்கதமாய்,தனித்தோரதிகாரமன் றிக்கேதானும் ஸம்ப்ரதாயாநுப்ரவிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீரஹஸ்யத்ர யஸாரத்தோடே ஏகப்ரபந்தமாகவுமாம். இப்பக்ஷத்தில் "நாநாஸ்ருத்

(ஸா-கா) த்ய:| பஹுவிதம்ஶாஸ்த்ரம் ததிவ்யத்ருஷ்டிம்ஸாரஸங்க்ரஹஸ் யாஸாவ்ருத்திரிஹாவ:.(வ்யாக்யாஹி)ஶரணாக்ஷேநதிஶேஷ:. ஏகப்ரப ந்தயாருப்ரஸங்கிதம்வைரயோ நாநாஸ்ருதஸாரஸாரஸங்க்ரஹஶிஷ்ய க்ருத்யாதிகாரயோரயுஸங்கித:, வ்யாக்யாஹீதிவாரிகாரவிஷாமஸாம்ப ப்ரபந்தநாதிகாரயோரயுஸம்ப்ரஹீத: (வா-ஸங்கித:) ஆஹ்ருத விதி ஜமத்தாரணகேரகேஸரிஸவிதீஸ்வரப்ரதிவாதகாயுவம்பகதகத்ர யபரதேவதாவாரஸாயுக்யாதிகாராணாஶயுஸங்கித:. ஸம்பந்தீ ஜதி ஸிஷோவாயமோய நாயிகாராயுஸங்கித:. ஜமதாம்பதீ ஜதிவ்யா ந்ப்ரதிதந்த்ராயிகாராயுஸங்கித:. நமோவாகஶயீஹீக்ருதேந வை ஷ்ணவிப்ராஹ்மணாநஸுத்ரத்வவாதிந:" ஸ்ரீஜாநாம்ருதணம்ஸ்ருத் க்ருத்ஸ்வவாஸிநா" இதிஸக்ஷ்வகரணாநுஸந்தாநஸ்ய கேஸம்க

॥ ௨௦ ॥ பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார், தண்பொருநல்வரும்
குருகேசன், விட்டுசித்தன் துய்யகுலசேகரனம்பாணநாதன்

(ஸா-டீ) ஸ்ரீமத்ஸ்ய என்கிற ஶ்லோகம் ஸ்ரீமஹத்யஸாரத்துக்கு ப்ர
திஷ்டாபநமாய் நிக்ஷேபமாக ஸம்ப்ரதாயணமாம். ப்ரஸ்ர
ஸம்யாகவிவேகமஹத்வ ஶீக்ரதியம் ஸநாதனம் ஸத்ய
ப்ரகாசநிஷ்டம் ஜகத்ஸ்தஸ்வ ஜீவ ப்ராப்தம் வ்யூஹணம்''
மென்றுவொதாஸாஷத்திலருதியிட்டபடியே ஆழ்வார் ஸம்ப்ரதாயங்களில்
ப்ரபந்தங்கள் ஸாரதமங்களாகையாலே யவ்வுபகாராதிசய
த்தையிட்டு ப்ரஶோவ வ்யூஹணகத்ருத்வ ஸம்பூர்ணபூர்ணமவ
மாக ஸம்ப்ரதாயமும் பின்னையுமொரு ஸம்ப்ரதாயணம் செய்தருளு
கிறார். (பொய்கைமுனி, இத்யாதியால்) (தண் இத்யாதி) (தண்) ஶீதள
மான (பொருநல்) தாம்ரபர்ணியிலே, தீரத்திலே யென்றபடி (வரும்)
வந்தவரான, அவதரித்தவரானவென்றபடி. ஶீதளதாம்ரபர்ணீவர்
ணநமோக்ஷ ஆழ்வாருடைய வாக்ப்ரஶஸ்தியமாகிறது. இங்கு
தாம்ரபர்ணியையிட்டாழ்வாரை விசேஷித்தது. "கலெள கலுபவிஷ்யந்தி
நாராயணபராயணா: தாம்ரபர்ணீ நதீயத்ர" என்று ஸ்ரீபாகவ
தத்தில் மஹர்ஷி நம்மாழ்வாரைக்கொண்டாடின வசநத்தை ஸ்மரிப்பிக்
கைக்காக. இங்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரைச்சொன்னது அவர் திருமகளான
ஆண்டாளுக்குமுபலக்ஷணம். இவளை இங்கு தனித்தருளிச்செய்யாதொ
ழிந்தது மற்ற ஆழ்வார்களைப்போலன்றிக்கே, விஷ்ணுசித்தர்தங்கள் தேவ
ரை" இத்யாதியில்படியேயிவளிவருக்குப்ரதந்த்ரையாயிருக்கிறவேற்றம்
தோற்றுகைக்காக (துய்யகுலசேகரன்) பரிஶுத்தகுலஶேகராழ்

(ஸா-கா) யத்ப்ரஸாதஸ்ய ப்ரபந்நா ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமகா
ராமஸ்ய ஶீக்ர விவேகாஸம்பந்நா ப்ராஜ்ஞா ஸ்வாமிந:
ப்ரபந்ந: க்ருதி: அயாவிதஸம்பாத நயி ஜகத் ஶரண்ய நிக்ஷேப
ஸங்க்ராந்தப்ராணம் தீநம் க்ருதே தீவ்ர ஸம்பாத இவ க்ருதி:
யதி, வரவம் வரதஸ்வரூபம் க்ருதார்த்தமவதேஹம் க்ருதஜ்ஞ
ஜ்ஞேய ஸ்ரீமஹத்வ ப்ரதாயஸ்ய ப்ராணநாதம் ப்ரவ்யாபிவ்ய
வித்த தத்வ ஸம்ப்ரதாயநாஸம் வரவம் நவஶக்தி
(பொய்கை இத்யாதிநாமயா (பொய்கைமுநி) ஸரோமுநி: (பூதத்தார்) பூத
முநி: (பேயாழ்வார்) மஹதாஹ்வய: (தண்பொருநல்வருங்குருகேசன்) ஶீத
ள தாம்ரபர்ணீ தீரகாமாயஶ்ஶ்ரீகோபம், அத்யாத்மவித்யத்)

உ௭ || தொண்டரடிப்பொடிமழிசைவந்தசோதி,வையமெல்லாமறைவிளங்க
வாள் வேலேந்து மங்கையர்கோனென்றிவர்கண் மகிழ்ந்துபாடுஞ்

ஸா-நீ.வார்,இங்குவரிஶாஜியாவது,ஸ்ரீவெஷ்ணவர்ஹாரத்தையவஹரித்
தார்களென்றசுத்ரம்காஹுரம்ஹரானஉம்திரகள்சொல்லச்செய்தேயும்,ஸ்ரீவெ
ஷ்ணவர்களுக்காகத்தாம் ஸவஹுவடித்தில்கையிடும்படி ஸ்ரீவெஷ்ணவர்கள்பக்
கல் ஜொஷஉஶ-நமற்றிருக்கை. (நம்பாணநாதன்) திருப்பாணாழ்வாராகி
ற நம்முடைய நாதன். முனி வாஹநனென்று திருநாமமாம்படியாகவும்,
ஸ்ரீவெதாஹாவாய-ரென்று திருநாமஞ்சாற்றியருளியும், தங்களிருவரிடத்
திலும் பெரியபெருமாள் வ்ரஜொஹஞ்செய்தருளின விஸ்ஸம்பம்யத்தை கயிட்
டு விஶெஷித்து நம்முடைய நாதனென்றநுஸம்யிக்கிறார். (மழிசைவந்த
சோதி) திருமழிசையென்கிற திவ்யஸூத்திலே யவதரித்தருளின ஜெஜாதி
ஸு, திருமழிசையாழ்வாரென்றபடி. பெரும்புலியூர் யாமஹவுஸிலேயிவர்
வராஜெஜாதிஸானவரஜெவதையாய்த்தோற்றின உஹாவஹாவத்தை
நினைத்திவரைஜெஜாதிஸ்ஸென்கிறார்.(வைய்யமெல்லாம்)லொகங்களெல்லாவ
ற்றிலும் (மறை) வெதமானது. (விளங்க) வஹகாஶிக்கும்படி (வாள்) வ
ஜ்ஜத்தையும் (வேல்) கூஹமென்கிற வாயுவிஶெஷத்தையும் (ஏந்தும்)
யரிக்குமவரான, இவர்வாளும் வேலுமேந்தினதுலொகமெல்லாம் வெதம்
வஹகாஶிக்கும்படியாயிற்றென்று திருவுள்ளம். அதாவது இவர்வாளும் வே
லுமேந்திக்கொண்டு ஸவெஶ்ஸரனைமறைத்துஸவஹுராயஹ ஹணம்பண்ண
த்தொடங்கவவ்வஸரத்தில் ஒரு வ்ராஜத்தைக்கொண்டு ஸவெஶ்ஸரனிவரு
க்குத்திரு உம்த்ரத்தையுவதெஶிக்கவத்தாலே இவர் வஹதிவொஜராய் ஸ
வஹுலொகத்திலும் ஸகஉவெதாயஹங்களும் ஸஉஜ வஹகாஶிதங்களாம்
படியதிவெஉவராவஶராய்ப் பாடியருளுகையாலே இவையெல்லாவற்றிற்கு
மிவர்வாளும் வேலுமேந்தினது நிதாநயாயிற்றென்றபடி. லொகத்தில்
ஜஷிகளுமுள்பட தம்தாமளவுக்கு வெதம்வஹகாஶிக்கைக்காகவாரேனுமே

(ஸா-கா) ஶஹஉ வரஉயாஉஶிதிஹாவஃ. (விட்டுசித்தன்) விஷ்ணுஷிக்தஃ)
(துய்யகுலசேகரன்) ஶஉஉநஸ்கூஉபெரவாஃ (நம்பாணநாதன்) ஷீஸ்ஸ
ஸூரியொகிவாஹநஃ (தொண்டரடிப்பொடி) ஷக்ராம்விரெணுஃமழிசை
வந்தசோதி) உஷீஸாரஹாவதீரெஜ்ஜாதிவஹஸிஜொஹஸ்ஃ (வை
யமெல்லாமறை விளங்க வாள்வேலேந்தும் (மங்கையர்கோ) ஊஉஉம்ப
ஜ ஸவஹுஷவெதவஹவதஹநாய கலிவெஜிகஹித்ஹா வஹகஉஜ
ரஉவெஹாயயாரீ வாகாஶுஸுதஜிஷ்கூஜெயாரீதி (என்றிவர்கள்

௨௰ ॥ செய்யதமிழ்மாலைகளுந் தெளியவோதித்தெளியாதமறை நிலங்க

(ஸா-ஶ்ரீ) ராமாயணத்து பக்கலிலே ஸந்நிதாநமாகக்கூடிய ஶுத்திகளாய்வந்துகிட்டிஸத்ஸம்ப்ரதாயம்பண்ணிஉபாஸியாநிற்பர்கள். இவர் ஶ்ரோதமெல்லாம் வேதங்கள் ப்ரகாஶிக்கும்படி ஸாக்ஷாத் ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலில் ஸம்யக்ஞாநியாய் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம்பண்ணி நிர்ணயித்தாரொருவரென்றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது.(மங்கையர்கோன்) மங்கை என்றிவருடைய திவ்யநகரத்தின் திருநாமம், மங்கையிலேயிருக்குமவர் மங்கையர் (கோன்) ஸ்வாமீ. அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநஶக்தி ஐஶ்வர்யாதி ஸம்பந்நரான ஆழ்வாரென்றபடி. இப்படி விஶேஷஜ்ஞரி (ஸா - த்ஜ்ஞாநி) விஶிஷ்டாநுஸந்தாநபரரானதாலே இவர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தை யநுஸந்திக்கிறார்,(என்றிவர்களென்று) இப்படி "அண்ணிக்குமமுதூறு"மென்னும்படியான திருநாமங்களையுடையராய், ப்ரயோஜநாந்தரஸந்தேஷு க்களானஜந்துகளைப்போலன்றிக்கே ஸமஸ்தவேதங்கள்(ஸா-வஸி)வாஸநங்கள் தான்வடிவுகொண்டாப்போலிருக்கிறவிவர்கள்என்றிவ்வநுஸந்தாநத்துக்குக்கருத்து.(மகிழ்ந்துபாடும்) ஆநந்தநிர்பரராய்ப்பாடுமவையான, ஸமஸ்தநுஸந்தாநப்ரவணராய் ஆநந்தப்ரவாஹமாகவிவர்கள்பாடுமவையானவென்றபடி. (செய்ய) ருஜுக்களான, ஸாரதரங்களானவென்றபடி. (தமிழ்மாலைகள்) பூமாலைகள் போல் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு போக்யதமமான ஸாரபூதங்களான த்ராவிடவேதங்களை (நாம்) க்ருதஜ்ஞரான நாம், யதா,த்ராவிடவேதஸிம்ஹஃ, என்று உதாஹரிக்கக்கொண்டாடும்படி இந்தமஹாதேஶத்திலுள்ள ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களிலே ஜநிக்கும்படியான பாக்யத்தையுடைய நாம் (தெளியவோதி) அர்த்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக அப்யஸித்து, இதற்குத்தெளிகின்றோமே யென்கிறத்தோடே யுபயம்(தெளியாத) ந்யாயங்களாலும் ஜைமிநிகளாலும், ஸம்ஶயவிபர்யயஹிதாயத்நிஶ்சயம் பிறவாதவையான (மறைநிலங்கள்) வேதப்ரதேஶங்களை, உபநிஷத்துக்களை யென்றபடி (தெளிகின்றோம்) ஸந்தேஹரஹிதமாக வறியப்பெற்றோம். அதன் தாத்பர்யங்களை விஶதமாகவறியப்பெற்

(ஸா-கா) (மகிழ்ந்துபாடும்) ஐகாந்த்யைகாந்திஸம்தோஷணீயகாநாந் (செய்யதமிழ்மாலைகள்) ருஜூநாம் ஸாரஶோதநாநாம் த்ராவிடப்ரபந்தாநாம் (நாம் தெளியவோதி) வயமபிஜ்ஞாநபூர்வகம் ஶ்ரவணஸ்வாத்யாயேந. (தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே) அதிமஹீஶதயாத்விர்ஜ்ஞேயாதவேதாந்தஸாரமாநாம் தாத்பர்யம் நிஶ்சிநுமஃ

௨௭ || பேசினேன் குருமே. (௧) இன்பத்திலிறைஞ்சுதலில் இசையும்

(ஸூத்ரம்) குருமென்றபடி. உபாயோபேயங்களெல்லாருக்குமொவ்வாய் அவஸ்தாநியமும்
நவேணுமாகிலிறே மஹாவாக்யார்த்தநம்வேணுமென்று நியமமுண்டா
வது, ஸக்தி ப்ரவ்ருத்திகளாலே சொக்கம்பிறலாமிறே. ஸமவானேயும் தத்ஸஹ
நாதிகளையுமறிகைக்கு உபதேஷ்டாக்கள் வேண்டாவோவென்னில் ஸா
ஸ்த்ரங்களிலே பரிசிதனாயிருப்பானுக்கு ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளாலுபதே
சிஷ்டநிரபேக்ஷமாகவும் அர்த்தங்களெல்லாமறிந்துகொள்ளலாமிறே.
"வேதம்யதிஹவேதாஸ்த" மென்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே ஜ்ஞாநத்ருவம் ஸா
தநமுமென்னிலும் "வர்ணாஸ்ரமஸஹாதி" ஸத்ராசநாந்யா
ஸக்த் "ஜாதாம் த்ருஷ்டம் வதவேதந" இத்யாதிகளிற்படியே ஸமவஸ
ஸத்ராதிகளாகிற ப்ரவ்ருத்திஸஹகாரியைக்கொண்டு ஸாஸ்த்ரவேதநவஸ்
யங்களையுந் தெளியக்குறைபில்லையிறே. ஆகையால் ஸர்வ உபாயோபேயங்
களுக்குமொவ்வாய் அவஸ்யம் வேணுமென்று நியமமுண்டோவென்கிற ஸம்
சையில் "யதுஜ்ஞஸ்ய ப்ரமாணம்" என்கிறபடியே முன்னோர் ஸ்ரீபாஷ்யகா
ரர்களுடைய அநுஷ்டாநத்தை ப்ரமாணமாகக் காட்டாநின்றுகொண்டு
உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இன்பத்திலித்யாதி, அறுதியிட்டார்களென்று
ளவாலே) இங்கு ப்ரதிவாதிக்கப் புகுகிற மஹாஸஜ்ஜநாசாரயோக்த்து
க்கு கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பையிட்டு ப்ரமாணம் ப்ரவர்த்திக்கையாலே யித
ற்கு விசேஷித்தாவாயான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திநவ
வநாமவமான ஓமைமுமிப்பாட்டிலே கயஷ்டமாகிறது. அதுவும்
ஸ்ருத்யாதிகளுக்குமுன்னே யிவருடைய அநுஷ்டாநாதிகளை வணிக்கை
க்கு நிபந்தநம் ஆசார்ய ஸமாஸ்ரயணாபிமாநமாகிறது அது
ஜ்ஞாநமேதாவிதா ஸூத்ரத்தாலன்றிக்கே ப்ரவ்ருத்திப்ரவணம் முத
லான பத்துப்படியானுமுபாதேய மென்கிற திருவுள்ளத்தாலே இங்கு
பத்து பதங்களாலே கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பில் பாட்டுக்களின்ப
ங்களை அடவே ஸம்க்ரஹித்தருளுகிறார். (இன்பத்தில்) ஆநந்தத்தில் ஆந

(ஸாரம்) ஆதஸாது நஜஸ்ரூஷ திஸேஷ|| "ஸர்வாவாயஸ்வம்ஸோஜ்யம்
"ஆசார்யாணாஸாவஸாவித்யாஸமவத்" இத்யாக்ஷ்ரீத்ர மஹாவ
ரம்வாராநஸம்யாயாயிகார விஹாமாத்யிகாரேஷ
ஆசார்யநிஷ்டா கஷ்டவாயகஸ்ய வக்த்ரோணகாச ஆநிஷ்டஸ்ய
ஓயாகவேஸ்த் ப்ரபம்யாயஸ்ய வாநஸம்யாநவ்ரஜேநதஸ்ய
ஸாம்ப்ராயிகஸம் ஓமயந ஆசார்யத்த ப்ரபத்திர்வாயாஸ்த
ஸ்ய ஸவாத்ம்தா ஸக்தாநாம் பரஓஹிதகஸ்ஸ (இன்பத்திலி

௨௯ || பேற்றிலிகழாதபல்லுறவிலிராகம்மாற்றில், தன்பற்றில் வினைவிலக்கிற் றகவோக்கத்திற் றத்துவத்தையுணர்த்துத லிற்றன்மையாக்கில்

(ஸா-தீ) தூர்த்தமான ஸந்தேஹத்திலென்றபடி. அண்ணிக்குமமுதூறுமென்றுசொன்னவர்த்தத்தை யிரண்டாம்பாட்டிலின்பமெய்தினேனென்று ஸங்க்ஷேபித்தாரிறே. (இறைஞ்சுதலில்) ஆஶ்ரயணத்தில் ஶரணமென்னுமாஶ்ரயணத்திலென்றபடி. மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே என்றத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி (இசையும்பேற்றில்) ஸஹ்ருதயமாக்கம்பண்ணும் ப்ராப்யத்தில், இசைவிக்கை ஸஹ்ருதயமாக்கம் பண்ணுகை பேறு ப்ராப்யம், திரிதந்தாகிலுமென்கிற பாட்டுக்கு ஸகலவிஷயத்தை யாழ்வாருக்குத்விஷயமென்றிவ்வழியாலே ஸஹ்ருதயமாக்கம் பண்ணுகிறேனத்தனை போக்கி எனக்கு ஸ்வதோ ஹ்ருதயமாக்கநீயமன்றென்று தாத்பர்யமாகையாலே யாழ்வாரேதமக்கு ப்ராப்யாயிகமாக ஸஹ்ருதயமாக்கநீயப்ராப்யமென்று வ்யஞ்ஜிக்கமாகிறவர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி (இகழாத) ஒருகாலத்திலும் உபேக்ஷ்யமாகாத (பல்லுறவில்) ஸர்வவிதபந்துத்வத்தில் அன்னையாயத்தனாயித்யாதியை ஸங்க்ரஹித்தபடி (இராகம்மாற்றில்) ஸாம்ஸாரிகவிஷயராகநிவர்த்தனத்தில், அடியேன் சதிர்த்தேனென்கிறதின் தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி (தன்பற்றில்) தானே தன்பற்றை உண்டாக்குகையில், தன் புகழேற்றவருளினனென்கிறத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. (வினை விலக்கில்) பாபநிவாரணத்தில் வல்வினைமாற்றியருளினனென்கிறத்தைச்சொன்னபடி (தகவோக்கத்தில்) க்ருபையினுடைய ப்ரகர்ஷத்தில் (தகவு) க்ருபை (ஓக்கம்) உத்கர்ஷம் அருள்கண்டீரிவ்வுலகினில் மிக்கதேயென்கிறதை சொன்னபடி (தத்துவத்தையுணர்த்துதலில்) தத்வபோதனத்தில் வேதத்தினுள்பொருளித்யாதியின் தாத்பர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தபடி (தன்மையாக்கில்) (தன்மை) ஸ்வபாவத்தை

(ஸா-கா) இத்யாதிநா (இன்பத்தில்) ப்ரதமகவிஶ்ராந்தவஸ்துமயப்ரதமாயாயாம் அமுதூறுமித்யானந்தாயாம் (இறைஞ்சுதலில்) த்விதீயமாயாயாம் தேவுமற்றறியேனித்யனந்யஶேஷத்வாயாம் (இசையும்பேற்றில்) த்ருதீயமாயாயாம் திருவுருக்காண்பனித்யனுப்ராவ்யாநீயப்ராப்யாயாம், (இகழாதபல்லுறவில்) சதுர்த்யாமாயாயாம் அன்னையித்யாதிஸர்வவிதபந்துத்வே, (இராகம் மாற்றில்) பஞ்சமாயாயாம் சதிர்த்தேனித்யாத்மவிஷயநிவர்த்தநாயாம் (தன்பற்றில்) ஷஷ்டமாயாயாமருளினனித்யஸ்வயம்ஸ்வஸம்ப்ரதிக்ஷாயாம், ப்ரமாதவ்யாஸங்காராயாம், (வினைவிலக்கில்) ஸப்தமாயாயாம் வினைமாற்றியருளினனித்யபாபநிவர்தநாயாம் (தகவோக்கத்தில்) அஷ்டமாயாயாம் அருள்கண்டீர் மிக்கதித்ய க்ருபாவதிகாஸ்ரயாவாயே (தத்துவத்தையுணர்த்துதலில்) நவமாயா

௭௰ ॥ அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயனிற்க, வருமறைகடமிழ்செய்தான் றாளேகொண்டு, அன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டுந் தொல்வழியே

(ஸா-தீ) அதாவது ஆழ்வார் தம்முடைய ஸ்வபாவத்தை என்னுதல், ஜீவனுடைய ஸ்வபாவவிகாரத்தையென்னுதல், இவையிரண்டும் ஸமஸ்த ஸாமந்தாவஸ்தைகளையாகிறது. (ஆக்கில்) உண்டாக்குகையில் செயல் நன்றாக விசேஷத்தை யருளிச்செய்தபடி. இவை பத்தும் விஷயஸங்கதிகள் இவற்றிற்கு அருமறைகள் தமிழ் செய்தான்றாளே கொண்டென்கிறதோடன்வயம். (அன்பர்க்கே) ஸத்துக்களுக்காகவே ஸ்ரீமானான ஸ்வப்ரயோஜநம் ப்ரயோஜநமன்றிக்கே ஆச்ரிதர்க்குப் பத்துப்பாட்டில் சொன்ன பத்து ப்ரகாரமான வ்யவகாரத்தையுந்தான் பண்ணுகைக்காக வென்றபடி. (அவதரிக்கும்) அவதரித்தருளுமவனை (ஆயன் நிற்க) ஸௌலப்யனிருக்கச்செய்தே, அவனையநாதரித்தென்றபடி (அரு) ஸூக்ஷ்மங்களான தத்வார்த்தங்களானவென்றபடி (மறைகள்) வேதங்களை (தமிழ் செய்தான்) த்ராவிடங்களாகச்செய்தருளின ஆழ்வாருடைய (தாளே) திருவடிகளையே ஸ்வயாரணத்தாலே ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு (கொண்டு) ஸ்வயம்வித்து, இத்தால் என்னப்பனில் நண்ணினென்கிறதின் விஷயத்தை ப்ரகாசிப்பித்தபடி. இதற்குத் தோன்றக்காட்டுமென்கிறதோடேயன்வயம். (அன்பற்ற) சேஷாஸஹிதரான (அன்பு) சேஷம் ஸ்வவிஷயம் ஸ்வாமி சேஷஸஹிதயா ஆஸக்தரான வென்றபடி. (மதுரகவி) ஸமஸ்தவிஷயத்தையுங்கழித்து ஆசார்ய்யவிஷயத்திலும் ஸாரமான ஆசார்யனையே கவி பாடுகையாலே மதுரகவி என்ற திருநாமம் பெற்றவர் (தோன்றக்காட்டும்) தோன்றும்படி காட்டுகிற ஸ்வஸ்வரூபத்தை ஸ்வஷ்டமாகச் செய்தே தாம்ஆழ்வார் திருவடிகளையே ஸ்வஸம்வித்தபடி. தம்முடைய அநுஷ்டாநத்தாலும் உக்தியாலும் ஸ்வஸம்ப்ரதாயத்தாய்

(ஸா-கா) யாம் வேதத்தினுள்பொருள் என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினனிதி ஸ்வஸ்வரூப ப்ரகாசகத்வாத (தன்மையாக்கில்) ப்ரஹ்மஸாயாம் திருத்திப்பணிகொள்வானிதி ஸாமந்த ஸங்கல்ப நிஷ்டாபூர்வ்வஸ்வஸாத்யா அநாயாஸம் (அன்பர்க்கே யவதரிக்குமிதி) ஸாமந்தாநாமஸ்வஸ்தி விஸ்வப்ரயோஜநாய தேவாவதீர்ணம் ஸமஸ்தம் விஹாய தத்விஷயே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநம் ஸ்வயாஸ்ரயாதிகாரஸ்வரூபம் நிஷ்டாகம் கவிஸம்ப்ரதாயவேதப்ரதிபாத்யதாதாநீக ஸ்வஸ்வரூபஸம்ப்ரதாயமாதாய ஸ்வயம் ஸ்வீக்ருத்ய ஸாமாந்ய ஸ்வரூபா... ப்ராப்யப்ராபகவைலக்ஷண்யம் ஸாமந்தஸமஸ்த ஸமாஸ்ரிதரான ஸமஸ்த ஸமர்த்தசேஷாஸஹிதரான மதுரகவிநாமத்வம் ப்ரதீதம் ப்ரவீணம்

ஆ॥ ததுக்திகளை ப்ரகாசிப்பித்தும் தானருளிச்செய்த க்ரந்தங்களை
யெல்லாம் ஸ்ரீஹயக்ரீவர் முதலான ஜ்ஞாநாயிகரையிட்டுரைஷிப்பித்தும், "ஸம்ஸ
ராக்ரஸ்த க்ருதஸுஸ்வஸ்த நாராயணஸேவ்யம்" என்கிறபடியே அடியிலே
தானருளிச்செய்த ஸமஸ்தார்த்தத்தை "ப்ராஜ்ஞமேனோக்தி [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible] |
[illegible]" என்கிறபடியே ஸகல
ரங்களிலே ப்ரவிஷ்டித்தும், "[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] ஆத்மநாயிலே [illegible]
மாகவொரு [illegible] பண்ணி ஜீவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கி
ஸர்வேச்வரனான தன்னீரால் உருமுமாப்போலே வேதாந்தங்களில்

(ஸா-தீ) [illegible] ஜ்ஞாநாயிகரையிட்டு [illegible]
[illegible] கருத்து. ([illegible]) [illegible]
[illegible] ஸாரதம் ஸ்ரீமம்பரா
[illegible] (விய) [illegible]
[illegible] (ப்ரவிஷ்டித்தும்,) ப்ரகாசிப்பித்தும், திருநாராயணீ
யத்திலுபரிவரோபஸ்தானத்தில் ஸ்தோத்ரத்தில் ஸ்ரீமம்பராத்ரு
த்ரியாநுஷ்டானத்தை ப்ரவம்ஸித்து "ஸம்ஸ்திதே [illegible]
[illegible] ஸ்ரோத்ரஸ்த்தி [illegible]" மென்கையாலே [illegible]
[illegible] என்றது விஸ்ருஷம் ப்ரவாயம் ஸ்ரீமம்பராத்ரு
ஸ [illegible] ப்ரகாசநமாத்ரமென்று கருத்து. [illegible]
[illegible] என்கிற வசநம் [illegible]மாயிருந்தாலும், மத்துள்ளாரில்
காட்டில் ஆழ்வார்கள் ஸ்ரியாமத்தில் விசேஷித்துப்ரகாசகரானகையாலே

ஸா-கா) [illegible] ஸ்ரீமம்பரா
[illegible] (ஸம்பராத்ரு[illegible])
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (உருமுமாப்போலே) [illegible]
[illegible]

[illegible] ப்ரதிஷ்டாபகர் ப்ரஹ்மோத்ஸவாதிகளிலே வேதங்களைக் கொடுத்தும், அவற்றிற்கு வ்யாக்யானம் பிறந்த போது மீட்டுக்கொடுத்தும், இவன் [illegible] மாத்ரங்களை ப்ரதிஷ்டிப்பித்தும், இவன் [illegible] ர்களான [illegible] ஆசார்யர்களை [illegible] என்னும்படி பண்ணிய வர்கள் [illegible] வங்களாலே [illegible] பண்ணுவித்தும், இப்படியே மற்றும் [illegible] காதிகளான பல [illegible] களையிட்டு [illegible] க்ரமத்தை நடத்தியும் "[illegible] வாய [illegible]" என்னும், [illegible] என்னும் சொல்லுகிறபடி. [illegible] காதிகளை [illegible] ப்ரதிஷ்டிப்பித்தும், [illegible] தானே வெளியின்று

(ஸா-தீ) [illegible] இவ்வசனங்கள் [illegible] த்துக்கு மாவாய்த்தைச் சொல்லுகையாலிவனையொழிய வேறொருவருக்கும் [illegible] யில்லையென்று [illegible] என்று கருத்து. [illegible] என்கிறவித்தால் [illegible] பண்ணவேணுமென்று [illegible] (ப்ரதிஷ்டிப்பித்து) [illegible]

(ஸா-கா) [illegible] (ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களிலே [illegible] நடத்தி [illegible] [illegible] (தானருளிச்செய்த [illegible]) [illegible]

௩௦ || [illegible] என்றும், [illegible]
[illegible] என்றும், [illegible]

[illegible]

உ௦. வானளவும் செல்ல ப்ரவர்த்திக்கவேணுமென்றோதப்பட்டது. "தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு பூர்வாசார்யோக்தமார்க்கம்" என்றும். பூர்வாசார்ய

(ஸா-தீ) ஸ்ரீ திருவாய்மொழி ஸ்ருதியைச்சொல்லிக்கொண்டு தத்வ ஸ்வரூப ஸாதநாதிகளை ப்ரதிபாதிக்கிறது. "ப்ராபகஜ்ஞாந ஸம்பந்நா ப்ராப்ய ஜ்ஞாந ஸமந்விதா" இத்யாதி ஆசார்யாபிமாந நிஷ்டாத வசநங்களிங்கேய ப்ரஸாதங்கள். (ஓதப்பட்டது) ஸ்ருதியிலே சொல்லப்பட்டது. "ஸதாசார்யவம்ஶோ ஜ்ஞேய: ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யா பகவத்த:" என்கிற ஸ்ருதியிலேயிக்கப்பட்டதென்றபடி. ஸமஸ்த வேதார்த்த தத்த்வநிர்ணாயகமான ப்ரமாணங்களான ஶ்ரீபாஷ்யாதிகளுக்கு வ்யாக்யாதாக்களுமான பூர்வாசார்யர்களும் மற்றுள்ளார்க்கவன் பூர்வாசார்யனல்லாமையால் ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தை யதி ஶேஷணஸம்பந்தர்க்கும் ஸமஸ்த ஸ்ருதியிலிப்படி உபதேசமோ, கலியுகமுதலான வ்யாக்யாதாக்களான வ்யாக்யாநாதிகளைப் போல் ஸ்ரீ திருவாய்மொழி ஸ்ருதி ப்ரமாண ப்ரதிபாத்ய ஸகல விஷய ராகைக்கவன்றோவென்ன ஸமஸ்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கும் பூர்வாசார்யனென்று ஸாதிப்ப தத்தாலே காட்டாநின்றுகொண்டுத ப்ரமாணங்களில் காட்டிலும் ஸமஸ்த ஸாத்விகரில் காட்டிலும் ஜ்ஞாநாசார்யர்கள் மிகவும் ஜ்ஞேய தத்வமென்கைக்காக வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ ப்ரமாண ப்ரஸாதாதி ஸகல ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரீபாஷ்ய வ்யாக்யாநாதிகளைப்பண்ணியும், வதியாத பாஷண்டிநிரஸநம் முதலான பரோபகாரத்தைச்செய்தருளின ஸமஸ்த

(ஸா-கா) கம்பீரதர கம்பீர ஸ்ருதி ஸ்மிருதி ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸகல ஸாரஸங்க்ரஹ பூர்வாசார்யஸம்ப்ரதாய க்ருத" இத்யாதி, ஶ்ரீமந் பராஸர வேதவ்யாஸ ஶுகமுநி ப்ரமுகாந் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகாந் பராஸர பராஸரீய ப்ரமுகாந் ஸர்வாந், வித்யாத்ம ஸம்ப்ரதாயேதி யத், தஸ்ய வேத உபதேஷ்டா பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயம் ததா "ஸம்பிர ஜ்ஞாநமார்க்கம் ப்ரதர்ஶ்ய ஜ்யோதிரூபமேவ" இதி ஸம்ப்ரதாயம் ஸ்வஸ்வ ஸம்ப்ரதாய ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸம்ப்ரதாயேதி ப்ரமாணம் உபதேஷ்டா ஸம்ப்ரதாயகம் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸம்ப்ரதாய வ்யாக்யாநம் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ராமாண்ய ஸம்ப்ரதாய உபதேஷ்டா ஸம்ப்ரதாய ஸ்வயம் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயமித்யாதி

|| 2௦ || ப்ரபத்திகஸ்ய வர்ணாந்தரஸ்ய | ஆசார்யவத்தயா ஜ்ஞாதுர் தஸ்யா ஜாசார்யவாந் புருஷோ வேத" என்று ஆசார்யவத்தையே ஸர்வர்க்கும் மோக்ஷ காரணமென்றருளிச்செய்தார்கள். உதாஹரணத்துக்கு ஆசார்யவம்ஶ ஸம்

(ஸா-நீ) உக்தானால்லது ஸ்வவர்ணாதிஶயஜாத்யுக்தாலே உக்தானால்லர் ஆனபின்பு ஆசார்யவத்தையுண்டாகில் உஹா பாபமும் மோக்ஷப்ரதிபந்தகமாகாது. அதில்லையாகில் உஹா புண்யமும் மோக்ஷஹேதுவாகமாட்டாது. ஆகையாலாசார்யவத்வம் ஸர்வர்க்கும் வேணுமென்று வசநதாத்பர்யம். ஆசார்யவத்தையேயென்கிற விடத்தில் லவதாரணம், ஶாஸ்த்ர ஜநமன்றிக்கே மோக்ஷோபாயஜ்ஞாநமாகப்பண்ணும் கேவல ஸமஸ்த ஸஜநத்தையும் கேவல புண்யங்களையும் வ்யாவ்ருத்திக்கிறது. மோக்ஷகாரணமென்றது, மோக்ஷோபாய ஜ்ஞாநஸாதகமாயும் ஸாக்ஷாத் ஸித்தோபாயமாயும், ஸ்ரீவசநபூஷணமாயும், மோக்ஷப்ரயோஜகமென்றபடி. இப்படி ஸர்வர்க்கும் ஆசார்யவத்வம் நியமேந வேணுமென்று ப்ரமாணஸித்தமாகையால் "ஸாக்ஷாந் நாராயணோ" இத்யாதிகளாலாசார்யனுக்கே ஸ்வஜ்ஞாநத்தில் ஸஹகாரிதா மாத்ரமத்தனை யொழியவாசார்யவத்தை வ்யாவர்த்திக்கமாட்டாதென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வோதாஹரணங்களுக்குமாசார்யவத்வம் வேண்டினாலும், ஶாஸ்த்ரோக்தமென்று இங்குச்சொன்னபடியே யவ்வாசார்யர்களை நியமிக்கவேணுமோ; வேண்டினுமிந்த நியமமும் ஸம்பந்தமும் வேணுமோவென்ற விவை மூன்றுக்கும் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார். (உதாஹரணத்தாலே) இங்கநிஷேதமும்

ஸா-கா. ஶாஸ்த்ரவிஹிதாசார்யவத்வம் பரஸம்பந்தஸ்யாதிஸாவம் ஆசார்யஸம்பந்தஜ்ஞாநம் இதி ஶாஸ்த்ரம் "ஸமர்த்தேவாஹிமன்ய, ஆசார்யாதேவ விதிதா வித்யா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபதி" ஶ்ருதி விஷயஸ்ய ஸர்வதா ஆசார்யஸம்பந்த ஶ்ருதி உதாஹரணேந ஶ்ருதிர் "ஶ்ரவணயாந்தரோ வணர்நி த்ரயீஶிரஉக்தவாந்" (அருளிச்செய்தார்கள்). நிரவஶேஷ நசவாசார்யவத்தை மோக்ஷகாரணம், தத்ஸாதகம் ஶாஸ்த்ரம் பூர்வாசார்ய நிஷ்டம் யேய ஜநித்வா ஸம (உதாஹரணத்தை) "ஸவாசார்யவம் மோக்ஷாயஸ் ஆசார்யாண்ணாத் ஸாவஸாவித்யாஸமவத்" இதி ஶ்ருதிரத்ர விவக்ஷிதா ததயம்ஸாவ ஆசார்யாஸ்மாவந்தேஷு பூர்வம் பூர்வாசார்ய வம்ஶம், "ஸர்வேஷாம் ஶாஸ்த்ரா வயா நித்ய விஷ்ணுத்மஜா நவாதிஶக்

௨௬ ॥ நல்வழிகடுணிவார்கட்கே. (உ) “வாவிஷ்டக்ஷத்ரபந்துர்”

(ஸா-டீ) ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தியான ஸர்வேஶ்வரனிருந்தாலும் ஸாதநாநுஷ்டாநமில்லாதார்க்கு மோக்ஷம் கிட்டாதென்று ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகத்தோன்றும்படி காட்டுகிறாரென்று பூர்வார்த்தம் (தொல்வழியே) அநாதியான ஶாஸ்த்ரமே, ஶ்ரீவிஶ்வாமித்ரமன்றிக்கே ப்ரமாணஸ்வரூபராய நாதி ப்ரவர்த்தகமான ஜநங்களெல்லோரும் நடந்த வாசாநுஷ்டானம் ஸாபேக்ஷமென்றபடி, அவ்யாஜமானம் கேவல ஸ்வமஹிமைபோல் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறது. (துணிவார்கள்க்கு) ப்ரபந்நர்களுக்கு விஷயங்களை ஜயிக்கும்படி ப்ரபந்நருடைய ஶாஸ்த்ரங்களுக்கென்றபடி. (நல்வழிகள்) மோக்ஷோபாயங்களான பக்திப்ரபத்திகளென்கை. பக்திப்ரபத்திகளுக்கா ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே ஶாஸ்த்ரத்தாலே ஸர்வஜ்ஞஸ்வதந்த்ரமான வுடல் இல்லை. காரணமுமில்லையென்று கருத்தாலே தோடிவைத்துக்க கொண்டாடிநாரம் பண்ணினபடி. ॥ உ ॥ இப்படி ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாருக்குமவசியம் வேணுமென்னுமிடத்தில் மஹாஜனத்தை ப்ரமாணமாகக்காட்டி, இனி ஶ்ருதிவசநத்தையும் காட்டுகிறார். (வாவிஷ்ட இத்யாதியால்) இந்த ஶ்ருதிக்கு ஶேஷமான ங்களான “நசிகேதநாமஸமாதேவர்ஷிமுக்தாதி” ஶ்ருதிகளும் இங்கே விவக்ஷிதங்கள். வர்ணாஶ்ரமமுடையார்க்கு கர்மவஶ்யம் வேண்டாமென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரமாயிருக்கையாலே இங்கு ஶ்ருதியை எடுத்தது. இங்கு வர்ணக்ஷத்ரபந்துவாவிஷ்டத்துக்கு ப்ரதிநிதியான ரூபமாகையாலே யதிஶயிதவர்ணக்ஷத்ரம். வாவிஷ்டனை க்ஷத்ரபந்துவுமாவாய்ப்பதாலே ப்ரவர்ணீகளைப்போல் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞன். க்ஷத்ரவர்ணத்தான ஶ்ரீவர்ணீகரும் க்ஷத்ரபந்துவைப்போலே ஆவஶ்யத்தையாலே

(ஸா-கா) வசவஸ்தீவிநஶாஸ்த்ர விஶ்வஸ்தாதித்யாஸ் “விதிவதி வாநெதிஸம்யோகமே । நஸம்யோகக ஸ்துவசி வஶாத்ராத்மநா” இத்யாதி ப்ரமாணாதிதிர்மாநஸ் ॥ உ ॥ கஸ்யசிஸ்வக ப்ரதிவாக்ய ரஹஸ்யத்ரயதத்வஸம்யாநாதள ஸ்வாநுஷ்டிதஸ்ய ஶாஸ்த்ரவிஸம்வாதநஸ்யாவஶ்யகத்வதா ஸாதநாய ப்ரயோஜநஸ்வேஷாம் பரதேவமாஹாத்ம்யவிஷய ராவா யத்வதாகாரணமிதிஹ (வாவிஷ்டஃ க்ஷத்ரபந்துஶ்ரேத்யாதிநா)

௨௦|| வேண்டும்படியான [illegible] ஸம்ஸாரிகளுக்கு [illegible]
[illegible] காட்டியும், இப்படி தான் [illegible]
த்துக்கு [illegible] யும் [illegible] யுமிருக்குமுள்ள [illegible]
யும் வாராமைக்காக "[illegible]
[illegible]" என்றும்
"பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே
[illegible] மான [illegible]

([illegible]) இவர்களேறிவ்வத்தைக்கு [illegible] மாகை உசிதமென்று
திருவுள்ளம் [illegible] காரத்தில் சில ஜீவர்களை [illegible]
லும் [illegible] யிலிருந்து [illegible] களை நடத்துகிறதும்
[illegible] மென்று தாமே [illegible] த்தருளினபடியே இதுவும் [illegible]
[illegible] மென்று கருத்தாலே பிள்ளையொரு [illegible] மாகவரு
ளிச்செய்தார். இப்படி [illegible] வைபவமாகப்பண்ணினவுப
[illegible] யெல்லாங்கூட [illegible] த்துக்கு [illegible]
[illegible]
[illegible] என்று காட்டுகைக்காகச் சிறுச்சொன்ன உபகாரங்களெ
ல்லாவற்றையும் [illegible] ருளிச்செய்கிறார். (இப்படி)
என்று. (பீதகவாடை) பீதகம், [illegible] (ஆடை) [illegible] (பிரானார்)
உபகாரகர், [illegible]
[illegible] (பிரமகுருவாகி) [illegible] வாய், [illegible]
[illegible] வாரென்றபடி. இங்கு [illegible]
[illegible]
[illegible] யென்கை
(வந்து) அவதரித்து என்றபடி. [illegible]
[illegible] களையுங்கூட [illegible] கள் விட்டுப்போயிருக்க [illegible]
[illegible] த்திலே வந்தவதரித்தானென்கை
உபய [illegible] வருளிச்செய்கிறார், ([illegible]) [illegible]

[illegible]
[illegible] (இப்படித்தான்) [illegible]
[illegible]
[illegible] (பீதகவாடைப்பிரானார்) [illegible]
[illegible] (பிரமகுருவாகி) [illegible] (அருளினான்) [illegible]

உ௬|| தரித்தருளினன். இத்தைக்கணிசித்து ‟ கூளஜமகஸ ஹஷிதிஷ்ட நாராயணவராயணா:|| ஸ்விகுவி நூஹாஹாமா ஸ்ரூதிவெஷ்டா வுஹு ஸிஷ:|| காசு வணீநஜீய த்ருக்ஷ்ய தஹோஷாவப்பவிநீ | காவெரிவஜஹாமா:மாவு தீவ்வஜ ஹாநீ|| என்று ஜஹஷி அருளிச்செய்தான்.

இவ்வாவாயடுர்களில், ஶ்ரீஶ்ரீஸஜஷ நிகள் பின்ளை நாயஜஷ நிகள் இவர் நீாயதகுவமென்கிற ஶாஸ்த்ரமும் யொமஹஸ்யமும் அருளிச்செய்

(ஸா-டீ)ஙங்கள் ஜஷிஹிவெஷிதூக்ஷங்களாலுமிந்தஷெஶம ஷ்ராவ்யமஷ்ய வெவிதமாகையாலேஇங்குஹமவா நவ தரிக்கையுவ்வஷமென்றுகருத்து "கூளஜமகஸவதிவிஷ்ஷ' இத்யாஷியாலேயிந்த யாமத்திலே ஹமவ்ஸ்ஷக்த ரான ஜஹாத்ஷாக்களில்லையென்னச்செய்தே யிப்படி யிவர்களுக்கு ஜாஹாத்ஷம் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இத்தைக்கணிசித்து ஜத்யாஷி) (இத்தைக்கணிசித்து) ஜஷஜஷிவெஷத்ம், அவஷாவாயடுராணா ஜவம் வியஜாஹாத்ஷம்கூஷவஷ்ஷமஷ்யவெவிதகவாக தாஜவண-ஷ்யாஷி ஷெஶாஹமவஷம்ஶாநாம் ஜஹாத்ஷ நாஜவதாஙயொமஷ் ஜஷெஷ்யதஜயடும் வாஹிவெஷத்ஷ என்றபடி (ஸ்விகுஸ்விஷிதி) ஜஷிஜவஷ்திஸிக்தஷெஶெஷ குவிதவிஷுஹவம் திஜஷிவெஷஷ தஷ ஹஷிஶொஹவம் தீதஷ்யடு:, வஷவம் விஶெஷிவவநவஸ்ஜஹாவாக கூளஜமகஸவதிமென்கிற ஸாஜநீதிஷெயம்வஷதஷ்யதிஸிக்தஷெஶவிஷயமென்று கருத்து. இப்படி இவ்வாவாயடுவம் ஶமநஷவஸம்யெயமாகவிந்தஶ்ருதியிலே "ஆவாயடுராணாஜவாவவா"வென்று நத்ஷாஜஹிவிடுஶிஷ்யநஷவஸம்யாநம் விஹிதமாயிருக்கையாலேயிவர்களைத்தனித்தனியே விஶெஷித்துதியவேணுமென்றவெக்ஷயா (வா-க்ஷா யாம்) அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாவாயடுர்களிதத்யாஷி) நம்மாழ்வார்கூடிஷய ராலும் வெஷெஷ்லிதாஙஸமெநஷவயெடுணாவதீணடுரானஷெஶிகர்களில் நாயஜஷநிகள்முற்பட்டவராகையாலேஇவரைத்தொடங்கி யருளிச்செய்கிறதுவவஷம். (இவர்நாயதகுவஷித்யாஷி) இங்குவஷவம்யநிஜடுராணங்களைய

(ஸா-கா) "ஸாக்ஷாநாராயணொஷெவ:க்ருவாஜதடுஷ்யீயம்தநு"இத்யாஷி ஷக்தாவஸாஙஜமாஜணாயடும் வஷவஷ்தாகுஷ்ஷாவாயடு வஙவரா ஜமடுதாஶம்கொவநாயயாஜஷ நாஷயவவெதஷ்ஹிவெஷத்யாஹ (இத்தைக்கணிசித்து, ஜதி) வதகுடிாக்ஷண வஷஜநஷவஸம்யெயதயொ க்தாவெஸக ஜத்யெவக்ஷாயாம் தஜஹாஜவிஸாது வஙிமணயம்வஷ்தஸ்து தொவகாஙா: ஶாஹ (இவ்வாவாயடுர்களில் ஜத்யாஷிநா) வஷெதஷா வாமெயஷிதஷ்யடு: ஶஷஙஷவகாஶநாகாஙணெவதஷ்வாயொக்தி வஷ

ரம் || தார். இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலாகவுண்டான ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையாலும் திருவாய்மொழிமுகத்தாலும் யோகதஶையிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதராயும் நம்மாழ்வாராசார்யரானார். நாதமுநிகள் பிள்ளை ஈஶ்வரபட்டாழ்வான். ஈஶ்வரபட்டாழ்வான் பிள்ளை யாளவந்தார். இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள்; ஆகமப்ராமாண்யமும், புருஷநிர்ணயமும், ஆத்மஸித்தி, ஈஶ்வரஸித்தி, ஸம்வித்ஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயமும், ஸ்ரீகீதார்த்தஸங்க்ரஹமும், ஸ்தோத்ரமும், சது:ஶ்லோகியும் ஆக எட்டு. ஆளவந்தார் பிள்ளை சொட்டைநம்பி. சொட்டைநம்பி பிள்ளை என்னாச்சான். என்னாச்சான் பிள்ளைகள் நால்வர். இவர்களிலொருவர் பிள்ளையப்பர். பிள்ளையப்பர் பிள்ளை தோழப்பர். தோழப்பருக்கு பெண்பிள்ளைகளிருவர். நாதமுநிகள் ஸ்ரீபாதத்தையாஶ்ரயித்த முதலிகள்; உய்யக்கொண்டார், குருகைகாவலப்பன், நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறுதிருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், வானமாதேவியாண்டான், உருப்பட்டூராச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான்; ஆகஎண்வர். உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்தையாஶ்ரயித்தவர்கள் ஐவர். அவர்களாகிறார்; மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாண்பெருமாளரையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீபுண்டரீகதாஸர், உலகப்பெருமாள்நங்கை. மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாஶ்ரயித்த முதலிகள் ஐவர். அவர்களாகிறார்; ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, கோமடத்துத்திருவிண்ணகரப்பன், சிறுப்புள்ளூருடையபிள்ளை, ஆச்சி. ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்தவர்கள்

(ஸாக்ஷாத்) ருளிச்செய்கிறது அவ்வாசார்யர்கள்பக்கல் ஸக்ருதாஶ்ரயணமாத்ரம். ஈஶ்வரமுநிகள் பிள்ளை என்றிம் மாத்ரஞ்சொல்லுகையாலே யவரிவர்க்காசார்யரன்றென்று தோற்றித்து. ஆனாலிவர்க்காசார்யர் நம்மாழ்வாரென்னிவிருவருக்கும் ஜந்யஜநகபாவமும் அநந்யகதித்வமுண்டாகையாலே யவரிவர்க்காசார்யராவதெங்கனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளித்யாதி) ஸ்ரீமதுரகவிஸம்ப்ராப்தஶ்ரீபராங்குஶதாஸர் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு உபதேஶிக்கையாலே யிவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவி ஸம்ப்ரதாயமுண்டாகையாலுமிவருக்கு " ஆராவமுதே " என்கிற திருவாய்மொழியாலே ஜ்ஞாநோத்பத்தியாகையாலும் யோகதஶையிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதராய் ஸகலார்த்தங்களையுமுபதேஶித்தருளுகையாலுமென்றபடி. (நாதமுநிகள்பிள்ளையித்யாதி) இங்காசார்யர்களுடைய க்ர

(ஸாக்ஷாத்) க்ருதஸகலவிஷயதயா, "ஸிம்ஹாஸநஸம்ப்ரதாய" இத்யாதௌ ஶ்ரீநாதமுநீந்த்ரஸூநுஸ்ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகோ நாதமுநேஸ்ஸம்ப்ரதாய

ஶிஷ்யர் பதினைவர். அவர்களாகிறார்; பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலைநம்பி, ஈசாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர்நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலை தாஸர், மாறனேர்நம்பி, ஆள்கொண்டி. பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்தவர்கள் அறுவர். அவர்களாகிறார்; எம்பெருமானார், மலைகுனியநின்றார், ஆய்ஸ்ரீபராங்குஶதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார், திருவாய்க்குலமுடையான் பட்டர், திருக்கச்சிநம்பி. எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்கள் பரிக்ஷித்தார். திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழி கேட்டார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியுமோத ஸ்தோத்ரமுமருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார். திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள்; ஸ்ரீபாஷ்யம், தீபம், ஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யம், சிறிய கத்யம், பெரிய கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம், நித்யம், ஆக ஒன்பது. இவர் ஸ்ரீபாதத்திலா

(வ்யா-நீ) ஶிஷ்யர் ஶ்ரீநாதமுநிகள் முதலானவர்கள் பக்கலிலும் ப்ரதிபத்திவிஶேஷம் வேணுமென்கைக்காக. இங்கு நாதமுநிகளைத் தொடங்கிச்சொன்னது மாதாபித்ருக்ரமம் ஸந்தாநத்துக்கு க்ரமம் சொன்னபடியன்று; மாதா பித்ரு ஸஹஸ்ரேப்யஸ் ஸ்வஹ்ருத்ஸு என்று உபக்ரமத்திலும் என்னுயிர் தந்தளித்தவரை என்று உபஸம்ஹாரத்திலும் இவற்றுக்கு மூலங்களான பூர்வாசார்ய ஶ்ரீஸூக்திகளிலும் இவ்வநுஸந்தாநத்துக்கு ஸ்வாசார்யனைத்தொடங்கி ஸமஸ்த பர்யந்தமாக க்ரமவிஶேஷம் நியமிக்கப்பட்டதிறே. ஆகையால் தேஶிகாதேஶத்தாலே யவதரித்தருளினானென்றவதாரம் ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே யவ்வவதாரக்ரமத்தை யநுஸரித்திவர்களை விஶேஷித்து நிர்தேஶிக்கவித்தனை. இப்படி "ஸ்வாசார்யபூர்வம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ:" என்கிற ஶ்ருதி

(ஸா-கா) ஸூக்தே" ஶாஸ்த்ரஸ்யஸப்ரஹ்மவித்யாம் ஸ்வவித்யா ப்ரதிஷ்டாம் ஸர்வ ஜ்யேஷ்ட புத்ராய ப்ராஹ ஸ ஸ்வயம்பூர் ப்ரஜாபதி ப்ரஹ்மார்த்தாதாரம் பூர்வாசார்யம் ஶிரஸாநமேத் ப்ரஹ்மவித்யா ஸம்ப்ரதாய ஸத்வாஸ்ய ப்ராஹ ஸம்ப்ரதாயம் ஶிரஸ வரவராசார்யாதிபி:" ஸ்வாசார்யம் ஸாம்ப்ரதாயிகஸ்வஜ்ஞாநாய ஸம்ப்ரதாய ப்ரகாஶநஸ்ய ஸ்வஶிஷ்யாத் ஸம்ப்ரதாயாநுஸந்தாநார்ஹமித்ய ப்ரஸ்தாவாய: "ஸ்வாசார்யபூர்வம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ" இதி ஶ்ருதௌ பௌநருக்த்யாய

[illegible] முதலிகளைத் தம்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலேயறிந்துகொள்வது. "[illegible]" என்றார்கள். [illegible]யொருவன் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதுவும் ஒருவன் ப்ரகாஶிப்பியாதொழிகிறதுவும் [illegible]யின் தாரதம்யத்தாலேயிறே.

(ஸா-டீ) [illegible] இதுக்கு [illegible] அருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) இஶ்லோகத்தில் [illegible] சொல்லுகிற தொழிய [illegible] சொல்லவில்லையே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] என்று கருத்து. [illegible] சொன்னது [illegible] ஶ்லோகத்திலே [illegible] அம்ஶமாயிருக்கையாலே [illegible] இவைற்றுக்கு [illegible] சொல்லுகிறது. ஆனபின்பு இவை [illegible] ஆகையால் [illegible] இல்லையென்று [illegible] வேண்டாவோ, [illegible]

(ஸா-கா) [illegible]

௩௦ || ஸம்ஸாரவிஷயத்திற்போலே மோக்ஷவிஷயத்திலும் பரமையான ஶக்தியுக்தனுக்குமபேக்ஷிதங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்குமென்றுமிடம் சாந்தோக்யாதிஶ்ருதிகளிலும், ஸாங்க்யாதிஸித்தாந்தங்களிலும் ப்ரஸித்தம்.

(ஸா-நீ) ன்று ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதொரு ப்ரமாணமுண்டாகிலிறே ப்ரகாஶம் தத்த்வவிஷயமான ப்ரத்யக்ஷவிஷயமென்னலாவது என்கிற ஶங்கையில் ஸக்ருச்ச்ரயம் ஜ்ஞானஸம்ப்ருதிஸாதனமென்று ப்ரமாணாந்தரங்களாலே ஸாதியாநின்றுகொண்டிங்கு அம்ஶமாயிருந்தாலும் ஸாக்ஷாத்தாய யமில்லை, யதாஸம்ப்ரதாயமேவிவக்ஷிதமென்றும், காட்டாநின்றுகொண்டு உதாஹரணங்களோடே ப்ரமாணதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸாரவிஷயத்திலென்று தொடங்கி அதாத்மாவென் பக்கலிலே கண்டுகொள்வதென்று மளவாலே) (சாந்தோக்யேதி) “யஸ்ய தேவே பரா பக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ | தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந:” என்று சாந்தோக்யாதிஶ்ருதி ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகோபநிஷத்துக்கள் விவக்ஷிதங்கள் (ஸாங்க்யேத்யாதி) “ஶாஸ்த்ரஸ்வஸ்தோத்ராஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாத் ஸித்த்யாதிகளிலே” யென்றபடி தத்த்வ ஶக்திஶாலி தேவதாவாய்ப்யவிஷயஶக்திபரம். இப்படி ஸக்ருச்ச்ரயம் ஸாதநமானாலும் ஶ்ரவணாதிஸாபேக்ஷமும், ஸாதநமாக லோகத்தில் காண்கையாலே ஸக்ருச்ச்ரயமுடையவனுக்கே ஜ்ஞானஸம்ப்ருதியுண்டா

(ஸா-கா) விப்ரயோஜநக்லாஸகாங்க்ஷிதார்த்தவிஶேஷப்ரகாஶாஸாதிகாரஶ்ரவணாதிவிரோதவஶாதுத்த்யவிப்ரத்யாஹ (ஸம்ஸாரவிஷயத்தில்போலே) இதி அதிகாரப்ரதிபாதிகாம் “யஸ்ய தேவே பரா பக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ | தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந:” இதிஶ்ருதிஶேஷே தேத்யர்த்தா (ஸம்ஸாரவிஷயத்திற்போலே இதி) ஜாபாலஶ்ருதி: “ஆசார்யாத்தைவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபதீதி” (ஸாதிஷ்டம்) ஸாதுதமம், ‘ஆதிவத்ருஷ்டாஹ்ய ஶ்ருதி:, “ஆசார்யவாந் புருஷோ வேதேதி” ஸாங்க்யாதிஸித்தாந்தே “வ்யாஸப்ரஸாதாச்ச்ருதவாநேதத்குஹ்யமஹம் பரம் | யோகம் யோ

கீ(ஸா-மெ) ஶ்வராத்க்ருஷ்ணாத்ஸாக்ஷாத் கதயத: ஸ்வயமிதி” த்ருதராஷ்ட்ரம் ப்ரதி ஸஞ்ஜயவசநே இத்யத்ர ப்ரஸங்கவிவக்ஷிதம் மோக்ஷஸக்ருதாஶ்ரயித்வம் மோக்ஷ ப்ரஸாதாநம் ஸம்யாநந்தம் ப்ரயோஜநமவஸிதமிதி தத்ரைகார்யாச்ச ஸமாஸ்ய இத்யத்ராவிப்ரயோஜநம் ஸாதநம் விஶேஷிதிவிரோதவஶாத் இதிபாவ:, நநு ஶ்ரவணாதாத்ய

௨௰ || இங்கனல்லாதார்க்கிப்படி ஜ்ஞாநஸம்பத்துண்டாகாதென்றுமிடம் ஶிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞாநதாரதம்யத்தாலே கண்டுகொள்வது. மிகவும் மந்தாதிகாரிகளான ஶிஷ்யர்களுக்குங் கடிந ஶாஸ்த்ரார்த்த விஷயங்களை ப்ரகாஶிப்பியாதார்க்கு நிஶ்ஶேஷகுலையாதென்னுமிடம் ரௌர்வாதி

(ஸா—ஸீ) மென்று யதஶ்சைவமென்கிற ஶ்ருதியில் யத்தச்சப்தங்களாலே ப்ரதிபந்நமான நியமங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார், (இங்கனல்லாதார்க்கித்யாதி) இங்கு ஶிஷ்யஶுஶ்ரூஷாபாஹாநஶ்ரவணாதிஸாத்யஜ்ஞாநதாரதம்யம், ததாச ஶ்ரவணாதிதாரதம்யஸாபேக்ஷ லோகத்தில் காண்கிற ஜ்ஞாநதாரதம்யத்திலே நியாமகாந்தரங்காணாமையாலும், ஜ்ஞாநஸம்ப்ரதிபாதநபேந ஶ்ருதிஸித்தமான ஶக்தியத்திறுடைய ஸத்பஸதாவங்களே நியாமகங்களாக வேண்டுகையாலும் மந்த தாரதம்யஸூசகத்திலே ஶக்தியாஸாவே ஜ்ஞாநஸம்ப்ரதாநமென்றுவிவக்ஷிக்கையாலிஶ்ருதிப்ரதிபந்நநியமங்கூடுமென்று கருத்து. யதேநமேவமெக என்கையாலே மந்தாதிவிஷயத்திலும் ஸ்த்ரீவ்யமாகத்தோற்றுகிற மோசநம் மந்தாதிகருக்கவஶ்யமுபதேஶிக்கவேணுமென்கிறஶாஸ்த்ரங்களோடு விரோதியாதோ, மந்தாதிகருக்கும் கடுகவுபதேஶிக்கலாகாதென்று ப்ரமாணமுண்டாகில்லே இங்கிப்படி தாத்பர்யங்கொள்ளலாவது, ஆகையாலித்த மோசநாஸாவம் ப்ரத்யவாயஹேதுவென்னக்கூடாமையாலிங்கு யதாவஸம்ப்ரதாயம்விவக்ஷிக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (மிகவு மித்யாதி) ப்ரகாஶிப்பியாதாருக்கு நிஶ்ஶேஷகுலையாதென்மிங்கனே வ்ருத்தி

(ஸா-கா) ஶைவஜ்ஞாநதாரதம்யம் ப்ரதிஹேதுர்பூதி ப்ரதிபந்நதிகம் ஶாஸ்த்ரஸக்ஷ்ஞாந ஸாபேக்ஷஹேதுஸங்கதிப்ரகாஶகமாஹ (இங்கனல்லாதார்க்கிதி) கேநவஸம்ஸ்தாநாதிக்ருத்யம், ஶ்யாமாவ, ஶ்ரவணாதிஸாபேக்ஷ உபதேஶ்யவிஷ்ணுஜ்ஞாநஸ்ய, ஶ்ருதிஷ்டஜ்ஞாநாதிகஸ்ய ப்ரதிபத்தி தத்வம்ந நிதிஷ்டம், ஶிஷ்டம்வ ஶாஸ்த்ரார்த்ததாரதம்யம் ஹேதுப்ரதிபாதநதி தாத்பர்யஸ்ய நப்ரதிபாதநாதப்ரதிபாதகஸ்ய ந ப்ரஸம்ஸாரவேதிவஸ ஶாஸ்த்ரஹேது ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யஜ்ஞாநதஶநாதுக்தோபநா ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶ்ருதிஶ்வ ஜ்ஞாநாதிஶயஹேத்யாஜ்யஹேதி. நநு ஶாஸ்வப்ரகாஶநப்ரதிவாயலேவாய கவதேநயதாநந்தமோவநப்ரதிவதம், தந்நவ வதம் "ஆசார்யாத்வைவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபதிதி" தந்மோவேந ப்ரத்யவாயஶ்ரவணாதிக்ருதாஸ (மிகவும் மந்தாதிகாரிணதி) "ஜ்ஞாநப்ரதிஷ்டாநாத்ராயணப்ரஜாதேயோ வேஹஶாயோ.

ரதி' வ்ருத்தாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தம். (பெற்றது) ஸ்வமாக உபதேசித்தால் "ஶிஷ்யப்ராவம் ஸ்வரூபம்" என்கையாலே ஆசார்யனுக்கு நிஷேதகுலை யும்படியாமென்னுமிடம் வருவது விசாரியாதே புத்ரனுக்கு உபதேசித்து த்தானும் ப்ரஹ்மவித்யையை மறந்து தன் ஶிஷ்யனான நாரதபகவானை யிட்டு ஸர்வேஶ்வரனை உணர்த்திவிக்கவேண்டும்படி யிருந்த சதுர்முகன்

(ஸா-டீ) ரசகரமாகச் சொன்னது ஸ்திதிப்ரகாஶநம் நிஷ்டாஹாநி கரமென்கைக்காக. ஸ்வாமியின விஷயமான த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் நிஷ்டாஹாநி கரமென்று ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகரணமுண்டாகிலிறே ப்ரகாரிவ்ருத்தாந்தத்து க்கு இப்படி தாத்பர்யங்கொள்ளலாவது, கடுக உபதேசித்தால் விரகாஶு ஶிஶ்ருஷாதிராஹித்யத்தாலே ஶிஷ்யனுக்கு நிஷ்டாஹாநியாமத்தனையொ ழிய ஆசார்யனுக்கு நிஷேதகுலைய ப்ரஸக்தியுண்டோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் (பெற்றதித்யாதி) (பெற்றது ஸ்வமாக) பெற்றது, லபித்தது, ஸ்வவஸ்வாதந்த்ர்யகார்யபூர்வமாயொழியாதே அயத்நஸித்தமாய் வந்தது ஸ்வமென்று பார்த்து, ஶுஶ்ரூஷாதி விளம்பமறவுபதேசி த்தாலென்றபடி, இஶ்லோகம் ஸாக்ஷாத்விஷயமாகையாலே இதில் ஸம்ப தாயஶப்தங்களை இப்படி ஜ்ஞாநஸம்பந்நிஷ்டாபரங்களாக்கி வ்யாக்யாநம் பண்ணித்து. இவ்வளவால் ஸக்ருச்ச்ரியாஸாவேஜ்ஞாநஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஶாஸ்த்ர விஷயஸ்ய ஸ்திதிப்ரகாஶநே நிஷ்டாஹாநி: என்றுவிவக்ஷிதமாகை யால் ஸப்ரகாஶப்ரகாஶாஸ்யமென்கிற விடத்தில்யதா ஸம்ப்ரதாயமே

(ஸா-கா) பஹுதாவாக்யக்ருஷ்ணத்வஸிந்து கநகாசலரோஹணஜநஸ்ய ஜடஸுரீதிநேவாதிஶதித்யாதி ஶ்ரோத:, வித்யைவஸம்காஸ்ததே ஸம்ப்ரதாயாதிநா| ஆவர்த்யவிதவைராயாம் நஶிவநாதிரணவஸ்''

இத்யாதிஸ்ம்ருதேஸ்ஶ்ரீவசநீக்ஷவிவியோவாயெ: கூபயாநிஸ்ப்ருஹோ வதே" இத்யுக்தாயுக்தா தயதாநாதவததிஸிதிஹாஸ:. ஸவவஸ்ரீ தேஷாவதேஶஶிஷ்யபாவம் ஸ்வரூபஸ்திநயாக ஸ்வநிஷ்டாஹம் மோஹவேதித்ய ப்ரஹ்மவ்ருத்தாந்தோதாஹரணேநதாஶயதி (பெற்ற தித்யாதிநா) (நாரதனையிட்டு, இதி) 'ஸம்ப்ரதாயகத்தாஜ்ஞாநம்ச ராத்ராதஶ்ஶ்ரிதம்| நாராயணஸ்வோபதேஶிதம் நாரதோஶ்ராவயஸ் ஸநா: || ப்ரஹ்மணஸ்ஸதேநத்தயதாத்ருஷ்டம் யதாஶ்ருதம்| ஶ்ரீகா ப்ரஹ்மாவாந்த்ரேஸ்வதேவெக்யயச்சநா:" இத்யாதி ப்ராமாணா திஹாஸ:. ஸதாநாவதேஶப்ரத்யாயஸ்திதிஸ்வஸவாத்ர ஸிஸ்ஸமாநாவதேஶவிஷயா. (உணர்த்திவிக்கவேண்டும்படி) யதாஜ்ஞ

உ௰|| பக்கலிலேகண்டுகொள்வது. இப்படிப்ரகாரப்ரகாரிபாவமென்கிறவிரண்டுக்கும் ஸ்ரீதேவம்பதார்த்தௌ என்கிற ஸூத்ரங்களை ஔசித்யத்தாலும் வ்யுத்பத்தியாலும் ஸூத்ரத்தாலே யதாஸம்பவித்தவித்தனை. இரண்டிலுமிரண்டு ஸம்பந்தயித்தாலும் வாக்யத்தில்வரும் விரோதமில்லை.

(ஸா-டீ) விவக்ஷிதமென்றுகாட்டித்தாப்த்து. இப்படியப்ரஸம்ப்ரேவாஶ்ய யதிகாதாஞ்சயம், ஸம்ஶ்லிஷ்டப்ஸம்ஶ்லிஷ்டாபயமுக்க்யஹாணவிராது மாறுமேமிக்கவிடு ஸம்பந்தயித்தால் வாக்யத்தில் விரோதமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி யப்ரகாரபேதாதி) இங்குளளதித்யமாவது ஸாய்யஸாமாநாதிகரண்யங்களுக்கு ஸம்பந்தங்க்ஷம். வ்யுத்பத்தியாவது; ஶப்தார்த்தாதிப்ரத்யாதி வ்யுத்பத்தி. (இரண்டிலுமித்யாதி) ஒரோன்றிலே யிரண்டு ஸம்பந்தயித்தாலென்னபடி. (வாக்யத்தில் வரும் விரோதமில்லை.) என்றது ப்ராமாணிகஸம்வாதஸ்வமத்தனையொழிய வாக்யவ்யுத்பத்தி விரோதமில்லையென்றபடி. இப்படி ஶாஸ்த்ரஸூக்திரயம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபாய நமாகில் நிஷேதநஜ்ஞாநர்க்கவ்வவ்வளவிலேயிதுகடை வ்யமாகதொழியாதோ, ஆத்யாத்மவிஷயம் ஸவபூமோபதீய மென்னவேண்டியிருக்க ஒம்தத்தை விஶேஷித்துச்சொன்னதற்குத்தான் ப்ரயோஜநமுண்டோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ஶேஷத்வபூவணத்தையுபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையால் இத்யாதியால்)

(ஸாக்ஷா) [illegible]

[illegible]

௩௭॥ ஆகையால், ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஶாஸ்த்ரத்தின் பரிவாஹமாக ஶாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கவும், உஹாரத்நமான மாணிக்கச்செப்புப்போலேயிருக்கிற திருவுள்ளத்தினுடைய சீர்மையுந்தன் நிஷ்டையுங் குலையாமைக்காக சிலவான ப்ரயோஜநங்களைப்பற்ற ஶிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாத அவர்க்கு வெளியிடாதே உள்ளத்தை மிகவும் சேமிக்கவும் ப்ராப்தம்.

(ஸா-நீ) ஆகையாலென்றது "ஸர்வப்ரகாஶப்ரகாஶாஹ்ராதி" நாம ஶாஸ்த்ரமுத்திரயத்துக்கு நிஷ்டைகளுக்கும் வருமென்கையாலென்றபடி, தயாவநிஷ்டர்க்கும் பிறந்த ஜ்ஞாநம் போகாமைக்காகவவ்வவஸ்தையிலும் ஶாஸ்த்ரதுல்யமென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரத்தின் பரிவாஹமாக) ப்ரகாஶநம் பரிவாஹமாம்படி ஶாஸ்த்ரவிஷயத்தில் பரஹக்ஷ்யமென்றபடி. தயாவப்ரகாஶிப்பிக்கவுமென்று ப்ரகாஶநத்தை ப்ரதாநமாக நிர்தேஶித்தது, ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶமென்கிறவிடத்தில் ப்ரகாஶநத்துக்குத்தோற்றுகிற ஶாஸ்த்ரப்ராதாந்யத்தை யநுவதித்துச்சொன்னதத்தனை (உஹாரத்நமஞ்ஜுஷாதி) ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யங்களான ரஹஸ்யங்களில்க்காட்டில் ஶாஸ்த்ரவிஷயங்களிரண்டாலும் விலக்ஷணமாயிருக்கையாலே யித்தை வெளியிட்டாலநர்த்தமாயம் வருமென்று கருத்து. (சிலவான ப்ரயோஜநங்கள்) யநர்ஹாதி (ஶிஷ்யகுணாதி) ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ரத்தாஶ்ரத்தாவலக்ஷணவாஸநாயங் ஸாயநமாகையாலே ப்ரயோஜநார்த்தவார்க்கு தத்ஸம்பந்தமாக மிகவுமுபாதேயமாகையாலவர்கள்விஶேஷித்து ப்ராயிருப்பாராகையாலே யவர்கள்பக்கலிம்ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶநம் யநர்த்தாவஹமாகாமலமாகையால் ஶாஸ்த்ரமிதென்று கருத்து. ஆகையாலித்தை மிகவும் சேமிக்கவேணுமென்கைக்காகவிங்கு ஶாஸ்த்ரத்தை விஶேஷித்துச்சொன்னதென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶமென்கிற வித்தாலே ஶாஸ்த்ரஹக்ஷ்யதுல்யமாகவிஶித்தாலும் ஶாஸ்த்ரம்பரஹக்ஷ்யதுல்யமாக வஸிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதாதி). உபலக்ஷணமிவப்ரகாஶநம்

(ஸா-கா) தவ்ருத்திதாஹ (ஆகையால் ஸர்வாவஸ்தையிலுமிதாதிநா) (சேமிக்கவும்) ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶமெனாநு, யதா தேவதயா ஶாஸ்த்ராவிதாஹ ஶாஸ்த்ரஸம்வாஹ ஶாஸ்த்ரவிஷயகேவநத்தம் வராவிஷயகவாஹவாஸம் ஶாஸ்த்ரபரம் பராநுஸம்யாந விஶிஷ்டநாயத்ரிதாஹ (இவ்விடத்திலிதி) ஶாஸ்த்ரஸம்யகாரஸாதி

௨௭|| இவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமேயங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷம், ஸாதநமாகவுமாம். ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ராதிமுதலான ரஹஸ்யங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகம். தானிந்த ரஹஸ்யங்களை ப்ரகாஶிக்கும்போது எல்லாமாயிருந்த ப்ரமாணத்தை ப்ரகாஶிக்கையும் விஶேஷ ப்ராப்தம். இவ்வாயிருந்தார்களுடைய ப்ரகாஶனம் "ஸம்ஸாரஷு ப்ரணவஞ்சதோ

(ஸா - தீ) ஸாபேக்ஷமாகையாலிது நிரபேக்ஷ ப்ரமாணமன்றிக்கேயொழியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாதநமித்யாதி) ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்த ஜ்ஞாந நிவர்த்தகம், த்விதீயே ஸாக்ஷாத் ப்ரமாணாந்தரஸித்த ஜ்ஞாந நிவர்த்தகம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய வ்யுத்பத்திஸித்திஶ்ச. ரஹஸ்யங்களெல்லாம் மேலே நீயங்களென்று கீழேயிரும் ஶாஸ்த்ரவ்யாக்யானத்தில் சொன்னது கூடுமோ ஶாஸ்த்ரமமைத்துக்கு வாசகமன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரமித்யாதி) ப்ரகாஶாதிவ்யுத்பத்தி ரஹஸ்யங்களை ப்ரகாஶிக்கும் ப்ரதிபாதகம் யுக்திஸித்தம். இப்படியானவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாக ஸித்தாலும் ஸ்வயமிந்த ரஹஸ்யங்களை ப்ரகாஶிக்கும்போது எல்லாமிது நியமநக்ஷமமாக ஸித்திக்கவில்லையே, ஆனபின்பு ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய என்று ரஹஸ்யார்த்தத்தினத்தை நியமநக்ஷமமாக பரீக்ஷித்தது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்" (தானித்யாதி) "ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத" இத்யாதிகளாயும் "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" இத்யாதிகளுக்கு உபாயமாயுள்ளவைகளாலே ப்ரமாணமாகப்ரமாணமென்றபடி. இப்படிவிஶேஷ ப்ரமாணங்களை ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரகாஶிக்கையாலிது ரஹஸ்யங்களை ப்ரகாஶிக்கும்போதெல்லாம் நியமநக்ஷமமாக ஸித்தமாய்த்தென்று கருத்து.

(ஸா-கா) தஜ்ஜ்ஞாந நிவர்த்தகே ஶாஸ்த்ரவ்யுத்பத்திகே, ஸம்ஸ்ஜ்ஞாநஸ்ய ஜீவவிஷயாஜ்ஞாநவத்வநிஷ்டாஜ்ஞாநஸ்ய விஷயத்வநிஷ்ட ஸாஜ்ஞாந நிவர்த்தகவிலக்ஷணம் ஶாஸ்த்ரே ப்ரமாணத்வே ப்ரத்யக்ஷணம் விஶேஷாணாம் ப்ரமாணஸ்ய ப்ரமாணத்வ ஸாக்ஷாஜ்ஞாந நிவர்த்தகவிலக்ஷணம் ப்ரமாணத்வ ஜ்ஞாந நிவர்த்தகவஸம்ஸாரஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வம் ப்ரஸம்ஸாரஶாஸ்த்ரஸ்ய உபலக்ஷணம் (ஶாஸ்த்ரமிதி) ப்ரகாஶகமஸ்தி (தானிந்த ரஹஸ்யங்களை) இதி வாக்யம்

ஸர்வ ரக்ஷகஸ்ய ப்ரயோஜக'' என்கிறபடியே ப்ரதிஷித்த ஸம்பாஷணத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தமுமாம்.

*என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம்புக்கு, யானடைவேயவர்குருக்கணிரை

(ஸா-தீ) இப்படி ஸம்ஸார விஷஹரணம் ஸம்ஜ்ஞா நாதி ஸம்ப்ராப்தி (வா.ய.ம) க்ருத வ்யாகரணமென்றும் வ்யக்த்ய வ்யாவகஹயா நிதர்ஶமென்றும் ஸம்பாதித்து, ப்ராயஶ்சித்த ப்ரதயாதி நிஷித்தமாமென்கிறார். (இவ்வாசார்யர்களுடைய வித்யாவ்யா ப்தி) ''நமிஷ்ட ஸாம்ப்ரதாயிகாத்கெளஸ ஸம்ஸாரிணோ ந்ருஷ்டி'' என்று ஸம்ஸாரஷ்டம்ஸ்ரீதிக்குவிரவா க்யப்ரணாமாக்கப்படும் என்று ஸாதநமாகவிருந்தாலும் இருக்கும் ஆசார்யர்களே உபாயவிஷயமென்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரமாணங்களாலே உபதேசிக்கும் ஆசார்யர்களிலும் ஸம்ஸாரவிஷஹரணம் க்ருதஜ்ஞமென்று, ஸாயித்தருளியினியித்தை யநுஸந்திக்கும்படி யெங்ஙனே யென்கிற வாகாங்க்ஷையில் ஸகலர்க்கும அநுஷ்டாநஸௌகர்யார்த்தமிதற்கு ப்ரயோஜநமாகவொருபாட்டருளிச் செய்கிறார். (என்னுயிரித்யாதியால்) (யான்) ஆசார்யர் க்ருபாவாக்யத்தாலே ஞானவந்தாகுனை நான், (என்னுயிர்) என்னாத்மாவை (தந்து) பரஶேஷத்வஜ்ஞான மில்லாமையாலே நஷ்டமாய் போயிருந்ததை யந்த பரஶேஷத்வாவபோதத்தாலே ஸத்தாகி ஶேஷியினுடைய வஶ்யாயநத்திலே விநியோகி க்கலாம்படி யெனக்குக் காட்டித்தந்து, (அளித்தவரை) ரக்ஷித்தவரை இப்படிக் கருணையே ஸர்வ ப்ரதக்ஷணமென்று கருத்து, ஸ்வாபாவிகாசார்யரையென் றபடி. (சரணம் புக்கு) ஶரணமாகவநாஶ்ரயித்து. (அவர் குருக்கள்) அந்த ஸ்வாசார்யருடைய ஆசார்யர்களுடைய, எம்பெருமானார்க்கிப்பால்பட்ட பூர்வாசார்யர்களுடைய வென்றபடி. (நிரை) வரிசையை (அடைவே) ஆசார்யா னாம் ஸாவஸா'' வென்கிற ஶ்ருதியில்சொன்ன க்ரமத்தாலென்றபடி.

(ஸாரா) ஸ்வாசார்யபரம்பரா ஸந்தாநஸம்பந்தவிஶிஷ்டவிஷய உபகாரத்வ ஸமாவேஶஸாதநவிஷயவிஷயத்வப்ரதயாஸ (இவ்வாசார்யர்களுடைய வித்தி) ஸம்ப்ரதாயாசார்யாணாம் ஆத்யத்வம். ஸ்வாசார்யபரம்பரா ஸம்பந்த ஶ்ரேயஶ்ரேஷ்டமாநமுபதேஶாதி த்ருஷ்டாநுஷ்டானமேவ ப்ரயோஜநமாய யாதியப்ரதி (என்னுயிரிதி) (யான்) ஶேஷத்வஜ்ஞானே ந ஜ்ஞாநவந்தாகேன ஹம் (என்னுயிர்தந்தளித்தவரை) ''ஶேஷத்வஜ்ஞானாத்யந்த ஜ்ஞாநவிவேக ப்ரதாநஶ்ரேயாநாம் ஶரணமேவ பரமாத்மாவஶ்யம் ப்ரவர்த்தகம் ஸ்வாசார்யம் (சரணம்புக்கு) ஸகலகர்மாவஶ்யம் ப்ராப்ய ஶரணமேவ நாஶ்ரித்ய. (அடைவே) க்ரமேண. (அவர்குருக்கள்நிரை)

௪௦|| வணங்கிப் பின்னருளாற் பெரும்பூதூர்வந்தவள்ளல், பெரியநம்பி யாளவந்தார் மணக்கால்நம்பி, நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த வுய்யக்கொண் டார், நாதமுனிசடகோபன்சேனைநாதன், இன்னமுதத்திருமகளென்றிவர்க

(ஸா-நீ) (வணங்கி) நமஸ்கரித்து, ஶரணம் புக்கியென்றபடி (பின்) அவர் களுக்குப்பின்பு. இதற்கு இவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு என்கிறசேஷாதாயம் (அருளா ல்) க்ருபாலுக்களாயும் ஜ்ஞாநாயுமுள்ள ஆசார்யர்களால் ப்ரகாஶிதமான ஜகத்தின் பக்கல் க்ருபையாலே (பெரும்பூதூர்) ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் (வந்த) அவதரித்தவரான (வள்ளல்) உதாரர், ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரதிஸமான ஸம்ப்ரதாய நிதி யை ஆஸேது ஹிமாசல பர்யந்தம் ஸர்வர்க்கும் ஸர்வலோகத்துக்கும் வழங்கினபடி பண்ணின நமக்கும் தந்தரு ளின உதாரமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்றபடி. என்னுயிர்தந்த ளித்தவரென்றும், அவ்வள்ளலென்றுமிவர் உதாரதாவாக்ரகத்தாலே ஸம்பா ஷத்தாலே ஔதார்யம் தோற்றுகையால், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினா ரென்கிறதுமாகவும் வ்யஞ்ஜிதமாயித்து. (நன்னெறியை) நல்ல மார்க்கத்தை நெறி, மார்க்கம், ஸித்தியாதார்க்ஷப்ரதிபாதிதமான ப்ரபத்தியை யென்றபடி. (அவர்க்கு) அந்த மணக்கால்நம்பிக்கு, (உரைத்த) உபதே ஶித்தவரான (இன்னமுத) போக்யதமையான, இன், போக்யம் அம்ருதபோக்யமானவென்றபடி, திருவாய்மொழிக்கு வாச்ய வாச்யருக்குங்கூட போக்யமாகையாலே திருமகள் போக்ய மென்று கருத்து. (என்றிவர்களை) இப்படி ஓதப்பட்டவர்களான திருநாம

(ஸா-கா) தத்குருபரம்பராம். (வணங்கி) ஸாஷ்டாங்கம் நமஸ்க்ருத்ய (பின்) அநந்தரம் (அருளால் பெரும்பூதூர்வந்த வள்ளல்) ஸம்ஸாரிஷு நிர் ஹேதுகக்ருபயா ஶ்ரீபெரும்பூதூர் ஸமுத்பந்நாம் ஸுப்ரஸித்தம் ப்ர தாதாரம், ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்த விஶிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்த ஸ்தாபநாசார்யம் ஸர்வலோக ஸ்ரீபாஷ்ய ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தக ஶ்ரீ ராமாநுஜாசார்யம். (பெரியநம்பி) தேஷாம் மஹாபூர்ணா சார்யாணாம் (ஆளவந்தார்) தேஷாம் ஶ்ரீயாமுநாசார்யாணாம் (மணக்கால்நம்பி) தேஷாம் ஶ்ரீராமமிஶ்ராணாம் (நன்னெறியையவர்க்குரைத்தஉய்யக்கொண்டார்) தேஷாம் ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாணாம் (நாதமுனி) தேஷாம் ஶ்ரீமந்நாதமுநீநாம் (சடகோபன்) தேஷாம் ஶ்ரீஶடகோபாநாம் (சேனைநாதன்) தேஷாம் ஶ்ரீஸேநேஶாநாம் (இன்னமுதத்திருமகள்) தேஷாம் ஶ்ரீ மஹாலக்ஷ்ம்யா ஸர்வாநுபவபோக்யாயா, அநேந நாராயணஸமாநா "நந்திநீ நாராயணீ" இதி ஸ்ரீநாராயணவல்லபாம் ஆதிஸ்ரீயம்

௭௦|| ஊமுன்னிட்டெம்பெருமான் திருவடிகளடைகின்றேனே. (௩)

ஸாதெஜஹஸ்ரவொசநுயஶரொநாயாய நாயாநய ஷயஶுஷவரதி நம்ஷ நீயவிவியொஷம் தாவஷஷராஷிஹ | ஶஸாதவஶஶரணஷம்வதிஷயா

(ஸா—நீ)ங்களையும் கருணாகுணங்களையுமுடையரான இவர்களையென்றபடி (முன்னிட்டித்ராஷி) முந்தறவிவர் திருவடிகளை ஹஜித்து பின்புஹமவான் திருவடிகளை ஹஜிக்கிறேனென்றபடி (௩) இப்படி இப்பாட்டாலே ஸவாவாயுஷவம்ஶொஜெயஃ" "த்வாயரணாஸேவவஸா"வென்கிற வியிவாக்யத்துக்க நாரவமாக மாரவுஜுநஸம்யாந வ்யயாமவகாரத்தை யருளிச்செய்தினி யிவ்வநஸம்யாநம் "யஸஷெவவராஹக்ஷ" "மாராம்வகாஶயெ"ஷென்கிற ஶாஷிதிகளின்படியே வராஹகிரமமை மாகவேணுமென்று நினைத்தருளியந்த வராஹகிரமவகமிஸம்ஸார ஷெஶயில் ஷாஷுஹமாகையால் தஷிரொயிதிவ்ருத்தி வ்யாயுநவமவுகம் தஜவ்யாயுநம் நித்யகதுவமென்று கணிசித்து தயாவிய வ்யாயுநத்துக்கு ஒரு வ்யயொமவகாரமருளிச்செய்து காட்டுகிறார். (ஸாதெஜஹ)மென்கிற ஶொகத்தாலே) (ஸவொஜநுயஶரொநாயாய) என்றது வியெயவிஶெஷணம், வ்யாக்ருதவிஷயா ஸக்தியுமெனக்கு நிஶ்ஶஷநிவ்ருத்தமாகவேணுமென்று கருத்து. (ஷஷம்தாம) நிலவு தென்னல்கள்போலவும். அமிசுத விஷயங்கள் போலவும். ஸாஷக்களாகவேணுமென்றபடி (ஜஹ) இந்த ஸம்ஸாரஷெஶயிலே, ஶாகஷெஶயில் வாப்புகுற ஶஹா

ஸா-கா||ஸ்ரீயவாவாஷகஸவம்ஸமவஹெத (என்றிவர்களைமுன்னிட்டு)ஜெதஹ தாநுவாராஷகாரிக்ருத்ய, (எம்பெருமான் திருவடிகளடைகின்றேனே) ஸஷிஷஷிணஸ்ரீ வதெஶரணாரவிம்ஷெஶயாஶித்யஃ ||௩||. ஸாவம கதுவதயா வ்யாஶரணவிஜாம் மாராஹக்ஷம்வ்யாயுயஶாநஹஸவெவ ரவிஸாவ்யாயுநீயெதிஷஶுயதி (ஸாதஜதி) நாயாஷயொஷெஶிகாஃ ஶஹஷம்ஷஷம் தாஷிதுயஃ கயம்தஷிஷயஹக்ஷஃ வ்யாயுஷகஷிதுஷஹம வதஜவதெஷாஶவி நிஷெஷஷகருணாகுணாகாகாக தஷிஷயாஹக்ஷஃ வ்யாயுஷாஸஷிதஹ(த்யஷம்தெதஷிநா) ஷஷவிஶெஷணஅயெநகருணாகுணாக்ஷஃ, தநீயவிஶெஷணெநநிஷெஷஷகவ ஶாகம் (தயஷம்தெதஃ) "கஶாவாரவநஶெத்கஸம்தம்ஸயாகாந ஶிவஶொகஶ தெஷீயொநாகயவெ யாகாஶொக"இதி, யயாக்ருதாயாவிஷிதாயாய ஶயாஸம்யம்தி ஸாவஸவம் தஷஜிஸஶதியகிம்வ வ்ஜாஸாயாகா வம்வித்ஷிம்வாநாதஹஸவுஶாஷவராஷயமாஷவாநாதீதஹிஹிஃ

॥௨௭॥ ஶிஷ்யாணாம் ஶிஷ்யாவகா: ஶ்ரத்தாவிஹீநவிப்ரலம்பகவத் தேஶிகா தோஷிகா: ॥ * ॥ ஸத்யஸத்யப்ரதர்ஶகஸிம்ஹாஸநாரோஹணயோக்ய

(ஸா - நீ) தெளிவிப்போதே யெனக்கு ஶிக்ஷிக்க வேணுமென்று ஆபேக்ஷ்ய ப்படுகிறபடி (ஶ்ருஶ்ரூஷாதவ்யன்) விஶ்வஸநீயன் அயாசிதவ்யமாக உபதிஷ்ட யேஷ்வபி வாயாதீதியோக்யா:, ஸமீரயந்யேஷ்வீதாது என்றதிறே. (ஸ்வயம்) மந்த்ரப்ரயோக்தா ப்ராஹ்மணேஷ்டா (விஷ்வம்) தன்னுடைய ப்ரஸாத ஶக்த்யாதிகளடியாக ப்ராதீநஸந்தாநப்ரயோஜனம், (விப்ர லம்பகம்) வஞ்சநா (தேஶிகா:) விதேஶஸ்ய: க்ருத்யம் தஶரஸ்ய தா: என்றபடி. இந்த தோஷங்களை நிஷேதிக்கைக்கிவர்கள் பக்கல் ப்ரஸக்தி யுண்டெயுங்கூடவில்லை. த்ரய்யந்தாசியால் ஸகல ஶாஸ்த்ரார்த்த ஞான காரகமும் ஸம்ப்ரதாயாலே யதிகார ஸஹிதமும் சொல்லித் தாய்த்து. இப்படி ஶாஸ்த்ரஸக்திப்ரயோஜனப்ரகரணத்தையருளிச்செய்துயினி யர்த்தஸக்தியின் வழிவாஹமாக ஶாஸ்த்ரவ்ருத்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கும் ப்ரகார த்துக்கு ஒருப்ரயோகமருளிச்செய்துகாட்டுகிறார். (ஸத்யதேஶாதியால்) "ஜயதி விஷ்ணோராதோக்ஷஜஶ்ரமஸ்பாபம:" என்கிற ஶ்லோகத்தைய நு

(ஸா-கா) ப்ரதிநந்தநீயாவிவிதோதம் தாவஷாம் தெ தயோக்யா: (ஶ்ரு ஷாதவ்யதி) "க்ருத்ஸ்நம் நாந்யமபராதார்ஜிதநஶிஹாஸ்ரிதே" இத்யாதிப்ரகாரணாக, ஶ்ருஶ்ரூஷாதவ்யகம், விஶ்வஸநீயகம் ஶரண்ய தம் ததீ அயாசிதவ்யமாயாவ்யாவகா இதிஶேஷஷஷ்ட்யாஸ்ஹார்ஸ:, நிரவயிக அயாவிஷயீஸூதா இத்யய: த்ஞாஶ்ரயணே ஸ்வஸ்யாவீ ஸமவஸ்யா விஷயகம் ஸ்யாக க்ருத்யாநஸ்யாக, வ்யாவகநிவ்ருத்த்யாவ்யாவ்ரநிவ்ரு த்தாரவஶ்யகதாதி ஸாவ: (ஸ்வயம்) வரஸ்ரஸம்வஷ்ட: (விஷ்வ வ:) நாஶ்நிகதா. (விப்ரலம்ப:) வஞ்சநா. தேஷாம் (வஞ்சீ) ஸம்ஸா ரஸ்யம் தஸ்ய [தேஶிகா:] அஶரஸ்யாஜத்ய:, ஏவம் ஸூத ஶாஸ்த்ரவிஷயே விஷயவாஸநாவாஸிதஸ்ய கயம்ஸக்திஸ்யாதித்யத்ராஹ [அபௌருஷேயஶ்ரோநாயாயெதி] ஏவம்வஸவெ: காரணாந் வஹவெதஶாஸ்த்ரஸக்தெஶ்ச ஸஞ்சிதவ்யதித்வாத் க்ஷம்ஸவதி॥*॥ "வர வேதாக்வவந்தேஷ ஸம்தேஷ தேஷாம் தேஷா:கஷளப்ரஸா:। கந ப்ரவிஶ்யகாரணெயக ஸஸீஹிதரவ்யாக:" இத்யுக்தப்ரகாரேணஸ்வ ஷ்டப்ரவிஷ்ட ஸ்யஷமவதா வாக்யெகாநாகம் வநீயெ ஸவவதெநந ஶோ ஶாஸ்த்ரவெஸ்வரவிஸாக்ஷாத்காரணாக யஜ்ஞஸ்வாநீயெ: ஸ்வம்தெய ஶ்ருதத்க்ஷ்ப்ரக்த்யர்நாம் த்ரக்ஷிஸாஸாநாம் நிவ்ருத்தெநஸ்ஸந்தாம

||௨௯|| ஹெஷொஷீ-ரொஷ க்ஷிவ்வ்ருத்யி-ஜ்ரிஜ-யதி வெஹாஹா
ணாவஜ்ரிரவஜரணா| ஷிஜெளயாவஜெஜெ த்ருஜவட வவ நஸ்தி
நியமெதத தத்திஜாதஹெொஜதஷெஹவைகவிமஉநவ்க்ஷஸஉ த-நீகா ||*||

[ஸா-நீ] ஸரித்திருக்கையாலே இஸ்லோகம்ஹாராவஜிவ்ருகாமநவார மெ
ன்றுதோற்றுகிறதிறே. ஹெஷாஉளஷிரொவொஷாஜவஎன்றுவஷிதஸஉாஸம்
ஸஉத்ரு கஸ்லோஷவொஷங்கள்போலே நிஷ்டிவாதஉத்ரொத்ர ஜ ஹ
உாணங்களான ஹெஷெகளாலென்றபடி. தகவாயவ்வஸாயஸம்ரக்ஷணா
யமும் வ்ருதிவாஷிகளோடிவர் பண்ணும் வாதவொஷங்களை ஹ்ருகவக்ஷயி
தஹய ஸ்ரீவஹெஷாவொஷங்களாக நிமியாயவ்வஸாயம் பண்ணின
படி க்ஷிவ்வ்ருத்யிஜ்ருஷி: என்றது; வாஷிஉளவைஷ்ய முண்டானாலும்
தங்களுக்கு உதஉளவைஷ்யமில்லையென்கிற மவமும் போகும்படியவர்க
ளுக்கே ஹ்ருதயம்மஉமாம்படியான யுக்திகளாலே நிரஸித்தவர்களென்ற
படி (சூவஜா:) ஸஉஹாகவஜா: ஸவஹெமவ்யாஷ்டங்களானவென்றபடி.
இங்கு ஜெத்ருஜவடங்களென்று ந்யாயதகவஸித்ரய ஸ்ரீஹாஷ்யாஷி
வ்ருவம்யங்களை ராவகாதிமயொக்தியிட்டருளிச்செய்தபடி "வ்யஸநம
உநவ்ஜொகவெயாஜய ஜவடிகா" என்றும், "வ்ருவநவியாவஷாவிம்
மெஜயஜவடிகா" என்றும், உதஹெஸாகீ ஹாஷ்யத்தையும் தகவடீகை
யையும் ஜவடமாகத்தானே யருளிச்செய்யக்கண்டதிறே. [ஸதி:]
உஜூஹணம், இங்கு வவநஸதியென்று அந்த ஸ்ரீஹாஷ்யாஷிகளுடைய
வ்ருதொத்ர வ்ருவநங்களையும், தத்துவக ந்யாயகாமிம மதஷேஷ
ணாஷிகளையும் சொன்னபடி (நியமெதா:) நிதாரங்கமெஷிதா: ஸாயக
வ்ரோணரஹித யாவாயகஸஹஸ்ருஹ்ருஸதயாவ உகவாடிதா: என்ற
படி. சதஷ்டிஷெராவஸித்ருஹெண ஷுவ்வ்ருயகவம்விமஉநமஷெநவி
வக்ஷிதம் விமஉெநவ்க்ஷ மாஜவஷிஸ்ருஉாஷஸாநாம்ஷவஷீகத்ருதா, ஸஉ
த-நீ ஜொக்ஷஉமெயாயயாஸா என்று விஸ்ருஹம் வமவயாயத்தாலே
வாஷிநிரஸநமுமுத்தாயத்தால் வ்ருவம்யநிஉணெந தத்ததஹ்ருமய
நிரஸநமும்சொன்னபடி ||*|| இப்படி வ்ருகாமநவயம்ஹஹாராவஜிஹ
ஜந வ்ருகாரத்தை யருளிச்செய்து காட்டி யிவ்வாவாயர்களிலெம்பெரு
மானாரும் ஆளவந்தாரும் நாயஉநிகளுமுவகாரகவாதிமயத்தாலே தனி

(ஸா-கா) வ்ருஷமயக்கவாஷெ உஹொவகாராஷவி ஹாராவாரம்வாரா
யாஹக்திவிஷயக்ஷித்யாஹ[ஹ்ருஷெஷி]வைவம்ஹஉதஹாராவாரம்வாராயா
உஹமதம் வ்ருதிவாஷிநொவிஜிதஉ ஹ்ருமயகாரணெநொவகாரகம் ராஉா

||௪௰|| * ஆரணநூல் வழிச் செவ்வையழித்திடு மைதுகர்க்கோர், வாரணமா யவர் வாதக் கதளிகண் மாய்த்த பிரான், ஏரணி கீர்த்தி யிராமானுச முனி யின்னுரை சேர், சீரணிசிந்தையினோஞ் சிந்தியோமினித் தீவினையே (௪) *

[ஸா-தீ] த்தனியே விசேஷித்து மநஸ்ஸையென்று திருவுள்ளத்தாலே தத்விஷயமாக மூன்றுபாட்டருளிச்செய்கிறார். (ஆரணநூலி) த்யாதியால் (ஆரணநூல்) வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தினுடைய வேதாந்தசிரோபூஷணமான சாரீரக சாஸ்த்ரத்தினுடைய என்றபடி. (வழி) மார்க்கத்தினுடைய ந்யாயவ்யுத்பாதநப்ரகாரத்தினுடைய என்றபடி (செவ்வை) ஆர்ஜவத்தை, ஸூத்ராக்ஷரஸ்வாரஸ்ய ப்ரமாணமாக வ்யவஸ்திதமாக்கையை என்றபடி. (அழித்திடும்) கெடுக்கிறவர்களான, ஸ்வகல்பிதார்த்தஸ்தாபநார்த்தமாக ஸூத்ரங்களை யதாயதம் நசிப்பிக்கிறவர்களாகையாலே தத்ஸ்வாரஸ்ய ப்ரமாணவ்யுத்பத்தி நாசகரானவென்றபடி. "பைஹாமதிவ்யாவர்த்தந ஸம்ஸ்ரிதா"மென்னதிறே. (ஐதுகர்க்கு) ஹைதுகர்க்கு (ஓர் வாரணமாய்,) அத்விதீயஸிம்ஹமாய், இத்தாலே யதிகாரஸம்பத்தும், அநாயாஸகத்ருத்வமும் விவக்ஷிதம். (அவர் வாதக்கதளிகள்) அவர்களுடையவாதங்களாகிறகதலிகளை இத்தாலே ததீய வாதங்களுடைய நிஸ்ஸாரத்வமும் நாயாஸஸம்ஜநீயத்வமும் விவக்ஷிதம் (மாய்த்த) நசிப்பித்தவரான (பிரான்) உபகாரகருன, (ஏரணி) ஏர்த்தவணியான (அணி) அலங்காரம், லோகங்களுக்கெல்லாம் அலங்காரபூதமானவென்றபடி (கீர்த்தி) கீர்த்தியுடையவரான (இராமானுசமுனி.) ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய (இன்) போக்யங்களான (உரை) ஸூக்திகளை (சேர்) சேர்ந்திருக்கிற, தத்விஷயிணியானவென்றபடி. இது சிந்தைக்கு விசேஷணம் (சீரணி) அதுவசீர்களாலே அலங்க்ருதையான, சமதமாதிகுணங்களாலே அலங்க்ருதையான வென்றபடி. (சிந்தையினோம்) சிந்தையையுடைய நாம் (இனி)

[ஸா-கா] நூஜம் தத்க்ருதோபகாரகதநபூர்வகம் ஸ்துதி (ஆரணநூலிதி) [ஆரணநூல் வழிச்செவ்வையழித்திடுமைதுகர்க்கோர்வாரணமாய்] ஷஷ்ட்யந்திதேதுசப்தவாச்யசப்தாந்தமர்த்தவிதிபூர்வகவ்யுத்பாதநபத்யதிவ்யாக்யாதிநிராஸகத்வாபி உபகார உபோத்காதவதி, சூர்ணிகாசாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞாபநாபாயக ஹைதுகாநாம் நிராஸாய த்விதீயவாரணோபமத்வா (அவர்வாதக்கதளிகள்) தத்வாத கதளீநாம் விநாசநேநாபகாரகஸ்ய தேதீவ்யர்த்தநீதேர்த்தாநுஜஸ்ய உதேந போர்ஹ்ய தத ஸாஷ்யாதி ரம்போக்யவதாய நிஷ்கர்ஷஸம்ப

||௨௯|| * நீளவந்தின்று விதிவகையா னினைவொன்றிய நாம், மீளவந்தின்னும் வினையுடம் பொன்றிவிழுந்துழலா, தாளவந்தாரென வென்றருடந்து விளங்

[ஸா-தீ] யதிவரஸம்பந்தஸம்பந்தமே காரணமிக உபாயாவ்ருத்திகாரணபின்பு, (தீவினை) க்ரூரகர்மங்களை. ஸமஸ்த நிஷித்தகர்மங்களை யென்றபடி. (சிந்தியோம்.) மனஸ்ஸாலும் நினையோம். ஶ்ரீபாஷ்யகாராதிஸூக்தி களைச்சேர்ந்து மெய்கண்டவிராஜ கர்மாதிஸம்பி யொழியப்பெற்றோ மென்று யதிராஜநுஸம்பாந ஜ்ஞாந அவருடைய பரோபகார கத்வத்தை யநுஸம்திக்கிறபடி. || ௨ || * (நீள) தீர்க்கமாக(வந்து) ஸம் ஸரித்து, இங்கு வருகையென்று ஸம்ஸரிக்கை விவக்ஷிதம், அநாதிதீர்க்க காலமாக ஸம்ஸாரத்திலே யோடித்திரிந்தென்றபடி. (இன்று) இந்த ஜந்மத்தில் (விதிவகையால்) விதிஶேஷத்தாலே, (வகை) வகுப்பு, ஶேஷமென்ற படி, ஸாமர்த்யவிஶேஷத்தாலென்கை. (நினைவு) தேஹாதிரிக்தஜ்ஞாந ஜ்ஞாநவைராக்யவிஷயாதிகளை (ஒன்றிய) அடைந்தவர்களான (நாம்) இப்படி ஸாவதியமாதி தஶைகள் கழியப்பெற்றநாம். (மீளவந்து) ஸங்கல்பதேவதாந்தர ஶேஷத்வாதிஸம்பந்தங்களாலுண்டாம் ஸமஸ்தஸா மவதவேதாந்தாதிதோஷங்களாலே திரும்பியும் ஸம்ஸாரத்திலே போய்புக்கு, (இன்னும்) அநந்தரமான ஸ்தாவரகாயத்திலும் (வினையுடம்பு) கர்ம ஜந்யமாய் கர்மஜநகமுமான தேஹத்தோடே, (ஒன்றி) ஸம்ஶ்லேஷித்து, தேஹாத்மாபிமாநியென்றபடி (விழுந்து) அதடியாக ஸம்ஸார தியமனைத் தளையடைந்து [உழலாது] யாதனைப்படாதபடி (ஆளவந்தார்) ரக்ஷிக்கவந் தார் [என] என்னும்படி ஶ்ரீபாஷ்ய நிர்ணயாதிகளாலே ஸமஸ்

[ஸா-ஸ்வா] தேஹங்க்ருத்யஜ்ஞாநபரிபவம் ஜ்ஞாநஸம்பத்தி க்ரூரபாபாநிவ்ருத்தி யஸ்ய ப்ருஹ்ம, ஸம்ஶயபூர்வபக்ஷநிரஸநம் புராணவிராஜஸப்த ஸ்வரூபாதிபரதேவதாநிரஸநம் தேஹாதம்-||௨|| *

ராமாநுஜமுநிவர:

ப்ரபந்நாநாம் ப்ரதிவாதிநிராகரணேந உபகாரகம் யதா நாராயணாநுஸந்தேத் [நீளவந்திதாதிநா] [நீளவந்து] ஸமயவி ஜ்ஞஸம்ஸாரிதாஸ்ஸாதி தீர்க்ககாலே [இன்று] இதாநீம் [விதிவகை யால்] ஸமஸ்தஸம்பந்தஸ்ய [நினைவொன்றியநாம்] ஶேஷஜ்ஞாந ஸம்பந்தம் [மீளவந்து] பாநவிஷயப்ரவணாஸக்தா [இன்னும் வினையுடம்பொன்றி விழுந்துழலாது] புந: பாபாரம்ஸகஶரீரம்ப்ரா ப்யஸம்ஸாரமதிதிவர்த்யமாநா: ப்ரதயா. [ஆளவந்தாரென]

||௨௦|| கியசீர், ஆளவந்தாரடியோம்படியோமினியல்வழக்கே.(௫) *
* காளம் வலம்புரி யன்னநற்காத லடிய வர்க்குத்

(ஸா-நீ) உதந்த்ராதீந் சேஷைகஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கி நம்மைரக்ஷிக்க வவதரித்தாரென்று எல்லாருங்கொண்டாடும்படியென்று பூர்வாசார்யமதம். [வென்று] ப்ரதிவாதிகளை ஜயித்து [அருள்தந்து] ஶௌகத்தாருக்கும் க்ருபைபண்ணி. திவ்யப்ரபந்த நிர்மாணாதிகளைபண்ணியென்றபடி.. [விளங்கியசீர்]வித்யாதஶாந க்ஷமாண குணங்களையுடையவரான [ஆளவந்தார்] ஸுயாமுநாசார்யரான ஸ்ரீ யாமுநாசார்யருக்கு [அடியோம்] அடிமையாகப்பெற்றநாம்[இனி]அவருடைய கடாக்ஷவிஷயனானபின்பு(அல்வழக்கு) ஸம்ப்ரதாயங்களை அபேக்ஷைவாத்யபேக்ஷைவாதிவாதங்களான வஸ்துக்ஷேத்ரங்களை யென்றபடி. (படியோம்) படியோம், ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்திஸாரத்தாலே யவர்க்கே யடிமையாய் ஶாஸ்த்ரார்த்தவாதாதிஶாஸ்த்ரங்களைக் கால்க்கிடை கொள்ளப் பெற்றோமென்று க்ருதார்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே யவருடைய ஶிஷ்யவகாரகத்தை யநுஸந்திக்கிறபடி|| ௫ ||* * *

(காளம்) காஹளம் (வலம்புரி) தக்ஷிணாவர்த்தஶங்கம் (அன்ன) இவைத்துக்கு ஸத்ருஶரான வாதாஹவஷ்டிமஹீருஹ நிஜாம்ஹணத்தாலே ப்ரதிவாதிகளுக்கு பயங்கரராய் ஸ்வாஶ்ரிதர்க்கு அதிஶயாவஹராய்க் கொண்ட ஸாயாரண சேஷஹஸ்தராயிருக்கிற விவ்வாகாரத்தாலே ஶங்ககாஹளஸத்ருஶரானவென்றபடி (நற்காதல்) நல்ல ப்ரேமத்தையுடையவரான "யதோக்தகாரிஶ்ரவண" என்கிறபடியே யநவரதம் ஶாஸ்த்ர ஸ்ரீமாளிகைளானவென்றபடி (அடியவர்க்கு) தாஸர்களுக்கு, கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானென்கிற மருமக்களான ஶிஷ்யர்களுக்கு என்றபடி (தாளம் வழங்கி) தாளவித்யையை ப்ரஸாதித்தருளி ஶாம்யவ

(ஸா-கா) ரக்ஷணாய ஶாஸ்த்ர ஹ்ருதயநாதஶ்வம் யதாஜாயதே தயா [வென்று]ஆக்கியாழ்வார் நாதகம்வாதிநம் விஜித்ய[அருள்தந்து] அஸ்மாஸு க்ருபாம்க்ருத்வா (விளங்கியசீர்) ப்ரகாஶமாநகீர்த்தி: (ஆளவந்தார்) யாமுநாசார்யஸ்ய [அடியோம்] தாஸா: (படியோமினியல்வழக்கே) இத: பரம் அந்யாயாநுஷ்ட்டா: ||௫|| ||*|| ஶிஷ்யோவிஷ்ணுநாநாம் ப்ராதிபவேதாநாம்யாமாஹ்ரவேஷ ஶாரிகாஸ்த்ராக்ஷாகாரேண உதாரகம்நாய ஶாந்திநுஸம்யத (காளம் வலம்புரீதி) (காளம்வலம்புரியன்ன) விஜயதிஹ ஶம்வகாஹளஸத்ருஶாவ்ப்ரகாஶகயோ: [நல்காதலடியவர்க்கு]

||௨௦|| தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை யின்னிசை தந்த வள்ளல்
மூளுந் தவநெறி மூட்டியநாத முனி கழலே.
நாளுந் தொழு தெழுவோ நமக்கார்

[ஸா-டீ] வேதத்தை யுபதேசித்தென்றபடி. (தமிழ்மறை) த்ராவிடவேதத்தி னுடைய(இன்)போக்யமான (இசை) கானத்தை[தந்தவள்ளல்] உபதேசி த்தருளின உதாரனை (மூளும்) மூளப்படுமதான, ஜ்ஞாநாதிகளுக் காதாரணாவரணீயமானவென்றபடி, (தவநெறி) தபோமார்க்கங்களை, பக்தி ப்ரபத்திமார்க்கங்களையென்றபடி [மூட்டிய] லோகத்திலே ப்ரவர்த்திப்பித்தவ ரான[நாதமுனி] ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடைய (கழலே)திருவடிகளையே[நாளும்] ப்ரதிதினமும் [தொழுது] ஸேவித்து [எழுவோம்] உஜ்ஜீவிப்போம், யவர் திருவடிகளைத்தொழுகையில்உபாநுஷங்கத்தாலே ஸமுஜ்ஜீவிதராவோ மென்றபடி. [நமக்கு] ஸர்வம் விஹாய்ய ராசிகளான நமக்கு [நானிலத் தே] நாலுவகைப்பட்ட நிலத்திலே, க்ருத்ஸ்ந ஜகதியிலுமென்றபடி [ஆர்நி கர்) ஆர்ஸத்ருசர். நாதமுனிகள் திருவடிகளைத்தொழப்பெற்று நாம் ஸ வோத்க்ருஷ்டராவோமென்றிம் பாவத்தாலே நாதமுனிகளை பரமவா ரஷனிற் காட்டில் அதிகமான பரதேவதையென்றநுஸந்திக்கிறபடி இங்கு சிந்தியோமினித்தீவினையென்று, மநஸ்ஸிநோவ்ருத்திபாஹுமும், படி யோமினியல்வழக்கேயென்று, மநஸ வாக்வ்ருத்தி பாஹுமும், தொழுதெழு வோமென்று, மநஸ காயவ்ருத்திபாஹுமும் அடைவே சொல்லித்தாய்த்து

[ஸா-கா] ஸர்வநஸக்தி யாக்ஞாபயோ: மேலையகத்தாழ்வான் கீழையகத் தாழ்வானிதி, ப்ரஸித்தயோஸ்ஸமீபநயோ:(தாளம்வழங்கி)தாலஸ்ய ஸமவஸ்ய.[தமிழ்மறையின்னிசைதந்தவள்ளல்] த்ராவிடவேதஸ்ய பரமபோக்யகானப்ரகாரஸ்ய உபதேசநபரோதாரஸ்ய [மூளுந் தவநெறிமூட்டிய] யோமரஹஸ்யாப்ரபந்தம்நாநாக்ஞாஸ்ஸகாமுஹ க்திப்ரபத்திமார்க்கப்ரவர்த்தகஸ்ய. [நாதமுனி] நாதமுநே:. [கழலேநாளு ந்தொழுதெழுவோம்] தஸ்யஸ்ரிவர்ணாரவிந்தே ஸர்வஸ்ய ஸாப்ரண் ஸேவ்ராஜ்ஜீவேம.[நமக்கார்நிகர்] அதஸ்கோவாஸ்மாகம்ஸத்ருஸ: [நானிலத்தே]

||௨௦|| நிகர்நானிலத்தே. ||௬|| * * * *

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶாஸ்த்ரஸாரஃ
ஸம்பூர்ணஃ ||
ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நமஃ ||

ஸ ா-டீ] இவை யோரொன்ரேரிடத்திலே வ்யாக்யானமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் மூன்றிடத்திலும் மூன்று மேதை ஸித்யுமுண்டென்கைக்கு ப்ரதர்ஶநபரம் ||௬|| * * *

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகதிவ்யாஜ்ஞாஸம்பாதித ஸம்ப்ரதாயவ்ருத்தஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸாரஸ்வாதிந்யாம்
ஶாஸ்த்ரஸார வ்யாக்யா
ஸம்பூர்ணஃ.

(ஸா-கா) ப்ரத்யக்ஷவிஷயாயாம் ஸாமர்த்யம், பாலை, மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, முல்லை இதி ப்ரஸித்தப்ரஸித்தஸாமான்யவிஶேஷாவதாரணேந ஸம்பந்திநா ப்ராணிப்ரசுராஹாராத் ப்ரத்யக்ஷவிஷயாத் த்ரிதயம் ||௬|| * * *

இதி ஸாரஸாரஸமுச்சயே வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸம்பதே
ஶ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய பௌத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந
விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஶாஸ்த்ரஸாரஃ
ஸம்பூர்ணஃ ||

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

உபோத்³கா⁴தாதி⁴கார:

ஸமூ.* ஶ்ருதமவத்த: வ்யாபிதாஸ நவாஸாவாயஙுஸஜதிம் வந்தே [illegible]
ஸநவி ஸஸ யஸ்வ்யூஸாதாஅஸதி ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸாரோயம் [illegible]

(ஸா-தீ.) ஓம். வந்தே ஶ்ரீரங்கநாயகம் ஶ்ரீரங்கபதிதேஶிகம் [illegible]
ஶ்ரீவீரராகவார்யம் ச வேங்கடேஶமஹாகுரும் || ராமாநுஜமுநிம் [illegible]
யம் தாதார்யம் வரரங்கஶம் | கவிதார்க்கிகஸிம்ஹார்யம் மஹாசார்ய [illegible]
குரூத்தமம் || ஶ்ரீமத்வராஹ விஷ்ணார்யம் வாத்ஸ்யம் வரதேஶிகம் | [illegible]
தேஶிகேந்த்ரம் ச ஶ்ரீமந்நிகமாந்ததேஶிகம் || வாதிஹம்ஸாம்புவாஹா [illegible]
ஞ்ச ரங்கராஜகுருத்தமம் | ராமாநுஜார்யமாத்ரேயம் ப்ரணதார்தி [illegible]
ஹரம் குரும் || ஶ்ரீமத்க்ருஷ்ணமுநீந்த்ரம் ச ஶ்ரீமத்வண்ஶடகோபம்முநிம் [illegible]
ஶ்ரீராமாநுஜஸ்ரீகாந்தம் ஶ்ரீமந்நாராயணம் முநிம் || வேதாந்தாசார்ய [illegible]
நவிவேசயதா: | ரஹஸ்யத்ரயஸாரே ஸம்ஸாரதுக்கவ திரோத: [illegible]
ஷீ || ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாராயஸம்ப்ரதாயாதிகாரா | ரஹஸ்யத்ரய [illegible]
ராவதாரகாரவேஷு ப்ரபந்நேஷு | த்ரயீஹ்ருதயஸாரஸாரோக்தி [illegible]
ப்ராப்யாதிகாரஸ்யாதிகாரஸ்தீர்ணம் திஷ்டம் ஸஹதாம் | ஸந்தோஷயா [illegible]
ஹ்ருதயே நம் நாஸஹ்யவர்ணவமஶம் நவஸவத்விஷ்ணுவதீவிமாக [illegible]
ப்ராரீப்ஸிதஸ்ய ப்ரபந்நஸ்ய ரஹஸ்யத்ரயம் க்ஷயமுகவிஷய இதிவ [illegible]

(ஸா-கா) ஶ்ரவம் ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யாநகாரோபேதாஸாயா [illegible]
ஸம்ஸா வாரகேண ஸமாநந்யா நஸ்வீயாம் ப்ரஹஸ்த்யரஹஸ்யார்யம் ப்ராப் [illegible]

நாதஸ்வகஸ்யஸாணஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகஸ்வஸம்ப நாயமாநாவரம்ப [illegible]
நாஸம்யாநம் கதவ்யஸ்திஸஹியுகவாரு இதாநீம் "ஜாயஸா நம் [illegible]
த்யாதள;, ஸமுசிதம் ரஹஸ்யாய நாஸம்யாந ஸாஸ்த்ர விஶேஷம் [illegible]
ரம்ஷயிதாஸாசாயமஹத்த்வதிஶயாஸ் ஸம்ப்ரதேண மாநாவரம்ப [illegible]

௪௭|| கர்மப்ரஹ்மாத்மகே சாஸ்த்ரே கௌதஸ்குத நிவர்த்தகௌ| வந்தே ஹஸ்திகிரி

[ஸா-டீ] பகவத்விஷய ப்ரதிபாதக ப்ரபந்தப்ரவர்த்தகாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகாச்சார்யர்களான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் முதலானோர் ஸித்தாந்தம் ப்ரகாசிப்பித்தார்கள் ... [ஸூக்தஸக்தி] இங்கு ஸூக்தபதமித்யாதி ... என்கிறவித்தாலே "ப்ரபந்த ... " என்றிவர் தாமருளிச்செய்தபடியே ... தோற்றுகிறது, (ஸாரம்) ... இவ்வர்த்தம் ... வியாக்யான ஸ்வீகரணம் ... யென்று ஸாமாந்யமாயிருக்கும். ... ஸாரமென்கிறவித்தாலே ஸாமாந்யமான விஷயம் சொல்லித்து. இனி இதில் ... ஸாமாந்யங்களுக்கு ... ஸ்வீகரணமும் ... விஷயமென்றுவெளியிட்டுகொண்டு ... விசேஷித்து வந்தனஞ்செய்தருளுகிறார். (கர்மப்ரஹ்ம) ... மாயுமிருக்கிற ... சாஸ்த்ரத்தில் ... பண்ணினவரென்கிறவித்தாலே தாம், ... விஷயத்தில ... ஸ்வீகரணமும் பண்ணும்படி தமக்கு ... வரென்றுசொல்லிற்றாகிறது ... "யேனைவ ... ஸாஸ்த்ரம்" என்றப்பிள்ளார் விஷயமாகவிவர் அருளிச்செய்த ச்லோகம் இங்கு ... ச்லோகமுமப்பிள்ளார் விஷயமென்றருளிச்செய்வர்கள் (கௌதஸ்குத நிவர்த்தகௌ ...) என்கையால் விரோதிநிரஸனத்திலவருக்குச்செத்தைபோல(வா-பொரு) க்குமளவேயத்தமென்று, ... விரோதிகளுடைய ... தோற்றுகிறது. இங்கு

(ஸா-கா) ... (ஸூக்தஸக்தி) ... (கர்மப்ரஹ்மாத்மக இதி) கர்மப்ரஹ்மணோ: ...

௨௦|| ஶ்ரீஶைலபூர்வயோகிஜாநு||*||* ஆளும் அடைக்கலமென்றெம்மையம்புயத்தாள்கணவன் தாளிணை சேர்ந்தெமக்குமவை தந்த தகவுடையார்,

---

[ஸா-நீ] பூர்வாசார்யர்கள், அப்புள்ளார்தவிர மற்றொருதிருப்பணிசெய்வாருண்டு. அவரிவருக்குத்திருவாய்மொழியும் சிலவர்த்த விஶேஷமும் ப்ரஸாதித்தாரென்று ப்ரஸித்தமாகையாலேயவர்விஷயமிஶ்லோகமென்று சிலர்சொல்லுவார்கள். இனி யிந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தின் வடிவாக்யயோஜனையும் ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியையும் த்ருதீயப்ருத்தாந்தங்களுக்கஸாதாரண விஷயமென்று ஸூசிப்பியாநின்று கொண்டு இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஸாரஸ்ரயோஜனத்தையுமவாந்தரப்ரயோஜனங்களையுங்காட்டாநின்றுகொண்டாசார்யர்களுடைய ப்ரஸாதத்தாலே யநுஸந்தவரிவாஹமாக விப்ரபந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகிறதென்றிப்படி விக்ஷித்துப்ரதிஜ்ஞையும் செய்தருளுகிறார். (ஆளுமித்யாதியால்) [எம்மை] அகிஞ்சநரான நம்மை (ஆளுமடைக்கலமென்று), அடைக்கலமாக வாண்டு கொள்வனென்று, ஶரண வரணம் பண்ணில் ஸௌலப்ய ஹேதுவ்யாநவஸ்துவாக ஸ்வீகரித்து, ஸாவஸாதாரணஸுஹ்ருத்வபரிஜநாதி களோடொக்க ஸேஷபைங்கர்யங்களிலே விநியோகித்துக்கொள்ளுவனென்ற யத்யவஸித்தென்றபடி. இத்தாலி ப்ரபந்தத்துக்கு ஸாரப்ரயோஜநம் ஸூசிதமாய்த்து (அம்புயத்தாள் கணவன் தாளிணை) அம்புஜத்திலே வஸிக்குமவளம்புயத்தாள், அவளுடைய (கணவன்) வல்லபனுடைய (தாள்) திருவடிகளுடைய (இணை) யுகளத்தை [சேர்ந்து] உபாயமாக வாஶ்ரயித்து, இத்தால் ப்ரவ்ருத்யநுஷ்டானமிப்ரபந்தத்துக்கவாந்தரப்ரயோஜநமென்று ஸூசிதமாய்த்து [எமக்கும்] தங்களையாஶ்ரயித்தநமக்கும் [அவை] அத்திருவடிகளையேயுபாயமாகக்காட்டிக்கொடுத்த. [தகவுடையார்] க்ருபாஶாலிகளானவாசார்யர்களென்றபடி, இதற்கோதியவென்கிற தோடயம் [மூளும்] ஜ்ரும்பணஶீலங்களான (இருள்கள்) அஜ்ஞாநங்கள் [விள்ளமுயன்று] விண்டுபோகைக்கபிநிவேஶித்துநிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தங்களாகவேணுமென்றபிநிவிஷ்டராயென்றபடி, இத்

[ஸா-கா] குர்வ்ய ஐதிவாவாம், ஶரவம்ராவரம்வராநெ ஸம்யாய ரஹஸ்யாயுர நநஸம்யாதந்தநஸம்யாநெ ஹமவக்ரொவெவப்ரயாநகாரணசித்யஸிப்ரத்யாஹ (ஆளுமடைக்கலமிதி) (அம்புயத்தாள் கணவன்) வக்ஷாயாஹதூ (எம்மை) அஸ்மாநு (அடைக்கலமாளுமென்று) ஸம்ஶ்ரயணெரக்ஷ்யவஸ்துதயாஸ்வீகாரிதி [தாளிணை சேர்ந்து] தஸ்யவரஸாவஹ்ஶரவரணத்யமாஶ்ரித்ய [எமக்கும்] அஸ்மாகமபி [அவைதந்த தகவுடையார்] நிஹேதுகக்ருபயாஹமவஸ ஸமாஶ்ரயணஸம்

௨௯|| மூனுமிருள்கள்விள்ள முயன்றேறிய மூன்றினுள்ளம், நானுமுகக்கவி ங்கே நமக்கோர்விதி வாய்க்கின்றதே (எ) || * || ஶ்ரீவர ஜவஶளெர

[ஸா-நீ] தாலேயஜ்ஞாநநிவ்ருத்தியும் இப்ரபந்தத்துக்கவாந்தரப்ரயோஜநமெ ன்றுஸூசிதமாயிற்று. [ஓதிய] அநுஸந்தித்ததான, உபதேசித்ததானவென் றபடி (மூன்றினுள்ளம்) ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய தாத்பர்யத்தை (இங்கே) ஸம்ப்ரதாயஸாரமாகிய ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்கிற இந்தப்ரபந்தத்திலே (நானும்) ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கும் (உகக்க) அநுஸந்தித்தானந்திக்கும்படி, ப்ரபந்தநிர்மா ணத்தாநுஸந்தாநாதி ஸர்வபரிவ்ருத்தமாக ஸத்யமாம் ப்ரீதியோ டே நானுமநுஸந்திக்கும்படியென்கை. (நமக்கு) அந்தவாசார்யர்களு டைய திருவடிகளை யாஶ்ரயித்திருக்கிற நமக்கு (ஓர்விதி) விலக்ஷணமான ஸாமர்த்யமானது, ஸம்ப்ரதாயஸாதநவிலக்ஷணமான, மோக்ஷப்ரவ்ருத்தி ஸாதனமாகிற ஸாமர்த்யமானதென்றபடி. (வாய்க்கின்றது) வந்துகிட்டாநின் றது, இதற்கு ஸத்ருஶமான பேறு கண்டிலேன். பேறுமாகில் ஸித்தியா நின்றதென்றபடி. மூன்றினுள்ளமென்கிறவித்தாலே இப்ரபந்தத்தில் ப்ரதீயமானத்துக்கு ப்ரபந்தப்ரயோஜன விஷயமென்று ஸூசிதம்: எம க்குமறைதந்த வென்கிறவித்தாலே யாசார்யக்ருதஜ்ஞ தோற்றுகையாலும், தகவுடையாரித்யாதியாலவர்கள் விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநமும் நித்யஸந்தேஹ ரஹஸ்யத்ரயார்த்தாநுஸந்தாநமுமாகிற ஶிஷ்ய க்ருத்யம் தோற்றுகையாலுமாசார்யஶிஷ்யாஸ்ய க்ருத்யஸம்ப்ரதாயப்ர க்ரியாவ்யமானவத்தாத்பர்யஸாரத்துக்குவிஷயமென்றுவ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. (எ) இப்படி இவ்வாத்மாவுக்கு ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டை ஸாம்ஸ்கார ஸர்வ ப்ர யோஜநவிஶ்லேஷம் ஶாஸ்த்ரார்த்தமிக்கையுபபன்னமோ? ஸர்வஸாதாரண ஶம்ஸநீயமென்கையாலே ஸாம்ஸாரிக ப்ரயோஜநமாகவற்றே? ஆனா லுமிதற்கு நித்யஸம்ஸாரிகள் போக்யமாத்ரத்துக்கு போக்யத்வமிஷ்டமான விவன் யோக்யனோ? யோக்யனாகிலிவனித்தனை காலமித்தையிழந்திருக் கைக்கடியுண்டோ? ஶாஸ்த்ரோபாயமெநதகவஹிதவிஷயத்தில் யதா வச்ச ப்ரகாஶாரஹிதனாயிழந்தானென்னில் ரஹஸ்யத்ரயமானவிம்ஶாயா

(ஸா-கா) பாதமெல்லாமவதாரயதி [மூனுமிருள்கள் விள்ளமுயன்றேறிய] ப்ரவ்ருத்திஸம்யஜ்ஞாநநிவ்ருத்யைஸஹிதவிஶேஷணஸஹிதவிஶேஷ்யஸ்ய. [மூன்றின்] ரஹ ஸ்யத்ரயஸ்ய [உள்ளம்நானுமுகக்க] அநுஸந்தாநேநதாத்பர்யஸ்யாநுஸந்தாய த ஜ்ஞாநதஸம்தோஷாய [இங்கே] விஶேஷஸம்ஶயவிஷயஸம்ஶயே [நமக்கு] அநாதிகாலஸம்ஸாரிகாணாமஸ்மாகம் [ஓர்விதிவாய்க்கின்றதே] விலக்ஷண ஸாமர்த்யம்பரிபக்வம்ஸம்ப்ராப்திமாயாதி || எ || அதஉத்தராதிகாரஸ்ய ஸம்பந்த

உஎ|| நி-டுகு)ஹுரெஷ்ரஷிஜீவ:கஜு"ஷ உதிராவிஞூநுக்ஷ்ூரகூாயிராஜ்யு°|வியி
வுரிணதிஜெஹகீரக்ஷிக ஷ்யைநகாஜெ ம"ர"வுரிஷக"வஜு்ு° வு்ராவு)

[ஸா-நீ]ஸ°வெ:யம்முன்புள்ளவநாஜிகாறுத்தில்போலே உத்தூரகாறுத்தி
லும்தக்வஹிதவிஷயத்தில்பயாவஜுவு்ரகாமுத்தைவு்ரதிபெ:யிக்கவற்றுகை
யாலே தக்வஹிதவு்ரகாமுநாய-டுமான விஸ்ராஷுஉநாரா°ஹணீயமாயொழி
யாதோ? வுவ°யயாவக வு்ரகாமுவு்ரதிபெ:யாஜெவஉ"உ"க்ஷ"கூு° ஒரு
வருக்கும் ஸ:ஹவியாமையாலே யமிகாரிகள் கிடையாமையாலும் ஸாஷூஉ
நார°ஹணீயமன்றோ? ஐதுரஷிகளான ஜெரஷ்ரங்களை யுஜொகஜ ஸாதா
யிகாரத்தாலே வுரிஹரித்தருளக் கோலியிவ்வமிகாராயடுங்களை, "ஐ
ஷ°ஹிவிஷ"ஷா°ஜெரகெஸஉஸவு்ராஸயாரண" மென்கிற கணக்கிலே
ஸ:ஹ்ஹித்தருளுகிறார் (உணிவாஐது)ராஜிநா) உணிவாஜ்ரஷ்ராணுத்தாவிவ
னுக்குமி:டுஜுகுமும் கஜுராணகுமும் ஸ்ரீவதெரவு)திமுயாயாநாஹடு
கூமும்விவக்ஷிதம்,'நிகு)ஹுரஜுஐதுஜெநஜிவ்வாகாரங்கள்ஸரஹாவிகங்
களென்றும் கஜு"ஷஉதிகுர"வெநிஹீநகுமும் வக்தேஜியென்றும் ஜாயிதம்
[கஜு"ஷ்டிதி:] கநாஜிஉயாதிஜெராயாஜெநயஜாவக வு்ரகாமுரஹிக:,
ஞ்யிராஜ்யமுஷ்ுநஜெகெ°கய-டுஸ்)ஸ"ஜநஸாவடுஹஉவிஷயெ தத்ு"
த்ராஜெரிவாது)ஷாஹிஉதகுரந"ர"வெகூாஜிஹிஉடுஹா வ"ர"ஷரயடு
கூ:வு்)°ஜிதம் இத்தாலே ஜெகெ°கய-டுஸ்)ராவ"ர"ஷாயடுகுஜெரஷ்ரமு
மாஷ்ரவாஜெநஜிவனுக்கயொமு)குஜெரஷ்ரமும் வுரிஹுரதம். [காஜெ]
ஒரு காறுவிஜெமுஷத்தில் [வியி:] கநாஜிகஉடுவு்ரவாஹ: தஸ்)(வுரிணதி
ஜெஹ:) ஹஜெரகுமதிவிஜெமுஷ:, கஜாதயாஜ்ரஹீகாஜிஸ"க்ஷ்ரதரிதியா
வக [வீக்ஷிதஃ] ஜாயஉாநஷமாயா° கடாக்ஷித: [ம"ர"வுரிஷக"வஜ்ு
உதி] க்ரியாவிஜெமுஷணம், ம"ர"வுரிஷாவு்ரயஉவு்ரவதி-டுதகுமா விவ
க்ஷிதம், ஸ°வு்ரஷாயாமத ம"ர"வெஜெமுவமெவடுகஉிதியாவக.(ஸ°)ஸா
தூாநம் (வு்ராவு)) ஹமவஜெஷகுவாரதம்த்ரு்)ராஜிவிஸிஷ்டதயாஜ்ுராகுா,

[ஸா-கா]ஜெஹணஷமுடுயதி (உணிவாஐதி) ஸஹாவதமு"ஜுகூாககளஸ்"
ஹஉணிவக ஹமவஜெதாநிகு)ஹுரஷ்ரஸ்)ராவு) நாஷ்ரவிஷ்ராவமுாஷநாஜிகா
ஜு° ஸ:ஸுரஜெரஜீவஸ்) யாஷ்ரஹீகாஜிஸ"க்ஷ்ரதவரிவாகுஸஹக்ஷ்ரதஸ
ஹஜஸ"ஹுரஷ:வெரஉகார"ணிகுஸ்) ஸஜெடுமுரஸ்)ஜாயஉாநகடாக்ஷ
விஜெமுஷ ஞ்வாயடு ஸஉாமு்ரயணஸ்)வு்ரயஉ°ஸாயநம் தநு"ஜாவாயடு
ஸஉாமு்ரபஜெணதஜெஷக்ஷஜ்ுநம் வு்ரதிஷ்டிதம் ஹவதீதுயடு: "முர°முர
ஸ்)வ ஸள ஹாஷடு° யஷ்ரஹாஸ"க்ஷ்ரதம் தயா| விஷெணா:கடாக்ஷஉஜெஷ
உாஹிஉ"வு்ு° வஹாத்ஜெக:| ஸ°ஹாஷணம் ஷஜெதாநிஹ)ராவாயடு

௨௭|| ஶோப⁴யதி ஸ்வ²|| ||*|| ||*|| ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வர னுக்கு ஶ்ரீகௌஸ்துப⁴ஸ்தா²நீயனைக்கொண்டு ஹ்ருத³யஸ்த²னாய் ஆசார்யனென் றும், ப⁴ர்த்ருவென்றும், ஶிஷ்யனென்றும், ப்⁴ருத்யனென்றும், ஶேஷி

[ஸா-நீ] இதுமற்றுமுள்ள வ்யாக்²யவிஷயங்களையறிகைக்குமுபலக்ஷணம். (ஶோப⁴யதி) ஆதி⁴ராஜ்யமதி⁴கம் ப்ராப்தே, தத³பா⁴வாபாத³நமோக்ஷாதி ஷு ப்ரவ்ருத்த ஜாதியாவக், ஸர்வேஶ்வராணுவர்த்தநகாரணமாயாஸம்ப³ந்த⁴ மிருந்தாலும் யாத்³ருச்சி²கஸங்க்³ரஹ ப்ரத்யாஸத்திஸ்வாபா⁴விகஶேஷத்வரூ ஷமான விஶேஷஸாத்ருஶ்ய ஒருகால விஶேஷத்தில் ஸம்ப⁴விக்குமாகையா லேயிதுவுபேக்ஷியாகையாலிம்ராயாஸம்ப³ந்த⁴ம் யதா²வத்ப்ரகாஶத்தை ப்ரதிப³ந்தி⁴க்கமாட்டாது. தத³ணுபவித்ருபக்ஷத்ரயபா⁴வ ஸம்ப⁴வநா யிகாரிஸாஹாய்யஸமாஶ்ரயணீயமாகக்குறையில்லையென்றுகருத்து. ஸ ர்வாஸக்ரஷ்டனானவனுக்கு ஆத்³யஸேவ்யனானிவன் செய்யுங்கைங்க ர்யமநாத³ரவிஷயமாகையாலிவனுக்கிது விரஸமாயொழியாதோ? பர மாத்மாவுக்கிவ்வாத்மகைங்கர்யம் பண்ணத்தான் ப்ராப்தமோ? ஶோக விஷ்வாஸாத்³யாவிஷயே ஆசார்யஶிஷ்யாதி³களுக்கன்றோ அது பண்ணக் கடவது? “ஸர்வம்பரவஶம்து³:க²ம்” என்கையாலேயது பரார்த²மும் தானாகுமோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸம்ப்ரதிபன்னமான சொ ன்ன பரிஹாரத்தை விஸ்தரேணவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ரீய:பதியித்யா தியால்) ஶ்ரீகௌஸ்துப⁴ஸ்தா²நீயனென்கிற விதாலிவனுக்கு நிரவத்³யபூர்ணப்ர காஶாதிகள் ஸ்வாபா⁴விகங்கள் ஹேயஸம்ப³ந்த⁴மில்லையென்றுகருத்து. ஹ்ரு த³யஸ்த²னென்கிற விதாலிவன் செய்யுங்கைங்கர்யமவனுக்கு ஹ்ருத்³ய மாகையாலே யிவனுக்கு ரஸாவஹமாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம் (ஆசா ர்யனித்யாதி³) “அவிஜ்ஞாதா ஆசார்ய:, ஸஹவத்தாஹம் பர்த்ரு: ப்⁴ருத்ய: ஶிஷ்யஶ்ச ஶேஷோபி⁴வாஞ்சா²த்மந: ஆசார்யஸ்த²யோபா⁴யாஸ:” இத்யாதி³

[ஸா-கா] ப்ராப்தமேதத்,, இதி. ந ந நிஸர்க³ஸம்ப³ந்த⁴பராசார ணிகேஸர்வஶேஷிணி ஸர்வஶக்தஸமர்த²விஜ்ஞாதாக்ருதிமயேதஸ்யத³ம் காஞ்சிப்ராயஸ்ஸம்பா⁴வ்யத இதிஶங்காயாம் ப⁴யம் ஸத்³ருஷ்டாந்தம்தமஹாவா க்யேநாபவாத³ந் தந்நிவர்த்தகம் தந்நிவ்ருத்திப்ரகாரம் சஸத்³ருஷ்டாந்தமுப ப⁴வாத³யதி (ஶ்ரிய:பதீத்யாதி³நா) தத்ர ப⁴யம் தத³ஸஹ்யதாம் சோப பாத³யிதும் ஜீவேஶ்வரயோஸ்ஸ்வரூபவைஶிஷ்ட்யமாஹ (ஶ்ரிய:பதீத்யாதி³நா) ஜீவாத்மந: பரமாத்மநஸ்ஸவேத: ப்ராப்திம்த³ஶயதி ஜீவவிஶேஷ ணாநி “அவிஜ்ஞாதா ஆசார்ய:” யோநவிதாஜ்ஞிதாயோவியாதா வி தாபாத்ரணவித்³வாந் “ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி⁴மாம்” தாபோஹம் சை

ரூ|| ஸம்மதனென்றும், ஞாஸஸம்மதனென்றும், அவ்வோஸாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரதிபாதனாயிருக்கும்ஜீவாத்மா. இவன் தனக்கு வகுத்தஸேஷியாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், உயர்வறவுயர்நலமுடையவனாய், நமக்கும்பூவின்மிசை

[ஸா-நீ] ஸாஸ்த்ரங்களிலேயென்றபடி. கைங்கர்யப்ரயோஜகஸேஷத்வஞான ஸித்தங்களானவர்த்தஸ்வரூபாதிஸகலவஸ்துவங்களுமிருக்கையாலேய வன் கைங்கர்யத்திலிவன் மிகவும் ப்ராப்தனாகையாலே யப்ராப்த்யவோ த்யும் ஸ்வார்த்தாதிராஜநாநாஸம்பவம்பரார்த்தகாயம்த்வமிஷையாலே கைங் கர்யமே இவனுக்கு ஸ்வதர்ஷ்ணப்ரவர்த்தகமாக வற்றுகையாலேய பாரா ர்த்தகாவொதப்ரஸக்தியுமில்லையென்றுகருத்து. இப்படி ஸேஷத்வாதி க கைங்கர்யப்ரயோஜகமென்றல்ப்ரஜாபதிபர்ப்பத்ராதிகளைப்பற்ற வுமிவன் கைங்கர்யம்பண்ண ப்ராப்தனாகானோ? ஸவேஸ்வரனைப்பற்ற ப ரமபதத்தில் செய்யுங் கைங்கர்யத்திற்கு நித்யஸூரிகளிட்டுப்பிறந்த வர்களாயிருக்கவதற்கிவன ஸாத்ன் தானுவனோ? இத்யாதிஸங்கையிலுமு த்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி, இட்டுப்பிறந்து வைத்தென்றுமள வாலே) இவன் என்கிற விதற்குத்தானும் ஸ்வாமிகைங்கர்யத்திற்கு என்கிற விடத்திலேயந்வயம் (தனக்கித்யாதி) (வகுத்தஸேஷி) ப்ராப்தஸேஷி, ஸ்வா பாவிகஸேஷியென்றபடி. இத்தால் ப்ரஜாபதித்ராதீநாம் ஸேஷித்வஸ்ய ஔ பாதிகத்வாத் ப்ரதிபந்தகமாயாஸஸ்யதாநுவ்ருத்தி ஸேஷித்வம் கழிந்து விடுமாகையாலே தத் கைங்கர்யத்திலிவனுக்கு ப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ப்ரம்மாதிபளவாயிகஸேஷியாய், அவர்கள் தான் வகு த்த ஸேஷிகளாகாதோ? அப்போதிவனுக்குவரஸ்வமுமில்லாமையால், "ஸ ஸ்வத்வேந கைங்கர்யம் விஷ்யஸ்ஸ்வாப்யஸம்மதம்" என்கையால வனைப்பற்ற கைங்கர்யம் ஸித்திக்குமோவென்ன விதற்குத்தாமருளிச்செ ய்கிறார். (அயர்வறுமித்யாதி பாசுரப்பத்தாலே) (அயர்வு) அஜ்ஞானம் (அறும்)

[ஸா-கா] ஜமநாயஸவர்த்தாதிவரிஷு ஹரி|வேஷ்யை ப்ரமாயிகாஸ்த்ரவ்யம் ஹாமநியந்தீக்ஷ்ஹிதைகஸஜநாயம்தைவோநஹதேத்யாவாநதியர்க்ஸா வரோரவிவா|ஜ்ஞாநாநம்ஜயஸாத்தாஸேஷோஹிவரஹாத்தநீ" "ஜகாப ஸ்ரதயோதர்ஸீ"ஞாஸஸம்தாஸதஸவேர்ஷஹ்ராத்தாநீ வரஹாத்தநீ| இத்யாதி ப்ரமாணஜாதநாஸம்யேயம். ஸதாஸ்ப்ரஸ்ய ஜீவஸ்ய ஸ்வ தீ ப்ராப்தவர்த்தஷாயேரஸமவஜநாஸம ஸதேத்யாஸ (இவன் தன க்கு வகுத்த ஸேஷியாயித்யாதிநா) (வகுத்த) ப்ராப்தஜத்யர்த்தீ, உசி தஜதியாவத் (அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்) விஸ்ருதி மயாஹித நித்ய ஸூரியிவத்யம்ப்ராப்தீ (உயர்வறவுயர்நலமுடையவனாய்) இதரோர்த்ராய

௨௰॥ நங்கைக்குமின்பனாய், ஞாலத்தார்தமக்கும் வானத்தவர்க்கும்பெருமானா
ன ஸர்வேஶ்வரன் "தேவாநாம் தாநவாநாம் ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்

(வ்யா—நீ) அற்றிருக்குமவரான, நித்யஸம்ஜ்ஞரானவென்றபடி (அமரர்கள்) நித்யஸூரிகளுக்கு (அதிபதி) ஸ்வாமி (உயர்வு) உத்கர்ஷம் (அற) அறும்படி ஸாபேக்ஷயா ஒன்றுக்கு முத்கர்ஷமில்லையாம்படியென்கை. (உயர்) உத்கர்ஷங்களான (நலமுடையவன்) கல்யாணகுணங்களையுடையவன். இப்படி இவனுக்கே ஸர்வம் ஸாம்ஸித்திகமாகையாலே யிவனே வகுத்த ஶேஷி யென்று கருத்து. இப்படி யத்யேவமாகில் "தேவாஸுரமநுஷ்யேஷு தச நஹ்யஹ்நோ ஶோகநீதிதஃ" என்கையாலே ஸௌலப்யம் விரஸமா யொழியாதோவென்னவவனுடைய ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகளையருளிச்செய்கிறார், (நமக்குமித்யாதிபாசுரத்தாலே) (நமக்கும்) அதிநிக்ருஷ்டரானநமக்கும் (பூவின்மிசை) பத்மவாஸிநி, (நங்கைக்கும்) பூர்ணைக்கும் பக்ஷபாதிநியாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டையான பிராட்டிக்குமென்றபடி. (இன்பன்) ஸுகி (ஞாலம்) ஜகத் (ஞாலத்தார் தமக்கும்) ஜகத்வாஸ்யரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் (வானம்) பரம (வானத்தவருக்கும்) பரமபதவாஸிகளான ஸூரிகளுக்கும் (பெருமான்) ஸ்வாமீ. ஆனாலும் நித்யஸூரிகளைப்போலே யநாதியாகத்தனக்கு ஶேஷபூதரன்றிக்கே ப்ரஹ்மாதிகளைக் ஸ்ருஷ்டித்திருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கின்னாருக்குமவர்களோடொக்க ஸௌலப்யம் பண்ணுகையுசிதமாயிருக்குமோ? ஆனபின்பு இவைஏற்றுக்கிவன் ப்ராப்யனாகவல்லனோ? கிம்பதாங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷவஸ்துத்வாதந மன்றோ ப்ராப்யமாக ஶ்ருதியில் சொல்லுகிறது?; விக்ரஹவிஶேஷஸ்து நவிஶேஷவிஶிஷ்டம் ப்ரஹ்மம் ப்ராப்யமாகிலன்றோ ஸௌலப்யம் ஸுலப மென்று சொல்லலாவது? விக்ரஹாதிவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மம் ப்ராப்யமென்கைக்கொரு ப்ரமாணமுண்டோ? வென்றிப்படிப்பிறக்கும்ஶ ங்கையிலுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) (ஒண்டொ

[ஸா-கா] த்ரஸ்த்ரீக்ஷராவத்ஸா நாநத்வாரு ஸூரிவா (நமக்கும்பூவின்மி சைநங்கைக்குமின்பனாய்) அதிநீசேஷு ஸ்வாஶ்ரிதஸாதுஸௌலப்யபரிணதிவ த்திவிலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டதயா ஸௌஶீல்யாவனாதி கல்யாண குணபூர்ணதயா பர்த்ருஸ்த்தாயாம் லக்ஷ்ம்யாமாவிஶேஷணஹேய்த்து (ஞாலத்தார் தமக்கும்வானத்தவருக்கும்பெருமானை) யதாஶ்ராவிஸூதி ஸ்ருஷ்ட்யாத்யுத்கவிலக்ஷணஃ, ஸ்வம் நித்யவிபூதிஸ்ருஷ்டாப்ராப்யத்யே விலக்ஷணஃ ஸ்வாமீத்யுக்தஃ ஸஹவத நாஸவம் தேஶவிஶேஷணவிஶிஷ்டஃ (தேவாநாம் தாநவாநாம்). (ஒண்டொடியாளித்யாதி) விஶேஷப்ரஸங்க

உ॥ ருதி॥ குஷே'' என்றும், ''ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட தெளிவிசும்பிலே ''யாயொஸெள தே வராஜீஷு திஷ்டதி விஷ்ணு நாகம் பரேண'' என்கிறபடியே ... கலங்காப்பெருநகரிலே ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதி வாக்யங்களாலேயோதப்படுகிற திருமாமணி மண்டபத்திலே ... யோதப் படுகிற ... ''சென்றால் குடையாமிருந்தால் சிங்காசனமா''மென்றும், ''நிவாஸஶய்யா ஸந''வென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ...

[ஸா-டீ] ... (ஒண்) அழகியதான (தொடியாள்) வலயத்தையுடையவளான (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியும் (நீயுமே) ... (நிலாநிற்ப) நில்லாநிற்கும்படி, பெரியபிராட்டியாருடனே கூட என்கிறதற்கு தான் வாழ்கிற என்கிறதோடன்வயம் இத்தால் ... இருவருங்கூட ... யாயிருக்குமென்று கருத்து (தெளிவிசும்பிலே) நிர்மலமான ஆகாஶத்திலே, ... ஸ்வயம் ப்ரகாஶமான லோகத்திலேயென்றபடி. (யாயொயெதி) (நாகம்) ... (நாகம்பரேண) ... ''க்ஷேத்ரஜ்ஞா ... நாகம் நிஹிதம்'' இத்யாதி ... (கலங்காப்பெருநகரி-த்யாதிநா) ... (ஸஹஸ்ரேதி) ''ஸஹஸ்ரஸ்தூணே ...'' இத்யாதி ... யென்றபடி (ஶேஷதேதி) ''... '' இத்யாதிகளென்றபடி. (ஸ ... இத்யாதி) இப்படித்திருவனந்தாழ்வானுக்கு ...

[ஸா-கா] ... (பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட) ... வாழ்கிற ... (தெளிவிசும்பிலே) ... (கலங்காப்பெருநகரிலே) ... (ஸஹஸ்ரஸ்தூணஇதி) ''ஸஹஸ்ரஸ்தூணே ... '' இதிவாக்ய இத்யாதி (ஓதப்பட்ட) ''... '' இத்யாதி (சென்றால்குடையாம்) ... (இருந்தால்சிங்காசனமாம்) ... (திருவனந்

உ௯|| ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் ஸர்வவிதஶரீரங்களாலே யநுபவித்துஶேஷத்வமே தனக்கு நிரூபகமாகையாலே ஶேஷனென்றே திருநாமமாம்படியான திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளி மெத்தையிலே வானிளவரசாய்க்கொண்டு தான்வாழ்கிறவாழ்வை ஸர்வாத்மாக்களுமநுபவித்து க்ருதார்த்தராக வேணுமென்று ஸஹ்ருதயனாயிருக்கிறவிருப்படியாக நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற அந்தமில்பேரின்பத்தடியாரான நித்யஸூரிகளோடொக்கத் தானும் ஸர்வ கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யதை

(ஸா-தீ) ஶ்ருதௌ ந ஸர்வவிதகைங்கர்யாநுபவஞ்சொல்லுகிறவித்தால் கைங்கர்யவிஷயஸ்ம்ருதி ப்ரதிபாதிதமாகையாலிவ்விஷயத்தில் ஜீவனுடைய கைங்கர்யத்திற்கு ப்ராமாண்யாதிஶயம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது (வானிளவரசு) பரமாகாஶத்தில் நித்யர்களான ராஜா. இத்தால் கைங்கர்யஸ்ய ஸாஜாத்யஸர்வஸாதாரண்யாத் ஸ்வரூபஸாம்யத்வம் வ்யஞ்ஜிதம் (ஸர்வாத்மாக்களும் க்ருதார்த்தர்) நித்யஸூரிகளநாதியாக கைங்கர்யம் பண்ணுகிறதும் விஶேஷஸங்கல்பமடியாகவன்றிக்கே ஸர்வாத்மாக்களுமநுபவித்து க்ருதார்த்தராகவேணுமென்கிற விஶ்வஸாதாரணஸங்கல்பமடியாக வந்ததாகையாலே பின்னைக்குவந்தவிவனுமவர்களோடொக்க கைங்கர்யம் பண்ணுகை ஸர்வேஶ்வரஸம்மதமாகையாலிவனதற்கு ப்ராப்தனாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. (அந்தமில் பேரின்பத்து) அபரிமித ஆனந்தபாத்ரரான (அடியர்) தாஸர் "அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை" என்கிற பாசுரமிவனுக்கவர்களோடு கைங்கர்யஸாம்யத்தில் ப்ரமாணமென்று கருத்து. (இட்டுப்பிறந்து வைத்து) தாயப்ராப்தஸ்வத்வப்ராப்தனாயிருந்தென்றபடி. இப்படியாகில் இவன் தன் ஸ்வரூபத்தைக் கைக்கொள்ளாதொழிவானேன்? அநாதிஸம்பந்தத்தாலே யென்னிலது வந்தேறியாகையாலே யிதற்குமுன்பே கைக்கொள்ளலா

[ஸா-கா] தாழ்வானாகிறதிருப்பள்ளிமெத்தையிலே) ஶேஷபர்யங்கே (வானிளவரசாய்க்கொண்டு) "யுவா குமார" இத்யுக்தப்ரகாரேண நித்யஸூரிணாம் யுவகுமாரத்வவிஶிஷ்டராஜாஸநஸ்த: (வாழ்கிறவாழ்வை) ஸம்ஸ்ருத்யா பரமைஶ்வர்யம் (ஸர்வாத்மாக்கள்) "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத், ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வாத்மாநோ அநுபூய க்ருதார்த்தா ஸம்பவந்து இதி ஸஹ்ருதயதயா ஸ்தித: இதி ஸ்வரூபவிஶேஷணம் (இருப்படியாக) இதிவத் ஸ்வரூபாநுரூபநிவர்த்தித்ய, தாத்பர்யம் ஸ்வபாவம் நித்யாநுபவஜநிதாபரிமிதாநந்தாத்யஶேஷஸமேத நித்யஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸ்வயமபி ஸர்வகைங்கர்யஸ்வரூபயோக்யதாஸ்யாதிதி ஸம்பந்த: ஸ்வஜீ

ஊ॥ யாலேயிட்டுப்பிறந்துவைத்து, அநாதிகாலே ஸர்வஜ்ஞனாய் "அநேக ஜந்மஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் । மோஹாச்ச்ரமம் ப்ரயாதோ ஸௌ வாஸநாரேணுகுண்டித:" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதியாகிறபாழிலே விழுந்து ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்துதட்டித்தாவற்று அழுக்கடைந்தொ

[ஸா-நீ] மேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (அநாதிகாலமித்யாதி) இதுவுக்கு தேயானதுவும் பீஜாங்குரந்யாயேந ப்ரவாஹாநாதியாகையாலுக்குமங்காவ காசமில்லையென்றுகருத்து. (ஸர்வஜ்ஞனாய்) அத்யந்தஸங்கோசிதஜ்ஞாநனாய் இத்தால் தனக்கு வைத்திருக்கிற பரமபுருஷார்த்தத்தைக் காணாதொழிந் தானென்று கருத்து. ப்ரளயாதிபதசையிலே ஸர்வஜ்ஞனயொழிந்தாலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிபதசையிலே தான் ப்ரபுத்தனாயிருக்கத்தன் புருஷார்த் த்தையடையாதொழிவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். (அநேகேத்யா தி) (பாழிலே) ஸம்ஸாரத்திலே (விழுந்து) என்றது அநேகேத்யாதிவ்ர ஜநித்ருசத்திலபிப்ராயம், இத்தால் தன் புருஷார்த்தமிருக்கிற தேசத்தையுமறியவிரகில்லாதபடி காடுபாய்ந்துபோனமையைச்சொனபடி. (ஓடி யோடி) "ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ, "கர்ப்பஜந்மஜராமரணாதி" என்கிறதைச் சொன்னபடி, இதிங்கு பதவீம்வ்ரஜந் என்கிற வித்தாலே விவக்ஷிதமென் று கருத்து. அநாதிஸர்வஜ்ஞன விவன் விழித்தது ஸம்ஸாரமய்யத்தி லாகையாலே தன் புருஷார்த்தமிருக்கிற தேசத்தையுங்கூட அறியாம லிங்குள்ள விஷயஸ்ரமத்ருஷ்ணிகேகளைக் கண்டவற்றிலே ஸாதநங்களாய் தமம் நிஷிதங்களையும் காம்யங்களையும்பற்றி மிகவும்பரிஹஸிக்கிறவனா னென்று கருத்து, (தட்டி) பரமபுருஷார்த்தம் லபியாதவனாய் (தாவற்று) அதனவ ஒரு விஸ்ரமஸ்தாநம் பெறாதவனாய், இன்னுமலைய வேண்டும்படியான வலமுடையவனாயென்றபடி. இது மோஹச்ச்ரமம் ப்ரயாத: என்கிறதின் தாத்பர்யம் மோஹம்ச்ரமமெவயாதோநாந்யல் கிம்விதிதிஹ்யம் இத்தாலிவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிபதசையில் ப்ரபுத்தனாக விருந்தானேயாகிலும் அநாதிதவிஷயஸ்ரமத்ருஷ்ணிகாஸாதநங்களைத்திரி கையாலே தன் புருஷார்த்தத்தையடையாதொழிந்தானென்றதாய்த்து. ப்ரபோதசையிலிவனுடைய ஜ்ஞாநசக்திதாநதவிஷயங்களை யயா வக ப்ரகாசிப்பிக்கவற்றாயிருக்க விவனுக்கநாதிதவிஷய ப்ராவண்யம்

[ஸா-கா] வர்த்ததிவிசேஷம் (அநாதிகாலமித்யாதி) அநாத்யவித்யாவ திஸ்ஸவ்யதிரேகாதாத்ம்யஸாமாநாஸ்தது [ப்ரக்ருதியாகிறபாழிலே வீழ் ந்து] ப்ரக்ருத்யாத்மப்ரம்ஸந்யகாரணநிவத்த (ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பி றந்து) "ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ, கர்ப்பஜந்மஜராமரணாதி" இத்யாத்யுக்தப்ர காரேணாதியாவதநாநேகயாஜநிதா (தட்டித்தாவற்று) ஊதஸ்த

ஒளியழிந்தபடியாலே தத்த்வஹித விஷயமாய் யதாவஸ்த ப்ரகாசரஹிதனாய் நிற்க; ஒருராஜா ஸஞ்சாரத்துடனே வேட்டைக்குச் சென்று வி...

[ஸா-நீ] தான் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (அழுக்கிதர்ஷி) (அழுக்கு) த்ரவ்யாஸங்களும் தத்த்வவ்யாபாராதிகளும் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களும் (ஒளியழிந்தபடியாலே) இவ்வழுக்குகளாலே யதோத்தஜ்ஞானத்திற்கு தத்த்வஸ்வ விஷய யதாவஸ்த ப்ரகாசநஸக்தி க்ஷீணித்தையாகையாலேயென்றபடி. இவ்வளவாலித்தனைகாலமிவன் தன் ஸ்வரூபத்தையிழந்திட்டுப்பிறந்தவனல்லாமையாலேயன்று, அநாதியாகவந்தேறியான ஸம்பந்தாதிகளாலேயென்றதாயிற்று. ப்ரகாசரஹிதனாய் என்கிறதற்குவேற்றுருக்கொண்டுநிற்கவென்கிறதோடன்வயம். ப்ரகாசரஹிதனாய்நிற்கவென்கிறவம்சத்திலிவ்விடத்திலே ஹேதுத்வத்தைவிவக்ஷித்து ப்ரகாசரஹிதனாய் நிற்கையாலே வேற்றுருக்கொண்டு நிற்க என்றிங்ஙனே யோஜிப்பது. இவனுக்கு நிருபாதிகமே ஸ்வாபாவிகமென்கையும் ஸம்பந்தாதிகள் வந்தேறிகளென்கையுமுபபன்னமானாலன்றோ இவன் ஸ்வாபிகம்ஸ்வரூபத்திற்கிட்டுப்பிறந்தவனென்னலாவது? தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம் ஸ்வதந்த்ரோஹமித்யாதிகளான விபரீதஜ்ஞாநப்ரத்யக்ஷங்களாலே தான்தேவாதிதேஹமேனுமொருவனுக்கு சேஷனன்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரனாயும் தோற்றுகையாலேயிவ்வாகாரங்களேயிவனுக்குஸ்வாபாவிகங்களன்றோ? இங்ஙனன்றிக்கே யிவைவந்தேறியென்னில்; சேஷித்வபித்ருத்வாதி ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷணத்தில் ஸ்வத: ப்ராப்தனாய் ஸஹ்ருதயனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் அடியிலே தானேயிவனுக்கிவை வாராதபடி பண்ணவொழியக்கூடுமோ? இதுதன்னை ப்ரத்யக்ஷஸமாதானத்தாலே தன்னை யதாவாகப்ரகாசிக்கத்தான் கூடுமோ? அநாதிஸ்வாபாவிகமிதிராரோ ஸம்ஸமேதி தன்னைத்தான் ஸர்வாத்மப்ரகாசிக்கக் கண்டதில்லையிறே? ஸ்வாபாவிகாகாரம் நிற்கத்தன் பக்கலாரோபிதாகாராநுகுணமாக தனக்கு ப்ரவ்ருத்திகள் தான் நடக்கக் கூடுமோ? இவனுக்கு ஸ்வஜ்ஞஸ்வதந்த்ராதி ஞானம் த்ருஷ்டமாகின் விதநாதியாக வித்தனைகாலமநுவர்த்திக்கத்தான்கூடுமோ? த்ருஷ்டமெல்லாம் ஸாயியன்றிக்கே பாயகப்ரத்யயாதமாயிறே லோகத்தில்கண்டது? என்றிப்படி பஹுவிதஸம்சயிலதுவந்தேறியானாலும் ஸ்வபாவமென்றபடி த்ருஷ்டாந்தேநோபபாதிக்கிறார் (ஒருராஜாவித்யாதியால்) (விளையாட்

[ஸா-கா] ஸம்ஸாரபரிகலுஷ்ஜீவஜ்ஞாநம் (அழுக்கடைந்து ஒளியழிந்தபடியாலே) ஜீவாத்மநிபாவபாவஸ்வபாவக்ஷீணதத்வாதித்வஸ்வரூபஷயாலே ஜ்ஞாநஸம்ஸ்ருதயாஸ்ருதேஸதி கஸ்ய இவ்வாத்மாவுக்கு இல யாதிருக்கு ப்ரதிபந்தகம். உக்தமர்த்தம் த்ருஷ்டாந்தேநோபபாதயதி (ஒருராஜேதி)

விளையாட்டிலே ஸக்தனானவளவிலே வார்த்தையறிவதற்குமுன்பேவழிதப்பினராஜ குமாரன் எடுத்தார் கையிற் பிள்ளையாய் ஏதேனுமொருகுறச்சேரியிலே வளர்ந்து தனக்கில்லாத ஶபராதிஜாதிகளை ஏறிட்டுக்கொண்டு "ராஜா வேத்யா விதாவேத்யோ ஜாதவ்ய வக்ஷிணஃ | ஸஹம் ஜாதிஸிதாதீத ஸவா நீதோ மவாஶநேஃ || ஸஹம் ஜாதிநாம் வவநம் ஶ்ருணோமி ஸவாஶநாநாம் ஸவவ ஶ்ருணோமி | ப்ரத்யக்ஷதோ ஸவதா ஜீவஷ்டம் ஸம்ஸர்க்ஜாதோஷகுணா ஸவந்தி" என்கிற படியே வேடுவச்சேரியில்

[ஸா-நீ] (விளையாட்டிலே இத்யாதி) இத்தால் ஈஶ்வரன் ரக்ஷணத்தில் ஸதத்வ்ரதனாய்ஸஹ்யனாயிருந்தானேயாகிலும் ஶ்ரீஶபரவஶனாயிருக்கையாலே அடியிலே தானே யிந்த ஜாயாஸம்பந்தாதிகளை விலக்காதொழிந்தானென்னதாய்த்து: (வார்த்தையறிவதற்கு முன்பே இத்யாதி) இத்தால் ராஜகுமாரன் ஸ்வஜ க்ஷத்ரியகுணஹாநாபேவமேயுண்டான ஶபரஸம்ஸர்க்கத்தாலே தன்னை ஶபரனாக நினைக்கக் காண்கையாலே நிஜாகாரஜ்ஞானமில்லாத தஶையில் வந்த அந்யஸம்ஸர்க்கத்தாலே யிவனுந்தன்னை யதுவாக நினைக்கக் கூடுமென்று ஸூசிதமாய்த்து. (வழிதப்பின) என்கிற வித்தாலிவ்வசேதநனுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான பகவதாஜ்ஞாதிவம்ஶநம் ஸூசிதம் (எடுத்தார்கையிற் பிள்ளையாய்) இது ஜாயாபரவஶத்திற்கு ஸூசகம் (ஏதேனுமித்யாதி) இது ஶாஸ்த்ரவித்துக்களோடு ஸம்பந்தமில்லாமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (தனக்கில்லாத) வென்கிறவித்தாலிவ்வசேதநனுக்கு தேவ ஜாதிகள் வந்தேறிகளென்றதாய்த்து. இப்படி ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநாபாவம் ஸம்பாவிதமென்னலாமோ வென்னதஸ்ஸகாகாரா நுகுணமாகவே வ்யக்திகள் லோகத்தில் கண்டிருக்க வந்த ராஜகுமாரனுக்குத்தான் ஶபராதி ஜாத்யநுகுணவ்யக்திகள் ஸம்பவிக்கக்கூடுமோவென்ன ஔதத்திகா காரம் ப்ரயோஜகமன்று, ஸம்ஸர்க்கமே ப்ரயோஜகமென்று ப்ரமாணத் தாலே ஸாதியாநின்றுகொண்டு, அதிலொரு வ்யக்திவிஶேஷத்திற்கு ப்ரஸித்தோதாஹரணமும் காட்டுகிறார் (ராஜேத்யாதியால்) ஸவேத்யத்ர வஸ்யே, இது ஒரு ஜஷிவாக்யனுக்கு கிளிசொல்லுகிற வார்த்தை. (அவ

[ஸா-கா] (விளையாட்டிலே ஸக்தனேனதி) ஜீவகருமாநுகுணமாநேஸ்வர ஸ்யீஶபரவஶசுவம் ஸூசிதம் (வார்த்தையறிவதற்கு முன்பே) இத்யநேந ஜீவஸ்யாநாத்யவித்யாவிவஶசுவம் ஸூசிதம். (எடுத்தார்கையிற் பிள்ளையாய் இத்யநேந) தேவதாஜ்ஞாபாரவஶ்யம் ஸூசிதம் (ஏதேனுமொரு குறச்சேரியிலே) ஶஸ்த்ரம் ஶஸ்த்ரம்விக ஶாஸ்த்ரம், அநேந ஸம்ஸாரஸ்ய நாஶிதகவம் த்யோத்யதே. (தனக்கில்லாத) இத்யநேந ப்ராஹ்மண்யா தீநாம் கர்மோபாதிகத்வம் ஸூசிதம். (வேடுவச்சேரியில் கிளிபோலே

௩ ௳] கிளிபோலேயவர்கள்பழக்கிவைத்தபாசுரமேதனக்குப்பாசுரமாய், அவர்களுக்குப்பிறந்தவர்களைப்போலே யவர்களுணும் வ்ருத்தியுமே தனக்கூணும் வ்ருத்தியுமாய், தன்பிறவிக்குரிய ஹோமங்களிலுமாசார ஸம்ஸ்காராதிகளிலும் புதியதுண்ணாதே ராஜஹோமவிசேஷங்களான ஜந்மஸித்தவிஷயங்க

[ஸ-டீ]ர்கள் பழக்கிவைத்த வித்யாதி) இது இக்ஷ்வாகுநநுக்கு ப்ராக்ருதஜந்மகஸம்ஸர்க்கத்தாலேயப்ராக்ருதவிஷயவ்யவஹாரமன்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயவ்யவஹாரமேயானமைக்கு ஸூசகம் (அவர்கள்ஊணுமித்யாதி) இது "உண்ணுஞ்சோறு" இத்யாதியில் சொன்ன நிலையன்றிக்கே சரீரயாத்ராசாதிகளே தனக்கு யாத்ராசாதிகளாக நினைத்திருக்கைக்கும், ஸ்வரூபாநுரூபஷாட்குண்யவ்ருத்திதவிர்ந்துவிசேஷாசாரங்களையே யாவசிக்கிறபடிக்கும்ஸூசகம். ஆனாலும் ராஜபுத்ரனுக்கு ராஜஹோமவிசேஷபட்டாபிஷேகாதிஹோம ஜந்மஸித்தவிஷயஸாஹாஸங்களிலே பாராஷாயக்ருதா பாராஷாயக்ருதஸ்ஞ்ஜிகளும் தந்நிமித்த ஹஷாப்ரஹோகங்களுங் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (தன் பிறவிக்கித்யாதி), (தன் பிறவிக்குரிய) ஸ்வஜாத்யுசிதமான (ஆசாரம்) ராஜ்யரக்ஷணம் (ஸம்ஸ்காராதிகள்) உபநயநாதிகள் (புதியதுண்ணாதே) ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டானமுமில்லாதே, ஒருகாலுமிவைத்தைக்கண்டறியாமையாலே யென்றபடி. (ராஜஹோமேதி) [illegible] ஸ்வாபிஷேகதிவஸம், தன்பிறவிக்குரியஹோமங்களை யாதல் [illegible] நங்களான ஸதாசாரங்களையாதலென்றேனும் மொருக்கால் கண்டறிந்தாலிறேயிங்கு பட்டாபிஷேக ஹோமங்கள் விசேஷங்களாயும் ஜந்மஸித்தங்களாயும் தோன்றலாவது, அதில்லாமையாலே பிசாசவிவரீதஸம்ஸர்க்கத்தாலே யிவனுக்கிந்த வைபரீத்யம் வந்ததென்று கருத்து. இத்தாலிக்ஷ்வாகுநநுக்கநாதியாக நடக்கிற ப்ராக்ருதவிஷய ப்ராவண்யம் ஸமவசநாஸ்வாதிரஸத்தை யொருக்காலுங் கண்டறியாமையாலே வந்ததத்தனை போக்கி யிதுவே ஸ்வரூபப்ராப்தமான படியாலே யன்றென்றதாய்த்து. ஆனாலுமதிவிசாரநாதவ்ருத்தமானஸாம்ஸாரிகாகாரம் [illegible] வாயிக்குமென்றுபவாதிக்கைக்கு காலாந்தரத்திலே சிலராலே நிவ்ருத்தமாகக்கடவிந்த பட்டாபிஷேகாதிவைஷ்ணவநிதாமகவற்றேறு வென்னவருளிச் செய்கிறார்.

[ஸா-கா] இத்யாதிநாஜாயகே [illegible] ஸாமாநிகஸ்வஜாதிஸம்பந்தே (அவர்கள்பழக்கிவைத்த) இத்யாதிநா ஸாம்ஸாரிகஹோமே [illegible] ஸ்தநீயகம் [illegible] (புதியதுண்ணாதே) ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டாநநிஷேதேந, [illegible] ஸ்வரூபாநுரூபஹோமவத [illegible] பாராஷா [illegible] (ராஜஹோமே) [illegible] [illegible] ஹஷாப்ரஹோகயோர்ப்ராவண்யஸ்ய

ஶபரரிலே தனக்குப் பேறுமிழவும் ஹர்ஷஶோகங்களுமாய் ராஜகுமாரனென்று தன்னடியறிவார் சில ஜ்ஞாதிப்ராயருண்டானாலுமவர்களுக்குக் கிட்டவொண்ணாதவவஸ்தையுடையனாய், இப்படி ப்ராந்திஸித்தஶபரத்வாத்யவஸ்தையோடே யாவஜ்ஜீவம் நடக்கில் உத்தரஜந்மங்களிலுமொரு யோக்யதை பெற விரகில்லாதபடியாய்த் தட்டுப்பட்டு நிற்குமாப்போலே இவனும் தேஹாத்மாபிமாநாதிகளாலே தன்னுருக்கொடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு நிற்க

[ஸா-நீ] [ராஜகுமாரனித்யாதி] அத்யந்தவ்யதிகராவஸ்தையிருக்கையாலேயவர்களுக்குக் கிட்டவொண்ணாமையாலித்வ காரண நிவ்ருத்தி மல்லாமையாலே இங்கு நிதர்ஶநமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமிது உத்தரஜந்மத்தில் அநுவர்த்திப்பதல்லாமையாலே ஜந்மங்கள் தோறுமநுவர்த்திக்கிற ஸம்ஸாரிகாகாரத்திற்கு நிதர்ஶநமாகவற்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ப்ராந்திஸித்தேத்யாதி) (யோக்யதை) ராஜபுத்ரத்வதநுவ்ருத்தஸம்ஸ்காராதிகள், இஜ்ஜந்மத்தில் ஶபரஸ்வபாவம் யாவஜ்ஜீவமநுவர்த்திக்கில் இவன் நிரந்தரமாகப்பண்ணும் உபாஸனங்களாலே உத்தரஜந்மங்களிலுமிந்த ஶபரஸ்வபாவாதிகளே யநுவர்த்திக்குமாகையாலேயிது நிதர்ஶநமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து (தட்டுப்படுகை) ராஜகுமாரனுக்கு ஸ்வாபாவிகமான ராஜ்யத்தை யிழந்திருக்கை (தன்னுரு) ஸ்வாபாவிகங்களான நிருபாதிகஶேஷத்வாதிகள் (கொடுக்கை) இழக்கை, அறியாமையென்றபடி (வேற்றுரு) ஔபாதிகங்களான தேஹாத்மஸ்வாதந்த்ர்யாதிகள் (கொள்ளுகை) ஏறிட்டுக்கொள்ளுகை, வேற்றுருகொண்டு நிற்கவென்கிறதற்கு இவ்வாத்மாவென்கிறவிடத்திலேயன்வயம் வேற்றுருக்கொண்டென்கிறவிவ்வளவாலிவனுக்கு ஸம்ஸாரிகாகாரமௌபாதிகமென்கையுபபாதிதமாகையால் ஸ்வதேஹத்திற்கிவனிட்டுப்பிறந்தவனென்று கீழ்ச்சொன்ன அஸாங்கத்யமென்றதாய்த்து. ஆனாலும் தேஹமேதானென்றிருக்கிறவிவன் பாரலௌகிகஶாஸ்த்ரங்களிலும் தத்த்வஜ்ஞாநாதிகளிலுமதிகாரியில்லாமையாலே யிவனைக்குறித்து மோக்ஷஶாஸ்த்ரமாரம்பிக்கக்கூடுமோ? உபதேஶாதிகளாலே தேஹாத்மப்ரமங்கழிந்த போதயதிகாரியாகக் குறையில்லையே யெ

[ஸா-கா] வ்ருத்தே. (பேறுமிழவும்) லாபாலாபௌ (ராஜகுமாரனித்யாதி) நா உபதேஶாநபேக்ஷம் ஸம்ப்ராப்தே (இப்படி ப்ராந்திஸித்தேநே)த்யநாதிகாலஸஹ்யாப்ராந்த்யா ஸஞ்சாரோபாய ஜந்மஸம்ப்ராப்தே (தட்டுப்பட்டு) ப்ரதிபந்தஸ்ய, யதா ராஜகுமாரணேதி ஸம்பந்தம் ஸம்ஶயஶ்ச ஶரீராத்மாபிமாநஸம்ஸர்கே (இவனும் தேஹாத்மாபிமாநாதீதி) (தன்னுருக்கொடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு) ஸ்வாபாவிகஸ்வபாவ ஶேஷத்வஸ்வரூபஜ்ஞாநஸம்பந்தயா பாரதந்த்ர்யம் ச (நிற்க)

ஜ௵ அந்தராஜகுமாரனுடையலக்ஷணாதிகளாலே ஜாதிவிஶேஷத்தையறி வார் சில யாதிருகர் ஒரு விரகாலே யிவனை மீட்கப்பெற்றதிகரிக்க விவனு க்கு வந்தேறியான ஜாத்யஜராஹிரதத்தை வழிவிலக்கி, த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காராதிகளாலே உத்பாதநஸமாகதாஷையபங்களுக்கு யோக்யனே

[ஸா-நீ] ன் வரில்வைபவயாயனைவிவன்வ்யாஜ்யா இருக்க தங்களுக்கொ ருவ்யோஜநமில்லா திருக்கச் சிலருபதேஶிக்கத்தான் கூடுமோ? கூடினாலு மநாத்யநுவ்ருத்தமானவிந்தஸூசமின்மைறக்கு வந்தவுபதேஶமாத்ரத்தாலே கழியக்கூடுமோ ? அதத்ஜவிபரீதாநுஷ்டாநாதிகளாலே அயோக்யனா யிருக்கிற விவன் அந்த ஶாஸ்த்ரியகுஜங்களுக்கு யோக்யன்தானுவனோ ? த்ருஶதராநாதிதுவதுர்வஸனைகளாலே விபரீதாஜ்ஞைனை நடவாநிற்க; உசிதமான வ்ருத்தங்களுமுசிதவ்யாபாரங்களிலே ப்ரவ்ருத்தியுமந்த வி பரீதங்களிலே ஒழயசுபவாஸியுமிவனுக்கு ஸம்பவிக்கத்தான் கூடுமோ வென்ன விவையெல்லாங்கூடுமென்று மிடத்துக்கு மந்த்ரராஜகுமாரனையே த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டுவெளியிக்கிறார். (அந்த ராஜகுமாரனுடைய ஊ தத்யாதியால்) (யாதிருகர்)வரவ்யோஜநமே ஸ்வப்ரயோஜநமென்றிருக்கு மவர்கள், இத்தால்வ்யாஜ்யநாத்யஹாவைவுபதேஶிக்கக் காண்கையாலிவ் வாத்மாவுக்கும் சில யாஜிகருபதேஶிக்கக்கூடுமென்றதாய்த்து (அதிகரி க்க)அதிகரிக்கையாலே(ஜாத்யஜெரதத்யாதி)இத்தால்விரகாலுநுவ்ருத்த ஜ்ரமுமின்மைறக்குவந்தவுபதேஶத்தாலேகழியக்காண்கையாலேஆத்மாவு க்குமந்த ஜூமித்தாலே கழியக்கூடுமென்றதாய்த்து (த்ருஷ்டஸம்ஸ்காரம்)தே ஹவ்ருக்ஷாஉநாதிஃ (அத்ருஷ்டஸம்ஸ்காரம்) உபநயநாதி, இத்தாலஜ்ஞா யோக்யனுயிருந்த ராஜகுமாரனும் சில ஸம்ஸ்காரங்களாலே யோக்யனுக க்காண்கையாலிவ்வாத்மாவு மிவைகளாலே யோக்யனுகக் கூடுமென்றதாய்த் து. (குணங்கள்) ஶாஸ்திரணாதிகள் (வ்ருத்தங்கள்)ஸம்யோஜாவாஸாதிகள்

[ஸா-கா] வத்ருஜரநெஸதி, அஸ்ய வ இவ்வாத்மாவுக்கு சில யாஜிருகஸித்ய நெநாயயஃ, வஸ்தாவதாஸ்தஃவஸிஶுஜஸ்யாவிஜீவாத்மஃஸம்ஸாரதிஜ ஜஸம் ஸவெருஶ்ஸ்ரஸ்யஜீவகஜருநுமணஜ்நெநாவெக்ஷகஸம் வொவ வாதிதம் । அய வொக்ஷவ்யாஷ்விவ்யக்ஷாரஸ ஜெஹதாகஸ்த்ருஷ்டாந்தஉவா தத்தெ (அந்த ராஜகுமாரனுடையவித்யாதிநா) (ஒரு விரகாலே இவனை மீட்கப்பெற்றதிகரிக்க) கெநாவி ஸாஜயெஜந வஸதஸ்ய ம்வ்ருத்தி ஜாஸாக ஷஜ்யோயஹீத்யஹிஜத்ய (வழிவிலக்கி) ஜாமஜாஜரணாநத்தா வ்யஸ்தாவ்ய, அதிகரநம் விதிவதெயத்யஜஃ (த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஸம்ஸ்காரெர தி)த்ருஷ்டஸம்ஸ்காரஃ ஸ்நாநாதிநா ஜஉநிஹஜரணாதிஃ அத்ருஷ்டஸம்ஸ்கா ரஸ்தெவநயநாதிஃ, அநெந ஷிதொவதேஶாதிஸமவதந்தியஃ

உம்படிவிரகுசெய்து, இவனுக்கு ஸ்வஜாதிநாமமான மாணவ்யத்தங்களைத் தங்களுடைய அநுஷ்டானங்களாலே குடிப்புகுரவிட்டு, இவனுக்கு நக்ஷத்ரகோஷங்களான ஸ்வாபாதிஹோமாதிக்ஷாநுஷ்டிவிஷயங்களை யருவரிப்பித்து, ராஜஸமோமந்களான வகிஸயிக வாஸஷாயங்களை யாய்ந்தெடுக்க வல்லவளவுடைமையையுண்டாக்கி நிறுத்துமாப்போலே இவ்வாத்மாவுக்கு சிலயாதிருகர் யிஷ்யாதிஷாலேந நொடித்து, "வாசோநதெவோந நபோநவஸாந்வவாதவம் | ஸரீராக்ருதிஹேதாஸ்ஹஸ்லெவெ தெகஷ்யொநயம்" என்கிறபடியே உருவியந்தவின்னிலமையை யுணர்த்தி அதற்கநாமவமான வாஸஷாயதாவாயங்களிலே ஊுயிக்கலாம் படிவிரகுசெய்து, உடம்புதிண்ணார்படியன்றிக்கே ஒருவெளிச்சிறப்புடை

[ஸா-டீ] (தங்களித்யாதி) இதாவிவர்களுடைய அநுஷ்டானங்களாலேயந்த ராஜகுமாரனுக்கு தேவஸுரஸநாதிகள் கழிந்துவிதமாணவ்யத்தங்களுண்டாகக்காண்கையாலிவ்வாத்மாவுக்கு மப்படி உவிதமாணவ்யத்தங்களுண்டாகக்கூடுமென்றதாய்த்து. (ஸநகஷொஷத்யாதி) இத்தால் ஸ்ரீரஸாமூவாகவிதவிஷயங்களிலு மநக்ஷொஷவ்யஷாஸநாதிகளாலே ஹேயகவவாஹிபிறக்கக்காண்கையாலிவ்வாத்மாவுக்கு மப்படிக்கூடுமென்றதாய்த்து. (ஆய்ந்து) விவெவநம்பண்ணி, (எடுக்க) வரிஹ்ருஹிக்க. (அளவுடைமை) ஜ்ஞாநவத்தை, இத்தாலிவ்வாத்மாவுக்குவிதவாஸஷாயங்களிலே ஸ்ரீயும் வரக்கூடுமென்னதாய்த்து. (நொடித்து வார்த்தை சொல்லி), ஹிதைஷிவித்ராதிமுமாக ஸம்ஹாஷணம் பண்ணப்பெற்றென்றபடி. (உரு) தேஹம் (வியத்தல்) வெவுக்ஷணம் (இன்னிலமை) இந்த ஸ்திதி, தேஹாதிவுக்ஷணனாய் நிற்கிறநிலையையென்றபடி. (உடம்புதிண்ணார்) தேஹநாவவாத்மக்ருதர் உடம்பில் காட்டில் வேறுபட தம்மைக்காணாதவர்கள் (ஒரு வெளிச்சிறப்பு) ஒரு வ்ருகாஸஸ்ஷிக, ஸ்வாத்மதேஹாதிவிக்ஷகநிதாாகவிஷயமான

[ஸா-கா] ஸ்ரீதவாதிவ்யாய நாதிஸ்வஷேஷ்டை (குடிபுகிறவிட்டு) வ்ரவெஸ்வொதெஸ்ரீகம். (விஷயங்களையரிவரிப்பித்து) விஷயாநுக்ஷயிவா (ஆய்ந்தெடுக்கவல்லவளவுடைமையையுண்டாக்கி) விவெவாஸாரணஸமஜ்ஞாநஸ்வாதா (நிறுத்துமாப்போலே) ஸ்வாவநவக உக்கம் ஈஷ்டதிகெ யொஜயகி (இவ்வாத்மாவுக்கித்யாதிநா) கவெஷாஹிஷாவஹெ தேக ஸாத்விகஸம்ஹாஷணமஜநாஹ (சிலயாதிருகஸீத்யாதிநா] [நொடித்து] ஸுகி [உருவியந்தவின்னிலமையை] தேஹாதவ்யாவ்ருத்தவெந ஸ்வஸ்ய ஸ்தியாதவஸ்ஸ்வாமிதிம் [உணர்த்தி] ஜ்ஞாவயிகவா [உடம்புதிண்ணார்படியன்றிக்கே] ஸ்வஹொக்ஷணாம் வ்ருகாரம் விநா, வெஸ்லயதெகவஹ்ெவொரம்ஸம்வாதெம்திவாவம், [ஒரு வெளிச்சிறப்புடையார்க்கு]

ரீயார்க்குவரும்ப்ரணவத்தங்களையுண்டாக்கிஹேயோபாதேயவிஶாமக்ஷ ணுமாக்கி நிறுத்தினவளவிலே, இவனுடைய வடியுடைமையையும் சில யாதிருகரடியாகவந்தயோக்யதையையுமளவுடைமையையும் நோக்கக்கண்டு

[ஸா-நீ] சில ஜ்ஞானவிகாஸமென்றபடி. ஆனாலும்ஸமஸ்தஹேஷமஸ்தனென்றறியாதேயநாதிகாலம் துடங்கித்தன்னைவஸ்துக்களையாக்கினைத்திருக்கிறவிவனதிகாரியில்லாமையாலே இவனைக்குறித்து கெங்கயபரமபுருஷார்த்தஸாதனமான ஶாஸ்த்ரமாரம்பிக்கக் கூடுமோ? சில யாதிருகரடியாக வந்த யோக்யதையாலுண்டான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி வரிவயத்தாலே ஸ்வதந்த்ரா நிவ்ருத்திஸம்ஹாவிதையாகையாலப்போ திவனதிகாரியாகக்குறையில்லையேயென்னில் தக்ஷமிதவிஷயத்தில்யயாவக் ப்ரகாஶப்ரதிபந்தகங்களான ஊயாவஸம்பந்தாதிகளிப்போது மநுவர்த்திக்கையாலே இது ஸம்ஹாவிதமென்னத்தான் கூடுமோ? ஸ்வாபாவப்ராப்த்யாதிரூபவிஶேஷஸாதீ உத்ஸுஜகமாகையாலே ப்ரதிபந்தகமாகமாட்டாதென்னில் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமாவாஸனுக்குப் போருகையாலநாதியாக ஸம்ஸரிக்கிற ஜீவஸூத்திலித்தனைகாலமில்லாத ஸ்வாபாவப்ராப்தி இன்றைக்கொருவனுக்கு வருகிறதென்கைக்குத் தானடியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ஐத்ராதி), அநாதியான ஸம்ஸாரிவமத்திலொருவனுக்கொரு காலவிஶேஷத்திலே யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிரூபவ்யாஜவிஶேஷங்களவஸ்துபோஜ்யாநாதிஸாதீவ க்ருஸாதயத்தாலே யுண்டாகுமென்று "ஸம்ஸாரஸ்ய வ ஸஙஹாநர்"த்யாதி ப்ரமாணவசநம்ஸீக தவ்யமாகையாலே யந்த வ்யாஜத்தா ஸ்ரீமானுக்கு ஸ்ரீமாவாஸம் கழிந்து ஸஹஜகாருண்யமுத்தம்ஸிதமாகையாலே யதடியாகவும் தந்நிரு கமான வஶேஷாதிரூபங்களடியாகவுமிவனுடையஸ்வரூபயோக்யதாதிவிஶேஷபந்தகமாக விவனுக்கு ஸ்வாபாவப்ராப்திவரக்குறையில்லை என்று கருத்து. (அடியுடைமை) ஶ்ரேயஸ்ஸுக்குரூபகாரணத்தையுடைத்தானவனுயிருக்கை, அதாவது ஸாஹாவிகஶேஷத்வ ஸஹஜஸஙஹாதவிஷயங்கள் (யோக்யதை) ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாதிகள், (நோக்க) அநுரூப

[ஸா-கா] அவிதீயப்ரகாஶாயிகவதாம், ஜ்ஞயகாஷாஸமதப்ரஹ்மவிஷயகயோக்ய ஜ்ஞானவதாம், [நிறுத்தினவளவிலே] ஸ்யாவநாநதரம்ஸயவம்ய நிவ்ருத்திஹேதுஸமதஸ்வாபாவப்ராப்த்யாதிகஸாஹ [இவனுடைய ஐத்ராதி நா] [அடியுடைமையையும்] ரூபவத்தாகம், ஸமவக்கடாக்ஷவிஷயகபிதிஸாவ: [யோக்யதையையும்] ஶ்ரோதவ்யஶ்ராவயிதரிவாஜாரஶுஶ்ரூஷாதி வெஶிஷ்ட்யஸயாராஹித்யாதிகம் ச. [அளவுடைமையையும்] ஸக்ஷு பரிஜதம் ச. [நோக்கக்கண்டு] ஸஹ்ருதஷ்டா கநந "ஸம்வத்ஸராதி"

உ௰ || பரகாருணிகனை பரமசேஷியாலே ப்ரேரிதராய்த் தாங்களும் காருணிகோத்தமராயிருப்பார் சிலதேசிகர் "ஸம்ஸாரஸ்வப்ந ஸௌஹார்த்தம் யத்ருச்சாஸுக்ருதம் ததா | விஷ்ணோ: கடாக்ஷமத்வேஷம் ஆபிமுக்யஞ்ச ஸாத்விகை: || ஸம்பாஷணம் ஷடேதாநி ஹ்யாசார்யப்ராப்திஹேதவ:" என்கிறபடியே நேர்பட்டு, அந்த ராஜகுமாரனுக்குச் சில ராஜாதரம்மர் நேர்பட்டுப் பிறவியையுணர்த்தி மேலுள்ள ப்ரியதமங்களையும் ஹிததமங்களையுந் தெளிவித்தொரு விரகாலே யந்த ராஜாவுக்கும் ராஜகுமாரனுக்கும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷாகாங்க்ஷையை யுத்பாதிக்குமாபபோலே யிவனுக்கும் "நாயம்தேவோ நதேத்யோவா நதியக் ஸ்தாவரோபிவா | ஜ்ஞாநாநந்த

[ஸா-நீ] வமாக, தாங்கள் செய்யப்புகுர உபதேசத்துக்குவயுக்தமாகவென்றபடி. இப்படி இவனுக்கு ஸ்வதந்த்ராத்மஸ்வரூப நிவ்ருத்தி ஸம்பவிக்கத்தக்கதானுமநாதிகாலமுமஸம்ஜஸன்படியே விபரீதனைப் பார்ந்தவிவனிப்போது முன்புள்ள வந்ருத்தத்தையக்கண்டு "அம்மானாழிப்பிரானி" த்யாதிகளில்படியே யகலுகையுமதடியாகவீஶ்வரன்தானுமகலுகையும் ஸம்பாவிதமாகையாலிவனைப்பற்ற விஶ்வாஸாரம்பங் கூடுமோவென்ன, இது கூடுமென்கைக்கு 'மந்த ராஜகுமாரவ்ருத்தாந்தமே த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அந்த ராஜகுமாரனுக்கித்யாதியால்). (மேலுள்ளவித்யாதி) தன்னை ராஜகுமாரனாகவறிந்தாலும் முன்புள்ள வந்ருத்தத்தை நினைத்தகலப்பாராதே மேலுள்ள ஹிததமங்களையறிந்து தேறும்படி தெளிவித்துமந்த ராஜாவுக்கு மிவனுடைய வாநுகூல்யாதிகளைத் தெளிவித்துமந்யோந்யாகாங்க்ஷைகள் காணித்தங்களாகாதேய்யஸிவ்ருத்தங்களாம்படி பண்ணுமாப்போலே என்றபடி. இத்தாலிவ்வாத்மா தன்னந்ருத்தத்தை நினைத்தகலாதே தேறும்படியாகவுமதடியாக வீஶ்வரனிவனுக்கஸிதவனும்படியாகவுமிதேசிகர் பண்ணுகையாலிவனைப்பற்ற ஶாஸ்த்ராரம்பிக்கக் குறையில்லையென்றதாய்த்து. (உத்பாதித்

[ஸா-கா] த்யாத்யாக்ஷம்வரீக்ஷணம் ஸமுதிதம். [பரமகாருணிகனித்யாதி நா] காருணாஹஸம் தாநாதிகம் ப்ரணஶ்ச்க்தம் [நேர்பட்டு] யத்ருச்சாபாக்ய நயாவாயஸ்யாதிக்கெ அளக்கிப்ரபவாய நிவேஸ்யபஶ்ய ஸாமக்ஷாக ப்ரயோஜநாஸ்ரவாக ப்ரஸம உத்யோகஞ்ச வ்ய ஹேத்த, ப்ரயோஜநாஹாவே தமேவதேஶாதள ப்ரவ்ருத்திநஸ்யாத "ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய" இதிந்யாயாதித்ய ஸத்ருஷ்டாந்தமாத்ராஹ (அந்த ராஜகுமாரனுக்கித்யாதிநா) ராஜாஜ்ஞாஹரணாம் ராஜவ்ருத்த் யம் குமாரப்ராவணவஸ் பரமசேஷிஶ்வாத்ஸாயம் ஜீவோஜீவ நேவப்ருத்திய்ஞ்ஜஸ்ததிஹாவ: ஆசார்யக்ருத்யாஹ (இவனுக்குமி

[illegible] என்றும் [illegible] என்றும் [illegible] சொல்லுகிறபடியே பொங்கோதஞ் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ் சோராமே ஆள்கின்ற செங்கோலுடைய [illegible] நாராயணனுடைய [illegible] தோள்களைக் தெளிவித்து, இவனுக்கு [illegible] முமுக்ஷு இவன் [illegible] இருவரும் [illegible] அங்களுக்குப் பொன்னுலகையும்

[illegible] (பொங் [illegible]) [illegible] (பொன்னுலகாளீரோ) [illegible] இத்யாதி [illegible]

[illegible] (அங்காதுஞ்சோராமே) [illegible] (ஆள்கின்ற) [illegible] (செங்கோலுடைய) [illegible] (தோள்களை) [illegible] (தெளிவித்து) [illegible] (இவனுக்கு [illegible]) [illegible] (இருவரும் பெற்றிற [illegible]

௭ ॥புவனிமுழுவதையுமாளுகையாகவுகந்து,¹ அதடியாகவன்றீன்றகன்றுக்கி ரங்கிச் சுரக்கும் யெநுவைப்போலே ஸ்ரீதேசிகரிவ்வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாந ஸம்ஶய விபர்யயங்கள் தீரவேணுமென்று மிகுதிகுறைவறச்சுரக்கும் பா சுரங்களைக் கொண்டு "த்வந்த ப்ரஸீத ஸர்வ தத்வநாசக்ராதி" க

[ஸாநீ-] வசுகாருணிகர் செய்யுமதாகையாலிப்படி யநிநிவேஶிக்கக்கூடு மென்றுகருத்து. [இருவரும்பெருகிற] என்றுபாஸநம். இந்தஶேஷஶே ஷிகளிருவரும் பெறுகிற பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யென்றபடி. இப் படி கூடல்துவக்கைத் தெளிந்தபின்பதுபோல் ப்ராப்யமுந்தெளி யலாயிருக்க இனி இவனுக்கு ஜ்ஞாதவ்யங்களுண்டோ? உண்டாகிலுமதற்காக நூதநமாயொருப்ரபந்தமாரம்பிக்கவேணுமோ வென்னவருளிச் செய்கி றார் [அதடியாகவித்யாதி] இங்கு யெநுத்ருஷ்டாந்தத்தாலே வாத்ஸல் யம் விவக்ஷிதம் ¹ [மிகுதி] அநபேக்ஷிதவிஸ்தரம். [குறைவு] அபேக்ஷித ஸங்கோசம். வாத்ஸல்யநிபந்தங்களாகையாலே இதேஶிகர் சு ரக்கும் பாசுரங்களே யவேக்ஷித ஸகலாங்கங்களுக்கும் யதாவத் ப்ர காஶகங்களாகையாலும்ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளிலேயிப்படி ப்ரகாஶம் பிற வாமையாலும் ஸமஸ்தாஸ்வாதிகள் ஸ்வதிவ்யஸூக்தகோசரங்க ளாகையாலும் ஜிதஜந்துகள்ஸ்வதேஸங்க்ஷேபஜ்ஞாநஸம்ஶயாதி நிவர்த்தகங்களல்லாமையாலு மிதேஶிகர் சுரக்கும் பாசுரங்களேயு பாதேயங்களாகையால் நம் பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரபந்தவ மாயும் உக்தகோசரமாயுமுள்ள ஸகலஸம்ப்ரதாயங்களுடைய

[ஸா-கா] பேறே)ஸமஸ்தகைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியிஶ்வரஶேஷத்வஸ் யகைங்கர்யஜநிதஸ்வாதிஶயபோகஸுகதாம் ஸ்வபரதோஷாயதிதே. (பொ ன்னுலகையும் புவனிமுழுவதையுமாளுகையாகவுகந்து) நித்யவிபூதி லீலாவிபூத்யோ ஸ்ரீவிஶ்வநாதஸ்யஶேஷத்வம் ஹேதுகதயா த்ருஷ்டா ஊதேஶிகாஃ, ஸர்வஶேஷிஸ்வரூபஜ்ஞாந ப்ரயோஜநா நாதேதேஶிகஶ்ருதி ஜ்ஞாநதயாலவோ நதேஶிகஸ்ஸ்து (அதடியாக) தாவந்நாத்ஸ்வாமந்ஸஹ, கேவலக்ருபாரோதேர்ணாத்யாஃ (அ ன்றீன்ற கன்றுக்குச்சுரக்கும் யெநுவைப்போலே) ஸஹப்ரஸூதவத்ஸா யாம் க்ஷீரஸ்ராவியெநுவத் (தீரவேணுமென்று) விநஶ்யந்திதி. (மிகுதிகுறைவறச்சுரக்குமிதி) ஆதிக்யந்யூநதாரஹிதத்யோதகைஃ ஊநம் உத்தம்ஸிக்குமாப்போலே. ஊத்யஸ்யப்ரதிநிதேஶிகஃ, யதாராஜகூர்ம ரஸ்யாஜாஜநாமோபதேஶாக ராஜஸம்ஶ்லேஷாகாங்க்ஷாத்தேஹ்யத; ஸர்வோவாயுபதேஶோஸ்ஸ்லிஷ்யாணாவாயாநுஷ்டாந பூர்வகம் ஸமஸ்தாஸாதேவக்ஷாத்தஹ்யேதி ஸாவஃ, (பாசுரங்களைக்கொண்டு)

உக்தரீதியிற்படியேயோரம்ஸூருடையவும்ஈஸ்வரனுடையவும்ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸம்பந்தங்களும், ஹோமாதயஸமந்களும், தத்ஜெந்ரவாஜெயங்களான விவற்றினுடையவுபாயங்களும், இவற்றின் மதிப்ரகாரங்களும், உத்தாநுத்தங்களான ஷோஷவிரோதிகளுமாகிற விவ்வ்யத்தங்கள்முமுக்ஷுவானவிவ் வாத்துக்கு ஜ்ஞாதவ்யங்கள். இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் அயத்ரதுவிஷயரஹஸ்ய ராஸியில் ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ப்ரதிதந்த்ரஸாரொஸா

[ஸா-தீ] ஸகஸஸாரஸாஹாரரவையான விப்ரவம்ய [illegible] ரஹணீயமென்றுகருத்து. [முமுக்ஷுவிதி] குடல்துவக்கு ஸாத்ரம் ஸம்ப்ரஹ [illegible] வழிந்தாலும் விதவித்ஸூரதஸமஸ்ஸாவாழிகளில் இவஸூய [illegible] யொமிகெவந வுபதெக்ஷ்யங்களாகையாலும் தவிரோதிதெவந பயிவாதரமேமபொத்யாகையாலுமிவையெல்லாம் முமுக்ஷுவுக்குவியாவமதிகமாக விசெஷித்து ஜ்ஞாதவ்யங்களென்று கருத்து. [illegible] ஸம்ப்ரதாயஸார யத்தகளிப்ரபைத்துக்கு விஷயங்களொன்றில் ரஹஸ்யத்ரயம் விஷய மென்றபடியிலே சொன்னது விரோதியாதோ? முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்ய ங்களாக விங்கு சொன்ன விவ்வர்த்தங்கள்தானித்தனையும் ரஹஸ்யத்ரயத் திலுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களித்யாதி) (ரஹ ஸ்யத்ரயத்திலே) ரஹஸ்யத்ரயஸாரா இவை யிங்கு விஷயங்களாகை யாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. (ஸாரொஸாரொஸா) ஸாரா யதாநாம் ஸஜ்ஜுவத்ரப்ரதிவாதநெநதஸ்யதஃ, ஸாராதத்தங்களை ஸாஜமாக ப்ரதிவாதிக்கையாலேதந்நுபம்யிதொல்லாமாதமாக வவி ஜிக்கையால் ஸவதாயங்களுமிதில் ஸம்ப்ரஹீதமாயிருக்கிறதென்றபடி. இவ்வதிகாரத்தில் சொன்னவர்த்தங்களையெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸ்வ நிஷ்டங்களாக வநுஸந்தித்துக்கொள்ளும்படிக்கு, ஸ்ரீயாமநூபமாக வும் ஸெஸத்ராதிஸயாதமாகவும் பாட்டாலே ஸம்ப்ரஹிக்கிறார். (திரு

[ஸா-கா] வாக்யோதிதஃ, ஜ்ஞாதவ்யங்களித்தெந ஸம்புஷ்டஃ, [உத்தா நுக்தெதி] உக்தாஸ்ஸ்விஷயிகாரெஸநாதீரயெதத்ராதிநொத்தாகவித்ராத் யஸைநுக்தாதஸ்யுபஷகாயிகாரெவிரோதிஸ்வரூபநிரூபணவஸத்ரா ணாஃமுமுக்ஷுஹிரெதத்ஸூமாநுஸகாமாஜ்ஞாதவ்யாஜதிஹாவஃநயெ தெஷாம்பஹமதநாதரூராநாம் பஹுப்ரபம்பயத்ராதெவநஸாயஜ்ஞா நாநாரமுஸெஜ்ஜுநம்கயம் ஸம்பாதெத்ஸேதுத்ராஹ (இவ்வர்த்தங்க ளெல்லாமிதி) (ப்ரதிதந்த்ரஸாரொஸாரெண)ஸாரதமதாநாம்ப்ரதித ஞ்ஞாதநாம் விஸிஷ்ட்ப்ரதிவாதநெநதஸ்யதஃ ஸ்ரீமஜ்ஜாதீநாம்ஸா வாநுஸம்யாநா யொத்காயிகாராயதம் ஜ்ஞாதிவமாயயாஸம்ப்ரஹ்ய ப்ரு தயதி (திருவுடனித்யாதிநா) (திருவுடன் வந்தசெழுமணிபோல்) ஸ்ரீ

௨௦|| சரணஸாரம் ஹிக்கப்படுகிறதுகள். * திருவுடன்வந்தசெழுமணிபோற்றிருமாலிதயம், மருவிடமென்ன மலரடிசூடும் வகைபெறுநாம், கருவுடன் வந்தகடுவினையாற்றில் விழுந்தொழுகா, தருவுடனைந்தறிவாரருள்செய்ய

[ஸா.தீ.] வுடனிருக்கையால்) மேலும், ப்ரத்யதிகாரம்பாட்டுக்களுக்கிதுவே ப்ரயோஜநம் (திருவுடன்வந்த) பிராட்டியோடேகூட க்ஷீராப்தியிலாவிர்ப்பவித்த, இத்தால் ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்ய லக்ஷ்மீ ஸஹோதரத்வம் விவக்ஷிதம். (செழுமணிபோல்) ஶ்லாக்யமணிபோலே. ஸ்ரீகௌஸ்துபத்திற்குப்போலென்றபடி. (திருமால்) ஸ்ரீயஃபதியுடைய (இதயம்) ஹ்ருதயம், வக்ஷஸ்ஸ்தலமென்றபடி. (மருவிடமென்ன) மருவும்ஸ்தலமென்ன, நமக்கு ஸந்நிஹிதமாக வஸிக்கும் ஸ்தலமென்று சொல்லலாம்படியவனுக்கு ப்ரியதமராய்க்கொண்டு ஜீவாபிமாநியான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை ஈஶ்வரன் பிராட்டியைப்போலே பஹுமாநத்தோடே தன் ஹ்ருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவிது, இஜ்ஜீவர்களுக்கும் ததாவிதபஹுமாநவ்யஞ்ஜகமென்று கருத்தாலேயிவர்களுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக வெடுக்கிறது. (மலரடி) பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகளை. (சூடும்வகை) ஶிரோபூஷணமாக்கிக்கொள்ளும் ப்ரகாரத்தை. நிரதிஶயபோக்யமாக வடிமை செய்யும் ப்ரகாரத்தையென்றபடி. (பெறுநாம்) பெறயோக்யதையுடைய நாம். (கருவுடன்வந்த) கர்ப்பத்தோடு வந்ததான, அநாதியாகவந்ததானவென்றபடி. (கடுவினையாற்றில்) க்ரூரமான கர்மப்ரவாஹ நதியில் (விழுந்தொழுகாது) நிபதித்துப் பெருகிப்போகாதபடி, இதற்கு அருள்செய்யவென்கிறதோடன்வயம். (அருவுடன்) ஸூக்ஷ்மத்வத்தோடு, அசேதநவைலக்ஷண்யமான ஸ்வரூபாத்மா வாகிஸாம்யத்தோடே கூடவென்றபடி. (ஐந்தறிவார்) அர்த்தபஞ்சகத்தையறிவார், ஸம்ப்ரதாயத்திலுமர்த்தபஞ்சகத்திலும் நிஷ்ணாதரான நம்மாசார்யர்களென்றபடி. (அருள்செய்ய) க்ருபை பண்ணுகைக்கு, அபேக்ஷிதார்த்தங்களையெல்லாம் தெளிவிக்கைக்கு. (அமைந்தனர்) ப்ரவ்ருத்தரானார்கள்

[ஸா.கா.] பரஸமாஶ்ரிதமநோஜ்ஞ ஶ்லாக்யமணிவத், கௌஸ்துபவதித்யர்த்தः (திருமாலிதயம் மருவிடமென்ன) ஸ்ரீபதேர்ஹ்ருதயம் வாஸஸ்தாநமிதி ப்ரஶம்ஸாபோயிதாः [மலரடி சூடும் வகைபெறு நாம்] தத்பாதபத்மம் ஶிரஸா தர்த்தும் யோக்யாவயம் [கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில்] கர்ப்பேண ஸஹாகதாதி க்ரூர பாப நத்யாம் [விழுந்தொழுகாது] யதா நிபத்ய ப்ரவாஹேணவஸஹநமஹேததா [அருவுடனைந்தறிவார்] ஆத்மஸூக்ஷ்மஶேஷத்வஸம்பந்தஸஹ அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநவந்தः [அருள்செய்யவமைந்தனரே] அஸ்மாஸு க்ருபாம் கர்த்தும் ப்ரவ்ருத்தாः, யதா, [அமைந்தனரே] ப்ரதிஷ்டிதாः. நஶ்வரக்ருபா ஸர்வத்ர ஸமாநா

ஜ॥ வமைமந்தனரே. (அ) *கஷ்ராவிதார்ஹிவக்ஷ்யப்ரதிவாராஷிஷாநா ஹிஹித்ரவ்யவாஜதத்த்ஜ காலெயவிவக்ஷாதவகிஷிவிபாவவதவிஜாத

[வ்யா.நீ] ஜ்ஞாநாயதமின்றிமக்கொன்றை யவெக்ஷிக்க வேண்டாமென்று கருத்து. ஸம்ஸாரன்யயாகமுஜவ்யஜனாயிருக்க, கமுங்களுமநதங்களாய வாரிஜீதகாலஜொமங்களாயிருக்கவித்தனை காலமுண்டாகாதஜொக்ஷா வாயமும், தஜைதவான வாவர்யவ்ப்ராவ்யுமதற்கு ஜெதாக்களான யாதஜ்ஞிகவஸக்த்ராதிகளுமிப்போது ஒருவனுக்குண்டாகிறதென்னக்கூடு மோவென்கிற வொதத்துக்குவாரிஜாரம் ஜனிவாரமென்கிற ஸ்லோகத்தி லதிஸம்க்ஷிப்தமாயிருக்கையாலேயவ்வஸ்த்தை விஸ்தரிக்கைக்காக, பின்னையு மொரு ஸ்லோகமருளிச் செய்கிறார். (கஜெதி) இங்கு கவிதெத ஜெ ஹாத்ஜஜாஹிவிவரீதஜ்ஞாநம், ஸூஹிஸ்ஜநயாவநாராவிப்ரக்ருதிஸம் பாயவஸம்ஹஹம், ஊஹமக்ஷ என்றபயம். (ஊஹ) வாரிஜ்ஜாஸஜாநதி த்ரவ்யவாஹஜெகந ஸம்ப்ரதிவநு ஊத்யமஃ । ஊஹமக்ஷ ப்ரதி வாராஷம் தத்த்ஜகாலெ விவியாவிவக்ஷாதவதிஷீத்யயஃ, ஸிதரவ்ய வாஹகம் ஜெதாஹததவிஜெஷணம், வ்யாஹஸ்ஜி தக்வாக ஒருவனு க்கொருகாலவிஜெஷத்திலே யிவ்வநாகஜாவமெயகள் கூடுமென்று கருத்து. தத்த்ஹிதாஹிவாகெஜஸ் ஹிக்கஜணஃ ப்ரமஜ்ஜவஜாவ திவ்ஜந்ஹிவதநிதஸதநஜவி விவக்ஷிதம்| (விவக்ஷிஃ) கஜணாம்ஸஹகாரி ஜாஜஃஜெமவிஜெஷாதத்திவரா (விவியாவிவக்ஷிஃ) கஸ்ஹிஜ்ஜவாவதிக ப்ராவ்ஜிஜெததாகஜவிவக்ஷிஃ, கஸ்ஹிதப்ரதாக்ஷவ்ராவ்ஜிஜெதாகஜவி

ஸா.கா]''ஸாஹ்தம்ஸஹஹஜதாநாம ஜ்ஞாகவாஜாஜி'' த்யாஹகஃஷநாஹிகால ஸம்ஹிதகஜவாரம்வராவஸஜெஷம்ஜஹாஜெநவஹவம்வகஸ்ஹிக வ வஜெவெஷாக்டாக்ஷணஜொக்ஷாஹிஃ, கஸ்ஹிகவஸ்ஹாஹிதிஜெஷஜ ஜெதாஹமதவிஷஜவிவாகஃகயம் ? கிம்வ, ஸாக்ஷ்தவாரிவாகெநஸர ப்ராவீா கஸ்ஹிஹிஜம்பவஹா, கஸ்ஹிஹிஜெம்பாவஹாவ, கயஜ வி ஜெதஃ கயஜிதிஸம்காயாம், யயா நாஹிகஜரவஸாஜஜீ தளஜெவி வெஸயவ்ஸமராஜெஸாரதஜெந ப்ராவ்ஜிஜெதாகஜவாரிவாகஃ க ஸ்ஹிக வவதம், கஸ்ஹிக வஸ்ஹாக, கஸ்ஹிக ஸாக்ஷ்தவிஜெஷாத யிகஜஜெத்ஹா, கஸ்ஹிஹாஜஜெத்ஹாதாக்ஷ்தவிஜெஷஸஹிதஸாக்ஷ் தவிஜெஷாஹிதி, ஜஜபவாக ஸஜெவராவி கஷ நீயம் தவக ஸவதஸ ஜயாவி ப்யஜமாராக்ஷ்வபாவிஹித்ர கஜவாரிவாகஜ்ஜஸாவஸாரயா கஷ்தெவ கதாஹிதெவ கெநஹிதெவொவாயவிஜெஷெண ஜாஜெகஸ்ய யராஜஜஸம்வஜொஹவதீதி யாஜ்யகஜதஹிவ்ராயெணாஹ । (க ஜராவிதார்ஹீதி] யதொஃவிதாகஜவாஸநாராஹிவ்யக்ஷ்திஸம்பாயாஃ ப்ரதிவாராஷாவிஹித்ராஃ கதஃகஸ்ஹிகவவதம்ஜாஜாக்ஷகஸ்ஹிக

௨௭ ॥ ஶிஷ்யா | தத்த்வஜ்ஞானாவகாஶப்ரதமதரக்ருபாப்ராப்தஸம்ப்ரதாயா: கதா
ஷ்டுந்தைஸ்ஸம்யகாசார்யஸம்பந்தரஹிதகாலகஸ்த்ரீஷ்வபி விபஶ்சித்க: ॥ *

இதி ஶ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய
வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபோத்காதாதிகார: ப்ரதம: ॥

[ஸா-தீ] பக்தி:, கதாசித்ப்ரஸஞ்ஜனப்ராப்திமத்த்வாதநாதிவிபத்தி:, ஸம்ஸார
தோஷாபஹாரநானாஸம்பந்தாதநாதிவிபத்தியுக்தா: | ப்ரதிப
ந்நதிதிவரிவ்யுதி ஒருவனுக்கு வருகிறவானாஸம்பந்தாதிகள் மற்றவனுக்கு வாரா
தென்கிறவதிப்ரஸம்பாதிப்ரஸக்தம். தயாவகஸாமிஷ்யாதிவக்ருப
ஸாஹஸ்யவிஷிக்ருதாசார்யபிரிதிகாசே கஸ்யசித் கதாசித்குண: ப்ராமாண்ய
ப்ரஜாபதிவ்யுதிதப்ராப்திமத்த்வாதநாதியாதவனுக்கும் முன்
பில்லாத ப்ராப்திமத்த்வாதநாதியாதயொரு காலவிசேஷத்திலே ஸம்பவிக்
கக்கூடாதில்லையென்று கருத்து. ஆசார்யகடாக்ஷாதிஸம்பந்தஸம்ஸாரதாப
ஸாதிஶ்யாபஹஸ்ய மத்யாநந்தாதிமத்த்வாதநாதிஸாம்யதிஸம்பதி, கதா
நாதிநாமதி விவேகக்ருபாதிகுணபரோக்ஷ ஸகலஸிஜ்ஞாதலிஸசா
க்ஷி:, ஸ்வரூபநிரூபணாதிகள், ஷஷ்டேவம் ததா தத்த்வஜ்ஞானாதிநா வக்ஷ்ய
மாணப்ரகாரேணேதி ஸாவ:, தத்த்வஜ்ஞான தோஷாநாதிமத்விபாக:
பரார்த்தஸ்ய, ஸ்வஸ்வரூபஸ்வாவிஷய:, தேந விபாகவிஶேஷேண
ஶிஷ்யஸ்வாவகாஶாயஸ்யாதிவ்ருத்த: (ஸம்பத்)ஜனன விவேகவைரா
க்யாதிரூபா (கதி:) ஸம்பாவநாய:, யதா ப்ராஜாபத்யாதிதேஶ்ய
ப்ரகாஶஸ்ய திதாதிவைகவைராக்யாதிஸம்பத்திரஸ்தேஸம் ஸம்
ப்ராயேணா, [இத்யம்] ப்ரதிபாதகயாக்ஷ்மிகஸம்க்ருதாதி ஸம்பந்தி
யாயேண பரிசேத், யதா, [இத்யம்] ப்ராஜாபத்யாதேஶ்யப்ரகாஶ
வந்தநேஸ்யப்ராக்ஸம்பத்திரஸ்தேஸ்ரயா: | [விபஶ்சித்] சில பாதுக
ரடியாக வேதியாவாதேபவிஷமாரக்ஞானமென்றபடி. * *

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகீராஜசரணாரவிந்தசஞ்சரீகாநந்யப்ரபந்நஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாரதீபிகாயாம்
உபோத்காதாதிகார: ப்ரதம: ॥

[ஸா-ஸ்வா] பஶ்வாதிதிர்யக்ஸ்த்ரீக்ருதிப்ரயேணாக்த [தத்த்வஜ்ஞாநேதி
ரிதி, கதவத்விஸம்பத்ஸஹக்ருதஶாஸ்த்ரபரவ்யபதேஶ்யக்ருதிப்ர
யேணோக்தம் [விபஶ்சித்] ஸகலஸிஜ்ஞாநேந்த்ரநந்தீயேஷாம் ஸம்பவித:.
இதி ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தப்ரகாஶக தயாவிஶிஷ்டஸ்ய
ஶ்ரீமாரபூஜ க்ருதிகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய ஸம்நந்த
ஶ்ரீநிவாஸேநவிரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
உபோத்காதாதிகார:॥

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகார: ||

3௨ || * ஶ்ருதிபதவிபரீதம் க்ஷ்வேலவச் ஶ்ருதமுத ப்ரக்ருதிவ-

[ஸா-தீ] இப்ரபந்தத்துக்கு ரஹஸ்யத்ரயம் விஷயமென்றும் ஸர்வ லௌகிகம் ப்ரயோஜநமென்றும்படியிலே நிஷ்கர்ஷிக்களான இவ்விரண்டிலும் ஸாரத்வம் லௌகிகம் ப்ரயோஜநமாகக்கூடுமென்று மிடமிப்படி புபவஸமாநுலும் ரஹஸ்யத்ரயத்தையே இப்ரபந்தத்திற்கு விஷயமாக்குகைக்கு நியாமகமுண்டோ? அஶ்ராவ்ய விஷயஸமபாஸியில் ஸாரதமமாய்க்கொண்டு உபாதேயமாக இருக்கை நியாமகமென்னில் ஶ்ராவகமந்த்ராந்தரங்களும் உபாதேயங்களாக ஸந்தோஷாந்தங்களிலே ப்ரதிபந்நங்களாயிருக்கையாலவைகளைத்தானிங்கே விஷயங்களாகக் கொள்ளலாகாதோ? உபாதேயத்தைப்பற்ற ப்ரபந்தம்பண்ணுமிடத்தில் ஸாம்ப்ரதாயிகஸாரஸமவிஷயமாகத்தான் பண்ணலாகாதோ? வித்யாதி வொதந்துங்களை இவ்வதிகாரத்தாலே பரிஹரித்தருளக்கோயிற்றினம்ஶங்களை "ஜலம் ஹி விஷம் ஹெதி" யென்று முன்புசொன்னவைகளிலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஶ்ருதிபதவிபரீதம்) (க்ஷ்வேலவத்) விஷதுல்யம், ப்ரயோஜநமில்லாதவளவன்றிக்கே அநர்த்தவஹமுமாயிருக்குமென்றபடி, இத்தால் ஸாம்ப்ரதாயிகஸாரஸமாஹாரமாகையாலே இங்கு விஷயமாகக்கொள்ளாதொழிந்ததென்று கருத்து, (ஶ்ருதமுத) ஶ்ருதாவலி, நிஷ்கர்ஷயாமி ஶ்ருதம் விவேகிநஸ்த்ராஜ்ரம் ஶோதஸ்தி ஸமஸ்தஸாரவ: | (ப்ரக்ருதிமதுரவாக்யம்) வெறுமிகாரோதிகமுஸாய நப்ரதிவாதகாம், வாராஷதோஷா

[ஸா-கா] பவத்ர உபாதேயம் ஸகஸமாஸாமஸங்க்ரஹம் ஸந்தா ரஹஸ்த்ரயம் ஸாரதமித்யுக்தம் | தஸ்ய ஸாரதமத்வம் ஸாராதிப்ரதிவாத நவலக்ஷணைவோதயதி | தத்ர ஜ்யாஜ்ஞ ஸாரஸாரதரஸாரதமாநாம் ஸங்க்ரஹேண தர்ஶயந் ஸாரதமத்வேவ ஸாரஸ்ய ப்ராஜ்ஞஉபாதேயத்வமாஹ— (ஶ்ருதிபதவிபரீதம்) (க்ருதஸ்தீதா:) ஸம்ஸாரவர்த்தா:, ஸவிஷம்பந ஓராக்ஷகாஞ்சிண: (க்ஷ்வேலவதிதி) த்ராஜ்யோக்தம் | ப்ரக்ருதிப்ரவக்த்ரு வெஹிகேஶ்வஸ்ய ப்ரவகமேராஷஸார: ஶுபோதிக ப்ரவகாஞ்சஸார ஜதி விவக்ஷிதம் | பாரதஷ ப்ரவகதி ஸாரதர: | உபதிஷ்ட

[illegible] ‖ ‖*‖

[ஸா-டீ] [illegible] இத்தாலே [illegible] காதோவென்று பிறக்கும் [illegible] இததால் [illegible] காதோவென்று பிறக்கும் [illegible] உபநிஷத்துக்களிலும் [illegible] மென்று [illegible] இத்தால் [illegible] விஷயமாகக்கொள்ளுகைக்கு [illegible] சொல்லித்தாய்த்து. [illegible] இத்தால் [illegible] கூடுமோவென்று பிறக்கும் [illegible] கூடுமோ? வென்று பிறக்கும் [illegible] தானிங்கு விஷயமா

[ஸா-கா] [illegible]

ஸ௭‖ இத்தால் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரம் 'ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்த'மென்கிற படியே தன்னர்த்தத்தையறியவல்லவர்களையுமறிந்து தரும்படியாயிருக்கை யாலும் சரமஶ்லோகம் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று சொல்லுகிற உபாயமொன்றையுமே அவலம்பிக்க ஸர்வோபாயஸித்தியுண் டாமென்று ஸ்தாபிக்கையாலும், த்வயமும், கடஶ்ருத்யாதிகளில் சொல்லுகி றபடியே தன்னையொருக்கால் உச்சரித்தவனை ஸக்ருதுச்சாரத்தாலும் க்ருதக்ரு த்யனாக்கவல்ல ப்ரபாவத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும், ரஹஸ்யத்ரயமே

[ஸபா-ஸீ] க்கலாகாதோவென்கிற ஶங்கைக்கு ஶ்லோகத்தில்சொன்ன பரிஹாரங்களிலுத்த ஶப்த விவக்ஷித பரிஹாராம்ஶத்தை வ்யக்த மாக்குகிறார். (இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலித்யாதியால்) ஒன்றையுமே ய வலம்பிக்க இத்யாதி) 'ஸாத்யஸாதரேண' ஶாஸ்த்ரேஷு என்கிற ஶ்லோகோக்த யோஜனையைப் பற்றச்சொன்னபடி ஸ்தாபிக்கையாலுமென்கிறது. ஶா ஸ்த்ர: என்கிறதைக்கணிசித்துச் சொன்னபடி. த்வாஷ்டாநாத்மஸ்வபாவம் வி யிவாக்யபராமர்ஶாவஶ்யகமென்கிற கருத்தாலே இங்கு அயாத்ருஶ்யம் சரமஶ்லோகத்தை யெடுத்தது (கடஶ்ருதி) "யஸ்ஸக்ருதுச்சாரஸ்ஸம்ஸாரதா ரகோ பவதீ"தி, ஶ்ருதி: (ரஹஸ்யத்ரயமேயித்யாதி) வ்யாபகமந்த்ராந்தர ங்களு மிவ்வுபாயத்திற்கு வியாபகவாக்யாந்தரங்களும் ஶரணாகதிமந் த்ராந்தரங்களு மர்த்தவிஷயஸ்பர்ஶியில் ஸாரதமங்களானாலும் ஸர் வம் விபெருக்ஷணாதிஶயமல்லாமையாலே சேதநர்களுக்கிப்படியா தரணீயமல்லாமையாலவற்றை இங்கு விஷயமாக்காதொழிந்ததென்று கருத் து. ஆனாலும் மோக்ஷாயுபதிஷ்டமாந் யதிநாவேக்ஷிதங்களாகில ன்றோ ததேகதேஶமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையேயிங்கு விஷயமாகக்கொ ள்ளவது? "ஸாம்ப்ரதாய: ஸம்ஸார ஆத்தி" இத்யாதியாலே ஸாம்ப்ரதா யாதிஶாஸ்த்ரங்களையும் அர்த்தவிஷயங்களாகச் சொல்லியிருக்கையாலே அவற்றைத்தானிங்கு விஷயமாகக்கொள்ளலாகாதோ? பராந்ரஹஸா

ஸா-கா ‖ ஶாம்ஸாரதஶோபாதேயதிதி நாபபத்யதே, தத்ஸவிஶேஷ ப்ரதிபாதகாதிவிதப்ரபம்பாநாஶக்ஜாநகேந தேஷாஶஸார காநிஸ்யேஸாரதஶேஷ்யதிகி ஜ்ஞாநாஸம்பவாதித்ய ஶோஶாக்ஷுபா தேயம் ஸாரதம் ரஹஸ்யத்ரயஶேவதி ஸோபபத்திகஶாஸ (இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலிதி) (கடஶ்ருத்யாதிகளிலிதி) "தத்த்வயம் ஸக்ருதுச்சார ஸம்ஸாரவிமோசநம் பவதி" "ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நர" இத்யாதிவசநாத் | நநு, ரஹஸ்யத்ரயமே ஶோஶக்ஷு வுக்காதரணீயமித்யயாரணந்தாபபத்யதே அந்யஸ்யாபி ஸதாவ தஸ்யாபாதேயகாதித்வாத் ஜநகஸ்ய ஸவஸ்யாநுபாதேய

௩௰ || ௩ுரஉக்ஷ ஷுக்காரணீயம்'சுஸாரஉ ஸாரஸாரம் ஸாரதாஜ்
ஜெஜ|ஹஜெதாரதஉம்ஸாவெஸ்ராதாகாஜவாத்ருதம்|| வரஉவெரஷாய
மும், தஷவாயமும்வ்ருத்ருக்ஷாதிவ்ருஉரணங்களாலேயதியவொண்ணுதபடி
யாலே'இவற்றுக்கு "ஸாஸ்ராஜெஷிஜநாதநம், தஸ்ராசுஸாஸம் வ்ருஉரணம்
தெதசுராயரகாயவஸ்வஸ்திகள, ஸஷ்வ்ருஹணிநிஷ்டாதஉவரம்வ்ருஹாயி

ஸா-நீ|| ஷஉகரணயாலேவ்ருபம்யம்பண்ணுமிடத்திலதுஜெரக்ஷஸாஸ்
விஷயமாகவேணுமென்றுதான்நிபமுண்டோ? தத்தமாயிக்களைப்ப
ற்றத்தாஸ்விஷயமாகத்தான்பண்ணலாகாதோவென்கிறஸம்ெக்ஷில்ர
ஹஸ்ருத்யத்தையேவிஷயமாகக்கொள்ளவேணுமென்கைக்காகவுபநிஷ
ஷாமமே ஸாரதஉஸ்ஷவாஷெயமென்னும் தவதிஸிஸாஸங்களஸா
ரஸ்ஷாதிகளா லநவாஷெயங்களென்றுமுபஜெமிக்கிறார். (சுஸாரஉ
த்ராதியால்)ஜெரக்ஷஸுஉம் ஸஷ்வ்ருஉரணமேயுபஜீவ்யங்களாகிலன்றோவதில்
ஸாரதஉமுவாஷெயமன்றலாவது? ஜெரக்ஷதஷவாயங்கள் வ்ருஉரணா
ஷரங்களைக்கொண்டு தானறியலாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். [வ
ரஜெதி] (வ்ருதீக்ஷாதீதி)யொமிவ்ருத்ருக்ஷாதிகளாலுமறியவொண்ணுதெ
ன்றுமிடம் ஹாஷ்ராதிஷவு. (ஸாஸ்ராஜெஷிதாதி) இப்படி ஸாஸ்த்
தைக்கொண்டறியவேணுமென்று நியமிக்கையால் ஜெஸவாஷ்ஸீத்ர
சுயம்ஷிநஉநத்தைக்கொண்டறியப்பார்க்கிலுமது ஹஜெவயஸ்மா
காதென்று கருத்து. (ஸஷ்வ்ருஹ) சூமஜெசுஜாநம் (வரம்வ்ருஹ)விவெ
சுவிஜெகாஷிஜந்ரஉவாஸநரவெம் ஜநம் "ஸஷ்வ்ருஹாமஉயம் வரம்
வ்ருஹவிவெசுஜீ''தி தவெத்ருவிவரணாசு, ஆறலும்"வஸரணநாய
தீஉம்வெஸத்ராதி''யாலேவதஷஸவிஷ்ராஸ்யநங்களு முபாஷெயங்களாக
யஉஸாஸ்ராக்ஷமாயிருக்க வெஷத்திலேகஜெஸஉத்ருஉவாஷெயமென்ற
க்கூடுமோ வென்ன வுபயஸ்தஉமான ஸாரமஸ்ததவுபாஷாநம்பண்
ணக்கடவனென்று விபிக்கிற விஸேஷவநத்தைக்கொண்டுஸூர மருளிச்
செய்கிறார். (அவ்விடத்திலித்ராதியால்) அவ்விடத்தில ஸாரதஉமான ஸ

[ஸா-கா] சுவக்ஷஉஸாரா ஸாரஸாரஸாரதாஸாரதஜெஷஉஸார
தஉஜெவ்ராவாஷெயசும் ஸஷ்ஷரணம் வொயயஉவநஉவாஷாயவ்ரக
ரொதி(சுஸாரஉத்ராதி உஹாவாகெந) நந ஸாஜெஷெவ ஸாரதஉ
உவாஷெயஜிதி சுயநியஉதஜதத்ராஹ (வரஉவெரஷாயமிதி)
உஉக்ஷவ்ராவெதத்தாயநெவ வ்ருத்க்ஷாஷ்வ்ருவஹெதஉ ஸஷ்வஜி
ஜெஷெஷாயஜத்ஜதி ஹாவஉ | நந ஸாரஸ்ரவிதராஜசுவ
வஉகா ஸாரதஉஜெஸ்வொவாஷெயசும் வவநவரஸ்ரஉவ்தெ
வ்ருஉரணெஷெவ சுவிசு ஸாரஹஉதஸ்ரவரவாஷெயசும் ஸஷ்ஷ

இதி॥ ஸ்ம்ருதி" என்கிறபடியே ஶப்தப்ரமாணம். இவ்விடத்தில் "அநந்தபாரம் பஹுவேதிதவ்யம் அல்பஶ்ச காலோ பஹவஶ்ச விக்நா:। யத்ஸாரபூதம் ததுபாஸிதவ்யம் ஹம்ஸோ யதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்" என்கிறஶ்லோகத்தில் ஸாரபூதமென்கிற பதத்தாலே ப்ரதிபந்நமான த்ரிவிதஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதமஶப்தப்ரதிபாத்யம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்

[ஸாரதம]ஶப்தப்ரதிபாத்யமென்றந்வயம். (அநந்தபாரம்) (அந்தோ நிஶ்சய:) நிஶ்சயிக்கவறிதாய் பஹுவிஸ்தீர்ணமுமாயிருக்குமென்கை. [க்ஷீரமித்யாதி] அம்புமிஶ்ரம் க்ஷீரமிவ ஸ்திதம், அஸாராத் ஸாரமாதிஶதி ஹம்ஸ: (ஹம்ஸோ யதா) ஹம்ஸஜ்ஞ அம்புமிஶ்ரம் க்ஷீரமிவ ஸ்திதம் ஸாரபூதம் பாராம்ஶே நீராச் க்ஷீரம் ஹம்ஸவத் ஸாராம்ஶமாதிஶேத் பாதநீமேதி தாத்பர்யம் அந்யதா யதா ஶப்தேநைவ பாதார்த்ய ஶப்தேயயார்த்வ ஸம்பாதிதிரஷ்டவ்யம் ஸாரதமப்ரதிபாத்யமென்கிற விஶ்லோகம் ஸாரதமஶ்லோகப்ரதிபாத்யமே ப்ரமாணமாகக்காட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸாரபூதஶப்தத்தாலேத்யாதி) (பதத்தாலேத்யாதி) த்ரிப்ரகாரஸாரபூதஶப்தம்ப்ரயோகிக்கையாலே ஸாரபூதஶப்தம் த்ரிவிதஸாரபரமாகையால் ஸாரதமத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ப்ரதிபந்நமானவென்கிறத்திற்கு ஸாரதமஶப்தப்ரதிபந்நநாய: (த்ரிவிதேதி) ஶப்தஸ்ய ஸாரதமக்ஷயார்த்தாரமென்று கருத்து. இங்கு ஸாரதமஶப்தப்ரதிபாத்யமென்கிற பாடமே யாதரணீயம். ஸாரபூதஶப்தப்ரதிபாத்யமென்கிற பாடம் ப்ரவேகஸ்ய ஸங்கதம் இவ்வசநத்தில் த்ரிவிதஸாரப்ரதிபாத்யமென்கிறவித்தாலே யஸாரங்களும் அல்பஸாரங்களும் அப்ரதிபாத்யங்களென்று ஸாதாரணமிஸித்தாலும் ஸாங்க்யபாஶுபதாதிகளும் விருத்தஶாஸ்த்ரங்களிலும் குத்ருஷ்டிகளும் அப்ரதிபாத்யங்களென்று ப்ரபந்நிஷ்டாநமே ப்ரதிபாத்யமென்றும் விஶேஷித்துச் சொல்லாமையால் அந்த ஸாங்க்யாதிகள்தானும் பாத்யங்களாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பாஹ்யேத்யாதி) அப்ரதிபாத்யதாப்ரயோஜகமாக இவ்வசநத்தில் விவக்ஷிதமான அஸாரத்வ அல்பஸாரத்வ த்ரிவிதகுத்ருஷ்டிகளி லே காண்கையாலும் அப்ரதிபாத்யதாப்ரயோஜகமாகச் சொன்ன த்ரிவா

ஸாகா] ஜ்ஞாதவ்யாநி ஶாஸ்த்ராணி வேதிதவ்யாநி ஸர்வஶ: (அவ்விடத்தி லிதி) ஶப்தப்ரமாணேக்ஷியே ஸதீக்ஷ்ணா:। யத்ஸாரபூதமிதி த்ரிவிதஸாரஶப்தஸ்ய ஶப்தஸ்வாரஸ்ய த்ரிவிதஸாரபூதஸாரதமஸாரதவர ஸ்ய ப்ராப்தாஸாரபூதஸாரவிவ்ரணமாதிக்யாதி ஸித்தாந்த:। அஸாரமிதி ஶ்லோகம் வ்யாகரணே। (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்களி

ரம || கள் கஸாரங்களாகையாலேய நுபாதேயங்கள் வேதத்தில்வசேஷ மாமத்தில்வேஸஹிதமநுஸாய நகாரப்ரதிபாதகமான ப்ரதேஶஸமுஸா ரமாகையாலநுபாதேயம், ஶாஸ்த்ரகப்ரதிபாதகாம்ஶம் வேஸஹிதம நுத்தில திஶயிதமநுத்தையுடைத்தாகையாலே சிலர்க்கு ஸாரமென்னலா யிருந்ததேயாகிலும் தோஷதுஷ்டமாகையாலே யநு பாதேயம் ஶாஸ்த்ரகப்ராஷிஸாய நாதத்தை ப்ரதிபாதிக்குமம்ஶமும் ஸாரதமமாகயிருந்ததேயாகிலும் அத்யந்தாதிஶயிதமான பாரமார்த்த நுஸவஸாபேக்ஷர்க்கு அநுபாதேயம் பாரமார்த்தகப்ராப்திதநுபா யங்களை வெளியிடும் ப்ரதேஶம் ஸாரதமமாகையாலே விவேகிக்குபா தேயம், அவ்வம்ஶத்திலும் ப்ரயாநப்ரதிதந்த்ரங்களான தத்வஹிதங்க

ஸா-நீ|யிகஸாரதமநுவநிஷ்ட்டமத்திலேகாண்கையாலுமுபநிஷ்ட்டம மேயுபாதேயமென்றபடி.தாத்பர்யம்| ஸாம்ப்ரதாயமாதீநாதவிவேதவி ரநுதவ்யாநாய-மிந்தபாஷ்யம்.ஸாம்ப்ரதாயமாதீநாதவிவே தவிரநுதநுதபாஷ்யமும்ஸாம்ப்ரதாயமதேவம்பார.ஸ்ருதிஶ்ருதிவசந ங்களுக்குநிவர்த்தமும்பாரதஸம்மத்தில்ஸஹுதாயாயமாந்திலேயறக் கச்சொல்லப்பட்டதிறே(ஸுநிஷ்டி) "யாஞவல்க்ய... யாஸ ஸாஸ்த்ர..." ...ங்களானஸ்ருதிவசநங்களஹிதங்கள், (அ த்யந்தி)நிஷ்டங்களாகிறவளவன்றிக்கே யநுஷ்டாநங்களுமாகையா லேயென்று கருத்து. வேதஹிதமோக்ஷ்பஸ்ய ப்ரதிபாதிதமான திவ்யப்ரபந்தங்களும் தோஷவேஷயா ஸத்தங்களாயிருக் கவித்த ஸாரமென்பதெங்கனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (வேதஹிக மநுத்திலுமித்யாதி) ஸாரமாகிலநுபாதேயங்களே யென்ன வரு ளிச்செய்கிறார். (சிலர்க்கித்யாதி) சிலர்க்கென்கிறவித்தால் விவேகிதனுக் கு ஸாரமாக தோற்றுதென்று கருத்து. இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரங் களுடைய ஸாரத்வம் ஔபாதிகமென்றதாய்த்து, ஸாரதமஶ்ருத சிலர்க்கித்யநுஷ்டநேக, விவேகிக்கென்னது சில யாதிருசுகாடியாக வொ யோபாதேயக்ஷேத்ரனவனுக்கென்றபடி. இப்படியுபநிஷத்தங்களெல்லா முபாதேயமாகில் ரஹஸ்யத்தையே ப்ரபந்தவிஷயமாக்குகைக் கு நியாமகமென்னவருளிச் செய்கிறார், (அவ்வம்ஶத்திலுமித்யாதி)

[ஸா-கா] த்யாதிநா) ஸர்வம்ஸவஸ்யாவ்யாப்ருதஸ்யஸாரதமத்வம் ஸ்யாத தயாவஶ்யம்ரஹஸ்யத்ரயமாத்ரஸ்யாத்யந்தோபாத்தயாவிஶ் வாகேதோபாதேயத்வமித்யர்த்த| (அவ்வம்ஶத்திலுமிதி) அஶேஷவம் ஶஸ்ய ஸம்பந்தஸ்யாநாயாஸேந ஜ்ஞாபநாக ரஹஸ்யத்ரயம் ஸார தமமென்பதாகா ஸாரதமதிதி மாவ| அஶேஷயேது ப்ரமாணம் வத

ஶா॥ ருடைய ஸங்க்ரஹமாகையாலே மிகவுமுபாதேயமாயிருக்கும் ரஹஸ்யத்ரயம். ஆகையாலே "பஹுப்யஶ்ச மஹத்ப்யஶ்ச ஶாஸ்த்ரேப்ய: குஶலோ நர: । ஸர்வத: ஸாரமாதத்யாத் புஷ்பேப்ய இவ ஷட்பத:" என்கிறபடியேயிந்த ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரஜ்ஞரான இவ்வாத்மாவுக்கு மிகவுமுபாதேயமாகக்கடவது. (பா) * அமையாவிவையென்னுமாசையினாலறுமூன்னுலகில் சுமையானகல்விகள்சூழவந்தாலும்தொகையிவையென்றிமையாவிமையவரேத்தி

ஸா-தீ [ஸங்க்ரஹதி-தி] சிறியகண்ணாடி பெரியவுருக்களைக்காட்டுமாப்போலேயநாயாஸேந விஶதமாக்கவற்றாயிருக்கையாலே யென்றபடி. ஆனாலும் ஸகலஸாரமென்கிறவநந்தமான ஶாஸ்த்ரமெல்லாமுபாதேயமென்று நியமியாநிற்க தத்தேகதேஶமான ரஹஸ்யத்ரயமாத்ரமுபாதேயமென்னக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஆகையாலித்யாதியால்) (ஸர்வத இதி) ஸாரதமாதத்யாத் ஶாஸ்த்ராதிதி ஶேஷ: ॥ (ஸாரஜ்ஞரான) ஸாரஜ்ஞத்திலுத்கர்ஷமுடைமையாலே ஸாராதிஶயவானான வென்றபடி, ஸாரதமமெல்லாமுபாதேயமென்று வசநவிஶமானாலுமதிலும் ஸாரதமமுபாதேயமென்கிற இவ்விஶேஷவசநபலத்தாலே இவ்வதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயம் மிகவுமுபாதேயமென்று கருத்து. (ஆகக்கடவதென்றது) ஆகத்தக்கதென்றபடி இவ்வதிகாரார்த்தமெல்லாம் ஸங்க்ஷேபேண காட்டாநின்று கொண்டிப்பாட்டை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (அமையாவித்யாதி) (இவை) இப்போது ஸமப்யஸித்த வித்யைகள் (அமையாது) போராது (என்னுமாசையினால்) இவை நமக்குப்போராதென்னுமப்யஸிக்கவேணுமென்கிறவாசையாலென்றபடி, இதற்கு சூழவந்தாலுமென்கிறதோடந்வயம். (உலகில் சுமையான) நிஷ்பலங்களாகையாலே "வேதஶாஸ்த்ரரதாரூடா" இத்யாதிகளின்படியே லோகங்களுக்கு கேவலபாரபூதங்களானவென்றபடி (அறுமூன்று) அஷ்டாதஶஸங்க்யாகங்களான உபவேதாநாம் வ்யாகரணநயாதி வித்யாநாமஷ்டாதஶகா (கல்விகள்) வித்யைகள் அத்ர ஸாரதமரஹஸ்யத்ரயவ்யதிரிக்தவித்யைகளென்றபடி. (சூழவந்தாலும்) காத்ஸ்ந்யேந

ஸா-கா] த்ரைவஸாரதி|(ஆகையாலிதி) (பஹுப்ய இதி) ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸாரதமத்வாதுபாதேயத்வமிதி பாவ:| அதவம் ஸாரநிஷ்கர்ஷஸ்ய ஸர்வோபாயத்வாத் ப்ரவ்ருத்திர்ந்யாய்யேத்யாஹ [அமையாதிவையென்னுமாசையினால்] அபீதாநீமாநிவித்யாஸ்தாநாநி நாலமிதி த்ருப்தோரா ஶயாஹ்யேந [அறுமூன்று] ஷட்த்ரயஸம்க்யாதாநி. [உலகில்] ப்ருதிவ்யாம் பாரபூதாநி அஷ்டாதஶவித்யாஸ்தாநாநீதி ஶேஷ: | (சுமையான கல்விகள்) "ஆயாஸாயாவரம் கர்ம" வேதஶாஸ்த்ரரதாரூடா இத்யாதிஷு ஸம்ஸக்

௨௦॥யவெட்டிரண்டெண்ணிய நம் சமயாசிரியர் சதிர்க்குந்தனிநிலைதந்தனரே

ஸா.தீ.] ஸூக்ஷ்மங்களாலும் (இவைதொகையென்று) இவைஸர்வஶரணாகதி த்ரயயோஜகங்களென்று, நிஸ்ஸாரங்களென்று நிஶ்சயித்தென்றபடி இதுக்கெண்ணிய என்கிறதோடன்வயம் | (இமையா) நிமேஷமில்லாதவர்களான க்ஷணமாத்ரமும் ஜ்ஞானஸங்கோசப்ரஸங்கமில்லாதவர்களான வென்கை [இமையவர்] தேவதைகள் நித்யஸூரிகள் (ஏத்திய) கொண்டாடுகிற அர்த்தவிஷயஶப்தராஶியில் அத்யந்தஸாரதமங்களானவென்று தாத்பர்யம் | [எட்டு] ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தையும் [இரண்டு] ஸ்ரீமந்த்ரரத்னத்தையும் சரமஶ்லோகத்தையும் [எண்ணிய] ஸதாநுஸந்தாயிக்குமவரான [நம் சமயாசிரியர்] நம்முடைய தர்ஶனப்ரவர்த்தகரான ஆசார்யர்கள் [சதிர்க்கும்] அதிமாத்ரமான ஸாம்ராஜ்யாதிஸர்வைஶ்வர்யவிஶிஷ்டமான வென்கை [தனிநிலை] தனிநிலையை ஐஶ்வர்யாதிகளைக் கழித்து ஸாரதமத்திலும் அத்யந்தஸாரதமமான ரஹஸ்யத்தையே விரும்பும்படியான ஸ்திதியை இவ்வதிகாரத்தில் சொன்ன ஸாராஸாரங்களுடைய நிஷ்கர்ஷத்தை என்றபடி. (தந்தனர்) நமக்கு க்ருபையாலும் உபதேஶத்தாலும் ப்ரஸாதித்தருளினார்களென்கை. இந்த ரஹஸ்யத்ரயமாத்ரத்தை யிப்ரபந்தத்துக்கு விஷயமாகக்கொள்ளில் ப்ரபந்தத்தை யதிகரித்தவன ஶாஸ்த்ரவிஷயத்தில் க்ருத்ஸ்நவித்தல்லாமையாலே ஶ்ரேயோஜ்ஞாநவைலக்ஷண்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநக்ஷமங்களல்லவோ? ஆனபின்பு இப்ரபந்தம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநாபேக்ஷமாகாதொழியாதோ? பரமவைராக்யஸாம்ராஜ்யமாத்ரத்தாலே ஸாத்யமாகில் லோகத்திலெல்லாருமிந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தைப் பற்றியிருக்கிற வித்துதான் கூடுமோ? கிஞ்ச இவை மூன்றிலும் தனித்தனியே அபேக்ஷிதார்த்தங்களெல்லாம் ஸித்திக்கையாயிருக்கையாலிவற்றிலே ஒரொன்றுதானமையாதோ என்கிற ஶங்கைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸா.ஸ்வா.] ஜ்ஞாநஸாரவேதாந்தஶேகரஸமுதாயோக்தாநிஶ்ஶ்ரேயஸாநாதி. [சூழ்வக்தாலும்] தேஷாங்கோஷ்ட்யாநவஸதேஷ்வபி | [இவை] ஏதாநி [தொகையென்று] கேவலம் ஸம்ப்ராப்தகாணீதி ஜ்ஞாநிவிஹாய | [இமையாவிமையவரேத்திய] அநிமிஷதேவைஸ்ஸ்துதம். நித்யஸூரிபிஸ்ஸ்துதமித்யர்த்த: | [எட்டிரண்டு] அஷ்டாக்ஷரம் த்வயம் சரமஶ்லோகஶ்சேத்யேவம் லக்ஷணத்ரயம், யதா, [எட்டு] அஷ்டாக்ஷரம், [இரண்டு] த்ரிஸங்க்யம் ரஹஸ்யத்வயம் சேத்யர்த்த:| [எண்ணிய] பரிஶீலயந்த: [நம்] அஸ்மாகம் [சமயாசிரியர்] ஸமயாசார்யா: [சதிர்க்கும் தனிநிலை] ஸாராஸாரவிவேகஸ்வரூபவைபவம் [தந்தனரே] அதது:|| ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ப்ரத்யேகமுபயோகமாஹ ஸந்நிஷ்டஸ்திதிவ்யாஜேந ஸம்ப்ரதாயஜிஜ்ஞாஸார்த்தம் ஸமயதி

உ௰ || * || ஶ்ராவ்யாணாமுபரி ஸ்தி²தேந ஶ்ருதிநா ஶுத்³தே⁴ந முக்தாத்மக: ஸத்த்வஸ்தா²க³மஸங்க்³ரஹேண ஸகலம் ஸாரம் ததே³ந க்ஷிபந் | ஸேவ்யாத்மஸிம்ஹாஸநாதி⁴பதயா ஶேஷேண விஸ்ரம்பி⁴தஸ்ஸாரஜ்ஞோ ஜாயதே

ஸா–டீ || (ஶ்ராவ்யாணாதிகளியால்)(உபரிஸ்தி²)ருசுவர்ணகமாதிகளுக்கு மேலே நிஷ்டி²தத்வஸ்தி²தேநவென்றபடி. (ஶ்ருதிநா) ஶ்ருதேந(முக்தாத்மக:) முக்தாத்ம(பா–மவ) ஶுத்³த⁴ஸத்த்வமயமாயாஸ்மிருதி:, இத்தாலுபாயாதிகாரபர்யந்த யுண்டாம்படி ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யாதிகளை தெளிவிக்கை திருமந்த்ரத்துக்கு விஶேஷப்ரயோஜநமென்று கருத்து. (ஸத்த்வ)ஸ்தா²க³மஸங்க்³ரஹேணாஸ்ய வ்ருத்தி:, ஸத்த்வஸ்தா²க³மஸங்க்³ரஹேணாயமேஷ்விதி விக்³ரஹ:, ஸங்க்³ரஹ ஸ்வாரணத்தாலே பரமார்த்த²ஸாரஸ்வரூபமாய் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக ஸாதாநஸம்பாதநத்தாலே காருண்யோபாயத்வமாகை அயத்துக்கு விஶேஷப்ரயோஜநமென்று கருத்து. (உத்தம்ஸ:) ஶிரோபூ⁴ஷணம், இது ஸாரவிஶேஷணம், இத்தால் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரஹித்வமும், உபாயத்தாலே ப்ரயோஜநஸாரஹித்வமும், விவக்ஷிதம் ததப்ரதாத்பர்யம் ஶ்ரீகோஶநிதி ஸாரயிதவ்யமாயார்க்க்ரத்யகாரணப்ரதா ரக்ஷணோசிதம் பரிஹ்ருதம் | விஹாரேண ஸாரயதி, நத ஸர்வ ஶ்ருத்யேதத்யர்த²: | (ஶேஷ:) ஸூக்ஷ்ம:, ஏதைதான் ஶ்லோகஸந்த³ர்ப⁴ ஸூத்ரவேண பரிணதையானுப்போலேயிருக்குள்ள சரமஶ்லோகத்தாலென்றபடி. (விஸ்ரம்பி⁴த:) மஹாவிஶ்வாஸம் ப்ராபித:, ஸகலவேதவாக்யஸம்ப்ரதாயபரம்பரையில் மஹாவிஶ்வாஸம்பிறக்கும்படி, ஸர்வம் ஶுசாத்ர்யாலும், மாஶுச: என்கிறவித்தாலும் ஸ்தா²பிக்கை சரமஶ்லோகத்துக்கஸாதாரணப்ரயோஜநமென்று கருத்து. இப்படி உபயோகவிஶேஷங்களாலேமூன்றும் ரஹஸ்யத்ரயமாகையாலே ஒன்றமையாதென்றதாயிற்று. (ஸாரஜ்ஞ:) ரஹஸ்யத்ரயத்தைக்கொண்டு உபாயோபேய வைஶத்³யம் பெற்றவனென்றபடி. இத்தாலநந்தஶாஸ்த்ரங்களில் க்ருத்ஸ்நமாயித்தல்லனுகிலும் ப்ரயோஜநவிஶேஷமறிந்தவனுபாயஸ்வரூபவைஶத்³யம் பெற்றவனுகையாலே ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநயோ–

ஸா–கா || [ஶ்ராவ்யாநாமிதி, "ஓமித்யாத்மாநம்"இத்யாதி நாவேதாஞ்ஞஸ்யைதந ஶ்ரௌதேந ப்ரதிபந்நார்த²யாயாஸ்ம்ருதி: ஸங்க்³ரஹேண ஸாரேந பரமார்த²ஸாயநேவ காருண்யோபாயம் ஸமுத்³ரா அயஶநஸந்த்யாந: வேதாந்தஸாரமுக்தஸ்ய விஹாராயம் ஸாரயதி, யதா² வேதாந்ததாத்பர்யப்ரதிபந்நேந தத்ஸாரமுக்தேந க்ருஷ்ணஸ்ய உபயாக்ருதேந ஶ்லோகேந விஸ்ரம்பி⁴த: "ஸர்வகு³ஹ்யதமம் பூ⁴ய:, ஶ்ருணு மே பரமம் வச:" இத்யத்ரோக்தப்ரகாரேண

ஶ்ருதி|| ப்ரயதநஸௌஷ்டவாத் தத்ஸாயத்தஶ்ச| ஸர்வம் பரஸ்ய நிதிஸம்பந்திப்ராப

ஸா-டீ|| திஶஷ்டேந நியாம்யத்வ ஶேஷத்வயோக்ரஹணம், நியந்த்ரா
யோஜ்யத்வஶேஷஃ, இத்தால் நியமநாதேயத்வாதிகளே ஶரீரலக்ஷணங்க
ளாகையால் ஶேஷித்வயோஶ்ஶரீராத்மபாவமுமுண்டென்றதாயிற்று.
(ஶரீரமிதி) ஶரீரதயா ப்ரஸஹதத்வமித்யர்த்தஃ, இத்தால் ஶரீராத்
மபாவம் நம் தர்ஶநத்திற்கு அஸாதாரணமுமாய் ப்ரதாநமுமான அர்த்த
மென்றும் ப்ரதிதந்த்ரஶப்தமிங்கஸாதாரணார்த்தபரமென்றும் ஸூ
சிதம்| ஆதேயத்வாதிப்ரகாரங்களைக் காட்டுகிறார் (ஸர்வத்ராதியால்)
(ஸ்வதாயத்தமிதி) ஸ்வதஸ்த்ராதிகர்த்ருஃ ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தயஃ ஸம்ப
த்யர்த்தஃ| ஸ்வரூபஸ்திதிகஸ்வாதேயத்வம் ஸ்திதிஸ்வாதேயத்வம் ப்ரவ்ரு
த்திப்ரவ்ருத்திகஸ்வம் நியாம்யத்வமிதி பாவஃ| ஸ்வஸ்யஸ்திதிஸ்வாதந்த்ர்யா
ஸ்வாதீநப்ரயோஜநதாதேயத்வாதாரணார்த்த ஶேஷத்வமபி ஸூசிதம் பவதி|
(ஸ்வமிதி) ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்வதந்த்ரதயா ப்ரதீயமாநமித்யர்த்தஃ| த
த்ராதேயத்வாதிகம் ஸ்வதஸ்த்ரத்ராஹ— (பகவதீத்யாதி) ப்ரகாரேணைவ
ஸ்வம் த்ரிவிதம் விஶேஷ்யஹேதுபராத்மக்ரஹணாயோக்யம் ப்ரத்யக்ஷேண
ஸ்வதந்த்ரதயாஸ்மாகமபி ப்ரகாஶந்தே(பா-தி-நா) தீநாம் விஶேஷ்யத
ஶ்ருதேஸ்ஸதி விஶ்வஸ்யாபி ததாதேயத்வாதிரேவ தர்ஶநாதாதேய
த்வாதிகஸ்வபக்ஷ்யதஇதி பாவஃ| அநேந ஶரீராத்மபாவஸ்யோக்தஸம்
ப்ரதிபாதகஸ்வாபாவஶ்சாப்யம் பரிஹ்ருதம்| பகவதி ப்ரகாஶாத
ஶப்தேஷ்டவதி தத்விஶம் ஸர்வாதிஷ்டாதாயத்தஸ்யாதாதேயத்வாதி
நியமேரஸ்யஶரீரமிதிவ்யாப்திஸம்பந்தோக்தமித்யர்த்தஃ| ப்ரதிஷேதோக்த

ஸா-கா|| தத்ர "அஸ்மிந்ப்ரஹஸ்தி தேசஸ்த்ர "ஸந்தேஶதோ நஹ்யாதிதாஸி" இத்ய
த்ரப்ரகாரேணஸம்பந்தஜ்ஞாநஸ்யஸ்தாநேஹேதுத்வாத் ஶேஷத்வஸ்வ
ரூபநிரூபகத்வப்ரயாநதாஜ்ஜாஹ்ய ப்ரயோஜநஶேஷஶேஷிபாவோ நி
ரூப்யதே| அவாந்தரஸங்கதிஸ்து ப்ரயாநப்ரதிதந்த்ரார்த்தஶேஷ
ஶேஷிபாவநிரூபணாத்மகாதா|| பதிஷ்யோபாணாயிகாராரார்த்தம் ஶ்ரா
த்தாணாமப்ராதேர்ப்ரகாயஸங்க்ரஹஸ்யதர்ஶயதி— (ஆதேயத்வப்ரஹ்ருதீதி)
ஸ்வதந்த்ரப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணைஃ ஸ்வதந்த்ரதயா ப்ரதிபந்நம் விஶ்வம்|
ஆதேயத்வப்ரஹ்ருதீதி தத்ப்ராணஸம்விஜ்ஞாநேபஹுவ்ரீஹிஃ| ஆ
தேயத்வவிதேயத்வஶேஷத்வாநாம் நியமைஃ விஶ்வம் ப்ரஹ்மஶிவாதீநாமபி
காரணதயா ப்ரதிபந்நஸ்ய ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஶரீரமிதி ப்ரதி
பாதயதீத்யர்த்தஃ| அநேந தத்த்வத்ரயஸ்ய தத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநாந்
தராத்ப்ரயோஜநஸம்பந்தஜ்ஞாநாந்ந்யேவ ப்ரதியாத
த்வத்ரயஸ்ய ப்ரமாணத்வம், தச்சரீரத்வம்| ஏவம் விஶேஷிதம்| ஸ்வஶக்த்ய

[illegible]

௩௦ || ப்ரக்ருதமாவது மற்றுள்ள ஸித்தாந்திகளொருவருக்குமில்லையாதே தன்னுடைய ஸித்தாந்தத்திற்கே அஸாதாரணமான லக்ஷணம். இங்கு வேதாந்திகளான நம்முடைய தர்சனத்திற்கே அஸாதாரணமாய் ப்ரதானமுமான லக்ஷணம் ஏதென்னில் சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஈச்வரனுக்குமுண்டான சரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள். அதில் ஈச்வரனுக்கு சரீரியாவது, சேதநாசேதநத்ரவ்யங்களைப்பற்ற நியமநாதாரனுமாய் நியந்தாவுமாய், சேஷியுமாயிருக்கை. சேதநாசேதநங்களுக்கு சரீர

ஸா-ஸ்ரீ|| முன்புபண்ணின சோத்யங்களுக்கு ஸமாதானப்ரச்நபரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதம் த்ரயிதி) அந்த ஸமாதானவிஷயத்திலும் பண்ணின சங்கைகளுக்கு அந்த சங்காநிராகரணத்வேந ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார். (இங்கு வேதாந்திபித்யாதியால்) ப்ரதானலக்ஷணமான ப்ரஹ்மம் வேதாந்திகளெல்லாருக்கும் அஸாதாரணமாகையாலும் தத்வநிஷ்டர்கள் வேதாந்திகளுக்கு ப்ரதானங்களல்லாமையாலும் நம் தர்சனத்திற்கு அஸாதாரணமாயும் ப்ரதானமாயுமோர லக்ஷணம் கிடைக்குமோவென்கிற சங்காநிராகரணம், வேதாந்திகளானவென்கிற பதம் குதிருஷ்டிநாஸ்திகவ்யாவ்ருத்தியர்த்தம் ப்ரத்யேகமிவ ஸ்வாத்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள் ப்ரஹ்மாவைக்யபர ப்ரதானங்களென்றுகிறது. மிஸ்ரீ சரீராத்மபாவாதிகள் நம் தர்சனத்திற்கு அஸாதாரணமான லக்ஷணங்களில் ப்ரதானங்களென்று கருத்து. வேதைர்த்யா லக்ஷணாதிஸ்மருதி ந்யாயவைதேர்த்தலக்ஷணாஸாவாதிவ்விசேஷவ்யங்களுக்கு சரீரபரீஷாவமெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதிவித்யாதி) யாரக ஸ்வாதிகள் தனித்தனியே லக்ஷணங்கள். (நியமேதி) யாவத்ஸத்வித்

ஸா-ஸ்வா || யோஜமேநஸ்வயோஜநஸ்வஸுஷ்ட்விதர்ப்யா (ஜந்தி) ஜதம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய மஹஸ சரீரகம் (வஸ்து) சரீரஹதாநிசேதநாசேதநாநிசரீரிண: ஸ்ரீமந்நாராயணா, சரீரஸ்தியாகசேஷஸ்வாமிஸ்வத்வாதிகம் ச விசேஷ்டம் ப்ரதிவாதயதா ஸதவச வ்யாவ்ருவ் வ்யாவஸ்வ்யாவ்ருத்தி ப்ரதிவாதநாஸ்வ்யாவமிகநாதஸ்வதத்வலக்ஷ்ய ஸ்வாதமஸ்த தயா ஜ்ஞாவகேநாஷ்டாக்ஷரேண ப்ரதிவதேஷ மஹவதி சேதநாசேதந விசேஷவாதிஸ்ஸ்வாபாநு ஸஜ்ஜீம்மாதி ததயாமஹநாலக்ஷணம் "வேதாந்தா நாம்வராவரவ்யாஸ்ரயஸ்ரீ" தி ஸம்சேத்ராக்ஷீத்யாசரீர வாதிஸ்வா நாம் சரீரிவயலக்ஷ்வாஸமஹவஸ்தயலக்ஷ்ணத்வம் ஸாத்யம் ஜாநா தீத்யுத்தம் ஜமஹஸ்ரீஸ்ரீமஹவாஸநாராயணவஸவஸ்வஸாரஉ தத்ஸ்வாவ்யத்வேந ஸ்வவேதாந்த ஸாத்யலக்ஷ்ணம் இதி நிஷ்நந்யாதி திஹாவ: | ப்ரக்ருதஞ்ச ஸ்வாதிஷ்டம் ப்ரதஸ்யந்து ஸ்ரோகம் விஷ்ணோதி (ப்ரக்ருதஞ்

உக்தமாவது, நியமேந ஸம்ஸ்வரணைப்பற்றப்ரயோஜகமாய், நியாம்யமாய் ஶேஷமுமான த்ரவ்யமாயிருக்கை. வேதநாசேதநங்களைப்பற்ற ஆதார ஸுனுமாய் நியந்தாவுமாகையாவது, தன் ஸ்வரூபேணத்தாலும் ஸங்கல்பத்தா லும் யதாஹம் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜகனாயிருக்கை. அ

ஸா-டீ|| யதாஹம்| வேதநாசேதநங்களுடையஸமஸ்தயுள்ள காரமேல்லா மென்றபடி, தயா ச யாவத்ஸத்தாத்ரவ்யம் வ்யதிரேகத்வதே ஶரீரிகவிதி வ்யபதேஶம்| அத்ர யாவத்ஸத்தத்ரவ்யந வாத்ராதிஶரீரபாத வ்யவ ஸ்திதாஃ வாத்ராதிகம் வ்யதிஶரீரிகவ்யஃ ஆரம்ஃ, ஸமஸ்த ரத்ராதி த்ரவ்யம்| யாவத்ஸத்தாத்ரவ்யம் நியந்த்ருகம் தச்ஶரீரிக இதி த்விதீயம் லக்ஷணம்| அத்ர யாவத்ஸத்தாத்ரவ்யஶேஷிகம் தச்ஶரீரி கவிதி த்ருதீயம் லக்ஷணம் ஶரீரலக்ஷணமிப்படியாகில் நியமேநப்ரயோ ஜகாதிகள் ஶரீரலக்ஷணங்களென்று ஸொல்லுகையாலே இவை மூலக்ரந் தங்களிலதிவ்யாப்தங்களாகையாலும் வேதநாசேதநங்களுக்கு வ்ய திரிக்தயாதிஸமஸ்தாத்மலக்ஷணங்கள் தவிர வேறு லக்ஷணங்கிடையா மையாலுமிவற்றிற்கு ஸம்ஸ்வரணைப்பற்ற ஶரீரகமெங்கனே யென்னவரு ளிச்செய்கிறார். (வேதநாசேதநங்களுக்கித்யாதி) த்ரவ்யமேந ஸம் ணக்ரியாவ்யாப்திஃ| அத்ராபி வ்யதிலக்ஷணகம் நியமேந ப்ரயோ ஜநம் சமேதமஹம்| இந்த ஸமஸ்தாத்மலக்ஷணங்களதிவ்யாப்த்யா திதோஷங்களென்றுமிடமும் ப்ரயோஜகாதிகளே நிதோஷங்களென்று மிடமும் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்திலே பரக்கக்கண்டுகொள்வது. இவற்றா ஸ்வரூபம் உக்தமல்லாமையாலே வடாதீந வ்யதிரேகலக்ஷணாதேஶிவ தஸ்ய ஜநகாரகங்கூடாமையாலே ஸத்தாஸ்திதிப்ரயோஜகமே யா ரகமாகவேண்டுகையாலு மாஜ்ஞாவயித்ருகஸ்ய வேதநம் வ்யதிரேகம் ஸவேந நியந்த்ருகமும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகமாகவேண்டு கையாலுமிதாரகம் நியந்த்ருகாதமரூபமாயொழிகையா லிவற்றிற் கு ஹேதுமெங்கனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (வேதநாசேதநங்க ளைப் பற்றயாரகனுமாயித்யாதி) (யதாஹமிதி) ஸ்வரூபேண ஸத்தா ஸ்திதிகளுக்கு ப்ரயோஜகத்வம் யாரகத்வம்,ஸங்கல்பேந ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ரு த்திகளுக்கு ப்ரயோஜகத்வம் நியந்த்ருத்வமென்கை. அதெங்கனேயென்றி ல் என்கிற ஶங்காவாக்யத்திற் கபிப்ராயமேதென்னில் வ்யதிரேகலக்ஷண ஸ்வதந்த்ரங்களாய்த் தோற்றுகையாலே மூலாதிவடிவ்யாபக ஸித்தங்களல்

ஸா-கா|| மாவதுஉ-த்யாதிநா) (இசையாதே) அநஹம் வ்யமநேந (த்ரவ்யங்க ளைப்பற்ற)(த்ரவ்யாபேக்ஷயா) (ஸ்வரூபேணத்தாலுமித்யாதி) ஸ்வரூபேணவஸ த்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வம்யாரகத்வம்ஸங்கல்பேந ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ரு

௨௦॥ தெங்ஙனேயென்னில், ஸர்வேச்வரன் தன் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களுக்கும் நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களான குணங்களுக்குப்போலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும். அவ்வோ வஸ்துக்களைப்பற்ற ஆச்ரயித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவ்வோ வஸ்துத்வாரா ஆதாரமாகவிருக்கும். ஜீவர்களாலே தரிக்க.

ஸா-டீ॥ லாத விபூதிக்களுக்கு ஸ்வரூபேண ஸத்தாஸ்திதிப்ரயோஜகனென்னக்கூடுமோ? நாராயணசப்தத்தில் தத்புருஷனாலே ஸர்வேச்வரன் ஸர்வத்திற்கும் ஸ்வரூபேண ஆதாரகமாயிருக்குமென்று சொல்லப்படுகையாலும் ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணவிஷயத்தில் யோக்யமல்லாமையாலே விரோதமில்லாமையாலும் இவை ப்ரயோகஸித்தங்களாகலாமென்னில் வஸ்த்வாதிகளைப்போலே இவையும் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களென ப்ரயோகஸித்தங்களென்றால் வஸ்த்வாதிவைலக்ஷண்யமே ஸ்வரூபநிரூபகமென்கிறத்தோடு விரோதியாதோ? இனி ஜ்ஞானசக்த்யாதிகள் நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களென்றால், "நாராஸ்த்வாப்ய நக்ஷஸ்ய" இத்யாதிகளிலே விசேஷ்யங்களை ஸ்வரூபநிரூபகங்களாகச்சொல்லுகிறதோடு விரோதியாதோ? கிஞ்ச, இங்கு அவ்யவஹிதமாக ஆதாரமென்னில் சப்தஸ்பர்சாதிகளும் நாராயணசப்தார்த்தமாகையாலே தத்வைலக்ஷண்யாவ்யவஹிதாதாரகத்வப்ரஸங்கிக்கையால் "ஜ்ஞானானந்தஸ்வரூபத்வாதி" ஶ்ருதிகளோடு விரோதியாதோ? இனி வ்யவஹிதாதாரமென்றில் விபூதிக்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற சரீரத்வமில்லாதொழியாதோ என்றிதற்கபிப்ராயம், (ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களுக்குமித்யாதி) விபூதிவிசிஷ்டவேஷத்தைப்பற்ற ஸ்வரூபநிரூபகத்வமும் நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்தைப்பற்ற நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணத்வமும் விவக்ஷிதமாகையாலுக்தவிரோதங்களில்லாமையாலே உபயப்ரயோகஸித்திகூடுமென்று கருத்து. க அவ்யவஹிதசப்தேன வ்யவஹிதாதாரத்வவ்யுதாஸ: க்ருதோऽஸ்தி (அவ்வோ வஸ்துத்வாரேதி) இத்யாதிசப்தஸ்வரூபாதிகள் ஸாக்ஷாதாதாரத்வநிஷேதபரங்களாகையாலும் ஸாமான்யேநாதாரத்வஞ்சொல்லுகிற நாராயணாதிசப்தங்கள் த்ரவ்யவிஷயத்தில் ஸாக்ஷாதாதாரத்வபரங்களானாலும் தத்த்ரவ்யாச்ரிதகுணவிஷயத்தில் தத்த்ர

ஸா-கா॥ த்ரவ்யஸம்யோகஸ்வம் நியமஸ்வத்விதீயஸ்ய ப்ருத்வீஸ்வரஸ்யஸ்வாதாரத்வம் ஸ்வாயீநதத்ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகத்வம் ஜநகம் ச குணக்ரியாதாரவதிஸ ஞ்சாநஜயாவதி 'நிஷ்க்ரயஸவணத்வமிதி' ஶ்ருதே ஸாக்ஷாத்த்ரவ்யாச்ரயத்வ தத்த்ரவ்யாச்ரயதயைவ த்ரவ்யஸ்வரூபகுணக்ரியயோ ஸாக்ஷாதாச்ரயத்வா நாபேக்ஷாதிகஸ்வம் ஸவயாதாரத்வமிதி த்ரவ்யாத்(அவ்வோ வஸ்த்விதி) ஸவ

உ॥ பப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவனாதாரமாகயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். ஜீவனே ஆதாரமாகக்கொண்டும் ஸங்கல்பத்தாலுமாதா ரமாகயிருக்குமென்று சிலவாசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள். இப்படி ஸர்வ

ஸா-ந॥ ப்ரஆதாராஸ்யாஸ்ய ஸ்வபரங்களாகையாலுமிவற்றிற்கு நிந்யாந்யம் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. ஜீவர்களுடையஶரீரங்களுக்கு ஜீவனாதாரஸ் யாரமென்றில், ஸ்வப்ரவ்ருத்திமாக ஸஹ்ருதய ப்ராயாரமென்று கீழ்ச்சொன்னது விரோதியாதோ, இனி ஸாக்ஷாதாயாரமென்றில் "அநேநஜீவே நாத்மநா" இதி ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான ஜீவனாதாரத்வம் சொல்லுகிறது வி ரோதியாதோவென்ன ஸமாஹிதஹேதுவாக வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார். (ஜீவர்களாலேயித்யாதி) யரிக்கப்படுகிறவென்கிற விதத்தாலிவற்றிற்கு வே றொன்று ஸாக்ஷாதாயாரமாகவபெக்ஷிதமன்றென்றபடி. ததஶ்சாநந ஜீவேநேதிஶ்ருதிப்ரஸித்தமான ஸ்வாதாரத்வம் கொள்ளுகையேயுசித மென்றுகருத்து, ஸ்வப்ரவ்ருத்திமாகவாதாரமென்று கீழ்ச்சொன்னது விப க்ஷத்தில் ஜீவப்ருதக்ஶரீரவ்ருத்திஸ்த்வப்ரவ்ருத்தமாகையால் விரோதமில் லையென்றபிப்ராயம் (சிலவாசார்யர்களித்யாதி) ஸர்வத்ரவ்யங்களையும் ப ற்ற ஸாக்ஷாதாயாரத்வ ஶப்தாதிகுணவிஷயத்தில் போலே பாதக ப்ரமாணமில்லாமையால் ஸர்வாந்தராத்மாஶரீரஶ்ருத்யாதி ந்யாயத்தாலும் அநேந ஜீவேநேதிஶ்ருதிந்யாயத்தாலும் மு க்யமாவ்யாயாரத்வமே ஸித்தமென்று ஆசார்யஶப்தப்ரயோகத்திற் கபிப்ராயம். இப்படி ஸர்வத்திற்குமாதாரமானாலுமிவற்றிற்கவன் ஸங் கல்பம் ப்ரயோஜகமென்னது கூடுமோ? ப்ரயோஜகத்வம் ஸாதகமா கையாலிது நித்யவஸ்துக்களைக்குறித்துக் கூடாமையாலிவை தத்ப்ரயோ ஜநங்களாகாதிறே என்கிற ஶங்கையைபரிஹரியாநின்றுகொண்டு யா யாதாரத்வத்தைபுபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அயநந்த

ஸா-கா॥ த்ரவ்யாதாரத்வ தத்குணக்ரியாதாரத்வம் ஶேஷத்வ த்வமிதம் । ஶ்ருதிஶ ஸாக்ஷாச்ச்ருதிஸித்தமிதி ஸாவஃ । நநு ஜீவேந ப்ருதக்ஶரீரேவ குணக்ரியாத்யாதாரத்வம் ப்ரஸ ஜ்யேதேதி ஶங்கமாஸ ஸாக்ஷாத்ஸர்வ த்ராதாரத்வம் வா கயதிதத் வியாஸேநேந பரிஹரதி (ஜீவர்களாலே ததித்யாதிநா) ஸ்வாதாரக்ஷே வ ஸர்வாதாரத்வம் ஸித்தமித்யர்த்தஃ பரிஹாரஃ । த்ரவ்யஸ்வைவ ஜீவ வத்ஸாக்ஷாத்ஸ்வாதாரஸ்ய ப்ரமாணவிரோதாதாவாத் உபயதாவி யாத ஸ்த்வமித்யுவாசஃ । அவிஶேஷேண ஸர்வாதாரத்வ ஶ்ரவணாத் ஸம்பவ யஸாமாந்யவசநா"இத்யாதிவத்ப்ரமாணஸம்பவம்யவேதக ப்ரமாணாபா வாத்ஸ்யமேவ ஸ்வக்ஷஸாயீயா இத்யநநோக்தாவாசார்யஸ்ரமணஸ்த்வ

ஸமஸ்தமுமீச்வரனுடைய ஸத்தையைப் பற்றகைகையால் வைலக்ஷண்யமாகையாலேயிவ ற்றின் ஸத்தாதிகளான ப்ரஸ்யஸத்தாதீநங்கள் ஸமஸ்தவஸ்துக்களுடையவும் ஸ த்தைகள் ஸங்கல்பாதீநமாகையாவது, அநித்யங்களின் நித்யத்வமும் ஈச்வரனாலே உ த்பந்நங்களாயும் நித்யங்கள் நித்யத்வாவஸ்தங்களாயுமிருக்கை. இவ்வ

ஸா-டீ॥ மாவதுசரூபமில்லையாகிலிவையுமில்லையாமென்று கீழ்க்கூலாம்படி நிற்கை. தயாவ இங்கு ப்ரயோஜநத்வமே தவொழியவுத்பாதநத்வமல்லா மையாலீச்வரனுடைய நிரபேக்ஷ ஸங்கல்பங்களுக்குப்போலே நித்யங்களுக்கு மிதுகிடைக்கயாலுக்தஸம்சாவகாசமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸமஸ் துமீச்வர ஸங்கல்பாதீநமென்னக்கூடுமோ? ஸங்கல்பநித்யமாகில் ஸர்வாதி களும் நித்யங்களாக ப்ரஸம்கிக்குமே, அநித்யமாகிலாத்மாதிகளுமநித்ய ங்களாக ப்ரஸம்கிக்குமே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸமஸ்தாதி) நித்யங்களுக்கு நித்யத்வாவஸ்தமாவது ஈச்வரனுடைய இச்சையி ல்லாதபோது அநித்யம்போலே யில்லையாக ப்ரஸம்கிக்குமென்னும்படி நிற்கை, ஈச்வரஸ்ய நித்யாநித்யவிபாகேந இச்சாவைவித்யமங்கீகார்யத மாகையாலுக்தவிகல்பாநவகாசமென்று கருத்து, இவ்வர்த்தத்தில் ஸம் வாதமுண்டோ இப்படியாகில் ஈச்வரஸ்ய இச்சாதிநித்யாநா த்மாதீநாம் அநித்யத்வம் ப்ரஸம்கியாதோ நித்யங்கள் நித்யத்வாவஸ் தவிசேஷங்களாயிருக்கு மத்தனையொழிய ஸ்வதந்த்ரங்களாயிருக்கத் தாங் கூடுமோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) அந்த ச்லோகத்திலே "நித்யம் விஷ்ணோ:..." என் கையாலீச்வரனுக்கிவைத்திலொருக்காலும் அநிச்சையுண்டாகாதென்றும் நித்யம்த்வேகவிதம் ஸ்வநிஜவ்யாபாரதக்ஷமாணாஹிதநமஸ்

ஸா-கா॥ ஸாவ:॥ நநு ஜகந்நிஸ்ஸ்வபாவயீநகவஸம் ஸ்வேவநித்யஸ்ய ... ... (இப்ப டித்யாதிநா) நநு ஸமஸ்தஸ்ய ... ... ந ஸத்தாஸ்திதி ... ... ந ஸத்தாஸ்திதிப் ... ... ந ஸத்தாதிகம் ... ... ஸமஸ்தம் ... "யஸ்ய ... ... சரீரம் ..." த்யாதி ச்ருதிஸித்தமிதி. ஸமஸ்தஸ்ய ... ஸத்தாதிகம் ... ... ஸமஸ்தஸத்தாயா: ... ... விசிஷ்டா: ... (ஸமஸ்தவஸ்துக்களுடையவுமிதி) நநு நித்யாநித்யவஸ் ... ஸத்தாயா: ... ...

உள்ள ஸூத்ரத்தை "இஹாத்ர தவ ஸவிஶேஷண ஸூத்ர" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே அதிகரித்துவிவேகித்தார்கள். இத்தாலே ஸூத்ரத்தினுடையவும் ஸூத்ர ஸ்வரூபத்தினுடையவும் ஸம்ஶயாஹாயநயானபடியாலே ஸூத்ரமும் ஸ்வரூபஸம்க்ஷேபாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிறது. ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கள் ஸம்க்ஷேபத்தாலே ப்ரதிபாதங்களென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுமதுவும் "த்ரிவிதமாக நக்ஷத்ரம் வம்ஶிஶோஹம்ஶஹோஶஷயிஃ | வாஸுதேவஸ்

ஸா-நீ॥ நஞ்என்கையாலே நித்யாஶ்ரயஸத்தையாலே நித்யஸஶ்தை யென்றும் கணக்கிலே நித்யங்களும் மநுஷ்யநங்களாயிருக்கலாமென்றும் ஸுவாஸிதமாகையாலுக்தவிரோதமில்லையென்று கருத்து. (விவேகித்தார்கள்) நித்யாநித்யங்கள் நித்யாநித்யாஸ்ரயநங்களென்று பிரித்துவ வாஸித்தார்களென்றபடி. கேவலநித்யம் வ்யாஸ் என்கையாலே யிதரங்களப்படியன்னென்று ஸூசிக்கையாலிப்படி யுவவாஸித்ததாகிறதிறே. இப்படி ஸூத்ரமும் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றவே யாயமாய் ஸம்க்ஷேபத்தைப்பற்ற யாயமன்றிக்கே யயிநஜாதமாகயிருக்குமென்றால் ஸூத்ரவஸ்துவும் ஸம்க்ஷேபாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரம்விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாவித்யாதி) (இத்தால்) ஸம்க்ஷேபாயநயாகையால் (ஸூத்ரமித்யாதி) யாயதஶ்ரயிந ஸூத்ரஸ்திகமாகையாலேவஸ்ரூபஸந்தோத்துகைக்காகவுவஶ்ராத்ரஶ்ரிதகவஸ்வஶமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கள் ஸம்க்ஷேபத்தாலே ப்ரதிபாதங்களென்று விஶேஷித்துச்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களைப்பற்றஸம்க்ஷேபஸ்வரூபவஜாகஸம் கொள்ளாதபோது வெய்யர்த்யம் வருகையாலந்த ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு மதியெதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரார்த்தவ்யத்யாதி) (வாஸுதேவஸ்வீயெத்யாதி) வீயெப்ரதிபாதகம், ஸூத்ரவெ

ஸா-கா॥ ஸ்வாயிநா ஸ்வஸூத்ராயாம்க்ஷாஶாதிவஸம்க்ஷேபாயநவடாதிஸ்திவஷித்யாஶம்க்யதஷேவவாஷயதி (இத்தாலேஜதி) "வாதவஸ்வாஸக்ஷரவஸ்வஶாவலெந ஶமிஸமயுசஜ் ஜீவஸ விப்ரதள, த்ரிவாவ்யயிவ்ள விப்ரதெகவிஷ்ணா விப்ரதெஹஶீ" இத்யாதிஷிவிஸ்வஸ்ஹமவஸம்க்ஷேபாயநஸ்திகஸ்வவிஶிஷ்டாஶ்ரவணாசவிஶஸ்திதஸம்க்ஷேபாயநகவிதிஹாவஃ | நநு ஸூத்ரவெண ஸூத்ரஸ்திவ்யவ்யத்திவ்யோஜகக்ஷம் யாரகக்ஷம் ஸம்க்ஷெபெந ஸூத்ரஸ்திவ்யவ்யத்திவ்யோஜக்ஷம் நியதப்ரக்ஷிதத்யக்தம் | ஏவம்ச ஶாஸ்த்ரஷு ஶாஸ்த்ரார்த்தவ்யாணாம் ஸம்க்ஷெபெந விப்ரதகேவாக்த விஶாஸ்த்ரெஷ்வெதத்த்ராஹ- (ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களிதி) விஶ்வாதித்ராதிஹிஃ த வொலவெந த்ரஶம்ஸ்ராதியாரணவக் த்ரிவாவ்யயிவ்ராதீநாம் தெஶ விஶேஷாவ்யாவஸ்திஹொதாஹதநியநவெசெஷ்வதயாவ்வெதெஶ

த்ம॥ விஶேஷணவிபக்திநிர்தேஶாத் ந:" என்கிறபடியேயொரோருதேஶவிஶேஷ-
ங்களிலேவிழாதபடிநிறுத்துகையைப்பற்றஇப்படி. இதராதீநஸத்தாஸ்திதிப்ர-
வ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு ஆதாரத்வமாவதென்செய்கிற தென்னில்,
ஆதாரத்தினுடைய இச்சை இவ்வஸ்துக்களை ஆதாரத்தின் ஸ்வரூ-
பாஶ்ரிதங்களாக வகுத்துவைக்கும் இப்படி ஸர்வவஸ்துவும் ஶரீரஸ்வ

ஸா.டீ॥ ணயாயக்ஷம்போலன்றிக்கே தநப்ரதிபந்தெநயாஸ்யசாதா-
மானைப்போலே இஸ்ஸங்கல்ப நயந்த்ருத்வமுமென்றபடி. இப்படியித்யாதி, ஸத்தா
ஸ்திதிப்ரவ்ருத்தியாதீநத்வமுமபாதிதம். ப்ரவ்ருத்திஶப்தம் ஜஹதாதீநத்வமும்
பாதநிரபேக்ஷாபாதந்யாயம் ஸத்தாஸ்திதீத்யாதிகளில் ப்ராமேவ
விதமென்றபிப்ராயத்தாலே யிப்படி யென்கிறது. ஶங்கையில்ஸத்தாதி
த்ரயாநுவாதத்திற்கு ஒன்றிலேயாகிலுமிதராதீநமில்லையாகிலிறே. இங்கு
ஸ்வரூபாஶ்ரயம் சொல்லாவதென்று கருத்து. (வகுத்து) பிரித்து, தன்
னைப்பற்றஆதீநஸத்தாகமும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஆஶ்ரிதத்வமாகவிங்க
னே பிரித்தென்றபடி. ஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களென்று ப்ரமாணஞ்சொல்
லுகையாலிவ்வத்தத்திலிஶ்வரேச்சையே நியாமகமென்று கொள்ளுமத்தனை
போக்கியுக்திகளால் ஸமிப்பிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. ஸ்வரூபத்தா
லும் ஸங்கல்பத்தாலும் யதாஸம்பவமித்யாதியானவுபக்ரமவாக்யத்திலே ஸ்வ
ரூபாஶ்ரிதத்வஸங்கல்பாதீநத்வங்களிரண்டுங்கூட வக்தவ்யதயாபேக்ஷிதங்
களாயிருக்கையாலிங்கு மவ்விதரண்டையுங்கூட்டி விவரிக்கிறார். (இப்ப
டி ஸர்வவஸ்துவுமித்யாதியால் ஸ்வரூபாஶ்ரிதமென்கிற பாகமே ஶ்ரா
வ்யம்| ஸ்வரூபாதீநமென்று பாடமானாலுமாஶ்ரிதத்வமே விவக்ஷிதம்|
இப்படியாகில் ஜீவஶரீரங்களுமீஶ்வரஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களாகையாலேஇவ
ற்றிற்கு ஜீவஸ்வரூபத்தையும் பற்ற ஆஶ்ரிதத்வமுண்டென்கைக்கு நியா
மகமில்லாமையாலே யாவயதலக்ஷணத்திற்குவ்யாப்திவாராதோ? ஶரீ
ரஸத்தாநுவ்ருத்தீஶ்வரயாவஸத்யாதிஜீவஸ்யஶரீரநாஶம்காண்கையாலே
ஜீவாதீநஸத்தாஸ்திதிகத்வமில்லாமையால் நியாமகந்தானுண்டோவென்

ஸா.கா॥ இதி நவிரோதஇதிபாவ:| நஸ்வதந்த்ரதயாஸத்தாஸ்திதி
ப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வா கிஞ்சித்ஸ்வரூபஸ்ய தத்ஸங்கல்பஸ்ய தத்ர
ஶங்காநுபபத்தி பரிஹாரதி| (இப்படி இத்யாதிநா) "கோஹ்யேவா
ந்யாத் க: ப்ராண்யாத் யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ நஸ்யாத்"இத்யாதிஶ்ரு
த்யா ஶ்ருத்யபேக்ஷிதத்வாத் ஸ்வரூபஸ்ய ஸத்தாதிப்ரயோஜ
கத்வ மிதிஸூசிதி பாவ:| ஏவம் ஸ்வரூபேண ஸங்கல்பேந ச யதாக
க நியந்த்ருத்வயோ: ப்ரமாணாதிதெத்ருத்வக்ஷஸம்பாவிதத்வஶங்காஶ்ரு
தோராந்யஸ்யஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யெதெ ஸம்ப்ரதிபந்நஶரீரஶேஷப்ரதி

ஜீவஸ்வரூபாதீநமுமாய் ஶரீரஸம்ஶ்லேஷாதீநமுமாயிருக்குமெனுகத்திலும் ஶரீரம் ஶரீரியினுடைய ஸ்வரூபாஶ்ரிதமுமாய் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமுமாயிருக்கக்காணுகின்றோம். ஜீவனிருந்தகாலமிருந்து இவன் விட்டபோதழிகையாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதம் இவ்வளவும் ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளிலே தெளிவது. ஜாக்ரதாதி தஶைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்போது ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்னக்கடவது. இதில் ஸ்வ

ஸாதீனவருளிச்செய்கிறார். (ஶுகத்திலுமித்யாதி) ஶரீரஸ்வரூபாஶ்ரிதகேவலஜீவஸ்வரூபத்தையும்பற்றவாஶ்ரிதகேவநியாமகம் காட்டுகிறார். (ஜீவனிருந்தவித்யாதியால்) இஶரீரான்வயவ்யதிரேகங்கள் ஜீவஸங்கல்பத்தையிட்ட ந்யாயஸித்தங்களாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வளவித்யாதி) ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தாஸு । ஶரீரஸ்தைர்யஸ்தாநாவஸ்தாநேஷ்வபி ஜீவஸங்கல்பாபாவமன்றிக்கேயொரு ஸ்திதிவிஶேஷஸ்ஸங்கல்பாதீநமாகையால் நியாம்யமுண்டென்கிறார். (ஜாக்ரதா தஶாதியால்) இப்படியாகில் நியாம்யம் ஸிந்நபிந்நப்ரகாரமாய் முடிகையாலே அது லக்ஷணமாகாதொழியாதோ, ஶரீரங்களுக்கிப்படி ஸ்வரூபாஶ்ரிதமும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமுமுண்டென்று சொற்றி லின்னதாயெ யத்வமின்னது நியாம்யமென்கைக்கு நியாமகத்வந்தானுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிவித்யாதி) ஸங்கல்பாதீநத்வமேவ நியாம்யத்வம் இது ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் மூன்றிலுமாதல ந்யூநத்திலாதல் ய யாஸம்பவம் கிடைக்கையால் ஸர்வத்ரா நாமகம் ஸ்வரூபாஶ்ரயமாகையாலும் ஸங்கல்பவ்யாபாரமாகையாலே யங்கனல்லாமையாலும் ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வத்தை யாதேயத்வமென்று ஸங்கல்பாதீநத்தை நியாம்யத்வமென்றும் சொல்லுகை யுக்தம் । ஶரீரத்திற்கு ஸங்கல்பாதீநத்வஞ்சொன்னதுவும் நியாம்யத்வவிஶேஷமல்லது முக்கியமான வாதேயத்வமன்று. இவ்வளவும் ஶ்ருதஶாஸ்த்ரவிகாரங்களிலே வேதாந்த ஸித்தம் ஸம்பந்நாதேயத்வாதீநத்வவிஶேஷணத்யாதிகளால் வெளியிடப்பட்டது. ஆகையாலிங்கொரு விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஶரீரத்துக்கு யாதேயத்வமும் நியதமாவதாலும் ஸர்வஶேஷியாகை

ஸாகாங்க்ஷமயதி (ஶுகத்திலுமிதி) ஶரீரஸ்ய சேதநாசேதநாவஸ்தா யாதேயத்வநியமேவ ஸ்வஸ்வரூபஸங்கல்பாஶ்ரயம் யதாயோக்யம் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகமேவ நிவேஶ்யம் ஸாத்யம் ந்யூநாதிகம், தத்ர ஸ்வரூபஸங்கல்பாஶ்ரயம் ஸத்தாஸ்திதிப்ரயோஜகம் யாதேயத்வம் ஸ்வரூபஸங்கல்பாஶ்ரயம் ப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகம் நியாமகத்வமித்யுபஸ்தாபனாய தே விஶிஷ்டதஶாயதி (இதில் ஸ்வரூபாஶ்ரிதமித்யாதிநா) ஸர்வம் ஸ்வாதேயத்வ

ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கிறபடியையும் உபாயத்வமென்றும் ஸங்கல்பாநு மாயிருக்கிறபடியை நியாமகமென்றுஞ்சொல்லுகிறது. ஸம்ஸாரஸ்வபோஷியாகையாவது "உபாயத்வஸத்தாஸித்தி நியமநார்த்தம்ஸ்ருஷ்டி ஸ்தலாஷ்ட ரூபஸ்ரீராமி திவ்யதிவ்யமங்கள நிஷ்டை | உபாயோபேயத்வ தத்தத்வ கர்மணாமதஸ்ஸாம் ஸ்ரீரங்கேசயசரணவ்ராஜதேஜம்"

ஸா.நீ|| ப்ரபந்நரோ, பாராசர்யாதிகளானவைதிகர்களான ஸ்வப்ரயோஜநார்த்தம் ப்ரவ்ருத்திக்கிறவராக லோகவேதங்களில் காண்கையாலே இவர்கள் பரப்ரயோஜநார்த்தம் ப்ரவ்ருத்திக்கிறவரல்லாமையாலே இவர்களைப்பற்ற போஷியாக்கூடாதிறே யென்ன இது கூடுமென்கையி லுபநிஷத்திற்கு ப்ரமாணமென்கிற ஸம்ப்ரதாயஶ்லோகத்தைக் கொண்டு தீருமருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸாரஸ்வபோஷியித்யாதியால் (உபாத்தே) ஸ்வகார்யாதி | ஸ்ருஷ்டிசேஷபூர்வகமான ஸம்ப்ரதாயம் (ஸ்வஜாதீய) தன் ப்ரயோஜநங்களுக்காகவேயென்றபடி. (ததா) தஸ்யாஸ்வபோஷியாதித்யுக்தி| (ஜநா) ஶிஷ்டியை உபாயோபேயத்வ தத்தம், தத்வஸ்வரூபம், ஸ்வரூபகுணங்களென்றபடி. (நதாமகள) ஸ்வரூபங்களன்று. (ப்ராஜம்) ஸ்வப்ரயோஜநார்த்த எனக்கென்றொரு ப்ரயோஜநமன்றிக்கே யென்றபடி. இத்தால் வைதிகப்ரவ்ருத்தி ஸ்வப்ரயோஜநார்த்தம் ஸ்வரூபமன்னென்று ஸம்ஜிக்கையாலவனுடைய ஸ்வபோஷி த்வம் ப்ரஸித்தமாகிறது. இதற்காகவே யிங்கிவ்ருதாந்தம் ஸம்பந்தம்.

ஸா.கா || ஸ்வயம்ஜநிதமநயாயக்ருதியத்ந்ருத்யம் ஸ்வரூபமம் ஸ்வஜனிதஸ்ஸ ஜகத்பதி| ஸ்வயம்பார கஸ்ருஷ்ட்ப்ரத்வம் ஸாவபாதய ஸ்வபோஷி த்வம் ஸத்திவ்ருத்திப்ரவ்ருத்தி ஸ்வபாதயதி (ஸம்ஸாரஸ்வபோஷிய கையாவதித்யாதிநா) ஸ்வஸம்ஸாரஜதத்யாதி "தஸ்ய நாமதேயம் ஜகத்யதா" ஸ்வஸங்கல்பநாதித்யாதிகாவஸ்யம் தீ:'லோகவேத மபா நாமதேஜஸ்ஸ்வர்க்ய நகொரிவேதத்யாதிஸ்ருஷ்ட்யுபப்ருஷ்டிதாயதீ ஸ ரூபாயாமபாநுஸ்வப்ரயோஜநார்த்தம் ஸ்வாதிஜ ஸ்வபாஜநீதிவதி (ததா) தஸ்யாமிதி ரூபம் ஸம்பந்தம் ஸ்வராய நிவேதிதம் "ஜாயமாநம் ஹிவாதேஷ"இத்யாத்யுக்த ப்ரகாரேண ரக்ஷார்த்தம் ஸ்வப்ரயோஜநார்த்த ணாதிமமவதீர்ணஸ் போஷித்தஸ்வத்ஸ்ஸ்வாஸ்ஸ்ய உபாயோபேய த்வ (ததம்) ஸ்வாமாவிகத்யாப்ரயாநமர்த்த ஜீவக்ருதகொங்கப்ரவ் ருத்திஸம்பந்தமிஸ்வாதப்ராயம் ஸப்ரயாநவேவ (நதாமகள) ஸ்வமூர்த்தி ஷாஜேத்ரதிஷ்டாராதிகருண ஸ்வப்ரயாநத்யாதிதிஸாவ| நநாம வதஸ்வதரநாமணேந வைஹிகாராதிகமலஸ்வாய நராநாமநாந

[illegible]|| என்கிறபடியே தன்ப்ரயோஜநத்துக்காகவே பாரார்த்த்யைகஸ்வபா

ஸா.தீ|| (தன்ப்ரயோஜநத்திற்காகவே)' இச்சேதநருடைய ப்ரயோஜநத்தை ப்ரதாநமாகப்பற்ற வன்றிக்கேயென்றபடி. இதற்குபாதாநம்பண்ணி யென்கிறதோடந்வயம். (பாராஶ்ருதி) அசேதநங்களைப்போலே சேதநரையும் தத்பரங்களான உபநிஷத்துக்களும் ததுபப்ரும்ஹணங்களும் பாரார்த்த்யைகஸ்வபாவராகச் சொல்லுகையாலே இவர்களுக்கு வரும் போகமோக்ஷங்களுமீஶ்வரனுக்கு ஶேஷமும் ஸ்வார்த்தமுமாகையாலிப்ரயோஜநங்களும் ததர்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் கேவலஸ்வார்த்தங்களாகத் தோற்றுகிறவிடம் ப்ராந்தியாகையாலே யோகவேதாதிமய

ஸா.கா || ஸாத்த்வம், பஸ்த்வேதாஸம் பகவந்நிமித்தமாத்ரமேவ பதே ஷாம் ஸ்வத்வமப்யைஹிகாமுஷ்மிகபலாபேக்ஷயாபி பகவத்ஸேவா பாயகோபேயத்வேந ததயம் பும் நிவ்ருத்தாவேவ பகவத்ப்ரீத்யர்த்த நோபாயகோபேயகோத்ரிவதயம், ஸைஹிகாமுஷ்மிககாமாநாம் ஸம்பகவதாராதநத்வம் பகவத் ப்ரதேயத்வமுக்தா பரிஜ்ஞாநேபி தே ஷாம் ஸ்வாமிநாமாதாதேர் வஶித்வமாநுஷ்ஷவஸ்யேயம் பகவத் ஜ்ஞாநப்ரஸம்கார பாதநதத் பகவத உபாயகோபேயத்வம் தந்நிவ்ருத்தஸ்ய பகவஜ்ஜ்ஞாநாநா பேக்ஷமிதி ஜநிதம் ப்ரதிநாராயணாநாம் பகவத்ஸாம் ஸ்திதே நைவாநுஸ்யேஸாதநத்வாத் பகவதநம் ப்ரதா நேநோபாயோபேயத்வ இதி, அதஸ்தம் வ்யாஜநதரணஶரணாம் ஸஜம் நிஸ்வாரஸ்யபஸ்தி ப்ரவ்ருத்திநாம் தத்ப்ரயோஜநார்த்தாநாம் நிவ்ருத்தி ணமநிஷேதி தகேவேதி பாவ: | நநு யதாஶிஷ்டாஹிதம் யேநோக்தி ஷம்தி தேஷாமேவ ஶிஷ்டாஹிதோபாய: ப்ரபாதிநம் ச தேஷாமேவ நாநேஷாம் தயா பகவாந் ய உபாயோ ந ஸ்வீகாரார்த்தி ஸதே ஷாமேவோபாயஸ்யாத் நேதரேஷாம் அந்யாதி ப்ரஸம்கா | ஏவம் ச உபாயத்வஸ்ய ஸ்வீகாராயீநத்வாத் ந ஸ்வாமாவிகத்வமிதிசேத் பகவத: ‘அக்ருதம் ஸ்வேஷ்டம் ஶம்ஸேதா’ரிதி ஸேதாஸ்வஶரணாத் “ரமேஶ வேஶ”இத்யாநந்தரமேஸ்வஶரணாத் உபயத்ர ப்ரதிஸம்பந்தியிஶே ஷாநிர்தேஶாத், ஸர்வாபேக்ஷயாப்யுபாயத்வமுபேயத்வஞ்ச நிரு பாதிகமேவ, அதாபி ந ஸர்வேஷாம் மோக்ஷப்ரஸம்க: அ நாதிபகவந்நிக்ரஹஸம்ஸ்காரவஶாத் ஸம்ஸாரதாஸத்ப்ரவ்ருத்யாவா பகவந்நிக்ரஹஸம்ஸ்காரநிவ்ருத்தாவேவ பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யே: ப்ரஸாதநாத் ப்ரபாதநம் அதஸ்வபரபேக்ஷா பகவாநு ஶ்ரீமாநஸாதநாநம் ஆத்மஸேர ஸ்வ ப்ரஸாதநம் தத்தத்கர்மாநுகுண்யேந நிஷ்பாத்ய ததேவ ஸோபாய தத்வோபாயத்வோபேயத்வம் ச ஸ்வாமாவிகமேவேதி பாவ:| ஏவம் ச ஸம

ஶும் || ஸங்களான விஸர்ஜநோபாதாநம் பண்ணியிவற்றாலே யதிஶயவாநா கையிந்த ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தாதிகளாலிவ்வுத்தநனுக்கு ஸித்திப்பதென்னெ ன்னில், ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தத்தாலேயவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்குப் போலே ஸ்வப்ரயோஜந விநியோகாஸ்பதமும், ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலே ஶ்ருதாஹிதாநந்தரோக்த வ்யாபாரவ்யவஸ்தையின்படியிலே ஸர்வ வாநந்தமான வ்யாபாரத்தியும், ஶேஷஶேஷிபாவத்தா

ஸா-தீ || விரோதமில்லையென்றுகருத்து. தன்ப்ரயோஜநத்துக்காகவேயு பாதாநம்பண்ணி இவற்றாலதிஶயவாநாகையென்கிறவித்தால் யம் ப்ரதிப ரப்ரயோஜநீஸம்பந்தஸ்வாதிஶயவத்வைஶயஸ்வஸ்வரூபாஸ்தஸ்வஶேஷீ என்றிப்படி ஶேஷிஸாநாந்யலக்ஷணமிங்கு விவக்ஷிதமாகையாலிதற்கவ்ர வ்ருத்யாதிதோஷப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. ப்ரதிபந்நமானவிந்த ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தாதிகளிப்படி உபகரணங்களானாலும் ஜ்ஞாதவ்யங்க ளில் ப்ரயோஜநங்களாகமாட்டுமோ? இவற்றாலீஶ்வரனுக்கதிஶயம் ஸித்த தத்தையொழிய இவ்வுத்தநனுக்கோரதிஶயம் ஸித்திக்கவில்லையே? என்றி ஶங்கையை யநுவதித்துத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இந்த ஸ்வாபாவிகாத்ய ஷியால்) (ஸ்வப்ரயோஜ விநியோகம்) ப்ரயோஜந்ஸித்யநுகூலம் ஸ்வநிஷ்ட்ஹஸ்வாஶ்ரய மென்றபடி (ஶ்ருதாஹிதேதி) "ஸஞ்ஜ்ஞாமூர்திக்ல்ருப்திஞ்ச த்ரிவ்ருதம் குர்வாணஶ்சேத ஶிவஸ்ய | ஸ்வஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்தாவரஜங்கமஸ்ய ஜீவநா:" இத்யாத்யர்த்தார்தாஸ்தாதநம் யதாயதாஹிதநந்தத்வேதஹிதாநந்த ரோக்த வ்யாபாரயோகாநாம் வ்யவஸ்திதஸ்வாதித்வம் (ஸர்வவா நந்தவேதி) ஶேஷஸ்ஸ்வஸர்வவாநந்தவஶேஷி விஷயஶேஷவ்ருத்தி

ஸா-கா || ஸதிஶயப்ரயோஜநத்வம் தத்வைஷ்யதத்வம் ஸவதி | ஸர்வ ஸந்நிஹிதாநாம் யாயத்தப்ராப்த்யஶேஷதாநாம் ஸ்வாபயோகேதி ப்ரவ்ருத்தி (இந்த ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தாதிகளாலே) ஸமஸ்தநந்த்யாய ஸ்வம் ஸ்வந்த்யப்ரயோஜநஸ்வ ஶந்ந்யஶரணஸ்வம் ச, ஜீவஸர்வஸ்வஸர்வஸ்வ யஶேஷிஶேஷாஸதி தஜ்ஜ்ஞாநஉபயோகஸதி ஸக்தம் தேஷாம் யாய க்ஷந்யாத்யஸ்வஶேஷத்வம் ஸித்தஸ்வாஹ-(ஸ்வாபாவிகேத்யாதிநா) பரஸ்பரவ்யாபாரஸாநந்தர்யஸாயேந ப்ரவ்ருத்தே: ஸ்வஸ்வஸர்வவாந்த் யா ஜ்ஞாநம் தத்வஶேஷஶேஷிபாவவ்யாபாரஸாத்தி: தநஶேதஸ்வாய நவாபிப்ர ஸஞ்ஜ ப்ரதிபம்யஸதி தந்நிவ்ருத்தி: ஸித்திதி ஸாவ: | (ஶ்ருதாஹி தாநந்தரோக்தேதி) "ஸம்ஸ்தாஸம்ஸ்த்ரப்ருதஸ்ஸர்வே யதாயதாவ்ய தாந்யேதத்தாவிதா: ப்ரவத்யேதஸ்வாத்தஸ்யோபதே ஸந்தம் ஸோஜ்யம் த்ரிவ்ருதம் குர்வாணாஶ்சேதஶிவஸ்ய ஸ்வஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மண ஸ்ஸ்தாவரஜங்கமஸ்ய ஜீவநா:" இத்யாத்யர்த்தஸ்வப்ரகாரேண யதா ப

[illegible]

[illegible] இத்தால் [illegible]

[illegible] இனை [illegible]

[illegible] போலே [illegible]

[illegible] (ஆதலி [illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]

ச௵ரன்,சநந்ய்பயொஜநன்,சநந்யஶரணனென்றதாயிற்று. இவ்வர்த்த வ்யஞ்ஜகத்தில் கிடக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில், நாராயணஶ

ஸா-ஜீ||ஸிஶிரஹிதனென்றபடி. ஆனாலும் வ்யாநவ்ருத்தனு மாஸஹஸ்த்ரயத்திலேஸம்ஹிதமாயிருக்குமென்று முன்பு சொன்னது கூடுமோ? இந்த வ்ருத்தி மந்த்ரமுமிதற்கு வ்யாநவ்யபதங்களாக விப்போதுசொன்ன பதங்களும் ஊஊகாராஸ்பாயிகாரஶரீரகுணங்களாகையாலே இவை வ்யஞ்ஜகஸ்ம வ்ருத்திவாக்யங்களாகவேணு மத்தனை யொழிய வநாஷாநாதிஸம்பந்தகளான த்வீயஹஸ்ராதிகளில் வ்ருத்திவாக்யங்களாகவேண்டாவிறே? சநஷாநாதிதத்வரங்களான விவை யிவ்வபதங்களை வ்ருத்திவாதிக்கத்தான்மாட்டுமோ? கிம்ப திருமந்த்ரம் வ்ருணாதாத்ரவரமாயிருக்கையாலே இதில்த்தானிவ்வர்த்தங்களுண்டோ? நாராயணஶப்தாதிகளுக்கு யொமவ்யுத்பத்த்யாதிகளைக்கொண்டு கூடும்ஸ்ரீ ஶாரகவாதிகளபதங்களாலும நந்யார்ஹவாதிக ளபதங்களாகவற்றே? இனி யயிகாரஶரீரகுணங்களான விவ்வபதங்களை வ்ருத்திவாக்யாதொழிவிலே வ்யஞ்ஜகஸ்மாகுமோ? கூயிகாரஶரீரகுணபதவிஷ்ணுஸம்ஹமென்று கருத்தாலேயிறே ஸ்ரீயிகாரத்திலித்தை வ்யஞ்ஜகம் நிஷேதித்தது? ஊத்யாதி ஶம்ஶங்கைகளை ஜைத்திப்பியாநின்றுகொண்டருமருளிச் செய்கிறார். (இவ்வபதத்யாதி வகுப்புக்கள் கண்டுகொள்வதென்றுமனவாலே) பஹுஸ்ரீஹிஸிதம்வ்ராவகம் ஊ௯ம௯,யாரககூநியஹ்நொவாவியொமிதயொவாதம்|கூத்ராதிஶப்தந வ்நிதைஷஸம்ஹ, ஹரி|சநந்யாரகார்த்த்ராதிஶப்தநாநந்யவ்ராவ்ய கஸிஷ்டஷாஸாவயொஸம்ஹ ஹரி|வாராபதம்ஹம்வ்யணவம்|வார

ஸா-கா||வைஊஷத்யாகாங்காயாதஹ[ஆகவிவைத்தாவித்யாதி]னவம்வ நந்யாரகாதவைதநவ்ராவ்யதம் தஸ்யஜீவெஷ்வொஹயயாபதவாக சநந்யப்யொஜநகம்வ ஹமவக வ்ருத்தி ஸாகாங்கைஸதிதத்யதி ரிதுமெநாரஶம்| ஊஊவெ வைதநவ்ராவ்யதா| சநந்யஶரணகம்வ உவாயாந்தர ரக்ஷகாந்தரராஹித்ய விஶிஷ்ஹமவ்ருக்ஷ்யகஜ்ஞாநாஹங்க்கம்| சநதெந்த்யத்ர சநந்யஶப்தாபத வ்ருத்தியொ ஜீவகூ விஶிஷ்ட ஊதி விவக்ஷிதம் தெநகூஶரணகவோயநாநந்யஶரணகவம்ஹி ததஶ வைஷாஸ்வஶரவைநிரவைகதுஷ்ரி ஜீவ உகாரபதஸ்ராஹஸ்த்ரய வ்ருத்திவாக்யகூயபதயதி [இவ்வபதத்யாதிநா] தத்வஜத்யாத் கைநத்ரமந்த்ரவாரகவைஹ சநந்யாரகார்த்தி ஸ்ராவைஷஹ| தூஷ்ய வைஹ சநந்யப்யொஜநகம் வ்ருத்தியதெ| த்வீயவைஹ சநந்யஶரணகவாமஹ ஊத்யாஹ [நாராயணஶப்தித்யாதிநா] நியஷ்யகம்

[illegible]த்தில் [illegible] [illegible]த்தாலுமுண்டான [illegible]களாலே [illegible] விஶிஷ்ட[illegible]மும், [illegible]மான கீழில் [illegible]த்தாலே [illegible]மும், [illegible]மும் ஸமிக்கும். [illegible]மான [illegible]த்தில் [illegible]த்தாலே [illegible]மும், உத்தர[illegible]த்தாலே [illegible]மும் உபயஸாமர்த்

[illegible]॥ [illegible] ஶரணவத்தை [illegible]மாக்கியும் [illegible]மாக்கியும் தனித்தனியே [illegible]ங்கள் [illegible]ங்களாயிருக்கையாலே [illegible] [illegible]மென்றென்று கருத்து. (ஸமிக்கும்) [illegible]மாகாவிடினும் [illegible]மாய்கொண்டு [illegible]மென்றபடி. ([illegible]) இத்தவ[illegible]களும் [illegible]ங்களா ளும் [illegible]மான [illegible]த்திலும் [illegible]த்திலும் [illegible] யினைவயெல்லா [illegible]ங்களாகையாலும் [illegible]த்தில் [illegible] [illegible]ங்களாகவேணுமென்று கருத்து. (உபயஸாமர்த் தாலும்) [illegible]மென்றபடி. ([illegible]) இது [illegible]த்தோடு [illegible]ங்களோடும் [illegible]யை [illegible]கிற தாகையா லிவ்வ[illegible]களிலிதிலு [illegible]ங்க ளாகவேணுமென்று கருத்து. இப்படி இவை மூன்றிலு மெல்லா [illegible] ங்களுமுண்டாகி லிம்மூன்று [illegible]ங்களாகவேணுமோ ? [illegible] [illegible]த்தாலே [illegible]த்தில் [illegible] [illegible]மென்று தெ

[illegible]॥ [illegible] [உபயஸாமர்த்தாலும்] [illegible] [illegible] [illegible] | [illegible] | [illegible] [illegible] [வகுப்பு] [illegible] | [illegible]

உக்தார்த்தமும் அநந்யார்ஹத்வமும் ப்ரகாஶிக்கிறது. இப்படி ஸாதனமாகவும், அங்கமாகவும், ஸர்வசாஸ்த்ரத்திலும் இவ்வமுக்குப்பு கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸர்வசாஸ்த்ரத்திலே விதேயமாய வஶீகரணார்த்தமாக விஹிதமான ஸாதந்யாவாய விசேஷத்தை அயத்நாலே யநுஷ்டிக்கும் போதைக்கு அநந்யப்ரயோஜநங்களாய்க்கொண்டு ஸ்வஶாஸ்த்ரவேதிதங்களான அர்த்தங்களை

ஸா-ஸ்ரீ|| ஏதக்நிஷ்டனுக்கு ஸர்வசாஸ்த்ரத்தாலபேக்ஷையுண்டோ? ஸாதந்யாவாயஜ்ஞாநார்த்தம் அபேக்ஷையுண்டென்னில்போது விதேயோபாயவ்யதிரேகமாகவொருபாயம் ப்ரஸம்ஸிக்கையாலநந்யஶரணர்க்கவிரோதம் வாராதோ? ஸாதந்யாவாயந்தான் வேண்டினாலு மது திருமந்த்ரத்தைக் கொண்டே அநுஷ்டிக்கலாயிருக்க அயத்நாலபேக்ஷையுண்டோ? உபாயவியாநாநுஷ்டாந ஸௌகர்யங்களாலே ஸர்வசாஸ்த்ரமும் அயமும் ஸ்வஶாஸ்த்ரவேதிதங்களென்னி லப்போது திருமந்த்ரத்தா லபேக்ஷையுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். (இப்படி ஸர்வசாஸ்த்ரத்திவித்யாதி) (வஶீகரணேதி) இது வ்யாஜமாத்ரமாகையா லநந்யஶரணர்க்கவிரோதம் வாராதென்று கருத்து. (விசேஷத்தையித்யாதி) திருமந்த்ரத்தாலிவ்வுபாயாநுஷ்டிக்கலாமாலும் விஶதாநுஸந்தாநம் ஸுகரமல்லாமையாலே விஶிஷ்டமான விதேயோபாயத்தையும் விஶிஷ்டமான ப்ராப்யத்தையும் ஸௌகர்யமான வஶீகரணவிசேஷத்தையுந்தெளிய ப்ரகாஶிப்பிக்கிற அயத்நோபஸ்யமென்றுகருத்து. (ஸ்வஶாஸ்த்ரவேதிதங்களான வித்யாதி) அவை யாவன். அநந்யாஹங்கேஷஸ்வரூபத்யாதிகள் இவ்வர்த்தங்கள் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களிலொழிய விஶதமாகத் தெளியாமையாலே அர்த்தம் திருமந்த்ரஸ்வஶாஸ்த்ரவேதிதமென்று கருத்து. அஷ்டாக்ஷரமாயிருக்கிற விது இவ்வர்த்தங்களித்தனையையும் தெளிவிக்கவம்

ஸா-கா|| ஸர்வதார்த்தாநந்தநவேதிதம்ஸ்யாதிதஸ்த்ரப்ரதிதஸ்ஸம்ப்ரயோஜநம்தஸம்யக் [இப்படி] ஸர்வசாஸ்த்ரத்திவிதி) உபாயவிஶந்நாதேஷ்டாயமாயிகாரிஸம்வாணாம் ஜ்ஞாநம் ப்ரயோஜநதிஸ்யுக்தஃ| நநூஸர்வசாஸ்த்ரஸ்ய ஸ்வாதிகாரவிவாகஸ்யத்வந்த்வஸ்யாஸ்யகரண ஸந்தேத்வந வைவயோமாக தாவதாவஶ்யாயாநுஷ்டாந விதேய க்ஷேத்ராக்ஷரேணாக்யாஶங்க்யாஹ [ஸ்வஶாஸ்த்ரவேதிதங்களிதி] அநந்யஷாத்வஸ் ரவைபாயாத் ஜ்ஞாநஸ்ய ஶேஷஸ்ரவைபாயாத் ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரதீஸுஸ்ரவைபாயாத் ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வஶாஸ்த்ரவேதிதத்வாத தசவோயக்ஷ்டாக்ஷரமே வ ப்ரவஶ்யகமிதி மாவ|| வதத்யாத் கேஶவம் ஸமந்த்ரகாமம் ஸாராதர்த்தஜ்ஞமிஸ்யாதிதி ஶங்காஸந்தாநாரணம் தஶமர்யா

[illegible]॥ யெல்லாம் சிறியகண்ணாடி பெரிய உருக்களை காட்டுமாப்போலேசுருங்கத் தெளிவிக்கும் திரு [illegible] இதில் [illegible] ளை [illegible] த்திலும், "[illegible]" என்கிற ச்லோகத்திலுங்கண்டுகொள்வது. [illegible] பதத்தில் [illegible]த்தாலும், [illegible]த்தாலும் வரும [illegible]ங்களை [illegible] தாழ்வானுடையவும் ஸ்ரீ[illegible]ழ்வானுடையவும் [illegible]ங்களிலேயறிவது. "நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ

[illegible]॥ [illegible] வென்னவருளிச்செய்கிறார். (சிறியவி[illegible]) (சுருங்க) [illegible]மில்லாயலென்றபடி. [illegible]ங்கள் [illegible]ங்களென்கைக்கு [illegible]முன்போவென்ன வப்புள்ளாருளிச்செய்த குறிப்பை யருளிச்செய்கிறார். (இதில்[illegible]யால்) சேஷி முன்பும் சேஷன் பின்புமாய் நிற்கிற நிலைக்கு [illegible]. உகாரம் ஸ்ரீவாஸமாம்போது சேஷிகளிருவரும் முன்பும், சேஷன் பின்புமாய் தோற்றுகிறபடிக்கு [illegible]ணம் [illegible] என்கிற ச்லோகம், [illegible]த்தால் [illegible]ங்கள் (நானுன்னை [illegible]) நாராயணனே [illegible] [illegible] னை யொன்னையொழியயெனக்கு [illegible]யில்லை, இது [illegible]ஷனில் [illegible]. (நீ யென்னை [illegible]) [illegible]

[illegible]॥ [illegible] (சிறுகண்ணுடி) [illegible]
[illegible] (இதில் [illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] த்தில் (சப்தத்தாலும் [illegible]த்தாலுமிதி) [illegible] "[illegible]" [illegible] | [illegible], "[illegible]" [illegible] (நா

௨௯ || யென்னையன் றியிலே, என்னும்படி ஸித்திர நாராயண ஸம்பந்தத்தை கோஸலஜநபதத்தில் ஜந்துக்களையும், அசேதநத் திருமகளையும் உதாஹரணமாக்கிக்கண்டு கொள்வது. ஸம்பந்தஉபயத்தில் தோற்றின காஷ்டாவஸ்தாவஸ்தபாராந்தர்யங்கள் பேரணியாக த்ருதீய பதத்தில் சதுர்த்தியில் கருத்திலே வ்யாக்த்தநீயமான சேஷியுகந்த

ஸா-டீ || நிரபேக்ஷனை யென்னை யொழிய வுனக்கு ஸத்தாஸித்தி இல்லை யென்றபடி விரோதபரிஹாரத்திலே இப்பாசுரப்படியே வ்யாக்யாதம், "நாராயணாத்ம நித்ய நித்ய ஸம்பந்தநிரபேக்ஷணாக" என்று பரஸ்வரூபத்தில்விஷயத் நாம நிரபேக்ஷஸ்வரூபவிரோதமாக்கியதே. நாராயண ஸம்பந்தத்தை யென்னது விஷய ஸம்பந்தநித்யத்வத்தையும் நிரபேக்ஷத்வத்தையுமென்றபடி. அயோத்யா கோஸலஜந்துக்களுதாஹரணம், இவைகள் பெருமாளைப்பிரிந்து ஜீவிக்கமாட்டாமல், தன்னுடை [பா-தன்னடி] ச்சோதிக்கெழுந்தருளும்போதுங்கூடவே சென்றனவிறே. இதியெ பெருமாளுதாஹரணம் அவரும் தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்னும்படி தமக்கு நிர்வாஹகமாய்நின்றவிவற்றோடு கூடவே யெழுந்தருளினாரிறே. (காஷ்டாவஸ்தேதி) ஸாமர்த்யமான வென்றபடி. (பேரணி) உபாயம் | உபகாரணமென்றபடி. (கருத்திலே இதி) தாதர்த்ய ஞானத்திலே ஸித்தமாகையாலே ஸ்வரூபமான கைங்கர்யத்திலுத்தேஶ்யமென்று கருத்து. (சேஷீதி) இங்கு சேஷிகள் ஸ்வாமியும் ஸாமர்த்தரும் ஸ்வரூபத்தைபாரார்த்யங்கள் உபகாரணமாக வந்ததாகையாலே கைங்கர்யமும் ஸ்வரூபமாக வித்தேஶ்யமிலே விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம் | சேஷியுகந்த வென்கிறவித்தால் சேஷித்வாதிஶயமாயிருந்ததுவுமவனுகப்பு ப்ரயோஜனமாயிருந்ததொழிய தன்னுகப்பு ப்ரயோஜனமானது கைங்கர்யமாகாதென்று கருத்து. இங்கு ஸ்வரூப கைங்கர்யத்துக்கு இளைய

ஸா-கா || னுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீயேயென்னையன்றியிலே இதி) ஹே நாராயண ஸம்பந்தம் நிரபேக்ஷநித்யம் ஸாமர்த்யம் பராதீன ஸாமர்த்ய ஸ்வரூபவிஶேஷணமாக பரஸ்பரவிஶேஷாய ஸம்பந்தம் தத்ர ஸம்ஶ்லிஷ்டமாக அந்யோந்யம் விஶிஷ்டம் த்ருஶ்யதே | (தெளிவிதி) "அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" இத்யாதௌ உத்தரஸ்ரீராமாயணாதௌ ச த்ருஷ்டம் த்ருஶ்யதே | ஸம்பந்தயாதாத்ம்யம் வ்யாவ்ருத்தம் ச ஸமர்த்தம் | (காஷ்டாவஸ்தாவஸ்தபாராந்தர்யபாராந்தர்யங்களிதி) ஸாமர்த்யம் தாஸ்யம் ப்ரவ்ருத்தி பாராந்தர்யம் பாரதந்த்ர்யம் (பேரணியாய்) உபாயதயா (சதுர்த்தியில் கருத்திலேயிதி) நாராயணாயஸ்ய இதி தாதர்த்யமிதி சதுர்த்தீ தாத்பர்யாத் |

...॥ கைங்கர்யத்தை இளையபெருமாளுடையவும் இவருடைய அவதாரவிசேஷமான திருவடிநிலையாழ்வாருடையவும், ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது இது திருமந்த்ரார்த்தாநுஸந்தானத்துக்கு உறுப்பாக அப்புள்ளா

ஸா.நீ॥ பெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியும் ஸமஸ்தகைங்கர்யத்துக்கிவருடைய அவதாரமான ஸ்ரீபாதுகைகளுடைய நிவ்ருத்தியுமுதாஹரணமென்றபடி. ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய உகப்புக்காகவிறே இவர் பெருமாளைவிட்டு நிவ்ருத்தரானது. இங்கு ப்ராப்யமான சேஷியுகந்த கைங்கர்யமென்கிறதினால் ஸ்வரூபாநுரூப பாரதந்த்ர்யவிசேஷமென்று முன்பு ஸாமாந்யேந சொன்னது ஸர்வவித கைங்கர்யரூபமென்று விசிஷ்டமாயிற்று. இவ்வளவும் ஸ்வாபதேசவாக்யமென்கிறார். (இது வித்யாதியால்) குறிப்பு உதாஹரணம். (விரகு) உபாயம் (இதன்படியிலே) அப்புள்ளாரருளிச்செய்த விரகின்படியிலே சேஷிமுன்பாகவும் சேஷன் பின்பாகவும் இத்யாதி ப்ரகாரேணவென்றபடி. இப்படி இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயஸம்ப்ரதிபந்நங்களென்று இடமுபபாதிதமானாலும் சேஷசேஷிபாவத்தாலே சேஷியுகந்த கைங்கர்யரூபமான ஸ்வரூபாநுரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யதிகை ஸித்திக்குமென்று முன்பு சொன்னது கூடுமோ? சேஷத்வஸ்வரூபம் கிம்கரமாத்ரமத்தனையொழிய அது கைங்கர்யரூபமென்றும், சேஷத்வத்துக்கு பாரதந்த்ர்யமாயேயிருக்குமென்றும் நியமமில்லையிறே அது சேஷியுகந்த தென்னத்தான் கூடுமோ? சேஷத்வத்தால் சேஷிக்குவருமதிசயம் சேஷிக்கு பாரதந்த்ர்யமாயேயிருக்குமென்று நியமமில்லையிறே. சேஷத்வத்தாலே கிம்கரரூபமாகவும் சேஷித்வத்தாலே சேஷிக்க

ஸா.கா॥ ஸமஸ்தகைங்கர்யஸ்ய ப்ராப்யதயா ஸமஸ்தகைங்கர்யஸ்யாவிப்ராப்யத்வஸம்ப்ரதிபத்தி: (திருவடிநிலையாழ்வாருடைய) பாதுகாயா: (ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிலே தெளிவிதி) ராமாநுஜஸ்ய ராமேண ஸஹ ப்ரவ்ருத்தேந ஸமஸ்தகைங்கர்யப்ரயோஜநதயா ஸமஸ்தகைங்கர்யம் ॥ பாதுகாத்மநஸ்ஸ்வஸ்ய ஸ்வரூபேண ஸஹ நிவ்ருத்தஸ்ய தச்சேஷிபரதஸ்ய ஸர்வாத்மநா பாரதந்த்ர்யப்ரகாரேண ஸமஸ்தகைங்கர்யப்ரயோஜநதயா ஸமஸ்தகைங்கர்யம் ப்ராப்யமிதி நிதர்சநம் | «நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாந» இத்யாதி ஶேஷகாயாஸ்வதாரரூபத்வாதிதி பாவ: | (திருமந்த்ரார்த்தாநுஸந்தானத்துக்குறுப்பாக அப்புள்ளாரருளிச்செய்யும் விரகு இதீ) அத்ர ஸ்வாமிநாராயணஸ்ய ஸோதாஹரணம் ஶ்ரீமத்ப்ராஹ்மணாதேஶோபாய: (இதின்படியிலே) அத்ர ப்ரகாரேண (அயத்திலுமிது)

ளம்॥ அருளிச்செய்தவிடத்து. இதின்படியிலே அர்த்தத்திலும் வாக்யத்திலுமு
ள்ள வாக்யங்களைத் தெளிந்துகொள்வது, இவற்றில் ஈச்வரனுக்கு ப்ரகா
சித்த சேஷித்வம், சேதநாசேதநஸாதாரணமாகையாலே சே
தநாசேதநமான ஸ்வாமித்வமாகிற விசேஷத்திலே பர்யவஸித்த
நாலம்பிக்க த்ரவ்யம் இப்படி தன்னுடைய சேஷத்வமும் ஸாதாரணமா

ஸா-டீ॥ நிரூபகமாகவும் ஸாதாரணத்ரவ்யமான தாஸபூதஸ்வா
மிகங்களாலேயிப்படிவிசேஷாகாரமாய் ஸித்திக்குமென்றிலப்போதித்தை
சேஷஸாதிக்யமாக முன்பு சொன்னது கூடாதொழியாதோ? இந்த தா
ஸஸ்வாமிகங்களை இம்மந்த்ரம்சொல்லத்தான் (வா-மாட்டுமோ) கூடுமோ?
இதுலே இவைகளை விவக்ஷிக்கவேணுமென்கைக்குத்தான் நியாமகமுண்டோ
வென்ன விதற்குத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) பர்யவஸா
மாய் ஸித்திக்கிறதென்றுமளவாலே (ஸாதாரணமாகையாலேயித்யா
தி) சேதநஸாதாரணமாகையாலே உத்கர்ஷாவஹமல்லாமையால்
ஸ்வாமித்வத்திலே பர்யவஸிப்பிக்கை உசிதமென்றபடி. சேஷித்வமாவது
சேஷசேதநாதிரூபம் ப்ரதிஸம்பந்தயோஜநமாதாதிசயாதானம் ।
ஸ்வாமித்வமாவது ஸ்வ ப்ரதிஸம்பந்தயோஜநமாத்ரஸம்பந்தாதிசய
மாதிசயாதானம் இங்கு ஸாதாரணத்தை விசேஷத்திலே பர்யவஸி
ப்பிக்கையாவது அதிசயாதானமாத்ரஸாதாரணத்தை சேஷிணோஸ்வ
ரூபாதிசயாதானமாத்ரவிசேஷமாக வழிகை (ஸாதாரணமா
கையாலேயித்யாதி) சேதநஸாதாரணமாகையாலே சேஷத்வமாத்ரமி
வ்வயிகாரிக்கு ஸ்வரூபவிசேஷப்ரவ்ருத்தமல்லாமை
யாலே தாஸ்யம் தாஸத்வத்திலே விச்ரமிப்பிக்கை யாவச்யகமென்றப

ஸா-கா॥ ப்ரயோஜநமாத்ரப்ரதீதி: "ப்ரத்யக்ஷாஹம்ஷிகேசோசேஷ
வ்யாகாரணம் பரமேயா । ரக்ஷகஸ்வரஸம்பந்தோநிதேஷாமீய தே"
இத்யுக்த்வா தமேவாஷேண ரக்ஷ்யப்ரதீதி: ஸம்பந்தேநகேசவ
ப்ரதீதி: வாக்யேகேவ "ஸ்வாமித்வ" ப்ரயோகம் ரக்ஷகஸ்ய ப்ரதீதி: அந
ந்தரம் "தா" இதி ரக்ஷ்யப்ரதீதி: । ஸர்வபாவஸ்ரோகேணதயாச
கேசவப்ரதீதி:। ஸேதுள [illegible] ஜநாந்யாகஸலக்ஷப்ரதிபம்ய நி
ப்ருத்ஸ தஸ்ய கேசவப்ரஸித்தீதி ஜ்ஞாதவ்யமிதி பாவ: । உக்த
ஷு ஸம்பந்தேஷு சேஷசேஷிபாவஸ்ய ப்ரகாராந்தரேணாவ
யிகாரிஸ்வரூபநிரூபகத்வேநப்ரதாஹ— (இவற்றிலேயீச்வரனுக்கி
த்) சேதநேதி ப்ரதீதஹேதும் ஸ்வாமித்வம் । சேஷோஹமிதி ப்ரதீத
ஹேதும் தாஸத்வமிதி விவேக: । சேஷித்வசேஷத்வயோ: ஸ்வாமித்வதாஸத்வ
பர்யவஸாநஹேதும் உபயந்த்ரப்ரகாசத்வேநாஹ (இவற்றில்

ஜம் ॥ கையாலே தாஸத்வமாகிற விஶேஷத்திலே விஶ்ரமிப்பித்தநாகவிக்கவேணும். இவற்றில் ஸாமாந்யமான ஶேஷஶேஷிபாவம் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தியாலே ப்ரகாஶ்யம் இதன் விஶேஷமான தாஸத்வஸ்வாமித்வங்களிருவரும் சேதநராய்த்தோற்றுகையாலே ஸ்பஷ்டம். இப்படி

ஸா-நீ ॥ டி. ஶேஷத்வமாவது ஸ்வபரஸ்வப்ரயோஜநஸம்பந்தபரகதாதிஶயாதாயகத்வம்। தாஸத்வமாவது ஸ்வபரஸ்வப்ரயோஜநஸம்பந்தஸ்வவ்ருத்திஸம்பாதநார்ஹபரகதாதிஶயாதாயகத்வம் இங்கு விஶ்ரமிப்பிக்கையாவது பரகதாதிஶயாதாயகத்வரூபஸாமாந்யத்தை ஸ்வவ்ருத்திஸம்பாதநார்ஹபரகதாதிஶயாதாயகத்வரூபவிஶேஷமாக நிஷ்கர்ஷிக்கை. இத்தால் ஶேஷத்வாதேர்தாஸத்வாத்யாபாதகதயா இதன் கார்யத்தை யதன் கார்யமாகச் சொன்னது கூடுமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் கீழ்ச்சொன்னவப்புள்ளார் வாக்யத்தில் பேரணியென்கிற பதத்தில் வ்யக்தம். காரணமென்றேயங்கு பேரணி ஶப்தத்தையிட்டு உபகாரணமாகச் சொன்னது தாஸத்வவிஶ்ரமாதாரகாரணமென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயிறே. ஆனாலுமிந்த தாஸத்வஸ்வாமித்வங்களுக்கு மந்த்ரத்தில் வாசகமுண்டோ, ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி என்னில் தாஸத்வாதிபரமாகில் ஸாமாந்யமான ஶேஷஶேஷிபாவம் ப்ரகாஶியாதொழிகையாலே பிஸ்வரானைப்பற்ற அசேதநங்களுக்கு ஶேஷத்வமிங்கு ஸித்தியாதொழியாதோ? லக்ஷணாதோஷமும் வாராதோ? இனி ஶேஷஶேஷிபாவமே ப்ரகாஶ்யமென்னிலிங்கபேக்ஷிதமான தாஸத்வாதி ஸித்தி இல்லாதொழியாதோ, உக்தரீத்யா நாராயண ஶப்தத்தில் சதுர்த்தியும் ஶேஷத்வமாத்ரவாசகமாகையால் தத்த்வமாக விஶிஷ்டாராத்ர்ய ஸித்தியொழிய கைங்கர்யஸித்தியில்லாமையாலிதன் கருத்தில் கைங்கர்யம் ப்ரார்த்தநீயமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றில் ஸாமாந்யேத்யாதி) (சதுர்த்த்யேதி) தாதர்த்யவிஶிஷ்டாதிபாவஃ। ஆனால் தாஸத்வாதிகள் ஸித்திப்பதெவ்விடத்திலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதன் விஶேஷமிதி) சேதநநிஷ்டஶேஷத்வதாஸத்வாதிகளும் சதுர்த்தியில் தானே ஸித்திக்குமென்று கருத்து. தாதர்த்யவிஶிஷ்டமான சதுர்த்திக்கு தாஸத்வாதிகளில் ஶக்தியில்லாமையாலிதுகளிலே ஸித்திப்பதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இருவருமித்யாதி) சேதநத்வம் ஶேஷஶேஷிணோ

ஸா-கா ॥ ஸாமாந்யமானேதி) (இப்படி நாராயணஶப்தத்திலுமிதி) நாராயணஶப்தஸ்ய சதுர்த்யா ஸாமாந்யேநாதிஶயவ்ருத்திஸம்பாதயித்ருத்வம் ஸ்பஷ்டம் ஸித்தம், கைங்கர்யவ்ருத்திஸம்பாதயித்ருத்வம் கார்யஸித்த்யர்த்தஃ। (ஶேஷத்வஸ்ய) தாஸத்வபர்யவஸாநஹேதுமாஹ—(இதில் ஸாமாந்யமானே

௨௬ || நாராயணஶப்தத்திலும் ஸாமாந்யமும் விஶேஷமும் கண்டுகொள்வ
து. இதில் ஸாமாந்யமான ஶேஷத்வத்தாலே சேதநனுக்குப் ப்ராப்யமான
கிங்கரத்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வமாகிற விஶேஷத்தாலே கைங்கர்யஸ்வரூபமான
பாரதந்த்ர்யமாயிற்று. இப்படி ஶேஷித்வத்தாலே வந்த ஸர்வேஶ்வரனு
டைய அதிஶயயோகமும், ஸ்வாமித்வமாகிற விஶேஷத்தாலே அவனுக்கு
பாரதந்த்ர்யமாய் ஸித்திக்கிறது. சேதநருடைய லக்ஷணத்தில் ஸர்வே

ஸா-டீ || ஸ்வாமித்வஜ்ஞாநத்வயோகாத்தையாகையாலும் சேதநத்வம் ப்ரயோஜக
ரத்திலும் ஸ்வீகாரத்திலும் இருவருக்கும் தோற்றுகையாலும் ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளி
லே ப்ரயோஜகத்வம் ஸித்திக்குமென்று கருத்து. இப்படியென்னது ப்ரயோஜக
ரத்தில் போலே நாராயணஶப்தத்திலும் ப்ரகரணத்தாலே ஸாமாந்ய
மத்யம ஸாமாந்யத்தாலே விஶேஷமாக வென்றபடி. இப்படி ஶே
ஶேஷித்வத்தால் ஶேஷியுக்த கைங்கர்யம் பாரதந்த்ர்யமென்
கிற ஸித்திக்குமென்பது கூடினாலும் ஶேஷித்வ நியந்த்ருத்வாதிகள் சே-
தநலக்ஷணத்தில் ஈஶ்வரனே ப்ராப்யனும் ப்ராபகனுமென்று முன்பு சொன்ன
து கூடுமோ ? ஶேஷித்வ நியந்த்ருத்வங்களில் சேதநர் பக்கல் ஸதிஶ
ஸம்பந்தங்களன்றோ ? இச்சேதநர்க்கும் ஶேஷித்வ நியந்த்ருத்வங்கள் ஜ
ஞ்வெ ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களாயிருக்க இவற்றுக்கு முன்பு சொன்ன ஸந்த்யோக
ஶேஷத்வந்தான் ஸித்திக்குமோ ? ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் ஸாமாந்யத்தைப்பற்ற ஶே
ஷத்வ நியாமகத்வங்களுண்டாயிருக்க இவற்றை லக்ஷணத்தில் சேத
ப்ராப்யப்ராபகரென்கைக்கு நிபந்தநமாகச் சொன்னதுதான் கூடுமோ
வென்ன அருளிச்செய்கிறார். (சேதநருடைய இத்யாதி) ஶேஷித்வஶே
ஷத்வாதிகளை ப்ராப்யப்ராபகத்வாதிகளுக்கு நிபந்தநமாக முன்பு சொ
ன்னது நிருபாதிகவிஷயமாகையாலும் சேதநர்க்குள்ள ஶேஷித்வ
திகளும் ஈஶ்வரனுக்கு ஸாமாந்யஶேஷத்வாதிகளும் ஸோபாதிகங்களாகை
யாலே இங்கதிப்ரஸக்தியில்லாமையாலும் ப்ரஸங்காவகாஶமில்லையென்

ஸா-கா || நிருபாதி தாஸத்வ நிஷ்டா ஸ்வாமித்வ ஸ்வீகாரஜாத்ய
விகார நாகிம்கிங்கர்த்வ ஶேஷ ஸாதிஸாத்யாஸ்தயாவிகல்பஸ்ய
ஸ்வமேதாமே தஸ்யஜ்ஞாநஸ்யாபரஸ்வை சேதநே கைங்கர்யஶ்
ரிஷாவ: | ஶேஷித்வஸ்ய ஸ்வாமித்வபர்யவஸாநமைகாந்தம்— (இப்படி ஶே
ஷித்வத்தாலேஜதி) ஏவம் சேஶ்வரஸ்ய நிருபாதிகஶேஷித்வேந நிரு
பாதிக நியந்த்ருத்வேந ததா ஜீவஸ்ய நிருபாதிகஶேஷத்வேந நிரு
பாதிக நியாம்யத்வேந ச ஜீவாபேக்ஷயா ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ப்ராப்யத்வ
ஜீவஸ்ய ப்ராபகத்வம்— (சேதநருடைய இதி) ஶேஷித்வ நியந்த்ருத்வயோர

[illegible] நான் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. இவர்களு
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] ஒரு [illegible]
[illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ? [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] இவனே [illegible] [illegible] [illegible]
வருவிச் செய்கிருர். ([illegible]) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] கருத்து. இப்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] வருவிச்செய்கிருர். ([illegible]) [illegible]
[illegible] [illegible] இவ்வளவு [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] — ([illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] | [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

உ௰ || ரக்ஷிக்கை ஶரண்யனுக்கு ஸ்வஸங்கல்ப நியதம்*| நிலைநந்த தாரகனாய் நியமிக்குமிறைவனுமாய், இலதொன்றெனுவகையெல்லாந்தனதெனுமெந்தையுமாய்த், துலையொன்றிலை யெனநின்றதுழாய் முடியானுடம்பாய், விலையின்றி நாமடியோமென்று வேதியர்மெய்ப்பொருளே (௰) * * *

ஸா-டீ|| ஸம்க்ருஹிக்கிறார். (நிலையிதற்ரியால்) (நிலை) ஸ்திதி, இதுவஸ்துக்கு முவஞ்சணம் (நிலைதந்ததாரகனாய்) வடாதிகு ஷ்த்திஸூதமாகிவதன்றிக்கே தன் ஸ்வரூபமாய் நங்களாக ஸத்தாஸ்திதிகளை ஸங்கல்பித்தயாரகனுமென்றபடி. (நியமிக்குமிறைவனுமாய்) ஓராவாயிக நியந்தாக்களான ஜீவர்களைப்போலன்றிக்கே நியமநத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய வீஶ்வரனுமாய் (ஒன்றிலதெனுவகை) இதொன்றுமவனுக்கு ஶேஷமன்றென்னவொண்ணாதபடி. (எல்லாம் தனதேனுமெந்தையுமாய்) ஸகலவஸ்துவும் தனக்கு ஶேஷமென்னப்படும் ஸ்வாமியுமாய், இதற்கு நின்றவென்கிறதோடநுவயம். (துலையொன்றிலையென நின்ற) இவனுக்கு ஸமமான வஸ்து ஒன்றுமில்லை என்னும்படி நின்றவனை. (துழாய் முடியானுடம்பாய்) ஸ்ரீதுளஸீமௌலிக்கு ஶரீரமாய், துழாய்முடியானென்கிறவித்தால் அவனுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹம்போலே ஸ்வயமதாகிநியமேந ஸவரூபம் ஶரீரமாகலாமென்று கருத்து. (விலை) க்ரயம், உபாயமென்றபடி. (விலையின்றி) உபாயமொன்றுமன்றிக்கே. (நாமடியோமென்று) நாம் தாஸபூதரென்று (வேதியர் மெய்ப்பொருள்) வைதிகத்தை யதாவத்தாக வறிந்தவருடைய ஸத்யபூதமான வசநம் "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம், யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" இத்யாதிகளாலே வேதங்களிலே இஶ்ஶரீராத்மபாவஞ் சொல்லாநிற்க விதன் தாஸ்யத்துக்கு பாயகமுமில்லாதிருக்க வித்தை மணமாக்கின

ஸா-கா|| ஸ்ருதேஃ ஶாரீரகஶாஸ்த்ரஸ்ய ச தாத்பர்யம் தத்ஸங்க்ரஹம் ஆஹ ஸங்க்ஷிப்ய அவதாரயதி [நிலைதந்தவிதி] [நிலைதந்த] ஸ்திதிப்ரதோ ஸத்தா ஸத்தாப்ரதஸ்ய (நியமிக்குமிறைவனுமாய்) [illegible] [இலதொன்றெனுவகை] ஏகம் தஸ்ய ந ஸம்பவதி வஸ்து யதா யோக்யதா தஸ்ய தயா [எல்லாந்தனதெனுமெந்தையுமாய்] "ஸர்வஸ்ய வஶீ" இத்யாதிப்ரகாரேண ஸர்வம் ஸ்வகீயமிதி வததோ ஸ்வாமிநஃ | ஸர்வதா ஸர்வப்ரகார நியந்த்ருத்வஶேஷித்வாநுஸந்தாநாதி [துலையென்னிலையென நின்றதுழாய் முடியானுடம்பாய்] ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே ந ஹி தஸ்ய துளஸீதாமாங்கிதகிரீடஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஶரீரபூதாஃ | [நாம்] வயம் [விலையின்றியடியோம்] க்ரயணம் விநைவ தாஸாஃ நிருபாதிகதாஸாஃ ததீயாஃ | [என்று] இதீத்யர்த்தஃ | [வேதியர்மெய்ப்பொருளே] "ஸகாரே

ஶ்ரீயதேர்த்ரமம் பதி ஸர்வஸ்வதந்த்ரஸ்ய விஶ்வாத்மதிஶ்வாநர்த்தஃ வ்யாஸ்ரிஷம்

வ்ருத்திக்ரந்த ஸம்க்ஷேபதோ வ்யக்திர்வ்யாக்யாஸ்யதேஃ । தச்சேத்ர ஸம்க்ஷிப்த்ய

ஸா- நீ॥ வர்கள் வேதத்தையப்யாஸித்தாகவிருந்தவர்களென்றென் றுகருத்து இந்த வ்ருத்திக்ரந்தம் ஸம்வ்யாகாயாமதமென்று காட்டாநின்றுகொண்டு ஸ்கந்த பரமார்த்தவிஜயவ்யாஸ்யோஜகஸ்ய நாமி இது வ்யாஸமென்கிறார். (யதேர்த்ரதிக்ரியாஃ) [வந்தம்] ஶ்ரீராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகள் கவிதார்க்கிகஸிம்ஹா த்ரஸமஸ்தவ்யாப்திவிரோதிவியர்ஃ । தந்திரதத்தோநாதயாநுஷ்டா நாதிகாரஸம்பாத்தகமாஹாத்ம்யமிதைணாஸ்ய வ்ருத்திக்ரந்தஸ்ய வ்யாக்யா ஷேஷ்டோக்திஃ । ஸம்க்ஷேபதோ, என்கிறவித்தால் க்ருதயுகாதிகளிலே இது ஸங்க்ஷேபமாக்ஷதமென்றதாய்த்து. கலியுகத்திலே கலிஸ்வபாவம் காவிதமென்று கருத்து. பதி என்கிறத்தால் ஸம்க்ஷேபவிஶேஷமஹிமா தோற்றுகிறது. [விஶ்வஸ்தருத்தி] இவ்வ்ருத்திக்ரந்தமானது தன்னையதிர்ந்தவ ரெல்லாருக்கும் வ்யாப்திவிரோதிவிமர்ஶநிவ்ருத்திக்குறுப்பாயிருக்கும் விவ

ஸா-கா॥ ணைாவ்யதேவிஷ்ணுஸ்வரூபமொகேஶ்வரோஸ்ஸமிஃ॥ உஜ்ஜ்யதாவிஷ்ணுநாமஸீர்கைாரேணாவ்யதே-தயா॥ ஶ்ரீகாரஸ்து தயோஜ்ஜ்யாஸ" ஜகிவ்ய ணவமஸம்க்ஷேணதீக்ராதிஶ்ருதிவாசிஶீலமதிலஸ்ரிதயாஶமதோயுஜஜ்ய யுஃ । வேதாந்தநிஷ்டாநாநாஶாயெயக்தாதிஸிஸ்ஸம்ஸமஸ்ஸ்ஸ்ரீரதயா வ்யாகாஶதஜதி ஹாவஃ॥ வதஶதிகாரோத்ஸ்வ ஸம்ப்ராஜ்ஞாநநிவர்த்தகஸ்ய ஸம்வேதாந்தஶாஸ்த்ரார்த்தநிவர்த்தகஸ்ய வ்யாஸவ்ருத்திக்ரந்தஸாம தஸ்ய ஶ்ரீபராஶரபகவதாமவேஸ்ய ஸம்பந்தஸ்ய ஜ்ஞாநம் கலியுகே த்ரேதாயாம் ஸாமர்த்யவஶாத் ஸ்ரீஸாத்விகாதிஷு வசிஷ்டேந கருணிவிஜ்ஞ "ஶ்ருதநிவஸ்ரோத்ருஷேஶ்ருதேதெத ஜஸம் ஸம் விதம்ஸவதீ" க்ருத ஸ்வ்யகாரேண வ்யாஸஜ்ஞாநாத ஸம்ஜ்ஞ ஸம்விஶ்வாவ்ருத்திஷ்டாஸம தே வ்யாஸவிஶ்வாநிஷ்டை வாராஷெ ஸந்திஹிதேஸதி வேதாந்தகாந்த யுஜநஜிஜ்ஞாஸா க்ருத்ஸ்நதஸ்யாநுநாயாம ஹேவாகேந ஶ்ருதாரேண வ்யயராநோஹேதுகயா கலிஶாஸ்த்ரோஜாஷ்டோ நிவ்ருதேத்தாஸவதீ தி தநிஜ்ஞா ஸகதி [யதேர்த்ரதிதி] விஶேஷஜ்ஞாநநிர்தஃ கொஷாஸ

௨௦ || வைதிகஸமயம் தத்த்ர ஸ்தாபநார்த்தமேவாகப்ரயோஜநமேதத் கமாகவேராவகோராவாஹநம்: ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரஸ்த்ருதீய: ||
ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம: |

ஸா-நீ || ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தவனுக்கு பரவாதிஜயத்துக்குமுறுப்பாமென்று கருத்து. (தத்ர) தஸ்மிந் பாரார்த்யே (ஹேவாக:) கௌதுஹலம் ||

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகதிருராஜவரணாரவிந்தசஞ்சரீகஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாரஸ்வாதிந்யாம்
ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகார: ||

—)(✕)(—

ஸா-கா || ஜீவவிசேஷப்ரதிபாதநஸதி நிஷ்ப்ரத்யூஹவதி. அதோ விவேகிபிஸ்தத் ஜ்ஞாநம் ஸம்பாதநீயமிதி பாவ: ||

இதி ஸ்ரீ ஸாரஸ்வதராஜதிலகஸ்ய ஸகலவித்யாநிதே:
ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய ஸந்தாந
ஸ்ரீநிவாஸாசார்யேண விரசிதாயாம்
ஸாரப்ரகாசிகாயாம்
ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகார: ||

ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம: ||
அர்த்தபஞ்சகாதிகார: ||

ஸா-நீ || இப்படி ஶரீராத்மபாவாதிஸம்பந்தம் ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யமென்றால் அர்த்தபஞ்சகமே ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யமென்கிற பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதியாதோ, அவர்களிஸ்ஸம்பந்தத்தை விசேஷித்து அர்த்தபஞ்சகார்த்தத்தை விசாரித்தார்களென்னிலப்படி கல்பிக்கைக்கு நியாமகமாக ஒரு ப்ரமாணமுண்டோ? அப்படியொரு ஸம்ப்ரதாயந்தானுண்டோ? இஸ்ஸம்பந்தம் ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யமென்றால் பூர்வாதிகாரத்திலுபபாதித்தபடியே இத்தாலே தானேன் அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநமெல்லாம் ஜ்ஞாதமாக ஸித்திக்கையாலர்த்த

[illegible] ||

[illegible] தானுண் [illegible] தங்களா [illegible] ஒரு [illegible] முண்டோ? [illegible] இந்த [illegible] [illegible]

[illegible] ||

[illegible]

ஏக|| த்ரிம்ஶிவ்யஞ்ஜயந்தம் ஏநந்தம் தத்ப்ராயம் சாயமேவ விதுஸ்ஸம்ஏதஸ்வஸ்வ-
வேதீ || நாராயணாதி ஶப்தங்களிலே விவக்ஷிதமான ஸம்பந்தவிஶேஷ

ஸா-நீ||(தத்ராவாதம்) ப்ராப்திவிரோதிவர்க்கம்|(ஏகத்ரிம்ஶி) ஏகாரவா
சிநிஶப்தே, நமஸ்ஸப்தத்தில் ஏ ஐ த்ரம்ஶத்திலென்றபடி. (வ்யஞ்ஜயந்தம்) ஶப்
தேநாஸ்ய தஸ்ய ப்ரகாஶயந்தம் (ஏநம்) ஏதம் (தம்) ஸர்வஶேஷாக்ஷராண
ஸ்ருதித்யாதிகளிற்படியே தன்னர்த்தையறிய ஸகலஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதி
ஹாஸபுராணாத்யர்த்தங்களையெல்லா மறிந்து தாவத்தாக ப்ரஸித்த
மானவென்றபடி. (தத்ப்ராயம்) தஸ்ய ஶப்தேநார்த்தஸ்ய சார்த்தஸ்ய
ப்ரகாஶகம், கவிஶப்தேந வாரஶ்ரோகஸம்க்ரஹ: | வ்யஞ்ஜயந்தித்யா
திவசநங்களாலே அர்த்தஸ்வகத்தின் விஶிஷ்டாகாரத்தை ரஹஸ்யத்ர
யம் ப்ரதிவாதிக்கமாட்டுமோ வென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம் | (ஸ
ர்வவேதீஸம்ஏத:) ஸர்வஜ்ஞேந ஸர்வேஷாம் ஸம்ஏதத்வாத் | இத்
தால் "சவிசேத்யேவதவே" இத்யாதிகளில் ஸகலஶாஸ்த்ரபரிஜ்ஞாநம்
வேணுமென்றது அர்த்தாவகஜ்ஞாநார்த்தமாகையாலே இந்த ரஹஸ்
த்ரயத்தி லர்த்தஸ்வகமறிந்தவ னுபயுக்தஷ ஸர்வஜ்ஞனாகையாலிவ
ன் பக்கல் பண்ணின அதிகாரபரித்யாகவொத்யம் பரிஹ்ருதம்—
இனி கீழ்ச்சொன்ன சோத்யங்களில் ஸம்ப்ரதாயவிரோதத்தை பரி
ஹரிக்கிறார்; (நாராயணாதியான ப்ரயோகாக்யத்தாலே) ஞாநிஶ

ஸா-கா||அர்த்தம் ப்ரதீயதஇத்யர்த்த:| நநு தாத்பர்யவிஷிதவாக்யா
ர்த்தம் செகாயர் வஸிஸிதிவேதிஷம் "ஶேஷீபராயர்ஸாதி" க்ருத்ர
பரார்த்தஸ்யஶேஷகோக்தே: பரார்த்த ரூப தாத்பர்யஸ்ய ச,
தஸ்யார்த்த ஸவார்த்த:, ப்ரயோஜநம் யஸ்ய ஸதத்த்வ: தஸ்ய ஹாவ
ஸ்தாத்பர்ய்யேதிவ்யுக்தே:, "நாகிம்சித் கார்த்தமஶேஷகவிதிந்யாயா
த், கிம்காரஸ்யஶேஷத்வஶயஸ்ய ச அடிகஹேதவ்யாபாரரூபசெகம்
கார்த்தஸ்ய தாத்பர்யஸ்ய தாத்பர்யாசோய நதித்யர்த்த: || ஸவம் சாபயர்
வஸாநாத் ஹாமவததொகாசார்த்ஸ்யாவி ஹமவதிஶயாயாயககாது
ச தாத்பர்யாரேவ ஹாமவததொகார்த்ஸ்யாவி ஹமஸேந ப்ரதீதிரி
திஹாவ: | [ஏகத்ரிம்ஶி] நஏஐத்ருத்ரமிஷெய்ஸஸாதம் த்ர்யாசசெ
ஏஏ ஐதிஶப்தே [தத்ப்ராயம் சயம்] தசிவரணரூபதாத் ஏவஏம் த்ர
ஸமாநார்த்தம் | அயம் ஷஷ்டி சதார்த்தஷஷ்டேந விஶிஷ்டம் ப்ராப்யம் ப்ர
தீயதே | நாரஶப்தாஹ்ராதுசேராஷணச ப்ராப்யஸ்வரூபம்,
ப்ரயோகேந விஶிஷ்ட விரோதியோகமத்யஸ், அதீய த்ருதீயவதா
ஹ்ராம் ஸஹிவ்யாஹ்ருதாஹ்ராம் ஸாயுஜ்யாய ப்ரதீதி: | தத்ராப்ர
த்ரவண்ணே சதார்த்ராரேவ ஹமம் ப்ரதீயதே | விரோதிஸ்வரூபம் ச

உரு|| த்தைவிஷயத்துக்குதளமாக்கிஇத்தையநுபவயித்திருக்கும் ஸமந்வயத்தை சிலர் விசாரித்தார்கள். இஸம்பந்தத்தோடேகூட ஷஷ்டியங்களென்று சிலர் அநுஸந்தித்தார்கள். இஸம்பந்தம் போலே ...

ஸா-நீ || ஜைநவ்யாணவாதிஸம்ப்ரஹம்| இவைகளில்பரஸ்ரீரா தூஹாவராயம்வ ஸம்பந்தம்யஸ்ய ஸ்பஷ்டதம் வ்யதீத்யஹாவெவதூதாஸமந்வயவிஷயங்களாகவிவக்ஷி தமென்கிறார்|(தளம்) ஆதாரம் (தளமாக்கி) விஷயங்களையெல்லாந்து க்கு முவஜீவ்யகெடந வ்யாநமாகையாலே விஷயக்ஷணித்து என்றபடி. (அநுபவயித்திருக்கும்) விஷயிக்கு ப்ரயோஜகமாகப்பற்றியிருக்குமெ ன்றபடி. பரஸ்ரீரா தூஹாவராதங்களான பெஷபெஷிஹாவாஜ்களா லேயிறே பரமாத்மன் வ்யாபகமுயும், ஜீவன் வ்யாப்யவாயு மிவனுக்கு தகவ்யாப்திவிசாரஷயமாயும் தமஸ்கரணமும் புவாயமாயும், ஸ்வதந்த்ராஹிதாந ஶேஷாதிகள் விரோதியாயும், விஷிப்பது. இஸ்ரீரா தூஹாவஸம்பந்தம் நாராயணாதிஸப்தங்களிலே விவக்ஷிதமாயிருக்கை யாலே; ஸமந்வயஸூத்ரத்தை விசாரித்தவர்களுக்கு மிஸம்பந்தம் ஸ்ரவணம் வஜநீயமாகையாலுமிது விஷயங்களுக்கெல்லாமு வஜீவ்யகெடந வ்யாநமாகையாலு மிஸம்பந்தமில்லாதபோது தானு மில்லையாம்படி இத்தையநுபவயித்திருக்கிற ஸமந்வயத்தை இவர் கள் விசாரித்தபோதே இதஸ்யவமதமென்று மிடம் விஷிக்கையாலு மிவர்களித்தை விஷயக்ஷணித்தே ஸமந்வயஸூத்ரத்தை விசாரித்தா ர்களென்கை யுவெவஜமாகையால் ஸம்வாயவிரோதமில்லையென்று கருத்து. இத்தாவித்தை விஷயக்ஷணித்தார்களென்கைக்கு நியாமகமாக ப்ரமாணமுண்டோவென்கிற வொத்யம் வரிஹரதம். இனி இப்படி ஸம் வ்யாயாஹாரமுண்டோவென்கிற வொத்யத்தை வரிஹரிக்கிறார். (இ ஸம்பந்தத்தோடே ஐகத்ரூநி) இஸம்வாயங்களிரண்டும் ஸூவங்களா கையாலே இவற்றிற் கவிரோதங்கொள்ளவேண்டுகையா லமந்வயத் தை விசாரித்தவர்களு மிஸம்பந்தத்தை விஷயக்ஷணித்தார்களென்கை யே உசிதமென்று கருத்து. (ஷஷ்டியங்களென்று சிலர் அநுஸந்தி

ஸா-கா|| நஶேஷத்யத்ரநிஷெய்யாவகஶெஹராஜத்யர்த்தவகாராதநுவ விவரணாவவாஶேஷ்ராஸமந்வயவ்ரதிவாதகஜதிஷ்யா தூதெ| ஸமந்வயவ்ரதிவாதகதூஹாத்ரதூவக்ஷந்தெ| நஸமந்வ கவெஷ்வ வ்யாயஷா ஶேஷக்ஷஜெஷயகம் வ்யதீயதெ தகயஸம் பந்தெயாவி ஜ்ஞாதவ்யஜதி ஷவஹ்ருக்தூத்யதூஹ| (நாராயணாதிதி) (தளமாக்கி)ஆதாரம்க்ரகாதந்வெஷவாதயமந்வயகஜ்ஞாநவெஷ்யதூஸமஶ் ஸமந்வயஜ்ஞாநஸ்ய உவயொமஜிஜ்ஞாஸயாவ்ஸூத்தி (இஸம்பந்தம்போ

[illegible]க்கு விசேஷித்தறியவேண்டுவதாகச்சேர்த்த [illegible]மெ
தென்னில், “[illegible]
[illegible]

[illegible]த்தார்கள்) [illegible] நிரூபணம்பண்ணினார்
களென்றபடி. [illegible]த்தை விசாரித்தார்களென்று கீழ்வாக்யத்தில்
சொன்னது, [illegible] பண்ணினார்களத்தனை
யொழிய இவர்களைப்போலே [illegible] பண்ணினா
ர்களல்லரென்றபடி. இத்தா [illegible]களுடைய [illegible]த்துக்கிது
வுமொரு [illegible]வென்று [illegible]த்ததாய்த்து. ஆனாலும் [illegible]
மான் இ[illegible]த்தை [illegible]மாயிருக்கிற [illegible]
[illegible]ங்களென் றேகராசியாகச் சேர்க்கை
யுசிதமோ, இ[illegible]ம்போலே யிதுவும் [illegible]மறியவே
ண்டுவதாகையாலே இ[illegible]த்தை யிட்டப்படிச் சேர்க்கை யுபபந்ந
மென்னில் [illegible]த்தாலேதானே [illegible]மெல்லாம் [illegible]மா
க [illegible]மென்று [illegible] [வர்த்தமாநை]க்
கையா [illegible]மென்று தனித்து [illegible]மாகச் சிலதுண்டோ? [illegible]
[illegible]மானாலும் விசேஷித்தறியவேணுமென்னி லுபாயங்
களான [illegible]விசேஷங்களு மத்தாலேதானே [illegible]ங்க
ளாகையாலினி விசேஷித்தறியவேண்டுவதான [illegible]மில்லையென்று ப
[illegible]யத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கி
றார். (இ[illegible]ம்போலே [illegible]யால்) ([illegible]
[illegible] உபாயாகாரம் | [illegible] விசேஷம் [illegible]மா
னாலும் [illegible]தைக்குறுப்பான [illegible]தைக்காக [illegible]
[illegible] விசேஷங்களறியவேண்டுகையாலு மிப்படி
[illegible] [illegible]விசேஷங்களறியவேண்டுகையா
லும், [illegible] ஜ்ஞாதமாகிறவளவன்றிக்கே உபாய
[illegible]விசிஷ்டமாகவும் தனித்திவ்வ[illegible] மறியவே
ணுமென்று கருத்து. [illegible] இதை இ[illegible]த்தோடொக்க ஷ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஒரு திவ்யதேசாபிமான சம்ப்ரதாயகார்'' என்று சொல்லப்பட்டன. இவற்றில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபம் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவாக்ஷரத்திலும், நாராயண சப்தத்திலும், த்வயத்தில் விசேஷணங்களான நாராயண சப்தங்களிலும் சரமச்லோகத்தில் "மாம் அஹம்'' என்கிற பதங்களிலு மநுஸந்தேயம். அவ்விடங்களி லநுஸந்திக்கும்

ஸா-டீ ‖ பதங்களென் றேகராசியாகச் சேர்க்கை யுபபன்னமென்று சொல்லித்தாய்த்து. ப்ரதிதே ப்ரதிபதத்வய இத்யாதியாக வசனோக்தமான ப்ர மேயத்துக்கு முன்பு சொன்ன பரிஹாரம் ப்ரஸ்தாவாயாதுஸம்ப்ரதாயவா க்யத்தாலும் ஸித்தமென்று ஸம்ப்ரதிபத்திக்காக இங்கு ஸகலவேதாந்த தாத்பர்யாதிகாரம் பரிக்ஷது. (சொல்லப்பட்டன) சொல்லப்பட்டவைக ளென்றபடி. ஸ்வரூபரூபகுணவிபூத்யாதி ஸகலவிசேஷவிசிஷ்ட மாக அறியவேணுமாகிவிவ் விசிஷ்டாகாரத்துக்கு ரஹஸ்யத்ரயத்தில் வி சிஷ்யபோதிக்கிற சப்தமில்லாமையாலிது ரஹஸ்ய த்ரயப்ரதிபாத்யமல் லாதொழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ ற்றிலித்யாதி) (அநுஸந்தேயம்) அநுஸந்தாதவ்யம் | ஸகலவிசே ஷங்களுக்கும் விசிஷ்யவாசகமான சப்தமில்லையாகிலும் ரக்ஷகத்வாதிஉ பாகாரவிசிஷ்டமாக விவ்விடங்களில் ப்ராப்யஸ்வரூபாதிநுஸந்தி க்கலாமென்று கருத்து. இப்படியாகில் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஸகலவிசே ஷவிசிஷ்டாகாரஸித்தியில்லாதொழியாதோ? கிம்ச, ப்ராப்யஸ்வரூ பயத்துக்கு நாராயணசப்தமேயமைந்திருக்க இங்கு, விசேஷண ங்களானவென்னவேணுமோ, ஸ்ரீயும் ஸ்வரூபநிரூபக விசேஷணமா கையாலே வேணுமென்னில், அப்போதிவளை த்வயத்திலிரண்டிடத்தில் சொ ல்லுகிறது. நிஷ்ப்ரயோஜனமாக ப்ரஸம்யியாதோ, இவளுக்கும் விசே ஷணதயா ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வாதி பேயநாயகத்வ நஸ்வரூப நி ரூபகத்வ நாயகத்வ நவப்ரயோஜனமாயென்னில் இவளுக்கி வையுண்டென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமுண்டோ, கிஞ்ச, இவளையிட்டு ஸாமாந்யம் ஸித்தித்தாலும் ப்ராப்யத்துக்கு ஸ்வரூபமொசாமாந்யம் தான் ஸித்திக்குமோ, வென்ன இதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார், (அவ்வி டங்களிலித்யாதி, ஞானஸ்வரூபமாகவநுஸந்திக்க வேணுமென்று மள வாலே) இவ்விசேஷணங்கள் ப்ரமாணாந்தர ஸித்தங்களாயிருக்கையாலே

ஸா-கா ‖ த்யாதிவச | ஸ்ரீயோபி "அஹந்தா ப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய ஸாஹமே வஸநாதநீ'' இத்யாதி ப்ரமாண ஸ்வரூபநிரூபகத்வம் ஸித்தித்வாதி வ்ருத்தயா ஸம்ஸவாநுஸந்தேயமித்யாஹ-(இவற்றில்ப்ராப்யமா ன இத்யாதிநா) நநு வேதநாதரதோந த்ருப்யஸ அத்யேபோர

[illegible] போது "ஸ்ரீயாஸாயு[illegible]" [illegible] நாராயண[illegible] [illegible] "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா[illegible]" ஸ்ரீ:, [illegible] "ஸீதாஸக்ஷம் [illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible]

ஸா-நீ இந்த [illegible]த்தில் சில விசேஷங்களுக்கு [illegible]மில்லாத இடங்களிலும் [illegible] இவ்விசேஷங்களை [illegible] விஷயங்களாக்கி இவைகளாலே விசிஷ்டமாகவும் [illegible]க்கவேணுமென்று கருத்து. "ஸ்ரீயாஸாஜும்" என்கிற [illegible] நித்ய[illegible]மென்கைக்காக, [illegible]மும், [illegible] நித்ய[illegible] யிப்பார்க்குகின்ற போது [illegible] விசேஷண[illegible] என்கைக்காக [illegible]களுமென்றிங்கு [illegible] நிபந்தங்கண்டுகொள்வது, யதா, ஸ்ரீயாஸாஜும், [illegible] நாராயண:, [illegible] நாராயண, [illegible] ஸ்ரீ[illegible] [illegible] நித்ய[illegible] | "ஸீ[illegible]" "ஸீ

ஸா-கா|| [illegible] ஜ்ஞா[illegible] [illegible] [illegible]லும், [illegible]லும் [illegible]ணியானேதி. [illegible] | [illegible]

"நீபுந்திருமகளும் நின்றாயால்" "ஒண்டொடியாள்

இந்த

தாமரை மங்கையும் நீயும்

[நீயுந்திருமகளும் நின்றாயால்] "குன்றெடுத்து ப்பாயும்பனிமறைத்தே"

உ௪|| திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப, "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும், "உன் தாமரை மங்கையும் நீயும்" அகலகில்லேனிறையும், "உணர்முழுநலம்" "நந்தா விளக்கேயளத்தற்கரியாய்" என்றும் [illegible] சொல்லுகிறபடியே [illegible]

[illegible] (கோலத்திருமாமகளோடு) [illegible] பெரியபிராட்டியாரோடு அகலகில்லேனென்கிற [illegible] | (இறையும்) [illegible] (அகலகில்லேன்) பிரியமாட்டேன் (உணர்முழுநலம்) உணர், [illegible] நலம் [illegible] முழு உணர் முழுநலமென்றநுயிப்பது. [illegible] என்றபடி. (நந்தாவிளக்கே) [illegible], நந்துகை நசிக்கை, [illegible] மான [illegible] மேயென்றபடி. (அளத்தற்கு) [illegible] | (அரியாய்) [illegible] னல்லாதவனே. இத்தால் [illegible] சொல்லித்து. ([illegible] த்தாலும்) [illegible] மான தன் [illegible] த்தாலுமென்ற

[illegible] (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப) [illegible], "[illegible]" [illegible] (கோலத்திருமாமகளோடுன்னை) [illegible] (நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்) [illegible] (உன் தாமரை மங்கையும் நீயும்) [illegible] | (அகலகில்லேனிறையும்) [illegible] | (உணர்முழுநலம்) "[illegible]" [illegible] (நந்தா விளக்கேயளத்தற்கரியாய்) [illegible]

உம்|| ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரிணியான பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத முழுநலமான ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாக அநுஸந்திக்கவே ணும் இப்படி "ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸஹிதம் விஷ்ணோஸ்து பரம் பதம், பரம் வர்ணாம் ஸகலாநந்த ஸ்வரூபாய ஸம்ஸ்திதாய நமோ நம:" என்கிறபடியே, ஸமயாக்ருதீகமாக அநுஸந்தேயம் "தேயஸ்ஸ்ருதம் ஸ்மரணம் நாம், தத் ஸம்ஸாரணம், "ஜ்யேஷ்டஶ்ரேஷ்ட தேவேயம், யத ஶ்ரேஷ்ட

ஸா- நீ||படி. (ஸர்வாவஸ்தையிலும்) அவன் ஸ்வரூபத்துக்குள்ள ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களிலும் ஸர்வ ஜகதாதி விபூதி ஸம்ஸ்தை களிலும் வ்யாப்ய வ்யாபக ரூபங்களிலு மென்றபடி. அவன் ஸ்வரூபம் ஸர்வ ஸாரத்தாலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரிணியான இவளோ டு பிரியாதிருக்கையாவது ? அவன் ஸ்வரூபம் ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸங்கல்பம் பண் ணும்போது தானுங்கூட ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸங்கல்பம் பண்ணும் ஸ்வரூபமு டையவளாய் அது பரஸ்வரூபவிஶிஷ்டமானுப்போலே தானும் பரஸ்வ ரூபவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபமுடையவளாய் அவதரிக்கும்போது தானுங்கூட அவத ரிக்குமவளாய் வ்யாபகமும் வ்யாப்யமுமாகும்போது தானுங்கூட வ்யாபகமும் வ்யாப்யமுமாகக்கடவளாய் இவளோடு ஜ்ஞாநாநந்தாதி ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களோடுபோல ஒருகாலத்திலும் பிரியாதே நித்யயுக்தமாயிருக் கை. இப்படி ஆநந்தஸ்வரூபமானலு மிந்த வ்யாப்யஸ்வரூபம்போலே வ்யாப்யஸ்வரூபமும் ஸமயம் கலசியிருக்கில் ஸாம்யமாகாதொழியா தே, இது ஸமயாக்ருதீகமென்னில் அதற்கு ப்ரமாணமுண்டோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி) இப்படி என்னது ஆநந்தாதி விஶிஷ்டமானுப்போலே என்றபடி. (ஸமயாக்ருதீகம்) ஸமயஸம்ப ந்தம் இத்தால் அநுக்தம் சொன்னபடி. ஆநந்தாதிவிஶிஷ்டமானுப் போலே அநுக்தஸ்வரூப ஸ்வரூப நிரூபகதர்மவிஶிஷ்டமாக மநநம் யமென்று வாக்யார்த்தம் | (பஶ்ம) திவ்யாத்மஸ்வரூபம் (ஜ்ஞாந யஸ்) அவித்யாதி தாமஸ குணாதி விஶேஷா: பஞ்சக்லேஶா: | ஆதிஶப்தே ந ப்ரண்யாபாரம் அநுஜ்ஞாத்யாதி ஸமாநாந்தராதிவா

ஸா- கா||பாஸ்யத்வே திவ்யகர்மாத்ம த்ருஷ்டாந்த: ப்ரயோஜநம் ஸம்யோஜி தேவேஷ்வ: பரம் ஜ்ஞாநாஸ்யாதா—(இப்படி ஸர்வஸமயாஸ்தி தநிதி) விஶேஷாத் பக்ஷயா ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபவ்யாப்தாஸ் விஶ் ஷாத்) ஜ்ஞாநநியாத்வாத் விஶேஷாஸ் பஶ்வம் ஜ்ஞாநாம்—(தே யத்க்ஷ இத்யாதிநா) தத்ர ஸாதாரண்ய ஜ்ஞாநவத்வ ப்ரமாணதயோ க்தம் (தேயத்க்ஷ இத்யாதி) ஸர்வஸ்வரூபாநந்தஜ்ஞாநாகாராஸ் ஸ் வேஷாம் விஶிஷ்டஸ்ய நஶ்வத்ருஷ்டி காம்ஸ்யஜ்ஞாநாதிவிஶிஷ்டஶப்தயதி

[illegible]

ஸா-டீ॥ [illegible] இப்படிச்சொன்ன [illegible] ஸ்வரூபமாயிருக்கும் அதுவும் [illegible] அதற்கு [illegible] உண்டாவது, இங்கப்படி [illegible] முண்டென்கைக்கு [illegible] முண்டோ, உண்டாகிலு [illegible] நிரதிசய [illegible] மில்லாதொழியாதோ வெந்நவருளிச்செய்கிறார். [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] "வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய், உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கிறபடியே [illegible]களான [illegible]

[illegible] (வல்வினையேனை) வலியபாபங்களையுடைய வென்னை (ஈர்கின்ற) வசீகரியாநின்ற உனக்கு [illegible]ங்களாய்க் கொண்டு [illegible]த்திலே என்னை வசீகரியாநின்றவென்றபடி. இப்படி [illegible]ங்களாகில் அவை யெல்லாத்தாலும் விஶிஷ்டமாக [illegible] மிவ்வதிகாரிக்கு யிப்போது [illegible]மோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible]ங்கள் [illegible]களெள். [illegible]ங்கள் [illegible]களெள். [illegible]ங்கள் [illegible]களெள். இவ்[illegible]ணங்களி லநு[illegible]ணங்கள் [illegible]ங்களாலுமிவ் [illegible]ணங்களிலே யிவ்[illegible]ணங்களுக்கு விஶேஷித்து நோக்கா

[illegible] (வல்வினையேனை) [illegible] (ஈர்கின்ற குணங்களையுடையாய்) [illegible]

கஙி

ஐமிங்களாலே விஶிஷ்டமாக வந்தஸம்யெயம். ஸமெதிகாஶமவாஶமவா யம் நித்யவிஜ்ஞதகாகாரெத த்வாஶகெவவளகூர|யஸ்யாஸஸ்தாஹ்ய ஷெதஸ்யா ஸளஸந்திம் வ்யஜெகஸமஸாஶாகபமெஶ்வதாநுவயதவ்ய திஷிதாஃ | தஶிஶ்வஶமவமெவெஶமவ்ய்ம் ஶமவாநந்யஸமொஃஹஸ, ஐஸா

ஸா-டீ||கையாலே யிவ்வுவய-ஞாகுணங்களாலே விஶிஷ்டமாக வந்தஸம் யிக்க ஶக்யமாகலாமென்றுகருத்து. கத்வஶாவஸாஸாகுணவமணத் கவவ்யாவநாய்ம்குணாநாம் நாஶாவிதகவவ்யாவநாய்ம்வவஹா வ்யஶாணாநாஹாஶணம் குணாநாம் ஶ்ரேஷ்டகவகஷ்யாணகாஷிவவெநா தாஹாஶணஞ் குணநிஷெயவவநாநாம் ஹெயகுணவாஶகவவ்யாவ நாய்ம் | இப்படி கஷ்யாணகுணவிஶிஷ்டமானுலு மிது வ்யாவ்யமாக மாட்டுமோ? இங்கு வ்யாவ்யகம் கெஜெயெ-ஶாஜெஶ்யகவய-ஜுமென் கையாலே இதற்கு விஶஹமில்லையாகிலிந்த வ்யாவ்யுதங்கூடாதிறே, இனிவிஶஹமுண்டென்னி லிதற்கு வஶாணமுண்டோ, ஶ்ருஹணஶஶீஶநி ஷெயவாக்யங்களோடு விஶாயமும் வாராதோ, இது ஜெகஷ்டஶ்ரீ ஶவக ஸாவயவதேநவ்யஜிக்ஷயாஷிய-ஞமாய்நித்யமுமாய் ஹஶதஸம்வா தாஶமவமுமாய் ஹெயமுமாக வ்யஸம்ஶியாதோ, உஷஸஜஸஜொஷாஶஹி தமான விஶஹமுண்டென்றும் வஸவிசவிஶஹம் நித்யஶீதர்க்கில் லையாகில் அவர்கள் கெம்க்ய-ம் செய்யக்கூடாதொழியாதோ, அவர்களு க்குமுண்டாகி லவ்விஶஹங்களீஶ்வரனுக்கும் விஶஹமாகையால் அதுகளு ம் கெஜெயெ-ஶாஜெஶ்யங்களாய்க்கொண்டிங் கந்தஸம்யெயங்களாக வ்யஸம்ஶியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிருர். (ஸமெதிகாஶமவெத்யாஷி) ஸதா வகாஶமவம் ஸதா வகஸஹாவம் வ்யஜிக்ஷயாஷிஶஹிதஜித்யய-ஃ| (தகாகாரெ) தஸ்யஹமவதாவிஶஹெ | (தஸ்வெஸ்வ) தஸ்யவா ஷெவதாஸ்வ (ஸஸ்தா) கஸ்திஶதிஃ (ஸந்திம்வ்யஜெக) "விஜெயம்வத தம்திக" இத்யாஷ்ய-ஷ்ரீத்யா ஸஷிதிவ்யாவ்யுமென்றபடி (ஶக்யஃ) "வி ஷ்ணுஶக்திஃவாஶாவெயாக்கா" இத்யாஷிநாவ்யகாஶணாகாஷ்யஹணஃகா யெ-ஶாவய-ஞாவிஶெஷணகயாஶக்திஶ்வவாஷ்யாஶஷெகாவஜஸதீய வ ண்யவாவஶமவகஜஜுவெஜெஷ்யெகயஃ(யத)விஶஹெ(வ்யதிஷிதாஃ) ஹஶெஷணாஷிஶமவெண ஷ்ஷிதாஃ| (விஶஶமவமெவெஶமவ்ய்ம்) ஷாயெ-

ஸா-கா||காஸ|விஹமத்யாஶ்யகாவக நஹஶம்விஶஹஸ்யாந்தஸம்யெய கஶெஹ—(ஸமெதிகாஶமவாஶமவாயெத்யாஷிநா) கமெநநஹமவஜிஶஹ ஸ்யாவக்ஷயாஷ்யஹாவஉக்தஃ | நித்யவிஜ்ஞத்யெநவிஶஹநித்யகவஸ ஶெஸ்ஷ்டகெவ உக்தெ (ஸஜஸாஜதயுத்ய) ஜகஸாஶணகெவாவய-க்ஷ ஸவஜுவஸாஶ்யகவஜ-க்ஷம் விஶஶமவமெவெஶமவ்யுஜித்யெந-வாவிஶ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ௦||ஸ்யயஷெஉலிஷஂஜமஃ,"தஉஸ்ஃவாரஶாயாதாஸஂவவக்ஷஹாய ரூஃ" என்கிறபடியே ஸவஜமஹாஶ்ரயமான கல்யாணதிவ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டமாக வநஸஂயெயம். இவ்விக்ரஹம் வரவ்யூஹவிபவஹார்த்தாவதாரரூபேணவஂவ ப்ரகாரமாயிருக்கும்படியும் இவற்றினு

ஸா-தீ||ஶெஷ்டிதவிஷ்ணுஃ| (தஉஸ்ஃ)வ்யக்த்திஷ்ணுநாக(வாஉஃ)வாதஷ்டிதெஜதயுஃ| (ஸ்ஜமஹாஶ்ரயெத்யாஹ):"தமெக்ஷஸ்"மென்கிறபடியே ஜமத்துக்கவ்யஹிதமாகவு மஷஹஷஷணாயத்யாயாதிகளின்படியே க்ஷஹஷணாதிஉாரகமாகவு மாஶ்ரயமென்றபடி. (கல்யாணகம்) ஶாஷஸகஷவ்யாஷெகம் (திவ்யகம்) அத்யூகதஸூஷெஶகம் (மங்ளகம்) ஶாஷாஶ்ரயகவாதிகம் இப்படி கல்யாணதமாகையாலே வ்யஷிக்ஷயாதி தொஷம் வ்யஸஂஜியாதென்றும் நித்யருடைய விக்ரஹ மீஶ்வரனுக்கும் விக்ரஹமானாலும் ஸவஜமஹாஶ்ரயமான விக்ரஹமே ஶஂஸ்வரனுக்கஸாயாரணமாகையா லவர்களுடைய விக்ரஹம் கெஂகயஸ்ய வ்யயாநெராஜெஶமாகாதென்று மஹிவ்ராயம். ஜிவிஸஂஷ்டிதகமும் ஸவஜமத்தைபும்பற்ற தமெக்ஷஸஜிதாஷ்ருக்கமான வஷ்வஹிதாஶ்ரயகமும் வாஸ்வாவிஷஙமாகையாலே இவ்விக்ரஹத்திலிரண்டுமிருக்கக்கூடுமோ? இவ்விக்ரஹம் ராகூஷ்ணாதிரூபேண வரிணாமியாகக் காண்கையாலே இதற்கு நித்யவிஜகந்தான் கூடுமோ விக்ரஹங்களனேகங்களாகையாலி தே யெல்லா முவவணுமென்னில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோ? அவைத்துக்கநெரநெ௦ விஶெஷங்களறியும்படி தானெங்கனே யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவ்விக்ரஹாதிநாஹி) (ஹமவத்தாஷெதி) ஸ்ரீஶக்தீதத்ரஸா

ஸா-கா||ஹஉதஉாஶாஉவெவஜிஜ | உஶஸ்வாஷெஉத்யஜஜவெநாஜெஶிதாநஶஂ|உக்ஷஸ்வாஷஂவஉநாயஷெத்விஷ்ணுகஶெஷ்டிதம்| யாநீஜ்யாணஶெஷாணி வஜிகஉத்தகாநி வெ | ஶாராஷவாணஶெஷாணி தாநியஷெதஜநாஷஂகஃ | ஷிஹதிஉயஷுாஸிராத்தஉவஷெதாத்யஜநிஉஶஂ | விஷ்ராயஷு தகஜ்ஞாநஉவிஜ்யாவஉஸஂஷ்டிதா || ஜத்யாதிஷூக்கப்ரகாரெண வாவிக்ரஹஸ்ய வஂவிஂஶதிதகாத்தகாஷஹஷணவெஶிஷ்யஉக்தஂ| விக்ரஹப்ரகாரவிஶெஷணாஉதெக்ளா ஞஂயவிஷயஸ்யாஹிதியா ஹமவத்தாஷெவ வெஹிதவ்யாதிதஹ—(இவ்விக்ரஹாதி) விக்ரஹஹெஉவொயகஹமவத்தாஷவஉநாநி தகதயாயிகாரெ "முப்பத்துச்சின்ன" மித்யத்ரவிஷெ | "காரணஞ யெயஃ யொஷஹாணஂ விஷயாதி வஷஂ யொஷெவெஷஂஷ வ்யஹிணாதி தவெஷதஂஹதெவஉாத்தவஜிவ்யஸாஷஂ உஉக்ஷவெஶாரணஉஹஂ வ்யவஷெ"த்யாஷள நிவிஶஜமஜகாரணஹஂதமெஷ்வ ஸஉாஶ்ரயணீயகவ வ்யஸி

கூயுள்ள விஶேஷங்களும் ஶரணாகதி ஸம்ப்ரதாயத்தாலே யறியப்படும். "விஷ்ணோஸ்தாவிஶ்வஸ்தயஃ, இதிஹாஸபுராணாநாம், நாராயணீயே" இத்யாதிகளுடைய ஸம்ப்ரதாயமான "யதுக்தம் ஸாத்வதஶாஸ்த்ரயம்" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ஜ்ஞாநவி

ஸா-நீ‖ கதாதிகளில் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபுராணேதிஹாஸாதிபுராணவா க்யமுதயாவிஸ்தாரேண தேவதாந்தரதத்வஸம்ப்ரதாயபூர்வம் ஜஃ தாம்ஹிதம் நிரதிஶயஸம்பத்ஸம்ஸ்தாநப்ரகாஶ ஶ்ருதிப்ரணீதம் யோகிநாமபி காரஸ்யாதிகஸ்த்வ ஹ்ருதயேஶயே" இத்யாதிகளான வ்யாக்யாநங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ஸ்வயா, ஸ்வாத்மநேத்யாதி । ஸ்வயம் வ்யக்தத்தைச்சொன்னபடி. (ஸம்ப்ரதாயம்) "ஸர்வாவஸ்தாஸ்வேகாதி" பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள். ஆனாலும் ஶ்வாநிவனைக்கொண்டு கைங்கர்யங் கொள்ளு கைக்கு ஸாத்யஸாதநஸாத்யஸாநாதிவிஶிஷ்டனாயிருக்க வேண்டாவோ, விஶ்வஸ்திவிஶிஷ்டனல்லாதபோது ஸாத்யதாதிஶயந்தான் ஸித்திக்குமோ, அப்படி இவன் விஶ்வஸ்திவிஶிஷ்டனாயிருக்கு மென்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ, உண்டானாலு மவ்விஶ்வஸ்தி ஸித்தமாகிலன்றோ ஸாக்ஷிவாஸமான கைங்கர்யமும் ஸித்தமாயொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (விஷ்ணோஸ்தாதி) (இதிஹாஸ தீதி) த்ருதிஹாஸதள்ஸம்ஸ்தாநம் ஸ்திதிபூர்வாஜ்ஞாத்யயஃ [யதுக்தி] மாணாஃ, ஸகாரஜஸ்தோம்ஸிஷ்டஃ, பஶஃ - பராகஸ்ரம், தத்த்வ ஈக்ஷதஸ்ரம் - ப்ரஹ்ம, "ஏகம் ப்ரஹ்ம" என்று சொல்லப்பட்ட தத்த்வ விஶேஷம் இப்படி சேதநாசேதநாத்மகமான விஶ்வஸ்தியெல்லாம்கைங் கர்யார்த்தமாகில் த்ருதிஹாஸதியில்போலே யிங்கிவையெல்லாவற்றையு ங்கொண்டு ஸர்வதாகைங்கர்யங்கொள்ளாதொழிகைக்கு நிபந்தநமே

ஸா-கா‖ ஜஃப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மவதி, "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" இத்யாதிஷ்வஶ்வேஷ்வப்ராமாண்யஶாஸ்‖"ப்ராமாண்ய ப்ரஹ்மணஃ "ப்ரஹ்மா தக்ஷாதயஃகாலஸ்தவைவாஷ்ய ஜநவஃ । விஶ்வஸ்தயோஹரோஸ்தா ஜம தஸ்யஹேதவஃ । விஷ்ணுர்மாநயஃ காலஸ்ஸர்வஸ்தாநி ச திஜ । ஸ்திதேர்நிமித்தஸ்தஸ்ய விஷ்ணோஸ்தா விஶ்வயஃ । ருத்ரஃகாலாந்த காத்யாஶ்ச ஸர்வாஶ்ஶேஷ ஜநவஃ । யுகாந்தப்ரலயாயைதா ஜநார்த நவிஶ்வஸ்தயஃ" இத்யாதிஶ்ருதிஸ்மாதிவ்யாக்யாநயோர்நிவர்த்தக விஶ்வஸ்தி யோர்ம ஶ்ரீவிஶ்வஸ்த்ஸர்வஸ்வஷ்காஸாவஹாஸ்ரநிஶேஷகவ ஹ ஸ்யோர்நிர்வாஸாயர்த்த— (விஷ்ணோஸ்தாவிஶ்வஸ்தய இத்யாதிநா) உ க்தநாஸநதாநாம் விஶ்வஸ்தீநாம் ஸம்ப்ரதாயக்ரமயோஜகாகாரேண

ஶப்தாதிவிஶிஷ்டமாகவநுஸம்தேயம். இவ்விஷயங்களில் வேதநங்களா யுபவேதநங்களாயுமுள்ள விரண்டுவகையும் ஸ்ரீநாயகங்களாயும் ஸௌமா யகங்களாயும் விஷயங்களாயுமிருக்கும். ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யம்பொதுவாயி ருக்க ரஸவைஷம்யத்தாலே ஸ்ரீநாஸௌமவிஷயம் யதாயோகங்கண்டு

ஸா-தீ|| தென்னவருளிச்செய்கிறார். [இவ்விஷயங்களிலித்யாதி] ஸ்ரீநாயகங்கவ மிதற்கு நிமயநமென்றுகருத்து. விஷயதியாய்க்கொண்டபுருஷனுக்குவ வங்ளும் நிரதிஶயாநுகூல்யமாயிருக்க விவற்றில் ஸ்ரீநாஸௌமவிஷயம் வங்ளும் சொல்லக்கூடுமோ, வஸ்துக்களிலாநுகூல்யதாரதம்யத்தாலேயன்றோ ? ஸ்ரீநாஸௌமவிஷயம் யோகத்தில் காண்கிறதென்னவருளிச்செய்கிறார். [ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யமித்யாதி] இவ்விஷயத்துக்கு வஸ்துஸ்வரூபத்தி லாநுகூல்யதாரதம்யம் ப்ரயோஜகமன்று. புருஷனுடைய ரஸ வைஷம்யமே ப்ரயோஜகம். ரஸிகனான ராஜா தனக்கப்ரியானுகூல்ய ரான வஸ்துவைராஜநங்களைக்கொண்டும் கூடாவிஸ்ரீநாரஸாநுபவிப்பது ண்டிறே. ஆகையாலொருவனுக்கில்லாத வேஷத்தைக்கட்டி அவனை எல் லாரும வேறொன்றாகபாவிக்கும்படி பண்ணுகைஸ்ரீயோக நாட்டிலும் ஸாஹித்ய ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரஸித்தமாகையாலே இங்கும் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனானவாத்மாவை தேவாதிரூபனாக்கி அத்தாலும் தத்விதப்ர வாரங்களாலும் பரப்ரஹ்மநரஸத்துக்குறுப்பாய் நிற்குமவற்றை யீஸ்வரனுக்கு ஸ்ரீநாவிஷயதியென்றும் அவற்றை ஸௌமவிஷயதி யென்றும் விஷஜிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி மாணவிஷ்ய ஹாதிவிஶிஷ்டமாக ரஹஸ்யத்ருயத்திலநுஸம்தேயமானுஞ்ஸித்த வகார நாராயணாதி ஶப்தவாச்யன் ப்ரஹ்மமான ப்ரஹ்மமென்னக்கூடுமோ ? ப்ரஹ்மலக்ஷணமுண்டாயிருக்கிலன்றோயிவனை ப்ரஹ்மமென்னலாவது, ஸ்ரு ஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களிருக்கையாலதுண்டென்னிலதுப்ரஹ்மலக்ஷணமென்

ஸா-கா||ஸம்ப்ரஹ்மதர்ஶயதி(இவ்விஷயங்களிலிதி)ப்ரக்ருதிதத்வஶா நாம் ஸ்ரீநாயகங்காபரோகாஶதத்வானாம் ஸௌமாயகங்கதிஸாவ: | நநு ஸமவேதஷ்யா தத்ஶேஷணஸமதஸ்ய விஷயதியஸ்ய நுகூல்யே ஸர்வேநவி கேஷாம்சித்ஸ்ரீநாவஸிகரகம் கேஷாம்சித் ஸௌமவஸிகரகதிதி விஷமஃ கயதித்யதாஹ- (ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யதி) (யதாயோகதிதி) லோகே யதா ஹநாதேஃ கதாசித்ஸ்ருநாநு கூல்ய ஸுவிஶிஷ்டவி ரஸவிஶேஷாத் கஸ்ய சித்ஸ்ரீநாயகம் கஸ்ய சித் ஸௌமாயகஞ்ச நியதவ்யவஹாரபஜாக்ஷ விதம் | ஏவம் ஶாஸ்த்ரீய வ்யவஹாரபஜாக்ஷ விதிதி ஸாவ: | அநந்யவாரவாக்ருஷ்ண ஸ்ரீமந் நாராயணமேஷ்வ கரணத்வாவஹாக ஜமகாரணத்வேப்யநுஸம்தே

[illegible] கொள்வது. அப்படியே [illegible] "[illegible]" "[illegible]" என்கிற படியே ஸ்ரீ [illegible]. இப்படி [illegible]மாய், [illegible]மாய், [illegible]மாய்,

---

[illegible] || கைக்கு [illegible] உண்டோ? அதிலே [illegible] உண்டோ? [illegible] இருக்கிறவனுக்கு [illegible] இல்லாமையால் [illegible] செய்கிறார். [அப்படியே] [illegible] [அப்படியே] என்றது [illegible] படியே என்றபடி. இதற்கு ஸ்ரீ [illegible] என்கிற [illegible], [illegible] இருக்கிற [illegible] இருக்கு [illegible] கருத்து. [illegible] (ஸ்ரீ [illegible]) [illegible] இப்படி [illegible] வேண்டியதும் [illegible] வேண்டுமோ, [illegible] யாகையால் [illegible] போலே [illegible] சொல்லக்கூடுமோ, இதொழிய [illegible] சிலவுண்டெனில் அவ்வாகாரங்கள் [illegible], அவை [illegible] காட்டுகைக்காக [illegible] காட்டு

[illegible] — (அப்படி [illegible]) [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]

ஶ்ரீஜ்ஞாநஶக்த்யாத்யநந்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டமாய், திவ்யமங்களவிக்ரஹோபேதமாய், ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தயுக்தமாய், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபார ஶீலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்கும் ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய பஹுவிதத்வ ஸாதாரணாஸாதாரணோபாயாதிகாரியான தனக்கிப்போது அஸாதாரணமான நிலையுமறியவேணும். இவர்களில் பஹுவானவர். அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே யநந்தஸம்ஸாரராய்,

---

ஸா-டீ|| ஶ்ரீ(இப்படி ஐத்யாதியால்) ஸகலப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ப்ராப்யத்தையடைய வேண்டுகை நித்யமுக்தஸாதாரணாகாரம். இது பஹுக்கு முண்டென்று விஶேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யமாகைக்கு நிபந்தனமென்று கருத்து. இத்தையறியாதபோது தானிதன் ப்ராப்திக்கமுகு ணேவென்றஞ்சியகலும்படியாயிறே. உபாயாதிகாரியாகவேண்டுகை தனக்கிப்போதுள்ளஸாதாரணாகாரமறிகைக்கு நிபந்தனமென்றுகருத்து. நித்யமுக்தருக்கில்லாதே தனக்கிப்போதஸாதாரணமான ஸம்ஸாரபந்தத்தையறியாதபோது தந்நிவர்த்தகமான வுபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியானிறே. (ஜ்ஞாநஶக்தி) அதிகாரதஶையிலுபயுக்தகுணங்களாதரநீயமானாலும் ப்ராப்திதஶையில் ஸகலகுணங்களுமநுஸந்தேயங்களென்றுகருத்தாலே இங்கநந்தபதோபாதாநம் (ஶரீரேதி) "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி" இத்யாதிகளில் ஸர்வத்திற்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷத்வம் தோற்றினாலுமது ஶரீரபர்யந்தமாகையால நந்யப்ராப்யத்வவிரோதமில்லையென்று கருத்து. ப்ரத்யகாத்மாக்களெல்லோருக்குமாகாரம் ஸாதாரணமாயில் சிலரை பஹுவென்கைக்கஸாதாரணாகாரமேது, ஸாம்ஸாரிகமென்னில், எல்லோருமே ஸம்ஸாரிகளாயிருக்கச்சிலருக்கிதுவாதல் கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவர்களிலித்யாதி) எல்லோருமேஸம்ஸாரிகளாயிருந்தாலும், சிலர்க்கநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே யவ்வாகாரம் திரோஹிதமாகையாலிது வாக்கூடுமென்று கருத்து. அநந்தஸம்ஸாரரெல்லோரையும்பஹுரென்றேகராஶியாக்கக்கூடுமோ, ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தமெனொக்க ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிஶக்யமாயிருக்கையாலே யத்தைத்தனித்தொரு விபாகமாகச்சொல்லவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரஹ்மாதீதி) உந்நஷ்டதியர்க்ஸ்தாவராநந்த பாதிவிபாகம்போலே ப்ரஹ்மாதிவிபாகமும், பஹுர் தங்களுக்குள்ளே கர்மக்ருதமான வவாந்தரவிபாகமாத்ரமாகையாலிவர்களையும் பஹுவென்றேகராஶியாக்கத்தட்டில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யரைப்போ

ஸா-கா|| அதநித்யாநாம்ஸாதாரணாऽஸாதாரணாஶாऽऽகாராஜ்ஞாதவ்யாஸ்தேஷ்வேகேஷாம்ஸாதாரணாகாராஶ்ச உத்யேஷாம

௬௯॥ வ்யாஸாதிஸாம்யமும் விதுராதிகளான க்ஷத்ரியர், ஶூத்ரர் வார், ப்ராப்யவைராக்யங்களான உபாய விஶேஷங்களாலுண்டான பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஶுத்த நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய், ஸஜ்ஞாநவாஹித பகவ தநுபவத்தாலே நிரதிஶயாநந்தராயிருக்குமவர்கள் நித்யராவார். ஸம் ஸாரிகளைப்போலே யநாதியாக ஜ்ஞாநஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸ்வயஸ

ஸூ-நீ॥ மேல ஸூத்ரில் காட்டில் வேறுபட்டவராக ஶூத்ரரென்று சிலருண் டோ? ஸம்ஸ்ர நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்ப்போது ஶூத்ரரென்னப்படுகிறாரென்னில் அநாதியாக வநுவர்த்திக்கிற ஸம்ஸாரம் நிவ்ருத்தமாகக் கூடுமோ, ஒரு உபாய விஶேஷத்தாலே கூடுமென்னில் கீழ்ச்சொன்ன வநந்யோபாயத்வத்தோ டு விரோதம் வாராதோ? கிம்ச ஸம்ஸாரம் நிவ்ருத்தமானாலும் பகவத் ப்ராப்தியன்றிக்கே ஶூத்ராநுபவம் பெறுவாரும் ஸமாநிதராகை யாலே ஶூத்ரரெல்லாருக்கும் பகவதநுபவத்தாலே நிரதிஶயாநந்தமுண் டென்று கீழ்ச்சொன்னது விரோதியாதோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். (ஶூத்ராவாரித்யாதி) (பகவத்ப்ரஸாதேதி) அவனே உபாயமாய் மற்று ள்ள வுபாயவிஶேஷங்கள் அவன்ப்ரஸாதஜநகங்களான ப்ராப்யவர்த்தி தங்களாகையால நந்யோபாயத்வவிரோதமில்லையென்று கருத்து. (அத்யந்தேதி) ஸம்ஸாரம் நிஶ்ஶேஷம் நிவ்ருத்தமானால் ஸ்வதந்த்ராஸ்வ தநுபவத்துக்கு ஸங்கோசஹேதுவில்லை. ஶூத்ரர் ஶூத்ராநுபவம் பெறுவார்க்கு பகவதநுபவப்ராப்தியோக்யதையும் குறியாமையாலே நி ஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில்லாமையால் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தஸம்ஸாரரிலாத் ஶூத்ராநுபவம் பெறுவார் ஸமாநிதரன்றென்று கருத்து. ஆனாலு முக்தரெல்லாரும் நித்யராயிருக்க ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஸித்தராக விஶேஷி த்து நித்யரென்று சொல்லும்படி. சிலருண்டோ? நித்யமாக கைங்கர்யம் பண்ணும்வராகையாலே நித்யரென்று விஶேஷித்து பகவத்ஸம்ஶ்லேஷஸ்ப்ரு ஹிதரான வநந்தகருடாதிகளென்னில் முக்தர்களெல்லாருமே ஸஜாதீயராயிருக்க சிலர் மாத்திரம் நித்யமாக கைங்கர்யம் பண்ணுகை க்கு நியாமகமுண்டோ? ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதிகளென்னில் ஸஜாதிக ளோடே ஸஜாதீயரான இவர்களுக்குதான் கூடுமோ? இப்படிச் சிலருண் டென்கைக்கு ஸம்ப்ரதாயந்தானுண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (நித்யாஇத்யாதி) இவர்கள் ஸஜாதிஸஜாதீயராகிலு மிவர்களுக்கநாதியா க ஜ்ஞாநஸங்கோசராஹித்ய மீஶ்வரனுக்குப் போலே யதிருஷ்டாதகபர ந ஸித்தமாகையால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் கூடுமென்னில் விஶ்வஸ்ருஷ்டா

ஸூ-கா॥ ஶூத்ர-(இவர்களித்யாதி) ஸதைகரூபத்யாதிஶப்தோநஸத்யகாதகஸூ திஷ்ஸூத்ரே | வாஸுதேவாதீத்யாதி ஶப்தேந அநந்தாயாஹாவதீஷ்ட

உ௰|| ஐவயெ நித்யநிஷேதாஷ்டமநா: என்கிறபடியே ... ஸம்ஸார
கொண்டு நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகிற ... நாத்
இவர்களெல்லாருக்கும் ஸாதாரணமான ரூபம் ... ஜ்ஞாநா
... களும் ... தந்த்ராதிகளும் ... வான

ஸா-நீ|| சொக்திக்குக் கருத்து. (ஸவஜஸஜதி) இந்த ஸம்ஸார ...
க்கு "... ஸம்ஸித்தைவா:" இதி வாக்யஶேஷ:. ஆனாலும் ...
வான தனக்கு ... த்தை யுண்டென்கைக்காக ஸா
ரணாகாரமறியவேணுமென்றது கூடுமோ? ஆகார ஸாதாரண்ய
நாதி ... ஜ்ஞாநாதிகள்போலே ... வாதியோ
மும் சிலர்க்கே வ்யவஸ்திதமாயிருந்தாலாகாதோ? ... வாதி
த்தைக் குவயாக்தமான வாகாரம் ஸாதாரணமாகையாலிந்த மெ
யத்தைப்போலே வ்யவஸ்திதமாகாதென்னில் அவ்வாகாரமெ
வருளிச் செய்கிறார். (இவர்களெல்லாருக்குமித்யாதி) ... த்
... ஸத்யகாமாதிஸங்க்ரஹ:. ... தந்த்ராதீத்ய
... கிங்கராதிஸங்க்ரஹ:. இங்கு ... தந்த்ர
... க்கு ஸாக்ஷாத் ... க்கங்கள். ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளிவ
ரூபத்தில் ... தாநிவாரண ... உபாயங்கள். இக்
தோற்றுகைக்காக விங்கே இவ்வமயத்தைத் தனித்தனியே நி
ரூபித்து ஸத்யகாமாதிகள் ... த்தில் ... த்தைக்கு
க்கங்கள். ... தந்த்ர நி
யை பண்ணிக்கொண்டு ... தந்த்ர ... க் குவய
ஆனாலுமுபாயத்தில் ... ம் தனக்கஸாதாரணாகா
யவேணுமென்றது கூடுமோ? ஸம்ஸாரபயமன்றோ இவனுக்கஸா
ரணாகாரம். இத்தை யெல்லாருமறிந்திருக்கச் செய்தேயு மிவ்வுபா
தில் ... க்கக்காணேமிறே இதில் ... க்கும்படி வி
த்தறியவேண்டின ஸாதாரணாகாரங்களுண்டென்னிலவை யெ
யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (... வித்யாதி) ...
... ஸம்ஸமாதிகள் போலே இவனுக்கு ...
மும் ... மான ... களிலும்
... கங்களென்றும் வந்தேறிகளெ

ஸா-கா|| ... வான தனக்கு அஸாதாரணமாக இதி
... ஸா
... ஸாதா
... "..." இ

ஜம்‖ க்கஸாதாரணமாகவுமிய வேண்டுமாகாரங்கள் உபோத்காதத்திலே சொன்னோம் கண்டுகொள்வது. இப்ரபத்தியினுடைய ஸ்வரூபப்ரபந்நவிஷயங்களில் ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸம்ப்ரதாயங்களிலும், "ப்ரபத்தி" என்கிற உக்திகளிலும் "ப்ரபத்" என்கிற தாதுவிலும் "ஶ்ரீ" என்கிற பதத்திலும்,

ஸாரம்‖ ஶப்தங்களென்றும் ஶப்தார்த்தநிஷ்டாவஹங்களென்றும் அங்குவிஶேஷித்துச்சொல்லப்பட்டனவிறே. ஸம்ஸாரபயநாஶம் ஸாத்யமாக வழிந்திருந்தாலு மிப்படி விஶேஷித்தறியாமையாலே யெல்லாருக்கு முபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியில்லாதொழிந்தாலு மிப்படி நன்றாக விஶேஷித்துத் தெளிந்தார்க்கு ப்ரவ்ருத்தியுண்டாமென்று கருத்து. (மேலும்) ப்ரபத்தி ஶப்தாயிதமவணத்திலும் ஶாஸ்த்ரஶ்லோகாதிகாராதிகளிலுமென்றபடி. இப்படி யநேகவிஶேஷணகாரவிஶிஷ்டமாக ப்ரபத்திஸ்வரூபம் ஜ்ஞாதவ்யமாகி யிப்படிக்கு வாசகஶப்தமில்லாமையாலே இது ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யமாகாதொழியாதோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இப்ரபத்தியினுடையவிஶேஷாகாரங்கள்) உக்தஸகலாகாரவிஶிஷ்டவாசகமாக வொரு ஶப்தமில்லாவிடினு முக்திவாக்யங்களிலே பர்யாலோசநத்தால் ஶப்தமாகவு மார்த்தமாகவு மிவ்வாகாரங்களெல்லா மநுஸந்தித்துக்கொள்ளலாமென்றபெருமையொன்றுந் தருந்து. ப்ரணவத்தில் உகாரத்திலே அநந்யஶரணத்வாதிகளும் ஶேஷத்வமும் நமஸ்ஸில் உகாரத்திலே யாத்மாத்மீயங்களுமிவனுக்குஸாதாரணாகாரமான விஶ்வாஸாதிகளு மநுஸந்தேயம். நாராயணபதத்திலே ப்ராப்யத்வஸம்பந்தாதிகளு மநுஸந்தேயம். இப்படி த்வயத்தில் நாராயணபதத்திலே ஸாதாரணாகாரமுமுத்தரகண்டத்திலே விஶேஷாகாரமு மநுஸந்தேயம். சரமஶ்லோகத்தில் ஶரண்யஶரணாகதிகளிலே யிவை யிரண்டும் ப்ராஸங்கிகமாக வநுஸந்தேயமென்று கருத்து: இந்த ப்ரபத்திக்கு ப்ரஸித்தப்ராயமாகையாலே யிதுவே யநுமாகையாலும் ஶாஸ்த்ரஶாஸநமிதுவே ஸர்வாபேக்ஷாவாயமென்று பரமகர்த்தாகையாலு மித்தையொழிய ப்ரபத்யுபாயமென்றும் மறுமென்று மிரண்டங்கங்களுண்டோ? இதுவே யுபாயமோக்ஷோபாயாகாராதிரண ஜ்ஞாதவ்யமாகையாலும் ஸாத்யரூபமான வுபாயமும் மறுமு மிதில் வேறுபட்டுண்டாயிருக்கையாலு முபாயமென்றும்

ஸாரம்‖ நாந்யதாகாரம்| ஶாஸ்த்ரஶ்லோகாதிகாராதிஷு ஶாஸ்த்ரஶ்லோகாதயோபலக்ஷ்ய ஜ்ஞாதவ்யா:| அங்கபஞ்சகஜ்ஞாநஸ்யைவ நாயகத்வஸ்வரூபஜ்ஞா நப்ரயோஜநம் தத்விவரணமேவ யோக்யதா சரமஶ்லோகயோஶ்ச ப்ரதிபாத்யமாதத்வப்ரதிபாதகத்வவிஶேஷாத் ப்ரபதநம் (இப்ரபத்தியினுடைய) ப்ரபத்த்யுபாயஸ்ய பரிகரவிஶேஷமாயிகாரஸாரம் ப்ர

ஜ்ஞ|| ஸோமஸீ' என்கிறவாக்யத்திலும் அநுஸந்தேயம். ப்ராப்யோபாயமுமி
தின் பரிகரங்களும் ஸகலஶாஸ்த்ரஸித்தமாயிருக்கும்படியும் மேலே ப்ராப்யப்ராபகங்
களிலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம். இவற்றில் உபாயம் திருமந்த்ரத்தில்
நமஸ்ஸிலும், த்வயபூர்வத்திலும், சரமத்தில் பூர்வார்த்தத்திலும், ஸர்வ
ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலும் அநுஸந்தேயம். ஸகலஶாஸ்த்ரம் ப்ராம

ண்யா-டீ|| ஸகலமென்றுமிரண்டுஜாதப்ராயங்களுமென்னில் அவ்வுபாய
பரிகரங்களுடையஸாரமேது, ஸாத்யமாயொருவுபாயமுண்டாகில் அதற்கு
பரிகரங்களிருக்கும்படி யெங்ஙனே ? இவைத்துக்கு ப்ரமாணங்கள் தானு
ண்டோ ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்யோபாயமுமித்யாதி) (பர
க்க) விஸ்தரமாக உபாயத்தில் ப்ரயோஜநாபாஸநாங்கங்களு
மிவைத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷம் பரிகரஸேஷங்களும் ஸத்தில் ஜீவஸ்வா
பாவிகளான கர்மஶேஷவிநாஶகத்வாதிகளும் நியமன
விஶேஷமும் மதிவிஶேஷமும் கைங்கர்யபரிபூர்ணப்ரஹ்மா
நுபவமுமாகிற ஸேஷங்களு மிவையெல்லாத்துக்கும் ப்ரமாணங்களு
மென்றிப்படி வஸ்துக்கள் பஹுத்வங்களாயிருக்கையாலும் மேலிவைத்துக்
கு ஸம்மதிகள் ஸம்பாவிதங்களாகையாலுமங்கே சொல்லுகிறோமென்றப
டி. இத்தால் ப்ராப்யப்ராபகோ ப்ராப்திவிரோதிநஶ ஸர்வங்களி
லிப்படி பஹுவஸ்துக்களினில்லாமையாலு மிவற்றிற்கிப்படி ஸம்மதிமே
லே ஸம்பவியாமையாலு மிவைகளிங்கே விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகி
ன்றனவென்னதாய்த்து. ஆனாலுமிக்குஹ்யஶாஸ்த்ரத்தை யதிக்ஷிக்கை ய
நுசிதமன்றோ ? த்ரயபதஸம்ப்ரதாயத்தில் கிடக்கிறபடியை
ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ர மிவ்வதிகாரத்துக்கு உபாயநத்வமாகையாலு
ம் அநுஷ்டாநமாகையாலு மநதிதமில்லையென்னில் ஆனாலவ்வுபா
யங்கள் ரஹஸ்யத்ரயத்தில அநுஸந்தேயங்களாவது தானெவ்விடங்
களிலே யென்னவருளிச் செய்கிறார். (இவற்றிலுபாயமித்யாதி) (பூர்வா
ர்த்தேஷ்வித்தி) திருமந்த்ரத்திலும் சரமத்திலுமுள்ள பூர்வார்த்தங்களி
லே யென்றபடி. அநுஸந்தேயத்துக்கு பரிகாரமான கைங்கர்யம் பூர்வா
ர்த்தாம்ஶத்தில் தோற்றுகையாலு மிவ்வநுஸந்தேயத்துக்கு விஷயமான ப்ர
ஹ்மம் ப்ரத்யக்ஷத்வாம்ஶத்தில் சொல்லப்படுகையாலு மநுஸந்தேயமான ஸ

ஸா-கா|| யாநாயிகாரபேரபர்யாப்தப்ரமாணஸாரஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமோக்ஷ
ஶாஸ்த்ரதிகாரபரிபூர்ணாநுஸந்தே பாராவதாயகாராதி
ஷ்வாவிஸரணோபாதிஷ்டப்ரமாணஸாதிஹி நாஸ்திஸத்யதிவ்யாஸஹ
ஸர்வத்ரயோபோ ப்ரதிபாதகாம்ஶாநாஸ (ப்ராப்யோபாயமித்யாதி
நா) (பூர்வார்த்தேஷ்விதி) ஶ்ரீமத்ரஹஸ்ய நாராயணஶப்தோ

ஸ்||ய[illegible]ஷவசங்களிலும், அயத்தில் நசவலியும் "ஸவஸ்வாவெமொ்ா ஜொக்ஷயிஷ்ராஜி" எனகிறவிடத்திலும் நாஸமிப்பம். வ்யாவ்ருத்திவிரோதி யாவது, அவித்யாகர்மவாஸனாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான மோக்ஷ ப்ரதிபந்தகங்களும்

ஸா-நி||ஜுஸுர[illegible]ஷவசங்கள் ப்ரபத்தியில் பலிக்குமென்று கருத்து. (அயத்தில் நஸவிஷ்டி) திருவெக்குத்தில் நஸபோலேயுபாய த்துக்கு மஹாவிச்வாஸமன்றிக்கே நிர்வேதமென்று ஸூத்ரகார வ்யாஸத்தாலே சொன்னபடி. ஐஷ்ட ப்ராப்ய்ப்பம் வசன[illegible]ஷவசங் களிலும் நிஷ்டுரமந்த்ரம் நஸவலியும் மோக்ஷயிஷ்யாமி என்கிறவிடத் திலும் வ்யாமிருந்து ஸலிக்கிறதென்று கருத்து. இப்படி ஸம்ஸ்வதா ஷ்டயம் ஜ்ஞாதமாக வுவவணமானாலும் வ்யாவ்ருத்திவிரோதியென்றொன் றுண்டோ? உண்டாகில் விரோதிகள் [illegible]ஞானவிவன் பக்கல் மோக்ஷா யிகாரணத்தில் லஸ்ஷ்டம்போலே வ்யாவ்ருத்தி பொருகாலத்திலும் ஸம்பவியா தொழிய வ்யுஸ்ப்ரியாதோ? இங்கு விரோதிகள் ஸஹாநவஸ்தாநநிய மமன்றிக்கே வ்ருத்திபாத்யகபாதகமாகையாலே இதற்கொருக்கால் நிவ்ருத்திஸாஹிதமாகையால் ஜக்ஷோஷ்டிஷதியென்னில் அப்படி வ்ருத்தி வஞ்சகமாயிருப்பதெது? அவித்யை என்னில் அநாதிகளுமிப்படி வ்ருத்தி வஞ்சகத்தக்கவையாயிருக்க அவித்யையென்று நிஷ்டிக்கக்கூடுமோ? கிம்வ அவித்யாதிகள் வ்யாவ்ருத்திக்கு வ்ருத்திபரங்களென்னத்தான் கூடுமோ? இதுக ளிருக்கச்செய்தேயும் ஸப்ரொக்ஷஸாதிவ்ரதி ரஹஸ்யவ்யாவ்ருத்தியுண்டாகவி ல்லையோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (வ்யாவ்ருத்திவிரோதி இத்யாதி) (அவி த்யையாவது) தத்த்வவிஷயமான அஜ்ஞானமும் விபரீதஜ்ஞானமும், (கர்மமாவது) அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரணங்களாலும் கார்யங்களாலு முண்டான புண்யபாபங்கள் (வாஸனா) ஸம்ஸ்காரம் அவித்யாக ஜ்ஞாநஸம்ஸ்காரமிக்கு விவக்ஷிதம், ருசிப்ரஸ்ருஷ்டநாவிவ்ருக்ஷத்வம் பாபயோநிஷண. (மோக்ஷ) ஸாபராஜ்ஞ இங்கு வ்யாவ்ருத்தியென்றிதுவே விவக்ஷிதமாகையால் ஸப்ரொக்ஷஸாதிவ்ரதி வ்யாவ்ருத்தரம்ப்ரக்ருதிவி ரோதி வ்ருத்திபந்தகபாதகவி அத்தைக்குறித்து ப்ரதிபந்தக க்ஷ கிடைக்கையாலுண்டு விரோதியில்லையென்று கருத்து. அவித்யாகர்ம வாஸனாதிவரம்பரைகள் கார்யாரம்பங்களாயும் காரணரம்பங்க ளாயு மநந்தங்களாகையாலிதிவனுக்கு ஜ்ஞாதாரம் ஸகலமாமோ? அறியாத போது தத்த்வத்தக்கினென்றென்று அத்தான் கூடுமோ? இந்த வ்ருத்தி பாதகங்களில் வ்யாபநம் ஜ்ஞாதமாயு லமைய்பென்னில் வ்ருத்திபந்தக

ஸா-கா|| யத்து ஸ்ரீமஹாநாராயணஸமுபாஸ்யமுக்தஸ்ரீ|விரோதிஸ்வரூ ஸாரஸ-(வ்யாவ்ருத்திவிரோதியாவது இதி) த[illegible]ஸஸுஸ்வயம் [illegible]

௨௰|| அதில் ப்ரதாநம் அநாதியாக ஸந்தாநமானவாஜ்ஞாதிலங்கநமடியாகப்பிறந்த ஈஶ்வரநிக்ரஹம். இது க்ஷேத்ரஜ்ஞர்க்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசகரமா

ஸா-தீ|| இவையெல்லாத்துக்கும் துல்யமாயிருக்கவிவற்றிலின்னது ப்ரதாநமென்னக்கூடுமோ? அநுப்ரஸக்தவிவக்ஷிதமான ஈஶ்வரநிக்ரஹமென்னிலக்ருத்யகரணாதிரூபங்களாலே இவனுக்கு யோக்யதாதிகள் பிறக்குமத்தனை போக்கி ஈஶ்வரனுக்கிவன்பக்கல் நிக்ரஹமுதிக்கைக்கு நிபந்தநமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதில் ப்ரதாநமித்யாதி) இது ஸ்வதந்த்ரநிஷ்டவ்யாபாரமாகையாலும் ஶரீராதிகள் ததீநங்களாய்க்கொண்டு பந்தகமாகையாலுமிது ப்ரதாநமென்று கருத்து. "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கையாலே இவ்வக்ருத்யகரணாதிகளாஜ்ஞாதிலங்கநரூபங்களாகையாலிது நிக்ரஹமுதிக்கைக்கு நிபந்தநமென்று கருத்து. நிக்ரஹாஜ்ஞாதிலங்கநயோரந்யோந்யாஶ்ரயஶங்காவாரணாயாநாதீத்யுக்தி: தயோருபயோரபி பீஜாங்குரந்யாயேநாநாதிதயா ஸந்தாநத்வாந்நாந்யோந்யாஶ்ரயதோஷ இதி பாவ:. இப்படி ஆஜ்ஞாதிலங்கநமடியாக வந்த நிக்ரஹம் ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தகமென்னக்கூடுமோ? இது ஆஜ்ஞாதிலங்கநஹேதுக நரகாதிது:கப்ரதாநஸங்கல்பரூபமாகையாலே யந்த நரகாதிது:கங்களை யுண்டாக்குகிற மாத்ரமத்தனையன்றோ? அந்த து:காநுபவங்களாலே ப்ராப்திக்கவஸரமாகையாலம்ஶத்தாலே யிந்த நிக்ரஹம் மோக்ஷப்ரதிபந்தகமாகிறதென்னில் இந்த து:காநுபவமில்லாத ப்ரஹ்மாதிதேஹங்களிலும் நரகாதிப்ரஸங்கமில்லாதபடி [illegible]ராயிருப்பாரைப்பற்றவும் நிக்ரஹம் ப்ரதிபந்தகமாகாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? கிஞ்ச, நரகாதிப்ராப்திநந்தருப்யமாய்க்கொண்டிருந்த நிக்ரஹம் ஶமித்தபோது உபாயநிரபேக்ஷமாக ப்ராப்தியுண்டாக ப்ரஸங்கியாதோ? இத்யாதிசோத்யங்களுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இது க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கித்யாதி) (ஶாஸ்த்ரத்தாலே) (ஜ்ஞாநஸங்கோசேதி) ஸங்கோசவைஶிஷ்ட்யப்ரதிபாதநாய (த்ரிகுணா

ஸா-ஸ்வா|| தஸ்ய ப்ரதாநத்வமாஹ (அதில் ப்ரதாநமிதி) நநு ஈஶ்வரநிக்ரஹஸ்யாஜ்ஞாதிலங்கநம் ஹேது: ஆஜ்ஞாதிலங்கநஸ்ய ஈஶ்வரநிக்ரஹோ ஹேதுரித்யந்யோந்யாஶ்ரயஸ்ஸ்யாதித்யத்ராஹ (அநாதீதி) பீஜாங்குரந்யாயேந ப்ரவ்ருத்தேர்நாந்யோந்யாஶ்ரயதோஷ இதி பாவ:| ஈஶ்வரநிக்ரஹஸ்வரூபமாஹ (இது க்ஷேத்ரஜ்ஞர்க்கித்யாதிநா) நநு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸ்யாநாதித்வாத் ஈஶ்வரநிக்ரஹாதீநத்வம் கதமிதி சேந்ந நித்யத்வேऽபி ஸ்வரூபஸ்ய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸ்ய ப்ரவாஹாநாதித்வாத் ததீநத்வோபபத்திரிதி பாவ:| நநு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸ்ய ஜ்ஞாநஸங்கோசகரத்வே ஶாஸ்த்ரஸ்யாபி "கா

௨௭ || நித்யமாணாந்த ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்தவிசேஷத்தை யுண்டாக்கியும், ப்ரவ்ருத்திவரிணாமவிசேஷங்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிகளோடே தூவக்கி "திண்ணமழுந்தக்கட்டிப்பல செய்வினைவன் கயிற்றால் புண்ணை மறையவரிந்

ஸா-டீ || நந்தகி) விசேஷணம் நித்யஜ்ஞானசந்திப்ரஸங்கவாரணார்த்தம் விசேஷவஷ்ஸம்பந்தவ்யவிசேஷா நாதிகாத் ஞானாத்விஷயஸம்பந்த ஸம்பந்த ஸாதித் பாக்யஸாத்யாக்ஷம். இத்தால் ப்ரபத்தியாதி ஸ்வேதர களிலும் ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தாலே ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்தமுண்டென்று சொன்னபடி. ஆஜ்ஞாதியும்பந்தமடியாகவரும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் ப்ரவ்ருத்தநஸ்வரூபமன்று. ப்ராப்திவிரோதியென்று முபாயவிரோதியென்றும், ப்ரவ்ருத்திவிஷயென்றும், த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும். ப்ராப்திவிரோதியாவது, ஸாபராதனுக்கு நம்மை யநுபவிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸ்வதந்த்ரம். உபாயவிரோதியாவது நம்மை ஸாபராதனுக்கு ரக்ஷிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். ப்ரவ்ருத்திவிஷயவாவது, அவ்வோ ப்ரவ்ருத்தி களாலே வந்தவல்வோ ப்ரவ்ருத்தநஸ்வரூபம். இவ்வளவும் வரதராஜாயிகாரத்திலே காணலாம். ஆகையால் ப்ரபத்யாதி ஸ்வேதர்களிலும் ப்ராப்திவிரோதியுமுபாயவிரோதியும் கிடைக்கையால ப்போதும் ஸ்ருஷ்டம் ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்தவிசேஷத்வ ஜ்ஞானஸ்வரூப ஸ்வத்தாலே ப்ராப்திக்கு விலக்காயிருக்குமென்னக்குறையில்லையென்று கருத்து. ப்ரபத்யாதிசேஷியிலே இப்படி ஸாதிவிசிஷ்டனுக்கு ஸ்ருஷ்டம் ப்ரவ்ருத்தி பந்தகமானாலும் ஸ்வப்நதசையிலே "தயாநாதநா" என்கிறபடியே யநுஷ்டம் பிறக்கையாலிப்போதிது ப்ரவ்ருத்திபந்தகமென்னக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்திகுறாழ்) நித்யமாணாந்த ப்ரவ்ருத்திவரிணாமஸ்ம்பந்த. இத்தால் ஜ்ஞானஸ்வரூபமான ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்த விசேஷமிப்போதுமிவனை விட்டதில்லையென்று. (தூவக்கி) ஸம்பந்தா (திண்ணமிகுறாழ்) (பல) பஹுவிஷயங்களான (செய்வினை) செய்யப்பட்ட வினைகளாகிற, ஜனநாதிக்ஷங்களாகிற வென்றபடி (வன்கயிற்றால்) ப்ர

ஸா-கா|| ஜாவெப்ரஸம்பந்தநதாத்தா ஸாதிதா ஞானஸ்வரூபாதி ஜ்ஞானஸ்வரூபஸ்ரீத்தாநாம் (ஸம்பந்தவிசேஷித்) ஸம்பந்தஸாத்ய ஸ்ப ஜ்ஞானஸம்பந்தஸாத்தம் திதா திக்ஷைவர் தார்வந்தரு தாவி வைத திஸம்பந்தா ஸாதவந்த்ரு ஸந்தாஷ்ட ஸம்பந்தவிசேஷ ணவைதிக விரோயத்தி ஸாவ: | ஜ்ஞானஸம்பந்தஸாத (ப்ரவ்ருத்திவரிணாமி) (தூவக்கி) ஸம்பந்தஜநயிதா (பலசெய்வினைவன்கயிற்றால்) வெளியெநஷ்டவ்ருத்தவராவ்வஹ்நுஜா (திண்ணமழுந்தக்கட்டி)

மூ|| என்னைப்போரவைத்தாய்புறமே யென்றும்” “அந்நாள் நீ தந்தவாக்கை யின் வழியுழல்வே” னென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தேஹேந்த்ரியாதிவர்த் தநங்களும், அவ்வவதெசையிலும் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதை கூடாத்தியப்ரமாதி

ஸா-டீ|| பலவாஶங்களாலே (திண்மை) த்ருடமாக, ஸ்தாவரமாக வென்ன படி. (அழுந்த) தேஹாத்மாக்களை விவேகிக்கப்போகாதபடி (கட்டி) ஸம்ஶ்லேஷித்து, (புண்ணை) வ்ரணத்தை வ்ரணம்போலே ஸந்தோஷப்ராஸ்தாவ்யமான தேஹ த்தையென்னபடி. (மறைய) அந்த தோஷங்கள் கண்ணுக்குத்தெரியாத படி (வரிந்து) சர்மத்தாலே சூழ்ந்து (என்னை) சேதநனையென்னை (புறமே போரவைத்தாய்) உன்னையொழிய விஷயாந்தரங்களிலே போகும்படிவைத் து விட்டாய். (அந்நாள்) அந்தகாலத்திலே ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே யென்றப டி (நீதந்த) ஹிதபரனான நீ கொடுத்த (ஆக்கையின்வழி) ஶரீரத்தின்வ ழியிலே நீஹிதபுத்தியாலே தந்திருக்கச்செய்தேயும் கர்மாநுகூலமாகத் தாத்ரூப மான தேஹமிழுத்தவழிகளிலே யென்றபடி. (உழல்வேன்) நிஷ்ப்ரயோஜந மாக பரிப்ரமியாநின்றேன். (பாரதந்த்ரூக்கி) தேஹாதீநஸகலப்ரவ்ருத்தி கனுக்கி இவனுடைய ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபத்தை இப்போதும் கர்மா நுகூலப்ரவ்ருத்தியாலே தடுத்து அந்த தேஹேந்த்ரியாதீநமாக்கி யிவனை தேஹாதீநஸகலப்ரவ்ருத்திகனுக்குகையாலே இக்கர்மத்தாலே யிப்போதும் து விலக்காமென்று கருத்து. இத்தால் ‘தேஹாதீநாதீந:’ என்ற வநந்த ஹ மஹிதவிஶிஷ்டனாகாதே மோக்ஷோபாயப்ரவ்ருத்தியோக்யனும்படி பண் ணுமத்தனை யென்றதாய்த்து. ஆனாலும் நிக்ரஹம் விலக்காகைக்கிந்த தே ஹேந்த்ரியாதிஸம்பந்தம் காரமென்கை கூடுமோ? இது ஶாஸ்த்ரவஶ்யவ்ரு த்திக்குறுப்பாகையாலே ஸாதகமாகவன்றோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். (அவ்வவதெசையிலுமித்யாதி) தியக்மாதிதேஹங்கள் ஶாஸ்த்ரவஶ்யவ்ருத்திக் குறுப்பல்லாமையாலே பாரமாமென்று கருத்து. ஆனாலும் தேஹேந்த்ரிய

ஸா-கா|| த்ருடதரம் நிரந்தரம் ச (புண்ணைமறையவரிந்து) வ்ரணமிவ சர்மாஸ்ருங்மாம்ஸாதிகம் சர்மணாதிரோஹிதம் வ்யாப்தம் ஸ்ருஜஸி (என் னைப்போரவைத்தாய்புறமே) சஞ்சலத்விஷயாதிஷ்வாக்ருஷ்டசேதா: (அந்நாள்) தஸ்மிந் ஸ்ருஷ்டிகாலே (நீ தந்தவாக்கையின் வழியுழல்வேன்) த்வ யா ப்ரவர்த்திதே [illegible] தேஹாநுகுணப்ரவ்ருத்திமார்கே [illegible] [illegible] நநு “விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்” [illegible] தேஹஸ்ய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்வாதீநாநுஷ்டாநாநுபயுக்தஸ்ய [illegible] ஶரீரயோஜ (அவ்வவதெசையிலுமித்தி) நநு [illegible]

ரம் || உக்தரீதிகளிலேயிருக்கிறதும், ப்ராஹ்மணயோக்யங்களான வேதாத்யயநாதி ஜந்மங்களில் ப்ராஹ்மணாதிகளாலே கலக்கியும், அவற்றிலிழியாதவர்களையுமுள்பட "ஸமஸ்தஸ்ய வேதிரோயாநகஸ்ய விவர்ஜநஜநஸ்ய ஸவிஷயாபாஸ்ரவர்ஜநம்" என்கிறபடியே இம்மஹாத்ம்ய முதலான ஸாதநவிம்ஸதிகை தன்னாலே தத்வஜ்ஞாநவிவர்ஜநா

ஸா.ந|| ஸம்ஸயம் கூஸ்ய முமாரமாகவிளிக்குமோ? வேதாத்யயநம் ப்ராஹ்மணமாத்ரத்துக்கு யோக்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராஹ்ம) ப்ராஹ்மணஜந்மங்களிலும் ப்ராஹ்மணாதிகளாலே ப்ராஹ்மணங்களை யப்யஸிக்கும்படி விவர்ஜநவ்யவஸாயத்தை யுண்டாக்குகையாலே ப்ராஹ்மணஜந்மமும் ஆரமாமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ராஹ்மணாதிகளிலகப்படாதார் விஷயத்தில் இது ஆரமாகமாட்டுமோ? தத்வஜ்ஞாநவிவர்ஜநா (வா-ந) ஹேதுவாகையாலே யாகமாட்டுமென்னிலிது நிரூபகமாத்ரத்தையன்றோ? தேஹேந்த்ரியஸ்வரூபமாமென்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றிலிழ்ந்தி) (ஸமஸ்தஸ்ய வேதி) இந்த மாஷ்யகாரவாக்யமிதற்கு ப்ரமாணமென்று கருத்து. முதலான வென்கிறவித்தால் வேதாத்யயநம் மான தேஹேந்த்ரியாதிகளும் விவக்ஷிதங்கள். (ஸாதநவிம்ஸதிகை) யாவது வைஷ்ணவர்களுடைய பரவஸ்ரஸாதநமான ஸ்மரணம் வைஷ்ணவர்களுடைய ஸமாஸ்ரயணாதிகள் ஸமாஸ்ரயணந்திரபேக்ஷமாக பரவஸ்ரஸாதநாதிகாரகமல்லாதாப்போலே ஸாஸ்த்ர நிரூபகமும் ஸம்பந்தித்தேஹேந்த்ரியாதி நிரபேக்ஷமாக காரணமன்றென்று கருத்து. இங்கு (விஷயஸ்ரவணம்) விஷயஸேவநம் விநாயாஸித்திருக்கமாட்டாமை. ஆனாலு மித்தனை யநர்த்தங்கள் பண்ணுகையாலே நிரூபகந்தத்வமாய் நிஷித்தமாகாதோ? மேலும் நிரூபக

ஸா.கா || தத்யமாதிஜந்மநோ ஸமஸ்திரூபகாயத்வஸ்ய "தேஹேந்த்ரியாதிநா ஸ்வயம்ஸஞ்ஜநம்" ஜந்மநாஸ்ய நிரூபகத்வாதிஷ்டா (ப்ராஹ்மணயோக்யங்களானேதி) க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகபோஷகத்வயோ: | ஸாகாரஸ்ய ஸம்ஸாரஹேதுத்வம் தேஹாதீநாம் தேஷாமேவ யத்ருஷ்டயா ஜ்ஞாநோபாதாநநிரூபகாயத்வம் க்ருத்யக்ருத்யவஸம் தத்த்வதேஷாம் நிரூபகாயத்வம் தத்வஸ்ரவணநிரூபகாயத்வம் விஷயாதிக்ருத்வ- (அவற்றிலிழியாதவர்களையுமுள்படவித்யாதி) தத்ரயாரவிகாரநவி தேஹாதிக்ருத்ய (ஸாதநவிம்ஸதிகை தன்னாலே) ஸாரஸ்ய ஹேதுத்வம் ஜ்ஞாநாஸ்ய விவர்ஜநாரவைஸ்ய வைஷயிகஸம்வேதநாயாஸ்ய தத்:

கள

உ-௵|| நவிஷயப்ராவண்யங்களைப் பண்ணியும், இவையடியாக "ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ" வென்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனான காருணிகனான ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணுவித்தும், "ஸர்வம் ப்ரஜ்ஞானமாஸ்ரித்ய க்ரியாகாரண ஸாதனம் | நஷ்டப்ரஜ்ஞஸ்ஸர்வஸாதனாரம்பேஷ்வபி ஜடஃ" என்கிற

ஸா-டீ|| ம் வசநத்தின்படி ஜ்ஞாதி ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணுவித்தும் நிவ்ருத்தமாமென்னிலிப்போது ப்ரக்ஷாளனைவிவனை ஸத்யஜ்ஞானமென்கிற ஸ்வாமி ஜ்ஞாதி ஸம்பந்தத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கக்கூடுமோ வென்ன, இது கூடுமென்று ப்ரமாணத்தைப் ப்ரகாசிக்கிறார். (இவையடியாகவித்யாதியால்) (இவை) தவஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநாதிகள் (ஆவியித்யாதி) (ஆவி) ஆத்மாவானது (திகைக்க) க்ஷுத்ர ஸம்பந்தங்களில் தோஷஸம்யக்ஸம் க்ரஹிக்கமாட்டாதே கலங்கும்படி (ஐவர்) பஞ்சேந்த்ரியங்கள் (குமைக்கும்) அதிலே உத்கடஸம்பந்தத்தை யுண்டாக்கி தத்விஷயாநுஸந்தானத்தைக் கொடுத்து பாதிக்கும்படியிருக்கிற (சிற்றின்பம்) க்ஷுத்ர ஸம்பந்தங்களை (பல) பஹுவிதமாக (காட்டி) எனக்குத் தோற்றுவித்து (நீ) ரக்ஷகனான நீ (பாவியேனை) பாபியான என்னை (படுப்பாயோ) ஹிம்ஸிக்கலாமோ பிரானே என்றபடி. (ஸர்வஜ்ஞனென்கிற) ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தனாயிருந்தாலும் மிதுனத்தையும் ஸத்யஜ்ஞானமென்கிறதையும் தோற்றுதப்படிபண்ணி உத்கடஸம்பந்தத்தை யுண்டாக்குகையாலே யிவனை யிதிலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கக்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலு மநுஷ்யாதிகளாலே இந்த நிக்ரஹம் ஸாத்யமாகாதோ ? இந்த ஸர்வம் ப்ரஜ்ஞாநாஸ்ரயத்தைப் பண்ணிய ஸாதனஸம்பந்தத்திலே மூட்டுகையாலே மநுஷ்யாதிகள் பிறவாதென்னில் ப்ரமாணமுண்டோ ? என்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வம் ப்ரஜ்ஞானமித்யாதி) (ஸாதனஸம்பந்தி) நகுநுஷ்யாதிகளித்யர்த்த: | ஆனாலுமிந்த நிக்ரஹம் நரகாதிப்ராப்தி ஹேதுவுமாய் ஸாத்யமான

ஸா-கா || ஸாநுஷங்க ஸம்பந்தாபாவாத் கதம் நிக்ரஹ ஸம்பந்தமித்யத்ர (இவையடியாகவித்தி) (ஆவிதிகைக்க) ஸப்ரஜ்ஞக ஸம்பந்தம் உபாஸம்ப்ரஹ்ம்யமாஸ்ருத்யா (ஐவர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்) பஞ்சேந்த்ரியைஸ்ஸஹ விஷயேஷு ஸக்தேந பாப ஸம்ஸக்தஸ்ய ஸர்வம் (பாவியேனை) ஸ்வாம் ஸாநுஷங்க ஸம்பந்த ஸாதனமேவ தத்ஸஹிதம் (பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ) பஹுவிதம் ஸம் ப்ரதர்சயிதி இதிப்ராயேண கதயந்தி த்விதியார்த்த| ஸப்ராவி த்வேஷாநுஷங்க ஸம்பந்தாபாவாச் கதம் நிக்ரஹ ஸம்பந்தமித்யத்ர (ஸர்வமித்தி) நநு நிஷிதாநுஷ்டாநஸ்ய நரகாதிப்ராப்திஸ்ஸ்வாம் தத்ஸ்வதோஷஸம்ப நிக்ரஹ ஸம்பந்தஸ்ஸ்யாதி கதயாமா

[illegible] படியேமேலும் [illegible] தன் [illegible] [illegible] களிற்படியே [illegible] [illegible] யிலே [illegible] த்தும், [illegible] களுக்கு [illegible] மான [illegible] ங்களைக்கொண்டு "[illegible]" என்கிறபடி யே தன்னோடொக்க வொழுகுசங்கிலியிலே கட்டுண்டுழலுகிற [illegible] ர்

[illegible] ॥ பின்பு [illegible] த்திலிவனுக்கு [illegible] க்கு விலக்குண்டோ? [illegible] ங்களும் [illegible] மாய் வருகையாலே அவற்றிலுமிப்படி [illegible] யைப் பண்ணுவித்து [illegible] விலக்காமென்னிலிது [illegible] முண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். (இதன் [illegible]) இப்படி [illegible] நமுடையாருக்கு [illegible] விலக்காகைக்கு [illegible] [illegible] ஆரமானுலுமிதில்லாதே [illegible] த்திலும் நமுடையவராயிருப்பாருக்கு இது ஆரமென்னக்கூடுமோ? அவர்களுக் கும் [illegible] மான [illegible] த்திலுமவக்ஷீணமாகையா லே கூடுமென்னில் அது [illegible] மாவதெங்ஙனே? [illegible] விழியத்தான் கூடுமோ? என்னவதுகூடுமென்று [illegible] த்தைக்கொண்டு [illegible] க்கிருர். ([illegible] யால்) [illegible] ([illegible]) [illegible] ங்கள் [illegible] ங்கள். [illegible] களுக்கு [illegible]. ([illegible]) [illegible] தோற்றுமையாலும் [illegible] லுமிதிலிழியக்கூடுமென்று கருத்து, ([illegible]) [illegible] (ஒழுகுசங்கிலி) பலரைக்கூட்டி விலங்கிடத்தக்கதான வொற்றைச்சங்கிலி [illegible] ங்களும் தன்னோ டொக்க [illegible] ராயிருக்கையாலே [illegible] மிவன் [illegible] க்கு [illegible] மென்று கருத்து. (காலிலே [illegible]) இத்தால் [illegible] னுக்கு [illegible] ர்கள் காலில் விழுகைபோலவு [illegible] மென்று [illegible]. அவர்கள் [illegible] ராயிருக்க [illegible] மிவனுக்க [illegible] மென்னக் கூடுமோ? அந்த [illegible] மாகை யாலே கூடுமென்னி லப்போதிவனுக்கதில் [illegible] பிறவாதோ வென்

[illegible] ॥ [illegible] (காலிலே [illegible]) [illegible] ([illegible] களுக்கிதி) [illegible] ॥ (ஒழுகுசங்கிலியிலே) [illegible] (அவர்கள்

௪௦ || காலிலே விழப்பண்ணியும், அவர்கள் கொடுத்த ஜாக்ரத்வாஸநாஜந்ய ஸ்வாப்நிகாரங்களாலே க்ஷீபர்களைப்போலே ஜ்ஞாநதாயத்தராக மயக்கியும், யோகஸ்வஸ்த்ரானவர்களையும், க்ஷுத்ர தேவதா யோகங்களிலேயாதல் * நாநாரூபவேத நாவாஸநங்களிலேயாதல் மூளப்பண்ணி சில்வானங்களான ஹேதுங்களாலே யோகத்தைத் தலைசாய்ப்பித்தும், ஆத்மஸ்வருணரையும், ஸ்வ

ஸா.டீ|| ன வருளிச்செய்கிறார். (அவர்கள் கொடுத்தவித்யாதி) (ஜாக்ரதாவஸஹேதி) "ஸ்வேஹஜந்யவ்யதிநந்யாநாம்வஸாநவ்யாஸாஶவி | க்ஷயஸ்வஜ்ஞாம் ஸமேதௌஷ்யஜ்ஞாஸ்யாஶயந்தி॥ ஸாம்ஸாரஸ்யக்ஷவ்யவஹாரத்யாதீந்த்ரியஶீத்யா ஸ்வமஹர்ஷிஸாவங்களும் ஜாக்ரத்ஸ்வஹங்களென்று கருத்து. (க்ஷீபர்கள்) இங்கு விடர்க்ஷீபர்கள். ஜாக்ரத்ஸ்வநீயமென்று தோற்றுதபடிபண்ணி க்ஷீபர்களை யதிலே க்ஷீதாயத்தங்களாக க்ஷுத்ரஸத்தாலே மயக்கினாப்போலே ஐதாயிகஸ்வாரஷாயத்தில் ராஜ்யமிதில் வைராக்யமும் பிறவாதபடி யிவனைப் மயக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் "க்ஷேமா நாம்வக்ஷயகாரம் யோகாதிநந்தவிதந்த" இத்யாதிகளிற்படியே க்ஷுத்ரக்ஷுத்ரஷஸாக்ஷ்யதராவமான யோகத்திலிழிந்தவர்களுக்கு நிக்ரஹம் விலக்காகமாட்டுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (யோகமேத்யாதி) யோகம் ஸர்வதஸவேதாக்ருஷ்டமானாலு மித்தை க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மூட்டியத்தாலே நிக்ருஷ்டமாக்கி யதுஹெதுங்களிலேதானே புவக்ஷீணமாக்குகையாலே விலக்கமாட்டுமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஹேயங்களான விஷயஹேதுங்களின்றிக்கே யாத்மவிஷயமான வுபாஸநத்திலிழிந்தவர்களுக்கிலக்காக மாட்டுமோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (ஆத்மஸ்வருணரையுமித்யாதி)

ஸா.கா || கொடுத்தேதி) "ஸாம்ஸாரஸ்யக்ஷயவிணாஶத்ருஸாயஜ்ஞாஸ்யஸம் ஹதண| தேஜோதேவஸ்திராநந்தமோஹவிதாநரகேவிஸ॥ ஸ்வேஹஜந்யவ்யதிநந்யாநாம்வஸாநவ்யாஸாஶவி|க்ஷயஸ்வஜ்ஞாம் ஸமேதௌஷ்யஜ்ஞாஸ்ய க்ஷயம் நக்தி" இத்யாதிக்ஷுத்ரகாரணாத்யஹேயஷ ஸோமத்யதா வாஸிதாம் ஜந்தோர்நிக்ரஹகாயக்ஷுதி ஹாவஃ| நவேவம் வவேவ ஸாமோஹிதகேவலகாஶ்யஜ்ஞாஹிதத்வாணாம் ஜந்தோர்நிக்ரஹகாயக்ஷுதி யோகிநாம் ஜந்தோர்நிக்ரஹகாயம் கிஙஸ்யாஹித்யத்யோகிஷ்வி ஹம வத்யாதிரிக்தவிஷயயோகநிஷ்டாநாம் ஜந்தோர்நிக்ரஹகாயஸ்ஸேவேத்யஹிஸ்வ த்ராஹ (யோகஸ்வஸ்த்ரானவர்களையுமிதி) க்ஷுதித்யதேதாவிஷயயோகஜ நந்யகாஹித்யக்ஷுஷ ஹாவிநாமவ்யதிஸம்யாநஜநிதஸீதிராவேஹதாஃவ வித்யக்ஷாஹ் நிக்ரஹகாயக்ஷம் யாக்ஷுதிதி ஹாவஃ (தலைசாய்ப்பித்தும்) ஸ

* நாநாரூபவேத நாவாஸநங்களாவன "நாநாஜ்ஞாதேத்யாவஸீ" இத்யாதியில் விதித்த வேதநவிஷயஸ்வஹஸ்த்ரஷட்யாவஸநங்கள்.

௩௰ || க்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டம். [illegible] இவ்விரண்டு படியிலு
ம், [illegible] லேயாகில் [illegible] லேயாகில் [illegible]
ட்டி அவை [illegible] கொண்டு [illegible]
[illegible] யைப்பண்ணியும், [illegible] ரானவர்களை

[illegible] || ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible] பண்ணுகையாலும் [illegible]
[illegible] குகையாலும்
[illegible] பண்ணுகையாலும் [illegible] கருத்து
[illegible] சொன்ன [illegible]
[illegible] பற்ற
[illegible] விட்டவர்க
ளுக்கு [illegible] என்ன [illegible] செய்கிறார். ([illegible]
[illegible]) [illegible]

[illegible] || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௦ || யும், ஸ்வாத்மஶரீரகவரணாத்மவிஷநவாரரையும், அஜ்ஞாநமான ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநத்தாலேயாதல், அவிஶேஷ்யஸம்பந்தங்களாலேயாதல் ஸ்வாதிஷ்ட்யாதிஷ்ட்ய ஹேதுகாய நிஷேவணாதிகளாலேயாதல். அபிஷேகத்துக்கு நாளிட்ட ராஜகுமாரனுக்குச்சிறையிலே விலங்கிடுத்துக் கைகீட்டின வெடிமார்

ஸா-நீ|| வரஸம்ப்ரதாயப்ராவண்யாவ்ருஷஸ்வரம் நிக்ருஹவைமுதிதி ஆத்மஸ்வநாய ஸ்வாத்மக்ஷாத்மவிஷநவ்யவஸ்தாநம் வ்யுத்பத்திரோஸம்வம்ஸோ ஆத்மஸ்வவணைஷ்ட்யாதர்ஷ்யநிரூபஸ்வரவைஷ்ணவாஜ்ஞாநவைஷேஷ்ய ஜ்ஞாநநாயகவஶ்ஹம் (அஜ்ஞாநமிதி) ஸ்வஹோமபாஸநத்திலிழிவாரெல்லார்க்கு மாத்மாவஹொகநம் பிறந்தவளவிலே வைஷ்யிகஸ்வைவ் தஷ்ட்ரவஹமான வாத்மாநுஸந்தாநமாகத்தக்கதாகையா லஜ்ஞாநமாமென்று கருத்து. ஸ்வஹோத்மஸ்வாத்மவிஷநவ்யவஸ்த்ருக்கிறது விபரீதஜ்ஞாநமாய் வருகையாலே இங்கஜ்ஞாநமென்றது அவர்களுக்கு ஊத்ருமென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இவ்வக்ஷத்திலிவர்களை வ்யுத்பத்தியித்து மிதற்காகவே என்று கண்டுகொள்வது. (அவிஶேஷ்யஸம்) ஸவர்க்கும் ஸாதாரணமான வஜ்ஞாநம். ஸ்வஹேதுகாய நிஷேவணமாவது “உஷ்த்தாஜயிவைதர்த்ர வ்ரதஜைஸதமாகாவம்|ஆயதஸ்ய விவேஶாஸ்ரம்ஸ்வஹோணாவிமதஜ:||” என்று மோக்ஷதர்மத்தில்சொன்னபடியே மதாந்தரவகாயத்தில் ப்ரவேஶித்துச்சிலகாலம் தத்பரனுமாயிருக்கை. ஆதிஶப்தேந ப்ரஹொகாதிஸ்ரஹணம். இதுகள் விஷ்ரவிரோதியதாஜ்ஞாநங்கள். ஆனாலும், ப்ரயோஜநாந்தரநிரவேக்ஷனை ஸ்வஹோபாஸகனுக்கு நிஷ்ருஹம் விலக்காகமாட்டுமோ ? அவனுக்கும் தேஹதநுபந்யாதிகளிலாஸக்தியையுண்டாக்கி விலக்காமென்னில், அநந்யப்ரயோஜநஸ்யாஸனுஸ்வஹோபாஸகனுஸ்வனுக்கதிக்ஷாமான தேஹாதிகளிலேயாஸக்தியுண்டாக்கக்கூடுமோவென்னவிது கூடுமென்று த்ருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டுபபாதிக்கிறார். (அபிஷேகேத்யாதியால்) (சிறையிலே இத்யாதி) ராஜஹோமங்கள் கிட்டியிருக்கச்செய்தேயும்

ஸா-கா|| விஷயக்ஷேத்ரிகஸ்வப்ரயோணாஹ (ஸ்வஹோத்மகேத்யாதிநா)அநயோராத்மயோ ஸாஸகேந ஸாக்ஷாத்ஸ்நாக்ஷஸாய நகேவலிஸாஜ்ஞாஸ்ய ஸாயகக்ஷாகாரநாயாஜ்ஞேஷா ஸ்வாஸ்யரகேநநிக்ருஹ்க்காருக்ஷவிவேதவ்யம் ஸ்வஹோநாஸவ் திரிகாஸ்வாஸ்யரகஜ்ஞாநவஸாநக்ஷயாஸ ஸதவாஸ ஸ்வஸ்வதஸ்ராவி ப்ரராபக்கக்ருதவர்ஷ நிவஸாந ஸுதவ்ராவஷாயதுல்யம் கிம்ஸிந்நிக்ருஹ விஷயக்ஷேத்ரிகஸ்வத்ருஷ்டாந்தஸ்வவாதயதி (அபிஷேகத்துக்கித்யாதிநா) ஹேமராஜ்ஞாவிஷேகஸ்வாவிப்ராம்ருஸ்வஸ்யாம் ஸ்வஸ்ய்தாதீப்ஸக்ஷாத்ர வெயதீ

உம் || பக்கலிலே கண்ணோட்டமுண்டாமாப்போலே ப்ராப்யபூதமான
ஶப்தாதிவிஷயங்களிலும் தத்ஸாதநங்களான பரிக்ரஹங்களிலும் தந்நி
மித்தமான ஶரீரங்களிலும் கால்தாழப்பண்ணியாதல் ஸம்பாவிதமாகையும், இப்படி
பல ஹேதுக்களாலே ஸ்வகத ப்ராப்திக்கு விலக்காயிருக்கும். முப்பத்தி
ரெண்டடியான தூரவுதத்துவார் முன்னடியிலே விழுந்ததோடு முப்பதாம்படி
யிலே விழுந்ததோடு வாசியில்லாதாப்போலே ஏதேனுமொரு உபாயத்திலே

வ்யா-நீ || ஸாபராதரானவெளிகளிடத்திலும் ஸம்பந்தவிஶேஷத்தாலுள்ள
ஸ்நேஹத்தாலே ஸாமாந்யத்வமுண்டாமாப்போலே இவனுக்கும் ப்ராப்ய
உபாயபூதமான ஸாதநத்தாலே ஸாதநாந்தரஸக்தியுண்டாகக்கூடுமென்று
கருத்து. (எடுத்துக்கை நீட்டுகை) தங்கள் நிஷ்டைக்கு அநுகுணமாக
அந்யஸித்தஸாதநத்திலே நின்று ஶிஷ்யனைப் பண்ணுகை. (கண்
ணோட்டம்) ஸாமாந்யம். (கால்தாழ்கை) ஶீக்ரம் விட்டுப்போகமாட்
டாமை. (விலக்காயிருக்கும்) உபாயாந்தராநுஷ்டானத்தாலே
ஸாக்ஷாத் ப்ரதிபந்தகமாயும் உபாயவிரோதியாகவும் பரம்பரயா ப்ரதி
பந்தகமாயும் ப்ரதிகூலாநுஷ்டாநாதிகளாலே உபாயப்ரதிபந்தகமாயு
மாஸ்ர அநுஷ்டாநாதிகளாலே விளம்பத்தைப்பண்ணியும் தடையாயிருக்குமெ
ன்றபடி. ப்ரஸித்த நிஷ்டையான அநுஷ்டாநாதிமாத்ரத்தாலஹங்காரதுஷ்ட
வஸ்து பயப்ரவ்ருத்தரோடொக்க நிக்ரஹவிஷயமாகச்சொல்லக்கூடுமோ
வென்னவருளிச்செய்கிறார். (முப்பத்திரண்டி-த்யாதி) (வாசியில்லாதாப்
போலே இத்யாதி) ஸாதநத்ரயாந்தரங்களுண்டாயிருந்தாலும் ஸ்வதந்த்
ரப்ராப்தியில்லாமையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருவரும் துல்யராணப்போலே ஸ்வ
கதஸ்வீகார ப்ரதிவிஷயகதாரதங்களுண்டாயிருந்தாலுமிவனும் ஸ்ர

ஸா-கா || ஸாமாந்யோபதேஶவிஷயஸாதநஸாதநாந்தரஸந்நிஷ்டஶக்தி
த்ரயம் (கண்ணோட்டம்)ஸ்நேஹம்(கால்தாழப்பண்ணியாதல்)ஸங்கோசம்
ஸாதநாந்தரஸம்பந்தவிளம்பஸஹகாரிதா ப்ரத்
யுக்தவிலக்காயிருக்கும் த்வஸ் இது ஸ்வதந்த்ரருக்கு அந்நியாய:|ஏவம்
ச ஸ்வகதாஜ்ஞாதிஸம்பந்தம் பஹுதா ஸ்வப்ராப்திப்ரதிபந்தகத்வ
ஸம்பதி | தந்நிஷேத்ராஷ்டகாரணமாணாம் ஸ்வகதஸ்வீகார
நாம் பக்ஷாக்ஷாவஸம் தப்ரதாரயகத்ரயநிதயா ஸ்வகதநிக்ர
ஹவிஷயகம் ஸமர்த்த்யமித்ராஹ (முப்பத்திரெண்டித்) ஆத்மஸ்வ
பாவபிரிதாரஸ்வாவிஶம்பந்தாத்மநிஷ்ட ப்ரயோஜநமிதி
ப்ராம் பதிதஸ்ய ஸக்திஸம்பந்தே பதிதஸ்ய ச யதா தஸ்யாபி
த்ரயம் நாஸ்தி தமோக்ஷாதௌ ஸம்ஸாரஸம்பந்தித்வம் நாஸ்தியத:
ஸாம்ஸாரிகஸாப்ரமேயம் கஸ்த்ரீ ஸ்வாமிஸ்வாதிகதப்ராகாரம் "ஸாமெ

௨௦ || ப்ராயமுண்டானாலுமிவன் ஸம்ஸாரத்தைக்கடந்தானாகான். ஶ்ருதி யோமாதிகளில் ப்ரபந்நனுக்கு "தேஹாவஸாநே" த்யாதிகளிற் படியேயிட்டபடைகற்படையாமென்றேனுமொருநாள்ஸித்தியுண்டாமெ ன்கிறவிதுவும் ஸ்வார்த்தஸ்வார்த்தாதிகளிலெதிலேயென்று தெரி யாது. ஆர்த்தப்ரபத்தி மிகவுண்டாயிருக்க வஸிஷ்டாதிகளுக்கு விளம்பம்

ஸா-நீ || ஶரணாகதி நிஷ்டஸவிஷயகாலத்தில் மற்றுள்ளாரோடு ஸாம்யமின்றென்னபடி. ப்ரஹ்லாதாதி ப்ரபந்நரையும்பற்ற ப்ராப்தி க்கு விலக்காமென்னக்கூடுமோ ? ஶ்ருதியோமாதிகளிலுமுள்ள "தேஹாவ ஸாநே" த்யாதியாலேவிதேஹ ப்ராப்திஸ்ரவணமுண்டென்னவி ல்லையோ ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருதியோமேத்யாதி) (என்றே னுமொருநாளிதி) ஸ்வித்வ ஶோகாவிஶேஷணோக்த்யுபாயாதி தி ஸாவ: (தெரியாது) பாராஷாணாம் ப்ராரப்தஶ்ருதிவேதி த்யாதிதி ஸாவ: "தேஹாவஸாநே" த்யாதிகளில் விளம்ப நிஷேதம் தோற்றாமை யாலே ப்ரஹ்லாதாதிகளைப் பற்றவும் ப்ராப்திக்கு விலக்கென்னலாமெ ன்று கருத்து. ஆனாலு மார்த்தப்ரபந்நராயிருக்கிற ப்ரஹ்லாதாதிகரு க்கு விளம்பமுண்டென்னக்கூடுமோ ? ப்ராப்திஸம்ருத்திமுண்டானவனுக்கன் றோ விளம்பமுண்டென்னலாவது என்ன விதற்குத்தரமருளிச் செய்கிறார். (ஆர்த்தப்ரபத்தி த்யாதிவாக்யத்தாலே) இப்போதுள்ள ஆர்த்தப்ரபத்தி ப்ராப்திஸம்ருத்திகளை விளம்பாவிளம்பங்களுக்கு ப்ரயோஜகங்களன்று.

ஸா-கா || வெதிரயாஸ்யாதஸாநஸ்யவாராஹாத்தநம் "ஜத்யாதிஸித்திஸ்வாஜ த்யாஜ்யம் ஶ்ருதிதிஸாவ: | நந்வேவம்ஸதி "ஜ்யாகாஜேவம் ஶாஸ்ரோதே ஸம்ஸாரேஶ: ஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யதேஶகாலதோஷமாயா" த்யாதி திவிரோதஸ்யாதிதாதாஸ (ஶ்ருதியோமாதிகளிலித்யாதி)ஸாவேஶ்ஷித க்ஷாத்ர ஹேதுநாஶ்ஶாஸ்த்ர தத்காத்ர ஸ்வஜாதநவம்ஶகம் நிவேதந ஶாஸ்த்ராதிவஸாநநாவயதீதிஸாவ: (இட்டபடை கல்படையாமித்யாதி) அ நுஷ்டிதாம்ஶஸ்ய விநாஶாஸாவாவிஷா நுஷ்டாநரோவாதிஶோவயதீ திஸாவ: நந்வேவம் தஹ்ய ஶோகாயம் ஶ்ருதியோமாதிநா ப்ரபந்நஸ்ய தத்ப்ரவ்ருத்திகாலஸ்ய ஶோகவயஸ்தம் நிஷித்தகாலோப்ரபந்நஸ்யவை ப்ராப்திஸம்ருத்ஸாவே அவிளம்பேந ஶோகஸ்யாதித்யாயாதம் ஏவம் ஆர்த்தப்ரபத்திப்ராப்திஸம்ருத்யோரேவ விளம்பாவிளம்பப்ரயோஜகத்வம் ஸ்யாதித்யத்ர தயோர்விளம்பாவிளம்பஸ்வாராஸ்யம் ப்ராரப்த ஸாம்ப்ரதாயோஸ்தயோரேவ தத்ப்ரயோஜகத்வம் தாத்ருஶநிஷேத ஸங்கேதவிஶேஷாநிவேஶேந ப்ரபந்நஸ்யாந்தோத்தரகாலி ஸா ஸ்ராப்யஸ்வாஸ (ஆர்த்தப்ரபத்திம் மிகவுமித்யாதிநா) ஏவம் ஸமர்த்தஸ்ய

ஜந்மங்காணாநின்றோம். ப்ராதிகூல்யம் மிகவுண்டாயிருக்கவும் வ்ருத்ரக்ஷத்ரபந்த்வாதிகளுக்குக் கடுக மோக்ஷமுண்டாகக் காணாநின்றோம். ஆதலால், விளம்பாவிளம்பிதமோக்ஷஹேதுக்களான ஸுக்ருதவிசேஷங்கள் யார்பக்கலிலே கிடக்குமென்றுந்தெரியாது. விளம்பஹேதுவான நிக்ரஹத்துக்குக் காரணங்களான துஷ்க்ருதவிசேஷங்களும் ஆர்பக்கலிலே கிடக்குமென்றும் தெரியாது. இப்படி யதிஷ்டவாரம்பமொக்கு ஜந்மங்களான வா

ஸா.தீ॥ ப்ராசீநஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களே ப்ரயோஜகங்களென்றுகருத்து. ஆனால் மந்தகர்மர்பக்கல் ப்ராசீநதுஷ்க்ருதங்கிடக்குமென்றும் ப்ரதிகூலர்பக்கல் ப்ராசீநஸுக்ருதங்கிடக்குமென்றும்சொல்லக்கூடுமோ? அப்போது ப்ராசீநதுஷ்க்ருதமுடையார்க்கே விளம்பஹேதுபகவந்நிக்ரஹநிவர்த்தநம் கர்த்தவ்யமாய் ப்ராசீநஸுக்ருதமுடையார்க்கிது வேண்டாதொழிகையால் முமுக்ஷுக்களெல்லார்க்கும் இந்த நிக்ரஹநிவர்த்தநம் கர்த்தவ்யமாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? வென்ன வதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஆதலாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) ஆதலாலென்றது மந்தகர்மருக்கே விளம்பாபாதித்வமென்றும் ப்ரதிகூலருக்கே விளம்பமென்றும் நியமமில்லாமையாலென்றபடி. [ஸுக்ருதவிசேஷேதி] ப்ராதிகூல்யம் மிகுத்திருப்பார் பக்கல் மாந்த்யம் மிகுத்திருக்கைக்கு ஹேதுவான ப்ராசீநஸுக்ருதமில்லாவிட்டாலும் விளம்பாபாதிதமோக்ஷப்ரயோஜகமான ப்ராசீநஸுக்ருதம் கிடைக்கத் தட்டில்லையென்று கருத்து. (துஷ்க்ருதவிசேஷேதி) மாந்த்யம் மிகுத்திருப்பார் பக்கல் ப்ராதிகூல்யஹேதுவான ப்ராசீநதுஷ்க்ருதமில்லையாகிலும் விளம்பஹேதுவான ப்ராசீநதுஷ்க்ருதம் கிடைக்கலாமென்று கருத்து. (தெரியாதிதி) ததா ச தம்தாம்பக்கல் விளம்பஹேதுஸத்பாவம் நிச்சேதும் சக்யமல்லாமையாலே முமுக்ஷுக்களெல்லாருக்கும் இந்த நிக்ரஹநிவர்த்தநமவச்யகர்த்தவ்யமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி ப்ரஹ்லாதவாஸநங்கூட அகிஞ்சித்கரமாம்படி இந்நிக்ரஹம் ப்ரபலவிரோதியாகையாலிதற்கினி வேறு பரிஹாரமில்லாமையாலே மோக்ஷஸாஸ்த்ரம் நிரவகா

ஸா.ஸ்வா॥ விரோதிவர்க்கநிவர்த்தகம் கிமித்யாகாங்க்ஷாயாம் விரோதிஷு ப்ரதாநபூதம் தந்நிவர்த்தகம் ஸங்க்ரஹேண தர்சயதி (இப்படியதிஷ்டவாரம்பமொக்கித்யாதிநா) ப்ரதமஸ்ய பகவதாஜ்ஞாதிலங்கநஜந்ம பகவந்நிக்ரஹஸ்ய காரணத்வாத் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஜ்ஞாநஸங்கோசாதீநாம் ... ஸம்பந்தாயாஃ ப்ரதாநாஜ்ஞாநாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநவாஸநாதீநாம் ... பகவதோ நிக்ரஹஸ்யைவ ப்ரதாநத்வாத் பரிஹரணீயத்வமிதி தேந ... ப்ராரப்தஸ்ய ச தந்நிவர்த்தகத்வம்

தம்|| ஜ்ஞாதிஸம்பந்தங்களாலே வந்த ஸம்ஸர்க்கவிசேஷமாகிற ப்ராயஶ்
சித்தவிரோதிக்குச் செய்யும் பரிஹாரத்தை "தஸ்ய வசீகரணம் தச்ச
ரணாகதிரேவ" என்று கடவல்லியில் வசீகாரபர்யாயமான ஶரணாகதியை ...

ஸா-டீ|| ஶமயொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? இதற்குமொரு பரிஹாரமுண்
டென்னிலந்த பரிஹாரமேது? அதற்கு ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்கள்தா
னுண்டோ? ப்ராப்திவிலக்கான நிக்ரஹமந்த பரிஹாரத்தாலே ஶமிக்குமா
கில் ஸஜாதீயஸ்ய ப்ரஸங்கமாநாதேக்ஷணாம் ஶரீராநுவ்ருத்திதோஷா
மும் ப்ரஸங்கியாதோ இதற்கு பரிஹாரமுண்டாகிலும்மற்றுள்ள ப்ராப்தி
பம்யகவமும் நிவ்ருத்தமாம்படி தானெங்ஙனே என்ன வருளிச்செய்கிறார்.
(இப்படியநிஷேதாதி) இப்படி என்னது ஜ்ஞாதிஸம்பந்தத்தைப் பண்
ணிவித்து பிதாவியாக ஸமவேதாநீதா வென்றபடி. (நிக்ரஹவி
ஶேஷித) ஜ்ஞாதிஸம்பந்தங்கள் பஹுவியாநிஷேதங்களாகையா
லே இவற்றால் பிறந்த நிக்ரஹங்களும் பஹுவியங்களாகையாலேயிறில்
தாதக்ஷுக்களுக்கபேக்ஷாநுகுணமாக வபாயநிக்ரஹமும் ப்ராப்தி
ரோதிநிக்ரஹங்களில் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தங்களும் ப்ராரப்தைகதேஶ
பகதாம்ஶமும் ஶமித்தாலும் மற்றுள்ள நிக்ரஹங்கள் கிடக்கையாலே
ஸஜாதீயப்ரஸங்கமில்லாமையால் ஶரீராநுவ்ருத்தி கூடுமென்று
கருத்து. (வசீகாரபதி) "ஜந்தோர்யஸ்ய யதா ஹ்யயம் கதேஶ்ய
ஸ்ய பரஜந: | தஸ்ய ஸர்வார்த்தஸ் ஸம்ஸித்ததோ நாதீதாநு மத:||"

ஸா-கா|| வேத ஸம்வாதவிதேவி விபரீதவாஸநாவஶாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞ
தத்தவைதவ்யம் ப்ரவர்த்தநாநிஷ்ட பரம்பராஶ்மஶாநாதாஜ்ஞாதிஸம்
பந்த நிவர்த்தகம் "ஜந்தோர்யஸ்ய யதா ஹ்யயம் கதேஶ்ய ஸ்ய பரஜந: |
தஸ்ய ஸர்வார்த்தஸ் ஸம்ஸித்ததோ நாதீதாநுமத:|| தஸ்ய தத் வசீக்ருதத்
வந்தாக பாஷ்யவர: | பாரமார்த்திக பரம் கிஞ்சித் ஸாகாங்க்ஷா ஸா
பராமதி" இதி ஶ்ருதிவ்யாக்யாநஸமயே பாஷ்யகாரை: "யேநோத்த
ஜநவிப்ராஜ்ஞ: தஸ்யைவ ஜ்ஞாநஶக்திஜ்ஞாநாதந்தி ஸம்பந்திநியோக
த்யைவாதத்கதநி" இதி ஶ்ருத்யாநுகுண்ய ஜந்தியாயதோநா
ஜ்ஞாநஜ்ஞாதஶரீரஸ்ய பரகீய பரமாதேநா வசீகாரகவத்
கா "தஸ்ய வசீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ" த்யாநாதிகதேஶ்ய
கேஷாஞ்சித்தோக்தா ப்ரபந்நதேவத்யர்த்த: | அநாதிகாலஸம்சிதா
நாதநஸாநாம் பஹுவிரோதிநாமநாம் தத்க்ஷப்ரதிபந்தகஸ்ய
யஸ்மிந்தத்பரிஹாராய ஸ்வாஶ்ரய: க்ஷமணாஸம்பந்த ஸக்தியோமா
நிவேஶநாப்ரஸங்கம் ஶரணாமத: கத்ருஷ்யாத
நாதஸ்ய ஸம்ப்ரவஶீகரணஸாய நஸம்தி தஸ்ய ஸாஷ்யஸ்ய ஸாம:

த்ரம்॥ விடத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரருளிச் செய்தார். இவ்விரோதிவர்க்கத்தையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில்விதிக்கிறவர்த்தங்களுடையவ்யவச்சேதசக்தியாலும் நிஷேதங்களில் ப்ரகாரங்களில் சக்திகளாலும் ஸர்வாபச்சேதத்தாலு மநுஸந்தித்து ஸம்ஸாரத்திலடிச்சூட்டாலே பெற்றுக்குறைப்பான

ஸா-ம்॥ ப்ரஹ்மாநந்த ப்ரபத்தவ்யத்தாக ப்ரபந்நஸ்ஸர்வ்வஸ்ய ப்ரபந்நானு ஸ்ரம் கிம்பித்வாசாஷ்யஸாதநபூர்வம்" என்று வசீகரணயபூர்வமவிரோதமு ஸர்வேஸ்வரஸ்ய வசீகாரத்தை விவஹித்துச் சொல்லுகிற ஸ்லோகார்த்தத்துக்கு ஸர்வேஸ்வரஸ்ய வசீகரணமான ஶரணாகதியிலே தாத்பர்ய முண்டென்று கருத்து. இப்படி விரோதிஸ்வரூபமெல்லாம் நிரூபிதமானாலும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலிவற்றுக்கு வாசகஶப்தமில்லாமையால திலிவற்றை யநுஸந்திக்கக்கூடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன வர்த்தாநுஷ்டானம் போலே யுபாயமன்றிக்கே யிருக்க விவற்றை யநுஸந்திக்கைக்குப்ரயோஜநம் தானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரோதிவர்க்கத்தையிதாதி) (விதிக்கிறவர்த்தங்கள்) விதிக்கப்படுகிறவர்த்தங்கள். ப்ரகாரத்திலே ஜீவனுக்கு ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபாதிகளும் ப்ரதமாக்ஷரத்திலே ஶேஷத்வமும் நமஶ்ஶப்தங்களில் நிவர்த்யாதிகளிலும் விதிக்கப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு விரோதிகளான அஸ்வாதந்த்ர்யாதிகள் விதிக்கப்படுகிற விவற்றின் வ்யவச்சேதஶக்தியாலே வ்யவச்சேத்யங்களான அவஸ்தைகளாகையாலே தேஹாத்மாபிமானஸ்வாதந்த்ர்யாதிரூபமான விரோதிவர்க்கமெல்லாம் ப்ரதிபாதிதமென்று கருத்து. ப்ரகாரங்களில் ஷஷ்டியாலே ப்ரகாராதிரூபவிரோதிகள் ஜ்ஞாதங்களாகின்றன வென்று கருத்து. (அடிச்சூடு) தீக்ஷ்ணத்திலூர்ப்புழுதியிலே கால் சுடுமாப்போலே தரிக்கவொண்ணாதபடி தீவ்ரதாபத்ரயபாத்ரமாயிருக்கை. ஸம்ஸாரத்திலு ண்டாம் ஶோகாவஸ்தையில் சுவரை யிறப்பிக்கை இவ்விரோதி

ஸா-கா॥ ஸர்வேஶ்வர ஜ்ஞாதவ்யம் விரோதிஸ்வரூபம் ரஹஸ்யத்ரயைகார்த்த ப்ரதீயதே த்ரயார்த்த —(இவ்விரோதிவர்க்கத்தை இதி) ஸர்வதோஷாத்யம் ஸாவதாரணமிதி ந்யாயாத்ஷ்டாக்ஷர ஆத்யபதேஸாவதாரணவதாத்மத்வ அவதாரணவ்யவச்சேத்யம் ப்ரதியோகிநாமாஸம் ப்ரணவே வகாரத்ரய ஸாவதாரணவத்தே வ்யவச்சேத்ய ப்ரதிஷேத்யம் நமஶ்ஶப்தேநாவர்த்ய தத்ப்ராதஸ்யா ஸ்வகாரமாத்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாதீநாம் தத்த்வம் வ்யவச்சேத்யம் ஶரணத்வாஷாம் ஸர்வபாபப்ரதிஷேத்யம் ஸர்வவர்ணாந ஹ்யதைதம் ஸர்வ ஸ்வரூப ஸ்வாதந்த்ர்யாதி ப்ரபத்திமவம் யாம்ஶு விஜாநீயாதிதி பாவ: । உபாயாநுஷ்டானே உத்தரத்தை ஜ்ஞாதவ்யமிதிஸம் (ஸம்ஸாரத்திலடிச்சூட்டாலே இதி) பாதிதாவ

உ௦||வழிகளிலேகூரிக்க வ்ராஷும்||*|| பொருளொன்றென நின்றபூமகளுத்
ணவனடிசேர்ந்தருளொன்று மன்பனவன்கொளுபாயமமைந்தபயன்மருளொ
ன்றிய வினைவல்விலங்கென்றிவையைந்தறிவார் இருளொன்றிலாவகை யெ

ஸா-டீ|| வம-ரா-நுஸம்யா-நத்துக்கு ப்ரயொஜநமென்று கருத்து. (ப்ரா
ஷும்)உ-ஷி-தம். இப்படி கூரியாதொழியுமாகில் "நாஹூாஜுயதிகளவீ நமி
த்ரா''ஷிகளிற்படியே ஹாவஸ்ருமென்று கருத்து.||*||கய-ரூவம்வகஸ்ரு ஸ
ஷாவாய-ராஜெவஸ்ரூமவதகவ்ராவ நாய-ரூமாகவும்தயாகெவநஸலெ ரூ
ஷாஉநுஸம்யாநாகூ-ரூயாகவு மித்தைப் பாட்டாலே ஸம்ஹ்ரஹிக்கிருர்.—
பொருளித்ராஷி (பொருள்) வாரஷாய-ரூம் (ஒன்றென) ஒன்றேயென்று
சொல்லும்படி (நின்று) இவரொருவருமே வரஉவாரஷாய-ரூமென்று
ஸவ-ரூஶாஷுங்களும் சொல்லும்படி யநவயிககூருாணஸ்வர௰வமாணவி
ஹ்ரஹவிஷ௰திவெஷீதஶாஷியாய்க்கொண்டு நித்ருமாக நிலை நின்றவனுன
என்று தாத்பய-ரூம். (பூமகளுதன்) வஜாவுயாநாயகன் (அவனடி) தத்வா
ஊங்களை (சேர்ந்து) ஶரணம் புகுந்து (அருளொன்றும்) க்ருவொயொடே
ஸஊஹவிக்கிறவனுன நித்ரும் க்ருவாவிஷயனுய்க்கொண்டு நித்ருகெைம்
கய-ரூம் பண்ணுகைக்கு ஷூர௰வயொமருனைனவென்றபடி. (அன்பன்)
ஹெஹஹீ ஹமவஜநுஹவரஸிகஷவஸ்ஹாவனுன ஜீவன் (அவன்கொள்) அவ
ன் கொள்ளுமதான அந்த ஜீவன் தனக்கு ஒாகூஸாயநமாக ஸ்வீகரிக்கு
ம்படியிருக்கிற என்றபடி. (உபாயம்) ஸிஜஸாஜ்ர௰வங்களான வுவாய
ங்கள் (அமைந்த) அந்த ஜீவஸ்வர௰வத்துக்கநுர௰வமான (பயன்) ஹூம்
(மருளொன்றிய) கவிஜெருயோடுகூடியிருக்கிற (வினை) கஉ-ரூங்களாகிற
(வல்விலங்கு) ஜூஜதரஶ்ரும்வமெ [என்றிவையைந்து] இப்படி சொல்
லப்பட்ட விந்த வய-ரூவம்வகத்தை [அறிவார்] ஸஉருக்காகத் தெளிந்தவரா

ஸா-கா|| நெதருய-ரூஃ| தாவத்ருயாஹிவாதெநெதிஹாவஃ|| * ஸவெ-ரூ
ணாவ்ருஹுவம்வகஜூநஉாவாய-ரூஸகாஶாக ஸம்வாஜநீயஷிதி ஜஶ-ரூயநு
ஷீஶ௰ஜராதீநாஉவ்ருஹுவம்வகஜூநாஹும் ஜராஷீயஶாயயாதஜாஜ—(பொ
ருளொன்றெனநின்றேதருாஷி) (பொருளொன்றென நின்றபூமகளுதன்)'ர
ஸொஜெவஸஃ'க்ரு நதெஜாவ்ரஹெ'த்ராஷிஸகவுவெஜாதெஜாயஉவ ப்ர
யாநவரஉவாரஷாய-ரூஜதரு'க்துஃ ஶ்ரியஃவதிஃ ஸநெதந வ்ராவ்ரு
ஷூர௰வஉ'க்கம் (அவனடிசேர்ந்தருளொன்று மன்பன்)தகக்ருவயாதஸ்ரு
ஷரணள வ்ராவ்ருதவெக்தம்கய-ரூஹெதஹ௰ததஹுரணாரவிஜஹகிஉாநு
ஸநெதந ப்ராஷொக்துஃ (அவன்கொளுபாயம்) தெந ஸ்வீக்ருயஉாணஉவா
யஃ (அமைந்தபயன்) வரிவ௰ணரூம் ஹூம் (மருளொன்னியவினைவல்வில
ங்கு) அஜூநாவிநாஹ௰தவாவர௰வஜ்ருஜஶ்ரும்ஸூா (என்றிவையைந்த

௨௦॥ ன்மனங்தேற வியம்பினரே. [கக]*ப்ராப்யம் ப்ராபகஸ்வரூபமேவ விரோதிநம் ப்ராப்தா ப்ரதிபந்தக: ப்ராப்திஃபலம் ப்ராப்யமிதி ... ப்ராப்தா

ஸா-நீ॥ ன வாராயணர்கள் [இருளொன்றிலாவகை] விபரீதஜ்ஞாநாதிகளின் ஸத்துமில்லாதேபோம்படி [எம்மனம்] ஸிதஸ்வரான நம்முடைய மநஸ்ஸு [தேற] நிஸ்ஸம்ஶயமாகத்தெளியும்படி [இயம்பினர்] அருளிச்செய்தார்கள். இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தை யென்றசமுதாயமாக்கிக்கிறது. [கக] * * இப்படி ப்ராப்யமென்றும் ப்ராப்தாவென்று மிப்புடைகளிலே ஸமுச்சயமாக விஷயீத்து நிரூபிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ராப்யஸ்வரூபவர்ணநம் ஸ்வஸம்பந்தியாநுஸந்தாநபூர்வகம் ஸ்வாநுபவார்த்தமாயிருக்கையாலும் ப்ரயோஜநமென்று கணிசித்தவ்வநுஸந்தாநப்ரகாரத்தைக் காட்டுகிறார். (ப்ராப்யஸித்யாதியால்) ஸ்வஸ்மிந் ... விஷயஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபம் ப்ராப்தியிரு ... ப்ரயோஜகம் ப்ரதிஷேதஸ்வரூபவர்ணநவஶ்யம் ... ப்ராப்யஸ்வரூபமேவ விஷயாநுபவ ... ஸர்வஸம்பந்தஸ்வரூபவிஷய ... [ஸம்பந்தஸ்வரூபமிதி] நிரூபாதிகஸம்பந்தநிதியமர்த்தப்ராப்தீகதயா ஸ்வதந்த்ரதயா ஸர்வஶக்தித்வாதி ... ப்ராப்யம் ஸ்வாமி யதி ஶேஷபூதம் வா ... நிரூபாதிகஸம்பந்தஹிதம் வா ... ப்ராப்திவிரோதிஸ்வரூபஸ்வரூபப்ரதிபத்தி ... ப்ராப்த்ருஸ்வரூபமேவ விஷயாநுபவேந ... [ப்ராப்தாவிதி] [ப்ரதிபந்தக:] ... நிரூபாதிகஶேஷத்வாதி ... ப்ராப்யப்ராப்தாநுபவயோக்ய ... ப்ராப்த்ருஸ்வரூபம் யதி ...

ஸா-கா॥ (மிவார்) ... (இருளொன்றிலாவகை) அஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநஸம்ஶயா (என்மனங்தேற) ... [இயம்பினரே] ... ஸம்ஶயார்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநம் ... உபாயாநுஷ்டாநாத் ... ஶேஷஶேஷிபாவாதிஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகம் ... (ப்ராப்யம் ப்ராபகமிதி) ... ப்ராப்யம் ப்ராபகமித்யர்த்த: । ... ஸ்வரூபஶேஷீதி [ப்ராப்தாஹங்காராதிக:] ... ப்ராப்யப்ராப்தாநுபவயோக்ய ... ஶேஷகாதிவயோக்ய ... ப்ராப்தேராஹா ... (ப்ராப்திஃபலமிதி) ப்ராப்தி: ... ப்ராப்தாவரப்ராபகாநுபவ

ஸா.டீ.|| ஷட்யம்ஶம் வா நிரூபாதிகஶேஷத்வாதிஸஹிதம் வா ஸம்பந்தம் ஜ்ஞாதவ்யாதிஸஹஸ்ரவ்யாப்த்யாஸம்க்ஷேபேண தத்ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாதயேதி பாவஃ| ஏவமேவத்ரஸம்பந்தோபதேஶபரம்பராயாஃ ஸர்வஸ்ய மோக்ஷோபாயஸ்ய ஶரண்யதேயாமாத்ருஷ்டியாதிர்யாதிரேகானுமிதயாதிஸம்க்ஷேபேணாதித ஸ்வரூபஸம்பந்தம் நவாயஜ்ஞேயேத்யாஹ (ப்ராப்திரிதி) ப்ரத்ஸாத்யஸம்பந்தயோரேவ தத்ஸ்வரூபம் ஸ்வம் ஸவதி தத்ராபி நாத்யந்தேதி யதா ப்ராதீநாம் விப்ராதிநாம் ஸேவ்யஜ்ஞாநோபேதஸம்பந்தயோரேவ ஸ்வம் ஸவதி தச்சதிஹ்யர்த்தஃ| உக்த ஸம்பந்திப்ரக்ரியே ப்ராப்ய ஸ்வதஃப்ராப்த ஸ்வரூபாநுபந்தி நீதிஹ்யர்த்தஃ| (ஸம்பந்தஃ) ஸம்பந்திநாமிவ ஜ்ஞாநத்ருஷ்ட்யாதேஸம்பந்தவிஶிஷ்டாதேர்தாத்ருஶோபார்த்தம் ஸ்வஸம்பந்தஸம்க்ஷேபேண வாதிஶேஷ ஜ்ஞாநதார்த்யம் ந த்ருஷ்டிரிதிஸம்காவாரணாயேதம். ஏவம் த ஹிம் கிம் ப்ராப்யம் ப்ராப்திர ஹேதுரிதிஸம்காயாம் பரிஶேஷாத் ஸ்வ பராப்யப்ராப்த்ருத்ரயாஹ (ஹேதுரிதி) (ஹேதுரிதி) ப்ராப்ய ப்ராப்த்ருப்ராப்திஸ்வரூபபரமாத்மநிரூபிதஸம்பந்தம் (ஏதம்) பரம ப்ராப்யவிஷயம் ஶேஷத்வாதிநாஸம்பந்தம் ஸம்பந்தம் ஸ்வரூப பாநுபந்தியா த்ருஷ்டம் ப்ராப்தம் (ஸ்வதா) ஸம்பந்தத்தேரித்யேவ த்யர்த்தஃ| (ஸ்வபரஸ்ய) ஸ்வேஷ்டஸாதநத்வாதிதி ஸாஹித்யாதிநாதிதா விஶேஷ்யாய ஸம்பந்தநிதியாவஸ (விஶத்ராஸ்யஃ) விபரீதஜ்ஞாநாஸ்யஃ த ஹிம் ஸ்வாபராயேநாதிவ்ருத்தாப்ராப்திரிதிநீதிவ்ருத்தாவராயேந ஸ்வயா ஸ்வயம் உபேத்ய த்ராஹ (ஸேதரிதி) ஸம்ப்ரதிஸம்ஸாரார்த்தம் ஶ்ருஹாயீநஸ்ய ஜ்ஞாநேந நாஹேதுத்ராதிநிவ்ருத்திஃ ஸாம்யாம் ஶேஷித்வம் தஹ நத்ராஸஹதேத்வ பாவஃ| ஶேஷஸம்பந்திபாவ்ஸ்யம் க நவேக்ஷி தாயத்ஸ்வரூப த்ராஸஸ்ய ப்ராப்திஸம்பந்தயோஶ்சாத்ராஹாராதிஶே ஷப்ரஸம்பந்தாநாதரணீயஃ (ஏத) உதாநீதஹேதுராதிநிவ்ருத்தாவபி

ஸா.கா.|| ஸ்வேதரயோஹ்யஃ ஜீவஸ்யாப்யுபஹதவாப்ராதீநாமஷ்டாநாம் ஶுணாநாம் ஸ்வாஹாவிகதயா ப்ரஜாபதிவாக்யஸித்தாதி பாவஃ| பஹுதாப்ரத்யக்ஷஸ்யாவிஶ் கஷ்டிம்ஶ்ரீஸுதேதுஉதாதித்ராஸ்யவிநேதாப ஹேதேவதி தத்வஸ்யாயாம் யதா ஜ்ஞாயஸ்வித ந ஸம்க்ராமதி வித்தாத்ய பமேவ ஸம்க்ராமத்யேவம் காமவிஶேஷா நாமயோநஸ்யாபி த ஸ்யாத்தித்வேவ ந ஸ்வாபாவிகத்வம் தஹிதிஹ்யர்த்தஃ| ஏதாத்ருஶஸ ஹஸ்ய ப்ரதிபந்தகஹேதுகாராதிகதித்ராஹ (ஹேதுநாதிதி) உபஜம் காமம் ஸ்வாதம்த்ர்யபூர்வா கப்ரதிபூர்வஶேஷகவிதிம்காமபூர்ணா ஹம்ஸ்வேஜஹேஜ இத்யுக்தப்ரகாரேண கஹாம் காமபூர்ணஃஶேஷஸ்ய

௨௦|| ஸ்வைஸ்தைஸ்ஸம்ப்ரதிபேதிவாம்ஸம் பதி ஸாந்த்ராநந்தஸ்தூர்யே ஶிஷ்யதே || *

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

அர்ச்சிராத்யதிகாரஸ்ஸப்தத்ரிம்ஶ: ||

——)(✠)(——

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸா-தீ|| ப்ராப்தாநாமபராயத்தநிருத்தஹவிஷயஸ்யேம [ஸைதச்ஶிஷ்யதே] ஸம்ஸாரஜலதிநிஸ்தாரோபாயதயா பரிஶிஷ்யதே ஸமாரகதயா கமாரகதயா வா யதாஹம் ஸாந்த்ராநந்தவ ஶிஷ்யத இத்யர்த்த: ||

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகராஜசரணாரவிந்தமகரந்தஸேவாரதஸ்ய

வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாரஸ்வாதிந்யாம்

அர்ச்சிராத்யதிகாரஸ்ஸப்தத்ரிம்ஶ:

ஸம்பூர்ண: ||

——)(✠)(——

ஸா-கா|| ஸதாதிவஸர்நம் ப்ராப்த:ஸ்வஸங்கல்பஸ்ய மஹாஸம்ப்ரதிஷ்டாநந்த ஸதவஸதிபாரா ஸாக்ஷாத்பா ப்ரதிபாதகம் விநிவர்த்யேகாகார ப்யபரமாபாதஷயர்ப்ராபகஇத்யர்த்த: ||

இதிஹாரபாரஜாமாத்ருகஸ்ய ஸர்வவித்யாகல்யாணகுணஷமதே:

வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸாலே: ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய பௌத்ரேண

ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்

அர்ச்சிராத்யதிகார: ஸம்பூர்ண: ||

——)(✠)(——

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

அத தத்த்வத்ரயாதிகார: ||

ஶ்லோ | ப்ரக்ருத்யாத்மப்⁴ராந்திம் ஶமயதி விதவிலக்ஷணதயா ததா ஜீவே

ஸா-வி || இப்படி முமுக்ஷுவுக்கு ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ஸம்பந்தமுமவஶ்யவேத்யமுங்கூடவாராய்ந்தறியவேண்டினதாக நிரூபித்தது கூடுமோ? தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநத்தை உபதேஶித்துப் போருகிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதியாதோ? தத்த்வத்ரயத்தை விஶேஷித்தறியவேணுமென்று கருத்தாலே உபதேஶிக்கிறதாகையால் விரோதமில்லையென்னிலிந்த ஷட்பதநிரூபணாதேவ தத்தேஶமான வித்தத்த்வத்ரயமும் விஶேஷித்து ஜ்ஞாதமாகவற்றாயிருக்க இத்தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநத்தைத் தனித்தறியவேணுமென்று உபதேஶிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமுண்டோ? ப்ராப்யப்ராபகாத்³யாகாரங்களாலே நிரூபிதமானாலும் சிதசிதீஶ்வரர்களை யந்யோந்யவிஜாதீயாகாரவிஶேஷங்களாலும் தத்த்வாந்தரஸாதநங்களாலு மறிகைப்ரயோஜநமென்னிலவ்வவ்விஶேஷங்களேவை? தத்த்வாந்தரஸாதநங்களிருக்கும்படி தானெங்ஙனே? இப்படியறிகிறதும் ப்ரயோஜநமாகமாட்டாமையாலது ப்ரயோஜநமாம்படி இதற்கு நிபந்தநந்தானெது? [illegible]யதிகாரத்தில் "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம்" இத்யாதியாக உதாஹரித்தபடியே ஶாஸ்த்ரங்களத்³வைதபரமென்ன சொல்லாநிற்க தத்த்வத்ரயமாக விபஜிக்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ? இத்யாதிசோத்யங்களுக்கு இவ்வதிகாரத்தாலே உத்தரமருளிச்செய்யக்கோலி யிதத்தை ஸங்க்³ரஹிக்கிறார். [ப்ரக்ருதீத்யாதியால்] (ப்ரக்ருதௌ) தேஹஸ்ரு

ஸா-ஸ்வா || பூர்வாதிகாரே த்ருதீயாதிகாரே ச அர்த²பஞ்சகஸ்ய ஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய ச முமுக்ஷுபி⁴ர்ஜ்ஞாதவ்யத்வோக்த்யா ஸர்வம் ச "போ⁴க்தா போ⁴க்³யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி" இத்யாதி³ ஸம்ப்ரதா³யஸ்ய ச முமுக்ஷுபி⁴ர்ஜ்ஞாதவ்யத்வேந தத்த்வத்ரயஸ்ய போ³த்³த⁴வ்யஸத்³விஶேஷஸ்ய [illegible] ப்ரயோஜநவிஶேஷநிர்தே³ஶகஸ்ய "போ⁴க்தா போ⁴க்³யம்" இத்யாதி³ [illegible] ஸாவதா⁴ரணஸ்ய "அஜாமேகாம்" இத்யத்ர [illegible] விரோதப்ரஸங்கா³த் ப்ரயோஜநவிஶேஷ [illegible] அதிகாரே ஸங்க்³ரஹேணாஹ தத்த்வத்ரயம் முமுக்ஷுணா ப்ரமாணாதி³ [illegible] தத்த்வத்ரயம் [illegible] ப்ரமாணம் விஶேஷேண ஜ்ஞாதவ்யம் இதி [illegible] அதிகாரார்த²ம் ஶ்ரோத்ருபு³த்³தி⁴ஸமாதா⁴நாய ஸங்க்³ரஹ [illegible] [ப்ரக்ருத்யாத்மப்⁴ராந்திமிதி] ஶ்லோகஸ்ய ஸம்ப³ந்த⁴: [illegible]

உ௯|| போக்த்ருப்ரக்ருதி கல்ப கல்பஜநாக| கதா மோக்ஷமோஹ்யம் த
த்ரீணி நியந்த்ருதிமிதி விதுஷாம் தத்த்வத்ரயம் ஸித்தமக்ஷதயி:||

ஸா.தீ || யாதிராவாயாம் ஸூத்ரஸ்ரூம்கிரித்யயு: | (மஜதி) யத்தா ஞா
நம் விநாஸ்யதேவோத்தமஜிதாஜவதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநாநீஶ்வரஸ்வம்
ஸ்ரூஹ:|ஜீவெஸெபொக்த்ருப்ரக்ருதிவிஷயே(கவுஹ:) விவாத:|கவுஹஜக்ரு
த்ராவணதந்த்ரமுஹ்மதஜஸ்ரூ உஸ்ரு வஞ்சிதஜநந்மதகெவந வாதாமதஷே
ஹாத்தஜவாவெக்ஷயா கூரூ நிவதத்ரகம் தெஷாத்ரேதெ | ஏவம் வெ
ஷஸ்ரூஸ்ஸ்வாதெவதயெத்ருதிதெஶ:(தஜிஹஜநாக)ஜீவெஶயோரந்ரா
ந்ருவெயதெந்ரூண விஷது கயநாக| வஞ்சிதஜநந்மதகெவந வெஷ
ஸ்ரூஸகெவலி நூதலாஸ்ஸ்ரூ வாவெணஜீவெஶயோவெநயஉநிரமவ
ணெஸதிஹ் உஉமஸ: வஞ்சிதஜநஸ்கமொஹாவி வாஉரஹஉநிவிஶெஷம்
மஜதீதி ஜாவ: | (ஸுத:) ஏதகஸவிஜஸ்யயும் உக்தஹ்ரஷ்யாதிநிவ்ருத்தி
யுக்திரிதி யாவக | ப்ரயொஜநெந ஹெதூஸ்வவிவக்ஷயா தவிதவ்ப்ரத்யய:
(ஹொகெக்த்யாதி) இங்கு "ஹொக்தாஹொஹ்யம் ப்ரேரிதாரம்சமத்வா" என்கிற
ஶ்ருதிகள் விவக்ஷிதங்கள். இத்தால் தத்த்வத்ரயாவணாவி விஶாம
த்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டினபடி. (நஃ) என்கிறவித்தால் கயுவம்வக்ஸம்
ப்ரதாயம்போலே தத்த்வத்ரயஸம்ப்ரதாயமும் நமக்கவஶ்யாவாதெய
மென்று கருத்து. (அக்ஷதயி:) ஒன்றாலும் க்ஷோஹ்யமல்லாத ஜ்ஞாநமு
டைய நம்மாசார்யர்கள். இனி கீழ்ச்சொன்ன ஶாஸ்த்ரங்களில் ஷயு
ஸம்ப்ரதாயஸ்ரூ தத்த்வத்ரயஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதமொர்த்த்ரக்ஷ
ஶாவகத்திகமாகக்காட்டாநின்றுகொண்டதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்:-

ஸா.க || ஷாயுஸ்ரு ஹமவநாஹவரவெவாஷாயுஸ்ரு வ ஸா
யநயோர்ப்ரவ்ருத்திவிரோதயிநள தெஹாத்தஜஸதம்த்ரத்தஜஸஉள ஸா
க்ஷுக்ஷணப்ரமாணாஸ்ரும் விவிக்தயா தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநவகாம் ஸவெ
ஷாம் நிவ்ருத்திள ஸ்ராதாதிதி ஜாவ: | விதிவிஷுக்ஷணப்ரதஶஉெநந தெ
ஹாத்தஜஉொநிவதஉதஜ த்யயு:| (தஜிஹஜநாக)ஜீவெஶ்வரயொயக்ஷ
ணதொவிஹஜ்ஜாவநாகஸ்தம்த்ராத்தஜஉொநிவதஉதஜத்யயு:|ப்ர
க்ருதிஸம்பந்திநீஶ்வரஸ்வஸம்ஸ்ரூஹ: யதாவி வமவுத்ர ஶ்வரஸெ
ஷஸ்வாதயோநிரமவிகா: கயாவி தெஷாம் விதிவிதீஶ்வரஸாமவாநி
ரமெணெ ஸவிஷிஶம்காஸ்ருதயா ஸ்ரூநிராஸகஸ்வாநாவமெத்த: ஸ
த்ரஜக்ஷணப்ரமாணாஸ்ரும் தத்த்வத்ரயநிரமெணஸதி விஶெஷதஶு
நாக ஸ்ரூநிவ்ருத்திஸ்ராதிதி ஜாவ:| ஷயுஸம்க்ஷேவாதிஷு கயுவம்
வகெநஸஹ ஸம்பம்யஸ்ரு ஜ்ஞாதவ்யத்வஸஉயுநாக. கதநாஸாரேண
ஸ்வயஉவி தெஷாம் ஜ்ஞாதவ்யஸ்வாக்ஷா தத்த்வத்ரயஉக்திரமெணஸ்ரா

ந்தம்||ஸம்பந்தமும் கர்மஸம்பந்தமும் கூட அறியவேண்டியிருக்க இவற்றில் ஶேஷமான தத்வத்ரயத்தை முமுக்ஷுவுக்கு விசேஷித்தறிய வேணுமென்று ஆசார்யர்களுபதேசித்துப் போருகைக்கடி யென்னென்னில், அதுக்கடி ப்ரக்ருதிஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் இதுக்கு நிதாநமான அநீஶ்வரவாதாதிகளுமாகிற மஹாவிரோதிகளை முற்படக்க

ஸா-தீ||(ஸம்பந்தமுமித்யாதியால்) (ஶக்யதேஶமிதி) இது உபபத்திஸூசநம். ஶக்யதேஶமானவித்தை விசேஷித்தறியவேணுமென்னவே ஐதிஹ்யங்கள் நாமங்களென்று தோற்றுகையால் ஸாத்யதாயங்களிரண்டுக்கும் மந்த்ராந்த்யவிரோதமாயிற்றென்று கருத்து. விசேஷித்து என்றது விபரீதர்களைய ந்த்யாந்த்ய ஸாஜாத்யாதி விசேஷங்களாலும் தத்வாதரஹஸ்யங்களாலும் விசேஷித்தென்றபடி (உபதேசித்துப்போருகைக்கடித்யாதி) ஷண்ணாமவஸ்யஜ்ஞாதவ்யாவிரோதேந இதற்கடிசொல்லாவிட்டால் தத்வத்ரயத்தை விசேஷித்தறிகிற ப்ரயோஜநமாகாட்டாமையாலிவ் விரோதம் பரிஹார்யமாகாதென்று கருத்து. இத்தாலிவ்வதிகாரத்துக்காக்ஷேபஸங்கதி யென்றதாய்த்து. (ஸ்வதந்த்ரேதி) ஶ்லோகஸூத்ரத்தின்படியே; இங்கு ஜீவேஶ்வரைக்யமு மென்னவேண்டியிருக்க இப்படிச் சொல்லுவானேனென்னில் ஆத்மஸ்வாதந்த்ர்ய அதியம் ராஶாராவாதீஶ்வரைக்யாசா இவ்விரண்டுஶ்லோகத்தில் ஜீவேஶ்வரைக்யவாதத்தாலும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தாலும் ஸாதிதங்கள் இவைகளை ஸந்தங்களாக்குகைக்காகவிங்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமென்றிப்படி நிர்தேசித்தது.(இதற்கு) ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு (அநீஶ்வரவாதா:) ஜீவாதிரிக்தேஶ்வராபாவபக்ஷம் இத்தாலது ஈஶ்வரனில்லை யென்று ஸாம்ப்ரதாயமும், அவனுண்டானாலும் ஜீவனேடேகனென்கிற ஶங்கராதிமதமும் இவைபக்ஷாந்தரத்வியாதிய ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கும் நிதானமாகையாலே இப்பக்ஷங்களில் பிறக்கும் ராகாதியும் மஹாவிரோதி என்று கருத்து. இது ஶ்லோகத்தில் கண்டோக்தமாகாவிட்டாலும் ஸ்வஸ்வரூபத்தாலே ஸூசிதம் (மஹாவிரோதீதி) தே

ஸா-கா||ப்ராமாணிக ஆசார்யோபாய ந ப்ரவ்ருத்தி ப்ரதிபந்தகதேஹாத்மஸ்வாத்ம்யாதிபாயகக்ஷாக ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வநிரீஶ்வரகஹ்மஸ்வதந்த்ராந்ய ஆத்மநாந்யா ப்ரவ்ருத்திவத்யேத்கிதேநகஸ்ருதம் வாக்ய ஶாஸ்த்ரதாபஹாரிணா || விப்ரஶோரோமார்க்கே ராஜீ தேஶவேஶவிதஶ்லேஷக: | தமேத பஹுலாவாதாநஸேத்ராதாநஜ்யாதி ஶ்ருதி:" இத்யாதிமிரதேவாயக்கேகேஷ்ட தேஷாம் ஹ்ருதாணாம் ஸுபிகீவத நம் ப்ரயோஜநதீஜ்ய தஸ்ய ப்ரஶ்நவஶ்வஸகாமாஹ-(ஸம்பந்தமுமித்யாதிநா)(முற்படக்கழிக்க ப்ராப்தமாகை)ப்ரயமநிரஸநீயகளதி

ஹ்ருதிக்க ப்ரஸக்தமாகை. இத்தைநினைத்து போக்த்ருபோக்ய நியந்த்ருவை

ஸா-டீ|| ஸாத்மக ஸர்வவ்யாபகஸ்வப்ரகாஶ ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாண ... ஸம்ஶயஸாதகம் ... ஜ்ஞாந விரோதிகள் ... (மூற்பட) ... ஜ்ஞாநத்தைக் கொண்டு ... ப்ரமாணங்களில் ஸாதநமான ... ஸம்ஶயங்களைக் கழிப்பதற்கு மூற்படவென்றபடி. (ப்ரஸக்தமாகை) உசிதமாகை ஸம்ஶயங்களைக் கழிக்க ப்ரஸக்தமாகை இதற்கு நிப்ரயோஜநமாகையாலிந்த தத்த்வத்ரயத்தை யிப்படி விஶேஷித்ததிகை ப்ரயோஜநமாகமாட்டுமென்று கருத்து. இத்தால் ... ஶ்ருதிகளிலே ... விஶேஷித்து மூற்பட்டவறியவேண்டுகையாலி... ஜீவஸ்வரூபங்களாகையாலே விரோதமில்லையென்றதாயிற்று. இந்த தத்த்வத்ரய விஷயத்துக்கு ப்ரமாணமாகச்சொன்ன ஶ்ருதிகளிலே "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரம்" என்கையாலே ... சொல்லுகிறதொழிய ... மென்கிற வ... ஞ்சொல்லவில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதை நினைத்தித்யாதி) இங்கு போக்த்ருபோக்ய நியந்த்ருக்களுக்கு ... இந்த ஶ்ருதியில் விவக்ஷிதமான ... அதாவது—போக்த்ருத்வம் ... க்கும் பொதுவாயிருக்கவவனை ப்ரேரிதாவென்று பிரியச்சொல்லுகையாலே ... இல்லாதே போக்த்ருத்வமும் போக்யத்வமும் ஜீவேஶ்வரர்களுக்கும் பொதுவாகையாலேயிந்த ஶ்ருதியில் ... சொன்ன போக்த்ரு நியந்த்ருத்வங்களில்லாத போக்யத்வமும் ... நியந்த்ருத்வமும். இவ்வர்த்தம் தத்த்வநவநீதத்தில் காணலாம். இப்படி ... தத்த்வவிவேகம் பண்ணு[illegible] ... கேவலம் ... நம் ... மல்லாமையாலும் [illegible] ... ப்ரத்யக்ஷ ... த்திலே ... கொள்ளுகையுசிதமாகையாலே ... ப்ரயோஜநத்திலே இஶ்வரர்களுக்கு நோக்கென்று கருத்து. ஜீவேஶ்வர ... தத்த்வங்கள் ப்ரத்யக்ஷ ... காலாதிகள் ... வாகவங்கிகரித்தவர்களுக்கு தத்த்வங்கள் மூன்றேயென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? காலாதிகளும் ... களைப்போலே ... மென்று ... மவஸிதமாகாதோ? ஸவா... யன்றென்றில் ஜீவேஶ தத்த்வாந்தர்பூதமல்லாமையாலே தத்த்வ

ஸா-கா|| [illegible]

[illegible]

உ॥ த்தாலே ஶாஸ்த்ரங்களிலே தத்வ விவேகம் பண்ணுகிறது. இவற்றில் வைத்துக்
கொண்டு 'அசேதநாவராமத்ர நித்யஸத்வவிக்ரஹா|த்ருமாணாக்ஷி-

ஸா-நீ॥ ஸம்ப்ராயிகம் ப்ரஸம்மியாதோ? இப்படியே நித்யரும் முக்தரும்
ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமென்றாலும், பஞ்சோபநிஷந்மய மென்றாலுமவைஸி
த்தமாகாதோ? ஆநந்தமயமென்றால் ஸ்வாபா வசேதநாசேதந தத்வத்
யாதம்யமுமல்லாமையாலே தத்வஸம்ப்ராயிகம் ப்ரஸம்மியாதோ? ப்ர
க்ருதிகார்யாதிகளசேதநத்வாரமெனகொள்வாயியாலே ஸக்ததமாகை
யாலும் ஜ்ஞாநிகள் ஜீவதாரமென கொள்வாயியாலே ஸக்ததமாகையாலு
மிவைகளெல்லாம் விராஜாகாரமாக்கப்பட்ட நித்யநிவாஹர தேஹங்க
ளெல்லாமையாலும் முக்தரும்களொன்றுக்கும் அவகாஶமில்லையென்றிருந்த ப்ர
க்ருதிகார்யங்கள நித்யம் விராஜாகாரமென்கைக்கும் ப்ரமாணமுண்
டோவென்னவிதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்:—(இவற்றில் இத்யாதிவாக்யத்
த்தாலே) (இவற்றில் வைத்துக்கொண்டு) இந்த விதிவிதீஶ்வர தத்வங்களிலே
யதார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரக்ருதிகார்யாதிகளசேதநத்வ நித்ய
தத்வமாய் ஜ்ஞாநிகள் ஜீவதத்வமாயிப்படியித்தவத்ரயத்துக்கு
ள்ளேயெல்லாம் அந்தர்ப்பூதமாகிறதென்று விஶதப்படுத்தினதென்றபடி. (ப்ரா
க்ருத) நித்யவிஶ்வரூபா (ஸத்வவிக்ரஹா) ப்ரகாஶமாயா ஸ்வப்ரகாஶத
த்வமிணாசேதநாதிநிஸர்க்கிதம் ப்ராஜ்ஞர நித்யாதிவாக்யம் (ப்ரத்யம்)
ஸ்வரூபஸ் ஸர்வம் ப்ரக்ருதேஃ ஸத்வஸத்வ த்ரயாணாம் ஸ்வப்ரகாஶத இதி)

ஸா-கா॥ வைத்துக்கொண்டு இதி) ஸத்வத்ரய ஶப்தப்ரயுக்தம் ... [illegible]

ஶப்³தா³நாம் சக்ஷுஷா க்³ரஹ்யத்வாபாதாத் ஆகாஶாதி³ஷு மஹாபூ⁴தேஷு க³ந்தா⁴தி³ஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வாபாதா³த் ஶ்ரோத்ரஸ்ய ஆகாஶாத்மகத்வேந ... 'ஶப்³த³ஸ்பர்ஶௌ ... இத்யாதி³களிலே த்ரிகு³ணகார்யமான ஸத்வங்களான த்³ரவ்யங்களுடைய ஸ்வபா⁴வஞ்சொல்லிற்று. ... ஸ்பர்ஶவதீ

ஸா-நீ|| ... (ஆதி³ஶப்³த³) கார்யஸ்யாவிஶேஷாத்காரணவிஶேஷ ... ஸம்ப⁴வாத் ... ப்ரத்யக்ஷத்வாபாதா³த் ... (நாதா³) ... ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தீயே ... இத்யுக்தம் | ... வர்ணாத்மகத்வம் ... [ஶப்³த³] ... [யதி³] ... [ஶ்ரோத்ரம்] ... [தத்] ... [ஸ்வத:] ... த்ரிகு³ணாத்மகஸ்ய ... விஶேஷாத் ... [த்³ரவ்யத்வம்] ... த்³ரவ்யத்வேந ப்ரமாணஸித்³த⁴த்வாபாவாயாலே ப்ரக்ருதிகார்யாதிகள் மூன்றுமேகதத்வமென்று ஆத்மவிதமாயிற்று. [ஶப்³தா³தி³] ... [தே³வாதி³] ...

ஸா-கா|| ... த³ஶேந்த்³ரியவிஶேஷணம் ... (ஆதி³ஶப்³த³) கார்யஸ்யாவிஶேஷாத்காரணவிஶேஷ ... ஸம்ப⁴வாதி³த்யுக்தம் ... விஶேஷண ... இத்யுக்தம் | ... இத்யாதி³ ... ஸம்ஹாராவிஶேஷ ... காரணத்வம் ... காரணம் ... கார்யஜாதி ... (ஜ்ஞாநாதி³) ஜ்ஞாநாநந்த³ ... (ஶாஸ்த்ர) ... (ஶோதி)

ஜீவஹிதா நிகமட ஹூஷாக்ஷர உத்தே-யடுஙெவஸ்ரூம் திவஸரயஃ-ஜ த்ரி
ஷிகளாலே திவ்யஜீவர்களுடைய ப்ரகாரம் விவெகிக்கப்பட்டது. •ஸவ-

ஸா-நீ||க்ஷத்தாலே தெஹமேஹாக்ஷாவாகதோற்றுமிற்கவெதநதக்ஷ
ஞமாகஜீவனென்றொரு தத்வமுண்டோ? என்றுஸங்கியாமைக்காக வாஜாஞ
தேவஃ, நாயஜேவஃ" என்கிறவவநங்கள் (தெவோஹமிதயாதி)ப்ரத்யக்ஷ
ரோஹிதஃ விஷ்ணுத்யாதி ப்ரத்யக்ஷம்போலே ஸம்ஸயவிஶேஷரவெ
ஷோஷரூமாய் வந்ததத்தனை. இப்படி தோஷவருகெநாநியா ஸி
ஹீஸம்ஹாவநெயுள்ளதாகையாலே நீவெக்யப்ரத்யபிஜ்ஞாநாதிகள்போ
லே யநந்யாஸிஜப்ரமாணத்தாலே பாயிதமாமென்று கருத்து. (க்ஷர
ஸராணிஹிதாநீதி) வெஜவிஷயம். க்ஷரஶப்த நிர்தி்ஷ்ட பராஷஞுவான்.
க்ஷரணஸ்வாவப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்ட ப்ரஹ்மாதி ஸ்தாவராந்தஸவஹ
தங்களுமென்றபடி. அக்ஷரஶப்த நிர்திஷ்டஃபராஷஃகூடஸ்த| அதிக
ஸம்ஸயவியோகாதாஸக்திக ஸம்ஸயாஹாவாதிக பரிணா
மவிஶேஷப்ரஹ்மாதி தெஹாஸ்யாரணாநஹவதீதிகூடஸ்தஇத்யுச்
தஇதி ஸ்ரீகீதாஹாஷ்யம் "யடுஙெவஸ்ரூம்" தீதிநித்யவிஷயம்| "ஸதாவ
ஸ்ரூம்திவஸரய"இத்யஸ்யப்ரத்யபிஜ்ஞாநாக| (திவ்யஜீவேதி) ஜீவ
தெவிஜேயாக்ஷாஜீவக்ஷரஜெ கொபாயியாலே பஜசாக்ஷாதிகளே
கதக்ஷமென்னுமிடம் தஶிதமாயிற்று. (ப்ரகாரதி) ப்ரக்ருத்யாதிகளு
க்கவெதநக்ஷத்ரமணக்ஷாதிகளுமீஸ்வரனுக்கு ஸவஜ்ஞக்ஷாதிகளும் ஸ்வா
வமாகிருப்போலே பஜக்ஷாக்ஷங்கள் ஜீவனுக்கு ஸ்வாவமல்லாமையாலி
ங்கு ஸ்வாவஶப்தம் ப்ரயோகியாதொழிந்தது ஜீவாதிரிக்தமாகவீஸ்வர
னென்றொரு தக்ஷமுண்டோ? உதிதவாணவிஶேஷனையொரு ஜீவ
னுக்கே ஸவநியந்த்ருக்ஷாதிகள் கொள்ளலாகையாலீஸ்வரதக்ஷமும் ஜீவத
த்வாந்தமதமாகலாகாதோ? இதுவஸவெநாக்ஷ தத்வஜயவிராஜஸ்வாவமா
கையாலே தத்வாந்தரமாகக்கொள்ளவேணுமென்றிவிதின்ஸ்வாவமிப்படியி

ஸா-கா||ஹாவவிகாரவக்ஷம்பஜருக்ஷணம் கஜ்ஞாயீநஜ்ஞாநஸம்கொசவிகா
ஸவக்ஷவீத்யுக்ஷஃஸம்பம்யெத்ததிநிர்தேஷ மிவ்ருத்தகாக்ஷஜாக்ஷருக்ஷணம்
கூடஸ்தத்வவிவக்ஷிதம்|ருக்ஷீஶேஷத்வஸதி நித்யாஸம்கூசிதஜ்ஞா
நத்வம் சுணத்வஸதி நித்யாஸம்கூசிதஜ்ஞாநத்வமித்யாதி நித்யருக்ஷணம்
"யடுஙெவஸ்ரூம்திவஸரய"இத்யத்வவிவக்ஷிதம் •ணகாம்தி நஸ்வாபஹ்ம
ஸ்ரீயியெநாயோமிநாஹியெ| தேஷாந்த்வாஜம் ஸ்யாநம் யடுஙெவஸ்ரூ
திவஸரய' இத்யஸ்ய ஸதாவஸ்ரூம்தி ஸரய இதிஶ்ருதிஸாரக்ஷாந்த
த்யஸர்திஷ்ட ப்ரமாணதமிதி ஹாவஃ | ணவஜிஜீவயொருக்ஷணஜ
க்ஷா தஷயநியந்த்ருசீஸ்வரஸ்யருக்ஷணஜஹிவெத்யாஹ— (ஸவஜ்ஞ

உம்||ஜ்ஞஸ்வரூப்ய ஸர்வஸ்ய ஜ்ஞாநவைஶிஷ்ட்யாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யைவ அசிதாதி ஸம்பந்தஜ்ஞ் தத்த்வாதிகளாலே ஸம்ஸாரஹானமும் அதிஷ்டமாயிற்று. இவ்விஶேஷிதவ்யமான தத்த்வத்ரயம் நிற்கும் நிலையை ஸ்வாமிநம் நிருவிய

ஸார்-நீ|| றுக்கும்மென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞஇத்யாதி) ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திவிக்ரஹம் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்வே காஷ்ட்யநஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் சொன்னபடி. ஸர்வஶப்தேந ஸர்வஶரீரத்வமும், ஜ்ஞஶப்தேந வேதநத்வமும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இந்த ஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத்காரரூபமென்று விஶேஷிக்கிறது. (ஸர்வத்ருஷ்டி) ஸர்வஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் (ஸர்வஶக்தி) ஸர்வவேதஜ்ஞாநாதி ஷட்வ்யேதி - இத்தாலந்த ஸாக்ஷாத்காரமும் ஸாமாந்யவிஶேஷரூப ஸர்வவிஷயமென்று விஶேஷித்தபடி. இப்படி ஸ்ரீவிஷ்ணுஸித்தீயத்தில் வ்யாவ்ருத்தம் - (அஸம்யக்) காலத்ரயேபி ஸகலஹேயப்ரத்யநீக ஸர்வ - இந்த தத்த்வத்ரயமும் தத்வாதாரஹேதுங்களும் தத்தேயஸ்ருஷ்டிங் களும் பஹுவாதிவிப்ரதிபந்நங்களாயிருக்கையால் தீக்ஷ்ணகரஸம்ப்ரதா யமன்றிக்கே ப்ரமாணமாத்ரத்தைக்கொண்டிவற்றை நிரூபிக்கக்கூடுமோ? இப்படி தத்த்வங்கள் மூன்றென்றுகொள்ளும்போது வேதஸாரஸம்ப்ரதாயன் படியுமாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விஶேஷிதவ்யேதி) வேதஸாரஸம்ப்ரதாயவிஶேஷிதவ்யமன்றிக்கே தத்த்வத்ரயத்தை ஸ்வதந்த்ரமாகச் சொல்லுகையா லிங்ஙன்படியாகாதென்றீஶேஷிதவ்யரூப

ஸார-ஸா||இதி) ஸர்வஜ்ஞஇத்யேதந்நஸ்ஸர்வஜ்ஞாநவத ஹேதுர் திஸ்ருதி வ்யக்தியா|விஹ ஸ்வரூபஸ்வஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம்விவக்ஷிதம்| ஏத தேநஸம்ஸாரஸ்வஜ்ஞ ஸம்ஸாரஸ்வஸ்ஸம்பந்தகாநாதி த்யாதிஷுஸர்வ ஶக்திஶ்ரேநியந்த்ருத்வாக்ஷ்யாதிஶ்ரீவைதேஃ வேதஜ்ஞாநநந்தரீத்யர்த்தா நந்தஜ்ஞாநவைஜாத்யம் விவக்ஷிதம் விஶேஷேதஸதி வேதநத்வ லக்ஷணம் ஸம்ஹிதம், ஸர்வக்ருதிதிவ வேதாரஸத்வஸ்வத்வாவ்ருத்திஃ| ஏததேந்யதா வா ஜநீத்யாதிவிவக்ஷிதம் ஸர்வகாரணத்வ லக்ஷணம் ஸம்ஹிதம்|க்ஷீ தஜ்ஞத்யாதிநா ஹேயப்ரத்யநீகத்வம்| ஏதேந மோக்ஷப்ரதத்வ லக்ஷணம் ஸம்ஹிதம்| நவேவ லக்ஷணப்ரமாணாம் ஏதஸ்ரீஶா கிரம் பிணவ்யவஹாரவாக்யாத்யாத்யஷ்டமானாம் ஏகேவ ஶ்ரவணா தீவேஶ்ரலக்ஷணாநாம்வஸ்வாரஸம்கீர்ணவ்ருத்திதா ஹேதோந நிர்ணீதஸ்வாதிதி ஶங்கரயாம் தத்தாவாதாரவிஶேஷாணாம் ஸங்க்ர ஹேண ப்ரதிபாதகஸாஷ்யகாரஸம்க்ஷிப்தாவ்யாநமைவ தத்த்வவிஶே ஷாநுஸந்தாநம(இவ்விஶேஷிதவ்யரூபமானவித்யாதிநாஹவாக்யே ந) ஏதேநவக்ஷ்யமாணாதீனாம் ஸாம்ப்ரதாயிகத்வம் தர்ஶிதம் ஸ்வாமீ

தம்|| சேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்' என்று சுருங்கவருளிச்செய்தார். த்ரிவிதசேதநரென்றது, பத்தரையும் முக்தரையும் நித்யரையும். த்ரிவிதாசேதநமென்றது, த்ரிகுணத்ரவ்யத்தையும் காலத்தையும் ஶுத்தஸத்த்வமான த்ரவ்யத்தையும். ஸ்வரூபமென்றது, ஸ்வாஸாதாரணலக்ஷணத்தாலே நிரூபிதமான தர்மியை. ஸ்திதியாவது இதினுடைய காலாந்தராநுவ்ருத்தி. இதுதான் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நித்யையாயிருக்கும். அநித்யவஸ்துக்களுக்கு ஈஶ்வரஸங்கல்பத்துக்கீடாக ஏறியும் சுருங்கியும் இருக்கும். இங்கு ப்ரவ்ருத்தியாவது ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திரூபமான வ்யாபாரம்.

ஸா. தீ.|| ஸ்வோக்திக்குக் கருத்து. (நிற்கும்நிலை) தத்த்வலக்ஷணப்ரகரணங்களாலே ப்ரஸ்தாவலேயபேதவர்ணவ்யவஸ்திதஸ்வபாவமாயிருக்கிறபதார்த்த ஸம்ஶயிதங்களுக்குள்ள நாநாப்ரகாரபேதமும் ஸம்ஶயிதங்களில் சேதநாசேதநபேதமும் அவைதன்னில் அவாந்தரபேதமும் பதார்த்தபேதமுமென்றபடி. தத்த்வபேதங்களை விஶேஷித்துச் சொல்லியிராமையாலிங்கு சுருங்கவென்கிறது: அருளிச்செய்தாரென்கிறவிடத்திலின்னாரென்று விஶேஷியாதது - ஶ்ரீபாஷ்யகாரரும் நாதயாமுநர்களிருவரும் ஸாதநத்யாதிவாக்யத்தை யருளிச் செய்திருக்கையாலே. 'ஆவிர்பா[illegible]' என்றுசொன்ன த்ரிவிதசேதநரில் ஸ்வரூபமுமஜ்ஞாதமாகையாலே இங்கு ஸ்வாமிநமென்றது கூடாதொழிகையால் த்ரிவிதசேதநரென்றதாரை யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (த்ரிவிதி) இங்கு சேதநஶப்தமும் ஶாஸ்த்ரீயஷட்த்ரிம்ஶதீயசேதநஜீவவிஷயமென்று கருத்து. த்ரிவிதாசேதநமென்றது 'ஆதௌ ப்ரக்ருதிரவிக்ருதி:' இத்யாதி ஸாங்க்யோக்தப்ரக்ருதிரூபம் விக்ருதிரூபமுபயரூபமென்கிற த்ரிவிதாசேதநமாகிலும் தத்த்வஸந்தோஷார்த்தஸம்ப்ரதாயாநுஸாரீத்ய வ்யக்தாவ்யக்தகாலங்களாகிலுமிங்கு ஶப்தஸத்த்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகாதொழியாதோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார். (த்ரிவிதசேதநேத்யாதி) த்ரிவிதஶப்தம் ஸமாஸவிஶேஷமாகையாலே அசேதநஶப்தத்தோடு மந்வயிக்கிறதென்று கருத்து. சேதநாசேதநங்களில் காட்டில் ஸித்தமாக ஸ்வரூபமென்றொன்றில்லாமையாலிங்கு ஸ்வரூபமென்று சொன்னதெத்தை? சேதநாசேதநஶப்தார்த்தத்தில் பதார்த்தஶப்தத்தையென்னில் நிர்விஶேஷப்ரதீதியில்லாமையாலே தாவந்மாத்ரம் வாச்யமாகமாட்டாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வரூபேத்யாதி) பதார்த்தம்

ஸா. கா.|| சேதநாதிவாக்யம் க்ரமேண வ்யாகரோதி (த்ரிவிதசேதநரென்றதித்யாதிநா) த்ரிஜீவேஶ்வரயோஸ்வரூபநிரூபகயதார்த்தம் [illegible]

ஸா-நீ‖ பாஹ்யமாகாவிட்டாலும் ஶப்தங்களாலே நிரூபிதமாய்க்கொண்டு பாஹ்யமாகையாலந்த ஶப்தஸமுதாயத்தை ஸ்வரூபமென்று சொல்லலாமென்று கருத்து. இங்கு ஶப்தங்களை "ஸ்வாஸாதாரண"வென்று விஶேஷிக்கையாலே ஸ்வாஸாதாரணஶப்தநிரூபணீயத்வம் ஸ்வரூபஶப்தப்ரவ்ருத்தி நிமித்தமென்றும் ஸூசிதமாயிற்று. ஆகையாலே யிறே ஸ்வாஸாதாரணஶப்தத்தாலே நிரூபணீயமென்றும் நிரூப்யமென்றும் தத்த்வஸந்தேஶத்திலும் நிக்ஷேபாதிகாரத்திலுமிந்த ஸ்வாதீநேத்யாதிவாக்யஸ்ய ஸ்வரூபஶப்தார்த்தம் வ்யாக்யாதமாயிற்று. ஏதேந யச்சப்தஸம்ஸ்காராத் ஸ்வரூபஶப்தஸ்ய ஶப்தஸமுதாயவாசகத்வே நிர்விஶேஷணப்ரயோகப்ரஸங்க: | தத்ஸாதாரணஶப்தவிஶிஷ்டவாசகத்வே தேஷாம் ஶப்தாநாமபி ஸ்வரூபஶப்தார்த்தத்வாத் ஸ்வரூப நிரூபகத்வாநுபபத்திரிதி (ஸித்தியாவது) ஶக்திநிவ்ருத்தியென்றால் ப்ரவ்ருத்திஶப்தார்த்தாநுகூலமாகையாலும், ஸித்தி என்றால் ஸேதுஶப்தார்த்தமாகையாலுமிங்கும் தனித்துச் சொல்லவேண்டாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸித்திஜந்யாதி) (இவற்றினுடைய) த்ரவ்யவேதநாவேதநங்களுடைய. இத்தால் த்ரவ்யவேதநாவேதநாநாம் ஸ்வரூபம் ஸித்திஶ்ச ப்ரவ்ருத்திஶ்சேதி த்ரஷ்டவ்யம் ஸங்க்ருஹீத: | (கார்யகாராநுவ்ருத்தியாவது) கார்யகாரஸம்பந்தஸந்ததி: - கார்யகாரஸம்பந்தஸ்ய கார்யவ்ருத்திஸ்தாநாம் தத்தத்கார்யஸம்யோகரூபஸ் கார்யஸ்ய தத்தத்கார்யஜநகரூபஸந்ததிரேவ்யம். இங்கு ஸித்தி கார்யகாராநுவ்ருத்தியென்னக்கூடுமோ? அப்போதிதில் கார்யகாராநுவ்ருத்திக்கு ரூபாகாரமொன்றொழிய த்ரவ்யஸ்வரூபங்களில் வேதநகாவேதநகத்ரவ்யக்காரணக்கார்யாதிகள்போலவும் வ்யாபாரங்களில் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகாரணக்காலாதிகள் போலவும் பரஸ்பரவிஸஜாதீயாகாரங்களில்லாமையாலிந்த ஸித்திகளுக்கு ப்ருதக்ஸூத்ரஞ்சொல்லக்கூடாதொழியாதோ? வென்ன விதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இதுதானித்யாதி, இருக்குமென்றுமளவாலே) இந்த ஸித்திகளில் வேறொரு விஜாதீயாகாரமில்லாவிட்டாலும் பரிணாமகாபரிணாமகங்களாலும் பரிணாமகேவல தாரதம்யங்களாலும் பேதஞ்சொல்லலாமென்று கருத்து. (நித்யாயிருக்கும்) விஶேஷாதஸித்தையாயிருக்கும். வஸ்துக்களெல்லாம் நித்யமான கார்யத்தோடு ஸம்பந்தித்திருக்கச் சிலவற்றின் கார்யகாராநுவ்ருத்தியிலேற்றச் சுருக்கத்திற்கு நியாமகமேதென்கிற ஶங்காவாரணாய ஶ்ரீஸ்வரேத்யாதிஸூக்தி:. ஸர்வஸ்ய தாதீநம் சொல்லவந்த விவ்விடத்தில் நிவ்ருத்தியையு மெடுக்கவேண்டியிருக்க ப்ரவ்ருத்திமாத்ரத்தை யெடுத்தது கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இங்கு

ஸா-கா‖ ஸ்ராதிதயோ ஸ்வரூபநிரூபகயாநுவர்த்தமாநவிஷயநுப்ர

உ௦|| இவையெல்லாம்வஸ்துக்கள்தோறும்ப்ரமாணப்ரதிநியதமாயிருக்கும்.

ஸா-நீ|| ப்ரவ்ருத்தித்ராதிப்ரவ்ருத்திஶப்தோவ்ராவாரஸாமாந்யவிஷயக்ஷ. நிவ்ருத்திரவ்யாகாரணஸம்கல்பரூபவெஷு நவ்ராவாரஸயொக்தம் ஸித மஹ்யாயிகாரெ ப்ரவ்ருத்திவ்ராவாரஃ நிவ்ருத்திரவ்யாகாரணஸம்கல்பரூப ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷ"இதி இங்கு ஶப்தஶப்தம் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளு டைய வ்ராவ்ருத்தியையாதல் வ்ராவகத்வத்தையாதல் சொல்லுகிறதெ ன்றுவிந்த ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு தத்யநகம் சொல்லித்தாகா தொழியாதோ? ஸாஸ்ரவ்ராவ்ருத்தகெவந வ்யவஸ்திதங்களான ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகளில் ஶப்தஶப்தத்துக்கு தாத்பர்யமென்றி லிவையிப்படி வ்ய வஸ்திதங்களென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவெனவருளிச்செய்கிறார், (இ வையெல்லாமித்யாதி) வஸ்துக்கள்தோறுமென்கிறவித்தால் வேதநாவெ தநங்களுக்கு வமஷ்டெகாரதம்யமன்றிக்கே வ்யக்திவ்யவஸ்திதகமு ண்டென்கைக்காக விந்தவ்ராயமெநத்யாதிவாக்யத்தில் ஸ்வரூபஶப்தமென் றுகருத்து. (ப்ரமாணேதி)ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகள் வ்யவஸ்திதங்களென்கை க்கு ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்கள் நியாமகங்களென்றபடி. ஸ்ரவஸ்ரவ்ராவ்ரு த்தகெவந வ்யவஸ்திதங்களான ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளிலே ஶப்தஶப்த த்துக்கு தாத்பர்யமென்றுமிடம் ப்ரதிநியதஶப்தத்தாலே ஜ்ஞாபிதமாகி றது. இத்தால் ஸ்வாயநஃ த்ரிவியவெதநாவெதநவஸ்ரூபஸ்திதிப்ரவ்ரு த்தீநாம் ஶப்தஃஸ்ரவஸ்ரவ்ராவ்ருத்தஸ்ரூபம் யஸ்ய என்று ருஹிக்கையால் ஸ்ரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தீநாம் தத்யநகஸாமாவொதரம் ஸரிஹ்ருதமாயி ற்று. ப்ரமாணங்களிவற்றுக்குவ்யவஸ்தாபகங்களென்னக்கூடுமோ? தத்தவ ஸ்துக்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற வத்தனையொழியவிவற்றுக்கு ப்ரதிவ்யக்திவ்யவ ஸ்திதவத்தை ப்ரமாணங்கள்ப்ரகாஶிப்பிக்கவில்லையே? அவ்வோவஸ்துக்க ளையுமவற்றின் வ்ராவகத்வங்களையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே யதா ர்த்யவஸ்தாபகங்களாகிறனவென்றில் ப்ரமாணங்களாலே வஸ்துமாத்ரம்தோ ற்றுகிறதத்தனைபோக்கிவ்ராவகத்வங்களாகவும் வ்ராவகங்களாகவும் நாநாவாக வஸ்து தோற்றுகிறதோ? தோற்றினாலு மிஜஶங்களுக்கு வ்ராவகத்வங்கூடுமோ? யஜங்கள் க்ருகஸங்களும் யதிஸ்வரூபவப்ர திவத்யங்களாய்க்கொண்டு வ்ராவகங்களென்றால் மயவகாதி ஜ்ஞாநஸாவெ ப்ரயிவ்ராதிஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறவாதொழிய ப்ரஸம்மியா தோ? இனியஜங்களன்றிக்கே ஸ்வரூபதஃப்ரதிவஞயதிக்கு யஜங்க ள் வ்ராவக்ஷாத்ருங்களாயிருக்குமென்றுலப்போதுநிஜஷ்டகமாக ஸ்யஜ் ஸ்ரூபம் ப்ரதிவஞமென்றதாகையாலே நிவிஶேஷப்ரதீத்யம்மீக்ஷ

ஸா-கா||யஜம்ஸ்ரூபநிரூபகயஜ்ஜவெஶிஷ்ட்யநவஸவஸ்ஜ்ஞா

ஸூ॥ ப்ரமாணங்கள் வஸ்துக்களைக் காட்டும்போது அவ்வோவஸ்துக்களின் ஸ்வ
ரூபத்தையும் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையும் நிரூபிதஸ்வரூபவி
சேஷணங்களையும் ப்ரகாரங்களையும் காட்டும். அதில் ஸ்வரூபத்தை ஸ்வ
ரூபநிரூபகதர்மங்களாலே விசிஷ்டமாகவே காட்டும். அந்த ஸ்வரூ

ஸா-டீ॥ ஸம்ப்ரஸங்கியாதோ? கிஞ்ச, யாஜ்ஞயாஜ்ஞிகள் ப்ரத்யக்ஷாதிலிங்கங்களெ
ன்றாலும் சாஸ்த்ரஜாதிவஸ்த்வந்தரலிங்கங்களென்னலாகையாலே லிங்கலிங்கி
களுக்கு ஸத்பாவந்தானெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரமாண
ங்களித்யாதி) (காட்டும்போதித்யாதி) ப்ரமாணம் வஸ்துவைக் காட்டாதாகில்
வஸ்துவென்று தானும் ஸித்தியாதொழியும் காட்டுமாகில் ஜாதியமென்றே
காட்டுகையால் யதாநுபவம் ப்ரகாரப்ரகாரிரூபேணாநாவஸ்து
க்களும் ஸித்திக்குமென்று கருத்து. (ஸ்வரூபநிரூபகேத்யாதி) ஸ்வரூ
பநிரூபகா꞉ யத்ஸ்வரூபப்ரதிபத்த்யர்தா꞉ । யதா ப்ரஹ்மணி ஸத்ய
ஜ்ஞாநாதய꞉ । ரேத꞉ ப்ரதிபந்நஸ்ய யத்ஸ்வரூபஸ்ய விசேஷகா தர்மா꞉
நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணாநி யதா ஸௌசீல்யகாருண்யாதய꞉
ஏவம் தர்மாணாம் தேஷ்வபி ஸ்வரூபநிரூபகதர்மவிசேஷ
விசிஷ்டதயைவ யத்ஸ்வரூபப்ரதிபத்தௌ நிர்விசேஷப்ரதீத்யம்சே
காரப்ரஸங்கதோஷ꞉ ஸர்வேஷாம் தர்மாணாம் ஸ்வரூபப்ரதிபத்த்யு
பயுக்தத்வாஸாவாத் ஸம்பந்திஜ்ஞாநாபேக்ஷி ப்ரதிபத்த்யாதிஸ்வரூபப்ர
திபத்த்யர்தமபி ந விரோதஜ்ஞாநாத꞉ । (ப்ரகாரேதி) ஸர்வவஸ்துக்க
ளுக்கும் ப்ரகாரங்கள் ப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே ஸகலலக்ஷணமா
ன தர்மக்ரியாகாரித்வமிருக்கையாலே ஸத்த்வம் ஸர்வஸாதாரணமென்று க
ருத்து. ஸம்பந்தப்ரகாராணாமேவ நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணாதய
த்வேநைக்யதேஷாம் ப்ரத்யயாதாநம் ப்ரகாரஸ்வரூபாணாம் க்ரியா
காரித்வப்ரஸங்கே ந வஸ்துநா ஸத்த்வ ஸம்பந்தநாந்தரேண இதி.
த்ருஷ்டம் ப்ரஸக்தநிவர்த்ய ப்ரகாரமென்னும்போது ஸகலலக்ஷணமான வ
ஸ்துக்ரியாகாரித்வமில்லாமையாலே தத்த்வம் ப்ரஸங்கிக்குமென்று ஸா
ஜாத்யாதிவாதநாயிகாரத்திலே சொல்லப்படுகிறதிறே. ஆனாலும்,
ப்ரமேயாதிகளிதிஸ்வரூபம் ப்ராப்யத்வாதிவிசிஷ்டமாகவே ப்ரகாசிக்கு
மென்று நியமமுண்டாகிலன்றோ வந்த ப்ராப்யத்வாதிகளை ஸ்வரூபநிரூ
பகங்களென்னலாவது? ஸத்த்வாதிகளைத் தவிர்ந்து ப்ரகாசிக்கும்போ
லே ஜ்ஞாதிரு ப்ராப்யத்வாதிகளையும் தவிர்ந்து ஸ்வரூபமாத்ரம் ப்ரகா
சிக்கலாமே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (அதிலித்யாதி) (விசிஷ்டமாக

ஸா-கா॥ தஸ்ய த்வாரா (அதில் ஸ்வரூபத்தையித்யாதிநா) ப்ரமாணவிசே
ஷ꞉ (ஜ்ஞாயமாநதயா) உக்தஸ்வாதநஜ்ஞாநகாரணத்வேநஜ்ஞாநவிஷயத்வ

[illegible]த்தைச் சொல்லும்போது அவ்வோபாதிகளையிட்டல்லது சொல்ல வொண்ணாது. அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கில் ஸவிஶேஷண [illegible]மாம் ஜ்ஞானத்தை

ஸா-டீ|| [illegible]

[illegible] ஆனாலும் [illegible]விஶிஷ்டமாக வேகாட்டுமென்னக்கூடுமோ? [illegible] இரண்டுக்கும் [illegible]யொன்றாகையாலே யங்குவிஶிஷ்ட விஷய [illegible] முண்டாகிலும் [illegible]த்திலப்படி நியமமுண்டோவென்னவருளிச் செய்கிறார். (அந்த [illegible]த்தை [illegible]) ஜாதிகுணக்ரியா[illegible] ங்களிலேதேனுமொன்றாலே விஶிஷ்டமான [illegible]த்திலே [illegible] க்ரஹணமாகையாலங்கும் விஶிஷ்டவிஷயத்வநியமமுண்டென்று கருத்து. [illegible]த்திலே [illegible]யாதலாகாதோ? விஶிஷ்ட [illegible] யானாலும் [illegible] தானாதலாகாதோ? ஜீவாதிவாசகங்களான [illegible]ராதிகள் [illegible]ங்களென்று [illegible]ராதிகள் சொல்ல வில்லையோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றை [illegible]) [illegible] கையாலே [illegible]மென்று கருத்து. [illegible]ராதிகளுக்கு

ஸா-கா || [illegible]

(அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கிலிதி) [illegible]

[illegible]

ஆகையால் ஜீவஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வ அமலத்வ அணுத்வாதிகளான நிரூபகதர்மங்களையிட்டு நிரூபித்து ஜ்ஞாநாநந்தாமலாணுவென்று

வ்யா- தீ|| ஸம்ஸாராதிகளுக்கு ப்ரவ்ருத்திகள் சொல்லுமதும் ப்ரமாண விரோதமெ ன்று அசேஷம் த்ரயாதிகாரத்திலே சொல்லப்படுகிறது. இப்படியாகில் ஜ்ஞாநாந ந்தாதிஸ்வரூபஸாதாரணங்களான ஸப்தங்கள் ஜீவாதிஸ்வரூபத்தைச் சொல் லும்படி யெங்ஙனே? அவை ஸ்வரூபாதிரிக்தமாகவொரு அர்த்தத்தைச் சொல்ல வில்லையே? சொல்லுமாகில் தத்விசிஷ்டத்தைச் சொல்லும்போது உண்டாக்கு ஜ்ஞாதாதிவத்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தங்களாகவேண்டாவோவென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ஆகையாலித்யாதி) ஆகையால் தர்மங்களையிட்டல்லது ஸ்வ ரூபத்தைச் சொல்லவொண்ணாமையால் ஆதிஸப்தநவ்ருத்த்யாதிகம் ஸூ ஸூசிதம் | (நிரூபகேத்யாதி) நிரூபித்து வ்யாவ்ருத்தமாக ப்ரதிபாதித்து ஜ்ஞாநாதிஸப்தங்களாலே ஜீவஸ்வரூபம் ஜடாதிவ்யாவ்ருத்தமாக ப்ரதிபாதிக்கப் படுகையால் வ்யாவர்த்தகங்களான ஜ்ஞாநத்வாதி தர்மங்களையும் ஸப்தங்கள வ ஸ்யம் சொல்லுமென்று கொள்ளவேண்டுகையாலும் இத்தர்மங்கள் உண்டாக்கு ஜ்ஞாத்ராதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்கள் ஆகையால் இவை ங்களாகையாலே தத்விசிஷ்டத்தைச் சொல்லும்போது ப்ரவ்ருத்த்யாவே க்ஷையில்லாமையாலும் ஸாங்கர்யம் இல்லையென்று கருத்து. தத்த் த்ரயம் ப்ரஸக்தமாயிருக்கவிங்கு ஜீவஸ்வரூபத்தை விசேஷித்துச்சொ ன்னது ஸ்வாயீநத்யாதிவாக்யத்தில் ப்ரயோஜனமான ஜ்ஞாநத்து க்கு முற்பட ஸ்வரூபஜ்ஞானம் காட்டுகைக்காக. இங்கு ஜீவனுக்கு ஸ்வரூ ப நிரூபகங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவத்தி லே மகாரவ்யுத்பத்திஸித்தங்களான ஜ்ஞாநத்வாதிகளைச்சொல்லி ப்ரணவவ்யுத்பத்தி ஸித்தமான சேஷத்வத்தை சொல்லாதொழிவானேன்? இது ஸ்வரூபநிரூப கமென்னவொண்ணாமல் நிரூபிதஸ்வரூப விசேஷணமென்னவேண்

வ்யா-கா|| நவிசேஷ:|ஸ்வாயீநத்ருத்ர ப்ரயோஜநத்தேநாவாதாநாத் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநாநாச்ரயத்வேந ஜ்ஞாநேதவிஷயத்வேந தத்வஸ ஜ்ஞநஸ்ய தச்ஸாவிஷயஸ்ய ஜீவஸ்ய ப்ராயாந்யாத் உதிதீஸ்வரஜ்ஞா நாநாவேதநாயத்வேந தத்ஸ்வரூபநிரூபகம் ப்ரயோஜநம் (ஆகையாலிதி) "விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே" "வஷோணோரா" "அவோஸ தவாஸ்த" இத்யாதிஸ்ருத்யந்தராண்யந "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா" நி ஷ்யோணம் யவரயாதித்யாதிஸ்ம்ருத்யந்தராண்யநாஸித்தநாமலத்வயா ஸ்வாநாவாநாவோண்யந ப்ரணவஸ்ய ஸகாரேண ஜ்ஞாநதிவத்த த்ர ஜ்ஞாநத்வாணுத்வாதிஸ்வரூபநிரூபகேஷு ஜீவஸ்வரூபப்ரதீ திஸித்தமாவ: | ப்ரணவேதகாரேணோக்தசதுர்த்யாவ்ருத்திவலம் ஜீவஸ்ய

ரம்|| இந்த்ரியங்களாலே சொல்லக்கடவது. இஜ்ஜீவத்வம் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶேஷமாயேயிருக்குமென்றும், அவனுக்கே நிரூபாதிகஶேஷமென்றும் அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதங்களாலே ப்ரணவத்தில் தோற்றின ஶேஷத்வம் ஸம்பந்தரூபமாகையாலே ஸம்பந்திஸ்வரூபம் நிரூபிதமானாலல்லது அறியவொண்ணாமையாலே ஜீவனுக்கு இது நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணமென்னலாம். ஜ்ஞாநைகவஸ்தி வேதநத்வம்போலே ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வஸ்திவேதநத்வமும், ஜீவலக்ஷணமாகவற்றாகையாலே இச்

ஸா-தீ|| டினதாகையாலேயென்றில், ஜ்ஞாநத்வாதிகளைப்போலே யாவதாத்மபாவியாயிருக்கிற இத்தை ஸ்வரூபநிரூபகமென்னாதே நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணமென்னப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இஜ்ஜீவத்வமித்யாதி)(ஶேஷமாயேயிருக்குமிதி) இத்தால் ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபநிரூபகமாகாதொழிவானேனென்கிற ஶங்கைக்குபீஜமிஶேஷத்வத்தினுடைய யாவதாத்மபாவித்வமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அவனுக்கே நிரூபாதிகஶேஷமென்றது யாவதாத்மபாவிஶேஷத்வஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகத்வாங்கீகாரே நித்யஸம்ஸாரி ப்ரப்ருதிஶேஷத்வஸ்யாபி ததாசேதநத்வஸ்யாபி ஜீவஸ்வரூபநிரூபகத்வம் ஸ்யாதிதி ப்ரஸங்கவாரணாய | தஸ்ய ஸாமாந்யதஶ்சோபாதிகசேத நிரூபாதிகத்வாஸம்பவாதிதி ப்ரஸங்கஇதி பாவ: | இத்தாலிந்த நிரூபாதிகத்வமும் ஶேஷத்வஸ்ய ஸ்வரூப நிரூபகத்வ ஶங்காபீஜமென்னதாயிற்று. (ப்ரணவத்திலே) ப்ரணவத்திலே யென்றபடி. இத்தால் யாவதாத்மபாவித்வ நிரூபாதிகத்வரூப ஶங்காபீஜங்களை ப்ரமாணத்தாலே ஸ்வீகரித்தபடி. (ஸம்பந்தயித்யாதி) ததாச ஸ்வரூபப்ரதிபத்த்யநுகூலாஸாவாந ஸ்வரூபநிரூபகத்வமிதி பாவ: | ஆனால் பூர்வாசார்யர்களித்தை ஸ்வரூபநிரூபகமாகச்சொன்னதெத்தாலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநத்வமித்யாதி). (ஸ்வதஇதி) இஶேஷத்வத்துக்கு ஸ்வதஸ்த்வம் பரவ்யாவர்த்தகாயோகாந்யயோ

ஸா-கா|| ஶேஷத்வம் கிம் ஜ்ஞாநத்வாதிவத் ஸ்வரூப நிரூபகம் உத நிரூபித ... ...இதி ஶங்காயாம் ஆஹ யயா நிரூபாதி ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஶேஷத்வம் (இஜ்ஜீவத்வமித்யாதிநா) ஶேஷத்வஸ்ய நிரூபாதிகத்வம் உபபாத்ய நஞ்ஞிதி பாவ: | நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணத்வஸ்ய ஸாதிகத்வாக்ஷ ப்ரயோஜம் ஸௌவர்த்திகம் தத்ரஸ்தம் | (ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வஸ்திவேதநத்வமிதி) ஶேஷத்வஸ்ய சேதநத்வஸ்யாபேக்ஷிதத்வாத் ப்ரத்யேகஞ்ச சேதநத்வஸ்தீதி|சேதநத்வ ப்ரகாராணாம் ப்ரஸ்வரூபதிஷ்டாவஶாத் ஶேஷத்வஸ்தீதி | ததா ப்ரஷ்டாரோஷா ஸர்வத்ர ஸாபேக்ஷாதி ஶேஷத்வம் ஸதத் ஸித்தத்வாத் ப்ரத்யேகம் ஸ்வதஇதி ஸம்ஸ்வரூபப்ரயாத்

உ||ஸ்வரூபம் ஜீவனுக்கு ஸ்வாபாவிகமென்னவுமாம். இப்படி விகா-

ஸாதி|| [illegible] ஜ்ஞாநங்களை விகஸிக்கிறதென்று கருத்து. (ஸங்கோசத்தையாலே) ஸங்கோசமானதையாலே யென்றபடி. [illegible] ஸம்ஸாரிகளுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே ஜ்ஞாநமாகக் கொண்டதையாலேயென்கை. [illegible] | [illegible] விகாஸாதி [illegible] ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் [illegible] நஹி [illegible] ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் [illegible] [illegible] ஸ்வரூபஸங்கோசவிகாஸௌ |

(இஷ்யதே) இந்த ப்ரகரணத்தில் ஜ்ஞாநமானதுக்கும் ஜ்ஞானத்துக்கும் ஸங்கோசவிகாஸங்களல்லவென்று கருத்து. (ஸங்கோசவிகாஸ) [illegible] | ஸங்கோசவிகாஸங்களில் விவக்ஷையாலே ஸங்கோசவிகாஸங்கள் விவிதங்கள். ஸங்கோசவிகாஸங்களென்றும், [illegible] ஸங்கோசவிகாஸங்களென்றும். அதில் [illegible] [illegible] | இங்கு ஜ்ஞாநங்களில் [illegible] [illegible] விலக்ஷணமாகவேணுமென்? [illegible] தோற்றுகைக்காகவென்னில் [illegible] ஸ்வரூபம் போலவோ [illegible] ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு வழியிலே யன்றேயாலே, அந்த ஜ்ஞாநமெது? விகாஸத்துக்கு ஸங்கோசமும் [illegible] ஸ்வாபாவிகமென்று விவனுக்கு விகாஸாதிகள் கூடுமோ? ஜீவனுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் போக்க ஸங்கோசமும் விகாஸமும் ஸாதாரணமாயிருக்க ஜீவனுக்கு விகாஸஸங்கோசமாய் ஸங்கோசமே [illegible] இனிமேப்போலே யீச்வரனுக்கு ஸங்கோசமே இல்லையோ? [illegible] ஜ்ஞாநஸ்வரூபமென்று சிலர் சொல்லுகையாலிவனுக்கு ஸங்கோசம் வந்தான் கூடுமோ? [illegible] [illegible] கொள்ளவேண்டுகையாலே [illegible] இவனுக்கு ஸங்கோசந்தான் கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிருக்கு)

[illegible] ஸங்கோசவிகாஸம் ஜீவஜ்ஞாநஸ்ய [illegible] | [illegible] ஜீவஜ்ஞாந [illegible] | [illegible] ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்யாபி [illegible] (இப்படி விகாஸத்தி) [illegible] [illegible] விஷயத்வாத் [illegible] ஜீவஸ்ய [illegible] விஷயத்வாத் [illegible]

உஶுதள்சொல்லுகிறது. வ்யஉாக்ஷரத்தில் உதாதிுயில் தோற்றின தாஜ ஸுடுத்துக்குவாயியில்லாமையாலே ஸவுராக்ஷகனன ப்ரியஃவதிக்கு ஜீவாதா நிராவாயிகஶெஷமாயேயிருக்குமென்றிப்படி யாவஉஸ்வஉவம்

ஸா-நீ||தாகக்கீழ்ச்சொன்னதுகூடுமோ?வ்ணவத்திலக்ஷாத்ரயத்திலேதே னுமொன்றுலேஶெஷகூவம்சொல்லிலிறேஇதுக்கயொமவ்வஹெஉம்சொல்ல லாவது? அதுவேயொன்றும் சொல்லவில்லையே? அதுதான் சொன்னலும் ஜீவஶெஷவஸவ என்றுப்போலே யிப்படி விஶெஷணஸம்மதமான வஸவ காரம் இல்லாமையா லிங்கயொமவ்வஹெஉமெதென்ன வருளிச்செய்கி றார். (வ்யஉாக்ஷரத்திலிதாதி) (உதாதீுதி) இங்கு தாஜஸுடுவதா திடு யேறுவொவித்திருக்கையாலத்தாலே ஶெஷகூவம் சொல்லித்தாமென் றுகருத்து. (உவாயீதாதி) இஶெஷகூவத்துக்கு கஉராஜ்ராவாயிககூவமு ண்டாகிலன்றே தநிவத்தள்நிவத்தி கூவஶ்ஹாவிநியாகையாலிஶெஷ கூவம் காஜாவிஉகமாயொழிவது? இங்கப்படியோருவாயியில்லாமையால் வி ஶெஷணஸம்மதெவகாராஹாவெவி தஉஹெஹாதமான யாவஉஸ் ரூவெஸம்வஂயஸிஜியானது ஶஜ்ஸ்ராஸம்காஹிதவ்த்திஸாஹாவத்தா லே யுண்டாகையாலிப்படி யாவஉஸ்ரூவெஸம்வஂயம் சொல்லுகையே யி ங்கயொமவ்வஹெஉமாகிறதென்று கருத்து. (ஸவுராக்ஷகெதி) வ்ய உாக்ஷரத்தில் வ்திவஹமான ராக்ஷககூவத்துக்கவஹெஉமில்லாமையாலே இது ஸவுவிஷயமென்று கருத்து. இத்தால் முன்பயொமாநயொம வவஹெஉம் சொன்னவிடத்திலுக்தமான ஸவெுஶ்ராகூவத்தையுவவாஜித் தபடி. ப்ரியஃவதிக்கென்றது வதிஶெஷமெல்லாம் வதிக்கும்ஶெஷமெ ன்கிற ஞொகவெஉஸிஉநயஸவநாஸுடுஂ "வதாஃவதாகவீதி ஞொகவிஉஂ" "உஹயாயிஷாநஂவெகஂஶெஷிகூ"திதாஜிகளாலேஇவ் வஸுடும் பலவிடங்களிலே யுவவாஜிக்கப்பட்டதிறே. இப்படியயொமவவ ஹெஉம் கூடிஞலுமநயொமவ்வஹெஉம் சொன்னதுகூடுமோ? வ்ணவத் திலநயொமவ்வஹெஉகஶஜ்மில்லையே? உண்டானலு மிங்கநயொம த்தை [illegible]கூடுமோ? ஜீவனுக்கு விதாதீநுவதி ஶெஷகூவம் ஞொ[illegible]? ஆகையாலிங்கநயொமவ்வஹெஉமெதென்ன

ஸா-கா||காதவ்தீதிதிதாஹ-(வ்யஉாக்ஷரத்திலிதி)வ்யஉாக்ஷரவ் திவஹஸ்ஶெஷகூவஸ்உவாஸ்தொராநாகெஸ்ஹாவொவாயிககூஜிதி யாவஸ்தஂ ஶெஷகூவம் ஸிஸ்தீதநளவாயிககூாஷெவா யொமவ்வ ஹெஉஸிஉஜதஸுடுஃ। உாஉாக்ஷாவெகாஜஸ்ராவஶ்கூகூாநுஸஉா கூவிரவிணவாநு யொமவ்வஹெஜெநகாஜ விஶிதீவ்ய

உக||ஸம்பந்நம்சொல்லுகைக்கு யோக்யதையுண்டு. ஈஶ்வராக்ஷரத்திலவயாரணஸாபேக்ஷத்தாலேயவனுக்கே நிரபேக்ஷவாயிகசேஷம் வேறொருத்தருக்கு நிரபேக்ஷவாயிகசேஷமன்றென்கை கூடியோக்யதையுண்டு. இச்சேஷிகம் ஸாமாநதிகசேஷித்வயத்துமாக வளரும்படி மேலே சொல்லக்கடவோம். இப்படியிருக்கிற சேதநருக்கு வ்யாவ்ருத்தியாவது பராயீநமு

ஸா-நீ||வருளிச்செய்கிறார். (ஈஶ்வரேதராதி)(அவயாரணேதி)உகாரமேந காரமுமாநாலும் ஶ்ரீஈதவ்யயோகத்தாலே இதுக்கவயாரணத்திலும் ஸாபேக்ஷமுண்டாகையாலிங்கேயித யோக்யதையுண்டென்றுகருத்து. (நிரபேக்ஷவாயிகேதி) ஷித்யாதிவ்ருத்தி சேஷகம்ஸௌபாதிகமாகை யாலே யதந்யைப்பற்ற நிரபேக்ஷயிகசேஷத்தை வ்யவச்சேதிக்கையில் விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படியாகில் ஸமவச்சேஷகஶாத்ரமே யுவாதேயமாகையால் ஸாமவதசேஷகமு மிதரசேஷகம்போலே ய நுவாதேயமாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இச்சேஷிகமிதாதி) (வளரும்படியிதி)இதரசேஷகம்போலன்றிக்கே இந்த ஸாமவதசேஷகம்ஸமவச்சேஷகபரீவாஹரூபமாகையாலே மிகவுமுவாதேயமென்று கருத்து. தத்வத்ரயத்தில் ஜீவதத்வத்துக்கிப்படி இதரதத்வாவேக்ஷயா வ்யாவ்ருத்தமான ஸ்வரூபம் சொன்னாலுமிதற்கு தயாவியமான ஸ்திதியும் வ்யாவ்ருத்தியுமெது? இதுதான் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நித்யாயிருக்குமென்று முன்பே பொதுவிலே சொல்லித்தாகையாலும் நித்யங்களுக்குள்ளே யவாந்தரஸ்திதிபேதமில்லாமையாலு மிங்கு ஸ்திதிபேதம் சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றாலும் வ்யாவர்த்தகமித்துக்கும் பொதுவாகையாலும் கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களீஶ்வரனுக்கும்பொதுவாகையாலுமிஜீவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்தமான வ்யாவ்ருத்தியாவதெதென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இப்படியிருக்கிறவிதயாதி) இப்படியிருக்கிறவென்றதுஜ்ஞாநகாநந்தாதிகளாலும் ஸ்வதசேஷிகேவஸ்தி சேதநகாதிகளாலுமிதரதத்வவ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபனாயிருக்கிறவென்றபடி. இப்படி ஸ்வரூபபேதம் சொன்னதாக வநுவதித்த யிச்சேதநருக்கு வ்யாவ்ருத்தியாவதென்றிங்கேயித்தைமாத்திரம் நிரூபிக்கையால் ஸ்திதியில்வகுப்புமில்லையென்றுஸூசிதமாகிறது. சேதநர் கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களைஸாக்ஷமாகவுழியபராயீநமாகக்கோலாதிரு

ஸாகா||ஸாஹ-(ஈஶ்வராக்ஷரத்திலிதி)நந்யோக்யதையுண்டேநாந்யசேஷகவ்யாவ்ருத்தஸமவதசேஷகவிவ்யாவத்த்யேதத்ராஹ—(இச்சேஷிகமிதி) ஸவம்சேதந ஸ்வரூபஶ்ராஸ்தாநம் வ்ருத்திலக்ஷணஸ்தேஃ ஸ்திதியாவது காரணஹராநவ்ருத்திரிதி [illegible] வ்யாவ்ருத்தி ஸ்திரூபயிதி (இப்படியிருக்கிறேதி) வைஶ [illegible] வ்யாவ்ருத்தே

௨-ஶ|| மாய்ஸாதாரணங்களுமான கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வமும்: ஸம்ஸாரந் தன் போக்த்ருத்வாஸாதாரணமாக இவர்களுக்கு கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை யுண்டாக்குகையாலிவை ஸாதாரணங்கள். பத்தசேதநருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் பேதம் அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தயுக்தராயிருக்கை. இவர்களுக்கவாந்தரபேதம் வரும் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிபேதத்தை ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தங்களான வகுப்புக்களிலே கண்டுகொள்வது. இப்பத்தசேதநர்

ஸா-டீ|| க்கிவை ஸாதாரணங்களாம்படி யெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸாரணித்யாதி) இவற்றிற்கு ஸாதாரணத்வம் ஜீவஸ்வாயத்தமல்லாவிட்டாலும் ஈஸ்வரஸ்வாயத்தமென்றுகருத்து. இங்குதனக்காகவென்றதே தன் போக்த்ருத்வாஸாதாரணமாகவென்றது அவன் ஹேதுவென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இச்சேதநரெல்லாரும் ஜ்ஞாநஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளாலும் பத்தமுக்தஜீவலக்ஷணங்களாலு மேகரூபராயிருக்க இவரில் சிலரை பத்தரென்று பிரிக்கைக்கு பேதகாகாரமேதென்னவருளிச் செய்கிறார். (பத்தசேதநருக்கித்யாதி) (நீக்கியுள்ளார்) வ்யதிரிக்தர். அவித்யாதியுக்தருயக்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலுமிருக்கிற ஸாதாரணவாபேக்ஷனென்னலாயிருக்க பத்தசேதநரென்றிப்படி ஸ்வரூபபேதமுள்ளதாக நிர்தேசிக்கக்கூடுமோ? ப்ரதிஶரீரம் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிபேதமிருக்கையாலே பஹுத்வம்கொள்ளவேணுமென்னிலந்த பேதத்தை அறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கித்யாதி) (வகுபபுக்கள்) பிரிவுகள் (கண்டுகொள்வது) பஹுவ்ரீஹி நாநாத்வேந ப்ரதீத்யம் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிபேதப்ராசுர்யாத்வம் ஸ்வாபாவிகம் யதா ப்ரகாசம் ஸ்வயமேவ பாவ்யமென்றபடி. ஸ்வதேஹவிதிச்சைவ்யதிகரராயிருந்த இப்பத்தசேதநருக்கு நித்யமுக்தாதிகளைப்போலே பேத

ஸா-கா|| ஸ்வலக்ஷணமயமத்ராபி ப்ரதம், ஸாதாரணக்ருதிபோமாந்தர ஸம்ஸாரக்ருதிபோமாந்தரஸதிச| ந நாஜீவப்ரவ்ருத்த்யாஜீவக ரூபமுபோமஹத்ந நாஸ் கயம்ஸாதாரணக்ருதித்ர்யாஹ-(ஸம்ஸாரணிதி)ஸம் ஸாரஶ்ரீபோமஸ்வ ப்ரயோஜநமயஹேதுகஸாதாரணக்ருதிஸா வ: | ஏவம்சேதநாநாம் ஸாதாரணஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தயோபேதிதா: | கயஸாஷ்யகாரவசநஸ்யபேதப்ரவிவக்ஷிதாவாங்ஙர தத்தஸா தாரணஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தீ: க்ருத்வா பேதயிஷ்யந்து பத்தாநாம் ஸ்வரூ பபேதமாஹ— (பத்தசேதநருக்கிதி) ஏதேந பத்தாநாம் லக்ஷணம் ககவஶ்யக்ருதி தஶிதம் | பத்தசேதநாநஜ்யாக ப்ரபேதகம் ஸ்வரூ பபேதாநாகஸ்ஸம்ஸாக யதாப்ரகாரணம் ப்ருஷ்டவ்ருத்த்யாஹ—(இவர்களுக்கிதி) தத்தஸ்ஸரீரவாயிக ஜ்ஞாநஸங்கோசாத்யாஸ்ரவஸ்வஹாவஹே தகஸ்த்ராணிதேஷாம் ஸ்வரூபபேதா உக்தாயா: | (வகுப்புக்கள்) ஶரீர

ஜ௦ || தந்தாமுக்கு கர்மாநுரூபமாக விஸ்வரனடைத்த ஶரீரங்களை ய
த்ருஸ்வரூபத்தாலும் யத்ருஸம்கல்பத்தாலும் யரியாகிற்ப ர்கள். யத்ரு
யால் வருகிற யாரணம் ஶரீரத்தினுடைய ஸத்தைக்கு ப்ரயோஜகமா

ஸா-நீ|| ஜஶரீரமென்று கஹிஜாநிக்கும்படி அப்போது ஸங்கல்பமில்லா
மையாலிந்த ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தமான ஶரீரவிஹாரம் வரும்படி எங்க
னே? இவர்களுக்குஸங்கல்பமில்லாவிட்டாலுமீஸ்வரனப்போது தன்ஸங்கல்பத்
தாலே இஶ்ஶரீரங்களை இவர்களுக்கு அடைக்கையாலே இவ்விஹாரம் வரு
மென்றில் அவனடைத்தாலும் நித்யமுக்தர்களைப்போலே யிவர்களுக்கு ஶ
க்தியில்லாமையா லிவர்களவற்றை யரிக்கும்படி யெங்கனே? ஸ்ருஷ்டிதசை
யிலே இவர்களுக்கும் யத்ருஸம்கல்பஜ்ஞானத்துக்கு விகாஸமுண்டாகையால
த்தாலே யரிப்பரென்னில் இதில்லாத ஸம்ஹார்த்யாதிதசையில் யரியா
தொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். (இஸ்வரத்யாதி)
(அடைத்த) தங்கள் வசமாக்கின என்றபடி. இவர்களுக்குமீஸ்வரஸங்கல்பத்
தாலே யாரணஶக்தியுண்டாமென்று கருத்து. சிலர்க்கு உத்க்ருஷ்டஶரீர
மும் சிலர்க்கு நிக்ருஷ்டஶரீரமும் வரக்கூடுமோ? வென்கிற ஶங்காபரி
ஹாராயமிங்கு கர்மாநுரூபவசோக்தி: (யத்ருதி) ஸம்ஹார்த்தியில் ய
த்ருஸம்கல்பஜ்ஞானமில்லாவிட்டாலுமீஸ்வரஸங்கல்பத்தாலே யத்ருஸ்வரூபமு
ம் யாரணஶக்தமாகையாலித்தாலே யரிப்பர்களென்று கருத்து. ஆனாலி
ரண்டாலும் யரிப்பரென்னது கூடுமோ? ஸம்ஹார்த்தியில்போலே ஜாக்ரா
திதசையிலுமொன்றாலே யாரணமமையாதோ வென்ன விதற்குத்தரமரு
ளிச்செய்கிறார். (யத்ருயாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) இப்படி ப்ரயோ
ஜநஸத்திருக்கையாலே இரண்டாலும் யாரணங்கொள்ளவேண்டுகையா
ல் அந்யதரமமையாதென்று கருத்து. யத்ருஸம்கல்பஜ்ஞானம் ஸம்ஹார்த்தி
ஜமெல்லுகளிலே ஸங்கல்பாத்யவஸாவமல்லாமையாலே யப்போதிதற்
கு யாரகத்வமில்லையென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக ஜாக்ரதாதிவிஶேஷணம்|

ஸா-கா|| ப்ரகாரா:| நத்வஶரீரஸ்ய யஸ்யவ்யயிவ ஶரீரம்,கதா:ப்ரவிஷ்
ஶாஸ்ராஜநாநா'ஶித்யாதிவிஸ்வஶரீரகாவஹஜாக|ஸவஶ்ரைநவயூ
தஜிதிகயம்வைஜஶெதநஸ்யஜதம்ஶரீரம்வஸ்யாதித்யுக்தாஹ (இஸ்வஜஶெத
நர்தி) ரம்ஸ்வரயாயஜவீதம் ஶரீரம் தத்ஸங்கல்ப வஶெநவஜீவெநா
விஸ்வரூபெணஸங்கல்பநயப்ரயதஜத்ருஸ்யாவெக்ஷயாவ ஶரீரகத்
ஶித்யமு:| நநுக்ருஷ்டஸ்ய ரம்ஸ்வரயாயஜகெ ஜீவஶரீரஸ்யாஸாவ:|
யீநஸ்வரூபவஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகாஜீவஸ்வரூபயத்ருஸம்த ஜ்ஞாநவாக்யத்வ
யாரணம் வ்யமுஶித்யுக்தாஹ—(யத்ருயால் வருகிறேதி) யதாஶ்ருதிகெ
ஞாதீஸ்வரஸ்யாரகத்வஹ்வெது|அதெவஜீவஸகெ ஸகம் | ப்ரயொரா ந

ரம்|| இருக்கும். ஜாக்ரதாத்யவஸ்தையில் புத்திபூர்வகஜ்ஞாநத்தாலே வருகிற ஶரீரதாரணம் பாரார்த்த்யதஶோபாயாநுஷ்டாநங்களுக்கும் ப்ரபந்நனான பரமைகாந்திக்கு ஸமஸ்தபகவத்கைங்கர்யங்களுக்கு முபயுக்தமாயிருக்கும். பாபக்ருத்துகளுக்கு இஶ்ஶரீரதாரணம் விபரீதபலத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கும். இஜ்ஜீவர்கள் இஶ்ஶரீரத்தை விட்டாலிதின் ஸம்பாதங்குலையுமித்தனை. ஶரீரத்துக்குபாதாநமான த்ர

ஸா-தீ|| இப்படி புத்திபூர்வகஜ்ஞாநஸஹ்ருதஶரீரதாரகத்வம் ப்ரயத்நத்தால்வரும் தாரணம்போலன்றிக்கே காதாசித்கமாகையாலிது ஶரீரஸத்தாப்ரயோஜகமாகமாட்டாதென்றும்ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ப்ரபந்நனாகையாலேயுபாயநிரபேக்ஷனாய் பரமைகாந்தியாகையாலே தனக்கொரு பாரார்த்தாம்ஶமுமில்லாதவனாயிருக்குமவன் திறத்திலுப்ரயோஜநமில்லாமையாலே இஶ்ஶரீரதாரணமில்லாதொழிய ப்ரஸம்கியாதோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் ப்ரபந்நேத்யாதிவாக்யம் | இப்படி ஶரீரதாரணம் பாரார்த்தோபயுக்தமாகி விஶ்ஶரீரதாரணமுடையாருக்கு வ்யாவ்ருத்திகாநாம் பாநாஸவமில்லாதொழிய ப்ரஸம்கியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பாபக்ருத்தி) ப்ராணதாரணார்த்தமான போஜநம் விஷஸம்ஸர்க்கத்தாலே மாரகமானுப்போலே யென்று கருத்து. இப்படி ஸத்தைக்கு ப்ரயோஜநமென்று விஜ்ஜீவர்கள் விடும்போது ஶரீரத்ரவ்யத்துக்கு ஸத்தை இல்லையென்னதாகையாலே பௌத்தவிவாதத்தின்படியே த்ரவ்யத்ரவ்யோத்பத்தி சொன்னதாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இஜ்ஜீவர்களித்யாதி) (ஸம்பாத:) ஸம்ஸ்தாநவிஶேஷ: பரஸ்பரஸந்நிஹிதகாரணத்ரவ்யஸம்யோகவிஶேஷ இதி யாவத் | (குலையுமித்தனை) ந து த்ரவ்யஸ்வரூபோத்பத்திரிதி பாவ: | இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸத்தாப்ரயோஜகத்வம் த்ரவ்யஸ்வரூபத்தைப் பற்ற வன்றிக்கே ஸம்பாதவிஶிஷ்டத்தைப் பற்றவென்று ஜ்ஞாபிதமாகிறது. தயாத்ரவ்ய

ஸா-கா|| ஏதேநாஶேதி ஆத்யவ்ருத்திரேகஸித்தஜீவஸ்யாரகத்வநிதாநஸ்ய ஶரீரதாரகஸ்ய 'ஸாமாந்ய ஶரீரஸாமாந்யவதி, பாபக்ருத்வாவேஷ' இத்யாதிஶாஸ்த்ரந்யாயேந த்ரவ்யஜாக்ரதவஸ்தாஸமந்வயாபாதநம் ப்ராணாதிவேதநேந தாரணஸ்ய ஸ்வாநுஸவஸித்தத்வாத் ஜீவஸ்வரூப ஸம்பந்த்யாஸ்ரம் பாயக்ஷம் ஸித்தமிதி பாவ: | நநு ஶரீரஸ்யாஸ்ய ஜீவஸ்ய நியாமகேவ நிரபேக்ஷயாரக்ஷண நியாமகத்வாத் ஶரீரநாஶாநந்தரம் நாஶவாஸ்ரயஸ்ய ஶரீரதயா ஸித்தஸ்ய நஸ்யாதித்யத ஆஹ — (இஜ்ஜீவர்களித்தி) ந ஹி பரஸ்யாயதந ர்களுக்கி ஸம்பந்த த்ரவ்யநாஶம் வதாம:, கிம்த்வவஸ்தாயா: தயாமேவ ஸம்பாதநாஶ

ஜூஸ் வஸ்துங்களீஸ்வரஸரீரமாய்க்கொண்டு கிடக்கும். ஸசேதநர்க்கிதர

வர்ண வ்ருத்திகளும். உத்தமருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் ஸாதநவ்ருத்திபேதங்கள் நிவ்ருத்தியாலே யதிகாரிகளுக்கு ஸாதநமாயிருக்கை. ஸித்தஸாதநஸாதநமாயிருக்கை. ஸித்தஸாதநாதிகாரியுண்டான அதிகாரத்துக்கு உத்தரவாயின்றிக்கே யிருக்கை. இவர்களுக்கந்யாந்யம் ஸித்தஸாதநாதிகாரத்தில் முற்பாடு பிற்பாடுகளாலுண்டான முன்புற்றவேற்றச்சுருக்கம். வ்ருத்திஸாதநம் ஸ்நாநாதிகாலமிழந்து பெற்ற அதிகரணங்களை ஸமவஸாதநநிஷ்டவ்ருத்திகாரிதமான யதாஸிதமக்கைங்கர்யவிசேஷங்கள். நித்யருக்குநீக்கியுள்ளாரில் ஸாதநம் ஸ்நாநாத்யா

ஸா-நீ|| விதங்களாகையால் பக்தர் தங்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவ்ருத்திஸாதநமுஞ்சொல்லித்தாகிறது. அதிகாரஸ்வரூபஸ்வீகாராதிஸாதாரணமாகையால் உத்தமர்க்குநீக்கியுள்ளாரில் ஸ்வரூபஸாதநமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உத்தமருக்கித்யாதி) இங்குஸ்வரூபம் ஸ்வஸத்தாவாபகாதிகம் பக்தருக்குள்ளே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வரூபஸாதநஞ்சொன்னப்போலே உத்தமருக்குச் சொல்லாதொழிந்தது பக்தருக்கு ஸம்பந்தமானவந்யாந்யஸ்வரூபஸாதநமே உத்தமருக்கு மாகையாலிங்கு தனித்துச் சொல்லவேண்டாவென்று கருத்தாலே. அதிகாரத்துக்குத்தரவாயி யில்லாமை ஸர்வஸ்வீகாராதிஸாதாரணமாகையாலிவருக்கு ஸித்திஸாதநமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸித்திஸாதநேத்யாதி) இது உத்தமரெல்லாருக்கும் பொதுவாகையாலே யிவர்களுக்கந்யாந்யம் ஸித்திஸாதநமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கித்யாதி) (முன்புத்தவித்யாதி) உத்தரவயள தாரதம்யாஸாவேவி ஸம்பந்தவயள தாரதம்யேவ ஸித்திஸாதநஉதிஹாவ: | ஸமவஸாதநஸ்வஜநிஷ்டகைங்கர்யங்கள் பக்தரில் பரகைங்கர்யகளுக்கும் நித்யருக்கும் பொதுவாயிருக்க உத்தமருக்கு வ்ருத்திஸாதநமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (வ்ருத்திஸாதநஸ்நாநாதிகாலமித்யாதி) (இழந்துபெற்ற) ஜந்யநித்யவ்யாவ்ருத்தி:. அதிகரணேத்யாதிநா பரகைங்கர்யவ்யாவ்ருத்தி:. தத்விசேஷங்களித்யநேநாவாந்தரவ்ருத்திஸாதநோவ்யுக்த: | ஸ்நாநாத்யாதிகாரஸ்வரூப ஸ்வீகாரனுக்கும் பொதுவாகையால் நித்யருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் ஸ்வரூபஸாதநமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (நித்யருக்கித்யாதி) இங்கு நித்ய

ஸா-கா|| ஜ்யாதநந்யாந்யஸ்வரூபஸாதநத்யைநஷஷ்டவ்யக்வஸிவேத்ய உத்தமாநாம் ஸ்வரூபஸாதநமாஹ—(உத்தமருக்கு நீக்கியுள்ளாரிலிதி) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம் ஆஸ்தித: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம்" இதி ந்யாயாநுத்தமாநாமந்யாந்யஸ்வரூபஸாதநேந அவதுத்தமஸம்யுக்தாவி ப்ராமாணிகைர் விஜ்ஞேயமிதி தேஷாமவாந்தரஸித்திஸாதநமாஹ— (இவர்களுக்கந்யாந்யமிதி) உத்தமாநாம் வ்ருத்திஸாதநமாஹ (வ்ருத்திஸாதநமிதி) உத்தமாவாந்தரவ்ருத்திவிசேஷாத்வ்யவஸ்தித நித்யாநாமிதரேஷாம் ஸ்வரூபஸாதநமாஹ—(நித்ய

உ௰|| விஹகேஶ்வரஸ்ய பாரதந்த்ர்யாயிருக்கை. இவர்களுக்கு நீக்கியுள்ளாரிற்காட்டில் ஸ்திதிபேதம் அநாத்யநந்ததமான ஶேஷத்வாநுபவம். இது நித்யருக்கெல்லாம் பொதுவானபடியாலேயிவர்களுக்கந்யாந்யம் ஸ்திதியில் வைஷம்யமில்லை. இவர்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திபேதம் அநாதி

வ்யா-நீ || ருக்குள்ளே கவாஹநத்வாதிபேதஞ் சொல்லாதொழிந்தது நித்யர் வஸிக்கச் செய்தே பகவதிச்சாகாரணத்தாலே பஹூக்களாயே வஸிக்கையாலே இங்கு வேதத்யமேயுண்டாக ப்ரஸக்தியில்லாமையாலிவர்களுக்கவாஹநத்வாதிபேதஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லையென்று கருத்தாலே ப்ரஹ்மாநுபவமநாதியாக அநுபவிக்கை ப்ரஹ்மத்துக்கும் பொதுவாகையால் நித்யருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் காட்டில் ஸ்திதிபேதமேது? ஸ்வஶேஷத்வாநுபவமநாதியாக வநுபவிக்கையென்னிலது பிராட்டிக்கும் பொதுவன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கித்யாதி) ஶேஷியென்று இவ்வளவு மாத்ரம் சொல்லாதே பகவச்சேஷத்வம் பர்யவஸிதத்தது பதிஶப்தஶேஷத்வமன்று. "உபயாதிஷ்டாநம் சைகம் ஶேஷித்வம்" இத்யாதிகள்படியே உபயமே ஶேஷித்வமென்று கருத்தாலே. ததாச உபயம் நமக்கு நிரவதிகஶேஷியென்றிப்படி ஸம்பந்தமான அநுபவமநாதியாக அநுபவிக்கை யிவர்களுக்கு ஸ்திதிபேதமென்று கருத்து. முக்தரைப்போலே ஸ்திதியில் முன்புற்றவேற்றச் சுருக்கமில்லாமையாலும் பின்பு மதில்லாமையாலு மிவர்களுக்கந்யாந்யம் ஸ்திதிபேதமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இது நித்யர்க்கெல்லாமித்யாதி) இழந்துபெற்றவென்று முக்தருடைய ப்ரவ்ருத்திகளையாதமங்கமாக சொன்னவித்தால் நித்யருடைய ப்ரவ்ருத்திகளானால் நிமித்தகமென்று தோற்றுகிறது. அது கூடுமோ? ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் க்ரியாரூபகாதாநித்யங்களன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திபேதமநாதிப்ரவாஹநித்யமாதி) ஸ்வரூபேண நித்யத்வாபாவேபி ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களாகலாமென்று கருத்து. கைங்கர்யரூபஸ்ய ஸ்வரூபப்ரவ்ருத்திர்ப்ரவ்ருத்தி: இங்கு கைங்கர்யங்களுக்கு விஶேஷமா

வ்யா-கா|| ருக்கிதி) (பாரதந்த்ர்யாயிருக்கை) ஸ்வாதந்த்ர்யாநுபாரதந்த்ர்யமிதி த்ரயீஷ்டைஷாம் ஸ்திதிபேதமாஹ-(இவர்களுக்கிதி) நித்யாநாம் ஸ்வஶேஷத்வாநுஸந்தாநமநுபவாதாவாஹநஸ்திதிபேதஸ்ஸதா ஸாதாரணப்ரவ்ருத்திஸ்ஸாஸ்ரஹாவாத்ஸந்நியாஸாதாரணப்ரவ்ருத்திபேதமாஹ-(இவர்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திபேதமிதி) நித்யாநாம் ஸ்வகர்மாநாம் கைங்கர்யரூபப்ரவ்ருத்திபேதஸ்ய வ்யவஸ்திதத்வே "ஸோபாகரோதி ஸவதாநுகாரோ காராந்ந்நகாரோ ஸ்வாநுஸம்ஸாரு" இத்யாதிஶ்ருதயோக்த

உ௰|| வ்யவாஹநித்யங்களான கைஂகர்ய விஶேஷங்கள். அநந்தமராபாஷிக: ளுக்கயிகார விஶேஷங்களும் தநாஹித கைஂகர்யங்களும் வ்யவஸ்தி தங்களாயிருக்க நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸர்வவிய கைஂகர்ய ஸிஸியுண் டென்கிற வசனங்கூடுமோவென்னில்; ஸ்வாமியினுடைய ஸங்கல்பாயத்துக் கிடாகத்தனக் கூஹிதங்களான கைஂகர்யங்களிலே கிடையாதவை யொன்.

ஸா-நீ|| வது வ்யோணஸிஜத்தநயிகாரொரஹிதகவம் இத்தால் நித்யாநாச வாஷ்வவ்வ்ருத்திஹேதுமும் ஸமக்ருஹீதம் இப்படிகைஂகர்யவிஶேஷங்களி வர்களுக்கு வ்யவஸ்திதங்களென்னக்கூடுமோ? அயிகாரங்கள் வ்யவஸ்திதங்க ளாகையாலேகூடுமென்னிலப்போது நித்யரையும்முக்தரையும்பற்ற 'ஸஶே ஷஶேஷகைகரதிரமெ' த்யாதியாக வருளிச் செய்கிற மந்த்ரத்தோடு விரோயியாதோ வென்கிற ஸங்கல்பாயத்தாலே ஶங்கிக்கிறார். (அநந்த ராமெதியாதி) ஸூரிஶப்தேந விஷ்வக்ஸேநாதிஸர்வநித்யஸம்க்ரு ஹம்: நித்யரெல்லாருக்கும் வ்யவஸ்திதமாகவேதேனுமோ அயிகாரமுண்டி டோ. அயிகாரவிஶேஷங்கள் ஶய்யாஸநஸேநாபதிகாஷிகள் தநா ஹிதகைஂகர்யங்கள் ஶயநாநாஸநவ்ருத்திவாஹநஸேநா நிவர்ஹ ணாதிகள் (நித்யருக்குமித்யாதி) கைஂகர்யவிஶேஷங்கள் வ்யவஸ்திதங் களென்னவே யவைகள் முக்தருக்கில்லையென்றும் நித்யர்தம்மிலுமொரு வர் செய்யும் கைஂகர்யமொருவர்க்கில்லையென்றும் ஸிஸிக்கையாலென்று கருத்து. (ஸ்வாமியினுடையவித்யாதி) ஒருவனுக்கு யாதவஸர்வகைஂகர்ய காரணமுண்டென்கைய நாவஶ்யமாகையாலேதானிஹிதகைஂகர்யத்தில் கிடையாததொன்றில்லையென்கையிலேமந்த்ரவாக்யத்துக்கு தாத்பர்யங்கொ ள்ளவேண்டுகையாலும் தத்வவ்யவஸ்திதகைஂகர்யத்தை தானிஹிக்கை ஸ்வாஜ்ஞஸங்கல்பாயத்துக்கநாமாணமல்லாமையாலே தானப்படி யிஹியாமை

ஸா-கா|| யா ஸவெஷாம ஸர்வவியகைஂகர்யவொய கா:ஶேஷஶேஷ கைகரதிரமெ' த்யாதிமாஷ்யகாரவசநவிரோயஜ த்யஹிவ்யாயெ ணஶஂகதெ (அநந்தேதி) வரிஹாரதி(ஸ்வாமியினுடையேதி)யஜ்யவ்ஸ்வரெ ஹாக்ருதம்நித்யமுக்தாநாம் கைஂகர்யவெஷம்வ்யாஜாணிகம்தயாவிநி த்யாநாம் முக்தாநாம்வ அவிஶேஷேண ஸர்வவியகைஂகர்யஸிஸ்யா விரோஜா ஸர்வவியகைஂகர்யஶப்தேந ஸ்வாஜ்ஞஹிததஸர்வவியகைஂ கர்யஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் ஸகலகைர்யநிவ்ருத்யா ஹமவஜெஷத்வாஹிபா வஸவ்வக ஸாவஜ்ஞம் வ்ராப்தாநாம் ஹி ஸ்வாஜ்ஞஹிதஜவ ஸ்வாஹிதம் ஸவதி| ந தா தநஹிததஸி ஷவஂச ஸ்வாஜ்ஞஹிதம் ஸர்வவியகைஂ கர்யம் தத்ஸ்ய்தீதி நவிரோயஜதி நஶநந்தராமாஷிஹி: க்ரியமாண ஸ்ய கைஂகர்யஸ்ய, முக்தை: காரணதாயாதஸ்ய வ்யவஸ்திதத்வாத்

௨௰|| றுமில்லாமையாலும், ஓரொருத்தருக்கு வ்யவஸ்திதங்களான கைங்கர்ய
ங்களைத் தாங்கள் அநுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற விதிவேறொருத்தருக்குப்
பிறவாமையாலும், ஆரேனுமொருவர் அநுஷ்டிக்கும் கைங்கர்யமும் ஸ்வாமி
க்கு ப்ரியமானபடியாலே அநுஷ்டித கைங்கர்யங்களும் ஸர்வருக்கும்
ப்ரியமாய் கைங்கர்யரூபமான வ்ருத்தியில் வாசியில்லாமையாலும் ஸர்வ
ருக்கும் ஸர்வவித கைங்கர்யஸித்தியுண்டென்கையில் விரோதமில்லை.

ஸா-தீ || யாது மிங்கு விரோதமில்லையென்று கருத்து. (ஓரொருவருக்கி
த்யாதி) வ்யவஸ்தித கைங்கர்யத்தைத் தாங்களிஷ்டியாதது ஸ்வாதந்த்ர்யாந
ர்ஹமல்லாததோ? ப்ரத்தையிட்டன்று "நித்யாஹிவாம்ஸிதவரஸ்வரூபமா
வை: யாதிஸம் ஸநகாதிஸ்ருஷ்டிவிதிவெ' த்யாதிந்யாயத்தாலே யோ
ரொருவர் அநுஷ்டிக்கிறதே தங்களுக்கு பரதந்த்ரமாயிருக்கை
யாலு மிஷ்டியார்களென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வாத்ம கைங்கர்யத்தி
னுடைய வநுஷ்டாநபரமாலும் விரோதமில்லையென்றுகாட்டி இனியிது
ஸ்வரூபக்ருதஸர்வவிதகைங்கர்யேஷு வ்ருத்திவிஶேஷாத் ப்ரபரமத்த
னையொழியவநுஷ்டாநபரமல்லாமையாலும் விரோதமில்லையென்றுகாட்
டுகிறார். (ஆரேனுமித்யாதியால்) (ஸ்வாமிக்கித்யாதி) ஸ்வரூபம் தெளிந்தவனுக்கு
கைங்கர்யம் ப்ரியமாவது ஸ்வாநுஷ்டிதத்வப்ரயுக்தமன்றிக்கே ஸ்வாமிப்ரீ
யத்வப்ரயுக்தமாகையால் பரநுஷ்டிதகைங்கர்யமும் ஸ்வாநுஷ்டித
கைங்கர்யம்போலே ப்ரியமாமென்று கருத்து. (வ்ருத்தியில்வாசியித்யா
தி) வாசியுண்டாகிலன்றோ தானநுஷ்டிக்கவேண்டுவது அதுயில்லாமையா
லே தானநுஷ்டிக்கவேணுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்று கருத்து.
(ஸித்தியித்யாதி) இந்த ஸித்திஶப்தம் 'ஶேஷஶேஷதைகரஸ்ரவைநித்ய
கைங்கர்யைகப்ராப்யவைசப்யா' என்கிறஸர்வாத்மகத்தில் ப்ராப்திஶப்தஸ்ய

ஸா-கா || க்ரமணாவஸம்ஞாவாநுக்ஷஸ்த ஸர்வவிதகைங்கர்யஸித்திரிதி
வநஸம்ப்ருதகிதாத்ருதிர்த்ய த்ராஹ (ஓரொருத்தருக்கிதி) வ்யவஸ்திதவிஷய
கைங்கர்யேஷு ஸ்வயம் கைங்கர்யாந்தராணாம் நிஶ்ஶேஷதாநிஷ்
ட்ஸ்வாத்ய நஸித்தாநுபகைங்கர்யேஷ்வா நஜாயதஜதத்ஸம்பந்த: | நந்வே
வம் தஸ்த்ராநக்ஷமா ஸ்வாதிஹி: ஸ்வை: ஸ்வை: ப்ரத்யக்ஷம் வ்யவஸ்யாக்ரிய
மாண கைங்கர்யஜநிதஸமவஸ்ப்ரீத்யா தேஷாமபி ப்ரீத்யாயிகத்வம்
ஸ்யாதிதி பரநவேஷுத்வம் தஸ்யஸ்தித்யத்ராஹ (ஆரேனுமிதி) ஸ்வ
ஸ்வாமிவிஷயே ஸமேநாபி க்ரியமாணஸ்ய கைங்கர்யஸ்ய ஸ்வக்ருதப்ரீ
திஜநகத்வம் ஸ்வஜநிதஸ்வாமிப்ரீதி ஸாக்ஷாத்காரதோரேவேதி விஶதபம்
யஸ்ய ஸ்வாமிநோவொருஷ்யைஸ்ப்ரயோஜநஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி ப்ரீதிம் ஜ
நயேதேவ, ஸர்வம் ச கேந சித்க்ரியமாணம் கிம்சித்பி கைங்கர்யம் ஸ்வாமி

௨௦|| இவ்வர்த்தங்களெல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஸ்வரூபம்போலே பரமாத்மஜ்ஞாநமும் த்ரவ்யமாயிருக்க இதன் ஸ்வரூபத்தைத் தனித்திங்கருளிச்செய்யா

ஸா॰ தீ॰ || நைவ்யோமித்தது இத்தால் ஶாஸ்த்ரவாக்யத்திலே கைங்கர்யா நுஷ்டாநஸம்பந்தமன்றிக்கே கைங்கர்யப்ராப்திஸம்பந்தாத்ரமிருக்கையாலது ஸ்வயங் கைங்கர்யாநுஷ்டாநத்துக்கும் ஸ்வரூபாநுஷ்டித கைங்கர்யாணாம் ஸ்வாதிப்ரயகைவநாநுபவத்துக்கும் பொதுவாகையாலிங்கநுஷ்டாநபர த்வநிர்வசநமில்லையென்றுஜ்ஞாபிதமாயிற்று. விஶிஷ்டமநுஷ்டாநத்துக்கும் கநுபவத்துக்கும் ஸாதாரணமிறே. இங்கேழிவ்வர்த்தங்களுக்கும்பரமாத்மஜ்ஞாநமென்றொருவஸ்துவுண்டென்று சொன்னதுமித்ரவ்யமாம்படியித்தை ஶரீரதாரகமாக சொன்னதும் கூடுமோ? இப்படி பதார்த்த பரமாத்மகேவலநாவேதநமாய் ஜ்ஞாநமென்றொருத்ரவ்யமுண்டாகில் ஸ்வாபிநத்யாதி வாக்யத்திலே யிதையும் கூட்டி அநாவிர்ப்பாவேதநமென்றருளிச் செய்யாதொழிவாரோவாகையால் பரமாத்மஜ்ஞாநமில்லையென்றுதலிது த்ரவ்யமன்றென்றுதல் கொள்ளவேண்டாவோ? இங்கனல்லாதபோதித்தைச் சொல்லாதொழிந்ததற்கு வேறு நிபந்தநமுண்டோவென்கிற விஶங்கா நுவாதபூர்வகமுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களெல்லாருக் குமித்யாதி) அர்த்தங்களுக்கு பரமாத்மமென்கையாலே அஹம் ஜாநாமீத்யாதி ப்ரத்யக்ஷமேயிதுண்டென்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்றுமிது வேதநஸினுமென்றும் ஜ்ஞாபிதமாகிறது. எல்லாருக்குமென்னது பௌத்தநிரீக்ஷாநாம் பரமாத்மஜ்ஞாநம் நாஸ்தியென்கிற பக்ஷவ்யுதாஸார்த்தம் ப்ரத்யக்ஸ்வரூபம்போலேயென்றது ந்யாயபரிஶாஞ்ஜநாதிகளிலே பரமாத்மஜ்ஞாநம் த்ரவ்யம் ஜ்ஞாநத்வாதஸ்மத்வத் என்று சொல்லுகிற த்ர

ஸா॰ ஸ்வா॰ || ப்ரதிஸ்வரூபாநுஷ்டாநபாயகக்ஷாத்ஸர்வேஷாம் ப்ரதிகரஶ்சேதி ஸர்வேஷாம் ஸர்வவிதகைங்கர்யஸாதவிஶ்விரோதஜத்யநுஷ்டி: | ஏவம் பரமவஸ்யகம் பலகம் அவிதயாதிதி நிர்ஶேஷநிவ்ருத்தாவித்யகம் தத்கம் ஸ்வதோர்த்த ஶேஷகேவதிக்ருதஹிதகம் நித்யகபோதி லக்ஷணாநி ஸம்ஹிதாநி | ஏவம் த்ரிவிதசேதநாநாம்ஸ்வரூபாசேதநஸ்வரூபயிதாம் பரமாத்மஜ்ஞாநஸ்வரூபசேதநத்ரவ்யகேவநாசேதநத்ரவிஶ்யாக்திவிரோதஶங்க்யா பரிஹாரந்தநவிஶேஷணதயைவ ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய பரமாத்மஜ்ஞாநஸ்ய விஶேஷ்யாதி சேதநஸம்ப்ரவ்ருத்திநிமித்தகேந தேநைநவோவார்த்தகாஸரமாத்மஜ்ஞாநம் ப்ரபஞ்சம் நிரூபயதி (இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்லாமிதி) த்ரவ்ய ஸ்வரூபம் நிரூபயதி (பரமாத்மஜ்ஞாநமிதி) அநேந வாக்யேந ஸ்வப்ரகாஶத்வம் ஸப்ரகாஶத்வம்சேதி லக்ஷணத்வய

உ௨॥தொழிந்தது வேதநரென்றெடுத்த விஶிஷ்டத்திலே விஶேஷணமாய்ச் சொருகி நிற்கையடியாக. இதம்புஹம்தஜ்ஞாநம் விஷயப்ரகாஶநவேளையிலே ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கும். இது ஈஶ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் நித்யவிபுவாயிருக்கும். மற்றுள்ளாருக்கு ஸம

ஸா-டீ॥வ்யக்தஸ்யாகாநந்த நஸம்வநாகம்ஸ்வரூபத்தைஸ்வாஸாதாரணயரூபமாயுடைய நயதியையை தனித்து என்கிறவித்தால்வ்யக்காகவருளிச்செய்யாத வத்தனையொழிய வருளிச்செய்யவேயில்லையென்ன வொண்ணாதென்றபடி. (வேதநரென்றெடுத்தவித்யாதி) ஸ்வாஸாதாரணயவிஶிஷ்டயதிவிஸஜ்யமாகவன்றோ விங்கு தனித்துச்சொல்லவேண்டுவது விஶேஷணமாகச்சொருகினவித்தாலேதானே யமஸ்ஸ்வாஸாதாரணயரூபவிஶிஷ்டமாக ஸித்திக்கையால் தனித்துச் சொல்லவேண்டுவதுயில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வாபேந்த்யாதி வாக்யத்திலே யிதுவு முவார்த்தமாகில் வேதநருக்குச் சொன்னப்போலே யிதற்கும் ஸ்வரூபவ்யாப்திவ்யாப்தி ஸௌம் விஶேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்ன வத்தைச் சொல்லக்கோலி முற்பட ஸ்வரூபஸௌத்தை விஶேஷித்தருளிச் செய்கிறார். (இதம்புஹம்தஜ்ஞாநமித்யாதி) விஷயப்ரகாஶேந ஶப்தஸம்பவ்யாப்தி: ஸாஶ்ரயத்துக்கித்யேநாத்யவ்யாப்தி: ஸ்வயம்ப்ரகாஶமித்யேநாப்ரமாணகாலவ்யாப்தி:॥ஆனாலுமிதற்கவாதாரஸ்வரூபஸௌமே விஷய ப்ரகாஶகஸ்வாதிகளிஶ்வரநித்யாதிகளுடையபுஹம்தஜ்ஞாநங்களெல்லாத்துக்கும் பொதுவன்றோவென்ன விதற்குத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இது ஈஶ்வரனுக்குமித்யாதி வாக்யத்தாலே) நித்யவிபுவாய் ஒருகாலத்திலும் ஸங்கோசமில்லாமல் நித்யம்விபுவாயென்றபடி. ஆனாலும் மற்றுள்ளாருக்கு கடாசிதிபுவன்றதாகையால் பஜருக்குமிப்படியாக வேண்டாவோ? உத்தமவஸ்யில் உதயமிப்படியாய் ஸம்ஸாரவஸ்யில் தாரதம்யார்ஹமாயிருக்குமன்றிலதற்கு நியாமகமேதென்னவருளிச் செய்கிறார். (மற்றுள்ளாருக்கித்யாதி) தாரதம்ய கர்மவிஶேஷம் நியாமகமென்று கருத்து. பஹுவிதம் விகாஸஸங்கோசாதி விஶேஷ

ஸா-கா॥வ்யவிவக்ஷிதம்|ஞக்ஷணத்வயேவிலக்ஷணகஸ்க த்ரிகவதாஹ்யாம் நித்யவிஶிஷ்டம்வேதநஸ்வரணாம்வ்யாப்தி:|கவஹாஸஶப்தேநப்ரக்ருதிகார்யயோ:. ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கிதி ஸகதர்க்கும் விவக்ஷிதம்|விஷயப்ரகாஶஶப்தேந ஸகர்மகத்வம் விவக்ஷிதம் | ஸ்வயம்ப்ரகாஶஶப்தேநாவஹாஸத்வம் விவக்ஷிதமிதி யஉம்ஹம்தஜ்ஞாநஸ்யாவாதாரஸ்வரூபஸௌமாஹ (இது ஈஶ்வரனுக்குமிதி) நநு ஸம்ஸ்ருதன பஹுவிதஸங்கோசவிகாஸவத்வம் உத்தமன விபுத்வாவாநவவனும் விருத்தாஸமத்வாத்| தயாஹி

ஸம்ஸாராவஸ்தையில் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாக பாஹ்யஸங்கோசவிகாஸவ
த்தாய் முக்த்யவஸ்தையிலே அநந்தவிகாஸத்தாலேபின்பு யாவத்காலம் விகாஸ
வாயிருக்கும். இதற்குப் ப்ரவ்ருத்தியாவது விஷயங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கை

ஸா.தீ॥ ஞ. பாஹ்யேத்யேதத்ர பாஹ்யாநாம் யாவதாம் தஜ்ஜ்ஞாநஸ்வாதார
ஸ்வரூபஸங்கோசவிகாஸஶாலித்வம் (முக்த்யவஸ்தயேத்யாதி) (அநந்தவிகாஸ
த்தாலே) அநந்தஸ்வரூபவிகாஸத்தாலே காலத்ரயவர்திநாம் ஸ்வாமாவா
ந்த்ராகாரஸ்யாம் ஸர்வேஷாம் விகாஸஸ்யாநந்தத்வஸித்தே: | கீழ்ச்சொ
ன்ன பாஹ்யஸங்கோசங்களிலொன்றுமில்லாமையாலே யிந்த விகாஸ
மநவச்சிந்நமாகையால்பின்புயாவத்காலம்விகாஸமேஸித்திக்குமென்றுகரு
த்து. இத்தால் முக்தாநாம் ஸ்வதஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாதாரஸ்வரூபஸம்ஸாமில்
லையென்றுஸூசிதம்| ஸங்கோசவிகாஸவத்தென்கையாலேபரிணாமமுள்
ளதாகையால் ஸ்வரூபமொதாநித்யமென்று ஸித்திக்கையாலிதுக்கிங்கு விஶேஷித்து
ஸ்திதிஸஞ்சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றதாயிற்று. ஆனாலுமிதற்கு ப்ர
வ்ருத்திஸஞ்சொல்லக்கூடுமோ? யதிஸ்வரூபமும்ஜ்ஞாநஸ்வரூபமென்
கையாலே ப்ரகாஶகத்வாதிகளதற்கும் பொதுவன்றோவது கதமாகையா
லே ஶரீராதிவ்யாவர்த்தகமும் பொதுவன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.
(இதற்கு ப்ரவ்ருத்தீத்யாதி) (விஷயங்களையிதி) இங்கு விஷயமாவது தன்னை
யொழிந்ததொன்று யதிஸ்வரூபம் தன்னை மாத்ரம் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதத்
தனை போக்கி தன்னையொழிந்ததொன்றை ப்ரகாஶிப்பியாமையாலிதற்கு

ஸா.கா॥ கிஞ்சயதஜ்ஞாநம்ஸாவயவமேவ நிரவயவம் நாஶ்ய:ஸம்ஸ்த
வஸம்யோகாநவஸ்தீயஸ்ஸம்ஸாவயவமேவக்ஷணவிநாஶ்யாதி
தியதஸ்ஸ்மா(?)த்தக்ஷஸமயோத்பந்நயாஸ்த்திஸ்வகாயக்ஷயாஸூத்தந்தே
நக்ஷத்ராணா [illegible] ஶாந்தமஸாமவஸமே [illegible] மாயயாஸந்நிரூ
ஷ்ட்யே [illegible] ந்தர்மா: இத்யாதிபிஸ்ஸ்வப்ரகாஶஜீவத்வநாயோநாஸ்த்
ந்தவத்த்வாயமஹஜ்ஞாநதிஸ்யாநாஸ்த்ரநாதிஷ்டிய ஸதி
நித்யதயாவகதஸ்ய "ஸநாதநஸ்யக்ருதே" "ஸத்வம் ஸ்வப்ரஶ் ஸ
ஶ்ருதி" "ஸ்வநர்மணாபிநிஷ்டத்" இத்யாதிஸூத்ரைள் விஶேஷ
ஸ்வாபாவிகஸ்யாநவயவஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்யாநித்யத்வஸ்ய ஸ்பஷ்டம்
ஸ்வாக விநாஶ கஸ்மாஸம்ஸ்திதஸ்ய க்ஷணாவசித்திஸ்ய
திஸாவ: | ஸ்பஷ்டகாஸ ஸாமாந்யப்ரவ்ருத்திஸ்வாதந்த்ரப்ரவ்ருத்திம்சாஹ (இ
தற்குப்ரவ்ருத்தியாவதிதி) விஷயப்ரகாஶகத்வம் ஶரீரேந்த்ரியாதிவ்யாவர்தக
த்வம்ச ஸாமாந்யப்ரவ்ருத்திரிதிஸாவ: | ஜ்ஞாநாகாரத்வாதிகாரத்வப்ரகா
ஶநம் ஸாமாந்யத்வாவஹம் ஜ்ஞாநாகாரத்வாதிகாரத்வயோவிஷய
மத்வே ஜ்ஞாநாகாரதயா ப்ரதிகாரதயாவ ப்ரதீதயோ: கா

ஞானமும், ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களைப் ப்ரகாசிக்கையும், பத்தசேஷ
யில் ஸம்ஸார விகாஸங்களும், அநுகூல்ய ப்ராதிகூல்ய ப்ரகாச
த்தாலே ஹேயமென்கிற வ்யவஸ்தையையடைகையும். ஹேயமாவது
தனக்கநுகூலமாகவாதல் ப்ராதிகூலமாகவாதலொன்றை யநுபவி

[illegible] தான்
[illegible]
என்று கருத்து. [illegible]
(பத்தசேஷயிலிதி) இது பத்தருடைய [illegible] ஞானங்களுக்கிதர
ஞானாபேக்ஷயா ப்ரவ்ருத்திஸேஷஞ்சொன்னபடி. பத்தசேஷயிலித்யேந
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஞானத்திற்கு ஹேயத்வம் வருகிற
தென்னக்கூடுமோ? [illegible] மாகவும் ப்ராதிகூல்யமாகவுமநுப
விக்கை. ஹேயமென்றிலப்போது தங்களுக்கு ப்ராதிகூல்யமாகவொன்றை
யுமநுபவியாதவீச்வராதிஞானத்திற்கு ஹேயத்வமில்லாதொழியா
தோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஹேயமாவதித்யாதி) தன்னைப்பற்ற
[illegible] மில்லை
யென்று கருத்து. அநுகூலமாகவாதல் ப்ராதிகூலமாகவாதலொன்றைய
நுபவிக்கை ஹேயமென்றது கூடுமோ? [illegible]
[illegible] ப்ராதிகூல்யமில்லாதொழியாதோ? [illegible]
[illegible] மில்லாதொழியாதோ ? இரண்டும் [illegible]
கை விருத்தமன்றோவென்னவிரண்டும் [illegible] விரோத
மில்லையென்கைக்காகவொன்று ஸ்வாபாவிகமென்று மற்றதௌபாதிகமெ

[illegible]

ரமிக்கை. ஸம்ஸாரவிஸஜாதியான ஸவவஸ்துவுக்குமாநந்த்யம் ஸ்வா
பமாயிப்படியீஶ்வரனும் நித்யரும் முக்தருமநாதியாகிற்க, ஸம்ஸாரிகளு
க்கு காலதோஷத்தாலும் ப்ராரப்ததோஷத்தாலும் தேஶதோஷத்தாலுமந
ஶ்வாநந்த்யமாயும் ப்ராதிகூல்யமாயுமநாதீநமாயுமிருக்கிற விவிதாமங்
களெல்லாமிவ்வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வாபவிகங்களன்று. இதிவர்களுடைய

ஸா-நீ॥ன்றுமுபபாதிக்கிறார். (ஸம்ஸாரவிஸஜாதீயத்யாதியால்) ஸம்ஸாரவி
ஸஜாதியானவென்றது. தேஹஸம்பந்தவிஶேஷணம் ப்ராதிகூல்யஸ்வாபவ
மாயிருக்குமதுவிஸஜாதியாகத்தக்கதல்லாமையாலே விஸஜாதிகளாதேவஸ்
வஸ்துவுக்குமாநந்த்யஸ்வாபவமென்றுகருத்து. ஆனாலும், ப்ராதிகூ
ல்யம் ப்ரத்யக்ஷ விஷமாயிருக்கையாலே யிதுதான் ஸ்வாபவமாகலாகா
தோவென்னவாநந்த்யமீஶ்வராதிகளுடைய ப்ரத்யக்ஷாநுபவ விஷமா
யிருக்கையாலுமிவ்வநுபவமந்யதா ஸித்த்யஸம்பவமல்லாமையாலும் ஸம்
ஸாரிகளுடைய ப்ராதிகூல்யப்ரத்யக்ஷமந்யதாஸித்த்யஸம்பவமாகையாலுமி
ங்ஙனகொள்ளாதபோதஶ்வாநந்த்யமுள்ளதாவீநங்களும்ஸ்வாபவமாக ப்ர
ஸம்மிக்கையாலே ஸகலஸ்வரூபாநுகூலஸ்வாபவகத்வங்கொள்ள ப்ரஸம்மி
க்கையாலுமிந்த ப்ரத்யக்ஷம் நியாமகமாகமாட்டாதென்றுபபாதிக்கிறார்.
(இப்படி ஸம்ஸாரனுமித்யாதியால்) இப்படியென்றது. ஆநந்த்யமாகவெ
ன்றபடி மேலே ஶ்வாநந்த்யமென்கையாலே இங்கே நிரதிஶயாநந
ந்த்யம்விவக்ஷிதம்மேலே காலதோஷாதிகளையிட்டுப்ராதிகூல்யாதிதோஷஞ்
சொல்லுகையாலுமீஶ்வரநித்யமுக்தர்களுடைய வநுபவமேகாரணமென்
றுதோற்றுகையாலுமிங்கேயாநந்த்யத்துக்கு காரணபக்ஷம்விவக்ஷிதம் । இத்
தால்ஸம்ஸாரிகளுடையவநுபவம்போலேயவ்யவஸ்தித விஷயமல்லாமை
யாலிவர்களுடையவநுபவமந்யதாஸித்த்யஸம்பவமன்றென்றதாயிற்று. ப்ரா
திகூல்யாதிப்ரத்யக்ஷமுடையாரைஸம்ஸாரிகளென்று நிரூபிக்கையாலே
வீஶ்வராதிகளுக்கு நிர்தோஷத்வம் தோற்றுகையாலவர்களுடைய வநுப
வம்போலே கர்மநிமித்தமல்லாமையாலுமிவர்களுடையவநுபவமந்யதாஸி
த்த்யஸம்பவமன்றென்றதாயிற்று. (இவ்விஸாமம்)இந்த ஔபாதிகப்ரத்யக்ஷவிஷவி
ஸாமம். இங்கு விஸாமஶப்தத்தாலிந்த ஶ்வாநந்த்யப்ராதிகூல்யாதி
களிலொன்றில் தானுமவாஸ்தவதோஷங்களநங்கங்களென்று ஸூசிதமா
கிறது. இத்தாலிந்த ஔபாதிகப்ரத்யக்ஷத்திற்கந்யதாஸித்தியபர்யவஸ
ஶக்தியென்றதாயிற்று. (ஸ்வாபவஸிகங்களன்று) இங்ஙனன்றிக்கேயிவ்

ஸா-கா॥ ஜாதிஜநுபவத்திரிக்தாஸஹ(ஸம்ஸாரவிஸஜாதியானேதி)ரஹவம்
ஸமித்ராதாக்ஷிவக்ஷ்யத்வாஹாவத்ஸ்தயாவரணகாரதேஃ ஸதேஹாரநுபவ
ஸமுஸ்வாயிகாகாரஃ கிரிதீஶ்வரநித்யமுக்தைநாநுபவஸ்யைத ஸமுதே

௨௭ ॥ கர்மங்களுக்கீடாக ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனிவர்களுக்கு ஸம்ப்ர
தாநம் பண்ணின ப்ரகாரம். இக்கர்மஸம்பந்தாநுபவிக்கைக்கு அவர்களுக்கு
ஸ்வரூபயோக்யதையும் ஸஹகாரியோக்யதையுமுண்டு. ஸ்வரூபயோ

வ்யா-நீ ॥ விஷமங்களித்தனையும் ஸ்வாபாவிகங்களென்றால் அநாத்யவி
ரோதஜஸ்வபாவம் கொள்ள ப்ரஸங்கிக்குமென்றுகருத்து. ஆனால், ஈஶ்
வரன் தனக்கநபேக்ஷிதங்களான இவ்வநந்தகர்மவ்யாதிகர்மஸ்த்ர
காரங்களை தன் விபூதியான இவ்வஸ்துக்களிலேயுண்டாக்கினதெது? இவ்
வாகாரங்கள்தான் ப்ரயோஜனத்தாலும் காலாதிபேதத்தாலும் நா
நாப்ரகாரங்களாவானேன்? இப்படியொரு வஸ்துவே ஏககாலத்திலே
யநர்த்தமும் ப்ரதிகர்மமுமாகத்தான் கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்
கிறார். (இவர்களுடையவிசித்ராதி) (கர்மாதி) இவை நாநாப்ரகாரங்களானது கர்
மவைசித்ர்யத்தாலே யென்று கருத்து. (ஸைத்யதி) ஒருவஸ்துவே ஏக
காலத்தில் அநர்த்தமும் ப்ரதிகர்மமுமாகை. ஈதமோரஸத்யமா
னுமவன் நினைத்தபடி முடிக்கவல்லவனாகையாலே கூடுமென்று கருத்து.
(இவர்களுக்கிசத்ராதி) தனக்கநபேக்ஷிதமானாலுமிது பரனுக்காகச்செ
ய்ததென்று கருத்து. இங்கு ப்ரகாரஶப்தம் ப்ரயோஜகத்து, நாநாப்ர
காரமான ஸம்ப்ரதாநத்திலே யிதுவுமொன்றென்கைக்காக. ஸம்ப்ரதா
நம், விஷயோதாஹரணஸந்நியாநதஹநாதிஸ்வதாஹநாதி ரூபேண
நாநாப்ரகாரமாயிருக்குமிறே. இப்படி பரனுக்காகச் செய்தானென்னக்
கூடுமோ? இவர்களித்தை யநுபவிக்கைக்கு யோக்யராகிலன்றோ விப்படி
சொல்லலாவது கர்மத்தாலே இவர்கள் யோக்யரென்னிலது
ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே யத்கர்மமீஶ்வராதிஸாதாரணமன்
றோ, ஆகையாலிவர்களுக்கு யோக்யதையில்லையே யென்ன காயசித்த்ரா
வயோநிஸ்தந ஜோகப்ரவிஸங்களான யோக்யதைகளிரண்டிலேதேனு
மொன்றில்லையாகில் அன்றோ யிவர்களுக்கு யோக்யதையில்லையென்றலாவ
தென்று கணிசித்து இங்கிவர்களுக்கிரண்டுமுண்டென்கிறார். (இக்கர்மஸம்
பந்தாதியால்) இங்கு ஸ்வரூபயோக்யதை வேதநமாகி ஈஶ்வரன்ப
க்கலதிப்ரஸக்தமாகையாலதி ப்ரஸக்தமான ஸ்வரூபயோக்யதை யெதெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வரூபயோக்யதையித்ராதி) ஸஹகாரியோ
க்யதை விஷயஸந்நியாநாதிகளாகி ஈஶ்வராதிஷ்டிதப்ரஸக்தமாகையாலதி

வ்யா-கா ॥ தேவவாகிதித்வநுஸந்தததத்த்ருதியாத்மாஸம் (இக்கர்மஸம்
பந்தாநுபவிக்கைக்கிதி) யத்புண்யதஜ்ஞாநஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமித்யுக்தம்
ஸ்வயம்ப்ரகாஶகம் நிரஸ்தம் யத்புண்யதஜ்ஞாநமுக்ஷணம்பகர்த்ருகத்வஸகர்த்ரு
கத்வவதவ்யாவ்ருத்தாவ்ருஸிஸிபம்காநி ராவஸார்யம் ஜீவேஶ்வரஸ்வரூபஸ்வ

த்வம்|| யோக்யதை பாரதந்த்ர்யம் | ஸஹகாரியோக்யதை ஸாபரா-
க்ஷம் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் பாரதந்த்ர்யத்தையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யயோ-
க்யதை யுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரநிமித்த விபரீதாநுஷ்டானமில்லா-
மையாலே ஸஹகாரியோக்யதையில்லை. ஸம்ஸாரன் ஸர்வஶக்தனா-
தாவாய் தானொருவருக்கு ஶாஸநீயனன்றிக்கே நிற்கையாலே பா-
ரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வாதந்த்ர்யயோக்யதையுமில்லை. ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞா-

ஸா. ரீ || ப்ரஸக்தஸஹகாரியோக்ய தையை தென்ன வருளி
செய்கிறார். (ஸஹகாரீத்யாதி) பாரதந்த்ர்யத-
க்ஷம் ஸ்வாதந்த்ர்யயோக்யதையாகில் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் கதாசிச்
சாஸ்த்ராதிக்ரமம் ப்ரஸங்கியாதோ? ஸாபராயக்ஷாந்த்ரஸஹகா-
ரியோக்யதை யில்லாமையாலே ப்ரஸங்கியாதென்னில் அபாயமாவது
பராநிஷ்டகரணமாகையாலே யதேச்சநிராகரணாதிகளிலே ஸாசிப
நாதிகளுக்கு அதுவுமுண்டிறே, யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (நித்யருக்
மித்யாதி) (ஸம்ஸாரேதி) அந்த பராநிஷ்டகரண ஈஶ்வராபிமதமான
யால் அபாயமன்றென்று கருத்து. இத்தாலிங்கு அபாயமென்ற
பராநிஷ்டகரணமாத்ரமன்று. கிந்து ஸ்வநியந்த்ருநபிமதாநுஷ்டா
மென்றதாய்த்து. ஸம்ஸாரஸ்யாபி ஶாஸ்த்ராநுவர்த்தநதயா பாரதந்-
த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யயோக்யதையும்ப்ராரப்தகர்மப்ரயோஜநத்த
விஷயத்தில் ஸாபராயதயா ஸஹகாரியோக்யதையுமுண்டாகையாலே
கதாசித்ஶாஸ்த்ராதிக்ரமம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸம்
ஸாரனித்யாதி) ஸர்வஶக்தனாவாயென்றது தானொருவனுக்கு ஶாஸ
நீயனல்லாமைக்கு ஹேதுவாகச் சொன்னபடி. இத்தாலீஶ்வரனொருவ
னே ஸ்வதந்த்ரன் தத்வ்யதிரிக்தரெல்லாரும் பரதந்த்ரரென்று கருத்து. ப
ரதந்த்ரம் ஸ்வாபாவிகநியாம்யத்வம் ஸம்ஸாரனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதயா ந
ஔபாதிகமாகையாலே ஸ்வாபாவிகமன்றென்று கருத்து. இத்தாலிங்
ஸ்வாதந்த்ர்யயோக்யதாநுப்ரவிஷ்டமான பாரதந்த்ர்யம் நியாம்யத்வமாத்ர
மன்று. கிந்து ஸ்வாபாவிகநியாம்யத்வமென்றதாயிற்று, (ஸ்வதந்த்ரேதி)
ங்கு ஸ்வதந்த்ரம் ஸர்வஶக்தித்வம் இத்தால்ஸம்ஸாரநிமித்தமெ
ன்கிறவிடத்தில் சொன்ன ஈஶ்வரநியந்த்ருத்வமாத்ரமன்று, கிந்து ஸர்வ
ஶக்தித்வமென்று கருத்து. (ஆஜ்ஞாதிலங்கநேதி) இத்தால் கீழ்
சொன்ன விபரீதாநுஷ்டானமும் அநபிமதாநுஷ்டானமாத்ரமன்று,
கிந்து ஆஜ்ஞாதிலங்கநரூபமென்று கருத்து. ததா ப்ராரப்தகர்-

ஸா. கா || ஸைஸ்யம் ப்ரகாஶித்வாஹ (ஜீவேஶ்வரயோரிதி) நந
வஸ்தாநாம்ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்விலக்ஷணம் ததாஸதி ஸாவ

ஜ்ஞ‖ ஸம்வேதநமாகிற ஸஹகாரியோக்யதையுமில்லை. ஜீவேஶ்வரஸ்வரூபரான
வாத்மாக்களெல்லாருடையவும் ஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம் ப்ரகாஶம். இ

ஸா.டீ ‖ ஸுப்ரதாநாதிகளில் ஈஶ்வரனுக்கு ஸாமர்த்யாதிவிஷயத்தில ஸந்தேஹா
நுஷ்டாநமுண்டானாலும் அந்த ஜ்ஞாதிஸம்வேதநஸ்வமல்லாமையாலுமவர்க
ள் ஸர்வஶாஸிதாக்களல்லாமையாலே ஸ்வதந்த்ரனல்லாமையாலுமிவ
னுக்கு ஸ்வதந்த்ர ஜ்ஞாதிஸம்வேதநமாகிற ஸாதாரணஸ்வரூபஸஹகாரி
யோக்யதையில்லையென்றபடி. இப்படி யாநுகூல்யஸ்வபாவங்களான வ
ஸ்துக்களுக்கு ப்ராதிகூல்யம் கௌபாதிகமென்றது ஸஹஜமாகையா
லே யநுகூலமாகவாதல் ப்ரதிகூலமாகவாதலொன்றை யநுபவிக்கை
ஹோமமென்றதுக்கு விரோதமில்லாமையால் ஹோமமென்கிற ஸஸ்வே
யஜ்ஞ தஜ்ஞாநத்திற்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதுமென்றது கூடுமென்றிந்த ஸ
ந்தத்திற்கு தாத்பர்யம். இவ்விட யாத்மாக்களுக்கு ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபமென்று
சொல்லியிருக்க யிங்கத்தை யவர்களுக்கு யஜ்ஞமாக்கியதற்கிப்படி தனித்து
ஸ்வரூபஸ்திப்ரவ்ருத்திஹேதும் சொன்னது கூடுமோ? ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மஸ
த்ரூபமான தேஜஸ்ஸுப்போலே விஶேஷஸ்வபாவதையாலே ஜ்ஞாநமும் அ
த்ரூபமான தேஜஸ்ஸுப்போலே விஶேஷஸ்வபாவமே தென்றவற்றை விவே
கிக்கிறார். (ஜீவேஶ்வரதாதிவாக்யத்தாலே) ஜீவனுக்கு யஜ்ஞம
தஜ்ஞாநவிகாஸமில்லாத ஸுஷுப்த்யாதிதஶையிலும் ப்ரகாஶிக்கையா
லே இவனுக்கு ஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்னலாமாலும் "யோவேத்தி
யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதாஸ்வத:" என்கிறபடியே யஜ்ஞமத
ஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபம் முதலான ஸமஸ்தத்தையும் ஸதாஸாக்ஷாத்க
ரித்துக் கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்
னக் கூடுமோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் ஜீவேஶ்வரயோரித்யாதி | ஆ
த்மாவுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஶாஸ்த்ராதிஸித்தமாகையாலே யாத்மத்வாவிஶே
ஷாதீஶ்வரஸ்வரூபத்திற்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமுண்டென்கைக்காக விங்
காத்மஶப்தப்ரயோகம் இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வங் கொள்ளவேண்டினபி
ன் ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வஸ்வரூபம் நித்யத்வவிஶேஷ்யாதியஜ்ஞவிஶேஷவிஶிஷ்ட
ரூபத்தாலே ஸதாயஜ்ஞமதஜ்ஞாநவேத்யமானாலும் ப்ரத்யக்த்வ
விஶிஷ்டரூபத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாகலாமென்று கருத்து. இவ்வ
ர்த்தத்தை மேலே இதர்யர்களிரண்டுமித்யாதிவாக்யத்தாலே தாமே
வெளியிடப்புகுறார். யதிஸ்வரூபத்திற்கு யஜ்ஞமதஜ்ஞாநாபேக்ஷயாவி
ஶேஷாகாரம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமென்று, கதாசிதபி ஸம்

ஸா.கா ‖ ஶ்ருத்யுக்தவஸாஸ ப்ரஸம்பாதித்ராஶங்க்ய ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷ்ட்வ
ஶ்ருதிவஶாத் 'ஸ்வதஸ்ஸ்வஸ்வஸ்தி' திவாஸ்பவஶாத்தயாத்ம ஸ்வரூ

௨௬|| ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு பத்தருக்குமுள்பட வொருகாலத்திலும் ஸங்கோச விகாஸங்களில்லை. ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் தர்மபூதஜ்ஞானம் விஷயப்ரகாஶனவேளையிலே ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயி

ஸா.தீ.|| ஸங்கோசவிகாஸராஹித்யமும் விஶேஷாகாரமென்கிறார். (ஆத்மஸ்வரூபேத்யாதியால்) பத்தருக்கு தர்மபூதஜ்ஞானவதாத்மஸ்வரூப ப்ரகாஶஸ்யாபி ஸங்கோசவிகாஸங்கள் ஸம்பாவிதங்களாகையால் தத்ராஹித்யம் விஶேஷாகாரமாகமாட்டாதோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் பத்தருக்குமுள்படவென்கிறது. (ஒருகாலத்திலும்) ஸம்ஸாரதஶாயாமபி முக்திதஶாயாமபி ஆத்மஸ்வரூபஸ்ய ந ஸங்கோசவிகாஸாதிப்ரஸங்க:| இப்படி வாக்யத்வயத்தாலே ஆத்மாவுக்குச் சொன்ன ஆகாரத்வயாபேக்ஷயா வ்யாவ்ருத்தமாக தர்மபூதஜ்ஞானத்திற்குமுள்ள ஆகாரத்வயத்தை வாக்யத்வயத்தாலே காட்டுகிறார். (ஸர்வாத்மாக்களுடையவுமித்யாதி) தர்மபூதஜ்ஞானம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றால் பத்தருக்குமப்படியாகையாலே நித்யமுக்தாதிகளுக்குப்போலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ரஸஜிக்கையாலிது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகமாட்டாதோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸர்வாத்மாக்களுடையவுமென்கிறது. விஷயப்ரகாஶனவேளையென்கிறவித்தாலே பத்ததஶையில் கதாசித்விஷயப்ரகாஶனமன்றிக்கே ஸங்குசிதமாயிருக்குமென்று தோற்றுகையால் ஸங்கோசவிகாஸார்ஹத்வம் தர்மபூதஜ்ஞானத்திற்கு ஆத்மாபேக்ஷயா விஶேஷாகாரமென்கிறதாகிறது. இத்தால் ஸர்வஜ்ஞத்வப்ரஸங்கமும் பரிஹ்ருதம். (ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கிதி) இத்தால் தர்மபூதஜ்ஞானத்திற்கு ஆத்மாபேக்ஷயா விஶேஷாகாராந்தரம் சொல்லிற்று. இவ்விரண்டுவாக்யங்களிற்படி விஶேஷஸ்வபாவங்களாகிலிவற்றில் ஜ்ஞானஶப்தப்ரவ்ருத்தியெங்ஙனே ஜ்ஞானத்வஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸாதாரணதர்மத்தாலே யென்னில் அப்படியாகிலத்தைப்போலே விஷயித்வப்ரத்யக்த்வங்களும் ஸாதாரணங்களாக ப்ரஸங்கிக்கையால் தர்மபூதஜ்ஞானத்திற்கு ப்ரத்யக்த்வப்ரயுக்தமாக ஆத்மத்வமும் ஆத்மாவுக்கு விஷயித்வப்ரயுக்தமாக ஸங்கோசவிகாஸார்ஹத்வமும் வாராதோ வெ

ஸா.ஆ.|| ப்ரகாஶகாஶஸ்ஸஜாதீயமாஹ (ஆத்மஸ்வரூபேதி) நநு ஆத்மஸ்வரூபவத் தர்மபூதஜ்ஞானஸ்ய ப்ரஸரணாஸாதாரணத்வே ஸதி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்வாபேக்ஷயா ஸ்வரூபப்ரகாஶஸ்ய தர்மபூதஜ்ஞானவிஷயப்ரகாஶகத்வே ஸர்வஜ்ஞத்வஸம்பவாதித்யாஶங்க்ய ஸர்வத்ரேத்யாஹ (ஸர்வாத்மாக்களுடையவுமிதி) நநு ஜ்ஞானத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் வா லக்ஷணம் தோஷாபாவாத| நநு ப்ரத்யக்த்வமாத்மத்வம் ப்ரத்யக்த்வம் விஶேஷணதயா பிதாஸம்ஜ்ஞானாதிதிஜ்ஞானத்வஸ்ய ப்ரவ்ருத்தேர்ஜ்ஞானஸ்வரூபேஜ்ஞானத்வாவிஶேஷே ஸ்வயம்ப்ரகாஶ

ஶே|| ருக்கும். ஜ்ஞானத்வமும் ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வமும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸா தாரணம். ஸம்ஸாரதஶையில் ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயித்வமேற்றம். ஸம்ஸாரியானவாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரத்யக்த்வமேற்றம். ஜ்ஞானத்வமாவது ஸ்வவ்யவஹாரப்ர

ஸா-டீ|| ன்ன விஶேஷணங்களை வரிஸமரிக்கிறார். (ஜ்ஞானத்வேத்யாதிவாக்ய த்ரயத்தாலே) (விஷயித்வமேற்றமித்யாதி) ஏற்றம் அஸாதாரணமெ ன்றபடி. ஸவஸ்வஸ்ரூக்களுக்கும் ஸாமான்யமும்விஶேஷமும் ப்ரமாண ப்ரதிநியதமாகையாலே இங்கு ஜ்ஞானத்வாதிகளை ஸாதாரணங்களாகவும் விஷயித்வாதிகளை அஸாதாரணங்களாகவும் ஸம்ப்ரமாணஸ்வீகரிக்க ப்ராப்தமாகையாலுக்ஷேபாவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ஸம்ஸாரிக்கு எ ன்னலாமிருக்க வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு என்றதிகவசனம் ப்ரயோஜித்தது. ப்ரத்யக்த்வமென்கையிலாத்மத்வமே நியாமகமென்று காட்டுகைக்காக. ஸ ம்ஸாரதஶையில் ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயித்வமேற்றமென்றுமிடம் உபலக்ஷணம். ஜ்ஞானஶ க்திப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலேயதற்கு நியாமகாபேக்ஷையில்லாமையால ங்கது சொல்லாதொழிந்தது. ஜ்ஞாயதஇதி ஜ்ஞானமென்று வ்யுத்பத்தியாகை யாலே ஜ்ஞானம் தாத்வர்த்தக்ரியாரூபமாகையால் ஜ்ஞானத்வம் ஸகர்மகப்ர காஶகத்வாதிரூபமாய்க் கொண்டு ஸம்ஸாரதஜ்ஞானத்துக்கே அஸாதா ரணமாகையாலித்தை ஸாதாரணமென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செ ய்கிறார். (ஜ்ஞானத்வமித்யாதி) ஸ்வவ்யவ என்றாலும் ஸகர்மகத்வங்கழியா மையாலுக்தோஷம் தவஸ்யமன்றோ ? ப்ரகாஶகத்வமாவது ஜ்ஞானத்வமெ

ஸா-கா || த்வஸ்ய த்மவ்யவஸ்தாபநாதித்யத்ராஹ (ஜ்ஞானத்வமிதி) ஜ்ஞானம ஸம்ஸாரப்ரதீதஸ்யஸம்ஸாரிணோவிதேஜோஹம் சப்ரஹ்மாயமத்யாதேஜ் ஜேஜஸ்வஸ்ஜ்ஞானஸ்வரூபவிஶ்விரோயாமாவாக்க த்ராயம்வாஷஸ்வ யம் ஜ்யோதிர்பவாவிஜ்ஞானாத்மாவாராஷ:"அநந்தோவாவாஹ்யக்ஷ: ப்ரஜ்ஞானவநஏவ 'விஜ்ஞானம் யஜ்ஞந்தநுதே' இத்யாதிபி: ஸம்ஸாரிண: ப்ரத்யமாத்மநாவிஜ்ஞானத்வ விஶேஷிதமாவ: | நநுஸ்ஸம்ஸாரிணோ: ஜ்ஞானத்வ ஸாமான்யஸம்ஸாரிணோ வைஶிஷ்ட்யாவிஶேஷ: ஸம்ஸாரி ஸாதவைவஶீத்யவ்யவஹார: கிஞ்சஸ்யாதித்யத்ராஹ (ஸம்ஸாரதஜ்ஞா நேதி) ஜ்ஞானத்வஸாமான்ய விஷயப்ரகாஶகம் ஸம்ஸாரதஜ்ஞானமித்யவ்ய தேதாத்ரூப்ரகாஶகத்வாதிர்வாக்ய ப்ரத்யக்த்வம் ஜ்ஞானம் ஸம்ஸார்யத்ர வ்யத இத்யஸம்ஸாரி| நநுஸம்ஸாரதஶைஸ்வஜ்ஞானத்வ ப்ரவிஶேஷ:, ப்ர த்யக்த்வம் ப்ரத்யமாத்மநா ஜ்ஞானத்வஸ்வாரஸிகம்கிஞ்சஸ்யாதித்யத்ராஹ (ஜ்ஞானத்வமாவதிதி) ஜ்ஞானஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தவ்யுத்பத்யர்தநாயாம் கிம்ஸி த்விஷயவ்யவஹாரஹேதுத்வஸ்வரூபஸ்வத்வஸ்ய ஸம்ஸாரிணோரவிஶே ஷேண ஸத்வாத்மவ்யக்தஸம்ஸவதி மஸணத்வஸ்யாத்யாயத்வாத்மா

மூ|| ஸ்வம். அதாவது தன்னுடையவாகவுமாம் வேறொன்றினுடையவாகவுமாம்.
ஏதேனுமொன்றினுடைய வ்யவஹாராநுகுண்யத்தைப் பண்ணுகை. ஸ்வயம்

ஸா-தீ|| ன்றனாத்மாஶ்ரயதோஷமும் வாராதோ ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்.
(அதாவதித்யாதி) தன்னுடையவாகவுமாமென்கிறவித்தால் ஜ்ஞானத்வம் ஸஜா
தீயப்ரகாஶகத்வாதிரூபமன்றென்று கருத்து. தான் தனக்கு ஸஜாதீயமாகமா
ட்டாதிறே. இத்தால் ஜ்ஞானத்வம் யதார்த்தஜ்ஞானத்துக்கு ஸாதாரணமன்
றென்றதாயிற்று. வேறொன்றினுடையவாகவுமாமென்கிறவித்தால் ஜ்ஞாயத
இதி வ்யுத்பத்தியால் தோற்றின யாவத்க்ரியாரூபகத்வமும் தத்வ்யாவர்த்த
கங்களான ஸஜாதீயகத்வாதிகளும் தன்னையொழிந்ததொன்றை ப்ரகாஶிப்
பிக்கவற்றான யதார்த்தஜ்ஞானத்தைக் கொண்டு வேணுமாமென்று கரு
த்து. (வ்யவஹாரேதி) இங்கு ப்ரகாஶகத்வம் வ்யவஹாராநுகுண்யஹே
துத்வமாகையால் ஆத்மாஶ்ரயதோஷமுமில்லையென்று கருத்து. வ்யவஹாரா
நுகுண்யஹேதுத்வமே ஜ்ஞானத்வம். ஏதேனுமொன்றினுடைய என்ற
து இந்த ஜ்ஞானத்வம் யதார்த்தாயதார்த்தங்களுக்கு ஸாதாரணமென்று தோற்றுவிக்கைக்
காகவல்லது ஜ்ஞானத்வஶரீராநுப்ரவிஷ்டமாக சொன்னபடியன்று. ஏதேனு
மொன்றினுடையவென்று ஔதாஸீந்யம் தோற்றுகிறதிறே. வ்யவஹாராநு
குண்யம், வ்யவஹாராநுகூலாநிவ்ருத்தி: | வ்யவஹாராநுகூலா வ்ய
வஹாரவிஶேஷகாரணஸாமக்ர்யபாவ: வ்யவஹாரவிஶேஷகாரணா
நிவ்யவஹிதப்ராக்ஜ்ஞானம் வ்யவஜிஹீர்ஷாவ்யவஹாராநுகூலப்ரயத்ந
ஶ்ச | ததா ச விஷயஸ்ய ப்ராஶாவிஷயிணஶ்ச யதார்த்தஜ்ஞானஸ்ய
ப்ரமாஜ்ஞானஸ்யாநுகதம் வ்யவஹாராநுகுண்யம் வ்யவஹார
விஶேஷகாரண ஸாமக்ர்யாபாவரூபாயா வ்யவஹாராநுகூலாயா
நிவ்ருத்தி: | யதார்த்தஸ்ய ப்ரமாரூபஸ்ய ஜ்ஞானஸ்ய தத்ஹேதுத்வநாத,
தத்ஹானஸ்வஸ்வாபாவத்வம் | ஜ்ஞானேநேச்சாஹி வ்யவஹாரவிஶேஷ
காரண ஸாமக்ர்யாபாவோ நிவர்த்யதே | ப்ரமைக்கும் ஜ்ஞானத்வம் ப்ரமா
ணஸித்தமாயிருக்கையாலே ஸஜாதீய ப்ரகாஶகத்வாதிகள் ஜ்ஞானத்வலக்ஷண
மென்றும் போதவ்யாப்த்யாதிதோஷம் வருகையால் ஜ்ஞானத்வம் ஸாதாரண
மாம்படியிப்படியே நிர்வசிக்கவேணுமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தமெல்லாம்
ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந தத்வடீகாதிகளிலே காணலாம். இப்படி ஜ்ஞானத்வம் ஸா
தாரணமானாலும் ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் ஸாதாரணமென்றது கூடுமோ ?
ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்த ப்ரமாரூப ஜ்ஞானஸாபேக்ஷமாகவே ப்ரகாஶிக்கிற ய
தார்த்தஜ்ஞானத்துக்கு ஜ்ஞாநாந்தர நிரபேக்ஷப்ரகாஶகத்வரூபஸ்வயம்
ப்ரகாஶத்வமில்லையேயென்ன அருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வயமித்யாதி) (தன்னையி

ஸா-ஸ்வா|| வ்யபதேஶாத்:| ந நாயதார்த்தஜ்ஞானஸ்ய விஷயவ்யவஹா

௨௰|| ப்ரகாஶகத்வமாவது தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாந்தரத்தாலே வபேக்ஷையறத்தானே ப்ரகாஶிக்கை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயித்வமாவது தன்னையொழிந்ததொன்றை காட்டுகை.

ஸா-நீ|| த்ராதி) தர்மபூதஜ்ஞாநம்புத்திஸாபேக்ஷமாக ப்ரகாஶித்தாலு மிந்தபுத்தி அத்தை விஷயீகரியாமையாலு த்ரவ்யஶப்தாவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்குவிஷயித்வமேற்றமென்றது கூடுமோ? விஷயித்வமாவது ஸ்வப்ரகாஶகத்வமாகையால் தன்னை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற புத்திக்குமிது ஸாதாரணமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தர்மபூதெத்யாதி) (தன்னையொழிந்ததித்யாதி) புத்தியானது தன்னை ப்ரகாஶிப்பித்தாலும் தன்னையொழிந்ததொன்னை ப்ரகாஶிப்பியாமையாலேயிதற்கு விஷயித்வமில்லையென்று கருத்து. புத்தியானது ஸுகமென்று ப்ரத்யக்ஷத்வாதி விஶிஷ்டமாக ப்ரகாஶிக்கையாலே ஸ்வவ்ருத்திரிக்தங்களான ப்ரத்யக்ஷாதிகளையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கவில்லையோ வென்னிலவைகளும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களாகையாலே யிவைகளை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதில்லை. அதங்ஙனேயென்னில் கடோஹம்ஜாநாமி என்று தர்மபூதஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிக்கிறபோது ஸ்வப்ரமாக ப்ரகாஶிக்கிற கடாதிகளைப்போலன்றிக்கே ப்ரகாஶிக்கிற ஜ்ஞாநத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே ஸுகமென்று புத்திஸ்வரூபம் ப்ரகாஶிக்கிறபோதந்த புத்திரூபஜ்ஞாநத்துக்கு ஸ்வப்ரமாகவன்றிக்கே ப்ரகாஶிக்கையாலே யவைகளும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களென்று கொள்ளவேணுமிறே. இங்ஙனன்றிக்கே தர்மபூதஜ்ஞாநம் கடாதிகளை விஷயீகரிக்கிறாப்போலே புத்தியும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளை விஷயீகரிக்கிறதென்றும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கேற்றமாகச் சொன்ன விஷயித்வம் ஸாதாரணமென்றும் ஸ்வப்ரஸித்தஸ்வப்ரவ்ருத்திரிக்தவஸ்து ப்ரகாஶகத்வமென்று மிங்ஙனே ஸ்வப்பார்க்கு விஷயித்வமாவது தன்னையொழிந்ததொன்னைக்காட்டுகை யென்கிற விங்குற்றவாக்யமும் ப்ரத்யக்ஷத்வாதிவிஶிஷ்டதயா ‘ஸ்வப்ரகாஶதா’இத்யாதிகளான ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநாதி வாக்யங்களும் விரோதிக்கும். விஶிஷ்டம் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமென்னவே விஶேஷணமும் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமெ

ஸா-கா|| ராநுஜாசார்யா: தத்வஸாராதௌ ஸ்வயம்ப்ரகாஶகம் நிவ்ருத்தி (ஸ்வயம்ப்ரகாஶகமாவதிதி) ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷ்யஸ்வவ்யவஹாரா நுகுண்யஸாமாந்யலக்ஷணம் ஸத்தாத்வம். அதஏவ ஸ்வப்ரகாஶத்வம்விஷயித்வம் ப்ரத்யக்ஷத்வாதிவிஶிஷ்டதயா ஸ்வரூபஜ்ஞானம் விஷயித்வம்ஸ்வரூபலக்ஷணம் (தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கிதி) ஸ்வஸம்யுக்தப்ரகாஶகம்விஷயித்வம்புத்த்யா ஸ்வஸமவேத ஸ்வாநுகூலத்வ ப்ரத்யக்ஷப்ரகாஶஹேதோ புத்திவ்ருத்திவ்யாவ்ருத்தியாரிஹாராய ஸ்வஸம்யுக்தத்வம் | நநு அஹம் ஜாநாமீதி ஸவ்யஸம்ப்ரதிவஹம்

௨௯|| ஞாதாக்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாவது ஸ்வஸ்வஸாதநகம். அதாவது

ஸா-டீ|| என்கிறதிறே. விரோதிபரிஹாரமென்கிற ஸமஸ்தத்திலே ஞாதஸாமாந்யத்தினாநந்தர்ம்நிர்விகாரஸாமாந்ய ப்ரகாசத்தாலே யெப்போதும்தோற்றுமென்று ஆநந்தத்தைபரிராமாஜ்ஞாநாதிந ப்ரகாசமாகச் சொல்லுகையாலே தர்மதர்மிகளென்ன ப்ரத்யக்ஷாதிகளும ப்படியாகையாலிவற்றை ஸ்வயம் ப்ரகாசங்களென்கை விரோதமன்றோ வெ ன்னில் யதுக்தஜ்ஞாநாசரிய ப்ரகாசாதீநமாய்க்கொண்டு ப்ரகாசி க்கிறப்போலே இந்தஆநந்தமும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளும் அவ்யபிசாரவி சேஷணங்களாய் ப்ரகாசிக்கையாலே ஆஸ்ரய ப்ரகாசாதீநங்களாக ப்ரகாசிக்குமென்றிவ்வளவே யங்குதாத்பர்யம் தோற்றுகையாலே விரோ தமில்லை. இந்தஆநந்தங்கள் பரிதர்மஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாகத் தோற்றுமென்று அங்ஙனே சொல்லியிருந்தாலன்றோ விரோதமுள்ளது? யதுப்ரகாசாதீநமாக ப்ரகாசித்தாலுமந்தபரி இவற்றை விஷயீகரி யாமையாலே யதுக்தஜ்ஞாநத்துக்குப் போலே இவற்றிற்கும் தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநத்தாலபேக்ஷையற ப்ரகாசிக்கை யென்கிற ஸ்வயம் ப்ரகாசகத்துக்கு த்தட்டில்லையிறே. ஆனாலும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்க ஸாதாரணமென்னது கூடுமோ? ப்ரதீபஸம்பந்தவ்யாப்தியா கையாலே ஞாதஸ்ய விபரீதமாக ஸாக்ஷாத்காரமன்றோ ப்ரத்யக்ஷம்? அதுதான் பராதிகள் ஸ்வஸ்திதிஜ்ஞாநத்தாலே ஸாக்ஷிக்கிறப் போலன்றி க்கே தத்விபரீதமாக ஸ்வஸ்வேதந ஸாக்ஷாத்காரஸ்வயம் ப்ரகாச மாகையால் யதுக்தஜ்ஞாநத்துக்கும் பொதுவன்றோவென்னவருளிச்செ ய்கிறார். (ஞாதாக்களுக்கித்யாதி) ஸ்வஸ்வஸாக்ஷாத்காரமே ப்ரத்யக்ஷமா கையாலிது யதுக்தஜ்ஞாநத்துக்கும் பொதுவன்று. ஞாதஸ்ய பராதிஸாக்ஷாத்காரவிபரீதமாகையாலே ப்ரதீபஸம்வதி என்றிங்கு வ்யாப் தியாகைக்கும் குறையில்லையென்று கருத்து. பராதிகளும் ஸ்வஸ்வஸமா ராதநம் ஸாக்ஷாத்காரங்களாகையால் ஸ்வஸ்வஸாக்ஷாத்காரத்தி ப்ரஸக்தம ன்றோ? ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷமாத்ரமென்றாலும் ப்ரத்யக்ஷமாத்ரஸாக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரமும் ஸவஸாதாரணமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதாவதித்யாதி) தானென்கிறவித்தால் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷமாத்ரஸாக்ஷ ப்ரத்யக்ஷமாத்ரனைச் சொல்லுகிறதன்று. கிந்து ஸதிவ்யாப்தவதாகார ப்ரதிவஸாதிஸாக்ஷாத்காரமிதற்கு வ்யாப்திவிஷமாகையாலே இங்கத்தை

ஸா-கா|| ஜ்ஞாத்ரக்ஷவைவ ப்ரத்யக்ஷம்கிஞ்ஜஸ்யாதிப்ரத்யாஸ- (ஞாதாக்களுக்கிதி) ப்ரத்யக்ஷம்வப்ரதீபஸம்பந்தவ்யாப்தாகரம்வதைததத்யுபதஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரம் தத்விஷயாகாரவம் ஸ்வப்ரகாசஹேதுகவைவப்ரத்யக்ஷம்

௨௰ || தன் ப்ரகாசத்துக்குத் தான் ஸஹியாயிருக்கை யென்றபடி. ஏதே னுமொரு வஸ்துவின் ப்ரகாசத்துக்கு ஸஹியென்கிற ஸாதாரணாகாரத் தைத் தன் ப்ரகாசத்திற்குத் தான் ஸஹியென்று விசேஷித்தவாறே.

வ்யா- நீ|| சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று. இங்கு ப்ரகாசத்தைப்பற்ற ஸஹித்வ மாவது ப்ரகாசஸாமாந்யஸம்பந்தாஹிரண்யம் ப்ரயோஜநமாகத்வம். இத் தால் பதார்த்திகள் ஸம்பந்தாஹிரண்யம் ஸாதநங்களாலுமிவை சேதந நங்களாகையால் ஸஹிகளாகமாட்டா வென்றதாயிற்று. ததாவ ஸ்வே ஸாதநத்வம் ஸ்வப்ரகாசஸஹித்வமாக வ்யவஹிதமாகையாலிது பதா ர்த்திவ்யக்ஷமென்றென்று கருத்து. இப்படி ப்ரகாசஸஹித்வமந்திவ்ய லக்ஷமானல் ஸாதநத்வம் சேதந ஸ்வரூபமானவிதுவே ப்ரத்யக்ஷமென்ன வொண்ணாதோ? ஸ்வப்ரகாசஸஹித்வமென்ன வேணுமோ? "ஸுகம் பா ஹ்யாமத்வார ப்ரத்யயே பாஹிநீதே" என்கிறபடியே ஸுகம் பாஹ்யார்த்திநிமித்தமான ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரகாசஸஹித்வமாத்ரமென்றால் ஸு ந்த்ராவுக்கத்ராவின் பக்கல் ஸுகம் பாஹ்யார்த்திகள் வர ப்ரஸம்மிக் கையாலத்தை ப்ரத்யக்ஷமென்ன வொண்ணாதென்றில் அப்போது ஸ்வப்ர காசஸஹித்வம் தத்த்வாத்ரப்ரகாசஸஹித்வமாகையாலே அநந்தமல்லா தொழிகையா லநந்தமாக ப்ரத்யக்ஷம் ஸித்யாதொழியாதோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ஏதேனுமித்யாதி) ஸாதாரணாகாரத்தை விசேஷி த்த தாத்பர்யத்தைபோக்கி அத்தையிட்டு யிவ்வாகாரமஹிமையென்று கொ ள்ளாமையாலே யிதுவே அநந்தமான ப்ரத்யக்ஷமாம். விசேஷணஸ ஹத்தையிட்டு விசேஷ்யஸஹம் கொள்ளும். வாதநங்களிலன்றோ யிங்க நந்தகத்வமில்லாதொழிவதென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரத்யக்ஷ தாத்பர்யத் தை ஸூத்ரகாருக்கஸாதாரணமாகச் சொன்னது கூடுமோ? உக்தஸ்ரீத்ர ப்ரகாசஸஹித்வசேதநத்வங்களு மிவர்களுக்கஸாதாரணங்களன்றோ? ப்ரத்யக்ஷமில்லாத வஸ்துவுக்கவையுமில்லாமையாலே இத்தை அஸாதார ணமாகச் சொல்லவே அவையு மப்படியென்றதாகையாலவற்றை தனித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லையென்னில் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரகாசஸஹித்வவிசேஷ

வ்யா- கா|| யாக்ஸித்ராம-(தன் ப்ரகாசத்துக்கிதி) நநுபதார்த்திப்ரகாச ஸஹித்வமேவாத்ர நாகீ ஷேதி ஸ்வப்ரகாசஸஹித்வம் யாஜ்ஞதத்ர ஸம-(ஏதேனுமிதி)ப்ரகாசஜாத்யைகஸ்வேதி ஸஹிசேதந ப்ரதிஸம்ப ந்த்யாகாம்க்ஷாநியமோ தத்ர சந்த்ரப்ரகாசஸஹித்வலக்ஷணே ஸதி ப்ரகாச ஸாமாந்யாதிவஸ்வஸ்வாவி ஸஹித்வம்ஸாஜாநா தீதிஸ்வாநாமவேதவிருத் தேத்வ| ப்ரகாசஸாமாந்யவம்வ ஸூத்ரவிஷம் | யதாஜ்ஞாநலக்ஷண ஜ்ஞா நேஸ்வபும் ஜ்ஞாநமிதி ஜ்ஞாநேவ ஸ்வஸ்வஸ்வாஹாரமேதாக்ஷம்,ஸவதெ

த॥ ப்ரத்யக்ஷமாம். இவ்விசேஷமில்லாத வஸ்துவுக்கு ஸாதனத்வமுமித்தோ டொவ்யாப்யமான வேதநத்வமுமில்லை. இதரேதரயதிகளிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் நித்யத்வாதியதிவிசேஷ விசிஷ்டரூபங்களாலே

ஸா-டீ॥ மான பின்பு தத்பாவே தத்பாவம் ஸித்திக்குமோ? லோகத்தில் விசேஷாபாவே ஸாதனாபாவமென்று வ்யாப்தி இல்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விசேஷமித்யாதி) இது விசேஷரூபமானாலும் ஸாதனத்துக்குபஜீவ்யமாகையாலே தத்பாவே தத்பாவம்ஸித்திக்குமென்று கருத்து. வேதநமென்றை தேதமென்று ஸாக்ஷாத்மாக வ்யவஹாரம் பண்ணுகை ஸ்வப்ரகாசஸாக்ஷ்யஸ்வவ்யவஹாராதிவைலக்ஷணமல்லது கூடாமையாலே ப்ரகாசமானத்துக்கு ஸ்வப்ரகாசமானமுபஜீவ்யமிறே. ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரகாசமானத்துக்கு உபஜீவ்யமானாலும் வேதநத்துக்குபஜீவ்யமல்லாதிருக்க தத்பாவே தத்பாவம் ஸித்திப்பதெங்ஙனேயென்கிற சங்காவாரணாயாஹ இத்தோடு வ்யாப்ய இத்யர்த்தः. உபஜீவ்யாபாவ வ்யாப்யமாக வில்லாவிட்டாலும் வ்யாபகாபாவவ்யாப்யமாக ஸித்திக்குமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரத்யக்ஷமேற்றமென்றது கூடினாலு மிதரேதரயதிகளிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாசங்களென்று முன்பு சொன்னது கூடுமோ? ஸ்வயம்ப்ரகாசமே ஜ்ஞாநாகாரவேத்யமில்லாதொழியாதோ? அப்போதிவற்றிற்கு நித்யத்வாதிகள்ஸித்திக்குமோ? ஸ்வகதநித்யத்வாதிகளை இவைகள் தாங்களும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறதில்லையே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதரேதரயதிகளித்யாதி) இரண்டுக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் கதிவயதர்மவிசேஷாத்யவிசிஷ்டரூபத்தாலும் ஜ்ஞாநாகாரவேத்யத்வம் யதாஸம்பவம் ஸ்வீயஸமஸ்ததர்மவிசிஷ்டரூபத்தாலுமென்றிப்படி வ்யவஸ்தையுண்டாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. யதிஸ்வயம்ப்ரகாசமாவது

ஸா-கா॥ வேதரப்ரகாசமானத்வஸ்வப்ரகாசமானத்வே விதிஸாக்ஷிகத்ஸ்வப்ரகாசமானம்ஸீகாரோப்நிஷ்டோ ஸக(இவ்விசேஷமில்லாதேதி) ப்ரத்யக்ஷத்வஸ்தாபநஸ்வமானத்வஸ்வரூபப்ரகாசமானத்வ ஸமர்த்திதஸ்வரூபாத்ஸுத்ஸ்வநாத்யதஸ்ய ஸ்வரவிசேஷாநாம் ரணப்ரகாசமானத்வரூபஸாதநப்ரகாரவ்யவகத்வஸாதகவ்யாபகநிவ்ருத்த்யாவ்ருத்திநிவ்ருத்திஸித்தமாவः, நநு ஸ்வயம் ப்ரகாசஸ்ய ஜ்ஞாநாகாரவேத்யப்ரகாசத்வஸ்வரூபஸ்வ ஸ்வப்ரகாசத்வதநஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாநுகூலத்வதாதிஸித்த ப்ரகாசகத்வாதத்வஸ்வரூபநித்யத்வாதீநாம் ஸித்திநஸ்யாதித்யத ஆஹ (இதரேதரயதிகளிரண்டுமிதி) உபயதேத்யர்த்தः. நவஸ்தாத நித்யத்வாதீநாமவிநாசீவாகரோ யதா தேதத்யாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாந வேத்யத்வேந ஜ்ஞாநாகாரவேத்யத்வம். யதி

உம்|| ஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யங்களுமாம். தன்னுடைய ஸ்வரூபதர்மஜ்ஞாநம் தனக்கு ஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யமாம்போது ப்ரஸாரணஹேது ஸாத்த்தாலே ஜ்ஞாநாஶ

ஸா-நீ || ப்ரத்யக்த்வஸ்ய ஜ்ஞாநாந்தரஸ்வரூபஸாத்ய விஶிஷ்டாஶ்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபதர்மஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாவது ஜ்ஞாநஸ்வபாவ ஸ்வாதிக்ஷேபஸ்வரூப ஸாத்ய விஶிஷ்டாஶ்ரயத்தாலுமிரண்டும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யமாவது நித்யஸ்வாதி ஸ்வயமேவ ஸ்வரூபவிஶிஷ்டாஶ்ரயத்தாலுமிறே. ஒருவனுக்கு ஸ்வரூபதர்மஜ்ஞாந மிரண்டில்லாமையாலவனுக்கது ஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யமென்னக்கூடுமோ? இது விகாரித்வமாகையாலேஸ்வதந்த்ரஸ்வாதிரோபமாகவும் தன்னுடைய வேஷத்திலே தனக்கு விகாஸம் ஸாக்ஷீவிஶேஷத்தாலே யுண்டாகையால் கூடுமென்னில் அப்போதத்தை ஜ்ஞாநாஶ்ரயமென்னப்போமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (தன்னுடைய வித்யாதி) ஸ்வரூபமில்லாவிட்டாலும் பரபரஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே ஸ்வஸ்வரூபஸாத்த்தையிட்டு ஜ்ஞாநாஶ்ரயமென்று வ்யவஹரிக்கலாமென்றபடி. இப்படி ஸ்வஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யமென்றால் பரருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் வேத்யமென்று ஸித்திக்கையாலே பரஶேஷஸாக்ஷாத்காரபரமாந்த்ரஸம்பந்திக்கை யால் "ஸ்வஹம் ப்ரத்யக்ஷபராமர்ஶ ப்ரத்யமயோர்ஹிவித்யதே" என் றஸ்வரூபக்குச் சொன்ன பராமர்ஶஹேதும் கூடுமோ? பரஸ்வபாவமா ஸாக்ஷாத்காரமே பராக்ஷமாகையாலுமது ஸ்வஶேஷஸாக்ஷாத்காரஸ்வரூபக்கில்லா

ஸா-கா|| ஸ்வதர்மஜ்ஞாநநித்யஸ்வாதேர் ஸ்வரூபதர்மஜ்ஞாந அயாநஸ்ய மாத்ர. ஶுத்தஸ்வரூபஸ்ய அஹ்ரஹாஸ்வாதுஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யஸ்வம். கிம் சகேநாவிஸ்வநித்யஸ்வாதிக்ரஹணம் நோபபத்யதே. தயாஹிஸ்வயம்ப்ர காஶஸ்வவேத்யாதேவஹிதஸ்யஸ்வஸ்வரூபக்ரஹணபூர்வகம் ஸ்வநித்ய ஸ்வாதிக்ராஹகத்வம்வாஸ்யம். தத்விஷயப்ரகாஶாவஸ்தாயாமேவ தத்த்ரிகாவஸ்தாயாம் ஸ்வஸ்யாவஸ்த்ராஹகஸ்வாஸ் ஸாவாவஸ்தாஸநித்யா, தஸ்யா நித்யஸ்வரூபணே ஜ்ஞாநஸ்வப்ரஸம்பந்த ஸதாயஸ்வரூபதர்மஜ்ஞாநாஶ்ரயாநஸ்ய மாத்ர ஸ்வநவக்ரஹணாஸம்ஹவாஸ் நஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யஸ்வ வ்யபதேஶ விஶிஷ்டத்த "நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" 'அவிநாஶீவாஅரேயமாத்மாநுச்சித்திதர்மா' யாநக்ரியதேஜோக்ஷாஶ்ர வ்ருக்ஷாஹநாத்மனோ| ஜேஷ ப்ரமாணாஜ்ஞாநமாத்மநோ க்ரியதே தயாஹ்யத்ராதிஶ்ருதிஸ்ப்ருதிஜந்யாநித்யாவஸ்தாயாவவரோக்ஷாவா யாநித்யஸ்வரூபக்ராஹகவேதாந்த்ராவஸ்யஸ்யஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரத்யக்த்வஸ்ய ஹேதுவஸ்த்ரப்ரவேஶநித்யஜ்ஞாநாஸ்ஹேதுரஜ்ஞாநநித்யஸ்வாதீநாம் ஜ்ஞா நாஶ்ரய வேத்யஸ்வவ்யபதேஶ உபபத்யத வவேதாந்திப்ரத்யாஹ (தன்னுடைய ஸ்வரூபதர்மஜ்ஞாநநிதி) வவம்த்ரிவிய வேதநஸ்யப்ரோக்ஷவே

உஅ|| ரவ்வடெஶம். த்ரவியாவெதநங்களும்பராருக்கே தோன்றக் கட வனவாயிருக்கும். அவெதநதுமாவது ஜ்ஞாநாஶ்ரயமன்றிக்கேயொழிகை. பிறருக்கேதோன்றுகையாவதுதன்ப்ரகாஶத்துக்குத்தான் ஶெஷியன்றிக்கே

ஸா-நீ|| மையாலும்கூடுமென்னில் பரஸ்பராவ்ஸாஸா நங்களாகச் சில வஸ்துவுண்டோவென்ன விதற்குத்தரம் சொல்லாநின்றுகொண்டு நிரவ ஶியகெதநத்ரவ்யங்களான த்ரவியாவெதநங்களுக்குஸ்வரூபஹெ ஈஞ்சொல்லுகிறார். (த்ரவியெத்யாதியால்) த்ரவியாவெதநங்களுமென்கிற விடத்தில் அபிஶப்தம் த்ரவியங்களிலொன்றொழியாமல் ஜடங்களுமென் கைக்காக. அபிஶப்தமான ஸஹகாரணத்துக்கு ஸ்வஸ்தஸாவஸா நமும்வரும்படி அஹங்கவஞ் சொல்லுகிற பரஉதவ்ரஜாஸாயமும் இவ் வவெதநங்களிலொன்றும் ஸ்வஸ்தஸாவஸா நமன்றென்கைக்காக இந்த காஸ்த்ரங்களாஉபராணுக்கே தோன்றுமென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திரு க்கக்கடவனவாயிருக்குமென்றயிகம் ப்ரயோகித்தது இவற்றிலொன்றுக் கும் ஸ்வஸ்தஸாவஸா நமுந்தானில்லாதொழிவானேனென்கிற ஶங்காவா ரணாயமும். வெதநம் ஸ்வஸ்தஸாவஸா நமயோக்யதையாகையாலே அவெதநமாகெவ இவை பராருக்கு தோற்ற யொக்யங்களத்தனையொ ழிய தனக்குத்தான் தோற்றுகைக்கு யொக்யங்களன்றென்று கருத்து. அவெதநம் த்ரவியமென்கை கூடுமோ? அவெதநமாவது ஜ்ஞாநாஶ்ர த்வமாகையாலே யிது ப்ரவ்யாதிகளிலே யதிஶயிஷ்டனை ஜீவனுக்குமில் லையோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (அவெதநமித்யாதி) ஒழிகையெ ன்கிறவித்தால் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாத்ரஶாவம் சொன்னபடி. அயாவஜீவனு க்கு ப்ரவ்யாதிகளிலும் அத்ரஸங்கவிதமாக ஜ்ஞாநமிருக்கையாலே தத்ரஶாவமில்லையென்று கருத்து. பராருக்கே என்றவயாரணமி ட்டு ஸாக்ஷிதையை வ்யவச்சிக்கப்போமோ? அவெதநங்களும் ஸ்வ வஹாராக்ஷம் ஶாஸா நங்களாகையாலே ஸ்வாக்ஷமாகவும் தோற்றவில் லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பராருக்கே தோன்றுகையாவதி த்யாதி) இங்கு ஸ்வாக்ஷகம் வ்யவச்சேத்யமன்று. கிஞ்சு ஸ்வப்ரகாஶஶெஷிக மென்று கருத்து. இப்படி அவெதநமும் பராக்ஷமும் த்ரமாணகா ஶதஸஸ்வரூபதெத்ரவியாவெதநங்களுக்கு ஸ்வரூபஹெதுவமான

ஸா-கா|| தநாநாமயஉஜ்ஞதஜ்ஞாநஸ்வஸ்வரூபவ்ருத்திவ்ருத்திஹெதா ந்ரூபராநதவதெவாத்ஸ்ய த்ரவியாவெதநஸ்ய ஸ்வரூபவ்ருத்தி வ் வ்ருத்திஹெதாந்ரூபயதி (த்ரவியாவெதநங்களுமிதி) அவெதநஶப்தார்த்த ஹ (அவெதநமாவதிதி) ஹஹெ நயஜ்ஞதஜ்ஞாநஸஹிதத்ரவியாவெ தநஸ்ய பரஸ்பராவ ஶாஸா நதவ்யஜ்ஞாநாநாஶ்ரய துவ்யவிதி

ஸம்|| யொழிகை. இவையிரண்டும் தர்மபூதஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் ஸாதாரண்யம். த்ரிவிதாசேதநங்களென்றெடுத்தவற்றில் ப்ரக்ருதியும் காலமும் ஜடங்கள். ஶுத்தஸத்த்வமான த்ரவ்யத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜடத்வமாவது ஸ்வயம்ப்ரகாச மனறிக்கே யிருக்கை. ஸத்த்வஸ்தாஸ்வாதிவஶாத்ஸ்யம்

ஸா-நீ || ஸாதாரணதர்மமென்னக்கூடுமோ ? அப்போது தர்மபூதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு இதில்லையென்று ஸித்திக்கையாலே சேதநாதிகள் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவையிரண்டுமித்யாதி) ஶுத்தஸத்த்வாதிகாரணக்ரியாஸம்க்ரஹஃ இங்கு அசேதநமும் பராக்கும் த்ரிவிதாசேதநங்களுக்கு ஸாதாரணதர்மமென்றது ஜீவேஶ்வரவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமத்தனை போக்கி தர்மபூதஜ்ஞாநாதிவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமன்றென்று கருத்து. இப்படி அசேதநங்கள்மூன்றுக்கும்பொதுவான ஸாதாரணதர்மஞ்சொல்லி அவாந்தரஸாதாரணதர்மஞ் சொல்லுகிறார். (த்ரிஷ்வித்யாதியால்) ப்ரக்ருதிகாலங்களிரண்டுக்கும் ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கும் அசேதநாந்தரவ்யாவர்த்தகஸாதாரணதர்மம் ஜடத்வாஜடத்வங்களென்று கருத்து. அப்போது ஶுத்தஸத்த்வம் ஜடமென்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதியாதோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ஶுத்தஸத்த்வமித்யாதி) அது ஸம்ப்ரதாயாந்தரமாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கிப்படி ஜடத்வமில்லையென்னக் கூடுமோ ? ஜடத்வமஜடத்வமாகில் ப்ரக்ருதிகாலங்களுக்கில்லாதொழிய ப்ரஸங்கிக்கையாலே அசேதநமே ஜடமென்னவேண்டுகையால் ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கிதில்லையென்னும்போது சேதநத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஜடத்வமித்யாதி) ஜடத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வாபாவமொழிய சேதநத்வமில்லாமையால் ப்ரஸங்காவகாசமில்லையென்று கருத்து. ஜ்ஞானமே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகத்தக்கதாகையாலும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கு ஜ்ஞாநத்வஞ் சொல்லாமையாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் தர்மிஜ்ஞாநத்துக்கும்போலே ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணஸித்தமல்லாமையாலிது ஜடமென்று சிலர் சொன்னதே யுக்தமாயிருக்க வேறே சிலரித்தை ஸ்வயம்ப்ரகாசமென்றது எத்தாலே சொல்லுவரென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸத்த்வஸ்தேத்யாதி)

ஸா-கா|| லக்ஷணத்வயமிஹ ப்ரோக்தம். ஜ்ஞாநகாரணசேதநவ்யாவ்ருத்தயோஃ. காலப்ரக்ருத்யோரேகம் லக்ஷணமிஹ ப்ரோக்தமாஹ (த்ரிவிதாசேதநங்களில்) ஜடத்வம் ப்ரக்ருதிகாலயோர்லக்ஷணம், தத்ஸ்வவ்ருத்திஶுத்தஸத்த்வவ்யாவ்ருத்தஸாதாரணம், ஶுத்தஸத்த்வஸ்யாஜடத்வம் ஸாதாரணம் நாரீஶ்வரஜீவதர்மபூதஜ்ஞாநநித்யவிபூதீநாம் வ்யாவ்ருத்திஃ, ஜ்ஞாநாத்ம அசேதநஸம்பந்தாயாஃ நித்யவிபூதேஸ்ஸ்வரூபமாஹ (ஸத்த்வஸ்தாஸ்வாதித்யா

ரம்|| பண்ணினவர்கள் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஶாஸ்த்ரவிஷயமாகையாலே ஶாஸ்த்ரஸித்த ஸ்வரூபத்தை ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்பர்கள். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶாஸ்த்ரவேத்யமாகவேண்டாதே தானே தோன்றவேண்டாவோ வென்னில் ஸர்வஜ்ஞர்களுடையவும் ஸ்வரூபமும் யதாவஸ்திதஜ்ஞாநமும்

ஸா-நீ|| "ஜ்ஞாநாநந்தமயோஹ்யாத்மா" இத்யாதிவசநமிங்கே விவக்ஷிதம்| ஶ்ருதி ஶப்தேந 'விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்' இத்யாதிஶ்ருத்யர்த்தஸங்க்ரஹ:| ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் ப்ரமாணாந்தரஸித்தமல்லாவிட்டாலும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிஶாஸ்த்ரஸித்தம். ப்ரமாணாந்தரவிரோதமுமன்றென்று கருத்து. ஸர்வஜ்ஞாதிபராஶரர் பண்ணினவர்களென்று நிர்தேஶிக்கையாலே ஶாஸ்த்ரஸித்தமென்கிறவிடத்திலும் ஶாஸ்த்ரஶப்தம் ஸர்வஜ்ஞாதிபரம். அப்போதப்படியே சொல்லவேண்டியிருக்க ஸர்வஜ்ஞாதிபராஶரர் பண்ணினவேரென்றிங்கனே சொன்னது இவர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிஶாஸ்த்ரபராஶரமூலமாகையாலே ப்ரபலமென்றும் மற்ற ஸம்ப்ரதாயமப்படி யன்றென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பராஶரமாவது கேவலதர்க்கங்களாலே பாதிக்க வொண்ணாதபடி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை ஸஜீவநதர்க்கங்களாலே நிர்வஹிக்கையிறே. ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வே ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் ப்ரஸஞ்ஜிக்கையால் ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரவேத்யஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லமாட்டுமோ வென்று ஶங்கிக்கிறார். (இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶ இத்யாதி) ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்று சொல்லிலன்றோ ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் ப்ரஸஞ்ஜிப்பது? ஸம்ஸாரிவ்யதிரிக்தருக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்று கொண்டாலும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரம் பரிதாயமாகையாலே ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் ப்ரஸஞ்ஜியாமையால் ஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லமாட்டுமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞர்களுடைய இத்யாதியால்) ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ

ஸா-கா|| இநா "விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்" இத்யாதி ஶ்ருதி: "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஜ்ஞாநஸ்வரூபோ ஜ்ஞாநகுண:" இத்யாதிஶ்ருதிஶ்ச, இத்யாதிஸம்க்ஷிப்தஸ்ய ஸர்வஜ்ஞப்ரணீதஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஜ்ஞாநாத்மகத்வப்ரதிபாதகஸ்ய தஸ்யாகவி ஜ்ஞாநத்வம் ஸித்தமிதிபாவ:, ஶாஸ்த்ரஸித்தஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் கிம் யதாவஸ்திதஜ்ஞாநவத்தேந விஶேஷ நியதம், உதஸர்வப்ரதிஸம்பந்தி விகல்ப்ய ஆத்யே நித்யஸித்தஸ்ய ஸாதாரணத்வாத் ஸர்வஜ்ஞாநஸ்ய ஸத்த்வாத் ஶேஷதயா ப்ரத்யக்ஷத்வமேவ ஸர்வஜ்ஞப்ரகாஶ: த்விதீயே ஸம்ஸாரிணாமபி ததாநம்ஶங்கதே (இப்படிஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகில் இதி) பரிஹரதி (ஸர்வஜ்ஞர்களுடையவுமிதி) யதாவஸ்திதஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸ்வயம்

உள்|| ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்க ஸ்வரூபம் தனக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய்வே றெல்லார்க்கும் ஜ்ஞாநாந்தரவேத்யமானுப்போலவும் த⁴ர்மபூ⁴தஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிதராருக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶ மல்லாதாப் போலவுமிதுவும் நியதவிஷயமாக ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானுல் விரோதமில்லை. “யோவேத்தி யுக³பத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா³ ஸ்வத꞉ | தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்த்வம் ப்ரவக்ஷ்யதே” என்கிறபடியே த⁴ர்மபூ⁴தஜ்ஞாந

ஸா- நீ|| ஸ்வாநவதி⁴ வேதநாது ப்ரக்ருதிவிஶேஷேண ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வா வத்³த்⁴ருவ நியதவிஷயத்வாநுபபத்தேஶ்ஶாஸ்த்ரவேத்³யத்வம் நஸ்யாதி³திஜ்ஞாநாந்தரவேத்³யத்வாபா⁴வவர்ணநம் கு³ணாதீ³தேவா கு³ணோதாவஸ் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்ய நியதவிஷயத்வஸம்ப⁴வதீதி தாவந்மாத்ரஸாதா⁴ரணாதே வே தி³ ஶங்கிதாபரிஹாரம் விகல்ப்ய தத்பரிஹாராய ப்ரமேண த்³ருஷ்டா ந்தமாஹ யோவாதா³நம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்யாபி ஜ்ஞாநாந்தரவேத்³யத்வமும் நியதவிஷயத்வமும் ந த்³ருஷ்டமவ்யாகையாலிங்கு கூடுமென்று கருத்து. ஶாஸ்த்ரமும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகைக்கு நியதமாக வேறு விஷயம் கிடைக்கிலன்றோ ஶாஸ்த்ரமிதற்கு ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வத்தைச் சொல்லவற்றுவது அப்படிப்பட்ட விஷயங்கிடையாதேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (யோ வேத்தீத்யாதி³யால்) இஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்³த⁴மமைந்திருக்க விங்கு த்தரார்த்³த⁴த்தையுங்கூட படித்தது. ஸம்ப்ரதா³யஶுத்³த்⁴யர்த்த²ஜ்ஞாபநாய| இத்தால் மற்ற ப்ரமாணங்களை யநுஸந்தி⁴க்கப் பார்த்தாலுமித்தை யநுஸந்தி⁴க்கி லவஸிதானமாமென்று ஶங்காபரிஹாரமாகிறது. (த⁴ர்மபூ⁴தஜ்ஞாநத்தாலே ஈத்யாதி³) ‘யுக³பத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண’ யென்கிறவிடத்திலொரு ப்ரத்யக்ஷத்துக்கே ஸர்வம் விஷயமென்று ஸ்வரூபதஃப்ரதீயமாநமாகையாலும் த⁴ர்மபூ⁴தஜ்ஞாநமே ததா²வித⁴ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் ஶாஸ்த்ரஸ்வாரஸ்யமும் த⁴ர்மபூ⁴தஜ்ஞாநரூபப்ரத்யக்ஷத்துக்குவிஷயமாக

ஸா- கா || ப்ரகாஶமாநத்வாதே³வ ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாநமும் ஸ்வஸம்ப³ந்தா⁴ந் ப்ரகாஶகத்வோபாய ப்ரமாணாந்தரஸ்தி²தேர்யதா² த⁴ர்மபூ⁴தஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாஶ்ரயாய ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாநத்வேபி தேநைவ ஜ்ஞாநாந்தரே, ததா² நித்யவிபூ⁴திரபி ஸ்வதா³த்மநாம் ஸ்வஸம்ப³ந்த⁴ஸ்வப்ரகாஶகத்வோபாய ப்ரமாணாந்தரவிபூ⁴திரகாஶ்ஶாஸ்த்ரநாமேவ ஸ்வயமேவ ப்ரகாஶதே|இதரேஷாம் ஸ்வப்ரகாஶத்வம் ப்ரதிபந்நாந் ப்ரகாஶத இதி நியத இதி பா⁴வஃ, த⁴ர்மபூ⁴தஜ்ஞாநேந ஸர்வஸ்ய ஸாக்ஷாத்கார நித்யோபலக்ஷ்யமாணாம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்ரஶங்கா பரிஹரதி (யோவேத்தீத்யாதி³நா) அநந்யாவிஷம் ஸ்வப்ரகாஶத்வ ப்ரமாணம் நாவஶிஷ்டம் ஶங்கா

ரம்॥ த்காலேஸவத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸம்ஸாரதசையிலும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; இவனுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநம் த்ரவ்யத்வம் முதலாக ஸவத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க இத்ரவ்யத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறப்போலே யிதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கலாம். இப்படி நித்யருக்கும் தர்மம். விஷயப்ரகாச காலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநம் ஸ்வாச்ரயத்து

ஸா-டீ ॥ ஸிஜிக்கையால்தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாந்தரத்தால வெக்ஷபற ப்ரகாசிக்கையாகிறஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் இதற்குகூடாதென்று கருத்து. (த்ரவ்யத்வம்முதலாகவித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸ்வகீயஸ்வரூபவிசிஷ்டஸ்வரூபப்ரகாசம் தர்மபூதஜ்ஞாநாயீநமானாலும் தானென்றிவ்வளவான ஸ்வரூபப்ரகாசம் தத்அயீநமல்லாமையாலே யது ஸ்வயம்ப்ரகாசமானாப்போலே ஸம்ஸாரதசையிற்கும் ஸ்வீயஸவபதர்மவிசிஷ்டப்ரகாசம் ஸ்வரூபதர்மபூதஜ்ஞாநாயீநமானாலும் ஸ்வநிரூபகதர்மாந்தரவிசிஷ்டஸ்வரூபப்ரகாசம் தத்அயீநமல்லாமையாலே ஸர்வஜ்ஞனுக்கிது ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகத் தட்டில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமென்று விசேஷித்துச் சொன்னவித்தாலே நித்யருக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றென்று தோன்றாதோ? நவெஷாவத்தி: 'நித்யாநாதிஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்தே' த்யேதத் ப்ரயோககாலாவாரென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞனை விசேஷித்துச்சொன்னது தத்காலவிஷயமாக ஸங்கை பிறக்கையாலேசொன்னதத்தை போக்கிநித்யவ்யவச்சேதாயமன்றென்று கருத்து. ஆனாலும் முக்தருக்கிது ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றென்றதாகாதோ? நித்யமுக்தலக்ஷணமென்றிலப் போதவனுக்கு முன்புள்ள பத்தாவஸ்தையிலும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகவேண்டாவோ? தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஸர்வத்வம் ஸம்ஸாராவஸ்தையிலும் தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயேயிருக்கக் காண்கையாலே யொருவனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமானது அவனுக்கு ஸம்ஸாராவஸ்தையிலுமப்படியே யாகவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (விஷயேத்யாதி) தர்மபூதஜ்ஞாநத்திலிப்படியும் கா

ஸா-கா ॥ இதி பாவ: । நநு யே ஸர்வஜ்ஞம் ஸம்ஸாரம் த்ரவ்ய காலாந்தரே ப்ராகுக்தாஇதி தேஷாமேவ நித்யவிஷயத்ரவ்யம் ஜ்ஞாநஸ்வயமேவ ப்ரகாசதே । ஜ்ஞாநஸ்வநிதிந யாஜ்யதேவிஷயப்ரகாசம் மாதித்யத்ரா ஹ—(விஷயப்ரகாசகாலத்திலேஇதி) காலஹேதுநாவஸாஹேதோத்வ த்தேநவிரோதஇதி பாவ: நநு தர்மபூதஜ்ஞாநஸ்ய விஷயாவபா ஸநாஸாவே ப்ரகாசாபாவ: கல்பத்த இதி ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வஸத்வ விரோத: ஸ்வஸ்ய காலாந்தரேஸவ்யவஹ்ருதே நித்யவிஷய ப்ரகாச

ஈசு|| க்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமானாற்போலே ஈச்வரருக்கு மவ்வவஸ்தையிலே யித் ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் விரோதமில்லை. யத்ருஸ்ய தத்ஜ்ஞானத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாசநசக்தியானது விஷயப்ரகாசமில்லாதகாலத்தில் கதிவிசேஷங்களாலே ப்ரதிபந்தயானாற்போலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாசநசக்தியும் பத்தாவஸ்தையில் ப்ரதிபந்தயாகையாலே ஸம்ஸா

ஸா-ரீ|| ண்கையாலொருவனுக்கொன்று ஸகாலத்திலும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயேயிருக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஈச்வரருக்குஸ்வயம்ப்ரகாசமாகில்பத்தாவஸ்தையில்ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகாதொழிவானேன். ஸ்வயம்ப்ரகாசவஸ்துவுக்கு ஸ்வாத்மப்ரகாசநசக்தி ப்ரதிபந்தமென்னக்கூடுமோ? ஆத்மஸ்வரூபத்தின் ஸ்வயம்ப்ரகாசசக்தியானது பத்தருக்குமுள்படவொருகாலத்திலும் ப்ரதிபந்தயாகக் கண்டதில்லையிறே யென்னவருளிச் செய்கிறார். (யத்ருஸ்ய தத்ஜ்ஞானத்தினுடையவிதர்க்காதி) யதியில் சக்திப்ரதிபந்தம் காணுதொழிந்தாலும்யஸ்த தத்ஜ்ஞானத்தில்காண்கையாலே ஸம்ஸாரத்திலுமிது கூடுமென்று கருத்து. யத்ருஸ்ய தத்ஜ்ஞானத்திற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்வபாவநிரூபணாதி விஷயப்ரகாசநாதௌ ஸம்ஸாவம் காண்கையாலே யதின் சக்திப்ரதிபந்தோபாதி யென்னலாலும் ஸம்ஸாரத்துக்கப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்வபாவத்வம் தஸ்ஸாவம் காணுகையாலே யதின் சக்திப்ரதிபந்தோஹி யென்ன வொண்ணுதிருக்க பத்தாவஸ்தையிலிது ப்ரதிபந்தமென்னக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா|| ஸ்வாத்ம ப்ரகாசாபாவாத் கத்வம் தஸ்யஸ்வயம்ப்ரகாசத்வஸ்ய காதாசித்கத்வாதிகம் யதாஸ்வாஸாவிகாநாதி ஜீவாத்மநோபஹித வாஸ்த்ராத்ருஷ்டமண்ணாநாதநாதிவித்யாப்ரதிபந்தமேவஸ்வாஸாவிகஸ்யாதி நித்யவிஸம்வித் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வஸ்ய கதிண்ணா ப்ரதிபந்தம் தத்ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வஸ்யகாதாசித்கத்வம்வத் தத்ப்ரதிபந்தத்வாத் ஹ-(யத்ருஸ்ய தத்ஜ்ஞானத்தினுடையேதி) நந ஸாக்ஷாத்காராதீனா ஜ்ஞானப்ரகாசாஸாவஸ்ய விஷயாவபாஸநே தஸ்ப்ரகாசஸ்ய வசப்ரதிநாத ப்ரதிபந்தஸ்வீகரணாவஸ்யாத். நித்யவிஸம்வித்வ ப்ரகாசாஸாவஸம்ப்ரதிபத்தி ப்ரகாசநப்ரதிநாத கம் ப்ரதிபந்தஸ்வாவளக்ஷ்ய- கிஞ்ச நித்யவிஸம்வித் ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்ய தத்ரநக்தி ஸஹஸமயஸாவிகேவநாம தாககேவநாயிகஸ்ய கிஞ்சஸ்வாஸ்த்ரக்ஷ- யதா யத்ருஸ்ய தத்ஜ்ஞான மேவ ஸகலம் ஸ்வயம் தஸ்ய ப்ரதிபந்த்யா ''ஷி ஸ்வாதிவஸாஸ்தக்ஷ்ண ஸகலவிஷயகம் தஸ்வஸாஸாவிகாஸ்ய தஸ்ய ஸ்வாஸாவிகம். பத்த- தஸ்ய கதிண்ணாதிரோதாநாய வஸ்திரயதே- தயாத்ராதி ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்ய ப்ரகரணவஸாதேவ கதிஸம்பந்தயாஹிதேத்து ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்ய

உம்|| ஸம்பந்தர்க்கு ப்ரகாசியாதொழிகிறது. ||*||யியஸ்வயம்ப்ரகாசஸம்ஸா ஸ்வாஹாவிகம்யயா|பஜ்ஞாதி ஸா ஸம் தயா த்ராவி நியஸ்தே ||*|| இவ்வளவஸ்வாபாவத்திவிகாரித்வத்துக்குவிரோதமன்று. ஆகையாலே

ஸா-நீ || (யியஜ தர்ஷி) ஸ்வாஹாவிகம் ஸ்வரூபப்ராயாஸகேதந ஸஜாவ்ய ஸம்ராஜம் (காஜாவிதி தி) விஷயப்ரகாச நாஹாவஜ்ஞாயாதித்யர்த்த:| (ஸ த்ராவீதி) ஸம்ஜஸஸவிஷயேவத்யுக்:_ஸம்ஜஸஸவத்துக்கு ஊர்த்தயே ஸெயில் ஸ்வயம்ப்ரகாசஸஜ்ஞாநஜாம் தஜ்ஞாவம்காணுதஜாத்ரத்தைக்கொண்டு பஜ்ஞசெயில் ஸத்திப்ரதிபம்யம கூடாதென்னைப் பார்க்கில் யஊ ஸம்தஜ்ஞாநத்துக்கும் ஊர்த்தசெயில் ஸ்வயம்ப்ரகாசஸஜ்ஞாநஜாம் தஜ்ஞாவமில்லாதத்தையிட்டு பஜ்ஞசெயிலுள்ள ஸத்திப்ரதிபம்யமுமில்லாதொழிய ப்ரகாசிக்குமென்று கருத்து. ஸ்வபம்ப்ரகாசமாகில் ஸ்ரூபம்போலே நித்யப்ரகாசதயா ஸதகைகரூபமாகவேண்டியிருக்க வ்ந்த யஊஸம்தஜ்ஞாநஸம்ஜஸஸங்களிரண்டுக்கும் ப்ரகாசஊரமணாக்ஷமாய் வருகிறதென்றிப்படிச் சொன்ன வ்வவஸ்வாபாவத்திவிரோதமன்றோவென்கிற தட்வஸ்யம்கேயிலுத்தாமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வளவாவிதர்ஷியால்) இவ்வளவு என்றது நாஊதாஹஜநவயஊதமாம்படியான ஸ்வரூபநாயாஹாவரூபமல்லாதவென்றபடி. (விகாரித்வத்துக்கு) நாஊதாஹஜநாஹஸ்வரூபநாயாஹாவஸ்யமான ஜ்ஞவத்துக்கு ஸ்ருதஸ்வரூபம்போலன்றிக்கே விகாரிதயா நாஊதாஹஜநாஹஸ்வாவத்தியுங்கூட விரோதமில்லாதிருக்கிற விவற்றிற்கு இவ்வளவு ஸா த

ஸா-கா|| தஜவஸ்வாஹாவிகாஸதஸ ஸ்வாஹாவிகஸம் தஸ்ய பஜ்ஞசேப்ரதிபம்யஸ வ்காயஊஜதர்ஷிவெத்ராஹ-(யியஸ்வயம்ப்ரகாசஸவிதி) நநவிஷெ ஊஜ்ஞாஷ்டாஷ ஊஸம்தஜ்ஞாநஸ்யஜாஸம்கோஸஜெஸ ஸஸஊவிஷயஸாநஸ்வமஊஸ நவிரோய: நித்யவிஸம்தேஸம் ஸஊ வஸ்யாவெக்ஷயாஸ்வயம்ப்ரகாசஸப்ரதிபம்யாஸ்வாயாஊெவநித்யஊகெ ஸ்வராவெக்ஷயா ஸ்வயம்ப்ரகாசஸாவிஸஊவஜதி விரோய: கிம் ஸஸ்ம் ஸிநஸ்யஊநெ நித்யவிஸம்திஸ்வபம்ப்ரகாசஸ ப்ரதிபம்யஸநிவதஊத ஜதிவாஸ்யம்- தயாஸதிவஸ்யாஜிதாஹஸஸ ப்ரதிபம்யஸஊணாதி நிவ்ருத்தி வதவஊராவெக்ஷயாவஸாவஸ்யாஸ தவப்ரத்யக்ஷவிரோதம்பெமஊராவாயஊா ணாஊநெகெஷாம் ஊகே: ஸாஸ்வதாவஸஊெவ ஸஊவஸ்யாநாந்தத்ய விஸம்தேஸாஸாதாராஹாவாதஸ்யாஸ தஸ்யம்ப்ரகாசஸஸாஊவஊாஸி ஸம் கிஜஸ்யாதித்யத்ராஹ-(இவ்வளவுஜதி) ஜஸஜொகேஷிவிகாரித்வஸ்ய ஸ்வ பாஷஹெஜந ஸஸஸிநாதுஸவ ஸஸஸ்யாநஸஜ்ய ப்ராதி ஸஜ்யோர்ஜஊஸஊநாஸ நித்யவிஸதெஸ்ஸ நித்யஸதித தநஸா

௨௦|| ப்ரமாணப்ரதிபந்நாகாரத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ் சொல்லவழியில்லை,

---

ஸா-டீ|| நாம விராஜமன்றென்று கருத்து. நசைவம் ஸாக்ஷஸ்ய ஸ்வயம்ப்ர-
காசத்வஸ்ய நியதவிஷயத்வஸ்வீகாரநிர்த்தேசாஜ்ஞாநஸ்ய ஸாக்ஷாத்-
க்ருத்யகாரணஸ்யாபி தந்நிரபேக்ஷப்ரகாசத்வம் பராபேக்ஷயா ஸக்ருத்ப்ரதி-
பந்நயோக்ராபேக்ஷயாऽப்ராமாண்யப்ரகாசஜந்யாத்பந்நக்ஷ்ய நக்ஷ்யா-
பேக்ஷயா ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமபவ வாதிப்ராப்யம் காயாம் தத்ர்ப்ராய:
கிம்ப்ரமாணாஹாவாக் உதப்ரமாணப்ரதிபந்நவி ப்ரபலயுக்திவிரோ-
யாதேதி விகல்ப்ய நாயமிதி பரிஹாரஸ்ஸம்ஹாரதி (ஆகையாலி
த்யாதியால்) (ஆகையால்) ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்ய மலவத்ராஸாதிகம்ப்ரமாணி
த்யுக்தவாத்யுக்திவிரோயாநாம் ஸம்ப்ரதிபந்நயுக்திவிரோத பரிஹாரத
வாஜ்யத்யமை: | (ப்ரமாணேதி) ப்ரமாணமூலகவாதநக்ஷ்ய நசவி
நதோஷஜதிஹாவ: | இங்கு ஸாக்ஷிப்ரதிபந்நஸ்வயம்ப்ரகாசத்வத்துக்கெ
ன்னவேண்டியிருக்க ப்ரமாணப்ரதிபந்நாகாரத்துக்கென்று ஸாமாந்யமாகச்
சொன்னது யதாஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணஸித்தமான ஸ்வயம்
ப்ரகாசத்வம்போலே ஸாக்ஷஸத்வஸ்ய ஸாக்ஷிஸித்தமான ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ
மும் யுக்திவிரோதம் நசக்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. இங்கு
ஸாக்ஷித்வநிரவகாசமாகிலன்றோ இப்படிகல்பநக்ஷ்ய நக்ஷ்யம் ஸஹி

ஸா-கா|| ப்ரேக்ஷயா ஸ்வயம்ப்ரகாசவரிணாமவிசேஷாணாம் தாதாத்ம்யக
ஸம்பந்தாதந்யதிகாரணாதவாகதேஷாம்ச ஹிநஹிநகாநகா
விவிரோயநதி. நநு நித்யவிஷமைத்ர்யாவ்யபி வஸ்தாதிவி
ஹிதநைத்ய: க்ரமேண வியாநவிசேஷநிரீக்ஷ்யோணவபாதிவ
தத்ந்மைக்ரநாஹமயமாநஸமேகரமைஹமவஸ்ரமைவாதிவது தத்
நாகாரப்ரதி ஸ்வயம்ப்ரகாசமாநப்ரகாசவைத்து: நாவஸ்யாஹாமம்ஸீகா
யத்இதிசேத், பரப்ரகாசேஷ்ய தயாகேவி ஸ்வயம்ப்ரகாசவஸ்த்
ஸ்வமைதத்ஸ்வர்வைவ்திரிக்தஸ்ய ஸம்பம்யாகை: கஸ்யாவ்ந
வேக்ஷணாத்ஹிதயாம்ஸீக்ருதவேத நஸ்ர மை ப்ரதிபம்யஸ்ய
ஸ்வ மை நா ஸ வ ய த வ ஸி த க ா ஜ ம ஹ ம த ஜ்ஞ ா ந ஸ ம்
கொஞ்ஸ்யா கிம்ஹிதாகாநித்யவிஹமதாவைவ தத்ஜீவா வக்ஷ்யா
நஜ ப்ரகாச ஸக்த்யம்ஸீகாரேண தத்த்திபம்யகல்பேந மளரவாதந
ஜ விசாரவகேந விஜயாவஸ்யாஸ்தந்திவஜயவிஜதத்ஸ்வப்ரகாச
கயோமத்யதத்தவஸாவகாம்ஸீகார வளவொஜிதம் ஜத்வஸ்யாஹாரகேவா
திரிதிஹாவ:. நநு நித்யஸ்தேஸ்வராணாம் ஜ்ஞாநஸ்ய ஸவவிஷயத்வா
ந்நித்யவிஹமதி ஸ்வயம்ப்ரகாசவ ஸத்ருடம் வ்யவஹ்ம் ஸ்யாதித்யத்ராஹ
(ஆகையாலிதி) நஹி வயம் நித்யைஷ்வ் தாத்பர்யமோ காஸ்ய்விநித்யவிஹம

உ-ம்|| இங்ஙனன்றிக்கே யுபவாரத்தாலே நிஷேதிக்கப் பார்க்கிலாத்மஸாம வத்திலும் ஜ்ஞாநாதிஸங்களையுபவாரத்தாலேய நுவேருக்களாக்கலாம். ஸ்வயம்ப்ரகாசத்துக்கு ரூபவரஸாதிகுணங்களுமவையடியாகவந்த வ்யபதி வ்யாதி விசாரமும் வரிணாமாதிகளுங் கூடுமோவென்கிற சோத்யமும் ப

ஸா-தீ|| க்கலாவது? உபவாரவ்ருத்தியைக்கொண்டும் ஸாஸ்த்ரத்தை நிஷே திக்கலாமேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இங்கனன்றிக்கே இத்யாதி) இங்கனன்றிக்கே என்றதுவிரோதமில்லாதவிடத்தில் ஸ்வப்ரயோகாஸ்வீகார மன்றிக்கேயென்றபடி. (உபவாரத்தாலே) லக்ஷணையாலே ஸாக்ஷாஸ்வப்ர திராவாயிகஜ்ஞாநவிகாரஸ்வத்வமாக ஆயாவப்ருததித்யாதிவத்து ஜ்ஞாநஸப்தலக்ஷணாயாஜ்ய இதிபாவ: | ஆதிவதேந ஸ்வயம்ப்ரகாசஸா திஸ்வத்ரூஹணம் (மநுவேரம்) ஜ்ஞாத்ருத்வாதிவேரம் மநேநக்ஷநஸ்ஸ ஸ்யாத்மஸ்வரூபவெஷி தாவ்யத்வாதிரிதிபாவ: | தத்ர ஜ்ஞாநஸப்தஸ்வப்ரவ்ரு த்திநிமித்தேநாநேகதநமேதஸ்ஸோஹாஷகாரகாவஸ்ய வ்ருத்தேவிதாவ்ய இதர்வாய: | ஸ்வயம்ப்ரகாசத்துக்குக் கீழ்ச்சொன்ன நியதவிஷயகாதிகள் பதிஷுரூபஜ்ஞாநத்திலும் பதிஷு ரூபதஜ்ஞாநத்திலும் யதாஸம்பவம் காண்கையாலே ஸாஸ்யஸ்வத்திலுமி ப்படிக்கூடினாலும் ரூபரஸாதிகள் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான வஸ்துவிலொன் றிலுங் காணாமையால் ஸாஸ்யஸ்வத்துக்கிவை கூடாதென்கிற வஹிப்ராயத் தாலே ஸங்கித்து வரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வயம்ப்ரகாசத்துக்கித்யாதியால்) வரிணாமங்கள் ஸஸணகயாஸவதீத்யாதிஸ்ருதிஸிஙங்களான ஷெஹ ஜீயவிஷயாஷுவஸெஷுகள் (பதிஷுரூபதேத்யாதி) பதிஷுரூபதஜ்ஞாநத்து க்குண்டான வெயதீமும் விஷயிஸுமு மிதுாமெஷுப்ரபத்தாதிவிஷாம

ஸா-கா|| திம்பதிஷுரூபதஜ்ஞாநேநுப்ரதீயதஇதிதஸ்யவ்யவஹாரரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஸகம்ஸ்யாதே: கிஞ்சவ்யாமணிகெஷெஷுயாக்திவிரோதமோ த்மாவநம் யாக்த்யா வ்ருதிக்திவா:தே, இதொயிக யாக்திகயநெவி நஹிவ வநவிரோதயெந்யாய:வ்ரவதஷுதஜிந்யாயாஸ காவிஸக்ஷிரிதிமாவ:, நநுவாரூஷாஸ்வீகாராதவிப்ரமணஸ்ஸவாரிகம்ஸ்வீகாரோரா வாரிதித்ரவ்ருதிபம்ய வரிஹாரமாஹ (இங்கனன்றிக்கே இதி) வனத தெவரீதெந. நநு நித்யவிஷமதிஷ்ரவ்யஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்வரூபவேஸ வெதந தெதநயோரிவ ரூபவாஷ்யாஸ: வ்யபதிவ்யாதி ரூபவ வம்ஷாவநிஷதாவ்ய வரிணாம விஸெஷாஸாவஸ்ய ஸ்யாதிதி ஸங்காம நுஷ்யவரிஹாரதி (ஸ்வயம்ப்ரகாசத்துக்கிதி) பதிஷுயதிஷுணாஜ்ஞாநஸ்வ ரூபவகாவிஸெஷெ ஸதயவி கஸ்யவிதவிஷயகம் கஸ்யவிதப்ரதக்ஷ திதி விஸெஷஸ்த்ஸ்யதிஸ்வரூபவிகார: கஸ்யவித்தூஷாவ இதி விஸெ

உம்॥ ஸ்வஸம்வேத்யஜ்ஞாநத்துக்கும் பரிஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான வைஷம்யங்க
ளாவது திவ்யமாகக்கொண்டு ப்ரமாணபலத்தாலே ஸித்திக்கும். இப்படி
ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஸம்ஸாரஜ்ஞாநத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாமையாலே
த்ரியாவேதநங்களென்று சேர்க்கோத்தது. இவ்வவேதநங்கள் மூ

ஸா-நீ॥ மும்ஸம்ஸாரவிகாஸங்களும் பரிஜ்ஞாநத்துக்குண்டான வை
யம்யம் ப்ரத்யக்ஷமும் ஜீவேஸ்வரவிஷயமும் ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளும் (ப்ரதிவம
யீத்யாதி) ஸ்வயம்ப்ரகாசங்களான வஸ்துக்களில் காணாத ஸ்வபாவஸா
திசயவைஷம்யமிருக்கையாலே ஸம்ஸாரம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றென்றி
ல் பரிஸ்புரணவேதநங்களும் மற்றுள்ளதங்களில் காணாத விஷயஸ்வ
ப்ரத்யக்ஷாதிவைஷம்யத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாசங்களாகாதொழிய ப்ரஸம
ரிக்கும். ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் ஸாம்யமும் வைஷம்யமும் ப்ர
மாணப்ரதிநியதமாகையாலே யதாப்ரமாணம் ஸ்வீகார்யமாகையாலவைக
ள் ஸ்வயம்ப்ரகாசங்களாகவாமென்றிலப்படியே ஸம்ஸாரத்துக்கும் ஸ்வ
யம்ப்ரகாசத்தில் ப்ரமாணமிருக்கையால் வைஷம்யமிருந்தாலும
ந்த ப்ரமாணபலத்தாலே யிதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகலாமென்று கருத்து
ஆனாலுமிதுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் ஸாக்ஷாத்காரஸாமாந்யமன்றோ? ஸஜ
தமாகில் ஸ்வாமிதேசிகன் வாக்யத்திலே இத்தை ஜடங்களோடு சேர்த்த
தென்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வாதி)
(த்ரியாவேதநமிதி) இப்படிசேர்க்கோத்தது ஜ்ஞாத்ருத்வாபாவத்தாலே
யென்று மிடத்துக்கு ஸ்வாமிதேசிகவாக்யத்திலுள்ள அவேதநபதமே
ஜ்ஞாபகமென்று கருத்து. இப்படி த்ரியாவேதநங்களுக்கிதராபே
க்ஷயா ஸ்வரூபஸாம்யமுமிவைகளுக்கந்யோந்யம் ஜடங்களாஜடங்களாகவாஜ
ரஸ்வரூபஸாம்யமும் சொன்னாலுமிவைத்துக்கு விதிஸாம்யமும் ப்ரவ்ரு

ஸா-கா॥ ஷட்விதாத்ரவ்யயாப்ரமாணம்ரூபாதிகம்ப்ரயிவ்யாதிவிஷய
ப்ரவ்ருத்திவைஷம்யம்ஸ்வீகாரமித்யாஹ. நவ்வ்யஜடவேதநமித்யவிஷய
பரஸம்வேத்யஜ்ஞாநவத் த்ரியவேதநேஷு ஸஹவஸ்வ்யகாரத்ரியாவே
தநமிதி ஜடப்ரக்ருதிகாரணம் ஸஹஸாவாஷாணம்கமிதி ஸம்காயாம்
பரஸம்வேத்யஜ்ஞாநவேஷ்வா ஜடேநஸஹஸாவாஷாணமிதிஸ்வ ஸிக்ஷ்விஷம்
த்வஸாமாந்யவேதநவிசேஷணகாஜேதரஸாவாஜ்ஜடநாவ்யக்த
ஸஹஸமாநாதிஸஹஸம்வேத்யஜ்ஞாநாநாம் ப்ரயகஸ்வரூபவாஜ்யகஜேஹம்வி
யாதிரூபவ வரிணாமிகாஜேஸஹஸாவாஷு ஜே ந ஸஹஸாவாஷாணமித்யதி
வேத்யாஹ (இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமானதி) ஏவம் த்ரியவேதநஸா
தாரணரூபஸாம்யஸித்தாநாத்ரவ்ருத்திரூபவேதந ஸ்வரூபகாரக ஸா
தாரணப்ரவ்ருத்திம் உபபாதயதி (இவ்வவேதநங்கள் மூன்றுக்குமிதி) அ

ஒன்றுக்கும் ப்ரவ்ருத்தியாவது ஶாஸ்த்ரஸம்ஸ்க்ருதாநுஷ்டாநங்களான விஹி த்ரைவர்ணிகாசாராதிகள். * * இவற்றில் த்ரிகுணாநுவ்ருத்திக்குஸ்வபாவஹேதும் குணத்ரயாஶ்ரயகம். ஸத்த்வப்ரசுரமான விஷயவ்ருத்திக்கு ஸம்ஸாரஜந்யஸ்வஸ்தாக்கள் நிமித்தம் ஸத்த்வமானபோது ஸாத்த்விகம் வி

ஸா-தீ|| த்ரிவர்ணமென்ன? நித்யஸித்தர்களுக்கு நித்யமாயிருக்குமென்று முன்பே பொதுவிலே சொல்லித்தாகையாலே யிங்கு ஸித்திகம் சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றாலும் க்ரியாகாத்ராஜீவனுக்கும் பொதுவாகையாலவைத்துக்கு ப்ராப்தமான ப்ரவ்ருத்தியேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவதானங்களித்யாதி) க்ரியாகாத்ரம் பொதுவானாலும் ஸ்வரூபவாந்யாஸாவாதிகள் ஜீவனுக்கில்லாமையாலிவை ப்ராப்தங்களென்று கருத்து. காலத்துக்கும் ஸ்வரூபவர்ணாசாராதிகளுண்டென்று ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநாதிகளிலே பறக்க ஸாதிக்கப்பட்டதிறே. இங்கு விவித்ரகோஸ்தரவாஸாரஹேதுராவ நாமஜா | கவேதநவாவிஶேஷவர்ணாஸ்ய வைவித்ர்யம் கயஸ்தி ஶங்காவாரணாய ஜீவஸ்ய தத்ராதிவிஶேஷணம் வர்ணாசாரித்யாதிஶப்தாநாமவயவிநாஶாதயொமத்யஹ்யேஷ இவ்வவதானங்கள் மூன்றுக்கும் வராஹவிகாரிஸ்வவ்யாவாதிகள் பொதுவாயிருக்க விவற்றிலொன்றை த்ரிகுணாநுவ்ருத்தமென்று பிரிக்கைக்கு ஹேதுகாரமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) இது குணத்ரயாஶ்ரயமானால் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிநாஶங்கள் ஸமமாக நடக்க ப்ரஸங்கிக்கையாலே ப்ரளயாதிவ்யவஸ்தைகூடாதொழியாதோ? ஸம்ஸாரஜந்யஸ்வஸ்தாக்கள் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்ருத்திமயங்களுக்கு விஶேஷகாரணமென்ன ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களன்றோவென்ன உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸத்வேத்யாதிவாக்யத்தாலே) இவை விஶேஷகாரணங்களானாலுமிவற்றுக்கு ஸாம்யமும் வைஷம்யமும் காலவிஶேஷவ்யவஸ்திதமாயுண்டாகையாலே ப்ரளயாதிவ்யவஸ்தை கூடுமென்று கருத்து. ப்ரளயாவஸ்தையிலும் ஸமமாகவாகிலும் குணத்ரயமிருக்கையாலே "ஸத்தவிக்ரியா" இத்யாதிகளில்படியே ஸவிகாரப்ரஸங்கம் நடந்தாலும் வ்யவஸ்தாஸங்கமன்றென்று ஸம்ஜ்ஞிப்பிக்கைக்காக ஸத்தவர்ணாஶ்ரயமானவென்கிற விஶேஷணம் ஸமதாதிரூபவிஷமவிகாரதஶாஶங்களிலே யிறே ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யவஹாரமென்று கருத்து. ஆனாலும் குணவைஷம்யமுண்டானபோது ஸமய

ஸா-கா|| த்ரிவியாவதானஸ்ய ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்வரூபவஸ்திப்ரவ்ருத்திஹேதுரூபம்யதி (இவற்றிலிதி) த்ரிகுணஸ்ய ப்ரவ்ருத்திஹேதுஸாமாந்யநாமா—(ஸத்தவர்ணாதி) நநுப்ரக்ருத்யாதீநாம் ஸமதாதிரூபவைஷம்ய வர்ணாதே ஸ்வபாவஸ்ய ப்ரமாணம் வாச்யம் கந்யா தத்வாஹுரக்ஷா

ஷமானபோது ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகள் ப்ரமாணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசத்திலே ஸந்நாதிவிகாரங்கள். இதில் விக்ருதமல்லாத ப்ரதேசத்தையும் விக்ருதமான ப்ரதேசத்தையுங்கூட ப்ரக்ருதிஸந்நஸம்ஸார தந்த்ரத்தில் தத்த்வங்களென் றிருபத்திநாலு தத்த்வங்களாக ஶாஸ்த்ரங்கள் வகுத்துச் சொல்லும். சில விவக்ஷாவிசேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே

வ்யா-ந॥ ப்ரக்ருதியெல்லாம் நிரவசேஷமாக ஸமதத்த்வமாய் வரிணமியாதோ? அப்போது ப்ரக்ருதியென்றொரு தத்த்வமில்லாதொழிகையாலே ஶரீரங்கள் வதுர்விம்ஶதி தத்த்வாத்மகங்களென்று ஶாஸ்த்ரம் சொன்னது கூடாதொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரமாணத்ராதி) ப்ரக்ருதியிலேகதேசமொழிய க்ருத்ஸ்நமும் வரிணமியாமையாலு க்தஸம்ஸாரவகாசமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமொன்றுதானே யநேகாவஸ்தாஸ்தம்போது ஏகவஸ்தாஸ்ஹமொழிய த்ரவ்யஹேதுமில்லாமையால் தத்த்வங்கள் வதுர்விம்ஶதியென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்னது கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிவித்ராதி) ஸந்நாதிகளெல்லாம் ஸ்வரூபவைதஸ்ய ப்ரமாணப்ரவ்ருத்திஹ்ஸிஹங்களானாலும் ப்ரக்ருதியிலேகதேசஸத்த்வம் இதிலேகதேசஸம்ஸாரமென்றிப்படி வஸ்த்வவஸ்த்வவஸ்தாவிசிஷ்டதேசங்களில் பிறந்த வ்யாபாராவஸ்தாவிசிஷ்டாம்ஶங்கள் ஹிஹஹிஹங்களாகையால் வதுர்விம்ஶதி யென்று கூடுமென்று கருத்து. இப்படி தத்த்வங்களிருபத்துநாலென்று ஸம்வ்யாநியமஞ் சொல்லக்கூடுமோ? ஶாஸ்த்ரங்களில் சிலவிடங்களில் வஞ்சவிம்ஶகன் வரமாத்மாவென்றும் சிலவிடங்களிலே ஷட்விம்ஶகனென்றும் சொல்லுகையாலே ஜீவனை வதுர்விம்ஶகனாகவாதல் ஷட்விம்ஶகனாகவாதல் கொள்ளவேண்டுகையாலே தத்த்வங்களையிருபத்து மூன்றாகவாதலிருபத்தஞ்சாகவாதல்கொள்ளவேண்டாவோ? இருபத்துநாலென்கைக்கு வசநமுண்டென்றிலப்போதே றவுங்குறுங்கவுஞ்சொல்லுவதேதாலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (சிலவித்ராதி) ஆக்ஷரதசைவ யங்கள் ஸந்நாதிவத்ஸவிஷங்களல்லாமையாலே ப்ரக்ருதியோடேகமாக்கி யிருபத்துநாலென்றலாயிருக்க ஸங்க்யைவைஷம்யத்தை யிட்டவைற்றிலொன்றுக்கு ப்ரக்ருத்யபேக்ஷயா ஹேதுவிவக்ஷயாலே யேறச்சொல்லுகிறது "பாநத்யா ராஜநு ஸவராஸ்யாநத்ஃ வஞ்சவிம்ஶகஃ தத்த்வகார்யவசம்ஶதிஹேதுவரவெதி வாயவ" இத்யாதி ஶ்ரீத்ரா ஜீவபரமாத்மாக்களுக்குள்ள வைஷம்யவிசேஷவிவக்ஷையாலே

வ்யா-கா॥ நவவதேஃ தயோவ ஸஜீவப்க்ஷம் வடிதஃ கவாமிகாவர் மிகாபுரணரஜஸ்தொணரிதி நாமெநவதுர்விம்ஶதிதத்த்வவிஷி ரித்தத்ராஹ (இதில் விக்ருதமல்லாதேதி) ப்ரக்ருதிஸந்நஸம்ஸாராதி நாம

தத்வங்களையே ஏறவுஞ் சுருங்கவுஞ் சொல்லாநிற்கும். இத்தத்வங்களிலவாந்தர வகுப்புக்களுமவற்றில் அபிமாநிதேவதைகளும் மோக்ஷோபாஸநாதிகாரிகளுக்கறியவேணும். ஆத்மாவுக்கவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியறிகை இங்கு

ஸா-தீ|| சுருங்கச் சொல்லுகிறது. இப்படி மற்றுமேற சுருங்கச் சொல்லுமிடங்களிலும் விவக்ஷாவிஶேஷங்கண்டுகொள்வதென்று கருத்து. இத்தத்வங்களில் ப்ரத்யேகமவாந்தரபேதங்களையும் அவையெல்லாத்துக்கும் அபிமாநிதேவதைகள்தானிவைகள் நமக்கறியவேண்டாமையாலிங்கவை சொல்லவேண்டாவென்றிலப்போதவற்றை ஶாஸ்த்ரம் ப்ரதிபாதிப்பானென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இந்த தத்வங்களிதாதி) அந்தஶாஸ்த்ரம் தத்துபாஸநாதிகாரிவிஷயமாகையால் நமக்கவை யறியவேண்டாவென்று கருத்து. அப்போதிந்த சதுர்விம்ஶதிதத்வஜ்ஞாநமும் தத்துபாஸநப்ரயோஜநமாய் ப்ரயோஜநமான வவ்வுபாஸநமில்லாத நமக்கு தத்தபிமாநிதேவதாஜ்ஞாநம்போலே யந்த தத்வஜ்ஞாநமும் வேண்டாதொழியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆத்மாவுக்கிதாதி) இங்கென்றது இந்த தத்வநிரூபணத்திலென்றபடி. (நமக்கு) முமுக்ஷ்வதிகாரிகளான நமக்குசிலர்க்குப்போலே யுபாஸநார்த்தமாக வேண்டாவாகிலும் ஆத்மாவுக்கு சதுர்விம்ஶதிதத்வாத்மகதேஹாதிவ்யாவ்ருத்தியறிகை நமக்கு ப்ரயோஜநமாகையால் தச்சேஷமாக வித்தத்வஜ்ஞாநம் வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் சதுர்விம்ஶதிதத்வாத்மநா விபஜித்தறியவேணுமோ? ப்ரக்ருத்யாத்மநா ஸாமாந்யாகாரேண ஜ்ஞாநமாத்ரத்தாலு மாத்மாவுக்கு தேஹாதிவ்யாவ்ருத்தி ஸித்தியாதோ! இவையீஶ்வரனுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யுபகரணமாய் நிற்கும்படி யறியவேண்டுகையாலிவற்றை விபஜித்தறியவேணுமென்னில் ப்ரவ்ருத்திக்ரமமல்லாமையாலதுதான்

ஸா-கா|| ஸாங்க்யஶாஸ்த்ராவபோதித ப்ராதாந்யம் ப்ராஸங்கிகம் ப்ரதிபாதயதி (ஏறவுஞ்சுருங்கவுமிதி) 'ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே' "அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே" "அக்ஷரம் தமஸி லீயதே" இத்யாதௌ தத்வாதிக்யம், 'ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:| ஆகாஶாத்வாயு:' இத்யாதௌ தத்வந்யூநதா ப்ரதிபாதிதா. ப்ரக்ருதிகம் சதுர்விம்ஶதி தத்வாநாம் தத்தபிமாநிதேவதாநாஞ்ச ஜ்ஞாநஸாத்ரோபயோகமாஹ தத்தத்விஶேஷ்யதாவரூபணஸ்ய ப்ரயோஜநம் வேதந ஸ்வரூபஸ்ய ப்ரக்ருதிப்ராக்ருத வைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநமித்யாஹ (இந்த தத்வங்களித்யாதிநா) நநு ப்ரயோஜநாந்தரஸாத்ரநிரூபணேபி யதா ப்ரக்ருதிப்ராக்ருத வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம் தத்வப்ரக்ருதிஸம்ஸாரத்ரநிரூபணேபி தத்தத்வஸ்வரூபாதிகாரேஷ்விஶேஷணவிஶிஷ்ட தேவநாநாஸம்யோகயோக்யதாவதநாஸம்யோகே.

ஶ॥ நமக்கு வ்யாதம். இவையெல்லாம் ஸர்வேஶ்வரனுக்கலங்கரணா
ஸ்த்ரங்களாய் நிற்கும் நிலையை * புருடன் மணிவரமாகப் பொன்றுமூல
ப்பிரகிருதி மருவாக மான்றண்டாகத் தெருள்மருள்வாள் மறைவாகவாங்கா
ரங்கள் சார்ங்கஞ்சங்காக மனந்திகரியாக இருடீகங்களீரைந்துஞ் சரங்க
ளாக விருபூதமாலை வனமாலையாக கருடனுருவாமறையின் பொருளாங்க

வா.தீ॥ வேணுமோ ? இவையலங்கரணமாம்படி தானெங்கனேயென்ன
வருளிச்செய்கிறார்.(இவையெல்லாமித்யாதி)சூதிஸப்தத்தால்ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்தா
நவ்யகௌஸ்துபாதிஸங்க்ரஹः (புருடனித்யாதி) (புருடன்)புருஷன் ஜீவ
னென்றபடி.(மணிவரமாக) ஸ்ரீகௌஸ்துபமாகஜீவதத்வாபிமானியானவொரு
நித்யஸூரி ஸ்ரீகௌஸ்துபமணிரூபேண நிரூபயுக்தனாயிருக்கையாலே யவ்
வபிமானிதேவதையோட பேதத்தை விவக்ஷித்து ஜீவன் மணிவரமென்கி
றது.இப்படிமேலும் தத்வாபிமானிநித்யஸூரிகளாக யோஜித்துக்கொள்வ
து(பொன்று)பொன்றுதல் நஶித்தல் நஶியாததான (மூலப்பிரகிருதி) அவ்
யக்தம் (மருவாக) ஸ்ரீவத்ஸமாக (மான்) மஹாந் மஹத்தத்வமென்றபடி.
(தண்டாக) தண்டமாக கதையாக வென்றபடி. (தெருள்மருள்) ஜ்ஞாநா
ஜ்ஞாநங்கள் (வாள்மறைவாக) வாளும் மதிளுறையுமாக (ஆங்காரங்கள்)
அஹங்காரங்கள் (சார்ங்கம் சங்காக) தாமஸாஹங்காரம் ஶார்ங்கமும் ஸா
த்விகாஹங்காரம் ஶங்கமுமாக வென்றபடி. (மனம்) மநஸ்ஸானது (திகிரி
யாக) சக்ரமாக (இருடீகங்கள்) ஹ்ருஷீகங்கள் (ஈரைந்தும்) இரண்டைந்த
கமும் இந்த்ரியங்களுமென்றபடி. (சரங்களாக) பாணங்களாக (இரு
பூதமாலை)பஞ்சபூதமாலை தந்மாத்ராத்மகமாய் ஸங்கீர்ணமாயு மாகா
ஶாதிபூதாத்மகமாயிருந்துள்ள வைஜயந்தீயானதென்ற

வா.கா॥ ஜீவதாவத்ரூபேண ச வ்யாஜ்யத்வமிதி(இவை
யெல்லாமிதி) அஸ்த்ரபூஷணவிஶிஷ்டதேஹாத்மகம் ஸர்வேஶ்வரா
தீநாவஸ்த்ராதிஸங்க்ரஹகாரயத்யாதித்யஸங்க்ரஹணாதி(புருடனிதி)(புருடன்
மணிவரமாக)புருஷஶ்மணிவரரூபேண,பொன்றுமூலப்பிரகிருதி)அவி
நாஶிக்தநவிகாரவ்யக்தம் (மருவாக)ஸ்ரீவத்ஸரூபேண(மான்றண்
டாக) மஹாந் கதாரூபேண (தெருள்மருள்)ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநே(வாள்மறை
வாக)அஸிகோஶத்ரூபேண (ஆங்காரங்கள் சார்ங்கஞ் சங்காக)ஸா
த்விகாஹங்கார தாமஸாஹங்காரௌ யதாக்ரமம் ஶார்ங்கஶங்கரூபேண।
ஶாஸ்த்ராதிஷு தாமஸமாஹங்காரஶீர்ஷः॥ ஸாத்விக ஶங்கரூபேண
ஶார்ங்கரூபேண ஸாஸ்திகதீரிதிகः (மனந்திகரியாக) மநஶ்சக்ரரூ
பேண (இருடீகங்களீரைந்துஞ் சரங்களாக) இந்த்ரியாணி ஶரரூ
பேண (இருபூதமாலைவனமாலையாக) தந்மாத்ரரூபேண பூதரூ

ணணன் கரிகிரிமேல்நின்றனைத்துங்காக்கின்றானே.(சுக)என்கிற கட்டளையிலே யறிகையுசிதம். இருபத்தாறு தத்வங்களுக்குமந்தர்யாமி ஸ்வ

ஸா-தீ|| படி. (வன்மாலையாக) வைஜயந்தியாக இவ்வாக்யங்களுக்கெல்லாம்மறையும் பொருளாமென்கிறத்தோடேயந்வயம். (கருடனுருவா மறையின்) ,"த்ரிவ்ருத்சிரோமாயத்ரஞ்சக்ஷு:" இத்யாதிகளில்படியே மாதவனுக்கு ரூபமாகாநிற்கிற வேதங்களுடைய வேதவேத்யவிதவிசேஷதத்வ ஜாதஸ்ய ஸ்வாஸ்ரிதஸம்ஷணசத்தால்போல வேதஜாதஸ்ய ஸ்வாஸநாவயவத்தாலும் ஸர்வஸ்வவேதாந்தசக்ஷு க்ரதிபாதிதமாகிறதென்றபிப்ராயம் (பொருளாங்கண்ணன்) ப்ரயோஜநமாக நிற்கிற க்ருஷ்ணன். இப்படி ஸர்வதத்வங்களும் தனக்கு ஸம்ஷணாஸிரமமாக வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற க்ருஷ்ணனென்றில் வாக்யங்களெல்லாத்துக்கும் ஸமந்விதார்த்தம் (கரிகிரிமேல்நின்று) ஹஸ்திகிரிமேல்நின்று குன்றுமேல் விளக்குப்போலே ஸர்வருக்கும் காணலாம்படி நின்றென்றபடி. (அனைத்தும்) ஸமஸ்தத்தையுங்காக்கின்றான். அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளாலே ரக்ஷியா நின்றான். ஸர்வதத்வங்களும ஸம்ஷணாஸிரமவேண தனக்கு யயேஷ்டவிநியோகார்ஹமான வுபகரணமானபடியையுமத்தாலே தான் ஸர்வேஸ்வராக்ருஷ்ணாய் ஸொமத்யதமானபடியையும் வேதங்கள் பரோக்ஷமாகச் சொல்லுகிற வளவேயாய்ப் போகாதபடியும் பரோக்ஷமென்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே ஹஸ்திகிரிமேலே நின்று ஸர்வருக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகக்காட்டிக்கொண்டு விஸ்வத்தையுமுஜ்ஜீவிப்பியா நிற்கிறானென்று தோமாவாக்யதாத்பர்யம் (உசிதமிதி) இப்படியறிகை ப்ரகரணமாகாவிட்டாலும் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வாமியினுடைய வதிசயிதவிசேஷங்களை யறிகை ஸொமத்யதமாகையாலே வேணுமென்று கருத்து. ஆறுவிந்த விருபத்தாறு த

ஸா-கா|| வெண்ணவிவிய ஸம்தஜாமாஞ்சநஜோமாக்ஷநயாபயநு|(கருடனுருவாமறையின்பொருளாம்)"ஸுபர்ணோஸி வேதாத்மா" த்யாதித்யாத்ம்ப்ரகாரேண வேதாத்மகமாதஸ்ய ஸரீரஸம்தவெதைந ஸம்வேதாக்ஷர ப்ரகாரேண ப்ரதிபாதித:|ஸதைநவராகமூர்த்தம் (கண்ணன்) க்ருஷ்ண: (கரிகிரி மேல்னின்று) ஹஸ்திகிரேராகாஸ்யிஸ்வா | ஸதைந ஸளஸ்ய மூர்த்தம்(அனைத்துங்காக்கின்றானே)ஸகலம் திகதேவதாஸுராபராநாதரேண ஸம்ரக்ஷதீத்யர்த:| 'அவிஷ்டோரஜோமாணவக விஷ்டதமோணவகம்'த்யாதி ப்ரக்ருதேருண:| ஸகலம் யதாயஜ்ஞோநதேஷ்டா: ரஜோராமதேஷ்டா: | தமோவிபரீதஜ்ஞாநதேஷ்டா: | "ஸத்வாத்ஸஞ்ஜாயதேஜ்ஞாநம் ரஜஸோலோபவேவ ச | ப்ரமாதமோஹௌதமஸ" இத்யுக்தே: அஸ்வஸ்வாயஸேதாத்மஸ்மாநு | அஹிதாநாஸாயாபரண தேதே

௨௫॥ ரம்பதைய மவ்வோலக்ஷணங்களாலே ஸித்தம். அவற்றில் காயமான விருபத்துமூன்று தத்த்வங்களுக்கு மிவற்று ளாரப்த்யங்களானவற்றுக்கும் ஸ்ரு

ஸா-டீ॥ த்வங்களுக்குமடைந்தாநம் ப்ராரம்பமென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரு பத்துநாலித்யாதி) (அவ்வோலக்ஷணங்கள்) ஸ்த்வைத்ரகுணாத்மப்ரக்ரு திகாவ்யக்தாஹங்காராவஸ்தாவ்யவஹிதோத்தரவஸ்தாவஸ்தாவிஶிஷ்ட "த்ரிகு ணாத்மாநி" த்யாதி ந்யாயஸித்தாஜநாத்யக்ஷலக்ஷணங்கள் ஸூத்ரநாதி ஹாவ்யாவ்யக்தாரம்பவ்யாநாம் 'த்ரிகுணத்ரவ்யவஸ்தாநலக்ஷணம் ஜ்ஞாநாத்தாலும் ஸிஙிக்கத்தக்கதாகையாலே யிங்கவாஙரதைஙங்களை விஶேஷித்துச்சொல்லாதொழிந்தது. மஹதாதிகளான வ்யக்தகார்யக்க ளெல்லாம் வ்யக்திவ்யாதிஹிநங்களாகையாலே யத்தைப்போலே நித்ய ங்களாக வ்யவஸ்திக்கையாலிவற்றின் ஸ்ருதியிலுள்ள வேற்றச்சுருக்கமில்லா தொழியாதோ? தத்ஹிநகேவல ப்ராரம்பேண நித்யங்களானாலும் ஸ்வவஸ்தா விஶேஷ விஶிஷ்டகேவல காயங்களாகையாலிவற்றின் ஸ்ருதியாலேத்தச் சுருக்கத்துக்குத் தட்டில்லையென்றில் ஶ்ருதியில் ஸ்ருஷ்ட்யாதி ப்ரகரணத் திலே விஶேஷித்துச் சொல்லாமையாலத்தையறியும்படியெங்கனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றுளித்யாதி) (இவற்றுளாரப்த்யங்கள்) அண்ட ங்களும் தத்தவ்ருத்தியொகங்களும் வ்யூஹாதி ஸம்பவயுக்த ஶரீராதி

ஸா-கா॥ ரஹங்காரஃ। இந்த்ரியோபாதாநம்ஸாத்விகாஹங்காரஃ। ஶப்த தந்மாத்ரோபாதாநம் தாமஸாஹங்காரஃ உபயோத்பாதகாரிக்வம்। ராஜஸாஹங்காரத்வம்। ரம்பாதிஷ்டவஸ்துவிஶேஷவ்யக்தித்வம் ஶப்தவஸ்துவ ஶப்தமாத்ரஹதக்வம் வக்ஷுஸ்ஸிந்த்ரியயோர்யுக்ஷணம்। ஶப்தமந்யரவ ஜ்ஞாநாநாம்ப்ராஹதத்வம் ஶ்ரோத்ரவ்யாணரஸநாநாம்வ்யக்திவைகைக க்ஷணம்। வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாநம் கர்மேந்த்ரியாணாம் உக்த ஶிவமதித்மத்வரொத்தரகரணகவம் வ்யக்திகைகைககவ்ய லக்ஷணம்। ரம்பாதிஷ்டவஸ்துவிஶேஷஶப்தமாத்ரகுணகத்வஸ்॥ஶப்த ஸ்வஶப்தமாத்ரகுணகொவாயுஃ। உஷ்ணஸ்பர்ஶவத்தேஜஃ। ஶீதஸ்பர்ஶவஜ்ஜலம் மந்தவதீ ப்ருதிவீ। தத்தத்த்வாவஸ்தா வம்வமஹாவித்தத்லக்ஷணாவஸ்தா தத்தநாதயோத்ரிக்யம் ரம்பாணாம்வ தவிம்ஶதித்வலக்ஷணாநாம் ஸ மஸ்வாதேதைவஸ்தஞ்ஞரம்பஸ்தோஜ்ஞாய இத்யாஹ- (இருபத்துநாலு த்த்வங்களுக்குமிதி) ஏவம்சதுர்விம்ஶதி தத்த்வாநாம் ஸாரம்பஸ்தேஉக்தே தேஷாம்ஸ்ருஷ்டிஹேதுஜிஜ்ஞாஸாயாம் வ்யக்திஸ்ருஷ்டிஹேதுஸ்த்யாகத்வாத்ம தாதித்ரயோவிம்ஶதித்தாநாதேவாநாரகார்யாணாம்வஸ்ருஷ்டிஹேதுகயந ஸ்வ்யக்ருதே கத்யோவயோமாஸாவாஸ தத்ஜிஜ்ஞாஸாயாஉந்த்ர த்ருஷ்டவ்யமித்யாஹ- (இவற்றுளிதி) நநுவ்யக்தி உவ்யம் கிம்வரிஷ்ட

உ० || இயில்வரு மேற்றச்சுருக்கங்கள் [illegible] ளிலே [illegible] மானப டியேகண்டுகொள்வது. "[illegible] விலக்ஷணம், "[illegible]" இத்யாதிகளா லே [illegible] க்குமேலான தேசவிசேஷம் ஸித்திக்கையாலே [illegible] [illegible] || [illegible] இத்யாதிகள் [illegible] லவஸ்ஸமல்லாத [illegible]

ஸா-டீ|| களும் [illegible] விசிஷ்டப்ரக்ருதி [illegible] மாயிருக்கையாலிங்குவஸ்துவ்யில்லை யென்கைக்காக [illegible] இருபத்துமூன்றென்றக்கூடுமோ? [illegible] [illegible] மாகையாலே யிதின் [illegible] விசேஷமாகவேண்டாவோ? அந்த [illegible] ப்ராக்ருத [illegible] விலக்ஷணமாகையால் [illegible] மான வந்த [illegible] ப்ராக்ருதமன்றென்றி லதில் ப்ரமாணமுண்டோ? அது [illegible] விகாரமவத்தென்று கீழ்ச் சொல்லுகையாலே யந்தப்ராக்ருத [illegible] களுமிந்த ப்ராக்ருத [illegible] களைப்போல யிங்கே காணவும் ப்ரஸங்கியாதோ? அதுப்ரக்ரு திக்கு மேலாயிருக்கு மென்றிலப்படி ப்ரமாணமுண்டோ? அப்போது [illegible] வசனங்களும் விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய் கிறார். ([illegible] இத்யாதி) "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible]. [illegible] விசேஷவான். [illegible] [illegible] உபயமாவி [illegible] விலக்ஷண [illegible] [illegible] விவக்ஷிதம். ([illegible]) [illegible] [illegible] ப்ரக்ருதிதத்வஸ்ய [illegible]. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) ப்ரக்ருதி [illegible] ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) யோஜனாதி [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] மல்லாதவித்யாதி) [illegible] வசனங்களுக்கு விரோத [illegible] [illegible] கொள்ள வேண்டுகையால் [illegible] வசனத் துக்கு [illegible] தோஷாவஹமன்று. இங்கப்படியஸ்த்[illegible] முமி ல்லையென்றுகருத்து. இப்படி இதங்களில் [illegible]

ஸா-கா|| [illegible] "[illegible]" இத்யாதி விரோதியாக [illegible] "[illegible] விரஜா நதீ" இத்யாதி விரோதியாக | [illegible] ப்ரக்ருதி [illegible] [illegible] ([illegible] இத்யாதி) [illegible]

ஸம்॥ ப,லத்தாலே பூர்வபக்ஷிக்காநதொன்று சொல்லுகின்றன. த்ரிகுணத்ர
வ்யத்துக்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதும் பத்தசேதநருடைய போகமோக்ஷங்களுக்
குமீச்வரனுடைய லீலாரஸத்துக்குமாக ஸத்ருசமாகவும் விஸத்ருசமாகவும் பரி
ணாமஸக்தியை யுடைத்தாய் தேஹேந்த்ரியாதிரூபத்தாலே யவ்வோ
வ்யவஹாரங்களையும் பண்ணுகை. இது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு பத்தருக்
கு தத்த்வங்களிலுண்மையை மறைத்து விபரீதஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகி
றது போகாயதநமாக இதுதானே மோக்ஷாயதநமாக ஸத்த்வவ்ருத்தியா
லே தத்த்வங்களை யதாவஸ்த ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. இவையெல்லா மீச்வரனு

ஸா-டீ॥ யாயேறியும் சுருங்கியுமிருக்குமென்று பூர்வபக்ஷிக்கு ஸித்தாந்தி
சொல்லென்றும்சொல்லியாய்த்தாலுமிந்த த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூப
த்தமான ப்ரவ்ருத்திசொல்லக்கூடுமோ? பரிணாமங்களும் தேஹேந்த்ரியாதி
ரூபேண வ்யவஹரிக்கையும் போகமோக்ஷத்துக்கும் கூடுமென்றோ வென்ன
வருளிச்செய்கிறார். (த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கித்யாதி) (ஸத்ருசமிதி) ப்ரளயதசாயாம் ஸத்ருசபரிணாமஃ, ஸ்ருஷ்ட்யாதிதசாயாம் விஸத்ருசபரிணாமஃ. போக
மோக்ஷத்துக்கும் பரிணாமாதிகளுண்டானாலுமவை பத்தருக்கு போகமோ
க்ஷாயதநங்களு மீச்வரனுக்கு லீலாப்ரயோஜநங்களு மல்லாமையாலுமங்கு
ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே இங்கு போலே ஸத்ருசபரிணாமமில்லாமையாலுமி
ந்த பரிணாமாதிகளிதுக்கு ஸ்வரூபத்தமான ப்ரவ்ருத்தியாமென்றுகருத்து.
ஒன்றுக்குத்தானே போகாயதநமும் தத்விருத்தமான மோக்ஷாயதநமு
ம் கூடுமோ? தத்த்வயாதாத்ம்யதிரோதாந ப்ரகாசநரூப ஸ்வபாவபேதத்
தாலே கூடுமென்றிலதென்றால் விருத்தமான வந்த ஸ்வபாவபேதம் தானொ
ன்றுக்குண்டாவதெத்தாலேயென்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இது ரஜஸ்
தமஸ்ஸித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (ஸத்த்வவ்ருத்தி) காலவிசேஷ ரஜஸ்தமோ
ரபிபவமும் ஸத்த்வஸ்ய வ்ருத்தியும் ஸம்பவிக்கையாலே யப்போது யதாவஸ்த
ப்ரகாசமுமல்லாதபோது திரோதாநமு முண்டாகலாமென்று கருத்து.
இப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதிதசையிலுள்ள விஸத்ருசபரிணாமமெல்லாம் பத்தருடை
ய போக மோக்ஷாயதநமாகிலிங்கனல்லாத ஸத்ருசபரிணாமத்தாலீச்வரலீலா
ரஸமென்று முடிகையால் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளீச்வரனுக்கு லீலையென்கிற
சாஸ்த்ரம் விரோதியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமி
த்யாதி) ஏகதேசாவகாசம் விருத்தமல்லாமையால் ஜீவபோகமோ

ஸா-கா॥ ணதி) (ஸத்ருசமாகவுமிதி) ப்ரளயதசாவி லீலாகேந தத்ர ஸத்ருச
பரிணாமஃ ஸ்ருஷ்டௌ விஸத்ருசபரிணாமஹேதுர்ஹ்யேஷ: ஏவம் பூர்வபக்ஷிபரிணாமோ
நாம போகமோக்ஷார்த்தம் ஜீவோபகாரகத்வேன (இது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை
யித்யாதிநா) ஜீவோபகாரோபி போகமோக்ஷார்த்தம் இத்யாஹ — (இவை

௨௦|| க்கு ஸ்ரீவைகுண்டவாஸமாயிருக்கும். ஶுத்தஸத்வத்துக்கு ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடு கலசாத ஸத்வகுணாஶ்ரயமாயிருக்கை. இதின் ஸ்திதி ஹேதும் நித்யமான வைகுண்டாதிகளிலும் ஈஶ்வரனுடையவும் நித்யருடையவும் விக்ரஹவிஶேஷங்களிலும் நித்யமாயிருக்கும். நித்யருடையவும் முக்தருடையவும் ஈஶ்வரனுடையவும் நித்யேச்சையாலே வந்த

ஸா-டீ || க்ஷாயமாநாவஸ்தையில் ஈஶ்வரேச்சையும் கூடுமென்று கருத்து. ஶுத்தஸத்வத்துக்கு விலக்ஷணஸத்வாஶ்ரயத்வத்தையிட்டு ப்ரக்ருதிவைலக்ஷண்யம் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் சொன்னது கூடுமோ? விலக்ஷணஸத்வாஶ்ரயத்வம் ப்ரக்ருதிக்கும் தேஹாதிகளான விக்ருதிகளுக்குமில்லையோ? அவற்றில் ஸத்வகுணங்கள் தானும் உத்கர்ஷாபகர்ஷாதிகளாலே பரஸ்பரவிலக்ஷணங்களன்றோ வென்றிப்படி ப்ரஸக்தமாகையை பரிஹரிக்கைக்காகவும் ஶுத்தஸத்வலக்ஷணம் விநாவிகாரமிஶ்ரவைலக்ஷண்யம் ஶுத்தஸத்வத்துக்கு ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறார். (ஶுத்தஸத்வத்துக்கித்யாதியால்) (கலசாத) ஸமாநாதிகரணமல்லாத ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களெல்லாம் நியமேந குணத்ரயாஶ்ரயமாயிருக்கையாலேயவற்றில் ஸத்வத்துக்கு ரஜஸ்தமஸ்ஸமாநாதிகரணத்வராஹித்யவைலக்ஷண்யமில்லாமையாலுக்த வைலக்ஷண்யாவகாஶமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் சொன்னாலுமிதற்கு ஸ்திதிஹேதும் சொல்லக்கூடுமோ? இதின் ஸ்திதிநித்யையென்றுமிதுக்கு வர்ணாதிகளுண்டென்றுகீழ்ச்சொன்னதுவிரோதியாதோ? "ஸமஸ்தஸத்த்வ" இத்யாதி ஶ்ருதிகளாலே உக்தநித்யஸ்வராணாதிஸித்தியாலே விக்ரஹங்கள் ஜநிக்குமென்கிறதுவும் விரோதியாதோ? இனியநித்யையென்னில் "திவ்யம் ஸ்தாநமஜரம்சாப்ரமேயம், நித்யவிபூதி தஹகாரே" இத்யாதிகளாலே ஸ்தாநாதிகளுமீஶ்வரனுடையவும் நித்யருடையவும் விக்ரஹங்களும் நித்யங்களென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இதின் ஸ்திதிஹேதுரித்யாதிவாக்யத்தாலே) ஆனாலுமிதுக்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதும் சொல்லக்கூடுமோ? பகவானுடைய போகஶேஷமீஶ்வரனுடைய ஸ்ரீஶரணாஸ்ரயமுமல்லாதவர்ணாதிகள் நித்யவிபூதியிலுள்ளகாலத்திலும் வைஷ்ணவருடைய உபமாநஜ்ஞாநத்திலுமில்லையோ? ஈஶ்வராஶ்ரயத்வாதிமான ஶேஷஶேஷிகளுடைய கைங்கர்யத்துக்கும் போகத்துக்குமுபகரணமாய் நிற்கையிங்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதுவென்றாலுமி

ஸா-கா || யெல்லாமிதி) ஸம்ஸ்த்ரிகுணஸ்ய ஸ்வரூபவாதிகஸாக்ஷாத்தத்ஸவ யஸ்ஸ்திதயாதத்வ நிர்வேஶிகாயா: ப்ரக்ருதிவத்தம் போகநிஷ்கர்ஷஸ்வ ஸ்வாத்யப்ரயிஷ்யாதிவர்ணாதிவத்தயாபவ ஸ்திஸ்யாய ஸ்ரீஷ்டிஷ்ட ஸ்திதஸ்வரூபவைஶிஷ்டாஹ (ஶுத்தஸத்வத்துக்கிதி)

உபநிஷத்ஸூத்ராதிகளில ப்ரஸித்தமாயிருக்கும். இதின் ப்ரவ்ருத்திபேதம் இவர்களுடைய விசேஷ்டானபரிணாமாதிகளாலே ஜகத்துக்கு ஸோபாதான காரணமாயும் ஜகத்துக்கு ஸம்ஸ்காரகாரணமாயும் நிற்கை. காலத்துக்கு ஸர்வஸாதம் ஜடமாய் விசேஷமாயிருக்கை. இதின் ஸ்திதிகாலாவச்சேதமில்லாமையாலே நித்யமாயிருக்கும். ப்ரவ்ருத்திபேதம்

ஸாதீஸ்து த்ரிகுணத்ரவ்யத்திலுமில்லையோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (இதின்ப்ரவ்ருத்திபேதமித்யாதி) ஸத்த்வாதிகுணஸாம்யாவஸ்தா த்ரிகுணபரிணாமாதிப்ரவ்ருத்தி:. பரிணாமவிசேஷமென்றது தேவாதிரூபமாக நித்யமாயிருந்தாலும் தத்ப்ரவ்ருத்தி: த்ரிகுணத்தில் க்ரமபரிணாமங்களும் ஸம்ஸ்காரதோஷங்களன்றிறே. க்ஷிதிஸம்யோகநித்யாவகாரணஸ்வரூபநாதிக்ரியாஸம்ஹ ஸம்ப்ரகாரணஸ்வாதந்த்ர்யகாலாதி ப்ரவ்ருத்தி: நகாலஸ்ய தத்வைவஸ்யம்' என்கையாலேகாலம் நித்யவிபுவிதிலுள்ளவைகளாவைதந ப்ரவாஹங்களொன்றுக்கும் காரணமன்றிறே. யதார்த்தஜ்ஞானங்கள் ஸம்ஸ்காரஸாத்யங்களானாலும் பரமாத்மனுக்கு வ்யாபாரங்களாகையாலே ஸத்வாதாரங்களைப்போலே ஸ்வகாரணமன்றிறே. வ்யாபாரஹீனமான நிமித்தகாரணமிறே லோகத்திலே ஸ்வகாரண ஸ்வபாவத்தாலே சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஸம்ஸ்காரத்துக்கு ஸர்வஸாதாதிகள் சொன்னாலும் காலத்துக்கு ஸர்வஸாதம் சொல்லக்கூடுமோ? ஜடஸ்வத்ரிகுணஸாதாரணமன்றோவென்னவருளிச் செய்கிறார். (காலத்துக்கித்யாதி) ஜடஸ்வாதிஸ்ரவப்ரவ்ருத்தி:. விசேஷஸ்வாத்ரிகுணப்ரவ்ருத்தி:. ஆனாலுமிதுக்கு ஸ்திதிபேதம் சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்வஸ்யஸ்திது வச்சேதகாலாவச்சேதக காலஸ்ய ஸ்வச்சேதகால வச்சேதகஸ்வம் கூடாமையாலே காலம் நித்யமென்னவொண்ணாமையாலும் ஸ்வஸ்வாஸ்ய நித்யஸ்வம்ப்ரஸம்கிக்கையாலேய நித்யமென்னவுமொண்ணாமையாலுமிதின் ஸ்திதிபேதமெவ்வையன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதின்ஸ்திதித்யாதி) காலஸ்யகாலாவச்சேதாஸாவத்தஸ்திதிநிஷேதத்வாத். காலாநவச்சின்னஸ்ய ஸவிசேஷவி நித்யஷைநாமதமான நித்யஸ்வமாகையாலே காலமும் நித்யமென்னத்தடையில்லாமையாலுக்தஸம்ஸ்காரகாரணமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமிதுக்கு ப்ரவ்ருத்திபேதம் சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையுண்டாக்குகை ப்ரக்ருதிக்குமீஸ்வரனுக்கும் பொதுவன்றோ? உபாதானமும் கர்த்தாவுமாகாமல் நிமித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையுண்டாக்குகையுமீஸ்வரஸாதாதி ஸாதாரணமன்றோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இதின் ப்ரவ்ருத்திபேதமித்யாதி) கலா காஷ்டாதி விசேஷ ஸ்வபாவத்தாலுமுபகாரண ஸ்வபாவத்தாலும் ப்ரக்ருதீஸ்வரயோ: ஸாம

த:|| ஆகாராதிவிபாகத்தாலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குபகரணமாயிருக்கி றபடியிலே கண்டுகொள்வது. இத்தத்வங்களெல்லாம் ஸ்வரூபேண நித்ய ங்களாயிருக்கும். நாஶோதயஜநநாத்யவஸ்தாவிஶேஷவிஶிஷ்டவேஷ

ஸா-டீ|| கொள்வது என்றது ஆகாராதிரூப பரிணாமங்களாலே காரியத்துக்கு நித்யநைமித்திக ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபகரணமும் பஹுப்ரகாரமாகையாலே இங்கு தத்த்வத்ரயத்தில் ஸம்யக்விஸ்தரம் வருகையால்புராணாதிகளிலே விஸ்தரேண அறிந்துகொள்வதென்றபடி. இப்படி இத்தத்வங்களில் சில நித்யங்கள் சில அநித்யங்களென்று விபஜிக்கக்கூடுமோ? அநித்யத்வமாவது ஸ்வரூபோத்பத்திபாகையாலே அஸத்கார்யவாதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலபஸித்தாந்தமாகாதோ? அநித்யத்வம் அவஸ்தாந்தராபத்திரூபமாகையாலது ப்ரஸங்கியாதென்னிலப்போது த்ரவ்யஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி நித்யத்வப்ரஸங்கிக்கையால் நித்யாநித்யவிபாகங்கூடாதொழியாதோ? த்ரவ்யத்துக்கெல்லாம் ஸம்யோகாத்யவஸ்தாந்தராபத்திஸம்பவமுண்டே யன்றோ வென்ன உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்தத்வங்களெல்லாமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (ஸ்வரூபேணேதி) அநித்யங்களென்னப்பட்ட த்ரவ்யங்களும் ஸ்வரூபேண நித்யங்களாகையாலே அஸத்கார்யவாத ப்ரஸங்கமில்லையென்று கருத்து. நாஶோதயஜநநாத்யவஸ்தைகளாவன மஹத்த்வாஹங்காரத்வாகாஶத்வாதிகளும் கடத்வ கபாலத்வ சூர்ணத்வாதிகளும் தேவத்வ மநுஷ்யத்வாதிகளும் ஜ்ஞாநஸங்கோசத்வாதிகளுமான ஸ்வரூபாந்யதாபாவரூபாவஸ்தைகளென்றபடி. ஸம்யோகாத்யவஸ்தாந்தரம் ஸர்வத்ரவ்யத்துக்கும்பொதுவானாலும் நாஶோதயஜநநாத்யவஸ்தாஶ்ரயத்வமே அநித்யத்வமாகையாலே அது ஸர்வத்ரவ்யத்துக்குமில்லாமையால் நித்யாநித்யவிபாகம் கூடுமென்று கருத்து. இப்படி த்ரவ்யங்களெல்லாத்துக்கும் ஸ்வரூபேண நித்யத்வமுண்டாகில் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம் சொல்லுவானேன். ஸ்வரூபத்தாலன்றிக்கே அவஸ்தாவிஶேஷவிஶிஷ்டவேஷத்தாலுமொரு நித்யத்வவிஶேஷமுண்டென்கைக்காக வென்றில் அவஸ்தாநித்யத்வத்துக்குறப்பாமத்தனைபோக்கி நித்யத்வத்து

ஸா-கா|| ஸர்வதஸ்ஸர்வாவிஶேஷதஸ்ஸகேஷாஞ்சிந்நித்யத்வோக்தி: ஸர்வம் த்ரவ்யம் நித்யமிதி விபாகவிரோதாபாவாத் ஸ்வீகரோதி (இத்தத்வங்களித்யாதி) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" இத்யாரப்ய தேஜஸ்ஸூஜத | "அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத்" இத்யாதி நாமரூபவிபாகாபாவ ஸத்கார்யவாதம் ஸம்ஸ்தாபயதி "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" இத்யாதி ஹி த்ரவ்யநித்யத்வஸ்யாபி நா"ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே" இத்யாதிபிர நித்யாவஸ்தாவைஶிஷ்ட்யஸ்யாநித்யத்வஸ்யாபி ச

ரூ|| யை யிட்டு சிலவற்றை யநித்யங்களென்கிறது. அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான வ்யவஸாயங்கள் மேலும் முழுக்க வருகையாலே ப்ரவாஹ நித்யங்களென்றுசொல்லுகிறது. இவ்விஷயங்களெல்லாவற்றினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபேதங்க ளீஶ்வரனுக்கு ஸ்வாதீனங்களாயிருக்கையாவது ஸம்ஸாரஸமயத்தையுமீஶ்வரேச்சையையுமொழியவிவற்றுக்கு

ஸா-தீ|| க்குறுப்பாம்படி யெங்கனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அழிந்ததோடித்யாதி) விஜாதீயாவஸாயாநாமாஹாரஜநாதேரநித்யத்வேபி ஸஜாதீயாவஸாயாஸ்யாவிச்சேதஸஞ்சாத்தநந்தஸ்ய ப்ரவாஹ நித்யத்வாந்நித்யத்வவிஶேஷத்துக்குறுப்பாகலாமென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வாதீநத்யாதிவாக்யத்தில் த்ரிவிதசேதநாசேதநவர்க்கங்களுடைய விஷயங்களான ஜீவதத்வஞானங்களுடைய ஸ்வரூபாதிகளுபபாதிதங்களானாலு மிங்கு பஹு வ்ருஹிஸமாஸவிஷயமான வீஶ்வரனைப்பற்ற இவையெல்லாத்தினுடையவும் ஸ்வரூபாதிகள் ஸ்வாதீநங்களென்னக்கூடுமோ? ஸ்வாதீநத்வமாவது ஸம்ஸாரஸ்வரூபஜந்யத்வமானாலும் ததிச்சாஜந்யத்வமானாலு மிவையிரண்டும் நித்யத்ரவ்யங்களுடைய ஸ்வரூபத்தில் விரோதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விஷயங்களித்யாதி) (ஸம்ஸாரஸமயேத்யாதி) ஸ்வாதீநஶப்தஸ்யார்த்தம் ஸ்வரூபேச்சாதீநத்வங்க ளிரண்டும் விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. இங்கு ஸ்வாதீநத்வம் ஜந்யத்வமன்று கிந்து ஸம்ஸாரனுடைய ஸ்வரூபமு மிச்சையு மில்லையாமாகி லிவையு மில்லையாக ப்ரஸங்கிக்குமென்னும்படி நிற்கையாகையாலே இது நித்யங்களிலும் விரோதமல்லாமையாலெல்லாம் ஸ்வாதீநங்களென்றது கூடுமென்று கருத்து. இவற்றுக்கு யென்றது ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதங்களுக்கு என்றபடி. (ஸத்தாதீ) த்ருத்யாதிஶப்தேந காரணகாரகத்வம் விவக்ஷிதம் இப்படி நிவர்த்தித்தாலும் நித்யங்களுக்கு ததிச்சாயத்தத்வம்சொல்லவேணுமோ? இத்தாலொரு விஶேஷார்த்தம் ஸித்திப்பதுண்டானாலன்றோவிப்படிச்

ஸா-கா|| திஶாவ:, ஹவம் தஹிதப்ரவாஹநித்யத்வம்கிமித்யத்ராஹ (அழிந்ததோடிதி) விஸத்ருஶாவஸாநஹேதுஸமஸத்ருஶாவஸாநாம் ப்ரவாஹநித்யத்வமித்யர்த்த:| (முழுக்க) ஸவத்ர ஹவம் ஸாஷ்ட்காரவாக்யஸ்ய த்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபேதஶப்தார்த்தோக்தவாக்யார்த்தம் வதநு ஸ்வாதீநதிவதஸ்யார்த்தமாஹ—(இவ்விஷயங்களெல்லாவற்றிலுமிதி) "கொதஹ்வாநந்த: ப்ராண்யாதி" த்யாதிப்ரகாரேண ஸமவஸ்திரித்துஸத்தாதிநிவர்த்தகஶப்தஸ்யத்வமித்யர்த்த:| ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதஸவர்வதார்த்தஸ்ய ஸமவதீநஸ்வரூபஸ்திதிகப்ரவ்ருத்திவாதநஸ்ய

ரம்॥ ஸத்த்வாதிகள் கூடாதொழிகை. ஆகையால்ஸகலவஸ்துக்களுக்கும்ஸ்வாபாவிகாநுகூல்யமீஸ்வரசேஷத்வம் இத்தாலேயீஸ்வரனுக்கும்நித்யருக்கும்

ஸா-டீ॥ சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலித்யாதி) ஆகையாலென்றது இப்படி நிவ்ருத்தியாகிலுமீஸ்வரசேஷத்வமையிட்டே ஸர்வத்துக்கும்ஸம்பத்தியென்றதாலென்றபடி. (ஸகலவஸ்துக்களுக்குமித்யாதி) சிலவஸ்துக்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷாதித்ருஷ்டங்களான ப்ராதிகூல்யாதிகள் கர்மோபாதிகங்களத்தனை போக்கி ஸ்வாபாவிகங்களன்றென்று முன்பே யுபபாதித்தாரிறே. (ஸர்வேஸ்வரசேஷத்வமிதி) இப்படி நிவ்ருத்தியாகிலும் நித்யங்களுக்கு சேஷத்வம் சொன்னத்தால் ஸ்வாபாவிகதயா நித்யமான வாநுகூல்யத்துக்கு சேஷத்வப்ரயுக்தவிசேஷாந்வயம் ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. இது ஸித்தியாவிட்டாலென்ன இத்தாலொரு ப்ரயோஜநமுண்டாகிலன்றோ இதுதான் ஸித்திக்கவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலித்யாதி) இத்தாலென்னது அந்த வாநுகூல்யமீஸ்வரனுக்கு சேஷத்வமாகையாலென்றபடி. ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸர்வமநுகூலமாயிருக்கை இதற்கு ப்ரயோஜநமென்று கருத்து. ஸர்வவஸ்துகதம் ஸ்வாபாவிகாநுகூல்யம் ஈஸ்வரனுக்கு சேஷத்வமல்லாதபோது ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும்முக்தருக்கும்ஸர்வமநுகூலமாயிருக்குமென்று நியமிக்கக்கூடாது. லோகத்திலேவிஷயாதியாயிருக்கும் வஸ்துக்களும் பரபுருஷனுக்குசேஷத்வாநுகூல்யங்களல்லாதபோது தனக்கும் தன்புத்ராதிகளும் அநுகூலமாயேயிருக்கக்க

ஸா-கா॥ ப்ரமேயம்—(ஆகையாலிதி) ஸகலஸ்வரூபஸ்ய ஸர்வாநுகூல்யம்யாஸகலசேஷத்வம் ஸம்பந்திபரதோபி ஸர்வாநுகூல்யஸ்ய ஸ்வாபாவிகத்வம் ஸகலஸம்பந்தாயத்தமிதி பாவ: | நநு ஸர்வஸ்யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகம்சேத்தத்ஸர்வதாப்ரதீயேதேத்யத்ராஹ—(இத்தாலீஸ்வரனுக்குமிதி) "ஸர்வம் கேவலவிஜ்ஞாநஸித்தம் ஸர்வம் கேவலவிஜ்ஞாநஸித்தம்" இத்யாதிநா நிரவதிகஸர்வப்ரகாசநஸித்தம் "ப்ரபோதாந யதா தத்தாதைவ" இத்யாரப்ய தத்வேநசித்யர்த்தா ஸ்வாநுபஷ வம் வஸ்த்வேவம் போதநவம் விஜாநதார்த்தாதிராத்தரீரஸ்ய த்வியாந த்தாநதஸ்ஸம்ஸாரப்ரபவதி "தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" கயேநாயாதோவிதோரநாராஜநஸ்ஸ்யஸ்யாலோகாபவம் தீ' த்யாதிநா ஸ்வதோநிரதிசயாநந்த ரூபவரதாத்தயா ஸ்வதஸ்ஸர்வஸ்யாநுகூல்யம் ஸித்தம் 'நவா அரே ஸர்வஸ்ய காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி ஆத்மநஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதீ' த்யாதிபிஸ்ச ஸர்வஸ்ய ஸ்வாபாவிகஸ்வாபாவிகம்சாநுகூல்யம் ஸம்பந்தஸம்பந்த ப்ரத

௨௭|| ஈச்வரனுக்கும் ஸர்வமு மநர்ஹமாயிருக்கும். பத்தருக்கு அநர்ஹ ரூபமாக ப்ரதிஷேதத்தாலும் சாஸ்த்ரத்தாலு மிவற்றில் ப்ராதி

ஸா-நீ|| ண்டதில்லையிறே. ஆகையால் ஈச்வராதிகளுக்கு ஸர்வமும் அநர்ஹமாயிருக்கையாகிற ப்ரயோஜநத்துக்காக இவற்றின் ஸ்வாபாவிகாநர்ஹத்வம் ஈச்வரரெளபாதிகமாக ஸம்பவிக்கவேணுமென்று பாவ தாத்பர்யம். இங்கு ஈச்வரரெளபாதியாலே ஸ்வாபாவிகாநர்ஹத்வமுண்டாகையாலே யென்றொருவாக்யமிருந்ததாகிலது இத்தாலென்கிற ப்ரகரணத்திலே பாடாந்தரமாகக்கடவது. சில கோசங்களிலிவையிரண்டு மிருந்ததாகிலது லேகக தோஷமென்று கண்டுகொள்வது. ஏதத்ஸாதாரணமடியாக நித்யமுக்தவிஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞனான ஈச்வரன் ஸங்கல்பித்த ஸ்வாபாவிகாநர்ஹத்வம் பத்தர்விஷயத்திலும் ஸம்பந்தஸாம்யாதவிசிஷ்டமாயிருக்க பத்தர் ஸர்வத்தையும் நித்யரைப்போலே அநர்ஹமாக அநுபவியாதொழிவானேன்? இவர்களுக்கு ஹேயமான ப்ராக்ருதாதிகளை அநுபவிக்கவேண்டிலும் ஸ்வாபாவிகமான ஸாநர்ஹத்வத்தையும் ஏதாத்ருசாநுபவிக்கலாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பத்தருக்கித்யாதி) சாஸ்த்ரம் தேஹாத்மதுக்கு முமுக்ஷுணம் ப்ராக்ருதாதிஷு ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்த ஸ்வரவிஷயத்வமித்ய நிஷேதாத்மகம் ஏதத். விஷயாணாம் ப்ராக்ருதாதீநாம் காரணத்வாதேவ ஸம்ஸாரகாரணத்வம் ப்ரதிஷேதாதி ஸித்தம் | ஞாநம் ஜ்ஞாபநாத்வம் ப்ராக்ருதங்களுமித்யாதி ப

ஸா-கா|| ஈதி ஸ்வபாவதஸ்ஸ்வாபாவிகாநர்ஹத்வம் ஈச்வரஸ்ய நித்யமுக்தாநாம் ஸர்வதா ப்ராக்ருதத்யாஜ்யத்வம் | நநுவஞ்ச ஸர்வேச்வராதீநாம் கிமிதி ப்ராக்ருதத்யாஜ்யத்வம் — (பத்தருக்கித்) ப்ராக்ருதேஷு அநர்ஹத்வம் ப்ராக்ருதத்வ ஸம்பந்தாதேவ ததா ததா நித்யவிஷயத்தில் ஹேயாநாம் ஸம்ஸாரிணாம் தேஷாம் ஸ்வாபாவிகம் தத்த்வ ஜ்ஞாநம் தத்ஸம்பந்தா ஸ்வாபாவிகாநர்ஹத்வம் தேஷாம் ஸர்வே ப்ராக்ருதாதி கிமிதி அநர்ஹத்வம் ஸ்வாபாவிகமித்யாதி உத்தரம் அத ஈச்வராதீநாம் ஸ்வாபாவிகாநர்ஹத்வம் ப்ராக்ருத தேஷாம் ஹேயத்வம் ப்ராக்ருதாநர்ஹத்வம் ப்ராக்ருத தேஷு ஸம்பந்தஸம்பந்தாநர்ஹத்வம் ப்ராக்ருதத்வம் ஜாயதே ததா ஸ்வாபாவிகாநர்ஹத்வம் ஸித்தம் ததேவ காலாந்தரே ஹேயாந்தரஸம்பந்தாத் ப்ராக்ருதத்வம் ஜாயதே இதி பாவ: | நநு ஏவம் ஸர்வேஷாம் ப்ரதிஷேதேந ச சாஸ்த்ரேண ச தத்ஸம்பந்தாத் ப்ராக்ருதாநர்ஹத்வாபத்தாவபி ஸர்வம்

ரூ|| கர்மங்களு மதாநகர்மங்களும் நடவாநிற்கும். இவைகள் தங்களுக்

ஸா-தீ|| ஹேதுஸ்ய ஸமதாநகர்மங்களைக் கூறவில்லை ஸாஸ்ர்வஸ்வ லக்ஷணம் (நடவாநிற்குமித்யாதி) ஸர்வாதிகர்மங்களு ஸ்வாநுஸ்வம்விதேயமில்லாமல ஸு ஸாதமாய்ப்போருகையாலே ஸ்வாஸஸிஹதாநகர்மங்கள் ஸாதிக்கைக்கு வேறொருகாரத்திலு மவஸரமில்லையென்று கருத்து. கர்ம ஸ்வரூபமாக ஸர்வாதிகர்மாதிகள் நடக்குமாகில் அவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய மும் கர்மாநிஸர்வதிகர்மமாகவேண்டியிருக்க விது ஸவாநாத கர்மமாயிருக்கிற விதற்கு நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவை கள் தங்களுக்குமித்யாதி) ஸவத்தின் ஸ்வாஸஸிஹதாநகர்மதீஸ்வரனுக் கு தான் நினைத்தபடியிலே நெருத்தும்படி ஸௌலப்யதமாகையாலே அவர் கர்மவஸ்யராயிருந்தாலும் நித்யரோடொக்க ஸம்பந்தத்தையிட்டு இவ ர்களுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸவாநாதகர்மமாயிருக்கும்படி ஸங்கல்ப ஸித்திக்கையாலிவ் விஸ்வரூபேயே யிதற்கு நியாமகமென்று கருத்து. இத்தால் கர்மஸ்வரூபஸர்வாதிகர்மாதிகளை நடப்பிக்கிறது அவரு டையஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதிகிருஷ்ணவிஷயத்திலேதானே யென்று ஸ்வதந்த்ர ஸ்வ நியதமென்றதாயிற்று. இப்படி அவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸவாநாதகர்மமாக விஸ்வரூபாஸிஹமென்னது கூடுமோ? ஸரீரமு மப்படியே தோற்றுகையாலே யதுவும் ஸவாநாதகர்மமாக விஸ்வரூப

ஸா-கா || வாதாஷம் ஸர்வேந்த்ரியகரணகர்மஸ்வஸ்தநஃக்ருதகர்ம ஸர்வாதிகர்மவிதாநஸம்வாதகர்மதயாஸர்வதீயமாநாம்ஸரீர தத்ஸம்பந்தி நாம்ஸ்வதந்த்ரா நா நாம்ச ஸ்வாம்ஸாஸ்வதஸ்வயவிஞ்ஞாநதஸ்வா யாஜ்ஞாஸ்விஸம்ஹதம் | தேஹேந்த்ரியதந்த்ரேண ஸஹவிதாநாகே வி ஸ: || ஸம்ஸாரஸவாநாதநாம் ஸோமஸ்ஸாஸ்வதநாநய:| ஸோ ஹேதுஸ்ய ஸாராயணே நிஸ்பூர்ணம் நிம்பஸ்நிஹாஃ? உத்யாதிஸாஸ்த்ரேண தேஷாஞ்ச்யாஜ்யக்யோவஸ்ஸ: க்ரியதே தத்யாஜ்யக்ஷம்ச ஸர்வதிகர்மத யா தத்யாஜ்யக்யோவஸ்ஸ்ய ஸ்ஹக்ஷாஸ்வதகாக தாத்விகவிஷயஹதி ஸர்வாதிகர்மஸ்ய தாத்விகக்யவஜாநீயம்கிம்ச க்ருஸ்வாவிநிரஸ்வதவி தத்யாஜ்யக்யாயேதிவ ஸம்ஹதம் ஸர்வம்ச தாத்விகஸ்ய ஔத்த்திகஸ்ய ஸர்வ திகர்மஸ்ஸர்வாஸஸாஹேஸிவ ஸ்வாஸாவிகக்யாதாநகர்ம ஸஸ்ராவி ஸ்வாஸாவிகக்வவிரோயஹத்யர்வாமேதக்ய ஹ்ரஸ்வாகஸரீரஸோமஸ்தா பாஹிஸிதி ஸாமஸ்யாதந்த்ராயேந ஸாம்ஸாரிகேஷ்வாநகர்ம ஸர்வாதிகர்மயோராஸ்வாயிகக்யம் ஸ்வாமிதித்யாஹ—(இவைகள் தங்களுக் குமித்யாதிநா) கயம் ஸாவஃ| யத்யபி ஸரீராதே: ஸர்வாதிகர்மஞ்சாத்வி கஸ்ஸத்திகம்ச கயாவி ந ஸ்வாஸாவிகம் | கிஞ்ச ராஜாக்ஷிதகாஷ்டாதிஷு

௭௦ || கும் ஸ்வாத்ஸ்வரூபம் ஸர்வதா நுகூலமாக விஷயஸ்வபாவம். இப்படியநுகூலமான வாத்ஸ்வரூபத்தோடே ஸம்பந்தத்தாலும் கர்மவசத்தாலுமிறே ஹேயமான ஶரீரம் ஜ்ஞாநஹீநருக்கநுகூலமாய்த் தோற்றுகிறது. இவற்றுக்கு கதாசாசித்கமான ப்ராதிகூல்யத்வத் தாலே ப்ராதிகூல்யவைப்பற்ற த்ருஜ்யம். ஸ்வாபாவிகமான வநுகூலமு

ஸா-டீ|| ஸ்வாபாவிகமென்றவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியநுகூலமிதி) ஶரீரஸம்பந்தஸ்வயமேவம் த்வாக்ஷயமிவந ஶரீரம் ஹேயமாகையாலும் ஜ்ஞாநிகளுக்கநுகூலமாக தோற்றாமையாலும் ஜ்ஞாநஹீநருக்கநுகூலமாய் தோற்றுகிறவிடம் ஸநுகூலமான வாத்ஸ்வரூப வத்தோடைக்கூட்டமென்று ஸம்பந்தமன்றோ ? ஆகையாலாத்ஸ்வ ரூபமநாதம் ஸர்வதாநுகூலமாகவிஷயஸ்வபாவமென்றது கூடுமென்று கருத்து. (கர்மவசத்தாலுமிதி) ஶரீரஸம்பந்தமிவந ஹேயத்வம் ப்ரத்யக்ஷவிஷமாயிருக்கச் செய்தேயுமது காரணமாகாதபடி ஶரீரத்தை யநுகூலமாகவே தோற்றப்பண்ணுகிறது கர்மபலமாமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்வாபாவிகமாக வாநுகூல்யமும் கதாசாசித்க மாக ப்ராதிகூல்யமும் ஸர்வத்துக்குமுண்டென்று கீழ்ச்சொன்னது கூடுமோ ? அப்போது த்ருஜ்யத்வாவாபேக்ஷயத்வரூபவிரோதமஸம்பவ ஸம் ப்ரஸங்கியாதோ ? ப்ராதிகூல்யவைப்பற்ற த்ருஜ்யம் ப்ரதிகூலனைப்பற்ற வவை தனக்கே யுபாதேயமென்று வ்யவஸ்திதமாகையால் விரோதமில்லையென்றில் இப்படி வ்யவஸ்திதமாவதெத்தாலே. ப்ராதிகூல்ய தத்வித்தா கையாலே ஸர்வத்துக்குமுள்ள ஸ்வாபாவிகாநுகூல்யத்தை ஸ்பர்ஶியா திற்கவவனைப்பற்ற த்ருஜ்யம் சொல்லக்கூடாதிறே. ப்ரதிகூலன் ஸர்வத்தை யும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவனாகையாலே தன்னைப்பற்ற விவற்றில் முன்புள்ள ப்ராதிகூல்யத்தையும் ஸ்பர்ஶியாதிற்கவவனைப் பற்றவுபாதேயமும் சொல்லக்கூடாதிறே யென்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவற்றுக்கித்யா

ஸா-கா|| வணக்ஷாத்வஷளபாயிகவேவஸவோபாயிகேவணவம்வஶரீரஸ்ய த்ருஷ்டாநுகூல்யாதேத்க்ருஷ்டாக கர்மணாவக்ரதாதேமே கத்ருஷ்டாநுக ஸ்வஸ்வாபாவிகத்வபேக்ஷாநுகூல்யதயா கர்மஜநிதா நாம் ஸ்வகந்தநாதீநாத்ரூ வப்ராமாண்யம் ப்ராமாணிகம் | ப்ரவ்ருத் தாநம் கர்மக்ருதவேவ தயாதவளபாயிகாகாரஸ்த்ருஜ்யஜதி ஶாஸ்த்ர ஷேவதிஶ்ரதே கவேகா ந ஸர்வேஷாமாநுகூல்யஸ்வாபாவ்யவிரோத ஜதி நநு கர்மணாபேக்ஷாவேக்ஷயா ப்ரத்யக்ஷம். ப்ராதிகூல்யம் ப்ர கூநாதவி ப்ராதிகூல்யதயெவ ப்ரதீயேத கத்யா தேஷாம் ஸ்வபாவ ஸம்ஸத்ருத்ராஸ— (ஸ்வாபாவிகமானேதி) யத்யபி வஸ்தாபேக்ஷயா

ஸம்பந்தத்தாலே ஈஶ்வரனைப்பற்றவவைதனக்கேயுபாதேயங்கள். அஹங்கார மமகார யுக்தனைக்கொண்டு தனக்கென்று ஸ்வீகரிக்குமவையெல்லாம் ப்ர

ஸா-டீ ॥ (திவ்யாத்யயத்தாலே) ஸ்வாபாவிகாநுகூல்யம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாக மானாலும் ஈஶ்வரனுக்கு அஸஹ்யமாய் அபசாரத்தாலே ப்ரதிகூலவேஷமே நடக்கையாலும் ஈஶ்வரனுக்கு தன்னைப்பற்ற முன்புள்ள ப்ராதிகூல்யம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படாநின்றது மிப்போது அசித் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தமாகையாலே ப்ரதிகூலவேஷம் கழிந்து ஸ்வாபாவிகாநுகூலாகாரமே நடக்கையாலிப்படி வ்யவஸ்திதமாகலாமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரதிகூலாபசாரத்தாலே த்யாஜ்யமென்றால் ப்ராக்ருதவிஷயாதிகளுக்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் ஈஶ்வரனைப்பற்ற த்யாஜ்யம் சொல்லுகிறது கூடாதொழியாதோ? ப்ரக்ருத்யாதிகளாலே யவை யநுகூலங்களாயிருக்கையாலே ப்ரதிகூலங்களன்றோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (அஹங்காரேத்யாதி) அவை அசேதனமாயியாலே யநுகூலங்களாயிருந்தாலும் அஹங்கார மமகார மூலஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளைப் பண்ணுவிக்கத்தக்கவை யாகையாலே ஶேஷசேதனனை ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபவிரோதிமாகையாலே யவையும் அஹிகண்டகாதிகள்போலே ப்ரதிகூலங்களாமென்று கருத்து. இப்படி இவை ஈஶ்வரனைப்பற்ற ப்ரதிகூலங்களென்னக்

ஸா-கா॥ அசித்வரணாப்ராதிகூல்யமீஶ்வரணம் தந்நித்யமீஶ்வரராணாம் "ஸர்வம் ஸமஶ்யேவஶ்ரீ" த்யநுஸாரதஸ்வவிஷயஞ்ஜ்ஞாநதஶைவவிஷயீகரோதி। அயாவியயாராஜ்ஞாக்ரியாராணம் ஸ்வாஜ்ஞாதிவுமயித்வா ராஷவீபநாயம் பீஸஸ்வப்ரபஶநம் ராஜ்ஞாராஜஸ்ய தெத்ஸ்வ விஷயீக்ரியராணராஜ்ஞாதிலுமயித்வ ப்ரதிகூலமிதி ராஜராஜஸ்ய த்யாநாச நுகூலமேவ பவதி। தஸ்தைவ பஸப்ரதிகூலதயா ஸம்ஸாரம் விஷயீகரவந்து ஜ்ஞாநநித்யமீஶ்வராணாமநுகூலமேவ பவதீதிபாவ: । நநு ஈஶ்வரஸ்வஸ்வரூபஸ்ய யாவச்சரீரபாதம் ப்ரதிகூலதயா த்யாஜ்யத்வநாநுஸம்ஹிதாயா ஶீதவாஸஸ்ததேவஸ்வமபுமேவா த்யாநாநுகூலகேநோபாதேயகவம் கதமிதி ஶங்காயாம் பரவம் ஸ்வாமிநஸ்வபராயாச காராமாராமதேந ராஜகாராரே ண ப்ரதிகூலதயாநுஸம்ஹிதஸ்யாவி காராமாராஸ்ய பராயக்ஷாபணேந தஸ்ஸாந்நித்யவராஜ்யப்ராஸ்தேஸ்ய ஸ்வாமிகாவிஹாரேஸ்வநாநுகூல்யாநுஸம்யாநவச ஸமவந்நித்யஸமேதநம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி பரவகம் தத்ஸம்பந்தமகப்ராப்தஸ்ய ஶீதவிஹாரேதேர த்யாநாநுகூல்ய ஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரேராயஜ்ய தஜ தத்ராஹ— (அஹங்காரமகாரேதி) ஸ்வீயநேதத்யாதிவதஸ்ய பஹநாஸ்ரீஹிலஸாவஸாஶஸ்வநாநந்யவதாயஸப்ராய

ஜ|| திகர்மங்களாம். ஸர்வஜ்ஞாநம்பிறந்து ஸர்வவிஶேஷமென்று காணப்புக்காலெல்லாமநுகர்மமாம். இவ்வர்த்தம் வரிவர்ணத்ரஷ்டாநுஷ

ஸா-டீ|| கூடுமோ? அப்போதப்படியேஅவஶ்யாநுஷ்டேயமாகவேண்டாவோ? ஆழ்வார்களுள்ளிட்ட ஶிஷ்டர்கள் ஸ்ரீவிக்ரஹத்திவ்யதேஶங்களையெல்லாம் ஶாஸ்த்ர அநுகர்மமாகவுமநுஷ்டிக்கவில்லையோ? கிஞ்ச இப்படி வர்ஜிகர்மங்களாகிலிவை ஶிஷ்டர்க்குவாதேயங்களாமோ, அநுகர்மமன்றோ உபாதேயமாகத்தக்கது ஸர்வஸாதாரணாநுகர்மமும் நடவாநின்றாலும் முன்பு நெடுங்காலமிவை நமக்கு வர்ஜிகர்மங்களாயிருந்தவையென்கிற வர்ஜிஸம்ஸ்காரம் கலசியிருக்கையாலே ஶிஷ்டர்க்குச் சிலவற்றில் வைராக்யமும் ஸம்பாவிதமாகையாலே யெல்லா மநுகர்மமாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதி) ஸர்வஜ்ஞவேதிகலசாதபடி ஸர்வவர்த்தெளிந்த தஶையாய் ஸர்வவிஶேஷமென்று நிரஞ்ஜநமாக அநுஷ்டிக்கத்தொடங்கினால் வர்ஜிகர்மவர்ஜிஸம்ஸ்காரம் வைராக்யவஶமாகாதபடி யதாஸம்பவமாய் ஸர்வமும் அநுகர்மமேயாம். இந்தத்தஶை ஶிஷ்டருக்கு முழுக்க நடக்கையாலே ஸர்வமும் ஸதா அநுகர்மமேயாயிருக்கும் ஆழ்வார்களுள்ளிட்ட ஶிஷ்டர்களுக்கிந்த தஶை யிப்படிமுழுக்க நடவாமையாலே ஶாஸ்த்ரவர்ஜிகர்மமாகவும் ஶாஸ்த்ர அநுகர்மமாகவும் அநுஷ்டிக்கலாமென்று கருத்து. ஒருவனைப்பற்ற வர்ஜிகர்மமாயிருந்ததுவே யவனைப்பற்ற அநுகர்மமாமென்றும் லோகத்தில் கண்டதுண்டாகிலன்றோ விங்கு மிப்படிச் சொல்லலாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தேத்யாதி) (பரக்கவிதி) விதித்தாவஶ்தனுக்கித்யாதி வசனத்ரஷ்டாந்தங்களாலே விஸ்தரேண உபபாதிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. கடவோமென்கிறவித்தாலிதற்குவபாதநம் தத்தவ ஶாஸ்த்ரஸித்தமென்று ஸம்விதமாகிறது. இப்படி ஶிஷ்டதஶையிலே ஸர்வமுமநுகர்மமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யமாமென்றுசொன்னது கூடுமோ? ஶிஷ்டியாவது நிஷ்ப்ரேஷம்ப்ரஹ்மஸர்வோபாதித்தா தத்வமன்றோ "ஸர்வஜ்ஞஸர்வத்ருக்ஸர்வஶக்தி" த்யாதியாக முன்புதாஹரித்தப்ரமாணங்களாலே ப்ரஹ்மம்ஸவிஶேஷமாயேயிருக்குமென்றிலந்த ப்ரமாணங்களெல்லாம் ப்ராதமிகஶாஸ்த்ரஶோதித தமோகுணாதிவாரகப்ரதிபாதகங்களாகையாலந்த விஶேஷங்கள் பாரமார்த்திகங்களாகமாட்டுமோ? அவை பாரமார்த்திகங்களாகில் காரணவாதிகளுமப்படியாகையாலீஶ்வரஸர்வத்துக்கு விகாரிகவ ஜலவாதிகளும் அத்ரவாதிவ்யாக்ரமஹேஷாதி தோஷமும் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்கிறஶங்கைகளைபரிஹரியாநின்றுக்கொண்டு "ஸர்வநேத்ர" திவா

ஸா-கா|| நகவாக அத்ரவஷாத்தநேவநவிகதவஸ்த்ரமவஷஸர்வவாதி

ஜீவஞ் சொல்லுமிடத்திலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம். இப்படி ஸ்வாயீ
ந ஸவஷஸத்தாதிகளை யுடையவனுயிருக்கிற வீஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபம்
ஸத்யாதிகளாகிற ஸ்வரூபநிரூபக யஷங்களாலே ஸத்யமாய் ஜ்ஞா

ஸா-நீ|| கத்தில்பஹ "வீஹிஸஉஸவுஞனவீஸ்வரனுடையஸ்வரூபா
திகளை நிரூபிக்கிருர். (இப்படி ஸ்வாயீநத்யாதிவ்யாகரணத்தாலே) இங்கீ
ஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபமென்றிவ்வளவேசொல்லலாயிருக்ககீழ் நிரூபித்த
வஷத்தை இப்படியித்யாதியாக வநுவதித்து ஸ்வாயீநத்யாதிவாக்யத்
திலஸ்வஷ நிரூபணமாயிற்று. இது பஹுவீஹிஸஉஸமாகையா
லினி இந்த ஸஉஸஷமான வீஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்
படுகிறதென்றிப்படி இந்த வ்யாகரணத்துக்கு வதாய நிரூபணவர
மான பவ வ்யாகரணத்தோடே ஸமதி ஜ்ஞாவநாஷம். ஸ்வாயீநஸ
வஸத்தாகஸெநஜதகாரணகாரெ: வரஉஷஸெவீஸ்வரஸ்வரூ
வஸ்ய ஜகதாதிவ்யஸமொநாஸ்தீ ஜ்ஞாவநாஷம் ஸத்யமாயென்
று தொடங்கிய உமயித்யத்தாலே ஜகதாதிரஸெ வரிஹதை
யாகிறது. இத்தாலேதானே ஸவிஸெஷகமும் தோற்றினுலும் ஸத்யா
திபதங்களநூதாதிவ்யாவ்ருத்திஉத்ரூபெந நிவிஸெஷபரங்களென்
கிற குத்ருஷ்டிஸம்காவாரணாஷம் ஸவிஸெஷகத்தை யுபபாதிக்கைக்
காக ஸத்யாதிகளாகிற ஸ்வரூபநிரூபகயஷங்களாலே யென்னயி
காஸம் வ்யொமித்தது. தயாஹி இங்கு வ்யொஜகஸெ த்ருதீயா
ஸத்யாதிஸ்வரூபநிரூபகயஷங்களாலேஸத்ஜ்ஞாநாதிரூபமாயிரு
க்குமென்றது இவைகளொன்றுக்கும் ஆஸ்ரயமான யஷிஸ்வரூபமிவைகளா
லே ஸமைதை பெற்றிருக்குமென்றபடி. அதாவது லோகத்தில் ஸ்வரூப
நிரூபகயஷத்தை யிட்டல்லதொன்றுக்கும் வ்யாணஸம்பயாஹ
ஸ்வரூபஸத்தாஸிதியில்லாமையால் யஷிஸ்வரூபஸமைதை ஸ்வரூபநி
ரூபகயஷாயீநெயென்றபடி. இவ்வஷத்தை விரோயிவரிஹா
ரத்திலே "நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாயீ" த்யாதியான பாசுரத்துக்கு
தாத்பயம் சொல்லுகிறவிடத்திலே இவர் தாமே யருளிச் செய்தார். ஆ
கையாலிங்கு ஸ்வரூபநிரூபகயஷம் கொள்ளாதபோது ஸம்ஸ்வரஸ்வ
ரூபஸ்ய தாதாத்மயம் வ்யஸமிக்கையால் நிவிஸெஷகம் கூடாதென்
று கருத்து. ஸத்யம் ஸதமைதகரூபம் நிவிகாரஸெந நிரூபா

ஸா-கா|| கம் நிரூபயதி (இப்படிஸ்வாயீநத்யாதிநா) ஸத்யமாயித்ய"நெ
நபஉஸகவ்யாவ்ருத்தி:ஸம்கொசவிகாஸராஹிதெத்யநஸதமைதகரூப
கம்ஹிஸத்யஸப்தார்த:| தயாவஸெஷாநுவாதாநாகஸ்வரூபஸ்வஹாவா
ஸ்ரூஉவிபஉாவிதொவாவ்யாவ்ருத்தி:(ஜ்ஞாநமாயித்தி) ஜவவ்யாவ்ருத்தி:"ஜ்ஞாநகமா"

ஜ்ஞா || நமாய் அநந்தமாய் ஆநந்தமாய் அமலமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தத்தை 'நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கரியா' யென்றும் 'உணர்முழுநல' மென்றும் 'சூழ்ந்ததனிற் பெரியசுடர் ஞானவின்பமென்றும் 'அமல' னென்றுமித்யாதிக

ஸா-நீ|| இத்யஸ்யாயமாஶய:| (அநந்தம்) த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதம் (அமலம்) ராகத்வேஷாதிஸர்வதோஷாதிரஹிதம் ஸத்யஜ்ஞாநாதிரூபமாத்மஸ்வரூபமாகையாலே காரணத்வாதிகள் ஜ்ஞத்வாதிப்ரயோஜகங்களாகமாட்டாமையால்ஜ்ஞத்வாதிப்ரஸஞ்ஜகமாகாதென்று கருத்து. இப்படி ஸத்யத்வாதிகள் ஸ்வரூபநிரூபகங்களாகில் ஸ்வரூபமிவற்றாலே விசிஷ்டமென்கிற விவ்வர்த்தத்தை யெல்லாரு மநுஸந்திக்கவேண்டாவோ? இத்தை யுபாஸகனநுஸந்திப்பதத்தனையொழிய முமுக்ஷுவும் கைங்கர்யமுமே யார்த்தியாயிருக்கிற ப்ரபந்நரிவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாருண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) (நந்தாவிளக்கே) நசியாத ஜ்யோதிஸ்ஸு ஸதைகரூபஸ்வயம்ப்ரகாசமேயென்றபடி. இத்தால் ஸத்யத்வமும் ஜ்ஞாநத்வமும் சொல்லிற்று. (அளத்தர்க்கரியாய்) பரிச்சேத்தும் அசக்யமல்லாதவனே இத்தால் அநந்தத்வம் சொல்லிற்று. உணர்முழுநலம் பரிபூர்ணஜ்ஞாநாநந்தரூபம் (சூழ்ந்து) ஸர்வவ்யாப்தமாய் (அதனில் பெரிய) பூர்ணமாத்ரண ப்ரஹ்மத்தான ஜீவாத்மாவில் காட்டில் ஸ்வரூபதோ குணதஶ்ச ப்ரஹ்மத்வேந பெரியதான (சுடர்ஞான) ப்ரகாசரூபஜ்ஞாநமான (சுடர்) ப்ரபை இங்கு தர்மபூதஜ்ஞாநம் விவக்ஷிதம். உதாஹ்ருதம் ப்ரஹ்மஸூத்ராந்தர்கதம் ப்ரமாணாந்தரோதாஹரணம் (இன்பமே) ஆநந்தமே இப்படி ஸத்யத்வாதி

ஸா-கா|| இதி நித்யப்ராப்தி: தஸ்யஜ்ஞேயதாவிஶேஷேபி ஸ்வரூபத: பரிச்சேதா: "ஆநந்தமயி"த்யாதிதாத்பர்யப்ராப்தி: (அமலமாயிதி) ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வரூபத: ஸௌக்யவைஶத்யப்ராப்தி: ஸர்வம ஸமஸ்தகத்யஜ்ஞாநாந்தஸ்வரூபஸ்யாதிஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரயோஜநஸர்வஸ்வரூபத்வம் அநந்தஸ்வரூபநிரூபகத்வாதேஸ்ய யதாஜ்ஞாநமித்யநந்தத்வப்ராப்தி: அபரிச்சிந்நவைபவசீலத்வாத் | ப்ரகாசரூபம் ப்ரத்யக்ஷத்வாதுபலக்ஷணேன ஜ்ஞாநவத்ஸ்வரூபஸ்ய ஜ்ஞாநவாதிகேநயதிஸ்வரூபவாதம் கொசஸ்வரூபவாதம் கொசவஸ்ராவி வ்யாக்யாத "நந்தாவிளக்கே அளத்தற்கரியா"யித்யநேந ஸத்யத்வாநந்தத்வ பரிச்சேதரஹிதஜ்ஞாநரூபத்வம் "உணர்முழுநல"மித்யநேந ஜ்ஞாநாநந்தத்வம் வோக்தம்| "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம' 'ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" இத்யாதிஶ்ருதே:(சூழ்ந்து) ஸர்வவ்யாபி (அதனில்பெரியசுடர்

ளாலே யாழ்வார்கள அநுஸந்தித்தார்கள். மற்றுள்ள குணங்களும் திவ்யமங்கள விக்ரஹாதிகளுமெல்லா மீஸ்வரனுக்கு நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களாயிருக்கும். இக்குணங்களில் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளென்று குணங்கள் பரத்வ ப்ரயுக்தங்களாயிருக்கும். ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகள் ஸௌலப்ய ப்ரயுக்தங்களாயிருக்கும். இக்குணங்களெல்லாம் ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வரூபாச்ரிதங்களாயிருக்கும். வ

ஸா-நீ|| ஸ்வரூபம் ஸ்வரூப நிரூபகமென்னப்போமோ? நிரூபக ஸ்வரூப நிரூபிதமான ஞாநாதி குணங்களாலும் ... நிரூபித ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கையாலேயிவையுமிவனுக்கு ஸ்வரூப நிரூபகங்களன்றோ. இங்கு நன்றாகிலிவை யீஸ்வரனுக்கு ... வ்யாவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டிவனுக்கு விசேஷணங்களாயிருக்கக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (மற்றி த்யாதி) (நிரூபிதேதி) (இவைகள் ஸத்யாதிகளைப்போலே ஸ்வரூப வ்யாவர்த்தகங்களல்லாவிட்டாலு மவைகளாலே வ்யாவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதாரண ... வ்யாவ்ருத்தியைப்பண்ணிக்கொண்டு ... ஸ்வரூபவத் ... போலே நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களாக சாஸ்த்ரங்களிலே ஸித்தங்களாயிருக்குமென்று கருத்து. ... திவ்யமங்கள விக்ரஹ ... குணவமும்படி ... ல்லாமையாலே நிரூபகமன்றோ? ... ஸ்வரூப நிரூபகங்களாலே தானே ... ? ... ஸ்வரானுக்காச்ரயணீய ... ஸௌலப்ய ப்ரயுக்தமாகையாலே ... றில் ஒன்றுதானே இவையிரண்டுக்கு ப்ரயுக்தமாகமாட்டுமோ வென்ன வுத்தரமருளிச்செய்கிறார், (இக்குணங்களி த்யாதிவாக்யத்தாலே) இப்படி வ்யவஸ்திதங்களாய்க்கொண்டு ப்ரயுக்தங்களாகையால் விரோதமில்லை யென்று கருத்து, இங்கு ஆறுயென்று ஸங்க்யா நிர்தேசம்பண்ணினது ப ... ஷாட்குண்யவ்யதிரிக்தமான ஸர்வாதிசாயி ... இக்குணங்கள் பரத்வஸௌலப்ய ப்ரயுக்தங்களென்னக்கூடுமோ? இவ்விக்ரஹாதிகள் ... மதங்களத்தனையன்றோ; ஸ்வரூபமதங்களென்றிலு மிவையில்லாதகாலத்தில் ... தொழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இக்குணங்களி த்யாதி) எல்லாமென்றது ஜ்ஞாநசக்த்யாதி ...

ஸா-கா|| ஞானவின்பம்) ... ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபம்

உ௦ ‖ ஸத்யாஹாதிவிஷயங்களில் குணநியமஞ் சொல்லுகிறதெல்லா மவ்வோஸ்ஸங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு ஸங்கல்பாநுகுணவிஷயிக்கும் குணவிசேஷங்கள் சொல்லுகைக்காக வத்தனை. ஔபநிஷதவித்யாவிசேஷங்கள்தோறு மநுஸந்தேய குணவிசேஷங்கள் நியதங்களானாற்போலே ஸமவஸ்தாவஸ்தமான ஸங்கவிசேஷாநுஸந்தாநத்துக்கும் குணவிசேஷங்கள் நியதங்கள். அவ்விடத்தில் வஸஸ்ஸத்தில் ஜ்ஞாநாதிகு

ஸாரா ‖ கஉ௦- இப்படி ஸகஸாரத்திலும் ஸ்வஸ்வாமித்வங்களென்றிவையெல்லாம் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜங்களாய்க்கொண்டு ஸ்வஸ்வத்திலெங்கும்வ்யாபித்திருக்குமென்று ஸதிக்கையால் சாஸ்த்ரங்களிலே ஸத்யாஹாதிகளில் குணவிசேஷநியமம் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ? குணவிசேஷநியமோக்தி உதாரகுணவ்யவஸ்தாரமன்றோ? இங்கனன்றுகிவிநியமோக்தி யெதுக்காக வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸதேத்யாதி) குணநியமோக்தி யநுயா ஸம்ஸ்யாகையால் ஸ்வஸ்வத்தில் யெங்கும் வ்யாப்தங்களென்கையில் விரோதமில்லையென்று கருத்து, (வ்யாஹ்ருதி) த்யாத்யாதிசப்தைந விஷயாஹ்ருத்வபரதாரணாம்ஸம்ஹ்ருதம். க்ருவிஷயிக்கை யொமதசெயிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமாக்குகை சொல்லுகைக்காகவத்தனை. நது வாஸிக்ஸாஸம் சொல்லுகைக்காக வென்று கருத்து, தநுயா வஸவ்யாஹ்ருதிஷு ஸங்கல்பஷ்வபி விருத்வேஷு ஸமவக்ஷ வணேக்ஷவ்யவ்யாவகவேஹ்ரவ்யாணவிரோதவ்யஸம்ஸாதிதிஸாவ: | இப்படி இவர்களுக்கு பரம்ஸ்வரன் தன் குணவிசேஷங்களை வ்யவஸ்திதமாகவேயா விஷயிப்பானேன் தத்தத்ஸ்வாநுஸந்தாநநிஷ்டர்க்கநுஸந்தேய குணவிசேஷங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே யென்றில் யெல்லாமுபாஸ்யனுடைய குணங்களாயிருக்க விப்படி வ்யவஸ்திதங்களென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ஔபநிஷதேத்யாதி) யெல்லாமுபாஸ்யனுடைய குணங்களாலும் குணோபஸம்ஹாரபாதத்தில் ச்சொன்ன ந்யாயம் தவ்யமாகையாலேஉபநிஷத்துக்களில்ப்போல ஸமவஸ்தாஸ்த்திலும் ப்ரகரணாதிவிநியோஜகப்ரமாணபலத்தாலே இக்குணங்கள் வ்யவஸ்திதங்களென்றபடி. இப்படி ஸ்வங்களெல்லாத்திலும் வெதக்யகுணங்கள் நியதங்களென்னப்போமோ? வ்யாஹ்ருதங்களில் வெதக்யங்களான ஜ்ஞாநபலாதிகுணங்களைத் தவிர வஸஸ்வத்தில் வேதக்யமான குணம் வேறில்லை யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (அவ்விடத்திலித்யாதி)

ஸாரா ‖ ஸஉாஸ்த்யமேணாவயாக்ஷ குணாநாஹ. (இக்குணங்களிலிதி) (சொல்லுகைக்காகவத்தனை) தத்தத்ஸ்வேஷாவாஸகாநாம் ஸாக்ஷாத்காரஉபயாபம்குணஉபயக்ராபமெநாக்ஷ்ய கஉதிவ| நதாகுணாஞ்ஞாஸாவாஸ

ஙு|| ணங்களாறும் வேத்யங்கள். வ்யூஹங்கள் நாலென்றும் மூன்றென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லும். நாலு வ்யூஹமுண்டாயிருக்க வ்யூஹவாஸுதேவரூபத்துக்கு பரரூபத்திற்காட்டில் ஸம்ஸ்தானபேதமில்லாமையாலே த்ரிவ்யூஹமென்கிறது. இவ்வர்த்தத்தை "குணைஷ் ஷட்பிஸ் த்வேதை: ப்ரதமதரமூர்த்திஸ் தவ பபௌ ததஸ் திஸ்ரஸ் தேஷாம் த்ரியுக யுகளைர் ஹி த்ரிபிரபூ:" என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹித்-

ஸா-தீ|| அவ்விடத்திலென்றது நியதங்களாமிடத்திலென்றபடி. வ்யூஹங்களிலோரொன்றிலிரண்டிரண்டாகப் பிரிந்து வேத்யங்களாறப்போலன்றிக்கே இங்காறும் ஸமுதிதமாய்க்கொண்டு வேத்யமாகையாலிங்கும் குணம் நியதமென்னலாமென்று கருத்து. இப்படி விக்ரஹங்களை பரம்வ்யூஹமித்யாதியாக விபஜித்துச்சொன்னது கூடுமோ? வ்யூஹமென்றால் பிரிந்ததென்றாகையாலே பரஸ்பரபின்னதயா வ்யவஸ்திதவிக்ரஹங்களெல்லாம் வ்யூஹஶப்தார்த்தங்களன்றோ? ஶாஸ்த்ரத்தில் குணவிபாகவிஶேஷயுக்தங்களான விக்ரஹவிஶேஷங்களிலே வ்யூஹஶப்தம் யோகரூடமாயிருக்குமென்றில் அதில் ப்ரமாணமேது அந்தவ்யூஹங்கள் தானெத்தனையென்ன வருளிச்செய்கிறார். (வ்யூஹங்களித்யாதி) நாலு வ்யூஹமுண்டென்று ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகிலத்தை பாதிக்கவொண்ணாமையால் த்ரிவ்யூஹமென்கிறதெத்தாலே. ஸித்தவஸ்து நிர்வாஹமும் கூடாதிறே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (நாலித்யாதி) (பரரூபத்திலித்யாதி) வ்யூஹவாஸுதேவஸ்யாபி ஷாட்குண்யதயா ஸம்ஸ்தாநஸாம்யாத் பரரூபாபேதஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் த்ரிவ்யூஹோக்திரிதி பாவ: | த்ரிவ்யூஹபக்ஷமுண்டென்கைக்கு ஸம்ப்ரதாயமுண்டாகிலன்றோ விப்படி நிர்வஹிக்கலாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) இவ்வர்த்தத்தை) த்ரிவ்யூஹபக்ஷத்தை (ப்ரதமதரமூர்த்தி:) பரவாஸுதேவரூபம் (தத:) அநந்தரம் (திஸ்ர:) மூர்த்தயஸ் த்ரிவிஶேஷா: தீர்ணியாமாநி ஜ்ஞாநபலாதிகம் ஆதியஸ்ய ஸ த்ரியாம: தஸ்ய ஸம்பந்தி: (தேஷாம்) ஷண்ணாம் குணா நாம் த்ரியுகயுகளைரிதி: (ஹரே:) ஹாந்தில் ஹாத்வா த்ரி யுகயுகளை: யென்று ஸாரஸ்வநத வர்த்தத பாவங்களுக்கு ப்ரதிநி யதமாகச்சொன்ன குணயுக்மங்களைகள் ஶ்ருத்யாதிவாக்யங்களில் வேதாந்தவாக்யங்களைப்போலே இவ்வ்யூஹங்களிலும் ப்ரதிநியத க்ரியாவிஶேஷமில்லாதபோதிவற்றுக்கு வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கை யாலந்த க்ரியாவிஶேஷங்கள் தானெவைகள் ஜ்ஞாநாதிபதமாய் நிற்கை

ஸா-ஸ்வா|| 'குணைஷ்ஷட்பிஸ்த்வேதை: ப்ரதமதரமூர்த்திஸ்தவ பபௌ ததஸ்திஸ்ரஸ் தேஷாம்' ... வாநு ஸ்வஸ்ய த்வத்வ மணி தஜ்ஞாநைஶ்வர்யகுணா: தவாநந்தகுணஸ்யாபி

ஜ|| தார்கள். இவ்வ்யூஹங்களில் குணக்ரியா விபாகங்கள் "ஷாட்குண்யாத்வாஸுதேவ: பர இதி ஸ பவாந் முக்தபோக்யோ பலாட்யாத் போதாத் ஸங்கர்ஷணஸ்த்வம் ஹரஸி விததுஷே ஶாஸ்த்ரமைஶ்வர்யவீர்யாத் | ப்ரத்யும்நஸ்ஸர்கதர்மௌ நயஸி ச பகவந் ஶக்திதேஜோநிருத்தோ பிப்ராண: பாஸி தத்த்வம் கமயஸி ச ததா வ்யூஹ்ய ரங்காதிராஜ" என்கிற

ஸாடீ || ஸர்வேஶ்வரஸ்யாகாரணமிதிற வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வ்யூஹேத்யாதி) (ஷாட்குண்யாதித்யாதி) (ஸபவாந்) ஸர்வேஷாம் ஸ்வஸ்வாமிபக்ஷபாதவத்யாக்ரோஶவாந் (பரோவாஸுதேவ இதி) இதி ப்ரஸித்த ப்ரகாரவாந் பரவாஸுதேவாவ்யூஹாக்ரணோத்யத: | பரவாஸுதேவவிஶிஷ்டதயேதியாவத் (ஷாட்குண்யாத்) (முக்தபோக்ய:) ஷாட்குண்யஸம்பூர்ணாயோஸ்ய குணவிபாக: முக்தாநாம் போகப்ரதிஸம்பந்திதயா நித்யஸூரிணாம் ப்ரகாரஸ்த்வந்து பவதி (வ்யூஹ்ய) பிரிந்ததென்கை தத்தத்வ்யூஹவிஶிஷ்டதயா ப்ருதக்ப்ருதகேதியாவத் (த்வம்) ஸங்கர்ஷணஸ்ஸந் (போதாத்) போதஸஹிதாத் (பலா யாத்) ஜ்ஞாநாத் (ஹரஸி) ஜகத்ஸம்ஹாரம் கரோஷி (ஶாஸ்த்ரம் விததுஷே) ப்ரத்யும்நஸ்ஸந் (ஐஶ்வர்யவீர்யாத்) ஸம்பூர்ணாவத: (ஸர்கதர்மௌ நயஸி) ஸ்ருஷ்டிம் தர்மம் ச ப்ரவர்த்தயஸி அநிருத்தஸ்ஸந் ஶக்திதேஜ: பூர்ணாவத: ஶக்திதேஜஸீ பிப்ராணஸ்ஸந் பாஸி ஜகத்ரக்ஷணம் கரோஷி (தத்த்வம் கமயஸி ச) தத்த்வவேதநம் ப்ரவர்த்தயஸி | போதயஸீத்யர்த்த: ஸம்க்ருஹிக்கப்பட்டன. பகவச்சாஸ்த்ரத்தில் நாநாஸம்ஹிதைகளிலே விஶகலிதமாய் விஸ்த்ருதமாகச் சொன்னவையெல்லாம் ஸர்வருக்கும் ஸுபோதமாம் ஸங்க்ஷேபீகரித்தங்களென்றபடி. இத்தாலிங்கு பகவச்சாஸ்த்ரவசநங்களை யெடாதொழிகிற ஶங்கையும் பரிஹ்ருதை. இப்படி மேலும் ஸம்க்ஷிப்தமென்றுமிடத்தில் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே "ஸர்வக்ரியாவிநிர்முக்தைர்த்ருதம் பரம் | வாஸுதேவாத்மகஞ்சைவ" இத்யாதிகளிலே ஸங்கர்ஷணாதிவ்யூஹங்கள் நிர்வ்யாபாரங்களென்று சொல்லா நிற்க இங்கு க்ரியாவிபாகம் சொன்னது கூடுமோ? ஜாக்ரதாதிஸ்தாநவிஶேஷங்களிலே வாஸுதேவம் நாலுண்டென்று சொல்லியிருக்கையால் அதிலே யொரு வாஸுதேவவிஶேஷம் யங்கு நிர்வ்யாபாரமென்கிற தத்தனையாகையால் விரோதமில்லையென்றில் அப்படி வாஸுதேவம் நாலுண்டென்கைக்கும் அவற்றில் நிர்வ்யாபாரத்வ ஸவ்யாபாரத்வாதி விஶேஷங்களுண்டென்கைக்கும் ஸம்ப்ரதாயமுண்டோவென்ன வருளிச்

மத்|| ஸ்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன. 'ஜாக்ரதாதிவதநபேதங்களிலு ள்ளவிசேஷங்களெல்லாம் 'ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாதந்யஸதுரீய ப்ராயஸ்த்யாத்

ஸா-நீ || செய்கிறார். (ஜாக்ரதாதிவிசேஷமெல்லாமென்னது) ஜாக்ரதாதிஸ்தாநபேதங்களிலேவிக்ரஹங்களுக்குள்ளஉரூக்ஷஉரூக்ஷஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்ம நிஷ்க்ரியங்களும் ஸாயுஜ்யஸாரூப்யஸாமீப்யஸாலோக்யாதிகளுமாகிறவவா ஸரவிசேஷங்களெல்லாமென்னபடி. அதாவது ப்ரவேசோத்தரஸங்க ர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தவாஸுதேவாதிரூபேண ஹிதஸ்யாந்தர்யாமிணோ ஹாவிர்ப்பாவ பேதாஸ்ஸ்ஸமயதோத்ரபேதவிசேஷா ஹிதவிஜ்ஞாநத்வேஷஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திதுரீய ஸம் ஜ்ஞகாநிவஸ்துநிஸந்தி| தத்ரவிசேஷ வ்யஞ்ஜகஸ்யாநந்தர்யஸ்ய ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞகம் ஸ்வப்நஸம்ஜ்ஞகம்| தத சுஷுப்திஸம்ஜ்ஞகம் | துரீயஸம்ஜ்ஞகம் தத்ர ஜாக்ரத் ஸ்தாநே ஜாக்ரத்ரூபம் ஸம்ஜ்ஞகம் வாஸுதேவஸங்கர்ஷணாதி மூர்த்திசதுஷ்டயம் விசேஷவ்யஞ்ஜகஸ்வாவஸ்தா...

...

ஸா-கா|| ஷட்குணப்ரயமிதர்ணா' இத்யாதிப்ரமாணாதிதிஸாவ:(ஜாக்ரதாதிவதநபேதங்களிதி) விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாயாம்|| 'ஸுஷுப்திஸ்வப்நஸம்ஜ்ஞம் ய ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞம் ததாபரம் || வாஸுதேவாத்யம் சதுர்ஹாஹமே' த்யாரப்ய 'உ பாஸகாநாம் ஹ்ருதாகாசே ஸ்வப்நாதிவதநஸம்ஜ்ஞிதம் 'ஸ்வப்நாதவஸ்தாபேதா ஸுஷுப்த்யாயிநாம்வேதஸாதயே|| ததத்ருஷ்டஜீவாநாதந்ப்ரத்யுதேவ| 'ஸ்வப்நாத்யவஸ்தாஜீவாநாமயிஷ்டா தாரணவதே'இத்யுக்தாக்ஷாவிசேஷா இத்யர்த்த: (ஜாக்ரத்ஸ்வப்நேத்யாதி) "தஸ்யாதவிநிர்முக்தா" இத்யாரப்ய மிப்ராணாயிகாரோக்தக்ரமாமிநாமுபாஸகாநாம் ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உபாஸதி பதாநுஸாரி||" என்றுஸம்ப்ரஹிதங்களாயிற்று. கேஸவாதிகளா

ஸா-தீ || [illegible]

[illegible] ப்ரஹங்கள் நாலென்றது கூடுமோ? மற்றும் கேஸவாதிகளான ரூபங் களிருக்கவில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (கேஸவேத்யாதி

ஸா-கா || [illegible]

ஜ॥ ன பன்னிரண்டு ரஸவங்களும் வ்ருஷபாதங்கள். விஷவங்களாவன ஷட்நாதாதிகளான முப்பத்துச்சின்ன ரஸவங்கள். இவற்றில் உத்க்ருஷ்ட

ஸா-தீ॥ அவைகளிந்தநாலுவ்ருஷபங்களில்னின்றுமட்டேயோரொன்றில்மும் மூன்றுகப்பிறிந்துஶாஸ்த்ரங்களிலேவ்ருஷபாதங்களென்றுஸம்ஜ்ஞை பெற் றிருக்கையால்வ்ருஷபங்கள்தானென்றதற்குத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இ ங்குவ்ருஷபாகாரானுவ்ருத்தியுள்ள விஶேஷங்களை வ்ருஷபபேதங்களென் றுமதில்லாமல் வ்ருஷபாதிக்ளங்களாயிருக்குமவைகளைவ்ருஷபாதங்க ளென்றும் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லும். இப்படியேவிஷவபேதம் விஷவாத ரமென்கிற ஸம்ஜ்ஞைகளுக்கு மர்யாதைபேதங்கண்டுகொள்வது ஆனாலும் ஸாரவ்ருஷபாதிவ்யதிரிக்தமாக விஷவங்களென்று சில ரஸவங்களைச் சொ ன்னது கூடுமோ? விஷவமென்றும் விஷுவதியென்றும் பர்யாயமாகையா லே ஶ்ரீஸாரவிஷுவதியான ஸாரவ்ருஷவிஶேஷங்களும் விஷவங்களன்றோ? இங்கு விஷவஶப்தம் விஶேஷவிஶேஷங்களிலே ரஸமென்றிலவைகளெ வைகளென்ன வருளிச்செய்கிறார். (விஷவங்களாவனவித்யாதி) ...

[illegible]

... முப்பத்துச்சின்னம் முப்பத்துச்சிலவானம் - தத்த ஸம்ஹிதைகளிலே முப்பதுக்குமேலே யாதொன்றுமெட்டென்றுமொன்ப தென்றும் சொல்லியிருக்கையாலிப்படி சிலவானமென்று பொதுவாகச் சொன்னது விஷவம் முப்பத்துச்சின்னமானாலிவற்றிலேகதேஶமான தஶா வதாரரூபத்தை விஷவமென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் விஶேஷித்துச் சொன் னதெத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றில்வித்யாதி) ...

ஸா-கா॥ ... (ஷட்நாதாதிகளா னமுப்பத்துச்சின்னமிதி) ... "ஷட்நாதாதிகா ...

தம்॥ ஊர்த்வாதிகளான பதார்த்தங்களொரு ப்ரயோஜநவசத்தாலே விசேஷித்துச்சொல்லப்பட்டன. இவ்விஷயங்களில் ஸர்வ காரியவிசேஷங்களுக்கிடாகத்தான் வேண்டின ஜ்ஞானங்களை வேண்டினபோது மறைத்தும் வேண்டினபோது ப்ரகாசிப்பித்தும் நடத்தும். இவற்றிலவாந்தரபேத-

---

ஸா-ஷீ॥ ததாபி வக்ஷ்யமாணதந்த்ரேண தத்த்வம் விவக்ஷிதமிதி பாவம் ஊஹிதாந்தரேஷு விசிஷ்டாக்ருதஸ்தி பாதிவ்யக்த்யா இவற்றில் த்ருஷ்டம் ஒருப்ரயோஜநவசத்தாலே ஸௌஹார்த்தாதிசய தந்த்ராச்ரயண ஸௌகர்யாதிரூபமான பேதேனுமொரு ப்ரயோஜநவசத்தாலே யென்றபடி. ஆனாலும் ராக்ஷஸாதிரூபங்களை ஸாக்ஷாதவதாரங்களாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இவற்றில் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளொருக்காலுண்டாயொருக்காலில்லையாகக் காண்கையாலே யிவை கர்மவச்யரூபங்களாமத்தனையன்றோ? தனக்குள்ள ஜ்ஞானங்களை இவன் தானே ஒருக்கால் மறைத்தொருக்கால் ப்ரகாசிப்பிக்குமத்தனைபோக்கி யிவையுண்டாவதும் நசிப்பதுமில்லையென்றில் அப்போதிந்த மறவும் ப்ரகாசமும் கர்மவச்யருக்குப்போலே தத்தத்காலங்களிலே விசித்ரமாக நடப்பானேன் கர்மவைசித்ர்யத்தாலேயானன்றோ யிப்படி நடக்கலாவதென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவ்விஷயங்களிலித்யாதி) அவ்வோ கார்யவிசேஷங்களென்றது அந்தந்தவிசித்ரகார்யங்களென்றபடி. நடத்தவேண்டின அந்தந்த கார்யங்கள் விசித்ரங்களாகையாலே ததநுகுணமாக ஜ்ஞானங்களுக்கு மறைவும் ப்ரகாசமும் விசித்ரமாய் நடக்கிறதத்தனைபோக்கி கர்மவைசித்ர்யாலே நடக்கிறதன்றென்று கருத்து. ப்ராதுர்பாவங்களில்ப்போலே இவ் விஷயங்களிலுமவாந்தரபேதமுண்டோ உண்டாகிலவைகளொத்தனைகளென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) சதுராதிசப்தேந வ்யூஹா

ஸா-கா॥ தேஜோவீர்யாஸ்தேஷ்வேவ ஷட்குணஸம்பூர்ணஸம்ப்ராப்தாஃ ப்ராயா நந்தமேணஸ்ய । ஷட்குணத்வேஹ்யபிஜ்ஞாஸ்த்ர பத்மநாப த்ரைவிக்ரமஃ ஸர்வதோபத்ரஸம்ஹிதாயாம் விஷ்வாஃ பத்மநாபாத்யாஃ த்ரிம்சத்ந வைபவஸ்திர்வா பத்மநாபோ த்ருவோநந்தஃ சக்த்யாத்மா மதுஸூதநஃ॥ வித்யாதிதேவஃ கபிலோ விச்வரூபோ விஹங்கமஃ। க்ரோடாத்மா படபாவக்த்ரோ தர்மோ வாகீச்வரஸ்ததா॥ ஏகாம்போநிதிசாயீ ச ஸ்வருபமணிநாத (வா-கதை) ச்ரீசஃ வராஹோ நரஸிம்ஹச்ச பீயூஷாஹரணஸ்ததா॥ ஸ்ரீபதிர்ஜாமதக்ந்யோ வஷட்காரோ த்ருஷ்டதயாநகஃ। ராமஹ்ருஜ்ஜாதகேதிவிஃ பார்வதீசமஹாஸ்த்ராஃ॥ லோகநாயகஸ்தாபாதாதாதேயோத்தாமஹாப்ரஹ்மா॥ ந்ருகேஷுரமயீசமவாநேக ரூபம்மயம் (வா-தநு) ஸ்த்ரா॥ தேவோவாசநதே ஹஸ்தாபதஹ்ஹா த்ரிவிக்ரமஃ । நரோ நாராயணச்ச ஹரிஃ க்ரு

தம் ॥ ங்கள் "க்ருஷ்ணராமாத்யவதாரா:" இத்யாதிகளிற்படியே முக்யங்கள். இப்படியே விபவாவதாரங்களும் கண்டுகொள்வது. சிலஜீவர்களை ஸ்வரூபவிசேஷத்தாலும் சக்திவிசேஷத்தாலு மதிஷ்டித்ததிசயிதகார்யங்க

ளா—டீ॥ பரமவ்யோமஸ்த வ்யூஹவிபவார்சாவதாரணஸம்ப்ரம: கேசவாதிகள் வ்யூஹாந்தரங்களென்று கீழ்ச்சொன்னாப்போலே இங்கும் விபவாவதாரங்களென்றுசிலவுண்டோ உண்டாகிலவைகளெத்தனை யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியேயித்யாதி) இப்படியென்றது முக்யங்களாகவே யென்றபடி. கண்டுகொள்வது. கேசவாதிகளைப்போலே ஸங்கர்ஷணாதிகளென்றாகிலும் ஸ்ரீஸாத்வதாதிகளில் சக்த்யாதிஸம்ஜ்ஞகங்களான விபவங்களுக்கு ஆவேசாஜாவதாரஜாவதாரப்ரகாரபேதம் சொல்லுமிடங்களிலே காணலாமென்று கருத்து. ஸ்வரூபாவேசாவதாரங்களாக சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட ஹிரண்யகர்பாதிரூபங்களெந்த அவதாரங்கள் ஜீவாதிஷ்டாநவிசேஷங்களாயிருக்கிற விவற்றை வ்யூஹவிபவாதிகளில் அநுமதங்களென்ன வொண்ணாதிறே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (சிலஜீவர்களையித்யாதி) ஹிரண்யகர்பாதிரூபங்கள் ஆவேசாவதாரங்களன்றாகிலும் மாவேசாவதாரங்களென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ த்திலே யறுதியிட்டதென்று பாரதஸங்கத்திலெவரருளிச்செய்தபடியே யிவையும் விபவபேதமாகையா லுக்தஸங்காவகாசமில்லையென்று கருத்து. ஸ்வரூபவிசேஷத்தாலதிஷ்டிக்கையாவது தத்ஜீவசரீராந்தர்வர்த்தியாய் ஸ்வகீயவிக்ரஹவிசேஷயுக்தனாய்க்கொண்டு தத்ஜீவர்களை நியமிக்கை-இங்கனன்றிக்கே சக்திமாத்ரத்தாலே நியமிக்கை சக்திவிசேஷாதிஷ்டாநமென்று கண்டுகொள்வது. ஸ்வரூபவிசேஷத்தாலே யதிஷ்டிதர் ஹிரண்யகர்பாதிகள் பாரதஸங்கத்திலே ஹிரண்யகர்ப

ஸா—கா॥ ஷாட்குண்யவிபவ॥ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணாதி ஸந்துஷ்டாந்யஸ்தாம்ருதி:॥ வைபவ விக்ரஹவாந்தஜ்ஞாதா ஹஸ்தவ்யாஸ: ॥ த்ரம்சத் நவவேவ வேதவேதார்த்தாதர்சபோதா இதி ஸம்பவாதவ்யூஹாவதாராத நாம் ஸமயோ ந்ரிபுஷ்ஷி ஸம்பவாவேசக வேதவிஷ்ணு ஸ்தாவர ஸம்பவாவேச நிர்தேசஸ்ய தத்த்வத்ரயஸவ்ஸ்வகரீத்யாதிவதிவக்ஷாபேதேந ஆவ ப்ரக்ருதிப்ரயோஜநஸ்ஸம்ப்ராய ஸம்ப்ரதாய ஸாராந்தரா முப்பத்துச்சின்னமிதி. த்ரம்சத உபரிகிம்சித்யப்யதிகாயேண சின்ன சப்தேந நிர்தேச: । யதா சின்னம் த்ரிம்சத்யதிகா: ஷடங்க சின்ன சப்தஸ்ய கிஞ்சித்யஸ்யம்பவாதயஸம்ப்ராதாக்ருதவேதிஸமவக ஜயேதிஜ்ஞேயம் (சிலஜீவர்களை இதி) "ப்ரஹ்மிஷ்டத: கபிஷ்யாதிகாதி விஸ்ருஜ்யாவதே । விஷ்ணுராத்மபவதோபவஸ்யாதிகதேஜஸ:"

மூ|| ளை நடத்துகிறதுவும் விபவபேதம். பரவ்யூஹாதிரூபங்கள்தானே யாஸ்ரிதற்காக அவர்களபேக்ஷித்தபடியிலே 'பிம்பாகாரத்ரயாத்மநா பிம்பே ஸ்தாநத்ரயாவஸ்திதே' என்கிறபடியே நிற்கிறநிலை அர்ச்சாவதாரம்.

ஸா.நீ|| த்ரிபாதாதிகேஷு த்ரஜ்ஞர்கள் விபூத்யாயிதேவாதி ப்ராதுர்பாவங்களாலேயபிஷ்டமென்று தாமே யறுதியிட்டாரிறே- இவை விபவங்களிலே அந்தர்பூதங்களானாலும் ஸ்ரீரங்காதிஸ்தலங்களில் நிற்கும் ரூபாதிகளெல்லாம் அந்தர்பூதங்கள்- இது அபேத்யமென்று தனித்தோரவதாரப்ரகாரமென்னிலப்போது பரவ்யூஹவிபவபேதேந த்ரிப்ரகாரமே ஸமஸ்தவமென்கிற ஸாஸ்த்ரம் விரோதியாதோ? இது பரவ்யூஹாதிகளுடைய பரிணாமவிசேஷமென்று விவக்ஷிதமாகையாலே விரோதியாதென்னில் அப்போதிதுவும் பரவ்யூஹாத்யந்தர்பூதமாயொழிகையாலே ஸமஸ்தபா பஞ்சப்ரகாரமென்கிற ஸாஸ்த்ராந்தரம் விரோதியாதோ? கிஞ்ச இப்படி பரிணமிக்கையெதற்காக அதிலுமேகரூபமன்றிக்கே விசித்ரமாயிருக்கைக்கு நியாமகம்தானெதென்னவருளிச்செய்கிறார். (பரவ்யூஹேதி) ஆதிசப்தேந விபவஸங்க்ரஹ:- பிம்ப: ஆராதகேச்சயா ரூபிஸம்பந்நராஜாதிநிர்மிதா ப்ரதிமா தஸ்யாகாரத்ரிவிதாக்ருதியஸ்ய ஸ: பிம்பாக்ருதி: ஸஹாஸாவாஸ்தாவதி அநுயாயிந: அத்ராத்மபேதாவிர்ப்பவ: பிம்பஸத்ருசவிக்ரஹேணேத்யர்த்த:| பிம்பே ப்ரதிமாயாம் ஸ்தாநத்ரயே ஸ்திதே நீரக்ஷீரவதவிபாகேந ஸம்ச்லேஷம் ப்ராப்தே இத்யர்த்த:| இது பரவ்யூஹாதிபரிணாமமானாலுமவற்றைப்போலன்றிக்கே தேசகாலாதிவ்யவதாநமற ஸர்வஸுலபதயா ஸர்வர்க்களுக்கு அநுபவிக்கும்படி தோற்றி நிற்கிற நிலையாகிற வேற்றத்தையிட்டுத்தைத் தனித்தோரவதாரப்ரகாரமாக சில ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறதற்கு விரோதமில்லையென்றிவ் வாக்யதாத்பர்யம்| ஆனாலும் அர்ச்சாரூபம் பரவ்யூஹாதிகளந்தர்பூதமென்று கொள்ளாவிட்டால் ஸமஸ்தரூபம் த்ரிப்ரகாரமென்கிறத்தோடு விரோதியாதோ? இது பரரூபத்தின் பரிணாமவிசேஷமாகையால் விரோதியாதென்னிலப்போது பரரூபாந்தர்பூதமாயொழிகையால் ஸாஸ்த்ரேஷு ஸமஸ்தரூபாணாம் பஞ்சப்ரகா

ஸா.கா|| இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண ப்ரஹ்மஸிவாதீநயிஷ்டாயேத்யர்த்த:| ஸர்வாத்மநா ஸமஸ்தாநாம் ப்ரவேஸநிர்வாணஸம்ஸாரஸ்ய ஸித்திர்வ்யக்தி கேவலதாநபூர்வே பாநரநாப்ரவேசாநாவேசக்திவிசேஷாவிஷ்கரணமிதிஜ்ஞேயம் அர்ச்சாவதாரஸ்வரூபவைபவம் (பரவ்யூஹேத்யாதிநா) "பரா வஸ்தா: பரேஸஸ்ய வ்யூஹாஸ்து விபவாதய:| ஸக்த்யாவேசாவதாராஸ்து விசேஷாஸ்தாமஸிகாஸ்ததா" இதி பாத்மவ்யூஹ விபவயோ: பரவி

௪௦ || ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயங்களிலே ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு ரூபவிசேஷத்தைக்கொண்டு நிற்கிறநிலை அந்தர்யாம்யவதாரம். இது ஸர்வாந்தர்யாமியான ஈஶ்வரத்வத்தை யநுஸந்திக்க விழிவார்க்குத் துறையாக 'அஷ்டாங்கயோகஸித்தாநாம் ஹ்ருத்பத்மமந்தரசாரிணாம் | யோகிநாம்

ஸா-நீ|| ரக்ஷகத்வவிரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வருடையவுமித்யாதி) இங்கு ஸர்வத்தினுடையவென்னாதே ஸர்வருடையவென்கிறவித்தாலுபாஸநயோக்யதையில்லாத அசேதநங்களின் ஹ்ருதயத்திலிந்த ரூபமில்லையென்றதாகிறது. ஸூக்ஷ்மத்வம் ரூபஸ்யாதிவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸாதாரண ஹ்ருதயதேசே ஸந்நிதாநார்த்தமுசிதமிதி பாவ: | ததாச இது ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்தின் பரிணாமமானது மதைப்போலன்றிக்கே தேசவிசேஷமற ஸர்வருடையவும் ஹ்ருத்தேசத்தில் ஸந்நிஹிதமாய் நிற்கிற நிலையாகிறவேற்றத்தை யிட்டித்தை தனித்தொரு அவதாரப்ரகாரமாகச்சொல்லுகிறதாகையா லுக்தவிரோதமில்லையென்று கருத்து. அவ்வவதாரத்தை யந்தர்யாமியென்னக்கூடுமோ? ஈஶ்வரத்வத்தை யன்றோ வேதாந்தங்களந்தர்யாமியென்று சொல்லுகிறது. அந்தவந்தர்யாமியோடொரு ஸம்பந்தவிசேஷத்தை யிட்டிதற்குமந்தர்யாமிஸம்ஜ்ஞையுண்டாகையாலி துவுமந்தர்யாமியென்று சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டதென்றிலந்த ஸம்பந்தவிசேஷமேது அதில் ப்ரமாணம்தானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது ஸர்வாந்தர்யாமீத்யாதி) அபாயமான கடகாதிகளில்விழிவார்க்குத்துறையொழிய வேறு வழிகிடையாதாப்போலே இங்கும் வேறு வழிகிடையாதென்கைக்காக வித்தைத் துறையென்கிறது. (அஷ்டாங்கேதி) அஷ்டாங்கயோகஸித்தாநாம் ஹ்ருத்பத்மமந்தரசாரிணாம் ஸம்யமோ யோகிநாம் ப்ரஹ்மாராதநகாரிணாம் ஹ்ருதயேசயே ஹ்ருதய

ஸா-கா|| ப்ரஸந்நாத்மவஸ்த்வேகோ பாஸ்கராக்ஷய ரூபவாந் | ஸம்வேஷ்டிதஸ்ஸர்வதா ப்ரஸந்நவஸம்ஸ்தித: | ஸேவ்ய: ஸ்ரீமந்நீலாஹி: ப்ரதிஷ்டாப்ய யோகிபி: || பிம்பாக்ருத்யா தயா பிம்பே ஸமதயா ஸ்திதே" இத்யாதிபி: பரவிக்ரஹவச்சுத்த விபவ விக்ரஹாணாம் அந்தர்யாமிவிக்ரஹஸ்ய ச ப்ரதேசாந்தர விக்ரஹஸ்ஸ்வதிகோக்தாவத்யஸ்ய ததாந்திக்ரதாஸ்தேதி பாவ: | அந்தர்யாமிஸ்வரூபமாஹ — (ஸர்வருடையவுமிதி) தத்வேதாந்தேஷு ஸர்வாந்தர்யாமிதயா ப்ரஸக்தம் ஈஶ்வரத்வமேவ யயதிதிவேதிஷு ப்ரஹ்மாவரோதஹரம் புண்டரீகம் வேஸ்ம தஹரோऽஸ்மிந்நந்தராகாஶ" இத்யாதிபிரவாஸ்ய ததா போத்யதே | தஸ்ய விக்ரஹாந்தர்யாமித்வேந ப்ரஸித்ஸ்யத்ர க்ரமேணாஹ — (இது ஸர்வாந்தர்யாமியானேதி), (துறையாய்) ஸோபாந

ரம்॥ யிகாரஸ்யாதேகஸ்மிந் ஹ்ருதயேயஸ்ய’ இத்யாதிகளிலே சொல்லுகை யாலே ஹ்ருதயாயதநமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி அவதரிக்கிற

ஸா.தீ॥ ஸ்வாதாரவஸ்துநி ஹ்ருதயாயதநே விஶேஷேண ஸகலஸ்மிந் ஸ்திதயா ஸ்வஸ்வரூபேண ஸ்ரீஸாகேதே ஸந்தநோகாவஸஹிதஸ்ய, “வ்யாப்நுயாம ஸர்வாணாம் விஶ்ராணாம் வேதவாதிநாம்। ஸம்ஸ்தோ தேவதேவஸ்ய மோக்ஷதாயி காலோ நவாநாம்” இத்யாதிநா ஸர்வாந்தர்யாம்யவதாராஸ நாயிகா ரிணாம் வக்ஷ்யமாணதத்வேக்ஷயா அநந்தரோக்தாநாம் அவதாராஸ நாயிகாரி ணோ விஶாலதி ஜ்ஞாநதாமயோகேந ஸ்வஸ்மிந் ஸ்தித்யர்த்தம் ஹ்ருதிஶப்தேந ஸம்ஸ்தாயி விஷயே நாநாரூபைர்ஜயேஷு ச। நிராகாரோ நிரம்ஶஶ் ஸ்வதந்த்ரோ ப்ரஹ்மலக்ஷணஃ। ததைவார்ச்சாவதாரே ப்ரயோஜ்ய மாந மோஹாதிகேதவே। ஸாகாரம் ஸம்ஸ்தம் ஸாம்ஶம்” இத்யாதிகளான தத்வப்ரகரணவசநங்கள் விவக்ஷிதங்கள். இங்கு ‘நிராகாரோ நிரம்ஶஶ் ஸ்வதந்த்ரோ ப்ரஹ்மலக்ஷணஃ’ யென்று திவ்யாத்மஸ்வரூபவிஷயமாக யியைச் சொல்லி ததைவார்ச்சாவதாரே ஸாகாரம் ஸம்ஸ்தமென்கையா லே யிந்த ப்ரகரணத்திலே யிது அர்ச்சையாகச் சொல்லப்படுகிறதென்று கருத்து. இந்த ஸம்ஹிதாவாதிரூபங்கள் திவ்யாத்மஸ்வரூபவிக்ரஹங் களோ விக்ரஹங்களோ? அதெல்லாம் திவ்யாத்மஸ்வரூபமாக்கிலும் அவதாரங்கள் விசாரயோக்யம் விரோதிக்கும். த்விதீயே ஸ்ரீமத்கீதாதி ஶாஸ்த்ரங்களிலே யத்தை ஶரீரமென்றும் சொன்னது கூடாதொ ழியும் ஶரீரமான திவ்யாத்மஸ்வரூபந்தானே நாநாவிதவிக்ரஹமா கிறதென்றும்பக்ஷத்திலன்றோ யித்தை ஶரீரமென்னலாவது? தேவ மநுஷ்யாதிரூபமானவிஷயத்திலேபோலே யிதிலும் திவ்யாத்மஸ் வரூபாதிரிக்தமான திவ்யாயுதங்களும் அசேதநவாதிஶரீரத்தில் போலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாராதிகளுமுண்டாகில் இது ஶரீரமென் று சொல்லப்படுகிறதெத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி அவ தரிக்கிறவித்யாதி) வகைகளெல்லாம் வ்யூஹம் விபவ இத்யாதியாகச்சொ

ஸா.கா॥ ஶ்ருதேஹ்ருதய ஹ்ருதயாயதிவிஶேஷஸ்ய ஶாஸ்த்ரயோக்யஸ்தாந த்ருஷ்டாந்தமிதி (ஹ்ருதயேயஸ்ய இதி) விஶேஷஸ்ய ஹ்ருதயஶாஸ்த்ரவ ஶ்யகத்வம் விவக்ஷிதம்। நநு ஸ்வதேஹஸ்தஸ்வதேஹஜ்ஞஸ்ய தேயவ்யதிரிக்த ஸ்யா கர்மவஶ்யஸ்ய காருவஶ்யஸ்ய நித்யவிக்ரஹவைஶிஷ்ட்யஸ்ய ஸாக்ஷ்யாதிரூபேண துல்யாதிக ஶரீரஸம்பந்தஸ்ய ஜ்ஞா நஸங்கோசாவாதகத்வ ஸ்வாதீநஸாக்ஷ்யக்ஷேமத்வ கர்மக்ஷ்யக்ஷ காருவஶ்யஸ்ய ஸர்வதா ஸர்வஸாமாநஸ்ய நவரூபஸம்மாந விஶேஷ விஶிஷ்டதிவ்யாத்மஸ்வரூபயோக்யத்ய ஸ்வரூபாதிகாரகாத (இப்படிய

ச௵ ரூபங்களில் வகைகளெல்லாம் ஸாத்விகர்த்ருவ்யங்களாய்க்கர்மத்வ ங்களோடு துவக்கறவருகையாலே ஸாத்விகஸ்ருஷ்டியென்று பேர்பெற்றி ருக்கும் இவ்வவதாரங்களெல்லாம் ஸத்யங்களென்றும். இவற்றி லீச்வர

ஸா-டீ|| ன்ன ராசிகள் நாலுமென்றபடி. (ஸாத்விகஸ்ருஷ்டி) இவற்றுக்கு ஸாரூபஹினுக்கவஷிதிருமாணத்வ வ்யயகாரமாவாகவருமாராதிஸக்கு ஷிதஸ்யகசூராதிஸம்பந்தமாமாவாதுஸாத்விகஸ்ருஷ்டிகளதரவரத்தசதிகா வஃ | இப்படி யிவற்றை ஒரு ஸ்ருஷ்டிவிசேஷமாகச் சொன்னது கூடுமோ நிவிரஹைபவ்யக்தீகஞன ஸ்வரன் வரிந்தஷிக்கிற விந்த ரூபங்க ளெல்லாம் வைதஜாதிகவகஸியாஸதங்களன்றோ விங்கனன்றிக்கே ஸத்யங்களாகில் ஸரீரஸம்பந்தப்ரயுக்தமாக க்ஷுத்த்ருஷ்ணாதுக்காத ஸக்திகாதிதோஷம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே வீச்வரஸமாவப்ரஸ்திவாரு தோ? இவற்றில் சில ரூபங்கள்ஸதஸம்பாதாக்கங்களாகக்காணப்படா நிற்க விவையெல்லாம் ஸாத்விகத்ரவ்யங்களென்றதுதான் கூடுமோ ? மி வை கர்மதகத்வங்களோடு துவக்கற்றவை யென்றதுதான் உபபந்ந மோ ஸரீரமெல்லாம் கர்மவஸ்யவரிவாகதாநியதோதத்தக் கவதகரைமாரூக்யாதுமன்றோ.கிம்ச இத்தாரம்பந்த்துக்கு வர ரூபமைந்திருக்க ப்ராதுர்வதாரங்களை யிங்கு நிரூபித்தது நி ஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ ? இவைகளுமத்தைப்போலே ஸாமான்யங்களாகை யாலே நிரூபித்ததென்றி லிவை ஸாமான்யங்களானு மிவற்றைப்ப ற்றுவார்க்கும் "நித்யஸித்தகாரா" இத்யாதிகளில்படியே வரரூ வ்யவஸ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாகையாலதுவே யமையாதோ ? இவ்வவதாரங்க ளையெல்லா மிங்கு நிரூபித்ததுக்கயிகப்ரயோஜநமுண்டோவென்ன விசூதிகளுக்கு ப்ரமாணபலத்தையிட்டுதரமருளிச்செய்கிறார். (இவ் வவதாரங்களெல்லாமித்யாதி) ஜந்நஸ்த்ரஸ்வாமாவெ 'பஹூநிமேவ்யதீதாநி' யென்கிற ச்லோகத்தில் பஹுஸ்வாதீதகவவநம் ஸ்வரஸமல்லா மையாலும் தவவ பென்கிறது க்ருஷ்ணஸ்ரூபெண ஸமவஜந்நஸத்யக்க

ஸா-கா|| வதரிக்கிறேதத்யாதிநா) 'பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்நாநிதவமா ஜுர்ந'இதிஜிமெநஸஹஸரீராதயமொ்ரக்ஷ்வாகஸத்யக்ஷம்வஹம்"ஜா நந்ஹம்வேதஸர்வாணி நக்ஷம் வேதபரந்தப' இஜ்ஞாநஸம்கொவகரண்வா ஸாவஉக்தஃ | 'ப்ருக்ருதிம்ஸ்வாமதிஷ்டாய'இ விருத்ஹஸ்யஸாத்விகத்வயகேவ நசகே ஸ்ரம்ஸாதிஷையப்ரக்ருதீகக்ஷேதே ''ஸம்ஸவாம்யாத்மமாயயா'' இயாவயாநம் ஜ்ஞாநமித்யத்வநாமம்மொ்ந ஸமவஷிதமாகவக்வா க்ஷேஃ கர்மவஸ்யாவாவஉக்தஃ| "யதாயதாஹியமஸ்யக்லாநிர்பவதி பா ரத | அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம்" இதிகாரணநிய

கஉ|| னுக்குஜ்ஞாநாதிஸம்கோசமில்லையென்றும், இவ்விரோதங்கள்பரிஹாரயோக்யங்களென்றும், இவற்றிற் கீழ்ச்சொன்ன அந்யாஶ்ரயமே காரணமென்றும், யத்ரக்ஷணம்பண்ணவேண்டும் காலமே காலமென்றும் ஸாது பரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜநங்களென்றும் இவ்வர்த்தத்தைத்தெளிந்த ஜ்ஞாநஸம்பத்பார்க்கைகளுக்கெல்லாம் ஸாயிதாரண ஸ்ரீ ஸ்ரீதோ ஸாதி

ஸா-டீ|| கர்மவஶ்யனல்லாதபோது நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ப்ரஸம்கிக்கையாலுமிஜ்ஜந்மங்களை ஐந்த்ரஜாலிகம்போலே மித்யாவன்றிக்கேஸத்யங்களென்றும்அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா என்கிறஶ்லோகத்தில்அஜோபிஸந் அவ்யயாத்மா ஸர்வேஶ்வரோபிஸந் என்கையாலஸ்வாதிவத் ஜ்ஞாநாதிஸம்கோசமன்றிக்கே பூர்வாவதாரங்களிலுமிஸ்வபாவத்தையும் 'ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய' என்கிறவிடத்தில் ஸ்வாமென்கையாலே அவதாரவிக்ரஹ ஸ்த்ரீ குணாத்யயமதஸம்பாதம் கர்மமன்றிக்கேபரிஹரணீயமும் 'ஸம்பவாமி' யென்கிற வம்ஶத்தில் 'ஆத்மமாயயா' என்கிறபடி ஆத்மஸம்கல்பஜ்ஞாநமாகையாலே ஜந்மஸ்வபாவஜநகமும் கர்மமன்றிக்கே ஸ்வேச்சாகாரணமும் 'யதாயதாஹி' என்கிற த்ரியப்ரலோகத்தில் ஜந்மத்துக்கு ஸ்வதாதிவத் கர்மவிபாககாலமன்றிக்கே யத்ரக்ஷணம்பண்ணவேண்டின காலமே காலமென்றும் பரித்ராணாய ஸாதூநா மென்கிற நாலாம்ஶ்லோகத்தில் ஜந்மத்துக்கு ஸாதுஸம்ரக்ஷணம் ப்ரயோஜநமன்றிக்கே ஸாதுபரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜநமென்றும் 'ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம்' என்கிற ஶ்லோகத்திலிவ்வர்த்தம் ஜ்ஞாநஸம்பத்பார்க்கு ஹ்ருதம் சொல்லித்தென்கை- தெளிந்தவென்றது ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸதாசார்யோபதேஶாதி ஸ்வபத்தாலே ஸம்ஶயவிபர்யயமற நிஶ்சயித்தென்றபடி. இது இஶ்லோகத்தில் தத்த்வத: என்கிற பதத்தின் தாத்பர்யம் | ஜ்ஞாநஸம்பத்பார்க்கென்றது ஞானிப்பார்க்கென்றபடி. இஶ்லோகத்தில் 'யோவேத்தி' யென்றதுபஜநஜ்ஞாநவானமன்று-உத்தரஶ்லோகத்தில் 'ஜ்ஞாநதபஸா' என்கிறதை தத்த்வமாகச்சொல்லுகையாலே ஞானமென்று கருத்து. இத்தால் ஜந்மாவஸ்யாநராஹிதரோக்ஷாபேக்ஷமான இந்த அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாந

ஸா-கா|| ஶ்ரீமாவதே:|பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்|தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாயஸம்பவாமி யுகே யுகே பரித்ராணம் ஸாதுஸம்ரக்ஷணம் ஸ்வாமாவதே:| ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோவேத்தி தத்த்வத:| த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந' இத்யேத தோக்ஷதத்த்வஜ்ஞாநதேஶ்ய தோக்ஷஸாதந தாதுக்தர்மாஸ்வ ஸ்வஸ்வ தாத்விகஸ்ய திதிஸாவ:| "ஸவ

ஸம|| யாலே ஜ்ஞாநாநந்தமநுபவியாதே முக்தராகலாமென்றும் "வேதாஹம் ஸம
வ்யதீதாநி' என்று தொடங்கி யஞ்சு ச்லோகத்தாலே கீதாசார்யனருளிச்செய்
தான். இது ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ஶரண்யகுண விஶேஷஜ்ஞா

ஸாதநீ|| ஸ்வஸாதநமேயிங்கு அவதாரங்களையெல்லாம் நிரூபித்ததுக்கு அதிகப்ர
யோஜநமென்றபிப்ராயம். இந்த அவதாரரஹஸ்யாநுஸந்தாநத்துக்கி
ச்லோகத்தில் பலம் சொல்லுகிறது கூடுமோ? ப்ராரப்தகர்மாவஸாநவேல
மோக்ஷமென்று ஶாரீரகத்தில் நிர்ணீதமாயிருக்க ஜ்ஞாநமன்றிக்கே
ஏகஜந்மத்திலே முக்தராவாரென்கையும் பக்திப்ரபத்திப்யாமேவ மோக்ஷஸி
த்தியென்று நியமிதமாயிருக்க விந்த ஜ்ஞாநமாத்ரத்தாலே மோக்ஷமுண்டெ
ன்கையும் விருத்தமன்றோ வென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் ஸ்வாதிகாரே
த்யாத்யுக்திஃ. அத்ர பக்திப்ரபத்த்யாத்யுபாயவத் ஸங்க்ரஹணார்த்தம்
ஸ்வாதிகாராநுகுணேத்யாதி ஸாமாந்யநிர்தேஶஃ | இங்கு உபாயபரம்
திரியாவது ஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாஸநஸமர்த்யோபஷ்டம்பமான்
உபாயநிஷ்டைஃ | இத்தாலுபாயபஹுத்வஸித்தௌ ந பரஸ்பரபர்யா
யவிகல்பஶங்கா யென்றதாகையால் விரோதமில்லை யென்றதாயிற்று.
(ஜ்ஞாநஸேதி) ப்ராரப்தகர்மாவஸாநவேல மோக்ஷமென்றது ஔத்ஸ
ர்கிகமாகையாலே இவ்வவதாரரஹஸ்யவிஜ்ஞாநவிஶேஷமதுக்கபவாத
மாகையாலேகஜந்மத்திலே மோக்ஷமுண்டென்கிறது விருத்தமன்றென்று
கருத்து. முக்தராகலாமென்றது இந்த அவதாரரஹஸ்யவிஜ்ஞாநம் க்ரம
யோகாதிவதுபாஸநாதிகளுக்கங்கமல்லாமையால் இல்லாதொழிந்தாலும்
முக்தராவார். இதுண்டாய்த்தாகில் ஜ்ஞாநமொடாதே முக்தராகலாமெ
ன்றபடி. இந்த அவதாரரஹஸ்யவிஜ்ஞாநமுபாஸகனுக்கு உபாயபூர்த்தி
யைப்பண்ணியுபகாரகமானாலும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு உபகார
கமாம்படி யெங்ஙனே ப்ராரப்தநாஶகத்வஸாமர்த்ய்ம் ப்ரபத்திக்கு ஸ்வத
ஸித்தமாகையாலுபாஸநத்தைப்போலே யந்யஸாபேக்ஷமன்றே யென்
ன வருளிச்செய்கிறார். (இதுவித்யாதி) இதுவென்றது இவ்வநுஸந்தாந
மென்றபடி. ஆதிஶப்தேந தீவ்ரமோக்ஷாபிலாஷாதிஸங்க்ரஹஃ (ஶ்லோகஶி
க்ஷித்யாதி) உபாயாநுஷ்டாநக்ஷணத்தில் மஹாவிஶ்வாஸாதிகள் ஸ்திரங்க
ளல்லாதபோது ஜ்ஞாநமும் ஸம்பாதிதமாகையாலிது மஹாவிஶ்வாஸாதி

ஸாதகா|| தாரஸ்ய ஸத்யகாமஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா | ஶௌஶீல்யஸௌலப்யம்ச
வாத்ஸல்யாதிநிதாநதா|| யஶோதாஸ்தநந்தயஸ்ய ஸம்ரக்ஷணார்த்தா|
இதிஜந்மரஹஸ்யம்யோவேத்தி நாஸ்ய புநர்ஜந்ம''இத்யாதிஶ்ருத்யநுஸம்
தேயஃ | ஏவமவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநஸ்யோபாஸநோபகாரகத்வமுக்
த்வா ப்ரபத்த்யுபயோகமாஹ (இதுஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு)

உ௯ ந௨ாவத்தாலேஉ வாயா நாஷா நக்ஷணத்திலே உஹாவிஶ்வ ஸாதி
ஷிரீகரித்துவகாரகமாம். இப்படியே யவஹாவதாரமும் மிது
ஒரக்ஷத்தைத் தருமென்னு மிடத்தை 'ஸாரவோம் வ்ருதிரம் வி
வ்ருஸஹவஉ நெக்ஷணம் | க்ஷ்ரவாதுநர் வ்ருதிகரம் ஸாவண-ரஜ

ஸா-டீ || ஷிரீகரண உவெந விவனுக்கு முவாயவஸ்திகரமாமெ
கருத்து. ஆறுஉம்வ்ருக்ஷஸிஜமான வ்ருக்ஷதஉ வ்யமேபவஹாவிரு
கையாலே இது வரவஹ்ஹாதிவநாக்ஷவ்ருஉமாகமாட்டாமையா
இங்கு சொன்னது மிஷ்யொஜநமன்ரு "ஸிம்ஸாக்ஷரத்நா
வைதரக்ஷமான தஉநாவ்ருவிஷூரவைம் ஶாஜஸகஉயமாகையா
ஒரக்ஷவ்ருஉமாகமாட்டுமென்றி வப்போதது வக்ஷமெஹாவாமன்றி
ஊநவெஸவெஉ்மாயொழிகையாலே யத்த வரவஹ்ஹாதிகளே ய
யாதோர் அவற்றில்க்காட்டிலொரு கயிகவ்ருயொஜநமுண்டாகிலன்று
வ்வவதாரமுண்டாகவேண்டுவது அத்தாவெமித்த ஸிம்ஸத்தோடு
க்ஷீரவஷகீஹவித்து வக்ஷமெஹாவாமாகையாலும் தஸெம்ஷ
ஶேஷத்தாலே இந்த ஸிம்ஸமும் தாஉ்ஶவ்ருஹாவாதிஶயம் பெற்
கையாலும் கவஹநவ்ருணாஉஜாநாதிஸளகயஹாதிஶயத்தை யிட்
யாலெநஒரக்ஷவ்ருஉமாயிருக்கை யவஹாவதாரத்துக்கயிகவ்ருயொ
மென்றிலதில் வ்ருமாணமுண்டோ வென்ன வருளிச் செய்கிருர். (இப்
பேயிதாதி) இப்படியென்னது. கவதாரரஹஸ்யாநஸம்யாநத்
படியே யென்னபடி- மிறுக்கற-க்ஷயாஸமற கவதாரரஹஸ்யாநஸ
நம் ஜநஹராநாஹவாயாவஸமற ஜொகெநாவெயொமியாகிறப்போ
வஹாவதாரமும் வக்ஷமெஹாவாமல்லாத வரவஹ்ஹாதிகளைப்
ன்றிக்கே "யயொவயொமம் ஶக்யகாவ கர்ம் வஷாதிவஜநம்

ஸா-கா|| ம்ணவிஶெஷாஸளஶீஷ்வாஹஸ்ஸதகாஉகவஸதஸம்
கிகாரணஹஉயஃ | நநாவரவஹ்ஹ விஹவாஜயஹாதி விரு ஹா
ஶாஜஸகஉயகாஜெய வ்ருத்நீகஜெந உஉக்ஷவொஸகஉயா
கவஹாவதார விரு ஹஸ்ய வ்ருதக்ஷவிஜஜெந ஶாஜஸகஉய து
வவகெஃ கயம் உஉக்ஷவொஸகஷிதக "வம்வொவநிஷஉா
நம் திவஉமஉ விரு ஹம் | ஸாஉிநக்ஷீஶ ஹமவநிராமயக ஸவிரு
ஜதாஉாக்ஷவ்ருகாரெணா வ்ருக்ஷதவிரு ஹவிஶிஷ வெஷெணஹ
உயிஷாநாதவெஸ் வஹெமயவ்ருத்நீகஜ ஸம்ஹவாக ஶிஶதவா
ஹொஷஸாதாஉஉவ ஶ்ரூஹாவிணீஃஉிதாஉி வ்ருஉணாஜுஶாஹா
க்ஷம் யாஜதஜ தவ்ருவிணதஸ்உஉக்ஷவொஸகெவ்ருஉ
உாஹ (இப்படியே யவஹாவதாரஉிதி) (மிறுக்கற) கநாயாஸெந து

ச || ஹி:|| தாநிபூர்வே வ்யக்தாநி யஜே க்ஷாம்ஸிவிஷயெ: | விஸ்தரேணாதிஷ்டாநி ந்நானெஷு நயார்த்தவிப்லவிணோ"என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர வானருளிச்செய்தான். ஆழ்வார்களுமிவ்வவதாரரஹஸ்யத்தையுமவதார வைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரகாசமாக வநுஸந்தித்ததற்குப் பேர

ஸா-நீ|| க்ஷாஷ்டீவ்ருத்திஜநநா"திருத்யாதியாலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்கீதை யிலருளிச்செய்தபடியே யஜநப்ராணாதிகளிலாயாஸமறவக்ஷத்தைத்தரு மென்றபடி. தாநிவஸ்தி சவபூநப்ராணாதிவிஷயஜந்தாநாதிவொ தெவ்வ. ந தத்தாம் ஜன்மாதி த்வகர்ம நந்யாதிதிபாவ: | கமலஸ்ய வளர்கிரிபூரயா: ப்ரகாசிகதோஷ (ப்ரஹ்லாதவிணீதி) ப்ரஹ்லாதமேவ்'க்ருத்' த்யாக்ஷமூர்த்தவாந்ஹவா: தநுவி ணீம் தஸ்யதோஷ தநுவிதாதி யாவத் தத்க்ஷம் தாஸ்யபூர்வக யாம் வநதாரதாவைதி வாரதேவவா ஸம்யாநம் ருஷிதம் 'யயாஹுதாராம் தநு ப்ரஹ்லாதவிணீதி' தீதி கத தீரக்ஷீரவநிதீஸாவாஹிப்யாயெண ப்ரஹ்லாதவிணீதிஹோநிதா வதார: | தயா வ வாரதேவெண ஸம்ஸ்ருஷ்டவிசேஷாநுபூயாசவி ப்ரவ்ருத்தம் யாஜ்ஞதந்தி பாவ: | வஸ்தஹவிஹவயோரவி வாரதேவ வஸிணாநீவ ந தத்விநகாத் ஸபூஸ்யாவஸ்யவதாரஸ்ய ப்ரஹ்லா தவிணீதி வாரதேவாவிமாநோத்தயபூஜ்யதந்தி செய்யம் இப்படி ய வதாரரஹஸ்யமு மவதாரமு மநாயாலெ நவெக்ஷம்தரவற்றுயி ருக்க வப்படியே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிஹவிதைகளு முவவெதாதிகளை நடத்தா திற்க ஜநார்தநாதிவிஷம்பூதேரல்லாத வாழ்வார்கள்வாரதேவத்தையநு ஸம்யிப்பானென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஆழ்வார்களுமித்யாதி) ப்ரகா சமாக வென்னது ஆஸ்ரயணதிமெயும் ஸௌலப்யமெயுங்கூட்டிச் சொ ன்னபடி-பேரணியாக- ஈஸ்வரமாக (வாசகத்தைக்கண்டிதி) வாரதேவ விஸிஷ்ட: வர: தஸ்ய பாவ: வாசகம் வாரதேவமென்றபடி-கண்டுபோ ந்தார்கள். கண்டவா க்ரமத்தைபோக்கி யவற்றைப்போலேப்ரகாசமாகவ நுஸம்யித்ததில்லை யென்னபடி. இத்தாலிவற்றைப்போலே யத்தை யிவர் கள் விரும்பினதில்லையென்னதாகிறது.இப்படிவீஸ்வரனுக்குவேதநாவேத

ஸா-கா|| வேதநிவாசஸ்ராவிருஹஸ்யஸந்நிஹிதகாதாநுஸந்தாநக்ஷ ஷ்காதுஸம்வேநயர்நப்ரவநயோஸம்ஸவாதிதிபாவ:|அவதாரர ஹஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்யாவதாராநு ஸம்யாநஸ்ய ஸபூர்வஸ்ஸம்காஷ கிம்வநதயோர்த்தோவயோம ஐதந்ஹிப்ராயெணாஹ (ஆழ்வார் களுமிதி) பேரணியாக. நாவீரஸாஹரக்ஷணாஸம்பூம் ப்ரஷ்டதாந மஹதீயிகவேநாகேவநஷாஸஹ்யமேஹதாகேவேநதிபாவ: கண்டுபோந்தா

உளி|| ணியாகவாரசுத்தைக்கண்டு போந்தார்கள்.ப்படியிருக்கிற வீஸ்வரன்
தன்னுனந்ததுக்கு வரீவாஹமாகப்பண்ணும் வ்யாவாரங்கள் ஸகருஜ

ஸா-நீ|| நாவெக்ஷயாஸ்ர வெஷெஷ முவவாதிதமானாலும்ஷ்டிதிநிவெத்
யாகையாலேயது விஶெஷித்துச் சொல்லவேண்டாவிட்டாலு மிவனுக்க
ஸாயாரணமான வ்யாவாரமெது"ஷாஹணாஸாவஸ-ஷேவ" ஐதாதிக
ளாலேகீழ்ச்சொன்ன ஜமகஸ்யூஷாதிகள் தானென்றில் வரிவணாகெுந
வ்யொஜநிரவெக்ஷனாயிருக்கிற விவன் வ்யாவாரம்பண்ணும்படி யெங்
கனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிருக்கிறவிதாதி) இப்படியி
ருக்கிற ...ன்னது ஸதாமாய்ஜ்ஞாநமாயி தாதிநாவவெடாகுமணவி
ஷூஹாஷ்வஸ்ரவ்யகாரவிஶிஷ்டனாய்சுவதாரஷஶாஸவிவரிவணாகுகாதிஸ
ஹாவம்குலையாதிருக்கிறவென்றபடி. இவ்வநவாஷம் வ்யொஜநிரவெ
க்ஷகாத்யாவாரங்கூடாதென்கிற ஶங்காபீஜஷெதாநாஸ ஶரஸ்ரனுக்
குஸ்ரவெஷெஷம்சொல்லித்தாகையாலும்ஷ்டிதியில்வத்துவமில்லாமையாலு
மினி வ்யாவாரஷெஷம் சொல்லப்படுகிறதென்றிப்படி ஸமகிஷெதாதநா
க்ஷம்வ வதாஜுவாதி வ்யவாராத்யாவதஸஷ்ம ஸகமெதத்க்ஷ
க்ஷிரஷெநாதஃ வ்யவெஶநியஉநாதிகம் விவக்ஷிதம் ஜமக ஸ்யூஷாதி
களை யிவனுக்கு ஷெதரவாவ்யகுவாவாரங்களாகச் சொன்னது கூடு
மோ ? கீழயிகாரத்திலே பிராட்டி ஸவாவஷெயிலும் ஸஹயஜுவா
ரிணியென்று சொல்லியிருக்கையாலே ஷோக்திவிரொயம்வாராதோ? இங்
கிஶரனுக்குச்சொன்னதெல்லாம் வெதநாவெதநஊதவ்யாவயுக்திவார
மாகையாலும் பிராட்டி ஶரஸ்ரகொடியாகையாலே இவ்விடமவளுக்கு
முவமுக்ஷணமாகையாலும் ஷோக்திவிரொயமில்லையென்னிலப்போது ஶர
ஸ்ரத்விகம் வருகையாலே யிவனுக்கு உதநிஸஊஹயிகசுங்கூடாதொழி
யாதோ ? "விஷெணஸ்ரநவாயிநீ" "அகலகில்லேனிறையு" மிதாஷ்வஷ
நங்களாலே இவன் வ்யாநஜுகவுமவள் வ்யாவெநயாகவுமிப்படி யிருவ
ருங்கூடவே ஸர்வஸாயிகளாகையாலதுகூடுமென்னில்இவ்வவநங்களா
லவ்யவெம்யஸங்களோ? இவற்றில் பிராட்டிக்கு ஸவாவஸாயிகுந்தா
ன் வ்ருக்ஷமாகிறதோ வென்னவிஶுதெகைகளை வரிஹரியாநின்றுகொண்டு
கீழ் வெதநாவெதநகுங்களிலேயொன்று ஸ்ரவெஷிவ்யவ்யதிஷெஷ
திரவெணாநஹாரம் தஷவாஹாரதகுங்களுக்கு ஸ்ரவெஷிவ்யவ்யதி
ஷெஷம் சொன்னப்போலே இங்குமீஶரதகுத்துக்கு ஸ்ரவெஷி வ்ய

ஸா-கா|| ர்கள்.)கஉநஹ|ஸவஜீஶரஸ்யஷிதிஷெஷஉக்ஷஃகயவ்யவ்யதிஷெ
ஷஂஷஶயகி (இப்படியிருக்கிற வீஸ்வரனிதி) முக்ஷீவிஶிஷ்டவெஸ்வஹ
மவிதாஜமதாரணகுவொக்ஷவ்யஷகுவவெஶரகுாஷய ஐத்யிவ்ய

ஜ௦ ॥ மக்ஷஸ்த்ரஷ்டீஷ்டிஷ்ஷீஸம்ஹாரஜோக்ஷப்ரதகவாதிகள். இவ்விஶேஷன் "நி லைஜைஜஷ்ஜஜாஜஹாஜாலிஷைஜாயுஷ்ஜா னவாயிநீ' த்யாதிகளிற்படியேஸ வஸாவஸ்தைகளிலும் ஸஹஜீலனுக்குக் கொண்டேயிருக்குமென்னுமிடத்தை

ஸா-நீ ॥ வ்யக்தி ஹேதுர்ஷேஷ ஸர்வஜந சரவாஸா சக்குலமாஷ்ட ஷ்டிவ்யக்திகளிலுள்ள ஹேதுத்தைப் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயப்ரஷ்டிவாச வக்கமாக வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விஶேஷனென்று தொடங்கி), இவ்விஶேஷ தக்ஷத்தையும் ஸிதவ்ருத்தங்களையும் யதாப்ரமாணம் தெளிய ப்ராப்தமெ ன்றமளவாலே, ஸவஸாவஸ்தையிலுமென்னது பரவ்ருஜஹாதி ப௦ஜப்ரக ராவஸ்தையிலும் ப்ராயக்ஷாவயக்ஷாதிவஸ்தையிலும் ஸக்ருஜஹ்ஷஸ்ஜ ஷ்டிக்ஷாரக்ஷ கக்ஷாதிவஸ்தையிலுமென்றபடி. இங்கு தாஹ்ருதவஜநத்தி ல நவாயிநீ யென்கிறவியா ஹவ்ருவஜநத்தாலே ஸர்வாவஸ்தைகளிலுமிவ ளுக்கு மியஜநவயம் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸஹஜீலனுமெ ன்னது பத்திக்குமிவ்வவஸ்தைகளெல்லாமுண்டென்கையிலே தாத்பர்யம் அல்லது தத்தவஸ்தைகளெல்லாம் பதிக்கேயாய் தத்பராஸஹஜீ ஸதிஜிதக்ஷாத்பரமன்று. ஶங்கவ்ருத்தி விஶேஷாயா ஸவஸாவ ஸ்தையிலும் ஸஹஜீலனென்றால் தம்பதிகளிருவரும் ஸவஸாவஸ்ஜநாயி களென்றதே. ஶஷ்டாஜமாவது, ஜஷஜஜ்ஞாயிகாரத்திலே ஶேஷ்ஷன் ஶேஷியாம்போது "ஶஸ்ஜஜஜஶேஷ஼ஹி" என்று தொடங்கி சொல்லுகிற வாக்யத்திலே ஶேஷியாம்போது ஸஹஜீலனென்றது பிராட்டிக்கும் ஶே ஷிஸ்ஜாநயபரமாகக்கண்டதிறே. ஆனாலுமிங்கு ஜ௦த்ரக்ஷப்ரக தவ்ருகாரண பக்ருஸ்ஸவஸாவஸ்ஜநயம் விவக்ஷிதமென்றிலதுவும் ஸ்ருத்திவிராஹம் இருவருக்குமேகாநவாசயத்திலே யிதேஶஷ்ஜஶாஸ்ஜ௦ இத ஶாஸஜத்துக்கு வாயக்ஷமன்றிக்கேயிருக்க ஸ்ஜஷ்ஜாதளொருவருக்கு கக்ஷஜமொருவருக்கு தா ஜ௦த்ரக்ஷாதிஜாத்ரமென்றிப்படி. ஜெஸாஜ ஜ௦ கஷ்டிக்கை யதிஷ்டமிறே. இங்கு ஸஹஜீலனுமென்னிவ்வளவே சொல்லாயிருக்க ஸஹஜீலனுக் கொண்டென்றிப்படி யயிக்ஷம் சொன்ன இவளுக்கநயமில்லாதபோதவனுக்கு மநயமில்லையென்று ஸ்ருதிரேக ஜ௦ ஹநதஜஶகாரணாஜ௦ இங்கு பிராட்டிக்கு ஸவஸாவஸ்ஜநயிக்ஷம் சொ ன்னதத்தாலே இவளு மீஶ்வரகோடியென்று மிப்படி. ஶேஷஶேஷதக்ஷமான விவர்களிருவரில் ஷ்டிக்ஷஹஜீக்ஷாப்ரயாநக்ஷாதிகள் பிராட்டிக்கவாஜஶஸ ஷஜஹேதமென்றும் ப௦ஜஸஜ பதிக்ஷப்ரயாநக்ஷாதிகளெம்பெருமானுக்

ஸா-கா॥ யஜஜுக்ஷஸஸவாஸஸாஷ்ட்டிஜ௦ ஸப்ரமாணஜாஜ (இவ்விஶேஷ ஶனிதி) நஜஜஸ௦ஸஜிஜ்ஜீ஼கிம்ஜவாதஶேஷம்॥ நாஷ்டிஃ॥ ஜஜநஜஜஷு க்ஷ ஜஜ்ஜநஶ்ஶீக்ஷவாயக்ஸ்ஜ்ஶேஷ௦ஶீஜஸவஸாஜதாநாஜித்ஜாஜதிஜ ஜாயாந்நிதீயஃஶேஷஶேஷாஜக்ஷப்ரஷ்டஷாதிக்ஜத்ர ஶேஷ௦ஶகாடிஜேஷி

உ௰|| "தவேதம், ராதாவிதா" என்கிற ஶ்லோகங்களிலேயுபகாரவிஶே ஷத்தாலே ஸாதரமாக விஶேஷித்துச்சொல்லப்பட்ட பராஶர வ்யா

ஸா-நீ|| ஸவாஸரஸ்வரூபவைஹேதுமென்றும்சொல்வித்தாயிற்று. உபகார விஶேஷத்தாலே யென்றது பராஶரவ்யாஸாதிகள் ஸமஸ்தஜகத்துக்கும் ஸாக்ஷிகொடுப்பதாவதாயும் பராஶரவாரிதமான நீதிபூர்வமென்றும் ப ராஶரவ்யாஸர்களாகவே வேதங்களாக்கி வைஶம்பாயநாதிகள் மூலம் தைத்திரீய ஸாத்ஸ்வபாவ நிர்ணயமகத்வைதாயநாதிகள் வ்யாஸக்ருதமான வ்யாஸஸூத்ர கீதாபாரதம் பராசரதீயம் வராஹ புராணம் நாரத கோஸுக காவிவ்யாஸவிஷ்ணு பராசர போத ஷஸம் ஸுக வ்யாஸஸம்ஹிதா ஸர்வஸ்வநிஷத் ஸாரோபநிஷ த்ரமென்றும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சொன்ன வ்யுபகாராதிஶயத் தாலே யென்றபடி. ஸாதரமாக விஶேஷித்து யென்றது "தஸ்மை நமோ ரூபிணாய" என்றத்தையும் "ஸ்ரீமத்தவம் த்ரயம் ப்ரணமாமி" என்றத்தையும் கணிசித்தபடி. (பராஶரேத்யாதி) யதா ஸர்வமயதா விஷ்ணுஸர்வமேவம் மனோ ஜக | ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஸர்வம்" இத்யாதி கீர்த்ய வணங்க நாகே நமஸ்கேவேணுகுவாக்தே | தேவகியாஜ்ஞ நஷ்டேஷ் பஞ்சநாஸமவாநுஸரீ | ஸ்ரீநாதீய ஶ்லோகமேத்ய நாநயோவிஷ்ணு வரதித்தேஜ்ஞஸ்ஸேமஷ் ஸ்ஸ்ரயே நமசெய நராதி ஸர்வமேவகாநாம் ஜநநீஜ்யேஸம்ஸவா"இத்யாதவேத்யாயஶேஷ "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே உன்தாமரை மங்கையும் நீயும், நின்தி ருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும், வேரிமாருத பூமேலிருப்பாள் வினை தீர்க்குமே, அகலகில்லேனிறையும், கோதைத்திருமாமகளோடுன்னை,, இத்யா தளவேதத்தையம்| அத ஸ்ரீவிஷ்ணுவித்தாவாயத்வாணாம் (நிதேத்தி)ஜமஸஃ வித்ததிவிஷ்ணு நவாயிநேஷ்ணுஜம ஸ்ரீதஸ்யகேஷ தநிதா (யமேதி) ஸவம தாவிஷ்ணுயயாயஸ ஸஹாவஃ | ஐயவித்யா தஸ்ஸமவேதி விஷ்ணு ஸர்வமகஸ்ஸதஜ்ஞா நாதிஸ்ஸஙவக்ருணமணாதீநாதிஷே ஶே - தயோஸ்ஸர்வதஸ்ய நவாயிஸம்வ உபவாதயதி (ஸநேஜதி) நாநயோரித்யாதி) ஸநயோஃ ஸூக்ஷ்மம் பரஞ்சநஸ ஸர்வமேவாஸ்யா தஸ்ஸேவி தத தத்தாதிஶேஷாதிஶய விஶேஷாதஸமவாணாதீ நாம் தநாதஸ்ஸஸ்ஸேத்தி-தெளிந்துகொள்வதென்னது ப்ராப்தமாவது- இ

ஸா-கா|| ஸமவஸேஷஸ்வாஹுகொவவிஶோயஜதி ஜஸ்வாஉஸயோஸ்ஸேவ ஶரஸேவவிஸ்வரூபணவஸேவ "தேவகியாஜ்ஞ நஷ்டேஷ் பஞ்சநாஸமவாநுஸரீ| ஸ்ரீநாதீய ஶ்லோகமேத்யநாநயோவிஷ்ணு தேவர"இத்யா தி நாயவக்காதர்'இத்யாதி நாதமண விஶேஷதிவிஸாமஸ்ஸைஷஸாக்ஷத

சூ|| ஈஶ்வர லக்ஷணங்களிலே தெளிந்துகொள்வது. இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாநயா-
ஸ்ரீமும் வாத்ஸல்யாதிகளுமெம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்குங்கூடுக

வ்யா- நீ|| இவ்வாக்யத்தில் ஸம்ஸாராதிகளுடையார்க்கும் விஶேஷஜ்ஞராயி
நீயென்று ஸாமாந்யேந சொன்ன வாக்யத்தை விஸ்தரேண விஶேஷித்துச்
சொல்லுகிறவிடங்களைப் பார்த்தால் ஸம்ஶயவிஷயாதிகள நிஶ்சயம்பிறக்கு
மென்றபடி, இப்படி இவர்களுக்கு ஸாதாரண ஸ்வரூபலக்ஷணமுமவாதிதமானாலு
ம் ஶ்ருதியில் வஸ்துவ்யவஸ்தையில்லைவிட்டாலுமிவர்களுக்கு நிரூபகங்களா
ன ஸ்வரூபங்களானவைகள் அவனுக்கு வாத்ஸல்யாதி
ரூபமான ஜ்ஞாநாதிகளுமிவளுக்கு ஸௌகுமார்யாதிரூபங்களான
வாத்ஸல்யாதிகளுமென்றிவளுக்கு ஈஶ்வரத்வமாவெ ஸர்வ
காரணத்வ ஸாக்ஷாத்காரகமில்லையாக ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன
வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதி) இவ்விடத்திலென்றது பிராட்
டிக்கும் ஸர்வாதிஶயித ஸ்வரூபம் சொன்ன வாக்யத்திலேதானே
இருவருக்கும் ஸாதாரண்யத்தில லக்ஷணமும் சொல்லியாயினி வ்யாவா
ர்த்தகமாத்ரம் சொல்லவேண்டினவிடத்திலென்றபடி. வாத்ஸல்ய
காதிகளித்யாதி ஶ்லோகத்தை ஸர்வஸாதாரண்யமுமெவர்களுக்கு
தானது விஶேஷம் (கூடுகவித்யாதி) ஜ்ஞாநாதிகளிருவருக்கும் ஸம
மானாதிகளில் ப்ராப்தியும் தவிரியோமஸ்தியு மொற்றிருக்கச் செய்தே
யும் யமோதிகவிதியோ நாமமாஹாத்ம்யாதிகளை யதேஷ்டம்வரு
தேவயாலே தன் தன் ஸாம்யமாக விபஜித்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே
இவர்களும் ஸர்வகாரணத்திலும் தங்களுக்கு ப்ராப்தியும் ஸக்தியு மொற்றி
ருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வேச்சையாலே யநாதியாக விப்படி விபஜித்துக்கொ
ண்டிருக்கிற மாத்ரமத்தனை போக்கி பிராட்டிக்கு ஜகத்காரணத்தில் ப்ராப்தி
யாதல் ஸக்தியாதலில்லாமையாலேயன்று- ஆகையாலீஶ்வரத்வாஸம்ப்ரஸங்க
மில்லை. ஈஶ்வரத்வமாவது ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வநியந்த்ருத்வாதி அல்லது த
த்வையாதமன்று. அந்யோந்யவாத்ஸல்யாதிவ்யாபாராணாமீ
ஶ்வரஸ்யாவ்யாஶ்வரத்வப்ரஸங்க இதி பாவஃ | இப்படி பிராட்டிக்கு வா
த்ஸல்யாதிவ்யாபாரமும் கூடுக விபஜித்ததாமெதிர்மாயிற்
று இவிதுக்கு ப்ரயோஜநமான ஸௌகுமார்யாதிப்ரயோஜநாதிஸ்வரூப
மும்மப்படியாக ப்ரஸங்கியாதோ? அப்போது 'யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு

ஸா-கா|| க்ஷாமாம்ஸபோத நம் ணாவிஷேதி ந்யோ நதா ப்ரஸங்கஜந்யாதா
(இவ்விடத்திலித்) 'ஈஶ்வரோ நாஜஹதா விஷ்ணுபத்நீ' த்யாதிந்யாஸேந
'ப்ரஸூதநமே' த்யாதிநா ஷாட்குண்யஜகதாம்கரணாநாம் வி
ஸ்ருஷ்டிகர்மணாநாம் ஸாமாந்யத்ரஸாநுக்ரமநகம் 'யதாஸர்வகதோ விஷ்ணு

ஹம்|| விஹஜித்த ப்ரகாரங்கள். உபதிஶ்யமாந யதார்த்தத்திற்காட்டில் அதிஶ்யமாந யதார்த்தத்துக்கு விஶேஷம் ஸ்வதஸ்ஸாத்யமென்று உப ரருளிச்செய்ததுக்குமிப்படி விஷமத்தால் வந்த வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம். இது "யாவதாதம தாவ்ருத்தி:" என்கிற ஶ்லோகத்திலே நிர்ணீத

ஸா-டீ|| ஷண்ணாம் நிதாநஸமர்ப்யபூர்ணீ' க்ருதாதிஹிர அதிஶ்யமாந யதார்த்தமானவிவனுக்கு அவனில்காட்டில் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான வைஷம்யமொன்றுமில்லா தொழியாதோ தயாவஶாதி உபரருளிச்செய்தது விரோதியாதோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (உபதிஶ்யமாநேதி) விஶேஷம்- வைஷம்யம் உபர் ஹஸ்யஸ்ய (விஷமத்தாலித்யாதி) நது ஸ்வாபாவ்யாத் வைஷம்யத்திலெ ன்னபடி. அங்கு ஸ்வதஸ்ஸாத்யமென்றது ஸ்வாபாவ்யாத்வாரமன்று. கிஞ்ச அதிஶ்யமாந யதார்த்தஸ்ய உபதிஶ்யமாந யதார்த்தாபெ க்ஷயா வைஷம்யத்தில அதிஶ்யமாந யதார்த்தமொழிய வேறொரு ப்ரமாணந்தேடவேண்டுவதில்லை யென்னிவ்வளவே சொல்லுகிறதத்தனை யென்று கருத்து. இவனுக்குள்ள வைஷம்யமெல்லா முஹூர்த்தாயீநவி ஷமப்ராப்யமென்று விஷமானுலன்றோ உபர்வாக்யத்துக்கிப்படி தாத்ப ர்யம் சொல்லலாவதுவத்வபெக்ஷயா யிவனுக்குள்ள வைஷம்யம்ஸ முஹூர்த்தாயீந விஷமப்ராப்யமென்றும்போதித்தோடு ஸாதநஸம்விஶேஷம் வேத்யமாகையாலே ருக்ஷ்யபெக்ஷயா யவனுக்குள்ளவாம்ஸ்வப்ராயாநத்தாதி வைஷம்யமு முஹூர்த்தாயீநமாக ப்ரஸம்ஶியாதோ? அது ஐஷ்டப்ரஸம் ஶத்தானென்றி லிப்படிக்கிஸம்ப்ரதாயமுண்டாகிலன்றோ யிப்படிசொல்லலா வது- ஆகையாலிது நிர்ணயிக்க முடியோமென்ன வருளிச்செய்கிறார், (இ துயாவதேத்யாதி) இது யென்றது இந்த வைஷம்யம்ஸமுஹூர்த்தாயீநவி ஷமத்தால் வந்ததென்கிற வசநமென்றபடி. (யாவதாதாவிதி) யாவதா தள தாவ்ருத்ய) பரவஶதாஶத்ருஶநஸ்ரீதாந்து க்ருதாஸமவதி மணாந்து பம்ஸ்வஸ்யஸுமாந்து | த்வயி ஸ்வேதகாஞ்சாந்த்ரிவேதி பாரா சத்ர்கராணாக்ஷரீநாமோக்ஷம் ஸ்வதியாவயோராதுநிஹிதா' என்கிற ஸ்ரீமணாருகொஶஶ்லோகத்திலே யென்னபடி-சத்ருஸ்ரீதாநிதாக்ரு குதிஶவேந சவராயிஷா கைராயாதிகம் ஶ்ரூயதே க்ஷரீநிதா த்ராதிஶவேந வாசஸம்ராதிகம் ஶ்ரூயதே வா ஶப்தஶ்ராயு:|

ஸா-கா|| வீ'தராதி நாஸைஹயாமணவிஹாமேருகூரிதிஹாவ:| "யயாஸ ரமதேதவிஷ்ணுயெவெயம் அிஜேர்தஃ"ஐதிரஷ்டாஞ்ஞாஷ்டாம்திகஹா வெநநிஷ்ஶாக பரஸ்வரவெருக்ஷணம் ஸிஜதி பஶ்பராபாயவ சநவெந்தாதரஶவெருக்ஷணெநவசிதாயதிதராஹ (உபதி ஶ்யமாநயதேதி) ருக்ஷ்ராவிஹாகவா... ஸ்வாதுகயாக்யஸ

௩௦ ‖ தம். "இறைநிலையுணர்வரி" தென்றாழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே யேதேனுமொரு வ்யாநிபத்யமாகாது. "க்ஷாநபக்ஷத்ரேஷ்டக: கே

ஸா-நீ‖ க்ஷ்வத்வஹோத்ரீத்ருவய: உத்தரஶ்லோகேஷு ஜ்யோதிஷப்ரநாஞ ஜத்ராவிஷ்ணோத்திஷ்டோவிஷ்ணவர:.யாவயோஷிதத்தஸ்மின்வ்யா ஹாராதிஹாமஸ்யஉஹமெஹ்வாவ்யாக்யாஸிஜி:(ஸுத்ர)ஸர்வவை-ஹிஞா ஸவதி| ஸ்ரீவிஷ்ணுவிஶிஷ்டத்வாவ:வைவிஷ்ணுஹவிஶிஷ்ட த்வாவஸ்ய ஜொகநாதியா வத்தஜத்ஸ்யஸ்ய:| ஸர்வஸ்வர்த்ரமீகரித்த விஶாக்ஷி களெல்லாரு மீஸ்வரனொருவனென்றேயன்றோ சொல்லுகிறது' அப்படியே நம்முதலிகளும் பிராட்டியை ஜீவதத்த்வமாக நிரூபித்து எம்பெருமானொரு வனுமே ஸர்வேஸ்வரனென்றன்றோ நிஷ்கர்ஷித்துப்போருவதாகையாலிதுக்கு விருத்தமாக வாயிரம் சொல்லியிருந்தாலு மிவளை ஸர்வேஸ்வரத்வமாக வொழிய வீஸ்வரத்வமாக வங்கீகரியோமென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இறைபித்யாதி) (இறை)ஸர்வேஸ்வரத்வம்(இறைநிலையுணர்வு)ஸர்வேஸ்வரத்வஸ் திதியறிகை(அரிது)அஶக்யம்-அவஹிதராய்ப்ரகாரமும் ஸம்ப்ரதாய த்தோடே வேதாந்தஶ்ரவணமநநங்களைப்பண்ணினார்க்கல்லது ஶக்யம ன்றென்றபடி. (ஆழ்வாரிதி) மயர்வறமதி நலம்பெற்றவராய் நம்மாழ்வாய ஸஹதி கஷ்டஸரான வாழ்வார் தாமே ஸம்ப்ரதாய ஸம்ப்ரதாய யுக்தமாக வேதாந்தஸம்ப்ரதாயங்களிலே வரிஶ்ரமம்பண்ணினார்க்கல் லது ஸர்வேஸ்வரத்வம் நிஷ்கர்ஷிக்க முடியாதென்னவருளிச்செய்யாநிற்க வவ் விஷயத்தில் ஸம்ப்ரதாயஶூந்யரான விதரவிஶாகிகள் சொன்ன தை யொரு யுக்தியாகச் சொல்லுகையும் நாம் தாமே நிஷ்கர்ஷிக்கிறோ மென்கையு மதி ஸாஹஸமென்று கருத்து. ஏதேனுமொரு வென்றது ஊதரவிஶாகிகள்சொன்னார்களென்றுதல் நாம் நிஷ்கர்ஷிக்கிறோமென்று தல் நம்முதலிகள் நிஷ்கர்ஷித்தார்களென்றுதல் இப்படி விருத்தங்களும் விஶங்களுமாய நாவாதநங்களான வென்றபடி. அம்முதலிகளும் ஶ்ருயணதெஶயோடும் ஹோமதெஶயோடும் வாசியற வொருவி யாநமே யாதெஶமென்றிப்புடைகளிலே யருளிச்செய்யக் காணாநிற்கவி துக்கு விபரீதமாகச் சொன்னார்களென்கை யவிஶமிறே (வ்யாநிபத்ய யமிதி) ஆயிரம் சொல்லியிருந்தாலும் விடோமென்று ப்ரமாணஸம்ப்ரதா யங்களை யநாதரித்துநிவெஶப்படுகிற விதோதஹலிஶிக்குறுப்பாக மாட்டாது. கேழ்ப்பாரெல்லாருக்கும் வீஶநாசாத்ரமொழியுமென்று கரு த்து. ஆகாதென்றதொரு அக்ஷவிஶிக்குறுப்பாகாதவளன்றிக்கே ஷ்ய

ஸா-கா ‖ ப்ரமாணவிரோயாதநாதேயாதத்ஸிப்ராயெணாஹ (இறை நிலையுணர்வரிதி) ஸர்வஸ்வரஸ்வரூபவஸ்திதிஷ்டவிஷ்ணோயெத்ஸ்ய: (நாம்

உ॥ விஷகூர்யசாமஷத கூவுடுகெத'' என்கிறபடியே தகூலவொஞ்சீத்துக்க
நினைத்ததெல்லாம் ஸாயிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம் வ்ருஊணா

ஸா-ஸ்ரீ॥ வஸ்ரூவஸ்ருதொஉவலைஉதராஷியாகவஸிஞாவாயஙொய
காரத்தில்வக்ஷூரணாரீத்ராக நயவாவஹமாமென்றபடி. பிராட்டிமா
தவத்துக்கமென்கையிலுவவத்திகள் வஹங்களுண்டாயிருக்கவிது வ
திவலயமென்றத யகூமன்றே? வ்ருத்ருதஉவவத்திவிரோயஸ்வ
வாக வ்ருஸம்மிக்கையாலிவனை மஸ்ரூரதகூமென்கை வ்ருயாதிவல
ன்றே! இவனுக்கீஸ்ரூரகவஸிஷுயலம் ஜமஸகாரணகவொகூவ்ருஷக
ள் கொள்ளும்போது வ்ருஹகவஸவலநியஹ்ருகவாஷிகள் வ்ருஸம்மியா
ஜமஸகாரணகெவ விஷஉஸ்ரூஷ்ராஷிகளும் கொள்ளவேண்டுகையாலே
ஸ்ரூஹகதவ்ருகவாஷிகளும்ததவவவாரஷகாரகவாஹாவழும்ஜொக
உகெவஉவாயஙிகவாஷிகளும்வ்ருஸம்மியாதோ? இவனுக்கீஸ்ரூரகவத்தில்
திஸ்ருதிகளும் வசுவெலாகூவாரணாஷிகளும் ஸம்வ்ருஷாயங்களு
ஸாவாகயிருக்கையாலே தஙிராஙங்களான விந்த வ்ருஸம்மங்கள்
கூலங்களாகமாட்டாவென்னில்வ்ருவஙங்களானவிந்தகூரங்களோடுவி
யித்தாலிந்த ஸ்ரூதிஸ்ருத்ராஷிகள்தானே யமாஸ்ரூதவாங்களன்றி
யநவாங்களாகவாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (கூஸ்ராமிக
(நினைத்ததெல்லாமென்னது) வ்ருஊணிகமாதல்ஸவ்ருஊணிகமாதல்
பிடித்ததெல்லாமென்றபடி. உஹஷிலஹிஸ்ரூஷ்ராஸ்ரூநகெவநவஙிதஸா
ஸ்ரூதகூலஸ்ரூகயஉவ்ருஊணிகாயலம்வ்ருத்ரவிஸாயககவஸம்ஸ
ஸம்காவாரணாயலம்கூஸ்ராமித்ராஷிவவநாவாஷாநம | கூல
வாஞ்சீத்துமுண்டானாலது வ்ருஊணிகத்துக்குப்போலே யவ்ருஊண
துக்கும் ஸாயகமாமென்றுமிடம் உஹஷிலவவநவிஸமென்று கூ
(தஜஉதி) ஜஸ்ரூ விதஞாஹராஜித்ரயல: | தயொமொதஅவநாவ
வலஸ்ரூமாகொகூவாஷிதி ஷ்ருஷ்டவம் (நாமித்ராஷி) ஜீவாதிரிகெஸ

ஸா-கா॥ வ்ருஉணஸாரணராய்போருகிறது) வயம்வ்ருஉணொவாயகு
வ்ருத்தாஉஹஜதெவ்தக்ஸ்ரீஸாமகூமஸ்ரூமீஸவஹமதாநாம,உா,
வஷஉாவிதீம | ஸ்ரீயம் ஜொகெஷெவஜஷாஉஷாரமரம| ஸ்ரீயம் ஸ
கஉத்தகவஉயநு'' உத்ராஷிஹிஸ்ரூஸ்ரீகவஸ்ராநாஉதிஷாநெநஜமஸகா
கவஸ்ரூ ஜொகூவ்ருஉகவஸ்ரூ ஸவலாவெகூிதவ்ருஷகவஸ்ரூ வ ஸ்ரூவ
ஸ்ரூஷாவஸமகெவ ''தவஸாஜெவாஜெவதா கஜகூய'' தித்ராரஸ்ரூ
யமஸவ்ருஹவரஉம தவொய''ஷிதி வ்ருஹவ்ருகூத்ரு ''ஸ்ரூஷயாஜெ
ஜெவகவஉஸ்ரூஜெத | ஸ்ரூஷாவ்ருதிஷாஜொகவஸ்ரூ ஜெவீ | காஉவதா
ஷாஹாநா| விஸ்ரூஸ்ரூ ஹதீலஜமத: வ்ருதிஷா ''ஸாஜெநாஜொகஉ

ச௯|| ணராய்ப் போருகிறது. ஆகையாலிவ்வீஶ்வர தத்வங்களையுமீஶித வ்ய தத்வ

ஸா - நீ|| ஸாங்க்யாதிவ்ருத்தாணங்களையும் வைஶேஷிகாதிமிதாத்தஸக்ராவாதிவ்ருத்தாண ங்களையுமநுயோகரித்துஜீவேஶ்வராதிகளைஸாயிக்கும்படியான தத்வா ந்நிதர்மில்லாமையாலேயன்றோ நாதமுநிகள் முதலான நம் பூர்வாசார்யர் களெல்லாரும் அந்த வ்ருத்தாணங்களையே தத்வநிர்ணயஸாயகமாக வவலம் பித்துப் போருகிறது. அவ்வாணநிதமிருக்கச்செய்தேயுமது நினைத்ததெல் லாத்தையும் ஸாயிப்பதொன்றாகையாலே யோரகூத்தை ஸாயிக்கும் போது தவிவரீதத்தையுமப்போதே ஸாயிக்கவற்றாய்க்கொண்ட வ்யவ ஸ்திதமாகையாலே யன்றோயவற்றை யநாதரித்துநாமிப்படிப்போருகிறது இப்படியிருக்க இங்கு பிராட்டிக் கீஶ்வரவாதிகள் சொல்லுகிற வ்ருத்தாணங்க ளை தத்வாம்பதித்தைமிட்டநுயோகரிக்கப் பார்க்கில் ஜீவாதிமிதெஶ்வ ரஸக்ராவாதி வ்ருத்தாணங்களை யநுயோகரிக்கிற வைஶேஷிகரைப்போல ன்றிக்கே வ்ருத்தாணைகஶரணராய்ப் போருகிற நம் பூர்வாசார்யர் நடக்கு ம் ஸாமர்த்தோடு விரோதமும் பரஸ்பரவிருத்தநமும் வ்யவஸ்திக்குமென் று கருத்து. இப்படியிவளை ஶரீர தத்வமென்றுவிவளுக்குள்ள ஶேஷத்வ வாரதந்த்ர்யாதிகளில்லாதொழிய வ்யவஸ்திபாதேதா? அவை ஶரீரத வைத்வஸ்ஸாவங்களன்றோ? இப்படியிருக்க இருவகைப்பட்ட விஶேஷங்க ளெல்லாமிவளுக்குண்டென்று கொள்ளும்பக்ஷத்தில் வீஶேஷித வ்யஸ்வா வஸம்கரம் வ்யவஸ்திமாதோவென்கிற தடஸ்தயை வாதிஷரியாதி ன்றுகொண்டு வரவேஶூதமான வீஶேஷிதவ்ரூவத் தத்வத்ரயநிரூ பணத்தையு முவஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலித்யாதியால்) ஆகையாலெ ன்றது தத்வநிர்ணயத்தில் கேவலதத்வ்யோஜநம

ஸா-கா || உயாத: "ஶரீரஸா நாஶேவீ ஸாவநஸ்யாயிவத்" இத்யாதிஷி ரோக்ஷவ்ருக்ஷ ஜமகவ்ருதிஷாக தஸாரகக்ஷதஷாயிவதத்ராதீநாம்வ்ருதி வாஷநெநஸ்ரீஸக்ஷவ்ருத்திஜ்ஞாநாக "தயாவக்ஷ்யாஃஸ்வரவைவம்வவக்ஷ்ய ஶ்ருணா ஸஹிதஃ | மாணதஸ்ய ஸ்வரவெண வ்யாவஸாயாரணீச தா || யயா ஶயாஜமஅ்ராவம் ஸ்வரவெண ஸ்வாவதஃ | தயாவ்ராவ் திஷம் வவஷம் நியம்தீஷ தயெஶ்வரீ || யயா ஶயாவி ஸாவ்ராவாதயா வ்ராவைாஹரீஶ்வரஃ||சச ஸுக்ஷ்ராஸ்வெஸநெஶவெவக்ஷண்யிஷம்ஶ்ருண| சஷேஷஹதா ஸவெஷாதீஶ்வரீவஷ்ஷாசச | கஸராஸ்ய ஜமதஸ்யாஹரீஸ்ய ஶெராவெஷவிஶ்ருதஃ| தயாஸவிஸ்ய நீஷாவஶெஷஹவைசவைதசச | யயா தநாதஸவெஷாம்ஜ்ஞாநதொவ்ராவிரிஷ்யதெ| ஸ்வரவெதஸ்யநத யொமணதொவ்ராவிரிஷ்யதெ" இத்யாதிஷிரிஷ்வெக்ஷந ஸம்ஹிதாயாம் ஶக்ஷ்யாஃ ஸ்வரவெண யஷஜஸதஜாநெநவ ஸவஷ்வ்ராவெகக்ஷ ஸவஷ

விஶேஷங்களையும் யதாப்ரமாணம் தெளிய ப்ராப்தம். இவ்விடத்தில் ஸர்வஜ்ஞக

ஸா-டீ || ன்றிக்கே ப்ரமாணமே ஸாதகமாகையாலே யென்றபடி. (தெளிகை) அஸங்கீர்ணஸ்வபாவங்களாக நிஷ்கர்ஷிக்கை- சரா சரதத்வங்களையு மீஶ்வரதத்வங்களையும் ப்ரமாணாநுகுணமாகவிவ் வதிகாரத்திலும் நிரூபித்தபடியே விஶேஷித்து தெளிந்தால் ஸ்வபாவ ஸங்கராதிஶங்கை யொன்று முண்டாகாதென்று கருத்து. ஜீவலக்ஷண த்தில் ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வாதிகள் கிடக்கிறன வென்று கீழே சொல்லியிருக்கை யாலும் பிராட்டிக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷித்வாதிகளொழிய ஜீவனுக்குப் போலே ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வாதிகளில்லையென்று 'யாவதாத்மபாவி' யென்கி ற ஶ்லோகத்தைக்கொண்டுபபாதிக்கையாலுமிவள் பக்கலீஶ்வரஸ்வபாவ ஸங்கரமில்லையென்றும் ஈஶ்வரவ்யாபாராஸாதாரண்யேபி ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸாதாரண்யமுண்டென்றுபபாதிக்கையாலே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிஸாதாரண்ய ரூபமான வைஷம்யமுண்டென்று மிவ்வதிகாரத்திலே தெளியலாமிறே? இவ்விடத்தில் வக்தவ்யமெல்லாம் ஸ்ரீதத்வநிரூபணத்தில் பரக்கச்சொன் னோம். இத்தத்வங்களையெல்லாம் ப்ரமாணங்களையிட்டு தெளிய ப்ராப்தமா மென்னது கூடுமோ? ஶப்தப்ரக்ருதிகாரணபூதஸாவயவ நிரவயவாதி விஶேஷங்களை யிவ்வதிகாரத்திலே நிரூபியாமையா லுமவற்றிலாஸக்தி ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளில்லாமையாலு மங்கு ப்ரவ்ருத்தியும் ப்ரவர்த்திக்கமாட்டாமையாலும் தத்வம் நினைத்ததெல்லா த்தையும் ஸாதிக்கவற்றாய்க்கொண்ட ப்ரஸித்தமாகையாலுமந்த ஸாவய வாதி விஶேஷங்களிலொன்றே நிர்த்தாரணம்பண்ணப்போகாதிறே 'கிம் ப்ரக்ருதிகுணத்ரயாதிமதியாலே யதிக்ரமிக்கும் ஸாதகனுக்கு ஸாதனகோஶாதிகளில் விஶேஷங்களெல்லாமறியவேண்டியிருக்க அவ ற்றை இங்கே நிரூபியாமல்த்தானொழிவானேனென்னவுத்தரமருளிச் செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்யாதிவாக்யத்தாலே) இவ்விடத்திலென்றது- தெளியவேண்டினவிடத்திலேயென்றபடி (ஸர்வஜ்ஞதி) தேஹாத்மவிவேகா

ஸா-ஸ்வா || நியதம் ஸம்ஸாரவ்யாவ்ருத்யை ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸமஸ்தவஸ்து ஸாக்ஷாத்காரகஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரயோக்யகாரணாதிஜ்ஞானம் கார்யாதேகாந்த தேஹேந்த்ரியாதிஷ்வ: ஏவம் ஸூக்ஷ்மாதிஷ்வாதிஷு ப்ரமாணஸ்வாயத்தஜ்ஞா நாதிஸாஸம்ச ஸர்வஜ்ஞஸ்ய நாராயணஸ்யாபி ப்ரகாஶேந ஸர்வேஶ்வர ஜ்ஞா நேபி உபாயத்வேந உபாதாநத்வமபி ஸம்பவதீதி ஸாத்வாத்ரஜ்ஞாநேபி உபாயத்வோபாஸ்த்ரம் (இவ்விடத்தில் ஸர்வஜ்ஞ ஞ்ஞவுமிதி) க்ஷேத்ரஜ்ஞ நாராயண ஸ்வஸாக்ஷாத்கரம் வாக்யேக்ஷ்யம் ஜ்ஞாதவ்ய மித்யுக்தே ஸர்வஜ்ஞாதவ்யத்வம் ஸத்யத்வஜ்ஞாபகவாதயதி (அவ

ஶ்ரமமும் வேண்டா, ஸத்யஜ்ஞாநார்த்தங்களிற்போலே ஸர்வ்வார்த்தங்க
ளானவவற்றிலஸம்ஶயிபண்ணவும் வேண்டா. ஸுவிஸ்த்ருதமான கடலிலே
படகோடுவார்வழிமுதலாக வேண்டுவன தெளியுமாப்போலே யிவ்வளவு வி
வேகிக்கை யபேக்ஷிதம். இது ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காக லிவற்றின்

ஸா-தீ|| ஸத்யார்த்தஜலஸ்தாதிஜ்ஞாநம்போலுமர்த்தமன்றிக்கே ஶ்ரவணப்ரக்ரு
த்யாதிகளுடைய ஸாவயவத்வாதிநிரூபணஶத்யஜ்ஞாநார்த்தமாகையா
லேயித்தத்த்வங்களிலுள்ளவிஶேஷங்களில்ஸமஸ்தத்தையுமறியவேண்டாவென்
றபடி. (ஸத்யேதி) (ஸத்யஜ்ஞாநார்த்தங்கள்) ஶ்ரவணப்ரக்ருத்யாதீநாம்
ஸாவயவத்வ நிரவயவத்வாதிகள் ப்ராயஶிகாஞ்ஜநாதிகள இவற்றிலஸ்தாவஸீ
ந்யம் ஜ்ஞாபிதமிறே (அஸம்ஶயேதி) அத்தை யுபதேஶித்து வ்யாஸப்பட
வேண்டாவென்றபடி. ஸர்வநக்ஷத்ராதிவிஶேஷங்களில் ப்ரமாதிமதிஜ்ஞாநா
திஷ்டாயஸ்திமிதார்த்தங்களானுமபேக்ஷிதங்களல்லாமை
யாலேயவற்றை உபதேஶித்து வ்யாஸப்படவேண்டாமையாலவற்றை யிங்
கு நிரூபியாதொழிந்ததென்று கருத்து. ஸர்வோபயோகங்களையறிய
வேண்டாவென்றதுகூடுமோ ? அவற்றையறியாதபோது உபயோகவைக
ல்யம் வருகையாலே காரியஸித்தியில்லாதொழியாதோ ? அந்யதா மற்றது
விவேகிக்கையுமபேக்ஷிதமாகாதொழியாதோ ? ஸர்வோபயோகிநாம
ந்தேக்ஷுந தத்ஜ்ஞாநம் ஹ்ரஸ்வமாகையாலும் தத்ஸாபேக்ஷத்வோ
பயோகாநாம் ஜ்ஞாநாபேக்ஷிதப்ரயோஜநஸித்தியுண்டாகை
யாலுமிவ்வளவு விவேகிக்கையேயபேக்ஷிதமென்றிப்படி லோ
கத்தில்கண்டதுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸுவிஸ்த்ருதேத்யாதி)
(படகோடுவார்) கப்பல்நடத்துவார்- ஸாபேக்ஷிதஸித்திக்கி யிவ்வளவேயமை
யுமாகில் தத்த்வத்ரயத்தில் விஸ்தரங்களானவார்த்தஸித்தஸார்த்தகாராதிப்ர
பஞ்சவிஸ்தாரநாதிகளெதுக்காகவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது ப்ரதி
ஷ்டிதேத்யாதி) (ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவென்றது) ப்ரபலதாதிநகவாதி
விப்ரதிபத்திகளாலுண்டாம் கலக்கங்கள்தீர்ந்து தத்த்வவிவேகம் நிஶ்சலமாகை

ஸா-கா|| ஸுவிஸ்த்ருதமானேதி) ஶ்ரவணமாத்ரேநகவிஷயஶாஸ்த்ரஷ்யஸ்ரா
ஜ்ஞாநேநக்ருத்ஸ்நஸம்ஸாரமதப்ரதநம்ஸ்வாத்மஸ்வஜ்ஞாநேந உபாயாநு
ஷ்டாநஅபராஸ்வாஜீவநம்| தாத்பர்யஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநார்த்தாநாமேவப்ரமாண
த்ராணம் நிர்ணயः கர்த்தவ்யः நது ஸர்வவிஸ்திரவः| (படகோ
டுவார்) நாவிகாः| நந்வேவஞ்சேத் "உபதேஶாதிம்பாஹ்யாவிரவிஸ்த்
ருதஶ்ருஸ" இத்யாதிப்ரகாரேண ப்ரஸ்த்ரயஸ்ஸம்ப்ரமேணாஸ்த
ஜ்ஞாநேநாவ்யவாயாநுஷ்டாந ஸம்ஸ்வாத ஶாஸ்த்ரவிஶேஷ ப்ரவ்ரு
த்திஸ்ஸாதித்வாத் (ப்ரதிஷ்டிதமாகவிதி) ஸத்யாவஶ்யகாநாம்

த்ரம்|| விரிவுகளெண்ணுகிறது. இப்படி மூன்று தத்வங்களாக வகுத்துஸம்கித்

ஸா.தீ|| க்காகவென்றபடி (விரிவுகள்) விஸ்த்ருதப்ரபந்தங்கள் அந்தப்ரபந்தங்களிலே பரபக்ஷநிரஸநம் விஸ்த்ருதமாயிருக்கிறதே - இதுஸர்வ ப்ரஸித்தமாகைக்காக விஸ்த்ருதப்ரபந்தங்கள் பரிஶீலநீயங்களாகிறதென்றது கூடுமோ? அந்த ப்ரபந்தங்களிலே தத்வமே ஜ்ஞாதவ்யமென்றுமிரண்டாவதே ஜ்ஞாதவ்யமென்றுமிப்படிகளிலே நிரூபித்திருக்கையாலே யவைகளிந்த தத்வத்ரயநிரூபணத்துக்கு விரோதங்களன்றோ? இந்த தத்வத்ரயத்தையும் ததநுபந்திகளான பக்ஷங்களையுமே ஸாபேக்ஷதயா தயா விபஜித்து நிரூபித்தஸாத்ரமத்தனை போக்கி விபரீதமாகவோ ரஹஸ்யம் சொல்லாமையால் விரோதமில்லையென்றிலக்ஷ்யம் விசேஷமன்றிக்கேயிந்த தத்வத்ரயத்தையே யிப்படி ஸாபேக்ஷ விபஜித்தார்களாகிலந்த விஸ்தரப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரயோஜனமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி மூன்று தத்வங்களிலித்யாதி) ஸங்க்ஷேப

ஸா.ஸ்வா|| யதாக்ரமம் சிஜ்ஜ்ஞாநேபிதஸ்யாநேர்ப்ரஹ்மம் ப்ரத்யாயயதா ஶக்திஶாஸ்த்ர பரிசயோபாஸ்யாக்ஷணக்ஷண்யாऽவிஶ்வாஸஸங்கிதாநுஷ்டிதஸ்யாபாயஸ்ய "தயாபாம்ஸாரவிஸ்த்ரம் ஹாஸ்ப்ரவத்திஃப்ரவ்ருத்தா ஸவே" இத்யுக்தப்ரகாரேண உபாயாநுஷ்டாந ஆதாரமாநே ராக்ஷம்ப்ரவ்ருத்தஹமவிலம்பப்ரஸம்மாதிதிஸாவஃ || யதாக்ஷம்பம்வக ஜ்ஞாநஸ்யபம்யாஸஹத்தாபாரஸ்ஸாரவாயபரிஷ்ரஹஃ ஹயம் | யதா வதத்த்வஜ்ஞாநஸ்யஹேதுத்வஸ்வதம்த்ரதத்வநிஶ்ஶ்வாஸ ராஷீநாம் நிவ்ருத்திஃ ஹயம் | ஸகலம்வேதவிதிஷி ஶ்ஶ்ராரூபேண ஸக்ஷதத்வ ந ஜ்ஞாநஸ்வஸ்யக்ஷத்வஸ்வஸாக்ஷஹோக்ஷத்வஸ்த நிவ்ருத்திஃஹயமேவ ஶ்ரீமஶிதப்ரரூபேணதியா நிரூபணஸ்யஸ்வாயீந க்ஷத்ருத்வஸ்வாயீ நஹோக்ஷத்வஸ்த நிவ்ருத்திஃஹயம் | ஜ்ஞாநாத்ம த்வநிரூபணஸ்யக த்ருத்வஜ்ஞாநம் ஹயம் உபாயத்வேநாபேயத்வேந நிரூபணஸ்யஜ ஷோபாயத்யாமபலக்ஷம் ஸுபலபாயஸ்வீகாரஃ ஹயம்| ரக்ஷ்யரக்ஷக ஹேயோபாதேயத்வரூபேண உதாஹரநிரூபணஸ்ய நிஷித்தநிவ்ருத்தி விஶிஷ்டவிஹிதாநுஷ்டாந பலக்ஷணேநமய்யம்ஹயம் "தத்ரைம் ஜ்ஞாவாஸ்ப்ரக்ஷ்ருதிஶிஹமாணேஸ்த்வபரமபேஷாபேதா காமேஷ்வா ஜ்ஞாக்ருதிஸ்யாஜஷாபமதிஶாஜ்ஞீவ ம்ரம்ஶாந்யஸ்தா| ஸம்ப்ரத்ராக்ஷநி த்யஸ்தீஷ்டமாணஸஶிகாஸஸ்யாக்ஷதமேவ ஜ்ஞாதாஜ்ஜயாமஹா ஸோஷதிரிதிக்ஷிதம்ஸம்க்ரஹாஸ்ஜ ப்ரவ்யுக்ஷ" இத்யுக்த ப்ரகாரேணப்ர க்ருதிகாலஜீவேஶ்வர நித்யவிஶ்ஷதியஷ்டதஜ்ஞாநாஜ ப்ரரூபேணஸ ப்ஸ்ம்ப்ரகலேநவிஜ நஸ்யாஷிகபாராஷாக்ஷாதியோமக்ஷஜ்ஞா

மூ || அதுபோலே ஸ்வாபிமதவேதத்தாலே ஈச்வரனை தத்த்வமாக அநு-
ஸந்திப்பார்க்கும், ஸம்ஸாரி சேதநங்கள் ப்ரத்யகாத்மாக்கள் உபாயோபே-
யங்களென்றாற்போலே இரண்டையும் தத்த்வமாக வகுப்பார்க்கும், ர-
க்ஷ்யம் ரக்ஷகன் ஹேயமுபாதேய மென்றிப்படைகளிலே யதாயோக்ய-
த்ரயம் தத்த்வமாக ஸங்க்ரஹிப்பார்க்கும், முன்புசொன்னபடியே அசேத-
நம் சேதநங்களென்று விவரிப்பார்க்கும், ப்ரமாணஸ்தலங்களிற்
படியே ஸர்வதத்த்வவிவேகாதிகள் பண்ணுவார்க்கும் அவ்வோ ஜ்ஞாநாநு-
ஷ்டாந ப்ரதிஷ்டாபகங்களான ப்ரயோஜநவிசேஷங்கள் கண்டுகொ

ஸா-டீ || தத்த்வமாக அநுஸந்திப்பார்க்கித்யாதி, இம்மூன்று தத்த்வங்களையுமெ-
ன்று விவரிணாதேநாநுஸந்தேயம் தத்த்வத்ரயாத்மகமஸாதாரணோபாய
ஸாங்க்யம் ஸாத்ராதி த்ரிதத்த்வம் (ப்ரமாணத்ரயஸாம்யமாவது) ப்ர
மாணத்ரயமும் தத்த்வமுமுபாயமும் (ஸர்வோபாயாதி) ஸமஸ்த-
விஷயா, ஈசா, ஸாக்ஷீ, தத்த்வத்ரயா, ஜீவ தத்த்வத்ரயா, ஸர்வதா, என்று ப்ரமாண
ஸாமஸ்த்ய விநியோகமிதென்றபடி. (அவ்வோஜ்ஞாநேதி)
தத்த்வத்ரயத்தை ஸ்வதத்த்வமாக அநுஸந்திக்கிறவர்க்கு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி
ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் தத்ப்ரயோஜநவிசேஷம் ப்ராப்தவ்யமான ப்ரயோஜ
ப்ரயோஜநம் ஸித்திப்ரமாத்ருத்வம் ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்திஹேது ப்ரயோஜநம் |
ஸம்ஸாரி சேதநவிஷயத்துக்கு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திக்கு ஸ்வரூப[illegible]யதா
த்ம்யஜ்ஞாநமான ஜ்ஞாந ப்ரவ்ருத்தி ப்ரயோஜநம் | ப்ரத்யகாத்மவிஷய
த்துக்கு தேஹாதிகளில் அநாத்மத்வ ப்ரவ்ருத்தி ப்ரயோஜநம் | உபா
யோபேய விஷயத்துக்கு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திக்கு ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் ஸ்வ
ரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாந ப்ரவ்ருத்தியும் ததநுரூபோபா
யத்திலநுஷ்டாந ப்ரவ்ருத்தியும் ப்ரயோஜநம் | இப்படி மேலுக்கும்
யதாஸம்பவம் அவ்வோஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ப்ரவ்ருத்தி கண்டுகொள்வ
தென்றபடி. "ஸர்வஜ்ஞாநம் ப்ரமேயம்" என்கிற வசநத்திலே ஊஹ-
நீயத்துக்கு ப்ரமாணஸாரத்தை விவரியாநிற்க தத்த்வத்ரயவிவேகம்

ஸா-ஸ்வா || நந்வேவம் ப்ரமேயத்ரித்வ ஸங்க்யாநியமாச்ச ஸம்ப்ரதாயஸித்த தத்த்வ
த்ரய ஸ்வரூபம் தத்ப்ரயோஜநம் ப்ரமேயவிசேஷங்களின் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யாதி
ப்ரஜ்ஞாதத்த்வ ஜ்ஞாநமாத்ர ஸ்வரூபத்த்ரயாத்மக ஸ்ரீஸ்வாமிஸ்வாதீநதத்த்வ
ஜ்ஞாநத்த்வ, ஸ்வாபாவிக தத்த்வ ஜ்ஞாநத்த்வமாகவிருத்த ஜ்ஞாநம் அநாத
ஜ்ஞாநாநுவ்ருத்தம் விவக்ஷிதம் ஸூக்ஷ்மத்ரிதத்த்வ ஜ்ஞாநம் (இப்படி
மூன்று தத்த்வங்களிருக்கிறது) நநு ஊஹநீயத்துக்கு ஸங்க்ரஹாய தத்த்வத்ரயாதிவ்யக்த
ஸம்பந்தம் உபயோகவிசேஷாதிவச்ச ஜ்ஞாநத்த்வ தயோச்சாஸ்தலத்தில் ஊஹ
ஜ்ஞாநம் ப்ரமாணஸாரஸாஸ்த்ரம் தத்த்வ ப்ரஜ்ஞாநதத்த்வாதிநா ப்ரவ்ருத்தி

தீ॥ ள்வது. "ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஶம் புத்தேஶ்சலநகாரணம்| உப தேஶாத்தரிம் புத்த்வா விரமேத்ஸர்வகர்மஸு" என்கிறது உபாயாந்தர மான ஸாரம்ஶத்தைக்கடுக ஶ்ரவணம்பண்ணி க்ருஷிபண்ணாதே யுண்ண

ஸா-தீ॥ ப்ரதிஷித்தமாகைக்காகவிவர்களுக்கு வேணுமென்று சொன்னது கூடுமோ? (ஹரிம் புத்த்வா விரமேதென்கையாலே) ஸம்யக்ஜ்ஞாநமாத்ரமே உபாயமென்று தோற்றுகிறது ததத்யந்தோபாயமென்றதுதான் கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமித்யாதி) உபாயோக்தி) ஹரிமெ ன்றது உபாயங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம்| அந்யதா 'ஸாங்காஸாத்ய' இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிரோதம் வருமென்று கருத்து. (கடுகவித்யாதி) ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்தில்போலே தீர்க்கவிளம்ப நாநாவிதயத்நாதிஶ்ரமண ப்ரயாஸ ஸஹஸ்ரங்களும் விராகயுக்தி ப்ரதிபாதநங்களாலே புத்திசல நஸம்பாவநையும் உபதேஶஶ்ரவணத்திலில்லாமையாலேயிவ்வுபதே ஶஶ்ரவணம் விளம்பமன்றிக்கே யுபாயஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கித் தரு மென்று த்ருதீயபாதத்திலபிப்ரேதமென்று கருத்து. இத்தால் ஶா ஸ்த்ராப்யாஸம் ப்ரயாஸ ஸஹஸ்ரயுக்தமாகையாலும் புத்திசலநஸம்பா வநையாலே பஹுவிதநநஸாபேக்ஷமாகையாலும் அத்யந்தவிளம்பஹே துவென்று யிவ்வளவே யிவ்வசநம் சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்தை நிஷேதிக்கவந்ததன்றென்றதாய்த்து. ஆனாலிஶ்லோகத்திலே ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு தோஷோத்காடநம் பண் ணுகையும் "விரமேத்ஸர்வகர்மஸு" கர்மங்களெல்லாத்தையும் நிஷே திக்கையும் ஒன்றோடொன்றுசேருமோ? இங்கு ஸர்வகர்மஶப்தம் ஶாஸ்த்ரா ப்யாஸததுபாயகர்மபரமாகுமென்றி லுபாயஜ்ஞாநப்ரதிஷேதா நம் ஶாஸ்த்ராப்யாஸமாத்ரமென்று சொல்லியிருக்கவற்றைத்தானிந்த சதுர்த்தபாதம் நிஷேதிக்கக்கூடுமோ? கடுகவுபதேஶம் பெற விரகு டைய வதிகாரிவிஶேஷத்துக்கு நிஷேதிக்கிறதென்றிலப்போதவனுக்கு ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் ப்ரத்யவாயமாகப்ரஸங்கிக்கையாலவஶ்யமாகாதோ வுபாயமுடையவனுக்கு மாராபாயம் ஸ்வதோநிவர்த்தமாகையால வற்றைநிஷேதிக்கத்தான் வேணுமோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரி யாநின்றுகொண்டு சதுர்த்தபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (க்ருஷீத்யாதி) க்ருஷிபண்ணாதேயுண்ண விரகுடையவனென்கிற வித்தால்

ஸா-கா॥ இத்யாஹ—(ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமிதி) நஹி ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமிதிஶ்லோ கஸ்ஸர்வதா ஶாஸ்த்ராப்யாஸந்நிஷேததி "தஸ்மாச் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணந்தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ| ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்த்த தே| ஆஜ்ஞாச்சேதீ மமத்ரோஹீ மத்பக்தோऽபி ந வைஷ்ணவ:| இதாநா

ஃ௰|| விரகுடையவன் க்ருஷிவிதெஜையை விடுமாப்போலேவிரிவுகற்கைக்கீடா
னஸாஷாஸ்த்ரஸாதிகஃஉங்களிலுபாதனுக் கடுகை ஜோக்ஷாபாயத்தி
லேமீளவ்யாத்ஷுமென்றபடி. * உபயாக்ஷெத்ஷிவெவஸஷ்யம்த்ரிபாநிர்வெ

ஸா-நீ|| ஸ்ரோக்ஷயிகாரிவிஸெஷவிஷயமென்றுஸமஹிதம். விதெஜையை
விடுமாப்போலேயென்கிறவிடத்தில் ஸாஷாஸ்த்ரஸமஸ்தஸமஸ்தவாயஸ்
ஷுதாநிவ்ருத்தெவ நவிரஜெஹித்யஸ் தந்நிஷெயதாத்பர்யமில்லையென்
றும் ஸாஷாஸ்த்ரஸகாணவ்யத்யாயமில்லையென்றும்ஸமஹிதமாகிறது.
(விரிவித்யாதி) இங்கு ஸர்வகாரஸ்வம் கஃஉங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லு
கிறதன்று- கிஞ்சு பஃவஉவைகஷவிஜாஞாநஸமவெண யக்ஷவிவாப்யா
நமான ஸாஷாஸ்த்ரஸவிஸெஷபரம்- பஃவஉாஜெஉதயாவியவெஸ்வ
ஜொஷொஃவாடநாஷிதிஷாவ|| இங்கு நிஷெயதாத்பர்யமில்லையாகில்
விரஜெஹென்கிற விடத்தில் [illegible]ப்யத்யத்துக்கு விஷயமெதென்ன வரு
ளிச்செய்கிறுர். (ஸுகெஜாகெதத்யாதி) (உபாயத்தில் மீளுகை) தக்ஷவ
யக்ஷஸம்பாதநபஃவஉஷமதிலே ப்யவதிக்கை- கடுகஜொக்ஷாபாயா
நஷ்டாநொபயக்ஷஸம்பாதந மிகு வியிப்யத்யத்துக்கு விஷயமென்
றதாயிற்று. ஸாரதஜாம்ஸஸ்ரவணம் பண்ணினுனுகிலிதில் காட்டில் வே
ருய் ஸம்பாதநீயமாம்படியினியெதுபயக்ஷமென்ன வருளிச்செய்கிறுர்.
(உபயக்ஷெஷித்யாதி) (வெஸஷ்யஞாஜ)ஸ்ரீஜெஷபஸ்ரெஷ ஸம்ஸா
விதஸம்ஸயவிபயஉயாஷிநிவ்ருத்யொஜநநாஷிஸாஜெஸ்ராபஜிவிகாஸவி
ஸெஷ: (நிரவெக்ஷதா) சுஷ்க்ஷாஷ்ரஸாஷிஜொஷஸகூநிரஸவெண
ஸமயக்ஷயாஸம்பாதநீயம்-வெராக்யம்(கரணத்ரயாஸாரஸ்யம்)சஜெந்ரா
நத்ஜநாநஸவக்ஷம்“ஸீஷுவ்ருத்தெஷம் ஸ்ருதம் ‘ஸஜாநுஸஹாஸாஸ்த்ராணிநா
ஷாடியதி களவீநதி’ த்யாஷிஷ விஜஸஉஸமயக்ஷயா காரணத்ரயஸ் நி
வ்ருத்தியஜஉவிஷயகூாஸாவெ வெயஜஉஸஉஸம்ப்யதிஸம்யாஜெநந வஸம்பா
தநீயம் - நிவ்ருத்தியஜெஉகாஷிரதக்ஷிதி யாவகு (ஐதி ஸளஸ்ரஸாய
நம்) இவைகள் ஸ்ரவணாகு பாரஜவிஸம்பாதநீயங்களான வுபயக்ஷங்க

ஸா-கா|| ஸ்ரவணயொப்யயாதஜாஜபுஉஹவாதகஷீ’த்யாஷிவிரொ
யப்யஸம்ஹாக- கிஞ்சுபஹஷஸாஜெஸ்ரஷ பஹகாரும்யாவயிதாவி
ஷஉபெஸ்ராபாயாநஷாந’ஜெஷஸ்ஷ காஜெரபஹவஸ்ஷவிஷா’ஜத்யக்ஷந்யா
யாநிஷெயதி|| ததஸ்யாஸஉதஷம்ஸம்த்ரஹெணஸ்ரஷாஉபாயாநஷா
நம் க்ருதா வஸ்யாஷாஸ்த்ராஸ்த்ரஸ: காயஉஜத்ரூ தாஷயஉாஷவிரொ
யஜதி ஹாவ:| நஜெவஜவஷெஸதஸாரதஜாம்ஸஸ்ரவணெந உபாயெ
நஷ்டெ பாஜவாஷாயஉவிஜொரவஸ்கூஷ்ஹாஸ்ஷ்ரஸாஸ்த்ரஸொா
வஸ்யஉஜத்ரூாஹ—(உபயக்ஷெஷிதி) சயம் ஹாவ: ஹக்ஷபாயவ்ய

உ௦|| தா|காரணத்ரயஸாரஶைவ்ரிதிஸளவ்யாஸாய நம ||* தேறவியம்பி

ஸா-நீ|| னென்றபடி. ஐதிரத்ரவ்ரகாரவஊநஃவணவம் வ்ரகாரஉந்ஜந்
ஜெதூகூஃ | அவையாவன ஊமஷ நாஹவத்தின்னெவலக்ஷணத்தில் வி
உரூஶயஸ்யாலேஸம்வாஜநீயமான தீவ்ராஹிரூஷாதிகள் (ரஹஸ்யநம்) உ
யாரஹிஙளஷயிவிஶெஷஃவணெதஷாம்ரஸாயநகெவாக்யா தத்ஸகாரு
ஸம்ஹாவிதஸ்ஸ்மெகூஶநிவதநவடீயஸ்ய ஸ்ரவைதஸ்வாஜாதஉகம்
உவ்ஜ்ஜெத | சத்ராவவமெவக்ஷெவ்வஹிஸளவெத்திஸாஉாநெர்க்திஃஉா
உாக்ஷாஜஶாயாம் கெம்கயஸாவாழிகம் வ்ரத்வி வணெதஷா உாவ
யாக்கவஜ்ஞாவநாகூா- உாஉாக்ஷாகவாயிகாரெ விஷரெண வகூ்உாணா
நாஉ வ்ஜீஷாஉத்ரஸம்ஹ்ரஹணாக்திஃ 'விரஜேக ஸவகஉஷ்டித்’ த்ர
வியிவ்ரத்யவிவக்ஷிதகவஜ்ஞாவநாகெயதிஜ்ரஷ்வம் “ஹொக்காஹொஹ்
தி’ த்ராழியாக தகவத்ரயவிஷயஶ்ரூதியிருந்தாலும் வணகெஉவாஜிதீயம்.
நெஹநாநாஸ்தியத்ரகவஸ் ஸவஉாதைவாஹஶழித்ராழியாக வ்ரஹ்ம
மொன்றே தகுமென்கிற விரஜஶ்ரூதிகளாலே ஸம்ஶயம் பிறவாநிற்க
தகுவங்கள் மூன்றென்றிங்கு நிஷ்கஷித்தெங்கனே யென்கிற ஶங்கெ
யை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வயிகாரமெல்லாம் ஸம்ப்ர
தாயாமதமென்று காட்டாநின்றுகொண்டு கயிகாரத்தை ஸம்ஹ்ர
ஹிக்கிறார். (தேறவித்ராழி) (மறைநூல்) வெதரஶவஶாஸ்த்ரத்தை
(தந்த) உவதெஶித்தவர்களான (ஆதியர்) ஆசார்ய வஶவராயர்களென்
றபடி. (அருளால்) க்ரவெயாலே “க்ரவயாநிஸ்ருஹாவதெஜென்
கிறபடிய” வ்ராதிஶாஹவஜாதிகளைக் கணிசியாதே யென்று கருத்து.

ஸா-கா|| வ்ரத்தஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநஸ்வ்ரயொஜநம் ஸாமஜம். வ்ரவஹெவொ
த்தாரக்ரத்ஷ நித்நெநிக்திகெஷா ஊமஹாரய நாஶவதம் ஸ
வெஶாரஸ்வஸவஹ்ஜாஉதாஸவ்ராயாநெநஸவகஉஸஉாராஜ்த்வ
ஸ் ஸவஶ்யவாவ்காஜெஶ்னிரஶவணாயீநிதிதாஜ்ரஶஹமவஜிஶ
ஜ்ஞாநம் ஶாஸ்ரஸாஜ்ம்-கிம்வத்ரவமஸ்ாஷ் ரஸ்ரஹஶகவஜ்ஞாநெதவ
தஜாயெவ்ரவ்ரத்ஹாவதி|| தஊஶாஸஸாஜ்ம் ஹாநாஸாநஹாம்
த்ரவமஸாயெநவ்ரவ்ரத்தெ ஸஹஶஆராஉாக்ஷிஜம்வெஹதாகவாத்
உராஹித்யாரும் ஶாஸ்ம்ஜ்ஞாதவ்ய|கிம்வநிஷிஙநிவ்ரதஶிஷ மஹாழிஹியா
ஸம்ஹவெவிகாரணத்ரயஸாரஶவ்ம்ஶாஸ்ாஹ்ாஸஸாஜ்ம்|கிம்வஶாஸ்
ணாம் ஊமஹநியம்த்ரகாரக்ஷககவ ஸவகஉஸஉாராஜ்கவபாரஉஜயாஜா
கவ பரஉாஜாரகவஸாஶஹகவ பரிவணகவ ஸாஶீஶகவவதஶதஹக
வராயீநத்வாஜ் நஹகஶ்ரணமண வ்ரதிவாஜக்ஷாத்தஜஹாஸ) மா

...னர்சித்துமசித்துமிறையுமெனவேறுபடும்வியன்றத்துவமூன்றும்வினையு
டம்பில்கூறுபடுங்கொடுமோகமுந்தானிறையாங்குறிப்பும்மாறினைந்தருளான்

ஸா–நீ || இதுக்குத்தேற வியம்பினரென்கிறத்தோடே அந்வயம் (வினையு
டம்பில்) கர்மஸம்பந்தியான தேஹத்தில் ஆத்மவிஷயத்வேந தேஹ
ஸ்வாதந்த்ர்யாதிரூபம் கர்மவஶாத்ஸம்பவதீதி பாவ꞉ (கூறுபடும்) கூறு
கொள்ளப்படுகிற. நாளுக்குநாள் வ்ருத்திமத்தானதென்றபடி. (கொடு) க்ரூர
மான. நரகாத்யநர்த்தஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபவிரோதியுமான
வென்றபடி. (மோஹமும்) ப்ரமமும் தேஹாத்மப்ரமமுமென்றபடி. (தானி
றையாங்குறிப்பும்) தான். ஸ்வதந்த்ரனென்றபடியான அபிமானமும். தேஹா
திரிக்தனான ஆத்மா ஸ்வதந்த்ரனான தன்னை போக்கி ஶேஷியான பரம
த்மாவென்று ஈஶ்வரஶேஷத்வங்களாலுண்டான ப்ராந்தியுமென்றபடி.
(மாறினைந்து) நிவ்ருத்தமாகவேணுமென்று கணிசித்து. இதற்கும் தேறவி
த்யாதியோடன்வயம் (சித்தும்) சேதநவர்க்கமும்(அசித்தும்) அசேதநவர்க்கமும்
(இறையும்) ஸர்வேஶ்வரனுமென்றிப்படி(வேறுபடும்) பின்னபின்னமான(வியம்)
விஸ்மயநீயமான. அசேதநாந்தர்யாமித்வ ஸ்வபாவத்தாலே ஆஶ்ச
ர்யஸ்வபாவங்களானவென்றபடி. இத்தால் தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநஸ்ய ப்ராமாணிகத்வ
ஸங்கோசமன்றிக்கே பாரமார்த்யமுமுண்டென்று ஸூசிதம்.
(தகவம் மூன்றும்) தத்த்வங்கள் மூன்றையும் (தேற) நாம் தெளியும்படி- ஸ
கலவேதாதிகளான ப்ரமாணஶ்ருதிகளால் பிறக்கும் ஸம்ஶயாதிகள் தீ
ரும்படி யென்கை (இயம்பினர்) சொன்னார்கள். இய
ம்புகை. சொல்லுகை. மறைநூல்தந்தவாதியர்தேறவியம்பினரென்கிறவித்

ஸா–கா || ஞாநாநந்தமயோ பாரமார்த்யஸ்வரூபயோஜநத்வேந
வேதிகஸ்ஸூக்திகாரார்த்யஸ்ஸர்வஜ்ஞஶ்ச ஆசாரநிஷ்டாநாயஸ்திரமாயயாஸம்
க்ரஹணம் ந்யாயஸ்ஸ்வதத்த்வவிஜ்ஞாநஸ்ய தத்த்வயோஜநமேவாய
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யாபாவஸித்த்யாதி(தேறவியம்பினரித்யாதிநா)
(மறைநூல்தந்தவாதியரே) வேதாந்தாசார்யாதிகபரமாசார்யா
வதேஶாசாரவாதகாவாதி ஸம்ஸநவாம்பவாஹா꞉ ஸர்வாத்மா
ஜத்யர்த்த꞉ யதா "யோப்ரஹ்மாணம் விதயாதி பூர்வம், யோவைவேதாம்
ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" இத்யாதிஶ்ருத்யாவதாரவஸ்யவேதஶாஸ்த்ரா
தேஷாம் | தஸ்யாவிஸ்ருஷ்டேநாநாதிகாரணஸமஸ்தா நாராயண
ஸ்வபாவத்வ꞉ (வினையுடம்பில் கூறுபடுங்கொடுமோகமும்) ஸ்வகர்மஜநி
ததேஹேஷ்வபிமாநக்ரூர ஶரீரஸ்ய ஆத்மாநாதிகபாரஷா
த்யஸாய நிவ்ருத்தி விரோதித்வ தேஹாநுபந்திஷ்டகாராதிஷேஹ
தத்வாத்க்ரூரத்வம் (தானிறையாங்குறிப்பும்) ஸ்வயமேவஸ்வஸ்யஸ்வஸ்யஸ்வ

ஜ்ஞ|| மறைநூல்தந்தவாதியரே. (௧உ) ஸர்வோர்வீ ... த்ருஷ்டிகதிகதி

ஸா-டீ|| தாலிந்த ஶ்ருதிகளெல்லாவற்றிற்கும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளிலே ஸமீசீநந்யாயங்களாலே ஸ்வாரஸ்ய ஹாநியொன்றுமில்லாதபடி விரோத பரிஹாரம் பண்ணி உபதேஶித்தார்களென்று கருத்து. தேறவியம்பினரெ ன்னப்போமோ? முன்புள்ள விரோதங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில் நிரஸ்த ங்களென்றாலும் பின்புண்டாம் விரோதங்களால் கலக்கம் வாராதோ? ஐத்ரகாலிக விஜ்ஞாநா...ஹேதுநத்வாத். ஆகையாலிவ்வதிகார த்தில் தத்த்வநிர்ணயம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாயொழியாதோவென்ன விஶங்கொ ண்டு நவம ஶ்லோகமருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வேதி) (கதிகதிஜ்ஞா ஜ்ஞாஸ்யதி) தத்த்வஜ்ஞோபதேஶ கேவலநகேவலவிஜ்ஞாநஸம்பாவிதாஜத்வ ஸாத் | ததாவதாரநத்வே ... நாஸ்யதி ப்ரமாணவாதீ ப்ரமாண விஜ்ஞாநாநாம் தத்த்வார்த்தகேவல ஸமீசீதத்வாத் ஸ்வயம் விஜ்ஞா நத்வஸம்பவ உதத்ராஹ (ஸர்வேதி)(ஸர்வோநாம)ஸத்யத்ரவ்ய தாநாமயாநா மத்யத்ரவ்யதேஷ்வய்யஷ் ஸநகாதிஶ்யயாமூ ஹ ணம் |(உதாவோநாம)ஸநகாதிமதேஷு கேஷாம்விதுஷாம்| ததா வ்யாஸாதியாவாதகமேவயத்த தத்விஷயவிஜ்ஞாநேஷு ஸநகவிஜ்ஞா நே கநத்விஜ்ஞாஸ்திதாநாம் ஸாவேஶகவிஜ்ஞாநாநத்வஸம்பவ தி|ஸநவக்தத்ர்வஸ்திதாநாம் ... ஸாயஸம் ...வயவீதேவம்ப்ர காரேணஸநகேகவிஜ்ஞாநஸ ... ஸம்... தமதிவிஜ்ஞாநாந த்வஸம்பவதீதிஸாவ்|ஸவஜ... ... நாம்வம்வெயாக்த ரீதத்ரவதாவிம்ஶதி தத்வாதிரம்பெண ஸம்வெத்யகேவந தமாவா

ஸா-கா|| ஸர்வோர்வ்யம்ரம்பஸ்வத்ரஷ்டம்ப்ரஜ்ஞஸ்யமிதீஶ்வரவாதரவோர வ்ருக்ஷணீயம் (மாறாவிநைந்து) நிவதநெதுயா (அருளால்) கேவலக்ர யா | நதராஜாஜ்ஞாவிவிக்தாதிபி: (சிற்றுமசித்துமிறையுமென வேறுபட டும் வியந்தத்துவ மூன்றும்) விதவிதீஶ்வரரம்பெணவரஸ்ரவர்த்ரவ்யர்த்தம் | ஸநவதக்யம்தவெவஸாதப்ரஶ்யெவ்தாவம்தம்காரம்ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாநாவிமா ஷஜக்திகாதீநாவிவா ஸம்ஹாவிதகயதெகஸ்யஹ்ரஜொ ஸாமிதிவிஸ்யதீ யம் தத்த்வம் (தேறவியம்பினர்) தாத்ப்ரஶ்ரொக்தி வ்ருதிவம்யகத ஶக்தியுக்தஹேத நிணயொயயாஸவெக்தயொவாதிஶஸஸாக விகிஶெ ஷ: | நபிதக: வரஜவிவிதஹ்: விதவிதீஶ்வராணாம்ஸவதக்தவெவரீ தெத்யநஸ்ரம்பவஸ்திவ்யவ்ருத்திவணயநெ வநஸம்ஶயொதாதெநகயம் ஸாவக்தநிணயஃ வ்ருதிஷாவஸ்யதீதத்வவ்ராணிகெ வ்யொஜகாகா ஸ வ்ரதஶயெ வ்ருதிஷிதொஸவெதெவெதர்ஹஸ (ஸர்வோதா வதஜதாதிநா) கவிபி:ஸ்வொஸவெப்ரக்ஷாவம்பவகம் விவித்ரதயாவிர

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ர॥ காண்டாத்யதாண்டா:। தத்த்வஜ்ஞாநமோக்ஷஸாதநம் ப்ரஹ்மவித்ஸதாமபி

ஸா-டீ॥ யதாவீதிஶப்தோஷ்ட்யாஹாய இதிஜ்ஞாபிதம் பவதி। தஸ்மா
ல்லோக:(யதாஸ்ய)வ்யவஸாய:। தத்ரவிஶேஷம் தர்ஶயதி பௌஷ்க
ணீயாதராஹாவாஸஹதேத்யுக்தி:(நிஸ்ஸம்ஶயமிதி) ஜ்ஞாநலக்ஷணம்। நி
ஸ்ஸாம்ஸ்யிகஜ்ஞப்தி:। ப்ரதிரோயபாயாஹிதஜதியாவத்। தத்ரத்யவி
ஷயே। தத்வாம்தரமேதவிஷயேசஸஜீவீநத்யாயாநாஸம்யாநவோமவ்
கம் தத்ர ப்ரபோணஸ்ஸஜ்யஜ நிரூபணேநபாய ப்ரதிரோயாஹி
தயாதத்தத்வஷ்டநாரோவிதாகாரநிஶ்சயேஸதி கோஹநாயாக்தி
பேருகல்பி தாகாரவிஷயஸம்ஶயம்ததேதா: ஸ்வஸ்வகாயஜநநாக்ஷமதயா
ஸ்வயமேவஶக்தாஸம்தீத்யர்த்த:। ததாச। ஸம்வம்விய வ்யவஸாயமுடை
யவனுக்குப் பின்புண்டாம் விப்ரதிபத்திகளொன்றாலும் கலக்கம் ஸம்பவி
யாதென்று கருத்து. இது ஸம்பவியாதென்னக்கூடுமோ? லோகத்திலே
விப்ரதிபத்திகளால் கலக்கம் வரக்காணவில்லையோ? ஒருக்காலில்லாதொ
ழிந்தாலுமவற்றால் மற்றொருக்கால்த்தான் ஸம்பவியாதோவென்னவர்
தாத்பர்யத்தையிட்டுக்காரியத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். (ப்ரஸ்க்ஷஜத்யாதி
யால்)(தஸ்ய ந ப்ரமோ)தநாரோவிதஸ்யநஸாக்ஷாத்க்ருதேதந ப்ர
ணிதாநமாஸதஜத்யர்த்த:। ஸம்யஜ்ஞநிரூபணஸம்பாதிதவிஶேஷத
ஶநேஸதி விஶேஷாதஶநாதிரூபஸம்ஶயவிபர்யயஸாமக்ரீலோ
பாதிதிமாவ:। ஸம்யஜ்ஞநிரூபிதவிஷயே பாநம் கதாசிதபி ஸம்
ஶயாதிகம் நோதீயாதிதி ஜ்ஞாபநார்த்தம் பாநரவீத்யுக்தி:। ததாச
லோகத்தில் விப்ரதிபத்திகளால் கலங்குமவர்களுக்கு ஸம்யஜ்ஞநிரூபி
தஸம்பாதிதஸ்வ்யவஸாயமில்லையென்று கருத்து. கத்ராதிஶப்தேந
ஶிஷ்டாஸ்ம்பநாதிஸம்க்ரஹ:- ஸம்வம்ஜநிகவிஷயாதாநாவஸக்த்யா
தாத்பவிஶேஷவிஷயா[illegible]ஜ்ஞாநாவஸ்தாக்ரவ்யஜ்யதே ஸம்ஸ்வார
பஸ்யஜநகாரணவஸ்து(பாம்ஸ்வ) பாரோஷாத்தபேக்ஷப்ரத
ரோண: பரமாயதோ[illegible]நிஷ்பிதேஸதி தத்வஸ்தாநி (ஸ்யாணாதாதி:) ரா
ஜ்ஞக்ஷுப்ரபூர்வகாதிகோடி:-பாநம் கதாசிதபி நமாஸதேதி ஸ

ஸா-கா॥ விஸ்வயம்விஜயப்ரஹ்மைவேதீ'த்யுக்தப்ரகாரேணதேநைவபா
ஷ்யேண।யதாபூர்வபக்ஷவிஶேஷ்யஸ்தாணுத்வப்ரகாரகஜ்ஞாநவிஶே
ஷ்யமதபூர்வபக்ஷஸ்வ வ்யாவ்ருத்தாகாரஸ்வரணாதிப்ரத்யக்ஷேண பூர்வபக்ஷஸ்வ
நிஶ்சயேநபாயேஸ்வமதேதகாரும் தரோவிதவிஷயஸ்தாணுத்வபூர்வே
ஷ்வேநவகாரஸ்வரணாதிப்ரத்யக்ஷணபாஜ்யதே ததிதி த்யர்த்த:। பஹு
ஹிப்ரபோணேஜநகாரணவஸ்துநிஶ்ரீநாராயணேஸ்வநநிஶ்சிதேஸ
திஸஸ்ய விப்ரபூர்வகஸ்வஶ்ச ப்ராமாணிகேந ஶ்ருத்யர்த்தக்ரமவிஶே

௪௦ || ஷஜேஷாநு ஷஜஷாநு வாஂஜேதஜேந ஜ்ரஷெ வாநரவி நவ ஞா வராணி தாஷாணா தாஜிஃ ||

ஐதி கவிதாகிகஸிஹஸ்ய ஸவதந்த்ரஸ தந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமெஜ்ஜநாயஸ்ய வெஜாநாசாயஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரெ
தகுத்ரயவிஜநாயிகாரஃவஂமஃ ||

ஸா-நீ || வமேதஜேகவர்ஷ்நஂஸவஜ்ஞஸிஜ்ள ண தஜேகவர்ஷ்நமநாஸ்ரத்ர க்ருதமிதிஜ ஷ்வர்ஜ ||

ஐதி ஸ்ரீரஂம நாயதிராஜவரணாரவிந்தமகரந்தமோவ்ரதஸ்ய
வெஜஞராமநாஜமநெஸ்க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்ர்ரவர்யாஂ ஸாராஸ்வாஜிந்யாஂ
தகுத்ரயாயிகாரஃவஂமஃ ||

ஸா-கா || ஷஜஶநெநெநவபாயிதஸ்ராஜிதிவாஂஸஸாணாகுவெஜாஹ்ராஂ ஸமதிதஷ ||

ஐதி ஶாஸ்ராஜகாருதிகஸ்ய வெஜாஂதவிஜ்ராவிஹாரஹஂஸஃ
ஸ்ரீநிவாஸமஹாசாரஃவாநெத்ரண
ஸ்ரீநிவாஸெநவிரவிதாயாஂ ஸாரவ்ரகாஶிகாயாஂ
தகுத்ரயாயிகாரஃ ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நமஃ |
அத வரதெவதாவாரமாநஜ்ராயிகாரஃ ||

ஸா-நீ || ஜமஜ்காரணமான தனை வீஶ்வரன் பக்கலிலே "வாஂவெதஜேந ஜ்ரஷெ வாநரவி நவஞா" என்று வாராஷாத்மகாரம வதெவதாவிஶெஷநிணயமொருக்கால் பிறக்கிறதாக கீழ்ச்சொன்னது கூடுமோ? தஸ்ராஜமாஜிஸாயகவ்ராரணங்களும் தநமகாரணங்களானமதஜெஜங்களும்வஹாக்களில்லையோ அந்த வ்ராரணங்கள் ஸதீவ நஜ்ராயகஷாவஸாத்கிவாராணாஜ்ராவபூஂஹிதாநதெ ஶ்ரதிவிராஜவெந ராஜமாஜிஸாயகங்களாகமாட்டாமல்வாராஷாத்மகுஸா யகவ்ராணங்களோ ஜேககுணங்களாகையாலு மந்த மதங்களநாவெ

௩௰ ॥ ஐகமத்யம் தைவதைகத்யம் த்ரிகமஸ்யைவ தாத்பர்யைகத்யம்

ஸா-நீ॥ இங்களாகையாலு முகுந்ததேவதாவிஶேஷ நிர்ணயம் பிறக்கக்கூடு மென்றில் அந்த ஸ்ரீ நாராயண ஸஹித புராணாதிகளெவைகள். விரு ஸ்புராணங்களுக்கு வேதங்களிலுந்தானெங்கனே அந்த வசனங்களானபடி தானெங்கனே யென்றிப்படிப் பிறக்கும் ஶங்கைகளுக் கு பரிஹாரமாக ப்ரமாண ஸ்வரூபம் பரதேவதா பாரமார்த்யத்தை இவ்வபதாரத்திலே யருளிச்செய்யக்கோலி இதனுடைய த்தை ஸங்க்ரஹிக்கி றார். (ஐகமத்யமித்யாதியால்) (ஐகமத்யம்) ஐகமத்ய ஶப்தம் வேதங்களாலே ஸர்வஶாகா ப்ரத்யய ந்யாயமில் லாமையால் ப்ரஹ்மமொன்றே தத்வமென்கிற யாதவமதத்தைச் சொ ன்னபடி. யாதவமதம்போலே ஶங்கர பாஸ்கர மதங்களும் தேவதாவிஶேஷ நிர்ணயவிரோதிகளானாலும் யாதவமதமடியாக வரும் ஶங்கையை நிர ஸிக்கவே ஶங்கர பாஸ்கர மதங்களடியாக வரும் ஶங்கைகளும ஶக்ய நிரஸநீயங்களாமென்கிற கருத்தாலே யவற்றை இங்கு தனித் தெடாதொழிந்தது. அவையடியாக வரும் ஶங்காப்ரகாரங்களும் தந் நிரஸநப்ரகாரங்களும் மேலே வ்யக்தமாகிறது. (தைவதைகத்யம்) தேவ தாயாதாத்ம்யம். ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ராதி தேவதையெல்லாத்தி ற்கும் ஶரீராத்மபாவமென்கிற மதத்தைச் சொன்னபடி. (த்ரிகம்) ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதி த்ரிகம் (ஸமயிமதா) ஸமயமயிமதா (தாத்பர்யதா) த்ரிமூர்த்திகளுக்கு ஐகாத்ம்யாதி த்ரைமத்யமென்கிற

ஸா-கா ॥ பூர்வாதிகாரே விஶிஷ்ட ப்ரமாணபூர்வகம் வ்யக்தமேதி ... ஶ்ரீநாராயண இதி ... நாராயணஸ்ய ... ஸங்க்ஷேபதோ ... ஐகமத்யாதீ நாம் வேதாந்த ... ப்ரதிபாதிதானாம் ... (ஐகமத்யமித்யாதி) ... 'ஐகமத்யம்' ... ப்ரஹ்ம ... 'ப்ரஹ்ம' ... ப்ரஹ்ம ... தத்வ ... ஸர்வாத்மதா ... ப்ரதீயதே | ... ப்ரஹ்மா ... ஸர்வாத்மபாவேந ... ப்ரதிஷ்டாபிதே | ... ஸமாஶ்ரயணம் ... விஜ்ஞாநயோகோ ...

உ௵ ॥ த்யாணாஉநு்மெதுஹ்யப்ரிஜ்ததாக்ரிவர்ணஹணதீராநியஞெ

ஸா-தீ॥ உதத்தைச்சொன்னபடி. (த்யாணாமெஉக்ரும்) தெஷாஜாதவரா மெவெக்ரும் கஜிஜ்ஞாநிதெவதாநாஜாதவர மைவஹெவி திரஉதிரஉா த்யஹ்ராதவரமைவஹெடிமில்லையென்கிற உதத்தைச் சொன்னபடி. (சு நுது) திஹெநாநுது (வெஸவ்யம்) பரஸ்ரவம் திரஉதர்ரதீ ணன் வரஹெவமெதயென்கிற உதத்தைச் சொன்னபடி. (ஐத்ராஜ்ரி வர்ணஹணிதீஃ)ஐதிரதுஉத்தியரஃதுமெஜக்ரும் ஹெவமெதக்ரும் த்யாணாஹுரதாத்யாணாமெஉக்ரஉநுமெதுஸ்யப்ரிஜெக்ரவம் ரமவா உத்தியாதயாஹாஉநிவர்ணஹணிதீநாம்தாஐதுஷம்ஃ। சுதாஜிஸஞெ ந திரஉதம்தமதவரா்ஜஹெஸஎவரஹெவதாசுய வதாஉர வஸ வரஹெவதாஹ்ம.ஸ்ரீவிகிஉர்க்ஷஸஎகெவமுநா ரா.ய ண ஸ எ வ ர ஹெ வ தா சு வெ ம ன் கி ற வி வ்ருத்தி க ள் வி வ

ஸா-கா॥ த்துநுஉயஃ "ஹெஜீ ஹுணீவேஜீதஜெ, வரம்ஷாவரம்வ, மரம் ஸ்ராதாஷமதஷவஸ்ஸ, ஸவஸ்ஸ வரீஸவஹெஸ்ஸா நஃ, கிதெ்ராகி த்ராநாம்வெதநாவெதநாநாமெஉகாவெஷமநா:யொவிநயாதிகாஉாநு" "ஹொஸ்ஸமெதஸவஉாநுகாஉாநுஸஷணஜீஷணாவிவஸ்ஸிதா:ஜீணவொ யநஸ்ஹொஷஜாதாஜீஷதஷ்ஷ்ஷஉர்ஷ்மெக। சுஜிஉதெநமெஜுவ்ரும் ஸ்ரவதநமொஷவெஜு"யக்ஷிம்ஜஉதுஷீம்ஜீஸ்ஷ்மதஸ்ஜ்யமெதவிவா ஹுஹஹுஹிஸ்ஷதஜஸவம் வ்ராவ்ரநாராயணஸ்ஸிக" ஐதராஜிஷ்ஷஹெஷ ஸ்ராவிஜீதீமெஹஃ வரஸவிரஷாஜம்கயா ஜீதீதாவஹ்ரஷயா ஜீஉாணஸ்ராநுரயுக்காஷ உஷயொஃ ஜீஉாமெணஸம்ஷவதிசுநு தராஜீஉாணஸ்ராவநுராயுகூாசு'யஸஜீயிவீஸரீரம்.யஃஜீயி வ்ராம்திஷநு।யஸ்ராதாஸரீரம்। வஷதஜீதாஜயஜீ்ஜீதஃ "சுஜஃ ஜீவிஷஸ்ஹாஸாஜநாநாம் வஷவஸவஹமுதாம்தராதூவஷதவாஷா தி வெ்ராஹெவஷகொநாராயண"ஐதரா்ஜிஷிமெரக்ரவரஸ்ஜீதீநாம் ஸ ரீரஸரீரிஹாவெநவெஷக்ரும், விஷயஃஹெஷஸ்ஜீதீநாம்ஸ்ரமவஹெஹொ விஷய ஐதி விஷயவிஷாமஜீஷபரநாசு விரஷாஜகய ஜீதீ தெரவிகிவதுநாசு ஸவதாஷாதஸஜீதுஷவாயிகவாசு ஸ வஷஃவாஜி வ்ரவஷநவத்தி ஜீதிஷதகவாஜு ஷிஷிதீஸ்ரமெஷவி ஹெஃ ஹெவதாவிமெஷதிணயொய்ஜுக ஐதிஹாவஃ। நமெவம்யஷ்ரு விநாமெஜுக்ரஉஷரணீயம்। சுயாவிஃ"ஐஷாவமுதும் வஷாயாஜாதம் ஜாயஉாநம்விஸம்ஷிஹதி ஷாவநஸநாஜிஃ। தமெவாஜிஸஆயாஸசு ஹமயஸஷஷ்ஷஉாஃ "சுஜிஸவராமெஹவதா" ஐதராஜிஷ்ஹஜிஹிஃ। ,"சுஷம்ஹிஸவயஜஜாநாம் ஹொகாஷஜீஷமெரவஜ"ஐதராஜி ஸஜீதிஷி

ஸா-டீ|| க்ஷிதங்கள். (அநிர்வர்ணநா:) ஸத்ருஶ்யாய நிர்வசநா நஹி ஜ்ஞா:; யதேந தந்த்ராநாதநர்வவேஷம் வ்யாபிதம்| நஹி க்ஷேத்ரஜ்ஞோத்ரோ த்ரோணாநிவர்ணநேணிதிகம் ஸிஞ்சதீத்ய கூஹ (குஶ்ரீயந்தே

ஸா-கா|| பரிஶுத்கர்ஷஸர்வாதிஶாயிதேவதைக்யாவமர்ஶ| அதீந்த்ரியாணாம் ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணாநவகாஶாத் தேவதாநாமைக்யாவமர்ஶ தேவதாவிஶேஷநிர்ணயோ நாவஶ்யக இத்யத்ராஹ தேவதைக்யவாதிந இதி "ஹரேஷா ஸ்தா ஸர்வதேவதே| ஹரேஷா தேவதா ஸமய:| ஹரேஷா ப்ரஹ்மஶங்கரௌ| ஶ்ருத்யாத்ராவதிஷ்டதே இதி 'ஶ வாதிம் ப்ரஹ்மேந்த்ரம்| ப்ராணாதாயாஜாயத 'அக்நிர்விஷ்ணுஸோமோஷஸா 'இந்த்ராக்நீக்ரமதம்| அக்நிரவமோ தேவதாநாம்| விஷ்ணு: பரம:" இத்யாதிஶ்ருதிபி: "ப்ரஹ்மா ஶம்பு: ததைவார்க: ஶ்சந்த்ரமாஶ்ச ஶதக்ரது:| ஏவமாத்யாஸ்ததைவாந்யே யுக்தா வைஷ்ணவதேஜஸா| வியுஜ்யந்தே ச ஸர்வே ச ஜகத்கார்யாவஸாநே து வியுஜ்யந்தே ச தேஜஸா| விதேஜஸஶ்ச தே ஸர்வே பஞ்சத்வமுபயாந்தி வை" இத்யாதிஸ்ம்ருதிபிரபி நியந்த்ருநியாம்யபாவாதிபி: ஸர்வதேவாநாமீஶ்வரஸ்ய ச ஸம்பத்தே தேவதா ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய "ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணுர்புவநாநி விஷ்ணு:" இத்யாதி வசநாநாமிவ நாநாவர்ணவிஶேஷப்ரதிபாதகேஷு "நகிம் ப்ரகுக்ஷீ தாரகவத்யநாரந்தநீயாயதயம்" இத்யாதிஷு ப்ரதிவசநஸ்யாபி ஜாத்யஹவிஶேஷாத் தேஶ்யகாதி நியம்ய நயா தத்ரா த்ரைப்ரதிஸம்யிகாவமர்ஶஸ்ய ஸர்வதேவதைக்யஶீர்ஷபாவேஷு இதி தேவதாவிஶேஷநிர்ணயோ யார்த்த இதி பாவ:| ஶாஸ்த்ரஸர்வதேவதைக்யம்| அயாவிஶா வைஷ்ணவப்ரதிஷ்டாகம் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்ருத்வேந பஹுஶ: ப்ரதிபந்நாநாம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாநாம் ஸாம்யம் வாச்யம் "ஸமஸ்ருஷ்டித்வகாரிணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்| ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாந் ஏக ஏவ ஜநார்தந:" இத்யுக்த ப்ரகாரேணைக்யம் வா வக்தவ்யம்| அந்யதா ஸர்வ ஸாம்யஜஸ்ய ப்ரஸங்காத்| அதோ தேவதாவிஶேஷஸாம்யஸ்ய நாராயணஸ்ய பரத்வநிர்ணயோ நாவஶ்ய இத்யத்ராஹ த்ரிகஸாம்யமதாம் ஏகதாவைக்யம் வா நாப்ரியததேதி. அயம் பாவ: "நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே "நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக: குதோந்ய:" இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதி வைராக்ஸாம்யவ்யாவர்தகாக் வ்ருத்திவிஶேஷாஸாதாரண தயா ப்ரதிபாதிக்ஷமா: ஸ்வீகார்யா: ப்ரதிபாத்யமாந ஜீவத்வ ஶேஷத்வ நகாதி விஶேஷகாக்ஷ்யாகேந ஐக்யாஸம்பவாத் "ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்" இத்யஸ்ய "நஹிபாலந ஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்| ஸ்திதௌ ஸ்திதம் மஹாப்ராஜ்ஞ பவத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித்| ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகிலஜந்தவ: விபூதயோ ஹரேரேதா:" இத்யாதிப்ரமாணாநாம் ப்ரஹ்மாதிஶப்தவாச்யஜீவாந்தர்யாமி நாராயணைகவஸ்து

[illegible]

ஸா-தீ || நஸம்தஜதி) (ஸம்த:) ஸாரஸாரவிவேகஜ்ஞானத்ரஷ்ட்ருக்ஷு
ணா:, தயாவியஸ்ரநாதரணோ தேவதா ஸாரநிவேணஹணிதிலம்
ஸவ்யக்தி திமாவ:. தத்த நாரநவப்ரபோ ந தேவதாவிஶேஷதி

ஸா-கா|| ஜ்ஞாவநாஸ் கநபோவ்யாக்ரோபா:வலவ்யோ த்ராத்ர த்ரு த
த்ர த த்ர வம்ஸமக்ஷாஸ்யாநாம் ப்ரக்ருஷ் ஜ்ஞாவநாஸ் வஸ்தமாக்ஷமய
ஸெவ்ப்ரயக்ஷவ்யஸ்ஹம்ஶதீ ந்யாயாஸ் நாராயணவரக்ஷவஸ்யாவஶ்யக்ஷாஸ்
ததஜத்ரஸ்ய ஶ்வே தாஸ்யத்ஸ்ய ப்ரக்ருஷ் ஜ்ஞாவிதத்தஜத்வராவ
ஶிக்ஷவேஸ்ய நயாய்ஷாஸ்.ஸநயோயஸ்யாஶ்.வாரம் வாரசக்ஷ்ஷ ஜா
ஷீதிவவவாஸேக்ஷாக்ஷவரஷஸேவதஜதி வாரச்ரப்ய தமய்திரிக்ஷ
வெய்ரா த்ரதாவக்ஷவ்ரதிவாதநேவேவர்வாரவ்யாவாத ப்ரஸம்ஶாஸ்
நாராயணா நவாக்ஷாஸ்ராரவாயாஜாரதிஷைய வவக்ஷம் தோக்ஷஸா
யநதயா வோயிதஸ்ய ஶ்ஞீவக்ஷவாஸநஸ்யாத்ராவ்ய நதிஷைய
வவக்ஷம்ப்ரவணாஸ் 'ஸம்ஸஷ்' த்ராஜனஸேர்த்ரஶாயிதேவ நாவமதஷ்ய
விஷேஷா: நதஸ்ய வேவக்ஷஸ்ய நத்ராஷிஷிஶ்ஶரஜாரதிஷையாஶ்யதத்
ரதாரஶ்வேந ஸவேவத்ரவே நாராயணாயாவ ப்ரதிவாதஸ்ய ஜாதி
வஸ்த்ரவிஶேஷதிஜவரணம் யஜஸ்தஜதி ஶாவ:. ஶாஸ ஷ த்ரசஸ்த்ரய்ஷ
ணக்ஷம்.ஶயாவி, ஹிரண்யமஹவ்வதக்ஷாஸ்ய மதஸ்யஜாக்ஷவதி
ரேக்ஷ்ரவஷஃ, 'ப்ரஜாவதிர்ப்ரஜாவஸ்ய ஜத' நஸஶவாஸஸ்வேவஸ்வ ஜேஷ
ஜ:, விஶ்வாயிஜோரவேத்ராசஹஷிர! ஹிரண்யமஹம் வஶ்யஜாயசாநம
ஸநாஜேவ:, விஶ்வாயிஜோரஷேத்ராசஹஷி ! ஹிரண்யமஹம் ஜநயா
சாஸ வவ்வ, ஷிக்ரஷிஶ்ரக்ரநஸாராஸ்விஷே ஷிஷ்மாய ஹிரண்யம
மஹஶிவாவா ஸவேவஶ்யஶ்வே ந திதிதி நாஷ்கிர்யதஜதி வஜ்ஷஶ்ர
திஶ்ஜாஸ்: கஜஜவி வக்ஷம் ஸேஜா நாஜ்ரயஜ்ஜ அயம்ஶாவ: நாரா
யணாஸ் ப்ரஹ்மாஜாயதே, நாராயணாத் ருத்ரோஜாயதே 'ஏகோஹ
வை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:' இதி த்ராஹிஜி: ததஸாஶ
ஹணவவக்ஷஷதிவி நாஶவ்ரதிவாத நாஸ் 'வஷஸவ்ரஹமதாஜ
ராத்வாவஹதவாவ்ராஹ்வேர்தவ ஸோஜா நாராயண இதி'' தவேஷ
வாவஹதவாவக்ஷஶ்ரவணாஸ் ஜநவஹதவோவாவா ஸஹஸ்ரதிவிஶி
ஷ்யா நவஹதவாவக்ஷஶ்ரவணாஸ் ! ரொர்ரஹமதாநாம்ஶ்ரத்யவஸ்ர
ஜஸ்.த்ரஷ்ம்ஶிரஸ்ஷ்ரோஷ்ம் வஜ்ஞவரஶம்தஸ்யப்ரஷ்ஞாவேஷீத,
இதிஹிரண்யமஹஸ்ய ஷீதிரேமஶ்ரவணாஸ் தயோர்ஶ்ரக்ஷாஜவ
வதேக்ஷ: நாராயணஸ்வ வரதேவதேதி திஜ்ஞாரணச்வவவத்ரஜதி
(ஸஜ:) வக்ஷாஜராணாஜேவம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிரோயம் ஜாநஜ: வ்ராச
ணிஷா: (நாஷியஜே) ஆயோஜ்யஸ்ரஶாஸ்ஸாணிவிசார்யவம்நவேத:!
இத:தேகம் ஸாதிஷ்ஷம் யேயோ நாராயணஸ்தே' த்ரக்ஷப்ரகாரேண

த௦॥ நவமஃ । த்ரய்யந்தைகவேத்யைக்ஷ நாமநாமதந்நாமப்ராஸதம்

ஶா.டீ॥ ஸர்வப்ரதிபந்நாக்ஷதேத்வவிஶேஷப்ரமாணாநாம்பஹூநாம் ஸத்த்வாத் கதம் தேவதாவிஶேஷ நிர்ணய இத்யத ஆஹ (த்ரய்யந்தைதி) ஸர்வ ஸர்வஜ்ஞ: "நகிம்ஜ்ஞகோஷ்டாம: ஸமிஸ்வர தேவதா" இத்யாதீநாம் ஸமர்மாநாம் ஸமர்தி விஶேஷகேவந தத்தைகவேதம்வஸ்துஸ்த்ரஹிப்ராயேண த்ரய்யம் தந்த்ர ஸம (ஸகலமேதி) புராணங்கள் தாமதங்களில் பரஸ்பரவி ரோதங்களாமத்தனை போக்கி ஶ்ரீமந்நாராயணன் பரதேவதையென்கிறவிஷயத்தில் ஒருத்தும் விரோதியாது. ப்ரத்யத இவையெல்லாமிந்த வேதாந்தத்திலே ஸாரஸங்களாயிருக்குமென்றபடி. ஆனாலும் ஶைவபுராணாதிகளான வ்யவஹாரங்கள் விரோதியாகிற்க நாராயணன் பரதேவதையென்று நிர்ணயிக்க ஶக்யமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தந்நாமேதி) அத்ர நாமகோஷ்ட்ர ஶைவபுராணாதீநா தந்நாமகம் ப்ராப்தே. (தந்நாமேதி) விஶேஷநிர்தேஶந

ஶா.கா॥ ந்யாயேஶ்வரேணவ்யாமொஹநவேஶகம்விஷவிதீவராணாதே வாபரஸ்ப ரவேக்ஷிதேஶ்வரஶ்ரீமந்நாராயணவ வேதவத்தமேவ தமாவாஷாநாம்ஸ்கம் வஶே ஶ்ருதேர்த்வம் தத்வம் தேவதேர்த்வம் தத்வம் த்ரயாணாமேகத்வம் தத்வம் த்ரய்யந்திஸமரம்ஸாரமதி தமம் தத்வம் ந்யாயஸாரமதி தத்வ தித்ராத்ரிநிர்வ ணமெஷ்டீஃ நாஷ்ப்ரயமத்யாயஃ நநாயத்விமநேவ க்ஷமேதாஃ புராணவிரோதாக்ஷதநாதாரணீயாஃ தயாவி ஸதேவஸார ஶ்ருதிஶ்ரூஸ்ருக்ஷ, ஸகவேவாவிஷ்யம்ப்ர ஸ்ர. ஸ்ர்தாவாதததேகஸவாஸ்ர ஸ்ருக்ஷ. ப்ரஸ்யாதததஸ்ர ஸ்ருக்ஷ. ஸமஸ்வாணி ஸவா ஜதாதிமஹத நாரஸ்ய ஸாதேவஸதத்வதாத்யங்கேமிரஸ்ஸமஸ்வ தயகா ஸமேவ நாராயணஸ்ருக்ஷ. நரப்ரஸா'தேஶா நா' நவஸப்ரஸாதவத வேதயு, இத்யாதிவிஷ்ணவிஷயயாஸப்ரஹார்தாகாஶஹிரண்யமஹாநிஷ்வநா ராயணாதீநாம் ஸகலஜதக்காரணதேநாவித்ந ப்ரதிபாதநாக் ஸமர்வஸா தேவநிஷ்டாநாமஶ்ருதிவா விஶேஷணப்ரமாணாத்விஶேஷாக் ஸம ஸ்நாராயணஸ்ய ஸகலஜதக்காரணதிதி நிஸ்யஸ்யாக ஶ்யமொப்ரா திஷ்ய ஸாதித்யகாரணத்வம் ஸமர்தித்யாஹ— (த்ரய்யந்தைக வேதேதி) ஸமர்தாவஃ ஸதேவேத்யாதிவாக்யேஷு ஸாமாந்யாரணம் ப்ரதீத்யகமேகைகஸ்ய ஸ்வ்யதிரிக்தஸமஸ்தகாரணத்வமேவாய நாக் ஸ தாதித்யகாரணதாநவமேதஃ காரணகேவாமாஸ்யமேவாயகவா க்ஷ்யஷ்டிதஸாமாந்யஶப்தாநாம் விஶேஷவாசிஷ்வதேஶதி தஸ்வஸ்யவஸா

[illegible]

ஸா-கா|| ஶாம்கிஜ்ஞாம் தமேதிஜ்ஞாதவ்யாதேவமுக்தே ஸவ்ருவாமேவ
ஶப்தாநாமுபேஷ்யதே "ஜ்ஞாதவ்யமிதம்ருதம்ருதேதி நாநீவம்
யாவித்தோக்ஷயே 'நாராயணபரம்ப்ருஹ்மதே. நாராயணஸாயுஜ்யமவாப்நோ
தீ' த்யாதிவாக்யவரவிதாரத்தாநாம்ப்ருஹ்மாக்ஷரஶிவஶம்புஶப்தா நாராயணா
திஶப்தா நாமேகார்த்தவிஷயத்வமாநமேவாயமிதி 'நாராயணாநுவாகே
விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்புவம். விஶ்வநாராயணந்தேவ மக்ஷரம் பரமம்பத
ம். பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்ஶாஶ்வதம்ஶிவமச்யுதம் | நாராயண
மஹாஜ்ஞேயம் விஶ்வாத்மாநம் பராயணம். நாராயணபரம்ப்ருஹ்ம' நாராய
ணபரோஜ்யோதிராத்மா நாராயணபர:| ஸப்ருஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர
ஸோக்ஷர:பரமஸ்ஸ்வராட்' இத்யத்ர தத்தத்பதநிர்திஷ்டப்ருஹ்மா
க்ஷரதேவஶம்புஶிவபரம்ஜ்யோதி: பரமாத்மபரமேஶ்வராதித்யாதிஶ
ப்தாநாம் விஶிஷ்டாபாதாய நாராயணஶப்தேந ஸமாநாதிகரணத
யா நிர்தேஶாத் தேஷாம் ஶப்தாநாம் நாராயணவாசித்வமிதி ஸ
ர்வவேதாந்தாநாம் நாராயணபரத்வம் ஸித்தம்'ஸப்ருஹ்மாஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:'
இத்யத்ர நப்ருஹ்மாதீநாம் நாராயணவிபூதித்வம் நாம நிர்
தேஶம் ப்ருதக்நிர்தேஶமாத்ரம் தத்ஸமாநாதிகரண்யம் நா
ராயணபரத்வம் ப்ருஹ்மாதிம் ஸத்வஸாமாந்யநிர்தேஶம் நாராயண
பரத்வமேவ. நநு ஸப்ருஹ்மாதிஶப்தாநாம் ஹிரண்யகர்ப்ப
வாசகத்வமேவ ஜாதஸ்ய திரோதத்வம். ப்ருஜாபதி: ப்ருஜா
ஸ்ருஜத்ப்ருஜாபதிராஜாயத ப்ருஜாஸ்ருஜேயேதி'ப்ருஜாபதிர்வா
நஸ்ருஜதே த்யாதி பஹுகாரணவாக்யம் தஹிரண்யகர்ப்பப்ருஜாபதி
ஶப்தாதயா ப்ருஸித்தவாசகத்வமவதாநம் கிஞ்சஸ்யாதிதி
சேந்ந 'ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீந் நப்ருஹ்மா நேஶாந: ஸப்ரு
ஜாபதிரேக: பூர்வமேவாஸீத் யஞ்ஞாதிவாதிநஸ்த்ருஹ்மா
ப்ருஜாபதிவிபுஶ்வஸ்ருஷ்டிபரமேவ: தத் ப்ருஹ்மா தத்வேவாஜாயத
வொரோஹம் தாநாஜ்யதம்ருதஸ்ருஜத் த்ர்யக்ஷம் த்ரிஶூலபாணிம்
பருஷம் தஸ்யப்ருஹ்மாவிஷ்டே 'நாராயணாத் ப்ருஹ்மாஜாயதே
யோப்ருஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்யோவை வேதாம்ஶ்ச ப்ருஹிணோதி
தஸ்மா'இத்யாதிஷ்வாதம்ருதஸ்ய 'விநாஶிகம்பஞ்சாதிவ்யோம
நநக்ஷத்ராத் ஸீதகாலமாதத் தத்ஸ்ருஷ்டிபூர்வம் ஸ்ருஷ்டிவாக்யே
நாராயணஶப்தாதுதித ஸர்வமாத்மகம் ஸர்வஸம்தாஞ்ஞாத்மகே
'ஆநிருத்தாதிஷ்ர்யாதம்ஸ்ருஷ்டி ஸ்ருஷ்டிஷ்டஸ்ய மோவா'இ
த்யேநோக்தா 'ப்ருஜாபதிர்வா நஸ்ருஜத. தேவா ப்ருநாஸம்ஶிதா
ஜாயந்தே'தி ப்ருஹ்மப்ருஜாபதிஶப்தநிர்திஷ்டாநாம் நாராயணாதேச
ஸித்தாநாம் தேவாநாம் ஸமாநத்வ: பாஷாநாபம்யஸ்ய ஸ்ருஷ்டி த
ஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸமதாஞ்ஞாநாத்மகமதாஸ்ரிதம்வ்யா

[illegible]

[illegible]

ஸா॰கா॥ ஶிவாதெக்ஷஸஙு॰வ॰ஶா॰நஃ'ஶிவ॰க ஐ॰ாக்ஷ॰ஶ॰ஹ॰ஷய॰ஹ
ஷ்ரு॰ஹிணஃஶ்ரு॰ண॰ெஉவெெச.ந॰ ஶ॰ெஹாவி॰தாஉஹவி॰தாஉஹ வி
ஶஶ॰ஹ॰வ॰।விஶ்வனாராயணெநு'இதி நாராயணஶ்ஶ॰ஹ॰ஹ॰ழவாநுஜஷ
தஃவ்ரு॰ஹ॰'ஶிதந்யாதிவ்ருயொமெஃஸாயாரணந்யாவழஉாவு-காரணவாக்ய
ஸயொஶ்ஶ॰ஹ॰ஶிவஶப்தயொந॰ாராயணவிஷயகெஶ॰நாந்யா ஸிஸ்யா
நாராயணாதிஶிக்ஷவொயககா॰ந॰வ॰வெக்ஷஃ ஶ॰ஶஶப்தஸ்ய ஞிஶா
தீஶாஜதந்யாதிஷ॰ ஸவஂஸாயாரணதயா வ்ருஸிெஸஃ திர॰வவஷ
ஸ்யாவி தஸ்ய திர॰வாயிகஸவஂஸ்வாஇதயா'ஞாஸஹெதாஸ்வதஸ்வ॰'
ஜத்யாக்ஷ நாராயணவிஷயகவெெஸ்யவ உ॰வ்யகாக।ஶ॰ஹ॰ெஸ॰ஶ்யஶ்ஶ
வணவ் கெவஶ॰॥ ஶ॰ஶஙு॰ ஜ்ஞாகா ஷாஶிவஉவிஜ்ஞாயெதந்யாதீநா॰
நாராயண விஷயகவெஉவ ஹ்ருதஞ்ஞ்ஶீகஉதந்யஸ்ய கெவெஸ்யாவதி
ஷஸ்யகாக கெஷ்டீெச வாராஹிதஂ கஹிகா॰ஶ॰ெநா॰நஉஃ ஸள
தீஜ்ஞாயிெதாஜொஹவீஇ-ஸளஸ்ருஷ்ணாயிெதாஜொஹவீதீந்யாதிவகஸ
வாக்யாக ஸ॰திவாகா॰நவழஉாக கெஹ॰நு ஸிஹஷி॰ஸாயகாநிய
ெத்யாஹளஸ்யெத்யெவநெஉதகதெதா ஷெவாஉஷ்ய॰பொஹவொர॰
ஜஉஸ॰வதி'த்யாஷெஶிவ வாக்யாஙரெணவா ஸ॰திவாகா॰நவழஉாக
நஉெஸகஸ்॰உாஉாஹிஶ॰ஸீஃ'ஷெஹிெஉஷஷாஇெதஜத்யாதிஷ்ஷவ நஉஸ்ஷாரா
திஷ॰திவ்யக்திவ்ருாஸ॰நயொர॰வஸ்யாவகஶப்தஶஷந்யதயா ஸ॰தி
வாகஶி॰ழஶஷந்யகாக விஶ்வாயிெகார॰ெஜ்ராஉஹஷிஃ கநவஹ
தவாவாவா கஹஉஷ்ஷி விஶ்வஸ்ராஜஜஉதரஃ தஸ்ய வஜஉஷாயஶீஷா
ணந்ஷ்ஷநக। தஂஹஷதாந்ஹ்கெராஶநு। ப்ருஹஹநிதி கஷ்ஸ்வாஷெவ
தா கஷ்ணெவெஜாதஂ வாவாஜழ்ராஹ' ஜத்யாதிஷ॰ ஸவெராகக்ருஷ
தயா வ்ருதிவஞாஷ்ஜ்ரா॰ஜாஷெஃ கஉஶ்யகாவழஉாக வ॰ர॰ஷ
ஸஷக்ஷவ்ருதிவாஷஷ்யஸ்ய வ॰ர॰ஷஸ்ய கஉவஶ்யகா॰நவழஉாக ஞுகா
ெஶாஹவெநாஉரஷவெயாதிவஹிதா யெதாவா ஜஉாதிஹஷதா
தி ஜாயங்'ஜத்யாதீநாஇவாந॰வாஷரஷவகாஸாவெந ஷெஷாஸ்ய॰
காகெஷதஷ்ரு॰ஷாஸ்ய॰க்ஷ'இதிவகஸ்ஸாவதிஷாஸஸாகஷிகெஸ்॰ந வ்ருஉ
ணாஜா॰ந॰வஸ்யாவநாவஸாஸஸ்யவஸ்யாவெநந்திரவெகக்ஷகாக
ஷெதஷ்ரு ஷாஸ்ய॰க்ஷ॰ ஷதாவா॰நஸ்ஹிஉ। கதொஜ்யாயாம்ஶ்வ வ॰
ர॰ஷஃ।வாஷொஸ்யவிஶ்வாஹஷதாநி। திருவாஷஸ்யாஉப்ருதஂதீவீ'தந்யாதிவிர
ஸ்ய வ்ருஉணாஜாஸஸ்யஸ்ஸாவககதயொஹ்ருதகெஶ॰ந கெஉ॰திக
ந்யாயெந ஸ்ஸாஸஸ்யஸ்ஸாவககஸிெஸஃ ஜஷஂ வ॰ர॰ஷஸஷக்ஷஂ ஹி
ஸவஂவெஷெஷ॰ வஃ)ெஷ। ஜஷஂஸதந்யதி வ்யாதஸ்ஷஸிஂஷஹந ஷிஂ
திதா'இதி ஓஉக்ஷயஉஷ தகநிஷ்ஷகதயொக்ஷகாக ஸவஂவெஷவதித
தயாவாஸ்ய தத்வாவாமதகவாரவாக்யாகா॰க்ஷிதெவா

-கா || ஶஶகக்ஷ்மெவ. கந்யாமெகெவமொாவதிஷ்டி நாராயணவ்யு ஸாதி,பிக்ஷஸ்ய க்ஷஸ்யதிஶ்ர வாஸநெதொக்ஷஸாய நக்ஷஶர்க்ஷாதஷ்ரதிபிக்ஷஸ்ய ஶொக்ஷஸாயநக்ஷநிஷெயாக "க்ஷஸ்வஸம்ஹத" இத்யத். முக்ஷீவத்ர வாஸநவ்யதிபிக்ஷஸ்யஶொக்ஷஸாயநக்ஷநிஷெயாத்வவஸா வ்யதிக்ஷ வக்ஷ வ்யஸம்ஶ: நநர்வ்யதஷ்நவிஷ்யாந்யாயமெெநவ நாராயணெ ாவாஸந வாராணாம் நாராயணாஜயபூதி ரர்ஜெரவாஸநவ ரக்ஷம் கிஞஸ்யாக தயாவி வ்யாவாதமாஞெரிதி வெந விக்ஷஸ்ரஸஹ க்ஷாக நாராயணஸ்யாவ்ஜயபூதீரர்த இதி கிம் வ்யஸிஷெஷெவ க ஸ்ரிஷ்ரஷ்யதெ உதவ்யஸிஷநாராயணவ்யஸிஷார்ஷதாதிபிக்ஷ: க்ஷஸிதிதி நாஜ்ய: தெஷாம் "நாராயணாஅாஷஸ்ராதி த்யாரர்ஷ்யாவஸவஸ வபூாணிஸ்தூநாமஸி நாராயணாஜெவஸஶர்கவஷ்யஜெ நாராயணெ வ்ரீயஜெ நாராயணாஅாஷஸ்ராதி த்யாரர்ஷ்யாவஸவஸவெபூ ஜெவாஸ வபூஜஷயஸவபூாணிவ ஸஹதாதி நாராயணாஜெவ ஸஶர்கவஷ்யஜெ நாராயணெ வ்ரீயஜெ' இத்யாதிஹி: காயபூக்ஷ கஶபூவஸ்யக்ஷாவஶஶாக ஸவபூகாரணக்ஷாநர்வவதெ: தஷ்யாவ்யஸவபூாஜயபூாஶிக்ஷாஹாவெந நாராயணாஜயபூாஶிக்ஷாநர்வவதெ: நாவி ஷிதீய: ஸவெபூஷர்வெ ஷாஜெஷர் வ்யயர்க்ஷாநாம் ஸம்ஹர்ஸிவரர்தாதிஸவ்வாநாம் தத்வஸா யாரணயஜ்வ்யதிவாஷகாநாம் வஸ்வஷர்க்ஷந்யாமெநஸாக்ஷாஜாராயண வரகெநவ்யஸிஷார்ஷாஜ்ஞூதிநாராயணவரகெநவாந்யஶாவஸிஷ்யா திபிக்ஷவஸர்வொயக்ஷாஸிஷெ: ஷர்மவெணாஸிஷஸ்யாஜயபூாஶிக்ஷா நர்வவதெ: நநர் உக்ஷந்யாமெெநவ வ்யஸிஷதிநாராரர்ஷாதிபி க்ஷநாராயணாஸிஷி: கிம்நஸ்யாதிதி வெஶஸத்யம் வ்யஸிஷாரர்ஷவதர ஶபூர்வெஜாதீநாம் காயபூக்ஷ கஶபூவஸ்யக்ஷாதிநா க்ஷஸஜமகாரண க்ஷாநர்வவதெ:, தஷதிபிக்ஷஸ்ய க்ஷஸஜமகாரணஸஹதஸ்ய க்ஷஸ்ய ஷிகஸிஷள ஸஹஸ்ரஶீஷபூாவரர்ஷ' இத்யாதிநா ஸவபூகாரணக்ஷம் ஶ்ருதிஹிதாவ்ய வரர்ஷஸ்ஷவாஷ்யக்ஷம் ஶொக்ஷஸாயநவிஷ்யாவெஷ்ய க்ஷம்ஶாவஶஷ்ய தவெஸ்யவாஷ்யஸம்ஹதஜதத்ய ந்யாயாநவெக்ஷஶெ வ வெஷ்ராஜாதக்ஷஸ்ரியஶவதிக்ஷயா: வ்யதிவாஷாக தவெஸ்யவஸ ஹஸ்ரஶீஷபூஜெவதித்யத் நிரர்வவஷஜெவ ஸஜெவாஷ்யக்ஷஸ்ய நாரா யணஸ்வூவாஷ்யக்ஷஸ்ய தத்திஷ்யாஸர் வெஷ்யவாதித்திவிஶேஷஸஷ்வா ஷ்யக்ஷஸ்ய ஷ வ்யதிவொயநாஷ்ய தக்ஷஸிஷெ: நாராயணவெஸ்யாஜயவா ஷிஸிஷக்ஷாஷ்யதஷஸிஷிஸம்காநர்வவதெ: கந்யா ஹிரண்யமஹாபுஸ ஶிலைகூதாஜெரஜிரஜெ வ்யமெஶாஜெவதாநாம் நகிரிஷர்க்ஷஷர்தா' இத்யஜிஶ்ரர்திஹி: தஶவராணாநர்ம ஷீதாஹி: வபூஸிஷஹிரண்ய [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] நாராயண [illegible]

[illegible] நாராயண [illegible] நாராயண [illegible]

[illegible] நாராயண [illegible] நாராயண [illegible] நாராயண [illegible]

[illegible] நாராயண [illegible] நாராயண [illegible]

[illegible] நாராயண [illegible] நாராயண [illegible]

[illegible] நாராயண [illegible] நாராயண [illegible] நாராயண

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸா-தீ॥ [illegible] பண்ணவேணுமோ? [illegible] ஜீவாதிவ்யாவ்ருத்தமாக [illegible] ஸித்தமன்றோ. ஜீவாதிவ்யாவ்ருத்தனென்று பொதுவிலேயறிந்தாலுமின்ன தேவதாவிசேஷமென்றறியவேணுமென்னில் இந்த ஜீவாதிவ்யாவ்ருத்தஜ்ஞாநமே [illegible] ஸித்தமாயிருக்க தேவதாவிசேஷஜ்ஞாநத்திற்கு விசேஷப்ரயோஜநமுண்டோ? [illegible] இதற்கு ப்ரயோஜநமென்னில் அதுவே ப்ரயோஜநமாகமாட்டாமையாலதற்கு ப்ரயோஜநமேது? [illegible] மோக்ஷஸித்தியென்னில் [illegible] மோக்ஷப்ரயோஜநமாகையாலதற்கு [illegible] மமையாதோ? தேவதாவிசேஷநிஷ்கர்ஷம் வேணுமென்றாலும் [illegible] திலே யீச்வரன் ஸ்ரீபதியென்று சொன்னத்தாலேதானே ஸித்தமன்றோ, அங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணனே [illegible] யென்கிற [illegible] ப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கையாலதற்கு [illegible] ஸாரதமங்களுமான [illegible] களையும் [illegible] ங்களையும் விசேஷித்து நிரூபியாதபோதது [illegible] மாகமாட்டாதென்னில் ரஹஸ்யத்ரயநிஷ்டனுக்கு மற்றுள்ள [illegible] ங்களில்போலு [illegible] மமையாதோ? தேவதாவிசேஷநிஷ்கர்ஷத்தில் [illegible] நிரூபணமும் வேணுமென்கைக்கு ஸம்ப்ரதாயமுண்டோவென்ன [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible] ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible] ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible] ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible]

ஆம் || உக்தவையர்த்யங்களாலே பொதுவிலே வ்யக்திவிசேஷ
விவேகம் பண்ணினாலும் "ஒன்றுந்தேவு" மித்யாதிகளிற்படியே பரதேவ
தாவிசேஷ நிர்ணயமில்லாதபோது "உன்னித்துமற்றொரு தெய்வந்தொ
ழா ளவனையல்லா" லென்கிற பரமைகாந்திகவங் கூடாமையாலும், பர

வா-தீ || ளுக்குத்தர மருளிச்செய்கிறார். (உக்தவையர்த்யாதியால்) உக்
வையர்த்யங்கள் — காரணத்வஸ்ய ஸ்மரணவேதநமுமவேதநமாதி
கள்பொதுவிலேயென்றது*விஷ்ணு நாராயணாதிவ்யக்திவிசேஷ நிர்த்தாரணமன்
றிக்கே யென்றபடி. ஸாமான்யாகாரத்தைமாத்ரம் விவேககாரணத்தீர்வே
வயக்த்யந்தர வ்யக்திஸாதாரக்ஷ: (ஒன்றுதேவுமிதி)
சுத்ராதிஸ்வப்ந திண்ணன் வீடுமுதலான திருவாய்மொழிகள் விவக்ஷித
ங்கள். திருவாய்மொழிகளிலே ஸ்ருதிவாக்யவ்யக்தியைகளைக்கொண்
டு ஸாவயவதிகமாக விஷ்ணுவைபரதேவதாநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகை
யாலே ரஹஸ்யத்ரய நிஷ்டனுக்கு யிப்படி நிர்வஹணம் பண்ணவேணுமெ
ன்கைக்கு இத்திருவாய்மொழிகளே ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநமென்று
கருத்து. (உன்னித்தித்யாதி) (உன்னித்து) நினைத்து (தொழாள்) ஸேவி
யாள். தொழாளென்றிவ்வளவேயமைந்திருக்க உன்னித்து தொழாளென்
றிங்கனே சொன்னது அந்யதேவதையை ஒருக்காலும் தொழாதாப்போ
லே யத்தை ஸ்வப்நத்திலும் நினைப்பதும் செய்யாளென்கைக்காக. பரமை
காந்தித்வம் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தராஹித்யமன்றிக்கே இப்பாசுரத்தா
லே தேவதாந்தரஸம்பந்தவிரஹிதமென்று சொன்னதாகையாலிதற்கு
பரதேவதாவிசேஷ நிர்ணயமும் வேணுமென்று கருத்து. (கூடாமையா
லுமிதி) பரதேவதாவிசேஷவிஷயத்திலும் ப்ரதிபத்திகள் பஹுக்க

வா-கா || ஸ்ரவ்யதீதி பரதேவதா விசேஷ நிர்ணயா ஸம்பந்தாதி
ஸம்ஸாரநாத்யந்தவதஸ்மாராதநாத்யந்தவம்ப்ரயோஜநயே| நாத்யந்த
மஸ்ருந்திதம்விஷ்ணுவாத்மாம்பராசரய:| ஸாமாந்யஸ்மாபுருஷாஸ்யா
யிநோ யாமிநோஹியே | தேஷாஞ்சாரம் ஸ்வாநம் யதை பஸ்யம்
தி ஸமாசய: | தேஷாமேகாந்திந:ஸ்ரேஷ்டா ஹ்யேவாநந்யதேவ
தா:| அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராசீ: கர்மகாரிணாம் | யேசஸி
ஷ்டாஸ்த்ரயோபக்தா: பலகாமாஹிதேமதா: | ஸர்வேச்யவநதர்மாண:
ப்ரதிபுத்தஸ்து ஸ்ரேஷ்ட: | வைஷ்ணவ: பரமைகாந்தீ நதமோ
வைஷ்ணவஸ்ருத: | நாவைஷ்ணவாய ஜந்துக்கு பஹுஸாஸ்த்ர
கோவிதேம் கத்யோமோஹநாபரமைகாந்த்யஸி
த்யர்த்த தேவதாவிசேஷ நிர்ணய ஆவஸ்யகமிதி பரிஹாரதி (உக்த
வையர்த்யங்களாலே இதி) (உன்னித்து) ஸைவ்யகீர்த்த நிஸ்சித்ய (மற்

ஐச்வர்யம் கிக்கல்லதுவ்யாநஸஹிதமாக மோக்ஷங்கிடையாமையாலு மீச்வரனின்ன தேவதாவிசேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவேணும். அவ்விடத்தி

ஸா-டீ॥ ளாகையாலேகலக்கமெவனுக்கும்வருமாகையால்தேவதாந்தரஸம் பந்தவாராதொழியாதென்று கருத்து. வ்யாநசப்தங்களுபநிஷத் தாவாயவ்ருத்திமிக்காவாயவிம் ஹமணவாவ்யவசாநாந்தரா ந்ய வேந வாவ்யாநாவிவக்ஷிதம் நக்ஷவிளம்பத்ர ஸ்ரீ கந்யா தேவதா ந்தரங்கள் பக்கல் விளம்பேந மோக்ஷஸித்தியுண்டென்றதாக ப்ரஸக்திக் கையால் தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் மோக்ஷம் விளம்பித்தும் கிடையாதெ ன்று மேல் சொல்லப்புகுறது. விரோயிக்குமிறே (கிடையாமையாலுமிதி) லப்யாநந்யோமேந ஸக்ருவ்ருஷிவாமிணீ" என்கிற வசநந்தக்கியில் லாதமையாலென்று கருத்து. (ஈச்வரனின்னதேவதாவிசேஷமிதி) பர தேவதாவிசேஷநிச்சயமென்று பரவஸ்துநிதேசித்ததுக்கநுகுண மாக விங்கும் பரதேவதையின்ன வ்யக்திவிசேஷமென்று நிதேசிக்க வேண்டியிருக்க ஈச்வரனின்னதேவதாவிசேஷமென்றிங்கனே நிர்தே சித்தது, பரவஸ்துவாயிகாரத்திலே ஸம்மதி தேவதாநாமம். பரவஸ்துவா யிகாரத்திலே ஈச்வரசப்தமொழிய பரதேவதாசப்தமில்லையிறே, தயாச திருவிருத்தவ்யாக்யாநே ஸாரோதந்ந பரவஸ்துவாயிகாரே நிரூ பித ஈச்வரோ நாராயணாவ்ய தேவதாவிசேஷரூபேண நாஸ்மிந யிகாரே விசேஷதோநிரூப்யதஇதி ஸம்மதிரிதவ்யாய:. ஆனா ல் பரவஸ்து பரதேவதாசப்தவாச்யமாக நிதேசிப்பானேயென்றில் ஈச்வரவிஷயேதேவதாவிசேஷநிச்சயமில்லாதபோது பரஐச்வர்யாதி கூடாதாப்போலே நிச்ரேயஸப்ரதநான பரனென்று நிச்சயமில்லா தபோதுமது கூடாதென்கைக்காக வங்கு பரதேவதாசப்தவாச்யமாக நிதேசித்தது. தச்ச பரவஸ்துவாயிகாரநிரூபித ஈச்வரோநிச் ரேயஸப்ரதநஸ்வயம்பூநாராயணஸ்வேதத்வமஸ்மிந யிகா ரே நிரூப்யதேஎன்றி ஐஸ்வர்யாதாத்வயமாகிறது. (நிஷ்கர்ஷிக்க விதி) தத்தேஷு ப்ரஸக்தேஷு ப்ரமாணேவுக்திநிரூபணேந ஐதாவ்யவஸ்தவ்யவதைகமேவ நியமாணமிதிநிஷ்கர்ஷ:.

ஸா-கா॥ (ஒருதெய்வந்தொழாளவனையல்லால்) அந்யந தேவதாந்தர ஸஜேத் (வ்யாநஸஹிதேதி) "ஸர்வதேவ்யதாந்யோ ஹ்ஸகஸ்வஜங்கா ந்தராஸ:| ததேவ்யதாந்ய ப்ரஸாதேந ராஜ்யஸஹ ப்ரஜாயதேசம் ஸரஸ்வயஸதத ஸ்வஜநாந்தராஸ:| ததேவ்யதாந்ய ப்ரஸாதேநவி ஷ்ணுஸஹ ப்ரஜாயதே| வாஸுதேவஸ்யோஹகஸ்வஜநாந்தராஸ:| ததேவ்யதாந்ய ப்ரஸாதேநவாஸுதேவே ப்ரஜீயதே" இத்யுக்த்யா வ்யவ

ச॥ ல் வேதநாவேதநங்களுடைய ஸத்ருஶ்யம் ப்ரமாணஸித்தமாகை யாலே எல்லாம்ஸாரதேவதையாயிருக்கிறது ஸூத்ரமென்கிற பக்ஷம் ஸ

ஸா-டீ॥ ஸாரதேவதைப்யாவதுஜமகாரணமாகையாலே ஸூத்ரமன்றோ? அந்தஸூத்ரமானது ஒன்றுதானே தத்வஸாவத்ரத்தைக் கொண்டு ஸகலவேதநாவேதநாத்மகமாயிருக்குமென்று சிலருவாதிக்கவில்லையோ? ஆகையாலித்தை ஸர்வவ்யக்திவிஶேஷாதாரமாக நிஷ்கர்ஷிக்கப்போமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடத்திலித்யாதி) அவ்விடத்திலென்றது விஷயஸப்தமீ தேவதாவிஶேஷத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கையாகிற விஷயத்தில்விரோதிக்கு நப்ரஸக்தமானவிபக்ஷங்கூடாதென்றபடி. இப்படியே இஸ்ஸூத்ரவசநம் பக்ஷாந்தரநிரஸநபரங்களான ஸூத்ரவாக்யங்களுக்கும் ஶேஷமாயிருக்கிறது. (வேதநேதி) வேதநா வேதநஸாம்யமென்றதே வேதநாவேதநங்களுடைய வென்று சொன்னவித்தாலிவற்றுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யங்களும் விவக்ஷிதங்கள். அ நேந ப்ராமாணிகஸ்ய வேதநாவேதநயோரசேதநாதேஶ்ச ஸ்வாதந்த்ர்யாநாதிப்ராமாணிகாநாதிந்தநாம் பாத: ப்ரஸூ ஜ்யதி பரபக்ஷநிஷ்வ ஸத்த்வஸ்யாஸ்ய ஸவதி. அத்ரதேவதா ஸாஸவத்ரவ்யக்தி: (ப்ரமாணேதி) யதாஸம்ஸவம் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாகமரூபப்ரமாணத்ரயம் விவக்ஷிதம். எல்லாமென்றது வேதநா வேதநரூபஸூத்ரங்களெல்லாமென்றபடி. இதற்கு ஸூத்ரமென்கிறத்தோடேயந்வயம். (ஸதியாது) வேதநாவேதநங்களுக்கு ஸாரூப்யஸம்பந்தம் ப்ரமாணஸித்தமாகையாலிவற்றுக்கு ஸூத்ரத்தில்காட்டில் ஸாரூப்யதாமில்லையென்கிற யாதவபக்ஷமுபபத்திவிருத்த மென்றபடி. ததாசஸாரதேவதைத இன்ன வ்யக்திவிஶேஷமென்று நிஶ்சயிக்கக்கூடுமென்றுகருத்து. இங்கு வேதநாநாஸதேந்த்ரஸாரூப்யத்தோ ஸம்பந்தம்சொன்னவித்தாலேதானே தஷாஸ்ரேந்த்ரஸாரூப்யதேவ க்யசொல்லுகிற ஶங்கராநார்த்தங்களுமஸம்ப்ராதிரஸ்தங்கள். ஆனாலும் தேவதாஸிஷ்ணாமாயா: ஸத்யகவ்யக்ஷம்யகஸம்வி த்ரதேவஸாரூப்யப்ரதி கூலவாதஸம்ஸவதி, அதிஸாராதேவதா:ஸவேதாவேதாந்தஸ்ச:

ஸா-கா॥ யாநாஸ்திந்த்ரதநாத்மஷு: ஸஜ்ஞம் தேவதாவிஶேஷநிர்ணயப்ர யோஜநம் ப்ரயோஜநம் ப்ரத்யக்ஷேதிதி ஸ்லோகம் ஸூத்ரேண ப்ராஹ ஷீ (அவ்விடத்திலித்யாதிநா) தத்ரவிதவிதேசஷ்டிதி யாதவீயபக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிபதி (வேதநாவேதநங்களுடையேதி) தத்ர ப்ராதமாத்ரநம் பேதாபேதாநம் ஸாங்க்யஸாஹ்யம் பேதாபேதாஸ்வதோத்தாதிகம் விவக்ஷிதம் தத்ர தாதந்தநாயதயாரம்ஶங்கராஸாரபக்ஷாவஸிநிரஸ்ய

உ௦|| டியாது. ஸ்வாவவிஸமானஜீவெஸ்வரஸேஷமும்மப்படியே தெவாதிர வஞனஜீவர்களுடைய வநெஸ்மஷமும் ஸாவதஷவோதிவ்வவஷெயாலே ப்ரமாணிகமாகையால் ஸவதுரகயதாதியொருவனேயாகிலும் ப்ர

ஸா-நீ|| ர்ஷவணவெதுஸவதுவப்ரஜாவதிஸ்வவதுரதெவதாஜதாதி ப்ரமாணங்களால் தெவதெகளெல்லாருக்கும் ஸ்வர்ம்மெவெசுஷ்ம் கொள்ளவேண்டாவோ? கநஷ்யா கஷ்ராதிகளெல்லாருக்கும் ப்ரதெக்ஷம் ஸவதுரதகஷம்சொல்லுகிற விந்த ப்ரமாணங்களநெஸ்ஷம் விரஷங்களாகாதோ? ஸவதுரகயதாதி யொருவனென்கையன்றோவுபவதம்- இப்படி தெவதெகளெல்லாரு மேகஷதகஷமாய்க்கொண்டவிஷரென்று கொள்ளவேண்டுகையாலீஸ்வரனின்னதெவதாவிஸேஷமென்று நிஷ்கஷிக்கக்கூடுமோவென்கிற ஸம்ஸெயிலிங்கு தெவதெகளவிஷரென்றது தெவாஷ்ரி' தாதி ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு ஸ்வரனேவிஷரென்றபடியோ? ஸவதுரதெவதா' ஜதாதிகளைக்கொண்டு தெவதெகளெல்லாரும் தன்னில்த்தானவிஷரென்றபடியோவென்று விகல்பித்து தாமருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வாவேதி) அப்படியேயென்றது ஸ்வாவவிஸமாகவேயென்றபடி. (ஸாவெதி) ஸுதிஸவெதஜ்ஞாநகாரதாதிகம் ம்ருஷம்தெ (ப்ரமாணிகயிதி) ஜீவெஸ்வரஸேஷம் ப்ரமாநாம் ஜாஸவணதாஜதாதி ப்ரமாணங்களாலும் தெவதெகளுக்கநெஸ்ஷம் ஸஷெவஸவவெனகாஷஸாஷரா ஸாதுஸாதிஜா' ஜதாதிப்ரமாணங்களாலும் விஸமென்றபடி. அந்த ஜீவெஸ்வரஷெஷளவாயிகமாஞலோவென்று ஸம்கியாமைக்காக ஸ்வாவவிஸமான என்கிற விஸேஷணம் நிரஞநஸ்வரஸம்ஸாஜஷ உவெதி உவஸாயஉஷ்ரஉாமதா'ஜதாதிஹிஉதுஷ்ஜஸாயாஉவி ஷெஷமுண்டென்று வரிவணதுப்ஸ்வாநஸவாயிகாரத்திலே பறக்க வபவாதிக்கப்புகுறதாகையாலிந்த ஜீவெஸ்வரஷெஷஉளவாயிகஷெஷமன்றென்றபவ்யாயம். ஆகையாலுக்கவிகல்பத்திலாதஷ்கொாடி கூடாதென்றுகருத்து. தெவதெகளுக்கு ஸஷெவஸவ' ஜதாதிகளில் சொன்னவநெஸ்ஷமெஷஉளவாயிகமாஞலோவென்று ஸம்கியாமைக்காக அப்படியே யென்றிந்தஷெஷத்துக்கும் ஸ்வாவவிஸகு[வா-ஸ தெஷ]உதிஷெஸிக்கப்பட்டது. இந்தஷெஷம்ஸ்வாவவிஸமென்கைக்குநியாமகமேதென்கிற ஸம்காவாரணார்த்தம்ஸா

ஸா-கா|| வெதிதவ்ய வெதநாவெதவெநகஸ்ஸாவகயஷீநாம் தத்தஷஸ்வாவகஸ்ராவ்யவெதநகவாவாஷகஷரஸம்ஸ்யாயாதககவேநஜாஸம்தீதிஸாவஉ|தெவவெதகஸ்வகஷம் வஷஸதி (ஸ்வாவவிஸமானேதி) கஷ்யஸாதிதஸ்ரீஸ யஸாஷிஸ்ரீர | யஷீஷாஸ்வாஜாதஉ வபவெ யஷீஷாதெதி ஸவதுஉயஷம்தெவதாநாம் வரஉம்வவெதவதம் யஷ்

ஜம் || ப்ரஹ்மருத்ராதிசப்தவாச்யதேவதைகளும் ஸர்வேச்வரனோடு தன்னில் தானும ஸமனென்கிற பக்ஷங்கூடாது. இத்தேவதைகளில் ப்ரதானமாகச்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வமோக்ஷப்ரதத்வங்கள் ப்ரமாணிகங்

ஸா-நீ || வெதஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டி: நாநாத்வாதிநாமரூபவ்யாக: என்கிற ந்யாயஸூத்ரத்தில்ஜீவாநாம்ஸ்வாபாவிகமோக்ஷத்துக்குஸாதகமாகச் சொன்ன ஸ்வபாவவைஷம்யத்தாலே யென்றபடி, அந்தஸ்வபாவவைஷம்யத்தாலே ஜீவர்களுக்கநேகரூபங்களை வாயிருமைக்கும் விசிஷ்டதத்தனையொழியதேவதைகளுக்குவிசிக்குமோ வென்று ஸம்சயாநம்க்காக தேவாதிரூபவைரான வென்கிற விசேஷணம் ப்ரஹ்மாதிதேவாநாமபி ஜீவத்வாவிசேஷாத் ஸம்ஸாரவகாச இதி பாவ: | ஆகையாலுக்கவிக்ஷ்த்தில் த்விதீயகோடியுங்கூடாதென்றுகருத்து. (ஸவப்ராஜய ப்ராதி) ஸவப்ராஜய ப்ராதி ஒருவனே யாகவேணுமென்கிற விவ்வளவை க்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளெல்லாரு மீச்வரனோடுந்தன்னில்த் தானுமஸமராகவேணுமென்கிற நிபந்தமயமில்லை. இவர்கள்ஸமராலும் ஸவப்ராதாயியாயிருப்பானொருவனேயாயிருக்கலாமிறேயென்று கருத்து. ததாவ க்தேதவாதிஸத்யா: ஸத்யஸவப்ராதேவதா: இத்யாதிகளால்ப்ராதி தேவாநாம் ஜீவத்வாத்- அவர்களுக்கு ஸவப்ராத்ருத்வத்தைச் சொல்லமாட் டாமையால ந்யவங்களாயென்றபிப்ராயம் தேவர்கள் ஜீவர்களென்கைக்கு நிபாதகமுண்டோ? மற்றதேவர்களுக்குண்டாலும் ப்ரஹ்மருத்ர ர்களுக்கதுண்டோ? ஜமதக்ன்யாதிகளைப் பண்ணுகையாலே இவர்களு மீச்வரகோடியென்னவேண்டாவோ? கிம்ச த்ரிமூர்த்திமத்யே நாராயண னே பரனென்றும் மற்றிருவரும் பரனன்றென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கத்தான் கூடுமோ? த்ரிமூர்த்திகள் ஸமரென்றும் த்ரிமூர்த்திகளே ஐக்கியமென்றும் த்ரிமூர்த்த்யுத்தீர்ணனீச்வரனென்றும்த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்மா வாதல் ருத்ரனாதலீச்வரனென்றும் பக்ஷங்கள்நடக்கவில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இத்தேவதைகளிலித்யாதி, ப்ரதாநேதி) ப்ராதா ந்யாநாம் காரணத்வமோக்ஷப்ரதத்வாநாம் ஜீவசேஷ்டி ந்ருதேவாநாம் ஜீவ க்ஷமதேஸாதிகவிசிஷ்டிதிபாவ: | (ப்ரமாணிகேதி) ப்ரமாணங்களைய

ஸா-கா|| ஜாதநவோஜாத: | அகேஷாஸ்வேபேப்ராதஜாயத ஸுதீரஸவதேதே வதாநாம் விஷ்ணுசேபரம'' இத்யாதிப்ரமாணம் விவக்ஷிதம். ஸவமாதேத்த க்ஷ்மநஷ்டோர்க்கம் தேவதைகளிர்பக்ஷம்வ நிரவஸ்த்ருநகாரம் உபாதாதி ஜமதிப்ஸாதேஹ்யோத்தீர்ண விஷ்ணுஸ்ரஷ்டிக்க பக்ஷாநேகேநவா கேஷ்டநமேஷயதி (இத்தேவதைகளிலிதி) இம்த்ராதீதி ஆகஷ்டதாயம்ப யதா ஸ்ருதிஷீச்வரகேஷ்ட ப்ரதிவாதிதாநாமீத்ராதீநாம் காரணத்வ க்ஷமத்வஸாம்யாதீச்வரக்ஷ ததா தாஸாமேவகாரணத்வமோக்ஷப்ரதத்வ

[illegible]

[illegible] களாகையாலும், "[illegible]" [illegible] நாராயணஃ [illegible]

[illegible] நக்ஷத்ரம் தாமே வெளியிடப்புகுருர் [illegible] [illegible]

[illegible]

களிலே யென்கிறதற்கு ஸர்வஜகத்துக்கும் காரணமென்கையாலுமென் கிறத்தோடேயந்வயம். நாராயணன் [illegible] னுமிவனே ஸர்வஜகத்துக்கும் காரணமென்னப்போமோ? த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளே யொருவனைக்கொண்டு விஷ்ணு ஸப்தவாச்யனாயிருக்கிறவனேயன்றோ நாராயணஸப்தவாச்யனும் அந்த விஷ்ணுவுக்கு ப்ரஹ்ம [illegible] களிலே ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடு [illegible] யாயிருக்கையாலே யந்த விஷ்ணு நாராயணாதி ஸப்தவாச்யனுக்கு ஸர்வஜகத்காரணத்வம் கூடாமையால் த்ரிமூர்த்தி [illegible] ணமே ஜகத்காரணமென்னவேண்டாவோ? அந்த ஸ்ருதியில் விஷ்ணுவுக்கு [illegible] இல்லாமையாலும் [illegible] நியாயம். [illegible] என்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிற வசனத்தோடு விரோதத்தாலே பலிக்கமாட்டாமையாலு மிவனுக்கு ப்ரஹ்மருத்ர [illegible] இல்லாமையாலே இவன்தானே ஸர்வஜகத்துக்கும் காரணமாகலாமென்றி லிவனுக்கு [illegible] என்று சொல்லுகிறவந்த வசனமேதென்ன வரு

[illegible]

ரீ॥ தெய்ர நாராயணோ தெவ ஸாக்ஷ்வா ஹா தமொதாஹவ॥ பரொ நா ராயணொ தெவ ஸா ஜா தஸ்ய தஸ்ய ஜைல॥ தஸ்யாத்ர தெய்ர ஸவஜெவி” த்யாதிகளிலே ‘ததஸ்ஸவி ஜஸ்ய ஸாகாவாக ஸநாதநாக | ரக்ஷாகாம் ஸவஜ்ஹந்தா நாம் விஷ்ணுக ஜைவெஜஷீவாநு’’ என்கிறபடியே வெந்நாவதீணரும் திருவதிரை விஷ்ணுஹு விஷ்ணு நாராயணாதி ஸஜ்ஜ வாவந்ன் தானே தன்னுடைய பரிவுராஹவெய்யாலே ஸவஜமத்துக்கும் காரணமென்கையாலும் நிதம் ஹி நாஸ்தி ஜமதி வதம் வொவரஜம்

ஸாநி॥ விச்செய்கிறார்.(ததஸ்ஸதி த்யாதி)ஜ ஜமவதஜைவவநம்.(ததஃ) ரக்ஷதொவாவஸ நாநக்ஷாரதித்யதஃ | (ஸாக ஸாவாக) பரிவுஜ க்ஷதாஜ வொதித்ய வி பரிவுவ த்ருஹிவெதெவ ஜதாதி நாநாவெ தெ வதஜைவொகவொஜக நாராயணஸ்ய ரவ வ வைக்ஷதம் தய வ ஹாத்ராதெவ ஸமெஷாததிரவ வவாக. ஜயஜவெதிநு கஜைக்ஷ தெதி ஹாவ(ரக்ஷாகாஜதி) நதஜகஜைவெவொஹமாகாஜதி ஹாவ(வி ஷ்ணுகவ) திருவதிஜயஹஷவ்ஷ வ்யாவதாரவிஷ்ணு ஹவிஷ்ணுகுதித்யாத் | க்ஷ்த்ரு விஷ்ணு ஜநிஷாஜத்ந ஜஷவிஷ்ணுகஜைவெஜம வாகிதெவஜக்ய வதஜைவொதிஜநிவவஸ்ய ஜநிநரஸ்தி கிஞ்செஸுயாவயஜவாவதீ ணுகவரதாதிதி வஜ்ஞ்தெ திருவதிஜயஸ்ய கம் ஸவஜமக கா ரணகவ தஸ்ய ஸுஹாக வெத்ய நஹரொகவெநகவாதித்யாஹ-(தன் னுடையவித்யாதி) (பரிவுராஹவெய்ய) தஸாகஹாவாதித்ஜகாவெவொய (நிதம்ஹிநாஸ்திஜமதி) வாவஜைதெவிஷ்ணுஹஸ்யநி த்யகவாதிஷம் வவ நந்தித்வ வாவஜெவாஹயவஜிஜமாவிதி தகவஜகாகவா வெ கெஃ (வாவெக்ஷதாதி) ஸஹாஜ யொஃ காயகவகஜைவஸ்யகவாஹ்ரம் வொமெக்ஷவஜ்ஞ ப்ரவசங்கள் மூன்றும் வதஜைஜவொகவொஜகளை யக்கொண்டு ஜகாரணமானவனே வெஷெஷயாலே ஸஹாஜயஜைவ

ஸாகா॥ யொரவரகவ நாராயணஸ்யவரகவவதிஜதி ஹாவஃதஸ்ய விஷ்ணுஹவிஷ்ணுஜெஜா வெஸெவொஸம் ஸஹஸயநு ஜதஜ் தஷிஹவ ணாக.திருவதிஜவதிரிகஃகாரணவாகவஷிவாதஜஜ தஜாஹ(தத வாஜகவதி) ததஸ்ஸதிதஹ்ஹவதஜ ‘வதெஷிவெகஜவஸம் காலெ நா ஸ்யாஜைகவாதஜஜவி॥ ஜாவதம் கயா கஜைவஸவஜயிநிவெஷிக’ தித்ஜகவாஞாராயணவஹவிஷ்ணுகவாவஷஜதி விஷ்ணு நாராயணயொ ரெரகவமஜக தஜைவவெஷ்ஹ ஜாயஜொநொவெஹஜைாவிஜாய தஜதி’ ஷ்ஜைத்ரா கவதாரஜவகவாவமஜக ஸஹாஜைஜயொரஜை வதிஜகவஜகஜகைவஸ்யகவஸ்யாநவொதிதகவாஷ் நாராயணவஹ வரகாரணதிதி ஹாவஃ தஸாஜஜெயாஹவெதெவீ’ த்யாதிகளிலே ஜ

ஓ॥ மநோ| ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்' என்கிறப
டியே அவனே நிமித்தமென்கையாலும் த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமரென்றும், த்ரி
மூர்த்திகளேக தத்த்வமென்றும் த்ரிமூர்த்த்யுத்தீர்ணனீஸ்வரனென்றும், த்ரி
மூர்த்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்மாவாதல் ருத்ரனாதல் ஈஸ்வரனென்றுஞ்சொல்லு
கிற ஸாம்யைக்யோத்தீர்ணத்வாதி பக்ஷங்கள் பொருந்தாது. ப்ரஹ்மரு
த்ராதிகள் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு கார்யபூதரென்னுமிடம் [illegible]

ஸூ-டீ॥ த்திலவதரித்தானத்தனைபோக்கி இந்த த்ரிமூர்த்திஸாம்யனுக்கந்த
ர்வகாரணத்திற்காட்டில ஸைமில்லையென்கையாலேயுத்தீர்ணபக்ஷமுமிந்
த த்ரிமூர்த்திஸாம்யனே ஸர்வஜகத்துக்கும் காரணமென்கையாலே பக்ஷ
த்வைதயமுமிவனொருவனொழிய வேறொருவன் நிமித்தனல்லனென்கையா
லுமிப்பக்ஷத்வைதயமும் பொருந்தாதென்றபடி. த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமரி
த்யாதியாகச்சொன்னதேயமைந்திருக்க விப்பக்ஷத்வைதயத்தையும் ஸா
மைக்யோத்யாதிநா பூர்வபூர்வமிவதித்தது ஸாம்யபக்ஷத்திலைக்யாதிப்ர
மாணங்களும் ஐக்யபக்ஷத்தில் ஸாம்யாதிப்ரமாணங்களுமென்றிப்பு
டைகளிலே ப்ரமாணங்களெல்லாமொன்றோடொன்று சேராமல் வ்யாகு
லங்களாயொழிகையாலு மிப்பக்ஷத்வைதயமு பக்ஷ, ஸாதாரணமெ
ன்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, தஸ்மாத்ஸர்வேப்யோ ஹ்யாகாரகாஸ:. ப்ர
ஹ்மருத்ரயோ: கார்யத்வம் ப்ராமாணிகமென்று ஸிலவஸ்காரித்துச் சொ
ன்னதுகூடுமோ? அதைத்தாலே ஸித்தம் ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீந்நப்ர
ஹ்மாதியாக விங்குதாஹரித்த ஸ்ரீவராஹபுராணவசநங்கள் ஸமஸ்த
காரணத்வேந விவர்களுக்கு கார்யத்வம் சொல்லுகையாலத்தாலே
தானே ஸித்தமென்னிலது ஸமவான்தான் சொன்னதன்றோ? தட்ஸ்தான
நுஷ்யாதிகள் சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரஹ்ம
ருத்ராதிகளித்யாதி) இங்கு கார்யத்வோக்தத்தில் ப்ரமாணமுதாஹரி
க்கவேண்டியிருக்க ஸர்வேஸ்வரனுக்கு கார்யபூதரென்று தொடங்கி யி

ஸா-கா॥ த்ரய்யஸ்ய ஸர்வஜகத்திற்கும் காரணமென்கையாலுமித்யேதநாய
ய:. ஏக ஏவ ஜகத்ஸ்வாமீ ப்ரஹ்மாதீஷ்ட ப்ருஷ்டேஷ்ட ஏகோஹவை நாராய
ணோ ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஸாந இத்யாதிஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிக
ஸ்ய நாராயணஸ்ய தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வேந ப்ரஹ்மருத்ர
யோ: ஸ்வ வைஸ்வரூப்யோரஸம்பவாத் ஸ்ரீபதிஸ்ருஷ்டியோஸ்ஸயோ
ஸ்ஸ்காரணஸமஸ்தாத்மகாஸ்வரூபசாந்தோக்த: ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரா
ணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மகம்| ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜ
நார்த்தந:ஸ்ருஷ்டி விஷ்ணுஸ்தாஹமவதாரவ்யாப்த தேஜஸ:| ஸ
ர்வரக்ஷிதவ்ய: ஸ்ருஷ்டிகர்த: கவிஷ்யாதி காலேவிஸ்வப்ரஜாபதய:

௨௭ ॥ ஸத்த்வோத்தரைர்லோகே ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டைஶ்சேத்யாதிகளாலும் ஸம்க்ஷிப்ய வர்ணிதா ஶ்லோகார்த்த ஸாத்யாஸ்யதேவஹி | ஸமாணமுவேஶ்யா நோக்த ஸாங்க்யம் பரிஶுத்தஜ்ஞாந: | க்ஷத்ரியஜ்ஞாநாத் ஸம்ஶா ஶம் ஸ்துஷேஹிதம்| ஶ்ருவாஶ்வமேதஸம்ஹிதாஸ்த ஶிஷ்டாஶ் கேஶவஸ்தா ஸவார்த்த, அஹம் வ்யாஸாநுஜஸ்வஸ்ய க்ஷிப்ரகாரணாஸ்மின் | ஸம்ஶேஷவ

ஸா-தீ ॥ ப்படி காரணத்வவிஶேஷத்திலுதாஹரித்தது காரணத்வதர்க்க காரணத்வத்தைஜ்ஞேயைக்ஸ்ருதிகள் வழியாதவளவன்றிக்கே காரணத்வத்தர்க்கு தமிழ்க்ஸ்ருதிகள் ஸாதநம் வழியாதென்றவிசுஷேணஜ்ஞாபநார்த்தம் தமிழ்ஸூக்தி:யென்கிறவிது உபப்ருஹ்மணமாகையாலே த்ருஷ்டவசநமென்றுகருத்து. (தமிழ்ஸூக்தி:) நாராயணேந ஸூக்தி: ஶ்ரூயதே நாராயணேதி தத்த்வமேவஶ்ரோகே நாராயணஸ்ய ப்ரக்ருதகாரண ஶ்ருதிஶ ப்ரஸ்ந பஞ்சாஹிதாதாநவிஶேஷாஶ ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுஶிவத்ருத வஷ மோக்ஷஜத்யாதீநாம் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாவசநாநாம் ஸாம்ய ஸ்ம: த்ருஷ்ட வாக்யார்த்தமன்றிக்கே யதில் காட்டிலும் ஸாயகதங்களான எதிராளி பாசுரங்களையுமுதாஹரிக்கிறார். (ஸம்க்ஷிப்யேத்யாதியால்) இவ்விஶேஷ ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவே இந்த ப்ரஹ்மஸூத்ர வசநங்களை ஶ்ருதிவசநங்களோடு சேரவுதாஹரியாமல் ஸிதுவாக்யத்தாலே வுதாஹரித்தது. ஸம்க்ஷிப்யேதித்ரயஸ்த ப்ரஹ்மவசநம் (ஶாயயா) ஸாங்க்யமேவஜ்ஞாநேந க்ஷத்ரிய ப்ரஹ்மணஇத்யத்ர ப்ரஹ்மவசநம். அஹம் வ்யாஸாநுஜஇத்யத்ர பாத்மம் ப்ரதிப்ரஹ்மவசநம். இதைதஸம்க்ஷிப்யவென்கிறப்ரஹ்மவசநத்தோடு சேரவிடாமல் க்ஷத்ரியப்ரஹ்மணவென்கிற ப்ரஹ்மவசநத்திற்கநந்தரமெடுத்தது அந்த வசநங்களிரண்டும் ஸர்வேஶ்வரனைக்குறித்துச் சொன்னவையாகையாலே யவற்றிற்காட்டிலிதற்கு விஶேஷஜ்ஞாபநார்த்தம். ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸந்நிதியில் சொன்னவார்த்தமன்றிக்கே பரோக்ஷத்திலுமிவர்களிவ்வர்த்தத்தை யநேகாந்தம் ஸஹ்ருதயமாகச் சொல்லிக்கொண்டார்களென்கிற விஶேஷமுண்டிறே. க்ஷிப்ரகாரணாஸ்மின் ஸேத்யத்ர

ஸா-கா॥ த்ராஷ்ட்ராநந்ஸாரேணாஷ்டாதஶேநாபத்யேபதேஶ: பேஶதி வ்யூஹஸங்கர்ஷணாஸ்யாநந்தஸ்வாத்யாதிஷீத்ராஸ்யவிஷ்ணுஸம்பந்தஜஶந்வாந் த்ராதிஷிஷ்டநாராயணமேவ த்ருஶேதி ஶ்ருத்யஸ்ஸவிஷ்ணுஸாமஶாஸ்தித்வம் ஷி நாஸ்திஜகத்த்ரேநஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ணம்தேவஶ்ருத்ருநாராயணமேவநாக்ஷாத்ரஷஶஸ்வாஸ்ய ஷாஸ்தேவாத்யுதிஷ்ஷஸ்ரீநாத்யமேவஶ கார்யஸ்ய த்ருஶத்ருஷ்டிஷ்ணுமாநவேத்ஸ பரமகாரணோ நாராயணஸ்வேதி. ஏவம்வக்ஷ்யமாணாநந்தபக்திம் ஸம்க்ருஹேணோக்ரா பாஞ்சராத்ர ப்ரஹ்மஸூத்ரயோ: காரணத்வத

3 || தேசாயஜஸ்யாத பரவஶமேவ ஸகலம் என்றெதிரிகையாலே விடுதிட்டானபடியே யவர்கள் தங்கள் பாசுரங்களாலும்ஸிஷ்ட இவர்கள் ஆ ழ்வார்களாய் சில குணவிஶேஷங்களாலே ஸர்வோத்தமனையாராயித்துத் தந்தாம் பதங்கள் பெற்றார்களென்னுமிடம் ஸர்வதேவா வாஸுதேவம்

ஸா-நீ || ஞாதாரமேயாஸமெதி. கஷ்டஸ்ரீஷ ப்ரஸாதகாரணவிஶேஷ தேசாயகாரணவிஶேஷவஸதி ததுக்தம் (எதிரிகையாலே) எதிராளிகை யாலே (விடுதிட்டு) அடாமொழி, அதாவது விவதமானராணவிருவரில் தோ த்தவன் ஜெயித்தவனுக்கு இன்னான் தொடாக்கடவனல்லனென்று ஸஹ ஸ்ஸவிதமாகக்கொடுத்த பத்ரிகை. (அவர்தங்களிதி) ஞானசுத்தில்ஸ்வாமிவா க்யத்தில் காட்டிலும் உஜ்ஜ்வலாக்யத்தில் காட்டிலும் ப்ரதிவாதிகொடுத்த விடுதிட்டு ஸாயகமான ப்ரகாரந்தியை இவர்கள் பாசுரங்கள் ப்ர ஸாதாநுத்தில் மிகவும் ஸாயகங்களென்று கருத்து. இப்படி கா யஸிதரென்னுமிடம் விஷமானது மிவர்கள் ஆழ்வார்களென்னுகைக்கு நிபாதகமுண்டோ? இவர்கள் ஸாஸ்வாதிக குணவிஶேஷங்களை யநு ஷ்டிக்கைதான் நியாமகமென்றில் ஆழ்வார்களல்லாத ஸமஸ்தனுமப்படி ய நுஷ்டிக்கவில்லையோ? இவர்களநுஷ்டாநத்தில் விஶேஷமுண்டோ தந் தாம் பதம் பெறுகைக்காக வநுஷ்டிக்கை விஶேஷமென்றிலதில் ப்ரமா ணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களிதாதி) (தந்தாமிதி) ப்ரஹ்மாதிப்ராப்யமான தந்தாம் பதம் பெறுகைக்காக வநுஷ்டி த்தார்களாகையாலே இவர்கள் ஆழ்வார்களாயநுஷ்டிக்கிறார்கள். அப்படி யவன் விஷ்ணுவமாகிற தன் பதம் பெறுகைக்காக வன்றிக்கே கேவலமோ க்ஷமுமுக்ஷுவாய் அநுஷ்டிக்கிறானத்தனையாகையாலே ஆழ்வாருடையநு ஷ்டிக்கிறவனல்லனென்று கருத்து. இங்கு சில குணவிஶேஷங்களாலே தந் தாம் பதம் பெற்றார்களென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க ஸர்வோத்தமனையா ராயித்து என்றயிகம்சொன்னது ஆழ்வார்க்கழ்வாரோடு ஸா லோக்யாதிகள் படியாதவ்வளவன்றிக்கே தவாராயகருக்கு அஷ்டைஶ்வர்யா திகள் ஸாதாரணம் படியாதென்றயிக வைஷ்ணவஜநாபராதமும் ஸர்வ

ஸா-கா|| ஸஸ்வேதயோரவதாரேவ ப்ரதஸப்ரயநுஸ்ரீஸ்வஸ்ய ப்ரதமா தி நாதநுஸ்தேஷ்டைஶ் ப்ராயஸ்ஶ் வேஸ்யாதயோர் தயோரவாஸ்வ ஹ்ரா யதி (ப்ரஹ்மாதிஸ்ரார்த்திகளிதி) (எதிரிகையாலே விடுதிட்டானபடியே) ப்ர திவாதி ஸஹஸ்ரஸமேவஸ்த்ரஜயபத்ரிகையா ப்ரஸாதாத் யோஸமவஸதே ஸ்ஸாத்யாதிலக்ஷணாம் தயோஸமவஸஸ்ஸ்தூஷ்ட ப்ரதிஷ்டஸதப்ரஸ தவஸக்கதஸ்யாத்ரஸ தக்ஷீணவஸ்யாவாரஸ தஸ்மின்ஸர்வயஸ்ஸவோயக ப்ரமாணவிரோதமிவேதாஸ. (இவர்கள்ஆழ்வார்களிதாதி) ப்ரஹ்ம

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உஸி||யஜ்ஞாஹாமாஷெூரவெஷவஸூதெூ உயாகூ்ரு தீ உத்ராதிகளிலேவெ்ருஸிஙம்
இவர்கள் ஸமவநாயா வாாகஂதூ ராய் ஶாணவஸ்ூராய் ஷ்ராநவஸஂக்ஷாவ
விகூாஸவான்களாயிருப்பார்களென்னுமிடம் வெஷாவஷாராஷி வ்ரூதாஙு

ஸா-நீ||தெ்ருவெத்ருஸூ(வெ்ருஸிஙூிதி)இவ்வயஷமிப்படிாாஉயணஸாாதா
திகளிலேஸஹஸ்ருஸஃ வ்ருதிவாஷிதமாயிருக்கைபாலிப்போது புதியதாகவு
வஷெஶிக்கவேண்டினதன்னென்று கருத்து. ஸ்ருஹாாாஷர்கள் கூஉவ
ஶ்ராாதில் மற்றுள்ள கூஉவஶ்ரைப்போலேஉயாவாாதஂத்ருயா கூாக
வேண்டாவோ இவர்களப்படித்தானிருக்கிறார்களென்றி லதில் வ்ருஉணமு
ண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவர்களிதூாஷி) (உயா) வ்ருகூ்ருதிஃ
இங்கு உயாவாாதஂதூரென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க வந்த உயயை ஸ
மவநாயையென்று விஶெஷித்தது தநாயாவாாதஂதுருக்கு தஸாஉஷி
கள் ஸாதாரஂ வடியாதென்றயிகூஷஃஷணஜ்ஞாவநாயஷும். வெஷாவ
ஷாராஷி வ்ருதாஙங்கள்உயாவாாதஂதூராஷிகளிலே ஸாயாாணவ்ருஉ
ணங்கள் சூஷிஶஷெ்நஶாாவாதகாஷிஸாஂஶ்ருஹஃ தத்ருவெஷாவஹாா
வ்ருதாஙஃஸ்ரீநாராயணீயஷுவெஷாத்ருஹாஷெ்ரு உஶிஷுதஃ தாவாஷ்ராவ
ஸாாஶெ்ருஷுள தஉொாஜஶாணாநிதள| வயவஙளஶஷாஹஸளவெஷநா
ஷாநாஸாாிணள || உஷ்ருஶாவொாவிநூஸும் ஸ்ருஹாணஉகிதவ்ருஹம் |
ஸ்ருஜஙம் வ்ருயஉம் வெஷாநு வத ாஶ்ராா விகூ்ருஉம் || தஹொவிஶ்ருஹிண
ஸாநு ஸாஷ்ருஷாதாவஸாரொாதூஉள | வெஷாநு ஜஶ்ருாஹதா ாாஜநு
ஸ்ருஹணஃவெஶ்ருதஸஷா || கூய தள உாநவஶெ்ருஷிள ஶ்ருஹீகூா தாநு
ஸநாதிநாநு | ாஸாநிவிஶதஸூமணாஷு உாஷவெரிணாஜஹொஷயள || த
தொஹ்ருதெஷா வெஷெஷா ஸ்ருஹாகூஶூஉாவிஶகூ | தவொவவந
ஜீஶாநம் வ்ராஹவெஷெவிஷுநாகூ்ருதஃ||ஸ்ருஹா| வெஷாஉெவாஉஂவகூா
வெஷுஷாஉெ வாஉஂயநஂ | வெஷாஉெவாஉஃகாஉொ வெஷாஉெ ஸ்ருஹமொ
தூஉம் || உஉவெஷாஹ்ருதா ஸவெஷு உாநவாஸஂாமஂ வயாஷிஷுதஃ | கூஂயகா
ாா ஜஉெயொகாஃ ஜாதவெஷெவிஷுநாகூ்ருதாஃ || வெஷாஹ்ருதெஹம் கிம்
கூாயஷாஂ ரொகாரெங ஸ்ருஷாஉாஷ்ருதஃ | கூஹொவதஉஹஷாஃவம்
வெஷநாஶநஜஷுஉ || வ்ராஷூம் யாநொதி ஹ்ருஷயம் தீவஷுரொகாஹிவ
ஷுநம் | கொஹி ரொகாணுவெஉமூ உாகிஹாஷ்ரு ஸஉாஸஉொகூ ஜ
த்ராஷி. ஶாாாவாதகவ்ருதாஙொவி உாஸூ்ரவாாாணஸ் வொதூஹா
ஷெ்ரு உஶிஷுதஃ | ததஃக்ஷெ்ராயவாீஷெந ஸஂாகநயநெநவ | வா
உிஂஶாஷ நவாஷெ்ருண ஸிஙஸஹஸ்ரு ஶிரொஉயா| ஸ்ருஹா| யஸாஷந

ஸா-கா||விரொயஉஹிவெ்ருத்ராஹ(இவர்கள்ஸமவநாயெதி)ஸாகூிஃஂமதி
திதிதிஶாணவஶ்ருகூஉாக்ஷஂாஶஷ்ருகூாஷிவஷெகூ்ருஷாஸ்ருஹாாாஷாயொாம

[illegible]

[illegible]

வஜ்ஜந்திலே [illegible] களைப்பண்ணினவர்க

ளுக்கு [illegible]

ங்களென்று [illegible] சொல்லுவர்களென்றிவை [illegible]

இவர்களிப்படி [illegible] செய்யத்தக்கதான [illegible]

ஷிஸம்ஹாரங்களை செய்யக்கடவோமா? [illegible] யிருக்குமவனுக்கன்

றோவது செய்யவொண்ணும். இவர்கள் [illegible]

ல் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச்செய்யும்படி தானெங்ஙனே [illegible]

னுக்கன்றோவது செய்யலாவது ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை யிவர்கள்தானே செய்

தார்களாகில் [illegible] விகல்பமாகாதோ வென்னில் [illegible]

[illegible]

ரஜுத்ராதிகளிலும் ஸர்வம். இவர்கள் தங்களுக் கஞ்ஞாதாவானவவன் கொடுத்த ஜ்ஞாநாதிகளைக்கொண்டவனுக்கேவல் தேவைசெய்கிறார்களென்னுமிடம் “அநந்தகளைவுள விஶ்வம் ப்ரஷ்டுள ப்ரஸாதிதேப்ய ஜள ஷ்டூதளம் தஸ்யாதிஸி த்வம்யாநள ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகள” என்று சொல்லப்பட்டது. இவர்களுக்ு ஶேஷத்வ மில்லையென்னுமிடத்தை “ஹிரண்யம ஹைமவாநு வாஸவோய ப்ரஜாபதி:” என்று துடங்கி “ஶேஷா

ஸூ-நீ॥ ரணமாக வுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவர் தங்களுக்கிதாதி) கஞ்ஞாதாவானவன்ஸ்ருஷ்ட்யாதிஷு ப்ரயோஜகதயா வாகையாலீஶ்வரகவிக மாகாது. இவர்கள் ஜ்ஞாநாதிஸம்கொவவான்களானாலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயத்திலே யவன் ஜ்ஞாநாதிகளைக் கொடுக்கையா லதைக்கொண்டிவர்கள் செய்யக் குறையில்லை. இவர்கள் ஜநகஸ்வாதிகளன்றாகிலும் லோகத்தில் ஸ்வாமிக்ருத்தத்தை தஸ்ய ஆஜ்ஞையாலே ப்ருத்யன் செய்யும் கணக்கிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை யவனுக்கேவல் தேவையாகச்செய்கிறார்களாகையா லதுவும் விரோதமில்லையென்று கருத்து. “தஸ்யாதிஸிஷ்டவ யாநள ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகள” என்கிறவிடத்திலே கஞ்ஞாததயா ஸ்வஸ்வாஸாதிகம் ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஜ்ஞாநாதிப்ரதாநம் விவக்ஷிதம். திருநாராயணீயத்திலே ஸதஸஸ வசநப்ராவரவயாமொவநயாயிப்படி தாஸ்யமும் தோற்றுகையாலென்று கருத்து. கஷ்டஶாஸ்த்ரங்கொள்ளில் புராணங்களிலே இவர்களுக்கு ஶேஷாஸ்யகம் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ ? ஶேஷாஸ்யகமவனுக்கொழிய விவர்களுக்கில்லையென்று சில ஜஷிகள் சொல்லுகையாலிவர்களுக்கு ஶேஷாஸ்யகம் சொல்லுகிறத ந்யாயமென்றிங்கு வெவஶீதஜ்ஞானுகலாகாதோ வென்ன ப்ரஹ்மாதி யொஶேஷாஸ்யகாஸாவத்தை யாவததஸ்ய ஶ்ருதிஸ்ருத்யாதிஷு ப்ரவ்ரதராய் பஹுக்களான ஶ்ரீபராஶராதிப்ரஹ்மஜஷிகள் வொவஷத்திகமாக நிஷேதிக்கையாலிவர்களுக்கு ஶேஷாஸ்யகமில்லையென்கிறதே ப்ராமாணிகமென்கிறார். (இவர்களுக்கு ஶேஷாஸ்யகவிதாதியால்) ஶேஷாஸ்யஶேஷாஸ்யம். ஶேஷமாவதுஸம்ஸாரநிவ்ருத்திகம் ஶ்ராஸ்யமாவது வித்தாலம்பநகம். (ப்ரஜாபதி:) நவப்ரஜாபதிகள் ஜாதேத்யவசநம் துடங்கியென்றது ரோதவஸவொரஜாதேத்த கம்ஸ்ருமணாம் (ஶேஷா:) ஶேஷகாரஹிதாஜதோஷ:। கஷ்டயொந

ஸா-கா॥ (இவர்கள் தங்களுக்கிதி) ஸாஜெக்யவ்யக்தஜ்ஞாரவைகேஷஸ்க்ரிய ரணஷப்ரஹ்மாதியொஶேஷவாஸ்யபொயகப்ரணவிரொதஸிவெப்ரத்ராஹ (இவர்களுக்குஶேஷாஸ்யகமில்லைதி) ப்ரஹ்மாதியொஶேஷ தஸ்நந்தத்தாத்ரவைகாஷா: நாராயணவப்ர

[illegible] || [illegible]" என்றும் [illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]" என்றும் [illegible] | [illegible]" என்றும் [illegible] காதிகள் ப்ரதிபாதித்தார்கள். இவர்களுக்கு ஸமவாப்யதிகனென்றுமிடத்தையும் ஸமவாதுக்கோராப்யதிகனில்லையென்றுமிடத்தையும் [illegible] | [illegible]

[illegible] || [illegible] ப்ரமாணங்கள் [illegible] காதிகள் [illegible] யத்தையுங்கூடவெடுத்து [illegible] காதிகள் [illegible] காதிகளென்று [illegible] ப்ரதிபாதித்தவித்த [illegible] த்திலுமுண்டென்று தவித்த [illegible] யெடுத்து [illegible] வாதங்களுக்கு முபக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும். [illegible] இங்கு [illegible] காட்டியாநின்றது. இப்ப்ரமாணங்கள் [illegible] ஸ்வாதுக்கு [illegible] ப்ரமாணங்களாலும் [illegible] ப்ரமாணிகமென்று ப்ரதிபாதிதம். இவர்கள் [illegible] ப்ரமாணிகமென்று ப்ரதிபாதிதம். ஆகையிவ்வளவால் [illegible] காரண [illegible] ங்களாலும் [illegible] துக்கலையில்லாமையாலுமவனே [illegible] த்திற்கும் காரணமாய் [illegible] விசிஷ்டனாயிருக்கையாலும் [illegible] ப்ரமாணங்கள் [illegible] தென்று ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இத்தால் நாராயணனே [illegible] கையாலேயவனே பரதேவதையென்றும் சொல்லித்தாயிற்று. பற்றுமிவர்களுக்குமவனுக்கும் பலவகையாலேயுள்ள விசேஷங்களாலுமவன் [illegible] னென்னைக்காட்டில் விசேஷங்களை ப்ரமாணங்களாலே [illegible] கிறார். (இவர்களுக்கு ஸமவானென்று தொடங்கி [illegible] தாமே சொன்னனென்றுமளவாலே) இங்கு [illegible] ப்ரமாணங்களில் [illegible]" என்கிறவிடத்திலே [illegible] க்கு [illegible] யைப்ரத்யணீயனாகச் சொல்லுகிற தத்தனையொழிய ஸமவானைச்சொல்லுகிறதில்லையாகிலுமவ்த [illegible] க்குங்கூட ஸமவாநாப்ரத்யணீயனென்கையாலும் [illegible]" மென்கிறவித்தாலும் [illegible] க்கும் ஸமவாநாப்ரத்யணீயனென்று

[illegible] || [illegible] (இவர்களுக்கு ஸமவாதிதி) [illegible]

ஆ௰||ஹ்ருஷீகேஶ: ராஜா ஞாநாம் ... ஸர்வ ... யோ ந ... ஸவெ ... யோ ... ஹ்ம்'' என்று தானேயருளிச்செய்தான். இவர்கள்உபயவிபூதிநாயகனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விபூதியாகவுமென்றுமிடம் ... ''ப்ரஹ்லாத ... ''ஸ்லோகாதிகளிலே மற்றுள்ளாரோடு துல்யமாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்படி வுஸுஷ்டாநு

ஸா-நி||தாகிறதென்றுகருத்து. ஸர்வேஶ்வரனுக்கோராஶ்ரயணீயரில்லை யென்கிறவிதுவ ... யொரவர்கேவலிதத்ரதிரிக்த ... னொருவன்ஸர்வேஶ்வரனுக்க யிகனுயிருந்தாலோவென்கிறஶங்காவாரணாய ... ஶாஸ்த்ரய ... ஸ்வீகாரணாய ... ஹிதெமதள. ... திரிகல்... தானேயருளிச்செய்தானென்றது. உதாஹரதவசநங்களில் ... ஸாமாந்யமிருந்தாலுமது ஸர்வத்ரவிதி ... (இவர்களி த்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க உபய விபூதி நாயகனை என்றயிகம் ... யொமித்தது, ப்ரஹ்லாத ... யொரொதவிபூதி ... நாவரகேவலி ப்ரஹ்லாத ... திரிக்த ... ஸர்வேஶ்வரனும் விபூதிபானுலோவென்கிற ஶங்காவாரணாய (விபூதி:) நியதவ்யவஸ்த: ப்ரஹ்லாதஶ்சாத்ய இத்யாதி ... விபூதயொ ... '' இத்யாதி வாக்ய ... ப்ரஹ்லாதஶ்சாத்ய: என்று தொடங்கி விபூதிகளும் சொல்லுகிற விஷ்ணுபுராண ப்ரகரணத்திலே விஷ்ணு ... என்கிற ஶ்லோகத்தில் விஷ்ணுவுக்குச்சொன்ன விபூதிகளைப்போலே யிவர்களுக்கும் விபூதிகளை ... ரிகமாறுலோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (மற்றுள்ளாரோடு துல்யமிதி) விஷ்ணு ... என்கிற ஶ்லோகத்திலே விஷ்ணோ ... விபூதய: என்கையாலே தனக்குத்தன்னைப்பற்ற விபூதிகளும் ப்ராயி கமாகையால் மற்றுள்ளாரோடு துல்யமாகாவிட்டாலுமிங்கப்படி ப்ராயகமில்லாமையாலிவர்களுக்கு விபூதிகளை ... ரகமன்றிக்கே மற்றுள்ளாரோடு துல்யமாகவே கொள்ளவேணும். ... மற்றுள்ளாருக்கும் விபூதிகளைவரிகமாக ... மிக்குமென்று கருத்து. (இப்படி வுஸுஷ்டாநங்களித்யாதி) இப்படிஎன்றது மற்றுள்ளாரோடுஸமத்தைவிட்டு

ஸா-கா||ஸ்யாதிதக்ஷாதிகாக்ய ... ப்ரஹ்லாத ... யொரவிஶேஷ ... விபூதிவாவக ப்ராணவாயு ... ப்ராயெணாஹ (இவர்களுக்கு ...) நார ... விபூதிகளை ... ரிகம் ... ப்ரஹ்லாத ... யொரவிவிபூதிகளைவசாரி கம் ... (இப்படி வுஸுஷ்டாநங்களிதி) ... நாராயண: ... நாராயண: ... நாராயண: ...

௧௦] ம்போலேயிவர்களும் ஸர்வ ஶரீரியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரகார ஸமர்த்தரென்னுமிடம் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மிவர்களுக்குஞ்சேர நாராயணாதி

ஸ்ரு—தி|| தத்ஸம்ப்ரயோகவிஶேஷாத்மகஶரீரத்வ கக்ஷைகளில் என்றபடி. இதற்குஸூ ஸமென்கிறத்தோடேயவயம் ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றிவ்வளவே யன்றிக்கிருக் கஸர்வஶரீரியானவென்றயிகம் ப்ரயோகித்ததுப்ரஹ்மாதிப்ரயோகங்கள் தக ப்ரகாரகேநாபாரகேவலி ப்ரஹ்மாதிவ்யக்திகள் கஸ்வ்யதிக்ஷமவா னும் ப்ரகாரஸமர்த்தனோலோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் அப்போது ஸர்வப்ரகாரியென்று நிரூபிக்கவேண்டியிருக்க ஸர்வஶரீரியென்று நிரூபிப்பானேனென்றில் தத்ஸம்பந்திகளுக்குத்தர்ஹணக்ரியாகர்த்தா ப்ரகாரமாய்க் கண்டிருக்க ஶரணக்ரியா.கர்தரல்லாத விவர்கள் ப்ரகார ஸமர்த்தராவதெங்ஙனே யென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தமிப்படி நிர்தேஶித் தது. அவன் ஸர்வத்தையும்பற்ற ஶரீரியாகையாலே இவர்களுமவனுக்கு ஶரீரமாகையால் ப்ரகாரஸமர்த்தராகலாம். லோகத்திலே ஶரணக்ரியா ரூபமல்லாதிருக்கச் செய்தேயும் ஶரீரகர்த்தாவுக்கு ப்ரகாரமாயிருக்க க்கண்டதிறே யென்று கருத்து. ப்ரகாரஸமர்த்தரென்றது கர்ப்ரயுக்ஷஸி ஷவிஶேஷணஸமர்த்தரென்றபடி. இவர்களுக்கு ப்ரகாரகர்மவாசிதேவதா க்ஷவேவாசிகமென்கைக்காக ப்ரஹ்மாதிகள்போலேயென்கிறதுப்ரஷ்டாந்தோ க்தி. இப்படி ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப்போலே இவர்களுக்கும் ப்ரகாரகவாச வாசியென்னப்போமோ ஒருவஸ்துவுக்கொன்று ஶப்தவாச்யத்திற்கு மது ஶப்தவாச்யமாகவேணுமென்று நியமமுண்டோவென்னவருளிச்செய் கிறார். (ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமிவர்களுக்கும் சேரவிஶேஷாதி) விஷ்ணுநாராயண தேவம் விஶ்வதேவம்பரம் ஷஸ்ப்ரஹ்மாஸஶிவஃப்ரஹ்மா நாராயணஃ ஶிவஶ் நாராயணஃ ஶக்ரஶ் நாராயணஃ ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுர்வநா நி விஷ்ணுர்ஶ்ருத்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலேயென்றபடி. இப்படிசேர ஸாமாநாதிகரண்யமிருக்கையாலே ப்ரகாரகம் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப்போ லே இவர்களுக்கும் ஶப்தவாச்யமென்றேகொள்ளவேணும். கர்தவ்யர் வேதாந்த

ஸா—கா || ஜகதாயதநம்விஷ்ணுஸாமாநாதிகரண்யாதிவந்தோ ஶந்த்ராதித்யாதிஸமஸ்தநாராய ணஃவிஶ்வதேவம்பரம் ஷஸ்ப்ரஹ்மாஸஶிவஸோமஃப்ரஸோக்ஷரஃஸம் தாநிவிஷ்ணுர்வநாநி விஷ்ணுஃஶ்ரியோஶ்ரேஷ்டாதீநாம் ஸாமாநா திகரண்யாநாயஸ்யப்ரயுக்ஷிஶரீரஶத்யாதிஷுஶரீராத்மஸமாவோநிபம் யநக்தி வோயநாதஶாயப்ரஹ்மாதிவ்யக்திக்ஷ ஸாமாநாதிகர ண்யஶரீராத்மஸமாவோநிபம்யநம் தயோஸ்ஸர்வவைகல்யநிபம்யந க்தி விஶேஷிதக்ஷஸ்ய்ளவாசிகஸாம்ஶிகாரே வைஶேஷ்யம் ஶ்ருதஸமா நஶ்ருதிகஸ்யநம் ஶப்தவ்யஸஞ்ஜவதி கர்தவ்யஸ்விகாரேஹஸ்ஸ் கார

த்வ, ஶேஷபூத நாயிகாரண்யத்தாலே ஸித்தம். இவர்கள் ஶரீரமாயவனாத்மா வாயிருக்கிறபடியை யத்வாத்மாத்மா உபேயைவாமெ ந்ருஹ்ஷ்டெ ஹிஸஞ்ஜிதா: | ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோஸௌ ந க்ராஹ்ய: கேநசித்க்வசித்" என்று ப்ரஹ்மா ருத்ரனைக் குறித்துச் சொன்னான். இவர்கள் ஶேஷபூதர் அவன

ஸா-டீ || ஸம்பந்தமுகையாலேயந்த ஸம்பந்தங்களுக்கு ஔபாதிகமென்று கொள்ளப்ரஸங்கமிக்குமென்றுகருத்து. இவர்களவனுக்கு ஶரீரபூதர்களாக ப்ரகாரபூதரென்றது கூடுமோ? யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" இத்யாதிகளிலேவ ஸ்துக்கள் ஶரீரபூதங்களென்கிறப்போலே ப்ரஹ்மருத்ரர்களவனுக்கு ஶரீரபூதரென்கைக்கு விஶேஷித்து ப்ரமாணமுண்டோ? இவர்களுக்கவனாத்மாவென்று விஶேஷித்துச் சொன்னதே ப்ரமாணமென்றிலது தானுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்கள் ஶரீரமாயித்யாதி) (க்வசிதிதி) நாராயணஜக்ஞம்: | ஶ்ரீநாராயணீயே, வநத்யர்த்தஸ்லோக ப்ரகாரேண யத்ர யஶ்வரத்மாத்மா ஸந்தேஹாநிஶ்சயணஸ்த்ரஷ்டா: | ஸஹி நாராயணோஜ்ஞேயஸ்ஸர்வாத்மா புருஷோஹிஸ" ஜக்ஞாஸ்ய ப்ரஹ்மருத்ரனைக்குறித்துச் சொன்னானென்றது தவாத்மாத்மா என்கிற ஶ்லோகத்தில் தவ என்று ஸாமாந்யஶப்தமிருந்தாலும் ப்ரஹ்மருத்ரஸம்வாதப்ரகரணாத் இது ப்ரஹ்மருத்ரபரமிதிஜ்ஞாபநார்த்தம் எதிரிகையாலே விடுதீட்டுஜ்ஞாபநார்த்தம். ஶேஷமல்லாதது ஶரீரமாக மாட்டாதிருக்க விங்கிவர்கள் ஶரீரபூதரென்றது கூடுமோ? இவர்களும் ஶேஷபூதர்தானென்றில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவர்கள் ஶேஷபூதரித்யாதி) ப்ராஸங்கிதாத்மஸ்வதைதி ஜாதெல ஶேஷகூத்தமக்ரமாநுயாவிது ஶேஷத்வ ப்ரமாணமாமென்று கருத்து. (ஜிதந்தராஜ:) ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாத்ய: தத்வவ்யாக்ய நாமதேயா ஸம்ஸ்க்ருதஸம்ஹிதாயாம் ப்ரதேஶேண ப்ரணீதம். ஸமஸ்த ஸ்தோத்ரஜிதந்தராஜஸ்தோத்ரம் இங்கு ஜிதந்தராஜஸ்தோத்ரத்திலென்று காரத்தைத யெடுத்தது கீழுதாஹரித்த ஸாரதாதிவசநம்போலன்றிக்கே யிது ஸம்ஹிதாவசநமானாலுமந்த ஸம்ஹிதையிலிந்த ஜிதந்தராஜ

ஸா-கா|| ஜக்ஞத்ரஸாக நாயிகாரண்யாஸித்தோஹ ஜாதிஷ்டநிரூபயம் நபேஷதேஶ்ஶேஷத்வதேதி தோஷாஸ்யுரிதிஹாவ: ஸாமாநாயிகாரண்யஸ்ய ஶரீராத்மநிரூபய நகாநம்ஙீகாரேவ தந்த்ரபூர்வவாக்ய விரோயபாதம் - (இவர்கள் ஶரீரமாயிதி) ப்ரஹ்மருத்ரயோஸ்தமவஶேஷகாஸ்ஸ்தீஶ்வரசட வநயோஶ்ஶரீரம் ஸவஜ்ஞகேநாம்ஙீக்ருதாத்ரவாக்ய விரோதம்வதஸ்ஞ்ஞேப்ரத்யாஹ (இவர்களிதி) வநவா ப்ரஹ்மருத்ராஹ்யா ஜவிஸ்ஸ்ரீயக்ருதயாஸ்ஸாவேகயா ஜைவதாகேநவாம்ஙீக்ருதஸ்ய ஶ்ரீவ

தம்||சேஷியென்னுமிடத்தை "யோ(அ)ஸௌ ஸர்வதத்த்வஸ்ய ஸ்ரஷ்டா ஹர்த்தா ச ப
ரஸ்தாத் | ந தஸ்ய ஸத்ருஶோ தேவோ ஜாதிதோ வா ததோ(அ)ஹம்" என்று ம
ஹாராஜ மோக்ஷதர்மத்திலே ஸர்வஜ்ஞனான ருத்ரன்தானே சொன்னான்.
இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நாராயணன் ஸர்வாதிகனென்னு
மிடத்தை "ந பரம் புண்டரீகாக்ஷாத் த்ருஶ்யதே பரதர்ஷப |
பரம் ஹி புண்டரீகாக்ஷாந்ந பூதம் ந பவிஷ்யதி || ந விஷ்ணோ: பர
மோ தேவோ வித்யதே ந்ருபஸத்தம | ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி தைவதம்

ஸாதி|| மோக்ஷதர்மம் ஸர்வாதிதாந்த்ரஸ்ய பரிக்ருஹீதமாகையாலிந்த
வசநமும் ஸாரதாதிவசநம்போலேபரரைப்பற்றவாயகமாகமாட்டுமெ
ன்கைக்காககேவலம் பரிக்ருஹீதாதிஶயதஸாயகங்வசகுமெ(ஸ)க்ஞா
நவீதிஜ்ஞாபநார்த்தம் ஸர்வஜ்ஞதாக்திः. ருத்ரன்தானே சொன்னான் ப
ரக்ஷக ஶங்கிக்கப்படுகிறவன் யாவனொருவன் அவன்தானே சொன்னனெ
ன்றபடி. இந்த வாதிகள் கலங்குகிறமாத்ரமொழிய வவளிவர்களைப்போலே
கலங்குகிறவரில்லையிறே யென்று கருத்து. இப்படி நாராயணநு ஸர்வாதி
காஹிதனென்னு மிடத்தை உக்தவிஶேஷங்களாகிற லிங்கங்களையிட்டு
ஸாதித்தமாத்ரமமையுமோ ? இத்தை கண்டரவெண ப்ரதிபாதிப்பதொ
ரு வசநம் வேண்டாவோ ? வென்னவித்தை யொருபடிமாத்ரமன்றிக்கே
பலபடியும் சொன்னார்களென்கிறார். (இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமித்யா
தி) கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வஜகத்காரணத்வ நித்யவிக்ரஹவிஶிஷ்டத்வப்ரஹ்ம
ருத்ரஜநகத்வ தத்வபூதத்வநாமஹாபாதகமாயாவகதஜ்ஞாநாதிப்ரத
த்வதாஶ்ரயணீயத்வாஹ்யவிஶேஷதிநாயகாதிகளிலேதொருமொரு ப்ரகா
ரத்தாலுமிவனுக்கதிகருதல் ஸம்பாதலில்லாமையா லிவன் ஸர்வப்ரகார
த்தாலும் ஸர்வாதிகனென்றபடி. இவ்வசநபாதம் "ந பரம் பு
ண்டரீகாக்ஷாத்" இத்யாதியாக விங்கெடுக்கப்புகிற வசநங்களில் ஸங்க்ரஹித
வ்யக்திஸம்ஸாவாரணார்த்தம். பரகேநாபேக்ஷாகாரங்களிலேதே
னுமொன்றிவனுக்கில்லையாகிலன்றோ யவைகள் ஸங்க்ரஹிதவ்யக்திகளாகவே
ண்டுவதென்று கருத்து. (ஶம்பம்) ஶ்ரேய: ப்ரதம் (பாவநம்) நிஷ்

ஸா-கா||தேஜஸ்ஸ்வரூபரூபவைஶேஷ்யமதிஶயவஸ்து ப்ராரப்த
பாபக்ருதஜநிதாவ:. உக்தப்ரகாரேண: ஶ்ரீமத: ப்ரஹ்மருத்ராத்
யைகயாஸ்ருஷ்டிகாகவஶ்யகமோக்ஷப்ரதத்வஸர்வாஶ்ரயணீயத்வ
ஸர்வஶரீரத்வ ஸர்வஶேஷித்வாதிபி ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமுக்தம். இதா
நீம் நாராயணாஸாதாரண விஷ்ணுவாஸுதேவாதி ஶப்தைபாதா
பரத்வம் வசநைரேவ ஶ்ரீமதஸ்ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம் ஸாதயதி- (இப்
படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமிதி) ஏவம் ஶுக்ல: பரமா பக்திஶ்ச

ஶ॥ நவாஸ—தெவாசவாரதேஷ்வாரவதம்| நவாஸ—தெவாசவாரதேஷ்வெதெ வதம் நவாஸ—தெவம் வ்யணிபெதஸ்ஸித தெதெ ரொகெ தாநஸ்யஸ்க ஸ்திதஜாதொ நஜநிஷ்ஷ்கெ, நதெவம் கெஶவாத்பரம், ராஜாதிராஜஸ்ய வெஷாம் விஷ்ணுப்ஷுஹோபெ ஹாரு | ஶரண்யஶரணம் விஜாநீஹிஸவித் தா ஸவ்ஜாவதி" இத்யாதிகளாலே பலபடியுஞ் சொன்னூர்கள். கருமமிலே திருவுடையார்களாய் ஜாயமாநதெஶயிலே ரஜஸ்ஸ: ப்ரஶதெஹதா

ஸா-தீ॥ நிவதக்ஷம். ஸவெஷாம் ராஜாநஃப்ரஹ்மாதயஃ தெஷாஞ வ்யயிராஜாராஜாஞாஹிதொராஜெதஸூதஃ. (ப்ரஹ்மாதயஃ)ஸ்வாமெ யதக் (ஶரண்யஶரணம்விஜாநீஹி) யதொ ராஜாதிராஜஸ்தஸ்ஸ்ஶரஶப்த வாச்யம்நிஸ்துநபஹஷ்தஸூதஃ. பலபடியும் சொன்னூர்களென்றது, ஈயிகனி ல்லையென்றும் காரணத்ரயத்திலு மதிகரில்லையென்றும் இவர்களிலே யொரு வனுமிவனிற்காட்டி லதிகனல்லரென்று மிஷ்டப்ராபககாநிஷ்டநிவ தக்காராக்ஷ்யங்களிலதிகரில்லையென்றும் காரணத்ரயத்திலும் ஸமரில் லையென்றும் ராஜாதிராஜஶப்த நிரஸாஸ்யிகளுகையாலே யிவனே யீ ஶ்வரனென்றுமிப்படி பலவகையாலும் வ்யாஸஶௌநகாதிமஹர்ஷிகள் க ணரவெண ப்ரதிபாதித்தார்களென்றபடி. ஏதேனுமொரு ப்ரகாரத் தாலும் நாராயணனுக்கு ஸமரில்லையென்றது கூடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன வாகாரங்களாலே யவனுக்கு ப்ரஹ்மாதர்கள் ஸமரல்லராகிலு மவர்க ளுக்கும் மோக்ஷப்ரதத்வம் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்கையாலே யிவ் வாகாரத்தாலே யிவர்களவனுக்கு ஸமரல்லரோ வென்ன மோக்ஷப்ரத ஈமாவது ஸமவானைப்போலே இவர்களுக்கும் ஜந்மக்களை ஜாயமாந தெஶயில் கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே முமுக்ஷுக்களாக்குகையோ? அன்றி க்கே முமுக்ஷுக்களானவர்களுக்கு உபாஸ்யராக்குகையோ வென்று விக ல்பித்ததில் ப்ரதமபக்ஷங்கூடாதென்கைக்காக ஜாயமாநதெஶயில் ஸம வானாலே கடாக்ஷிக்கப்பட்டவர்களே முமுக்ஷுக்களாவார்களென்றும் ப்ர ஹ்மாதர்ஷ்யானவர்கள்ரஜஸ்ஸஃபரதம்த்ரயாஸம்ஸாரிகளேயாவார் களென்றும் வ்யவஸ்திதமென்று ஸப்ரமாணமாக வுபபாதிக்கிறூர். (கருவி லேத்யாதியால்) (கருவிலேதிருவுடையராய்) மஹாகதெஶயிலேதானே ஸ்ரீ மான்களாய் ஜாயமாநதெஶயில் யதேஷ்டமாக ஸமவத்கடாக்ஷம் ஒஷிக்கும்படி தத்தஃபலஃதெ வஷ்ணதஹ்வித்ரமதயாஸ்ஷ்யிகஸ்தஷ்டாதிரூ பஹாமஹத்தையுடையவரா யென்றபடி. இப்படி பலரெல்லாருக்கும் கஷ்

ஸா-ஸ்வா॥ வஷ்வதெதஶ்ராவவாதஸ்ப்ரஹ்மாதர யொஃவெரகவாயகத கூஷவிவெதந்தாஹ-(கருவிலேதிருவுடையார்களாயித்யாதி)மஹெகமாத்ய வாஜெசாஹஷகா ப்ராமணிகாநாம்ஸ்வகடாக்ஷண ஸம்ஸாரமெஹதாகஷம்

ம்|| வான் மதுஸூதநனுடைய கடாக்ஷமுடையவர்கள் ஸாத்த்விகர்களாவார்களென்னுமிடமும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளானவர்கள் ராஜஸர் தாமஸராவார்களென்னுமிடமும் "ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந: | ஸாத்த்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேயஸ் ஸ வை மோக்ஷார்த்த சிந்தக: || பச்யத்யேநம் ஜாயமானம் ப்ரஹ்மா ருத்ரோ வா புந: | ரஜஸா தமஸா [பா-மேவ] சாஸ்ய மானஸம் ஸமபிப்லுதம்" என்று விவரிக்கப்பட்டது. இவர்கள் ஸாத்த்விகர்களுக்கநுபாஸ்யரென்னுமிடமும் இவர்களுக்கு காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனே யிவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள ஸாத்த்விகர்களுக்குமுபாஸ்யனென்னுமிடமும் "ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்" என்றும் "ப்ரஹ்மாணம் சிதிகண்டம் ச யாச்சாந்யா தேவதாஸ் ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிபுத்தா

ஸா-நீ|| ப்ரஹ்மமொத்திருக்கசிலருக்குமாத்திரம் பகவத்கடாக்ஷம் வருமெத்தனையென்கிற சங்காவாரணாயமும் சொன்னபடி. "ராஜஸைர் ப்ரஹ்மஸம்பூதா"வென்றது "ஜாயமானம் ஹி புருஷ"மென்கிற ப்ரமாணத்தில் மதுஸூதநஸப்தார்த்தமுஞ் சொன்னபடி. மதுகைடபர்கள் தமஸ்ஸ்ரஜஸ்ஸின் ஸ்வரூபமாய் ப்ரவ்ருத்திபாதிகளென்று மோக்ஷதர்மத்திலே தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. (விவரிக்கப்பட்டது) வ்யவஸ்திதமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் பகவத்கடாக்ஷத்திலாத்யகோடி கூடாமையாலே அதைக்கொண்டு ஸாத்த்விகத்வம் சங்கிக்க அவகாசமில்லையென்று கருத்து. இனி த்விதீயகோடியைக்கொண்டு ஸாத்த்விகத்வம் சங்கிக்கக்கூடாதென்கைக்காக ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் ஸாத்த்விகர்களுக்கநுபாஸ்யரென்றும் பகவானே ஸகலஸாத்த்விகர்களுக்கு முபாஸ்யனென்றும் வ்யவஸ்திதமென்று ப்ரமாணமாக ப்ரதிபாதிக்கிறார். (இவர்கள் ஸாத்த்விகர்களுக்கித்யாதியால்) இவர்களுக்கு காரணபூதரென்றது இவர்களுக்கநுபாஸ்யனென்கைக்கு நிபந்தநம் சொன்னபடி. ஸகலஸாத்த்விகர்களுக்குமென்று சொல்லலாயிருக்க விவர்களுக்கும் மற்றுள்ள ஸாத்த்விகர்களுக்குமென்றிங்ஙனே இவர்களை விசேஷித்துச் சொன்னது இவர்களுமவனை யுபாஸிக்கையாலே "ஸ்வாரக்ஷணே ப்ரஹ்மஸ்ய" என்கிறபடியே இவர்களுக்கநுபாஸ்யத்வம் தோற்ற ஸாத்த்விகவிசேஷித ஜ்ஞாபநாயமும் அநுபாஸகஸ்ய ஸகஸாத்த்விகத்வ ஜ்ஞாபஸம்பதித ஜ்ஞாபநாயமும் (ஸம்ஸாரார்ணவேதி) ப்ரஹ்மாதிகளும் ஸம்ஸாரார்ணவமக்நரிறே ப்ரஹ்மஸம்பவாத்" இத்யாதிபி:

ஸா-கா|| ஸ்வமோக்ஷாய ப்ரயத்னஸ்ய யணோஸ்ஸாத்த்விகநுபாஸ்யத்வம் ச தயோ: பரத்வாய கதிதவாந்|| ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் மோஹிதேச ஸ்வஜா தேஹ்ய" இதி ப்ரகாசயதயோ ரேகபுத்ரா மோக்ஷோபாயகதிதேஷு

தம்|| நசைவஜ்ஞேயஸ்யாக்ஷபரிசிஷ்டம்ஸம்ஶயம்'' என்றும் "ஹரிரோக்ஷ்லக்ஷணா ஸத்ய
போ ஹவிஷ் ஹ்ஸக்வஸம்ஷ்லிஷ்டைஃ | உபாத்யாயம் ஸதாவிப்ரா உபா
யோஷி ஹரேஷ்ஸ்ர்தாஃ'' என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இத்தாலே யிவர்க
ளை மோக்ஷோபகாரகராகச் சொன்ன விடங்களும் ஆசார்யாதிகளைப்

ஸா-நீ|| பரமபுருஷஸ்ய ஸாக்ஷாத்தமாகையாலிந்த ஸம்ஸாராணவதீர்த்தநத்
திலேயவர்களும் ஶ்ரோத்ருதரென்றுகருத்து. (உபாத்யாயமிதி) இவ்விட
த்திலின்னார்க்கென்று விஶேஷியாமையாலே ப்ராஹ்மணர்களுக்கு முபா
த்யாயனென்கிறதென்று கருத்து. ஆனால் ஸாமாந்யவசனங்களிலே
ராஜ்ஞாம் ப்ரஸ்தாத் "அசேதஸ்தவத்ஜமதாதீஸ்வராப்யமோக்ஷயோஃ |
தம் குர்வந்தி குஶலாஃ ப்ரவணாதிர ஸம்ஸாரா''இத்யாதிகளாலே
இவர்களை மோக்ஷோபகாரகராகச் சிலவிடங்களில்ச் சொன்னதெத்தாலே
யென்னவருளிச் செய்கிறார். (இத்தாலேயித்யாதி) இத்தாலேயென்றது மோ
க்ஷாயதுர்வாஸ்யரன்னென்று நிஷேதிக்கையாலேயென்றபடி. இதற்கு
நிர்ணீதமென்கிறத்தோடேயன்வயம். ததாச மோக்ஷாயதுர்வாஸ்யரன்னெ
ன்று நிஷேதிக்கையாலே இவர்களை மோக்ஷோபகாரகராகச்சொன்னவி
டம் பரம்பராயாமோக்ஷோபகாரகத்வாபரமென்று வசநாந்தர
நபேக்ஷ்யவிஷயபேதத்தைக்கொண்டு ந்யாயத்தாலேதானே நிஶ்சி
தமாயிற்றென்றபடி. ஆசார்யாதீத்யாதிஶப்தேந வித்யாதிஸம்க்
ரஹஃ ஜ்ஞாநாதீத்யாதிஶப்தேந வைராக்யாதிஸம்க்ரஹஃ மோக்ஷோ
பாயஜ்ஞாநாதிஹேதுத்வத்தையிட்டுத் தான் ஸாக்ஷம் வாராதோவென்று
ஶங்கியாமைக்காக விங்காசார்யாதிஶப்தாந்யோக்திஃ ஜ்ஞாநாதிஹேதுக
ஆசார்யாதிஸாதாரணாசார்யஶப்தஸ்வாரஸ்யமல்லாமையாலே இத்தாலீஶ்வர
ஸ்வரஸிஸியில்லாமையா லித்தைக்கொண்டு ஸாக்ஷ்யத்தை ஶங்கித்து ப்ரயோ
ஜநமில்லையென்று கருத்து. இப்படி பரம்பரயாவகாரகரென்று நிர்ண
யிக்கைக்கு நியாயமாத்ரமமையுமோ ஒரு வசநம் வேண்டாவோ ஸமய
மேஷ்யவதே யோஜ்ய இத்யாதியாக வசநமுமுண்டென்றில் அவ்விடத்
திலே தமேஷ்ய என்கிற வவதாரணத்தாலே விஷ்ணுபக்திக்கு ராஜ்ஞை
ழிய வேறு காரணமில்லையென்றும் தத்பக்திக்கு ஸமயாஜ்ஞொழிய வேறு கா
ரணமில்லையென்றும் தோற்றுகையாலே ஸமயாசாரநியமேந ஆசாக்ஷு
பாஸ்யாசார்யாதேந ஜீவதாஜ்ஞோபாஸநம் விதேநவ மோக்ஷஸித்தி

ஸா-கா|| யோஸ்யாசார்யாத நயோரவிமோக்ஷார்த்தம்ஸவணவாஶ்ரயணீயஇதி
ஸித்தம் நசைவம் ததீய ஸ்வவித்தயோமோக்ஷஹேதுத்வோக்திவ்யாகாதஇ
த்யத்ராஹ--(இத்தாலே இவர்களைஇதி) மோக்ஷஹேதுத்வோக்தேஃ பரம்
பராயாஹேதுத்வப்ரவணத்தாஃ ராஜ்ஞா ஸமவதாபாஸநே உ

ரம்॥ போலே ஜ்ஞாநாதிதோஷங்களாகைபாலேயென்று நிர்ணயம். இவ்வர்த்தம் 'ஸமயப்ரவேஸ்ய யோ பக்த்யா ஸம்பூஜநாதரம் நர: | தஸ்யைவந்து ப்ரஸாதேந ருத்ரபக்த: ப்ரஜாயதே || சங்கரஸ்யந்து யோ பக்த்யா ஸம்பூஜநாதரம் நர: | தஸ்யைவந்து ப்ரஸாதேந விஷ்ணுபக்த: ப்ரஜாயதே || வாஸுதேவஸ்ய யோ பக்த்யா ஸம்பூஜநாதரம் நர: | தஸ்யைவந்து ப்ரஸாதேந வாஸுதேவே ப்ரலீயதே' என்கிறவிடத்திலும் விவக்ஷிதம். இப்படி ஸமயபூஜாக்ருத்யாதிகள் பரம்பரயா மோக்ஷஹேத்வாதிகளிலே மூட்டு

ஸா-நீ॥ யுண்டென்கிற ஸிஸாதங்குலையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தீத்யாதி) இவ்வர்த்தமென்றது ஜ்ஞாநாதி ஸாரதம்யரக்ஷாபகாரகரென்கிறவர்த்தமென்றபடி. (விவக்ஷிதமிதி) தஸ்யைவ என்கிற வசனமிருந்தாலு மிவ்வர்த்தமே இங்கு தாத்பர்யவிஷயம். விஷ்ணுபக்திக்கு ருத்ரனொழிய வேறொரு காரணமில்லையென்கை ப்ரமாணாந்தரவிருத்தமாகையாலே யதிங்கு விவக்ஷிதமன்று தஸ்யைவ என்கிறவவதாரணமும் ருத்ரனைப்பற்றின வ்யதிரிக்தவிசேஷத்துக்கு விஷ்ணுபக்த்யர்த்தமினி ஸம்ப்ரயத்நம் வேண்டாவென்கிற தத்தனை இது ஸமயபூஜகனுக்கும் தாத்பர்யம் ஆகையாலிவர்களுக்கு நியமேந ஸாக்ஷாந்மோக்ஷம் வருவதில்லாமையாலுக்ஷஸம்சாவகாசமில்லையென்று கருத்து. ருத்ராதிபக்தருக்கு பரம்பரயாவாகிலும் மோக்ஷமுண்டென்றி லவஸிஸாதமாகாதோ? தேவதாந்தரபக்தருக்கு மோக்ஷமில்லையென்றன்றோ ஸிஸாதம் பரமாத்மவ்யதிரிக்த தேவதாந்தரங்களை பஜிப்பார்க்கு மோக்ஷமில்லையென்றிவ்வளவே ஸிஸாதமென்னில் இது தானகூடுமோ? "ஸமயபேதைவதம் போஜஸ்"இத்யாதிவசநம் பரம்பரயா மோக்ஷகாரகத்வம் சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி யின்னார்க்கென்று விசேஷிக்கவில்லையேயென்ன வித்வசநம் பொதுவாகத் தோன்றினாலுமிதில்சொன்னது தேவதாந்தரசேஷ பரமாத்மபக்திரஹிதர்க்கேயென்று வசநாந்தரபலத்தாலே நிஷ்கர்ஷிக்கவேணுமென்கிறார். (இப்படி ஸமயபூஜாத்யாதி) வ்யத்யயபரமியமென்கிறது பரமதத்தில் அபரமபரமியும் அபரமதத்தில் பரமபரமிய

ஸா-கா॥ பரமேஸ்வரஸ்ய ஸர்வாவிஷ்ட பரமோஷ்டிஹிரண்யகர்ப்பவிஷ்ணு பரமேஸ்வராக்ஷேஷு நவ்யாவதாரகதிஷாஸ் ருத்ரஸ்ய மோக்ஷஹேதுத்வம் மோக்ஷஹேதுத்வேந வேத்யதாத்பர்யவிஷயதி (இவ்வர்த்தமிதி) ஸர்வதேவதாந்தரபஜநஸ்யாபி மோக்ஷஹேதுத்வ ஸாராரோக்ஷஹேதுத்வ ஜ்ஞாநம் உபாஸ்யவிஷ்ணு ப்ராயச்சித்தருத்ரபக்தி உபாஸநாத்மகவேதவசநாத் பரம்பராயா ருத்ரபக்திஸம்பவாத் ஸர்வேஷாம் முக்திஸ்யாதித்யாஹ (இப்படி ஸமயபூஜாக்ருத்யாதிகளிலிதி) (மோக்ஷஹேத்வாதிகளிலேமூட்டுவ

உ ௭||வதும் வாரவார தக்ஷங்களிலே வைகர்யபாஞிமும்வைத்யபாஞியும் ஸஉக்ஷவாஞியும் மற்றுமிப்புடைகளிலே வரும் மதிமயக்கங்களும் ஆவஸாரஸவஸாவதநாலே பொருவிஷயத்தில் ஒருவெஷாதிகளுமன்றிக்கே ஸஉயாஷ்களைப் பற்றுமவர்களுக்கேயென்னுமிடத்தை ய்யெதஸாஉாருஹாவெதஉநஸ்ரெஷ பாரமெஷாத்ஊ | தெ வெவாஷண்டிநாஜெயா ஸவக்ஷவஹிஷ்ஷ்ரதா” ஊத்ராதிகளிலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஜ்ஞாநாதிக

ஸா-நீ||மென்றபடி. இங்கு வாரவாதக்ஷங்களிலெக்ஷுபாஞியும் வத்ருவ ஞியும் ஸஉக்ஷவஞியுமென்றுவரஹீநஸ்ரீகோமங்களில்காண்கிறவாரமேயுவாஷயம். மற்றுள்ள வாரங்களெல்லாமந்த ஸ்ரீகோமங்களில் காணமையாலு மநயாதி தொஷஉஷ்டங்களாகையாலும் வெவக்ஷவஷநக்ஷத்ங்களென்று கண்டுகொள்வது. (மற்றுமித்யாதி) (மற்றும்) ஸவஸ்ப்ரகாரமாக வுண்டாம் ஓஹங்களென்றபடி. அதாவது த்ரிஉஷ்த்ருஷ்டீணமொன்றுண்டென்கிற வாஞியும் ப்ரஹ்த்துக்கு ஸவிகாரக்ஷாதி வாஞியுமென்றபடி. ஒருவிஷயத்திலென்றது வாரவாதக்ஷங்களிலேதேனுமொருவிஷயத்திலென்றபடி. ப்ரவெஷாதீத்ருத்ராதிமபெநதக்ஷகாயம் விவக்ஷிதம் இத்தைச்சொன்னது உபஷ்டாக்ஷம் ஸஉயவெஸ்ரவதபொஹக்ஷ” ஊத்ராதிவசநம் ப்ரவெஷாதியக்ஷருக்கும் கூடப்பொதுவாகத்தோற்றினாலும் ஸவக்ஷஉயொமர்தாவாஉக்ஷமாக ஸவஹஉதமெஉத்ராதிகளைச்சொல்லுகிற வசநாநரவஷத்தாலே ப்ரவெஷாதிரஹிதற்கென்று ஸஂகொசிக்கவேண்டுமாப்போலே வைகர்யஸாஉராதிவாஞிபுடையாருக்கு ஸவக்ஷஉவஹிஷ்ஷ்ரதக்ஷம் சொல்லுகிற வசநவஷத்தாலே இந்த வைகர்யாதிவாஞிரஹிதர்க்கென்றும் ஸஂகொசிக்கவேணுமென்றுகருத்து. ஸவக்ஷஉவஹிஷ்ஷ்ரதா ஊத்ராதீத்ருத்ராதிமபெநஉஸாஉநரவாஸநவெதயாநாஹ்யெதநஃ|ஸவாஷண்டிதிவிஜெயஸவக்ஷஉவஹிஷ்ஷ்ரத” ஊத்ராதிஸஂஹ்ருஹஃ வாரஂவாரயா மூட்டுகிறது. வைகர்யஸாஉராதி வாஞிரஹிதற்கொழிய இதரர்க்கில்லையென்றது கூடுமோ? வைகர்யஸாஉராதிவாஞிகள் ஸஉவஷவசார ரூவங்களாகையாலேயத்தையிட்டு ப்ரத்யவாயம் வந்தாலும் தெவதாஂதர ஸக்தியிருக்கையாலே யதற்குச்சொன்ன ஷஉமும் ஸிஷிக்கலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஜ்ஞாநாதிகளிலே ஊத்ராதி) தெவதாநரஸக்தியிருந்

ஸா-கா||தும்) ஸக்திப்ரவெத்ராரநஉதரஸ்ராஂப்ரவாஞநஂச(இப்புடைகளிலேவரும்மயக்கங்களும்) ஸவஉாதிப்ரகாராவிஷயக்ஷ்ஜாயஉாநாஃ ஜ்ஞாநஸஂமபாஉயஃ (அன்றிக்கே) ராஹித்ய நநா ராஜாதெஃ வாரதெவதாக்ஷந ஹஜநஸ்ய விவஸீதஷவக்ஷ உபஷ்டஸிஷிஃ க்ஷஉஜித்ருத்ராஹ-

ஜந்॥ளில்மாறுட்டமுடையார்க்கு தேவதாந்தரபக்தியுண்டாகிலும் பகவந்நி
க்ரஹத்தாலே ப்ரத்யவாயமே ஸம்பவிக்கும். ஆகையால் "ஸம்ஹிருத்ய ப்ரஜா
ஸர்வா மோஹஶாஸ்த்ராணி காரய | தமஸாச்சாதிதாஸ்ஸந்தி யாவதஸ்ஸம்
ஜ்ஞேயம் ப்ரகாஶய" என்கிறபடியே மோஹநஶாஸ்த்ரங்களிலே த்ருஷ்டம
புத்தியை யுண்டாக்கினதுவு மவற்றையிட்டு மோஹிப்பித்து நரகத்திலே

ஸா-நீ॥ தாலுமந்ததேவதாந்தரங்களிவர்களுக்குபலங்கொடுக்கமாட்டாது.
வைதிகப்ரவர்த்தகாதிகள் பகவதவதாரபூதர்களென்றிக்கேயவைதிக
ப்ரவர்த்தகர்கள் என்கிறபடியே கபிலாதிகளானவைதிகர்களுமா
கையாலே வைதிகாநுஷ்டேயலக்ஷண ஶக்திகளுமவதீர்ணசதுராநா
தியாதிபரர்களுமாகையாலே இவர் திறத்தில் பகவானுக்கு நி
க்ரஹமில்லாகையால் ப்ரத்யவாயமே வருமென்று கருதது. இப்படி இவ
ர்கள் பகவானுக்கு நிக்ரஹரூபிவன்தானேயிவர்களுக்கு பாஷண்ட
தாமஸஶாஸ்த்ரங்களிலே த்ருஷ்டபுத்தியுண்டாக்கினது கூடுமோ, அது
அநாதேயமன்றோ ? இவனப்படி யுண்டாக்கினதில்லையென்னத்
தான் கூடுமோ ? "ஸம்ஹிருத்ய ப்ரஜா ஸர்வா" இத்யாதிகளிலே இவன்
தானேக்கொண்டு இவர்களுக்கு த்ருஷ்டபுத்தியுண்டாக்கினனென்று
சொல்லுகிறதில்லையோ? அப்படி யுண்டாக்கினதும் நிக்ரஹகார்யத்த
னைபோக்கி அநாதேயமன்றென்றில் அப்படி கொள்ளுகைக்கு நி
யாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலித்யாதி) ஆகையா
லென்றது வைதிக ப்ரவர்த்தகர்களான இவர்கள் திறத்தில் அநா
க்ரஹமென்பதற்கு ப்ரஸக்தியில்லையென்று ஸித்தமாகையாலென்றபடி. த்ரு
ஷ்டபுத்தியுண்டாக்கினதுவும் நிக்ரஹகார்யமென்று கொள்ளு
கைக்கிது நியாமகமென்று கருத்து. மோஹஶாஸ்த்ரங்களிலே யென்றது
பாஷண்டாதிஶாஸ்த்ரங்களிலே யென்றபடி. தாமஸஶாஸ்த்ரங்களிலே யெ
ன்றுகருத்து. அவற்றையிட்டு யென்றது அந்த ஶாஸ்த்ரங்களையிட்டு யென்
றபடி. (மோஹிப்பித்தித்யாதி) பகவானுத்ருஷ்டபுத்தியுண்டாக்கினனெ
ன்று சொல்லவந்த வசநத்திலேதானே மோஹஶாஸ்த்ராணி என்றிந்த ஶா
ஸ்த்ரங்களை மோஹங்களாகச் சொன்னதுவுமிது நிக்ரஹகார்யமெ
ன்கைக்கு நியாமகமென்று கருத்து. இப்படி இவர்களுக்கு நரகாதி
ப்ரத்யவாயமே ஸம்பவிக்குமென்றது கூடுமோ ? ப்ரஹ்மாதிகள் ஸர்வ
ஶ்ரோதாரானவர்களெல்லாருக்கும் இஷ்டப்ராப்தி அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளைப்பண்ண
க்காண்கையாலே இவர்களையுமப்படி ரக்ஷியார்களோ? ஸர்வஶ்ரோதாரை யிதரர்
நலியும்போது ரக்ஷிக்க ஶக்தனானாலும் பகவானப்ரதிஹத ஸங்கல்பனாகை

ஸா-கா ॥ (ஆகையாலிதி) நநு ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் ஸர்வாஶ்ரயத்வாத்

ஶ॥விழவிடுகைக்காகவித்தனை ஸத்யஸங்கல்பனான ஸமவானொருவனை நிக்ர
ஹிக்கக் கோலினால் "ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூஶ் சதுராநநோ வா ருத்ரஸ்
த்ரிநேத்ரஸ் த்ரிபுராந்தகோ வா । இந்த்ரோ மஹேந்த்ரஸ் ஸுரநாயகோ வா த்ரா
தும் ந ஶக்தா யுதி ராமவத்யம்" என்கிறபடியே தேவதாந்தரங்கள் ரக்ஷி
க்க ஶக்தரல்லர்கள். ஸர்வதேவதைகளும் ஸாத்த்விகராஜஸாதிகளைப்

ஸா-டீ॥யாலேயவன் நிக்ரஹிக்க நினைத்தாலிவர்கள் ரக்ஷிக்க ஶக்தரல்லரென்
றில்யாதாதித்தாலேயிப்படிச்சொல்லக்கூடுமோ? இதற்கொருவசநம்வே
ண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸத்யேத்யாதி) (ஸ்வயம்பூ:) ஸ்வய
மேவஜாத: க்ஷேத்ரஜ்ஞாநயோநாஸ்வபத்திஸ்த்யாதி மேவ ஸர்வதே
வோத்க்ருஷ்டாவஸ்த்யஶ்ச: (சதுராநந:) யாமவேத சதுஷ்டய
ப்ரவர்த்தநாய முகசதுஷ்டய ஶாலிகேஷு விஶிஷ்டஶக்தோநவ
ஸ்யஶ்ச: (த்ரிநேத்ர:) ஸர்வஹந ஸமர்த்தநேத்ரயுக்தோவஸ்
யஶ்ச. (த்ரிபுராந்தக:) "தைஷாம்ஸுராணாம்திஸ்ர: புராணி
த்யாதி" ஶ்ருதிப்ரஸித்தஜய புரத்ரயவித்வம்ஸகோவஸ்த்யவா
ய: (மஹேந்த்ர:) "மஹாரதாஶயமஹேந்த்ரேப்ய சுவயீநிதி ஶ்ருத்யு
க்தத்ரிதஜயப்ரதமஹந ப்ரயுக்தமஹேஶ யுக்தோவஸ்திஸ்வக:
(ஸுரநாயக:) ஸர்வதிக்பாலநிவர்த்தகோவஸ்தியாவஶ இவர்களும்
ரக்ஷிக்கமாட்டார்கள் சுமேரக்கிரீட என்று கருத்து. ரக்ஷிக்க ஶக்தரல்லா
ராகிலும் நெடுநாள் தங்களை யாராயித்துப்பொந்த ஸம்ஸாரிகளின்றைக்கு
முமுக்ஷுக்களாய் தங்களைவிட்டு ஸமவானை உபாஸிக்கப்புக்கால் "த்ருஷ
பா: பரிவம்யிந:" என்கிறபடியே விரோயியார்களோ, அதறகாகவாகி
லும் முமுக்ஷுக்களுக்கு அவர்களும் உபாஸ்யராக வேண்டாவோவென்ன
தனக்கு அந்தரங்கமாயிருப்பார். விரோயித்தாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கிற
வீஶ்வரனிதேவதைகளை விரோயித்தால் ரக்ஷிக்கு மென்னுமிடம் கை
முதிக ஸித்தமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸ
ர்வதேவதைகளுமித்யாதியால்) ஒருவரிருவரன்றிக்கே ஸர்வதேவதை
களும் ஸம்ஸயவிரோயித்தாலுமென்றபடி. தன்னை யடைந்தவனை தனக்
கந்தரங்கர் நலிகை யஸம்ஸாவிதமன்றோவென்கிற ஶங்கையாலிதுவு
ம் ஸம்ஸாவிதமாகலாமென்கைக்காக ஶ்ரீஸாத்த்விகாசாரணம் ஸா
த்த்விகள் ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானை நலிய நினைக்கக்கண்டோமிறே யென்று

ஸா-கா॥விஷ்ணோரபேக்ஷிதரக்ஷணம் கமனு த்ரயமேதத்தாஹ (ஸத்ய
ஸங்கல்பனேதி) வநவஶேவ ப்ரஹ்மாத்ராதிஹிஸமவ தேகஸக்தவஸ்யா
விஶமவஶப்ராகிகமெய்ந நாநாகமெய்ந வா மோக்ஷ ப்ரதிபம் ய
த்வாபேக்ஷ்யதேதத்தாஹ-(ஸர்வதேவதைகளுமிதி)

௪௯||போலேதனக்கதாரஜமாதாராயிருப்பாரும்தன்னையடைந்தாளொருவனை நலியநினைத்தால் "ஸகாதேவவ்யதனாய" என்கிறபடியே ஸத்ருவ்யத்தை ஞனதன்வ்யதங்குலையாமைக்காகராவணாதிகளைப்போலேதுஷ்க்ருதிகளாய் நிராகரிக்கவேண்டுவாரை நிராகரித்தும் ஸ்ரீவானரவீரர்களைப்போலே ஸஜவ்யக்ருதிகளாய யநுக்ரஹிப்பிக்க வேண்டுவாரை யநுக்ரஹிப்பித்தும் ஸவேஸ்வரன் ரக்ஷிக்கும். தேவதாந்தரங்கள்பக்கல் மகாரக்ஷ

ஸா-நீ||கருத்து. நலியநினைத்தாலென்றது பாயிக்க நினைத்தாலென்றபடி. லோகத்தில் ராஜாதிகள் தங்களைவந்தடைந்தவனை ஸாஹஸம்ஸர்விரோயிக்கில்கைவிடக்காண்கையாலிங்குமப்படியானாலோ ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஆஸ்ரிதரக்ஷணம் வ்ரதமாகையாலே கைவிடானென்றில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸகாதேவேத்யாதி) இலோகத்திலுத்தராயமூன்கூட விங்கு விவக்ஷிதம் லோகத்திலும் வ்ரதமுடையாரை பலவந்மர் விரோயித்தாலும் தங்கள் வ்ரதத்தை விடக்கண்டதில்லையிறேயென்றுகருத்து. சதுர்த்யாயகம் வரும்போதுலோகத்திலே வ்ரதத்தையும் விடக்கண்டதில்லையோ வென்கிற ஸம்சயில் லோகத்திலப்படிக்கண்டாலும் "அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம் | நது ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஸ்ருத்ய ப்ராஹ்மணேப்யோ விஸேஷத:" என்கையாலேயிவன் வ்ரதத்தை தவருகாலத்திலும் விடானென்கைக்காக ஸத்யவ்ரதஜனென்கிற விஸேஷணம். அப்போதந்த தேவாதிகளுக்கு பலவந்மருக்கு நிஷேதம் பண்ணினதாகையாலே அதுதான் தோஷமன்றோ வென்ன அவர்களில் ஸஜவ்யக்ருதிகளை இந்த ரக்ஷ்யத்து திறத்தில நுக்ரஹிப்பது கொள்ளுகையாலு மதுக்கிசையாதேதுஷ்க்ருதிகளாயிருப்பாரை நிராகரிக்கிறது தோஷமில்லாமையாலு மிங்கொரு விரோதமில்லையென்று த்ருஷ்டாந்தம் வேதவ்யவஹரிக்கிறார். (ராவணேத்யாதியால்) ஆனால் ஸர்வஸக்தனவனிருக்க லோகத்திலே சிலர் தேவதாந்தரங்களை பஜிப்பதேதற்காக தத்துக்களைக் கடுகப்பெருகைக்காக வென்றிலப்படி கடுக ஸித்திக்குமென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (தேவதாந்தரங்கள் பக்கலித்யாதி) விஷயாந்தரேஷ்வத்யாதி சுபவேதக்ஷ

ஸா-கா||(நலியநினைத்தால்) பாதகஸங்கல்ப வதலோக பாத நோத்யுக்தஸ்யதுஷ்டம். யதேவதாதவ ஸத்யஸங்கல்ப ஸஹிதேவானாவபதாநேநே" த்யாதி விஹிதேதத்யாதி யஜநேஷு ஸஜவ்யதேவத்யாதி ஸங்கல்ப ரநாதநாயாஸவ ஸம்ஸயா ஸஹஸிஸம்கா யாம யாமாதிள கவஸ்ராவி ப்ரவ்ருத்திநிஸ்யாதித்த்யாதாஹ (தேவதாந்தரங்களிதி) தேவதாந்தராணாம் ஸஜவ்யக்ஷநியமோஷமவஷ்டங்கலாயீ

ந்த: கர்மணாம் ஸித்திம் யஜந்த இஹ தேவதா: | க்ஷிப்ரம் ஹி மாநுஷே லோகே ஸித்திர்ப்பவதி கர்மஜா" என்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களான க்ஷுத்ர பலங்கள் கடுக ஸித்திக்கும். அவைதானும் "லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந் | அந்தவத்து பலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம் | தேவாந் தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி | யாந்தி தேவவ்ரதா தேவாந் பித்ரூந் யாந்தி பித்ருவ்ரதா: | பூதாநி யாந்தி பூதேஜ்யா யாந்தி மத்யாஜிநோऽபி மாம்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸமாஶ்ரயணீயங்கள் பஷா

ஸூ-நீ|| மும் க்ஷுத்ர ஸௌக்யாகுலமாஹிஷ்டாதிதோஷமும் விவக்ஷிதம். ஶீக்ர ஸமாஶ்ரயணமுண்டானாலுமித்தையிட்டிவர்களுக்கொரு நஷ்டமும் ஸித்திப்பதில்லையென்கைக்காக இவ்விஶேஷணம், ஆனாலும் ஸாதனத்தையபேக்ஷிக்கையாலேயது ஸாதநஸாத்யமன்றோ; அத்தை கடுகக்கொடாதபோதீஶ்வரனுக்கு நிகர்ஷமாகாதோ, தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் ஶீக்ரம் ஸித்திக்கிற வந்த பலங்கள்தானும் ஸமாஶ்ரயணீயங்களாகையாலுக்த தோஷமில்லையென்றில் "காங்க்ஷந்த:" என்றிங்கெடுத்த வசநத்திலப்படி தோற்றுமையாலிதற்கு விஶேஷித்தொரு வசநம் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவைதானுமித்யாதி) (தத:) ஸ்வதேவதாராதநாதித்யர்த்த: ப்ரவ்ருத்தே தந்தேவதாஸக்திப்ரத்யக்ஷாத் (அந்தவத்தித்யாதி) அல்பம் தேஷாம் ப்ரத்யக்ஷமத்பவதி (அல்பமே) தஸாம் ஸாந்தவத்யல்பமேதஸாம் அந்தவத்து ப்ரத்யக்ஷாத் இப்படி இவர்களுக்கு ஸமாஶ்ரயணமாக ஸமப்ரத்யக்ஷமுண்டாகில் ஸ்வர்க்காதிகளைக் கொடுக்குமாப்போலே ஸமாஶ்ரயணீயராய்க்கொண்டிவர்கள்தானே மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கலாகாதோ ? ஸ்வர்க்காதிகள் பரிமிதங்களாகையாலே யதுகள் கிடைத்தாலும் மோக்ஷம் பரிமிதமல்லாமையாலே யதிவர்கள் பக்கல் கிடையாதென்றிலவற்றைப் போலே ஶீக்ரமாகக் கிடையாவிட்டாலும் விளம்பித்தாலும் கிடையாதோ இவர்களுக்கு மோக்ஷப்ரதாநஸாமர்த்யமொழுகையில்லாமையாலே விளம்பித்தும் கிடையாதென்றில் அதிலொரு வசநமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (யக்ஷாதித்யாதி) யக்ஷாஶ்ச பரிமிதமேவ பலம் ப்ரஹ்மாதிஸ்வாதீந் ந து பரிமிதம் மோக்ஷரூபம் பலம் தத்ஸ்தாநு ப்ரதிபாதநமேவகஜகி ஶ்ருத்யவசநாத். ஸ்வ

ஸா-கா|| நாஸ்த்யவ லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந்" ஸ்ருஷ்டே: க்ஷுத்ரஸமப்ரத்யக்ஷா யாமாதேஹிஸித்திமாவ:. நபேஷஹித ஸாநாம் க்ஷுத்ரஸமஸித்வாஸமஸ்தம் ஸாயீநத்வம் ஸாதேவமோக்ஷஸித்திஸ்யாதிக்ருத்ராஹ (யக்ஷாத்பரிமிதம் ஸமஶ்ருதி) மாநம்வம்யா ஸயஸாயதிரமதே மாஹாத்மவெநபேவஸா மதேஷவயோமஸம்

உ॥வர்கள்பக்கல் மோக்ஷம் விலம்பித்துங்கிடையாது ஸதாசார்யன்பக்கல் அசிரேணகோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோராராத்ய பத்மஜ'' இத்யாதிகளிற்படி யே அதிசயிதமான மோக்ஷாதிகளும் வரும் பின்பு விடாய்த்த ஸம்ஸா ரநம்பண்ணவாவம்போமாப்போலே விஷயஸ்வபாவத்தாலே யாத்ருச்சி கமாக பாபக்ஷயம்பிறந்து ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலைசாய்ந்து ஸத்வோத்ரே கமுண்டாய் ஜநகாம்பரீஷகேகயாதிகளுக்குப்போலே க்ஷணத்தாலே மோ க்ஷபர்யந்தமாய்விடும். மோக்ஷோபாயநிஷ்டனும்போது பகவந்நாம

ஸா-நீ॥ரங்கள்பக்கல்வருமென்றும்மோக்ஷம்ஸதாசார்யன்பக்கல் வருமென் றும வ்யவஸ்திதமாகில் "ஆசார்யாத்த்வேவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம்" இத்யாதிகளிலே மோக்ஷம் ஸமவஸ்தாபநம் சொன்னது கூடாதொழியாதோ ? மோக்ஷமுமவர்கள் பக்கல் கடுகவருமென்று மிவன் பக்கலப்படியன்றெ ன்று மிவ்வளவே வ்யவஸ்தையென்றில் அப்போது ஸ்ரீவசநபூஷணகாரிகளான வர்கள் நிர்க்க விலம்பிதகாரியான விவனை யுபாஸிப்பார் கிடையாமையா லுக்தோபதேசவஸ்யமாகாதோ இவன் விலம்பிதகாரியானாலும் மோ க்ஷாதிகளும் அவர்கள் பக்கல்க் காட்டிலுமிவன் பக்கலதிசயிதமாய் வ ருகையாலே ததக்ஷமுமிவனையுபாஸிப்பார்கிடைக்கையாலுக்தோபதேசமில்லை யென்றிவன் பக்கலப்படி அதிசயிதமோக்ஷமும் வருமென்கைக்கு ப்ர மாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸதாசார்யன்பக்கலித்யாதி) அவர்களால் கொடுக்க ஸக்யமில்லாத ப்ரஹ்மகாரசாக்ஷிபதங்களுமி வன்பக்கல் ஸித்தித்ததென்கையாலே அதிசயிதமோக்ஷமும் வருமென்கைக் கு இது ப்ரமாணமென்று கருத்து. ஆதிஸப்தேந கேவலம் விவக்ஷிதம் அப்போது தேவதாந்தரங்களுக்குப்போலே இவனுக்கும் ஸாஸ்த்ரவிஷய த்தில் விஷயோபாதாநப்ரயுக்தமாய தோஷம் ப்ரஸங்கியாதோவெ ன்ன விங்கப்படி தத்வோபதேசமில்லாமையாலே தோஷப்ரஸக்தியில்லை ப்ரத்யாதநஸ்தாநபேதாத்யாகையாலே அதிசயிதமானமேயாமெ ன்கிறார்.(பின்பித்யாதி) பின்பென்றது இவனால்வந்தமோக்ஷத்தையநுப விக்தபின்பென்றபடி. இதற்கு மோக்ஷப்ரதமென்கிறத்தோடநயம் (மோ

ஸா-கா॥தேவதாந்தரஸஜாதீயதயா ஸித்தி ஸ்வகாரணகாவிநாஸம்தம் ப்ர யோஜநாந்தராஸக்திஸம்யோநாஸநம் ஆத்மாநந்தாம் க்ஷணமோக்ஷப்ரத காரணவோதிஸ்யோ நாராயணமேவ்யவேதாத்ர (ஸதாசார்யன் பக்க லீதி) பக்கல் ஸம்பந்தம் ப்ரயுக்தம். நநுவஸஹிதப்ரயோஜநாந்தரா ஸக்தஜநஸ்யாபி மோக்ஷாவிரோதிபாபக்ஷயகாரணத்தேவதா நம் ஸாத்விகாநாம் ஸ்வாத்மஸ்வபாவ மோக்ஷாதிகாரித்வம் க்ஷிதிதி தாநாகமோரதித்யாத்ர(மோக்ஷோபாயநிஷ்டனும்போதிதி) பவாந்தம்

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible] விடுமிறு [illegible] பண்ணின [illegible]. [illegible] விஷயா [illegible] யிருக்கிறது [illegible] தான் [illegible] கூடுமோ ? இந்த [illegible] த்தில் [illegible] கமாக [illegible] கள் பிறக்கையாவது [illegible] ன்றில் [illegible] த்திலன்றிக்கே யிங்கே [illegible] மிகமாக [illegible] கள் பிறக்குமென்கைக்கு [illegible] ண்டோவெ ன்கிற [illegible] ங்கள் [illegible] யாலே [illegible] கையாலங்கில்லா தொழிந்தாலு மிவன் [illegible] யாலே யிங்கா [illegible] கமாக [illegible] களவஶ்யம் பிறக்குமென்று கருத்து. தான் செய்கிற [illegible] யிருக்க [illegible] விஷய [illegible] த்தாலே பிறக்கக்கண்டதுண்டோவென்கிற [illegible] களில் [illegible] கண்டதில்லையாகிலும் [illegible] யில் கண்டதேயென்று கருத்து. [illegible] கண்டதுண்டாகிலும் [illegible] கண்டதுண்டோவென்று [illegible], இப்படி [illegible] யான விதுவும் [illegible] யாகில் இந்த [illegible] க்கும் [illegible] க்கும் [illegible] தொழியாதே, அவ னைப்போலன்றிக்கே யிவனுக்கு [illegible] ம்போது [illegible] முண்டாகையாலிருவருக்கும் [illegible] ன்றபடி [illegible] முண் டென்கைக்கு [illegible] முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] ம்போது என்றது, [illegible] த்திர [illegible] ங்களிலொன்றை [illegible] மூணும்போது என்றபடி. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

[illegible]

கம்|| ஷாகம் ஸதத்ரு ஸம்ஷ்டிதி:| ஜந்தூநாம் தாபஸம்பேஷு தபோஸ்யாநஸ காயிநீ| நாராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே'' என்கிறபடியே விளம்பமுண்டு, மோக்ஷார்த்தி பிறந்து வல்லதொருவுபாயத்தி

ஸா-நீ|| ரஹோஹம்ஸ ஸ்வவர்ணாஸ்ரமோசிதவ்யாபார இதி ஜ்ஞாநவாநித்யுக்த: தயாஸ ஸதாகாஜ்ஞாநவா ஜ்ஞாதத்ரகம் பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ... ப்ரபத்திஸாத்ய ...ஷ்யதே | ஹ்ருதயஸ்தம் ... ஸ்வநா ... வைகுண்டம் ... தேஷாம் ... ஆதாரஸ வ்யாக்யாநாவஸரே ...

வ்யாஸ ... மோக்ஷார்த்தி ... ஸர்வேஷு ... (கக்ஷாதி) ... ஜந்மஸஹஸ்ரைஸ்ஸாத்யமோக்ஷோபாயத்வ ... விஷயம் | ததாபி ... ப்ரபத்தியோபாயமாஹ ... (தபஸாதி) ... (க்ஷீணகி) ... (க்ருஷ்ணே பக்தி:) ... இப்படி யிவனுக்கு மோக்ஷோபாயஸமித்க்கே ஜந்மகோடி விளம்பமுண்டாகில் மோக்ஷஸமித்க்கு மேசுதிகப்ரபத்தாலே ஜந்மகோடிகளும் விளம்பமுண்டென்று கொள்ள ப்ரஸங்கிக்கையாலிவ்வபிப்ராயத்தா ஜந்மக்களில் காட்டில் வாசியில்லாதொழியாதோ மோக்ஷோபாயத்திலே மூண்டால் மோக்ஷஸித்திக்கு விளம்பமில்லையென்று வசநமுண்டாகையாலிங்கு ந்யாயகதியாதென்றில் அப்படி வசநமுண்டோவென்னவருளிச் செய்கிறார். (மோக்ஷார்த்தியித்யாதி) வல்லதொருபாயத்திலே மூண்டா

ஸா-கா|| ஸோமேநஸாத்ருதீத்யாதிந்யாயாத் ... ஜந்மகோடிவிளம்பம் ... (மோக்ஷார்த்தி பிறந்து இதி) ...

ரஶ்ச ‖ லேஶமுண்டால் ... ஸம்ஸாரஸாகராத் ‖ ... என்கிறபடியே மோக்ஷஸித்திக்கு விளம்பமில்லை. ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு தான் கோலி

ஸூ-நீ ‖ லெனறிவ்வளவேயமைந்திருக்க மோக்ஷம் ... பிறந்து என்றயிகம் ... யொழித்தது, ... பண்ணிக்கொண்டு பொரு கிறவன் மோக்ஷோபாயத்திலே மூளும்படி யெங்ஙனே யென்கிற ஶங்காபரிஹாரம் ... மாகையால் ... யொழிந்து முடிவில் மோக்ஷம் ... பிறக்குமென்று கருத்து. (வல்லதித்யாதி) வல்லது ஶக்யமானது ... வத்திகளில் தனக்கு ஶக்யமான ஏதேனு மொன்றிலென்றபடி. (தேஷாதித்யாதி) இந்த ... விஷயமானாலும் ந்யாய ... னுக்குமுபலக்ஷணமென்று கருத்து. இங்கு விளம்பமில்லையென்றது ஶாஸ்த்ரத்திலருதியிட்டபடியே ப்ராரப்த ... வஸாநத் திலென்றபடியன்றோ ? இது ... ப்ரபத்திநிஷ்டனை ... க்கு நியதமானவவயியானாலும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்குமப்படியாக மாட்டுமோ ? ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டரில் ... னுக்கு ப்ராரப்த ... க்குள்ளே ... விளம்பமுமில்லாமையும் ... வனுக்கு ... ... மாக ... விளம்பா விளம்பங்களும் காணவில்லையோ வென்ற ... மருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தீத்யாதிவாக்யத் தாலே) (குறி) ... நிஷ்டனை ... னுக்குத்தான கோலி ... மென்றும் ... நிஷ்டனை ... னுக்கப்படியன்றெ ன்றும் ... பற்றியிருக்கச்செய்தேயும் மோக்ஷோபாயஸித்தியில் விளம்பமுண்டென்றும் ... ஸித்தியானுலதில்லையென்றும் ... க்களான ... ஸ்ரீவசநபூஷணரென்றும் ஸ்வதந்த்ரனை

ஸூ-கூ ‖ ... விளம்பேந மோக்ஷம் ... ஸ்ரீ ... ப்ரபத்தி ... விளம்பேந மோக்ஷ ப்ராப்தி ... விளம்பேந ... ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கிதி ... ப்ராரப்த ... விளம் பாவிளம்ப ... ‖ ப்ரபத்தி விளம்பேந ...

ருதியில் ஸர்வேச்வரனே யாராத்யனென்றும் “யேயஜந்தே பித்ருந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாசநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே” என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷமுண்டானபடியாலே ப்ரவ்ருத்திற்சொன்ன ஸூத்ரம் விருத்தமாம். பகவச்சரீரங்களென்றறிந்து க்ஷுத்ர

ஸா-தீ|| ஜ்ஞாநமுண்டாகுண்டோவென்று சங்கியாமைக்காக ஸர்வாக்ஷேத்ரா திஷ்டாநாபாதாநம் | (ஸவிதிவிவக்ஷிதி) ஸகலகர்மஸமாராத்யநத்வம் ஸர்வதேவதாநாம் பகவச்சரீரதாநுஸந்தாநம்வியி ஷோபிதம் | ததாஸ்ய தத்யஜநம் ததாவிதவிதிவிஷயமன்றென்று கருத்து. ஸர்வ வித்யாத்யாஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதீனம் ஸாக்ஷாத் ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷமென்றது பரமபுருஷாராதநவியாகஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷமென்றபடி. பகவச்சரீரமென்றறிந்தால் ஸரீரியான அவனையே யுபாஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அதந்த்ரரான இவர்களை யுபாஸிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று சங்கியாமைக்காக க்ஷுத்ரதேவதாந்தரங்களுக்கும் ப்ராரப்தகர்மவைசித்ர்யாலே ஐச்வர்யவிசேஷம் ஸம்பாதிதமாகையாலவர்களை யுபாஸிக்க ப்ரஸக்தியுண்டென்று கருத்து.

ஸா-கா|| நாராயண நாமைகபூர்வகமாக ப்ரத்யாக்ஞாநுஷ்டாநம் | ததே ச்ராத்தாதிஸ்வாமே ஞாநாநாராயணே ஐச்வர்யவாராத்யமாஸிதாந்த்ரவிதமிஷி யோகப்ரதிபத்திர். ஸர்வஸாக்ஷி ஸகல ஸகலதேவதா ஆராதநதேவதா ஆராதநமெல்லாமுண்டாக்ஷாமாக நாராயணகார்ய நாராயண பரம்பரைக்கு ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்தாகக ப்ரத்யக்ஷ ஸர்வதேவதா ப்ரதிபாதிதமானது ...

[illegible]

ஸர்வஸாக்ஷி ஸகலமுண்டாகையால் “ஸர்வவேதாந்தத்தில் ... ஸர்வவேதாயந்தத்துக்கும் ப்ரமாண” ...

[illegible]

ஷூஹூங்களைக்கடுகப்பெறவேணுமென்கிற ராகவிஶேஷத்தாலே இவர்க
ளையுபாஸிப்பார்க்கவ்வோஷங்கள் வர்ணாங்களாம். இப்படியறிந்தால்

வ்யா-நீ|| இப்படியிவர்களுக்குவர்ண ஷமுகூமுண்டாகில் ப்ரயோஜநாந்தர பரராய் ஸ்வாமி தன்னையேயுபாஸிப்பார்க்கிவர்களில்காட்டில் வாசியில்லாதொழியாதோ? ப்ரயோஜநாந்தரபரன் ப்ரதிபந்தனல்லாதொழிந்தாலும் "ஸுக்ருதிஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ" என்ற ஶ்ருதியிருக்கையாலே யிவனுக்கும் ஸ்வாமி தன்னையே பற்றலாமே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியறிந்தாலித்யாதி) இப்படியறிந்தாலென்றது தேவதாந்தரங்கள் ஶரீரங்கள் ஸ்வாமி ஶரீரியென்றறிந்தாலென்றபடி. ப்ரதிபந்தஸ்வ்யதிரிக்தரெல்லாருக்கும் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶஸ்வர்ஜநீயமாயிருக்க விவர்களுக்கு ஸ்வாமி தன்னையே பற்றலாமென்று ஶ்ருதிக்கக் கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக விப்படி யறிந்தாலென்கிறது இப்படியறியாதார்க்கே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶஸ்வர்ஜநீய மத்தனைபோக்கி இப்படியறிந்தால் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶம் கழியுமென்று கருத்து. ப்ரயோஜநாந்தரபரரும் அஜ்ஞவித்துக்களானால் ஸ்வாமி தன்னையே பற்றலாமென்றவித்தால் ப்ரதிபந்தவர்ஜநம் ஸேவ்யம் என்றது ப்ரதிபந்தர்க்கு தேவதாந்தரமாகாதென்கிற

ஸா-௬ || ஷூஷவதியதாராஜோபஜீவ்யராஜோபஜீவ்தாமோபேநவர ஜாந்தரம் ஶராயநஷூதாரதஸ்வூஅ௯. ஸவஜ்ஞப்ரதிபந்தஸஷ்ண விஷயாந்தாத்ருஷ்ஙிஸ்வாமிவஜ்ஞஸ்வாராயதெஷிதவ்யிநியதஃ ஶ்ரீவ்யஷ வ்யாவ்ஸ்த்யதஷாராயநோபவதேஶிதிஸாவஃ. நநுஸ்வஹ்யத்ஶரீர கவ்யாஸ்ரா தேவதாந்தர ஸஜநஸ்யாவ்யநாமிந ஷூவமிதிஷூத கெவ விஷம்வேந ஷூவ்யஷம்ஸ்வாமிஷம் ஷூஷ்ஷரத்ஞஸெராவி ஸஜ தேதந்த்ராஷ-(இப்படி அறிந்தாலிதி) யதாராஜ்ஞாராயகாராயகெ உபகாரககாஸ வ்யாராயகெ உபகாரககவ்யிகஸவ ஷூஷ்ஷரஸ்வ ஸோகூவயஞ்ஞவ தயிகஸஷ்திஸாவஃ. அயதத்ர தேவதாராயநவிஸாமஃ ஶாஸ்ஷ்விஹிதம் தேவதாராயநம் விவியா ப்ரதிபந்தகத்ருஷ்ணப்ரதி பந்தகத்ரூகம்வேதி. தத்ர தேவதாநாம் ஸ்வஹ்யஶரீரக ஜ்ஞாநா ஸாவேவி தேவதாந்தரஸஜநஸ்வப்ரதிவந்தகத்ருகம். உதஶேஷாஜ்ஞஶ்ரீ ரகஜ்ஞாநபூர்வகம் தஜஸஜநஸவி விவியம் ஸாஸ்ஷ்ஸாஸஜநம் வேதி. ஸாஸ்ஷஸஜநஸவிவியம் வஸாரகஸாரகம்வேதி, வஸாரகம் ப்ரதஷநவித்யாதி. கஸாரகம் ஷூஷாரவித்யாதீதி. நவெவஞ ஷூரஸ்ராஸீநஷூஸ்வஸவிஸ்வஹ்ராவாஸகாநாம் ஸவேஷாம் பஷ்ரி ஷூரதிவாவா நீத்ராஷ்ஸ்ஷ்ஷிஷயஸ்ஷ்ஷாவகர்தாநம்ஷம்ஷிக வாவக்ஷ யவத்தாவ தாவ விஷ்ராவ ஸாதிவதவதிவ தீதர்ரா யஶவா

உஷ்||ஸமவாநுதஸ் ஜையேஷ்ஷோடிதஜிஜ்ஞாஸாஸ்யதீ” என்கிறபடியேஸ ஞாநாதரங்களுக்காகவும் பற்றினலந்த ஸலங்களதிஶயிதங்களாம். கநத்ய ப்ரயோஜநராய்ப் பற்றினார்க்கும் பரஶீராமோழ்மஜெஸ்ரீ ஸொமம்

ஸா-டீ||தத்தனையொழியவிதரற்குதேவதாந்தரங்களவஶ்யபூவ ஸெவ்யங்கள ன்றென்கிறதன்றன்றாயிற்று.(தத்துஜதி) (தத்துமி) ஷ்ரெஷ்டஸ்யஷு ஸ ஸக்ஷூஸ்வ்யாவுகாரமி (ஜிஜ்ஞாஸமி) கேவலாத்தநஸவ்யாவுதீஷுமி (க கலதீ) கவ்யாவைஶ்யகாரமி இங்கு ஸலம் விகலமாகையும் ஸஷ ணமாகையுமாவது அந்தந்த கஜங்களுக்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்ன ஸ லம் குறைகையும் குறையாமையு முகலஷம் பெருகையும் யஷா விகலமா கையாவது தநஷம்மிகமாக வாவக்ஷயம் பிறந்து ஜோக்ஷவயஜமா கையன்றிக்கே யொழிகை. ஸஷணமாவது தநஷம்மிகவாவக்ஷய ஸாரா ஜோக்ஷவயஜமாகை, கதிஶயிதமாகையாவது அப்படி ஜோக்ஷ வயஜமுமாய் ஸ்வாஸவிதாவுகஷ்டமுமாகையென்னவுமாம். இதி ல் ஸவயெயாஜனே யிங்குக்தமிறுவாக்ய ஸ்வாரஸ்யாநுஷணம் | ஷிதீய யொஜனே ஸீதாஹாஷ்யதாத்யஜஷிகாநுநாஷணம் | ப்ரயொஜநா ஞராயிருகளுக்கு தேவதாந்தராஶ்ரயணமெவக்ஷயர் ஸமவராஶ்ரயணமி திஶயிதஸவ்யமென்றி மேவத்தாலே ஸமவராஶ்ரயணத்துக் குஷக ஷம் சொல்லிற்று. இனி மேவஸெகேந ஷுகஷாஹாரம் சொல்லுகி றார். (கநநெத்யத்யாதியால்) பற்றினாற்கு மென்கிறவிடத்தில் கவிஶவும் விரோயதெய்தகா ஸலவிஶேஷத்தைக் கோலாதே ஸாய நாநுஷா நம் பண்ணுகிறவனுக்கு அந்த ஸலம் வருமென்கை ந்யாயவிராஜமிறே. (ஶரீராமோழ்கித்யாதி) கோலாத ஸலம் ப்ரயாநமாக வருகை ந்யாய விராஜமானலு மநாஷம்மிகமாக வருகை விராஜமன்றென்று வவநவ லாஷம்மீகாயஜமென்று கருத்து, கநநத்யப்ரயொஜனர்க்கிப்படி வரக்கண்ட

ஸாகா||ப்ரஹவஜெஸநஜஹவாநஹநாதேராஸவதி|உஹமாநுஸவகிப்ரஜயா வஶமிப்ரஹவஜெஸநநாஸ்யா ப்ரஹவிககமொஷஸவதீத்யாதிநா ஶ்ருதாநாமநாஷம்மிகாணாம் ஸவெஷாம் ஸலாநாம் கிமவிஶேஷ ண ஸ்வஜவித்யா நிஷெஷ்ஷயமி, உத தத்தவித்யாநிஷெஷ்டவெதி விஷ யெ தகப்ரகாணஸூஹீதம் தஷம்மதி” ந்யாயாக தத்தவித்யாவிஶே ஷநிஷ தத்துராஷவிஶேஷாத்ராயமிக, தேஷாமப்யநிஷகெலஸவி ஷம்ஷாநாஷம்மிகப்ராயகவ்யாமொணாவந்யாஸவஸ்ஷகாஹ--(கநந ப்ரயொஜநாய்ப்பற்றினருக்கித்யாதிநா) தத்தவித்யாவிஶேஷாணாம் ய ஷாவஸ்யிதஸ்வாஸவெஷேஷவிஸவஜகமேவாஸநெ ஸ்யத்தஸ்யாநுஷம் மிகவிஷயெ ஜீஹாஸ்யாமநாஷம்மிகஸலஸஹிதவிஷயாஸ் ப்ரவ்ருத்தி

௨0 ॥ ஶ்ரேயாநுஷங்கிகாந் ஜ்ஞாதிப்ராப்நோதி நித்யஶஸ்ஸத்யஸங்கல்போ
ஹரி:" என்கிறபடியே ஐஶ்வர்யாதிகளாநுஷங்கிகமாகவரும். இவ்வர்த்
தை ஆநுஷங்கிகஐஶ்வர்யரான ஸ்ரீகுலஶேகரப்பெருமாளும் "நின்
னையே தான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையேதான் வேண்டு
ஞ்செல்வம்போ"லென்றருளிச்செய்தார். "ஆஸ்ரிதபராபரே ஸ்வ
ராகாஶேஹாமாஜுஷிதஜநவாஸேதிஸம்ப்ரத்யஷண:" என்றாளவந்தா
ரும் தாமருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரத்திலே நிபந்தித்தார். இதுவிசேஷ

ஸா—தீ॥ துண்டோ இவ்வசநத்தில அநந்யப்ரயோஜநருக்குள்ளென்றுவிசேஷி
த்துத்தோற்றவுமில்லையே யென்றவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தை
யித்யாதிவாக்யத்தாலே) அநந்யப்ரயோஜநரான குலஶேகரப்பெரு
மாளை ஆநுஷங்கிகஐஶ்வர்யரென்று சொன்னவித்தாலாத்யஸம்ஶய
பரிஹாரமாயிற்று நீள்செல்வம்வேண்டாதானென்றும் "அஸம்ப்ரதிஸ
பண:" என்றும் சொல்லுகிறவித்தாலே அநந்யப்ரயோஜநர்க்கென்றுவி
சேஷித்துத் தோற்றுகையாலே யிதுக்கு மூலமான "ஶ்ரீநாராய
ணாம்ஶ" என்கிற வசநத்திற்கு மிப்படியே தாத்பர்யம் கொள்ளவேண்
டுகையால் த்விதீயஸம்ஶயமும் பரிஹ்ருதமாயிற்று. (நின்னையேயி
த்யாதி) நின்னையேதான்வேண்டி (நிரதிஶயாநந்தரூபனான வுன்னையே
ப்ராப்யமாக ப்ரார்த்தித்து (நீள்செல்வம் வேண்டாதான்தன்னையே) தீர்
க்காநுஸந்தமான ஐஶ்வர்யத்தை அபேக்ஷியாத அநந்ய
ப்ரயோஜநனையே (தான் வேண்டும் செல்வம்போல்) ஸ்வயமேவ ப்ரார்த்
த்து வருமைஶ்வர்யம்போலென்கை (ஆஶ்ரிதேதி) யெ பரா
பர ஆஶ்ரிததாபதி தேவராஜாஹ்வயாஜோ (ஸ்வயமிதி) ஸ்ஸ்வ
ப்ரத்தநிகேதநகேஶவதாஜ: (ந:) இப்போதத்தை அபேக்ஷியாத
னம்மையென்றபடி ஆனாலநந்யப்ரயோஜநரிலே சிலர்க்கிப்படி வாராதொ
ழிவானே னென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதுவிசேஷேதி) விசேஷா
விசேஷங்கள் உபகாரஸாதிவிஶேஷங்கள் இவைகளிலே "ஆஜ்ஞாஜீவ
திஸஞ்சாரயந்தி" த்யாதிகளாலே ஆநுஷங்கிகமும் ஸூசகமாகிற

ஸா—கா ॥ ஸம்ஸாரதுக்கேஷு ப்ரவ்ருத்தஸ்வாநுஷங்கிகமாஜிஹாஸா
ஹாவேதநாபிஹிதவ்யம். அவாந்தரஸ்ய த்ராநுஷங்கிகமாவத்யாதா
த்ரயஶேஷத்வஸ்ய யதாவஸ்திதஸ்வரூபஜ்ஞாநே வாநுஷங்கிக
வைராக்யஸதீ தத்ஸாவஸ்திதாவ: । (நின்னையேதான்வேண்டி) ஸ்வா
மேவ ப்ராப்யம் ப்ரார்த்ய (நீள்செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையே) அதி
தீர்க்காநுஸந்தம், ப்ருஹதைஶ்வர்யமப்யநபேக்ஷமாண
மேவ (தான் வேண்டும் செல்வம்போல்) ஸ்வயமேவாப்ராப்யமைஶ்வர்யமிவ

:கூ ரா மவிசேஷாதி நியதம், இப்படி ஸவேச்வரனுக்கும் ப்ருஹ்மாத்யா திகளுக்குமுண்டான விசேஷங்களை «எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த வெச்சில் தேவரல்லாதார் தாமுளரே" யென்றும் «நான்முகனை நாராயணன் படைத்

ஸா-நீ ॥ திறே (ராமவிசேஷ:) «கூஷிஷ்த கூராவாயெவாரா" இத்யுக்தரீத்யாமுன்புற்ற ராமவிசேஷமென்றபடி கூநந்யப்ரயோஜநக்ஷா வமெய்யில் ராமமில்லாதொழிந்தாலும் முன்பு [வா-ண்டான] நடந்த ராமத்தை வ்யாஜமாக்கி யீச்வரன் தன் ஸ்ரீவைஸமாக வெச்வ யஶாதிகளைக்கொடுக்குமென்று கருத்து. ஆதிமஸ்நகஉவிசேஷஸம் ஞா ஹ: இவ்வளவால் ப்ருஹ்மாத்யாதி ஜநகக்ஷ தகாவாஸ்யக்ஷதக்ஷ கக்ஷ தங்யம்தரக்ஷதவூஷிகூாதிகளாக ஸவேச்வரனுக்குச்சொன்ன விசேஷங்களும் ஊமவஜ்ஜந்யக்ஷதகாவாஸகக்ஷாதி ரவெண தஜ்வ திஸம்ஸம்யாக ப்ருஹ்மாத்யாதிகளுக்குச்சொன்ன விசேஷங்களும் ரஹஸ்யத்ரயநிஷ்டனுக்கிப்படி விசேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யங்களாகிலிவற்றை யாழ்வார்களருளிச்செய்யவேண்டாவோ ? «ஒன்றுந்தேவுமித்யாதிகளிருந்தாலும் «அரியை யயனை யரனையலற்றி «முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா" இத்யாதிகளிலே த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் ஸாம்யாத்யாதிகளும் தோற்றுகிறதில்லையோ ? அவர்கள்தானே இவ்விசேஷங்களைப்பல ரீவங்களாலே யருளிச்செய்திருக்கையால் ஸமயோநாஹ ந்யாயத்தாலே «முனியேயித்யாதி":ஸாமாநாயிகரண்யமந்யபரமென்றிலப்படி பலரீவமாகவருளிச்செய்ததுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறு(ரிப்படி ஸவேச்வரனுக்குமித்யாதியால்) (எம்பெருமானித்யாதி) ஸவேச்வரனாலே வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலே நிமீஷஸ்ருஷ்டிகாலேவாநாதீணச்ருயதவணவொஷ்டி வஷநாவாஷெயரான தெய்வங்களல்லாதே தாங்களுவாஷெயருமபடி

ஸா-கா ॥ (ராமவிசேஷாதீதி) உக்தாநாம் நித்யாநாம் வாமீராவிஸமதி வ்யவஸ்தேமதஸம்ஸாரநாஜிவ்யக்ஷாரவெ கேவலமவதித்யா வதாவாஸகவெஸ்யவெஸதிஷ்யஷாநரஸ்ருத்ய தெண ஜ்ஞாநஉ விப்ரயாஸஙிதெவம்ரவெத நவிசேஷாஜ்ஜிவநமேதகேவ லமவதிஸ்யாதிஸாஷாகூஉ: (உக்தம் வரஷெவதா வாரமாகூஉம் ஸா க்ஷாகூ க்ஷதவராவாதக்ஷதிவ்யஸமவிவக்ஷ ஸிஙக்ஷாக ஷாரவஷ்வதி தஸ்மிவ்யாயெணாஷ (இப்படி ஸவேச்வரனுக்குமிதி) எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்தவெச்சில்தேவர்) கூஷிது ஸாதிநா ஸ்ரீமந்நாராயணேந, வ்யஷ்டியேஷாஷநெஸ்யவயிகூா வ்யஷ்டயாவமநாஷநஹரவக்ஷமீணஶா:, கூதி ஷமவொஷ்டிஷ்வஷநாவாஷ்யாஷெவா: (அல்லாதார் தாமுளரே) ஷவரு ஷ்டிஷ்ஷமதஷெவ்யாஸ்வதிரிக்தாஸ்ரவெஸத்தாம் ஷமஷெ,கிம்தாஷஷ்ட்ம

உ௦॥ "நான்முகனும் நான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான் படைத்தா"னென்றும் "மேவித்தொழும் பிரமன்சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம் நாபிக்கமலமுதற்கிழங்"கென்றும், "திர்த்தனுலகளந்தசேவடிமேற் பூந்தாமஞ் சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெரு

ஸா-தீ ॥ ஸ்வதந்த்ராயிருப்பார் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிலாரேனுமொருவருண்டோவென்றபடி. (நான்முகனை) சதுர்முகனை (படைத்தான்) ஸ்ருஷ்டித்தான். (நான்முகனும்) அந்த சதுர்முகனும் (நான் முகமாய்) ஸ்வயஞ்நாராயணஸ்ய ஸம்ஹாராதி ஸ்ருஷ்டௌ ஆரம்பகனாய் (ஸம்ஹாரனைத்தான் படைத்தான்) ருத்ரனை ஸ்வயம் ஸ்ருஷ்டித்தான் ப்ரயோஜனமற ஸஹஸ்ரார தைவஜனிப்பித்தானென்றபடி. (மேவி) பொருந்தி, ஏகாக்ரராயென்றபடி (தொழும்) ஸேவிக்குமவரான (பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்) ப்ரஹ்மஶிவேந்த்ராதிகளெல்லாருக்கும் காரணமான என்றபடி. (நாபிக்கமலம்) நாபீகமலத்துக்கு (முதற் கிழங்கே) ஆதிகந்தபூதமானவனே, ஆதி கந்தகந்தவத் பத்மாஶ்ரயமானவனே யென்றபடி. (திர்த்தனிதராதி) த்ரிவிக்ரமனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய (உலகளந்த செவ்வடிமேல்) த்ரிவிக்ரம ஸமயில் லோகவிக்ரமணம்பண்ணின சிவந்த திருவடிமேலே (பூந்தாமம்) புஷ்பமாலையை (சேர்த்தி) ஸமர்ப்பித்து (அவையே) அந்த மாலையின் புஷ்பங்களையே (சிவன்முடிமேல்தான் கண்டு) "கங்கையை தரித்த ப்ரீதிக்கு கேதுஜடாதிகளில்படியே சிவனென்று பெயர்பெற்றவனுடைய ருத்ரனுடைய ஶிரஸ்ஸிலேதான் தானேகண்டு (பார்த்தன்) அர்ஜுனன் (தெளிந்து) க்ருஷ்ணனே பரதேவதையென்று நிஶ்சயித்து (ஒழிந்த) தீர்ந்ததான அர்ஜுனனுக்கு அன்றே நிஶ்சயித்து தீர்ந்ததான என்றபடி. இது பெருமைக்கு விஶேஷணம் (பைந்துழாயான்) பச்சைத்துழாயுடையவன், திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே காந்தி மிகுந்து வருகிற திருத்துழாயையுடையவனை ஸர்வேஶ்வரனு

ஸா-கா ॥ ஸம்வாதஸ்வரூபமுபந்யஸ்யதி ப்ரதிஜ்ஞாதஸாராதிப்ரமாணம் (நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான்) சதுர்முகம் நாராயணோஸ்ருஜத் (நான்முகனும் தான்முகமாய் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்) சதுர்முகஸ்ஸ்வயம் நாராயணாத் ப்ரவிஷ்டஸ்ய ஸம்ஹாராதி ஸ்ருஷ்டௌ ஆரம்பகஸ்ஸம்ஹாரம் ஸ்வயமஸ்ருஜத் (மேவித்தொழும் பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்) ஸம்ஸ்ரம்ப்ரமாதிஸ்தோத்ரம் நிரஹங்காரதயா ஸமாஶ்ரயமாணாநாம் ஸேவ்யமாநாநாம் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதீநாம் (நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கே) காரணபூதநாபிகமலஸ்ய கந்தபூதம் மூலபூத (திர்த்தனுலகளந்த செவ்வடிமேற்பூந்தாமம் சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டுபார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை) பராத்பரத்வாதிஜகதவஸ்தோத்தர

ஜெ௱மை'' யென்றும், "வானவர் தம்மையாளுமவனும் நான்முகனுஞ்சடைமுடிய ண்ணலும் செம்மையாலவன் பாதபங்கயஞ் சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே'' யென்றும், "பேசநின்ற சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே''

ஸா-தீ|| டையயென்றபடி (பெருமை) … (வானவர் தம்மையாளுமவனும்) தெவதைகளை … பண்ணுகிற … னும் (நான்முகனும்) … வனும் (சடைமுடியண்ணலும்) … தோற்றும்படி … ருத்ரனும் (செம்மையால்) … த்தால் … லென்றபடி. (அவன் பாதபங்கயம்) ஸ்ரீயப்பதியினுடைய … (சிந்தித்து) … த்து (ஏத்தி) … த்துக்கொண்டு (திரிவர்) … யானிற்பார்கள். (பேசநின்ற) … னென்று சிலர் சொல்லும்படி … நின்ற (சிவனுக்கும்) ருத்ரனுக்கும் (பிரமன் தனக்கும்) ப்ரஹ்மாவுக்கும் பிறர்க்கும்) மற்றுமுள்ள … தெவதைகளோடு … களோடு வாசியற ஸர்வருக்குமென்றபடி. (நாயகனவனே) அந்த நாராயணனே நாயகன், … களான … களோடு

ஸா-கா|| … (வானவர் தம்மையாளுமவனும்) … (நான்முகனும்) … (சடைமுடியண்ணலும்) … (செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே) … (பேசநின்றசிவனுக்கும்) … (பிரமன் தனக்கும்) … (பிறர்க்கும் நாயகனவனே) …

௨௦|| என்றும்ஒற்றைவிடையனும்நான்முகனு முன்னையறியாப்பெருமையோ னே'யென்றும்,"எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் மற்றுமொ ருத்தரு மிப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை'' யென்றும் பல முகங்களாலே யருளிச்செய்தார்கள். இஸாரஷெவதா ஸாரஸாரஸ்யமும் திருமொழியில் ஸ்ரீயஸாக்ஷரத்திலும் நாராயணஸூக்தத்திலும் அயத்தில்

ஸா-தீ|| தகஸ்ஹரத்ராரனமனுஷ்யாதிகளோடுவாசியற ஸவருக்கும் நிர வாயிகெஸ்வரன் நாராயணனே யென்று கருத்து. (ஒத்தைவிடையனும்) கஅதியான வ்ருஷஸ வாஹ நனும்(நான்முகனும்) சதுர்முகனும் (உன் னையறியாப்பெருமையோனே)உன்னையறியமாட்டாமே போரும்படியான மஹாத்ம்யத்தையுடையவனே (எருத்துக்கொடி யுடையானும்) ருஷஸத்வஜ முடைய ருத்ரனும் (பிரமனும்) ப்ரஹ்மாவும் (இந்திரனும்) இந்த்ரனும் (மற்றுமொருத்தரும்) மற்றுள்ள தெவதைகளில் ஸமஅதிகாரிகளானவரோனு மொருவரும், (இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு) இந்த ஸம்ஸாரமாகிற வ்யா திக்கு (மருந்து) ஔஷதமானவுபாயத்தை (அறிவாருமில்லை) ஸம்ஸாரமோ சநக்ஷரல்லரென்றபடி, ரஹஸ்யத்ரய நிஷ்டனுக்குமிப்படியறியவேணு மென்றது கூடுமோ ? இவ்விஶேஷங்களெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் தோ ற்றவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (இஸாரஷெவதத்வம்) இங்கு ஸாரஸாரம் ப்ரஹ்மருத்ராதி ஜநகஸாதிரஷெங்களான ஸக்ஷ்விஶே ஷங்கள் ஸாரஸாரமென்றிங்கு ஸூக்தம் ப்ரயோமித்ரனுகாரநா ராயணஸூக்தாதிகளிலே ப்ரஸ்வஹ்ரஹ்மஸாரவசநஸம்செயமாகிறுப் போலே யிவ்விஶேஷங்களுமங்கேதானே யநஸம்செயங்களென்கைக் காக ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்வ ஸாரஷெவதாகவிதிகதா வநாயநம் ஸவிஶே

ஸா-கா|| ஸாரஸ்ஸாரம் ஸாதிஸ்ரத்ஹரவெந கஉணாஸிகஸ்தாநாம் ஸ வெஷாம் நிரவாயிகஸ்ரீ ஸ்ரீஉனுநாராயணவைஸிஸ்ரவ (ஒத்தை விடையனும்)கஅதியவ்ருஷஸவாஹநஸ்(நான்முகனும்) சதுர்முகஸ் (உ ன்னையறியாப்பெருமையோனே)வஹதஸ்கா யயாநஜாநீஷ் தயாஹா ஹஸ்யாஸ்(எருத்துக்கொடியுடையானும்)ருஷஸத்வஜஸ(பிரமனும்) ப்ரஹ்மா ச(இந்திரனும்) இந்த்ரஸ் மற்றுமொருத்தரும்கெநாவிகஸஅதிகரிஷ்ட வி(இப்பிறவியென்றும்நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை) வகஸஜநநம வஸ்யா மொஷஜம் நஜாநதி கஸ்ய ப்ரவசனஸ் ரஹஸ்த்ரய ஸ்யாவ்யநாவெகாக உக்தஸ் ஸாரஷெவதாஸாரஸாரஸ்யஸ் ரஹஸ்ய த்ரயவாவிஶெஷ ப்ரகிவஷதாஷய கி(இஸாரஷெவதாஸார ஸாரஸ்யமிதி) (ப்ரயஸாக்ஷரத்திலுமிதி) ஸ்காரெணஷ்மெக விஷ்ணுரகா ரோவிஷ்ணுவாசக| ஸஹெஸூக்தஉத்தாதிகாரஸ்ய ஸமாவகதஸ்| ஸஉ

ஜம்|| ஸவிஶேஷணங்களான நாராயணஶப்தங்களிலும் வாக்யஸ்லோகத்தில் ஶோ சஹ' என்கிற ஶப்தங்களிலு மநுஸந்தேயம், இதை வதாவிஶேஷநிஶ்சயமுடையவனுக்கல்லது கண்ணன் கண்ணல்ல திலையோர்கண்

ஸா-டீ|| தெணத்யுக்தி: (அநுஸந்தேயமிதி) அகார நாராயணஶப்தாதிகளிலே ப்ரஹ்மருத்ரஜநகத்வாதிகள் விஶேஷித்துத் தோற்றுவிட்டாலும் ஸாமாந்ய ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளைச் சொல்லுகிற விஶேஷங்களும் அநுஸந்தித்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி.. ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குமுண்டான விஶேஷங்களையெல்லா மவஶ்யமறியவேணுமென்றது கூடுமோ? பரதேவதாவிஶேஷநிஶ்சயார்த்தம் ஜகத்காரணத்வமோக்ஷப்ரதத்வ ஸ்வாதிரூப கதிபயவிஶேஷங்களறியவேண்டினாலும் ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் ஸோமஶாஸ்த்ரவத்த்வகம் கர்மவஶ்யத்வம் விகாரித்வம் தேஷாம் ஸர்வேஶ்வரேண ஸாமர்த்யாதிப்ரதாநமித்யாதியாகச் சொன்ன நிகர்ஷாகாரங்களறியவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதைவதாவிஶேஷத்யாதி) இதைவதாவிஶேஷமென்றது பரதேவதைக்கு மவரதேவதைகளுக்கு மிங்குவாதித்த விவ்விஶேஷங்களெல்லாமென்றபடி. (கண்ணனித்யாதி) (கண்ணன்கண்) க்ருஷ்ணோரக்ஷகன் (அல்லதொருகண்ணி

ஸா-கா|| ஸ்வாஸ்யஜம்ப்ரஸ்வாகஸ்ப்ரஹ்மணாவி ஸ்வமாவத:|வாஸ்யவாசகஸம்பந்தயோராத்ரக ப்ரதீயத ''இத்யாதி ப்ரமாணஸித்: ப்ரணவஸ்யாகாரவாச்யஸர்வகாரணத்வம் ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஸர்வஶேஷித்வம்ச பரதேவதாயா அஸாதாரணவிஷ்ணுஶப்தவாச்ய நாராயணஶப்தேநாநுஸந்தேயமித்யர்த்த: (நாராயணஶப்தத்திலுமிதி) யோமாமஜமிதித்யாம் ஶ்ரீவத்யஸாதாரணதயா ப்ரஸித்த நாராயணஶப்தே ஸர்வாத்மாக்ஷஸர்வாதாரத்வ ஸர்வகல்யாணகுணாத்மகத்வப்ரதாநாதி ஸித்: ஸ்வதை ஸர்வேஶ்வரத்வ ப்ரதிபாத்யத்யர்த்த:| ஸவிஶேஷணத்வேந தேஷாம் ஶ்ரீவதிரீஶ்வரத்வம் (ஶோசஹம் ஶப்தங்களிலுமிதி) ஏவஷ நாராயணஶ்ரீமாந் க்ஷீராணர்வநிகேதந:| நாகபர்யங்குமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோமதுராம் புரீமித்யுக்தப்ரகாரேண க்ருஷ்ணஸ்யாவதீர்ணஸ்ய ப்ராப்யத்வோபாயத்வ ஸர்வகல்யாணகுணாகரத்வ ஸ்வமேவப்ராப்ய நீசஸ்ய ஸாந்த்ரவஸம்வஸித்வகாரார்ணவ ஸமதக்ஷ தீரோகஶ்ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸமஸ்த ப்ரகாரணகத்வ விவக்ஷிதத்வாச்ச ஸர்வ ஸர்வேஶ்வரத்வமித்யர்த்த:| ஏவம் தேவதாவிஶேஷஸ்ய பரத்வம் ப்ரதிபாத்யதத்வமேவ நாவக்ஷ்ய ஸாதக்காயேவிஶேஷம் வக்ஷ்யமாணம்திகஸ்வாவஸ்யகத்வம் திவ்யஸம்ரிவசநேநஸ்ரீத்யாஹ (இதைவதாவிஶேஷத்யாதிநா) (கண்ணன் கண்ணல்லது) க்ருஷ்ணக்ருபாமீத

௧௭ ॥ னே" யென்றும் "களைவாய் துன்பங்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றி லே'னென்றும் "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்யா'னென் றும் "தருதுயரந்தடாயே" லென்கிற திருமொழி முதலானவற்றிலுஞ் சொல்

லா-நி॥ ல்லை) தது்த்ரிகமாக வொரு ரக்ஷகவஸ்துவில்லை. (களைவாயி துர்ரி) (துன்பம்) ஸம்ஸாரது:க்கத்தை (களைவாய்) நிவர்த்திப்பித்தருளுவாய் (களையாதொழிவாய்) நிவர்த்திப்பியாதேதானிருந்தொழிவாய்(களைகண்மற்றி லேன்) நிவர்த்தகர் வேறுடையேனல்லேன் ஸர்வத்ரிகநிர்வாஹக ரெனக் கொருவருமில்லையென்றபடி.(ஆவிக்கு) ஆத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே பெருகிப்போகிற வென்னாத்மாவுக்கென்றபடி (ஓர்பற்றுக்கொம்பு) ஓரவ லம்பநமாகிய ஶரணமென்றபடி (நின்னலால்) உன்னையொழிய (அறிகி ன்றிலேன்) அறியமாட்டுகிறேனல்லேன் (தருவிதுயாதி)(தருதுயரும்) கர்மாநு குணமாக நீ தருகிற து:க்கத்தை (தடாயேல்) நிவாரணம் பண்ணுதொ ழிந்தாலும் (உன் ஶரணல்லால் ஶரணில்லை) ஸ்வஶரணம் விநா எனக்கு ஶரணமில்லை. (ஸநந்யதி) ஸநந்யஶரணஸ்வாதந்த்ர்யமாவது ஒளகிக வைதிகஸகல காயங்களிலும் ஸவத்ர ஸவகால ஸவாவ ஸ்தைகளிலும் ஸமஸ்தரிக்ஷரக்ஷக வேண்டியதும்படியான தஷி ரக்ஷகஸ்வாபாவ்யவஸாயம்நீங்கவநந்யஶரணஸ்வாதந்த்ர்யம் வநவம் வியெ ரவ என்று வெளியிடுகைக்காக கண்ணன் கண்ணிதாதி பாசுரங்களை யுதாஹரித்தது. கிடையாதென்றது தேவதாந்தரங்களுக்குள்ள வத்யந் திகதுங்களை நிஶ்சயியாதவனுக்கு மோக்ஷவந்த்ரிங்களான சில கா ர்யங்களிலேயாகிலு மொரு காலவிஶேஷாதிகளிலே தேவதாந்தராஶ்ரயம் ஸம்பவிக்கத்தக்கதாகையா லிவ்வநந்யஶரணஸ்வாதந்த்ர்யம் கிடையாதென் றபடி. தயாவ பரதேவதாவிஶேஷநிஶ்சயாத்ய மிவை யறியவேண் டாவிட்டாலு மந்த பரதேவதாவிஶேஷ நிஶ்சயம்போலே இவ்வதிகாரி க்கத்யந்தாபேக்ஷிதமான யிவ்வநந்யஶரணஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்திக்கைக் காக விவையெல்லாமவஶ்ய மறியவேணுமென்று கருத்து. பரதேவதை க்குபபாதித்த விவ்விஶேஷங்களாகிற பரமாசார்யம் திருமந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமென்கைக்குபபத்தியைக் காட்டாநின்றுகொண்ட நநந்யஶரண

ஸா-கா॥ ரண (இல்லையோர் கண்ணே) நமோவாசி ரக்ஷகோவஸ்தத்ராத்ருஃ (களைவாய் துன்பம்) ஸம் து:க்கம் நிவர்த்தயவா (களையாதொழிவாய்) நநிவர்த்தயவா (களைகண்மற்றிலேன்) து:க்கநிவர்த்தநஸமர்த்தோ ஹ்யம் (ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்) ஸ்வமம் ஶரணம் வநம் ஸ்வாம் விநா நகிஞ்சிதபி ஜாநாமீத்யர்த்தஃ (தருதுயரும்தடாயேல் உன்சரணல்லால் சரணில்லை) து:க்கவ்யூஹம் வாரம் நிவர்த்தயஸி யத்யபி

தே॥ லுமநந்யஶரணஸாத்யமோக்ஷங்கிடையாது. இந்த பரதேவதா பாரமார்த்யத்தைத் திருமந்த்ரத்திலே கண்டு ததீயபர்யந்தமாக தேவதாந்தரத்யாகமும் ததீயபர்யந்தமாக ஶேஷத்வமும் ப்ரதிஷ்டிதமானபடியை "மற்றுமோர் தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேன் உற்றதும் முன்னடியார்க்கடிமை" யென்கிற பாட்டிலே ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பி

ஸா-தீ॥ ஸாக்ஷாத்ஸ்வயம்போலேயிவ்வதிகாரிக்கவஶ்யாபேக்ஷிதங்களான ததீயபர்யந்த தேவதாந்தரத்யாகப்ரதிஷ்டாதிகளு மிந்த பாரமார்த்யநிஶ்சயத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்று திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார் (இந்த பரதேவதேத்யாதி) (திருமந்த்ரேதி) ஆழ்வாரித்தை திருமந்த்ரத்திலே கண்டதே யிது திருமந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமென்கைக்கு உபபத்தியென்று கருத்து. அந்தப்பாட்டினுத்தரார்த்தத்திலே நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுனென்கையாலே யிவரித்தை திருமந்த்ரத்திலே கண்டாரென்றுமிடம் வ்யக்தமிறே. ப்ரதிஷ்டிதமாகையாவது தேஹாத்மாபிமாநிகளுடைய குதர்க்கங்களாலும் தாமஸராஜஸாதிகளாலும் க்ஷுத்ரப்ரயோஜநாஸக்திகளாலும் கலங்காமை (மற்றுமித்யாதி) மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேனுற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை மற்றெல்லாம்பேசிலும் நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநான் கண்ணபுரத்துறையம்மானே (கண்ணபுரமித்யாதி) திருக்கண்ணபுரத்திலே நித்யமாகவஸிக்கிற ஸ்வாமிந் (நான்) உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதனான நான் (நின்திருவெட்டெழுத்தும்) உனக்கு ப்ரதிபாதகமாயஷ்டாக்ஷரமாயிருக்குமுள்ள திருமந்த்ரத்தை (கற்று) அப்யஸித்து (மற்றெல்லாம்பேசிலும்) ஆத்மஸ்வரூபம் முதலாக மற்றுள்ள ஸகலார்த்தங்களு மந்த திருமந்த்ரத்திலே சொல்லியிருந்தாலும் (மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடு) ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகவுமொரு தேவதையுண்டென்றிருக்கும் ஜநங்களோடு தேவதாந்தரபக்தரோடென்றபடி. (உற்றிலேன்) ஸம்பந்தத்திலேன் (உற்றதும்) நானபிநிவேஶித்துப் பெற்றதும் (உன்னடியார்க்கடிமை) பாகவதர்க்கு தாஸனாயிருக்கை. திருமந்த்ரத்திலே ஆத்மஸ்வரூபம் முதலான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லியிருந்தாலு மவற்றில் ஸா

ஸா-ஸ்வா॥ தயாஸி ஶரண்யாரவிந்தப்ரதிபந்நரக்ஷாகாங்க்ஷிணாம் நாஸ்தி என்கிற திருமொழிமுதலானவற்றிலும் கருத்துபாதி தாஸ்யோபக்ரமதேஶகாலப்ரதிஷ்டிதத்வம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யேந விஶேஷேண ப்ராஶோபக்ரமஸந்நிவேஶம் விஶேஷயதி (இந்த பரதேவதேதி) (மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேன்) அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஸ்ய ப்ரவ்ருத்திதைவதஸம்பந்தராஹித்யம் (உற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை) ஸ்ரீமத்வைஷ்ணவ பாகவதாநாம் தாஸ்யம்

ஸம்|| ஸம்க்ரஹணம்பண்ணின வாழ்வாரருளிச்செய்தார். இவர் "பாருருவில் நீரெரிகா"லென்கிறபாட்டிலே விஶேஷஸூத்ரத்தாலே விவாதவிஷயமான மூவரை நிறுத்தி யவர்கள் மூவரிலும் ப்ரமாணாந்த ஸந்தாநத்தாலே

ஸா-தீ|| ரமாகநான் பெற்றது ததீயபரத்வதேவதாஸாமாந்யவ்ருத்திவைஷம்யும் ததீயவைபவஸமவைஷம்யஸ்வவ்ருத்திவைஷம்யமென்று பாட்டுக்கு இரண்டபொருள் (ஸவிஶேஷணநித்யாதி) ஏகாக்ஷஸ்வப்ரஸம்க்ரஹணம்பண்ணினதே வ்யாஜமாக வைதிகஸகலஸம்க்ரஹணம் பண்ணின ஸாமர்த்த்யத்தையுடையவரென்றபடி. இத்தாலிவருடைய வ்யாக்யாதிஶயம் சொன்னபடி. இப்படி ததீயவைபவமாக தேவதாபாரமார்த்த்யம் சொன்னவிவர் பாருருவிலென்கிறபாட்டிலே மூவருமேஎன நின்றஎன்று ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களுடைய ரூபங்களுக்கு ஸமாநாதிகரண்யம் சொல்லி மூவுருவும் கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி" யென்றிந்த ரூபங்களிலுள்ள ஸாத்ருஶ்யக்கணக்கொஞ்சொன்னவிது கூடுமோவென்ற வந்தப்பாட்டுக்கு த்ருஶமதோப்யக்ரத்திலே தாத்பர்யமில்லை. கிந்து பரதேவதையை நிஷ்கர்ஷிக்கிறதிலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார். (இவரிதயாமியால்) அந்தப் பாட்டாவது திருநெடுந்தாண்டகத்திலே *பாருருவில்நீரெரிகால் விசும்புமாகிப் பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற, ஏருருவில்மூவருமேயென நின்றவிமையவர்தம் திருவுருவம் வேறென்றும் பொது ஒருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தீயொன்றுமா கடலுருவமொத்து நின்ற,மூவுருவும் கண்டபோதொன்றாஞ் சோதிமுகிலுருவமெம்மடிகளுருவந்தானே என்றருளிச்செய்தபாட்டு ரூபாயாம் (உருவில்) ஸ்தூலகாரணங்களான பதார்த்தங்களிலே (பார்) ப்ருதிவீ (நீர்) ஜலம் (எரி) தேஜஸ் (கால்) வாயுஃ (விசும்பும்) ஆகாஶமும் (ஆகி) ஸ்தூலாதாமுபாதாநகாரணமாய் ப்ரஹ்மாண்டங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து என்றபடி. இத்தால் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி சொல்லிற்று (பலவேறு) பஹுவிதபேதபின்னங்களான (சமயமுமாய்) ஸமயங்களுமாய். இங்கு ஸமயமாவது வ்யவஸ்தை ஶாஸ்த்ராசாரோசிதஶ்ச ஸ்வஸ்வதர்மஸாதநங்களான தேவமநுஷ்யாதி வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து என்றபடி. (பரந்துநின்ற) வ்யாபித்துநின்ற இதற்கு ஆம்சோதியென்கிறத்

ஸா-கா || ரதேவதாநிர்ணயப்ரகாரஸம்ப்ரதாயிகமுக்த்வ ப்ரக்ருத ஹ- (இவர்பாருருவிலிதி) பாருருவிலிதி ஶாயாயாஃ க்ஷயஶ்லோகஃ (உருவில்) ஸ்தூலரூபவைபதார்த்தேஷு விஷயே (பார்) ப்ருதிவீ (நீர்) ஜலம் (எரி) தேஜஃ (கால்) வாயுஃ (விசும்பும்) ஆகாஶஸ்ச (ஆகி) ஸ்தூலப்ரஹ்மாண்டாநி ஸ்ருஷ்ட்வா (பலவேறுசமயமுமாய்) பஹுவிதாந் பரஸ்பரவிலக்ஷண தேவநராதிவிஶேஷ தேவாதீந் ஸ்ருஷ்ட்வா (பரந்து நின்ன) ஆத்மயோகி

௨ ஆ|| யிருவரைக்கழித்து வரிசேஷித்தவர ஜ்யோதிஸ்ஸானவொருவனை முகி

ஸா-டீ|| தோடேயநயம் (ஏருருவில்) அழகிய ரூபத்தில் ஸமவஸ்த்தீரகெ ஸநவச்சேதமான ஜந்மத்திலென்றபடி. (மூவருமேயெனநின்ற) மூன்றுபேரே ப்ரதாநரென்னும்படி நின்ற ஜந்மத்திலேயாராத்யரான தேவதைகளில் ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளைக் கழித்து வரிசேஷிகத்தாலே மூவரே ப்ரதாநரென்று வாதிகள் சொல்லும்படி நின்றவர்களானவென்றபடி. (இமையவர்தம்) அநிமிஷருடைய ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களுடையவென்றபடி (திருவுரு) ஸ்வரூபங்களான ஸ்வபாவங்களை இங்குதமக்கு நிர்தேஶ்யரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய ஸ்வபாவத்தை திருவுருவென்று ஶ்ராவித்து நிர்தேஶித்தது அவர்களும் ஸமஸ்வப்ரகாரஸமரென்கிற விவ்வாகாரத்தை நினைத்துச்சொன்னபடி. (வேறு) தனித்தனியே (எண்ணும் போது) அநுஸந்திக்கும்போது ஶரீராத்மாவஞ் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களைப் பாராதே இவர்கள் தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ராகவநுஸந்திக்கும்போதென்றபடி. (ஒருருவமும்) ஒரு ஸ்வபாவம் (பொன்னுருவம்) பொன்னின் ஸ்வபாவம் | ஸுவர்ணத்தின் ஸ்வபாவம் ஸகலாபரணங்களும் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கிறப்போலே ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்வபாவம் ஸகலஸ்ருஷ்டியோக்யமாயிருக்குமென்றபடி (ஒன்றுஞ்சோதி) ஒரு ஸ்வபாவம் சிவந்த வஹ்நிபோலே யிருக்கும் அக்நி ஸகலதாஹகமாகிறப்போலே ருத்ரனுடைய ஸ்வபாவம் ஸகலஸம்ஹாரயோக்ய மாயிருக்குமென்றபடி. (ஒன்றுமா கடலுருவம்) ஒரு ஸ்வபாவம் உதார்ண ஸ்வபாவமாயிருக்கும். ஸமுத்ரம்போலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவம் ஶரீரமாய் ஸகலாஶ்ரயமாய்க்கொண்டு ரக்ஷணோபயுக்த மாயிருக்குமென்றபடி. (ஒத்து நின்ற) சேர்ந்துநின்ற அவரவர்களுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்துநின்றவென்றபடி. இவ்விடங்களுக்கிப்படி யதார்த்தமென்றுமிடம் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநத்திலே காணலாம் (மூவுருவும்) மூன்று ஸ்வபாவங்களையும் (கண்டபோது) ஶரீராத்மபாவாதிவாதங்களான ப்ரமாணங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரமா

ஸா-கா|| தபா ரூபேஷு வ்யாப்யபேதஸ்ய (ஏருருவில்) அதிஸுந்தரவிக்ரஹ ஸமேத (மூவருமேயெனநின்ன) த்ரயவதேவதைக்யயோக்யதயா ஸ்திதா நாம் (இமையவர்தம்) அநிமிஷாணாம் (திருவுரு) ஸ்வபாவரூபாணி (வேறொன்றும்போது) ப்ருதக்த்வேந பர்யாலோசநே (ஒருருவம்) ஏகஸ்ய உதார்ணஸ்வபாவம் (பொன்னுருவம்) ஸுவர்ண ஸத்ருஶரூபம் (ஒன்றுஞ்சோதி) ஏகம் காந்திரூபம் (ஒன்னுமாகடலுருவம்) ஏகம் ஶ்ரீவிஷ்ணுரூபம் உபாஸநாதேஹ ஸத்ருஶம் ஏகதநஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரரூபவ்யாபாராஸ்பதமயாஸ்மாகம் அஸ்மாபிஃ விலக்ஷிதாஃ (ஒத்துநின்ன மூவுருவுங்கண்டபோ

ரூ|| ஒருவ னெம்மடிகளுருவ"மென்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இந்த ரூபவிசேஷ

ஸா-நீ|| ணங்களெல்லாத்தாலு மநுஸந்திக்கும்போதென்றபடி (ஆய்சோதி ஒன்று) ஸதீஸமானஜ்யோதிஸ்ஸு ஒன்றே ஸூத்ரத்துக்கு முக்யவாதிகமும் ஸரீரமும்ஸரீரியும்ஸேஷியுமானஜ்யோதிஸ்ஸு ஒன்றேமற்றிரண்டுமென்றென்றபடி (முகிலுருவந்தானே) தேவஸத்ருஶமானரூபமே (எம்மடிகளுருவம்) ஸ்வஸ்வாமினோ விஷ்ணோரூபம் | அந்த ஸர்வசேஷித்த ஸமஜ்யோதிஸ்ஸாவது நீலமேகவண்ணனான ஸ்ரீயப்பதி என்றபடி. மூவுருவும் கண்டபோதொன்றும் சோதியென்கிற வாக்யத்தின் ஸாரஸ்யத்தாலே இப்பாட்டு த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யபரமாகவேண்டாவோவென்று ஸங்கித்தது ஆழ்வார்க்கு உபயுக்தமல்லாமையாலும் ப்ரகரணவிரோதத்தாலும் கூடாமையாலுக்தரீத்யா இப்பாட்டு ஸர்வோத்தமநிரூபணபரமென்று பெரியவாச்சான் பிள்ளையு மருளிச்செய்தார். ப்ரமாணாந்தரஸம்வாதத்தாலே யென்றது நாராயணாநுவாகாதி ப்ரமாணஸம்வாதத்தாலே யென்றபடி. நீலமேகவண்ணனை ஸர்வேஸ்வரனாக ப்ரமாணாந்தரஸம்வாதத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்தாரென்றது கூடுமோ ஸ்வயமுபேதாதி ப்ரமாணங்கள் ருத்ராதிகளையும் பரத்வமாகச் சொல்லவில்லையோ? இந்த ரூபமுடையவனே ஸமஸ்தவேதப்ரதிபாத்யமான பரத்வமாகையாலந்த ப்ரமாணங்களுங்க ளநந்யபரங்களென்றிவனே ஸமஸ்தவேதப்ரதிபாத்யனென்கைக்கு நியாமகமெதென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்த ரூபவைலக்ஷண்யாதி) இங்கு பரமாத்மஸம்பந்தித்த்வத்தாலே யச்சாந்தரோ த்ருமாத்ருணாமித்யநேந வாக்யேந பரமாத்மோஸிஸ்ருஷ்டி" யென்கிற ஸ்ருதிவிவக்ஷிதத்தை ஸமஸ்தவேதஸாரஸம்மதமென்றது பாட்டில் மூலமாகிய என்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி யச்சாந்தரோ' மென்கிற ஸ்ருதியில் பரமாத்மன் ப்ரணவப்ரதிபாத்யனென்றிவ்வளவு ஸித்தாலு மவன் பாருருவிலென்கிற பாட்டில் சொன்ன நீலமேகவண்ணனாக ஸித்திக்கவில்லையே யென்று ஸங்கியாமைக்காக விங்கு பெரியாழ்வார் பாசுரமுதாஹரித்தது இது அந்த ஸ்ருதிக்குபப்ரும்ஹணமிறே. இப்படி இந்த ஸ்ருதியாலும்பெரியாழ்வார் பாசுரத்தாலும் நீலமேகவண்ண

ஸா-கா|| து) ஸ்ரஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரேஷு ஸமகைகதந்த்ரதயா தந்த்ரவாரதயா ப்ரதிகாநாமேஷாம் த்ரயாணாம் ஸாரஸ்வஸ்ய ப்ரமாணேஸ்வரஸங்கேஜஸ்திஷ்டன்றும்சோதியஜிதோஹிநாஷீகமதிஸம்ஹாரஸம்ஹாம் | ஏகேஜகம் பரமாத்மா வாஸுதேவம் ஸநாதநஜீ த்ரிதஸ்வ ப்ரகாரேண நித்யம் ஜ்யோதிர்ரூபமேகம் (எம்மடிகளுருவந்தானே) ஸ்வஸ்வ ஸ்வாமிநஸ் ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்யைவ ரூபம் (முகிலுருவம்) கா

[illegible] ஷத்தையுடைய பரமபுருஷனே ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யமான பரதத்வமென்னுமிடத்தை ஸகலவேதஸாரஸங்க்ரஹமான ப்ரணவப்ரதிபாத்யத்தையாலே "மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்திரை யுள்ளெழவாங்கி வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில் யென்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தார். தைத்திரீயத்தில் ஸ்ரீயப்பதித்வ விஶிஷ்டத்தாலே மஹா புருஷனுக்கு

ஸா-நீ|| ஞனபரமபுருஷனுக்கு ப்ரணவப்ரதிபாத்யத்வம் ஸித்திக்கையாலிருவேயிவன் ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யனென்கைக்கு நியாமகமென்றுகருத்து. (மூலமித்யாதி) மூலமாகிய "யத்வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்த:" யென்கிறபடியே ஸகலவேதமூலமான ஒற்றை யெழுத்தை "ஏகாக்ஷர" மென்கிற ப்ரணவத்தை (மூன்றுமாத்திரை) த்ரிமாத்ரமாக (உள்ளெழ) வெளியிலே கேளாமல் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே தானே எழும்படியாக உபாம்ஶுவாகவென்றபடி. (வாங்கி) உச்சரித்துக்கொண்டு (வேலைவண்ணனை) அந்த ப்ரணவப்ரதிபாத்யனான ஸமுத்ரவர்ணனை (மேவுதிராகில்) ஸாக்ஷாத்கரிப்பீராகிலென்றபடி. இப்படி பரமபுருஷனே பரதத்வமென்றாழ்வார்கள் நிஷ்கர்ஷித்தார்களென்றதுகூடுமோ? அப்போது மூன்றும் திருவந்தாதியில் திருக்கண்டேனென்று ப்ரக்ரமிக்கையாலும் "சார்வு நமக்கெ" ன்கிற பாட்டிலே ஸ்ரீயே நமக்கு ப்ராப்யையும் ஶரண்யையுமென்று உபஸம்ஹரிக்கையாலு மிவளே பரதத்வமென்று ஸித்திக்கையாலதோடு விரோதியாதோ வென்ற அந்த ப்ரக்ரமோபஸம்ஹாரங்களுக்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (தைத்திரீயேத்யாதியால்) (வ்யாவ்ருத்தியோதின விதத்யாதி) திருக்கண்டேனென்று ப்ரக்ரமித்து ப்ரத்யக்ஷயாவி யிவளுக்கு ப்ராதாந்யம் சொல்லவந்ததன்று ஶ்ருதியிலே "வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்த" மென்று துடங்கி "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ன்யௌ" என்று ஜகத்காரணத்தை மஹாபுருஷனுக்கு ஸ்ரீயப்பதித்வ விஶிஷ்டத்தாலே

ஸா-கா|| அதைவ ப்ரணவம் ஸாம்ஸாரிகப்ர மஹாரோதித்யய: (இருவரைக் கழித்து) உத்தமந்த்ரார்த்தா (மூலமாகிய ஒத்தை எழுத்தை) "யத்வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்த" இத்யுக்தஸ்ய வேதமூலஸ்ய ப்ரணவஸ்ய (மூன்றுமாத்திரை உள்ளெழவாங்கி) "ய: புனரேதம் த்ரிமாத்ரேண" இத்யேந "பரம் புருஷமபித்யாயீத" இத்யுக்தப்ரகாரேண மாத்ராத்ரயவிஶிஷ்டம் க்ருத்வா (வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில்) மஹாஸமுத்ரவர்ணம் ஸ்ரீமந்நாராயணம் தேந ப்ரணவேந த்யாயேச் சேத் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீயப்பதி விஶிஷ்டம் ப்ரதிபாதிதவாநிதி விஶேஷணீய: க்ருத: ஸதாம் திவ்யஸம்ஹிதை ப்ராகட்யத்ராஹ- (தைத்திரீயத்திலித்யாதி) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ன்யௌ" இதி வாக்யஶேஷ ஶ்ருதா மஹாபுருஷஸ்ய லக்ஷ்மீபதித்வ க்ரு

உ௰ ‖ ப்ராப்தியோதினபடியை நினைத்து "திருக்கண்டேன்பொன்மேனிக ண்டே"னென்றுபக்ஷித்து "சார்வுநமக்"கெனகிறபாட்டிலேப்ரதிபா ஶாரா ன நமக்குப்பெரிய பிராட்டியாருடனே யிருந்தென்று மொக்கப்பரிமாறுகிற

ஸா-நீ ‖ தேவதாஸாரப்ராப்திசொல்லியிருக்கையாலேஇங்குமர்றைசொ ல்லவந்ததத்தனை இங்கனன்றுகி லவனுக்கு பதிகெூந ப்ராயாநுமிவ ளுக்கு பத்நீகெூநவப்ராயாநுமும் சொல்லுகிறவந்த ஶ்ருதி விரொயிக் குமென்று கருத்து. "சார்வு நமக்கென்கிற"வுபஸம்ஹாரமுமிவளே ப்ரா ப்யையும்ஶரண்யையுமென்று சொல்லவந்ததன்று. இப்பாட்டிலே "சக் கரத்தானி"த்யாதியாலே பரஜ்வரஷணையும் சொல்லியிருக்கையாலே இஷ்டிதிகளிருவரையும் சொல்லவந்ததென்று கருத்து. (திருக்கண்டேன்) ஸ்ரீயைக்கண்டேன்(பொன்மேனிகண்டேன்) அவளுக்கு நிவாஸமான ஸம வானுடைய ஹிரண்யவிக்ரஹத்தைக்கண்டேன். சார்வுநமக்கென்கிற பாட் டாவது "சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான் தண்டுழாய்த்தார் வாழ்வரை மா ர்பன்தான் முயங்கும் காரார்ந்தவான் மருமின்னிமைக்கும் வண்டாமரைநெ டுங்கண் தேன்மரும் பூமேல் திரு" கூஸ்ராஸ:, சக்கரத்தான்-சக்ரத்தை யுடையவனென இது பரஜ்வரஷணுக்கு விஶேஷணம். தண்டுழாய்த்தா ர்வாழ். ஶீதல-ஸுவாஸவாளிகை வாழ்கிற திருமேனி ஸம்ஸ்பர்ஶத்தாலே ஸள மாயஸ்ஸௌகந்தாதிகள் ப்ரக்ருதிஸாதிஶயமாய்க்கொண்டு வஸிக்கி ற ஸ்தமான என்றபடி. வரைமார்பன் பருத்தவிஶாலமான வக்ஷ ஸ்ஸையுடையவனென பரஜ்வரஷன் தான்முயங்கும் இப்படிப்பட்டவன் தானும் ஜோஹிக்கும்படியிருக்குமவளான "ப்ரஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணா" மென்றும்படியிறே இவளிருப்பது இங்கிப்படி வைராக்யம் சொன்னது பிராட்டி நமக்கு ப்ராப்யையும் ஶரண்யை யுமாவது ஸர்வஜ்ஞனும் தானும் கூடவேயொழிய தான் ஸ்வதந்த்ரம். தனித்தன் றென்றும் ஸம்ஜிப்பிக்கைக்காக, கார்-நீலமான, ஆர்ந்த-பூர்ணமான, வா ன்-ஆகாஶத்திலே, அமர்-அமர்ந்திருக்கிற, மின்-வித்யுத்தானது, இமைக்கும் நிமிஷிதமாம்படியிருக்கிற பரஜ்வரஷவக்ஷஸ்ஸ்தலையான தன் காந்தி

ஸா-கா ‖ தா ப்ராப்திர்ஹிஸம்யாபத்யதே: (திருக்கண்டேன்) "அவாப்த ஶ்ரீயாம் வைராக்யவரிஸர, ப்ரஹ்மதஜமே"தித்ருஷ்ட்வா காரண ஸக்ஷாஷ்டாக்ஷரந ஸமவேதஶ்ரயமாம்ஶ்ரியமைஶ்வர்யம்(பொன்மேனிகண்டேன்) க்ருதஜ்ஞ ஸ்ப்ருஹணீயதயாதஸ்ய ப்ராப்யதாவிஷயம் விக்ரஹமைஶ்வர்யம் "சார்வுநமக்கென்னும் சக்கரத்தான் தண்டுழாய்தார் வாழ்வரைமார்பனி"தி கஸ்ராகாமாஶ்ரயஶக்ரவாணிஶீதல ஸுகந்தஸ்ஶீதாமோதகந்த பரிமளி ஶாரவக்ஷா: (தான்முயங்கும்) ஸமஸ்தேதராவி யமாதேஹஸ்தமாவ

ந்த்|| இவனையொழிய ப்ராப்யாந்தரமும் ஶரண்யாந்தரமுமில்லை. இத்தம் பதிகளே ப்ராப்யரும் ஶரண்யருமென்று நிர்மிக்கப்பட்டது. இவ்வர்த்

ஸா-நீ|| யாலேஷ்யாத்ர நீலமேகஸ்ய ப்ராதிவிஷ்ணோரோஹித ப்ரகாஶமா ம்படிய தத்வஜ்ஞஞ என்றபடி. இது திருவுக்கு விஶேஷணம், வர்ண-ஸம்ப ரமான, தாமரை-தாமரஸ்வருஷம்போலிருக்கிற,நெடுங்கண் ஆயதநேத்ர ங்களையுடையவளான (தேனமரும்பூமேல்திரு) உபாஸித தாமரஸவ ஷிவாரி வஸிக்கிற பிராட்டி என்றும் ஆபத்துள்ளபோதோடில்லாத போதோடுவாசியற ஸவகாலத்திலுமென்றபடி. நமக்கு, ப்ரதிவாதரா ன நமக்கு சார்வு க்வாஶ்ரயம் ப்ராப்யமும் ஶரண்யமுமென்றபடி. கீழ் வ்யஜிப்பித்தபடியே ஸ்வஸ்ரூபனும் தானுமாக விருவருங்கூட நமக்கு ப்ராப்யரும் ஶரண்யருமென்று தாத்பர்யம். இப்பாட்டிலிந்த யோஜனை க்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானத்தோடு விரோதமில்லை அங்கு விஶேஷித்து பர்யவஸானமில்லாமையாலு யாபத்துள்ள போதோடில்லாதபோதோடு வாசியற பிராட்டி யவாஶ்ரயமென்கையாலே இப்பாட்டு புருஷகாரத்வபரமன்றென்று தோற்றுகையாலும் ஶரண்யத்தில் ஸாவமான யவாஶ்ரயமும் ப்ரயோமிக்கையாலும் இவ்விடமிந்த யோஜனைக்கு அநுகுணமிறே. இப்படியித்தம் பதிகளே ப்ராப்யரும் ஶரண்யருமென்று சார்வு நமக்கென்கிற பாட்டுக்கு தாத்பர் யமாக ஸ்ரீயையும் ஶரண்யத்வாதிகளில் ஸஹவாஸேந ப்ராயேண யாக்ச் சொன்னது கூடுமோ ''விஷ்ணோ: ஶ்ரீ: அநபாயிநீ'' விஷ்ணு ப்ராயணம் | ஹரிர்ஸ்கந்தா ரஞ்ஜய'' . இத்யாதிகளிலே ரிஷிகளும் ''தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு'' இத்யாதிகளிலே ஆழ்வார்களுமொருவனையே ப்ராப்யதனைகச் சொல்லுகிறத்தோடு விரோதி யாதோ? மற்று ரிஷிகளில் காட்டில் ஆப்தரான ஸ்ரீவராஹரும் ம ற்ற வாழ்வார்களில் காட்டில் ஆப்தரான நம்மாழ்வாரு மித்தம்பதிகளி ருவரையும் ஸப்ராப்யநமாக வருளிச்செய்கையாலே இங்குதாஹரித்த வசநங்களுக்குமிப்படியே தாத்பர்யம் கொள்ளவேண்டுகையால் வசந

ஸா-கா|| ரூதா நா நஜீவ்ய யாகஷணவி நா தா ஹ்ணதக்ஷணா'தி த்ரிக ப்ரகாரேண திமாவ (காரார்ந்தவான்) அதி நீலமேக (அமர்மின்) வ த்ரநாவிஷ்யஸ (இமைக்கும்வண்டாமரைநெடுங்கண்) ஸாவிஷ்யந்த ப்ரகாஶத இத்யுக்தே தய்ர ப்ரகாஶேநா ஸ்ரீவக்ஷஸ்தலே தக்ஷ ண (தேனமரும்பூமெல்திரு) உபாஸித தாமரவென்ஸ்திவத்ரநா ஸ்ரீ வித்ரப்ரஸ்ய ஸ்வஸ்ய ப்ராணே தப்ரஷீதா ஸ்ரீ வக்ஷஸ்தோ ஸம்வக ஸதாரஸ்விஷய ஸஹதம்பதி ஸ்வயநிவாஹிகா ஸ்ரீ

ஜம்|| தைவபரதேவதாபாரமார்த்த்யம் அபயாவஶேஷத்ரிதஸ்வாமி| ஸர்வஶேஷீ நபஶ்சக்ஷுர்வஸ்துமெய்யென்னவிஷ்ணு"வென்று ஸர்வஶேஷீ வஸிஷ்டபராஶர ஸாஸத்தாலே பரதேவதா பாரமார்த்த்யஜ்ஞாநமுடையனாய், பெரியமுதலியார் "தமேவ நமோ நிவாரயபராஶரா" என்றுதரிக்கும்படியான ஸ்ரீபராஶரஸூக்திப் பறக்கப்பேசி "தைவகியந்தஷ்ணோ வஸ்ஸானா ஸஹவாஸ ஸர்வ: | ஸ்ரீநாதீ ஸுக்தேனைஷ்டேய நாநயோ விநஸ்ய

ஸா-நீ ||" ங்கள்யபயாமௌரஜநாவஸஜ்ராவை" ன்கிறபடியே பதீவல்வ வெஷபரங்களாமென்னிலிவர்களப்படி யஸஷிகுதானபடியெங்கனேயி ருவரையுமிவர்கள் ஸவ்யாநமாக வருளிச்செய்ததுதானெங்கனே யெ ன்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வஸ்தத்தைஜக்ராதிவாக்யஅபத்தாலே) தேவதாபாரமார்த்த்யம் என்கிறது ஸர்வஶேஷீவாக்யம் ஸர்வஶேஷநய தமென்கிறது வஸிஷ்டவாக்யம் (ஸர்வஶேஷீக்ராதி) இத்தாலே "ஸர்வ ஶேஷீவஸிஷ்டபராஶரஸாஸஸ்துபரதேவதாபாரமார்த்த்யஜ்ஞாநவதோ ஷமவத:பராஶரா" தென்கிற ஸாஷ்யம் ப்ருக்ஷிஜ்ஞாவிதமாகையாலிவ ரை ஸ்ரீஸாஷ்யகாரரானரித்தபடியும் ஸூசிதமாகிறது. (பெரியமுதலி யார்) ஆளவந்தார் ஸர்வஶேஷீவரபராஶரஸ்துதேவதாபாரமார்த்த்யஜ்ஞா நமும் நம் பூர்வாசார்யர்களாதரிக்கையும் மற்ற ஐஷிகளுக்கில்லாமை யாலவர்களில் காட்டி விவரஸூக்திதரென்று கருத்து. இங்கு ப்ருஷஜஷி யென்று நிஷேதித்தது பரப்ருஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதஜ்ஞாவநாஜம் (பரக்கப்பேசி) "நிவைத்ரவெஷா ஜமநாதா விஷ்ணுஸ்ரீநவாயநீ" என்று ப்ராப்யப்ராபகஸாஹவ்ராவ்யைகளிலுமநவாயித்தை யுபக்ரமித்து "ப்யாஸவதமதோவிஷ்ணு"ரிதக்ராதியாலே யிருவரும் ஸஜ வ்யாநராய்க்கொண்டு ஸவதாவஸாயிகளென்றுமிடத்தை விஸ்தரேண வுபபாதித்து என்றபடி. (நாநயோரிக்ராதி) சநயோ:பரம் ஸூக்ஷ்ம ஜந்ஷிக்ருதம் | இருவருக்கும் ப்ரகாரமல்லாத வஸ்துவொன்றுமில்லை

ஸா-கா|| கூர்மப்ராய ஜக்ருதம்| பெரியபிராட்டியாருடனே இருந்தென்று மொக்கப்பரிமாறுகிற ஸுக்ஷ்மஸஜமாவஸ்தாய ஜமதஸ்ரஷீஸிதி யஸ் ஹாரமோக்ஷப்ரதாநிவராஸாரது காவஜஸநாராயணம் ஸர்வம் ஸ்ரீ ய:பதே:பராக்பதேவதாபாரமார்த்த்யம் அபயாவஶேஷத்ரிதஸ்வா நிதிஸர்வஶேஷீ வஸிஷ்டபராஶரஸாஸப்பதேவதா ஜ்ஞாநவதாபரா ஶரேணாஸர்வக்ஷிதி ப்ராமாணிகதமைவைதரிஷ்யேக்ராஸ | இவ் வஸத்தை ஜக்ராதிநா (பெரியமுதலியார்) கூருஹஜப்ராயாஜநாவா யநா:, (பரக்கப்பேசி) விஸ்தரேணாக்ஷா | ஸர்வம் ஸமதஸ்யஸுக்ஷ்மவிஶிஷ் டெஸ்யவஸ்துஸாஸ்ரீகைஶ்வர்யதேவாகாரமணப்ரஜயோ|ரக்ஷ

[illegible] தேவாம்" என்று [illegible] ஸ்ருஷ்ணுக் [illegible]
ஸித்தான். இத்தைமயர்வறமதிநலமருளப்பெற்று [illegible]

ஸா-தீ|| யென்றபடி. இப்படியிருவருக்கும் ஸகலார்த்தங்களும் சொன்னவித்தாலே யிருவருக்கும் பரதேவதாத்வம் ஸித்திக்கையால் வ்யாஸாதிகளும் ஸர்வேச்வரனாகச் சொல்லித்தாகிறதென்று கருத்து. ஆனாலிவ்வர்த்தத்தை மற்றறுஷிகளிவரைப்போலே வ்யக்தமாகச் சொல்லாதொழியுவானேனென்று ஶங்கியாமைக்காக பரப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தில் இவ்வர்த்தம் பரப்ரஹ்மமாகையாலித்தை இவர்கள் வ்யக்தமாகச்சொல்லாதொழிந்தார்களென்று கருத்து. இத்தை என்றது இதுவதிகளே வ்யாஸரும் ஶரண்யரு மென்கிற வர்த்தத்தை யென்றபடி. (மயர்விதாதி) (மயர்வற) அஜ்ஞாநமற மூலத்திலே துடங்கி யஜ்ஞாநமுமில்லாதபடியென்கை (மதி) ஜ்ஞாநத்தையும் (நலம்) பக்தியையும் (அருளப்பெற்று) ஸர்வேச்வரன் தன் க்ருபையாலேதானே ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று என்றபடி. இத்தால் மற்றயாழ்

ஸா-ஸ்வா|| [illegible]
[illegible] (இத்தைமயர்வறமதிநலமருளப்பெற்று) [illegible]
[illegible]
[illegible] நாராயண [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீ.॥ என்கிறபடியே ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரும் "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக் கண்ட சதிர் கண்" டென்றருளிச்செ

ஸா-தீ॥ வார்களில் காட்டில ஸாஹித்யஞ் சொன்னபடி. (ப்ரபந்ந) இத்தாலும ஸாஹித்யம் சொல்லித்தாயிற்று (ஒண்டொடியாளித்யாதி) (ஒண்டொடியாள்) அழகிய ஆபரணத்தையுடையவளான (திருமகளும் நீயுமே) பெரிய பிராட்டியாரும் நீயுமே (நிலாநிற்ப) நில்லாநிற்க உங்களஸ்தாநத்திலடங்கிக் கிடப்பதொழியமற்றொரு ஸ்வதந்த்ரவஸ்து வில்லாதே நீங்களிருவருமே ஈஸ்வரராய் நிற்கும்படி யென்கை (கண்டசதிர்) நீ பார்த்து வைத்த வாய்ப்பு நித்யஸூரிகளோடொக்க ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நீயநாதியாக ஸங்கல்பித்துவைத்த ஸாம்ராஜ்ய வாய்ப்பையென்றபடி (கண்டு) நான் ஸாக்ஷாத்கரித்து இங்கிதம்பதிகளிருவரையு மீஸ்வரரென ஸஹப்ரயோகமாகச் சொல்லுகையாலே ப்ரபந்நஜநங்களும் ஸஹப்ரயோகமாகச் சொல்லித்தாகிறதென்று கருத்து. இப்படி இதம்பதிகளிருவரும் ஸஹப்ரயோகமாக வீஸ்வரரென்னுமிடமிருவரையும் ஸார்வதேவதைகளாகச் சொல்லுகிற ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசநத்தையே யுதாஹரித்து முப்பத்தாறாயிரப்படியிலும் "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயு" மென்கிற விதின் வ்யாக்யாநத்திலே சொல்லப்பட்டது. "நாநயோர்வித்யதே பரம்" மென்னுநிற்க வாசல்கள்தோறு மீஸ்வரர்களிறே. இங்கு என்றிப்படி யங்கு சொல்லப்பட்டதிறே இப்படியிருவரும் ஸஹப்ரயோகராய்க்கொண்டு ஸார்வதேவதைகளாகில் கீழ்ப்ரகாரங்களிலே ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹத்ருக மென்று மிவ்விகாரசாப்தத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயணஃ" என்றும நற்றுமிப்புகளிலே யிவரை யஸஹப்ரயோகமாக விவர் தாமே சொல்லுகிறது விசாரியாதோவென்னிலது விசாரியாது எங்ஙனேயென்னில் ஹவிர்விசேஷங்களில் ஸூக்தவாக்யாதிகள்போலே யிருவருங்கூட வாத்ஸல்யாதிகுணங்களானபடியைப் பற்ற யிருவரையும் ஸஹப்ரயோகமாகச்சொல்லுகிறது இவளுக்குண்டான பதிவ்ரதாத்யத்தைப் பற்ற யிவளையப்ரயோகமாக நிர்தேசிக்கிறது பத்நீப்ரயோகமான ஸாராஜ்யத்துக்கு மாதாக ஹவிஸ்ஸம்பூர்ணாதிக்ரியாவிசேஷங்களில்ஸஹப்ரயோகநிர்தேசத்து

ஸா-கா॥ ஜேஷ்ட. ப்ரபந்நஸார நாநயோ ... ஸர்வாணி ... சித்ரார்பிதம் ... ஸாஹித்யம் ... விசேஷ ... ஸார்வகாலிகமான ... விசேஷகார்தேவ ... ஸ்தாநீயத்வமும் ... ஸர்வதேவநாராயண ... [illegible]

உபாயமாக்கினார். இவ்விஷயத்தில் விஸ்தரமெல்லாம் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநத்திலே ப்ரபந்ந பரித்ராணத்தில் ஸுஸ்பஷ்டமாக பார்க்கச்சொன்னோம் அங்கே

ஸ்ரீ॥ த்ருக்கும் விரோதமில்லாமையால் ப்ரமாணங்கள் சிலவிடங்களிலேயிவனை ப்ராப்யமாகவுஞ்சிலவிடங்களிலே ஸித்தோபாயமாகவுஞ் சொல்லுகிறதற்கும் விரோதமில்லை. இவ்வர்த்தத்தை ஸித்தோபாய சோதநாதிகாரத்திலேயிவர் தாமே யுபபாதித்தருளினார். இருவருமேகசேஷித்வ ஸாம்யமானபடியாலே அவிநாபாவங்களில் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிகள் போலே க்ருதக்ருத்யத்வ ப்ராப்தி ஸம்பந்திகளானதுக்கும் குறையில்லை. "விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீ" என்கிறபடியே பத்நீத்வத்தாலே யாமகந்த்ரத்தில்போலே பதிவ்ரதையாக ஸாதனங்களிலுபதேசத்திற்கும் "அநந்யா ராகவேணாஹம்" என்றுமாப்போலே அநந்யபோக்யத்திற்கும் குறையில்லை. "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிறதற்குமிதுவே தாத்பர்யமென்றருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையாலிவளுக்கு ப்ராப்யமாக ஸித்தோபாயத்வம் சொல்லுமிடங்களிலுமாநுகூல்யமாக பத்நீத்வப்ராப்யா ப்ராப்யத்வமுமுண்டு. ப்ராப்யமாக உபாயத்வம் சொல்லுமிடங்களிலு மாநுகூல்யமாக ததநுகுணமான ஸித்தோபாயத்வமுமுண்டென்றுகண்டுகொள்வது. இவளை ஸமஸ்த ஸம்ஸாரி ரக்ஷணமான ஸங்கல்பமாகவும் பதநிமானாலு மிவளனுமென்றும் விசேஷணாலு மீச்வரத்வமில்லையென்று முண்டானாலுமது ப்ராதாநமென்றும் சில ப்ரமாணங்களையும் சில தர்க்கங்களையும் கொண்டு கூட்டுகிற பக்ஷங்களை விஸ்தரேண ப்ரதிக்ஷேபியாதபோதிங்குக்கமான பக்ஷமும் நிவர்த்திக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விஷயத்திலித்யாதி)இந்த ஸாதாரணாசார்யர்களுடைய ஸூத்ரத்துக்கு கீழ்ச்சொன்ன விஷ்வக்ஸேநபோலே சில வசிஷ்டநிவ்ருத்திவிசேஷங்களும்ப்ரயோஜநமென்றுகாட்டாநின்றுகொண்டம்முவத்தாலே இதனுடைய வக்தவ்யாதிசயத்தையும் வ்யஞ்சிப்பியாநின்றுகொண்டிந்த ஸாதாரணாசார்யர்களுடையதாய நிஷ்டாபூர்வகதாதிஸ்திரவசாயிதகலாதிவிசாரமென்

ஸா-கா॥ த்ருதீயஸம்பந்தவிரோதித்யாய: ப்ராபகத்வ ஐகாந்த்யே நிரஸ்தா. ஸுத்ரானுகாரணதேவாக்ஷேபதேவநாதராவேய்யும் ப்ரஸம்ஸுமஹாஜ்ஞாநபரத்ரஸ்ராவகமவ்யவஸ்யாநா ஸ்வபேதிதேஹ வேதநீயவைபவகாரணமேவ பக்ஷம்: ஸோக்ஷகாரணகாரிவேதகமாணேந நிரஸ்த:. கடோபநிஷத்ஸ்ரீயச்சே திஷ்டாவதீத வைவேத்யப்ரதீத்யாஸ (இவ்விஷயத்திலித்) ஸவ்யம் ஸ்வவ்யாஸேவதாமினாஞ்யஸாவரத்ர்யம் ஸ்வாப்யாயத்ரூபமாஸ்ரிதயாஸ

௨௦|| கண்டுகொள்வது. * வாதியர் மன்னுந்தருக்கச்செருக்கின் மறைகுலையச் சாதுசனங்களடங்க நடுங்கத் தனித்தனியே ஆதியெ ன்றுவகை யாரணதேசிகர்

ஸா-தீ|| கிழுர். (வாதியரித்யாதியால்) (வாதியர்) வைபாஹ்யாதிகள் இதற்குத்தனித்தனியே யாதியெனுவகை யென்கிறத்தோடேயந்வயம். (மன்றும்) ஸ்திரமாந வ்யவஹாரமானவென்றபடி. (தருக்கச்செருக்கில்) தர்க்கபலத்தாலே த்ருப்தியாலே ஸ்ருஷ்டீ (மறைகுலைய) [illegible] எங்கிறபடியே வேதங்கள் நடுங்கும்படி (சாதுஜனங்கள்) ஸாத்விகஜநங்கள் தத்த்வநிர்ணயஸமர்த்தராய் பரமாஸ்திகராயிருந்துள்ள ஸம்யக்ஞரென்றபடி. (அடங்க) காத்ஸ்ந்யேந (நடுங்க) ஸாத்வஸகம்பிதராம்படி. (தனித்தனியேயாதியெனுவகை) வைபாஹ்யாதிகள் தந்தாமுக்குத் தோற்றினபடி வேறே வேறே ஜகத்காரணவஸ்து என்றுதபடி அதாவது ப்ரதானபரமாண்வாதிகளையும் ஶிவன் பரமேஶ்வரனென்றித்யாதி ப்ரகாரேண சொல்லாதபடியென்கை. இவ்வளவால் வேதானாம் ஸாத்விகஜநானாஞ்ச ஸாத்வஸநிவ்ருத்தியும் வைபாஹ்யாதிகள் வாதநிவ்ருத்தியுமாகிற விஶிஷ்டநிவ்ருத்திகளுமிந்த பரதேவதாபாரமார்த்ய ஜ்ஞானத்திற்கு ப்ரயோஜநமென்றதாயிற்று (ஆரணதேசிகர்) வேதாந்தாசார்யர்களான நம்மாசார்யர்கள் (நம்) ப்ரஸித்ஜனை [illegible] ப்ரஸித்தைஸ் ஸஹ ஸர்வோபாஸ்யப்ரஸித்ஜனை என்றபடி. (போதமரும்) பத்மத்திலே யமர்ந்திருக்கிற (போது) பத்மம் பத்மவாஸினியான வென்றபடி (திருமாதுடன்) ஶ்ரீயாகிற மஹிஷியுடனே (நின்ற) ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வருக்கும் ப்ராப்யனும் ஶரண்யனுமாய்நின்ற (பரமனை) ப்ரதானபுருஷாதிகளைப்போலே பாத்யத்வாதிகளையுடையவனுகை யன்றிக்கே "யஸ்மாத் பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித்" இத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தனான பரமேஷ்டினை யென்றபடி. (சாற்றினர்) ஸத்யம் ஸத்யம் புனஸ்ஸத்யமென்கிறபடியே தட்டிச்சாத்தினார்கள் (தனித்தனியேயாதியெனுவகை) ஐகமத்யத்தாலே [illegible] இவனையேயாதியனுக சாற்றினுரென்று தாத்பர்யமாகிறது.

ஸா-கா|| வாதியர்மன்னுமித்யாதி நா (வாதியர்மன்னுந்தருக்கச்செருக்கின்) வாதிநாம் ஸ்திரதர்க்கப்ரயோகஸாமர்த்ய ஜநிதாஹங்காரேண [illegible] (மறைகுலைய) [illegible] ப்ரகாரேண வேதாநாம் பீதியுக்தத்வாய (சாதுசனங்களடங்கநடுங்க) ஸாதுஜநாநாம் பீத்யதிஶயாய (தனித்தனியேஆதியெனுவகை) [illegible] இத்யாதி ப்ரகாரேண ப்ரதானாதீநாம் ப்ரத்யேகம் ஸர்வகாரணத்வாபாவாய (ஆரணதேசிகர் சாற்றினர்) வேதாந்தாசார்யா: [illegible]

௪ ‖ சாற்றினர் நம் போதமருந் திருமாதுடனின்ற புராணனையே (௧௩)

ஜநந்யாதிஸம்பந்தரஹிதந ... நிஜவாத்ஸல்யந

ஸா-டீ‖ ... நிஸ்சயத்திற்கு ... ஸாக்ஷாத்காரங்களிலும் ஜ்ஞாநவிஸேஷங்களிலும் ... ரக்ஷகாந்தராயமறும்படி ... வ்யவஸாயம் ... யென்றுகிறேய றுதியிட்டதுகூடுமோ? ஆழ்வார்களைப்போலே ... ரானவர்களாயிருப் பார் சிலர்க்கிவ்வ்யவஸாயம் கண்டாலு மிதர ஜந்துக்கள் தேவதாதி ... ஸம்ஸாரிகளையே தங்களுக்கு ரக்ஷகராகப்பற்றிப்போ ருகையாலந்த ஜந்துக்களுக்கிவ்வ்யவஸாயம் கண்டதில்லையே அவர்களிலே சிலர் வேதாந்த ஸ்ரவணம் பெற்றிருக்கச் செய்தேயு மந்த தேவதாதி ஸம்ஸாரிகளையே யன்றோ தங்களுக்கு ரக்ஷகராகப்பற்றிப் போருகிறார்களே ... ந்த ஜந்துக்களிலே இவ்வ்யவஸாயமுடையவனு மொருவன் லோகத் திலுமுண்டாகக் காண்கையா லுக்தஸங்காவகாஸமில்லையென்கிறார். (ஜந ... வாதியால்) இத்தா லிவ்வதிகாரத்திற் சொன்ன ... ங்களிலா ... மென்கிற ... லோகத்தில் ஸம்ஸாரிகளாகாத ... ஸாரண ... த்தை ... ஸங்க்ரஹிக்கைக்காகவிறேற்பாகுமென் றதாயிற்று. ... என்றங்குவிசேஷித்தாப்போலன்றிக்கே ரக்ஷக ... மான ... லோகத்திலே ... மிக்கையாலும் ... ர்களுக்கும் கூடவிங்கு ... சொல்லுகிறவித்தாலும் ... ங்களிலும் ரக்ஷகாந்தராயமற்றிருக்கையாகிற ... லோகத்திற்கு ... மாகிறதிறே (ஜநவ ...) ... (...) ... ஸம்பந்த ... ஜநந்யாதி ... வ்யவஹாரயோக்யவஸ்து ... ஜநகாயி ... ஸம்பந்த ...

ஸா-கா ‖ ... (போதமருந்திரு மாதுடன் நின்ற புராணனையே) ... லோகே ... காரேண ... காரேண ... நாராயண ... நாராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே ... காரேண ... ஜநந்யாதி ... வ்யவஸாய ... (ஜநந்யாதிஸம்பந்த ...) ...

[illegible] । [illegible]

[illegible]

ஷி தந்தாம் [illegible] வந்தோபண்ணினபோம்படி. [illegible] ராமொழிந்தவின் வென்றபடி. அவர்கள் [illegible]க்குக்கூட [illegible]
[illegible]யில்லையென்ற பித்தாலவர்களுக்குள்ள [illegible] தானும்மில்லை [illegible]
[illegible]யென்றதாகிறது. [illegible]களுடைய [illegible]
மாயிருந்தாலு மிங்கு [illegible]வோடு [illegible]
லே [illegible]” என்கிற ந்யாயத்தாலே [illegible]
வர்களில் [illegible] வாசியில்லையென்றும் [illegible]யாகிறது. இந்த [illegible]
[illegible] தானுமில்லை [illegible]
[illegible]யில்லாதொழிந்தாலும் இதுண்டானபோ [illegible]
மென்று கருத்து. [illegible]க்கு [illegible]
ன்கிற [illegible]. [illegible]
முடையார்க்கில்லாதொழிந்தாலு மிதில் [illegible]முடையார்க்கிது
ண்டென்று கருத்து. [illegible]திலே [illegible] யாருக்குத்தா
னுண்டாகக் கண்டோமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]
தி) எல்லாருக்கும் காணதொழிந்தாலும் ஒருவனுக்குண்டாகக் காணு
கின்றோமென்று கருத்து. [illegible] என்கிற [illegible]
வ்வயத்தில் [illegible]மென்றும் [illegible]
த்துக்கு [illegible]ண்டென்றும் தோற்றுகிறது. [illegible]மெல்லா
ருக்குமொத்திருக்க விது ஒருவனுக்கொழிய மற்றொருவர்க்கில்லையொழிவானே
ன்று [illegible]யாக வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
திலே [illegible]வான்கள் [illegible] [illegible]

[illegible]

௨௦ || மதிர்விஶ்ராந்தைஸ்ஸந்தோ ஜகந்நேதரக: ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரஷ்ஷஷ்ட: ||

ஸா-தீ || துங்கழிந்தவர்களத்யந்தவிரஹோபாஸகையாலுமிவர்களுக்கொழியமற்றபேற்கிதில்லாதொழிகிறதென்று கருத்து.

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகிசரணாரவிந்தமகரந்தமதுவ்ரதஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகார: ஷஷ்ட: ||

ஸா-கா || ஜ்ஞாநாஸ்வாஸஜாதததநந்தஸ்வாத்யாயஷ்ஷஸ்யதர்ப்யதிபம்யக க்ஷதுநிவ்ருத்த்யைம் தத்தேவோபாயஶ்சநாஶ்ரயேதிஸ்ய:) ||

இதி ஹாரஹாரஜகந்த்ருதீர்கஸ்ய வேதாந்தவிஶாரதஸம்ஸ
ஸர்வவித்யாகரராஜகரஷதேக்ஷ: ஶ்ரீநிவாஸமஹாரோ:
பௌத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகார: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

அத முமுக்ஷுத்வாதிகார: ||

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரம் துடங்கி யதிகாரஷட்கத்தால் நிரூபித்த விஷயங்களுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளைப்போலே மோக்ஷோபாயமோ பேக்ஷிதமல்லாமையால் இவற்றின் நிரூபணம் நிரர்த்தகமன்றோ? உபாயமில்லாவிட்டாலுமிவன் மோக்ஷோபாயாதிகாரியாகைக்கிது அபேக்ஷிதமாகையால் இவற்றின் நிரூபணம் ஸார்த்தகமென்னி

ஸா-நீ || ஸது மோக்ஷோபாயாதிகாரிகோபயுக்தமென்கை கூடுமோ ? இந்த ஶரீராத்மாவாதிஜ்ஞாநமில்லாதிருக்கச் செய்தேயும் மோக்ஷோபாயஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஶாஸ்த்ரங்களான அதிகாரிகளென்றும் மற்றுள்ள வேதாந்திகளெல்லாரும் ஸமீகரிக்கவில்லையோ இதுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் க்ஷுத்ரபரஷாயஸக்தியாலே மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநத்தி லிழியாதாருமுண்டென்று கீழதிகாரத்தில் சொல்லவில்லையோ. ஆகையாலிதந்யவ்ருத்திரேகாஸ்ரம வ்ருத்திவரிதமன்றோ ? இந்த ஜ்ஞாநமும் ப்ரயோஜநாந்தராஸக்திராஹித்யமும் ஸஹிதமாய்க்கொண்டதிகாரிவிஶேஷணமாகையா லிங்கந்யவ்ருத்திவாரஶங்காவகாஶமில்லை யென்றில் ராஜ்யாதி ஸவங்களும் ஸ்வர்காதிஹோமங்களும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளாலும் ஶாஸ்த்ரங்களாலும் உத்க்ருஷ்டபரஷாயங்களாக ப்ரதிபந்நங்களாயிருக்க அவற்றிலாரேனுமொருவருக்குத்தானுஸக்தியில்லாதொழியுமோ ? உத்க்ருஷ்டபரஷாயகேவந ப்ரமாணஸித்தங்களிலு மாஸக்தியில்லாதொழியில் மோக்ஷஸாதநத்திலுமப்படியாக ப்ரஸம்கியாதோ நிஷித்தநிவ்ருத்தியு மஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்தியும் விஶேஷித்து மோக்ஷோபாயாதிகாரோபயுக்தமாயிருக்கஅவற்றை இங்கு சொல்லாதே தாநொழிவானேன் அவையு மிவ்வதிகாரவக்ஷ்யமாண நிரூபணத்தாலேதான் ஸித்திக்கையாலென்றில் அவை யிப்படி ஸித்திப்பதெங்ஙனே, கிஞ்ச ஶாஸ்த்ரவுக்கு தேஹாதிவ்யதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் ஸமஸ்தகைங்கர்யம் ஸர்வ ப்ராப்யபரஷாயமென்றறிகைக்கு ஶேஷத்வாதிஜ்ஞாநம் போலேவு பயுக்தமாகிறதன்றிக்கே யிருக்க வந்த வைலக்ஷண்யத்தை இங்கு தக்க

ஸா-கா || ஸவதாதிகாரவக்ஷ்யமாண ஶாஸ்த்ரமோக்ஷோபாயோமிதயா ஸம்பந்த ஸஹ ப்ராப்யப்ராப்யஸ்விரோதிநாம ஸர்வம் தஶாதி தஜ்ஞாநம் ப்ராப்யபரஷாயாதிகாரஸர்வம் தஶாயதி தத்ர ஸஹஸ்தோ த்யஸரஷாய ஸமஸ்தஸாரஸ்யாநுஷ்டாநோபயுக்தஸாகிஞ்ச நஸ்ய விஶிஷ்டாநந்யஶக்யவ ப்ரபத்யதிகாரம் தஶாயிஷ்யது உபோத்காதயிகாரே பரம்ஸ்வரஸ்ய ஸஸாதநத்ராதிநா ஸூசாயத்ப்ராஜ்ஞிஹேதயோக்யஸ்ய ஸமஸ்தக்ஷ்யஸ்ய "ஜ்ஞாயதேநஹி" இத்யாதிநா ஸஹதஶாக்ஷாஹேதுத்வாபயுக்தஶஸ்ரவஸே ரோப யுக்தாத்ராவாயுக்தஶராவணாதிகாரவதாக்ஷ ஏந ஸம்பந்நாதி ப்ரதிபாதகாஸ்த்ரஸாரஸ்ய யதாவதவகதே தஸ்யஹ தவோபாயாநுஷ்டாநோபயுக்தம் ஶாஸ்த்ரஜம் தஶயதி ஸவதிகாரே தத்ரப்ராக் "தாவத்த்யாதிதரோஶ்ரீ தகாரயஸவஸ ஜிஜ்ஞாஸ்யஸ்" இத்யேததநுஸாரது ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதபதார்த்தா [illegible] [illegible]

௨௯ || காலாவதாநு ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ: காலோ ஹோரேஷாம் சேஷாந் ஜானாமதந்த்ர ப்ருதிவ்யாதிர்லோகசுத்ர... வாநந்தம் | யாயாத

ஸா-நீ || த்ரயாதிகாரத்திலே நிரூபிப்பானே னென்றிப்புடைகளிலே பிறக்கும்ஸந்தேஹகளை பரிஹரியானென்றுகொண்டு ரோஹேதாவாயாதி காரிஸ்வரூபத்தை இவ்வதிகாரத்தாலே நிரூபிக்கக்கோலி யிதினர்த்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார். (காலாவதாநிதார்யால்) காலஸ்ருஷ்டவதாநு க்ஷணமதிகாதிரூபேண கலோமாதாதிரூபேண வத்ஸராதிரூபேண யுகாதிரூபேண கல்பாதிரூபேண ச பரிணாமானி ஸஷா காவதகேஷாத்ர காவ்யவாஸாவதஸ்ய ஸ்வாதம்பதிதவாஷ பரிணாமப்ராவாதக்ஷவக் மஹதஹங்காரதத்வாதிஸக்ரூபேணாஸ அ: பரிணாமாவாதக்ஷ தஸ்யவாதிதஸ்வஹக்ஷ நவாதக்ஷதத்வ வாரவம்ப்ராவாதநேந வ்யஷ்டியா ஸ்விதவி விஶ்வஸம்பாதநஸ்மரஸ க்ருதம்வரஜ்யதே | ப்ரக்ருதி விக்ருதீ: (ப்ரக்ருதி:) ௨ரூபப்ரக்ருதி: தஸ்மா: ப்ரமயதஸாயாதக்யத ஜ்ஞாநஸங்கோசவேநாவிசக்ஷ வாதகதயாவேதநத்ரவிவக்ஷிதம், (விக்ருதய:) ஸஹதாதய:, தேஷாம் ஸ்வஷ்டிமாயாம் தேஹாதிஆகார விஶேஷஜ்ஞாநாதி பஹுவியாதஸ்தா வஹகேஷ வேதநம் விவக்ஷிதம், காலோமார:, வேஹிகாதஷ்டிகஸ வாநஸவரவோ:, தேஷாஸ்வகாஷ்டகாதி ஶேஷாநு ஜானாமதர் ப்ருதிவோ:, என்கிறவிது கூவெவிஶேஷணம். ஜானாமதரும் தீக்குழி இத்தால் பாதவாக்வதஸ்வஹக்ஷ ஜெ்யாதிதமாகிறது. கூரிதாநாம் வாவாநாம் உதக்ஷ: உத்தரம்ஹவிதந்தவ:, கூரிதாநாதிநீம்ஸவ ரவதயாநஸமயோநாநாம கயம் ப்ரதிகமவக்ஷிதி ஶங்காவார ணாயதோஷகேஷ க்யத்ஸ்தித: ஸவாநியதம் யாயாதஸ்ய ஜீவேஸ்வர யோவஷ்யஷ்டம். ஶேஷஶேஷிஸாவாதிரூபம் ஸ்வரூபம் ஸ்வரூப ப்ரவாஸாதிகேஷயஸாஜ்ரஜ்யோமாதாவாதகம் ஸ்வாஸாவிகாகார சித்யக: (யதிவ்யாபகம்) சப்ராக்ருதம் ஸ்தாநம் தவ்யத்யத:, சுத்ரய

ஸா-கா|| ஶேஷாவாதிதவிவியவேஷதஸ்ய தஸ்வரூபஶேயநவரூ கஸ்மஸ்ஹம் பரஸ்வாரஷாஸ்ம் ஸ்வஸ்யநஸவயோமதாம்ப விஜா நநுஸஸாராவஸ்ஹதாம் உபயதி (காலாவதாநிதி) வர்வதாவநந காலப்ரக்ருதேர்ஸ்வபரிணாமவிஶேஷ: காலாதிஹேதாதயா பலய கக்ஷவிப்ரதிம் ஆத்மநோரவிக ஸஸமஹஸ்ய தவேக்யஹஸோதர ஸேநாதஹாநயகாதயா ஸ்திதீ தஸ்ய பரிஹாயக்ஷவிப்ர தேத்யாக்ஷம் (காலாகல்பவைபரிதி) ஸவம் த்யாஜ்யதயா விரோயிஸ்வரூ பவஶிஷ்டம் (யதிவ்யம் பதமிதி) நித்யவிஹமேத: ப்ராவைபக்ஷ

[illegible] || இப்படியிவ்வர்த்தங்களை [illegible]

[illegible] சிறைவீடு [illegible] (விதுநு) [illegible] முடையவன் ஒருவனும் [illegible], [illegible] மூன்றுவரென்றபடி. இனி [illegible] விதரணவுந்தரமருளிச்செய்ய [illegible] என்று காட்டுகைக்காக [illegible]. (இப்படி [illegible]) இப்படி யென்றது [illegible] என்றபடி, இவ்வர்த்தங்களை [illegible] தேவதாவா [illegible] யென்றபடி. [illegible] ளாலேயென்றது, [illegible] ளாலுமாழ்வார்களுடைய [illegible]

[illegible] (இப்படி இவ்வர்த்தங்களை [illegible]) [illegible]

உ௰|| தெளிந்து ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்ய ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஶரீரித்வ ஸாமான்யஸ்ய நித்யஸ்ய நிரவயவஸ்ய த்வைததத்தம் தத்வைதமேவ ப்ரமேயதஷ்யண தேந ஸத்த்வ வாதிஷு ஸாரஸஹிதஸ்வாத்மவைலக்ஷண்யாதிகளாலே யாதாத்ம்யக்கு விஶேஷ

ஸா-தீ|| ஷாயங்களாலுமுபநிஷத்துக்களாலுமென்றபடி. (தெளிந்த) ஸ்வயம்பவிஷய ப்ரயாஜிகளற ஶோவவத்திக்ஷமாக நிஷ்கர்ஷித்துக்கை. யற்றவசூத்ரங்கள்போலுபம்ஷோத்ரத்தாலன்றிக்கே இந்த தேவதாவாராசிஷ்டரூஹஸ்த்ய நிஷ்ணுக்கும் ப்ரமாணவைதஷ்டிகளாலே நிஷ்கர்ஷிக்கவேணுமென்று கீழ பிகாரத்திலே யிவர் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. இந்த தேவதாவாராசூத்ர நிஷ்கர்ஷிமிவ்யதிகாரத்தில் சொல்லப்புகுகிற ஸ்வரூபவ்யாஷ்டிகெகாகயத்தில் ப்ரகிஸம்பம்பதி விஶேஷ வரிஜ்ஞானத்திற்கும் பவாஶாஸ்திரயோரஷ்டாவிரக்ஷ: வாஶாத்ருதி" என்கிற வவஸெயயாகிற வாசமெசோகிகத்துக்கும் வரதேவதா வ்யாணமெநேகவேஷ நிவ்ருத்தியதுவ்ருஷ்டிக்குமஷாம ஜஹத்ரவானையாலே மோக்ஷாவாயாயிகாரியாகைக்கிப்படி யிது பஹுஶேஷமாகவுபக்ஷமென்று கருத்து. இதற்கொருவுபயோமத்தை விஶேஷித்திங்கு நிரூபியாமையாலேயிது பஹுஶேஷமாகவுபக்ஷமென்று ஜ்ஞாபிதமாகிறதிறே. இனி தகத்ரயாபிகாரத்தில் நிரூபித்தவசூத்ரங்களில் தெஹம்ஸ்ரயாதிவ்யாவ்ருத்யம் ஶம்ரக்ஷாவாயாயிகாரோவயக்ஷமாம்படியையுபபாதிக்கிறார். (ஸ்வயம்ப்ரகாஶக்ஷதயாதியால்) நிரவயவக்ஷதி) தகத்ரயாயிகாரத்திலே கணக்ஷம் சொன்னவித்தாலே நிரவபக்ஷமும் ஸித்தமென்று கருத்து. (த்வைதநேத்யாதி) தகத்ரயாயிகாரதத்தில் ஜீவஸ்வாவப்ரமாணம்சொன்னவிடத்திலே பக்ஷத்வதேஹ்யாயதோஷோயதேஹமேஷாதவனவச" என்கிற மீதாவசநமும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. தேஹம்ஸ்ரயாதீத்ருத்யாதிஶப்தநஷ்டநி: ப்ராணயியாஸம்ஹ்ருஹ: கண்டு என்கிற வித்தாலே பதேஶரீரம் ஶதேஷ்ர்யஸ்ரித்யாதிஷ்யுதிரேக வ்யாக்யமும் விவக்ஷிதம். தயாவ இந்த வெவக்ஷண்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்யாதி ஸூத்ரஸ்வாவக்த்ருக யதுங்களாலே வுவோக பதிதமான விந்த ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸித்தமென்று கருத்து. இந்த ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்யாதி யதுங்களுக்கு தேஹம்ஸ்ரயாதிவ்யாவக்ஷம் யதாஸம்பவம் கண்டுகொள்வது. இப்படி சூத்ர தேஹம்ஸ்ரயாதி விலக்ஷணயிருக்கச்செய்தேயும் ஸுவொஹம்காணோஹமித்யாதி ஸாமாநாயிகரண்யப்ரயோமங்களும் ப்ரதீதிகளும் நீஶோவபஜத்யாதி

ஸா-கா|| யதி (ஸ்வயம்ப்ரகாஶக்ஷதி) ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்வாணஸ்யாதிநாநாத்வநிரவயவக்ஷண தேஹவெலக்ஷண்யவேஷதே. னவவேஷ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிநாகரணமவதிர்யவெலக்ஷண்யஜ்ஞாத்ருத்வாதிநாயதே

மூ|| ஸம்ஸ்த தேஹேந்த்ரியாதி வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டிவனுடைய பரமாத்மாநந்தேஹாநுபவாதிகளையபூர்வகமுபாயத்தாலே ஸாத்யேந ஸமோக்ஷணபுருஷார்த்தயோக்யராய், நரகவத நாதிஜந்மதுக்கங்களுக்கஞ்சி யவற்றின் காரணங்களான கர்மங்களினின்றும் நிவ்ருத்த

ஸா-நீ|| வ்யதிரேக விதிவிஶேஷணபுருஷார்த்தங்களென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காகவிஶேஷணஸமூஹத்தின் ஸ்வரூபமாய விஶேஷணபுருஷார்த்தவ்யதிரேக ஸங்க்ரஹம்(பரமாத்மநி) ஆத்மாவுக்கு தேஹவைலக்ஷண்யமில்லாதொழியில் தேஹமே யாத்மாவாகமுடிகையாலிங்கேதானே நஶிக்கிறவிதற்கு பரலோகமநாதி ப்ரஸக்தியில்லாதொழியும் இந்த்ரியாதிவைலக்ஷண்யமில்லாதொழியில் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளில்லாத இந்த்ரியாதிகளே யாத்மாவாக முடிகையால் ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளுமில்லாதேயநித்யங்களுமான விவற்றிற்கு மோக்ஷமான பரலோகமநாதி ப்ரஸக்தியில்லாதொழியுமென்று கருத்து. (ஸாத்யேநேத்யாதி) ஸமோக்ஷணஶக்தியாலே லௌகிகவைதிக புருஷார்த்தமெல்லாம் ஸங்க்ருஹீதமாகையால் மோக்ஷரூப புருஷார்த்தமிங்கு விவக்ஷிதம். ஸாத்யேநயோக்யரென்றநயம். இங்கு ஸாத்யயோக்யதையாவது, ஸ்வதந்த்ரமோக்ஷார்ஹமான பரமாநந்தபுருஷார்த்தத்தையெல்லாம் தானநுபவிக்கலாமென்றறிகை. இனி விஶேஷயோக்யதையாவது, அந்த மோக்ஷம் தேஹைகபுருஷார்த்தமல்லவென்று தனக்கது ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யமென்றுமறிகை. ததாச ஸாத்யேநயோக்யரென்கிறவித்தாலாத்மாவுக்கு தேஹேந்த்ரியாதிவைலக்ஷண்யஜ்ஞானம் ஶேஷத்வாதிஜ்ஞானம்போலே விஶேஷயோக்யதைக்குபயோகமாகிறதில்லையே யாகிலும் ஸாத்யயோக்யதைக்குபயோகமாகையால் முன்பிதற்குப்பண்ணின ஸந்தேஹங்கள் தோஷம் பரிஹ்ருதமாயிற்று. நிஷித்தநிவ்ருத்தியை யிங்குசொல்லாதொழிவானேனென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காகவதுவுமந்த நிரூபணத்தாலேதானே ஸித்திக்கிறபடியை யுபபாதிக்கிறார். (நரகேத்யாதி யால்) இந்த நிரூபணம் பரலோகாதிஷு தேஹாந்தராநுபவமான ஸம்பவத்துக்குப்போலே ததாவிதநிஷித்துக்கும் யோக்யதாவாதகமாகையாலதில் நின்றும் பீதியை யுண்டாக்கி நிஷித்தநிவ்ருத்தியையுண்டாக்குமென்றுகருத்து. இனி ப்ரயாண ப்ரதிபத்தியதிகாரத்தில்பண்ணின நிரூபணமும் தத்த்வத்ரயாதிகாரத்தில் ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாராத்ப்ராவ்ருத்தி நிரூபணாம்ஶமும் பரதேவதாபாரமார்த்த்யாதிகாரத்தில் வ்யூஹாதி

ஸா-கா|| ஸமஸ்தஜ்ஞானவைலக்ஷண்யாதிவிவேகः ஸம்ஸாரவிலக்ஷணவைப

மூ॥ ராய் ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வ ஶக்திகாரணகாஜ்ஞாநஸம்
ஶயவிஷயத்வ ஹேத்வாதியோக்யத்வ ஸமாஶ்ரயத்வாதிகளாலே யுண்டான

ஸா-நீ॥ களுக்குங்கூட பண்ணின ஶரீராத்மபாவநிரூபணாம்ஶமும்
ஜீவேஶ்வராயாயிகாரோபாயத்வமாம்படியைக் காட்டுகிறார். (ஆதேய
த்வாதியால்) அஶக்திஸேதுத்வம் ப்ரயாநவஸ்திதம் த்ராயிகாரார்த்தம்
வேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தரும் ஶக்தருமல்லரென்றிங்கு சொல்லித்
திறே. இந்த ஸ்வஶக்தித்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகாரத்திலத்யுபயமென்னவுமாம்.
அணுசேதநாரஶ்வரஹேதுவாதியோமஸ்வேதத்வம், ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகாரத்
தில் சொன்னவத்யும். அநந்தாதிஶப்தநாஸ்வாதிகம் ஶ்ருத்யாதேஸ்து|
அஶக்தஶாஸ்யத்வாதிகம் தத், ப்ரதேஹதாவாரஶ்ராத்யாயிகாரஶ்ஶ்யா
த்யம் இங்காதிஶப்தத்தால் ஸ்வயஶ்யத்வாதிக்ரஹணம் இவற்றிலஸ்வஶக்திக்வா
திகளாலுண்டான ஶரீரவ்யாவ்ருத்திநிஶ்சயாம்ஶம் தனக்கொரு வைபவ
த்தையபேக்ஷிக்கைக்குருப்பாயிருக்கும். இவனை ஸ்வதந்த்ரனாய் விஸ
வாய் அஜ்ஞாநஸம்ஶயாதி தோஷரஹிதனாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாகிலீஶ்வர
னோடொக்கனாய் முடிக்கையாலிவனுக்கநவாப்தமாயபேக்ஷணீயமாயிருப்
பதொன்றில்லாதொழியுமிறே. ஆதேயத்வவிதேயத்வஶேஷத்வங்களாலுண்
டான ஶரீரவ்யாவ்ருத்திநிஶ்சயாம்ஶமந்த வைபவத்தை ஸ்வரூப ப்ராப்த
கைங்கர்யரூபமாக வறிந்தபேக்ஷிக்கைக்குருப்பாயிருக்கும். இவனீ
ஶ்வராவ்யாவ்ருத்தனானாலும் ஶேஷத்வாதிரஹிதனாகி லிவனவன்திறத்தில்
கைங்கர்யம்பண்ண ப்ரஸக்தியில்லாதொழியுமிறே. அதில் ஸ்வாமியுகந்த
வேவல்தேவைசெய்கையாகிற கைங்கர்யமிவனுக்கு புருஷார்த்தமா
கைக்குருப்பாயிருக்கும். ஶேஷத்வம் அத்தை ஸ்வாமியுகந்தபடியிலே செய்
யவேணுமென்கிற யபேக்ஷைக்குருப்பாயிருக்கும். விதேயத்வம் தனத
ஸுகத்தைப்பார்த்ததலாதே தானவனுக்கதீநஸ்வ ஸ்வவிஶேஷணமென்
னுமிடத்தையறிந்து நித்யஸாத்யமாகவந்த கைங்கர்யத்தையபே
க்ஷிக்கைக்குருப்பாயிருக்குமாதேயத்வமென்றுகருத்து. ஹேதுஸாதநங்க
ளானவாதேயத்வாதிகளிருந்தாலும் ஸாத்யஸாதகமான ஸ்வஸ்வாதிஸா
தநாயிகாரண்யமு மிருக்கையால் ஜீவனுக்கீஶ்வரவ்யாவ்ருத்தி நிஶ்சயிக்கப்
போமோவென்ற ஸம்ஶயங்களான விந்த வாதேயத்வாதி யதுங்கள்

ஸா-கா॥ ஸ்வரூபஜ்ஞாநஸ்யாவிஶேஷாத் யோஜநீயத்வாத (ஆதேய
த்வாதி)ஸ்வரூபாயாத்ஜ்ஞாநஸ்யாவயோமதுக்தஃ ஸவதேவ ஸம்பந்த
ஜ்ஞாநஸ்யாப்யவயோமஸ்த்வாதிகைங்கர்யாபேக்ஷாஜநகத்வ ந் த்ருஷ்டஃ
நஸ்யாத்ஸாஹஸ்யே தஜ்ஞாநவிஶ்யா ஶாஶ்ஶேகாவதுக்தஃ கிம்
ரஹஸ்யத்ரயே தேந்யஶாங்க்யாஸ்யாத்ஸ்வாயேஶ்ணஸ்வரூபாயாத்ராவு

ஶ்ரீ|| விஶேஷ்யமான ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தாலே ஸ்வஶேஷத்வகைங்கர்யரூபமான ஸ்வரூபத்தை விஶேஷிக்கைக்கு யோக்யமாய் ஸம்ப்ரதிபத்திஸம்பந்தமான திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸாரதமாய

ஸா-தீ|| ஸம்பந்தங்களாயிருக்கையாலந்த ஸாரதா நாயிகாரணமாயுமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக விஶேஷணம் கூட்டிற்று. இவனுக்கவன் விஶேஷணமாகையாலே ப்ரத்யக்ஸ்வரூப விஶேஷணமான ஜீவனைச்சொல்லுகிற பதமும் ப்ரணவார்த்தமாகிற தத்தனையாகையாலிந்த ஸாரதா நாயிகாரணமும் ஜீவஸ்வரூபமெல்லாம் ஸாதகமாகமாட்டாதென்றுகருத்து. (ஸம்பந்தி) இங்கிஸ்வரூபகைங்கர்யரூபமான என்ன வேண்டியிருக்க ஸ்வரூபத்தை ஸம்பந்தம் ப்ரயோஜித்தது. இந்த கைங்கர்யமும் நிஷேதாஷ்டமவிஷயமாகையாலே ஸ்வயமாய்க்கொண்ட உபாதேயமாமென்று ப்ரஜ்ஞாபிக்கைக்காகவும் ப்ரதிபந்தி விஶேஷ நிரூபணமில்லாத போது கைங்கர்யப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலந்த ப்ரதிபந்தியின்றுமென்று ப்ரஜ்ஞாபிக்கைக்காகவும் ஜ்ஞானஸ்வரூபமைஶ்வர்யம் வீர்யமுதேஜஸ் ஶேஷதீ | ஸம்பந்தம் விநாஹேயமஹா ஶக்தி" என்றும் ஸம்பந்தி ப்ரயோஜனம் ததா ப்ரஶம்ஸ | கிமேவா யீவ ஸர்வதேஹ ஸநாதநே" என்றும் சொல்லித்திறே. இனி ஸ்வாபதேஶ்வர்யாதிகாரத்துக்குப்ரயோஜனத்தைக் காட்டாநின்று கொண்டு இல் ப்ரத்யயத்தின் ஸ்வரூபவிஶேஷானுஸந்தானத்தாலே தானே ஸம்ஸாரஸாகர நிவ்ருத்தி ஸித்திக்கும் ப்ரகாரத்தையும் காட்டுகிறார் (ஸம்ப்ரதிபத்திதாத்பர்யால்) திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸாரதமாய் ருங்களை அனுஸந்திக்கும்போது என்று நிர்தேசித்தாலே யிவ்வா க்யத்துக்கு ஸ்வாபதேஶ்வர்யாதிகாரத்துக் கு ப்ரயோஜனம் வந்ததென்றுமிடம் ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ஸாரதமாய் ருங்களை திருமந்த்ரம் முதலானவற்றிலே அனுஸந்திக்கவேணுமென்ற அதிகாரத்திலேயிறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது ஸ்வரூபத்தை யென்று சொல்லவேண்டியிருக்க ஸார

ஸா-கா|| தேவிதேஹ நாந்யோ ஸாதகநாம ஸாரத்தைப்ரஹ்மண்ய ப்ரத்தியோ ஸம்ப்ரதாயைப்ரயத்னாத் விஷ்வக்ஸேன ப்ரஸாதாத் ஶ்ரீஶ்ரீஸ்வாபதேஶ்வர்யம் ஜ்ஞானயோகேஶ ஸுரஸம்ஸாரமோக்ஷாக்ஷேபஸ்ய நஸம ஸாதநம் ஸம்ஸித்தி ஶ்ரீஶ்ரீஸ்வாபதேஶ்வர்யம் ஜாயதஜ்ஞானப்ராயணா.- (ஸம்ப்ரதிபத்தி) என்றேந ஶ்ரீமத்ஸ்யாஸ் ஶ்ரீஶ்ரீஸ்வாபதேஶ்வர்யாதிகாரஸம்பாதகமோ க்ஷோபயோகஜதி தம்ஸித்தம் ஜ்ஞாந ஸம்ப்ரதிபத்தி ஜ்ஞானாயிகர்க்கு ஸேஷம் ஸம்ஸார விலக்ஷண ஶ்ரீமத்ஸ்வரூபமைபாரமார்த்திக ஸம்ப்

மூ|| ங்களை யநுஸந்திக்கும்போது ப்ரதமபதத்தில் த்ருதீயாக்ஷரத்தாலே ப்ரதிபந்நமான ஜ்ஞாநாநந்தாத்யநுஸந்தாநத்தாலே தேஹதத்ஸம்பந்தி களில் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ச்சேதார்த்த-

---

ஸா-தீ|| தமோமயங்களையென்றிங்கனே சொன்னது ஸம்பந்திகளு மிந்த ரஹஸ்யங்களிலே யநுஸந்தேயங்களென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கைக்காக இங்கன்றிக்கே ப்ரதமபதத்தை என்றிவ்வளவே சொல்லில் ஸம்பந்திகளு மிந்த ரஹஸ்யங்களி லநுஸந்தேயங்களென்றென்றிப்படி விபரீதப்ரதீதியுண்டாமிறே. ரஹஸ்யத்ரயத்தைக்கொண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு என்றிப்படிச் சொன்னதுவு மிங்குப்ரதிபாதிக்கிற அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்திகளில் திருமந்த்ரம் ப்ரதாநயோக்யமானபடியைப் பற்றவத்தனை அல்லது உத்தரவாக்யத்வயம் சரமச்லோகமன்று ஆதிகளில் காட்டில் ப்ரதாநயோக்யமானபடி யெங்ஙனே யென்கிற ஶங்காவாரணாய. ஸ்வரூபாபேக்ஷிதேத்யாதி விஶேஷணம். அவற்றில் விஶதமாகாத ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யாதிகள் விஶதங்களாகிறனவிறே யென்று கருத்து. அநுஸந்திக்கும்போதென்றது ஆசார்யஸகாஶாத் ஶ்ருதங்களான பதங்களுக்கு ஸ்ரீரப்ருத்தாயம் பாதந்தித்திநம் பண்ணும்போது என்றபடி. அநுஸந்திக்கும்போதென்றிப்படி யிவ்வநுஸந்தாநகர்த்ருத்வத்தைய ஸிஷ்வக்கரித்து நிர்தேஶித்தவித்தாலே ப்ரதமபதாநுஸந்தாநத்துக்கு "ப்ராப்யஸ்ய ஸ்வரூபம்" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே முன்பு தாமருளிச்செய்துவைத்த பலயோகம் ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ததா அது அப்ரதமபதாநுஸந்தாநத்துக்கு ப்ரயோஜநபலயோகமென்று மிங்கு சொல்லுகிற அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்திகள் ஸ்வகதேஶாநுஸந்தாநஜந்யபலயோகவிஶேஷமென்றும் சொல்லித்தாயிற்று. ஜ்ஞாநாநந்தாதிதர்ஶநேந ஜ்ஞாத்ருத்வாதிஸங்க்ரஹ:. அநுஸந்தாநத்தாலே என்கிறதற்கு அடியறுத்து என்கிறவிடத்திலே யந்வயம் (தேஹேதி) தேஹத்தில் அஹங்காரம் தத்ஸம்பந்திகளான ப-.

ஸா-கா|| தேஹாத்மப்ரதிபத்தி ஶுத்தாத்மப்ரஶ்லிஷ்டமஸாயநப்ரவ்ருத்திஸம்பந்திகள் தேஹாத்மநோ தேஹஸம்பந்திஷு மமகாரஸ்ய நிவ்ருத்திஹேது ப்ரதமாக்ஷரம்-(ப்ரதமபதத்திலிதி) தேஹவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநோத்பாதக ஶாஸ்த்ராஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்தாவபி அஹங்கார ஸ்வத்வபுத்திகாரணம் பஞ்சஶரீராஷத்வாதிவிஶேஷதாநாதி ஸ்வாத்மஹேதுத்வாபாத ஶ்லோகவர்த்தநம் | ஸ்வாபத்ரயஶோகஸ்யபாதிஷ்டஸ்ய விலக்ஷணாத்ஸ்வாத்மஸமயிஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாஶாதீஸகி ப்ரக்ருதி மோக்ஷ ஸ்வஸ்யஸ்வத்வம் ஸ்வகீய ஸ்வாதந்த்ர்யமோக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸம்பந்திஷு மமகா

ஜந்மவ்ருத்தியாலே ப்ராப்தமான தேஹத்தாலே தேஹாதிஷ்வாத்மாபிமானம் "தேஹேந்த்ரியங்களில் அஹம் ஏத" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரவாஹத்தாலே அந்யஶேஷத்வம் என்றும் ஸ்வாதந்த்ர்யமென்றும் வருமஹங்கார மமகாரங்களையும் ஸம்ஸாரத்தில் ப்ராப்தமான விஷயவிஶேஷத்தாலே ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்தைப்பற்றவரும்

ஸா-நீ॥ ப்ராதிகளில் மமகாரம் தாதாத்ம்யத்தாலே என்கிறதற்கு யடியறுத்து என்கிறவிடத்திலே பயம். (உரிமை) ஶேஷத்தை ஸ்வஸ்வரூபத்தில் தனக்கு ரிமையுண்டாக நினைக்கை. (அஹங்காரம்) ஸ்வஶரீரவஸ்துவில் தனக்குரிமை நினைக்கை. (மமகாரம்) ஸ்வஸம்பந்திவஸ்துவில் தனக்குரிமை நினைப்பதத்தனையொழிய தன்பக்கல் தனக்குரிமை நினைப்பதுண்டோ வென்ன வதுவுமுண்டு என்கைக்காக "தேஹே இதமிதி" என்கிற வசியத்தை யுதாஹரித்தது "தேஹே இதம் மமேதி" கதஸ்ய தேஹி ... ஸாத்ந ... ஸாக்ஷாத் ... ஶ்ரீ தாஸிஷு ... தாஸோ ஸ்வாமி ஸம்பந்தம் ... இஶ்லோகத்திலே தன் ஸ்வரூபத்தில் தனக்குரிமை ஸாதாரணமாயிருந்தாலும் பயவேஷ ... என்கிற ந்யாயத்தாலே தன் குணங்களில் தனக்குரிமையு மஹிவேதமென்று கருத்து. (ஸம்ஸாரத்தில்) இதுக்கடியாகா ஸம்முமுண்டாகையால் தத்வப்ரகாரணமிங்கவ்யாபாரணத்தாலே யென்றிப் படி நிரூபித்தது. (ஸ்வதந்த்ர்) ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶ்லோ ஸம்பந்தஃ ஸ்வ வ்யாபாரணத்தாலே என்கிறதற்கு மடியறுத்து என்கிறவிடத்திலே ய பய ஸம்ஸாரஸம் (விஷயவிஶேஷத்தாலே) என்றது யொஜநா ஸேஹஸம்களான நிரபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்ய விஷயத்தாலும் நிருபாதிகஶேஷ விஷயத்தாலு மென்றபடி. இதற்கு மடியறுத்து என்கிற

ஸா-கா॥ ரஸ்வாதந்த்ர்ய ... திதாவதி நிவர்த்யாவிர்த்யா ஹ-(ப்ரவாஹ ரத்திவிதி) (தனக்குரிமை) ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வநிவர்த்தாவந் ... நிஶேஷம் ... தாவதி நிவர்த்ய ஜந்மா ஹ - (ஸம் ஸ்காரத்திவிதி) ஸம்பந்த ப்ராஹஶேஷம் ஜ்ஞாநாநந்தஶேஷம் ... நிவர்த்தாவதிஸம்பந்த ஸாஶ்ரயணாரக்ஷணாய ஸ்வவ்யாபாரோ ... நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்ய ... நிருபாதிக ஶேஷிஸ்வாமி ... தாவதி நிவர்த்யாவிர்த்யா ஹ - (ஸம்ஸாரத் திவிதி) ... ஸம்ஸாரஜந்ய ... - ஸ்வரக்ஷணாய ஸ்வவ்யாபா ரோ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶேஷிஸ்வநிவர்த்தாவதி ஶேஷ ... ஸம்ப்ராப்தி ...

௩௭௱ நிரபேக்ஷஸாதநத்வ நிரபாயிகமோக்ஷஸாதநத்வங்களா லஹங்காரமமகாரங்களையும் இந்நிஷேதஸாமர்த்யந்தன்னாலே ஸூத்ரீயவாக்யத்தில் உத்தரார்த்தமாலே ஸித்தமாய் ஸாத்யமான மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநமாகிற ஸுகத்தைப் பற்றவிப்போது ஸுஜ்ஞாநமாகை

ஸா-தீ॥ த்தோடேயுமாய (நிரபேக்ஷேதி) நிரபேக்ஷஸாதநத்வ நிரபாயிக மோக்ஷமென்றுவருவதஹங்காரம் ௭௭ நிரபேக்ஷஸாதநத்வம் ௭௭ நிரபாயிகமோக்ஷமென்றுவருவது ௭௭காரம். இந்நிஷேதஸாமர்த்யந்தன்னாலே என்கிறதற்கு மடியறுத்து என்கிறவிடத்திலேதானே யநயம். ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்தைப் பற்றவரு மஹங்காராதிகளை நிவ்ருத்திப்பிப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட விந்நிஷேத ஸுகத்தைப் பற்றவரும் அஹங்காராதிகளை நிவ்ருத்திப்பிப்பதெங்ஙனே யென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸாமர்த்யந் தன்னாலேயென்று வ்யபதேஶித்தது. அதாவது இந்த நிஷேதத்தினுடைய ஸ்வரூபமாத்ர ஸாமர்த்யத்தாலே தானே என்றபடி. இந்நிஷேதம் ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்திலஹங்காராதிகளை நிவ்ருத்திப்பிப்பதும் ஶப்தமர்யாதையா விஶேஷித்து நிஷேதிக்கிறத்தையிட்டன்றிக்கே ஜீவனுக்கு ஸ்வாபாவிகவ்யாபாரமாத்ரம் வாரகந்த்ரங்களடியாக ஸர்வதர்மேஷுஸாதநங்களை நிஷேதிக்கும்படியான விதுக்குள்ள ஸ்வரூபமாத்ர ஸாமர்த்யத்தையிட்டாகையால் இஸ்ஸாமர்த்யத்தாலே தானே ஸுகத்தைப் பற்றவருமஹங்காராதிகளும் நிவ்ருத்தங்களாமென்று கருத்து. இந்நிஷேதம்ஸுகத்திலஹங்காராதிகளை நிவ்ருத்திப்பிக்கைக்கிந்த ஸுமிங்குவஸ்யகமோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸூத்ரீயவுத்தமித்யாஹ—ஸித்த. ஸாத்யஸித்தமான உத்தரார்த்தமிந்தஸுகத்தை ச்சொல்லமாட்டாமையா லஸித்தமேத்யாஹ இந்த ஸுகம் பெருகிற உபாயில் இவன் உபேக்ஷையிருக்கையாலப்போதும் ௭௭ப்ராப்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார், (இப்போதிதி) உபேக்ஷோபாயில்லாவிட்டாலும் ஸாத்யமான ஸுகத்தைப்பற்ற உபேக்ஷோபாயில்லிந்த ஜ்ஞானம் வரலாமென்று கருத்து. ஸர்வம் ஸமர்ப்பணம் ஸமர்ப்பயாமென்றிப்படி தகுவித்தாயிருக்கிற விவனுக்கு இப்போதுதானிந்த ஜ்ஞானம் வரக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸுஜ்ஞானேதி) தகுவித்துக்கருக்கும் ஸுஜ்ஞாநம

ஸா-கா॥ மோக்ஷப்ரதிபந்தகமாகிய மோக்ஷஹேதுஸுஜ்ஞாநம் ஸதநாபேக்ஷாஸ்வாஸ்யந்த த்ருக்ஷமோக்ஷப்ரத்வ ப்ரதிபந்தக ஸ்வஸ்யாதீந ஸோபாதி ஸுவிரோதி நிவர்த்தகத்வாத் (இந்நிஷேதஸாமர்த்யந்தன்னாலே இதி) நஞர்த்தஸ்யா ஸ்வார்த்தவிவக்ஷித நிஷேத ஸாமர்த்யநேதர்த்தி த்து

ஜ௰॥ ந்யாயத்தாலேவரும் ஸ்வாபிமாந கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஸம்பந்தங்களான அஹங்கார மமகாரங்களையும் யதாயோக்யமாய் த்யாஜ்யமாகவும் ஹேயமாகவும் அடியறுத்து இப்படி ஸ்திரவ்யதிஷ்டித ஜ்ஞா

ஸா - நீ॥ வத்திலிப்படி ஸம்பவாக்காணுகையாலிங்குமப்படி வரக்கூடுமென்று கருத்து. (ஸ்வாபிமாந கர்த்ருத்வாதி) ஸ்வாபிமாநாஹங்கரிஷ்யாமீ' த்யேவமா திரூபாஹிதாநாஹங்காரா: மமஸ்வாபிமாநம் கர்த்ருத்வமித்யேவ மாதிரூபா ஹிதா மமகாரா இதி ஸ்வயமேவ வக்ஷ்யதி (யதாயோக்யமிதி) தேஹே அஹங்கார நிவ்ருத்திராயிகீ. தத ஆத்மவஸ்துவிஷய மமகார நிவ்ருத்தி ரத்யந்தமநுபயுக்தம் இதி யோஜநாயாம் ஹேயம் நசோபாதேயத்வ இதி யோஜநாயாம் த்யாஜ்யம். ஸவாஸநத்யாகம் (அடியறுத்து) விபரீத வாஸனைகளாகிற வேர்களோடே யறுத்து என்றபடி. அதாவது யிந்த அஹங்கார மமகாரங்கள் த்யாஜ்யத்வ ஹேயத்வங்களாகாதபடி யிவற்றின் வாஸனைகளையுங்கூட நசித்து என்கை. ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதிகளை திருமந்த்ரத்தில் அநுஸந்திக்கும்போது ஆநந்தநாராயணமான ஸவாஸநத்தாலே யநாதி வாஸனைகளை தலையெடுக்கத் தலையெடுக்க விபரீத வாஸனைகள் கழிந்துவருமென்று கருத்து. (இப்படியிஸ்த்யாதி) இப்படியென்றது இந்த அஹங்கார மமகாரங்களெல்லாம் த்யாஜ்ய ஹேயங்களாகாதே ஸவாஸனைகளோடே யறும்படி யென்கை. இங்கு ஜ்ஞாந ஸ்த்ரவ்யதிஷ்டிதத்வமாவது ஸந்தேஹவிபர்யயமில்லாமை. ஸ்திரத்வமாவது பாஹ்யகுத்ருஷ்டி விபர்யயமில்லாமை. ஸ்திரவ்யதிஷ்டிதஜ்ஞாநராயென் றிங்ஙனே யநுவதித்தது ஸ்திரவ்யதிஷ்டிதஜ்ஞாநமே யதிகாரிவிஶேஷணமாகையாலிப்படி ஸ்திரவ்யதிஷ்டிதமில்லாத ஜ்ஞாநமுடையவன் மோக்ஷோபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாதொழிந்தாலும் மத்தையிட்டு இங்கப்ரவ்ருத்தி வ்யாபார தோஷமில்லையென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. ஆனாலும் இந்த ஸ்திரவ்ய

ஸா - கா ॥ ஸ்வாபிமாந கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வ ஸம்பந்தோஹங்கார:-ஸ்வாதந்த்ர்ய கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஸம்பந்தோ மமகார இதி விவேக:(த்யாஜ்யமாகவும் ஹேயமாகவுமிதி) தேஹாத்மாபிமாந விஷயாஹங்கார மமகாரயோ: ஜ்ஞாநத்வாரா த்யாஜ்ய நிவ்ருத்தி: நசேதநவஸ்து மமகாரவிஷய ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வஸாதந த்ரவ்யாதிஷ்வாத்மீயத்வயோகாஸ் ஸ்வாமித்வப்ராந்திநிவ்ருத்தி:, தேவாதிவஸ்துவாயஸ்கு ஸ்வயம் ஸ்வதந்த்ரபோக்த்ருத்வ மா இதி த்ருஷ்டிநாஶோம ந உபாயவ்யாவரணாய ஸ்வப்ரயோஜநாய த்ராணவ்யாவரணாய தேதந்தரமோக்ஷத்வ போஹங்கார ஸ்வாதீநத்வமமகாரஸ்ய வர்ணபேதஹாநிவ்ருத்தி: ஶரீராதிகதேஹிவேத்யாநாதிதோஷா தந்நிவ்ருத்தி: உபயாஹாவே ஸ்வரூபநிவ்ருத்தி:-ஸ்வரக்ஷணாய ஸ்வவ்யாபா

௩௦|| நாயேஅற்பசாரங்களவைசுவைத்தகன்றொழிந்தேன், கண்டுகேட்டுற்று
மோந்துண்டுழலு மைங்கருவிகண்ட வின்பந்தெரிவரிய வளவில்லாச்சிற்றி

ஸா-டீ|| கீழ் தனுர நமும் அநுபவஹிவ பிதமன்றோ? இதுண்டாயிருக்கச்
செய்தேயும் க்ஷுத்ர பாரஷாயஸக்தியாலே மோக்ஷாபாயாநு
ஷ்டாநத்தி விழியாதாருமுண்டென்று கீழயிகாரத்தில்ச்
சொல்லவில்லையோவென்கிற ப: வெகையை வரிஹரியாநின்றுகொண்டுயி
ந்த ஜ்ஞாநம்போலே தோஷவஹுளாநுஸந்தாநாதி ஜநநவைராக்யாதி
காநமயிகாரி விசேஷணமென்றும் ராஜ்யாதிஸுவங்களும் ஸ்வர்க்காதி
போகங்களுமுத்க்ருஷ்டங்களாக ப்ரமாணஸித்தங்களாயிருந்தாலும் தோ
ஷவஹுளாதிகளை விசதமாகவநுஸந்தித்தார்க்கந்த க்ஷுத்ரபாரஷா
ஸங்கதிலாஸக்தியும் தீர்ந்துவிடுமாகையாலிந்த தோஷங்களொன்றுமன்றி
க்கே இதற்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கையாலே மோக்ஷஸுவத்திலாஸக்தியுண்டா
மென்றும் ஸப்ரமாணமாகவுபபாதிக்கிறார். (அல்பசாரங்களித்யாதியவ
தெளிவுடையாரென்றுயளவாலே) (அல்பசாரங்களவை) அஸாரங்களா
னவந்த விஷயங்களை (சுவைத்து) அநுபவித்து (அகன்றொழிந்தேன்) அவ
ற்றின் ரஸமில்லாமையிருக்கையாலவற்றைவிட்டொழிந்தேனென்றபடி. (கண்
டுகேட்டித்யாதி) (கண்டு) ரூபவஸ்துக்களையநுபவித்து (கேட்டு)
சப்தங்களையநுபவித்து (உற்று) ஸ்பர்சித்து ஸ்பர்சவஸ்துக்களையநு
பவித்தென்றபடி. (மோந்து) க்ராணம்பண்ணி கந்தங்களையநுபவி
த்தென்றபடி. (உண்டு) ரஸங்களையநுபவித்து, (உழலுமைங்கருவி)

ஸா-கா|| ரேநிரபேக்ஷக்ருதத்வநிரூபாயிக சேஷித்வ ஸ்வாமியோகேஷா
ஸாநயேநிரபேக்ஷ நசேராச்சாதிவ்யக்தி: ஸாவிதேஸ்கயே ஸ்வாயீநக
க்ருத்வமோக்ஷ ப்ரதிஸந்தாநஸ்ய ஸ்வாய க்ருத்வமோக்ஷ
ப்ரதிஸந்தாநஸ்யவாக்ஷாந்தாவிக நசேராச்சாதிவ்யக்திரநயெதயா
ச்சாதிவ்யக்திரிதிவேக: நபிஸகாப்ரபந்நேநவிதவிதநுபவஸ்ய த்ரா
ஜ்ஞாமுத்தம் தஸ்ய த்ராஜ்யேஷு காரணதாராகாங்க்ஷாயாம் கவிதநு
வேதோஷஷட்கவிவக்ஷயாப்ரயம் தோஷாணாம் அப்ராமாணிகத்வ
மாஹ - (அற்பசாரங்களித்யாதிநா) பரமேஷ்டிபராதிபாரஷாயக்ஷு
த்ரபாரஷாக்தோயுமோஷத்தாஸநஸத்வக்ஷுத்ரபார
ஷாயஹிஸா பரமேஷ்டிபாராவாதிஸாவஜாயத இதி
வ: - (அற்பசாரங்களவை) அஸாராஸாது விஷயாநித்யர்த்த: (சுவை
த்து) அநுபூய (அகன்றொழிந்தேன்) விஸ்ருஷ்டவாநி ஸதநக
ஷாமஸ்யா ஸ்வாஸ்ய தாதிதோஷஉக்த: (கண்டு) த்ருஷ்டா (கேட்டு) ச்ரு
த்வா (உற்று) ஸ்ப்ருஷ்டா (மோந்து) க்ராத்வா (உண்டு) புக்த்வா (உழலு

...ன்பம்'' "த்ருஷ்யந்தே ஸுகிநோ ..., ... ஸ்வல்ப காலம், ஸம்ஸாரம் ... ... வம் லோகஸித்தம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தம் | ... ... அநந்ய ப்ரயோஜநம் | ... ... ||
ஸ்ரீ ... ... | ... ...

வ்யா-ம்|| உழலுகிற பஞ்சேந்த்ரியங்கள் உழலுகையாவது ... ... ங்கள் வரச்செய்தேயுமவற்றையும் பட்டுக்கொண்டு பற்றினது விடாதே ப்ர வர்த்திக்கை. (கண்டவின்பம்) இந்த்ரியங்கள் கண்ட விஷயஸுகம் இந்த்ரியங்கள் ... ... களாகையாலும் தத்வங்களிலுள்ள ... ... த்தைக் காண மாட்டாமையாலுமவை காட்டின ஸுகம் ... மாயிருக்குமென்று கருத்து. (தெரிவரிய) தெரிகைக்குரிமையான பஞ்சேந்த்ரியங்களாலும் காட்டவொ ண்ணாத என்றபடி. (அளவில்லா) ... ஐந்த்ரியங்கள் காட்டின ஸு கம்போலே ... மல்லாத சிற்றின்பம் (பரிமித ஸுகம்) ... ... பரிமிதமான ... ஸுகமென்றபடி. (... ...) ... ... மன்றிக்கேயப ரிமிதமாயிருந்துள்ள ... ... மென்றபடி. இத் தால் ... ... சொல்லித்தாயிற்று. இதற் காகவே "... ..." என்கிற வாக்யத்தையுங்கூட விங்குதாஹரித்தது இவ்வளவால் ... ... ங்களுக்கு ... ... த்திற் கு ... சொல்லிற்று. ... ... தம். இங்கு "... ... ..." என்கிற வாக்யத்தை யுதாஹ ரித்தது. இந்த ... ..." என்கிற ஸ்லோகத்தை யிங்குதாஹரித்தது.

ஸா-கா|| மைங்கருவி) ... ... (க ண்டவின்பம்) ... ... (தெரிவரியவளவில்லாச்சிற் றின்பம்) ... ... (... ... ...) ... ...

உக்தம் வாக்யத்வயேநோ ப்ரக்ருதிஸம்பந்நாதேர் நாம், ஸர்வம் தேவேப்ரபந்நஸ்ய ஸர்வேஷ்வபி பாதகீ தஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோ நச்வராஸ்திர்மூர்க்திம், மாஜ்யேஷ்ட்ய ஸ்ரீமாந்ஸர்வேப்ரபந்நா ஸாதநத்வேந தஸ்ய| கும்பா நப்ரஸாதபாத ப்ரபந்நா நாப்ரதாயா:, ஸ்ரூயதேஸாக்ஷாத் தோஷாணாம் தி ஸ்மாப்ரதேந | ஸ தத்வே ஸ்மிநேத்யாதி ஸுமஹபாப்ரதா: ப்ரநீஷிண: || ப்ரஹ்மணஸ்பதநா தூ ஷ்யம் தஸ்மிந்தோஷ: பரம் பதம் | ஸாஸ்த்ரம் ஸநாதநம் ஜ்யோதி: பரம் ப்ரஹ்மேதி கத்யதே|| நதஸ்ய ஸூக்ஷ்மாந்யபி பாபாநி ஸர்வாஷ்யாஸ்திகா:||

ஸா-ரீ|| இந்த ஸமீத்யுக்தி தோஷாநுஸந்தாநம் ப்ரபந்நமாஹாத்ம்யம் வென்னுமிடம்ப்ரகாசநம் ஸமர்த்திதோஜ்ஞாபநார்த்தம் (தேவேப்ரியம்) தேவே ப்ரபந்நே தேவர்ஷ்யேந தேவேஸ்தாநேந தேவேப்யஸ்ய தஸ்ய ஸம்ப்ரதாயே தேஹ்யஸ்ய, தேவவிஸ்யேவதே: ஸ்வேதாநுபூதேச ப்ரமாணம் மாஜ்யேஷ்ட்யாதி ஸ்ருதி ஸ்மாஹா ப்ரமாணம் | (ஸ்ருதி) அநிருத்த (நாராயணா:) நாராயணாஸ்மாந் ஸ்ருதிம் அமேயாநாதி தோஷாஸமாதிஷ்டாந: (ஸ்ருதேநு) (தோஷா:) அல்லாஹாதி தோஷா: ப்ரதிபாதிமே பரஸ்யேத்துக்குஞ்சுட ஸிந்த தோஷங்கள் தஸ்யங்களென்கைக்காகவிதையிங்கேயுதாஹரித்தது "ஸ்ரூயதேஸாக்ஷாத்" தென்கிற வசநத்திற்கு ஸ்ம்ருதியாக "ப்ரஹ்மணஸ்பதநாத்" ரமென்கிற ச்லோகத்தையுமுதாஹரித்தது. அங்கு சொன்ன தோஷங்களெல்லாமந்த ப்ரஹ்மத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட லோகங்களுக் கொழியவதற்குமேற்பட்ட பரமபதத்துக்கில்லையென்று ஸம்ஜ்ஞிப்பிக் கைக்காக (ஸாஸ்த்ரம்) ரஜஸ்தமோஸ்ஸ்த்வாதிஷ்டாதோதோஷரஹிதம் ஸ்திரவா (ஜ்யோதி:) ஸ்வயம்ப்ரகாசம் (பரம்ப்ரஹ்ம) ப்ராப்யதேஜஸாத ப்ரஹ்மேதி(கத்யதே) பரதேதோஷப்ரதிபாதநமாஸ்ரிதம் கஷ்டநவிஷயாநுஷயவந்யாப பரமபதப்ராப்யோமாத்யேக ஸம் நாஸ்திஷயாநுஷம் ஸூக்ஷ்மாதிகாநத்விரோதஸ்ய ப்ரயத்நம் ஸ்வதி (நிர்மலா:) ஸீதோஷாஸ்ஹிஷ்ட: (ஸ்மரா:) ஸ்யாநவேஷ:

ஸா-கா|| நாமஸங்கேதேந ஸமவிபரீதாஹிதா நமஸ்தும் ஸ்ரூயதேஸாக்ஷாத் யாதிச்லோகே ஸாக்ஷாதிகா நத்விரோத ஸ்வகீயம் ப்ரநீஷிண: ரோமதீ த்ரோக்தே நஸ: ஸம்ஸ்ஸ்ரிதாத்மா ஸ்ருதிநீதா தஸ்மோர ப்ரநீஷிண: க்ஷேத்ர பாபாநாமநா: ஸாக்ஷாதிகா நத்விரோதயா தமோநிரஸீகா நத்: காரணாத்மயே. நநு அதேஷ தோஷதோஷ ஸ்வாவிஸேவவ்யூநிரோ ஸேவாஸ்யாமேதர்ஜ்ஜ ஸ்தநோப ஸஞ்சிதஸ்ய நிதேஹாஷஸம்ப்ராணமா ஷாஸ்மமவநாஸம்ப்ரவே பரமாவேஷாமாம்பஸம்யதி (ப்ரஹ்ம ணஸ்பதநாதூஷ்யம் தஸ்மிந்) பரமதிஸ்யஸ்ய ஸ்வாஹா: (ஸாஸ்த்ரம்) தேவதீ

உ0 || ஸம்ஹரோஹதகோ ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டாநஸ்ய நிஷ்பாதகாஃ || நிரஹங்கா
நிரஹங்காரா நிஷ்ப்ரபஞ்சா ஸம்யக்ஜ்ஞாநிநஃ | த்யாநயோக ரதாஃ ஶ்ரேஷ்ட
வக்தாரோ ஶாஸ்த்ரவித்யாவஃ | ஶ்ரேஷ்டாநி கார்யாணி விஶேஷாணி ஸமாஸ
யா | ஶ்ருத்யர்த்த விஷயா ராஜந் ப்ரஸந்நாஃ ஶோதகாஃ | ஸதேவமேவ நி
ரயாஸா தஸ்யா நஸ்ய பரமார்த்த" இத்யாதிவசனங்களாலே ஸகல ஸா
ஸ்திரங்களிலும் உக்தமான விஶேஷ ஸ்வபாவாத்மகமான விபரீதாஹங்கா
நத்துக்கு ஸ்வாபாவிகமான விரோதங்களாகிற வஞ்சிஷ்யாநுஸவ
தோஷஸமூகத்தையும் இவற்றில் யதாஸம்ஸவமுண்டான ஸ்வதந்த்ர
த்ராநுஸவதோஷங்களையும் இவ்வநுஸவங்களுக்குக் கெதிர்த்தட்டா
ன ஸமவநுஸவத்தின் வைலக்ஷண்யத்தையும் விஶதமாகவநுஸம்தி

ஸா-நீ || க்ருதாஃ) உக்ரோநாதி (ஸதேவமேவ நிரயாஸதி) இங்குவஸ்த்வம்
ஶோக்ஷயஶக்தியில் ப்ரகரணத்தில் பஞ்சஶ்மியாதி ஸ்யாநாதி தேவாநாஶ
ரார்த்தநா" மென்று யத்ஸமஹிதாவர்த்தஸமர்த்தியொகவாமாகையாலே
யர்த்த வசநங்களை யெடுக்கவேண்டியிருக்க வவற்றை யெடாதே ஶ்ரேஷ்டாணி
காஶ்யாராணி" யென்றந்த ஸ்யாவேதகவேஶபரமான விஶாக்யத்தை யெ
டுத்திங்கனே சேர்த்து பரமார்த்தஸ்யாநஸ்ய ஜிஶிக்ஷஸ்யாநாநாம் நியதத்வம்
சொல்ல ப்ரவ்ருத்தமான வந்த ப்ரகரணம் தத்ஸ்யாநத்திலுள்ள உக்த
ஷட்ப்ரதேஶங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்த நியதத்வப்ரவ்ருத்திவாதநபரமெ
ன்று காட்டுகைக்காக (ஆத்மஸமர்ப்பணம்) ஸோமதேஶாயாம காரணகதே
பராக்ரேப்ரணாயா ஸவ்யாக்ஷநாதிவஶமர்ப்பணம் (ஆத்மவிஶ்ரமம்) ஶ
த்ரூமயாஷ்ப்ரயாக்ஷநாதிவஸங்கல்பம் விபரீதாஹங்காநஃ ஸ்வாபாவிகா
திஸ்ஸ (யதாஸம்ஸவதி) வைகல்யஸோமஸ்ய) ஆதமஸமர்ப்பணம் ஆத்
மவிஶ்ரமம்ச நாஸ்தி கேஷாஞ்சித் வைகல்யஸ்யாநாதேவ ஶாஸ்த்ரஸம்ஸ
வ ஆத்மவோதகாநுகூல நாஸ்தி ஆத்ம ஷட்வம் (ஸமவஜ்ஞ) இங்கு ஸ
மவநுஸவத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது கல்யாணகஸ்யாநாதி விஶிஷ்ட

ஸா-கா || ஶ்ரீகவ்ருத்தஃ ஸநாதநஜிஜ்ஞாஸுப்ரவ்ருத்தஃ பரம்பரா
தேஶஸ்வாபாவிகாநுவிரோதஸ்வப்ரவ்ருத்தஃ நதத்ஸமஸமஸ்தம் தத்த்வாதி
நா, விபரீதாஹங்காநுஸவப்ரவ்ருத்தஃ நிரஹங்காநிரஹங்கார இத்யாதி
நாதமஸமர்ப்பணப்ரவ்ருத்தஃ (யதாஸம்ஸவமுண்டானேதி) [illegible]
கவிபரீதாஹங்காநுஸ்வாபாவிகாநு விரோதவாதோஷா
இதிஸாவஃ. ஸவம்ஸவேயாமேஶ்ரணவாராஷாயாஸாயநிவ்ரு
த்திவஸ்துப்ரவ்ருத்தியப்ரவ்ருத்தி ஸோமஸம ஶ்ரீஶ்ரீபாஷ்யாவதாரிகா
ப்ரகாரேணஸப்ரகாரவிஷயிதீஶஸ்வப்ரவ்ருத்திவாதகஶமஶ்ரீந்ராநுஸந்தா
நம்காநுஸந்திப்ரயாயேணாக்ஷம் (விஶதமாகவநுஸம்தித்துஇதி) நந

ஸாரத்து "ஸாரஸாரஜ்ஞோ ஜகத்ஸாரஜ்ஞோ ஸாரஸாரஜ்ஞ" என்கிற வைராக்ய
யையுடையராய், ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிராப்ரவீத் என்கிற

ஸா-நீ|| ஸம்ஸாரத்வேஷியம் விசதமாக அநுஸந்தித்து என்றது ஸ
ம்ஸாரமோக்ஷத்தில் விரக்தனாலே சொன்ன கணக்கிலே ஸர்வ
ஸாதநேஷுங்களிலே ஒன்றில் தாரதம்ய ஸாதநங்களாயுள்ள ப்ரகார
ங்களெல்லாம் தெளியும்படி அநுஸந்தானம் பண்ணியென்றபடி. (ஸா
ரஸாரஜ்ஞ) ஸாரஸாரக்ஞராவதொய்யாவது ஸகலம் ச்ரேஷ்டமேகமே
கமேவ தத்த்வம் ஸர்வேஷு | ஸமஸ்தஸ்தாநயோகமோக்ஷ ஸாதநம் கீர்த்தி
தம் || ப்ராப்தா" இத்யாதிகளில் சொன்னபடியே தத்த்வஹிதமமாவதி
களையிருக்கை. ஸாரஸாரஜ்ஞ விரக்தராவதொய்யாவது க்ஷேத்ராணி
மித்ராணி தநாநி நாத தாராஸ்ச புத்ராஸ்ச ஸஹோதராஸ்ச | ஸர்
வாதவர்ஜ்யம் பவந்தாம் அவசீக ஸர்வே பவ்ருதிகர்மரூபவே"
இத்யாதிகளில் சொன்ன வைராக்ய விசதமாக அநுஸந்தித்து ஸகலைஷ்ய
யுடையார் என்கிறவித்தாலே இவ்விசதமாநுஸந்தாநமில்லாதபோ தில்லை
ஷைய பிறவாதென்று விசிக்கையால் சிலர் ஸாராஸாரஜ்ஞம் பெற்
றிருந்தாலு மிவ்விசதாநுஸந்தாநமில்லாமையா லவர்களுக்கு ஸர்வ வி
யாவசிஷ்டி பிறவாமையால் ஹேதுவாதத்தில் ப்ரவ்ருத்தியில்லாதொ
ழிகிறது. ததாச அதிகாரநாப்ருவிஷ்டங்களான தத்த்வஜ்ஞாநமு மிவ்வை
ஷைய்யும் பெற்றவர்களுக்குவாய ப்ரவ்ருத்திநியமத்யாகமாயா விங்கு
கையவ்யவிசாரஷேஷமில்லையென்றதாயிற்று. இந்த தத்த்வஜ்ஞாநாதிகளு
டையவ னதிகாரியென்னப்போமோ? அதிகாரியாவான் தனக்கு தத்த்வ
மாக வொருவுபாயத்தை யவலம்பிக்குமவனன்றோ ஸ்ரீஸர்வக்ஷேத்ரக்கு பத்த்ய
ஜயஸ்யஸ்ய" இத்யாதிகளாலே ஸ்தத்வமொன்று மில்லையென்றன்
றோ சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிறது யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ப்ரவ்ரு
த்த்யாதி) ஸர்வஸ்க்ஷைப்பற்றவே வைஜயஸோ"மென்றும் "ஸோகம் சர
ணம் வ்ரஜ" என்றுமித்யாதிகளிலே ஸ்தத்வங்களாக சில யதங்களை வி
சேஷித்து விதிக்கையாலே இவனுக்கு ஸாஸநை ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி சொ
ல்லுமிடம் ப்ரவ்ருத்தியதங்களில் நின்றும் நிவ்ருத்தியை சொல்லுகிறதென்
றும் சில யதங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்க விதிக்கிறவிடம் நிவ்ருத்தியதங்களில்
ப்ரவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று மஸ்ரயங்கொள்ளவேண்டுகையா லிக்
சங்காவகாசமில்லையென்று கருத்து. ப்ரவ்ருத்தியதமென்றும் நிவ்ருத்தி
யதமென்றும் யதவிஷயம் ப்ரஸாணவிகமாகிலன்றோ யிப்படி வ்யு
த்பைஷ பண்ணலாவதென்று சங்கியாமைக்காக விங்கு ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணமி

ஸா-கா|| விதிவிதீ ஸூரதத்த்வஜ்ஞாநஸ்ய ஸர்வஸ்க்ஷாத்காரணஸந்தோஷவத்வத்தே

ஜய || வ்யாவ்ருத்தியஸ்தங்களினின்றும் நிவ்ருத்தராய் நிவ்ருத்திலக்ஷணம் யாதொன்று ஷிஸ்தராயணர் வ்யாவ்ருத்தராய்" என்கிற நிவ்ருத்தியஸ்தங்களிலே வ்யாவ்ருத்தரானவர்கள்

ஸா-நீ|| தந்நாதி வசநபம்ஸ்தா ஹரித்தது.(வ்யாவ்ருத்தி) ஜோக்ஷதர லக்ஷ ஸம்ஸாரநாய ஸ்ரீ மாக்ருதி ஸாஸக்ஷணம் யஸ்ய ஸ ததயோக்த ஃ தாதாஸ்ய தத் திவிஷயகஸ்ரஸ்வா ஸாயாரண காரயஸ்தம்பவம் யக்ஷம் காதம் கஜேநகியா வக உக்தவ்யாவ்ருத்திஹிஸாக்ருதிஸரீவ்யாவ்ருத்தி: ஸாலக்ஷணம் யஸ்யஸதயோ க்த: ஜோக்ஷாவயஸ்தம் கஜேநகியாவக. (நாராயணம்) வஷரிகாஸ்ர ஸ்வாஸ். இப்படி இவ்வளவால் தேவதாவா ஸரகாஸ்ய நிஷ்க்ஷ்வக்ஷம் லோகோத்தீர்ணவை ஸ்ஸதாய யோஸ்யக்ஷம் நிஷிஸநிவ்ருத்திக்ஷம் ஜேக்ஷம் கயாஸ்வ ஸர்வ ப்ராப்த்யவ ஸர்வ வக்ஷாயோஸ்யக்ஷம் உசேக்த ஷிஷ்ட ஜீவஸ்வரஸ்ரவயாமாத்ர நஸம்யாநேந ஸவயியா ஸம் காரகோர நிவ்ருத்திவய ஸ்ரவ்ருத்திஷ்ட ஜ்ஞானவக்ஷம் தொஷஸ்த காதிவிஸநா நஸம்யாநஸம்வாதி தவோரம்ராதாவிஸ்யவஸ்தம். வய க்காஸ்ககநிவ்ருத்திக்ஷம் நிவ்ருத்தியஜேஷா ஷ்வெமென்கிற விந்த வ ஸ்ஸதாவிஸேஷணவிஸிஷ்டன் உத்தக்ஷ்வான வயிகாரியென்று சொ ன்ன வித்தாலே இவ்விஸேஷங்களிலொன்று குறைந்தாலும் கயிகாரியல் லவென்று சொல்லித்தாயிற்று. இத்தாலிந்த ஸரீராதஸாவாதிஜ்ஞானமி ல்லாதிருக்கச் செய்தேயும் ஜோக்ஷநதஸவாயஜ்ஞாநமாத்ரவாநயி காரியென்று சிலரங்கீகரிக்கையாவிந்த ஸரீரா தஸாவாதிஜ்ஞானம் வ்ய திரேகவ்யஹிசரிதமன்றோவென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸங்கையும் வரி ஹ்ருதையாயிற்று. உதேசோத்தாதிஷ்ட விவக்ஷிதங்களான விந்த ஸரீரா தஸாவாதிகளுடைய ஜ்ஞானமில்லாதவன் தத்வித்தில்லாதிருக்க வகனை ய யிகாரியாக சிலரங்கீகரித்தவிடம் ஸாங்கேதமென்று கருத்து. வரஉ த்தவ்யதிரித்தஷ்டதாஸவிஸத்தாய் நிவ்ருத்தியஸ்தங்களில் வ்யாவ்ருத்திக்குமவன் கயிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ? அநாதிவாஸனையாலே வெள ஹிகாரஷிகவிஷயா நஸவங்கள் வெதனனுக்கு மனமாகவே தோன் றுநிற்க வவைகளிவனுக்குதொஷமாகத்தோற்றுமோ? தொஷமாக ஸாஸ்த ங்கள்தான் சொன்னாலுமது நெஞ்சில் படுமோ? ஆகையால் ஊவும் விய வொராஷ்யவைஷ்கம் நிவ்ருத்தியஸ்தங்களில் வ்யாவ்ருத்திப்பானொருவன் கி டைக்குமோ? இப்படி வ்யாவ்ருத்தியாதபோது வஷவசநிஷ்டம் வ்யஸம்பிக்கு மாகிலன்றோவந்த தொஷங்களை வருந்திபாகிலும் நெஞ்சில்ப்படுத்திக்கொ ண்டிப்படி வ்யாவ்ருத்திக்கவேண்டுவது வராவரங்களான தத்வங்களும் வஸ்ரஷாக்ஷங்களும் தெளிந்து உஜ்ஜாதாவா

ஸா-கா|| கஸ்யஹிஸ்தாவெஸ்ரவணஸதஷ்வி உக்தாநஸவெதஸரிஷ

ஜம்|| பூர்வாசார்யர்களான அதிகாரிகள். கீழ்ச்சொன்னபடியிலே பராவரங்
களான தத்வங்களும் சாஸ்த்ரார்த்தங்களுந் தெளிந்தாலுமிப்படி வைரா
க்யபூர்வகமாக பரமைகாந்த்யாநுஷ்டானத்தில் ப்ரவ
ருத்தியாகில் "யதீஷ்டம் ஸ்ருதம் | ஸர்வமப்யஸ்ய ஸாஸ்த்ராணி வி
திதாநி ரதிஷ்டிதாः | தத்வ தத்வமவிஜ்ஞாய ஸாஸ்த்ரஜ்ஞோ யஸ்ய ஸாஸ்த்ரம் ரதஸ்ய
சா" என்கிற ஸ்லோகத்தை யுமிழ்ந்து ஈஸாவாஸ்யாதி களவீநம் நசம்

ஸா-நீ || யிருக்கிறவிவனு க்குபாய ப்ரவ்ருத்த்யாவேதகமாய் வாரா
தொழியுமத்தனைபோக்கி வேறநிஷ்ட ப்ரஸக்திதானுண்டோ வென்னவரு
ளிச்செய்கிறார். (கீழ்ச்சொன்ன வித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னவென்றது. ப்ரயா
நவ்ருத்திதம் த்ராயிகாராதிகளில்சொன்ன வென்றபடி. அவ்விடங்களி
லே ஸமஸ்த நாமவவெசங்க்ய ரமேவமோக்ஷம் ஸர்வமப்ரவாக்யாதி
களாலே ஸவெர்க்கஸ்ரேஷ்டமென்னுமிதர ஸாஸ்த்ரார்த்தங்கள் ஸர்வ
பர்நாதிதவாதிகளாலே க்ஷுத்ரங்களென்றும் பலவிடங்களிலே சொல்
லித்திறே. இப்படி யென்றது இவ்வதிகாரத்தில் சொன்ன தோஷஸூக்ஷ
விஸதர்நாஸம்யாநாதி ப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. இங்கு நிவ்ருத்தியத
த்திலென்னவேண்டியிருக்க பரமைகாந்த்யநுஷ்டானமாய என்றிங்கனே
சொன்னது வொகத்தில் தத்வமாய ப்ரவ்ருத்த்யாவத்திலுண்டாகிற த
த்ஸமஹாநிபோலன்றிக்கே யிந்த ஸமுத்தையிழக்கை மஹாஹாநியெ
ன்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைககாக. பரமைகாந்த்யநுஷ்டானத்திலென்றிவ்வ
ளவேயமைந்திருக்க அதிகமாகவநுஷ்டானஸப்தம் ப்ரயோகித்தது சிலர்
சொல்லும் ஸிஜ்ஞாபாயஸ்வீகாரமாத்ரமமையாது. ஸாத்யோபாயஸ்வீ
காரமும் வேணுமென்கைக்காக (ஸ்ருதம்) ஸுத்ரமணம் (ஸ்ருதம்) ஸதாசா
ரம் (ஸ்ருதம்) ஸாஸ்த்ரஸ்ரவணஜந்யஜ்ஞாநம் (ஸர்வமப்யஸ்ய) ஸாஸ்த்ரங்களி
ல்லாதபோது ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநமெத்தனையுண்டாயிருந்தாலுமந்த ஜ்ஞாநமஸத்
ஸமென்கைக்காகவிங்கு தாத்பர்யமெடுத்தது(நாஸூயதீதி) (களவீநம்

ஸா-கா|| த்ராஸ(கீழ்ச்சொன்னேத்யாதி) தத்வஜ்ஞாநார்த்தமமர்மரேவாஸி
ஷ்டாதித்யாதிஷு ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஸதாசாரவரப்ராப்தி வஸ்து ஸாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞா
நஸ்ய வைராக்யாபரமைகாந்த்யமேவ ஸமீசீநம் காந்யா
ஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரயோஜநபர்யவஸாநாபாவப்ரஸங்காக்கதவதவைராக்
க்யம் பர்யவஸிதா| நாஸூயதீதி களவீநமித்யாதிநா வைராக்யமூலக
ஜ்ஞாநோபந்நாநிதத்யந்த யஸ்ய தத்தாஸ்த்ரவஸ்ய ஸாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞாநே ஸத்ய
விமர்ஸகநாமாய தத்வஸ்ய ஸாஸ்த்ராதிஷு ஸாஸ்த்ர ரவிஸாம்ஸாஸஹ
ஸமிஜ்ஞாதயா| நவ்யஸீதிவெவிசாரவி நாஸதவவவேத'ஜ்ஞத்வா ஸ்வ
காரேண ப்ரஸ்வரஸஸமாத்வமஹத்வாயஸ்த்ராஸ்வஸ்யதாத் ஜமேவா

ஶ்ரீ|| ஶாஸ்த்ராணாம் | ஸாந்த: பாதுர்பாவாநஸ்யம்பாஸ்த்ரம் யதேஷ்வர்த-
கம்'' என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரஜ்ஞம். ஆகையால் ஸ்வயங்கதே ஸ்வர்ணாஸ்ய-
ஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்யாநுஜ்ஞாநஸ்ய | வேதவாக்யத்தை ஸாரஸ்வதம் தாஸாநு வி
வரேணேவ'' என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ராநுஸாரமாக வேதவிஹிதமான ஸார

ஸ்வ -- நீ || ஶாஸ்த்ரவ்யாபாரஸ்ய ஶாந்தஸ்தித்வாதஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய நஶ
ரம் தத்ர வேதஸ்யாஸ்யாயஸ்ய தத்ர வேதயாஷ்டவர்ணகம் ஸ்வார்த்தம் த
த்வாநஸ்ய இதி வாக்யமேதேந யோஜநாதாஸ்ரஷ்டவ்யா. ஸாரஸார தத்வ-
ரூஷணங்களில் ஜ்ஞாநாயிகளுக்கு நிஷித்த நிவ்ருத்தியையும் விஹிதாநுஷ்டா
நங்களையும் நடத்திகொண்டுபோருகிறவன் நிவ்ருத்தி யத்நத்தில் ப்ரவ்ருத்தி
யில்லாத ஶாஸ்த்ரத்தையிட்டு ஶாஸ்த்ரஸ்ரவணமென்றது கூடுமோ, தன்னு
டைய ஶாஸ்த்ரத்துக்கநுஸாரமான க்ருத்யம் பண்ணுகையாலப்படி சொல்
லலாயென்றில் தன் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கநுஸாரமாகநடக்கவேணுமத்தனை
போக்கி ஶாஸ்த்ராநுஸாரமாகநடக்கவேணுமென்கைக்கு நியாமகமுண்
டோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியா நின்றுகொண்டாநுஷங்கிக
மான ப்ரயோஜநவிஶேஷத்தையுங்காட்டா நின்றுகொண்டு நிவ்ருத்தியு
த்யங்களிலவஶ்யம் ப்ரவ்ருத்திக்கவேணுமென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்
கிறார். (ஆகையாலித்யாதியால்) ஆகையாலென்றது இப்படி ப்ரவ்ருத்தி
யாதபோது ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸாமாந்யாநிஶ்சய ப்ரயோஜநஸ்யாவஸாநம்
ப்ரஸங்கிக்கையாலென்றபடி. இதற்குக்கர்மமவர்களென்கிறத்தோடே
யத்யய ப்ரவ்ருத்திரத்ராயிகவ்யாவார: வய:ப்ரஹ்ராதிகளுக்கு ப்ர
த்யக்ஷம் வேதவாக்யங்கள் மூன்றும் ஸாரஸ்வங்களாம்படியாவரித்துக்
கொண்டுதிரியக்கடவனென்கை. க்ஷநுஷ்டாநத்திலே ப்ரவ்ருத்திக்குமவர்க
ளென்றுதேசுமிக்குமவர்களென்றது க்ஷநுஷ்டாநப்ரவ்ருத்தே: ஸர்வத்ராவ

ஸா-கா || யேஷாவஸக்த்யாஜாதவேஸ்யஜ்ஞாநஸ்ய ஶ்ரீகூராணததாகா
ஸஶாக த்ரிவ்யஜ்ஞாநம் ஜாதஶித்ஜ்ஞேயஶித்ஸாவ: ஸுதேஹாத்ரவ
ஸாவேஶாஷ்டஸம்ஸ்துஸஶயநம் | ரதிஸ்த்ரஷதாரா ஸீவ்ரத்தஷயம்
ஶாஸ்த்ர''த்ரியஸ்யவேஸ்வரம்ஶ: ஸவம்வ ஸகஶஸாஸஸம்ஶ ஶமஶ் தஶ
ஶம்த்ராயநிஷ்டவாஸ்ஷ்டாத்வ்யஜேந ஸவேஷ்டாம ஶ்ரேஶஸ்த்ரா
யதாநுஸம்யாநெ ப்ரவ்ருத்தி:ஸம்ஹவதி (ஆகையாலிதி) வய:ப்ரஹ்ரா
திஷு வேத வாக்யத்ரய ஸார ஸ்வ ஸ்வஸ்ய ஶமயநம் த்ரஷ்டாஜா
யத்நம் யேநகேந ஹிதாநுஜ்ஞாயநகேநஶிஷ்டாஶிஷ: |
யத்ரகூவநஶாயிஸ்ய தத்தைவாப்ராஹ்மணம் விது: | ஸஸ்ஸம்ஸஹோ
யீர:ஸவயஸம்ஶவிஸர்வத:| ஸர்வஸ்த்தஹிதேயத்ஸஹதேவாப்ராஹ்மணம்
விது:| த்ருவம்திவேதரா: ப்ரணஶம் திதேவதாநஸ்யம் திரஸ்கா ஸ்யவயா

உ௰ || உபோஷ்ய ப்ராயணம் நத்திலேகாசிக்குமவர்கள் பதன்கரு மஞ்செய்யப்பிறருக்தா” ரென்கிறபடியே ககுருவான ஸமர்ப்பணம் விதி: ப்ர ணவம் தெய்வதா” ஐதிஹ்யங்களிற் சொல்லுமேற்றம் பெருவர்கள். * நின்ற புராணனடியிணையேந்து நெடும்பயனும் பொனறுதலே நிலைபென்றிடப்போ

ஸா-தீ || வெஸ்மைச்சொன்னவித்தால்நிவ்ருத்திய உங்களில் ப்ரவ்ருத்தரான வர்களென்று கீழ்ச்சொன்னதும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வாய ப்ரவ்ருத்தியன்றிக்கே த த்புருஷாய நமஸ்ஸ்வாத நாமவை ஸம்வஸ்வெஸ்மையச்சொன்னபடி யெ ன்றுஸூசிதமாகிறது. ஆகையாலேயிறே யிங்கு மோக்ஷோபாயமாவும் ப்ரயோமியாதே நிவ்ருத்திய உங்களிலென்று ஸாமாந்யமாய்ப்ரயோமி த்தது. தெய்வதாஞ்சங்களை சுநாசித்து ஸ்வமைகாந்தியாய்ப்போரு கிற விவன்திறத்தில் அந்த தெய்வதைகள் ஸஹாயம் பண்ண ப்ரஸக்தியே தென்று ஸங்கியாமைக்காக தன் கருமஞ்செய்ய என்கிற மொக்ஷத்தை யிங்கு சொன்னது யேற்றம்பெருவர்களின்றிப்படி நிதுஷ்ஷித்தவித்தா லே யிவ்விஷயிந்த ஸூத்தை யவேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் ஆநுஷ ங்கிகமாகத்தானே வருமென்று தெய்வதிகமாகிறது. இவ்வதிகாரத்தில் ப்ராயோநந்திரமேயமான ஸாமாஸிகஸ்வமையகத்தையும் ஸமவஸ்தமவ மெவக்ஷணத்தையும்பாட்டாலே ஸம்வாதியாநின்று கொண்டு யிந்த ஹேயகாதிகளை ஸ்வப்ரயாஸத்தால் சுநாஸம்யாநம்பண் ணுகிற சாத்ரம் காயஸ்காரமாகமாட்டாதென்று வ்யஞ்ஜிப்பியாநின்றுகொண்டு மோக்ஷோபாயாதிகாரியாகைக்கு ஸதாசாரயோகவதெய்ஸ தந்த்ர மார்கள் ப்ரயோஜநகாரணங்களென்கிறார். (நின்றபுராணனிகாதிடால்) (நின்ற) திருமாதுடன் நின்றவனுனை என்றபடி. கீழயிகார ஸம்ப்ரஹப் பாட்டில் திருமாதுடன் நின்ற புராணனேயே யென்றிருக்கையாலே அந்தா தியாகவிருக்கிறவிப்பாட்டிலே அப்படியதுஷங்கொள்ளுகையுசிதமிறே. (புராணன்) அநாதிஸர்வேஷனுடைய (அடியிணை யேந்தும்) ஸாரஞ்ஞத்தை யேந்து கையாகிற சுநந்யஸாதநத்தாலே நிரதிசயபோக்யங்களான திருவடிகளை ஸம்ஸாமஹித்து கைங்கர்யம்பண்ணுகிறதாகிற என்றபடி. (நெடும்பயனும்) உத்தராவதிய

ஸா-கா || ஸ்ர்யாரயம் | யக்ஷீகந்நாசவொக ஸமஸ்தாரவைகைஸரீஉசா ஷ்மாமைகதிவிப்ரஸ்யெஸமரி” ரிதிஷ்யு.க்யஜமிஷேஜ்வஸ்ரெநக ப்யொஜநாயஸ்காராக ராஸ்ஸ்ரவணஜநிதகஞ்ஞாநாக ஷாஸிமிஸமவக ரவாவரிவாகவதாமெநாமெஷ்டாசிதிநிண ஸ்வாமயெ ஸ்வாயுகமவயாஷ்ஷிதிஷ்யெப்ரஸ்ர்தூர்ஹ (நின்ற புராணனிதி) (நின்றபுராணன்) ரக்ஷணார்வஸரப்ரதீக்ஷயாஸ்தாநாதி

உ॥ ங்கும் பவக்கடலும் நன்றிது தீயதிதென்றுநவின்றவர் நல்லருளால் வெ
ன்று புலன்களை வீடிணைவேண்டும் பெருப்பயனே. (கசு)

ஸா-டீ॥ ன்றிக்கேயுத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்திப்பதான பரமபதாயுத்தையும் (பொன்றுதலே நிலையென்றிட) நசிக்கையே யிதற்கு ஸ்வாபாவிகமென்றுசொல்லும்படி (பொங்கும்பவக்கடலும்) பாயகமாம்படி அடிக்கடி அபிவ்ருத்தியாகிற ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தையும் (என்றிது) இதுநல்லது யிது கெடும்பயன் நல்லதென்றபடி, (தீயதிது) இது பொல்லாதது இந்தபவக்கடலே பொல்லாததென்றபடி (என்று நவின்றவர்) என்றிப்படி உபதேசித்தவாசார்யர்களுடைய (நல்லருளால்) நல்ல க்ருபையாலே இங்கு நன்மையாவது பரோஜீவநேகப்ரயோஜநகத்வம் (புலன்களை) இந்த்ரியங்களை (வென்று) ஜயித்து ஶப்தாதிவிஷயங்கள் நின்றும் நிவர்த்திப்பித்தென்றபடி, (பெருப்பயன்) மஹாபுருஷார்த்தமான (வீடிணை) வீட்டை மோக்ஷத்தை யென்றபடி. (வேண்டும்) அபேக்ஷிக்கும் பரமார்த்தவிவேகம்பெற்ற வேதநனிதி ஶேஷ:. இத்தனைகாலம் வாராத ஸம்ஸாரவைராக்யாதிகளும் அதற்கு மூலங்களான ஸதாசார்யஸம்பந்தாதிகளு மிப்போதொருவனுக்கு வரக்கூடுமோ? வருமாகில் எல்லாருக்குமப்படி வாராதொழிவானேனென்கிற ஶங்கையையும் ப்ரக்ருதிபரமதோஷங்களில் ஸம்ஶயித்து ஶ்ருத்வா ஶாஸ்த்ராதிதோஷமிருந்தாலும் ஸர்வேஶ்வரனிருக்கையாலே யத்தை யிட்டு யவைகளுக்குபாதேயத்வமும் வாராதோ? இத்யாதிஶங்கைகளையும் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு மோக்ஷாபாயிகாரியாகைக்கு ஸதாசார்ய ஸம்பந்தாதிகள் போலே யவைற்றுக்குங்கூட மூலமாய்யாத்ருச்சிகபாக்ய தாதிவிஶமான ஸமஸ்தஸம்பந்தவிஶேஷம் ப்ரயோஜநகாரணமென்கிறார்

ஸா-கா॥ பரமதுஷஸ்ய(அடியிணைஏந்தும்நெடும்பயனும்)பரஸ்வரூபஸ்வரூப ஶரணஸம்வாஸநாதேவம் நித்யம் ஸம்(பொன்றுதலேநிலையென்றிடப்பொ ங்கும்பவக்கடலும்)விநாஶ வநவஸ்வாபாவிகஜநியயோர்வ்யேதயாவியா காரஶீலஸம்ஸாரஸமுத்ரஸ்ய(நன்றிது) ஜதம்ஸஜீவநம்(தீயதிது)ஜதமோஸஜீ வநம் (என்று நவின்றவர் நல்லருளால்) ஜதீ்யோக்தவதாமாசார்யாணாம் நி ஹேதுகக்ருபயா (வென்றுபுலன்களை) ஜம்ஸ்த்ரியாணி விஷயேப்யோ நிவர்த்ய(வீடிணை)பரமபதம் (வேண்டும்பெரும்பயனே) அபிகாங்க்ஷிதநிர மயிகபரமபுருஷார்த்த ஜத்யயம் யதநர்க்யாணாம்ஸஹவேதஷு கஸ்திந்தேஷிஸ்யே । யதாமேவிஶாநாம் க்ஷீணாநாம் வேதிதவ்யம் பரமநாம் ஜந்மநாமநேகாநாம் ப்ரவத்யே। வாஸுதேவஸ் ர்விமிதிஸமஹாத்மாஸுதுர்லப:” ஜதீ்யுக்தப்ரகாரேண மோக்ஷைகஹேதுஸ்ய ஜன்மஸஹஸ்ரம் “தஸ்யாத் பாபேப்யோவிவேகாத்மாய தேதஶ்ரேயவேஷு

௩௭ || விஷய [illegible] ||

ஸா-ஸி || (விஷயேத்யாதியால்) [illegible]

[illegible] ... மாகையாலும் மலை கல்லி யெலிபிடிக்குமாப்போலே [illegible] ... கைகொள்ளக் கூடிய ... [illegible] ... மில்லையென்று கருத்து. [illegible]

[illegible] ... விஶேஷமில்லாமையாலே யெல்லோருக்குமித்தனை கால ஸம்ஸாரவைராக்யாதிகள் பிறவாதொழிந்தாலும் ஜந்மத்திலொருவனுக்கு ஒரு கர்மவிஶேஷத்தி லுத்பவம் ஸம்பாவிதமாகையாலவனுக்கு ஸம்ஸாரவைராக்யாதிகள் உண்டாகலாமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் உபாதானத்திலே [illegible] என்கிற ஶ்லோகத்திலே ப்ரபஞ்சிதம். இவ்வர்த்த மிங்கே [illegible] மாயிருந்தாலும் [illegible] யுமிங்குஞ் சொல்லவேண்டித்தத்தனையாகையால் [illegible] தோஷமில்லை என்று கண்டுகொள்வது. [illegible]

ஸா-கா || [illegible]

உபாதாநாதிகாரம் ஸமகதிஸமுத்கோத்ஸர்க ப்ராஹ்மணோத்ஸவம் தத்த்வம் ஸம்ருதி: ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபாதாநாதிகாரஸ்ஸப்தம: ||

ஸா-நீ || யம் ஸ்வர்க்காதிபல ப்ராப்திஷு ஸாதநாநுஷ்டான ஸம்ப்ரதிபத்தி பூர்வகமாக ஸமகதிஸ்ஸ்ரீஜகதீஸ்வர பக்ஷேஷ்வபவாதிஷு ப்ரயாஸபராஜேஷு உபாய: ஸமுத்கோத்ஸர்க ப்ராஹ்மண ஸத்த்வம் ஸம்ருதிதே வாஸ ஸமிதேதத்யய: ||
இதி ஸ்ரீரங்கநாதயதிவரணாரவிந்த ஸேவாரஸ்யாவதார்யஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாரார்த்தாதிந்யாம்
உபாதாநாதிகாரஸ் ஸப்தம: ||

ஸா-கா || யதுக்தம் "இத்யாதிகஸ்மாதவிசேஷஸ்தேஷாம் நிர்ணய: ஸத்ய விசேஷ்யாதித்யம் ||
இதி ஸாரஸாரஜகந்நாதகவே வேதாந்தவித்யாவிஸ்தாரஸமே
ஸங்குருவித்யாகமவ்யாக்யேதே: ஸ்ரீநிவாஸமஹாசார்ய:
ப்ரணீதே ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாசிகாயாம்
உபாதாநாதிகாரம் ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||
அத அதிகாரவிபாகாதிகாரம் ||

ஸா-நீ || ஸத்த்தில் தாரதம்யமில்லாமையாலே உபாதாநாபேக்ஷையாலே அதிகாரமேகமாகையால் மோக்ஷோபாயாதிகாரிகளில் ஸேதமி ல்லாதிருக்க நிவ்ருத்தியநங்களில் ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் உபாதாநக்களா னவதிகாரிகளென்றிப்படி இவ்வதிகாரிகளில் ஸேதமுண்டானதாக நி தேசித்தது கூடுமோ ? ஸக்தி ப்ரவ்ருத்தி ஸவிசேஷ தோஷாயஸேதத்தை யிட்டதிகாரிகளிருவராகையா லிப்படி நிதேசித்ததென்றி லப்போது

ஸா-தீ|| ஸத்வித்யா தஹரவித்யா அக்ஷரவித்யாதிகளும் விகல்பிதங்களாகையாலவ
ற்றையிட்டங்கு அதிகாரிபேதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலிருவரென்னக்கூடா
தொழியாதோ? அந்த விகல்பவைசித்ர்யமத்தனைபோக்கி வ்யவஸ்தித விகல்பமல்
லாமையாலேயங்கு அதிகாரிபேதமில்லாவிட்டாலுமிங்கு வ்யவஸ்தித விகல்ப
மாகையாலதிகாரிபேதமுண்டென்றிவ்வதிகாரிகள் பக்கல் வ்யவஸ்தாப
கமான ஆகாரபேதங்கிடையாமையாலிங்கு வ்யவஸ்தைதான் கூடுமோ?
இங்கு ஶக்தாஶக்தங்கள் வ்யவஸ்தாபகாகாரபேதங்களென்னிலப்போ
து ஸ்வாநுஷ்டேயப்ரபத்தியிலும் பக்தியிலுமாசார்யநிஷ்டையிலு
மிப்படி ஶக்தாஶக்தங்களையிட்டதிகாரிபேதம் ப்ரஸங்கிக்கையால
திகாரிகளிருவரென்னக்கூடாதொழியாதோ? கிஞ்ச இங்கஶக்தன் ப்ரபத்தி
க்கதிகாரி என்றது உபாஸநஸ்வரூபத்தில் ஶக்தியில்லாதவனையோ,
ஸாக்ஷாத்பரம்பரயா தத்ஸாதகங்களாகிற கர்மாதிகளிலும் ஶக்தியில்லாதவ
னையோ? நாத்ய:; உபாஸநஸ்வரூபத்தில் ஶக்தியில்லாதவனெல்லாம் ப்ர
பத்திக்கதிகாரியென்றால் கர்மயோகாத்யநுஷ்டாநாநுபபத்தியும் ப்ரஸங்கி
யாதோ? நத்விதீய:; பரம்பரயா உபாஸநஸாதகங்களில் ஶக்தியில்லா
தவனாக நியமிக்கப்போகாது; ஸ்வல்பத்திலே ஒருவன் ஸம்ஶயிப்பானே
எத்தனையேனும் ஶக்தியில்லாதார்க்கும் ஸாத்விகங்களாய் பரம்பர
யோபாஸநஸாதகங்களான நாமஸங்கீர்த்தந ஸ்மரணாதிகளிருக்கவி
ல்லையோ? இவ்வளவிலும் ஶக்தியில்லாதவனுக்கு ப்ரபத்தியிலே ஶக்தியுண்
டென்றத்தான் கூடுமோ? இனி ப்ராரப்தகர்மநிவ்ருத்திகாமன் ப்ரபத்திக்க
திகாரி மற்றவனுபாஸநத்துக்கதிகாரியென்று தான் வ்யவஸ்தை சொ
ல்லக்கூடுமோ? அப்போது ப்ரபன்னரெல்லாருக்கும் ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநோ
த்தரக்ஷணமேவ விநிபாதம் ப்ரஸங்கியாதோ? தேஹாந்தராரம்பகப்ரா
ரப்தாம்ஶநிவ்ருத்திகாமன் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்னிலப்போது ஸர்வ
ப்ராரப்தநிவ்ருத்திகாமனான உபாஸகனுக்கு ப்ரபத்த்யதிகாரமில்லையென்ற
தாகாதோ? கிஞ்ச ப்ரபத்தியைப்போலே ஸாத்விகத்யாகாநுஸந்தாநஸ்வாஸ்ரய
பராஸாதிகளும் மோக்ஷோபாயங்களாக "பஶவோ(?)நஷ்ட:(?)பக்ஷிவா" "ஸ்தோ
த்ரயோக்தியில்" த்யாதிகளிலே சொல்லியிருக்கையாலே பக்திப்ரபத்திநிஷ்

ஸா-ஸ்வா || ப்ரபத்த்யதிகாரே அதிதிஷ்ட்யாயா(?) ஶாஸ்த்ரதத்த்வ ஶ
க்தப்ரபன்னஸாதாரண கர்மக்ஷோபேக்ஷா(?) ஜ்ஞாநம் ப்ரபத்த்யவ
திகாராதாரம் வக்தும் அதிகாரம் விபஜதே | கிஞ்ச ப்ரபத்தியோபாஸ்யாதி
காரே ப்ரபத்த்யதிகாராதாரகஜ்ஞாநம் பக்திப்ரபத்த்யோ: ப்ர
யோஜநஸாதநஸாமாந்யாதிகாரிபேதவிஷயீகரணம்(?) ஶங்காநிராஸா
ர்த்தம் அதிகாரம் விபஜதே|| தத்ர பக்திப்ரபத்த்யோருபாயாதிகாரி

௩௰ || உக்தோக்தேஷு தாத்பர்யமாஹ உபாதிஷ்டாநிஷ்டே யதா வ்யவஸ்தாஸம்ஸித்யதி அதிகாரவிஶேஷேண விஷயாஷாம் | விகல்ப்ய தத்ராவ

ஸா-நீ || திருவரே உக்தோக்தங்களான அதிகாரிகளென்ற நிவசநவிரோதமன்றோவென்றிப்படிப் பிறக்கும் ஶங்காவகாஶத்தை அவிரோதமாய் நின்றுகொண்டு உக்தோக்தங்களான அதிகாரிகளில் சிலருக்கு ஶக்தியும் சிலருக்கு அஶக்தியுமென்றிப்படி வ்யவஸ்திதமாக வர்த்தமென்றிருவதும் ஶிக்ஷிக்கைக்காக அதிகாரத்தில அதிகாரிவிசாரத்தை ப்ரவர்த்திக்கக்கோரி இதினர்த்தத்தை ஸம்க்ஷேபிக்கிறார். (உக்தோக்தவசநதாத்பர்யாத்) (விஷயாணாம்) ப்ரபத்தி விதாயிகாரிணாம் (உக்தோக்தேஷு) மோக்ஷோபாயவிஷயேஷு தாத்பர்யமாஹ ... (தாத்பர்யமாஹ) ...

[illegible]

௨௰|| ஸ்ரீதிருமலவித்யாஸஷ்ட நயாநிய த்யாகெவேய்யாத்ரம் நியமித [illegible] ஸாவகாஷவதி || இப்படிவாரவேராஷாகேஷமாவாயங்களான நிவ்ருத்திய

ஸா-நீ|| [illegible] ஸ்ரீ [illegible] நவ்யவஸ்திதவி [illegible] ஸிதி ஸாவ:| ஷ்யாரப்தநிவ்ருத்திகாரக [illegible] ஸாவார [illegible] மேஷம் ஸம்ஸவித்தாலன்றே யிப்படி வ்யவஸ்தை ஸிஸிப்பது தகுவித்துக் களாய் [illegible] ஸம்யாநத்தாலே வெராக்யாதிஸாலிகளா ய் [illegible] க்களான வயிகாரிகளில் சிலருக்கு ப்ராரப்தநிவ்ருத்திகாரக முண்டாகைக்கும் சிலருக்கதில்லாதொழிகைக்கும் நியாமகமுண்டோவெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார். (நியத்யாஜத்யாதி) நியதிரத்ருஷ்டம் [illegible] ஷாம் தகுஜ்ஞாநவெராக்யாதி ஸஹ்ராவெவி உத்தாயிகாரமேஷாவ்யாஷ கெஷ்ஷா வெவிசேத்யு தத்தத்ருஷ்டமேவ நியாமகமிதிஸாவ:. [illegible] வாயாயிகாரியாக்கின விந்த வத்ருஷ்டகேமாக விச்சேதையையுண் டாக்காதே யிப்படி விவித்யமாகவுண்டாக்குவானேனென்று ஸங்கியாமைக் காக வெய்யாதெத்யாத்தி: (வெய்யாத்யம்) [illegible] ஸ்யாவ [illegible] நியாமகமேவ [illegible] ஸாவ:. இந்த வயிகாரிபேதத்தை விஸதரமாக வுபபாதி க்கக்கடவராய் முற்படவற்றை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார். (இப்படிஜ த்யாதியால்) நிவ்ருத்தியங்களில் ப்ரவ்ருத்தரான வயிகாரிகளிருவரி [illegible] நிவ்ருத்தியநிஷ்டாநாநஙகேந [illegible]

ஸா-கா|| [illegible] ஸ்ரீவத்ஸ [illegible] ப்ராரப்தம் [illegible] ப்ராணாக [illegible] நவ்யவஸ்திதவி [illegible] ஸாவதி [illegible] வெஷம் கயம் ஸ்யாதித்யத்ராஹ - (நியத்யாவெய்யாத்யிதி) ப்ர [illegible] வெஷ்யாரவகாயபவாக தத்தக [illegible] விகவ நியதிஸா வ: [illegible] ப்ரவ்ருத்திவாவெவ நிரீக்ஷிதம் [illegible] ப்ரவ்ருத்திவஜயொ [illegible] நியமாய விஸ்தரேணாவபாதய தி(இப்படிவாரத்யாதிநா) [illegible] நாமேஸ்யாயிகாரகா

௨௦|| உடுங்களிலேவ்யவ்ருத்தரான வயிகாரிகளிருவர். அவர்களாகிறார், கூஊரகவ்யவத்திநிஷ்டனும் ஸஊரகவ்யவத்திநிஷ்டனும் ||*|| ஸ்தம்த்ரம்மவ்யவதிஹ்ரம் வ்யவஹாவத்ர தாவஹோ | ஹவுஸாயநஹக்திஹ்ராம்ஹத்தாவவி

ஸா-நீ|| ராஷாதெஷுராவாயெத்ருக்தீஃ. நாஉஸம்கீதுநாதீநா உவகாரகெவி ஸாகூாசுஹவுஸாயநகூரவெராவாயகூா ஹாவாக கூத்ரவெவிஜ்யாக்திராவவஷ்ரதஉதி ஹாவஃ. நிவ்ருத்தியஉடுங்களி வித்ர்த்ஸாவெறாயிகாரிஸம்மதிவ்ராவநாயடுகூாசுஸாஹெர்தீதிஷ்ஷவ்ரம்-வாரஉவாராஷாதெஷுராவாயவ்யவ்ருத்தரென் றிப்படி விசேஷித்தவித்தால்த் தானிங்கு வெவிஜ்யங்கூடுமோ? அந்த வாரஉவாராஷாயெஷுராவாயங்களும் ஸஇஷ்ராஹெஉத்தாலே வைஹவியங்களன்றோ? விஷ்ராவ்க்திகள் வைஹக்களானாலும் கூநமதாவாஹாரஹெஉத்தையிட்டது கூடுமென்றிவிங்கப்படி யநமதாவாஹாராகாரஹெஉங்கிடைக்குமோ ? உஉகூகூாதிகளதிவ்யஸத்தங்களன்றோ? தத்திஷ்ராதிநிஷ்டகூஃநநமதமன்றோ ? ஆகையாலிங்கிருவரென்று விஹஜிக்கப்பட்டவர்களெவர்களென்ற வருளிச்செய்கிறார். (அவர்களித்ராதி) ஸஊரகவ்யவத்தியாவது ஜோக்ஷநிஷ்டியில் ஹக்தியொமத்தை ஊராமாகவுடைத்தான வ்வத்தி ஸஊரகவ்யவத்தி நிஷ்டகூமென்று மஊரகவ்யவத்தி நிஷ்டகூமென்றும் ஹமெகெகூவஷுராநமதிமான வவாஹாராகாரஹெஉங்கிடைக்கையாலிங்கு வெவிஜ்யஉவவுமென்று கருத்து. ஹக்திவ்யவதிகளயிகாரிஹெஷெந வ்வஸ்தங்களென்று ஸ்ராகத்திலே சொலலியிருக்கையாலே ஹக்தனுக்கு வ்வத்தியில்லாமையாலவனை வ்யவஹனாகச் சொல்லக்கூடுமோ? அப்போதுவ்யவஹனையும் ஹக்தனாகச்சொல்ல வ்யஸம்பியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்தத்ராதி) ஸ்தம்த்ரவ்யவத்ரம்மவ்யவத்திஹ்ராதித்ருஷுஃ (கூதத்ராதி) நிவ்ருத்தியஉராயிகாரிஷ்தருஷுஃ(தாவிதி) வாரஉவாராஷாயெஷுராவாயஹமதநிவ்ருத்தியஉவ்யவத்தாவித்ருயஷுஃ(ஹவுதி) ஹவுஹக்திஸாயநஹக்திஹ்ராதி

ஸா-கா|| ஹாவாதக்ஷயிகாரிணாமெஉகராஸ்ரம்ஹாந்ராஸஸ்ராஸ்த்தாயிகாரஷ்தாதஷயிகாரிணாம்வெகராஸ்ரம்கூதஸஊரகவ்யவத்திநிஷெஊரகவ்யவத்திநிஷ்டஷ்ஷுத்ருயிகாரிவெவிஜ்யம்யஜ்ரஉதிஹாவஃ நநஹக்திஷ்வ்யவத்திநிஷ்டஷ்ஷுதிவக்தவெஊயொரவிவ்யவதிநிஷ்டகூாக்தீஃ கூயதித்ருத்ரஹ - (ஸ்தம்த்ரம்மெதர்ாதி)யயாவ்யவஹெஷவிஹகூஃ ஹவுகெநாநயாக ஷக்தாநாம்கூம் வ்யகாரஸ" உத்ராதிஷ ஹக்தெகூநவ்வெஹஃ ஹவம் வ்யவஹதாவிஹக்திஸாயநகெநாயயாக வ்யவஹகெநவ்வஹாராயஜ்ரத உதிஹாவஃ கூதவஹவ்யத்ருஸீகரணம் தத்ரணாமதிரிதி" ஹாஷ்யகாராரணாம் உம்ஷ்ரியெஹ்ர உதிரூதிவ்ராவ்ரா

௨௦|| அதிகாரிகள ||*|| "ஜ்ஞாநம் ஸக்தியஸ்ஸூத்ரகம்" என்கிறபடியே அதி
காரம் ஶாஸ்த்ரார்த்தஸித்த்யர்த்யாதிகளும் ஸாத்யங்களான ஜ்ஞாந

ஸா-நீ|| த்ருதீய: (அதிகாரிகள) ப்ரமாணேநேதி ஶேஷ:. இவ்வதிகாரிகளி
ருவரும் அதிகாரஸம்பவம் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்த்யங்கப்ரபத்திகளை நிமித்தீகரித்து
ப்ரபந்நராகவும் அதிகாரஸம்பவம் ஸாங்கோபாஸநாங்கப்ரபத்திகளை நிமித்தீ
கரித்து பக்தராகவும் ப்ரமாணங்களால் காட்டப்பட்டார்களென்றபடி. அ
திகார ஸத்ருஶாதிகாரிக்கும் ஸாங்கஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியுண்டாயிருக்கையாலிவ
னையும் ப்ரபந்நனாகச் சொன்னதற்குத் தட்டில்லை ப்ரபத்த்யதிகாரிக்கும்
ஸாங்கப்ரபத்தி யுண்டாயிருக்கையா லிங்கொரு விரோதமில்லையென்று
கருத்து. ஆனாலும் த்வயதிகாரிவைவித்யஞ் சொன்னது கூடுமோ? உக்திநி
ஷ்டனாசார்யநிஷ்டனென்றும் மற்றுமிருவர் ஸம்ப்ரதாயஸித்தராயிருக்கை
யாலே யிங்கதிகாரிகள் நால்வரென்னவேண்டாவோ? உக்த்யாதிகளும் ப்ர
பத்திபேதங்களாகையா லங்கதிகாரிபேதமில்லை என்றில் ஸதாசார ப்ர
பத்தியும் ப்ரபத்திபேதமாகையா லங்குமதிகாரிபேதமில்லாதொழிய
ப்ரஸங்கியாதோ? ஸக்த்யஸக்திப்ரயுக்தமான வதிகாரிபேதமிங்கும் து
ல்யமன்றோ? ஸதாசாரப்ரபத்தியில் ஸாங்கபேதமுண்டாகையாலே யதிகா
ரிபேதமுண்டானாலு மிங்கிவையெல்லாம் ஸாத்யங்களாகையா லதி
காரிபேதமில்லையென்றில் ஸக்தாஸக்தாதிகாரநிஷ்டங்களான உபா
யங்களுக்கு ஸாதாரண்யமே யொழிய ஸாத்யங்கண்டதுண்
டோ? ஆகையால அதிகாரிவைவித்யமெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார்,
(ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி) (அதிகாரேதி) ஸக்த்யஸக்த்யாதிரூப அதிகாரா
நுஸாரமாக என்றபடி. (ஶாஸ்த்ரேதி) "ஸர்வோபநிஷதாம் ஸ்ரு
த்வாம்ஸத்வா வாதிந: | ஸர்வம் ஸக்த்யா ஜ்ஞாநம் வாயவ்யம் ஸாரஜ

ஸா-கா|| நஸவேஷாதிகாரிணாம் ஸமஸ்ப்ரஸாத நக்ஷேமாஸாரணா
மதேவாக்தி: நநு ஸக்தி: ப்ரபத்தி: உக்திநிஷ்டாசார்யநிஷ்டத்வயோ
ரசாபவிஷயத்வா மாம் ப்ரபந்நாதிகாராஸ உக்த்யாசார்யநிஷ்டயோரவ்யதி
காரிணோவிஷயத்ரநகாஷாதிகாரி விசேஷாக்ரநாதிதேதி ஸங்காயா
முக்த்யாசார்யநிஷ்டயோ: ப்ரபந்நவாஸநாவம் தஸஸ்யிதம் ததஸ
ஸ்யாவஸ்ய தஸ்ரமேகோபாயாஸநாவாயீநகாஷ்யாமுக்த்யாசார்யநி
ஷ்டயோ: ப்ரபத்த்யுஜ்ஜ்வலாஹ (ஜ்ஞாநம்ஸக்தியஶக்த்யாதிநா) ஶாஸ்த்ரஸாரம்
தயாமேயம் வாயவ்யாதிவ்யவேவ | வாரணம் ஶாஸ்த்ரஸம்பதிஸக்தஜ்ஞாநா
ந்யநாகாஸ" "ஸர்வோபநிஷதாம் ஸ்ருத்வா ஶ்ராவணம் ஸக்த்வா வாதிநா
ம் | ஸர்வம்ஸக்தநாஜ்ஞாநம் வாயவ்யம் ஸாரஜ்ஞஸூத்ரகம் | யத்வா ஸா
தவைஷம்யாதிவ்யக்தஜ்ஞாநதேஷ்யதே | வாரணம்சாவஸாரஸக்தா ஶா

அ|| பேதங்களானாற்போலே உக்த்யாசார்யநிஷ்டை யென்கிற இவையும் ப்ரபத்தியில் அவாந்தரபேதங்கள். இவற்றில் உக்தியாவது, ஜ்ஞாநகர்மாங்க

ஸா-தீ|| ஸூத்ரம்| யத்தாஸாதவைபவபேதேந த்விப்ரகாரோப்யஸௌ ந்யாஸோ ஸ்வநிஷ்டாதிபேதவா ரணம் சாஸ்மாகஸ்த்வதிநயம் விஷ்ணுஜிஜ்ஞாஸம்" (ஸ்நாநபேதங்களிதி) ஸ்நா நம் நாதகாயபாகஸ்யாபிம் மாதுஹஸ்தேவாதிதேதாவத்ரவார: (உக்தோத்ராதி) (அவாந்தரபேதம்) ப்ரகாரபேதம் அவாந்தரமான வாரணஸ்நானத்தோடே தத்தயி காராநுஷ்டாநம் ஸ்நாநஸ்நாநாதிகள் அவாந்தரபேதங்களாகிறாப்போ லே அவாந்தரப்ரபத்திக்கு அவாந்தரபேதங்களான ப்ரபத்திபேதங்களென்கை. ததாச இவை ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களேயாகிலும் ஹேதுபேதமில்லாமையா லிங்கு அதிகாரிபேதமில்லை. ஸ்வநிஷ்டாதிகப்ரபத்திகளில் ஹேதுபேத ம் வக்ஷ்யமாணமாகையாலங்குசொன்னவதிகாரிபேதவிசேஷம் கூடுமென்று க ருத்து. உக்திநிஷ்டையை ப்ரபத்தியின் அவாந்தரபேதமென்னக்கூடுமோ? உக்தி யாவது ஸ்வரூபாநுஷ்டாநபரமாகையாலே ஜ்ஞாநாத்மகமல்லாமையால் ப்ரபத்தியாகமாட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதியால்) (உனக்கேநாமித்யாதி) உனக்கே நாமாக வேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமெ ன்ற நுஸந்திக்கை யென்றபடி. ததாச உக்திநிஷ்டாயாக அபி ஸ்வநிஷ்டாவ ஜ்ஞாநரூபவ்யாபாராத்மகதா ப்ரபத்தித்வம் ஸ்தித இதி பாவ: | அ ப்போது யிதற்கு அவாந்தரப்ரபத்த்யபேக்ஷயா ப்ரகாரபேதமெங்ஙனே

ஸா-கா|| நயம் விஷ்ணுஜிஜ்ஞாஸம்| ஸ்நாநம் ப்ரபத்தம்ஸ்நாநம் ஸம்பூர்ணம் ஸம் திஸ்ரய" இதி ஸ்நாநபேதாநாம் ஸ்நாநத்வஸ்ய உக்த்யாசார்யநிஷ்டா யோரபி ப்ரபத்திஸம்பந்தே ப்ரபத்த்யங்க:- உக்த்யாசார்யநிஷ்டயோர்ப்ரபத்த்யபே ஸ்வரூபே ப்ரபத்திரூபே ப்ரபத்த்யாத்மஜ்ஞாநவ்யாபாரத்வாத் ப்ரபத்தித்வம் ப்ரய த்நேக்ஷ: ஸ்வரூபபேதமஸ்தி (இவற்றிலுக்தித்யாதிநா) ஜ்ஞாநகர்மாங்க ஜ்ஞாநமஸஹிதஸ்வரூபமிதி ஸாந்த்ரஸம்பந்தாவஸ்திதாகாரேண அ யப்ரதிபாத்யதயாச ஜ்ஞாநவைபவதர்ஶநம் ஹி ப்ரபத்திரநுஷ்டேயா த த்ரஸாநுஷ்டாநம்ச பூர்ணாதிகாரிணாமேவஸ்வாதந்த்ர்யாத் அநாதி காரிணாம் நச தேஷாம் ப்ரபத்திநு ஸாத்யநதிகாரத்வம் பலபூர்வ ப்ரபத்திம் ஸாஸ்த்ரஸ் இஹம் ப்ரபத்திஜ்ஞாநாம் பநஸம்பந்த தத்த் வரிவ பூர்வாதாத்ரம் | மூர்ணாயோஹிதேந்த்ர வாக்யேசஷாம் யாஸ்ச"த்ராதிநி விஶேஷாதேவ ப்ரபத்திஸாதநீத்வமாதா: பசநம் ப்ரபத்திஸ்வவே" இதி ஸாந்த்ராஸம்பந்தே ப்ரதாநப்ரபத்திஸ்வம் அநாயி காரிஷு விஶிஷ்டவிஷ்ணுகாநகாரு கதஸாநு ப்ரதிப்ரபத்த்யவாந்தரபேத ஸம்பந்தாக்த்யாசார்யநிஷ்டயோரேவாயாவிதி பாவ:|(ஜ்ஞாநகர்மாங்க ஜ்ஞாநங்களில்பேதமில்லாதாரிதி)வராவராணிஸ்ஸ்தாநிஸ்ஸாரு

ரம|| ஶாஸ்த்ரங்களில் வைஶத்யமில்லாதார் அவனையொழியப்போக்கற்று நிற்கிற ஆகிஞ்சந்யமும் ரக்ஷிக்குமென்கிற விஶ்வாஸமு முடை

ஸா-டீ|| யென்றுஶங்கியாமைக்காகவாநுக்ரமெத்யாதிநாஹ்ரமிதி:(வைஶத்யம்) ஸ்வஸ்மிந் தாவயோக்ய ஸ்வாகாரவிஶிஷ்டதயாப்ரகாஶமாநகம் ஶாஸ்த்ரங்களுமம்மியும் ப்ரபத்திவாக்யத்தில் ப்ரதிபாத்யங்களென்று ஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாதமாயிருந்தாலு மின்னவிடத்திலின்னது ப்ரதிபாத்யமென்கிறவிஶேஷமுமம்மா நாராயணப்ரகாரகங்களுப்ரத்யவாயகாரணங்களாதிவிஶேஷங்களுமறியாதாரென்றபடி. தயாச வைஶத்யரஹித ஜ்ஞாநவத்வங்க ளமிதற்கு ப்ரகாரஹேதுமென்றதாயிற்று. ஶாஸ்த்ரங்களில் வைஶத்யமில்லாதாருமிப்படி ப்ரபத்தியநுஷ்டிக்கலாமாகில் ஆகிஞ்சந்யாதியாதிகாரமும் விஶ்வாஸமுமில்லாதாருமிப்படியநுஷ்டிக்கலாமோவென்றுஶங்கியாமைக்காக அவனையொழிய வித்யாதிநாஹ்ரமிதி, இவாகிஞ்சந்யவாயிகாரமும் மஹாவிஶ்வாஸமில்லாதபோது ப்ரபத்திஸ்வரூபநிஷ்பத்தியே ஸம்பவியாமையா லவர்கள நுஷ்டிக்கக் கூடாதென்று கருத்து. ஶாஸ்த்ரங்களில் வைஶத்யமில்லாகில் விஶேஷநிஷ்டை ஸர்வப்ரபத்தியாகாதொழியாதோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக ஶரண்யமித்யாதிநாஹ்ரமிதி ஶரண்யவாக்யகாரண ப்ராப்திஶப்த ஸாதநம் வக்கணிகாவஶவதீ இவனுக்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் வைஶத்யமில்லாதொழிந்தாலு மவனிவாக்யத்தை ஸர்வப்ரபத்திம ஸமாக வறிந்து தன் வாக்யாநுஸந்தானத்தாலே யிவ்வாக்யார்த்தாரணவாக்க மிவனநுஷ்டித்த ஸமத்தை ஸர்வப்ரபத்தியாகவே கைக்கொ

ஸா-கா|| ணி ஹமவஸ்ம: ஸதத்ஸஹாநுஷ்டிதா ஜேகாயத்தித்வ நிஶ்சய: ஸஹஸ்தொஷம்ஸ்வேஷாம்ஹாவா நாஶிதி நிஶ்சயாசு|ஸதேவமஸ்ய மதேஷ ஹ்யநுஷ்டாம் ஸதாவஶேசு|ததேவ ப்ரதிக்ரமேம்வஸம தேஷ ஸமிவஜுயேஷி த்ரக்தாநுக்ரமேவமிஜ்ஞாநவ் வெதாவொதி த ஸமுஶரீரகாதி நிர்ணயஸாவெக்ஷாசு தஸ்ய ஸர்வஜாயி காமிஷ்வ ஸம்ஸவெலி தாத்பர்யவிஶத ஜ்ஞாநவதாவாயஜாஶ்ரயணம் ஸம்ஸவதீத்யர்: | விஶத ஜ்ஞாநவதாவாயஜாஶ்ரயணஸமவக்ஷதீர ஸொபாயாநுஷ்டாநாத்மவி ஸாமாந்யத: ஆநுக்ரமேவ்ஸம்க்ஷ ப்ர திக்ரமேவஜுநகாரமுண்ணொ ப்ரக வாரணாமேம்மாநம் மஹாவி ஶ்வாஸஸ்யவாவஶ்யகத்வாத.ஹ— (அவனையொழியேத்யாதிநா) அவனையொ ழியப்போக்கற்று நிற்கிற வயிகாரமும் தத்திரேசண மத்யூரா ஶமநத்தா லக்ஷணாயிகாரம்வெதர்யஜ். ஹமெதந மஹாயிகாரிணாம் ஷி ஆகிஞ்சந்யாவிவாயிகாரஸதநுஸம்யாநமஸகாரஜுண்ணமஶாவ ஶம்க்ஷதி (ரக்ஷிக்குமென்ற) ப்ரயநாரா ஆஶக்ய

உள்ளியராய்க்கொண்டு ஶரணாகதிய உபாயமான வாக்யார்த்தத்தாலே தாதிமார் சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லுவா ளுக்கு ஶரணம்புகும் ப்ரபந்நராகனே போலே யென்னுடைய ரக்ஷையுனக்கே பரமாக வேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்

ஸா- நீ|| ஏன்றுகையாலே வ்யக்தி நிஷ்டையும் உபாயத்வ வ்யக்தியாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. (ஆயையக்கி) உக்திநிஷ்டனுக்கு யாவையோவெதரா வெவ்யக்திநிஷ்டியுண்டாகாதென்று கருத்து. வாக்யத்தாலே யென்றது த்வயமாயாதல் சரமஶ்லோகமாயாதலுள்ள வாக்யத்தாலே யென்றபடி. "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்று தொடங்கி "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ" என்று ஶரணாகதியிலே தாமே யருளிச் செய்தாரிறே. இங்கு த்வயமென்றது மந்த்ரரத்னமான த்வயம் "ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தமாக விவக்ஷிக்கப்பட்ட வாக்யவிஶேஷங்களைச் சொன்னபடி. அநுஷ்டிக்கும் போதுஞ் ஶரணாகதி ஶக்தியும் தனக்கில்லாதிருக்க ஶரணாகதியினாலே யிது உபாயம் வ்யக்தியாமென்று விஶ்வஸித்து ஶரணமாகப் பற்றி அநுஷ்டிப்பது லோகத்தில் கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்காக தாதிமார் ஸ்தநந்தயர் (தாதிமார்) யாதிகள். இந்த வாக்யார்த்தத்தைக்கொண்டிந்த ரக்ஷார்த்தத்துக்கு உபாயத்வ வ்யக்திக்குப்போலே நியதமான நம்பிக்கை யுண்டென்னக்கூடுமோ? லோகத்திலே ராஜாக்களுக்கு பரிஜனங்களாயிருக்கிற ராஜகுமாரர்களாய் விரஹவ்யஸனக்ருபையாயிருப்பார் திறத்தில் ஶக்தியுமிங்கனல்லாதார் திறத்தில நாகரூபம் கண்டதில்லையோ? ஸம்ஸாரிகளுக்கெல்லாம் ஶரண ஸம்பந்தங்களில் வைஶிஷ்ட்யங்களாலே அநுஷ்டிக்கப்படுமென்றே

ஸா- கா|| ஸம்ரக்ஷிக்குமென்கிற விஶ்வாஸமுமிதி உபாயமாக ஸம்ஶயமில்லாதாரிதி ஸாதநாநுஷ்டானம் ஸம்பந்தமாக ஸ்வீகரிக்கும் ஸாதநாந்தரங்களை ப்ரபத்தியினால் ப்ரபந்நர் விஶேஷஜ்ஞர் ஸ்வதந்த்ரராயிருக்கிற ப்ரதிபத்தி ஸம்பந்தமாக ஸ்வீகாரமாத்ரம் ஶரணாகதியென்னபடி. (ஶரணாகதியேதி) (தாதிமார்சொன்னபாசுரத்தை) யாதிகளானவ வாக்யம் உக்தார்த்த விஶிஷ்டாதிகாரி ஸ்ரீபத்தாம் ஶ்ரீவைஷ்ணவாசார்யர்களுடைய ஸாதநாந்தரஸ்வரூப அநுஷ்டானம் ஆகாதென்றும் ப்ரதிஷ்டை ஸாங்கோபாங்கமாக ஶரணாகதியானது ப்ரபத்திகாலத்திலே ப்ரதிபந்நாதிகாரிகள் அநுஷ்டானத்திலே அமைந்தேன்.

ருசியைப் பிறப்பித்தாலன்றி உபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தி ஸம்பவியாதாப்போலே ஸுக்ருதாதிகளால் வரும் ருசியும் அதிகாரியாய் "கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந் தரு" மென்னும்படி யிருக்கிற பரிபூர்ணனான பரமோதாரவிஷயத்தில்

ஸா-ஸீ॥ஸம்பந்நதையாகிறது ஸுக்ருதங்களாவதென்னவருளிச்செய்கிறார். (பாஹ்யமான ஸுக்ருதங்களில் ஸாத்யமாய்த் தெரிந்த ஸுக்ருத விசேஷங்கள் ஒன்றுமே ஸுக்ருதமில்லை; ஸம்பந்நதையாகிறது ஈச்வரனுடைய நிரபேக்ஷமான க்ருபையேயாகையால் அதுக்கு விஷயமான ஸகல வஸ்துக்களும் தத்ஸம்பந்நதையில் குறைவில்லையென்று கருத்து. லோகத்தில் ஸுக்ருதமில்லாத மனிதனும் ஸாத்ய ஸாதநங்களை அநுஷ்டிக்கக் காண்கையாலங்குதான் ஸம்பந்நதையென்று ஒருபடியாகச் சொல்லுகிறார். "கொள்ளக்குறைவிலன்" என்று பரிபூர்ணத்வத்தைச் சொல்லி, "வேண்டிற்றெல்லாந்தரு" மென்று ஔதார்யத்தைச் சொல்லுகையாலே பரிபூர்ணனான பரமோதாரவிஷயத்திலே என்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்தவித்தால் லோகத்திலும் க்ஷுத்ரரும் அல்பருமான ராஜாக்களை ஆச்ரயித்த சிலரை அநாதரிக்கக் கண்டாலும் பரிபூர்ண பரமோதாரரான ராஜாக்களப்படியில்லாமையாலிங்கும் ஸம்பந்நதைக்கு தட்டில்லையென்றுகருத்து. அதிகாரியாயிருப்பானுக்கு உபாயமநுஷ்டித்தால் ஸர்வேச்வரன் பரிபூர்ணனும் பரமோதாரனுமாயிருக்கச் செய்தேயு மநாதரிக்குமாப்போலே யிவன் திறத்திலுமநாதரிக்குமாகில்

ஸா-கா॥[illegible] (பாஹ்யமான ஸுக்ருதங்களால்) [illegible] விசேஷமான ஸம்பந்நதாவிசேஷம் [illegible] ஸம்பந்நதாவிசேஷ ஸம்ருத்தி [illegible] ஸம்பந்நதா [illegible] (கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும்) [illegible] | [illegible] | [illegible]

ஸம்ப்ரவ்ருத்திக்கும் ஸம்பாவநாவகாசமுண்டு. அறிவிலிகளர் யிவ்வ்ருத்திமாத்ரமே பற்றாசானவர்கள் திறத்தில் "யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம்" என்று சொல்லுகிறபடியே யிவ்வ்ருத்திமாத்ரமுமுண்டாறுக்கமாட்டாது ஸார

ஸா-நீ ॥ ஸம்பாவநாவகாசங்கூடாதொழியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அறிவிலியித்யாதி) அறிவிலிகள் அறிவில்லாதவர்கள். ஜ்ஞாநதரித்ரரென்றபடி (பற்றாசு) அவலம்பநம் திறத்திலென்கிறதற்கு உண்டாறுக்கமாட்டாதென்கிறத்தோடேயந்வயம் (உண்டு) ஸம்பாதித்து (அறுக்கமாட்டாது) ஜீவிப்பித்துக்கொள்ளமாட்டாது. ஆசார்யநமாக ஸ்வீகாரத்தில் ஜ்ஞாநவைசத்யமாகிற யோக்யதையில்லாமையைப் பார்த்து ஸஹ்யம் கொடாதேயிருக்கமாட்டாதென்றபடி. உபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியிருந்தவன் மனனத்தை யபேக்ஷித்தால் ஸ்வயமேயறு காதொழிந்தாலும் ஜ்ஞாநதரித்ரனு யிவ்வ்ருத்திமாத்ரமொழிய மத்யஸ்தமில்லாதவன் ஸாரண்யனுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதமாகையாலிவன் திறத்தி லிவ்வ்ருத்திமாத்ரமும் ஸம்பாவநாஸ்பதமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி ந்யாயத்தைக்கொண்டு நிரூபிக்கிற மாத்ரமன்றிக்கே யிவ்விஷயத்தில் ஸாரண்யாதிப்ராயம் கண்டோக்தியுண்டென்கைக்காக "யேநகேநாபீ"த்யாதி மஹாவாக்யத்தை யுதாஹரித்தது (யேநகேநாபீதி) ஆதரவோடாதல் அநாதரவோடாதல். ஸம்பூர்ணமாயிருந்து சொல்லுதல் ஏகதேசமாயிருந்து சொல்லுதல் அம்சாம்சிகளில் விசேஷஜ்ஞாநமுண்டாதல் ஸாமாந்யஜ்ஞாநமுண்டாதலென்றபடி. யேநகேநாபி என்றது ஆதர அநாதரவாசிப்ரகாரமாத்ரபரமாகலாகாதோ? ஸாமாந்யஜ்ஞாநபூர்வகமான வ்ருத்திப்ரகாரத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறதென்கைக்கு நியா

ஸா-கா ॥ ஆஹ-(அறிவிலிகளாயிதி) "நேஹாபிக்ரமநாசோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே । ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத்" இதி ப்ரத்யவாயாபாவஸ்ய ஸ்வல்பாநுஷ்டாநஸ்யாபி பலவத்த்வஸ்ய ச ஸாமாந்யதோபி ஸ்மரணாத் ஸர்வேஷாம் । யதோக்தம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரை: "ஸாமாந்யஸாஸ்த்ரம் ஸாமாந்யே ப்ரவர்த்தமாநம் ஸர்வத்ர ப்ரவ்ருத்திமர்ஹதி" விசேஷஸாஸ்த்ரவிஷயே ஸாமாந்ய ஸங்கோசஸ்யாபி பரித்யாகாத் ஸாமாந்யஸ்ய ஸாமர்த்ய ப்ரதிபத்திர் ஜாயதே (அறிவிலிகளாயிவ்வ்ருத்திமாத்ரம் பெற்றாசானவர்கள் திறத்தில்) ஜ்ஞாநவிசேஷஸம்பந்நேஷு ஸத்ஸு தத்ப்ரதிபாதநவைஷம்யே விஷயே (உண்டாறுக்கமாட்டாது) "வைஷம்யநைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் ததா ஹி தர்சயதி" இதி ந்யாயேந ப்ரகாரேண ஜாயமாநம் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய "யேநகேநாபி"த்யாதி

ஷ்ணுர்ன் கஶ்சிதே. இவ்வர்த்தத்தை "பாவீயஸோபி ஶரணாகதி ஶப்தர்ஜ:" என்றும் "ஶரணவரணவாகியம்போதிதா ப்ரபத்திர்த்தா ப்ரதீ ப்ரஷிதா" என்றும் "ப்ரபத்திமாத்ரேண நிர்வர்த்தகம் வ்ரணே" என்று மஹர்ஷிகள் பேசினார்கள். இவ்வுக்திரத்ர நிஷ்டையுடையவர் மாவா

ஸா-டீ|| தகமுண்டோ? உக்திமாத்ரம் ஸாவிநாஶகமென்கைக்கு கடந்ந ஶாஸ்த்ரமாயொருவஶ்யாயமுண்டாகிலன்றோ? பிதிப்படியாகலாவதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) பாவீயஸோபீதி (ஶரணாக திஶப்தை:) ஶரணாகதி ப்ரதிபாதகம் வாக்யம் "ஶேஷாபேக்ஷணம் ஸத்த வோபி தீஶ்வரஸ்ய" என்றுக்தமாவதம் (ஶரணவரணேதி) (ஶரணவரணவாக்) ஶரணவரணப்ரதிபாதகவாக்யம் "ஷட்விதயோஜநயுதாஸ்ய ஹோமாதர்தவஸ்த்ரகை: ப்ராணிதி" என்றுக்தமாம் (ப்ரபத்திமாத்ரேதி) ப்ரபத்திப்ரதிபாதகவாக்யேநக்த்யம். "ததாஸ்யம் ஸாம்ப த்ஸங்கிர்தம் ப்ரஷ்" இதி பாடவைபாதக நிர்ணீத ஸ்வம் உத்தராவயியன்றிக் கே ஸர்வாநுஷ்டிக்கைக்கென்றபடி. வ்யாபாராந்தர நிரபேக்ஷமாக விமுக்திரத்ரம் ஸாவநாஶகமென்னக்கூடுமோ? "தவமோஹ" மென்கிற ஶ்லோகத்திலே யிவ்வுக்திக்கு ஸஹகாரிகளாக யாதிக்க ப்ரவ்யமாகவொரு வ்யாபாரந்தோற்றுகிறதில்லையோ? இங்கனன்றாகில் அந்த ஶ்லோகத்திலேயொருவனுக்கிரண்டு வ்யாபாரம் வேண்டினதாகச்சொல்லுவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுக்திநிஷ்டனுடையமித்யாதி) ஶ்லோகத்ரயத்யஜந ப்ரக்ஷதிகங்களையெல்லாம் ஶிக்ஷிக்கவந்தவரி

ஸா-கா||வேஷவாதக ஶங்காநிராஸார்த்தம் ஶ்லோகாயஸ்ய ஸம் ப்ரதாயமும்பாதக ஷஶிபூயதி (இவ்வர்த்தத்தையிதி) நநு ஸஹவாதியம் அயாவைஶரணவரணவாக் உயோதிதாஸாவிபீபாலிப்ர கநஸவதிதி பயிதவநீயதா யதி ஸகேதக: ப்ராணிதீத்யுக்த்யா ப்ரபத்திமாத்ரேவ"தித்யஶரண ஶரணாகதிஶப்தஸாஜி ஜ-த்ய த்ரஶப்தஶப்தைந ஶரணாகதித்வம்த்ராயத்ரஜ்ஞாநாமாவே ப்ராரணார்த்தஸ்ய ரக்ஷவாய நகவ ப்ரத்யேக நக ஸாநத்யாஸாக்ஷவெத்ரத்ராஹ (இவ்வுக்திரத்ரத்யாதி) பாவீயஸோபி" த்யாதிஶ்லோகஸ்ய ஸ்ரீவத்ஸாங்கஶ்ரவாயெகஸ்ய கவஹாநதஸகவர ஹவ்யமேவ ஸ்ரீவாராஹமேவந்த்ராவாயதிஷ்டை உக்தாராமஹவம் க-வித ஹாந்யாஸாவைபக்வாக்கை: ஸ்ரீவத்ஸாங்கஶ்ரணாவி ஸாநேரஜ்ஞாந ஷேபிஷ்டை ஹாந்யாஸாவைகா விவக்ஷிதத்திஹாவ: | நநு "தவமோஹ" இதி வசநே உக்த்யாயநிஷ்டயோஸஹவஸ்த்யஸாய ஶ்ரேய ப்ரதீயதே தத் கயம் ப்ரதேர்யகம் ஸாயநக்ஷவித்யத்ராஹ (இ

…ஸ்ருதிஷு னுடையவும் நிலைகளிரண்டையும் [illegible] ஸ்ரணதி [illegible] [illegible] என்று சேர்த்தருளிச்செய்தார்கள். இதில்மிகுதி காட்டுகிற வசிஷ்டத்தாலே யோரோன்றேயமையுமென்று

ஸா-நீ॥ரண்டதிகாரிகளுடைய நிலைகளை ஹ்ருதயமாவவாய்ந்மொருபுஸ்தாக த்திலேசேர்த்தருளிச்செய்தத்தனைப்போக் கியோரதிகாரிக்கிரண்டுவ்யா பாரம் வேண்டினதாகச்சொன்னபடியன்றென்று கருத்து. ஸக்தவ்யமான வசிஷ்டத்தாலேயோரதிகாரிக்கேயிரண்டும் வேணுமென்று தோற்றவில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதி) இதில் இந்தநிலைகளிரண்டில் (மிகுதி யித்யாதி) தன்னஷ்டசஸிஜியல் தனக்கினிபோரு

ஸா-கா॥இதில்மிகுதிகாட்டுகிறேதி) [illegible]

[illegible]

ஸாகா॥ த்யாதி விரோயாத்வுகுமாம்ஶிஹாவெதவஹெ-த்வயஸ்யொமொக்ஷொகும்ஶி
கெப ந வம்-தம்யெ ஜ்ஞா நவ்யதிரிக்தகாதெவ (நாநா)ப்வம்பா'' ஜத்யாதிவி
ரொபவ்யமாநாஸ் ஸாஸொ நஜ்ஞா நஸ்யாம்ஶிகெப தஸ்யவிகலகாஸக்த
உக்தெய -யாவஸ்தித ஹார நாஸா ந-ஷே ்வ நஹா ரொவ ஸாய நகவார
கெப ந (ஸுர் நம் ஸவ்த்வியு'' திக்யாதிகம் வ்யாவ்யெதி திவெஞ (க்யாதம்
ஶ்ரீதேவொத்தீவ ப்ராகெக்யாதிதீய'' ஜத்யாரபெ்யெக்தநம் த்ரு ஸூ வ்யவத்தி:
வ:ஸெ்வா நா ராபணெ்வ்யாகெ்த்ர நாதிவிஜோ நூராத்த''ஜத்யா-க்ஷாயம் ஸ
க்ருத்-த்வாரஸ்வ ஸாரவிமொவ நம்ஹவதீ'' திமயொகெ்ஷெ்ப்ராக்ஷஸாய நக
ஶ்ரவணாஸ் (தஸ்ாஸ் ஸகத்ஸக்ருதெ்மெநவகப்ணாயெ நதா நவ:॥ ஸ
க்ருஸஜவெ்த ந தெ்த்ரண க்ருதக்ருத்ஸ்-வீஹவெஸ॥ தகஸ்வ்ய ஶஹிகப
தநத்ரம் உயாத்ரஷ்ரூதமயாஷ்யஸ்'' தி வ்யபெ்தா நதெ்ர (வித்யெதயெ
ந தஸகப்ருதஸொதெ்ரண கப்ணா॥ தாஸொவ்யூதி நாஸ கஸ்த''திதி ஹ
ரநாவஸவ்ய பொரக்ஷஸாய நகத்-க்ஷா (ஸகத்ஸஜவெ்த ந தெ்த்ரண க்ரு
தக்ருத்ஸ் ்வீஹவெ'' திதி தஸ்யாஶ்ர-தெ்தர-வஸ்யம்ஹி-தகாஸ் க
விஜ்ஞாதாயப்தகஸ்ய தத்ரூீரயத: வாரம்॥ ம-வப்யீநஸ்ய கஸ்ய
வி வ்யவத்திவப்ராவிகீஹவெ''ஷ்த்யாதி வ்யதோணாஸ் (தத்ராவ்யிஜ-க்தீவீ
ஜதி'' தி ஶெ்வாகவ்யாவ்யாயா ஸாஸொ நஜ்ஞா நவ-வப்கஸாரஹித கெவஞ
அவவ நஸொத்ரஸ்ய ஸாக்ஷாஸஸாய நக வ்யதிகெ்ஷவபாரகெபநாவ்ய
வவஞகாஸ உக்தெவப்ஸ-த: வ்யாநஹெத ஸாஸொநஜ்ஞா நவ-வப்க
காஶ்ரயணெ ந காரணத்ரூஹெதத்த நத்ரெ்த்ராவ்யாரணவிஶிஷ்டவ
ணப்ராயிகாரிக்ருத ஹாநாஸவெ்வ ஜ்ஞா நஸொதெ்ராவாயவாதி ஶ்ரு
திவிரொயாஹாவாஸ(யொவ்யஹாணம் ஶ்ரீஜனார்த்தனஸ்ஸாதிநு ஶ்ரீஜனார்த
யணவாரணா''விக்யாதீநாம் தத்ரதத்ர வ்யவத்திகாரணெ வதிதாநாம்வ்ய
காரணாஸ வ்யவத்த்யாமகாவமஸொஸஜீவாஹய-ப்ராதியொவாஸ்ய ஹமவத-
வாவாநாரவெதஹாராதி வித்யாவ்யதிரெகெண வாஸொத்தஶரீரதயா
ஸ்வரூபொத்தாவாஸநாரவெவம்ஹாதீவித்யாயா ஹமவத- வாஸநாரவ
கும்ஹா (வ்யதீ காரஜம்ப நாஸய தீ'' தி வாதநாராயண: உம
ய்யாவஹொஷாத்தக்ருதா-ஶ்ரூ'' க்யாதிஹிஸ்ஸயிப்தகவ்யாயெதவிஶெஷ
ஜ்ஞ ஹாநாஸாம்மமதவெ்ய வணப்வ்யவத்திமமப்வயாரவெகாரண
ஸொத்ரஸ்ய ஸாஸொநஜ்ஞா நாவெக்ஷயாமெவக்ஷிகவ்யாயா நெ்யநவம்ஹா
ஸ்ரீவித்யாயா வித்யாஹாகவக வ்யவத்திஸ-வமெதகெ்யாவவெத்த: (ய
தெ்ய ந காஸொஸ நெ'' த்யாதி வ்யஸாணாதத்யஜாஶத்தவிஷயெ ஸா
க்ஷாஸ ஹமவஸவ்யஸாதஸாய நகொவவவெத்த: ஸம்வ்யதாயவ்யவக்த
தெ்ஜ: கமிரமெ்வம: (வ்யவத்தியரமெ்வமெ'' தி ஸாவயாராணமிதெ்ப
ஶ்ராஸ [illegible] ஸம்வ்யதாயவ்யவதப்[illegible] (ஶ்ரூரணதி

ஸா-தீ॥ வ்யாபாரம் வேண்டாதபடி பண்ணும் ஸஹாயமான ஸர்வேச்வர ணை த்தை யதவஸரோஸகாஷி” என்று முற்படச்சொல்லியிருக்கையாலே ஸாரணைகீழ்ரோர் வ்யாபாரஸந்வெக்ஷிதகோ நவயிகயாகையாலும், ஸவி ஸாதநயிகாஸுவாரமாயும் ஶ்லோகத்தில் ப்ரயுக்தமாகக்காண்கையாலும் இந் தவிஸாஸம் மிருதியைக்காட்ட வந்ததத்தனைபோக்கி ஸத்வாரயம் ப்ரயன்றென் று கருத்து. கிம்வ, இந்த ஶ்லோகத்திலுத்தராஸு வாக்யம் வராஸாங்கு த்தாலுமிந்த வஷிஸாஸம் மிருதியைக்காட்ட வந்ததென்னுமிடம் ஸஜிக்கிற தென்று கருத்து. யெங்கனேயென்னில் ஶ்லோகமேல்லாமிருக்க யென்னை யொருவனையிப்போது திஷேத்தமாக ரக்ஷித்தால் ஶ்லோகத்தாரொன் பக்கல் வெஷம்யநைர்க்ருண்ய ரூபதோஷத்தையிட்டவராக்ஷம் சொல்லுவார்கள். அதற்காக நீ இவன் பக்கலொன்றுக்கிரண்டாக வ்யாஜ ங்களுண்டாயிருக்கின்றனவென்றிப்படி யித்தை ஶ்லோகத்தாருக்கு ஸாக்ஷிக ளையிட்டு ஒதவிப்பித்து யென்னையெனக்கு ஸாயாக்கிக்கொள்ளென்றிப் படி யவனுடைய வாஸ்ரத ஸௌஸீல்ய ஸ்வபாவதயாமைஉஷாமணு சொல்லுகையிலேயிறே யிங்கு வாக்யம், இத்தாலிவையிரண்டிலொன் றே யமையும் மற்றது மிருதி யென்று வாக்யம் ஸூசிக்கிறதிறே. இந்த ஶ்லோகத்திலே யாவாயநிஷ்டனுடைய நிலைசொல்லுகிறதென்னக்கூடு மோ? ஆவாயவரிவயநிரதனன்றோவவன். அவனிந்த ஶ்லோக த்தில்தோற்றவில்லையே. இனி யாவாயநிஷ்டனென்றது ஆவாயனுடைய

ஸா-கா ॥ த்யஜி வாக்ஷமெஷிஷி” த்யுக்த: வெஷாஷாவாமெவ ரெவ ஸாரணாமதிஷிவிகாயாம் யதுக்தி: ப்ரவ்ருத்திரயவாஸ்யம் ஸாத்த்வி க்ஷேஷ ஸம்ஸ்ர்யஜதீவ விகல்பிதம் । யஸ்கிஞ்சிதெக ஸௌவாக்யதா ஸ்மெயவத்ராதாஸூரஹ்ய ஸம்ரஸவி நாஸவாஸ்ய: இத்யுக்த ஸாதரவி தாஷ்ஹஹ்ஹ நஹஷதிஷஸரு நவொவ்லக்ஷ்முக்த: ப்ரவ்ருத்திதாஷ்ஹ ஹதெக்ஷெக்வாக்த:(இவ்வுக்திஉத்ரமுண்டாறுக்கமாட்டாதி) ஸாத்ரவத ப்ர யொமவாவலக்ஷஸ்யயாநெந ஸாய நக்வாக்த: ஸவெத்வ ஸஆரக ஸாயநாநாம் ப்ரயஸ்வரிமணநாக்ஷவாயவிஷாமாயிகாரெவ ஊநவ வாவிக நஸ்லாரொராக்ஷாஸாரணவெவரக்ஷக்ஷ்முக்திரவெப்ரவதெ்து: வெணேதூஸ ரநிஃயஸதஷ்ஹஹ்ஹஸூாநவாக்ஷாக் வரிகாரவிஷாமாயிகாரெவ இதை த்துக்குத்தானஙக்ஷிக்கப்புகுகிறவுபாயம். காயக்லேஸ காஷ ஶெகஷப்ர யஷ்வ்யாதிகளொன்றும் வேண்டாததொரு ஸக்ருத்கரணஸம்யாநமாதல் ஸஉஷாயஜ்ஞாநவாவலக்ஷஸக்ருத்க்ஷிக்ஷாத்ரயாதலாயித்யுக்த:ஞயாயிகா ரெவஸ்ஸுவிக்ஷனுக்கும்உத்ராயத்திலுடையஸஉஷாயஜ்ஞாநவாவலக்ஷஸ க்ருத்ஸுாரணமேஷ காரகமென்னுமிடம் ஸாஜஸவிஸ” தி ஸாவயாரை

ஜ்ஞ|| ஸமுச்சிதமாயிற்று. இவர்களிலாஸாயநிஷ்டன்ய்யேத்யாதி: ப்ரேஷ்ய: ப்ரியஸிஷ்ய: ஐகாந்த்யஞ்ச நிவேதயேத்” என்று ஸாண்டில்யஸ்ம்ருத்யாதிகளிற்

ஸா-நீ|| ஸாதநாஸத்திலே பக்ஷமாத்ரனானவனை யென்றிலாஸாத்துடைய ஸாதநாஸத்தில் ப்ரஸங்காதநஸாஸம்பத்தியிபாய்க்கொண்டு ஆஸாயனை ன்றே வக்ஷமாத்ரனுவான். இவன் ப்ரஸங்கநஸாஸம்பத்தியில்லாமையா லதிலக்ஷ்மாத்ரனுவதெங்கனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவர்களித்யாதி) இவர்களிலென்றது இந்தவுக்திநிஷ்டாஸாயநிஷ்டயோர்மத்யே யென்றபடி. ததாஸாஸாயபதேஸாநிரதனபுமாஸாநிஷ்டனென்று ஸ்லோகத்திற்சொன்னாலும் அந்த ஸெவெஜ்ஞாநாஸமல்லாமையாலே மோக்ஷோபாய மாகமாட்டாமைபாவித வுக்த்யுபகாரியோடுசேர்த்த வாஸாயநிஷ்டனவனிஸ்காட்டில் வேறுபட்டவனென்று கருத்து. (நிவேதயேதிதி) கூ-டூ-ம் ஸேதிரேஷ: இந்த ஸ்லோகத்திற்குமுன்பு “உபாயவைஷம்ய

ஸா-கா|| ஜ்ஞக்ஷஸேத்யோவாபி ஸஸ்ரூஷாதாரணாத்ரத்தளவிலும் ளவ்யாஸ்யாநாதி வ்யாசணவைத்தாலே ஸாஸ்த்ரஸித்திகேபந ஸ்வ்யவநக: க்ஷேத்ரகரணக:” ஸ்ப்தக்ஷே ஸாந்நாயஜ்ஞாநவைலக்ஷண்யகோக்ஷ ஸாக்ஷாத்ஸாதநவைஸ்ஸாஸ்ஸாய நக்ஷஸம்ஸவாத்யெயாக்ஷ்யாதெவ்ய வ யாக்ஷேத்யு: விஸேஷண - ஆஸாயநிஷ்டாயாஸ்ஸ்ஸேவா ஸ (இவர்களிதி) ஆஸாய நிஷ்டாயா மோக்ஷஹேதுத்வம், பதிஸம்ப்ராதாய யேஷாராஜ வாதநஷ்வவாதயோ: | ப்ரேஷ்ய: ப்ரியஸிஷ்ய ஐகாந்த்யஞ்ச நிவேதயேத்” ஸ்யாதி வசனேநஸ்பஷ்டம் உபதிஷ்டவஸ்நேத்யம் ஸ்ம்ஸ்வாதவநோநஸ்ஸாநிவேதநஸ்ஸ்யயோமாக்ஷேநஸாதா நொபிவக்ஷிதஇதி தேஜயம் கிஞ்ச உபயாஸவேதிவக்ஷ்ய ஸ்ஸ்ஸ்ரூ க்ஷேத்தோதஸமன | ஸஹுணவ்யூஹ்யேத நாஸைவேதயாவ ஸேத” (ஸ்வேது) ஆஸாயோண ஸ்வாயஹஸாதநாஸாநுஷ்டாநாக ஸ ஸக்ஷஸ்ய ஸ்ரீயாஜஐகாந்த்யம் ஸமஸாத்ரநவிஷயதா யதாஸ்யாத்ததா ப்ரகா: (கவேர) ஆஸாயோண ஸ்வாயஹஸாதநாஸாநுஷ்டாநாநக ஸம்தெ தெநவ ஸிஷ்யாயாக்ரதஸாதநாஸஹித ஐகாந்த்யம் நஹஸ ஸாதநாஸநக்ஷமாவெவைகவம்ஸ்ஸ்வ ஸக்ஷதக்ஷஸ்யாஸிமாவாதிநாஸம் ஸ்ஸாக: விதாவிதா ஜமாதய: ஸேதந்த்ரவத்தத்யோ ஸ்ரூத்யாஸாத யோஸா: தயாஸதிவாஸம்வாயர்மாநவவஸ்ஜஸ்யக்ஸ்யதிதிநாநீம்வ்ய ஸ்வ க்ஷக்ஷதக விதாவிதாஜமாதீநாஜவிமோக்ஷ ஸம்ஸ: ஸவக்ஷஸாய்யா ஸ்வோடியம் கிவிதர”ஐகாந்த்யாதிவிராயஸ்யாதிகிஸேஷவைஷவ ஸம் ஸ்ஸ்ய ஸம்ஸ்த்யாஸாய க்ஷத்யாதி” த்யாதிந்யாயாக ரூமேண ஸமஸ் ஸ்ரூஷணஸேஷதாக்ஷ த்ரக்ஷயாதக ஸாவதாஸிஷோம் ஸ்ரீத்ர

ஊ|| சொல்லுகிறபடியே வாசார்யனுடைய வாத்ஸல்ய ஸாவஸ்வர்ணத்திலே

ஸா-டீ|| ஹணீ யென்றுவக்ர ஊத்திலிருந்தாலும் அது ஸாக்ஷிதானுயெஸ'' யென்கிறகிர்யாஸிதமாய்க்கொண்டு நிராகாங்க்ஷமாகையாலும் ''க்ஷிமஹேயா ராத்ரதாஃ'' என்று ஸ்வாஙயாயொமர்த்தி யாஙா வ்யவஹிதமாகையாலும் ''வாக்தஃவெஷ்ஃ'' என்கிற விந்த ஸ்லோகத்தில் ஸிஷ்யஸ்லோவாஙா நஸ்வாராஸ்த்தாலு மிங்கு கால்பவி யென்றே வர்ணம் க்ஷதவ்யமி ஹே (ஸாஸ்ரியெய்க்ர்ஹி) ஞாயன் ஸ்வாத்மாதாஸாவஸவர்ணம் பண்ணும் வ்யொமத்திலே யிவனக்ஷுமதனுகாதொழிந்தாலும் ஸாஸ்ரிய ஸ்ர்க்ர்ஹ்ஜக்ஷ்வ்காரெண வாத்ஸல்ய ஸாவஸவர்ணம் பண்ணும் வ்யொமத்தில் தானும் நஸ்ஸ்ரநஸாவஸம்பவியாகையா லனுஷ்டிக்ஷ கலாமென்று கருத்து. இத்தால் ஸ்வாத்மாதாஸாவஸவர்ணமும் பண்ண லாம். ஸூத்ரியஸாவஸவர்ணமும் வ்யஸக்தமாகிலத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டேவ்யொமத்திலே யாத்ஸல்யஸாவஸவர்ணமும் பண்ணலாமெ ன்று ஜ்தாவிகமாகிறது ஞாத்ஸல்யெதி. இந்த ஸாஸ்ரியஸ்ர்க்ரிவசநத் திலாத்ஸல்ய ஸவர்ணமொழிய வாத்ஸவர்ணம்விஸேஷித்துச்சொல்லித் தில்லையேயாகிலும் வஸாத்தாலதுவும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. க்ஷி மஊநவ்காரணமாகையாலதுவு மஷ்வஸிஜமென்று கருத்தாகவுமாம். (ஸா ரவஸவர்ணெதி) ''நிவெஷ்யதஊஙக்ஷிவ்ர'' இத்யாதிகளைப்போலே யிங்

ஸா-கா|| வஷ்டி ஜஃ ஊவாஙஊகஜஷாவ்யாஸ்வம்மவொவயிராஸ்யா| ஸ்ஷ டாசாயெவர்ணஸம்ஷ்ரஷ்டாஸ்ஷியாஜெவாரம்ஜதிம்'' நநஸஷாசாயக்டாக்ஷ ஊதெதர்ணஜொக்ஷஸ்ருஷ டெவெரக்தவ ஸெவாயவீயீதிமஊவெ ஷாயாம் ஸஊாசாயஜ்ரஷீவிஷயாணாம் ஸவ்ரேஷாம்ஜக்திஸ்ர்ராஜிதிவெசஷ ஸம்ஜ்ரஷா ஊக்ரநெநதஸஜ்ஷ ஸாந்ரஸாநாஜெவ விவக்ஷிதக்ஷாஜ ஊந்யாஸதிக்ர்ஸவ்வெய்ய்ய்ர்ஸம்மாஜ ''மரணாயொஹிஜெந்ர தமரவாபொஹிநதெ | தாவஸளவாரஊம்ஸிஷிம்தியஊஙவம ஹூத''ஜ திமரவிஷயகாஸிஊநமவஸ்ஊநவிஷயஸ்பொரஃவாரஜஸி ஷிஹெதஸ்ஷாரவெஜொக்ஷஸாய நக்ஷம் மாரவெஷெஸவவ்க்ஷம் ஸ்யம் ஸாந்ரஸாநஷாந ஆராவாஸிஷ்ஸ்ஸா நஷாநாஸாஜெய்ய ஸி ஷ்யாயசாயக்ஷக்ஷஸாந்ரஸாஜெதிஜெதயம் ஊந்யா ''நாந்யஃவெ நூ''ஊத்ர்ராஜி விரொயாஜ ஊதவணவஊிவசஜெநாசாயநிஷ்டாயா ஜொக்ஷஸாய நக்ஷம் ஸஷா| நவெவம் தஷிக்ஷஸ்ஸிஜவாரஜயாஜொஃ''வ திஸதம்மவாநஜெஸஷவம்ஸாம்ஸாவிரவஊஜஊராஜிகாம் ஸ்க்ரஜிஜி''கி வஜஸவ்வெதநாய வ்யவஜநாநஷாஜெயமவஜ ஸவஜக்ஷி வ்யஸம்மஜஜி வெஜ ஸாக்ர்ம் ''நாஸஜயகாயாந்ஜவெதவாநிஜிஷ்க்ஷா

[illegible] தானும் அநந்யப்ரயோஜநன். [illegible]

ஸா-தீ|| கும் நிவேதநம் ஸர்வஸ்வதாநமென்று கருத்து. (தானும் அநந்யப்ரயோஜநனிதி) இவ்விடம் நிக்ஷேபரூப ப்ரபத்தியாகிலும் ப்ரபந்ந ஸம்ப்ரதாயத்திலே ஆத்ம நிவேதநம் தேவதாந்தரயோ:" என்று சொல்லுகிறபடியே ஆத்மநிக்ஷேபத்துக்கு அங்கமாகையாலும் மாராயநகரத்தில் "ஸஹ தாதீயம் ச யச்சிஞ்சித்" என்று சொல்லுகிறபோலே ஆத்மநிவேதநம் பண்ணும்போது எல்லாமாத்மீயஸர்வஸ்வதாநமுங்கூட பண்ணவேணுமென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணாந்தரம் காணுகையாலும் ஸ்ரீ[illegible]களிலொரு ப்ரகரணத்தில் வேறொன்றை ப்ரஸம்ஸிக்கக் காணுகையாலு மிங்கு நிவேதந ப்ரகரணத்திலே மோக்ஷார்த்தமான ஆத்மீயஸர்வஸ்வதாநத்தை விதிக்கிறதென்கை யுக்தமாகையாலதிலா[illegible]நிஷ்டனாலும் அநந்யப்ரயோஜநனென்று கருத்து. யதா இங்கு சொல்லுகிற ஆத்மீயஸர்வஸ்வதாநம் மோக்ஷார்த்தமன்றிக்கே [illegible]மேயாகிலு மிந்த ப்ரயோகத்தின் படியே மோக்ஷார்த்தமான ப்ரயோகத்திலு மாத்மீயஸர்வஸ்வதாநத்தையும் சேர்த்தநுஷ்டிக்கலாகையா லதிலே யிவனும் அநந்யப்ரயோஜநனென்று [illegible] தாத்பர்யமாகவுமாம். தான் ப்ரபத்தி பண்ணுதிருக்க [illegible] பண்ணுமா[illegible]த்தாலே தனக்கு ஸஹாயியுண்டாமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) ப்ரமாணவாக்யாணாம் [illegible]

ஸா-கா|| [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥'' என்கிற க்ரமத்திலே [illegible] நிஷ்டனுக்கு [illegible] ந்யாயத்தாலே [illegible]

[illegible]

[illegible] க்ரமத்திலேயென்ற நீதியிலே யென்றபடி. ([illegible]) [illegible]

[illegible]

௭௰ ஸந்தேஹமில்லை. ஒருமலையினின்று மொரு மலையிலே தாவும் ஸிம்ஹ
ஶரீரத்தில் ஜந்துக்களைப்போலே ஶாஸ்த்ரகாரர் ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் பண்ணு
வவரோடுண்டான குடல்துவக்காலே நாமுத்தீர்ணராவதோமென்று முத

ஸா-டீ|| ... ஸம்பந்தியுண்டானால் ... தனுக்கு ... ஸம்பந்தியுண்டென்றிந்த ஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிறதீ கியிலே ... விஷயத்தில் தான் வ்யவஸ்த்தி பண்ணினவனுக்கு ஸம்பந்தியுண்டானவாசார்ய வ்யவஸ்த்தி பண்ணினவனுக்கு ... யாலே ... ண்டா கையாலே ... ஸம்பந்தியுண்டாகையால் ஸம்ஶயிக்க வ்யவஸ்த்தியில்லையென்றபடி. ஸ்வப்நமில்லாதிருக்க ... த்தாலே ... ஸம்பந்தி ஶ்லோகத்தில் காணுமையாலதில் விஶ்வாஸம் வாராதொழியாதோ? ஆசார்ய நிஷ்டனுக்கு ஸம்பந்தியுண்டென்கைக்கு ஸம்வாதந்தா னுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஒருமலையித்யாதி) (முதலியாண் டானித்யாதி) இந்த ஶ்லோகார்த்தம் முதலியாண்டானருளிச்செய்ததாகையா

ஸா-கா || ... நிஷ்டையுடைய ... வ்யவஸ்தை ... நிஷ்டைய ... ஸஹித ... "நாந்த்ய" இத்யாதி ... ஆசார்ய நிஷ்டையா ... ஸம்பந்திகளும் ... இத்யாதி ... ஆசார்ய ... ஸம்பந்தி ... ஆசார்ய ... இதி (ஒருமலையித்யாதிநா) ... ஆசார்ய நிஷ்டையாம் ...

[illegible] ழியாண்டானருளிச்செய்த பாசுரம். [illegible]

ஸா-தீ || லேயிப்பாசுரமே [illegible] யுமாகிறதென்று கருத்து. [illegible] களுக்கு [illegible] மே [illegible] மென்கைக்காக [illegible]. அப்போதந்த [illegible] த்தாலே [illegible] வேண்டாதேதானே [illegible] யாதோவென்று பிறக்கும் [illegible] ளைக்காட்டுகைக்காக [illegible] த்தையுதாஹரிக்கிறார். [illegible] [illegible] என்கிற [illegible] த்திலே [illegible] ணமும் [illegible] ணமும் [illegible] மாகத்தோன்றா நிற்க, இவற்றை [illegible] ங்களாக வுபபாதித்தது கூடுமோ? அப்போதிந்த

ஸா-கா || [illegible]

ரம் || ஸ்வத்வேந ப்ரவர்த்ததே யதா தேஶிகோத்தம: யதாஹ” என்று ப்ரஸாதிதம். கத்த இலே சொன்னோம். ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமாகவுமாம் ஆரேனுமொரு வ்யாஜத்தினாலுமாம் ப்ரவ்ருத்திக்கல்லது ஸவேஶ்வரன் பரமகாருணிகன்

ஸா-தீ|| ப்ரபத்யுபதேஶங்களுக்கு ப்ரயோஜந விஶேஷமில்லாதொழியாதோ, ஜ்ஞாநாதிரூபமென்று நியமமாகையாலே ஜ்ஞாநமேவமானவெர்வுவுபா யத்துவக்குவேண்டினாலும் அந்தவுபாயம் ப்ரபத்திரூபமேயாகவேணு மோ, ப்ரபத்தியைப்போல் பக்தியையும்ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநபூர்வகமாகவநுஷ்டித்தாலாகாதோ கர்மாதிகளுக்காக ப்ரபந்நாநுஷ்டித்தாலாகாதோ? இப்படி யிருக்கவித்த வாக்யாதிகளை ப்ரபத்திரூபமாக நிஷ்கர்ஷிக்கிற ஸம ஶ்ராயம் ஸம்ப்ரதாயத்துக்குத்தான் தாத்பர்யமிது, கிம்ச இவ்வதிகா ரிகளை பக்திநிஷ்டன் ப்ரபத்திநிஷ்டன் என்றிப்படி இரண்டாக விபஜிக்கலா யிருக்க ஸ்வாரஸ். ப்ரபத்திநிஷ்டனாரக ப்ரபத்திநிஷ்டனென்றிப்படி ஸ்வரூபமாகவிபஜித்ததற்குத்தான் தாத்பர்யமென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஏதேனுமித்யாதி) ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமென்றது, விஶேஷஜ்ஞாநபூர் வகமாதல் ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநபூர்வகமாதல் பரதந்த்ரமாகவாதல் ஸ்வ தந்த்ரமாகவாதலென்றபடி. ஆரேனுமென்றது தாந்தானேயாதல் தனக் காக வாபாயாதிகளாலாதலென்றபடி. தயாவிஶேஷஜ்ஞாநபூர்வக மில்லாவிட்டாலும் தானநுஷ்டியாதேவாசார்யரேயநுஷ்டித்தாலும் கா ர்யகரமாமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக இந்த வாக்யாதிவ்யபதேஶங்களுக்

ஸா-கா|| கர்தக்ருத்யஸ்ஸர்வோ ஸவேஶ” நவம்ஶயோத்தர்கதத்வசிவயப்ரா ரதாத்தநா”இத்யாதிஷு ஸநத்யாஸாப்யுபஸிதயோர்வோக்த்யா ஸா யுதிஷ்டோயோஶ்ரா வ்ருத்தேகோ கேஶிகாஸாயோபாஸ்யாக்ஸாத்த யோர்வஸாயநக்ஸ யாக்ஷம் யதாவஸ்தித ஸநத்யாஸாநுஷ்டாபந ஆராவாஸாயநக்ஸம் வரவம் நதம்தயோ ஸர்வஸநத்யாஸாத்தககஸி த்ருத்த ஸஆரக்ஸாம்ஶிகாரெ கஸாய நக்ஸவயுவஸாநேநவஸாயநக்ஸ ஶ்ரூகிவாயாக ஸநத்யாஸாத்தகஸாநம்ஶிகாரெவதிஸிக்கஷெஸ்யாவா யக்ஸநிஷயவிரோயாத் உபயாவாயாயஸநத்யாஸாத்தகஸமேவஸ்வீ காயபுரிதி தேஷாமவாயபூர்ணாம் ஸாவ இத்யுபப்ராயாக ஶ்ரேயா தர்த்யா, மயேவயெப்ரபத்யஜெமாயாமேதாஸாம்தித” இத்யுக்தம் ப்ரபத்திவ்யதிரேகேணமோக்ஷஸ்ய ப்ராப்தும்ஶக்யஸ்மாஹ (ஏதேனு மித்யாதிநா) நநவாயமெவிஶ்ய ஶ்ரீவேஷ்வஸம்ப்ரதாயணஷே ஸாஸாஸிதேஶிகாயிகவ்யாவாரவஸ்யமோக்ஷஸாயநக்ஸ்வாகஷ கயதி கிமாயாம் கயவாயோமிநாமேவகாருஷேஸதியேதாம்|தத்த்ரங்வ ஶிஷம்யோம் குஸதைவளவுதெஹிகம்|யதெகதொஸயஸ்ஸம்ஸி

ஜம்॥ ஸ்வபுத்ரன்கொடுக்கவிரங்கானென்றதாயிற்று. இப்படி “பராபீஷ்டநாஷ்யஃ
பக்ஷீவாயேவ வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயாஃ। தேநைவதே ப்ரபாஸ்யந்தி

ஸா-நீ॥ குப்ரயோஜநமென்று கருத்து. ப்ரபத்திக்கல்லது என்கிறவித்தா லிவ்வுக்திக்குமிவ்வாசார்ய நிஷ்டைக்கும்வேண்டினவுபாயத்துவக்கு ப்ரபத்திரூபமேயொழிய ஶக்திரூபமாகமாட்டாதென்றதாயிற்று. இதில் ந்யாயம் ஸர்வேஶ்வரனிரங்கானென்கிறவித்தாலே சொல்லிற்றுகிறது. ப்ரபத்த்ருக்ஷணவ்யாபாரமாகையாலே ஸாத்யஸாதநத்தையுங்கூட இறங்கப்பண்ணும் ஸ்வஸ்வாவமாயிருக்கையும், ஶக்த்யாதிகளிங்கனல்லாதிருக்கையுமே இதற்கு ந்யாயமென்றதாகிறதிறே. இத்தால் ஶக்தனுக்குமங்கமாக வாகிலும் ப்ரபத்தியில்லாதபோது அவன் திறத்திலீஶ்வரனிரங்காமையாலிவ்வதிகாரிகளிருவருக்கும் ப்ரபத்தியே ஸாத்யஸாதநமென்று காட்டுகைக்காகவிவர்களை ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனாகவும், அங்கப்ரபத்திநிஷ்டனென்றிங்கனே விபஜித்ததென்று கருத்து என்றதாயிற்று. என்றது இவ்வதிகாரிபேதங்கள் துடங்கிவ்வளவாக ப்ரஸக்தமான ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயபூர்வகத்திற்ப்ராமாண்யஸம்பந்தத்துக்கிப்படி தாத்பர்யம் ஸித்தமாயிற்றென்றபடி. இப்படி உக்தியுமாசாரநிஷ்டையும் ப்ரபத்திமாத்ரஸாதநங்களாகையாலே தந்நிஷ்டருமாசாரக ப்ரபத்திநிஷ்டரேயாகையால் கீழ்ச்சொன்ன அதிகாரிபேதவிபாகத்துக்கு பாதகமில்லாவிட்டாலும் ஶக்திப்ரபத்திரூபமில்லாத ஸாமாந்யாதிகாரிகளுக்கு மோக்ஷோபாயகம் “பராபீஷ்டநாஷ்ய” இத்யாதிவசந ஸித்தமாகையாலதற்றையிட்டு பாதகமி ல்லையோவென்றவதுவுமில்லையென்கைக்காக அவையொருவுபாயஸம்பந்தத்தையிட்டல்லது ஸ்வதந்த்ரவுபாயங்களென்கிறார். (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்கொருவுபாயத்துவக்குண்டென்கிறத்தோடேயந்வயம். இந்த ஆசார்யாபிமாநரூபமோக்ஷாதிகளுக்கு ப்ரபத்திமஹத்த்வத்தையிட்டுபாயஸம்பந்தமுண்டானாப்போலே யந்த ஸாமாந்யாதிகாரிகளுக்கு வேறொரு ப்ரகாரத்தாலே ஶக்திப்ரபத்திரூபவுபாயங்களிலேதேனும் மொ

ஸா-கா॥ ஶிஷ்யைஶ்சாந்வய “இத்யாதிபிஃ ஸம்பவதி ஶ்ரீவைஷ்ணவாஶ்ரய ணஸ்யோபாயாந்வயஃ ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஃ ஶேஷவாக்யஸ்ய நிஷேதாய ஶாஸ்த்ரார்த்தம் நாரா . . . . . . । தத்ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தோசாதி நாராயணாஶ்ரய” . . . . . ஸ்வாஜ்ஞாநமஹத்த்வோக்தேஃ ஶக்திப்ரபத்திவ்யதிரேகேண தத்தத்மோக்ஷோபாயத்வாயோக்யத்வம் ஸ்வப்ரபத்த்யவஸாநஸ்யைகஸ்ய மோக்ஷஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய உபாயத்வாதிஸம்பத்திரேவாத்ர அதிகாரிவிபாகம். யாஜ்ஞிக இத்யபிப்ராயேணாஹ — (இப்படி பராபீஷ்டநாஷ்ய இத்யாதிநா) நற்பா

க்ஷா|| தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்” என்றும் “தேவ்யம் ஸ்வதாரக்ஷாத் ஸ்வவிஷயவாஸிந:| நமஸ்யோஷா வா நமஸ்யாவா க்ஷிதோ ராஜா ஜநேஸ்வர” என்றும் நற்பாலயோத்தியில்வாழுஞ்சராசரம்முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தன’ னென்றும் “வண்மையாவது நின்கோயிலில் வாழும்வைட்டிணவனென்னும் வண்மை” யென்றுஞ்சொல்லுகிற ராமவதாரப்ரபந்ந ஸமய விஷயவாஸாதிகளுக்கும் தன்பக்கலிலேயாதல் பிறர் பக்கலிலே யாதல் முன்பேயாதல் பின்பேயாதலொரு வ்யாயத்துவக்குண்டு. எங்கனே யென்னில் இவை யுபாஸநத்

ஸா-கா|| ன்றோ ஸம்பந்தமுண்டென்றபடி. (வைஷ்ணவஸம்பந்தயா:) ராமவைநதேயாதிப்ரபந்நா: (தைவைநவ) வைஷ்ணவஸம்பந்தமொன்றாலேயே (நற்பாலித்யாதி) (நற்பால்) நல்ல வ்யவஸாயத்தையுடைத்தான (அயோத்தியில்) ஸ்ரீ அயோத்யையிலே (வாழும்) ஸம்வேத வஸியாநிற்கிற (சராசரம் முற்றவும்) ஸ்தாவரஜங்கமங்களெல்லாவற்றையும் (நற்பாலுக்கு) நல்ல ஸ்வபாவத்திற்கு (உற்றனன்) செலுத்தினான் ராமஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைகஸுகதுக்கமாகிற நல்ல ஸ்வபாவத்தைப்பற்றிருக்கும்படி நடத்தினானென்கை. வண்மையாவது மோக்ஷம் பெறுகைக்கு ஹேதுமாவது (நின்கோயிலில்வாழும் வைட்டிணவனென்னும் வண்மை) உன்னுடைய திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் ஸம்வேத வஸிக்கும் வைட்டிணவனென்கிற ஹேதுமே தன்பக்கலிலேயாதல் பிறர்பக்கலிலே யாதலென்றது வ்யக்திவிஷயம் முன்பேயாதல் பின்பேயாதலென்றது அக்வ்யக்த்யம்ஸவிஷயம் பிறர் பக்கலென்றது ஆஸ்ரயனுக்காக வ்யக்தி பண்ணுகிற வ்யாயமுன் பக்கலென்றபடி. இவற்றிற்கிவ்வ ஸங்களில்ச் சொன்ன ஸாய நங்களொருவாய ஸம்பந்தமுண்டான மாத்ரத்தால் நிவர்த்தித்ததாமோ ஸம்பந்தமாத்ரமதிவ்யக்தமன்றோ? இனி உபகாரகஸம்பந்தவிசேஷமுண்டென்றில் அக்வ்யக்திகளுக்கு கர்மஜ்ஞாந பக்திமல்லாத ராமவதாரப்ரபந்நாதிகளுக்கு த்வயோபகாரகங்தானெங்கனே, பின்புண்டாமுபாயங்களுக்கிவை கயம் விஷயோபகாரகங்களாலும்முன்புண்டான வ்யாயங்களுக்குபகாரகங்களாம்படி தானெங்கனேயென்கிற ஸம்ப்ரயத்தாலே

ஸா-கா|| அயோத்தியில்) ராமஸந்நிதிஜநக ஸம்பந்தஸ்தீநஸ்வபாவாயோத்யாம் (வாழுஞ்சராசரம்முற்றவும்) உக்தஷேடணவதா ராமம் ஸ்தாவரஜங்கமாந்யஸ்ய (நற்பாலுக்குய்த்தனன்) ஸ்வாமிவ்ரஜநாத்ராமேவ ஸஸம்ஸ்லேஷைக ஸம்வம் ஸங்கல்ப்ய தவாந் (வண்மையாவது) மோக்ஷ ஹேதுபூத: (நின்கோயிலில் வாழும் வைட்டிணவனென்னும் வண்மை) த்வம் மந்திரே வஸந் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பந்த ஏவ உதாரத்வம் | உக்தம் ஜைமிநிஸூத்ரம்

ஜ॥ திலேயாதல் வ்யுத்பத்தியிலேயாதல் முட்டியும் உத்பன்னனாவான் ஸந்நனுக்குத் தோத்ரோபாயத்தைப் பண்ணியும் ஸ்வதந்த்ர வ்யுத்பத்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணினவனுக்கிங்குற்ற மேகாந்தயாதிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கியு முபகாரக

ஸா-நீ॥ ஸம்கிக்கிறார். (எங்கனேயென்னிலி தி) அநந்யமில்லாதொழிந்தாலும் உபகாரகத்வங்கூடுமென்கிற வழிப்ராயத்தாலே இவற்றிற்குயதாஸம்ப வமுள்ள உபகாரகத்வப்ரகாரங்களைக் காட்டுகிறார். (இவையிதுவிதியால்) (மேதுஜ்ஞாநிவ்ருத்த்யாதி) உபாயஸ்வரூபவொதுத்தி தத்பவபயங்களைப் பண்ணுகைப்போலே தத்ஞாநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்குகையும் தத்வப்ர வ்ருத்தியை யுண்டாக்குகையு முபாயோபகாரகத்வப்ரகாரங்களா மென்று கருத்து. தயாவ இந்த ஸாமவதாநிசநாதிகள் ஸ்வதஃ உபாயங்கள் ல்லாமையா லதிகாரிகளிருவரென்று முன்பு விபஜித்ததற்கு விரோதமி ல்லையென்று கருத்து. ஸஆரகவ்யுத்பத்திநிஷ்டனென்றிப்படி ஸக்திநிஷ் டனையும் வ்யுத்பத்திநிஷ்டனாகச் சொன்னால் அதிகாரிகளிருவரென்றது கூடா தொழியாதோ? உக்திநிஷ்டனுக்கு மாசாயநிஷ்டனுக்கும் ஸக்தஸாஸக்ஸா திகளான ஸாதகாகாரங்களிருந்தாலும் ஆசாரக வ்யுத்பத்திநிஷ்டனென வவர்களெல்லாவற்றையுமேகீகரித்தாப்போலே ஸஆரகாசாரக வ்யுத் பத்திநிஷ்டருக்கும் தயாவியமான ஸாதகாகாரமிருந்தாலும் இவர்களையும் வ்யுத்பத்திநிஷ்டனென வேகீகரித்து அதிகாரியொருவனென்றன்றோ கொ ள்ளவேண்டுவது உக்த்யாதிநிஷ்டரில் ஸாஸாதமில்லாமையாலே யேகீகரித் தாலும் இங்கு ஸாஸாதமிருக்கையாலிப்படி விபஜித்ததென்றில் லந்த ஸாஸாதமேது, இருவருக்கும் மோக்ஷமொன்றேயன்றோ ஸாம் ஸஆரக வ்யுத்பத்திநிஷ்டனுக்கு ப்ராரப்தாவஸாநாவிமோக்ஷம் ஸாம், இதரனு க்கு ப்ராரப்தநிவ்ருத்திவயஃம் மோக்ஷம்ஸாமென்றிவர்களிருவருக்கும் வ்யுத்பத்த்யநுஷ்டானமே யொத்திருக்கயிப்படி ஸாஸாதம் வருகைக்கு நி யாமகமுண்டோ, அந்யதாவெவஸீத்யம் ப்ரஸம்கியாதோ? கிம்சாசாரக வ்யுத்பத்திநிஷ்டனுக்கு ப்ராரப்தநிவ்ருத்தியும் ஸாமாகிலிவர்களெல்லா ருக்கும் வ்யுத்பத்த்யநுஷ்டாநலக்ஷண ஸாவவிநிவாதம் ப்ரஸம்கியாதோவென்

ஸா-கா॥ காரகத்வம் விஸிஷ்டேஸயதி (எங்கனேயென்னிலித்யாதிநா) நநுஸப்த்யாதுஸாதிவித்யாதீநாம் மோக்ஷஸாதநவிஸேஷணத்வே ஸாதியாதிகாரோக்த்யம் ஸாவம் ஸாந்த்ரஸஸ்யாவிமோக்ஷஸாதவிஸி ஸிஷ்டிதிஸமேக்த்யாதிகாரகத்வம் கிஞ்சஸ்யாதிதிஸம்ஸயாம் உஸமாதி வித்யாநாம் ஸாவித்யாயாஸ்ய மோக்ஷஸாதநவிஸேஷவிவஸக்ஷ ப்ரா ப்தி தத்ஸாவாஸ்யாம் ஸாஸாதந ஹிநாதிகாரகத்வப்ராரப்தநாஸக த்தஸாவாஸவஸாஸாதாநந்தர்ய ப்ரஸம்கேநவ்யுத்

௩௦|| ங்களாம். இவர்களில் ப்ராப்யாதிகளைப்போலே உபாயாந்தர ஸம்பந்தம் கையாலே அகிஞ்சநனுமன்றிக்கே விளம்பாக்ஷமையாலே அநந்யகதியுமன்றிக்கே யிருக்கிறவனான ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ப்ராரப்த வர்த்தமான சரீரவஸான ஸாமியான வம்சிவர்த்தநத்தை யவதியாகவுடைத்தான உபாவஸானம்

ஸா-ஸ்ரீ|| றிப்படிப்பிறக்கும்ஸம்ஸிகைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறுர். (இவர்களி ப்ராப்யாதிகளைப்போலே) உபாயாந்தரமெனில் இங்குபாயாந்தரமாவது கர்மயோகாதிகளில் ஒன்றிலொன்றில் அஸக்தியையும் அஸக்தியையும் ஸக்தியில்லாதவனை அகிஞ்சநனென்றதாயிற்று. இத்தால் உபாயாந்தரஸக்தன் ப்ரபத்த்யதிகாரியென்றது உபாஸந ஸ்வரூபத்தில் ஸக்தனல்லாதவனையோ, ஸாங்கோபாங்கமான கர்மாதிகளில் ஸக்தனல்லாதவனையோ, ஞானயோகாதிகளில் ஸக்தனல்லாதவனையோ, உபாயாந்தரவிஷயங்களில் ஸக்தனல்லாதவனையோ, உபாயாதிகளைவிகல்பித்து இதிலுபவாதித்த கர்மயோகாதி தூஷணம் பரிஹ்ருதமாயிற்று எங்ஙனேயென்னில், ஸாங்கஸக்தியோகஸக்தராவர் கிஞ்சநரென்று விவக்ஷிதமாகையால் கர்மயோகாதிகளில் ஸக்தியுமில்லை. கர்மமன்றிக்கே ஸாங்கோபாங்கங்களான நாமஸங்கீர்த்தநாதிகளிலே ஸக்தனாயிருந்தாலும் ப்ரபத்த்யதிகாரியாகைக்குங் குறையில்லையென்றதாகிறதிறே, உபாயாந்தரத்தில் ஸம்பந்தராகவொருவருமிங்கு காணுதொழிந்தாலும் ஸ்வஸம்பந்தராகலாமென்கைக்காக ப்ராப்யாதிகளைப்போலே விளம்பாக்ஷமையாலேயென்றது. ப்ராரப்தவஸாந பர்யந்த காலக்ஷமையாலென்றபடி. அநந்யகதி: ப்ரயோஜநாந்தர விமுகன் ப்ராரப்தவஸாநத்துக்குள்ளேவரும் ப்ரயோஜநாந்தரங்களையும் ஸஹியாதவனென்றபடி. ப்ராரப்தத்துக்குள்ளே வரும் ப்ரயோஜநாந்தரங்களை ஸஹிக்குமவனுகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரபத்திநிஷ்டன் ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரபத்திநிஷ்டனைப்போலே அநந்யகதியன்றிறே. (ப்ராரப்த ப்ராப்யாதி) ஸம்பத்தியினுடைய நிஷ்டிபூர்வகம் வேண்டுகையாலேயதற்காக ப்ராரப்தவஸாநபர்யந்தம் விளம்பிக்கை இவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரபத்திநிஷ்டாபேக்ஷயா லக்ஷணத்தில் வைஷம்யமென்றபடி. அந்தஸம்பத்தியினுடைய நிஷ்டிதான் ப்ராரப்தத்துக்குள்ளே வாராதொழிவானென்று ஸங்கியாமைக்காக ப்ராரப்த ப்ராப்யாவதியாகவுடைத்தாயிருக்கும் ஸம்பந்தவிசேஷணம் உபாஸநாரம்பம் ஸரீரம் தயாவியமாகையால் அது ப்ராரப்தத்துக்குள்ளே நிஷ்டனுமாகமாட்டாதென்றுகருத்து. ஸம்பத்தி நிஷ்டிகர்மயோகாதிகளுக்கும் ஸமமாயிருக்க ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரபத்தியின்

ஸா-கா|| ஸஸக்தாயிகாரஸம்ஸாரஸம்யக்ஸாதுஸக்தப்ரபத்த்யாதிஹாயிகார ஸம்பந்த ப்ரப்ரபத்தியெனாஹ(இவர்களிலிதி)ஸக்தஸம்விளம்ப க்ஷமயோக ஸக்தஸம்விளம்பாக்ஷமயோஸ்வரஸாவிரஜஸ்யாதிப்ரபத்த்யதிகாரஸம்

௩௪|| நாரவோரஷியினுடைய யதாவஸ்திதி ஸத்விஷயமான மோக்ஷம்.

வ்யா-நீ|| ஸ்பஷ்டமாக விஶேஷித்துச் சொல்லக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக யதாவஸ்தித்வம் ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யத்வத்தாலே யதாவஸ்திதியில்லாமையால் யதாவஸ்திதியை யிதின் ஸ்பஷ்டமாக விஶேஷித்துச்சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் மேலதிகாரத்திலே மற்றவதிகாரிக்கும் ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யம் முதலாக விஸ்தாரவாக்யத்தாலே வுபபாதிக்கப்படுகிறதிறே. (மோக்ஷம் ஸ்பஷ்டம்) ஸாதாரணவ்யுத்பத்திவாஸநத்திற்கு ஶேஷமாகிற வத்தனைபோக்கி ஸ்பஷ்டத்துக்குக்காரணமன்றிக்கேயிருக்க மோக்ஷத்தையிதின் ஸ்பஷ்டமாக நிர்தேஶிக்கக்கூடுமோவென்னில் வ்ரீஹ்யாதிகள் ஸாமாந்யஶேஷமாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்த வ்ரீஹ்யாதிகளுக்கு யாகஸாதநத்வமும் ஶ்ருதிஸித்தமாயிருக்கிறாப்போலே யதாஸாதநஶேஷமான ஸாதாரணவ்யுத்பத்திக்கு மோக்ஷோபாயத்வம் ப்ரதிபாதிக்கும் ஶ்ருதியிலே மோக்ஷஸாதநத்வமும் ஶ்ருதமாயிருக்கையாலிப்படி நிர்தேஶிக்கத்தட்டில்லையென்று கருத்து. இப்படி மோக்ஷோபாயத்வம் ஶ்ருதிஸாதாரணவ்யுத்பத்திவஶேயாகில் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ஸாத்யநிஷ்டாஸ்தா என்கிற ஶ்லோகவ்யாக்யாநத்திலித்தை யதாரணவ்யுத்பத்திவஶேயாகச்சொன்னது விரோதியாதோவென்னில் அந்த ஶ்ருதியஸம்கோசேந வ்யவஹாரத்துக்கையாலே யதிகாரிஸ்வேச்சாநுஸாரத்தைக்குமாயவாரமும் விவக்ஷிதமாகையால் விரோதமில்லை. இவ்வர்த்தத்தை யிந்த ஶ்ருதிக்கு வ்யாக்யாநரூபமாக ந்யாஸதிலகத்திலருளிச்செய்த ஸ்வஸ்வநிஷ்டா"வென்கிற ஶ்லோகத்திலும் ரஹஸ்யத்திலும் தாமே வெளியிட்டருளினாரிறே. இப்படி ஸாதாரணவ்யுத்பத்திநிஷ்டனுக்கு ஸமிதிநிஷ்டிவரவேண்டுகையாலே ப்ராரப்தவஸாநவர்த்தம் மோக்ஷம் விலம்பிக்கை ஸ்பஷ்டத்தில் ஸேதுமென்று காட்டியினி யதாரணவ்யுத்பத்திநிஷ்டனுக்கப்படியொரு ஸமிதி நிஷ்டிவேண்டாமையால் தாத்பர்யவிலம்பமன்றிக்கெயிங்குண்டாம் கைங்கர்யம் மோக்ஷத்திற்கங்காரரூபமாயிருக்கையாலே வ்யுத்பத்திக்ஷணம் முதலாக ஸ்வோத்கர்ஷமாயிருக்கை. இவனுக்கு ஸ்பஷ்டத்தில் ஸேதுமென்றுபபாதிக்கிறார். (ஸர்வாதிகார"இத்யாதி வாக்யத்தாலே) வ்யுத்பத்திக்ஷணம் முதலாக ஸ்வோத்கர்ஷமேயாயிருக்குமென்று நியதஞ்சொல்லக்கூடுமோ? உபாஸநத்தில்போலே யிதிலுமேதேனுமொரு விலம்பஹேதுவாலே ஸ்பஷ்ட விலம்பம் ஸம்பாவிதமன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்காக விங்கு விலம்பஹேதுவாவது தைர்வணிர்க்கஸாத்யாதிகாரமில்லாமையோ? ப்ராரப்

உ௬|| ஸவாஸநாதிகாரமாய் ஸவாஸநிஷ்டநிவர்த்தகக்ஷமமாய் ஸவிஶேஷஸாதந மாகவற்றாய் ஸாகாரமாய் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய் ஶாஸ்த்ரகாரியாய் ப்ரதிப ந்நஸாத்யமாய் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸ்வமஹத்த்வயாதார ப்ர யோஜநஸமமாயிருக்கிற ப்ரபத்தியைத் தன்னதிகாராநுரூபமா

ஸா-தீ|| நிவ்ருத்திக்ஷமமில்லாமையோ? ஸாக்ஷாத்ஸாதநக்ஷமமில்லா மையோ? அநுஷ்டாநம் ஊஹ்யமாகையாலே யதாவஸ்ஸ்வரூபநிஷ்பத்தியி ல்லாமையோ? அநுஷ்டாநத்திற்காவ்ருத்திவேண்டுகையோ? ஶாஸ்த்ரத்திலிவ ஸாக்ஷிஶேஷஸாபேக்ஷமோ? யதேஷ்டநியோகதக்ஷர தீ'' த்ரிவிஷ ஸாகல்யதாபாகத்வ ப்ரஸிஸமான வாவவிஶேஷமோ? உபாயா ந்தரவ்யோமஸாபேக்ஷமோவென்றிப்படி யஷ்டாயாவிகல்பித்து ஶ்ரீ உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸவாஸநாயிகாரமித்யாதி விஶேஷணாஷ்டகத் தாலே) (ஸவாஸநிஷ்டி) ப்ராரப்தஸ்யாபிநிவர்த்தநமித்யாதி (ஶாஸ்த்ர காரி) கோவினகாலத்திலே ஶாஸ்த்ரத்தக்ஷம ப்ரபத்திக்கித்தனைவை ஷமுண்டாகிலித்தைப்பற்றினவிவ்வதிகாரிகளிருவருக்கும் ஶாஸ்த்ரகார வமாகாதொழிவானேனென்று ஶங்கியாமைக்காகவுமாரமாகப்பற்றினவனு க்கென்று நிஷ்பமித்தது. ப்ரபத்திஸ்வரூபமிப்படியானாலு மித்தை யிவ ர்கள் வம்ஶப்ரகாரபேதத்தாலே யிப்படி ஶாஸ்த்ரவைஷம்யம் முண்டாயிற் றென்று கருத்து. இருவரு மேகப்ரகாரமாகத்தான் பற்றுதொழிவானெ ன்று ஶங்கியாமைக்காக தன்னதிகாராநுரூபமாக வித்யுக்தம் இவனகிஞ் சநனாகையாலே யஆரகமாகப் பற்றினான். அவனங்கனல்லாமையாலே ய வனப்படிப் பற்றக்கூடாதெனறு கருத்து. கஆரகமாகப் பற்றினவனுக் கும் ஶரீரவஸாநாநுஸவத்திற்கு ப்ராரப்தகர்மம் ப்ரதிபந்தகமென் னவேண்டாவோ வென்றுகி லஆர்கப்ரபத்திநிஷ்டரெல்லாருக்கும் தக்ஷணேமிநிவர்த்தம் ப்ரஸம்யாதோ? சிலர்க்கு ஸ்வாநுஷ்டமான ப்ர

ஸா-கா|| உதிஹாவம்(ஸ்வாயிகாரமாயிதி)கதிக்ரமாநுபூர்வோபாயாநாம விப்ரவஸநெசயிகாரஸம்ஹிதம் (ஸ்வநிஷ்டநிவர்த்தகக்ஷமமாயிதி) ப்ரா ரப்தஸ்யாபி ஹம்ஜகக்ஷம் விவக்ஷிதம்(ஸவிஶேஷஸாயநமாகவத்தாயிதி) ஸ க்ருதவிஸாயகக்ஷம விவக்ஷிதம்(ஸாகாரமாயிதி)கஶாஸ்த்ராயிகாரகம் விவக்ஷி தம் (ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாயிதி) கயத்நஸாத்யக்ஷம் விவக்ஷிதம் (ஶாஸ்த்ரகாரி யாயிதி) கவிஷம்வைந ஶாஸ்த்ரப்ரதக்ஷம் விவக்ஷிதம் ப்ரதிபந்நஸாத்யமா யித்யநேந ப்ரபத்த்யாத்தராகாலவைஸம்ஜ்ஞெ கஜ்ஞாதாநாநுஶேஷ ஷம தாக்ஷம் பாஹிவஶவஸ்காணாம் ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டாநே தத்ஸம் ரணவுகாரணகவஞ்ஜகவாதி ஶாஸ்த்ரப்ரதக்ஷாபாதக்ஷாவ விவக்ஷிதம் (ப்ர ஹ்மாஸ்த்ரம்போலேயிதி) ஒத்ரஸபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம் நநாப்ரபத்தேரே

ஆ॥ கவ்ருதாக்ஷமாகப் பற்றினவனுக்கு பரிபூர்ண ப்ராப்ஸ்வத்துக்கு வேறு ப்ரதிபந்தகமில்லாதபடியாலே ப்ரவ்ருத்தி க்ஷண முதலாக இங்கேதிரிந் தேற்கெழுக்குற்றேன்'' என்றும் இச்சுவைதவிர யான்போ யிந்திரலோக

ஸா-நீ॥ ப்ராரப்தத்தாலே ஶரீரயோகமாகையா லுக்தோஷமில்லையே ன்றிலப்போது ப்ரவ்ருத்திக்ஷணம் முதலாகமோக்ஷமேயாயிருக்குமென்கிற நியமங்கூடாதொழியாதோ? ஸமயமான ப்ராரப்தத்தாலே முமுக்ஷுக்கு ஸாத்விகஸாதநப்ரவ்ருத்தி ப்ரயோஜநாஸக்தியாலே யநர்த்தம் ஸம்பவித்தாலும் பரிபூர்ணவிவேகரான மஹாத்மாக்களுக்கதில் ஸாநர்த்தம் தான் ஸம்பவிக்குமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (பரிபூர்ண த்ராதி) வேறு ப்ரதிபந்தகமில்லாமையாலே ப்ரவ்ருத்திக்ஷணம் முதலாக வென்கிறதற்கு ஸாநர்த்தியாலே ஸாவதமானவென்கிற விடத்தில மபயம் வேறு ஸாநர்த்தகாரத்ருஷ்டிர்த்ருஷ்ட: ஶக்தியைப்போலன்றிக்கே ப்ரவ்ருத்திப்ராரப்தத்திற்குங்கூட நிவர்த்தகமாகஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலிங்கு ப்ராரப்தமும் ப்ரதிபந்தகமாகமாட்டாதென்று கருத்து. ப்ரவ்ருத்திக்ஷணம் முதலாகவென்றது ப்ரவ்ருத்திக்ஷணப்ரப்ருதிஷு தத்தத்காலவிஶேஷே யென்றபடி. அதாவது இவனுடைய கால தத்துத்துக்கிடர்க க்ஷணமாத்ரமாதல் யாமமாத்ரமாதல் திவஸமாத்ரமாதல் திவஸாந்தரமாத்ரமாதல் வர்ஷமாத்ர ஶரீரமாத்ரமாதலிவன் கோலினவேதேனுமொரு காலத்தளவன்றிக்கே ஸ்வஸாதநப்ரவ்ருத்திகளுஸ்வரூபமாகாதொழிந்தாலும் மஹாத்மாக்களுக்கும் காரணாந்தரண ஸாநர்த்தி ஸம்பவிக்குமென்று மிடத்தை ஸப்ரமாணமாக வுபபாதிக்கிறார், (இங்கே திருந்தேற்கிதத்ராதி) இங்கே திருந்தேற்கு ஸ்ரீமாலிஹளை ஸம்பவித்திருக்கிற நமக்கு (இழுக்குற்றேன்) இழுக்கிற குற்றமிது உண்டாங்குற்றமிது என்றபடி. த்ரிவிதகரணங்களாலும் ஸவிஷயகைங்கர்யம் நடக்கும்படி எம்பெருமான் நம்பக்கல் க்ருபை பண்ணினுகிலிங்கேயிருந்தாலும் ஒருகுற்றமில்லையென்கை. (இச்சுவை) இந்த ரஸம் (ஐஶ்வர்யம்) பரமபதம் இங்கே யவனை கீர்த்திக்கும் இந்த

ஸா-கா॥ தாத்ருஶஶேஷவஶேஷ ஸர்வத்ரதவஶாஸ ப்ரவ்ருத்யநந்தர ஶ்ரீ ப்ரவணாநந்தரஸாதநப்ரத்யபேக்ஷ: ஸவிஶேஷஸம் ஸாரஹேதுஸித்ப்ராயணாஸ- (ப்ரவ்ருத்திக்ஷணம் முதலானேதி) ஸவிஶேஷகஸ்ய ஸ்ரீரங்கநாதயேதத்ர்யாஸ- (இங்கே திரிந்தேர்க்கிதி) (இங்கே திருந்தேர்க்கெழுக்குற்றேன்) ஸ்வஸ்வரூபாநுரூபப்ரவ்ருத்தி ஸமயாந்தரவிஷயகரணைர்த்வஸ்வப்ரதிஸம்பந்தி கைங்கர்யம் கர்த்ருத்வாநுஸந்தாநரஹிதஸ்ய த்ரைவர்ணிகஸம்ப்ராதாங்கிகவ்ருத்தி நிதர்ஶந: - (இச்சுவை தவிரயான்போயிந்திர லோகமாளுமச்சுவைபெ

[illegible] மாறு மச்சுவைபெறினும்வேண்டே" னென்றும், "ஏரார்முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின்போவதே"யென்றும் "[illegible]" என்று ஞ்சொல்லுகிறபடிகளிலே இஶ்ஶரீரத்தோடேயிருந்து [illegible] பண்ணவேணுமென்கிற [illegible]க்கு காரணமான [illegible] ஸம்பந்தடியாகவந்த [illegible]யாலே [illegible]மான ஶரீர

ஸா-டீ|| [illegible]மொழியவித்தைவிட்டு [illegible]மாளும் [illegible]த்தைப் பெற்றிலும் [illegible]யேனென்கை (ஏரார்) [illegible]மான (முயல்விட்டு) முசல் [illegible]த்தைவிட்டு(காக்கை பின்போவதே) [illegible] பண்ணுவதோ [illegible]" [illegible]களிலிப்படியே [illegible] [illegible] மிகவும் [illegible]க்கிற [illegible] [illegible]களை விட்டு இப்படியல்லாத [illegible]த்தை [illegible]ப்பதோவென்கை ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible]யில்லாதபோது [illegible]ம் நிற்கமாட்டாதென்றிப்படி யிந்த [illegible]யின் [illegible]த்தை நினைத்து [illegible]யாலே [illegible]மென்கிறார். [illegible]க்கு [illegible]யே [illegible] மேலும் முழுக்கவொருவனுக்க [illegible] [illegible]மாகையா லப்போதிந்த [illegible] [illegible]யொழிய [illegible]த்திற்கவகாச மில்லாதொழியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible]

ஸா-கா || ரினும் வேண்டேன்) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (ஏரார்முயல்விட்டு காக்கைப்பின்போவதே) [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible] [illegible]

௩௯|| த்தினவஸானத்தையெல்லையாகவுடைத்தாய் தே³ஶகாலாதி³ஸ்வரூபவஶி ஷ்டவத்தாய்க் கொண்டிங்குண்டாம்ப்ரபத்தியோடொப்பத்தெ முதலாக வுடைத்தான வரிவர்ணாத்ப்ரபத்திப்ரயுக்தமோக்ஷம் ஸமஸ்தவ்யாபாரவ

வ்யா-டீ || முதல் மேலுள்ள ப்ராரப்³த⁴ங்கள் விநாஶமறக்ஷணமே விநஷ்ட மாகையாலும் ப்ராரப்³த⁴க்ஷயத்துக்குள்ளே ஶரீரஸ்தி²திக்கு ஸாதனகதி வ்யாபாரகாரணமத்தனைபோக்கி யந்த ப்ராரப்³த⁴ம்ஶமும் நஶித்தாலிந்த வசனகதிஶாஸ்த்ரம் ஶரீரஸ்தூ²லக மாகமாட்டாமையாலு முக்த ஶங்காவகா ஶமில்லையென்று கருத்து, ஆனாலுமெல்லார்க்கும் ப்ரபத்திக்ஷணம் முதலாக ஸமமேயாயிருக்குமென்று நியமஞ்சொல்லவந்தது கூடுமோ? க்ஷணமோக்ஷ ஸாதிபண்ணினவனுக்கு ப்ரபத்திக்ஷணம்முதலான ஸமமேயாயிருந்தாலு ம் மற்றபேர்க்கு தல்லக்ஷணமாவ ஶரீரபாதமில்லாமையாலது கூடாதி றே, இவ்வதிகாரகாரிவிஷயத்தில் ப்ரபன்னனை விஶ்வாஸிவனுக்கிங்கிருந்த நாள் ஸவிஷயமாகவுமுண்டாகிற ப்ரபத்தியுமே மோக்ஷஸமத்திற்குசக்ஷ ரமாகையாலிந்த நியமங்கூடுமென்றிலப்போ தாமப்ரபன்னனித் தை யபேக்ஷியாதே மோக்ஷதே³ஶயில் ப்ரபத்தியே யபேக்ஷி ப்பானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார். (தே³ஶகாலாதி) நிராவாஹ்யஸ்மின் கேசன காலவிஶேஷா: ஸ்வஸங்கல்பேன ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா ஸவிஶேஷ ஸம்வத்ஸரப்ரபத்தியோக்ஷ ஸ்வரூபவஶ்யா: தயாச இப்படி யிது வரிஷ்டமாகையா லர்த²ஜ்ஞானத்தை யபேக்ஷியாதொழிகிறானென்று கருத்து. (வரிவர்ணாதி) தயாச அது ஸவரிஷ்டமானமையாலத்தை யே யபேக்ஷிக்கிறானென்று கருத்து. இப்படி யிவ்வதிகாரிகளுக்கு விலம் பாவிலம்பங்களையிட்டு ஸமஸ்தஞ்சொன்னது கூடுமோ? ஒரு ஸமத் திற்கு ஸாத⁴னமாக ஶாஸ்த்ரஸித்³த⁴மான வொரு கர்மயதிகாரிஸ்வஸாத்⁴ யாதிகாரியினுடைய விஶ்வாஸத்தையிட்டந்த ஸமத்தை விலம்பி

வ்யா-கா || தெ³ஹிக ப்ரபத்யாபேக்ஷயா ததாப்ரபத்ய விலம்பாபேக்ஷாயாம் ஜ்ஞத இதிஹாஸ: நந்வேவம் ஸதி தே³ஶவிஶேஷப்ர ஷ்டிவர்ணப்ரபத்யாபேக்ஷாக்ஷயம் ஸ்வாதி³த்ய ததா²ஹ- (தே³ஶகால ஸ்வரூபவரிஷ்டவத்தாயிதி) அநந்தப்ரபத்திஸ்வரிஷ்டங்களாதி ரோயிவாஹ்யாத்தே³ஶவிஶேஷ வரிவர்ணா-நவ வர்வ ப்ரபத்யாபேக்ஷாவிலம்பாவதேகஸ: ப்ரபத்த்யந்தரக்ஷணமோர ஶ்வோஷ்ட்ரா-நாஹாணென ஸமப்ரதிக்ஷம் ஸம்ஸவதேத்வ்ரா ஶங்காரிகாதி³ பெ⁴வக்ஷண்ணே வஹந்த இதிஹாஸ: ஸவா விஜ்ஞாயி காரகவஸாயகம் மோக்ஷஸ்வஸமவிலம்பா விலம்பாஸ்யாம் ஸத்பப்ரப ந்நஸ்யாபேக்ஷண்யேக்ஷம் அயதயோ:ஸமாஸ்யஸாய நவிலம்

தஸ்¦ ரயதஸ்ஸாத்ஸம் யதாவிதசாத்ருநா ஸவஸ்ம ஸம்பந்தே பாபஸ்

யிர்வஷீபவம்ஹிதே, கிம்வா ஸவஜமஸுஹஷ்டை ப்ரஸங்கரயிதேவு

ஹம், தஸ்மின்ப்ரஸங்கெ கிங்ஹாஸ்யமஸ்யம், கிம்ஹுதாகெ தநிஹவாந்த்ர

வாஷ்டு பாபஸாம் யகிஷ்ட ப்ரவணயியாம் நதாஸ்யஸாஸ்யம்" பொருத

உபவைத்தூ:" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் ஸகலபூநு

கையாலே அவன் திருவடிகளில் ப்ரபத்தி ஸகலபலஸாதநமாகையாலி

ஸா-டீ॥ தமாயு முண்டாகக்கண்டதுண்டோ? மற்ற கர்மங்களில் காணுவி

ட்டாலும் ப்ரபத்திஸகலபலஸாதநமாகையாலிவனுக்கு விலம்பமோவிலம்

பங்களாவிதங்களாம்போது தயொரவி பலஸாவிஶேஷாக அப்படியு

முண்டாக்குமென்றில் ஸாதநேந ப்ரபத்தியெல்லாம் ஸகலபலஸாதந

நமென்றால் தேவதாந்தரப்ரபத்தியும் மோக்ஷஸாதநமாக ப்ரஸங்கியா

தோ? இனி ப்ரபத்திவிஶேஷம் ஸகலபலஸாதநமென்கைக்கு நியாமக

முண்டோ? ஆகையாலிது யதாவிதபலஹேதுவாம்படி யெங்கனே

யென்னவருளிச்செய்கிறார். (பாரமித்யாதி) யதிஷ்டித்யாதி நாஹ்யாதி

ஸம்பந்தஸர்வேஶ்வரநித்யாதி தேவதாந்தராதிகள் ஸகலபலப்ரத

ரல்லாமையாலே ப்ரபத்திஸாதநம் ஸகலபலஸாதநமாகாதொழிந்

தாலும் ஸர்வேஶ்வரன் ஸகலபலப்ரதனாயிருக்கையே யிவன் திறத்தில்

ப்ரபத்திமாத்ரம் ஸகலபலஸாதநமென்கைக்கு நியாமகமென்று கருத்

து. மற்றுமுள்ள ஸாதநங்களைப்போலன்றிக்கே ப்ரபத்தியவனுக்கு ந

ரகத்தையுண்டாக்குமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக விங்கு திருவடிகளி

லென்றது (ப்ரபத்தீதி) ப்ரபத்தியாவது ஸ்வாபீஷ்டஸாதநஸமர்த்தனை யு

பாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நிறுத்துகிற வ்யாபாரவிஶேஷமாகையாலே ஸ

ர்வேஶ்வரன் திறத்தில் ப்ரபத்திஸகலபலப்ரதாநஸமர்த்தனானவனை யு

பிதத்தத்பாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நிற்கிறதாகையாலிது ஸகலபல

ஸாதநமாகிறதென்று கருத்து. இத்தால் ஶக்தியொழிவும் ஸகலபலப்ர

தனானவன் விஷயமாயிருந்தாலும் வதாத்ருஶவ்யாபாரவிஶேஷமில்லாமை

யால் ப்ரபத்தியைப்போல் ஸகலபலஸாதநமாவதில்லையென்று ஜ்ஞாபி

தமாகிறது. "மோக்ஷோபாயஶரணம் ப்ரபத்ய" இத்யாதிகளாலே

மோக்ஷைகஸாதநமாக ப்ரதிபன்னமான ப்ரபத்தியை யுக்திமாத்ரத்

தைக்கொண்டு ஸகலபலஸாதநமென்றிப்படி ஸர்வஸ்யாதிபலத்துக்

குங்கூட ஸாதநமாகச் சொன்னது கூடுமோ? அப்படிக்கிவசநந்தானுண்

ஸா-கா॥ ப்ரவிலம்பஸாவிஶேஷாம்வக்தும்யுக்திஶேராவசநதஸ்யஸா

ப்யதி(பாரமாயேத்யாதிநா) ஶக்திப்ரபத்திப்யஸாத்யஸ்யஸமஸ்தஸ்வ

ஸலஸாதநஸ்யப்ரஸங்கேராவாயயோர்விஶேஷஸகலஸாதநஸ்யதி

உசு॥ வூபிகாரிகளிருவர்க்குமிது யமாஹிஉகமெஷெஹ தாவாயிற்று. ‘‘வேத விடியாஹஜஞெ‘’ என்கிறபடியே உபாஸநம் யாதொருபடி வதவிடு யமெஷத்துக்கும் ஸாய நமாயிருக்கிறது. அப்படியே ‘‘தாவஷா திடுஸ்யா

ஸா-நீ ॥ டாகிலும் ஶொக்ஷஸாயநமான வித்தை தவிர ஐஸாவஸாரிக ஷெத்தில் விநியொகிக்கையுமுபபத்தி விரஐமாகையாலந்த வசநநவெ ரமாமத்தனையன்றோ, கிஂச வுபத்திக்கு ஷெஞ்சொல்லுகிற வசநத்தாலு மாமியான வுபாஸநத்தின் ஷெத்தை யாமத்திலேசொல்லுகிறதத்தனைய ன்றோ?வுபத்திஷஸஂத்ரமாய்க்கொண்டு ஷெஸாயநமென்கைக்கநூ ஸிஜமாகவொரு வசநந்தானுண்டோ? ஆகையாலிது ஸகஷெஸாய நமாம்படி யெங்கனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (வதவிடியாஉத்யாதி) ‘‘வதவிடியா ஹஜஞெ ஜநாஸகூதிநாஜடந| கூதெடா ஜி ஜோவாஸுமடாக்ஷீடு ஜாநீய ஹரதஷிடுஷ (ஸக்ரதிநஃ) வஞ்க உடாணொஉ ஹஜஞெ தெவ ஸகூதகாரகபெநூந வதவிடியாஃ. கூதடு ஹூமெஷ்டுஸ்யடுஃ வநவூக வூராவூகாஉஃ கஸடாக்ஷீடு. க வூரமெஷுபூய டுதயா வெமபூயடுகாஉஃ ஜிஜ்ஞாஸஃ வூகூதிவியகா தூஸுரவொஸாதூஷுஃ ஜாநீஷமவஷஂ வெஷஃ ஷமவஷொவ வர உஂ வுராவுஜஷாநஃ யாதொருபடியென்கிற ஸாஉாநநிஷெடுஶத்தால் ஸ தஂதூகஂ தத்துஃஷெகாஉநாஸஷகூதகஂ ஸிஜொவாயவுஸாயந ரவெகஷிதூாதி வூகாரங்களெல்லாம் விவக்ஷிதங்கள். (வதவிடிய ஷெஷி) ஹுமெஷ்டுஸ்யடுஸூ வநஃவூராவூஃ கவமெஷுஸ்யடுவூர வூஃ கெவஷாதூநஷவொ ஶொக்ஷஶுதி ஷெஂ வதவிடியஂ (அப்படி யேயித்யாதி) ‘‘வதவிடியா ஹஜஞெ’’ என்கிறவிடத்திலே தத்துஃஷெஞாயி காரநிஷெடுஶவவெடுகஂ வாஸநத்தைச் சொல்லுகையாலந்த வுபாஸ நஂ ஸதஂதூமாய்க்கொண்டு தத்துஃஷெஸாயநமாயும் காஉநாஷெஉஸ ஷகூதமாய்க்கொண்டு வரஸூரவிரஐஷெஸாயநமாயு மிருக்கிறாப் போலே ‘‘தாவஷாதிடுஃ’’ என்கிற ஶ்லோகத்திலும் தத்துஃஷெஞாயிகாரநி ஷெடுஶவவெடுகஂ வூபத்தியைச் சொல்லுகையாலிதுவும் ஸதஂதூமாய் க்கொண்டு தத்துஃஸாயநமும் காஉநாஷெஉஸஷகூதமாய்க்கொண்டு வரஸூரவிரஐஷெங்களுக்கு ஸாயநமுமாகத் தட்டில்லை இங்கனன்றிக் கே யிவவநஂ வரஂவராஸாயநகஉதூவரமாகில் ஸாரஸூஷாநியு ம் ‘‘வதவி/ஜாஃ’’ யென்கிற வசநத்தோடேகாரவமாயிருக்கிற விதற்கு வொரவூமும் கூமிஷெத்தை யஂமத்திலே சொல்லுகிறதென்றும்போ திவவநத்திற்கு கதூஷவெயூஷூடுமும் வூஸஂமிக்குமென்று கருத்து. (தாவஷிதூாதி) கூதிடுஃஹுமெஷ்டுஸ்யடுஸூவநஸக வூராவூிகாஉநா

ஜ௦ || வாக்யா தாவதேநாஸ்யாஶஸ்வம் | யாவஜ்யாதிப்ராணம் ஸாதநேப்ர ஷாவநாஶநம்'' என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்தியு மிவ்வதிகாரத்துக்கும் ஸாதநமாகவிறே தென்ஷிதுகளறுதியிடுவது. இதில் ஸர்வபேஷாவநாஶ நம்'' என்கையாலும் ரூதரங்தோற்ற ஶ்ராவக'' என்றபிகாரங்தோறு மா வதிக்கையாலும் இவனபேக்ஷித்த ஸமமெல்லா மிவன் கோலின காலத் திலே யதாஶநேநாரயம் ஸிஜிக்கும் இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை நினைத்து

ஸூ.டீ || (வாக்யா) ஸவமெவேஸூயாஸாதநா (ஜோஶம்) யதாவஸிதா தஸ்யாவஜ்ஞாநம் (ஸவஸ்வம்) ஈஸ்வாஜெவஸம்ஸார (யாவஜீவ்யாதி) ஸர்வபேஷதத்தஸமமவ்ருத்திபாய ஸநிவத்தஸம்ஸ்ரவச ப்ரவஷநே ஸ்வதே தத்தவேக்ஷித ஸமஜாஜாதிவாக்யாதிஸ தஸ்ஷணமவ நிவர்த்த தஜதி ஸாவஃ. (அறுதியிடுகை) ஶாஸ்த்தார்க்குள்ள விவாதமெல்லாமறு ம்படி தெளிவிக்கை. இப்படி ஸக்தியைப்போலே ப்ரவ்ருத்தியும் ஸதாவிருப ஸமஸாதநமாலு மந்த ஸமங்களில் ஸக்திக்கில்லாத விஶம்பஸாதந ஸம் ப்ரவ்ருத்திக்குண்டென்கைக் கொருவசநம் வேண்டாவோவென்றதுவு மிந்த வசநத்திலேதானே ஸிஜமென்கிறார். (இதிலி த்யாதி) ஸர்வபேஷாவ நாஶநகேவாக்யாலே விஶம்பஹேதுவான பாவங்களுக்குங்கூட நிவ ர்த்தகமென்றுவசக்தி சொல்லுகையாலும் ஶ்ராவஸ்ரவஸ் ஸக்ருஸ்வ ஶோமஸாதேதுணாவியிங்கு விவக்ஷிதாரம் ஸிஜிக்கலாயிருக்க வதிகாவ திருயாலே யாதரங்தோற்றுகையாலுமிவரும் ஸவிப்பிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. (யதாஶநேநாரயதி) மற்றுள்ள ஸநங்களைகேஸ்வரஶோம த்தி லேகேஸமஶநேநாஸவாதஸமாயிருந்தாலு மிதிங்கனன்றிக்கே யிவன் ஶநேநாரயித்தபடியே ஸஸமத்துக்காதல் ஸநேஸமஸமாஷா யத்திற்காதல் ஸஸ்ரவஶோமத்திலுண்டாதஸமாமென்றபடி. ஸஸமங்த ன்னிலும் தாரதம்யஸமாவிதமாகிலிவன் ஶநேநாரயித்தபடியெல்லா ப்ர

ஸா-கா || ஸாவஃ ஸவம்ஸவஸமஸாதநஸம்ப ஸாதய தத்ர வேஷஸ் ணம்தஶயதி (இதிஸர்வபேஷாவநாஶநஜிதி) ஸர்வபேஷதி விபேஷ ணாஸ ஶ்ராவஸ்தாவதிதி ப்ரத்யதிகாரஶவஸ்ஸ்ரவணதர விஶம்பே நஸவஸமஸாதநஸம் ஸிஜஜித்யதஃ ஸவம்சா விஶம்ப்யஸாதநஸம் விஶம்ப்யஸாதநஸமவேஷத்வாஸ் தத்ஸாதநா ரவாதிகார ஶேஷஸிஜதிஸாவஃ நந ஶநாமதம்தி ப்ராணஸஸ்ரவஸமங்கோபிதத் ஶவேஸ்தஸ்ரீரதிஶ்யஸ்ரீதிரவொவாய ஸூரவேப்ரயஸ்ஸநஸ்தா யிகஸாவஸ் ஶஸக்ஷேவஹி ப்ராணாய ஸ்ரமேதாயந்தாரயேஶரம், ஸ ஷேஜவம் வதிஶயாவதாயஷம் ப்ரஹ்மஶோகஜிஷிவம்வதீதேத்யாதி ப்ராணநாமஶ்ய விஶ்ரீதஜேந விவக்ஷிதாஸமதேஷவிஜே

௭௦ || “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம” என்று சொல்லுகிறது. இவனுக்கிங்கிருந்த காலத்தில் கைங்கர்யத்தில் வைஷம்யம் தன்கோலுதலில் வைஷம்யத்தா

ஸா-நீ|| காரங்களுக்கு ப்ரயோஜகமாமென்று விவக்ஷிதம். ஸக்ருத்கரண ப்ரபத்திநிஷ்டருக்கு மோக்ஷவிளம்பாவிளம்பங்களி லுபபத்தியும் ப்ரமாணமும் “ஸர்வதர்ம”என்றுதுடங்கி யிவ்வளவால் சொல்லிற்றென்று கண்டு கொள்வது. இப்படி ஸக்ருத்கரணப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கும் விளம்பித்தாகிலும் மோக்ஷமுண்டென்றது கூடுமோ? “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய”என்கிற வசனத்தி லே ஸக்ருத்கரணப்ரபத்திக்காமியமான வ்யாஸநத்தை யத்நத்தை நிஷேதித்திருக்கையாலது மோக்ஷஸாதநமே யன்றென்று தோற்றவில்லை யோ “வததம்ருயாஜநெள”இத்யாதிவசநமிரண்டும் வருகையாலந்த வசநமிதின் மோக்ஷஸாதநத்வநிஷேதபரமன்றென்றிலப்போதந்தவசநம் விதிவாக்யமென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிப்பட்டவித்யாதி) இப் படிப்பட்ட என்றது கோலினகாலத்திலே யதோசிதமாய் மோக்ஷமென் றே ஸாயிதமான வென்றபடி. இத்தாலிந்த வசநம் நஹிநிந்தாந்யாயத் தாலே ப்ரபத்திப்ரஶம்ஸாபரமத்தனைபோக்கி வ்யாஸநநிஷேதபரமன்றெ ன்றதாயிற்று. இப்படி ப்ரபத்தி ஸ்தாபநயித்தபடி மோக்ஷங்கொடுக்கவற்ற கில் ஸக்ருத்கரணனுக்கு மஸக்ருத்கரணனுக்கு மஸக்ருத்கரணனு ரிலெந்யாந்யமும் ப்ரமாணகைங்கர்யேஷ்டமிருக்கச் செய்தேயுமிங்கு ண்டாம் கைங்கர்யஸ்தோகமாய் வாராதொழியாதே யதில் வைஷ ம்யம் வருவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி) (தன்கோ லுதலிதி) தான் ப்ரபத்யநுஷ்டாநம் பண்ணும் க்ஷணத்தில் மோக்ஷத்தை

ஸா-ஸா|| ஸாதநஸாமாவி மோக்ஷ ஸாவநயோநாயிக ஸாமாவிவக்ஷித ஐ திதத்தக்காலநாயிகாரமேஷஃ கிசிகிசெநாவ்யத ஐத்யுத்ராஹ- (இப்படிப் பட்டேதி) “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நா” ஐத்யுக்த விளம்பாவிளம்பாஸ்யாமேவ வை ஷம்யம் விவக்ஷிதம் நதுமோக்ஷநாயிகஸாவக்ஷம் ப்ரார்த்தநாபத ஷஸாவவ்யிமேசேஷநயெநாயிகஸாவவக மேவமேவ ப்ரமாணஸா வாக நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி, “மோக்ஷயிஷ்யாமி ஸர்வத்ர காலாநு ஸஹஸ்ரஹ்யணாவிஶிஷ்டெ”திகாநாம் ஸர்வேஷாம் வாக்ய ஸாம்ய ஸ்வகாரவிஶிஷ்டப்ரஹ்மாந ஸுவப்ராவக ஶ்ருதிவிரோதா த்ரிதியாவஃ நந ப்ரமேயஸ்வமோக்ஷஸாதநமே ப்ரபந்நாநாந்து த்யெகைங்கர்யஸ்யாபி மோக்ஷகாரக தத்வைஷம்யம் கமதித்யத்ராஹ- (இவனுக்கிதி)ஸ்வமோக்ஷஸாதநமேபி, ப்ரபத்யநுஷ்டாநம் தவேவஸாதய தீ நக்ஷநிஷ்டஸ்ப காக ப்ரபத்யநந்தரமாவிகைங்கர்ய ஸ்தோகம் யாக்ஷ

௭௰|| லேவந்தது. அது தனக்கடி ப்ராரப்தகர்மவிசேஷம். ஸந்தோஷ

ஸா-டீ|| விஷயமாகக்கோலுகையாலேயிந்த வைஷம்யம் வந்ததாகையாலிது தன்குற்றமத்தனைபோக்கி ப்ரபத்திக் குற்றமன்றென்று கருத்து. கோலுதலி லென்றிறவித்தால் ப்ரபத்த்யநந்தரக்ஷணத்திலே தேஹவியோகமத் தனைபோக்கி பின்பு ப்ராரப்தகர்மாநுபவமுண்டானாலுமிது கா யக்லேசமாகாதென்று கருத்து. இப்ப்ரபத்திக்கேவம் விதஸ்வபாவமுண் டென்றறிந்திருக்க வெல்லார்க்குமந்த கோலுதல்தானேகரூபமாக வுண் டாகாதே விஷமமாகைக்கடியென்றென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதுதன க்கித்யாதி) இங்குண்டாம் வைஷம்யத்தில் வைஷம்யத்திற்கு ப்ரார ப்தகர்மமுமான கோலுதலடியானாலும் மோக்ஷத்தில் சிலர் சொல்லு ம் வைஷம்யத்திற்கடியேதென்ன வந்த வைஷம்யமே யில்லையென்கிறார். (ஸந்தோஷத்யாதியால்) ஸந்தோஷமீச்வரனோடொக்கும் ஸாம்யாபத்தியும் முழு நிவ்ருத்தமாகையாலே ஸர்வருக்கும் பரிபூர்ணாநந்தமேகரூப மமொழிய வைஷம்யஞ் சொல்லவழியில்லை யென்று கருத்து. ஸம்ஸா ரிக்களுக்கு மிஸ்ரபாரதந்த்ர்யமுண்டானாலுமுபாஸகனுக்குவிசேஷி த்து சக்தியில் ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லியிருக்கையாலே யவனுக்கத்தனை பாரதந்த்ர்யமில்லையென்ற வேண்டுகையா லதடியாக வந்தும் வைஷம்ய

ஸா-கா|| ஷஷ்டித்யயம் விஷமத்வாகிஞ்சித்வம் நைதத்ப்ரஸங்க் (அதுதனக் கிதி) ஏதத் வைஷம்ய காரணம் ப்ராரப்தமிதி வைஷம்ய ஷஷ்டித்வாகாதம் நைஸ்வார்த்ம ப்ராரப்தகர்மணோ ஹேதுத்வ ஸ்வாபேக்ஷம் ப்ராரப்தகர்மாநுபவே வைஷம்யாபேக்ஷாயாம் அப்ராப்தஸ்ய ப்ரபத்தேர்ந தத்ஸம்பந்த ஏவேதி ஸமானம் வைஷம்யஸ்யாபி ஸமபேக்ஷதி ஸர்வப்ரபன்னானாம் ஸக்தானாம் ஸமபாவஸ்யாதிதி ஸக்திப்ரபத்த்யாதி கடோராவஸ்த்தா இத்யத்ராஹ- (ஸந்தோஷமாநந்தமிதி) ப்ரயாணஸமயே விசிஷ்டஸ்வாதிக த்யாவஸ்தி ஹிதமாவ:. நநு ஜ்ஞாநாத்ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வஸ்யஜ்ஞா காரஸமவதாயாஸ் ஸ்வஸ்யஸ்ய நாஸ்தாநவசேநநஸ்திதம் விஹாயஸ்வயம் ஸக்திபோமாநாஷ்டாநாத்ஸக்த ந்யாயாத்ஸ்வகத்ய பாரதந்த்ர்யாநிஸ்தாவாக உபஸ்வராதி ஸவதி, நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதீ” த்யாதி ஸ்ருதிஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ராப்திஸ்ரவணாச்ச ப்ர பந்நஸ்யாத்ய பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவத்த்வம் ஸமவதாயாஸ்வ நாஸ்யஸ்யஸக்திபோமாநாஷ்டாந ஹேதோரண ஸ்திதிதஸ்ய ஸக்த ந்யாயாநுஷ்டாநத்தே பாரதந்த்ர்யாவிஸ்தாவாக ஸமவஹேதுவாஸநீய

ரமாநந்தம் பெரும்பேற்றிலொரு வைஷம்யமில்லை. ப்ராப்தம் ப்ராப்யமே காரணம். "ப்ராப்தம் ப்ராப்யம் பரமம் ஸாம்யம் ப்ராப்யமித்யுக்தம் ப்ரமாணம் । ஸ்வாத்மப்ராப்தித்வம் ப்ராப்யத்வே நைவ ஸமர்த்தேத" என்று ஸமு

ஸா-நீ ॥ யுக்தவைஷம்யமாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்தம் ப்ராப்தி) அப்போதுஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லுகிறவசநத்திற்குமதியெதென்னவது ஸாக்ஷாத்காரமெனவ தர்ஸிதமாகையாலிங்கு நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டுவதில்லையென்கிறார். (ப்ராப்தம் ப்ரமாணம் ஸமதி) ஸமுதாயத்திலே "ஸர்வஸ்யாப்யாயதி" என்கிற ஸ்ருதிக்கிப்படி மதி சொல்லுகையாலே தத்ஸமூஹங்களானவசநங்களுக்கும்மதி தர்ஸிதமைதையாயி ற்றென்று கருத்து. சேதநனுக்கு ஸக்தியோகமில்லாமையாலே தஸ்ய நைப்ராப்தி வேண்டினாலும் ஸர்வசேதநனுக்கு ஸக்தியோகமே ப்ராப்ய ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாகவற்றாயிருக்க விவனுக்கும் ப்ராப்திபண்ணவே ண்டுவதெதற்காகவென்கிற ஸங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு சுபி

ஸா-கா ॥ தத்ராஹ-(ப்ராப்தம் ப்ராப்தமிதி) ஸ்வபரஸமசேதநயோஸ்ஸமதுல்யத்வ ஸம்பந்த தத்வம்-விப்ரதிஷேதாத்ரூபம் தேவ ப்ராப்தமைதஸ்ய இத்யநுஸந்தாநஸ்ய ஸ்வாதிஷ்டஸ்ய ஸ்வஸம்ஸார ரஸோந நிஸமரம் ஸ்வதத்வஸ்யாஸ்யம் ஸ்வஹித்யஸ்யதீரம் ஸ்ய இத்யநுஸந்தாநஸ்ய ஸ்வஸாமாத்யஸ்ய ஸக்தியோகாநுஷ்டாந ஸ்யாஸ்ய ஸாந்த்யாஸாநுஷ்டாநஸ்யாசாரநிஷ்டம் வநீயகாரக ஸமவ தானாயகஸ்ய ஸக்த ப்ராப்தஸாதாரணகாரக ஸக்தப்ராப்தத்வாத் ப்ர ஸாதாதைகாதஸ்யா விஸிஷ்டகாரநுக்ரஹவ்யூஹபொதிபுருஷா விஷ்ணுநிவ்ருத்தஸாதாரண்யாத் ஸமவதிப்ராய ஜ்ஞாநவிஸேஷாஸா வாத்ஸல்ய தாநப்ரயஸ்யஸ்வஸம்ஸாரஸ்யஸ்யாதி, நிரஞ்ஜநஸ்வரூப ஸாத்யாதாநைவதி, உபாயதஸ்வ ஸம்ஸயாத், கூடீயதேசாஸ்யகாரணி நஸ்ய க்ருதம் நக்ஷத்ரகம், ஸவேதாஸ்ராநுஸ்வரூபாதிவதனை, நி ஸாயம் ஸ்ரீத்ரிவர்காஸ ப்ரயோஜந, ஜ்ஞாநகாதேவம் ப்ரயோஜந ஸ மஹாத்மநாம், ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சி தேதி, யஜ்ஞம் வேத, ப்ரஹ்மணோ ஸஹி ப்ரஹ்ம வேதாதி" த்யாதி ஸ்ருதிஷ்வ பராயாமவாஸிதமத்ர ப்ராப்திவிரோதிநிரோதகாவாரகஸ்யாவஸ்ய வக்தவ்யகாரக"ஸர்வஸ்யாப்யாயதி" த்யாதிப்ரமத்ஸ்வ ப்ராப்தம் ப்ராப்யஸ்ய ஸக்த ப்ர பஞ்சஸாதாரணகாரணஸ்ய ப்ராப்தம் ப்ராப்யஸ்ய காரணம் ப்ராப்தி நிவ்ருத்திரூப பரிஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமெனப்"ரதஸ்ய ஸாதந்ந்யாய பவதி" இத்யுக்த நிர்ணீதகாரா ணாத்யுக்தம் ப்ராப்தம் ப்ராப்தவிஸேஷஸ்ய ஸர்வஸாதாரணகாரணஸ்ய ப்ராப்தம் ப்ராப்யஸ்ய ஸ்வரூபஜ்ஞாநமிதி ஸாவத். ஏவஞ்ச ஸக்தப்ராப்தத்வாத் ப்ராப்தஸ்வ

உபாஜெயிற்சொல்லுகிற ஸ்வாதந்த்ர்யம்கூடவஸ்யன்றிக்கே ஸவ-
லியமெங்கயடியொஷ்ணகையென்றி ஷறுவாஉத்திலே நிணீடிகம். *
வேண்டும்பெரும்பயன் வீடென்றறிந்து விதிவகையால் நீண்டுங்குறுகியுநிற்
கு நிலைகளுக்கேற்குமன்பர் மூண்டொன்றின் மூலவினைமாற்றுதலின்முகுந்

ஸா-ஸ்ரீ|| காராகடித்தைப்பாட்டாலேஸஂக்ரஹிக்கிறர். (வேண்டுமித்யாதி).
(வேண்டும்பெரும்பயன்) ப்ராதநீயமான உஹாஷம் (வீடு) மோக்ஷம்
(என்றறிந்து நீண்டுங்குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கு) விரகாலஸாத்யமா
யும் க்ஷணகாலஸாத்யமாயும் நிற்குமுபாயங்களுக்கு (விதிவகையால்) ஶா-
ஸ்த்ரதமெர்யாலே (ஏற்குமன்பர்) யோக்யரான ஸமவதாந-
ஸமெவதக்கள் சிலர் விரகாலஸாத்யோபாயத்திற்கும் சிலர் க்ஷணகால
ஸாத்யோபாயத்திற்குமென்றபடி. வ்யவஸ்திதமாக யோக்யரான ஸகிஂச
நாகிஂச நாதிகாரிகளென்றபடி. (ஒன்றில்மூண்டு) இவ்விரண்டிலேதே
னுமொன்றிலே ப்ரவ்ருத்தித்து (மூலவினை) ஸஂஸாரப்ரவ்ருத்திகளெல்
லாவற்றிற்கும் உறுகாரமான உடுங்களை/வாயவிரோயியாதல் ப்ராப்தி
விரோயியாதலுள்ள ஸமஸ்தஸஂக்கங்களை யென்றபடி. (மாற்றுத
லில்) நிவ்ருத்திப்பிக்கையில் (முகுந்தனடிபூண்டன்றி) ஸமவஷ்ணங்களை
ஸாதநமாகப்பற்றி யல்லது தத்ப்ரபத்தியைப்பண்ணியல்லதுயென்றபடி.
(மற்று) வேறு(ஓர்புகல்) நிரபெக்ஷோபாயம் (ஒன்றிலையென) ஒன்று

ஸா-கா|| ஶக்ஷணோபாதாநஸ்திதிஸஂஹாரநியமந வ்யாவ்ருத்தஸமநாத
ஸமஸ்தநிர்ஷிப்ரபத்திநிஷ்டாதிவாரிஸ்காரிணாவிதிலக்ஷணம். ஜாயமா
நகாரீ நஸமவகஸ் கடாக்ஷவிஷயகாரஸமஸ்தாயிகாநாம் மோக்ஷவண
பரமபதநிஷாயத்துஸ்வ ப்ரபஸ்ரீ உஷநாராயணஸ்வவ்ய வஸீகரணம்
ஸக்ரவப்ரவாதயோஸ்யாயிகாரீ ஜ்ஞாநாநஷ்டாநஸக்ஷத்ரம
க்ஷ ப்ராரப்தஂமகாஉஷந ஹிதஉபக்ஷமெஷ்திஸத்யஜ் ஜ்ஞாநவஸாயி
காரநஂமநெப்யநதயொரக்த ப்ரவதத்த உத்யஹ-(வேண்டும்
பெரும்பயனிதி) வேண்டும்பெரும்பயன் ஸ்வரஹணீயம் உஹாஷம் (வீடெ
ன்றறிந்து) ஸஂஸாரமோசநமெஸ்வக ஸமவகநஸவபரிவாஹரமெஸ
மவகமெங்கஷ்திஜ்ஞாநா (விதிவகையால்) ஶஜ்ஞாதலக்ஷ்ராதிவஹித
ஸமவஸஂக்கவயாக (நீண்டுங்குறுகியும்நிற்கும் நிலைகளுக்கேற்குமன்பர்)
விரகாலநஷ்டயாக காலநஷ்டயாவமாரயவமெத
மொஷந்திப்ரபத்யாயிகாரஉரவக (ஒன்றில்மூண்டு) ஸமவக
ஷ்ஸக்ஷஹிஜ்ஞாயிகாராநமணஉகிஂச நஸாயநஂ பரிமரணந்த
ஜ (மூலவினைமாற்றுதலில்) ஸஂஸாரஹேதபாபநிவர்ஹணே (முகுந்த
னடிபூண்டன்றி) மோக்ஷப்ரதஸமவஷ்ணாவலம்பநஉரண (மற்றோர்பு

௩௦ || தனடி பூண்டன்றிமற்றோர் புகலொன்றில்லையென நின்றனரே. (௧௫)

வ்யா- நீ||மில்லையென்னும்படி (நின்றனர்) நின்றார்கள். ஸகிஞ்சநனுக்குஸக்திமோ மம் பரமசேதநஷோஸமிந்தாய நமாகவற்றுறனுமுபாயவிரோதிநிவ்ருத் த்யம்ஸத்திற்கு வேறு நிரபேக்ஷஸாதநமில்லாமையாலேவகிஞ்சநனுக்கு ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்திக்காக ப்ரபத்திவேண்டினாப்போலே உபாயவி ரோதிநிவ்ருத்திக்காக ஸகிஞ்சநனுக்கு மதுவேண்டுமென்று தாத்பர்யம். உபாயவிரோதிப்ராப்திவிரோதிகளுடைய ஸ்வரூபத்தை யதாவஞ்ச காரிகார வ்யாக்யாநத்திலே பரக்கச் சொன்னோம். ஸேஷத்வாதக ஜ்ஞாநஸ்வபாவனை விதேயநனுக்கு வாத்ஸல்யாதிவிஸிஷ்டனை ஸர் வேஸ்வரனே உபாயமாகையாலேயிவனுக்கு கர்தவ்யமாகவொருவுபாய மில்லாமையாலிங் கயிகாரிதைவித்யம் சொன்னதுகூடுமோ? அவன் ஸி த்தோபாயமானாலும் முன்புதானுசரித்தப்ரமாணங்களாலே ஸாத்யோபா யாநுஷ்டித்தாலல்லது அவன் ஸஹாயனாகானென்றிலந்த ஸாத்யோ பாயங்களந்த ப்ரமாணங்களாலே ஸாக்ஷாதுபாயங்களாக விதியா தோ? அப்போது ஸித்தோபாயமிருக்க ஸாத்யோபாயத்தில்ப்ரவ்ருத்திகூடுமோ அது ஸாக்ஷாத்ஸாதநமென்றில் ப்ரஹ்மவித்யையை உபேக்ஷித்ததாகாதோ? ஸாக்ஷாத்ஸாதநமென்றில் ஸாக்ஷாத்ஸாதநபுஷ்காவிஸேஷாக வ்யவஸ்திதப்ரவ்ரு த்தி கூடாமையா லயிகாரிதைவித்யங்கூடாதொழியாதோ? கிஞ்ச இவ்வதி காரத்திலே விலம்பாவிலம்பங்களையிட் டயிகாரிபேதஞ் சொன்னது கூடுமோ? அப்போது ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரபத்திநிஷ்டனை யசேதநனென்றதாகா தோ? வேதாந்தேஷு ப்ரஸஸ்தவேதநனைவனை யசேதநனென்கைதா னுசிதமோ? ஸர்வம் விலம்பிதமானாலும் க்ருத்யமாக வசநவமிங் கும் நடக்கையாலவன் சேதநனாகக் குறையில்லையென்றிலப்போதநாரத ப்ரவத்திநிஷ்டனுக்கிங்கு தாத்ரூப்யாநுஸவமில்லாமையா லவனசேதநனாக ப்ரஸம்ஸியாதோ? "நாஸ்திகம் ஸரணம்ஸ்ய" இத்யாதிஸித்தாவிதனு னவனை யசேதநனென்னத்தான்கூடுமோ வென்கிற ஸங்கைகளை பரிஹ

ஸா- கா||கலொன்றில்லையெனநின்றனரே) தத்ர்விரிக்கக்ஸிஷ்திஸமதவனகொ வீநாவஸ்திலயாஜாநீயாஸ்யாவஸ்ராஜத்யூஃநமேவஞ்ஜ்யாதிஷேடாசயா ஜிவாஜவையயாஜிநோரிவஸ் க்ஷப்ரவஞயோரயிகாரக்ஃஷஞதஸ்ரய ந தஸ்யம்மதஸ்யாத்யஞவேஷக்ஷணை ஜ்யாதிஷோடாசயாஜிநோ வாஜ வையயாஜீதி வ்யவஸ்திரயோமாதாவக்ருதெ ப்ரவஞாவதேநதி ப்ர வஞக்ஷநோஹயோவஸ்யவஷெஸாநோவவஷ்ய இதர்தே ப்ரவ வேங்க தயாவ்யவஹாரநிஷாநம் ஹமவஅஸீகரணஸாயநகயாப்ரவஷ நாநாஷ்டாநதீதி ஸக்தோநாவீ ஸக்திஸாயநஸமவஅஸீகரணாயஞ்ச க

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௨௦|| பரிசிதாரஸாஜீவிதஶா ||

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அதிகாரிவிபாகாதிகாரஷ்ஷஷ்ட꞉ ||

ஸா-நீ || க்ஷதிரிதி ஶாவ꞉ ||

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகிசரணாரவிந்தசஞ்சரீகஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜயதே꞉ க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாரார்த்தநந்திந்யாம்
அதிகாரிவிபாகாதிகார ஷஷ்ட꞉ ||

ஸா-கா || த்வத்தாம (ஸாஹஸிகவரிவாகஸஹிதயே த்ரிசதி நா) ||

இதி ஶாரதாராஜகுருநிஷ்கஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸம்வித
ஸ்வகுருவித்யாகுருத்வசம்பன்ன ஶ்ரீநிவாஸமஹாதேவ꞉
பௌத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
அதிகாரிவிபாகாதிகார꞉ ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉ ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉ ||

அத உபாயவிபாகாதிகார꞉ ||

ஸா-நீ || இப்படி த்ரைவர்ணிகர்களையதிகாரிகளாகச் சொன்னதுமிவர்களுக்கநந்யாநந்யமதிகாரிபேதமுண்டானதாகச் சொன்னதுமுபபந்நமோ? அதிகாரியாவான் ஸாதநமாக விஹிதமான கர்த்தவ்யத்தில் ஸாமர்த்யமுடையவனன்றோ? ஆனபின்பு கர்த்தவ்யங்களான வுபாயங்களையுமிவற்றாலே ஸாத்யங்களான வுபேயங்களையுமுடையரான ப்ரயோஜநாந்தரபரரையன்றோ யதிகாரிகளென்றதாவது த்ரைவர்ணிகர்களுக்குமுபாயோபேயமிரண்டும் ஸித்தமென்ன ஸமவாயொருவனேயன்றோ? "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்" இத்யாதியாக வக்தவ்யவக்தவ்யத்தைச் சொல்லவந்த வசனத்தில் ப்ரஹ்மப்ராப்திகமாகவொருவுபாயமும் ப்ராப்தி

௨௦ || உபாயஸ்வரூபவிசேஷநிஷ்கர்ஷணம் ஸம்வாத ப்ரகரணம்

ஸா-டீ || ஸாத்யமான வொரு ஹேதுவும் நிர்திஷ்டமாயிருக்கையாலே ஸர்வ
ஜநங்களுக்கும் ஸாத்யமான வுபாயமுமத்தாலே ஸாத்யமான வுபேயமுமு
ண்டென்றிலப்போ தந்தமத்துக்கந்த வுபாயமே யமையுமென்றதாகையா
ல் ப்ரஹ்மமுபாயமாகாதொழியாதோ? ப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே யிரண்
டுமுபாயமென்றிலப்போது ப்ரஹ்மமொன்றுமே வுபாயமு முபேயமு
மென்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதியாதோ? கிஞ்ச அந்த ஸாத்ய
மான வுபாயந்தான் க்ரியாரூபமாகில் "ஜ்ஞாநாதேவ து கைவல்யம்" என்கிற
விசாரணம் பாதிதமாகாதோ? அது ஶக்திப்ரவ்ருத்திரூபமென்றாலும்
ஶக்திரூபம் ஸந்நத்தநிதிகளிலும் புராணாதிகளிலும் பராபரத்வ
மான ப்ரவ்ருத்திரூபம் மோக்ஷாதிகளிலும் ஸாத்யாபாராதிகளிலும்
ப்ரஸித்தங்களாகையா லுக்தமோக்ஷஸாதநமன்றோ? இனியந்த ஸாத்ய
மான வுபாயம் ஜ்ஞாநரூபமேயென்று நியமிக்கப்பார்த்தாலுமது ஸா
க்ஷாத்ஜ்ஞாநரூபமென்றில் ப்ரமாணபரதந்த்ரமாகையாலே பௌரு
ஷேயதி ஸாத்யமல்லாமையால் விதேயமாகாதொழியாதோ? அப்போது
ஶாஸ்த்ரத்தின்படியாகாதோ? ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநமன்றென்றில் ப்ராப்தி
ரூபமான வுபேயஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் விதேயமில்லையாக ப்ரஸங்
கியாதோ? இனியந்த வுபேயம் ஜ்ஞாநரூபமன்றென்றில் ப்ராப்தியாவ
து ப்ரஹ்மாநுபவரூபமென்கிற விஶாரணம் விரோதியாதோ? ஸ
ர்வஜநமும் மோக்ஷோபாயமாக ஶாஸ்த்ரங்களில் நிர்திஷ்டமாயிருக்க
மோக்ஷோபாயம் ஜ்ஞாநரூபமேயென்று நியமிக்கத்தான் கூடுமோ? ஐ
த்யாதிகளான ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வதிகாரத்
திலே வுபாயங்களை விதேயஸாத்யரூபங்களாகவும் விதேயாபாயத்தை
ஸம்ப்ரதாயப்ரஸித்தீயகாதி விஶிஷ்டமாகவும் ஸாத்யோபாயத்தை ஸ
ப்ரஸாதநஸாத்யரூபமாகவும் ஜ்ஞாநவிஶேஷரூபமாகவும் ப்ராப்திரூ
பஜ்ஞாநவிலக்ஷணமாகவும் ஸர்வஜநமாதத்யோபாயத்தை ஸஹகாரமாகவு

ஸா-கா || ஸாத்யாஸாத்யாதிகாராக ஸித்தஸாத்யதிகாரஸ்வரூபம் ஸர்வஸா
க்ஷாத்காரோ ஸ்வரூபாதிகாரபதார்த்தங்களாக ஸர்வஜ்ஞாநஸ்ய
ஸமஸ்தஸ ஸத்ப்ரவ்ருத்திஸாதாரணம் ஸர்வஸாக்ஷாத்கம் ஜாயதஇதந்த்யக்தம்.
தத்ராதிகாரஶேஷ விஶேஷஸம்ஸ்த்ய யமேஷ்யந் காரகோபகோ" தத்ராதி
ஷு ப்ரபந்நஸ்ய ஶக்தாதிகாரஸ்ய ஸ்வாதிகாரஸ்யாவஶேஷ ஸஹாயஶ்ச
ரிதார்த்தாதிகாரஸ்ய ஶக்தாதிகாரஸ்யோ: ப்ராமாணிகஸ்வாதிகார
மேவஸ்யேதி: ஸ்வாதிகாரோ ஸாதஞ்ச ஸம்பத்யே தேஷாமதிகார
மேவ உபாயவிஶேஷமாபிஜ்ஞாநேஷு ப்ரதிஷ்டிதோ நஸ்யாதி தத்யோபாயம்

ஜ்ஞாநிநாம் தஸ்யாஸ்தஸ்ய நிஷித்தஸாதநதா ஹேதுரோபாஸம் ப

ஸா-கீ || மென்றிப்படியயாவஸ்து தஸ்யாஸ்ய நிஷித்தஸாதநவிஷய க்களாக நிரூபிக்கக்கோலிவிரோதியதிகாரமென்றத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (உபாயஜ்ஞத்யாதியால்) (ஸஜதி) பௌஷிகாக ஸஹஜகாரணாதிவிசிஷ்ட காருண்ய தஸ்யஸ்பர்சணீகதி தஸ்ய நஸ்யஸிஜ்ஞத்வமுக்தம். (உபநிஷதி தத்) ப்ரஸ்ஜ்ஞ தஸ்யாஸ்ய ஷோடசீயதுக்தம், யதேவேஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய, யாதஸ் ப்ரஸாதாதுஷிதாநதீசம் இத்யாதி பஞ்சராத்ரோபநி ஷத் ப்ரதிபாதிதத்வமுக்தம். பஞ்சராத்ரஸ்ய வ்யாஜகோஷத்ராயீதியா தஸ்ய பரமாம் ஸஹஜவாக ஸ்வரூபோபாய உபநிஷதீதத்வ நயம். இத்தாலே ஸாத்யோபாயமே ஹேத்துக்கமையுமென்னலாகையால் ப்ரஸாதமுபாயமாகாதொழியாதோ வென்று முன்பு சொன்ன வாக்யம் ப ரிஹ்ருதம் | ப்ரஸாதத்துக்குபாயத்வம் கல்பிக்கப்புக்காலன்றோ இப்படிவா க்யம் பண்ணலாவது பஞ்சராத்ரோபநிஷத்துக்களிலே கண்டதுக்தமாகை யாலிங்கந்த வாக்யத்துக்கவகாசமில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ஸம வாமே யமைந்திருக்க ஸாத்யாதிகளுமுபாயமாவானேன் ? அவையுமு பாயமாகிலிவனொருவனுமே உபாயமென்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோ யமும் வாராதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரஸக்த்யாஜ்ஞத்யாதி) (ப்ரஸ ஜ்ஞ) ப்ரஸாதாபத்தி ப்ரதிபந்தக நிக்ரஹ ஸாமாந்யகாரணத்வ நிமித்தமுக்தியாவக (தஸ்ய) உபாயஸ்யதஸ்ய ஸமவத: (உக்த) பக்ஷீய ஸ்வஸ்யாஸ்ய ஸ்வரூபாணி தஸ்ய ஸ்ரேஷ்டவாரா | ஸாத்ய வாஜ்ய நீ ப்ரஸ்ய ஸஹஜ, ஸாமாந்யோஹ்ய மோக்ஷயிஷ்யாமி, உஹி தஸ்ய ஸ ஸாமாணி சுப ப்ரஸாதாஜ்ஞ வ்ய இத்யாதி ச்ருதிஸ்ம்ருதிஷு கண்டம் ப்ரதிபாதிதத்வமுக்தம். தயா ஸமாப்தி ப்ரஸத்ய ப்ரஸஉபாயக்லுப்த ண்டம் சுருதாஜ்ஞ வையக்த்யம் சங்கிதாஷு சாக்ஷி ஸாவ: ப்ரஸ ஜ்ஞ நிக்ஷித்தஸ்ய நாஸ்ய மதீஜ்ஞ ஸஜ்ஞாநாதிகாரண ஸாஸ்ஸதத்ய மதி பதேஜா ஜ்ஞாநவாம் நசோபாயவாம் ஸம்ஸாரதிகாரே ஸாத்யோபாய

ஸா-கா || விஹஜ தேஹஸ்வதியதிகாரே தஸ்யோபாயஸ்ய ஸ்வஸ்ய ஸாஜ்யஸ்ய ரூபேண விஜ்ஞம் ஹஜம் தத் ப்ரஸாணஸிசோபாய ப்ராயாஜ்ஞம் ஸாஹ (உபாயஸ்வப்ராபோஜ்ஞத்யாதிநா) நஸ்ய ஸ்வஸ்யாப்யுபாயஸ்ய தஸ்ய நிரூபகஸ்ய ஸாத்ய ப்ரஸாதிவையர்த்யம் ஸ்யாதித்யாஹ (ப்ரஸ ஜ்ஞ தஸ்யோஜ்ஞத்) தஸ்ய தஸ்ய பஸ்ய தவீ தபோகாயாதம் ப்ரஸாதாஜ்ஞவிசாநதீசம் இத்யாதிஷுக்தஜ்ஞத்யம், சக்ய தம் நாஸ்ய க்ரதம் க்ரதே தத்ஸ்ய காரேண கேவலஸ்ய தம் ஹி ப்ராப்ய ச ஸக்ஷிதத்யம் நநு தீஸம்ஸஹதே யதாயாமாதேரேவ ஸம்மூர்த்

[illegible]

ஸா-தீ|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இத்தால் [illegible]
[illegible] போக்கி [illegible]
[illegible] மல்லாமையாலேயவனே [illegible]
[illegible] மென்கிற [illegible]
[illegible] மென்று கருத்து. அவன் [illegible]
[illegible] உண்டாக்கலாயிருக்க [illegible] ருக்குமந்த [illegible]
[illegible] தொழிவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]
[illegible]) ([illegible]) [illegible]
[illegible] அவன் [illegible] ஆயிருந்தாலும் [illegible]
[illegible] களுடைய [illegible] மிங்கு விசேஷகார
ணமாகையாலுண்டானுக்கொழிய [illegible] ருக்குமவற்றில் [illegible]
யாதென்று கருத்து. [illegible] கொண்டு [illegible]
[illegible] மாகையாலேயவனே [illegible]
ன்றதற்குக் [illegible] ஒன்றாகாயிற்று. இ[illegible] மன்றிக்கே அந்த [illegible]

ஸா-கா|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ॥ இவர்களுக்கு [illegible]மான வ்யாபாரமாவது ஒரு

[illegible] ॥ [illegible]ங்களும் [illegible] களாகையாலுமவன் [illegible]மென்கிறார். ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]தான் [illegible] [illegible]களுக்கும் [illegible]காரணமென்றபடி. [illegible], இனிவுபாயவி [illegible]த்தை [illegible]ரண நிரூபிக்கக்கோலி [illegible] [illegible]மாகில் [illegible] மல்லாதொழிகையாலும் [illegible]” என் கிற [illegible] [illegible]மாக [illegible]மிக்கையாலுமிவ்வதிகாரிகளுக்கு [illegible]மாகவொருவுபாயஞ்சொல்லக்கூடாதென்று முன்பு சொன்ன [illegible]த்துக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கி[illegible]) இவர்களுக் கென்றது [illegible]காரிகளுக்கென்றபடி. ([illegible]) [illegible] [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] “[illegible]” [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] “[illegible]” [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] “[illegible]” [illegible] “[illegible]” [illegible] ([illegible]) [illegible]

உம்|| ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷம். இத்தாலேஸாத்யமாய் ப்ராப்யரூபமானவு பாயமாவது ஒரு ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷம். இவற்றிலுபாயமாகிற ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷம் காரணஸாபேக்ஷமுமாய் ஸாத்யஸாஹித்யமுமாய் ஸத்த்வாதிகளான ஸ்வரூபநிரூபக யத்நங்களோடே கூடினவவ்வோ வித்யாவிஶேஷ ப்ரதிநியத கல்யாணாதிகளிலே நியதஸம்பந்தவிஷயமு

ஸா-டீ|| ப்ராப்திஸாத்யப்ராப்ஸ்யமாணஜ்ஞாநே தத்த்வேந ஸாத்யஸாதந த்வேஶோபாதிவிகாஸ: விஶேஷஹேதுநாபாயரூபஜ்ஞாநவ்யாவ்ருத்தி:. ததாச இதுப்ராப்யமாணபாதாத்யமல்லாமையாலே க்ருதஸாத்யமாகத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இது ஸாதநமன்றாகிலிதற்குபேய ஜ்ஞாநத்தோடபேதம் ப்ரஸம்ஶியாதோ? அப்போதித்தாலேயிது ஸாத்யமென்னக் கூடுமோ? அந்தவுபேயம் ஜ்ஞாநரூபமன்றென்னிலத்தை ப்ராப்யமாகச் சொன்னது கூடாதொழியாதோ வென்று முன்பு சொன்ன சோத்யத்துக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலே யித்யாதி) (ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷ இதி) ஜ்ஞாநபேதந ஜ்ஞாநஸிஜ்ஞாநவ்யாவ்ருத்தி: விகாஸபேதந ஸங்கோச ரூபாபவ்யாவ்ருத்தி: விஶேஷபேதந ஸாத்யோபாயரூபஜ்ஞாந விகாஸவ்யாவ்ருத்தி:. ததாச பேதஸ்ய ப்ரஸம்ஶாஸாவாத்ஸ்ய தத்ஸா கூடஸ்தவைலக்ஷண்யமிதி பாவ:. உபாயோபேயரூபஜ்ஞாநவிகாஸங்களுக்கு விஶேஷங்களாலே பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தி சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்வரூபபேதத்தையிட்டன்றோ ஜ்ஞாநங்களுக்கு விஶேஷமுண்டாவது? இந்த ஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்கும் ஸம்பந்த கல்யாணாதிகளோ விஷயமாகையாலே ஸ்வரூபபேதமில்லையே? ஸ்வரூபபேதாபாவேபி யோஜநாஸ்வ பேதஸாத்ய ஸாத்யஸாதநாவ்யாவ்ருத்தி சொல்லப்பார்க்கிலது ப்ரபேதரூபோபாயத்துக்கில்லாமையால ஸாமஞ்ஜஸ்யமல்லாதொழியாதோ வென்னவிதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதிவாக்யத்தாலே) இவற்றிலிந்தவுபாயோபேயங்களில் (காரணேதி) ஸத்வஶுத்தாஹாரரூபாஹாரநியமாதி காரணங்களாதிஸாவ: (ஸாத்யேதி) "ஸஹஜஸம்ஸாரணம் ப்ரஜ" இத்யாதி ஶாஸ்த்ரஸ்யோபவிஹிதங்களாதிஸாவ:. கூடின, இதர்ஸ்யஸஹிதம் ப்ராதியம். (ப்ரதிநியதேதி) ஸத்வித்யாதிஷு ப்ரதிநியதகல்யாணஸாத்யாதிஷு ஸ்வஷ்ட: ப்ரவ்ருத்திவித்யாயாம் தத்ரூபே பேதாபாயஸ்வம் ப்ரதிநிய

ஸா-கா|| யாத்ருஶேநஜ்ஞாநேநோபாஸ்யமாந ஸ்வரூபகல்யாணாதிவிஷயஸேவஸாதநஸ உபாயோபேயஸாதநமபோபேயஸ்வாஸாகிஸ்யாதித்யத்ராஹ-(இவற்றிலுபாயமாகிறேதி) ஸத்யஸஜ்ஞாநஸாநந்தஸாத்யஸ்வஸஹித ஸ்வத்வித்யாவிஶேஷாய் தத்விஷயகல்யாண விஶேஷவிஶிஷ்டதயா ஸம்பந்த கல்யாணாதிகாரணாஸ்ப்ருஷ்டவிஷயஸ்வவிஷயஸ்வகாரணஸாபேக்ஷஸ்வ

௭௰|| மாயிருக்கும்உபேயமாகிறஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷம் காரணநிரபெ
க்ஷமுமாய் ஸாதநஸாத்யமுமாய் குணவிஶேஷாதிகளெல்லாத்தாலும்
பரிபூர்ணப்ரஹ்மவிஷயமுமாயிருக்கும். || * || உபாஸிதகுணாதே

ஸா-நீ|| தகுணஃஸூக்ஷ்மவிதிந விரோதாதிகம்விவக்ஷித (காரணநிரபெ
க்ஷமிதி) உபாயஸாத்யகாரணஸாபேக்ஷவேபி ஜ்ஞாநவிகாஸஸ்ய ஸ்வ
ப்ரகாஶகத்வ. தத்ரஹாநேரநியதகாதித்வாத். ஆனாலிங்கு விகா
ஸம் ஸாத்யமாவதெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாதநேதி) யதா
நதீநாம் ஸமுத்ரஃ ப்ராப்யஃ ததா ப்ராப்திப்ரதிபந்தகா
ஸ்ய விகாஸஸ்யாவஶ்யகத்வாதுபாயஸ்ய ஸாத்யத்வம் ப்ராப்திர்நாமைதத்
நிராஸவிஹிதஸாதநாந்தர்பாவிவிஶேஷ உத்தராவதி- (எல்லாத்
தாலும்பரிபூர்ணமிதி) உக்தப்ரகாரேணோபாஸநஸ்ய ப்ராப்யத்வம் ஸா
நாம நிரூபணம் ந ப்ரஹ்மவிஷயஜ்ஞாநஸ்ய ப்ராப்திர்
ப்யக்ரமாவாதித்வாத் யதாக்ரதுந்யாயேந போதயேதோபாஸ
நிதயோக்தஃ ப்ராப்யம் தத்ராதி ஶ்ருதிஸ்மரணஸ்ய க்ரது
ந்யாயத்தாலே யதோபாஸநமன்றோ ஸாக்ஷாத்காரமிருப்பது ? ஆகையால் நிய
தவிஷயோபாஸநத்தால் வரும் ப்ரஹ்மாநுபவம் குணவிஶேஷாதிகளெ
ல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணவிஷயமென்னக்கூடுமோ வென்னவருளிச்
செய்கிறார். (உபாஸிதேதி) ஸூக்ஷ்மமிதி விரோதாதிஸம்ரோதஃ உபா
ஸநவிஷயங்களாயிருந்த குணாதிகள் ப்ராப்தி ரூபாநுபவத்திலுமவ
ஶ்யம் விஷயமாயேயிருக்குமல்லது விஷயமாகாதொழிவதில்லை யென்றிப்ப
டி யதோபவ்யவஹாரம் பண்ணுகிற ஶாஸ்த்ரத்திலே க்ரதுந்யாயத்து
க்கு தாத்பர்யம். இதொழிய உபாஸநவிஷயமல்லாத குணாதிகள்

ஸா-கா|| ரூபேணேதி காரணநிரபேக்ஷாவியேயகஸாதநஸாத்யத்வேந
குணவிஶேஷாதிபரிபூர்ணஸ்ய ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வவிஷயீகார
ணாத் ஸ்வவிஷயதாபூர்வவைஶத்யம் ப்ரகாஶதேநாத்ர வெ
க்ஷணே நநு ஸம்பந்தஃ ஸுந ந உபாயோபேயஜ்ஞாநயோ
ரேவம் வைலக்ஷண்யே க்ரதுந்யாயவிரோதஃ- (உபா
ஸிதேதி) யதாக்ரதுரஸ்மின் லோகே புருஷோ பவதி ததேதஃ
ப்ரேத்ய பவதீதி உபாஸிதகுணாநாமேவ ப்ராப்யே
ஶாக ப்ரதீதேஃ க்ரதுந்யாயஸ்ய தத்ரைவ நியம இதம்
ப்ரோக்தே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா, இதம் ஜநஃ
பரமம் ஸாம்யமுபைதீதி ஶ்ருதிவிரோதாத் ஸ ப்ராப்தி வி
ஶிஷ்டோபாஸிதஶாஸ்த்ர ப்ராப்திஸித்ப்யர்த்தஃ தமேவதத்யுத்தகுணவத்
காமவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மாநுபவஸ்ய ஶ்ருதிக்கா தேவோபாஸிதகுணா

ஃஜ்ஞ யதா ப்ராப்யாவஸ்ய ஸஹிஷ்யா|ஸாதநஸ்ய தத்ப்ரஸாதநாத்ஸாதநா
ஸாதநவஜ்ஜந:||*||ப்ராப்யஸ்ய ஸாதநம் விஷ்ணுஸ்வத்திலுடைய வரிஷ்ட

ஸா-தீ || ப்ராப்தியில் விஷயமாகாதென் றிப்படி ஸத்யோபாதேயமாய்

பண்ணுகையிலேதாத்பர்யமில்லை. ஆகையாலிங்குக்ஷத்ரத்நாயவிரோ
யமில்லையென்று கருத்து. ப்ராப்தியஜ்ஞாநவிஷயமே வுபாயமாகு
மென்றால் மோக்ஷமும் ஸ்வஸாத்யமாகையால் ஸாதோபாயமாகாதொழியா
தோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்தீதி)ப்ராப்தியஜ்ஞாநவிஷயம்
நிர்திரயமோக்ஷஸ்வரூபமாகையாலே மோக்ஷவிருத்த
மாயல்லது தில்லாமையாலே யந்த மோக்ஷஸாத்யமான ப்ரா
ப்தியினுடைய ஸித்தரூபமாகை யுபாயமாகக் குறையில்லை
என்று கருத்து. ஆனாலும் ஸித்தரூபனைஸ்ரீரப்படி யுபாயஸா
த்யனல்லாமையால் அவனுபாயமாகாதொழியாதோ? ஸாத்யமுபாயமு
முமாயிருக்குமதன்றோ வுபாயமாவது உபாயம் முற்பட்டு முபேயம்
பிற்பட்டுமிருக்கவேண்டுகையால் தன்னைப்பற்றவே தனக்குபாயத்வமுமு
பேயத்வமும் தான்கூடுமோ? பரத்வஷ்ட்யாவரமோக்ஷனல்லாதவிவனு

ஸா-கா || ப்ராப்திஸாத்யாஸ்வாதநஸாதநவஸ்துவெல்லாத்ருத்
த்ரயோக்ஷ்யோஜநவைஜாத்யத்தின் காரணப்ராணாதிஷ
ஸிதஸாத்யகாரணப்ரவணாதாரத்யகாரணதாவ ஸ்ரீகாந்தஸ்வ
ஸ்வகாரணஸ்வகாரணஸ்யோபாயஸ்யாஸஸ்வாதீகஸ்ய
ஸப்ராப்யாவஸ்யம் ஸாவாதீபாரமாத்மாதிப்ராப்தி ப்ராப்ய
த்தைஸாதிக காரணக தித்யத் ந்யாயஸ்ய தரமைஸ்யப்ரயோ
ஜநஸ்ய தத்த்ந்யாயஸாத்யம் நிஷ்ப்ரயோஜநஸ

ஸித்திஸாத்ய: ஸாதநஸ்ய ஸாத்யஸ்ய மோக்ஷஸ்யோபாதாந மோக்ஷஸ்
ஸ்ய ஸாத்யப்ராப்தேராதநம் விரோதித்வம் கிம் மோக்ஷஸ்யப்ராப்தி ப
ரமாத்மநோ த்ஸ்ய ஸ்ரேஷ்டத்வம் ஸ்ரேஷ்டத்ரவ்யஸ்ய
நோபாயஸ்யோபாதானரஸ்யோபாதிஸ்த விரோதித்வாத்
மோக்ஷஸ்யஸ்வரூபஸ்ய ரூபோபாதாநஸ்யாஸ்வாதநஸ்ய
பரமாத்மநோ ஸம்ஸாரிகஸ்யப்ராப்தாதாபி ஸமஸ்த்யா
ஸதக்த ஸ்வ ஸ்ரேஷ்டத்வம் ஸ்ரேஷ்டதாப்ய ஸ்வாதநாதி பர
மாத்மநோ ஸாத்யஸ்வதப்ராப்தாத ஸ்வாதி ஸாத்யோபாயப்ரவ்ருத்தி
ஸாமப்ராப்யமேவ மோக்ஷஸ்வரூபஸ்ய பரமாத்மநோ
நாமஸ்யஸ்யஸ்வாதந்த்ர்யமே பரமாத்மநோ விரோத உத்பத்தி
ப்ரவ்ருத்தா - (ப்ராப்திரூபமாநேதி) தத உபாயோபேயயோ
ரூபஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்ய தவிஷய தபாதிஷு ஸ்வஸ்ய ஸம்வகம் கயோபா

ஜ ௭ || ஷுமாய்க்கொண்டு ஸோபாயத்வமுமுபேயம். இவ்வுபாயாதிகாரமாயும் ப்ராப்யதமமாயுமிருக்கிற ஜ்ஞாநத்துக்குவிஶேஷமாய்க்கொண்டு ஸம்ப்ரதாய ஸாமர்த்யாதிவிஶேஷத்தாலேயீஶ்வரனுக்குபாயத்வமு முபேயத்வமு

ஸா-நீ || க்குபாயத்வந்தா னெங்ஙனே ஸ்வதந்த்ரவ்யாபாரஶோபநமாய் ஸம்பாதநமுமாயிருப்பதன்றோ வுபாயமாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயாதிகாரமாயுமித்யாதி) உபாயஜ்ஞாநவிஷயமாய்க்கொண்டு ஸம்ப்ரதாயவிஶேஷத்தாலு முபாயத்வமு முபேயஜ்ஞாந விஷயமாய்க்கொண்டு ஸௌலப்யாதிவிஶேஷத்தாலு முபேயத்வமீஶ்வரனுக்கென்கை. ஶ்ருதிஶப்தந ப்ரதிபாத்யத்வப்ரதிஸம்பந்திகாதிகம் விவக்ஷிதம்- இந்த வுபாயோபேயஜ்ஞாநவிஷயத்வாதிகளான வாகாரங்கள் முற்பட்டும் பிற்பட்டுமிருக்கையாலே யிவ்வதிகாரவிஶிஷ்டதையைக்கொண்டு தன்னைப்பற்றுவேதனக்குபாயத்வமும் உபேயத்வமு முடையனுமாகலாம் ஈஶ்வரஶேஷத்வாதிகளைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸாத்யனன்றாகிலும் ஸாத்யமான ப்ராப்திஸாதநத்வத்தாலே விஷயீகரிக்கப்படுகிற வாகாரத்தையிட்டு ஸாத்யத்வஞ்சொல்லலாகையாலும் ஸௌலப்யத்தைக்கொண்டு இஷ்டத்வஞ்சொல்லலாகையாலு முபேயத்வஞ்சொல்லுகைக்கு குறையில்லை. ஸாத்யோபாயத்தைப்போலே ஸ்வதந்த்ரவ்யாபாரஶோபநனல்லாவிட்டாலு முபாயஜ்ஞாநத்துக்கு ஶோபநனாகிற வாகாரத்தையிட்டு ஸ்வதந்த்ரவ்யாபாரவிஷயத்வஞ் சொல்லலாகையாலும் ஸம்ப்ரதாயத்தையிட்டு ஸாதநத்வஞ் சொல்லலாகையாலும் முபாயத்வஞ் சொல்லுகைக்குங்குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி வுபாயத்வம் ஸம்ப்ரதாயாதிஸாத்யத்தாலே யாகில்இது ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயொழிகையாலினி யதாரக்ஷ ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ஈஶ்வரனே வுபாயமென்று விஶேஷித்துச்சொல்

ஸா-கா|| யத்வம்வேதாந்தஸம்ப்ரதாயஸித்தஸாதநைஶ்வர்ய ஸ்வாதந்த்ர்யணஜைஶ்வர்ய விஶேஷப்ராபகஸம்பந்தஸம்போநாக்தோ: யாஶோவேஷ" ஜக்யாதிநாநிரூபாயிகநிரதிஶயஸௌலப்யாவஹஶோபாயாநாரணாஸம்ப்ரதாயாதிகாஸதஜ்ஞாநநிவேஶாத்துஸுமவத உபாயஸ்வாபவத்தை: உபேயஸம்ஸ்ததஜ்ஞாநாத்யஜ்ஞாந ஸம்ருத்வம்வ ஜ்ஞாநஸ்வப்ரயத்தஸ்வதி ப்ரஸம்மாஜ விஷயஸம்தஸமவஶத்யஜ்ஞாந ஸம்ப்யாயீநஸ்வவ்யக்தவ்யஸ்வாது ப்ராயாநந்யநாவாயஸ்வாபேயஸ்வ ஸுமவதஸவேதத்ஷி ப்ராயேணாஸ - (இவ்வுபாயாதிகாரமாயிதி) நநேவம் ஸக்திப்ரவதத்த்ரா நூபாயஸ்வ ஸுமவதோயஜ்ஞாதப்ராராஸ்யதைவதாஜ்ஞா ஸாயாரணஸம்ப்ரதாயகாதிரேகேணாபகாராஸாவாதூபாயஸ்வவதைஶோதிதி தஸ்யாதிதத்ரஸகேப்ரஜ்ஞ உபகாரகத்வ ப்ரகாரவிஶேஷோ ஸமு

ஶ்ரீம். இவ்வீஶ்வரனுடைய உபாயத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரபத்தி நிஷ்டன் பக்கலுபா யாந்தரஸ்தாந நிவேசத்தாலே விசிஷ்டமாயிருக்கும். மற்ற உபாயங்களுக்கும் கர்மயோகாரம்பம் முதலாக உபாஸந பர்யந்தமாக நடுவுள்ள கர்மங்களில் அசக்யமான நேர்களிலே ப்ரபத்தி விசிஷ்டனை ஈஶ்வரன் புகுந்துநின்று அந்த அநுஷ்டாந கர்மங்களாலே வரும் பாபநிவ்ருத்தியையும் ஸஹகாரி ப்ரத்யாஹிகளையு முண்டாக்கிக்கொடுத்து

ஸா-தீ॥ உகைக்கு அடியென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வீஶ்வரனுடைய இத்யாதி) ப்ரபன்னனாய் ஸக்தியோகமநுஷ்டித்தால் பலங்கொடுக்கக்கடவ ஈஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு மேலொரு கர்மமில்லாதபடி உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசமாக பலங்கொடுக்கையாகிற உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசத்தையிட்டு உபாயத்வவிசேஷ முண்டாகையாலிதுவே இவனை விசேஷித்து உபாயமென்கைக்கு அடியென்று கருத்து. ஆனால் ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநமுபாயமாக ப்ரஸங்கியாதோ? இவன் பக்கலிலு மீஶ்வரன் யாகதாநாதிகர்மங்களாயிகாரிகளிற் காட்டில் விசேஷித்து ஒரு கார்யஞ் செய்யுமாகிலன்றோ இவ்வநுஷ்டாநம் ஸபலமாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (மற்றை இத்யாதி) (நேர்களிலே) அநுஷ்டேயங்களான ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரங்களுடைய ஸ்தாநங்களிலே புகுந்து நின்று அவற்றை அபேக்ஷியாமலத்தாலே யவற்றின் கார்யங்களைச் செய்யக்கடவனாய் நின்று (அநுஷ்டாநேத்யாதி) கர்மயோகாதிகளுபாயவிரோதி பாபநிவ்ருத்தி ஸஹகாரி ப்ரத்யாஹ்ருஷ்ட கார்யங்களாகையால் அவற்றில் சில அசக்யாங்களாயொழிகில் அந்த ஸ்தாநநிவேசனைக் கொண்டு ஈஶ்வரன் கர்தவ்யங்களான பாபநிவ்ருத்யாதிகளையும் செய்யுமாகையாலே இங்கு விசேஷித்து கார்யஞ் செய்தானாகையாலுக்த தோஷாவகாசமில்லையென்று கருத்து. ஶக்த்யாதிசாஸ்த்ரமுக்தமொரர்த்த

ஸா-கா॥ (இவ்வீஶ்வரனுடையேதி) ஈஶ்வரஸ்யோபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசாநாசேஷதஃ பலஸாதநதயாவதஸ்யஸ்வவிஷயாநுஷ்டாநாச ஸ்வஸதந்த்ரயாவாநுஷ்டாநே நசக்திராஹிதஸ்யோபாயத்வம் ... ப்ரபந்நஸ்யோபாயஸ்யாஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டஸ்ய ... பலப்ரதத்வம் ... (விசிஷ்டமாயிருக்கும்) அசக்யோபாயஸ்ய ... (அசக்யமான நேர்களிலே) அசக்யமான ... ஸ்தாநே ...

ஏம்‖ அவ்யாஜஸாத்யமாகிற உபாயத்தை ஸஹாயாந்தரமாக்கிக் கொடுக்கும்.
அங்கு கர்மயோகமாவது ஶாஸ்த்ரத்தாலே ஜீவபரயாதாத்ம்யஜ்ஞானம்
பிறந்தால் தனக்கு ப்ராப்தங்களாய் ஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசிதங்களான காம்ய
கர்மங்களோடும் நித்யநைமித்திகங்களோடுங்கூட ஸாத்விகமாக பரித்யா

ஸா - நீ‖ ஜ்ஞானவைஶேஷ்யம் கர்மயோகாரம்பம் முதலாக என்று கர்மயோக
த்தைப் பக்திநிஷ்டனுக்கு அஸாதாரணமாக நிர்த்தேசித்ததுகூடுமோ? கர்மயோ
கமென்றாலேதுமொரு ஸத்த்வக்குபாயமாக வைதிகமான கர்மமெ
ன்றபடியன்றோ? இது நித்யநைமித்திககாம்யரூபேண த்ரிவிதமேயா
யிருக்குமொழிய வேறில்லாமையாலிது ஸர்வருக்கும் பொதுவன்றோ வெ
ன்கிற ஶங்கையில் கர்மயோகத்தை நிர்வசிக்கிறார். (கர்மயோக
மாவதித்யாதியால்) அங்கு என்றது பக்தியோகநிஷ்டனுடைய க்ருத்யங்க
ளுக்குள்ளேயென்றபடி. (ஸாத்விகதி) நித்யநைமித்திகாதிகளுக்குள்ளே
யாவதுஷ்டேயமித்தையே பரமாத்ம கடவனென்றிப்படி பரித்யஜி
க்கப்பட்டதொரு கர்மமென்றபடி. ஆனால் ஃபலாந்தரநித்யநைமித்திகங்கள்
த்யாஜ்யங்களாக ப்ரஸக்தியாதோவென்று ஶங்கியாமைக்காக காம்யங்க
ளோடுமித்யாதி விஶேஷணம் ஸ்வஸாதயோகயோக்யதா காம்யநித்ய
நைமித்திக கர்மணாம் ப்ராயாஸ்த்ரவ்யபோக்தவ்யஞ்சாநுஷ்டானம்
விதிக்கையால் தேஷாம் த்யாஜ்யஶங்கைபரிஹாரமே. நித்யநை
மித்திகாதிஷ்வேவம் வ்யவஸ்தாபிதமிதரேஷாம் ததம்ஶதேத்ரவம்விய ப
ரித்யாகமதிகாரிக்கில்லாமையாலே கர்மயோகஸ்ய ஸாதாரணத்வ

ஸா - கா‖ உபாயவிஶேஷஷ்டிகர்மண்யர்கர்மயோகபேஶ்யதி கர்மணிவகர்ம
ய:‖ ஸத்ர்வபரிமோத்தரஷ்ட்ரஷ்டிவஸத்ஸ்யஸ்வஸ்வகர்மவித(அகர்ம) கர்மா
த்யஜ்ஞானம் அகர்மஶப்தஸ்ய ஜ்ஞானபரத்வமஹிதம் சாஸ்த்ரோக்தம்
ஶ்ருதி ஜ்ஞானவானிதி ரஸபூர்வஷ்டித ஸோக்ஷாயதேந ஸம
ஸ்தாயத ஸர்வகர்மணாஸ்திரஸபூர்தநிஷ்டபர வஸ்தும் யஸ்ய
ஸர்வேஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்ஜிதா:‖ ஜ்ஞானாக்நிதக்தகர்மாணம்" இத்ய
தயோர்ஶ்லோகயோர்வாக்யார்த்தா ஸ்வதாயாத்ம்யாநுஸந்தானபூர்
வகம் ஸ்வஸ்வஸத்யாநுஷ்டானஷ்டியாநாம் கர்மயோக வி
ஶேஷணம் ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யவஸ்தாநாம் ஜ்ஞானப்ராயாத்ம்யம்
ராஜஸதாமஸநிஷேதாநாம் ஸமயோக்தானேவ ஸக்தி
யோகஜ்ஞானயோகயோரூபத்வஸ்ய கர்ம ஸ்வரூபதா (அங்
கு கர்மயோகமாவதிதி) தந்த கர்மயோகஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஸாத்ய
ஸாதாஸ்த்ரஸ்யப்ரயோகம் ஸக்தமாரம்பஸ்ய பரவேத்ருவேதஸஹாதி
ஸ்வரூபநிரூபணம் கஸ்ய ஸத்யரித்யாவிஶேஷாயிதஸஸ்ஸ்ய விஷய

[illegible]மாயிருக்கும் [illegible]விஶேஷம். அதிலவா[illegible]ங்கள் [illegible] "[illegible]" என்றுதுடங்கிச்சொல்லப்பட்ட [illegible]

ஸா-டீ|| [illegible]மும் [illegible] இப்படியமமாகில் [illegible] [illegible]மும் [illegible]மாக [illegible]க்கையால் [illegible] மல்லாதொழியாதோ? [illegible]ங்களான[illegible]ங்கள் [illegible]வுக்கு [illegible]ங்களாகத்தான் கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக தனக்கி[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிறந்தாலன்றே? [illegible]மாக [illegible]க்கலாவது [illegible] [illegible]" என்கிறபடியேயந்த ஜ்ஞானம் [illegible]மாகையாலது [illegible]மில்லையென்று ஶங்கியாமைக்காக [illegible]த்தாலே [illegible]"மென்று ஜ்ஞானமிரண்டுவகையாயிருக்குமாகையாலே [illegible] ஜ்ஞானம் பிறக்கத்தட்டில்லாமையா[illegible]மில்லையென்று கருத்து. [illegible] விஶேஷமென்றிப்படி பொதுவாகச்சொன்னாலமையுமோ? விஶேஷித்தறியாதபோதத்தை [illegible]க்கக் கூடுமோவென்ன விஶேஷ [illegible]ங்களான[illegible]ங்களை [illegible]மாகக் காட்டுகிறார். (இதிலி[illegible]யால்) [illegible] [illegible] (சொல்லப்பட்டவிதி) [illegible] (தவ:) [illegible] ([illegible]) [illegible]

ஸா-கா|| [illegible]

ச௰|| ஸாது ஜநயஜ்ஞாதிகள் ஸயிகாரிமேதத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி தானே ஸக்தி யையிடையிட்டு மிடையிடாதேயும் மோக்ஷ ஸாதநமாறுப்போலே இக்கசஉ

ஸா-நீ|| ஸாதநத்தைப்பற்றுகிறவன் பக்கல் கார்யோபாயத்துக்கு வ்யோபஞ்சொல்லக்கூடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன பரமநிவ்ருத்தி ஸக்ஷோரஷாதிகளிலே வ்யவபோபமென்றுவிது சூத்ராவணோக நஸாயநமென்கிற வசநம் விரோதியாதோ? இனி சூத்ராவணோக நஸாயநமென்னத்தான் கூடுமோ? சூத்ராவணோக நத்துக்கு ஜ்ஞாநயோகம் ஸாயநமாயிருக்க இதுவும் ஸாக்ஷாத் ஸாயநமென்றால் ஜ்ஞாநயோகஅாராஸாயநமென்கிற வசநம் விரோதிக்கையாலும் தஅாராஸாயநமென்றால் அாரகமாக ஸாயநமென்கிற வசநம் விரோதிக்கையாலும் ஒன்றைப்பற்ற வொன்றுக்குஸய வியஸாயநக்ஷம் விரூபமாகையாலுமிது சூத்ராவணோக நஸாயநமாகமாட்டாதே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸயிகாரீத்யாதி) ஒன்றைப்பற்ற வொன்றுக்குஸயவியஸாயநக்ஷம் ஏகாயிகாரிவிஷயத்தில் விரூபமானாலும் ஸயிகாரிமேதத்தாலே ப்ரவ்ருத்தியில் காண்கையாலிது விரூபமன்றென்று கருத்து. (இடையிட்டு) ஸஹ்ருத்ராஸீத்ருத்தியாவத் (இக்கசஉ யோமதி) ஸயிகாரிமேதத்தாலே யித்ரூஷ்யதே. இங்கு ஶிஷ்டதயாவ்யவஷேஶ்யனும் நிஷ்ட ஸாதஸக்ரோபாயாஹிதாஷியும் கசஉ

ஸா-கா|| ஊஸஸாயிநேத்யாதி நாஹஸம்மக தூக்ஷ்யாமேநாநஷ்தி தஸ்ய கசஉணா மோக்ஷஸாதகாவமாத் தஸ்ய வ ஜ்ஞாநயோமாதி அாரக்ஷஸ்யாவஶ்யவக்தவ்யாத் மீதாயாமேவ ப்ரஸதாராநேககசஉரநுஷ்டாநாவஸ்ய கசஉயோமஸ்ய ஜ்ஞாநயோமஉநவேக்ஷ்ய ஸக்தி யோமோவயக்தாவணோகநம் ப்ரகி ஸாஂவ்யயோமஸ ப்ரயத் ஸாஸ்ஃ ப்ரவதஂதிநவஞ்ஞாஃ | ஸகஉவ்யா ஷ்திஸஉமஹயோவிசு நூஜதஸம் || யத்ஸாஂவெப்ஃ ப்ராப்யதே ஸாநம் தஜ்யாமேராவி மஉத" இத்யாதிநோக்தப்ரகாரேண வித்ஶஷிஅாரா யஉநியஉதஂமயக்தயோமாஸ்யாஸேந ஸாதநக்ஷேஃ ஸக்தள ஸஞ்ஜிவதேஹ்யவகாரகக்ஷ ஸஂஸவாத் ஸயிககஉராநுஷ்டாநா ஶக்தள ப்ரவ்ருத்தி வஶீத்ருதமவதநஹ்ருஸவிஶிஷ்டகதிவயகஉரநுஷ்டாநாவஸ்ய கசஉயோமஸ்யக்ஷயேகசஉஷிஃ வக்ஷே தகோஜ்ஞாநம் ப்ரவதஉதே| ஸஉஂ கசஉாவிமம் வாயஉஜ்ஞோநே வரிஸாவ்யத" இத்யாதிப்ரகாரேண ஜ்ஞாநயோமஅாரா சூத்ராவணோகநஸாதகவகாரஸஂஸவாத் ஸாஷேத்ராவாயவிஶேஷக்ஷம் யஜ்யுத இத்யஹிவேத்யாஹ (ஸயிகாரிமேதத்தாலேயிதி) ஜ்ஞாநயோமாஜிதஸ்ஸமஞ்ஷேஃவரிஶ ஸாத்ஷிஷ்டி"ரித்ருக்ஷா த்ராவணோகநஅாராஸக்தியோமஸாதஂமிதஂ

கர்மயோகம் ஜ்ஞாநயோகத்தையிடையிட்டுமிடையிடாதேயும் ஸாத்விகமான யோகத்தைக் கொண்டாத்மாவலோகநஸாதநமாம். ஜ்ஞாநயோ

ஸா-நீ|| யோகாதிகாரி ஶிஷ்டதயா வ்யபதேஶ்யனன்றிக்கே த்ருஷ்டோபாயநிஷ்டனுமானவன் ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியென்று கண்டுகொள்வது (ஸாத்விகேதி) அத்ர ஸாத்விகஶப்தம் யஜ்ஞதாநாதி கர்மயோகஸாக்ஷாத்காராநுஷ்டாநம் பண்ணித் திரோதாநநிவ்ருத்தியால் கர்மயோகாத்மாவலோகநஸாதநமாவது. யோகஸாரமென்கையாலே யோகாப்யாஸநிவ்ருத்திஸம்ப்ரதாயாதிகளுக்கு மிது ஸாதநமாகைக்கு விரோதமில்லையென்றதாயிற்று. ஆத்மாவலோகநம் ஸ்வஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம். இங்கு ஜ்ஞாநயோகமென்றது ஶ்ரவணமநநாதிகளென்றில் அது கர்மயோகாங்கமாகையால் ஜ்ஞாநயோகத்தை இடையிட்டு என்று கர்மயோகாநந்தரமாகச் சொன்னது கூடாதொழியும் இனி உபாஸநமென்றில் பக்தியோகத்தில் காட்டில் பேதமில்லாதொழியும் ஆனபின்பு ஜ்ஞாநயோகமென்றொன்றுண்டோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநயோகமாவதித்யாதி) தன் ஸ்வரூபத்தையெண்ணுகிறவித்தாலே பக்தியோகவ்யாவ்ருத்தி: அது உபாஸநமானால் ஜீவஸ்வரூபமாத்ரவிஷயமன்றிறே. ஶ்ரவணமநநாதிவ்யாவ்ருத்தி: நிதித்யாஸநரூபமான ஆத்மாவலோகநவ்யாவ்ருத்தி: தன் ஸ்வரூபத்தையென்றது தனக்கு ஸ்வாபாவிகமாயுள்ள நித்யஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. இங்கு தேஹாத்மத்வஸ்வதந்த்ராத்மத்வங்கள் கலசலாகாதென்கைக்காக ப்ரக்ருதிவிப்ரகாரமான விஶ்லேஷம் உபாத்தம் அல்லது ஜ்ஞாநயோகத்தில் விஶேஷப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகைக்காகவன்று. இவ்விடத்தில் ஶரீரதயா தன் ஸ்வரூபத்தை யென்று நிர்தேஶியாதே ஶரீரதயா ப்ரகாரமான என்றிப்படி ஸ்வரூபமாத்ர கதநமாக நிர்தேஶிக்கையாலே ஜ்ஞாநாதிகமாகிறது. ஜ்ஞாநயோகத்தில் நித்யஜ்ஞாநாதிகளொழிய வாசகாதிகள் வேண்டாமென்னுமிடம் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதிகளிலே ஸ்பஷ்டமிறே ஜ்ஞாநயோகத்தாலே ஆத்மாவலோகநம் ஸம்பாதிக்கிற அதிகாரிக்கு கர்மயோகமெதற்கென்று ஶங்கியாமைக்காக கர்மயோகத்தாலே ஜிதாந்த:கரணனாய்ப் பிறந்தாலல்லது ஜ்ஞாநயோகம் ஸாத்யமல்லாமையாலதற்காக அவனுக்கும் கர்மயோகம் வேணுமென்று கருத்து, இப்படி கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்களாத்மாவலோ

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநயோகம் நிஷ்ப்ரயோஜநம் (ஜ்ஞாநயோகமாவதிதி) வக்ஷ்யமாணஸ்வரூபே ஸக்தியோகே ஆத்மாவலோகநஸ்ய உபாயத்வம்

௩௰ || ஸமாதாநம் — உபாயாந்தர ஸங்கோசரணஜயம் பிறந்தவனுக்கு ப்ரக்ரு
த்யாதிவிஷயாண மாய்ப் பரமஸ்வரூபனைப்பற்ற வாய்ப் பயத்துக்குவிஷயங்களை ஸேவிக்க
களாலே ஶரீராந்தயாமப்ரகாரமான தன் ஸ்வரூபத்தை நிரஸநாதிகளை
பண்ணுகை. இஷ்டப்ராப்திஸாதநோபாயங்களாலே யோகமார்க்கத்தாலே
யாத்ராவ்யோகம் பிறந்தால் வைஷயிக ஸம்பந்தவைராக்யமுண்டாய் ஸாமா
ன வாத்ஸல்யஸமாநமாகிற வாக்யத்தில் லகப்பட்டிலனுகில் பரமே

ஸா—நீ|| ஸ்வோபாயத்துக்கு விரோதிகளென்று நுமிவற்றுக்கு ஸக்யோமத்திலுபாயோ
மஞ்சொன்னதாகவில்லையே? இத்தால்பிறக்குமாத்ராவ்யோகம் ஸங்குபாய
க்ஷமாகையால் ஸ்வாராதனைகளும் உபாயக்க்ஷியென்றதாமென்னில் அதாத்ர
வ்யோகம்பிறந்தாலிதுபஸம்பந்தாக்யாதிக்கு உபாதிக பரமஸ்வரூபாவரம் ஞா
னதிஷ்டசக்ரகாரேண ஸ்வதாஸவதேவஸம்ப வைராக்யமான
ஸம்ஸாரிவோதானஸம்பந்தத்தோடே விநாஶமாகையாலே யாகஷேக
மாய்க்கொண்டு விரோதியாகத்தக்கதாயிருக்க யித்தை வுபாயக்ஷமென்
னக்கூடுமோ? அந்த ஸம்பந்தம் ப்ரயோஜநாந்தரமாகையால் பரமேகா
ந்த்யஸம்ஶமும் ப்ரஸம்பியாதோ? ஸ்வாத்ரவ்யோகநஸ்ய விஷயஸக்திக்குபா
யக்ஷமாம்படி தானெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இஷ்டப்ராப்தி
ஸாதநோபாயங்களாலேயித்யாதி)(அநுஷ்டிக்கும்) வரை (அகப்பட்டிலனுகிலிதி)
இதிலகப்படாதவனுமொருவன் ஸம்ஸாரிணாகையால் அவனுக்கிது ஸக்தி
யோமோபாயக்ஷயாமென்று கருத்து. இது நிரதிஶய ஸம்பந்தபமா
யிருக்க இதிலொருவனகப்படாதே ஸக்யோமத்திலிழியும்படி யெங்ஙனே
யென்று ஶங்கியாமைக்காக வாத்ஸல்யவைஷயிகத்யாதி விஶே
ஷணமும் ஸமஸ்தவஸ்துபரமேக்யாதி விஶேஷணமும் பரமஸ்வ
த்யாதி வசநாத்ராஸமஸம்பந்த வைஷயிகஸம்பந்தத்யாதிஶயி
தமென்கிற தத்தனைபோக்கி ஸஹஜாதிஶயியென்றதல்லாமையாலும் ஸம
ஸ்தஸமவம் ஸஹஜாதிஶயியாகையாலும் தெளிந்த திவ்யஜ்ஞான

ஸா—கா|| ஷடாஸ பஞ்சக்ஷேத்ரோபாயமோக்ஷம்— (இஷ்டப்ராப்திஸாதநோபா
யமத்தி)(இழிச்சிரை) ரக்ஷகஸ்வஸ்வரூபயித்— யயாமோக்ஷாரக்ஷகஸம்பந்தக்ஷ
ஸ்வரூபயிதஸ்ய தம் ரக்ஷகஸ்வகிரிக்ஷவைராக்யபஞ்சகாரக்ஷ ஸகலே
ஷுஸஜ்ஜநயிஸா கஸ்ப்ராக்ஷிஸாயதே ப்ரகர்ஷகிவாமாத்ரவ்யோக
மேவிமாஸ ப்ராயிகாநாம் பரமாத்ராநுஸவக்ரிஸ்க்ஷவைராக்யபஞ்ச
கம் ஸமஸ்தமஸவேஷ்டதஸ்வாதி ஸக்யோமே ப்ரகர்ஷயத்ஸ்வது
யஶாவனவாஜ்ஞாநாத்கம்ஸாஸேப்ராபாயம் ஸமோக்ஷகஸ்க்ஷா தஶேஷ
ஸமேதஸக்ஷிப்ரபக்ஷிப்ரயாஸஷயிதம் ப்ரயமம் ஸக்யோமமேதஸமத
யோ: ஸ்வோபாயஜ்ஞாநயோமயோ: ஸ்வரூபம் த்ரமேண நுஶஷயதி

௨௦|| வடாரஷாகூடமான ஸஂஸாரக்ஷட்ஸவத்துக் குவாயமான ஸக்தியொர்ம
த்திலே யிழியும்போது உள்ளிருக்கிற ரத்நங்காண்கைக்குக்கிழிச்சிரைகண்
டாற்போலே யஜயஂராஜியைப் பார்க்கும்போதைக் கவனுடைய ஶரீரஸம்
தனை ஜீவாத்மாவினுடைய உஶநமுவயுக்தமாய்க்கொண்டு ஸக்தியொ
மத்துக் கயிகாரகொடியிலே யேறிட்டுக் கிடக்கும். ஸக்தியொமமாவது க

ஸ--நீ|| னுக்கு ஸக்திபொமத்திலிழிபத்தட்டில்லையென்றுகருத்து. கண்டாப்
போலே யென்கிறதற்கு உவயுக்தமாயென்கிறத்தோடேயநயம் (கஜநாநீ
த்யாதி) பார்க்கும்போதைக்கு யென்றது வ்ரத்யக்ஷாவஜஸ்ராநத்தாலே
விஷயீகரிக்கும்போதைக்கு என்றபடி. ஸக்தியொமத்திலே வரஉாக்நஃ
ஸ்ரவஉாத்ரமன்றிக்கே தஸ்யஜீவாஜயஂராஜிகூமும் ஸ்ராதவ்மானகயா
லேயதில் வ்ரதிஸஂபஂயிஜ்ஞாநகெூந ஜீவாத்மஉஶநஉவயுக்தமாகை
யாலிங்கு கந்யஜ்ஞாநஸ்ய கயஉநஸக்த்யவயுக்கவென்கிற ஜொஉூத்
துக்கவகாஶமில்லை யென்று கருத்து. (கயிகாரகொடியிலே) உத்யாதி
வரஉவரஷாகெூகரஸிகனைவிவன் வஜிபாலே தனக்கு ஸக்தி
யொமாயிகாரகொவயுக்தாகாரங்களிதுவுமொன்றென்றுபத்தோடு பதி
னென்றாக நினைக்கப்பட்டு உஜெஶ்யதயற்றியிருக்குமென்றபடி. கயா
வ இங்கு வ்ரயொஜநாஜர ஸஂபஂய ஶஂகாவகாஶமில்லையென்றுகருத்
து. உவயுக்கெூநஸஂவாஉ்முமாய் ஸவரவெமுமாயிருக்கிறவிது
உஜெஶ்யதையற்றிருப்பது எங்கனேயென்கிற ஶஂகாவாரணாஂகந்யஜ்ஞா
நஸ்ராந்யஜ்ஞாநொவயுக்கவ வ்ரகார வ்க்தீகரணாகூஂவகிழிச்சிரை
உஜஷ்டாஜஂ (கிழிச்சிரை) முடிப்புச்சிலா "ஸிரக்ஷாவரஉாத்நி நஹிஜெஜீ
விதெநாகூஃ" என்னும்படியான உஜெஶ பிறந்திருக்கிற வரஜெகாஂதி
க்கு இது கிழிச்சிரை கண்டஉாத்ரமாயிருக்குமத்தனைபோக்கி ஸவமாய்
தோற்றுதென்று கருத்து. இப்படி ஸக்தியொமத்தை யாத்மவொகந
ஸாஞ்யமாகச்சொன்னது கூடுமோ? ஸ்ரீகீதாகூஸஂஹ்ஷத்திலே "க்ஷத்
உஜஷ்டஸ்யொவெ்தயொமநாரெண ஸாயகாஃ" என்றிது க்ஷத்மாவ
வொகநஸாயநமாகவன்றோசொல்லப்பட்டது? அந்த ஸக்தியொமத்ய
ஶ்ரியஸ்திநஉஸ்காரகீதநாதி நிஷாஉாத்ரஂவஂ. இங்குசொன்ன
ஸக்தியொமமதில்காட்டில் வேறுபட்டதென்னிலப்படி வேறுபட்டதாகவொ

ஸா-கா|| (அங்கு கஉயொமமாவதித்ராஸ்ய ஸக்தியொமத்துக்கயிகார
கொடியிலே யேரிட்டுக்கிடக்குமித்யெஜந) வஹஉாத்மவொகநரவா
யிகாரஸஂவாஉகெூந ஸக்தியொமஷஂஸஂதயொஃகஉயொமஜ்ஞாந
யொமயொஃ ஸ்ரவஉக்ஷாஸாஜெ்ய தத்ஸவ்ரஉாணவ்ரஉஶநவஸ்
ஂ தெதவெஸிஶெஜெஷஶஷிதஸ்ய ஸக்தியொமஸ்ய ஸ்ரவ

௨௭|| தந்நிஷ்டனும் அநந்யார்ஹனும் அநந்யஶேஷைகதனை ஸர்வஜ்ஞனு டைய ஸ்வரூபாதிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் நிரதிஶயப்ரீதிரூப மான த்யாநவிஶேஷம். அதுதான் தைலதாராபோலே நிரந்தர

ஸா-நீ|| ந்றுண்டோ? த்யாநம்தானென்னிலது பக்திஶப்தவாச்யமாமோ? ப்ரீதிரூபாபந்நத்யாநமென்றாலும் "பக்தியோக: ஸ்நேஹாந்த்ய ப்ரீதி த்யாநாதிஷ்வ்ருத்தி:" என்கையாலே அந்த த்யாநமாத்ரமுபாஸநரூ பநபக்தியோகத்திலும நுவ்ருத்தமன்றோ? ஸர்வபக்திஸாதாரண முமன்றோ? ஜ்ஞாநயோகமும் ப்ரீதிரூபாபந்நத்யாநமன்றோ? ஆகையா லிந்தபக்தியோகம் ஏது நிரூபணீயமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (பக்தி யோகமாவது இத்யாதி) த்யாநஶப்தேந ஸ்ம்ருதிஸந்தாநாதி வ்யாவ்ருத்தி: வி ஶேஷணேந ஸர்வபக்திவ்யாவ்ருத்தி:, நிரதிஶயப்ரீத்யநாத்ம வேதந ஸாதநபக்தியோகாநுவ்ருத்தித்யாநாத்வ்யாவ்ருத்தி:, ஆத்மாவ லோகநஸாதநமான பக்தியோகத்தில் காட்டில் த்யாநமான யோக த்துக்கு ப்ரகர்ஷம் ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ரீகீதாபாஷ்யஸங்க்ரஹாரம்பத்திலும் ப்ர வாதிக்கப்பட்டதிறே. ப்ரீதிரூபத்வாத் த்யாநஸ்ய பக்திஶப்த வாச்யத்வமாகிறது. "ப்ரீதிபூர்வம் த்யாநம் பக்திரித்யபிதீய தே" என்றதிறே. ஸமஸ்தஸ்வரூபாதிவிஷயத்வாத் ஜ்ஞாநயோகா த்வ்யாவ்ருத்தி:- சதுராதிஶப்தேந குணவிக்ரஹாதிகம் விவக்ஷிதம், தந்நி ஷ்டேத்யாதி விஶேஷணத்ரயம் உபாஸ்யத்தில் பதத்ரயவிவக்ஷிதா ர்த்தம். இதுதானிங்கு பராவரதத்வங்களில் மாறாட்டம் கலசலாகாதென் கைக்காகச் சொன்னதத்தனைபோக்கி பக்தியோகலக்ஷணஶரீராநுப்ர விஷ்டமாகச் சொன்னபடியன்று. இவ்வர்த்தம் தந்நிஷ்டத்வாதிகளை ஸ்வரூ பத்துக்கு விஶேஷணங்களாக நிர்தேஶியாமையாலே ஜ்ஞாபிதமாகிற து. மோக்ஷோபாயம் பக்தியோகரூபமாயிருக்கிற த்யாநவிஶேஷமே யென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? "த்ருவாஸ்ம்ருதி:, த்ருஷ்டே து பரா வரே, தமேவம்வித்வாநித்யாதி"களிலே த்ருவாஸ்ம்ருதியென்றொரு ஸ்ம்ருதி விஶேஷமும் ஸாக்ஷாத்காரமும் ஜ்ஞாநஸாமாந்யமும் மோக்ஷோபாயங் களாக ஶ்ருதங்களன்றோ? கேவலத்யாநமே யுபாயமானாலும் ஸாக்ஷாத் காரத்தில் அது நிவ்ருத்தமாகத்தக்கதாகையாலே ப்ரத்யக்ஷநிரபேக்ஷ மாகாதொழியாதோ? ஸ்தவவாக்யத்வ்ருத்த்யர்த்தமும் ஸாபேக்ஷமாயொ ழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதுதானித்யாதி) அது யென்றது

ஸா-கா|| ஸாஹ- (பக்தியோகமாவதிதி) ப்ரஸ்துதம் விஷயகூடம் ஜ்ஞாந யோகாபேக்ஷயா ஜ்யோதிஷ்த்வேந ஜ்ஞாநநிஷ்டேத்யாதி விஶே ஷணவிஶிஷ்டாஸ்வரூபம், ஓமித்யாத்மாநம் த்யாயத" இத்யாதிஶ்ருதிப்ர

தம்|| மான ஸ்ருதிரூபமாய் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான வைஶத்யத்தை யுடைத்தாய் பரவேதத்துக்கு ப்ரமாணம்பண்ணும் விவஸமறுதியாக நாள் தோறும் அநபேக்ஷிக்க வளர்ந்து வருவதாய் ஸம்ஹிதப்ரத்யாபகமான ஜ்ஞா

ஸா-டீ || பூர்வத்ர, ப்ரத்யக்ஷவைஶேஷ்யதேஹத்ராதி ப்ரமாணப்ரதிப ஞமான ஜ்ஞானமென்றபடி. (வேதவேதாதி) பூர்வஸூத்ரம்" என்கிறவி டத்தில் பூர்வஶப்தம் ஸ்ருதிஸங்கீர்த்தநபர்யந்தமான வைதிகாநாவஹ வஸ்துபரமத்தனைபோக்கி ஸாயியாகவொரு ஸ்ருதியுண்டென்றுசொல்ல வந்ததன்றென்று கருத்து. (ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமிதி) ப்ரவிஷ்டு ப்ரத்யக்ஷ த்ராதிகளும் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யவைஶத்யரூபமுண்டவிஷயபரமத்த னைபோக்கி ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ரோதிகாபாயக விஷயபரமன்றென்று கருத்து. ப்ரஸஹ்ய வஹந்த்யபாவநாபர்ஷம், ப்ரமாணாதி" ஶ்ருதிஸந்த்ராதிகள் வேதபரவேதத்ரார்த்தக்ஷு. (வளருகை) உத்தரோத்தரபயிக்காரமான ப்ரத்தமாகையு முத்தரோத்தரம் வைஶத்யா திஶயம் பிறக்கையும் தயாவ ஶ்ருத்யுஷிதமான வுபாயஶரீரம் ஸா க்ஷாத்காரதுல்யஸ்ருதிஸங்கீர்த்தரூபமன்றிக்கே ப்ரமாணஹே ரஹரஹ்ராவாயோதிஶயமா ப்ரதிஷ்டத்யாவமியான ஜ்ஞாநஸங்

ஸா-கா|| வேத்ரங் (வேதஶயாரேபைப்போலேயிதி) ப்ரத்யக்ஷவைஶேஷ்ய ண-தேந ஶ்ருத்யா, ஸகாஶந்ந்யா ஶக்ரஜத்ராதிகஹிவேதர்த்ரா க்ஷம் (நிரதிஶயஸ்ருதிரூபமாயிதி) ப்ரஷஹவ வ்ருநந்யாநம் ஸக்ருபி த்யஹியத்ஜதி ப்ரணாதாதாவாகரேத்ருஷ்வ, கஸ்மிந்ப்ரஷேவ ராவரஜத்ராதிகவேதர்த்ரக்ஷம் (ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமானவிதி) ப்ரஸ வஹ்வா வந்த்யந்ராவதாயஷம், ப்ரமாணாநரோ காரஜிஹ்யாயீ தே" தேஹ்யதஹிவேதர்த்ரக்ஷம் (பரவேதத்துக்குப் ப்ரமாணம் பண் ணும் விநமறுதியாகேதி) (அறுதி) அவயி ஶக்திவிவஜீவமீஶ்வரக்ஷ பா வநிவ்ருத்யே ப்ரதிதிநயஜூரநஷாந வொயகதயா கநஹிஸ்வம்வ ஜஶ்யந்ததந்த்ர ஸாஷ்ஹகாரோதாஸ்ரதம் ப்ரத்யக்ஷாவாஜவநா ஜதீ" தேஹ்யதஹிவேதர்த்ரக்ஷ (நாள்தோறும் அநபேக்ஷிக்கவளர்ந்துவரு வதாயிதி) ப்ரதிதிநாநஷாநேந ஸம்வஜீதத்யதத்யஜூ: ப்ரயம்யம்வாஹி ஸாநுஹாவம்த்ஜத்ரஜெகஷேபாரம்| தஜவேதிகளஜேயே" த்ரா திகஹிவேதர்த்ரக்ஷம் (ஸம்ஹிதப்ரத்யாவயீதி) ஜவம்வாத்ர ஸாரோந்ய ஶப்தநாம் விஶேஷவ்யுத்வஸாநஹேத ஸமுதஸாரோந்ய விஶேஷ ந்யாயஸமுச்சயவேதநம்ஸ்யாநவிஶ்ராஜம் தஶ்ராஜம் ஸூர்வஸூத்ரதள | ஸாவதாஜ்யீகவஜ்யோதி ஜ்ஞவீஸக்திகவஜ்ஞீ" திஶ்ருதிகோஹிவேதம். நநகவயோமஜ்ஞாநயோமாஹாத்ம்யதஸ்யவம்வே ராக்ஷரவைஶ்ய

ஜ௩|| ஜ்ஞாநஶக்தி விஶேஷம். இதற்கு வண்டூரஶ்ரீயபதிகள் ஜ்ஞாநவிகாஸஹேதுவான ஸகலவித்ருக்திக்குக்களையான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு ஶமமான பாபங்களைக் கழித்துக்கொண்டி ஜ்ஞாநவ்ருத்தியாயிருக்கும். இஸ

ஸா-நி|| திரோபமாகையாலே ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபேண அது நிர்ஹேதுகமாகத்தக்கதல்லாமையால் வ்ருத்திநிரோதஸாத்யமாகைக்கு மந்திரவ்யதிரேகமாகைக்கும் குறையில்லையென்று கருத்து. (ஜ்ஞாநஶக்திவிஶேஷத்தி) ஸத்ரு விஶேஷஶப்தேந ஸ்ரீதீர்ப்பாக்ஷஸ்ய விவக்ஷிதம் - தவேவம் விநிவ்ருத்திகள் ஸாதநாபாபங்களாயிருந்தாலும் ஶமதமாதிநியோயமாதிநியமநீதி, ஸ்வாஸ்ரீதிபித்யாதி" விஶேஷவிஷயநாவஸரஜ்ஞாநஶக்தி விஶேஷபாபங்களென்று கருத்து. தயாவ மோக்ஷோபாயம் ஜ்ஞாநவிஶேஷாமெவமென்று நியமிக்கத்தட்டில்லையென்றபடி. இப்படி ஜ்ஞாநஶக்திவிஶேஷமே மோக்ஷோபாயமென்னக்கூடுமோ? "தஸ்ஸ்ரோதவிஹேதுர்ஜ்ஞாநம் கர்மயோகஸம்மந | ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மாநவ:" இத்யாதிஷு வண்டூரஶ்ரீயபதிகளும் மோக்ஷோபாயங்களாக ஶ்ருதங்களன்றோ? "நாந்ய: பந்தா:" என்கையாலே இவை மோக்ஷோபாயங்களன்று, கிந்து உபாயோபயுக்தமாக ஶ்ருதங்களென்றில் யோமாஶ்ரயத்தாலே வருகிற அந்த ஜ்ஞாநஶக்திப்ரபாவாயத்துக் கிவை யுபயுக்தமாம்படி யெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதுக்கித்யாதி) (விகாரேத்யாதி) யோகவிரோதி பாபவிஶேஷம் கர்மயோகத்தாலே கழிந்தாலும் ஸக்தியோகாநுஷ்டானதஶையில் ஸஹஸ்ராஸம்பாதநீய ஜ்ஞாநவிகாஸவிரோதிபாபவிஶேஷங்களைக் கழித்துக்கொண்டு வண்டூரஶ்ரீயபதிகளுமுபயுக்தமாயென்று கருத்து. (உதிகரத்வத்யேத) ஸம்மதம் மோக்ஷோபாயமான ஸக்தியோகத்தின் ஸ்வரூப

ஸா-கா|| ஸக்தியோமஸ் ஸஹகாரிகேவ" த்யாதிஷும்மதயாயத்தாதி நித்யநைமித்திககர்மாணி காலேபதித்து பரபரகாரணவ்யதிபந்ந ஸ்வாவிகாயவிஷ்ணுகர்மாணாம்ஸ்வதர்மஸ்ய வ்யாவகாரகளேஸ்தஸ்ய த்யாஷ (இதற்கு வண்டூரஶ்ரீயபதிகளின்) யாவஜ்ஜீவாயாஷ" இத்யத்ர வ்ருத்திநிரோதயாய வ்ருத்திவஶ்யக்ஷமணா: நித்யநைமித்திகேந ஸதிஸயோகயோநேநநாபகாரகஸ்வ ஸம்ஸாவத்ரவ்யதுக்காஸ்வாக ஜ்ஞாநாபவத்: ஸ்வாஸ்ரயாதிஶய ஸக்நாஷாந ஹேது ஹேதஸ்வஸ்வஸ்ய ஸ்ரீஸ்வர்த்விஷயகாரஜஸ்மோஹேது பாபநிராஸகமேநாமக்ஷித்யத்: உக்தஸ்ய ஜ்ஞாநஶக்தியோகேந ஶக்ஷ ஸம்ஸாரிணாம் கேநாவ்யஶ ஜ்ஞாநாஸ் ஸ்ரீகேஶவஸாய நக்ஷ ஸம்ஶய: ஸத்விஷ்ணுயியஸ்யதி ஜ்யோதிஷ்டோமேத்யாய அக்ஷிந காரீ

௨௬ ॥ க்ரியாமந்தானே 'ப்ரத்யயார்த்தம் ச மோக்ஷஸ்ய ஸித்தயஸ் ஸம்ப்ரதர்சிதா:'' என்கிறபடியே யிளநெஞ்சரைத் தேற்றுகைக் கிட்டவிரகான வழியில் காகநாமதேயத்தாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸாதநமென்னு மிவ்வர்த்தம் 'ஸர்வம் ச தாவித்யாஹஜ்ஞஸே:'' என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விடத்தில்

ஸா-தீ॥ அமிதுவாகிவினியைப்ரஹ்மாதிஸாதநமாக ஸ்ரீமத்ராமாயணஸம்ஹிதாதிகளில் சொன்ன ஸத்க்ரியாக்ரமமிதில் காட்டி. லகிஷ்டமோ? கிஷ்டமோ? கிஷ்டமாகிலதின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபியாதபோது தத்ப்ராப்யத்வமாகவதின் ஸ்வரூபமறியப்படாதொழியும். லகிஷ்டமாகில் பஹுயத்நஸாத்யமான மோக்ஷஸாதனமென்றதாகையால் விரோதஜயப்ரஸங்கம் ப்ரஸம்ஸிக்கும் ஹிதபரமான ஸாஸ்த்ரமெல்லாம் ப்ரஹ்மாதிகளை பஹுயத்நஸாத்யங்களாகச் சொல்லிப் பின்னையு மவற்றையே பராஹ்ஷாயங்களாக்கி யவற்றுக்கு இந்த ஸத்க்ரியாக்ரமத்தை ஸாதநமாக விதிக்கிறதென்றால் ஸாஸ்த்ரம் விஸ்வஸநீயமாகாதொழியுமென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இஸ்க்ரியாமந்தானே) ஜகத்ராதி (ப்ரத்யயேதி) வேதவிஹிதஸாதநாநுஷ்டாநேநாவஸ்யம் மோக்ஷஸித்திரிதி விஸ்வாஸஜநநாயேத்யர்த்த: (ஸித்தய:) ப்ரஹ்மாதிப்ராப்தி. ஸம்ப்ரதர்சிதா:- தத்தத்ஸாதநாநுஷ்டாநஸமநந்தரமேவ ஸாஸ்த்ரே ஸித்திஷ்டாநம் த்ருஷ்ட: (இளநெஞ்சர்) அவிஸ்வாஸர் வழியிலென்றது த்ருதீயாசேஷ ஸப்தமீ (ஸதாம் வித்யாஹஜ்ஞாதி) இங்கு ஸ்வஜநமுக்தலக்ஷணமான ஸத்க்ரியாக்ரமமென்று கருத்து. எல்லாத்துக்கும் ஸாதநமான ஸத்க்ரியாக்ரமத்தின் ஸ்வரூபமொன்றுதானே யாகிலும் தத்தத்காலநாவிசேஷஸஹக்ருதமானபோது தத்தத்ஸாதநமாகையால் விரோதஜயப்ரஸங்கதோஷமில்லை. இது ந்யாயஸாஸ்த்ரஸித்தமன்றிக்கே வசநஸித்தமாம் ப்ரஹ்மாதிஸாதநதவஞ்சொன்னது மோக்ஷஸாதநத்வ விஸ்வாஸஸித்த்யர்த்தமாகையாலே மோக்ஷத்துக்கே பரமோத்தேஸ்யதவஞ் சொன்னதாகையால் ஸாஸ்த்ரம் விஸ்வஸநீயமாகைக்குங் குறையில்லையென்று இவ்வாக்யதாத்பர்யம்- இப்படி ஸத்க்ரியாக்ரமமெல்லாருக்கும் ஒன்றே யென்றது கூடுமோ? 'ஏக ஸத்க்ரியாவிஸிஷ்டதே'' என்று ஜ்ஞாநிக்கு மற்றையயிகாரிகளில் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகையாலே மோக்ஷார்த்தஸத்க்ரியாக்ரமம் விலக்ஷணமென்னதாகவில்லையோ? அங்கு நிகாமநந்த்யேவதாகவாந்தப்ரயோஜநங்களையிட்டு ஏற்றஞ்சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறதன்றென்றில் இந்த வசநம் பொதுவாயிருக்க விப்படி

ஸா-ஸ்வா॥ தீவத்யுஸ்மோக்ஷஸாதநப்ரத்யயார்த்தம் ஸ்வர்காதிஸாதநம் சரீரமோக்ஷாத்யுபலப்த்யாதிகேஷ்டநு ஸ்ரேஷ்ட்யஞ்ச ப்ரஸாதேநாவ ... (இந்தஸத்க்ரியாமந்தானேயித்யாதிநா) (ஏற்றத்தை)

[illegible] என்று [illegible] ॥ [illegible] என்று தானே வெளியிட்டான்,

---

[illegible] ॥ [illegible] அருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடத்திலே [illegible]) அவ்விடத்திலென்றது அந்த [illegible] (ஸங்க்ஷேபேண) [illegible] என்றது. (ஸர்வத்ர) [illegible] (ஏற்றத்தையிறே) இந்த [illegible] சொல்லவந்தத்தென்பதால் [illegible] சொல்லவந்தவென்று கருத்து. ([illegible]) இத்தால் ஸ்ரீகீதையிலே [illegible] என்று பொதுவாகச் சொன்னது [illegible] வெளியிட்டதாகிறது என்று கருத்து. [illegible] ([illegible]) [illegible] இத்தால் [illegible] என்றது வெளியிட்டதாகிறது. [illegible] ([illegible]) [illegible] (தானே வெளியிட்டான்) [illegible]. ஸ்ரீகீதையிலே பொதுவாகத் தானருளிச்செய்த [illegible] கீதையிலே தான் தானே விசேஷித்து வெளியிடுகையாலிங்கு வேறு [illegible] இல்லையென்று கருத்து. [illegible] மென்றால் [illegible] என்கிற [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

௩௦॥ இப்படி தோஷாவஹமாக விவக்ஷித்த ஶக்தியோகம் பரஶக்தியென்றுபேச

ஸா-டீ॥ ப்ரமாணத்தோடு விரோதியாதோ? இந்த ஶக்தியோகந்தான் பரஶக்தியென்றுஞ்சொல்லப்படுகிறதென்றில் பரஜ்ஞாநபரஶக்திகளென்பது மித்து தானேயோ இதிற்காட்டில்வேறுபட்டவையோ? முதல்ல பரஶக்திபரஜ்ஞாநபரஶக்திகள்தெத்யாதிநாமத்திலப்ரஸித்தவிஶேஷங்கூடாதொழியும். இதிலே முக்யாணம் ஶக்தியோகமே யநுவதிக்கையாலே நடுவே பரஜ்ஞாநபரஶக்திகளென்று ஒன்றும் சொல்லக்கூடாதொழியும். இது முக்யாணநுவதித்தாலும்நடுவேபரஜ்ஞாநமென்றொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தையும் பரஶக்தியென்றொரு ஶக்திவிஶேஷத்தையுமுண்டாக்கி தந்நவந்தோஷத்தையுமுண்டாக்குமாகையாலொரு விரோதமில்லையென்றில் தோஷஸாபேக்ஷமான விஷ்ணுவே பரஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கும்படியெங்ஙனே? அந்த பரஜ்ஞாநாதிகள்தானவை? அவை தோஷத்தையுண்டாக்கும்படிதானெங்ஙனே? கிஞ்ச பரஶக்தியென்றது ஶாஸ்த்ரஷ்டஶக்தியென்றபடியன்றோ? ஆனபின்பிதற்கு நிக்ருஷ்டமாயிருப்பதொரு ஶக்தியில்லாமையாலிந்த ஶக்தியோகத்தை பரஶக்தியென்னத்தான் கூடுமோ? வநதஅிலக்ஷணமாயொரு வ்ருத்திவிஶேஷமுண்டானாலும் ப்ராநவிஶேஷமே ஶக்திஶப்தவாச்யமாக ஶாஸ்த்ராதிகளிலே ஸித்தாந்திதமாயிருக்கையாலது ஶக்திஶப்தவாச்யந்தானோ? வென்றிப்படி பிறக்கும் ஶங்கைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படி தோஷத்ரய வீடுபெறட்டனுமென்னுமளவாலே) இப்படியென்றது "தோஷாதந ஶக்திவிரோத" ஜந்மவபாதிதரீத்யா என்றபடி. ப்ரவாநமஸ்ருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஶக்திவ்யவஹாரம் தோஷாவாயநாஸ்தி பரஶக்திவ்யவஹாரம் விவக்ஷிதமித்யர்த்தம். அது ஸமஸ்த ப்ரஸாதவிஶேஷஜந்ய பரிவர்ணம் ஸாக்ஷாத்கார க்ருதயத்தனைபோக்கி பரமோக்ஷ ஶ்ருதிஸாத்யமல்லாமையால் விதிவிஷயமன்றிறே. (ஶக்தியோகாதித்யாதி) இந்த ஶக்தியோகத்திற்

ஸா-கா॥ (இப்படி) ஶக்தியோகஸ்ய பரஶக்திஶப்த பரஜ்ஞாநபரஶக்த்யாதிநாமஸாதிவிஶேஷயோஶ்ச விதோஷாவஹத்வாவிரோதநா பரஶக்தி ஏவ பரஶக்தியோகமேவ கேவலநாதவிரோத்தரதேஜஸாம் ப்ரவிவேகயதுவாஹ ஶக்தியோகமேவ விவக்ஷாஸாவாக் ந விரோத ப்ரஸாமதி ஸாவ: நநு ஶக்த்யந்தரம் ஶக்த்யாஶாஸ்த்ரஷட்ஜநாத்ய நித்யம் ப்ரகாரணஶக்த்யாஶாஸ ஸமஸ்த ஜ்ஞாநஸஹித ஜ்ஞாதேதஸ்மிந் ஶக்தி: காயேத்யநாஸ்ரய ஸாரம் ஶ்ருதிக்ஷு நோதி பரம் ஸாதித்யஸ்ய ஸங்ராதி ஜநித ஸமஸ்தவிஷயாநுரோதந்த்ரஸ்ய ஶக்த்யாஶாஸ்த்ரஷட்த்யாதிஷு ஶக்தே:

ச௰|| ப்பட்டது. இதினுடைய ஹேதுவாய் ஸாத்விகபரிக்ரஹநாதிகளாலே வந்த ஸமவிஷயத்தில் ஸ்ருதிவிசேஷம் ஸவேதீர்த்தனைத் தெளிய வறிய வேணுமென்றுமதி நிவேசத்துக்குகாரணமாய்ஸக்தியென்றுபேர்பெற்றிருக்

ஸா–ரு|| காட்டில்பரஸக்தி வேறுபட்டதல்லாமையாலதற்குமேரோக்ஷோபாய க்ஞ்சொல்லுகிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடுவிரோதமில்லையென்று கருத்து. இத்தை பரஸக்தியென்கைக்கிதற்காட்டில் நிக்ருஷ்டமாயிருப்பதொரு ஸக்தியுண்டோவென்று முன்புசொன்ன சேதநத்தை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு தத்ஸஹமொரு ஸ்ருதிவிசேஷம் ஸக்திசப்தவாச்யமாமென்று பராக்கிறார். (இதனுடைய விதர்ஜியால்) பரஸக்தியும் ஸமவிஷயஸ்ருதிவிசேஷமாகையா லதிற்காட்டில் வேறுபாடு காட்டுகைக்காக விதனுடைய விசேஷிணமயம். ஸ்வஸ்ய ஸ்வம்ப்ரதிஹேதுகாநபவரத: ஸாத்விகபரிக்ரஹநாதிஜந்யசேதந யோமஜந்யகாமாவாச்ய பரஸக்த்ய பேக்ஷா ஹேதுஜதிமாவ:. இத்தால் தத்வேக்ஷயா நிக்ருஷ்டகமும் ஜ்ஞாபிதம். (பேர்பெற்றிருக்குமிதி) யந்நவிசேஷம் ஸக்திசப்தவாச்ய உபாயமானாலும் தத்ஸாத்யஸாத்யஜாதிக்ருதசப்தநாதிநயேந தத் ஸாஜாத்யமாய்க்கொண்டு யிதுவும் ஸக்திசப்தவாச்யமாயிருக்குமென்றபடி. அதில் ஸாத்யஸாத்யப்ரவ்ருத்திநிமித்தத்தைக் காட்டுகிறது ஸ்ருதிசப்தமும் ஸவேதீர்த்தனயிதராதி விசேஷணமும். பரஸக்தேஸ்ஸ்ய ஸாக்ஷாத்கா ராதிநிவேசஹேதுகஸ்ய ஸக்ஷ்யோபாதாஸ்ய ஸ்ருதிவிசேஷஸ்ய விசேஷஜ்ஞாநாதிநிவேசஹேதுகா த்யாய ஸ்யாத் ஸ்மரணாதிநிவேச ஹேதுகம் ஸ்ருதிப்ரவகம்வாஸ்ய தத்ஸாத்யஸாத்யஜாத்ஸாவ:. இந்த ந்யாயம் பரஸக்திக்கும் துல்யம். அதுக்கும் ஸ்ருதிப்ரவகமும், ஸமிநிவேசவிசேஷப்ரவகமுஞ் சொல்லப்புகுறதிறே. ஸ்ருத்யா பவாதிக ந்யாயேந தஸ்யாபி ஸக்திஸாஜாத்யம் ஸம்பந்தி க்ருத்யா பரஸக்தி ததாபி ஸக்திசப்தயோகமுசிதம். உக்தஞ்ச ஸவ்யம் ஸ்ருதிப்ரவேசநயாநம் ஸக்திரித்யபிதீயத" இதி தத்வடீகாயாம் ஸ்ரீபாஷ்ய ஸக்திலக்ஷணசேதநஸ்ய ஸ்ருத்யாநாம் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம் தத்யந்வயம் த்ரிகாதி

ஸா–கா|| சேதநக்ஷேத்ராஷ்டகத்ராஹ–(இதனுடையேதி)ஸவ ஸக்தியோமம் ஸகாரணம் ஸாமம் நிரபேக்ஷ தஸ்ய ஸமவஸ்த்ராயநஸேந ஸமவஸ்த்ரா யாந்யஸாரணாய உகாதாவாத பரமஸ்ய பரஸக்தி பராத்ருஷ்ட ப்ரத்யக்ஷாதிநிவேசநம் | பரஜ்ஞாநஞ்ச தமேவஸாக்ஷாத்கார: பரிஸேந்த்ரி| பவநவிசேஷஹேதுகம் பரமஸக்திரேவ்யத" இத்ய க்ஷமமத பரஜ்ஞாநபரமஸக்திஜநநமாராவம் யத்வஸ்தி ஸ்வகாரம் ஸ்ரீசரிவஸக்திரேவபாதயது பரஸக்த்யபரவைராயஸக்தியாம்

௨௭ || கும். இத்தாலே [illegible] என்கிறபடியே [illegible] பிறந்த [illegible] ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்னு [illegible] த்தை யுண்டாக்கி [illegible] காணுமாறருளாய், ஒருநாள் காணவாராய்" யென்றுவிஜ்ஞாபிக்கும்படி பண்ணி

ஸ்ரீ-நீ|| [illegible] இங்கவனை யென்று நிர்தேசிக்கலாயிருக்க [illegible] னின்றனென்று [illegible] த்தில் [illegible] த்திலே [illegible] முன்பு சொல்லியிருக்கவிந்த [illegible] வென்னக்கூடுமோ? இது [illegible] வென்கைக்குத்தான் [illegible] முண்டோவென்கிற [illegible] நின்றுகொண்டு [illegible] மான [illegible] வாம்படி யெங்கனே யென்று முன்பு சொன்ன [illegible] த்தை [illegible] க்கைக்காக ஸா [illegible] த்தையு முபபாதிக்கிறார். (இத்தாலேயித்யாதிபால்) இத்தாலே யென்கிறதற்கு [illegible] இந்த [illegible] ஷமும் [illegible] வாமென்று கருத்து. [illegible] மில்லாதிருக்க [illegible] முமிருக்க [illegible] முண்டாம்படி யெங்கனே யென்று [illegible] மைக்காக ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமித்யாதி. [illegible] த்தைப் பிறப்பிக்கிறதானாலும் நடுவே யிப்படி [illegible] த்தை யுண்டாக்கி [illegible] த்தாலே [illegible] வுமாமென்று கருத்து. [illegible] வந்தாலல்லது விடவொட்டாத [illegible]. இவ்வ [illegible] மானாலல்லது [illegible] மாகமாட்டாதென்கைக்காக வி [illegible] இப்படி [illegible] கண்டதுண்டோவென்று [illegible] மைக்காக விங்கு [illegible]. (காணுமாறு) காணும்படி (அருளாய்) [illegible] பண்ணவேணும். (காணவாராய்) காணும்படி வந்தருளவேணும்

ஸா-கா|| [illegible] (இத்தாலே [illegible]) (காணுமாறருளாய்) [illegible] (ஒருநாள்காணவாராயே) [illegible]

ஜ்ஞாநியின் பக்ஷபாதமடியாக வந்த ஸமஸ்த ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே நிர்ஹேதுகமான பரிபூர்ண ஸாக்ஷாத்காரத்தை யுண்டாக்கும். இஸ்ஸாக்ஷாத்காரம் பரஜ்ஞாநமென்று பேசப்பட்டது. இப்படி நிரதிசய போக்யமான ஸமஸ்த ரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவாறே பெருவிடாய்ப்பட்டவன் தடாகத்தைக் கண்டாற்போலே பிறந்த ஸ்ப்ருஹாதிசயம் பரமபக்தி. இது முனியே நான்முகனிற்படியே ஸம்ஶ்லேஷாஸஹ விஶ்லேஷாஸஹத்

ஸா-டீ॥(ஸவ்யபேக்ஷ ஜ்ஞாநாதிதி) நத்வேவாய நிஷ்டேத்யுக்தஃ தயாபி வாபாய நிஷ்டிஜந்ய ப்ரஸாதப்ரகாரணமிப்போதில்லாவிட்டாலும் ஜ்ஞாநத்தால் வந்த ப்ரஸாதப்ரகாரணவிசேஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்காரம் பிறக்கலாமென்று கருத்து. நிர்ஹேதுகமென்ற தபேக்ஷாநபேக்ஷத்வாதிகா ஜ்ஞாநாதுபாயியென்றபடி. தயாச ஸேஹஸம்யாதிகள் ப்ரதிபந்தகமாவதும் உபாயநிஷ்டிகாரணமாவதும் ஜ்ஞாநிகாருண்ய ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கொழிய விதற்கன்றென்று கருத்து. பரஜ்ஞாநமென்றென்று சொல்லக்கூடாதென்று முன்பு சொன்னதற் குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாத்காரமித்யாதியால்) இந்த பரஜ்ஞாநம் மோக்ஷஹேதுவாம்படி யெங்ஙனே யென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரங் காட்டாநின்றுகொண்டு பரபக்திக்கு பரபக்தியிற்காட்டிலும் பரமஸ்வவிலக்ஷணமான உத்கர்ஷத்தை வ்யவாதியாநின்றுகொண்டு பரபக்தி யென்றென்று சொல்லக்கூடாதென்கிற பூர்வபக்ஷஶங்கைக் குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படி நிரதிசயேத்யாதியால்) இப்படி யென்றது பரிபூர்ணமாகவென்றபடி. இதற்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தவாறே யென்றுவிடத்திலந்வயம். தயா ச ஸாக்ஷாத்காரரூப பரஜ்ஞாநஸ்ய பரபக்திஜநகத்வேந மோக்ஷஹேதுத்வமிதி பாவஃ (ஸ்ப்ருஹாதிசயேதி) பரபக்தியானது பரிபூர்ண ஸாக்ஷாத்காரத்தால் பிறந்ததல்லாமையாலும் இப்படிப்பட்ட ஸ்ப்ருஹாதிசயரூபமல்லாமையாலே யதிற்காட்டி லிதுக்குத்கர்ஷ இதி பாவஃ. இவ்வுத்கர்ஷமும் ப்ராப்யருசிமாகைக்காக பெருவிடாயித்யாதி த்ருஷ்டாந்தோபாதாநம். இந்த பரமபக்திதான் மோக்ஷஹேதுவாம்படி யெங்ஙனே? அநாஸந்நமான பரஜ்ஞாநத்திற்குப்போலே தத்வாரஸந்நமான பரபக்திக்கு மொரு த்வாராபேக்ஷையுண்டாகி லநவஸ்தையுமாகாதோவென்ற விது வ்யாவ்ருத்யாநந்தர மோக்ஷஹேதுவாம்படியை வ்யவாதிக்கிறார். (இதுமுனியேயித்யாதியால்) “முனியே நான்முகனே” யென்கிற திருவாய்மொழியிலுக்தியென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷாஸஹ யென்றது தத்காலாஸஹ்யமென்று முன்பு சொன்னபடி யன்றிக்கே காலஸம்ஶ்லேஷாஸஹ வென்றபடி. இங்கநா

ஸா-கா॥ அஸி- (மறுக்கவொண்ணாத) அப்ரதிஹதீயம் (திருவாணையிட்டு)

ஐ௰|| தல்லதுபரிக்கவொண்ணாதபடி நிர்ப்பந்தத்தையுண்டாக்கி மறுக்கவொ ண்ணாத திருவாணையிட்டு வளைத்துக்கூப்பிடுகையாலே யிவனுக்குக்கடுக ப்ராப்தியைக்கொடுக்கும்படி ஸர்வேஶ்வரனுக்கு த்வராதிஶயத்தை யுண் டாக்கி யிவனை யவாவற்று வீடு பெறப்பண்ணும். இஸ்ஸக்தியோக்யம் வைஷ்ணவர்களை யொழிந்தார்க்கும் வைஷ்ணவர் தங்களில் ஜ்ஞாநத்திலே

ஸா-டீ|| ஸவமாவது கைங்கர்யப்ரார்த்தநமான ஹோமதர்மவ ஸாக்ஷாத்காரா நுவ்ருத்தி.(மறுக்கவொண்ணாத) அநதிக்ரமணீயமான(திருவாணை) பிராட்டி விஷயமான ஶபதம். அந்தத்திருவாய்மொழியில் “பாசஞ்செய்பூங்குழலா ள் திருவாணை” யென்ற பாசுரத்தை நினைத்துச் சொன்னபடி (வளைத்து) போகவொட்டாதபடி நிர்ப்பந்தித்து “இனி நான் போகவொட்டேனென் றும் மாயஞ்செய்யேலென்னையே” யென்ற வாக்யத்தைக் கணிசித்துச்சொ ன்னபடி (கடுக) ஶாஸ்த்ரவிஹிதமுமாம் தயாவ இதற்கு ஆராதநாபே க்ஷையில்லாமையா லநவஸ்யாகாதென்று கருத்து. (அவாவற்று) தீவ்ரத்ருஷ்ணை ரஹித்து. இப்படி ஸாதநஸக்தியுபாயமாக விஹிதையென் றும் ஸாதநபரஸக்திகள் ஸமமாயிருக்குமென்றும் பிறித்துச்சொன்ன துகூடுமோ? ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாதநாந்தரங்கள் மூன்றையும் ஸமமாகச்சொன் னது விரோதியாதோ? அது ப்ரபத்தியை யதார்த்தமாகப்பற்றுவாருக்கு ச்சொன்னதாகையாலுமிது மற்ற அதிகாரிக்குச்சொன்னதாகையாலும் வி ரோதமில்லையென்றி லவர்களுக்கும் ஸாதநஸக்தி வேண்டுத்தாகி யிவர்களு ம் ஸமாராதகப்ரபத்திநிஷ்டரேயாய் முடிகையால் அதிகாரிபேதஸ்யும் கூடாதொழியாதோ? ஸாதநஸக்திஸ்தாநத்திலே ப்ரபத்திசோதிதையாகை லே யவர்களுக்கு ஸாதநஸக்திசோதிதை யல்லாமையா லுக்தஸம்ஶயாவகாஶ மில்லையென்னி லப்போதவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஸாதநஸக்திவே ண்டாதொழியாதோ? அங்கங்களிலந்யதாஸித்தங்களான நேர்களிலே நிற் கக்கடவ ப்ரபத்திஅங்கிஸ்தாநத்திலே நிற்கத்தான்மாட்டுமோ? தத்ஸ்தாந த்திலே சோதிதையென்னும்போது ஶரணாகதியமாக ப்ரஸம்மிக்கை யால் உபாயமான ஸக்தியோக்யத்தை விட்டித்தைப் பற்றுவார்தான் கிடைக் குமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இஸ்ஸக்தியோக்யமித்யாதியால்) (ஸம்வை

ஸா-கா|| ஸுக்தீவிஷயஸம்பந்தஸ்ரக்தா (அவாவற்றுவீடுபெறப்பண்ணும்) வை ஷ்ணவநிர்வேஶம் ஸந்தத்ய ஜ்ஞாநஸம கைங்கர்யபுண்யஷாம் ஸம்யநிவ்ருத்திம் ப்ராப்யாங்கரோதி ஸநவம் ஸக்தியோகம் ஸமயம் நிர வ்ருத்தாந்தாஶ்ரஸ்தாநா உபாயஹேதாயா: ப்ரபத்தேரதிகாரேண ஸக்தி யோமாநுஷ்டேக்ஷணவெருக்ஷண்யோரோஷ-(இஸ்ஸக்தியோகமிதி) (ஒழிந்தார்க்கும்) வ்ருத்திகாநாம ஸநவம்ச ஸண்டராஶ்ரூதாதிவிஶிஷ்டாஜ்ஞாநவாநு அநு

ஜ்ஞாநஶக்த்யாதல் ஶக்தியிலேயாதல் இரண்டிலுமாதல் குறையுடையார்க்கும் ஸ்வவிளம்பம் பொறுக்கவிசையாத தீவ்ரஸம்வேகமுடையார்க்கும் யோக்யதையில்லாமையாலே தங்களளவுகளைத் தெளிந்து அநந்யகதிகளாக ப்ரபத்தியை ஸாக்ஷாதுபாயமாகப் பற்றுமவர்களுக்கு ஸர்வாதிகாரஸாதநமான ப்ரபத்திதானே பரபக்திஸ்தாநத்திலே நிற்கையாலே உபாஸகர்களுக்கு பரபக்திக்கு மேல்வருமவஸ்தைகள்போலே இஷ்டஸாதநமான ப்ரபத்திநிஷ்டருடையகோலுதலுக்கீடாக இப்ப்ரபத்திக்கு மேல்வருமநந்தராவஸ்தைகளின் ஸம்ப்ரதாயமிருக்கும். இப்படி ப்ரபத்திக்கும் பக்திக்குமதிகாரிவிஶேஷத்

ஸா-நீ॥ மந்தகஶ்ச (தங்களளவு) ஸ்வஸாமர்த்யத்தினியதை (அநந்யகதிகளாகி) உபாயாந்தரத்தில் தங்களுக்கு ஸாமர்த்யமில்லாமையைத் தெளிந்தாலத்தை விட்டித்தைப் பற்றுவார் கிடைக்குமென்று கருத்து. (ஸர்வாதி) இதத்ரு ஜ்ஞாநாதிஸ்தாநத்திலே நிற்கிறதானாலும் ஸர்வாதிகாரஸாதநத்வமுடைமையுண்டாயிருக்கையாலே பரஸ்தாநத்திலே நிற்கமாட்டுமென்று கருத்து. (அநந்தராவஸ்தைகள்) பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளும் மோக்ஷமும் (ஸமமிதி) இவர்களுக்கு பரபக்த்யுபாயமாகவேண்டாதொழிந்தாலும் ஸமமாகத்தானே வந்திருக்குமென்றபடி. இவர்களெல்லார்க்குமிது காணுமேயென்று ஶங்கியாமைக்காக கோலுதலுக்கீடாக விதந்த்ரக்தி: பரபக்த்யாதிகளென்று நிர்த்தேஶிக்க வேண்டியிருக்க அநந்தராவஸ்தைகளென்றிப்படி ஸாமாந்யமாக நிர்த்தேஶித்தது ஸம்ஶயமானால் ஸமமன்றோவென்று ஶங்கை யுதியாமைக்காகவென்று கண்டுகொள்வது. அஶக்தனுக்கு பக்திஸ்தாநே ப்ரபத்தியென்றுமிவை தாத்பர்ய ஶ்லோகங்களென்றதாகையா லிவற்றுக்கு ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களில் சொல்லும் விகல்பங்கூடாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஜகத்யாதியால்) ஶரீரதளைமில்லாதொழிந்தாலும் ஸமதளைமிருக்கையால் விகல்பமென்னலாமென்றபடி. பக்திஶப்தஸ்ய ப்ரபத்திஶப்தமும் தத்ஸ்தாநே பக்திஶப்தமுமாக விப்படி ஶாஸ்த்ரங்களில் வ்யதிகரப்ர

ஸா-கா॥ ஷாநஶக்திவிலம்பாக்ஷமஸ்ய பக்தியோகாதிகாரீ-ப்ரபத்தநந்தராநந்தரஷாந ஶக்தி ஸ்ரீமாநவிலம்பாக்ஷமஸ்ய ஸ்வேச்சாநுஸாரிமாதா நிரோதஸவேதாவி வேதநோபாஸ்திஸமாதிதயோபாஸ்யதாஸாயிகாரி ணோ ப்ரபந்ந தயா விஹித பராவ்யயயோ ரேகதஸ்ய ஜகிமாவஶ்யம் ஸாமர்த்யாவாயமேதஸ்வி ஸர்வகாரணாநந்தயோ ரநந்யகதத்வம் ஸ்வாஸ்யஷ்டு ப்ரதிஷ்டிதம் ஸ்வாஶக்தாயீந விகல்பஸம் ப்ரஸஜ்யத்யாஶயதி (இப்படி ப்ரபத்திக்குமிதி) நநேவம் ஸாம்யம் ப்ரபத்தேஸ்ஸம் ஸ்வதே: க்ரியமாணஸ்ய ஸஞ்சாரஸ்வகேஷ ஸர்வத்

[illegible] தைப்பற்றி [illegible] முண்டாகையாலே விகல்பமாகக்கடவது. [illegible] றுக்கு "நாநாம [illegible]" என்கிற வயிகரணத்திலே [illegible] ஷம். "விகல்ப [illegible]" என்கிற வயிகரணத்திலே விகல்ப [illegible] ம் ஸிஷம். உபாஸநத்தில் விசேஷங்கள்போலே [illegible]

ஸா-டீ [illegible] யோமங்கா ன்கையாலிவற்றுக்கு [illegible] முண்டோ? விகல்பந்தான் [illegible] டோ? உண்டாகில் [illegible] ஷ [illegible] திகளிலே சொல்லவேண்டாவோ [illegible] ன்னஸூத்ரமருளிச்செய்கிறார். (இவற்றுக்கி [illegible] வாக்ய [illegible] த்தா [illegible] ([illegible] திக்கு ந்யாவாதி [illegible] முபாஸ [illegible] [illegible] மொழிய வேறு விஷயம் ஸ [illegible] ஸமாகக் கிடையாமையாலே [illegible] ரணத்தில் [illegible] த்தாலே சொல்லுகிற வித்யா [illegible] மிவற்றுக்கு [illegible] மேயென்று [illegible] மாகையால் [illegible] திவற்றுக்கு [illegible] ரிதவ்ய [illegible] முண்டானாலும் [illegible] யமென்று கருத்து. ([illegible] அங்கு வி [illegible] ல்லாதொழிந்த [illegible] ந்யாய [illegible] மென்று கருத்து. [illegible] (வித்ர) (நா [illegible] [illegible] ஸா (ம [illegible]) [illegible] [illegible] ஸம [illegible] விகல்ப [illegible] (விஸிஷ்ட [illegible]) [illegible] இப்படி விகல்பமென்னக்கூடுமோ? [illegible] [illegible] மாக விபிக்கப்பட்டிலன்றோ விகல்பமென்னலாவது [illegible] [illegible] வென்றுவ [illegible] மாகத் தோற்றுகிறது [illegible] போக்கி யதுக்கு [illegible] னது [illegible] மின்னதென்று வி [illegible] [illegible] றமையாலே யது [illegible] மாகத்தோற்றவில்லையே? [illegible] [illegible] ஷங்களைக்கொண்டு [illegible] மாகலாமென்னத்தான் கூடு [illegible] [illegible] த்திற் சொல்லுகிற [illegible] [illegible] மாகையாலொரு [illegible] யில்ச் சொன்னது மற்றொரு [illegible] வையில் வரக்கூடுமோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உபா [illegible]

ஸா-கா [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] [illegible] விகல்ப [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விஸிஷ்ட [illegible]

கீழும் ஸமஸ்த ஸாஸ்த்ரஸம்ஹிதாதிகளிலுஞ் சொல்லும் ந்யாஸவித்யை யில் ஸம்ப்ரதாயவிசேஷங்கள்கண்டுகொள்வது. நிக்ஷேபஸாதிகமென்றும் ஸாதனம் சாயிகமென்று பிரிந்தாற்போலே வ்யவஸ்தையிலு மோரோகுறை முன்னி

ஸா–நீ||திலேஷ தத்வாதி) சொல்லும் ந்யாஸவித்யையிதி, இங்கேகவசனத் தாலேகவித்யை ஆகாவிதமாகிறது. தஸ்ய வ்யாகரணாதிகளிருந் தாலும்ஸாஸ்த்ரங்களில்ச்சொல்லுகிற ந்யாஸமெல்லாம் ஸர்வவேதா ந்தப்ரத்யய ந்யாயத்தாலேயேகவித்யையாமொழியவிவக்ஷிதமென்றென்று கரு த்து. (ஸம்ப்ரதாயிதி சூத்ரஸ்ய நாமதேயஸ்ய வேதாந்தஸ்ய ஸம் ப்ரதாய꞉ தயாஸேவகஸாவேயிலேதானே யிதெல்லாங் காணுவிட்டா லும் ஸாஸ்த்ரங்களிலே தத்விசேஷம் காண்கையால் ஸமானாவ ஸம்ஹார ந்யாயத்தாலே ந்யாஸவித்யையும் ஸம்ஷேபமாக வித்ததா மென்று கருத்து. ஏகஸ்யாவ ஸாஸ்த்ராய வஸ்தூப்ரபாஸ ந ஸ்யாவி நவஹ்யதி ப்ரதிபாதிப்யா யெண ஈப்ஸிதாதோக்தி꞉ ந்யா ஸவித்யை யென்றித்தை வித்யைகாரமாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இது ஆநாசதுமன்றிக்கே ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களில் ஸாதிக ஸாதனாதிவிஷயோக்தியாலே க்ரியாரூபமாயு மிருக்கவில்லையோ? வென் னவருளிச்செய்கிறார். (நிக்ஷேபாதிதி) (ஒன்றைன்றையிதி) வ்யவஸ்தா ஸாதனமேயாயிருக்கச்செய்தேயும் வ்யவஸ்தாகாரணாதிரூபவேத ஸாக்ஷாத்யாயுமிருக்கையாலே யிந்த காரணத்ரயவ்யாபாரங்களில் தத்தத்யதிகாரிஷு ஸக்திரேதோதேகவ்யாபாரம் மிஞ்சியிருக்கை யாலவுவிவ்யாயத்தாலே யவற்றிலோன்றை ப்ராஸ்தித் திப்படி வ்ய வஸ்திதவித்யைந ஸேதுஞ் சொல்லுகிறதத்தனையாகையாலே வ்யவ ஸ்த ஏகாகாரவேயென்னக் குறையில்லையென்று கருத்து. ஸாமர்த்தக ரணதயாநயாஸாவேதி கடம்விஷயதாத்ரூண ஸாதனத்தில் ஸாதக ஸாதிஹேத் கண்டதுண்டோவென்று ஸங்கியானமக்காக நிக்ஷேபத்ர ஷ்டோதாஹரணம். நிக்ஷேபமாவது பரம் வ்யக்திஸ்ய நிக்ஷேப

ஸா–கா||யாகநவெய்யப்திதிஸிவேதாக்ஷ (உபாஸநத்திவிதி) (கண்டுகொள்வது)த்ருஷ்டவ்ய நமேவம் வ்யவஸ்தாநாரூபகே கா யிகஸாதிக ஸாதனஹேதுஹிநாம் வ்யவஸ்த வதாஸாதயபூரணம் வசந விரோயஸ்யாதித்ருத்ர ஸாதிக காயிகயோஜ்ஞாநஸவஸ்திவலம் வகை வேவாஹிவேதத் தயோக்தம் நதே வ்யவஸாய நிகக்ஷேத்வம் தாத யூநக நவிரோயஹதேவிவேதாக்ஷ (நிக்ஷேபஸாதிகதிதி) நவெ வஸ்த்ரவாய்யூநிஷாரவேயோரவி தயோ ஸ்வநஸவஸ்திவலவ ககவேஸாக்ஷ ஸாக்ஷ வ்யவஸாயநிகம் தயா கஸ்திஹிணீதகஸாத்

ச॥ட்டிவ்விஷமங்கள் சொல்லப்பட்டது. இவைமூன்றும்பொருந்தினபோது வர்ணாத்மகமானாற்போலே வர்ணாபிவ்யக்தியாகக் கடவதென்றவர்கள் பாசுரங்களுக்கும் வாசிக காயிகங்களான வ்யாபாரவிசேஷங்கள் ஸஹகாரமாம்படியான மாநஸவ்யக்தியினுடைய ஸந்நிதியாலே கார்யமாகக்கடவது. யதாயிகாரமிவையெல்லாம் ஸஃவ்யங்க

ஸா-தீ॥ ஜ்ஞாநாபேக்ஷமென்று வ்யவஹிக்கிறே. கேவலக்ரியாபேக்ஷமாகவொரு வ்யக்தியில்லையென்றிங்குவைசிஷ்டமானாலுமிது ஜ்ஞாநைகாபேக்ஷமேயென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? ஜ்ஞாநக்ரியோபயஸாபேக்ஷமாக்கமென்னவேண்டாவோ? இங்கனன்றாகில் மாநஸவாசிகாதிவ்யாபாரத்ரயமுங்கூடினபோது வர்ணாபிவ்யக்தியென்றவர்கள் வாக்யங்களுக்குத் தாத்பர்யமேதென்னவருளிச்செய்கிறார், (இவைமூன்றுமித்யாதி) (பொருந்துகை) ஸநேத்ரங்ஸம் ஸம்மதமாகை. தாத்பர்யமாகக்கடவதென்றது மந்த்ரஜ்ஞராஷாதிப்படி தாத்பர்யமாக ஸம்மதமென்றபடி. இந்த வாசிக காயிகவ்யக்திகள் மாநஸவ்யக்திபோலே வைசிஷ்ட்யமுடையவையல்லாமையால் அத்தைப்போலே ஸவ்யங்க்யங்களாகமாட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (யதாயிகாரமித்யாதி) இவையெல்லாமென்றது வாசிகவ்யக்தி, மாநஸவ்யக்தி, காயிகவ்யக்தி, கரணத்ரயமும் பொருந்தினவ்யக்திகளென்கிற இவையெல்லாமென்றபடி. (ஸவ்யங்க்யங்களென்னுமிடம்) ஸவ்யங்க்யங்களென்று ஸிக்கும் ஹேதும் அதாவது தத்ஸாயகவ்யக்திகளென்றபடி. (முன்பே சொன்னோமிதி) வைசிஷ்ட்யமுண்டான மாநஸவ்யக்தியும் தத்ஸாவைசிஷ்ட்யமில்லாதவுக்திகளேயும் அதிகாரிபேதேந ஸவ்யங்க்யங்களென்றயிகாரவிஷமாயிகாரத்தில் வ்யாபாரவ்யக்திகளாலே சொன்னதே இதற்கும் சொன்னதென்றபடி. இப்படி இவ்வதிகாரத்திலே கரணத்ரயமத்தை யாத்ராவமோக்ஷஸாயகமாகச் சொன்னது கூடுமோ? வைதிகரிலே சிலர் கரணத்ரயவக்கு

ஸா-கா॥ தவைவகிஸ்வாதித்ரா ஸஹ (இவைமூன்றுமித்யாதி) மநஸோவாக்காயேஷ்வேகவித்ரயவ்யாபாரஸ்ய ஸாதநத்வ ஸ்வரூபாஸ்ஸாதநம் ஷாட்கூடம் ஸர்வகாரஸாநந்தாஸ்ஜ்ஞாநாஹிதே சநேஷ்டாநாம்ஸ்தேவ ஐதரயோ: ஸமஜநகத்வ வைதத்ரயவ்யஷ்டி: மநஸஸ்ய பொத்ர தஷ்க்கவரிவயராதாத்நா ஷ்டித்யாதி ப்ராமாணிகமதகவாதூவாயராகர ஸமநாதம் வர்ணாபிவ்யக்தித்ரவிவக்ஷயாஸ்ய விதாய்காதஸாமாந்யவிவக்ஷயாஷேவ மாநஸவ்யாவி ஸங்கேத வ்யஞ்ஜகாயகவைதத்யயா॥ தக்காயிகாராயநம் ஸ்வஸ்வாநம் ஸதரதநாம் ஸாமர்த்யஸம்ஸாநாம் த்விஷாயயா ஸம்ஷ

௩௪॥ என்னுமிடம் முன்பே சொன்னோம். * நின்றநிலைக்குறநிற்குங்கருமமு நேர்மதியால் நன்றெனநாடியஞானமுநல்குமுட்கண்ணுடையார் ஒன்றியப

ஸா-நீ ॥ விரோதமென்றும் சிலர் அது மோக்ஷத்துக்கே யவ்யவஹிதஸாதநமென்றும் சொல்லவில்லையோ? கர்மயோகமும் ஜ்ஞாநயோகத்தாலேதான் பெறலாகாதோ? கிம்வ இது கர்மயோகம் ஸாதநமாகில் ஜ்ஞாநயோகம் வேண்டாதொழியாதோ? பூர்வாதிகாரமென்கைக்கு அதிகாரமிரண்டும் ஒன்றிரண்டாகுமன்றோ? ஸாக்ஷாத்காரத்வாரா திருப்தியே மோக்ஷஸாதநமென்றதுதான் கூடுமோ? ஸாத்விகமான ஸ்நானாதிகளையும் மோக்ஷஸாதநமாக சிலர் சொல்லவில்லையோ? இனி பக்தியே மோக்ஷோபாயமென்றதுதான் கூடுமோ? அத்வைதமானவிது மோக்ஷோபாயமாகில் பக்திக்கு அத்வைதம் வ்யவஹிதமாகாதோ? இதில் முக்தரல்லாதார்க்கு பக்தியென்றில் கர்மயோகாதிகளுக்கு அத்வைதம் வ்யவஹிதமாகாதோ? உபாயத்திலும் முக்தரல்லாதார்க்கென்னத்தான் கூடுமோ? ஸர்வஸாதாரணமான நாமஸங்கீர்த்தநாதிகளிலும் முக்தரல்லாதாருண்டோவென்கிற சங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வதிகாரார்த்தத்தை பர்ட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (நின்றவிதத்தாலே) (நின்றநிலைக்கு) ஸ்திரமான நிஷ்டைக்கு அநுகுணமான வுபாயநிஷ்டைக்கென்றபடி. (உறநிர்க்கும்) உறும்படி நிற்கும் யோக்யமாய் நிற்குமென்றபடி. (கருமமும்) கர்மயோகத்தையும் கர்மயோகமில்லாதபோது அந்தஃகரணசுத்தி பிறவாமையாலும் ஜ்ஞாநயோகம நைரந்தர்யேண ஸாத்யமாகையாலும் மந ஸ்ஸம்ஸ்காரமான கர்மயோகமே ஸ்திரமான வுபாய நிஷ்டைக்கு முக்யமாகையால் இது மோக்ஷத்துக்கு விரோதமன்று இப்படியிது கர்மயோகம் விநியோகமாக ஸாதநமிணிதமாகையால் மோக்ஷத்துக்கவ்யவஹிதஸாதநமாகவுமாட்டாதென்று கருத்து. (நேர்மதியால்) ஸம்யக்கான புத்தியாலே ஸ்திரஜ்ஞாந யோகத்தையு மநிஷ்டப்ராப்திமாக நிவர்த்திக்கவல்ல புத்தியாலேயென்றபடி. இத்தால் ஜ்ஞாநயோக கர்மயோகயோரதிகாரமொக்கும் ஸம்பந்தமாகையாலே ஜ்ஞாநயோகமெய்யத்தினுபாயமும் பரிஹாரம். (நன்றெனநாடிய) நல்லதென்று தேடப்பட்ட (ஞானமும்) ஜ்ஞாநயோகத்தையும்

ஸா-கா ॥ ஸாதி (நின்னநிலைக்குறேதி) (நின்னநிலைக்கு) நைஷ்டிகாதிகாரம் ப்ரபத்யாதிரூபவுபாயாதிகாரஸ்ய (உறநிற்குங்கருமமும்) ஸ்வரூபஸ்வரூப்யா ஸாத்யஸாதநம் அகாரணே ப்ரபத்யுபாயகரணம் கர்மயோகமேவ (நேர்மதியால்) ஸம்யக்பக்த்யா (நன்னெனநாடியஞா

உ-ஆ || த்திபுமொன்றுமிலாவிரைவார்க்கருளா லன்றுபயன்றருமாறுமறிந்தவ ரந்தணரே. (௧௬)

ஸ்வா-நி|| இங்குநன்மையாவது ஆத்மாவலோகநத்துக்கஸாதநமாயிருக்கை. கர்மயோகம் ஸாக்ஷாதுபாயமாகிலும் விஷயவ்யாவ்ருத்திப்ரதமாயிருக்கையால் அங்கனல்லாத ஜ்ஞாநயோகமேயாத்மாவலோகநத்துக்குஸாக்ஷாதுபாயமாயிருக்குமென்று கருத்து. (நல்கும்) ஸித்தமான (உள்கண்ணுடையார்) ஜ்ஞாநத்ருஷ்டியையுடையார்கள் ஆத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யதர்சநரஸாஸ்வாதமாஹிதயா ப்ரதிபாதிதமான ஆத்மாவலோகநமுடையவர்களென்றபடி. (என்றிய) ஸங்கோசித்தனைப்பற்றின நிரதிசய ப்ரேமமாகையாலே நிரங்குசமாகப்பற்றினவென்றபடி. ஆகவித்தால் ஸாக்ஷாத்காரரூபநிரதிசயபோகரூப நிரங்குசப்ராபகத்வம் சொன்னபடி. தயா இதுவே மோக்ஷஸாதநமென்று ப்ராமாண்யஸித்தமாகையால் கேவலஜ்ஞாநதிஸாதநாதிரூப பக்தியோகத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமன்றென்று கருத்து. (பத்தியும்) பக்தியோகத்தையுமென்றபடி. (ஒன்றுமிலாவிரைவார்க்கு) இந்தஉபாயோபாதிகளொன்றுமில்லாதவராய் அவிலம்பமாயிருப்பார்க்கு (விரைவார்) அவிப்பார் உபாயோபாதியராய் அயாவி ஜநாதநவிளம்பாஸஹராவராயிருப்பார் ப்ரபத்திக்கதிகாரிகள் தாத்பர்யஸ்வராதிசயமில்லாதார் நாராயணன் திருவடிகளிலிழிவாரென்று கருத்து. இப்படி உபாயத்துக்கு அதிகாரிகள் ஈங்கிடைக்கையால் ஸர்வோபாயவையர்த்யப்ரஸங்கமில்லையென்று கருத்து. (அன்று)இவர்கள்கோலினபோதே (அருளால்) கேவலக்ருபையாலே (பயன்தரும்) ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வதரும்படியான (ஆறும்) உபாயத்தையும் ப்ரபத்தியையுமென்றபடி. (அறிந்தவர்) உக்தாகாரவிசிஷ்டங்களாகத் தெளிந்தவர் (அந்தணர்) ப்ராஹ்மணர் வேதவித்துக்களென்றபடி. இப்படி அறியாதே இதற்கு விபரீதமாக அறிந்தவர்களனேகரத்ரதிஸூத்ரத்யாகயாபம் பண்ணினவராய் முடிகையாலே அவைதிகரென்று கருத்து. இப்படிப்ரபத்தியோடொக்க உபாயோபாதிகளையும் உபேக்ஷக்களுக்குபாயங்களாகச் சொல்ல ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ ப்ரபத்தியொழிய மற்றவையெல்லாம் ஸ்வரூபவிருத்தமென்றன்றோ ஸம்ப்ரதா

ஸா-கா|| நமும்)ஸஜீவநதயா ஸ்வீக்ருதஜ்ஞாநயோகம் ச(நல்குமுட்கண்ணுடையாளென்றியபத்தியும்)ஸித்தநஹோஸ்க ஸ்வீக்ருதபக்தியோகம் ச (ஒன்றுமிலாவிரைவார்)வர்ணாச்ரமஜ்ஞாநசக்த்யாதிரஹிதாநாம் தத்ஸாத்யவைசி ஷ்ட்யோபாக்ஷணம் (அருளாலன்றுபயன்றருமாறுமறிந்தவரந்தணரே) ஸ்வ லேசாரோத்தம் ஸமவத உபாயாநாஸ்வாநதிவேதவேதாங்கஸஸ்க்ரு

ஊ௰|| கூ௨ஜ்ஞாநஉபாஸநஞ்ச ஶரணவ்ரஜ்யேதி சாவஷ்டதாநு ஸஷ்ட

ஸா-நீ|| யம். இங்கனன்றுகில் வைதிகர்களெல்லாரும் கூ௨பொமாதிகளை யநாதரித்து ப்ரபத்தியிலேதானே ரமிப்பானேன் அவையு முபாயங் களென்றொரு ஸம்ப்ரதாயாஸரந்தானுண்டானாலும் அவற்றிலே கூ௨ பொமாதிகளை ப்ரயாநங்களாகச் சொல்லில் "ஜ்ஞாநக்ரியாஸஜநஸஹ்ய ஸஹ்யமெ…"ஜ்ஞாநக்ரியாஸஜநஸம்பத் கிம்வதோஷ"'இத்யாதிகளிலே இவையெல்லாத்தையும் தாஷ்யமாக நிஷேதிக்கிற வைதிகாசார்ய வாக்யங்களோடு விரோதியாதோ? அப்போதிவற்றுக்கு ஸக்த்யாதிவஸ்ப்ரஸா வமில்லையென்றதாகையாலே இவற்றுக்கு விஶேஷித்து ப்ரஸாவஞ்சொல் லுகிற ப்ரமாணங்களும் விரோதியாதோ? கிஞ்ச ப்ரபத்தியைப்போலே ஸக்தியையும் ப்ரயாநமாகச் சொல்லில் "ததஸ்த்ராஸ்ரஸஷாம் தவஸா ஶ்திஸக்தாஸா"' என்கிறபடியே ஸாரஸாரவிவேகிகளெல்லாரும் ப்ர பத்தியை புகக்கிறார்களென்பதுவும் கூடாதொழியுமென்கிற ஶங்கைகளு க் குத்தரமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஸவ்ஶாஸ்த்ரகளுக்கும்ஸுஸா வெளதிகநிவார்ஹமாகையாலே ப்ரபத்தியே ஸாரதமமென்றறிகையி வ்வுபாயவிரோதவரிஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரயாநப்ரயோஜநமென்று காட்டு கிறார். (கூ௨த்யாதியால்) (கூ௨) கூ௨யொமஃ (ஜ்ஞாநம்) ஜ்ஞாநயொ மஃ (உபாஸநம்) ஸக்தியொமஃ ஶரணவ்ரஜ்யாஸ்ஸ்ராநஜரம் வகாரே ப்ரயாஜ்யாநெ ததஃவைதிவஷி வகாரப்ரயோஜந வைவேஷா தேகராஶிகேவ ஶரணவ்ரஜ்யாதோ வெவகுக்ஷண்யம் ஜெர்யாத்யம்தத். தஷு வக்ஷ்யமாணேகாக்ரதாத்யாதிஶாரவம் ப்ரபத்தேஸ் ஸ்ரா கூதியொதிகெவெநெதஸெஸ்ர வெவகுக்ஷண்யம் ஹி வக்ஷ்யதெ (ஶர ணவ்ரஜ்யா) ஶரணாமதிஃ இதி ஶஷஃ ப்ரதெ௰கூஉஹிஸம்பயதெ கடெகுதி ஜ்ஞாநமிதி உபாஸநமிதிவ ஶரணவ்ரஜ்யேதி செதி. தெநச ஶாமரஷ ஸ்ரீமதாஸாஷ்யாதிஷ வாக்ஷாம் ப்ரதெகம் விஶிஷ்யா வவமஉவாயநஸ ப்ரஸிஸ்ஸத்வதெ(ஸஷ்டமாதிகி)ஸதெஷாவெ

ஸா-கா||வயாவெசஃஸாஸ்கரா நவவப்ரதுகவாவாதகம் ஸாநந்யாஸம்வ யெஜாநஜதெ "விஷ்ணுநாக்ராஹம்வாஸாதைவம்விஜாநநிவெப்ராவிப்ரஸம் மநுதெதகஸஹஸ்ர்நாராயணம்ஜமதேஜாநிம்வாஸாதைவம்ஸநாதநம் | யஃ வம்ஜயதி ஸக்த்யா வெ தநேவா ப்ராஹ்மணம் விதுஃ"இத்யாதித்யாக்தப்ர காரேணப்ராஹ்மணாஜத்யமஉஃ|உக்தாநாஉபாயாநாம்கெநவிதாகார விஶேஷேண விஶிஷ்டயா ஜ்ஞாநம் ஸாநந்யாஸ உகஃவேத்யாம் ஜந யதீத்யஹிப்ராயெணாஹ (கூ௨ஜ்ஞாநமிதி) ஸஆரகாவவமஉஸாய நவியள கூஆரகாவவமஉஸாயநவியுள வ வெரக்ஷஸாயநாவவொ-

உக்ஷ||மந்ந நவமமஹஸாய நவியள ஸஆாரகாஆாரகாநு|வண கஆஹ்யாகூதி
யொமஸம்ஹூத வ்யூஹக்ஷாவா ந~ஷாவாபிஉாநு ஸஉ்யுக்ஷெப்ரக்ஷ்யோா

ஸா-ஜீ||வஜ்ஜஸாய நகெஙவெநவமாஷைஷ~ப்ரஹஸிஙக்ஷாகஞீஷாஹாஷ்ய்ா
ஷிஷ~தமெயவஹஹஷ்க்ஷாமெக்ஷுமெதஷாம் ஸஞ்ஜாமஞுகுமிவநத~ஸ்லாரவ
விர~ஹகும் ததஜ்ஞதயாவிபஸம்ப்ரூஷாயொ< நாஉரணீயஜதிஸாவ:(கூவ
வமெபுதி) கவவமஹஸ்ய ஸாயநஉ~வாய: உபாயதயா வியாநெவி
ஷயகெநாவஷ்டிதாநிகுஷ்யஞு:. தயாஆஜீஷாஉவவமஹஸாயககு ஜள
ஞ்யாக வமவஹஆயஹூ மயெஷ~ த~ஞ்யதயா பிதெஹுமஉவவஜஜ
தி ஸாவ: தஹஹ்யீஷாமெஉ தஷயிகுாெராக்த: வ்யாநாவ்யாநஸாவ:
கயஉிதயாஞாஸ (ஸஆாரகெதி) கவவமஹஸாயககுாமஉாஞு ஸா
உஉ்யெவ்யு தெஷாம் யயாஸம்ஸவம ஸஆாரகஸாயககுாஆாரக ஸாயக
குாரவொகாரமெவஷஉ்யஷ்யாவி ஸகுாக வ்யாநாவ்யாநஸாவொ
ப்ர~வவஷ்ய தஜதிஸாவ:கஜெஹுதிஜ்ஞாநஉிதி உவாஸநஉிதிச மாரண
ஞ்யஜெஜ்யதி ஆவவமஹஸாயநவியாவவஷ்டிதாநிதஷ்யுய: (வணகெதஷ்யா
ஷி) குகூதி: கதஞ்ஜ ஸஆாரகாஆாரகக குதவாரதம்ஞுர்யூ)ஸ்லாதாஞுஷ்ய)
ரவா வணகாச ஜெசாகூதய: வணகஆ்யாகூதய: தாஸாம் யொம:
யயாயொமஹ்ம் ஸம்பம்ய: தஞு கஉஹுஜ்ஞாநபொ: வாரதம்ஞுஹ்யரவ
மெவகாகூதியொம: உபாஸநஸ்ய ஸ்லாதாஞுஷ்யரவமெவகாகூதி
யொம: வ்யவமெதஸ~ ஆ்யாகூதியொமஜதி விவெக: தெந ஸம்ஹூ
த: ஸாவாஷி த: வ்யூஹக்ஷாவொ நாநாஸாவொயஸ்ய ஸ தயொக்த:
தயாஹவத: கந~ஸவ: வ்யூஹாவொ யெஷாம் தாநிதஷ்யுஹு: தயாச
கஉஹுஜ்ஞாநயொஹுக்தித~ஞுஷ்யவ்யூஹாவாஸாமெவவி ஸ்யாகூதிவிமெஷ
யொமகூத வ்யூஹாவாக்ஷரஸஷாவாஹ்ாவெக்ஷ~ தயொவிஹுமிஷ்ய வ்யூ
ஹாவொஜ்ஜிய~ஜ்யதஜதிஸாவ: | (ஸஉ்யுக்ஷெப்ரக்ஷ்ய)) ஞாயொமெவத

ஸா-கா||யகமாஷைஷிதஷ்யுஷ:(பஉயா:) ய்கஜ்ஞஸவஹுஜ்ஞுஸக்ஷாநாம்வ்யூவ
ஞாவயிகாரிகெ''தஞ்~ஜாஸமவகம~ண ஜ்ஞாநவஜெஙாவிஙம்பாக்ஷுஉ
மாயிகாரிணா:. கஉஹுஜ்ஞாமெந ஸக்திஆாராமெஉாக்ஷஸாயநஸமெதஸஹ்திவ்ய
வதீஸாக்ஷாமெஞ்ஞாக்ஷஸாயநஸமெதஜதிவ்யவஙாபிஉாந~வாயாமெநக
ஞ்யாகூதியொமஸம்ஹூதவ்யூஹக ஸாவாந~ஷாவாநு ஸஉ்யுக்ஷெப்ரக்ஷ்ய
கஉஹுஜ்ஞாமெந ஸாயநஉாஞுஸாயககுாரமவெவகாகாரய~க்தெஙநஸ
க்திம் மெஉாக்ஷாஷிவ~ர~ஷாயஹுஉாஞுஸாயககுாரமவெ காகாரயொ
மிதயா வ்யவத்திம் ஸாயநஸாயககுாரவொகார மெஉாக்ஷாஷிவ~ர~
ஷாயஹுஸாயககுாரவொகாரஆயய~க தயா ஆ ஜ்ஞாகுாமெதஷாஉ~வ
யாஜாம் தாதூமாகாரயெமகூத ஸாஸ்லாரமெலக்ஷண்யஉ~ஞுமெர

௨௦ ‖ ஶரண்யஸாரத்யஶிரஸ்தகேஸ்தவோயா: ‖

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபாயவிபாகாதிகாரோ நவம: ‖

ஸா-தீ ‖ ஶ்ருதிஸூத்ராதிஷ்விதயாவஸ்திதம் நிர்தேஶ்யத்வமப: தயாப
ப்ரபத்த்யுபாஸநயோ: க்ருதிபாமக்ருதவைஷம்யாதிஶயத்தையும் மற்றவற்றிற்
கதில்லாமையையும் கண்டு ப்ரபத்தியிலே ருசிக்கிறார்கள் அத்தனைபோக்கி ய
வற்றுக்கு ஸ்வரூபவிரோதத்தையாலே யன்றென்று கருத்து, "தஸ்மாந்ந்யாஸ
மேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்றதுவுமித்தாலேதானேயென்று மிங்
கபிப்ராயம் (ஶரண்யஸாரத்யஶிரஸ்தகே) ஶ்ரீகீதாஸு சரமஶ்லோக.
இதி யாவத் இங்கு ப்ரபத்தௌ சரமமென்று சொல்லாலே இங்கனே சொ
ன்னது ப்ரபத்த்யுபாஸ்ருதியோகத்தில் சரமஶ்லோகம் ப்ரமாணமென்று
பூர்வர்களுடைய ஸித்தாந்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஶ்ரீகீதா
பாஷ்யத்திலே சரமஶ்லோகத்தில் த்விதீயயோஜநையிலே ப்ரபத்த்
யுபாஸ்ருதியோமிகும் வ்யக்தமாகத்தோற்றுகிறதென்று ப்ரஸாதவ்யவஸாயா
திகாரத்திலே ஸாதநத்வேந ஶாஸ்த்ரேஷு' இத்யாதிகளாலே தாமேவெ
ளியிட்டாரிறே ஶரண்யஸாரத்யஶிஷ்டம் ஸூக்திரத்நவ்யாபநாயம் ‖

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகிசரணாரவிந்தமகரந்தாஸ்வாதஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
உபாயவிபாகாதிகாரோ நவம: ‖

ஸா-கா ‖ த்ராயிக்யஞ்ச ஸம்யக் ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நா: ஶரண்யஸ்யஸாரதே:
ப்ரதிஸம்பந்தவிஶேஷாநந்தா: ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத்' இதி
ஶ்ருதிப்ரஸாரணவஶரண்யத்வப்ரயோஜநத்வே (தஸ்மிந்
ஶரணே) தத்ஸ்வசரமஶ்லோகப்ரதிபாத்யஸ்ய ரக்ஷகத்வ
ப்ரயுக்த ஸம்ஜ்ஞாநயோஸாயநஸ்யாயகத்வேந ஸக்திப்ரபத்த்யாஸ்ரயா
த்ராணஸாயநத்வேந ச ஜ்ஞாநேநபி ப்ரபத்தேந உக்தப்ரத்யுதா ந ஜா
யேத ஸக்திப்ரபத்த்யேஜ்யாக்ஷாதி ஸர்வஸாம்யஸாயகத்வா விஶேஷாத்
ப்ரபத்தேந ஸ்வஸாயநஸாயகத்வேந ஸாம்யஸாயநத்வேந ச கர்மஜ்ஞாந
ஸக்திஸாத்ய வைராக்யேண ஸித்தஸாத்யஸாயகத்வமேவ ப்ரஸாத
ஸ்யஜ்ஞாநே தத்ஸேதாரேவா ஸக்திஸேநதி' ந்யாயாத் விஶேஷாக்ஷ
ராணாம் ஸாரந்யாஸைச்சகப்ரஸ்துதத்தஸாரஸ்ரோகவிஹிதஸாயந
நிஷ்டாஸம்பத்த்யே: மேஷ தே ஸூக்தீசதயோயோமேந ஸம்ஸ்ருதி:
ப்ரயுக்தாவேநாநாமாவோசாஸாத்ரயஸ்ய ஸர்வஸேக்ஷ்யாக்ரு
தியோமஸம்ஸ்ருத ப்ரயுக்தமாவாநாமாவோயேஷு தேதயோக்தா: ‖

இதி ஶாரதாஜந்மத்திருகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸர்வஜ்ஞஸ்ய
ஸகலவித்யாகலாகோவிதஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸமஹார்ய:
புத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
உபாயவிபாகாதிகார: ‖

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ||

அத ப்ரபத்தியோக்யாதிகார: ||

ஸா - டீ || இப்படி இவ்வதிகாரத்திலே த்ரைவர்ணிகாத்ரைவர்ணிக ஸாதாரணமாக ஸர்வர்க்கும் ப்ரபத்த்யதிகாரமாக மோக்ஷோபாயமென்றது கூடுமோ ? அப்போது ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வாராதோ ? ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமாகையாலுமிதுக்கங்கமொன்றுமில்லாமையாலு முண்டானாலுமது ஸம்பாவித ஸ்வபாவமாகையாலும் ப்ரபத்திஸ்வரூபத்தாலும் ஸ்வ ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திரூபமாதல நிவாரணாதி மாத்ரரூபமாதலாகையாலு மிதற்கு ப்ரதிநியதமான அதிகாரிவிஶேஷமும் அதாவிதமான அங்க விஶேஷமும் அபேக்ஷிதமான ஸ்வரூப விஶேஷமுமில்லையென்றன்றோ ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்கள் ? ஏவம் ச ப்ரபத்தி, பஶ்வாதிகளுக்குமுண்டு ஸம்பவித்திருக்கையால் பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தைக்கு நியாமகமில்லையிறே. ஸத்தமேதாவத ப்ரமாணங்களாலும் ஸதீர்த்த ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரவிஶேஷம் முதலானவையிருக்கும்படி வேறுபட்டதாக ஸித்திக்கையாலு ஶங்காவகாஶமில்லையென்றிலப்போது ப்ரமாணாந்தர ஸம்ப்ரதாயாந்தரவிரோத ப்ரஸங்கமும் பஹுவித ந்யாய விசாரமபேக்ஷிதமாகையாலே யிவற்றின் நிரூபணம் துஷ்கரமென்றதாக முடிகையால் பரிஜ்ஞாதங்களான தத்த்வோபாயாந்தரங்களாலே தானே தத்த்வநிஶ்சயம் பெறலாயிருக்க ஶ்ருதிநிரூபணீயங்களான விவையொருவருக்கும் அறியவேண்டாதொழியாதோ ? கிஞ்ச ப்ரபத்திக்கு ப்ரதிநியதமான அதிகாரவிஶேஷந்தான் கூடுமோ ? ஶக்யம் தானென்னிலது ப்ரம்மவேராகாரக தாமஸங்கீர்ணநாயி ஶ்ருதர் பக்கலதி ப்ரஸக்தமன்றோ ? இனி அதிகாரிவிஶேஷந்தானுண்டாகில் ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமென்கிற ஸித்தாந்தங் கூடாதொழியாதோ ? அது ஶாஸ்த்ரா தேரப்யதிகாராஸ்யாநுஜ்ஞாமாத்ரபரமென்றில் அபேக்ஷிதாதிகாரணம் விரோதியாதோ ? ப்ரபத்தியுமொரு வைதிக யாகமன்றோ ? அதி ச அதிகாரமென்றொரு ஸாதநமுண்டாகிலன்றோ ததிவிஶேஷம் சொல்லலாவது ? அதுவே து ஞரூபமணமன்றோ ? அதிகாரந்தானென்றி

ஸா - கா || ஏவமதிகாரவிஷய ப்ரதிஷ்டாபநாத்யதிகாரஹேது ஸ்வாதந்த்ர்யோத்யதிகாராபத்திஶப்தஷ்டிஷ்டாதிகாரோ ந்யவிஶிஷ்டாநந்யகதித்வாதிகாரவிஶேஷவதி ஸாமாந்யாகார

௩௦ ॥ கர்மாத்யங்கேஷு ஸாமர்த்ய ப்ரக்ருதம் த்ரைவர்ணிகாநாம் ஸ்வாதிக்ருதாயத்த்யா

ஸா-டீ ॥ லகு ஸாமர்த்யரஹிதே தத்ர நாந்யதிகாரித்வாபாவாத் ப்ரஹிதேஷ்வதி ப்ரஸக்தமன்றோ? அந்த ஸாமர்த்யந்தானும் ஆநிச்சயமாக வேணுமன்றோ? ஸாமர்த்ய ஜ்ஞாநாபாவமாகில் ஜ்ஞாநாபாவ ஸஹிதேஷ்விதி ப்ரஸக்தமன்றோ? ஜ்ஞாநாபாவஜ்ஞாநமாகில் ஸக்திரஹிதேஷ்விதி ப்ரஸக்தமன்றோ? விஹிதமாகில் ஸாஸ்த்ராஸ்ப்ராஜ்ஞாரஹிதேஷ்விதி ப்ரஸக்தமன்றோ? இப்படியே ப்ரபத்தியினுடைய ஸ்வரூபமும் அங்கஸ்வரூபமும் ஆநிச்சயமாக வேணுமன்றோ? இத்யாதி ஸங்கைகளை பரிஹரிக்கைக்காக அதிகாரத்ரயமான வொருவேஷத்தையாலே ப்ரபத்திக்கதிகாரவிஸேஷம் முதலியவைகளை நிரூபிக்கக்கோலியதில் முற்பட ப்ரபத்தியினதிகாரவிஸேஷத்தையிவ்வதிகாரத்தாலே நிரூபிக்கக்கடவராயிருக்கை ஸங்க்ரஹிக்கிறார், (கர்மாத்யங்கேஷு) (கர்மாத்யங்கம்) ஸ்வாதிகம் | ஸா ஸாமர்த்யதயா உபாயவிஷயஸாமர்த்யம் (த்ரைகதி) ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை அறிகையும் அநுஷ்டிக்கவல்லவனாகையும் ஸாஸ்த்ராநுகதஜாதி குணாதியோக்யதையுமென்றபடி. உதம் த்ரைவர்ணிகாநாம் த்ரைவர்ணிகஸ்யாதயோக்தாதநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபஸித்தியாவஸ்த்ரயஸிதம் விஹிதவேஷஸாமர்த்யஸம்பூர்ணமாநகேஷு கேவலதிஜ்ஞாவநாமர்த்தஹீநஸம்பூர்ண ஸம்விம்விதா ஸம்விஹிதா அயித்ரயாதிகார: அதிகாரமாவது கர்மாத்யங்கேஷு ஸாமர்த்யம் விதையாய் த்ரைவர்ணிகமான ஸாமர்த்யத்தையென்றபடி. ஸம்விம்விதேத்யநேநாத்யங்கம் ஸாமர்த்யஹயஸம்பூர்ணாய அவாயதிகார ஐதி ப்ரதிவாதநாதேகைகஸார்த்தாயக்ருதஸித்திப்ரஸங்கவோத்யம் பரிஹ்ருதம் த்ரைவர்ணிகத்வேந த்ரயாணாம் ஸம்பூர்ணாய அவஸாமர்த்யஸம்பூர்ணஇதி த்ரைவர்ணிகாநாம் தத்ராவேகைகஸார்த்தாயாதி ப்ரஸங்கவோத்யம் பரிஹ்ருதம், இப்படி கர்மாத்யங்கஹிதஸாமர்த்யஸித்யதிகாரமாகில் ஸத்க்ஷுத்ரதேவதாதி விதேஷு களுக்குப்போலே ஸக்திப்ரபத்திகளுக்கும்வ்யவஸ்திதாதிகாரிகவமில்லாதொழியாதோ? இதுஸாமாந்யாதிகாரமாகையாலே இந்த ஸாமாந்யாதிகாரத்

ஸா-கா ॥ ந்ருவ்ருத்தேராவஸ்யகத்வாத் விஹிதாதிகாரஹேதயோஸ்த்யக்த ஸாமர்த்ய ரவயோஸாமாந்யாதிகாரோ கஹேஸயோஹ்யத்ராந மதிதேஸயதி (கர்மாத்யங்கேஷு) அர்த்தவிஸிஷ்டம் ஜ்ஞாநஸாமர்த்யம் அநுஷ்டாநஸாமர்த்யம் ஸாஸ்த்ராவயவோக்தஸ்வரூபவேதநஸாமர்த்யம் வேதித்ரவாமுவோ த்ரயஸாமர்த்யாதிகார இதர்ஹ்யதே: அதிகாரோநாமஉபாயாநுஷ்டாநோவயவோக்தோ யதாவிஸேஷ: நநு கர்மாத்யங்கேஷ்வாதிநு ஸாஸ்த்ரோவயவோக்த" இத்யுக்தஸாமாந்யாதிகாராணுமஜஇதிஜந்மவிஸேஷஸ்ய கதம் ப்ரபந்நஸ்ய வநத்தி: ஸாஸ்த்ரே

[illegible]

ஸா-டீ॥ [illegible] அதிகாரமுண்டென்றிலந்த [illegible] என்னவருளிச் செய்கிறார். [illegible]

[illegible] இங்கு [illegible] அவர்களுமதிகாரிகள் [illegible] என்னில் [illegible] என்ன வருளிச்செய்கிறார். [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible]

[illegible] இப்படி யதிசக்தனுக்குமுபாயாந்தர நிஷ்டனாய் [illegible] யிலே யிழியுமவனுக் [illegible]

[illegible]

இனி [illegible] பரிஹரிக்கக் கோலி யதிலுபாயாந்தரங்களாலேதானே யதிசக்தம் பெறலாயிருக்க [illegible] ப்ரபத்தியினதிகாரிவிசேஷம் முதலானவை யொருவர்க்குமறியவேண்டாதொழியாதோவென்கிற சங்கையை முற்பட பரிஹரிக்கிறார். (இப்படி யதிசக்தாதி) (உபாயாந்தரேதி) உபாயாந்தரங்களுக்கறியவேண்டாவாகிலும் [illegible] வத்தாலே யதில் நிராசனானவனுக்கதிக்ஷயியில் ப்ரபத்தியொழிய மத்தியமில்லாமையால் அவனுக்கவச்யமறியவேணுமென்று கருத்து. இங்கு சோகத்துக்கென்றுதே யதிசக்தனுக்கென்று [illegible] நிஷ்பித்தது ப்ரபத்தியை யமமாகவாதல் [illegible] மாகவாதல் பற்றுவார்க்கு மிவையறியவேணுமென்கைக்காக (ஞாவேதி) இங்கு ப்ரபத்தியை [illegible] த்தாலே நிஷ்பித்து இதின்

[illegible] (இப்படி அதிசக்தனுக்கிதி) [illegible]

த்ருஷ்டிக அதிகாரவிசேஷம் முதலானவையிருக்கும்படி யறியவேணும். அதிகாரமாவது, அவ்வோ ஸாதநோபாயங்களிலே ப்ரவ்ருத்தனும் பூர்ணனுக்கு ஸக்தி லக்ஷிதாக்ஷமும் ஸ்வோபாயத்தில் ஸாதநாத்யமும். இவற்றில் ஸாத்யமாவது, ஸாதநாபேக்ஷத்தை யறிகையும் அறிந்தபடி யநுஷ்டிக்கவல்

ஸா-நீ ॥ ஸ்வரூபவிரோதிவாரணாதிகாரஸ்யரூபமென்றிக்கேயுபாஸநம்போலே விதேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷரூபமென்றும் தஜ்ஜேய இதுக்குமொருவதிகாரவிசேஷமும்பரிகரவிசேஷங்களும்ப்ரதிநியதங்களாயுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக (அதிகாரேதி)முதலானவை உக்தமென்ந பரிகரவிசேஷாம்ஸ்வரூபவிசேஷயோஸ்ஸங்க்ரஹ꞉. அதிகாரம் முதலானவையிருக்கும்படிஎன்றதுயதாவஸ்திதாகாரங்களை பெறும்படி. இங்கு அதிகாரவிசேஷம் முதலானவை யென்றிவ்வளவிலே நில்லாதேயிருக்கும்படி யென்று அதிகம் ப்ரயோகித்தது இவற்றில் பஹுவிதவ்யுத்பத்தியுண்டாயிருக்கையாலே ஸ்ரீவிநய்யாயோபேதவசநங்களாலும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களாலு மிவற்றின் யதாவஸ்திதாகாரங்களைத் தெளியவேணுமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இனி யதிகாரஸாதநம் தூர்லபமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வதை நிரூபிக்கிறார். (அதிகாரமாவதித்யாதியால்) ஏதேனுமொரு ஸக்தியிலக்ஷமும் ஏதேனுமொருவுபாயத்தில் ஸாதநாத்யமும் மற்றேதேனுமொரு கர்த்துக் கதிகாரமாக ப்ரஸம்பியாமைக்காக அவ்வோ ஸக்த்யாத்யுக்தி꞉ தயா ச தத்தத்ஸக்த்யாதிஸஹிதம் தத்தத்உபாயவிஷய ஸாதநாத்யம் தத்தத்உபாயாரூபே அதிகாரஇத்யுக்தம் ஸவதி। (ஸக்திலித்யாதி) ஸக்தியிலக்ஷம் விநா உபாயாதிலக்ஷஸ்யாஸாவேந ஸக்தியிலக்ஷஸ்யாவஸ்யக்ஷாஸ்வாஹ்ய தத்தவாதிகாராநுப்ரவேசாஸம்பத்தி ஸாவ꞉, ஸவஸ்ரீஉபாயவிஷயஸாதநாத்யம் விநா ஸக்திவிஷயே ஸாதநாத்யாஸ்யாத்வஸ்யக்ஷிஹ்யாத்உபாயவிஷயஸாதநாத்ய தேவாதிகாராநுப்ரவேசஸம்பத்திச ஸாவ꞉ இனி ஸாதநாத்யந்தானும் தூர்லபமன்றோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வவற்றையும் நிரூபிக்கிறார். (இவற்றில்ஸாதநாத்யமித்யாதியால்) (ஶாஸ்த்

ஸா-கா॥ காரவிசேஷம்முதலானவைஇதி) முதலானஶப்தேந அதிகாரநிஷ்டமநந்தரீஸ்வரவாரதஜ்ஞ்யேத்யாதிநாவ்யதே ஸவஸ்யதிகாரஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸ்வரூபாஸ்யாஶ்ரமஸங்க்ரஹணேன ஜ்ஞாநஸாதநாத்யதிகாரஸ்ய விசேஷாநுமதிம்ஸூஸ்யிதம்। தம் ஜயாஸம்ஸ்ரத்தஹ்யாஹ-(அதிகாரமாவதிதி) இவற்றில் ஸாதநாத்யமாவதித்யேந திகதநுரிதேத்யதஆவஸ்ர த்வம். தததிகாரோஜ்ஞாதவ்ய உக்தமாகம் தஸ்யஸாநாத்யுபாஷா

ச|| லக்ஷணைகளும் ஶாஸ்த்ராநுகதஜாதிகுணாதிப்ரயோகத்தையும். இவ்வதி-
காரம் முன்பே ஸித்தமாயிருக்கும். இதுடையவனுக்கு ப்ரயோஜநமாய்

ஸா-தீ|| தந்த்ராந்தரஶப்தவாதிகளைப்போலே ஜாதி: ப்ராஹ்மணத்வாதி
ஜாதி: குணா: ஶுக்லத்வாதி ப்ரவ்ருத்தய: ஶ்ருதிஶப்தேந ஸங்கேதாசாராதிகம்
க்ருஹீத்வா இவ்வதிகாரம் ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமாகில் இதின் நிரூபணம் கர்த்தவ்ய-
மாகாதொழியாதோ ? கர்த்தவ்யமாகில் அந்யஶாஸ்த்ரங்களைப்போலே இதுவுமுபாயா-
ங்கமாகவாயிருக்க இத்தையுபாயத்தில் காட்டில் வேறாகச்சொன்னது
கூடாதொழியாதோ? இதற்கு அதில்காட்டில் வைலக்ஷண்யமிருக்கையாலே
கூடுமென்னிலந்த வைலக்ஷண்யமேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வதி-
காரஸித்த்யாதி) முன்பேயென்றது அநுஷ்டாநஸம்பந்தாத் பூர்வமேவ என்-
றபடி. ப்ரமாண ஸம்வாதஸாத்யம் ஸாத்யமானாலும் அநுஷ்டாநஸம்பந்தா-
நபேக்ஷமானவுபாயத்தில் காட்டில் தத்வஜ்ஞாநவிஶேஷ மிதற்கு
வைலக்ஷண்யமென்று கருத்து. ஆனால் அநுஷ்டாநஸாத்யஸாத்யவிஶேஷா-
ந்தரோபாயப்ரயோஜநமில்லாதொழியாதோ ? அநுஷ்டாநஸாத்யவிஷய
ஸாத்யம் ப்ரயோஜநமுண்டென்னில் ஸாத்யஸமோற்றிருக்கவொன்றநுஷ்டாந-
மாகைக்குமொன்று விஷயமாகைக்கும் தான் நியாமகமுண்டோவென்ன
வுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இதுடையவனுக்கித்யாதி வாக்யத்தாலே)
ப்ரயோஜநமாய்க்கொண்டு என்றது, ஸாத்ய ப்ராப்யவிஶேஷணம். ப்ர-
யோஜநஸ்ய ஸ்வதஸ்ஸாத்யத்வே ந தஸ்ய ஸாத்யஸாத்யவிஷயத்வாபாவ மி-
நாஶாதேவ ஸித்தமாகையாலதுவே ஸாத்யாநுஷ்டாநமாகுகைக்கு நியா-
மகமென்றுகருத்து. அநுஷ்டேயமென்றதும் ஸாத்யப்ராப்ய விஶேஷணம்
"அநுஷ்டேயம் கர்த்தவ்யம்" த்யாஜ்யோபாயம் ஸ்வதஸ்ஸாத்யமல்லாமையாலே
தஸ்ய ஸாத்யஸ்வம் ஸாத்யாநுஷ்டேயமாக வந்ததத்தனைபோக்கி ஸ்வரூபேண ப்ரா-
ப்யமல்லாமையாலதுவே யிது விஷயமாகைக்கு நியாமகமென்று கருத்து.
இங்கு ஸாத்யமாக விதிக்கப்படுமது என்கிற வாக்யமேயுபாதேயம். இப்ப

ஸா-கா || நாஸ்த்யேவ ப்ராப்ய: ஸாத்யோபேய ப்ராப்ய ப்ராப்யஸம்ஜ்ஞக
ஶரீரஸம்பந்தாவஸாநாஸ்த்யுபேதம் ப்ராப்யமுபாயைஸ்ஸ ப்ராப்யோபாயநாஸ்த்யம் அ-
ஸ்யா: ப்ராப்யஷட்கமேவ உபாயாநாஸம்பந்தாத் த்ரைவித்யம் ப்ராப்யவிஷய
ஸ்வரூபோபாயாநாஸ்த்யமதிகாரஜ்ஞாநமயோ ப்ராப்யோபாய விஶேஷா
ப்ராப்யாநாஸ்த்யம் ததிதஸப்ரயோஜநமேவேத்யபி ப்ரத்யக்ஷவிஷயஸ்ய
விஸாமர்த்த்யஸ்ய ப்ரவணாநுமதிப்ரஶம்ஸயதி (இவ்வதிகாரஸித்தி) ஸர்வம்
ஸாமர்த்த்யாநுவ்ருத்தி மோக்ஷாஸக்தஸ்யாநுவ்ருத்திம் வக்ஷ்ய ஸித்த்யர்த்தம்
நிரூபணஸமஸ்வரூபம் ஸாத்யஸ்ய தஸ்ய ஸாயநக்ரமமவயோக்த்ய
மாஹ - (இதுடையவனுக்கிதி) ஸர்வம் ஸமம் தஸாய நம் வாக்யார்த்த-

ஙி க

ஶம்|| க்கொண்டு ஸாத்யமாக வநுஷ்டிக்கப்படுமது ஹிதம். தத்ஸாதநமாக ஸா
த்யமாக விதிக்கப்படுமது உபாயம். இங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தமுண்டாய் ஸ்வ
தந்த்ர ப்ரபத்திரூபமான மோக்ஷோபாய விஶேஷநிஷ்டனுக்கு ஶாஸ்த்ரஜந்ய

ஸா-தீ|| டியே ப்ராசீநவசநகோஶங்களில் காண்கையாலும் நம் த்ருஷ்ட
த்தில் ஸாத்யத்வமே விதேயமாகையாலும் ஸாதநமாக என்கிற பாடத்
தில்ஸாதநஶப்தம் நிரர்த்தமாக ப்ரஸங்கிக்கையாலுமந்தபாடம்லேக
ப்ரமாதிகமென்று கண்டுகொள்வது. இப்படி யதிகாரஸாமாந்யம் நிர்
விஷயமானாலும் ப்ரபத்திக்கு ப்ரதிநியதமாகவொரு அதிகாரம் ஶாஸ்த்
ரார்த்தமன்றோ? அகிஞ்சநத்வம் முன்பு சொன்னபடியே யதிப்ரஸக்தமன்
றோ? ஸர்வஸாதாரணஸாத்யாரூபமாகிலும் ஸ்வதந்த்ரப்ர
பத்திநிஷ்டஸம்பந்தியன்றோ? பக்திமிஶ்ரமாகிலும் அந்யோபாயஸாதா
ரணமன்றோ? அபி ச இந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாரதமமான மோக்ஷார்த்த
ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திக்கு ப்ரதிநியதமான அதிகாரவிஶேஷமும் ஶாஸ்த்
ரார்த்தமன்றோ? அதஏவாகிஞ்சநத்வம் ப்ரயோஜநாந்தரார்த்த ப்ரப
த்திநிஷ்டாதிப்ரஸக்தமன்றோ? அநந்யகதித்வம் உபாயாந்தரநிஷ்டாதிப்ரஸக்த
மன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இங்கித்யாதி) இங்கு என்றது அதி
காரஸாமாந்யம் நிர்விஷயமாயினும் தத்விஶேஷம் ப்ரஸக்தமானவிடத்தி
லென்றபடி. ஶாஸ்த்ரார்த்தபதத்தாலுமுபாயபதத்தாலும் ஸாத்யஹே
த்வந்தராபாவஸாபேக்ஷரூபமான அதிகார ஸாமாந்யத்துக்கிவன் பக்
கலநுவ்ருத்தி காட்டித்தாகிறது. ஸாமாந்யாகாராநுவ்ருத்தி ப்ரதர்ஶந
பூர்வகம் விஶேஷாகாரஞ்சொல்லுகை யுக்தமிறே. (மோக்ஷோபா
யவிஶேஷேதி) இவ்விஶேஷத்துக்காகிஞ்சந்யாநந்யக
திகத்வரூபாதிகாரமென்கையாலும் ப்ரயோஜநா
ந்தரவிரூபமான அநந்யகதித்வம் மோக்ஷார்த்தப்ரபத்திநிஷ்டன்
பக்கல் வ்யாபிதமாகையாலுமாகிஞ்சந்யம் ப்ரபத்திஸாமாந்யத்துக்கதிகா
ரமென்றிங்கர்த்தாஜ்ஞாபிதமாகிறது. இத்தால் ப்ரபத்திஸாமாந்யத்துக்
கதிகாரஞ்சொல்லாதே தத்விஶேஷத்துக்கதிகாரஞ்சொல்லுகையநுசி
தமன்றோவென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம். (ஶாஸ்த்ரேத்யாதி) அத்ரஸம்

ஸா-ஸ்வா|| த்ருஷ்டஸாத்யமோக்ஷநமதிம் தர்ஶயந் ப்ரபதநே அதிகாரவி
ஶேஷம் தர்ஶயதி (இங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தமுண்டாயிதி) ஶாஸ்த்ரார்த்தம் ஸம்
பந்தஜ்ஞாநாதிஸ்வஸாதாரணாகாரः யத்யப்யுபாஸகஸ்யாபி ஸத்
ஸ்வம் ஏகஸ்யாபேக்ஷாநாஸ்தி. அதாபி ஹேதுः ப்ராரப்தஸ்யாபிக
நாஶகஸ்யாப்ரவ்ருத்தஸ்ய ப்ராரப்தஸ்கந்தமாஹாத்ம்யேநைகஸ்யாபி
ஸாகாங்க்ஷத்வேப்யதர்ஶாவே ததப்ரவ்ருத்த்யநுபபத்தேः ப்ர

௨௯|| ஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிகள் உபாஸகரோடே ஸாதாரணமாயிருக்க விசேஷித்த அதிகாரம் தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும். ஆகிஞ்சந்யமாவது உபாயாந்தரஸாமர்த்யாபாவம். அநந்யகதித்வமாவது ப்ரயோ

ஸா-நீ|| ஸம்பந்தஜ்ஞாநாதேருபாஸகஸாதாரணத்வேந சேஷத்வா-ரந்த்ராதி ஜ்ஞாநஸ்யைவ சோகாத்யுக்தத்வாத் ப்ரபத்தேः ப்ரத்யேகாதிகாரத்வாபேக்ஷிதஜ்ஞாபநார்த்தம். விசேஷித்த என்றது ப்ரபத்திஸாதாரணமான என்றபடி. இங்கு தன்னுடைய என்றதிகவசநம் ப்ரயோஜநத்வேந ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திஸாத்யமுடையவனுக்குள்ள ஆகிஞ்சந்யமே அதிகாரம் ப்ரபத்தியென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இத்தால் நாசம் ஸம்பாதிப்பதில் ஸம்பந்தமும் அகிஞ்சநத்வம் ப்ரபத்திக்கு விசேஷமென்பதும் ஸரிஹரித்ததை. (ஆகிஞ்சந்யமித்யாதி) அத்ரவைஷ்ணவ ஜாதரோமப: கர்மயோகாத்யதிகாரஹீநாஃ. தேநாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வயோரேகைகோதாய த்ரவ்ய ப்ரஸம்பந்தோவஸ்தி. இங் காகிஞ்சந்யமென்று சக்தியபாவம் விவக்ஷிதமாகில் அஜ்ஞனுக்கு ப்ரபத்தியிலும் சக்தனுக்கு பக்தியிலுமதிகாரமில்லையென்றதாக ப்ரஸங்கியாதோ? உபாயரஹிதத்வமென்றில் ஸர்வஸ்மாச உபாஸகனுக்கும் ஸாதாரணமாகையாலிது ப்ரபத்திக்கு விசேஷாதிகாரமாகமாட்டாதொழியாதோ, இனி உபாயஸாமர்த்யாபாவமென்றில் ப்ராப்தியும் உபாயஸம்பந்தமுமில்லாத இவன் பக்கல் ஸம்பவமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகிஞ்சந்யமாவதித்யாதி) அநந்யகதித்வமத்ர உபாயோ விவக்ஷிதமேவாநந்யகதித்வாகிஞ்சந்யாபாவம் ஸ்யாத். ப்ரயோஜநம் விவக்ஷிதமேவாநந்யகதிகத்வம் உபாஸக ஸாதாரணம் ப்ரஸங்காத். ஸ்வீகாரஸ்யாபி த்யாஜ்யத்வம்- (அநந்யகதித்வமாவதித்யாதி). வைராக்யாத் ஸம்ஹிதோபாஸகஸ்ய ப்ரயோஜநாந்தரஸ்ய அவிஷ்டஸம்ஹிதஸ்ய அநதி ப்ரஸங்க இதி பாவஃ உபாயாந்தர ஸம்பாவத்திற் போலே சரணாகதி ஸம்பவத்திலுமிவனுக்கு அதிகாரோபாயகாரணஸ்ய வஸ்யாத்மகஜ்ஞாநாவரோபாய நிஷ்டிவழியாமையாலே சரணாகதி வைராக்யமுமிவ்வதிகாரிக்காவச்யகமாகையாலது தானிங்கு

ஸா-கா|| பஹுஸ்வ ப்ராரப்தநிராகாங்க்ஷத்வம் ப்ரயோஜநாந்தரவைராக்யாதிகார இத்யுக்தம். பத்யதே ப்ராப்யத்வம் இதி பக்தி ப்ரயோஜநவாதித்வாத் ப்ரயோஜநத்வாத் பதித்வாஸிஜம் தாத்பர்யம் ஸிக்ஷித இதி த்யாஜ்யவிஷயோரக்ஷகயா ப்ராப்யத்வம் இதி ஸாபேக்ஷகவாதித்வாதி சரணாகதி வைராக்யம் ஸா அநந்ய

௯௦ || ஜநாஞாநவைஶேஷ்யம் ஶரண்யாஞாநவைஶேஷ்யமாகவுமாம். இது ப்ரயோஜநாஞாநவைஶேஷ்யத்தாலுமஸித்தம். இவ்வர்த்தம் ப்ரஹ்மாணம் ஶிக்ஷணஞ்ச யாஶ்சாந்யா தேவதாஸ்ம்ருதா:| ப்ரதிபோதநவேலாம் தே யஸ்யாஜ்ஞாம் பரிபாலயந்தே” இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. தீவ்ர

ஸா-டீ|| அநந்யமதிக்ஷமாகலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶரண்யத்வ வைஶேஷ்யம் ஸ்வாமீஷ்ட ஸம்ஸிஷ்டதளபரம்பரயாவிஶரண்யாஞாரயாஸஹிஷ்ணுக்ஷம் இப்படி இவ்விரண்டையும் வைக்ஷிக்கங்களாகச் சொல்லக்கூடுமோ? உக்தரீத்யாஸாந்யாஸநிஷ்டத்வத்தும் ப்ரயோஜநாஞாநவைஶேஷ்யவக்ஷவிஶரண்யாஞா வைஶேஷ்யம் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது ப்ரயோஜநேதி) அத்ராநந்யமதிக்ஷம ஸ்வப்ரயோஜநாஹேதாதே விகல்பஞ்சொன்னதத்தனைபோக்கி ஶரண்யாஞா ப்ரயோஜநாஞா வைஶேஷ்யாபவாதங்களில் விகல்பஞ் சொன்னதல்லாமையாலுக்த ஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. அந்ய வைஶேஷ்யாஞாவைஶேஷ்யஸித்தி யெங்கனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமிதி) இவ்வர்த்தமென்றது அர்த்தஸித்தமாகிற ப்ரகாரமென்றபடி. விபரீத (பா-பரிபீத) ஹேவிஶேஷனுக்கு காவநாத்ரஹேது ப்ரஜன் காயகாரனல்லாமையாலே தவைஶேஷ்யாத்வைஶேஷ்யஸித்தி ப்ரகாரமிந்த ப்ரமாணங்களிலே ஸ்பஷ்டமன்றோவென்று கருத்து. இப்படி ஸாந்யாஸநிஷ்டத்வத்துக்கு பாயாஞாநாரத்ரவாஹமும் ஶரண்யாந்தரவைஶேஷ்யமும் வேண்டினாலும் தோஷாபாவமாயிருக்கிற விஷயிகாரிக்கு ப்ரயோஜநாஞா வைஶேஷ்யம் வேண்டுவானேன். தீவ்ரதஶேஷ க்ஷவரியாஹமாகையாலேயென்றில் ஸீவ்ரத தோஷ க்ஷவந்தான் வேணுமோ? உபாஸகனுக்குப்போலே இவனுக்கு தோஷக்ஷமாத்ரமமையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (தீவ்ரதஷி) அத்ர இஶப்ரூபாவதாரஸேவாநம் வத்தீத்யாதி ஸம்ஶ்ரஹம் ப்ரயோஜ

ஸா-கா|| மதிஶப்தார்த்தஜத்யாஹ- (ஶரண்யாஞா வைஶேஷ்யமாகவுமா மிதி) நவைஶேஷ்யாத்வோயக்ஷேவ உபயஸ்யாவ்ருத்தஸ்ய ப்ரவ ஹேதுவஶ்யக்ஷாக ஸக்ருத்ப்ரயாக்தஶப்ஸ்யாத்தபவாரக்ஷவி ரக்ஷ்ய ஸ்யாவார ப்ரஸம்மாக அந்யதாவஸீகாரேவைக்ஷிதாநக்ஷஸ்யாதித்யத் தேவதாஞாஜநஸ்யக்ஷ ப்ரஹேதோத்ரஸாயக்ஷாக ஹேஞாநவை ஶேஷ்யாதேவதக்ஷப்ரஜஶரண்யாஞா வைஶேஷ்யத்தாகஸித்திரிதி ப்ர யோஜநாஞாவைஶேஷ்யாபவாதத்தார்த்தஸீகாயஜ ஜதர்ஹிவைத்ரா ஷ-(இது ப்ரயோஜநாஞாவைஶேஷ்யத்தாலுமிதி) அத்தாக ஸம் ப்ரா ணேதா நஶாயதி. (இவ்வர்த்தமிதி) ப்ரஸ்யேஹாஞாஜைதேஶாகோ

ஊ-॥ யோனாதா ஸ்தோக்ஷ ஸமன்றிக்கேதெஹானந்வ்ருத்த்யாதி ப்ரயோஜநாட்க ரஸஞனவன் மோக்ஷாய-மாகப்ரபத்தியைப்பற்றினுல்அவ்வோப்ரயோ ஜநாந்தரங்களி லளவுக்கிடாக மோக்ஷம் விளம்பிக்கும். இவ்வாகிஞ்சந்யத்

ஸா-நீ॥ நாஞரஸகனென்றது ப்ரயோஜநாஞரஸ்ப்ருமுடையவனென்ற படி. ஸப்ருஹ த த்ரா ஹிஸத ஹிஷ்ணுவம் இங்காஸகனென்றதே ஸகனென்றிவ்வளவே நிகெமிதத்து தெஹானந்வ்ருத்த்யாதிஷயாவியாஹாவெ வித தஹிஷ்ணுவதாந்த்ரமுடையவனையும்ஸங்க்ரஹிக்கைக்காகிறே. (அளவுக்கிடாத்யாதி) ப்ரபத்த்யநந்தரம் ப்ராரப்த்தஸஞ்சிதவாதி திதா வசி. தயாவோவாஸகனுக்குப்போலே யிவனுக்கு ஆதோக்ஷவாதி த்ராண மோக்ஷஸித்தியுண்டாயாகிலுமிதுவிளம்பியாமைக்காகப்ரயோஜநாஞ ரமேவெ வ்யபதேஶ தீவ்ரதாத்தோக்ஷம் வேணுமென்று கருத்து. ஆகிஞ்சந்யத்தையு மநந்யகதித்வத்தையு மிவனுக்கு விஶேஷாயிகார மாகச் சொன்னது கூடுமோ? மெஷ வித்யைஷு ஜாநாஸக்தர்களு வாஸகனுக்கும் ஸம்ஹாவிதங்களாகையாலுபாயாஞரஸாத்யருவா ரமேவா கிஞ்சந்யமிங்கதி ப்ரஸக்தமன்றே? ப்ரயோஜநாஞரமெவெ வ்யரமேவா நந்யகதிகமு முமுக்ஷுக்கள் பக்கலதி ப்ரஸக்தமன்றே? ஸ்வ ரமேவா நாஷிகஜ்ஞா நமேவமாகவவர்களிலும் சிலர்பக்கலிது ஸம்ஹாவித மன்றே? இங்குசொன்ன வாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்கள் விலக்ஷணங்க ளாகையா லதிப்ரஸங்கமில்லையென்றிப்படி விலக்ஷணங்களாகவோரா கிஞ்சந்யாதிகளுண்டாகுகைக்குமேலுமதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வா கிஞ்சந்யத்துக்குமித்யாதி) இவ்வாகிஞ்சந்யத்திற்கென்று விஶேஷிக்கிறவித்தா லேஉபாஸகநிஷ்டாகிஞ்சந்யாதிகம் வ்யாவ்ருத்திக்கப்படுகிறது. ஸ்வதந்த்ரப்ர

ஸா-கா॥ கர்மஜ்ஞாநபக்த்யாதிப்ரகாரேணஜ்ஞாநப்ரபஞ்சஸ்ய ப்ராரப்த்தெஹாநந்ஹாவஸ்யெவாஸமாதிநந்ய ப்ரயோஜநஸ்வாமிஸ்வா யிகாரோநஸ்யாதித்ருத்தாஸக்தவிலம்பாக்ஷமஸ்ய ப்ரஸக்தயோரா ரஸ்யாகர்மஜ்ஞாநஸ்யாஸக்தயோநாயிகாரோஸ்த்யவணவுஞ்சதஸ்யாகிஞ்சி த்கராநாஹவ்ய ப்ரயோஜநாஞரஸஹமைதவிஷயபஶாதோ க்ஷவேவிப்ரயத்தீத்யுபெக்ஷ்யாஹ- (தீவ்ரதமேனேதி) யணவசெதா ஹதநாபாயஸ்யா கர்மணோகிஞ்சநாதி''ஶிதி லக்ஷிதம் ப்ரக்ருதப்ர காரேண உபாயாஞராநுஷ்டாநஸாமர்த்த்யாகிஞ்சந்ய தநந்யப்ர யோஜநஸ்யைதநந்யகதித்வமோக்ஷ கர்மஜ்ஞாநாஸ்யாயிகாரம் மோக்ஷ ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வயோஷ்ப்ரபந்நஸம் ஜநஸ்த்யாது ஸஸ்து ஸஸ்யஶரணாஞரமெவ வ்யஸ்யாவிநி பந்தநம் ஜ்ஞாதவ்யமிதி தத வ்யாஹ - (இவ்வாகிஞ்சந்யத்துக்குமிதி) ஆகிஞ்சந்யா நந்யகதித்வயோர

ஹேதுக்ரமநந்மதிகத்துக்கும் நிபந்தநம். உபாயாந்தரங்களில் இவ்வ
திகாரியினுடைய அஜ்ஞாநாஶக்திகளும் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திகளும் இதில்
ஶரணாகதவைஶேஷ்யத்துக்கு நிபந்தநம் யதாவாயோக்யத்ரணா
ப்ராணிவஶம்யாம்தி பஶ்யதஃ | யாதுர்ஶேவம் வஶம்யாம்தி ஸத்வஹஸ
தாநி ஸாரத'' என்கிறபடியே தனக்கும் பிறர்க்குமொத்திருக்கிற ஸம்வந்த

ஸா-நீ|| வத்திக்கு விஶேஷாதிகாரமாகச்சொன்னவாகிஞ்சந்யவிஶேஷத்
துக்கும் நந்மதிகவிஶேஷத்துக்குமென்றபடி. (இவ்வதிகாரீதி) உபா
ஸகனுக்கு உபாயாந்தரங்களில் ஸமர்த்தனுக்கு அஜ்ஞாநாதிகளாகையாலும்
மங்கனன்றிக்கே இவனுக்கு ஸ்வரூபத்திலுமுள்பட அஜ்ஞாநாதிகளுமி
ருக்கையாலுமிவனுடைய விந்த அஜ்ஞாநாதிகளிவன் பக்கல் விலக்ஷணமா
கவொரு ஆகிஞ்சந்யமுண்டாகைக்கு ஹேதுவென்று கருத்து. (ஸர்வஜ்ஞ
வேதி) ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்த்வ ஹேதுக்கருக்கில்லாமையாலு மிவ்வதி
காரிக்கு அதுண்டாயிருக்கையாலு மிதுவே இவன் திறத்திலிப்படியொரு
நந்மதிகவிஶேஷமுண்டாகைக்கு ஹேதுவென்று கருத்து. யதா இங்
கு யதா ஸம்பந்தமன்றிக்கே இந்த அஜ்ஞாநாதிகளை ஆகிஞ்சந்யமா
த்ரத்துக்கு நிபந்தநமாகவும் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை யிரண்டுக்கும் நி
பந்தநமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்த்வ நிபந்தந
மாகவுமொரு ஆகிஞ்சந்யமுண்டென்று அரஹோகாதிகாரத்திலே ப்ர
வாதிக்கப் புகுருகிறே. இத்தாலேயிறே உபாயாந்தரங்களில் ஜ்ஞாநஶ
க்த்யாதிகளில்லாதிருக்கிற நாயநீஸ்த்ரீதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரப்ரப
த்த்யதிகாரம் ஸிஜிப்பது. ப்ரயோஜநாந்தரவைஶேஷ்யாநந்ம
திக மிவனுக்கு விஶேஷாதிகாரமானாலும் ஶரணாகதவைஶேஷ்ய
நந்மதிகத்தை விஶேஷாதிகாரமாகச் சொன்னது கூடுமோ?
ஸம்பந்தஜ்ஞாநஹேதுமாக ஶரணாகதவைஶேஷ்யம் த
கவித்தான உபாஸகன் பக்கலிலுமில்லையோ? இங்கு சொன்ன ஶரணா
கதவைஶேஷ்யம் அதிற்காட்டில் வேறுபட்டதாகையாலே பதிவ்ரஸம்மமில்
லையென்றிலிப்படி இங்கு வேறுபட்டதாக வொன்றுண்டாகைக்கு ஹேது
மேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதி) இதிலென்றது இப்ரபத்தி
விஶேஷாதிகாரத்துக்குள்ளே யென்றபடி. (ஸம்பந்தேத்யாதி) உபாஸ
கன் பக்கல் போலன்றிக்கே இவன் பக்கல் இரண்டுமிருக்கையாலே ஸஹே
துகமான இவ்விரண்டுமே யிதுக்கு ஹேதுவென்று கருத்து. ஸ்வஜேஶ்வர
ஜேநப்ரஸிதான ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கும் நமக்கும் ஸம்பந்தவைஶ
ஷ்யத்தில் வாசியில்லையோ வென்கிற ஶங்காவாரணார்த்த மிங்கு ப்ரஹ்ம
ணோதாஹரணம் ப்ரபத்திஸவஸ்தாதிகாரமென்று ஸம்ப்ரதாயமிருக்க
விப்படி யிதற்கு நியதமாக ஹோதாதிகாரவிஶேஷமுண்டானதாகச்

ஊ॥கவாரதம்த்ர்யாஜ்யவஸாயமும்ப்ரயொஜநாம்சரமெவசாவஸ்ர்மும். இ
வ்ப்ரவத்த்யயிகாரவிஶெஷம் “ஸ விதாவ வஸித்க்ஸலஸ்ஸ ஶெரஷ்ய ஸ ஓ
ஹவிஹிஃ | ஶ்ரீந ஷெகாந ஸம்வஸிக்ஷ்ய தஜெவ ஶரணம்ஜதஃ, அ
ஹஓஸ்ஸ்யவராயா நாஓரூயொகிம்வநொமதிஃ, அகிம்வநொநந்ய மதிஶ
ரண்ய, அநாமதாநம்தகாஷ ஸஜீக்ஷயாவ்யக்ரஷ ஸம்தாஶெராவாயஸ்த அ
ப்ராப்யெவ த்தாஷாம்பாஜஅய ப்ரவத்தொநந்ஜஓஓ சுஷ கொடிவ
ஷஸெ்ஷணாவிஸாய நஓஸ்தி ஓஜோநஃ “புகலொன்றில்லாவடியே” னென்

ஸா-நீ॥ சொன்னதுகூடுமோவென்ற ப்ராணங்களாலும் ஸம்ப்ரதாயங்க
ளாலும் ஸிஜ்மாகையாலே கூடுமென்கிறார். (இவ்ப்ரவத்தீத்யாதியால்)(ஸவி
தெர்த்யாதி) இதில் பஶ்வூராஜத்தாலே ஶரண்யாகாரவெசாவஸ்ர்மும்
தரதியவாதத்தாலே வாகிம்வந்யமுஞ் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவும்
ஸவாகாரப்ரவத்திக்கும் பொதுவென்று ஜ்ஞாவிக்கைக்காக விஶெ
ஷத்தை யிங்குதாஹரித்தது. (புகல்) ஸாயநம் உவாயாகாரமும் ஶர
ண்யாகாரமுமென்றபடி. இப்படியாகில் “ஸவஸ்ய ஶரணம் ஸஹ்ருத்”
த்யாதி ப்ராணஸம்ப்ரதாயங்களில்ச் சொல்லுகிற ஸவாயிகாரகும்
ஸிஜியாதொழியாதோ? உக்தாயிகாரவிஶிஷ்டுக்கு ஸவருக்கு மயிகார
முண்டென்றிவ்வளவிலேதாத்ரங்களந்த ப்ராணஸம்ப்ரதாயங்களென்ன
த்தான்கூடுமோ? அப்போது தத்விஶெஷாயிகாரவிஶிஷ்ட ஸவா
யிகாரகும் ஸவெவாவாயஸாயாரணமாகையால் ப்ரவத்திக்கு விஶி
ஷ்யஸவாயிகாரகொக்தி நிஷ்ஷெயாகாதோ? ஶ்ருத்யாதிகளில் ஸவ

ஸா-கா॥யிகாரகெப்ராணாந்யாஹ-(ப்ரவத்த்யயிகாரவிஶெஷஓத்யா
தி நா)ஸவிதாவெதி,ஶரண்யாகாராஹிதெப்ராணம்(அநாமதாந
ஞகாஷெத்யாதி)உவாயாந்தராஹிதெ ப்ராணம் “புகலொன்றில்லே
கி” ஶரண்யாகாராஹிதெப்ராணம்” (புகல்) ரக்ஷகதயாயிமதஃ
(ஒன்றில்லா) வஹகொவிநாஸ்தி ரக்ஷகஃ கஸ்விதவிநாஸ்தத்தஃ “நின்க
ணும் பத்தனல்லேன்” நின்னிலங்கு பாதமன்னிமத்தோர்பத்திலேன், ஒண்
டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப கண்ட சதிர்க்கண்டொழிந்
தேன்”இத்யாதி ப்ரஸ்ரதிவயஓாயமுதல் ஶவாத்தஃ(நின்கணும்பத்தனல்
லேன்) கவிஷயெஹகொவிநஸவாஓ (நின்னிலங்குபாதமன்னி) தவஜீ
வ்யோநதிவ்யவரணாரவிந்தவ்யதிரெகெண(மத்தோர்பற்றிலேன்)அந்யஅ
கிம்விஷஸஓம்பநம் நாஸ்தி. ப்ரகாஶநகும்வ “வாஜநகஓஹெந
ப்ரஹ்மத்ராவிமெதநவ “வெஸஶவெண்ணஶீகாக்ஷ ஆவாதஜஓஸ்
க” இத்யாதி ஶாஸ்வஷ்திஸாவஃ ஆஸ்யாஓவாயாகாராஹித்ஓவமஓ
கெ “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப கண்டசதிர், நாந

உ௰|| நிவைமுதலான உபாயாந்தரங்களாலே விஷம். இவ்வளவதி
காரம் பெற்றால் ப்ரபத்திக்கு ஜாத்யாதி நியமமில்லாமையாலே ஸர்வாதி
காரத்வம் ஸித்தம். ✱ ✱ அந்தணரந்தியரெல்லையினின்றவனைத்துலகும்நொந்

ஸா-தீ|| ஶாஸ்த்ரம் ஸங்க்ஷிப்தமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்
வளவித்யாதி) இவ்வளவித்யேந உபாயாந்தரத்வம் ப்ரபத்தே-இதிலதி
காரஸம்பாதநம்உபாயாந்தரமாகையாலும் வர்ணாஶ்ரமாதிநியதத்வமில்லா
மையாலு முபாயாந்தரங்களில்ப் போலன்றிக்கே இதிலதிகாரிவிசேஷ
ஸம்பந்நகிடைக்கையாலதற்கு விஶிஷ்ட ஸர்வாதிகாரத்வஞ்சொல்லுகிறது
ஸமமென்று கருத்து. (அதிகாரம்பெற்றால்விதி) இவ்வளவும் பெறாதபோ
து அதிகாரமே ஸித்தியாதென்றபடி. ததாவாதிகாரம் பெறமாட்டாத
பஶ்வாதிகளைச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே உபயோக்ஷஜ்ஞாநாதிஹீநரை
யுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலே ஸம்ஸாரவர்த்யனீயப்ரபந்நமதத்ய ஸ
ர்வஶாஸ்த்ரமிங்கிவ்வளவதிகாரம் பெற்ற ஸர்வனையுமே சொல்லுகிறதெ
ன்று கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஜாத்யாதிநியமமில்லாமையாலே ஸ
ர்வாதிகாரத்வம் ஸித்தமென்றிப்படி ஸர்வஜாதியார்க்கு மதிகாரம் ஸாத்ய
மாகச் சொன்னது கூடுமோ? ஸர்வாதிகாரத்வமுண்டானாலும் ப்ராஹ்ம
ணாதிகளுக்குத்க்ருஷ்டராகையாலும் ஶூத்ராதிகளபக்ருஷ்டராகையாலு மதி
காரத்தில் தாரதம்யதாரதம்யமில்லையோ? இவ்வம்ஶத்தில் ஸம்ப்ரதா
யந்தானுண்டோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டதி
காரஸாம்யத்தைப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (அந்தணரித்யாதி) (அந்
தணர்) ப்ராஹ்மணர் (அந்தியர்) சண்டாளர் ஶ்வபாகரென்றபடி. (எல்லையினின்
ற) இவ்விருவர்க்குமவாந்தரத்தில் நின்ற (அனைத்துலகும்) ஸர்வலோகங்களு
ம் ஸர்வஜநங்களுமென்றபடி. (நொந்தவரே முதலாக) ஸம்ஸாரதப்த

ஸா-கா|| யோவிப்ரஜாதிஸ்வராதி” க்ஷத்ரவைஶ்யவிஶிஷ்டஸ்யசவாஹிரோநாஞ்
ஸர்வேததயைவ ஸர்வஸ்யஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்யஸ்ஸாம்ப்ருதிகிஞ்ச ஸங்க
ல்பஶ்சவ்ஸாரேத்யபிவரத்யப்ரயோஜநாஞ்ரவிதவோபாஸநம் வந்தேநா
நத்யப்ரயோஜநகர்மகர்மாதிகாராரஹிதாநாம்ப்ரபதநம்நோபா
யஇதி தஸ்யஸர்வாதிகாரத்வம் நஸ்யாதித்யத்ராஹ- (இவ்வளவிதி) வர
ஸ்ம ஸர்வஜாதீயேஷு தாவத்ப்ரயாதவ்யோ ரக்ஷரக்ஷாமிரதிம்வதேந
ரநாம் திஹிரேவஹாநார்யோநாஷ்யஃ நாமைவ்யேதிநிர்ணய
ஸாரஜ்ஞம் ஸர்வாபாய க்ருபாமப்யேதி தஶ்யதி. (அந்தணரித்யா
தி நா) (அந்தணரந்தியரெல்லையினின்னவனைத்துலகும்) ப்ராஹ்மணாதிஜாதி
ரோஹம்வம்ஶாதத்வபர்ஷ தத்தஜாதிஜாத ஸ்வர்ஷநோகேஷு
ஸர்வேஷ ஜநேஷ்வித்யர்தஃ (நொந்தவரே முதலாக) ஶோகாவிஷ்டா

௩௦ || தவரே முதலாக நுடங்கிய நன்னியராய் வந்தடையும் வகைவண்டக வேந்திவருந்திபரம அந்தமிலாதியை யன்பரறிந்தறிவித்தனரே.

ஸா-தீ|| ரே ப்ரபாதமாக ஸ்வயாரணத்தால் ஜாத்யாதிகளைப் ப்ரவ்ருத்திக்கிறது. ஸூத்ரஸ்ஸ்தங்களையிட்டு ஹேவிலம்பாவிலம்பங்கள் வருகையாலே தத்வப்ரயோகமாக அதிகாரத்தில் மளணாவ்ருத்தாரந்த மத்தனைபோக்கிஜாத்யாதிவ்ரயோகமாவதில்லையென்றுகருத்து. (நுடங்கி) அகிஞ்சநாய்நுடங்குகை கூரூரரகை (அநன்னியராய்) அநந்யாஹிதராய் அநந்யஸம்ப்ரபோஜநாஸாரம் ஸாரண்யாகாரம்ச விவக்ஷிதம் (வந்து) உபாயாஸார ப்ரயோஜநாஸார ஸாரண்யாகாரஹ்ய: ப்ரபத்யாவ்ருத்தராயென்றபடி (வண்டகவு) விவிய ஸூரபெயை (வலிமை) பெவிஷ்டிகம் ஸேவூஸாவ்வராயெரைப்ரகும் ப்ரஸ்வமென்றபடி. (ஏந்தி) யாசர்த்திகஸூத்ராதி வ்யாஜத்தைக்கொண்டு யறிவித்தென்றபடி. (வருந்திய) வருர்துகை ப்ரயாஸப்படுகைவேதநாஜீவநாவேகூரஷியில்ப்ரயாஸப்படுகின்ற (நம் மந்தமிலாதியை) நம்முடைய ஸ்வாமியாய நந்தனை ஜமகாரணமுதனவனை இவ்விஶேஷணங்களெல்லாம் ஸாரண்யதைக் குப்யோகங்களாகச்சொன்னபடி. (அடையும் வகை) ஸாரணம்புக்கும் ப்ரகாரத்தை ஸாரணம்புகலாம்படி யதிகாரிகளுக்குள்ள ப்ரகாரத்தையென்றபடி. பரனை வரிக்கும் வகையென்று" மேலயிகாரப்பாட்டில் சொல்லுகிறுப்போல ன்றிக்கேயிப்பாட்டிலனைத்துலகுமென்றயிகாரிகளை ப்ரயாநமாகநிர்தேசித்ததிறே. (அன்பர்) ஸ்ரீமான்கள் மாரஹவிஷயஸம்வஸிஷ்ய ஸஹ்ருதங்களான வாவாயர்களென்றபடி (அறிந்து) (அறிவித்தனரே) தா

ஸா-கா||ரஹ்ய(நுடங்கி)"நுடங்கிடை நுடங்கேயிலங்கை" இத்யாதிஷ நுடங்கு ஸப்தஸ்ய அவநதத்வகாஸ ப்ரணதாஹமெஷத்ருஷ்டே: (அநன்னியராய்) அநந்யாஹ ஸ்வாவண்தேநாநந்யோபாயஸாநந்யமதிகாரோபயதி காரஉக்த: (வந்தடையும் வகை) உக்தாயிகாரிணாஹமவகம் ப்ராவ்யப யாஸாரூப யோஷ்யா (வந்தகவேந்தி வருந்திய) ப்ரபஷயாவஸ்வாஸ ஸ்வயமேவ ப்ரயதநம் பஹவா ஸம்ஸாதிவக்ஷ்யே ஹ்ருதயேணே ஸ்வ கஷ்டி:|| ஜீவேஷு:வாகரூவிஷ்டா:க்ரவாகாவத்யவஜாயத" இத்யுக்த தாத்ருஸக்ரயாஸாகம் ஸ்வப்ராஷ்ய ஸ்வயமேவ ப்ரயதநம் க்ருபாயா: ப்ராபஞ்சவ பதித்ருஹாமவநஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம கஞ்சந | தொஷோ யத்யபி தஸ்யஸ்யாத ஸதாமேதத ஹ்ருதிதம்" இத்யாதி ஷக்த ஸூஷ்டாதாநாஷ்தூராவக்ஷாம் கிஹேஹம் (நம்மந்தமிலாதியை) ஸ்வஸ்மாகம் ஸ்வாமிவோவாயவாரஷாஷ்டாநாம் ஹேதுர்ஹதம் த்ரிவி யவரிச்சேதரஹிதம் ஸமவகம் (அன்பரறிந்தறிவித்தனரே) "ஸாஷ ஸ்வ

௩௰ || ஸத்வாதிஷு ஸக்த்யாஸ்வபி ப்ரதிதாஸ்ஸிதா ஸாஹ்ஸூக: ப்ரபத்தெயா ஸ: காலக்ஷேபாக்ஷமக்ஷிதி நியதிவஸாதாவதஹ்ரு ஸுதெரிஷு: | ஸ

ஸா-தீ|| ஸகலர மாவாய ப்ரஸங்காஸாக தெளிந்து நமக்கு முபதேசித்தார்க ளென்கை உபாயாந்தரத்தில் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிஸம்பத்தாயமேவயிகாராயா னுப்போலே ப்ரபத்தியிலும் தத்தத்ஸாவஸம்பந்நாயமேயயிகாரமாகில்நா யஸம்ஷிஷ்ஷ்ரதிகளுக்குப்ரபத்த்யயிகாரமில்லா தொழியாதோ? ஸமெககாஸாவஸாத்யவான்களுக்கு மோக்ஷோபாயத்திலொன்றிலு மயி காரமில்லாதொழியாதோ? உக்தாஸாவஸம்பந்நாயவான்கள் மொக்ஷத்தில த்வர[பா-பாதம்த்ர] விளம்பாகையாலே ஸாத்வியில் ஸவஸூஸ்வபமும் ஸம்பந்நிதமாகாதோவென்கிற ஸம்மெக்களை பரிஹரியாநின்றுகொண் டிவ்வயிகாரத்தில் ப்ராயப்ரயமான ப்ரபத்த்யயிகாரவிஸேஷத் தைஸம்க்ரஹிக்கிறார். (ஸக்த்யாதிவித்யாதியால்) இவ்வம்ஸ மிவ்வயிகாராதி ஸ்லோகத்தில் நியதாவஸாவென்று ஸாமா நேந சொல்லித்ததனைபோ க்கி விஸேஷித்ததில்லையிறே. ஸக்த்யாதிஸம்ஸக்த்யாதிஷு த்ரியஷு ப்ரமேதி. கத்ராதிஸப்தேந கஸ்ஜ்ஞாநயோமயோஸ்ஸங்க்ரஹ: (ஸாஹ்ஸூ க:ப்ரபத்தாஸ:) ஸாஹஸாநந்தகம் (காலக்ஷேபாக்ஷகம்) ம முக்ஷுமாஸாஸகம் த ஸம்ஸாரமெபு (நியதி:) கத்ரஷ்டம் நியதிவ ஸாதாவதஹ்ரு ஸிதேர் தஸ்ஸாஹிவ்யாயவிஸேஷணமேக தித்ர்யாதீத்யாதி நா வக்ஷ்யமாணஸ்ய ஸெவித்ர்யஸ்ய நிவர்த்தகதயா உபாத்தம் ப தந்திரிதே த்ருதிஹிதோகத்ராநேதி. ஸகவித்த்யாதியோ மஸந்தத்ராதயோபாத்த: தயாச ஸக்த்யாஸாவாதிஸித்தஹ்ரு ரெகவித்த்யாதியோமமந்வேந வ்ரதிஹிதோகி பயப்ரவஹிதொ க்ஷ: கத்ராதிஸப்தேந ப்ரதணரம் ஸம்பந்நாயோமஹ்ருஹ்யதெ (நிஜாயி

ஸா-கா || ஸம்மதொஸக்த்யா ஸாஹ்ஸாரெஜூ ஜநாதிரந்த்ரியத்ராக்தப்ரகாரே ண ஸமமஸம ஜாநனெஜாதஸம்பத்வாயர்க: கஸ்ஸாமிரவி ஸவம்ஸமெதொ ஸமவாநுயயாஸம்ஜ்ஞாயெத தயாகவெபாயயகி த்யக்ஷ:உக்தஸ்ய ப்ரபதநாயிகாரஸ்யாயிகாராஸெரணவம் வதஸவிய கூர்ஸூ யநுதெ ஷாம் ஸக்த்யயிகாராஸாவாரமவெககிநப்ரதெத்ரகம் ப்ரபதநாயிகாரஷி த்யாஸ- (ஸக்த்யாதிஸக்த்யாஸாவஜத்யாதிநா) கஸ்யோமாதிராதிஸ்ஸாஷ க்ஷ: தஸாவஸ்ராவத்ர உபாயாந்தராஸாவாரமவஸ்யாகிம்சநத்ய கூாக ஸாம்மஸக்தியோமஜ்ஞாநம் தநந்தஷாந ஸக்தி: ஸாஹ்ஸாவயப்ரதஸகம் விளம்பக்ஷமக்ஷிதெவா வதந்தஷயம் இஹிதம் ஸக்த்யயிகார: ஸஷாஸ ஸாவ: ப்ரதெக்யகம் ஸாநந்யாஸாயிகார: ஸமெபமெகநிவ்ருத்திரவ பஸ்தநதூர அிகவிகநிவ்ருத்திரவைஷிஷ்யா த்ருகத்ருகநிவ்ருத்திரவ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௭ ஶ்ரீஶாஸ்த்ரப்ரபத்திவிதிநா[illegible]நிவிஷ்டஸம்ஸ்கார: ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரோ த்வாதச: ||

ஸா-நீ || ஓங்காரஸஹிதாஷ்டாக்ஷரம் ||
இதி ஶ்ரீரங்கநாயகிவரணாரவிந்தமகரந்தப்ரவாஹஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரோ த்வாதச: ||

ஸா-கா || ஜயதி ஶ்ரீ: ||
இதி ஶாரதாராஜகண்டீரவகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸார்வபௌமஸ்ய
ஸகலவித்யாகண்டீரவஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகஸ்ய
பௌத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ப்ரபத்தியோக்யாதிகார: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||
அத பரிகரவிபாகாதிகார: ||

ஸா-நீ || இப்படி ப்ரபத்திக்கதிகாரவிசேஷமுண்டென்றது கூடினாலும் பரிகரவிசேஷமுண்டானதாகக் கீழ்ச்சொன்னதுகூடுமோ? ப்ரபத்திவிதிவாக்யங்களான சரமச்லோகாதிகளிலே ஸர்வநிரபேக்ஷமாக விதிக்கையொரு பரிகரம் விதிக்கக்கண்டதில்லையோ? உபாஸநம்போலிதுவும் வித்யாவிசேஷமாகையாலிதுக்கும் பரிகரம் விதிசேஷத்தால் வருமென்னத்தான்கூடுமோ? அப்போது கர்மயோகாதிகளங்கமாக ப்ரஸங்கியாதோ? இதற்கும் நிரபேக்ஷகஞ்சொல்லுகிறதும் விரோதியாதோ? கர்மாங்கத்வகாரணங்களாயோகாதிவஸ்து மிங்கொரு பரிகரவிசேஷங்கொள்ளவேண்டுகையால் நிரபேக்ஷத்வமும் கர்மநிரபேக்ஷ்யவாரணநியமமென்றிலந்த பரிகரமேது சூந்யகர்மஸங்கல்பாதிகள்தானென்றில்லைகள் ஶாஸ்த்ரஸ்வவிஷயஸூத்ரமென்றுமாப்போலே ஶிஷ்யா

ஶ்லோ ‖ யாநீசம் ஸமர்த்தஸ்கந்தபவஶ்யம் ஸ்வதந்த்ர
ஹேயஜ ஜந்மவிஜ்ஞேயபூ ர்யதி | ஸ்வயம்வோதந்த்யைக்ஷ்யே ஸ்வதந்த்ர்யம்,

வ்யா-தி ‖ ஶரணாகதி என்று ப்ரபத்தியேகங்களாகச் சொல்லப்பட்ட நவிஶ்வ வைஷம் இவற்றை யிதற்கு அங்கங்களென்னக்கூடுமோ? விநிமசேகமில்லாத வ்ரவத்திநாம ப்ரயோஜித ஸ்வாமிமே: பஞ்சவிராத்ரஶ்ருதி த்ராதரத்தைக்கொண்டிவற்றிலொன்றம் ஈதராங்கஜாங்கங்களென்று நியமிக்கத்தான் கூடுமோ? அங்கங்களாகக் இவைகள்தான் கீர்த்யேகாவயோகவி ஶிஷ்டங்களாயிருக்கும் வேஷஸ்ரத்தனுக்கு யாவதாநுஷ்டாயியாகக் கடவ வாநுகர்ப்யாசரணாதிகளே யங்கங்களாகச் சொல்லில் க்ஷணகாலஸா த்யம் ப்ரபதநமென்கிற ஸித்தாந்தமும் விரோதியாதோ? ஶரணாகதி ஸாரமான ஸ்ரீராமாயணாதிகளிலுள்ள ஶரணாகதி ப்ரகரணங்களிலும் ஶரணாகதிஸமந்த்ரமான அபத்தில் தானுமிவ்வாநுகூல்யாதிகளெங்கும் நியதங்களாகக் காணாமையாலே சுவவாத்வேஷாதிகள்போலே ஸம்ஸா விதஸ்வபாவங்களாகையாலிவை யங்கங்களாகத்தான்மாட்டுமோ வென் றிப்படி பிறக்கும் ஶங்கைகளை யிவ்வதிகாரத்திலே பரிஹரியாநின்று கொண்டு பரிகரவிஶேஷத்தை நிரூபிக்கக்கடவராய் யிவ்வதிகார ரர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (யாநிதந்த்ரயால்) ஸமவதி ஸாந்த்ர ஸவ்யாஷ: ப்ரபத்தே: பரிகரவிஶேஷ: ஶ்ருதிசோதிதை: அயம் ஜஸம் ஸமர்த: யாந்த ஸக்தரதவஶ்யம் ஸ்வதந்த்ரம் ஸ்ருஷ்டிஜந்ருய:. (ஸாந்த்ரஸவ்யாஷ:) ஸாந்த்ரஸவ்யாஷைர்யா: ஸமேத ஷஷ்டியாஶ ரணாகதிரித்யர்த்தம். ஸத்ர்யஶ்ரிநிக்ஷேபாவரபையாயஞ்சயாஸாந்த்ர ஸ்வஜ ப்ரபத்தி: ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகஜு ஜநமரிதி விஸாமே நிக்ஷேபாவரபையாயொ ந்த்ராஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுக்த இதி வசநம் விநிமசுகிதி ஜ்ஞாபயதே (பரிகரவிஶேஷ இதி) ப்ரபத்தேஸ்ஸாங்க த்வநாம நிரபேக்ஷவசநம் விஹிதவிஶேஷவ்யக்திரிதிவிஷயதிதி

ஸா-கா ‖ ஸாங்கஸ்யாதிகாரிஸ்வரூபம் ப்ரதர்ஶ்ய ததநந்தரம் ஷாபயஸ்வரூபம் ப்ரதர்ஶயிஷ்யந் 'நஹி தத்காரணம் லோகே வேதே வா கிஞ்சிதீத்ருஶம் | இதி கண்வ்யா ஸாங்க்யஸ்ய நாநாஶ்ருதி தாத்பர்யஸ்ய ஶ்ருத்யாநுவர்த்திதஸ்ய காரணஸ்யாநுபபத்ததைநிஷ்டாநாஸ்ய நைரபேக்ஷ்ய விஶிஷ்டவேஷநாமமரே நைரபேக்ஷ்ய ஶங்கா நிராஸாயம் ப்ரயஜம் பரிகராநிஜஜ்ஞாதரியது அயிகாராயம் ஸங் க்ரஹ்ணாதி (யாநிஸமித்யாதிநா) ஶ்ருதிசோதிதை: யா ஶீவ்ரம் ஹேயஜ ஜந்மவிஜ்ஞேயபூர்யதி ஸமவதி ஸ்வயம்வோதந்த்யைக்ஷதி ஸா ந்த்ரஸவ்யாஷ: ப்ரபத்தே: பரிகரவிஶேஷ: அயநியாநிஸம் ஸமர

[illegible]

[illegible] ॥ ज्ञापनाय [illegible] विशेषणम्. ([illegible]) [illegible] विवक्षितम् [illegible] विवक्षितम्. " [illegible] " इत्यादि [illegible] विशिष्ट इति [illegible] (सकृदिति) [illegible] (सर्वस्य संभवनम्) [illegible] (स्पष्टः) [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] (जयादु) [illegible] (सकृदवस्थानम्) [illegible] " ज्ञानशक्ति [illegible] " [illegible] जीवस्य शरीर [illegible] शरीरेण जीवस्य [illegible]

௭௦॥ வை:॥ இவ்விதைக்கு வசீகரமாவது ; [illegible]

[illegible]

இனி கீழ்ச்சொன்ன ஶப்தங்களை விஸ்தரேண விசாரிக்கக்கோலிய
தில் முற்பட [illegible] வசீகரவி
ஶேஷ [illegible] காட்டாநின்றுகொண்
டு வசீகரங்களை விஶேஷித்து நிர்தேசிக்கிறார். (இவ்விதைக்கு[illegible]
யால்) [illegible]க்கு என்றதே விதைக்கென்றது [illegible]

[illegible]

௩௦|| ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமும், கார்பண்யமும், மஹா விஶ்வாஸமும், கோப்த்ருத்வ வரணமும். இவ்விடத்தில், "ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் | ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா || ஆத்மநிக்ஷேப கார்பண்யே ஷட்விதா ஶரணாகதி:" இத்யாதிகளிற்சொல்

ஸா-நீ|| தத்ரோபாஸநத்திற்குப் போலிருக்கும் பரிகரமாவஶ்யகமிதி ஜ்ஞாபநாயோக்தம் ததாபி அந்த பரிகரம் ஸமுதாயமாத்ரமேவமாகாதென்று ஜ்ஞாபநாய இவ்விதைக்கென்று விஶேஷிக்கிறது. (இவ்விதைக்கு) உபாஸநாங்கமான விதைக்கு அதாவது "ப்ரபத்தேஸ்து விஷயோ பவ பராபேக்ஷாநபிஜ்ஞே" என்று நிரபேக்ஷதயா ப்ரஸித்தையான விதைக்கென்கை. (ஆநுகூல்யஸங்கல்பமித்யாதி) இவ்விதைக்கிவைகள் விஶேஷித்து விதிக்கப்பட்டிருக்கையாலே ஸாதநாந்தரநிரபேக்ஷையான நிரபேக்ஷவசநமிவற்றை பாதிக்கமாட்டாதென்று கருத்து. ததாச நிரபேக்ஷவசநமே ததந்யநிரபேக்ஷ்யபரமென்று ஸமர்த்திதமாகிறது. இவ்வாநுகூல்யாதிகளை ப்ரபத்தியாக ப்ரமாணங்கள் சொல்லாநிற்க இவற்றை ப்ரபத்திக்கு அங்கங்களென்னக்கூடுமோ? இவற்றிலொன்றாம் ஸோபகாரங்களாமங்களென்கைக்கு அநந்யதாஸித்தமான லிங்கந்தானுண்டோவென்கிற ஶங்கைகளுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதியால்) இவ்விடத்திலென்றது இந்த வித்யாவிஷயத்திலென்றபடி. ஸ்நாநம் ஸந்த்யேத்யாதிஷு அநேகவிதமா ஸ்வரூபவாங்காஹேதுப்ரயோக்தமாகவே கண்டிருக்க அங்காங்கிஸம்பந்தப்ரயோக்தமாக விது கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஷட்ப்ரகாரமே பாரமாஸாரணம் (நிக்ஷேபேதி) இவ்வசநமிவ்விடத்திற்கு அநந்யதாஸித்தமான லிங்கமென்று கருத்து. ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிஷு ஶரணாகதிஶ

ஸா-கா|| ஸங்கல்பாதீநாமேவாதீநாமிவ ஸம்பந்திதயா கரணகவதேவ யாக்தாநகாமாங்கிஹாவ ஐதத்ப்ராஷ்டாங்கயோகயாக்தாநாதித்யாதி ஸம்பந்தேஷுமாங்கிஸம்பந்தயோநாஷ்டவிதவ்யவஹாரிகநாப்ரபத்தே: ப்ரபத்தேஸ்துவிஷயோபவ பராபேக்ஷாநபிஜ்ஞே இத்யாதிப்ரமாணாநாநுகூல்யாதிநிரபேக்ஷகார்ய தேஷாமேவாங்கபாவோ நாநுபபந்நம் காரணம்ஸவதீதி ந்யாயாத் காரணகாயோமாத் தஜ்ஞம் மஹவதஸ்ஸமீபள அமும் தமங்கித்வமங்கமிஶேதி ந்யாயாநபேக்ஷமேவ "ந்யாஸ: ஷடங்கஸம்யுக்த" இதி வசநாதங்காங்கிபாவமங்கிஸம்பந்தயாஸிப்ரதேய ஷாட்விதைப்ராத்திரித்யாஹ (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) நநு ந்யாஸ: ஷடங்கஸம்யுக்த இத்யுக்தம் கதம் ப்ரத்யக்ஷஸம்ஹிதாயாம் ஶரணாகதிவாக்யம் ஸஹஸ்ராவி வியாநாக

[illegible] ... மென்னுமாப்போலே [illegible]
யத்தாலே பாகக்கடவதென்னுமிடமும், இவற்றின் விஷ்ணதொன்றுமே [illegible]
[illegible] ... களென்னுமிடமும் [illegible]
[illegible]
என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ந்யாய [illegible] மாகவஸ்ஸம். இவ்விடத்தில்,
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஶ்லோகத்தாலே [illegible] இங்க [illegible]
[illegible] களாகக்கடவ ந்யாயங்களும [illegible] ங்களுண்டு [illegible] தமான [illegible]
நமிருக்கையா லவற்றை யிங்க [illegible] மத்தனையென்றுகருத்து.
இப்படியாநா [illegible] களென்னக்கூடுமோ?
[illegible] யிலே [illegible] யென்று தொடங்கி
[illegible] மென்றொருவமா [illegible] மாத்து [illegible] வத்துக்கு
விஶிஷ்டமாயிருக்கவில்லையோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விடத்
தில் [illegible]) இவ்விடத்திலென்றது இவ்விஷயத்திலென்ற
படி ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மாய்க்கொண்டு [illegible] மாயிருக்கையால் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (இவ்விடத்தில் [illegible]
[illegible]) [illegible]

௩௦ || [illegible] | [illegible]
ரோயிநீ" என்று ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான [illegible]
மோக்ஷஸாதநமான வாக்யநிஷேத்திலே நியதம். [illegible]
த்யாநம் ஶரணாகதி முதலாக நிவ்ருத்திமார்க்கங்களெல்லாத்திலும் [illegible]

ஸா-டீ || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸாத்விகஸ்வாம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸாக்ஷாத்களிலே [illegible]மாகச் சொல்லியிருக்க இங்
கித்தை [illegible]மாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இங்கு சொன்னது ஸாக்ஷாத்[illegible]
[illegible]மான [illegible]மாகையால் கூடுமென்றில் ஸாக்ஷாத்[illegible]ம் [illegible]
[illegible]மாயிருக்க [illegible]மிங்கு [illegible]மா
ம்படியெங்ஙனே? [illegible]மானாலும் மத்தை [illegible]ப்பதுதானெப்போ
தென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible] (ஶரணாகதி முதலாகவித்யாதி) [illegible]

ஸா-கா || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (இவ்விடத்தில்) [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஃம || யாலே யிவ்வநுஷ்டாநம் ப்ரபத்திக்கு ஸாத்யஸாதநமிசெய்வி லே கர்த்தவ்யம் இங்கு பரிகாரங்களானவற்றில் ப்ராயச்சித்த த்துக் கும் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநத்துக்கும் நிவர்த்தநம்; ஸர்வஶேஷியானஶ்ரீ யஃ பதியைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளாலே யதிசாரனுவர்த்தநம் ப

ஸா-தீ|| மம ஶ்ரீதாநள கர்ம்பொமவ்ருத்தாரண்யமாயிருந்தாலு மாத்துயாயா த்மஜ்ஞாநநிவந்தநமாகையா லயர்த்ஸாஸ்த்ரம் ப்ராணத் தாலே நிவ்ருத்திபர்ங்களெல்லாத்திற்குமம்மமாய்க்கொண்டநவதி க்கை யாலிங்கு மிது கர்த்தவ்யமாமென்று கருத்து. இவ்வநுஸந்தானமென்றது ஸ்ம்ருத்யம்தரங்களில் ஶ்ரேஷ்டமென்றமமாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வதந்த்ரம ரமொநுஸந்தாநமென்றபடி. (ஸம்மதி) ப்ரபந்நாநாஷ்டங் களான வம்மங்களும் நிவ்ருத்திபரங்களாகையா லவற்றிற்குங் கூட ஸாதிக் த்ரமமாமிறே யென்று கருத்து. இங்கே ஸ்வரவிஷயப்ரவ்ருத்திககாநுகூல் யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜநங்களை யம்மமாக விதிக்கை யுபபன்னமோ? ஶ்ரீயஃபதியாகையாலே பரிவ்ருணனுமா யவிஶேஷ ஸர்வாஷிகனுமாயி ருக்கிறவனுக்கிவனுடைய ஆநுகூல்யத்தாலே மற்றுள்ள ரக்ஷகருக்குப் போலே யநவாப்தமாயிருந்த வோரிஷ்டத்தின் லாபமும் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநத்தாலே வோரநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமில்லையோ? அதில்லாவிட்டாலு மிங் காநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளுக்கு வேறு நிபந்தநமிருக்கையாலே விதிக் கை யுபபன்னமென்றிலந்த நிபந்தநமேது இவைகளுக் குடையொமந்தா னேது அபாயபரிஹாரமென்றி லவ்வபாயத்தில் ப்ரமாணமேது அபா யபரிஹாரமாவது ஸர்வநிஷிந்நிவ்ருத்தியன்றோ? ஸமஸ்விஷயத்திலா நுகூல்யஸங்கல்பாதிகளாலே அபசாரபரிஹாரமாத்ரம் ஸித்திக்கு மத்தனை போக்கி ஸகலஜகங்கணா ஸர்வநிஷித்தாவொ பாயபரிஹாரந் தான் ஸித்திக்குமோ வென்ன விஶ்வம்பகைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வரிகாரங்களிலிதரஜிவாகந்துபத்தாலே) பரிகாரங்களானவற்றிலே ன்றநுந்யநிரபேக்ஷமாக வசநத்தாலேதானே யம்மங்களாகத் தீர்ந்த

ஸா-கா|| யநம் ப்ரபத்நொபகாரகரங்கஶயதி(இங்கு பரிகாரங்க ளிதராதிநா) பக்ஷஸ்திதாஹம் ஸர்வேஷாம் ஸர்வாநாமிதி நிஶ்சயாத்| ஐபீவஸர்வஹமேதேஷா ஆநுகூல்யஸம்ஸாஅரக| தமேவ ப்ராதி கூல்யம்ச ஹமேதேஷா பரிவர்ஜயேத| அபாயாணி ஹமதாநி ஸர்வா ணிஹமவஃ||ஆதஸ்தாநுகூல்யம்ஸ்கரமிதேவ நிஶ்சய்ஐதந்ராதிப்ர ஹணவொயிதயொஃஸர்வஹமவதந்துவொராயத்ஜ்ஞாநவவர்கம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஜ்ஜை ஸர்வஜ்ஞ'' தந்ருவிஹிதாநுஷ்டாந நிஷித்நிவ்ரு த்திஹராஸித்ஃ ஸ்வரூபயொஸர்வாநுகூல் ஸர்வப்ராதிகூல

ணம்|| ண்ணவேண்டும்படியிவனுக்குண்டானவாஸநாஜ்ஞானம். இத்தாலே ப்ரஜ்ஞாநகர்மஸ்வர்க்காநாமேவ நிவ்ருத்திரவாயத:" என்கிறபடியே க்ஷாயவாஸிஷாரம் ஸிஸம். காஷாயமாவது முன்புசொன்ன வாக்யம்

ஸா-தீ|| வற்றிலென்றபடி. ஸமதிஸவநாஸாய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஷிஷ்டகர்மஸம்ஸ்காரக்ஷேண ப்ரவ்ருத்தி ப்ராதிகர்மஜப்ரகாரக்ஷேண நிவ்ருத்திக்ருத்த:. (இவனுக்குண்டானவித்யாதி) இவ்வாஸநாகர்மஸம்ஸ்காராதி நிபந்தநமாக வவனுக்கொரு ப்ரவர்த்தகமும் நிவ்ருத்தியுமில்லாவிட்டாலும் ஸேஷத்வத்தனுக்கு ஸேஷ்யஸிதாஜ்ஞானம் பண்ணவேண்டுகையாலு மத்தால் வருமதிஸயம் ஸேஷிக்குக் குறையல்லாமையாலு மவ்வஸிதாஜ்ஞானத்துக்கு உபயமாக விவனுக்குண்டாயிருக்கிற வாஸநாஜ்ஞானமிங்கா ஜ்ஞானகர்மஸம்ஸ்காராதிகளுக்கு நிபந்தநமென்று கருத்து, இத்தாலே யென்றது ஸம்ஸ்காரவிஷயத்தி ஸஹிதாஜ்ஞானவ்யவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே யென்றுவைராக்ய வித்தாலேயென்றபடி. (க்ஷாயவாஸிஷாரமிதி) க்ஷாயகுஜ்ஞாதிஷ்டநம் ஸவிஷயாவாஸநிவ்ருத்திவஸ ஸவநிஷிஸநிவ்ருத்தேரவி ஸமவஹிதகஷாரிதி ஸாவ:. இங்கு காஷாயத்தை யம்மமாகச் சொன்னது கூடுமோ? காஷாயமாவது ஊர்த்வமாதல் ஸுஷுப்தமாதலாகையாலிது ப்ரவர்த்திக்குவயர்த்தமாமோ? இங்கு காஷாயஜ்ஞாநாஸவாஸநாஸாஹாரித்யாத்ய ஹிஷ்யஸ்யவஹநாத்ரஸீத்ர கிம்வஷ்யாஷ்யாநாஸம்யாநாஸவமென்றில் ப்ரதமோமவஸ்ய காஷாய"மித்யாதிஷு மவஹாஜ்ஞாநாரவமாயுஞ் சொல்லியிருக்க வாக்யம்வஷ்யாஷ்யாநாஸம்யாநாரவமே யென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? இவைகள் இவைகளிங்களென்னுது மிவற்றுக்குபயமந்தானென தென்னவருளிச் செய்கிறார். (காஷாயமாவதித்யாதி) ஸூத்ரஸ்யைந ஸநந்யமதிக்ஷாமா ஸ: க்ருபணவ்ருத்தி: ஸைஸாஜ்ஞிவாடா"ஐத்யாதிஷு ஸ்தாஜ்ஞிபம்யவ்ய ணிவாதாதி: முன்பே க்ருமையாலே யவன் ஸவஸம்ஸாரத்யக்ஷணமிரு

ஸா-கா|| ஸ்வஜநயோ: ப்ரயோஜகாநாகர்மஸம்ஸ்காராதிகர்மவஜ்ஞநஸம்ஸ்கா யொஸுநாஸ்ரஸவஸ்காமீநயோ ஸம்ஸ்ருதாஜ்ஞா நஜ்ஞாரா உவாயாவாயஸம்பொமெநிஷ்யாஹியமெதநயா"ஐத்யந்தா யிகாராகமஜ்ஸ்வ்ருத்திப்ரதிபம்யக்ஸ்ய தாஷாகவிஸிதாநாஷ்டா நிஷிஸநாஷ்டாநரவாவாயஸ்ய நிவர்த்தகத்வேநாவயோ மஜத்யய: | ஸம்ஸ்காரவிஷயஸ்யாம்மகேவலி தாஷாகவிகமேஸ்யவ தஸ்யாம்மகாரயமேவோவயோம: காஷாயஸ்யாரவம்தஸ்யாவயோ மஜஸ்யாஹ (காஷாயமாவதிதி) கநந்யமதிக்ஷம் மஹாஸாநாதி

௩௦|| த்யாதிகளுடைய வசநாநுஸந்தாநமாதல், அதடியாகவந்த ஸ்வஸ்வரூபாநி யாதல் ஸ்வோஜ்ஜீவந ஸ்வபாவவ்ருத்தியாதலாய்நின்று ஶரணாகதனுடைய காலக்ஷேபார்த்தமநுஷ்டேயமாய் யாவச்சரீரபாதமநுவர்த்திக்கும் விதி வ்ருத்திஶேஷியது'' என்கிறபடியே பின்பு மநஸ்ஸுக்கு பாடமெத்தக்கு மு

ஸா-த|| க்கவிப்போது ஸ்வோஜ்ஜீவந மிதற்குவயோரமென்னக்கூடாமை யால்ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தக்கு பின்பு மென்கிறவிடத்தில் ஶப்தத்தாலே தத்காலெகிம்தவென்று கொள்ளக்கடவது (ஈதமெந்தவாயதா) உபாயாந்தரஸம்பந்தஸ்யது அதில் தத்காலபாயாந்தரஸம்பந்த ஸாஹித்யம் ஸம்போயம். உத்தரகாலீநஸம்பந்தயேகஷமனுஷ்ட மல்லாவிட்டாலும் ஸ்வவ்ருத்திரஸநிஷ்டாஸக்த்யமாகையா லநுஸந்தேயம் வேணுமென்று கருத்து. ஸ்வயமெழிக கைங்கர்யவிஶேஷ த்வாதீவ்ரதாநுஷ்டாநம் ஸித்திக்கலாயிருக்க இங்கு விஶேஷித்து ஶாஸ்த்ரஸம்மதமென்கைக் குடயோரமெதென்ன வருளிச் செய்கிறார்.

ஸூ-கா|| ஶாஸ்த்ரீயஶ்ரத்தயா. தச்சுக்ரோநாதிஸ்ஸாவத்தம் விஶ்வஸ்ய ஸ்வ ணாத்தி| ஶேஷகோபாய ஸம்வித்தியாம் வ்யவஸாயவ்யத 'தத்ராத்ய நுஸாராதாகிம் அநுஸந்தாநம் காலக்ஷேபத்ரஸ்வாமிஸ் காலக்ஷ்யம் ஶ்ருததஸ்யாதிஜநாம் | ஸ்வமத்ஸ்ருஸம் வஸ்தாரம் ஶ்ருதி க்ஷமாணம்| ஸ்வீகாரஸ்ய அஸிவேஶேஷகாரணமணகாக் | உபாயமேவ ஸித்யம்தி ஸூபாயபாஸ்ஸா | இதியாஸ்வ ஸ்வாமி ஸ்வஸ்தந்ய காலக்ஷேபம்'' இதத்ராநுஸாராதாகிம் அதத்யாநுஸந்தாநதிஸம்ப்ரீதிவிரா காலக்ஷேபம் ஸ்வபாவஸ்ய வ்ருத்திம் காலக்ஷேபதீதி தாதாலிகஸ்வோஜ்ஜீவநப்ரணிவாதாதிவ்ரா கா லக்ஷேபதீதி வக்ஷ்யத்யெவிமேவநப்ரகிமம்ய தாதாலிகோபா யாந்தராநுஷ்டாநநிவ்ருத்திம் ஸஹிஷ்யதீதி மோவகாரகஜத்யா ! ஸாத்ராஸ்ய ஸ்வஸ்ஸாயக்கும் ப்ராமாணிகதீதி ஜ்ஞாதிகமோ காம்க்ஷயா ப்ரமாணஸ்ஸ்வஸ்யாஸி ப்ரவஜநவிஷயகஸாமாஸாத்த ஸ்வ பாவ்யஶ்ய ஸ்யாநாக் மணவஷிஷ்யதா ஸ்வஸ்வாதிமித்ரஸ்ய ஸி காயஸ்காரக ஶ்யநாக் ப்ரஹ்மஸ்ரக ஸங்கோசேத்ரோஷாத ததாம் | யதீஶ்வரமொஹரம் விமெப்ரஸ்வமெயமெர வஷீக்ஷ | மொவிஜ்ஞாதியதாக்ருதஸ் க்ருஷ்ணாமரஸமரவாஸிநம் | ஜ்ஞம ப்ரப்ரஸ்வ மேஷ்வாயணாவஸ்வதி || இதி வாதிநீஸமவதி த ஸ்வரூபஜ்ஞ விஷ யெ ஶுகிம்அத்யாநுஸந்தாநோநாஸி அநிதாயக்காக், ஸ்வதியஸ்யா ஸி ஸாத்யாஸவ்க்ஷித்யேஷநாம்மகஷிதிமாவ் நந ஶுகிம் அத்யோபா யாந்தரநிவ்ருத்திஸ்தக்ஷம் தத்அநுஸந்தாநம் காலக்ஷேபதீதி வக்ஷ

உரு] ப்ரயோஜநமாயிருக்கும். உஷாவிஸ்வாஸம் பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநவிஸ்வாஸா... ஜோஹாபாயதா ஸ” என்கிறபடியே பணியிடாத ப்ரஸாதாநபேக்ஷயும்

ஸா-நீ|| (உஷாவிஸ்வாஸம் இத்யாதி) (அணியிடாத) ஸம்ஜ்ஞியாத என்றபடி. ஸக்ருச்சரண ப்ரபத்தியினுடைய ஸ்வரூப விஷயமிங்கு விசேஷித்து ஸாதநவிரோதியாகை யால் தனக்கு ஸாதநத்வமின்றிக்கே யென்று கருத்து. (பின்பித்யாதி) நிர்ப்பர ஸமில்லாதபோது தக்காலே ஸர்வஸ்வமுமன்றிக்கே உபாயாந்தர ஸம்பந்த முமு ஸம்பாவிதமாகையா லுத்தரகாலே நிர்ப்பரத்வமும் வேணுமென் று கருத்து. மோக்ஷார்த்தமாக வருணத்திற்கு ப்ரயோஜநமில்லாதிருக்க விங்கத்தை பலமாக விபிப்பது கூடுமோ? தன்னை யழியாதிருக்க ஹேதுங்கொடுத்தால் தனக்கு பாரதந்த்ர்யாதிகார ஸர்வம் வருகையாலே தன்னை ப யிடுத்தாலல்லது அவன் பாரதந்த்ர்யங்கொடுக்க விஷயமையால் தனி ஷ்டாஸாதநந்தானிதற் குப்ரயோஜநமென்றி விதர பாரதந்த்ர்யங்கள் ஸ்வாதீநங்கள் தங்களாகையாலே பலமாக பயியாதிருக்க ஸ்வயமேவ கொடுக்கை பரத்ரமமாஹலும் மோக்ஷம் ஸ்வரூபமான தாலே

ஸா-கா|| பகவத்ப்ராப்த்யுபாயாநாம் நிவ்ருத்திரிஹ ஸர்வதா” இதி ஸர்வகாரண உபாயாந்தர நிவ்ருத்தேஃ பகவத்ஸாக்ஷாத்காரே ஸ்வவிஷய ஸாதநஸாதந ஸம்ஸ்கார ஸர்வகேபி மோக்ஷோபாயப்ரஸா நாயுக்தேஃ ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வதந்த்ர ஸ்வஸாதநஸாதந ஸர்வகார்யஞ்ச தஸ்ய ஸ்வோபாயாந்தர நிவ்ருத்திர ஸர்வகிஞ்சந்தி ஸ்வநிர்ப்பரஸ்ய ஜதி ஸ்வ ஸர்வஸாதந பூர்வோபாயாந்தராப்தா ஸ்வஸ்வ ஸ்வநிஷ்டா வ்ருத்யர்த்தம் ஸ்வதந்த்ரஸாதநம் ஸர்வ காரண்யஸ்ய ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ராப்யோபாயாந்தரப்ரயாஸா பாதகதயா ஸர்வ க்ஷமதி ஸ்வநிர்ப்பரஸ்ய ஜதி ஸாவஃ ப்ராப்தேஃ ஸ்வஸ்வஸ்வரூப ஸ்வ யோமாஸ்வ பராஸ்ராதாஃ | ஸர்வஸம்பந்தம் ஸம்பந்தபாதிதம் ப்ரபத்தி பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபாதிஃ| ஸவிஸ்வாஸ ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரஸ்வாபாவ ஸாதநஜாதீயஃ விஸ்வாஸாதிஸ்ஸாதநநிர் பேக்ஷோபாயவிஷய ஸர்வோபகார ஸித்தீத்யாதி--(உஷாவிஸ்வா ஸஇதி) விஸ்வாஸ ஸர்வஸாதநம் ஸ்வஸ்ய ஸர்வ ஸர்வோபகாரஜதி ஸாவஃ. ஸ்வ நம்ஸ்வஸ்வ ஸர்வஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஃ (அணியிடாதேதி) பாரதந்த்ர்யஃ ப்ரஸித்தாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரஸித்தா ஸாதந ஸ்வநிஷ்டாஃ தத்ராதிநிஷ்டநத்ந நிவ்ருத்திராதித்வம் விவக்ஷிதம் ஸர்வம் ஸர்வ ப்ரபத்தி ஸ்வ ஸர்வ ஸ்வரூபாநாம் ஸ்ரேஷ்ட ஸர்வ ஸாதநஸம்பந்தம் ஸ்வஸ்வா ஸ்வாதீநோபாயாந்தரஸாதநம் ஸா நாபேக்ஷதஜ்ஞத்வம் ஸ்வதி ஸர்வஸாவி விஸ்வாஸாதிகாரஸ்ய ஸ்வார்த்தநஸ்வதந்த்ர்ய

ஶ॥ மமாய் பின்பு நிஷேதத்துக்கு முறுப்பாயிருக்கும். ஸர்வாநு ஷ்டாநங்களும் பாதகமாய்ப் போமே ஸர்வேஶ்வரனான பகவானும் ப்ராப்த்யுமாம்போது ப்ராப்யனையிருக்கக்கொடுக்கவேண்டுகையா

ஸா-நீ॥ த்தை யிப்படிகொடுக்கை யவஶ்யாவஹமன்றேயென்னவருளிச்செ ய்கிறார். (ஸர்வாநுஷ்டாநாதி)இங்கு மோக்ஷமென்றதே பகவத ஞ மென்று நிரூபித்தது ஸாத்யாயம் ஸுஸ்பஷ்டதயா வ்யக்தம் ஸமர்த்தஃ வைஶ்யாதி ஸாம்ஸாரிகதோஷநிவ்ருத்திரிதியாவத். ததா ச மோக்ஷம் ஸர்வேஶ்வரமேயாகிலும் ஸ்வாதீநமாக ஸாதநமான மோக்ஷத்தி னுடைய நிவ்ருத்திரூபமாகையாலத்தை யவருடையதிருக்கக் கொடுத்தா லும் ஸாதித்தைக் கொடுத்தாப்போலே யவஶ்யாவஹமாமென் றபிப்ரா யம். அந்த பகவத்தை ப்ராப்யனையிருக்கத்தான் கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ப்ராப்யமாம்போது ஈஶ்வரஃ ஸ்வாதந்த்ர்யமி ல்லாததுமெயிலபேக்ஷிதமில்லாமையாலேயவருக்கக் கூடாதொழிந்தா லும் ஸ்வேச்சாநுஸாரதஃ ஸ்வாதந்த்ர்யமெயிலிதுவும் ப்ராப்யனுக் கபேக்ஷிதமாகையா லப்போதவருக்கக்கூடுமென்று கருத்து. (ஸ்வயருக் கக்கொடுக்கவேண்டுகையாலிதி) ஸ்வயமேயே நிஶ்சித்துக் கொடுக்க

ஸா-கா॥ ஞ உபயோகமாவு— (பின்பு நிஷேதத்துக்குறுப்பாயிரு க்குமிதி) நிஷேதஸர்வஸாதநஸ்வாத்யாஸ்யஃ. நிஷ் ப்ராணோ மோக்ஷாய ஸ்வோ வா ஸாதநம் ஸ்வராதி விதாராஸ்வா ஸம்ஹாவஃ ஸ்வாநாவதி ஸ்நேஹம் ஸஹ்ஸ்ராத்யாதி ஸமாதாநம் । ஸ்வத ப்ராப்யமோ தாநமைவாமேதி தஸ்யாஸ்ய ஸாதநதிஃ। ஸ்வதேஜோவிஷி விஶேஷஸாஷ்டாகாரணிதோவிஸது । ஸம்ஸாரதம்த்ரவாஷிஸாஷ்டாஷா வேஷாம் த்ரிதக்ஷதே ॥ மோக்ஷஸ்வாரணஸோ ஸர்வாத்ய நிவேத நம்” ஈத்யாதாநாமேந ஸாந்யாஸஸாத்யமெ ப்ராப்யா யஶ்வாவாஷ்கம் மோக்ஷஸ்வாரணஸ்யாவாகாரஈத்யாஹ (ஸர்வா வாநுஷ்டாநாதிநா) நபுஸம்மோக்ஷார்த்யதே மோக்ஷஸ்வ ரணஸ்ய தஸ்யமெ ப்ராப்யாஸ்வாவாஷ்கஸ்ய நாம்மஸ்ய மஹத்ப்ர ஸ்யநாவயவஸிதஸ்வாத். மோக்ஷாஸ்யஹாநாஸாஸாயாரணதயா விஹிதமஹத்தாமார்வாம்ம விரோதஸ்யாத் மேஸா தவிரோதியீ த்ருக்ஷிதி வேஷ. ப்ரோவாயிதா ஸவேத்யம் மோக்ஷஸ்வாரணம் ஸ்வதந்த்ர்யக ஸ்வேராக்ஷதாஸவேத்யம் ரவோநுஸம்யாந விஶிஷ்டாத்ரஶஸ்வாதேஹாஹ்யாரணதிரவஸ்வாஸ மோக்ஷஸ்வாரணஸ்ய ரக்ஷணஸ்யா வாயநாவஸ்யாநரவேஸ்யா வேதநே யாத்யாதள வேதநே ஸம்த்யாதளஸ ஸாயாரணஸ்ய ரக்ஷணாயநஸ்வாநு

உ௦|| லேயிங்கு மொக்ஷப்ரதவாரணமும் [illegible] நன்றாயிருப்பதொன்றையு

ஸா-தீ|| வேண்டுகையாலென்றபடி. [illegible] மொக்ஷப்ரதவாரண [illegible] கொடுக்கவேண்டுகையாலே [illegible] வேண்டுகையாலே [illegible] நன்றாயிருக்கிற [illegible] போலே [illegible] கொடுக்கவேணுமோ? [illegible] அருளிச்செய்கிறார். (நன்றாயி [illegible]) [illegible]

ஸா-கா || [illegible]

உ௦|| [illegible] கொடாதபோது [illegible] கொடுத்தானுகானிறே ஆகையாலே யிறே. [illegible]'' என்றும் [illegible]'' என்றுஞ்சொல்

ஸா-நீ|| [illegible] த்திலுமிந்த நீதி [illegible] யென்று காட்டுகிறார். (ஆகையாலேயிறேயித்யாதி) ஆகையாலென்றது இந்த நீதி [illegible] யாகையாலே யென்றபடி. (சொல்லுகிறதிதி) இன்ன [illegible] மென்று விசேஷியாதே [illegible] மாகச் சொல்லுகிறதென்றபடி. இந்த நீதி [illegible] யென்றுகிலிப்படி [illegible]'' யென்றும் [illegible]'' மென்றும் [illegible] மாகச் சொல்லக்கூடாமல் [illegible] மென்றுப்போலே [illegible] த்தையிட்டு விசேஷித்தேயிறே சொல்லவேணுமென்று கருத்து. [illegible] இந்த [illegible] மாகச் சொ

ஸா-கா|| [illegible] [illegible]'' [illegible]'' [illegible] [illegible]

ரு க,

ஜ-॥ லுகிறது. இப்படியிவ்வைந்தும் இவ்வித்யாநுஷ்டாநகாலத்திலுபயு க்தங்களாகையால்யிவையிவ்வாத்மநிக்ஷேபத்துக்கவிநாபாவிதஸ்வபாவங்கள்

ஸா-ஸ்ரீ॥ ல்லுகையாலிந்த நீதி ஸர்வோபாஸநவிஷயத்திலும்ப்ரமாண ஸித்தமென்றதாயிற்று. இவை யம்ஸங்களாலுமிவ்வஞ்சும் வேணுமெ ன்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ? ஸமர்த்யம் பக்ஷாந்தரஸ்த்ரீஷ்த்யாதிகளுக்க ளாயிவற்றிலுதவினமாத்ரமமையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இவ்வஞ்சுமித்யாதி) இப்படியென்றது உபபாதிதநீத்யா ஸ்வபாஸ்வர லக்ஷணமாகவென்றபடி. (இவ்வித்யாநுஷ்டாநேதி) இவை இவ்வித்யைக் கு ஸந்நிபத்யோபகாரங்களிறே ஜ்ஞாநாநந்தராநுஷ்டாநகாலத்திலி த்யர்த்த: அநுஷ்டாநகாலத்திலுபயுக்தமாவது ஸாக்ஷாத் ப்ரபத்யங்கமா வா அங்கிஸ்வரூபநிஷ்பாதகங்கள் அநுஷ்டாநங்களான ஆராதநோபகா ரங்களுக்கிதில்லையிறே. (அவிநாபாவேதி) இவற்றுக்குபயோகங்கள் ப்ரபத்திலக்ஷணங்களாகையா லிவற்றிலொன்றில்லாதபோது அங்கிநிஷ் பத்தி யடியாமையாலே விகல்பங்கூடாமையா லிவையஞ்சும் நியமேந வேணு மென்று கருத்து. அதெங்கனே யென்றில் தனக்கு ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஸா தநங்களாலே யபாயபரிஹாரம் ஸித்தியாதபோது ப்ரபாயாந்தரநிவ்ரு த்த்யாதிகளில்லாதபோதும் ஶங்காபசமகநிவ்ருத்தியில்லாதபோதும் தன் திறத்திலீஸ்வரனுக்கு ரக்ஷணேச்சையுதிக்குமென்றறியாதபோது மிவனுக் கு ஸர்வஸந்நிதாநாம் அநுஷ்டாநம் படியாதிறே. இவ்வாத்மநிக்ஷேப த்திற்கென்றது "நிக்ஷேபாபரபர்யாய:" என்கிற வசநவ்யக்திபதமா

ஸா-க॥ ம்ருத்யுதபஶ்ஶதப்ரப்ராணாயாமம்பரயந்தவஸிதகாக ஸ்வாத்ம ப தபஶ்ஶதப்ரப்ராணாயாமம் அயவிஶிஷ்ட ஸர்வஶதப்ரப்ராணாயாமம் ஜ்ஞாநகாலக்ஷேபாதர வேராக்யவைராக்யஸ்வரூபநகதிநக ஸ்வாத்ம தந்நகாஸாவா நாநஸ்யாநாத்ம கஸ்ய தபஸ்ஸங்கல்பநத்யாகஸ்ய க்ஷிப யோகாதிஸாயாரண்யாத் ஶ்ரேஷ்ட ஶ்ரேஷ்டகதிநகஸர்வாத்யஸாதநாத் ஸ்ய பூர்வவாக்யாநாம் ப்ரபத்திகாரகாணீத்யர்த்த அநுகூல்யஸங்கல்பா தீநாம் ஸர்வாத்யஸ ஸந்நிபத்யோபகாரகதேநாங்கதாக தலிநா ஸாவஸாந (இப்படி இவ்வஞ்சுமிதி) நயாநுகூல்யஸங்கல்பாதீநாம் கேநாபத்யதே ப்ரமாணதயா ஶ்ரீமாதயனே "தீர்த்தம் கோகாத ஸம்பரிஷ்ய த்யதேவ ஶரணம்கத" இத்யாதிஷிராக்த காகஸ்யோதாதி ஸர்வ்யாதே தேஷாமநுக்தே: யோகாசார்யஸ்ய ஸாவகாதஸ்வதஸ் ஸம்பாவிதகாஷாதேர்யதோக்தஸ்துதேர் யோகாசாயநாதீநாம் ததோ க்தே: ஸர்வ்யாஸாநஜ்ஞாநஸாவஸ்யாநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிவிஷயகபேதேவ நதே ஸர்வ்யாஸாம் ஸம்பந்த தவிஷயகஸ்வேவி தயா ஸதத்தநாஸ்த்தவ

௩௦ || இவ்வர்த்தம் பிராட்டியை ஶரணமாகப் பற்றவாருங்கோளென்று ஸா த்விகப்ரக்ருதியான த்ரிஜடை ராக்ஷஸிகளுக்குச் சொல்லுகிற வாக்யத்தி லுங்காணலாம். "ததலங்க்ரூரவாக்யைர்வ:" என்று ப்ராதிகூல்யவர்ஜ நஞ் சொல்லப்பட்டது. "ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம்" என்கையாலே ஆநு ஷங்கிகமாக வல்லது வாக்யவ்யக்தியில்லாமையாலே ஆநுகூல்யஸங் கல்பம் ஆக்ருஷ்டமாயிற்று. "ராகவாத்திபயங்கோரம் ராக்ஷஸாநாமுபஸ்தி தம்" என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே அதிகா

ஸா-தீ|| ந ஸ்வார்த்தநிக்ஷேபத்துக்கென்றபடி. அந்தவசநத்திலிவை அவிநா பூதங்களென்றுமிடம் நிக்ஷேபாபேக்ஷிதாங்க்ரஹ: என் கிற ரஹஸ்யஸாரத்தாலும் ஸித்தமிறே. ஸாதகத்ராவநார்த்தமாகவேயி றே இங்கு விவக்ஷிக்கென்று நிஷ்கர்ஷியாதே யாதோநிக்ஷேபத்துக்கெ ன்று நிஷ்கர்ஷித்தது. ஸ்ரீராமாயணத்தில் த்ரிஜடாதிஶரணாகதிப்ரக ரணங்களிலே யிப்படிக்காணுகையாலிந்த அவிநாபாவதக்கெவாக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமித்யாதி) இவ்வர்த்தமென்றதுக்ஷம் அ யான நிக்ஷேபத்திற்கிதரங்கள அவிநாபூதங்களென்கிறவர்த்தமென்றபடி. (ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமிதி) "க்ரூரவாக்யை:"யென்றது ப்ராதிகூல்ய ங்களெல்லாத்துக்குமுபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ப்ராதிகூல்யவர்ஜநஞ் சொல்லப்பட்டாலு மாநுகூல்யஸங்கல்பஞ் சொல்லப்பட்டதோ "ஸாந் த்வமேவாபிதீயதா"மென்கிறவிடத்தில்ஸங்கல்பவாசகஶப்தமில்லையே யெ ன்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாந்த்வமித்யாதி) (ஆநுகூல்யேதி) ஸாந்த்வாபி தாநாநுகூல்யாசரணங்களெல்லாத்திற்கு முபலக்ஷணமென்று கரு த்து. ஆக்ருஷ்டமாவது வாசகஶப்தாபாவேபி அர்த்தஸித்தமாயிற்றெ ன்றபடி. இப்படி யிவ்விரண்டுஞ் சொல்லப்பட்டாலும் கார்ப்பண்யஶப்தா திகளிங்கு சொல்லாமையால் கார்ப்பண்யஞ் சொல்லப்படவில்லையே கா ர்ப்பண்யப்ரயோஜகமான அதிகாரிவிஶேஷமுஞ் சொல்லப்படவில்லை யே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ராகவாதித்யாதி) ஆனாலும் சொல்லப் படவில்லையே "அபிஶோஷாவநிதாம்" என்று ரக்ஷணஸாபேக்ஷ்யஞ்

ஸா-கா|| அநவிரோதப்ரஸம்ஸாஜித்யாதிப்ரத்ய ஸ்ரீராமாயணவிஶே ஷம் ஶரண்யாவந ஸஹாநுஷாநம் ப்ரதர்ஶயதி. (இவ்வர்த்தமித்யாதி நா) ஆத்யாவதாயா: ஸ்வராயா கர்த்தவ்யநாஶரணாகதித்வேந க்ஷேமை உக்ஷவ அநேக்ஷேவாக்யாத்ரணஶக்ராவிதும் ராமக்ருத்ரக்ஷணஸாகாம் க்ஷதயா தஸ்மிந் ஸதீவா மநவ்யணிவா தாதித்யா ஶரணம் ஸ்வேத்ய த்ராணஸம்பூர்விதி ஸா: | "ஸஹ்யா வாமநைவேதஹீதி த்யேந யா வாமேத்யநந்த ஸீதாகத்ருகரக்ஷணாபேக்ஷா ராக்ஷஸீநாம் ப்ர

உ௵ ரமான வாகிம் வ நற்முமஅதிஞுடையவ ந-ஸநா நஉவத்தாலே வந்த
மவ-ஹா ந்ரஜிரவமா யமமான காவபுணற்முஞ் சொல்லித்தாயிற்று.
"ஸமஷெ உஷா வஸிக்ராதம் ராக்ஷஸெ்யா உஹமெதாஸயாஸ" என்கையா
லும் இத்தை விவரித்துக்கொண்டு "ஸமஷெஷா வஸிக்ராதம் ராவஸவா
ஊ்ராக்ஷஸீமண:" என்று திருவடி யநவஹிக்கையாலும் பெருமாளொரு
த்தனை நிரூஹிக்கப்பார்க்கிலு மவர் சீற்றத்தையாற்றி யிவள் ரக்ஷிக்கவல்
லவளாகையாலே ரக்ஷிஷ்ற்திதி விஸ்வாஸஞ் சொல்லப்பட்டது. "ஸஹியா
வாஉவெஷெஹீ ஜெகஜீ உஉரொவமெ | ஹத்ிஐதாஉவி யாவஸ்யம் ராக்ஷ
ஸ்ு: கிம் விவக்ஷயா" என்கையாலே மொஷ்ரக்ஷவரணஞ் சொல்லித்தாயி
ற்று. இவ்வைந்துக்கு மமியான வாத்நிக்ஷெபம் "வ்ரணிவாதவ்ரஸ

ஸா-நீ௱ சொல்லுகையால்விஸ்வாஸமஸ்ஞஸிஐமென்னத்தான்கூடுமோ? இவ
ளுக்கு ரக்ஷணஸாஉஸ்ஞற்ஹாத்ரஞ் சொன்னாலும்பெருமாளிடத்திடல் னின்
றும் ரக்ஷிக்கவல்லரென்றதாகவில்லையே? வரகம்வெத்ரயான விவளவரிட
த்தில்னின்றும் ரக்ஷிக்கத்தான் ஸஉவெஸ்ஞயோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.
(ஸஜிதர்ாஜி) (விவரித்துக்கொண்டிதர்ாஜி) திருவடி யிப்படி விவரித்தந
வஹிக்கையால் "உஹமெதாஸயா"ஜென்கிற வரொவாஷத்திலும் ராவஸவா
ஜென்றே தாஸவயஞ் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. (அவர்சித்தத்ஸத
யிதர்ாஜி) (சீத்தம்) சீருகை கொவமென்றபடி. இவள் வரதம்வெத்ரயா
கிலும் வஹ்மெயாகையாலே யவரிடத்தில்னின்றும் ரக்ஷிக்கவல்லளென்ற
படி. (மொஷ்ரக்ஷவரணம் சொல்லித்தாயிற்றிதி) நீ பெண்களுக்கு ரக்ஷ
கெயாகவேணுமென்று பிராட்டியைக்குறித்து வ்ராஸநமிங்கு ஸாக்ஷா
மாகவில்லாவிட்டாலும் "ஹியாவாஉ" யென்று யாவஜ்மென்றும் பிறருக்கு
ங்கூட வுவஷெமித்தபோதே யிவளுக்கிதுண்டென்று மிடம் ஸஜிதமென்
று கருத்து. வரொவஷெஸர்வெஷ "ஸாம்கவஉவாஹியீயதா"ஜி
தர்ாஜிஷ்வெர்வஉவெதி உஷ்வு:. ஆனாலுமிவ்வைந்து மாத்நிக்ஷ
பத்திற் கவிநாஸதங்களென்றது கூடுமோ? இவ்ரக்ஷரணத்திலே யாத்
நிக்ஷெபம் சொல்லவில்லையே? கிம்ஷ இங்கது சொல்லாமையாலிவைகளே
யமையுமென்று சொன்னதாகவில்லையோ? "வ்ரணிவாதவ்ரஸஹாஹி" எ
ன்றுவ்ரணிவாதம் காயிகவ்யாவாரமத்தனை யன்றோவென்னவருளிச்செ
ய்கிறார். (இவ்வைந்துக்குமிதர்ாஜி) இவ்வைந்துக்குக்கு மமியான யென்

ஸா-கா௱வ்ஷீதிதாகவெ்ர்க்ஷூவனவெதி தஉநும்வெஸ்ாஸவ்ராதிகஷர்ர
நஷ்ட ரநாஸாவ வ்ரஸம்மாஸ. யஆ "தீர்நு வொகாநு ஸம்வஸிக்ர்உர்த
உவஸரணம்மகீ | தர்க்ஷாவ "த்ராம்ஹ ஊராம்ஹ ராவஸம் ஸரணம்ம
த" ஊதர்ாதீநாம்கவிவாகர்கெஷவி"நதெவாமநர்தாகாவர்" ஊதர்ாஜிநா

ரூ॥ ஞாஹி ஜெயீஜநகாத்மஜா'' என்று ப்ரஸாதகாரண விசேஷத்தைச்சொல்லுகிற ப்ரணிபாதசப்தத்தாலே விவக்ஷிதமாயிற்று. ஆகையால் ''ந்யாஸஃபாபாநாமஸம்பந்தஃ'' என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தமிங்கே வர்ணநம். இப்படி யுபதேசிக்க ராக்ஷஸிகள் விலக்காதபட்டே பற்றுசாகம் பிராட்

ஸா-டீ ॥ ததுவாஹிப்ராயவிசேஷணம். இவ்வைந்துமம்ஹ ோகேஷஉம்மி யென்று பசவாதாஹாரதவநாதிஹிஸ்யாகையாலே யம்மியைச்சொல்லாதபோ தாம்ஹோஹத்ராக்ஷித்யாக ப்ரஸம்மிக்கையாலே யம்மியானவாத்மநிகேஷப மிங்கு சொன்னதாக வஸ்யங்கொள்ளவேண்டுகையால் ப்ரணிபாதசப்தத்தாலதுவே விவக்ஷிதமாகவேணுமென்றபிப்ராயம். ஆனாலுமந்த சப்த மத்தைச் சொல்லமாட்டுமோவென்கிற சங்காவாரணார்த்தம் ப்ரஸாதகாரணைத்யுக்திஃ. ஈவம்ப்ரஸ்த்ர சொல்லமாட்டாவிடிலும் ப்ரஸாதகாரணஸ்வாவஸாயாரணாபத்தியோமத்தாலேமனணபத்ர சொல்லமாட்டுமென்று கருத்து. இப்ப்ரகரணம் மஹாமந்த்ராதிகாரணம் ரக்ஷிக்கிற வைகல்யத்தைத்தின்படி யாகலாகாதோ? அத்தவா ஸம்பந்தமில்லாத விப்ரகரணத்தில் நிபந்தமித்தாகிலு மிவம்மாம்மிவர்த்திலில் தாத்பர்யங் கொள்ளவேணுமோவென்கிற சங்கைக்கு பரிஹாரம் ஸம்சிப்பிபாநின்றுகொண் டுபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலித்யாதியால்) ஆகையாலென்றது ஈவம்ப்ரஸ்த்ரமனணபத்ரவா யயா ஸம்ப மிவம்மாம்மிவர்த்த மிங்கு சொல்ல சக்யமாகையாலென்றபடி. (சாஸ்த்ரார்த்தமிதி) வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய. என்கையாலே யிப்ரகரணத்திற்கும் சாஸ்த்ரார்த்தவுப தாத்பர்யம்வஸ்யங் கொள்ளவேண்டுகையா லிங்கு வைகல்யத்தைத்தின்படி யாகக்கூடாதென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரணிபாதாதிகளும் சாஸ்த்ரார்த்தங்களாயிருக்க இப்ரகரணம் சரணாகதிபரமே யென்கைக்கு விசேஷநியாமகமுண்டோ? ''ஸ்வயம் சரணம்ஹிவஃ'' என்று பிராட்டியினுடைய ஸாவஜ்ஞாகாரவாக்யந்தானேனென்றில் ப்ரபத்தியை ராக்ஷஸிகள நுஷ்டியாதிருக்க ஸ்வயம் சரணம்ஹிவஃ'' என்றக்கூடாமையா லவுக்தி யநர்வயம்பன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி) (விலக்காதவித்யாதி) அவர்கள் ப்ரபத்த்யநுஷ்டிக்கவில்லையாகிலும் விலக்காமையாகிற விவ்வளவு ப்ராதிகூல்யாபாவமாத்ரத்தைவ்யாஜமாகக்கொண்டிப்படி சொல்லக்கூடுமென்று

ஸா-கா॥ ப்ரஹ்மதத்தவாரதயாக்விஷ்ணோநகீதநாமாவாவமோக. கநவா தாவபகவத்வாயவிஷிணாஸ்யம் சரணமித்யுக்திதம்மோக. உத்தராரக்ஷிதஃ க்ஷோவித்யுஃ நவோபாராக்ஷஸீஹிஸ்ரநர்வஸ்யாக்ர தகவாத்மதம்ஸோநேந்யரப்யகரணாக்விஷிணஸ்மாமதாநாம் வத

௩௦॥ டி தன் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே "பவேயம் ஶரணம் ஹி வ:" என்றருளிச்செய்தார். இப்பாசுரம் ஸஹ்ருதயமாய்ஸமுத்யுக்தமானபடியை "ராதெ௦ஷுயிமி ராக்ஷஸீஸ்ஸ்யி தவெ௦யௌஜ்யா வராயாஸ்ய ராக்ஷஸ்யாவ வநாஜ்ஞாபயந்தீ ராமஸ்ய பொஷிதா" என்றஸ்யாக்ஷர் வெளியிட்டார்கள். இவ்விடத்தில் த்ரிஜடையுடைய வாக்யஶ்ரவணத்திலே யவளுக்குப் பிறவித்துவக்காலே நம்மவர்களென்று கண்ணோட்டம்

ஸா-நீ॥ கருத்து. ஶத்ருக்கள்விஷயத்திலே லோகத்திலிப்படி கண்ட தில்லையென்று ஶங்கியாமைக்காக தன் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே யித்யுக்தி லோகத்தில் கண்டதில்லையாகிலுமஜ்ஞாதநிக்ரஹையானவிவள் ஸ்வபாவத்தாலிதுகூடுமென்று கருத்து. இப்பாசுரம் விலக்காதபட்டும் வ்யாஜமாகக் கொண்டு வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே தானே சொன்னதென்று நிஶ்சயிக்கப் போமோ? இங்குவஸ்துதமாய்க்கொண்ட ஸ்வரூபமாகவும் ஸம்பாவிதம ன்றோ வென்னவிது ஸமுபபந்நமாகையாலுமப்படியே ஸூர் வெளியிடு கையாலு மித ஸ்வரூபமன்றென்கிறார் (இப்பாசுரமித்யாதியால்) அப்படி விலக்காத மாத்ரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கை யதிப்ரஸங்காவஹமன் றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவிடத்திலித்யாதி) (பிறவித்துவக்கு) ஜந்மஸம்பந்தம் (கண்ணோட்டம்) க்ருபாநுவிஶேஷம். இந்த ராக்ஷஸிக ளுக் கிப்படி வுபாயத்துவக்குண்டாகையா லதிப்ரஸங்கமில்லையென்று க ருத்து. இப்படி யிவர்களுக்குவாயத்துவக்குண்டாகில் விலக்காத பட்டே பற்றுசென்று விலக்காமையை ரக்ஷணவ்யாஜமாக முன்பு சொன்னது விரோதியாதோ வென்றில் விலக்காதமட்டேபற்றுசென்று முன்பு சொ ன்னது ராக்ஷஸிகளுக்கு ரக்ஷணத்தில் ஸாக்ஷாத்வ்யாஜமானவுபாயாம்ஶம் த்ரிஜடை பக்கலிருந்தாலும் தத்ஸம்பந்தமாகவவர்கள் பக்கலுள்ள வ்யா ஜாம்ஶமிதுவென்று காட்டுகைக்காக. ஆகையால் விரோதமில்லை. இங் காசார்யன் ஶிஷ்யனுக்காக வ்யவஸ்திபண்ணும்போது ஶிஷ்யன் விலக்கா மை யமையுமென்றும் விலக்குமாகிலாசார்யனிவனுக்காகப் பண்ணின வ்யவஸ்திகார்யகரமாகமாட்டாதென்று மிவ்வர்த்தம் ஜ்ஞாபிக்கைக்காக விலக்காதமாட்டாகிற வ்யாஜாம்ஶத்தை முற்படவொரு வாக்யத்தாலே ய ருளிச்செய்து ஸாக்ஷாத்வ்யாஜத்தை பின்பு வாக்யாந்தரத்தாலே யருளிச்செ ய்தது. ஶரவணத்திலே யென்கிறதற்கு ஶ்ரவணத்தோடென்கிற த்தோடேயந்வயம். பிறக்கும் ராக்ஷஸிகளொன்றது பிறக்கும்படியாயிருக்கிற

ஸா-கா॥ ஶரணம் ஸாய நாதநாஷ்டாநாமாவாஸ ஜெஹத்தேஜோ ரக்ஷ ணஸ்யவெஷஜ்ய ஜெநஸந்ரூண்யாவஹகஷாஸ்ஸ் தத்ஷணேந வைவஶ. இத்யத்ராஹ (இவ்விடத்திலிதி) வணவ ஸ்வீய வ்யவஸ்திவ்யகரணைகம்ஶாய

ஜ்॥ பிறக்கும் ராக்ஷஸிகளு மநுகூலைகள். அப்படியே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானோடேகூட வந்த நாலு ராக்ஷஸரு மவருடைய வ்யாபாரத்திலே யநுஸ்ருதர். அங்குற்ற அபயப்ரதாந ப்ரகரணத்திலு மிவ்வம்ஶாம்ஶவிஷயமுடைக்கலாம். எங்ஙனேயென்னில் ப்ராதிகூல்யத்திலே ப்ரவ்ருத்தனான ராவணனுக்குங்கூட "ப்ரதீயதாம் தாஶரதாய மைதிலீ, ஸீதாம் ச ராமாய நிவேத்ய தேவீம் வஸேம ராஜந்நிஹ வீதஶோகா:" என்று ஹிதஞ் சொல்லுகையாலே யாநுகூல்யஸங்கல்பந் தோற்றிற்று. இந்த ஹிதவசநம்

ஸா-தீ॥ ராக்ஷஸிகளென்றபடி, ரக்ஷணார்த்தவைபவஶாலித்ரிஜடைதக்கொண்டிவர்களும் ப்ரவ்ருத்தியிலநுகூலைகளென்று கல்பிக்கப்போமோ? அர்தர க்ஷணம் விபீஷணஸஹாகதராக்ஷஸருக்குப்போலே பேரேனுமொரு ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே யாகலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேயித்யாதி) உபாயேதி ஸம்பந்தமாத்ரேதி ப்ரஸக்தமானதாகையாலங்கு முபாயாநுகூலஸங்கல்பம் கல்பநீயமென்று கருத்து. ஆனாலுமந்த ப்ரகரணத்திலே இவ்வம்ஶாம்ஶிவிஷயம் காணாதிருக்கவிவை யபிநாபூதங்களாகவங்களென்று விகல்பிப்பதெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அங்குற்றயித்யாதி) அங்காநுகூல்யஸங்கல்பாதிகள் விவக்ஷிதங்களென்கைக்கு த்ரிஜடாவாக்யத்திலே ஸாங்கவேதாத்யயநாதிகளைப்போலே யந்த ப்ரகரணத்திலே ஶப்தமில்லாதிருக்க வவற்றை யடைப்பதெங்ஙனே யென்று ஶங்கித்து ஸ்தரமருளிச்செய்கிறார். (எங்ஙனேயென்று துடங்கி நிஷ்ப்ரயோஜநமென்றளவாலே) ப்ராதிகூல்யத்திலே ப்ரவ்ருத்தனான ராவணனுக்குங் கூடவென்கிற வித்தாலே 'கிமர்தா நேஷ்டமென்று' த்வேஷத்திங்தோற்றுகையாலே "ஸுநாகூல்யமிதி ப்ராக்ஞா ஸவஜ்ஜோத்தா நாகூல்யதா" என்கிற வாநுகூல்யத்தில் ஸங்கல்பமிவருக்குண்டென்று தோற்றுகிறதென்று கருத்து. ததா ச இந்த ஹிதோக்திரூபமான வசநமே யிங்கு ஶப்தமாய்த்தென்றதாயிற்று. இந்த விபீஷணவசநம் ஹிதாபிஸந்திகமானலன்றோ இப்படிச் சொல்லலாவதிது யாஜ்ஞவல்க்யத்வாக்ஷயஸம்ப்ரதாயாதிகளாலே சொன்னதத்தனையன்றோ. அங்ஙனன்றிக்கே ஹிதவசநமேயாகிலிது ராவணனுக்கு த்வேஷஹேதுவாவானே னென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இந்த ஹிதேத்யாதி) (ஹிதவசநமிதி) பரமயோகிகளான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் பக்கல் தோஷங்களுக்கவகாஶமில்லாமையாலேயிது ஸ்வதோஹிதரூபமே யாகிலும் துஷ்ப்ரக்ருதியான ரா

ஸா-ஸ்வா॥ யம் ப்ரக்ருத்ய தத்ரைவ ப்ரவணஸம்பந்தியையுக்த ரக்ஷண ப்ராபகே ப்ரகரணாந்தரவ்யம்ஶாகயம் ப்ரதர்ஶயதி (அங்குற்றயித்யாதிநா) தத்ரைவ த்ரஶயதி (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) கதமித்யத:

௨௯ || விதேயமைதனுக்குப் பால்கைக்குமாப்போபலே யவனுக்கு லெமஹேதுவாயிற்று. "க்ஷமஸ்ய விஹ மதாஸநம்" என்று யிகாரம் பண்ணினபின்பு இனியிவனுக் குபதேஶிக்கவுமாகாது இவனோடே ஸம்பந்தியித்த விஷமதிகளுமாகாது, இவனிருந்த விடத்தி லிருக்கவுமாகாதென்றறுதியிட்டு "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச, ராகவம் ஶரணம் கத:" என்கிற ஸ்லோகார்த்தின் படியேயங்கு துவக்கற்று போருகையாலே ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநாபிஸந்தி தோற்றிற்று. "ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:" என்றுதுடங்கி ஸூசித்தான ராவணனோட்டை விரோயத்தாலேதாம் போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலும், பின்பும் "ஸோऽஹம் ராவணஸ்ய ப்ராதா நிர்வாஸிதோ ஹ்யவமாநித:" | ஸர்வஸம் ஸம்ஸூசிதாநாம்

ஸாதி|| வணனுக்குத் தன்பக்ஷதோஷத்தாலே யஹிதமாய்த்றென்று கருத்து. ஸ்வதோஷங்களைப் பரதோஷேண ப்ராதிகூல்யங்கண்டதுண்டோவென்கிற ஶங்காபரணார் த்தஸூசிதோக்தி: ஜ்யேஷ்டாநுவர்த்தனம் யதுமாகையாலேஹமவுதிதமாயிருக்க தத்யாமுமப்படியே ஸர்வார்த்த ஸந்த்யாமமு மாநாநுகூல்யவிரஸமுமாய் ப்ராதிகூல்யாவரணமுமாகாதோ? ராவணன் ஹமதெவஷியாகையாலும் ஸ்வ டர்த்தா ராதிகளவனை யநுபவித்திருக்கையாலு முக்தஶங்காவகாஶமில்லையென் றிலப்போது பிராட்டியை யபஹரித்த ஸ்த்ரீவக்ஷணமே யவனையும் தத்ஸம்பந்திகளையும் விடவேண்டாவோ? ஆகையாலிதெல்லா மஹிஸம்யத்ர ஹா ஸமமென்றலாயிருக்க விங்கு ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாபிஸந்தி தோற்றுகிறதென்னக்கூடுமோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக "க்ஷமஸ்ய விஹ" தத்ர துர்வாசநம் (இனியித்யாதி) இவனுக்கென்றது வாராஹிதஞ்சொன்ன தன் விஷயத்திலே மார்ஷவிஷயத்தில் போலே யதப்யவஹாரஹிபண்ண ப்ராப்தமாயிருக்கவயிகாரவியுஹமாக வத்யாவமாநம் பண்ணின விவனுக்கென்றபடி. அன்றே த்யஜித்துப் போகாம லித்தனைநாளிருந்தது ஹிதோபதேஶாவஸர ப்ரதீக்ஷையாலே யிருந்ததாகையாலுமிப்படி யிகாரம் பண்ணின பின்பவனத்யாநமஹநுகையாலே யினி யுபதேஶாவஸமிருக்கவேண்டுவதில்லாமையாலு மிப்போது த்யஜிக்கையே யுசிதமென்று கருத்து. (துடங்கியிதி) "ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:" என்றளவாக உதிஶேஷ: ராவணஶப்தத்தில் ராவயதீதி என்கிற யோமார்த்தத்தைக்கணிசித்து ஸூசிதோக்தி: இத்தால் தானும் பிறருந்தனக்கு ரக்ஷகராகமாட்டாரென் றுபவாதிதமாயிற்று. (பின்பித்யாதி) தானநுஷ்டித்த ஶரணாகதிக்கு ஹேதுவாகப்பெருமாளையவதாரணம் பண்ணினபின்பு மிந்த காவந்யத்தை யநுபவிக்கையாலு மென்றபடி. "ஸோऽஹம் ரா-

தம்॥ ஶரண்யம் ஶரணஞ்ச கதஃ" என்கையாலும் கார்பண்யஞ்சொல்லப்பட்டது. அஞ்சாதே வந்துகிட்டி "ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே" என்று சொல்லும்படி பண்ணின மஹாவிஶ்வாஸம் "விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞஃ" என்று காரணகுணத்தாலே சொல்லப்பட்டது. ப்ராஜ்ஞதையை விஶேஷிக்கிற மஹச்சப்தத்தாலே விஶ்வாஸாதிஶயந்தானே விவ

ஸா—தீ॥ ஶரணஸ்யாஹ" இதி ஶ்ரோத்ரோத்தரஸங்காதாஹரணம் மஹா-
நிரபேக்ஷகார்பண்யோபஹ்ருதி ஜ்ஞாபநார்த்தம். ஶரண்யப்ரார்த்தந ஸாரத்தி-
லேயிப்படியே வெளியிடப்படுகுட்டுதிறே, ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிவரித்ரா-
ராக்ஷஸேந்த்ர மஹோதாயாஃ" என்றாற்போலே யிங்கு மஹாவிஶ்வாஸப-
ரமான வாக்யமில்லையே தான் ஶத்ருபக்ஷீயனாயிருந்து வைத்து யிங்கே
வந்து கிட்டினானென்கிறவிமாத்திரத்தைக் கொண்டு இவனுக்கு மஹாவிஶ்வா
ஸமுண்டென்று கல்பிக்கத்தான் கூடுமோ? ஸந்தேஹாஸ்பதமிய ப்ர
வ்ருத்தி லோகத்தில் கண்டதில்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அஞ்சா
தேயித்யாதி) "ஸுஜநா ஸந்தேஹமுத்ர யத்ராஸவ்யகண்ணஃ" என்கிறபடி
யேயஞ்சவேண்டும் ப்ரதேஶத்திலே ஸம்ஶயமாகத் தன்னிலமாகினைத்து
வந்து கிட்டுகையாலிதுஸந்தேஹாஸ்பத ப்ரவ்ருத்தியன்றென்றுகருத்து. (சொல்
லும்படிபண்ணினேதி) மஹாபராதிகளுக்குங்கூட பெருமாள் ஶரண்ய
ராவாரென்கிற மஹாவிஶ்வாஸமில்லாத பொதிப்படி சொல்லக்கூடாமையா
லுமிது ஸந்தேஹாஸ்பத ப்ரவ்ருத்தியன்றென்றுகருத்து. (காரணகுணவேதி) இங்
கு மஹாப்ராஜ்ஞத்வமாவது ஶரண்யஶீலக்ஷண்ப்ரஸாதவரித்ராத்ருத்வமென்
று கருத்து. இதுவேயிறே மஹாவிஶ்வாஸகாரணம் ததாச மஹாப்ராஜ்ஞ
ஶப்தமிங்கு லக்ஷணயா மஹாவிஶ்வாஸபரமென்றதாயிற்று. லக்ஷணை
யன்றிககே வ்யுத்பத்தியாலுமிங்கு மஹாவிஶ்வாஸம் சொல்லக்கூடுமென்
கிறார். (ப்ராஜ்ஞதையை யித்யாதி) மஹாநுஶ்வாஸ ப்ராஜ்ஞஶ்ச என்று
விக்ரஹமாகையாலே ப்ராஜ்ஞனை விஶேஷிக்கிறதென்று சொல்லவேண்டி
யிருக்க ப்ராஜ்ஞதையை விஶேஷிக்கிறதென் றிங்கே சொன்னது யிது

ஸா—கா॥ (காரணகுணத்தாலேயிதி) ஸர்வஜ்ஞாநஸ்ய விஶ்வாஸஹேது-
க்வாத் மஹத்யாஃ ப்ரஜ்ஞாயாஃ மஹாவிஶ்வாஸஹேதுகத்வம் ஸித்த்யதி. ப்ரஜ்ஞா
யாஃ மஹத்வஞ்சித்ர ஸாவதயா ப்ராஜ்ஞஸ்ய ப்ரவ்ருத்திமஹத்த்வேந த
காரணத்வாத் ஸர்வஸ்ய ஸர்வஜ்ஞப்ரவ்ருத்திஹேதுகாதிமஹத்த்வமிதி
யகுமிதி பாவஃ। மாத்ரநயேத்யாதௌ விஶேஷகதாலக்ஷண ஸம்பாதந்ய
ஶப்தப்ரயோகஶப்தநாக விஶ்வாஸஸ்ய ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷகத்வாத்
மஹாநு ப்ராஜ்ஞஶ்சேத்யுக்தே விஶ்வாஸஸ்யாவஸ்தி வாக்யதூஷ்யஃ
(ப்ராஜ்ஞதையைவிஶேஷிக்கிறேதி) ப்ரஜ்ஞாவத்தாயா விஶேஷணத்

[illegible]|| க்ஷிதமாகவுமாம். "ஸாங்கம் ஶரணம் மத:" என்கையாலே உபாயவர

ஸா-டீ || விஶேஷ்யத்திற்கு விஶேஷணமென்று கருத்தாலே சொன்னபடி. (விஶ்வாஸாதிஶயந்தானேயித்யாதி) மஹாவ்யாஜதைக்கு காரணமாகக்கடவ விஶ்வாஸாதிஶய மிங்கு லாக்ஷணிகமாகையன்றிக்கே தானே மஹாவ்யாஜத்துக்கு ஸஹிவ்யாயமாகவுமாமென்றபடி. ததா சாத்ர வ்யாஜதாடா மஹாஸ்வநா மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகத்வாரூப்யம் பவதி இப்படி மஹாவிஶ்வாஸஞ் சொல்லப்பட்டாலுமிங்கு கோப்த்ருத்வவரணஞ் சொல்லவில்லையே "ஸாங்கம் ஶரணம் மத:" என்றது கோப்த்ருத்வவரணஞ் சொல்லுகிறதன்றே மத்ர[illegible]ங்கள் வாக்யங்களாகையாலே மதிஶப்தேந வ்யாபாரரூபவ்யாபாரவிஶேஷம் விவக்ஷிதமானாலும் "ஸாம்ப்ரதம் ஸ்வ உபாயார்த்தேஷ்வவக:" என்று விஶேஷிக்கையாலு முபாயவரமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶரணவதித்யாதி) ஸ்வஸ்மை கோப்தாவாயிருக்கிறவன் விஷயமாக வுபாயவரணஞ் சொல்லுகையாலே கோப்த்ருத்வவரணம் ஸித்தந்தானென்று கருத்து. அவன் ஸ்வஸ்மை கோப்தாவாயிருந்தாலுமிங்கு கோப்த்ருத்வாபேக்ஷையில்லாதிருக்க கோப்த்ருத்வவரணம் ஸித்தமாயிருக்கிறதெங்கனே என்கிற ஶங்காவாரணார்த்த முபாயவரணாத் நீதகதிதி ஸாத்யஸாதவிஶேஷணம் [உபாயத்வநீதத்வம் ஸாத்யத்வம் கர்த்ருநிஷ்டகாதி யாவத் ஸாமாந்யரூபமான காரகம் கர்த்தாவின் பக்கல் விஶேஷரூபமான கர்த்ருத்வாதிஸித்தமாகிறப்போலே கோப்தாவின் பக்கலுபாயம் கோப்த்ருத்வாதிஸித்தமாகையாலே இங்கு ஸாமாந்யரூபமான வுபாயவரணத்திலே விஶேஷரூபமான கோப்த்ருத்வவரணஞ்ஞீதமென்று கருத்து. உபாயமென்றால் ஒரு விறகென்ற மாத்ரமாகையாலே இவ்வுபாயம் சேதநாசேதநஸாதாரணமென்றும் கோப்த்ருத்வம் சேதநைகாந்தமென்றும் மேலே யிவர் தாமே யருளிச்செய்யப்போகிறாராகையாலே வுபாயம் ஸாமாந்யரூபம் கோப்த்ருத்வம் விஶேஷரூபமென்றுமிடம் ஸித்தமிறே - நிக்ஷேபாபேக்ஷையிலே த்ராண ஶப்தார்த்த கோப்த்ருத்வமாநாயநவ கோப்த்ருத்வஹிதோபாயத்வம் ஸம்பவதி ஶக்திரூபமென்கையாலே இவ்வுபாயம் கோப்த்ருத்வாதிஸித்தமென்றுமிடம் ஸித்தமிறே] நீதமென்றது ஸம்ப்ருக்தமாகப்பட்டதான என்றபடி. ஶரணஶப்தத்துக்கிங்கு சொல்லுகிற வுபாயம் கோப்த்ருத்வாதிஸித்தமாகையாலே உபாயவரணத்திலே கோப்த்ருத்வவரணஸம்ப்ருக்தமாகையால ஸஹித வ்யாய[illegible]

ஸா-கா|| ஸந்த்யேந விஶ்வாஸாதிஶயவிவக்ஷா ப்ரஜ்ஞாஶப்தஸ்ய விஶ்வாஸாதிஶயார்த்த்யாத் கோப்த்ருத்வவரணஸ்யோபாயவரணாந்தர்ப்பூதத்வம் [illegible]

உம்|| ணாதை நிருத்தமான ஶாஸ்த்ரஶரணஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. உபாய
வரணஶப்தத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறவளவன்றிக்கே நிவேதயதோம்கதிவும்

ஸா-நீ || தானென்று கருத்து. உக்தம் ஹி ஶாஸ்த்ரேஷூபாயஸ்யோபந
திஷிரஸம்ஸ்ரீஉஷிகேஷுபரக்ஷாயாம் பரஸ்வரவிஷயமலவாயம் ஶரணாக
திஶப்தோ வ்யாக்ரியதே | தத்ர ஶாஸ்த்ரஸ்வாநாஸுவலவஶாஸ்த்ர
ஸவஹ்ஷேராபாயஸ்ய மஹவதி ஈநிரூபகேஸாதிதி இவாபாய
ஸ்வம் ஶாஸ்த்ராதநதிஷிதமாம்படி வ்யாகாரத்வத இவ்வயிகாரானத்
திலே வெளியிடக்கடவோம். இப்படி ஶாஸ்த்ரஶரணஞ்சொன்னாலு மிங்
காத்மநிக்ஷேபம் சொல்லவில்லையே ? ஶாஸ்த்ராவாயிருக்கிறவனை யுபாய
ஸ்வரூபேஸ்வாநந்ரகாரேண விவக்ஷிக்கை நிஷ்ப்ரயோஜனமாகையாலே
விஷயாந்ரக்கு உபாயாநுஷ்டாநநிவேஶஸ்வாகாரஷ்ராதந
ஊவந தஸ்யநிவேஶநஸ்வஹரந்ராஸவ்யஞ்ஜநத்திலே தாஸ்வ
யமாகையா லிங்காத்மநிக்ஷேபம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றிப்படி வ்யஞ்ஜித
மாகிறவளவேயன்மையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உபாயவரணே
தி) ஶுத்ராம்ஶஸ்ய தஸ்யாத்மநிக்ஷேபஸ்ய உபாயவரணஶப்த வ்யஞ்ஜித
ஸ்வாத்ர உபாயவரணஸாம்யதி ஜாவ்யதே | ஶாஸ்த்ரஶரண
ஸ்யாவாயவரணாநுஷ்டாநஸ்வாத்ர தயோஸாதீவஹேஷதி வ
ஜாவ்யதே. தஸ்ய ஶாஸ்த்ரஶரணமே ஸாஜந்யாத்நாஷிதம் ஸ
ஈபாயவரணஸ்ய வ்யாப்ரணீயதஜதி யதுவஷிதம் ஸாஜந்யாத்
நா ஷிதிபாநஸ்ய ப்ரயோஜநம்ச ஶாஸ்த்ரேவச உபாயாநுஷ்டா
நநிவேஶநாத்ம ஹரந்ராஸவ்யஞ்ஜநஜிதி அபாயிகாரநிக்ஷேபரக்ஷா
திஷ்டம் ஸ்வம் தயாச ஶாஸ்த்ரஶரண ஹரந்ராஸாதிரேகேண உ
பாயவரணஸாஉ கிம்ஷிதநஷேயஸாஸ்தரம் மவதி, ஶாஸ்த்ரஶ
ரணோபாய வரணயோர நதிஹேஷஸ ஶாஸ்த்ரேஸ்வாபாயஸ்யோ
ர நதிஹேஷ்டிதவாஷிதம் ஸவம்ச ஶாஸ்த்ரஸ்வே ஸிஜஸாஸ்
ஸாயாரணேந உபாயஶப்தேந கிம்ஷி ஷிஶேஷயாத்தயா வ்யக்திவா
த்யஜதி ஸிஜ்யதி தயாஷியாநஸ்ய ப்ரயோஜநம்ச ஶாஸ்த்ரஶர
ணே வ்யக்திவாத்யாஷேந ஶாஸ்த்ரேஶேவாபாயாநுஷ்டாநநிவேஶந
ரூபஹரந்ராஸஸ்யாவ்யஷிவ்யஞ்ஜகம். யதோபவாஷிதம் விரோயிப
ரிஹாரே ஶாஸ்த்ரஶரணத்தை ஸம்ஶமாகப் பலவிடத்திலும் வியா
கிற்க ‘‘உபாயேஷ்ரஹாரகதிஶ்ரோ’’ ரிதத்ராஷிகளிலே ஶரணஶப்த முபா
யாபாயேயஸுக்ஷவாவக’’ மென்று ஷிஷக்ஷிக்கை சேருமோவென்றில்
ஶாஸ்த்ராவானவன் தன்னையே யத்நாகிம்சநனை வயிகாரி தன்னுடை

ஸா-கா|| கஸ்வப்ராஸ்நாத்கஸ்யதஸ்ய நிரபேக்ஷரக்ஷகஸ்வப்ராஸ்நாரூ

தம்॥ விஶேஷணோபேதம்'' என்கையாலே பரிகரப்ராதாந்யமான ஶாஸ்த்ர நிர்தேஶஞ் சொல்லிற்று. இப்ப்ரகரணத்திலே நிவேதநஶப்தம் விஜ்ஞாப நார்த்தபரமானால் நிஷ்ப்ரயோஜநம். இப்படி மற்றுமுள்ள ப்ரபத்திப்ர

ஸா-தீ॥ அநிஷ்டப்ரஸங்கத்துக்கு றுப்பாக ஶாஸ்த்ரத்தாலே உபாயாநுஷ்டா நத்திலே நிவேஶிப்பிக்கிற பாசி தோற்றுகைக்காக "உபாயாந்தரஶூந்ய ஸ்வாமிந:" என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறது. இதி ஶ்ரீமதபாயிகாரேண ஸ பரிகரயிகாரிகளுக்கு மவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களாலே யாராயிதனை ஸமே ஶ்வரன் ஸமுபாயமாகயிருக்க இங்கு விஶேஷித்து உபாயமென்னவே ண்டித்து உபாயாநுஷ்டாநத்திலே ஸஹஜகாருண்யனை வீஶ்வரனை நிருத்துகிற ப்ரபத்திப்ரகாரம் தோற்றுகைக்காக வாமத்தனே. இதி ஸூத்ர நிக்ஷேபதிதி "ந்யவேதயதமாத்மாநம்" மென்கிறவிடத்தில் நிவேதய த வென்கிற ஶப்தமாத்ரநிக்ஷேபமென்று கருத்து. இங்கு நிவேதந மாத்ரநிக்ஷேபமேயாகில் நிவேதயாமி யென்றவேண்டியிருக்க நிவேதய த என்றது கூடுமோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் பரிகரப்ராதாந்யமா னேத்யுக்தி: இங்காத்மநிக்ஷேபம் ஸ்வகர்த்ருகமேயாகிலுமிந்த பரக கர்த்ருகமாக நிர்தேஶித்ததற்கு யவர்களை பரிகரராக ப்ரதர்ஶிக்கை யிலே தாத்பர்யம். ஆத்மநிக்ஷேபம் பண்ணுமிடமெங்கு மாசார்யாதிக ளான வநுஸந்தரை ப்ரதர்ஶிக்கை யாவஶ்யகமிறே யென்று கருத்து. இங்கு நிவேதநஶப்தம் ப்ரஸித்த ப்ரார்த்தநாவிஜ்ஞாபநமாகலாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்ப்ரகரணத்திலே யித்யாதி) இது ஶர ணாகதிப்ரகரணமாகையாலே யம்ஶாம்ஶிகளொழிய விஜ்ஞாபநார்த்தமிங் கநபேக்ஷிதமென்று கருத்து. இப்படி யிரண்டு ப்ரகரணங்களில்க் க ண்ட வர்த்தத்தையேயிட்டு இவை யபிநாபூதபர்யாயங்களென்று நிரூ பிக்கப்போமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி மற்றுள்ளவித்யாதி) ஸாங்கப்ரபதநாதி ப்ரகரணங்களிலு மென்றபடி. மற்றுள்ள ஶரணாகதி ப்ரகரணங்களும் கௌஶிகப்ரப்ருதிநிக்ஷேபங்களு மநேகங்

ஸா-ஸ்வா॥ ப்ரபத்திப்ரயுக்தநிக்ஷேபவாதிதிபாவ:. (நிஷ்ப்ரயோ ஜநமிதி) ப்ரகரணஸ்ய ஶரணாகதிபரத்வாச்ச விஶேஷணாம் தரதி ஜ்ஞாபநார்த்தஸ்ய நிஷ்ப்ரயோஜநத்வாத் ஸமிந்நிவேதயேதித்யா தீஷு ஸமர்ப்பணபரத்வஸ்ய ஶரணாகதிஶப்தாநாம் ஸமர்ப்பணரூபேணோக்தத்வாத் ஸமர்ப்பணபரத்வமிதி பாவ:। ஸம்யக் ப்ரகரணதோ ஶ்ரீராமாய ணவர்ணநாநுஷ்டாநப்ரஸங்கேந ஸம்ப்ரதாயஶ்ச நிக்ஷேபஶப்த ஸாம்யம் உபபாதயதி (இப்படிமற்றுள் ளேத்யாதிநா) ஸமர்ப்பணஶப்தாநாம் ப்ரதிஷ்டாபாயஸ்ய ஸாம்யம்

உ௦ ॥ ரணங்களிலும் ஶக்திக்ஷய நிக்ஷேபங்களிலும் ஸம்க்ஷேபவிஸ்தர ப்ரக்ரியையாலே யிவ்வர்த்தங்கள் காணலாம், தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்க வல்லனொருவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கும்போது தானவன் திறத்தி லாநுகூல்யாபிஸந்தியை யுடையனாய்ப் ப்ராதிகூல்யாபிஸந்தியைத் தவிர்ந்து இவன் ரக்ஷிக்க வல்லவன் அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதுஞ் செய்யுமென்று தேறி தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து நீ ரக்ஷிக்க வேணுமென்ற பேக்ஷித்து ரக்ஷ்யவஸ்துவை யவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்து தான் நிர்ப்பரனாய் பயங்கெட்டு மார்விலேகைவைத்துக்கொ

ஸா-தீ॥ களாகையா லவையெல்லாவற்றையும் காண்கை ஶக்யமோ? ப்ராயஶஃ ஶக்யங்களென்றாலு மிவ்வாக்யங்கள் ப்ராயிகங்களாமத்தனைபோக்கி யவிநாபூதஸ்வபாவங்களாக ஸித்திக்குமோ வென்ற விவற்றின ஸ்வபாவத்தாலும் லோகவ்யுத்பத்தியாலும் ஸித்திக்குமென்று கணிசித்து யிவ்வஸ்வபாவாதிகளைக் காட்டுகிறார். (தானித்யாதியால்) வல்லனித்யநேந ஸாமர்த்யமும் ரக்ஷிப்பதும் செய்யுமித்யநேந காருணிகத்வமும் சொன்னபடி. (தேறி) விஶ்வஸித்து தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து என்று கார்ப்பண்யஞ் சொன்னபடி. மார்விலே கைவைத்துக்கொண்டு என்றது க்லேஶமெல்லாந்தீர்ந்து தான் ஸ்வஸ்தனானமைக்கு ஸூசகம். அத்ர ஆநுகூல்யாபிஸந்தியை யுடையனாயித்யாதிநா வக்ஷ்யமாண ஶாஸ்த்ர யாஜ்ஞவல்க்யாதிநா ஸந்நிஹிதாநுகூல்யஸங்கல்பாதி ஷட்கஸ்ய ஶரணாகதி ஸ்வரூபத்வம் விஶ்வாஸ ரக்ஷாதிகஞ்ச ப்ரதர்ஶிதம் ஸாங்கதிகா நாமைவ காயிகாவஸ்தைதத்வம் ரமோபாய ஸ்வபாவ ஜ்ஞாபநார்த்தம்.

ஸா-கா ॥ பாவ்யாநாதிஷ்வித்யுக்த (ஸம்க்ஷேபவிஸ்தராதி) ப்ரகாரணாதே ரேஷ ஸம்க்ஷேபஃ. விஸ்தரஸ்து ஶக்திக்ஷயபதநதத்த்வஸவிஶேஷதா ததர்த்த கிஞ்ச ந்யாஸபோதாயிகாரஉக்தஃ க்ருதஸ்ய லோகவ்யுத்பத்ய ஶரணே ரக்ஷகா ஜராஶோஷோக்தே ராகிஞ்சந்யாநந்யஸாத்யாநாத்மகம் கார்ப்பண்யம் தேஷாம் த்வயேக ஶரணம் மதங்கி நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வப்ராயஶ்சித்தாவிநாஶபாவம் த்விஸவிவம் தநஞ்ஜயம். ஶோபக்வரணம் சோக்தம் தே ஹேதி ப்ராதிகூல்யாநாம் லோகபாத்ய வர்த்திஜ்ஞாபநார்த்தம் தத்ஸ்வரூபஸ்ய ச அநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜந விஶ்வாஸாவிவக்ஷிதா இதி ஸம்க்ஷேபேண தத்ஸ்வரூபம் ஶக்யதித்யர்த்தஃ । ஶக்திகே விஸ்தரேணாஞ்ஜயா பஶ்யதி (தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாதஇத்யாதிநா) (ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து) ரக்ஷணாபேக்ஷம் விஜ்ஞாப்ய ஜ்ஞாபநஸ்ய ஜ்ஞாநபேக்ஷ்யத்வாதாகிஞ்சந்யாநந்யஸாத்யஸ்ய காரண்யம் தேந ஜ்ஞாப்யதே (மார்விலே கைவைத்தித்யாதி) ஸ்வஸ்தி

ஆம்|| ண்டு கிடந்துறங்கக் காணாநின்றோமிறே. இக்கட்டளை யெல்லாம் க்ரிய
மாணாத்ருஷ்டகாரகமான அபாவ்ருதஜ்ஞத்திலே பரஸ்பரிக்கும்படி யெ
ங்கனே யென்னில்; ஸாவஜ்ஞ ஸ்வஶக்த்யாக்ஞாய், க்ருதாநாதீவ ஸர்வ

ஸா-டீ|| காணாநின்றோமித்ரநமஜோக்ஷஶ்ருதிஶ ஆனாலும் ப்ரவ்ருத்திமாத்ர
மான அபத்தில் காணாதிருக்க விவையெல்லா மவிநாஶத்வஸ்வபாவங்களெ
ன்று நிரூபிக்கப்போமோ? காரணமாத்ரம் க்ரியமாணாத்ருஷ்டகாரகமா
கையாலே யிவையெல்லாமிதில் ஸ்வஶ்ராதாஸம்பேயயாகக் கொள்ளவே
ணுமென்றில் ஶாஸ்த்ரார்த்தமில்லாதிருக்கயிவையெல்லாமநாஸம்பேய
மானபடி எங்கனே யென்கிற வபிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்துத்தரமருளிச்செ
ய்கிறார். (இக்கட்டளையெல்லாமென்று தொடங்கி ஸ்வீகாரவிஶேஷத்தா
லே) யிக்கட்டளை யென்றது வ்யவஸ்தித்வஸ்வாவங்களான விவ்வம்ஶங்களெ
ன்றபடி. தத்ர ஶாஸ்த்ரார்த்தப்ராமாண்யவி ஶாநாக்ருஷ்யஸங்கல்ப்ராதி
க்ருஷ்யவஜ்ஜநபோராப்ரத்தவஸ்திதியையு மதுக்காகவங்கு ஶ்ரீபூதநாராய
ணஶாஸ்த்ரங்களிலே யாஶ்ரமதாவகாரகத்வேநாநாக்ருஷ்ய ஸங்கல்ப
த்ரயோஜகாநாம் ஶேஷிண ஆகாராணாமஜ்ஞாநத்வத்தையும் தே
ஷாம் ஶாஸ்த்ரப்ராப்யத்வாயகுதயா ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டா நவி
ரோதிஸம்காரவ்ருத்திநிஷ்டதயா ஶோபகாரகத்வே ப்ரகாரத்
தையு மந்த ஶம்காவ்ருத்தத்தையும் தத்வீஜங்களையுங் காட்டுகிறார்.
(ஸாவஜ்ஞஸ்வஶக்த்யாக்ஞாயிதி) ஸ்வபாரபாஶநித்ருஶ்யமஶக்திமம்ஶ்ரு
திஸாவ:. இது ஞானத்திற்காக்கவன் ஸ்வநிமித்தத்தைக்கூடுமென்கிற ஶம்
கைக்கு வீஜம் (க்ருதாநாதீவ ஸர்வேதி) இது ப்ராப்திவிரோதியானவ
நந்தாபராயங்களையுடையராக்கி வளவில்லாத ஸர்வத்தை தறந்தாங்கூடு
மோவென்கிற ஶங்கைக்கு வீஜம் ஸர்வ க்ருதாநாதீவஸர்வப்ரதானாயி
ருக்கையாவது ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரதிதோஷஸ்
ஸகலஸர்வஸ்வாமி ஸர்வம் தத்ஸ்விரோதிநஸ்ஸம்பந்தப்ராப்திஸம்பாத்ய
ஸர்வ ஸ்வாமியாயிருக்கை. அபராதாநந்தாபராயங்களிருக்கையாலே அ
நந்தாபராதங்களை கொடுக்கவேண்டியிருக்க வவற்றைக் கொடாதே ஸக

ஸா-கா|| ஸத்வள நியாய ஶயநாதிஷு நிவ்ருத்திஸம்காரவர்ணாது
பஶ்யாத: கிஞ்சித்வயவநேதந ஸ்வநிஷ்டாரகப்ரஸாதகரக்ஷைகார்ய
ஸாவநம் ப்ரத்யக்ஷஸாமர்த்யம் ரக்ஷ்யஸ்ராத்ரஸாமர்த்யதிர்த்யாத்மா
ஶிஸ்ரவம் ஊஷ்மம் ஸர்வாமாவிநாஶாவதாராத்ருஷ்டேஷாத்த
ஷேயாத்ருப்ரகாஶகஸ்ராதாமாத்ர ப்ரதிபாத்யம் ஊஷ்மயது வி
ஶ்ராவப்ரதிபம்யஶம்காவம்ஶம் தத்வதாகம் நிவ்ருத்திப்ரகாரம்
ஆஹ (இக்கட்டளையித்யாதிநா) உத்ப்ரகாரஸ்வேதாவி (ஞாதாதேத

[illegible], [illegible] ப்போலே [illegible] விரோதியான [illegible] யில்லாத [illegible] த்தருகையும், [illegible] வ்யாபாரத்துக்குத் தருகையும், தாமாதே தருகையும் தாம்பாராதே தருகையும் கூடுமோவென்கிற [illegible] [illegible], [illegible] யிருக்கு

ஸா-தீ|| [illegible] கொடுக்கையும் [illegible] விரோதியிருக்கையாலே [illegible] [illegible] கொடுக்கையு [illegible] வ்யாபாரத்துக் [illegible] கொடுக்க [illegible] யிருக்கவனில்லாத்ததைக் கொடுக்கை கூடுமோவென்று [illegible]. ([illegible]) இது [illegible] வ்யாபாரத்துக்குத் தருகை கூடுமோவென்கிற [illegible]க்கு [illegible]. [illegible] [illegible] யில்லாதவனுக்கு [illegible] வ்யாபாரமுபகாரமாகாட்டாதென்றாயிற்று [illegible] வென்று [illegible] ([illegible]) இது தாமாதே தருகை கூடுமோவென்கிற [illegible]க்கு [illegible]. தாமாதே என்றது விலைமாறாதே என்றபடி. [illegible], என்றது தாம்பாராதே தருகை கூடுமோவென்கிற [illegible]க்கு [illegible]. ([illegible]) [illegible] [illegible]. ஆசையால் தாம்பார்த்துக் கொடுக்கைக்கு [illegible]யில்லாத விஷயத்தில் தாம்பாராதே கொடுக்கை ஸம்பாவிக்கிறது என்று [illegible]. ([illegible]) [illegible]

ஸா-கா|| (நுகையும்) [illegible] (தாம்பாராதே) [illegible] (கூடுமோவென்கிற) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

ஜு|| ஸ்ரீ வபாஷகார ஸம்ப்ந்த ஜணவ்ருத்தாந்த ப்ரயோஜந விஶேஷங்களாகிற லக்ஷ்மியினுடைய வாகாரங்களைப்பொதிந்து கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீஶப்தத்திலும் நாராயணஶப்தத்திலும் ஸூக்ஷ்மமாக வாநுக்ரமஸ ஜ்ஜைமும் வ்யாதிக்ரமஸஜ்ஜநமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது. இப்படி விஶிஷ்டனை ஸ்வாமியைக் காட்டுகிற ஶப்தங்கள் ஔசித்யத்தாலே யவ

ஸா-நீ|| ஸம்பந்தாதிகள் உ ஹயத்ராவயாக்கங்கள் வரஷகாரமா வதுக்வெக்ஷி தந்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல வேதநஹிமஜ்ஞைக்கு வாயமாகவரிக்கப்பட்ட வேதநாஜ்ஞர(ஸம்பந்தி)ஸ்வாமி ஊாஸக்ராம வஃ (ஜணாஃ) காராணவாஸ்ரூதயஃ (வ்ருத்தாந்தஃ) ஸ்ரம்ஹரக்ஷவஃ (ப்ரயோஜநம்)ரக்ஷணவரவாஸஹக்ஷமஃ(பொதிந்துகொண்டு) ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தாவயவிஷயீஸதங்களான வயவங்களி லே ஸஹ்ருதங்களாக்கிக் கொண்டென்றபடி- இவ்வாகாரங்களை பொதிந்துகொண்டிருந்தால் க்ரமஸம்பந்ராதிகளாயிருக்கங்களாகவேணு மோ? கந்யாஸ தாவயவிஷய தாநாத்ரண தநந்யஸ்ராயவஸி ஸியென்று ஶதிவ்ரஸமம் வாராதோ வென்னவருளிச்செய்கிருர், (இப்படி விஶிஷ்டனிதி) இப்படி விஶிஷ்டனை உக்தப்ரகாரேண விஶிஷ்டனை வரஷகாரஸம்பந்தாதி விஶிஷ்டனை வென்றபடி(ஔசித்யத்தாலே)

ஸா-கா|| நநுஸஹய-ரதயஸ்ய வ்யாவ்ருத்வாவயக்ஷத்ர வாக்வா ஸஶ்ரீத்யாதயஃ ஸ்ரீநமக்ராதயஶ்வாயவாவயக்ஷத்ர ஸடஃ (பொதிந்து கொண்டிருக்கிற) ஸ்டதாரம் வ்ருதிவாதவைவ க்ரதாவராயக்ஷாவணாஸடம் வரஷகார உவெக்ஷணஸ்ராந க்ரமஸ்ராவெ வ்ராதிக்ரமெவ வரஷகாரவல நவஸ்ரத்தீதி வரஷகாராவை ஶ்ரீஶப்தஸிதயோஸிஃ நாராயணே த்ருத்ரஸம்பந்தவஸாநந்யஸ ஷஷ்ட்யயா ஸவஸாதிஸம்பந்தஸ்ய வ்ரதீதெஃ ஊாஸஸ்ய ஸ்வாத்ருதிஶயகாரஸெவ ஸ்வரவைதி ஜாநது வ்ரவிவஸ்தஃ ஹஶவஸ்வீதயெ விஹிதெஷு வ்ரவதஹெ நிஷிதெ ஹெ்ர நிவதஹெவ கிஞ்ச நாராயணஶப்தாக பஹுவ்ரீஹிணா நி யஞ்ச்ரஸ்யாவிவ்ரதிதெஃ ஶ்ருதிஸ்மர்திரூபமெவாஜ்ஞாக்ஷம நிஷந்நாஸவிஹிதெஷு வ்ரவதஹெ. நிஷிதெஹெ்ர நிவதஹெதஶ வ்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தீ ஸங்கல்பமவிஹெஜதி ஸம்பந்தாவை நாராயணஶ ப்தாவ்தயோஸிஸிதி ஹாவஃ. ஏவம் ஶவஶமெத்ர வாக்யஶ்ராகெ ஔசித்யாதாநுக்ரமஸங்கல்ப வ்ராதிக்ரமவஜநவ்ரகாஶகவ்ர ஷேஶாநவ்ருஹ (இப்படி விஶிஷ்டனேதி) வரஷகாரவிஶிஷ்டஸ வைஶராதிஸ்ருஹஃ! வரஷகாரஸம்பந்தஜணவ்ருத்தாந்தப்ரயோ

[illegible] ஸ்ரீத்திலே [illegible] ஸம்ஸ்த்தையும் [illegible]
[illegible] ஆச்ரயிக்கிறது. இவ்வாக்யார்த்தங்களுக்கும்
ஆக்கும் விசேஷணங்களானவை ; மறுக்கவொண்ணாமையும், ஒழிக்கவொழியா
மையும் [illegible], ஸகாரியைப் பார்த்திருக்க வேண்டா

ஸ்ர - நீ || இது [illegible] காரங்களான [illegible] காரங்களையுடைய
[illegible] திருத்தில் [illegible]
[illegible] இப்படி இவ்வாகாரங்கள் ஒளஷிக்தாலே
[illegible]
[illegible] இப்படி விசிஷ்டமென்கிறதினாலே ஸம்பந்தமும்
[illegible] சொல்லியிருக்க [illegible] விசேஷித்து
[illegible]
[illegible]
[illegible] விசேஷணங்களாயிருக்கச் செய்தேயும் [illegible]
[illegible] ? [illegible]
விசேஷணங்கள் [illegible]
[illegible] விசேஷணங்களை [illegible]
[illegible] ([illegible]) ([illegible])
[illegible] விசேஷணங்களென்று முன்பு சொன்னவிடத்தில் விசேஷண
[illegible] ஸம்பந்திக்கிற
தென்று கருத்து. (மறுக்கவொண்ணாமை) [illegible] இது
[illegible] விசேஷணம் (ஒழிக்கவொழியாமை) [illegible]
[illegible] இது [illegible] விசேஷணம். [illegible]
[illegible] விசேஷணம் [illegible]
விசேஷணம் ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

ஸ்ர - கா || [illegible] விசேஷணங்களுக்கு [illegible]
[illegible] விசேஷணமான (இவ்வாக்யார்த்தங்களுக்கு) [illegible]
[illegible] (மறுக்கவொண்ணாமையும்) [illegible]
[illegible]
(ஒழிக்கவொழியாமையும்) [illegible]
[illegible] ஸகா
ரியைப் பார்த்திருக்கவேண்டாமையும் [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஞைமையும், தண்ணியரான பிறருடையபேறே தன்பேறாகையும். இவ்விஶேஷங்களொன்றாலும் ஶங்காவகாஶம் பிறந்தபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வ ஶக்தியாயிருந்தானே யாகிலும் மறுக்க வொண்ணாத ப்ரத்யுபகார விஶேஷத்தாலே அஜ்ஞாதப்ரத்யுபகார விஷயத்திற்போலே அநிமித்தபந்து விரோதிகளான அபராதங்களை யெல்லாம் க்ஷமித்து இவற்றில் அவிஜ்ஞாதா என்னும்படிநின்ற நிமித்தபந்துவும் கலியாணகுண ஸம்பந்தனேயாகிலும் இப்ரபத்திமாத்ர வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸந்நனாய்

ஸா-நீ|| த்தில் தான் ஸர்வஸ்வாமியாமிடத்தில் தண்ணியரான பரருக்குவரும் லாபமே தனக்கு லாபமாகவெண்ணியிருக்கையென்றபடி. ஶங்காநிவர்த்தகங்களாகச் சொன்ன ஸ்வாகாரவிஶேஷங்களிருக்கிறபோலே ஶங்காபீஜங்களாகக் கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களுமிருக்க ஶங்காநிவ்ருத்தி எங்ஙனே யென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்துத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இவ்விஶேஷங்களித்யாதியால்) (மறுக்கவொண்ணாதவிதி) அநமிஜ்ஞத்வாதிகளான அபராதஜ்ஞத்வாத்யாகாரங்களிருந்தாலு மிவை ஸஹஜப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷ ஸ்வகாரணங்களத்தனை போக்கி யிங்கப்படியன்றென்று கருத்து. இப்படி ரக்ஷை கொள்ளுகைக்கு நியாமகமேதென்று ஶங்கியாமைக்காக அஜ்ஞாதப்ரத்யுபகாரத்ருஷ்டாந்தம் களிலே ஸ்வாமிகளுடைய அபராதஜ்ஞத்வாதிகள் ஸத்பாவங்களான ப்ரத்யுபகாரமாமிடத்தில் "அஜ்ஞாதப்ரத்யுபகார ஸ்வகாரணங்களல்லாதிருக்கக் காண்கையாலிந்த லோகத்ருஷ்டியே யிங்கிப்படி ரக்ஷை கொள்ளுகைக்கு நியாமகமென்று கருத்து. ஈஶ்வரன் க்ஷமித்தாலிதந்தனுக்கு ஸ்வாபராத ப்ரதிஸந்தாநத்தாலே ஸாஶங்கமாமிராதோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அவிஜ்ஞாதேத்யுக்தி. அபராதங்களில அஜ்ஞன்போலே யவனத்யந்தநிர்விகாரனாய் நிற்கையாலிவன் நிஶ்ஶங்கமாகலாமென்று கருத்து. "அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶு:" என்கிற ப்ரமாணமிங்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதமாகிறது. (ப்ரஸந்நனாயிதி) ப்ராப்திவிரோதிகளான அபராதங்களையெல்லாம் க்ஷமித்தவனென்றபடி. இத்தால் த்வேஷிகளுக்கு மோக்ஷங் கொடுக்கவேண்டாவோவென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம். ஆகவே ப்ராப்திவிரோதிகளுக்கு ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான

ஸா-கா|| இத்யுக்தி: (தண்ணியரான)பிறருடையபேறே தன்பேறாகையும் அத்ருஷ்டநீசாநாஜீவாநாமீஶ்வரஶேஷதயா ஜீவாதிஶயஸ்ய ப்ரஶஸ்திஸ்வாராஜ்ஞத்வாக்ருதஜ்ஞதா ஸ்வவத் அதிஶயப்ரதாநம்சோக்த விஶேஷண விஶிஷ்டாநாம் ப்ரத்யுபகாராதீநாம் யதா லோகத்ருஷ்டி ஶங்காபாதக நிவர்த்தகத்வப்ரகாரம் ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ (இவ்விஶேஷங்களித்யாதிநா)

௬௦॥ ஸாத்யஸாதநஸம்பந்தரஹிதமாய் ந்யாயம்போலே ஸ்வத: ப்ராப்தமானவளவில்லாத ரஸத்தையுந்தரும். ஸ்வாத்யஸாதகஸங்கதையாலே ஸ்வ வ்யாபகார நிரபேக்ஷனேயாகிலும் ஸ்வ வ்யாஜத்தாலே வசீகாய்யனை ஸாதநஸாத்ய ஸம்பந்தனைப்போலே தன் நிரபாயிகசாரண்யாதிகளாலே யிவன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தை தனக்கு பரமோபாய

ஸா-நீ॥ ரஸங்கொடுக்கவேண்டாவோ வென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம். ஸாத்ய ஸாதநஸம்பந்தயோபாயிகவித்யநந ஸம்பாதநாபேக்ஷமன்றிக்கேவளவில்லாத ரஸத்தைத்தான்கொடுக்கக்கூடுமோவென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம், இது ஸம்பந்தஸாத்ய ரஸமாகிலன்றோ ஸம்பாதநாபேக்ஷங்கொள்ளவேண்டுவது இது ஸம்பந்தயோபாயிகமாய் ந்யாயம்போலே ஸ்வதஸ்ஸ ப்ராப்தமாகையாலே ப்ரபத்த்யாதிகள் ஸ்வர்காதிகளுக்கு யாகாதிகள் ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களாகிறப்போலே யன்றிக்கே ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திமாத்ராபேக்ஷணீயங்களாய்ப்ராப்திரஸத்துக்குஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களல்லாமையாலே யிங்கு அந்த ந்யாயம் வர ப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. ஸம்பந்தஸாத்யரஸவிஷய ஸம்பாதநாபேக்ஷ நியமமென்றில் நதாவராய நிவ்ருத்திரூபவாஸநாஸம் ப்ரவ்ருத்திரூபவாஸ வ்யாபார ஸாத்யமாவதெங்கனே யென்று சங்கியாமைக்காக வ்யாஜேநத்யக்த:, லோகத்தில் உபாயாந்தரத்தையும் ப்ரணிபாதாதிவ்யாஜதோஷ க்ஷமிக்கக் காண்கையாலும் யதாதிகாரஸ்வ ப்ராயச்சித்தத்தாலே உபாய நிவ்ருத்தி சொல்லக் காண்கையாலு மிங்க நதாவராய நிவ்ருத்திரூப உபாயஸ்வ வ்யாபாரஸாத்யமாகத் தட்டில்லையென்று கருத்து. ததா ச ஸம்பந்தஸாத்யரஸவிஷய ஸம்பாதநாபேக்ஷநியமவராய நிவ்ருத்தி வ்யதிரிக்த ரஸவிஷயமென்றதாயிற்று. (ஸ்வாத்யஸாதகஸங்கதையாலே யிதி) நத வரதாதிரூபேதரஸம்ப்ரதிநாநாஸம்பாத ஸம்யாநாதிரஹித ஸாவ:, அப்படி வாத்ஸல்யாதிகளுண்டாகிலன்றோ வந்த வ்யாபாரமவனுக்கு உபகாரமாகமாட்டுமென்று சங்கை பிறப்பதென்று கருத்து. ஸவ்யாபகார நிரபேக்ஷஸ்வாத்யஸாதகஸங்கதாவ்யாக்யமானாலுமந்த சங்கை ததவஸ்தையன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (நிரபாயிகேத்யாதி) இங்கு நிரபாயிகஸ்வரூபாநுஷங்கிகமாகவுந் தனக்கு ஒரு ப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷியா தொழிகை, ஸஹஜ விஷய காரண்யாதிவசீகரணமுகையாலே யாதலு ரக்ஷணத்தாலொழிய வாத்ஸல்யாதிஸ்வரூப நவயிவர்கள் திறத்தில் யேதேனுமொரு வ்யாஜத்தை ஸாத்யாரணோபாயமாக ப்ரதீக்ஷித்துக்

ஸா-கா॥ (இவன்செய்கிறசில்வானவ்யாபாரத்தை)ஸதக்ரியாரணாத

தெ|| காரமாகவாஷிஸித்துக்கொண்டு கர்தஜ்ஞனாய் காயஜ்ஞஞ்செய்யும். க்ஷு
த்ரதேவதைகளைப்போலே க்ஷிப்ரகாரி யன்றாகிலும் மற்றுள்ள ஸாஷாஸ்ரு
ங்களுக்கு விளம்பித்து ஃபலங்கொடுத்தானேயாகிலும் ஷ்நந்ருஸாரணனு
டைய ப்ரவ்ருத்திக்கு ஔதாராதிகுண ஸஹிதமாய் ஸஹகாராந்தர நி
ரபேக்ஷமான தன் ஸங்கல்பஸாமர்த்யத்தாலே காகவிபீஷணாதிகளுக்குப்போ

ஸா-நீ|| கொண்டு நிற்கிறனுகையாலே யிவ்வுபகாரம் இவனுக்கு உப
கோபகாரமாகிறதென்று கருத்து. இவ்வர்த்தமெல்லாம் ஃபலவாக்யத்தில்
ப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷத்தாலும் க்ருதஜ்ஞனாய் காருஞ்செய்யுமென்கிறவித்தா
லும் தோற்றுகிறது. தயாச தனக்கபேக்ஷணீயநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஒருவுப
காரத்தை யபேக்ஷியாதிருக்கையும் காருண்யாதிப்ரஸவத்தாலே க்ரு
தப்ரக்ஷணார்த்தமாக வவர்கள் திறத்திலொனறை ஸாத்யாரணார்த்தம்
போலே தனக்கு உபகோகாரமாக வாஷிக்கை விசேஷமன்றென்றதாயி
ற்று. லோகத்தில் வைஸ்யஸ்வாசுஷ்டிதமேஷ வக்ஷ்யதாஸம்பந்திரா
நமாகக்காணகையாலே விவருமப்படியானுலோவென்று ஸங்கியாமைக்கா
க வசத்தாலே வஸீகாயநிவ்ருதி ஈஸ்வராஜ்ஞாக்தி: ஸௌஜந்யஸஹிதா
நாமெஸ்வஸ்வகாஸ்வஷ்டிமப்படியானலும் ஸௌஜந்யஸாலிநா மந்த வை
ஸ்வஸ்வாசுஷ்டிதசத்தாலே வஸந்ஞைக் குறுப்பாமென்று கருத்து.
(மற்றுள்ளஸாஷ்ராஸ்த்ரங்கள்) யஜநவஜநாதிகள் (ஷ்நந்ருஸாரணசு) ஸ்ய
வாயாஷராஸஹிதசு, ஸஞ்சாரசப்ரவ்ருத்திக்கு தொக்ஷாபேக்ஷம் விளம்
பிக்கவில்லையோவென்று ஸங்கியாமைக்காக இவ்விஶேஷணம். ப்ரவ்ருத்திக்
கு உதத்யஸ்யாபேக்ஷிதங் கொடுக்குமித்ரேநாயம் (ஸஹகாயஜ்ஞ
நிரதி) ஸ்வாயீநஸஹகாரிவ்ருத்திசி ஸஹகாரீத்யர்த்த:. ஸஹகாரு
ஞரநிரபேக்ஷமான வென்கிற ஸிஸாதவாஷத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனுடை
ய ஸங்கல்பமெல்லாத்துக்கு மிந்த ஸஹகாரயந்தரநிரபேக்ஷகம் ஸ்வபா
வமென்று சொல்லித்தாகிறது. இத்தால் மற்றுள்ள ஸாஷ்ராஸ்த்ரங்களில்
விளம்பித்து ஃபலங்கொடுக்கிறது ஸைஷ்ஹாஸாமர்த்யத்தாலத்தனைபோக்கி ய
ஸ்வாயீநஸஹகாரிப்ரத்திபேக்ஷையாலே யன்றென்று ஜ்ஞாபிதமாகிறது. தீ
யாச விளம்பிக்கைக்கும் விளம்பியாமைக்கும் தன் ஸங்கல்பஸாமர்த்யமொ
ழிய வேறொரு காரணமில்லாமையாலிங்கு தாழாதே தரக்கூடுமென்றுகரு
த்து. இப்படி ஸ்வதந்த்ரனுதல் ஸங்கல்பஸாமர்த்யத்தாலே விளம்பிக்குமாகில்
லோகத்தில் ஒரு வாஸ்ருதன் விஷயத்தில் கொடாதிருக்கவும் ப்ரஸங்கியா
தோ வென்று ஸங்கியாமைக்காக ஔதார்யகர்த்ருத்வம்க்தி:. லோகத்தில்
ஞானவன் கொடாதிருக்குமத்தனைபோக்கி உதாரனுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமா
யிருக்கு மவன் கொடாதிருனென்றுகருத்து. ஷ்நந்ருத்ரவிளம்பகாரியாயிரு
க்கிற இவனுக்கு ப்ரபந்நவிஷயத்தில் க்ஷிப்ரகாரித்வங் கண்டதுண்டோ

ஐதம் ॥ லேயிவன் கோலின காலத்திலே பலவத்தருஷ்டிசங் கொடுக்கும். ஸர்வாதிகா
ரியானாலும் ஸாதநாந்தர நிஷ்டனாய்த் தன் ப்ரயோஜநமாக
ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை யுபதேசஞ் செய்கிறானாகையால் கோஸல ஜநபதத்தில்
ஜந்துக்களுக்குப் போலே ஆசார்யனோடொக்க தியக்குக்கான கிளிச்சுப்
பாலூட்டுங்கணக்கிலே தரம்பாராதே கொடுக்கும். இப்படி பரமார்த்தம்

ஸா-நீ ॥ வென்று ஸங்கியாமைக்காகவிங்கு காகாஸுர த்ருஷ்டாந்தோக்தி: "யாஸ்யாமி ஸகலவாயஸ" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியேயிவர்களுக்கு பலப்ரதத்வம் ஸித்தித்ததிறே. ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் மற்றுள்ள ஸாதநாந்தரங்களுக்குவிஸம்வாதிகம் ஸம்ஸாரதுக்கமானாலும் ஸம்ஸாரனுக்க ஸாதநமாகாதோவென்றிவிது ஸஜநஸாதநத்தில் ஸ்வப்ரயோஜநபரனாய் ஸாதநநிஷ்டனாகையாலும் ஸஜநஸாதநங்களில் தான் ஸ்வப்ரகாரியாகில் கேவலநாராயணம் ப்ரகாரோ தோஷாவஹம் ப்ரஸம்கிக்கையாலவர்கள் பக்கல் நாராயணஸாதநமாகையால் பண்டு இவ்வதிகாரிவிஷயத்தில் ஸாதநாந்தரங்களி லேகண்டுகொள்வது (தன் ப்ரயோஜநமாகவிதி) தான் கொடுக்கும் ப்ரயோஜநத்தைப்பிறருக்கும் ப்ரயோஜநமாகவிவன் எண்ணியிருந்தானென்றே தரம்பார்க்கவேண்டுமென்று கருத்து. ஸ்வாமி தரம்பாராதே கொடுத்தது கண்டதுண்டோவென்று ஸங்கியாமைக்காக கோஸலஜநத்ருஷ்டாந்தோக்தி: கோஸலஜநங்கள் அவஶ்யம் ஸேவிக்கவேண்டியிருக்கையாலே பசுக்கள் கூடினவும் மத்ஸ்யாதிஜந்துக்களான திர்யக்ஸ்தாவரங்களோடு வாசியறத் தருமை கூடுமோவென்று ஸங்கியாமைக்காக கிளிகத்ருஷ்டாந்த: । தன் ப்ரயோஜநமாகக் கொடுக்கிறானாகிலும் ஸத்ப்ரவ்ருத்திக்கு சில கருமங்களுக்குத் தன் ப்ரயோஜநமாகக் கொடாதே தரம்பார்த்து கொடுப்பானென்று ஸங்கியாமைக்காக ஸ்வார்த்ததருப்ரகாரத்ருஷ்டாந்தோக்தி:. ஆஶ்ரயணீயாவாஸ்யோக்தி ஸம்க்ரஹ:. இந்த ப்ரவ்ருத்திக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளே நியாமகங்களென்று கருத்து. ஆசார்யனை விஸ்வஸித்தவன் இறத்தில் பிறந்த ஸம்ஶயங்களுக்குஇப்படி உளகத்ருஷ்டாந்தத்தைவிட்டு பரிஹாரஞ் சொல்லக்கூடுமோ ப்ரவ்ருத்தி: பலஸாதநமிருந்தாலும் உக்தஸம்ஸாரஸங்கியாமைபாலே ப்ரவர்த்தனமென்றே வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி பரமார்த்தம்) ஆசார்யஸ்ய

ஸா-கா ॥ ப்ராவாரம் ஸர்வஜநஸாதநம் (ஆசாரனோடொக்க) ஆசாரஸம்பந்நஸ்ய: நகேவலம் லோகநாயகஸம்ஸாரம் லோகநாயகனேவ பரிஹாரமேவ ஸாக்ஷாத் ஸோகாந் ஸர்வாவஸ்தாஸம்ஸாராதிகேஷாம் ஶ்ரேயஸ்காரஸம்பந்நஸ்ய த்வ

தெ|| பிறந்த ஸம்ஶயங்களுக்கு யதாயோகம் பரிஹாரமுண்டாகையாலே யதா
ஶாஸ்த்ரம் வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷித ஸாதநமாகக் குறையில்லை. இவ்விசிஷ்டமா
ன பூர்வாசார்யாதிகளனைவரும் ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே

ஸா-நீ || விஷயத்தில் ஸம்ஶயம் பிறந்தாலும் ஶோகபேதாநுஸந்தா
நத்தாலாகையாலப்படியே பரிஹாரமு மாகலாமென்று கருத்து. (யதா
ஶாஸ்த்ரமிதி) ஶாஸ்த்ரார்த்தவிசாரயோக்யமான வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷாயாமபேக்ஷ
வி வ்யுத்பத்திஶாஸ்த்ரஸ்யார்த்தவபோத ஸமர்த்தஶாஸ்த்ராணாமபி பூர்வாசார்ய
பரிக்ராஹ வ்யுத்பத்திஹேது: பூர்வாசார்யஸம்ப்ரதாயலக்ஷணாதிக
ளான வ்யாகாரங்கள் ஸம்ஶயநிவர்த்தகங்களோ உபகாரகங்க
ளென்றது கூடுமோ? ஸம்ஶயநிவ்ருத்திமாத்ரம் பூர்வாசார்யமன்றிறே.
யினி ஸம்ஶயநிவ்ருத்தியையிட்டு மஹாவிஶ்வாஸாங்கோபாயத்வ
மாகையா லுபகாரகங்களென்றிலப்போது சிலருக்கு இந்த பூர்வாசார்ய
ஷகாராதிகளுடைய ஜ்ஞாநமிருக்கச்செய்தேயும் மஹாவிஶ்வாஸம் பிறவா
தொழிவானேன் ஜ்ஞாநமாத்ரமிருந்தாலும் தெளிவில்லாமையாலது பிறக்
கவில்லையென்றில் பூர்வாசார்யாதிபோதகஶாஸ்த்ரமிருக்க சிலருக்குத்
தெளிவுதானில்லாதொழிவானென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விசிஷ்டமா
னவித்யாதி) விசிஷ்டமென்றது மறுக்கவொண்ணாமை ஒழிக்கவொழியா
மை யித்யாதியாக கீழ்ச்சொன்ன விசேஷவிசிஷ்டமென்றபடி. (ஸதாசா
ர்யேதி) ஜ்ஞாநத்துக்கு ஶாஸ்த்ரஸாதநம் ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷியானாலும் தெ
ளிவுக்கு இது விசேஷஸாதநமென்று கருத்து. கடாக்ஷவிசேஷயாவ
து உபதேஶாவஸாநதஶாத்ரமன்றிக்கே உபதிஷ்டாங்க
ளிவனுக்கு நல்ல தெளிவுண்டாகவேணுமென்று ஆதராத்தாலே பண்ணி
[வா-த்த] க்கும் நம்பத்தம் இந்த பூர்வாசார்யஸம்பந்தஜ்ஞாநமும்
அதிலே தெளிவுக்காகவொரு கடாக்ஷவிசேஷம் வேணுமோ? நாஸ்திக

ஸா-கா|| ஸமஸ்தபூர்வாசார்யஸ்தோத்ரே| ஸர்வேஷாம் தேவதேவஸ்ய
ஶிஷ்யாணாம் ச ஜக: | வாசஸ்பரம்பராயைதா ப்ரபத்ய நியத
ஶ்ரியம்” இத்யாதிபி: பூர்வாசார்யாதிஜ்ஞாபக ஶாஸ்த்ராதிவிஷயே
ப்ரத்யக்ஷாதிக்ருத்ய யத்யபி ஶோக: பூர்வாசார்யஸம்பந்தா
தீநாமவஸ்யகத்வம் ஜ்ஞாதம் ஶக்யம் கதாசித் தேஷாம் ஸ்வஸ்ய
விஶேஷ விஶேஷணாநாம் ச தத்ராதிப்ரதிபாதகதயா ஸதாசா
ர்யாநுமத ஶாஸ்த்ராதிஷ்வபி த்வத்ப்ரகாரேண விஶ்வாஸோ ஜாயதே
த்யாஹ-- (இவ்விசிஷ்டமானேதி) ஸதாசார்யகடாக்ஷவிசேஷத்தாலேயி
த்யத்ர பவகம்பேவம் த்ருஷ்டாந்தம் ஶாஸ்த்ரம் வாசி ஶுத்தமதி”
இத்யாத்யா: ப்ரயோஜநாத்கடாக்ஷவாக்யஸ்ய ஶ்ருதார்த்தக்ரமஸ்ய விவக்ஷி

உ.ஏ|| தெளிந்தவனுக்கல்லது உபாய விஶ்வாஸம் பிறவாது. எங்கனே யென்னில்; பரம் ஸ்வ ஶக்தனல்லாமையாலே கர்மாதிகளுக் கநுகூலமும் படியான உபாயாந்தரங்களையுடையனாய் "யிமஸாத்ய லக்ஷ்மீகம்" என்கிற ஶ்லோகத்தின் படியே பெட்டவரிய மஹத்தைக் கணிசிக்கும்படியான ஸாபராத்தையுமுடையனாய் இம்மஹத்துக் கநுரூபக் கப்புருகிற வுபாயம் காய க்லேஶாதிக ஸாத்யகாலதேஶாதிகளொன்றும் வேண்டாததொரு ஸ

ஸா-டீ|| னுக்கு விஶ்வாஸம் பிறவாதொழிந்தாலு மாஸ்திகனுக்கு ப்ரபத்தௌ ஸ்திதமையாய நக ப்ரதிபாதகஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யாநுஸந்தாநத்தாலே விஶ்வாஸம் பிறவாதோ? ஆஸ்திகனுக்கும் ப்ரபத்திவிஷயத்தில் உபாயவிஶ்வாஸம் பிறக்கை யரிதென்று காட்டுகைக்காக முன்பு ஸம்க்ஷேபேணச் சொன்ன ஸம்ஸாரபயசோகாதி ப்ரகாரங்களை தத்த்விஶேஷாதிகார ப்ரதிபாதந பூர்வகமாக விஸ்தரேண அங்கீகரியாவென்றுகொண்டு யிப்படி யரிதென்றுமிடத்தில் மஹாவிஶ்வாஸ ரூபத்தையும் காட்டுகிறார். (ஸர்வஶக்த்யாதியால்) (அஶக்தனல்லாமையாலே யித்யாதி) அவனஶக்தனேயாகிலும் தனக்கு கர்மாதிஸாத்யமே யுண்டாம் இப்போது ப்ரபத்தியதிகாரியாகக் கடவை தனக்கில்லாமையாலே யவனஶக்தனல்லனென்றுமிடம் ஸித்தமாகையால் தனக்கவனஶக்தனுவனென்று தேறுகை ஸாதாரணங்கூடாதென்று கருத்து. இப்படி யிந்த விஶேஷப்ரதிபாதனத்தாலே பூர்வோக்த ஸம்ஸாரபயத்தில் ப்ரதமஶோகாதி ப்ரகாரம் அங்கீக்ருதமாய்த்து (ஶ்லோகே) அந்த ஶ்லோகத்திலே "யியி..." "...ஸ்ம" மென்கையாலே மஹத்தெட்டவரியதென்றுமிடமும் "காகுத்ஸ்" என்கையாலே "ஸாபராதம்" "யிமஸாத்" மென்கையாலே யிந்த ஸாபராதஸ்ய உபாயாந்தரமென்றுமிடமும் ஸூசிதமாகிறதிறே (ஸாபராதத்தையிதி) இங்கு ஸ ஶப்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன உபாயங்களில் காட்டிலிந்த ஸாபராதம் மிகவும்பாயமென்று ஸூசிதம். இத்தால நந்தோபாயமுடையவனுக்கு அதின் ஶீக்ஷையை ப்ராயஶ்சித்தக் கஞ்சவேண்டியிருக்க வதின்மேலே யொரு ஸாதாரணத்தை யபேக்ஷிக்கை ஸாபாயமாயிருக்க வெட்டவரிய மஹத்தை அபேக்ஷிப்படுகை ஸாதாரணம் உபாயமென்றதாயிற்று. இப்படி யிந்த விஶேஷப்ரதிபாதனத்தாலே ஶோகாஸ்வகத்தில் த்விதீயஶோகை அங்கீக்ருதமாய்த்து. இனி த்ருதீய

ஸா-கா|| ...ஸம்ஸாரயாதி நாமஸாத்யப்ரதிபாதகமத்தே விஶ்வாஸ ஜநகம் ஸத்ருஷ்டாந்தோஹ (எங்கனேயென்னில் த்யாதி நா)(எட்டவரிய)ப்ராப்ய ஸம்ஸ்யம்(கணிசிக்கும்படியான ஸாபராதத்தை) க்ரூர கர்மாவஹம்(ஒருத்தருக்கித்யாதி) ...விஷய... உபாய.

உ௦|| கூரத்தந ஸ்நாநமாதல் ஸ்நாநாய ஜ்ஞாநஸம்வலக்ஷண க்ருத்ஸ்நாத்ரு மாதலாய் இந்த ஸ்வபாவமானவுபாயத்தைக்கொண்டு அந்த ஸாரமான ஸ்ருத்தைத்தான் கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு இப்ஸரு த்துக்கு "ஸாந்நிஸ்ரோபாயஸ:" என்கிறபடியே ஜநவ்ருத்தாதிகளா லே, தான நநுவ்ருத்தித் தன்னைந்யவ்ருத்திகளையுங் கொண்டிப் பேறு பெறுவதாக வொருத்தனுக்கு உஹாவிஸ்வஸம் பிறக்கையி லருமையிணின் த்து "கலவெள்கட்டுபோய்க்கல வெண்ணெயாயிற்" றென்றெம் பாரருளி

ஸா-நீ|| ஸம்க்ஷெயில் அஜ்ஞ்ஞாவாரமென்று முன்புசொன்னதுயிங்கு ஸ க்ருத்நாஸம்யாநமித்ருநத வ்ராவ்ராக்ம் அந்த ஸம்க்ஷெக்கு விஸெ ஷவ்ருதஸந்நஉஸ்வெந த்ருஸீகரண மிங்கு காயக்லெஸதாதியாலும் ஸஉஷாயெதாதியாலும் பண்ணித்தாகிறது. "காலஸெஷவ்ருத்தீ" த்ரு த்ராதி ஸம்வைநாம்ஸஹாயஸ்மு மதின் உஷ்ஷ்ராக்லமும் விவக்ஷிதம் தான் கோலின காலத்திலென்றது யிப்படி கநக்ஷ உஹாவராயங்களையுடையனு யதெஞவபாவான வுபாயத்தை யுடையவனை தான் ஸம்கல்பித்த கால த்திலே என்றபடி. த்யாக ஸ்வஸம்கல்பத்தாலே க்ஷிவ்ருத்தாயியன்றிக்கே யி ருக்கிற வவன் தாழாதே தருகையே கூடாதிருக்க விவன் ஸம்கல்பித்தபோ து தருகை ஸாத்ராங் கூடாதென்று கருத்து. இங்கு ஸஹம் ஸ்வபாவாய்த் தானுபாயம்ஸாரவர்யத் தானிருந்ததாகில் தாழாதே தருகை கயம்விக ஸம்ஸாவிதமாகிலுமாம். இங்கு அது விஸரீதமாய்த்தென்கைக்காக விந் த ஸ்வபாவஸித்ராதிக்ஷ்:. இப்படி விஸெஷவ்ருதஸந்நஉஸ்வெந ஸ ஸ்ரீயஸம்க்ஷெ த்ருஸீக்ருதமாய்த்து. (ஸாநரீவபாஸ்ரோபாய)உதாதி க்யநம்வசஉஸம்க்ஷெயில் தாம்பாராதே யென்கிற விடத்திலும் நாமே, விவரணம் (தன்னந்யவம்யிகளையுமிதி) தான் பெறுவதே யஸம்ஸாவிதமா யிருக்க தன்னந்யவம்யத்தாலே மிகவும் நீஹீநராயிருப்பார் பெறுவது ஸாதாரஸம்ஸாவிதமென்று கருத்து. இப்படி விஸெஷஸபந்தஸந்நஉஸ்வ த்தாலே ஸம்வஉஸம்க்ஷெ த்ருஸீக்ருதமாய்த்து (கலவெள்கட்டித்ராதி) (எ ள்கட்டு) எள்ச்சுமை (கலவெண்ணை) கலத்தைலம் கஸ்ரமிஹியாக்ஷ வா,

---

ஸா-கா||விஸ்வாஸெரக்ஷத்தளவ்ருவாஸ்மளாரவெணக்ஷஸக்ஷ த்யஸம்ஹாவ நாஉஹிவ்ருக்த்யஷஜ:|எம்பார்வெஹ்ராவாஸ்ஹ்ருத்ஷாஹஉக்ஷஜதி க்உாஷ-- (கலவெள்க்கட்டுப்போய் கலவெண்ணையாய்ற்றுயிதி) காஉாக்ஷ க்ஷாயெ ஜாகிக்ஷாயெ வ உத்ராவிஷெஉ கொள்க்கட்டு துவரைக்கட்டு ஜீகி வ்ருபொமாஸ. கட்டு ஸஜ்ஜிஸா க்ஷாயொகஷ:. வஸம்வ ஸாஸ உத்ரம் திலக்ஷாஉநஜலம் தாஉஸ்ஸாம் விஹாய ஸாரஉத்ருஹெஉஹெஉ ஷிக்ருஷக்ஷயஸா கஸ்ராஷிவிஸ்வாஸெரா நஹஸெஸ ஸம்வம் ஸாநத்ராஸா,

௨௯ ‖ ச்செய்தாரிறே. இவ்விடத்தில் ஸர்வேஶ்வரனுடையவசீகரத்வத்தை

ஸா-டீ‖ க்ரமஶ்ரயம் ஶாவம். ஒரு ராஜா ஒரு குடிமகனுக்கு கலவெள்ளுச்சு மைவரவிடச்சொல்லிவிட்டானாலு மவனதுக்கு மன்னாடவரவது மாட்டாயா கில் கலத்தைலம் வரக்காட்டென்றானாயின் மன்னாடினவனுக்கு கலவெள்ளு ச்சுமையிலுங்காட்டிலதி மஹத்தான கலத்தைலம் வந்து ப்ராப்தமாய்த்தா ம் அப்படியே யிங்கு மஹத்தான ஸத்தியோமத்தைக் குறித்து அஞ்சின வ யிகாரிக்கு தகுதாவி மஹத்தரமானபடி யத்யந்தஸுலபமான உஹா விஶ்வாஸத்தையுடைய வுபாயம் வந்து விழுந்ததென்கை. பரமேஶ்வர ஷனுடைய வத்யந்தோத்கர்ஷத்தையுந் தன்னுடைய வத்யந்த நிகர்ஷ த்தையுமவராயாதிகளையும் இப்படிவிவெகத்தாலவனைப்பெறவாசைப்படா தே யகலுகையே ந்யாய மாகையாலே யகலுமிவனே யாஸ்திகனாயிருக்க இவ்விஶேஷங்களைமணியாதே யவனைப்பெறவாசைப்பட்டால் நாஸ்திகனா கானோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார், (இவ்விடத்திலித்யாதி) இவ்விடத்தி லென்னது அகலுகையே ந்யாயமென்னும்படி உஹாவிஶ்வாஸமருமையாக ப்ரஸக்தமானவிடத்திலே யென்றபடி. இதற்கு அப்புள்ளாரென்கிறவிடத்தி லே ஸங்கம். இந்த வுபாயத்துக்கு வேரே வசீகாரஞ் செய்தாராகை யாலே நமக்கு வக்தவ்ய மொன்றுமில்லையென்று கருத்து. (பரகரோதே தி) ஸௌஹார்த்தையுங்கூட வறிந்தாலதில் ப்ரஸக்தியில்லையிறே யென்று

ஸா-கா‖ தீஶ்வரோ ரக்ஷம்ஸ்யாத்ஸ்வதக்ஷே ஜாயதே நகாஸீ நஸமவகக்ஷு டாக்ஷவிஷயகவர ஹிதா நாம் விஶ்வாஸோ நஸவெதிதிஸாவ. நகெவஸ்வ ரஅவயவரஸர அவயொவிபுஶிஷ்ஜ்ஞாநெரஶ நாம் வாரோஶாஶா நந ஷவக பிமஶவிதித்யாக்ஷப்ரகாரேண ஸ்வஸ்ய பரஶவர்ஷவரணா ரவிநவசீவயபாநஸகாநுஶெக்ஷவ வராவதேக்த. ஸமவகவ ரகஜ்ஞா நாஸாவெவ தகவாஷாரவிநமெகமகயபாவெக்ஷயாவர மெஉ காணஷ்யஅவக்ஷஅவாயநஷாநம் நஸ்யாதிந்யஹயதவாஶாரஜ்ஞ ரிதத்வநராஞ்ஷஷ்டிநொஅவா ப்ரவஷ்ஜெநராயாரோ" இத்ய தேர்க்காக ஸமவகவரகஜ்ஞா நவகுந ஸ்ஷஶெநஷமொவிஷ "ரி த்யக்ஷஸ்தாபொமெவி கவசரதஸ்ய ஷவசஸ்கம ஜ்ஞாகா பரா வாதத்ஷந ஸவெஹா வதவனவஶெஷக ஜ்ஞாநஸஹஸஅதகெமஸய ஹீநதயா விநஷ்டகவ்யாக பரஷாக ப்ரஸாதவரளாநாய உஉமெ ஹாஅவாமகள | யநேராஹஉவயிஷ்ராநீத்ராஹ ஊரஷ்ராவஜீவநா" இத்யக்ஷப்ரகாரேண பரகவாஜ்ஞாகாவா ந்யாயாவாதக ஸௌஹார்தஸ்ய ஸ்வாஶீர்ஷ ஷ்ராதிகம்ஜ்ஞாகாதஷவாஶ்ரயணஸம்ஸவார்த்தராஶ்ர தகூதகூத்ருஇத்ரா ஹ (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) ஸவஷ விஶ்வாஸஸ்யாதிஷஅமஸக்தித்யுக்தி;

ஜ்ஞ|| யறிந்தகனுகையாலே நாராயணனென்றுபேர்பெற்ற பிறந்துகெட்டானிற்காட்டில் இடைச்சிகளைப்போலே விவேகமில்லையேயாகிலும் ஸம்பந்தத்தையறிந்து ‘அங்கலனுடையொருவனை நணுகுமவனே’ ப்ராமாணிகனென்

ஸா-தீ|| கருத்து,(பேர்பெற்றவிதி)ஸம்பந்தத்தை யறியாதே ப்ரமாணாந்தரத்தையே யறிந்தாலுமவனை “நாராயணாநுஷ்ட்ருகிநோநாராயணா: ப்ரபந்நா நாராயணா:” இத்யாதிகளிலே நாராயணனென்று வ்யவஹரித்ததிறே, ததாச இவனுக்கு ப்ராமாணிகனல்லனென்றுமிடம் ஶாஸ்த்ரவிருத்தமென்று கருத்து. ஸர்வவேதஸாரபூதமான ப்ரமாணத்தை யறிந்தவனை ஸர்வோத்க்ருஷ்டனென்னவேண்டியிருக்க நாராயணனென்று கழிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (பிறந்துகெட்டானிதி) லோகத்திலே ஸாமாந்யஶாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பான பிறப்புத்தானே ப்ராப்தாநுஷ்டாநத்துக் குறுப்பாம்போது கநிஷ்டாவஹமாகையாலே யவனுக்குப் பெறப்பே கேடானாப்போலே யாஶ்ரயணோபயுக்தயா ஶ்ராவ்யமான ப்ரமாணஜ்ஞாநம் தத்விபரீதமாக வகலுகைக்கே உறுப்பாம்போது இவனுக்கு ப்ரமாணஜ்ஞாநம் பிறந்ததே யநர்த்தமாகையா லிவன் பெறந்துகெட்டானென்று கருத்து. விவேகமில்லையேயாகிலு மென்றது ப்ரமாணாநுஷ்டாநக்ஷமத்வ நிர்ணயாதி விஶேஷயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமில்லையேயாகிலுமென்றபடி. இல்லையாகிலு மென்றவிடத்தி லபிஶப்தத்தால் விவேகமுடையவனாய் ஸம்பந்தத்தை யறிந்து நணுகுமவன் ப்ராமாணிகனென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்றுஜ்ஞாபிதமாகிறது. (ஸம்பந்தத்தையித்யாதி) ப்ரமாணாநுஷ்டாநக்ஷமத்வநிர்ணயாதிகளை யணியாதிருந்தாலன்றோ நாஸ்திகனாவது அவன் ஸம்பந்தத்தைத் தெளிந்து தத்வைபரீத்யாவஹமாக வவனைப் பெறவாசைப்பட்டா லாஸ்திகனேயாமென்று கருத்து. (அங்கலனித்யாதி) நலம் கல்யாணகுணமென்றபடி. (அங்கலனுடையொருவனை) அகில கல்யாணகுணங்களையுடைய வொரு மஹாபுருஷனை (நணுகுமவன்) கிட்டுமிவன் இங்கு “அங்கலனுடையொருவனை நணுகினன்றே” என்கிற நம்மாழ்வார் பாசுரம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதமாகையால் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான வவனத்ய ஜ்ஞானிகள் நணுகவிவனுக்கும் ஸாம்யமென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமும்சொல்லித்தாகிறது (ப்ராமேதி) இவனாஸ்திகனாகிற வளவன்றிக்கே மஹாவிஶ்வாஸம் பிறந்து ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரப்ரமாணத்தையுங்கூட விகலமாக ப்ரதிக்ருஹித்

ஸா-கா|| (பிறந்து கெட்டானிற்காட்டில்)“ஜாத்யாசைவ வேதஶாஸ்த்ர ஸஞ்ஜநநதோவிஜ்ஞாநித்ய” ஸ்வப்ரகாரேண ஸத்ராம் ப்ராமாண்யாவிநஷ்டோபாய(அங்கலனுடையொருவனை நணுகுமவனே)“யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே” இத்யாத்யுக்த ஸர்வோத்க்ருஷ்ட திவ்யமங்களாநந்த. ஸமஸ்தகல்யாண குணைகதான

ஶ:॥ நப்புள்ளாரருளிச்செய்யும்பாசுரம். இப்படிப்ரார்த்தநாகாராதிஜ்ஞாநத்
தாலேபிறந்த விஶ்வாஸாதிஶயமும் விஶ்வாஸபூர்வகமும் கார்பண்யமும்
"ப்ரபத்தே:" என்கிற ஶ்லோகத்திலுபஸமஸ்த்தத்திலும் ஶரணஶப்தா
பேக்ஷிதமான யாசநத்திலும் உக்தமெனிலு மநந்யஸாத்யங்கள். இதிலுக்த

ஸா-௬॥ தவ்ருகையாலேவ்யவஸாயிகளாகிறானென்றபடி. அவனேவ்யவஸாயி
கனென்கிறவிடத்திலபிப்ராயம். யோ நாஸ்திகஸ்ஸந் ஶங்கிதஸ்ஸந்வா வ்ய
வஸாயிகஶதிஜ்ஞாபநாயம் அயாவ ஸௌஹார்த்தத் தெளிந்தவனுக்கு
மஹாவிஶ்வாஸம் நாயாஸேந பூஷ்கலமாக ஸித்திக்குமென் றப்புள்ளாரரு
ளிச்செய்கையா லெப்பாரருளிச்செய்தது ஸௌஹார்த்தந் தெளியாதார் விஷய
மென்னதாய்த்து. இங்கு நாராயணேன் வ்யவஸாயிகனென்கிற ஶப்தங்களா
லேபஹரேவிஜ்ஞாயபாஸ்ரமேம ஶப்தநாராயண:|ஸௌஹார்த்தவ்ருத்ஸஜந்த
கஸ்ஸ்தம் வ்யவஸாயிக:" என்கிற ஸமஸ்தஶ்லோகமும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபி
தமாகிறது. அயாவ இந்த ஸௌஹார்த்தந்தெளிகைக்காக வேதேப்ராக்த
வாஶங்காநிவர்த்தகங்களான ப்ராம்ஷகாரஸம்பந்தாதிகளுடைய ஜ்ஞா
நமு மதின் தெளிவுக்காக ஸதாசார்யகடாக்ஷவிஶேஷமு மபேக்ஷம் வே
ணுமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஆநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய
வர்ஜநங்களிப்படி ஸ்ரீமத்ஸ்ரீநாராயணஶப்தங்களிலே ஸித்தாலு மித
ராங்கங்கள் அயத்தில் ஸித்திக்கவில்லையே, கிஞ்ச உபாயாதிகளிலே ப்ராப்த
மஹாவிஶ்வாஸமத்ரஜ்ஞாபகமாகி லதின் ஸ்வரூபமு மதின் மஹத்தும்
ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளைப்போலன்றிக்கே இங்குஶாப்தமாக வேண்டா
வோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ப்ரார்த்தநாகாரேத்யாதி) மஹா
விஶ்வாஸத்திலும் ஸ்வரூபம் யாசநவிலும் கார்பண்யமெக்தனிலு
மென்றபடி. மத்யமமான யாசநவிங்கு பூஷ்கலமானாலும் ஜ்ஞாந
ஶக்த்யைச் சொல்லுமத்தனைபோக்கி உபாயக்ருத்யவஸாயரூபமான
விஶ்வாஸரூபத்தை சொல்லமா [பா - ட்டாகை] ட்டுமோவென்று ஶங்
கியாமைக்காக ஶரணஶப்தாபேக்ஷிதத்ரிபி:. உக்தனில்கார்பண்ய
மநந்யகதியமென்பது கூடுமோ? அது கர்த்ருத்யாகவாதியன்றோ வா

ஸா-௧॥ (அப்புள்ளாரருளிச்செய்யும் பாசுரம்) வாதிஹாஸநவாம்பேக்ஷா
நாம் வாக்யத்ரயம். ஏவஞ்ச ஜாயதேநகாரீநகடாக்ஷவிஷயீபூதா
நாம்ஸதாசார்ய ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபாதி ஸத்யஜ்ஞாநே ஶாஸ்த்ரா
ர்த்தப்ரஸ்தாவே மஹாவிஶ்வாஸரூபகம் ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரீயண
ஶவி ஸ்தோத்ரே ஶாவ: ஏவம்ஸஞ்ஜாதவிஶ்வாஸஸ்ய கார்பண்யஸ்ய
ஶேஷத்வாதிஸாம்ஶய ஶங்கி (இப்ரார்த்தநாகாரேதி) (ஶரண
ஶப்தாபேக்ஷிதமானயாசநவிலுக்தனிலிதி) கஸ்மைசித்ப்ராயாணாம

...ல் விவக்ஷிதத்தை ... ந்யாஸ ... ணம்" என்று ... த்திலே வ்யாக்யா
னம்பண்ணினார். இவ்விடத்திலுபாயாந்த ... ஸாயவாக்யத்திலேமோ

ஸா-தீ|| ... மில்லாவிட்டாலு மதிங்கே விவக்ஷிதமென்கைக்குத்தான் நியா
மகமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிவிதாதி) ... ந்யாஸ ... ணம்
என்கிறது ... ஸமாநமாகையாலே ... மாகி
றதென்று கருத்து. ... ஹாவிஸ்வாஸ
த்தைச் சொல்லுகிறதாகில் மோக்ஷ ... வாரணமெங்கே ஸித்திக்கும் ம
ஹாவிஸ்வாஸஞ் சொன்னவிடத்திலேதானென்னில் ... ஹா
... " என்கிறவிடத்தில் ஸித்திக்கக் காணவில்லையேயென்ன வருளிச்
செய்கிறார். (இவ்விடத்திலிதாதி) ... ணம் ... " என்று மோ
க்ஷ ... வாரணஸித்திக்கு ... மிருக்கையாலே அங்கப்படியானாலு மி
வ்விடத்தில் ... மில்லாமையால் விஸ்வாஸஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே
தானே ஸித்திக்குமென்று கருத்து. (உபாயேதி) ... ம
விஸ்வாஸம் ஒன்னை யுபாயமாக ... ஸிக்கிறேனென்கிற மஹாவிஸ்வாஸம்
நீயெனக்க ... தரவேணுமென்கிற மோக்ஷ ... வாரணத்துக்கு ...
... காரணமாகையால் ... வாக்யத்திலிது ... ஸித்திக்குமெ
ன்று கருத்து. இவ்வர்த்தந் தோற்றுகைக்காக யிங்கு ...
... த்திலென்று ... யோமியாதே யிப்படி ... யோமித்தது.
இங்க ... மென்றது ... யென்றபடி. ... த்துக்கு ...
தோடு ... மில்லாமையாலு ... மென்று மு
ன்பு சொன்னவிடத்திற்போல் யிங்க ... ங்கொள்ளக்கூடாதிறே. இவர்
தானே யித்தை ... மென்று மேல் வெளியிடக்கடவராயிருக்க யிங்
க ... மென்றிப்படி ... த்தது யெதற்காகவென்றில் யிங்கு ...
... த்தாலே உபாய ... காரணம் மோக்ஷ ...
... மே சொல்லப்படுகிறதாகையாலே ... யென்று மஹாவிஸ்வா
த்தைச் சொல்லவே ... மான ... நீயமாகத்
தோற்றுகையாலு மிங்கு மோக்ஷ ... மென்கைக்கா

ஸா-கா|| ... (இதி
... ஹ (இவ்விடத்திலிதி) ...
... ணம் ...
...

ஶோ || ப்ரஸ்து வர்ண ஶ்ருதம். (உக்தஞ்ச) பராயாநாமாநுயோகம் அநந்யமதி:, கஶ்சோபாய ஸம்மதாஶ்ரயேதி ப்ரார்த்தநாமதி: | ஶரணாகதி ரித்யுக்தா ஸா தேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்” என்றும், “உபாயபூர்வ ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ மஹாவிஶ்வாஸ: | ரக்ஷகத்வ வரணம் கோப்த்ருத்வவரணம் ததாத்மநிக்ஷேப கார்ப்பண்யே ஷட்விதா ஶரணாகதி:” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாயாத்யவஸாயத்துக்கு ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வ ஶக்தியுக்தன் ஸர்வ ரக்ஷகனானபடியாலே நிற்கையன்றிக்கே ஸ்வீகாரத்தைக் கொண்டு

ஸூ-நீ || இப்படி நிஷேதித்தது. ஶாஸ்த்ரவிஹிதமானதுவோ உபாயமாவது ரக்ஷகமாகையாலந்த ரக்ஷகத்வவிஷயத்தில் விஶ்வாஸம் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பொதுவன்றோ? அவ்விஷயத்தி லிவ்வதிகாரிக்கு விஶேஷித்து ஸமா விஶ்வாஸாத்மகமான அத்யவஸாயம் வேணுமோ இவ்வதிகாரியைப் பற்றி ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வாநிவேஶிகமென்றோ ஆகாரமேற்பட்டாயி ருக்கையாலந்த வேத்தமான விஷயத்திலிவனுக்கு அத்யவஸாயமவஶ்யம் வே ணுமென்றி லிவ்வாகாரந்தான் ஸர்வாதிகாரிகளையும் பற்றப்பொதுவாகா தொழிவானேன் கிஞ்ச இவ்வதிகாரிமாத்ரத்தைப்பற்ற வேறாக அப்ப டி ஓராகாரமுண்டென்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோவாகையா லிங்க அத்யவஸாயம் விவக்ஷிதமாகவேணுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார். (கஶ்ஶி த்யாதி) சொல்லுகிறபடியென்கிற விதுக்கு உபாயாத்யவஸாயத்திலே நிவேஶிக்கையாலுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். இந்த ப்ரமாணங்களிலு பாயத்வத்துக் குபாயாத்யவஸாய நிவேஶிகமாவ ஸ்வாபத்யமில்லாவிட்டா லும் ஸம்ப்ரதாயமென்று கருத்து, வாசகமாவஸ்வீகாரமே மோக்ஷஸாதநதி விஶேஷ: ஸ்வாபேக்ஷிதஸம்விஶேஷ்யஸ்யாதிதி பாவ:. ஶரணா கதம் மோக்ஷத்திலே உபாயம் ப்ரதம்மென்று தீர்த்திருக்க விங்கவதா ரங்கொண்டால் மோக்ஷஸாதநத்விஶேஷம் உபாயமோக்ஷ ஹேதுகஷ் தைர்யாத்: என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸ்வாபேக்ஷிதஸம்விஶேஷமும் ஸித்திக் குமிறே. (ஸ்வீக்ருதேதி) மற்றவதிகாரி விஷயத்தில் ஈஶ்வரன் ஸ்வீ காரம் பண்ணுகையா லிவ்வதிகாரம் ஸர்வாதிகாரிகளையும் பற்ற பொ

ஶ்லோ-கா|| பாபாநாமுபேதாநாம் ப்ரபத்தி ஸமஸ்த தோஷக்ஷய நிரவதிகத் யாதக: ஸர்வோபாயாநாம் ஸர்வாதிகாரகத்வ ப்ரபத்தி ஸமஸ்தாபாவத்வாமோக்ஷாத்யுபாயாநாம் நாஶ ஸர்வவக்ஷ்யவிஶேஷ ப்ரஸம்மாத்ய யாவஜ்ஜீவ ஸர்வபாபக்ஷய ஸக்ஷ்காச ப்ரதிஷ்டாயாம் ஸமஸ்தோபாயகாஶ்யவஸாயபரமதாத்வ ஶரணஸ்வேவாபஸ்ஜிஷ் க்ரியாபூர்வோத்தவம் யுக்தம் தஶத்யதி(அ ஹமஸ்மி)பராயநாமித்யாதிநா) ஏவம். ஶரணஸ்வோபஸ்திஷ் க்ரியா

உ| பாயஸ்தாநத்திலே நிவேசிக்கையாலும் ந்யஸ்தபரனை யவ்வதிகாரிக்குப்பின்பநந்யோபாயத்வம் நிலைநிற்கைக்காகவும் உபாயாத்யவஸாய மிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாயிற்று. உபாயமென்றாலொருவிரகென்றர்த்தமாகையாலே யிவ்வுபாயம் சேதநாசேதந ஸாதாரண

ஸா-டீ|| ஸுவாகாதொழிந்ததென்று கருத்து. (ந்யஸ்தேதி) இதராதிகாரிகளைப்போலன்றிக்கேயிவன் ந்யஸ்தபரனாகையா லிவனுக்கநந்யோபாயத்வமவஶ்யம் நிலைநிற்கவேணுமென்றுகருத்து, (உபாயாத்யவஸாயமிதி) ரக்ஷகத்வவிஶ்வாஸமாத்ரத்தா லவனுபாயஸ்தாநத்திலே நிவேசிக்கையு மிவனுக்கநந்யோபாயத்வம் நிலைநிற்கையும் அபிப்ராயமென்று ஹ்ருதயம். இப்படி ஶரணஶப்தத்தை யிங்குதாஹரித்த ப்ரமாணத்தில் ரக்ஷித்ருத்வ வ்யாஹாரேண "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:" என்று நிஷ்கர்ஷித்தா லிவ்வதிகாரிக் குபாயமொழிய ஶோத்ருத்வோபாதாநம் ஒவ்வாதென்றதா கையாலே யிங்கு ஶோத்ருத்வபரணம் விவக்ஷிதமாகக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உபாயமென்றுவித்யாதி) (விரகென்றர்த்தமிதி) (விரகு) இஷ்டஸாதநம் உபாயஶப்தஸ்ய இஷ்டஸாதநத்வமேவ வாச்யம் நத்வந்யதிதி பாவ:. இங்குபாயத்வம் உபாயஸ்தாநநிவேசரூபமாகையாலிது சேதநாசேதநஸாதாரணமாகக் கூடுமோவென்று ஶங்கை பிறவாமைக்காக விங்கு ஶாஸ்த்ரஶப்தப்ரயோக: ஸுசேத்ராவாயஶப்தே ப்ராப்யாஸ்தாநநிவேசஸ்வாவகதாஸ்வீகாரே ஶோகவ்யாவ்ருத்தி விரோத: ஸ்வாமிநோ கைதவவிரோதஸ்ய ப்ரஸஜ்யேதிதிமாவ:. ஶரணஶப்தம் லோகத்திலே உபாயம் க்ருஹம் ரக்ஷிதா வென்கிற மூன்று அர்த்தங்களிலே வர்த்திக்குமந்த ஶரணஶப்தம் ப்ரபத்திப்ரகரணத்திலேயா னாலந்த மூன்றர்த்தங்களில் உபாயரூபமான அர்த்தமொன்றையே சொல்லுமென்றால் உபாயஶப்தத்துக்கு ஶோகவ்யாவ்ருத்தி விஶிஷ்டமான அர்த்தமே யிங்கர்த்தமென்று தீர்ந்திருக்கை இங்கபிப்ராயங்கொண்டால் ஶோகவ்யாவ்ருத்திவிரோதமும் "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:" வென்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸ்வாமிநோ கைதவவிரோதமும் ஸித்திமிறே. (ஸாதாரணமாயிருக்கையாலுமிதி) பரசேதநனுக் குக்ருஷ்டரூபமான ஸாதாரணாகாரத்தை விட்டு க்ருத்யஶிக்ஷாரூபமான ஸசேதநஸாதார

ஸா-கா|| யா உபாயாத்யவஸாயபரகேவலம் ஶோத்ருத்வபரணவொயக்ஷிதத்ராஹ (உபாயமென்றுவிதி) ஶோத்ருத்வபரணவ்யாவ்ருத்தம் ஶாஸ்த்ரஸாமர்த்ய ஸாதநாவஸ்தா ப்ரதிபாதயிஷிதஸாதநோபாயஸ்ய சேதநாசேதநஸாதாரணோபதேஶோபாயசேதநாநாம் ஸம்பந்தஸ்ய பரசேதநசேதநவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸ்தவஸாரமோக்ஷக

ஷ்டமாயிருக்கையாலும், "ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா" என்றும், "ஸர்வஜ்ஞோऽபி ஹி விஶ்வேஶஸ் ஸதா காருணிகோऽபி ஸந் | ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே வேதவேதநகாலமான கோப்த்ருத்வ வரண ஸாபேக்ஷ நியமமாகையாலும் கோப்த்ருத்வ வரணமிங்கே விவக்ஷிதம். அதில் ஶரண

ஸாரதீ|| ஶரணாகாரத்தையநுஸந்திக்கவேண்டுமென்றுஇந்தஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யத்ருச்சாயாத்தமாகையாலிங் குபாயஶப்தத்தாலே கோப்த்ருத்வமேயுபாயாந்தர நிரபேக்ஷகாரணவிஶேஷமாகச் சொல்லப்படுகிறதென் றவஶ்யங்கொள்ளவேண்டுகையாலிங்கு கோப்த்ருத்வ வரணம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து, இத்தாலுபாயோऽஶக்தாநாம் என்று ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தனம் பண்ணினதுவும் நிக்ஷேபாபேக்ஷாவாதி த்வப்ரக்ரியயா கோப்த்ருத்வமேவ [பா-வாயகரூபஸ்வஸாதாரணாகாரேண] ரூபவிஶேஷவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஶரணஶப்தவாச்யமாகிறதெ ன்கைக்காக வத்தனைபோக்கி யிங்கு கோப்த்ருத்வஸ்யோபாஸநம்ய வ்யாஸமாய மன்றென்றதாயிற்று. இப்படியுபாயத்வம் வேதநாவே தநஸாதாரணமாகையாலே அதடியாக, கோப்த்ருத்வவரணம் ஸூசிக்கிற ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே ஶரண்யஸாமாந்யா ப்ரமாணங்களிருக்கையாலு மிங்கு அது விவக்ஷிதமென்கிறார். (ரக்ஷிஷ்யதீத்யாதியால்) உபாயாந்தர நிரபேக்ஷணரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸஸஹ்ய: இங்கு கோப்த்ருத்வவரணம் ததா என்றிவ்வளவே யெடுக்கவேண்டியிருக்க ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வா ஸ: என்கிற பாதத்தையுங்கூட வெடுத்தது விஶ்வாஸத்திலும் ரக்ஷகத்வ ப்ரார்த்தநம் ஸ்பஷ்டமாகையால் தத்ப்ரார்த்தநம் ஶப்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கை க்காக விப்படியிரண்டும் விவக்ஷிதங்களாகில் யிரண்டும் ஶப்தங்களாகலா காதோ "உபாயோऽஶக்தாநாம்" என்று நிஷ்கர்ஷித்தாலும் ஶரண ஶப்தமுபாயத்வாகாரேண கோப்த்ருத்வபரமு முபாயாந்தர நிரபேக்ஷாகாரமுமாய் வ்ருணீதே என்கிற பதஸாமாநாதிகரண்யபரமாய் கோப்த்ரு த்வவரணோபாயத்வவ்யவஸாயங்களிரண்டும் ஶப்தங்களாகக் குறை யில்லையே யென்றாலும் ஶரணஶப்தமு பாயத்வாகாரேண கோப்த்ருத்வபரமாய் வ்ருணீதே என்கிறது ஜ்ஞாநத்வாகாரேண வரணபரமுமாயிங்கு கோப்த்ருத்வவரணந்தா ன் ஶப்தமாகலாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதிவிதத்யாதியால்)

ஸாரா|| ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராத்யைர்மஹ்யாதிவஶாதபேக்ஷிதவிபவாத் ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தநாபேக்ஷம் கோப்த்ருத்வவரணஸ்ம்ருதௌ த்ருஷ்டவாநாம்ஸ்ய யதித்யர்த்த:. கஸ்ய ஸக்ருச்ச்ரவ்யம் யத்ஶப்தஸ்யோச்யமாநோபாயபாகம் விரஜ்யதே

௩௦|| ஸூ ஒரு வ்யோமத்திலே யிரண்டையுங்கூட்டநாதாரியாநம்பண்ண மாட்டாமையாலே யிவ்வதிகாரிக் கஸாதாரணமான வுபாயஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாய மிவ்விடத்திலே ஸாத்யமாய் ஸவதிகாரி ஸாதாரணமான மோ

ஸா-நீ|| (ஒரு வ்யோமத்திலிதி) ஸாத்யஸாதநமுபாயஸ்வாகாரேண மோ க்ஷஸ்வரூபமாம்போது ஸித்தோபாயஸ்வரூபமாகவேணும் உபாயாந்தர ஸ்தாநநிவிஷ்ட ஸ்வரூபமாம்போது ஸித்தஸாத்யரூபமாகவேணும் இது வ்யோமைகத்திலொழிய வநேகவ்யோமத்தில் கூடாதிறே என்று க ருத்து. (அஸாதாரணமித்யாதி) இவ்வதிகாரிக்கஸாதாரணத்தை விட்டு ஸாதாரணமானதை ஸாத்யமாகக்கொள்ளுகையுசிதமன்றென்றுகருத்து உபாயஸ்வாதந்த்ர்யஸாயத்தை யிவ்வதிகாரிக் கஸாதாரணமாகவும் ஸா த்யமாகவுஞ் சொன்னது கூடுமோ? இங்குபாயஸ்வம் வேதநாவேதநஸா தாரணமான விஷயஸாதநஸ்வரூபமாகி யிவ்வுபாயத்தினஸ்வாதந்த்ர்ய மி வ்வதிகாரிக் கஸாதாரணமாகாதொழியாதோ? உபாயாந்தரஸ்தாநி வேஶிஷ்டமாதலிது ஸாத்யஸாதத்துக்கு ஸாத்யமல்லாமையா லிவ்வுபா யஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸாத்யமாகாதொழியாதோ? ஸம்பந்தத்தில் ஸாக்ஷாத்பலய விஷயஸ்வரூபத்தையிட்டு ஸாத்யஸ்வம் மோக்ஷஸ்வரூபத்துக்கும் பொ துவன்றோ? ஆனபின்பு மோக்ஷஸ்வரூபத்தைப்போலே யன்றிக்கே யு பாயஸ்வாதந்த்ர்யமிவ்வதிகாரிக்கஸாதாரணமும் ஸாத்யமுமாம்படியெ ங்ஙனேயென்றில் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட விஶ்வாஸஸாதநம் வேதநாவேதநஸாதா ரணமான விஷயஸாதநஸ்வரூபை வ்யாவ்ருத்திநிமித்தத்தையிட்டு ஸித்தஸா த்யஸ்வாபங்களிரண்டுடையவும் ஸமாதாநம் பண்ணுகிறது. ஸா தநஸாதநஸ்வாதிகாரண விஶ்வாஸத்தாலே ஸம்ஸாரணுக்குயிர்த வுபாய வியோபாயத்தோடே ஸேஷஞ் சொல்லப்படுகிறது. ஸித்தோபாயஸே

ஸா-கா|| வாரவ்யஸம்ஸாஹஸம்ஸவதீத்யாஸங்க்யாஹ-ரதி (அதில் ஸா தநஸாதமித்யாதிநா) (பண்ணமாட்டாமையாலே) கதர்தஞ்ஸக்ஷேதீதி (இவ்விடத்திலே) ஸாதநஸாதஸ்வாவஶிஷ்டக்ரியாவஷநவேத்யர்த்தஃ (இவ்வதி காரிக்கஸாதாரணமான உபாயஸ்வாதந்த்ர்யஸாயமிதி) ருகிம்வநந்யவிஶிஷ்டா நந்யமதிஸ ரமவாதிகாரவதாவஸ்யோபாயஸ்வாதந்த்ர்யஸாயஃகாயஃ நாதேந்யேதத்யஸாதாரணந்யதித்யர்த்தஃ. 'யதேந்யநகாநகாதேநத்யாதிநா" ஸாநந்யாஸஸ்ய ஸவதஸ்யநஸ்வாவமதேதஃ ஸமாதாராயஃ ஸாநந்யாஸவீஸ்வரஸேந்யாவாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶாதுபாயஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வரூபோஷவேதிதி நாஸாதாரணத்யதிதி வேத. யதநந்யவந்யோபாயாந்த ராஸ்ததஸ்ய தத்ஸ்வஸாதேந்யத்வயா ஸாநந்யாஸோபாயஸ்வாதந்த்ர்யஸாயொ

௩௯ || த்ருஷ்டப்ரயோஜனத்யாக மாகக்கடவது. *

ஸா-தீ|| ஏவம் ரக்ஷகத்வமாகையாலேயிங்கு கோப்த்ருத்வவரணமென்று ப்ரார்த்தனையா லேசொல்லப்படுகிறது. ஸாத்யோபாயஹேதுபூதமாமவனருளேயாமாகை யாலேவிஶ்வாஸபூர்வகம்ப்ரார்த்தனாவ்ருத்திலக்ஷணமாகையாலவஶ்யமாம் லேநிரபேக்ஷரக்ஷகத்வமாயிருக்கிறதாகவிங்குஶரணஶப்தத்திலே நிர பேக்ஷரக்ஷகத்வம் ஸித்தோபாயமென்றதாயிற்று. இத்தாலி வ்வுபாயத்துக்கு ஸாத்ருப்யாபேக்ஷயா கிஞ்சித்விஶேஷாதிக்ரமத்தினை போக்கி ஸ்வீகாரமில்லையென்று கீழ்ச்சொல்லினைத்ததுவும் வெளியிட் டதாயிற்று. இந்த நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வமே வ்யாபாரோபாயத்வ மென்று சொல்லப்படுகிறது. இங்கு ஶரணஶப்தார்த்தமான உபாயத்வ மிப்படி வேதாந்தவேத்யநாராயண ஏகோபாயத்வமன்றிக்கே ரக்ஷகத்வமன்றிக்கே வ்யாபாரநிரபேக்ஷ்ய விஶிஷ்டரக்ஷ கத்வமாகையா லிவ்வுபாயஸாத்யவஸாய மிவ்வதிகாரிக்குஸாதாரணமெ ன்னக்குறையில்லை. உக்தரீத்யா ப்ரபத்திஶப்தத்திலே யிவ்வுபாயத்வம் ஸித்தஸாத்ய வ்யாபாரமாகையாலும் ‘ப்ரபத்யே’ என்கிற ஸித்தோ த்யவஸாயத்திலே ஸாக்ஷமாகையாலு மிங்குபாயஸாத்யவஸாயம் ஶாஸ்த்ரமெ ன்னவுங்குறையில்லை. இப்படி ஶரணஶப்தோபாயார்த்த நிரபே க்ஷ்யவிஶிஷ்டரக்ஷகத்வமாய்ப் பொருந்துகையாலே கேவலரக்ஷகத்வத்தை

ஸா-கா || ஸர்வஜ்ஞ, த்வயாபி “தாவதாதிஷ்டஸ்யாவர்ஜமா” இத்யாதிஷு ப்ரார்த்திவாக்யஸ்வேஷ்டாரஸாகாரேஷ்வதே” இத்யாதிஸ்ருத்யர்த்திஸாத் ஸாத்யாங்காரஸாத்யயாபதிவிஷயஸ்வ்யாதிரேகஸ்ய ஸாத்யாநபேக்ஷ ஸா ரத்யாஸஸ்யவித்யாநாமதாத்பர்யாயிகாரிணாமுபாயஸாத்யவஸாயமோ நாஶஸ்யம் ஸாவீத்ய ஸாயாரணாத்யுபேக்ஷதே. கிஞ்ச ஸோக்ஷவ்ருத்தி ரிக்த ஸ்வஸாத்யாநஸாரத்யாஸேஷு நிரபேக்ஷோபாயஸாத்யவஸாயாஸ்ஸம் ஸாவ: தஸ்யோபாயாங்காராப்ரவ்ருத்த்யுக்தாத்ஸ்யோபாயஸ்யாநபேக்ஷ காஸ் ஸர்வஸ்வஸாத்யாநஸாத்யாதிஷ்டாஸாத்யா ஸ்வமயாமஸாத்ர ஸாதஸாத்யக்லாஷ்டாவேஸாத்யாதிஷ்டாஸாதஷ்டா ஸாத்யாஸத்யாதி ஷ்டாஸாத் ஸாத்யாஸாதஸ்வமயஸாதிய ஸ்வமயாங்காரஸாய நிரஸ ஸாத்யாஸதஸ்யவிரோதிக்காமாவாக்ஸாத்யாஸகாரணவிஶ்வாஸவிஷ ஸாத்யாதிஸ்வாஸாத்ஸஸ்வாயஸநஷ்டா நிஷ்டா ஆத்மாஸ்ஸவிஶ்வாஸ ஸ்வாவாஸமஸ்தாந காஸ்த்ய ஸாமாநஷ்டாநாஸ் ஸதஸ்ஸித்யாவஸ்ய காஸ்ஸ ஸாத்யதிஷ்டாஸ்வத்யாதி ஸதஸாங்காரஸாய நிஷேத நிரபேக்ஷ ப்ரஸாதயாமாவாத். ப்ரபத்தேஸ் ஸ்வயோபாயப்ரவேஶாதிமாநத்ர ஸாமாநநாயாத்” த்ருஷ்டப்ரயோஜன ஸ்வஸாத்ய ஸத்யவஸாயநா

௪௦॥ * அறிவித்தனரன்பரையம்பறையுமுபாயமில்லாத்துறவித்துணியிற்று

ஸா-நீ॥ ச்சொல்ல வவகாசமில்லாமையாலே மோக்ஷப்ரதமிங்கு ப்ரத்யக்ஷ த்ராவோயிதமல்லாமையாலும் ப்ரத்யக்ஷ' என்கிற ப்ரஸ்தாவத்தி லோசனமாகையாலே வர்ணத்தைச்சொல்லமாட்டாமையாலு மதிங்கு வர்ணவாசகஶப்தமில்லாமையாலும் மோக்ஷப்ரதவர்ணநீயத்வமென்கைக்குக் கொத்தையில்லையென்று திருவுள்ளம். ஸம்ஸாரநிவர்த்தகங்களான பரோபதேஶஸம்ப்ரதாயாதிகளில் தெளிவுமதுக்கு விஶேஷஸாதநமான ஸதாசார்யகடாக்ஷமு மிவ்வதிகாரங்களில் ஸாரதமங் களென்று காட்டாநின்றுகொண்டு யிவ்வதிகாரங்களை தெளிவித்தவாசார்யர்கள் திறத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநம் கர்த்தவ்யமென் கிறவபிப்ராயத்தாலே யிந்த க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநரூபமாக வொரு பாட்டு அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு பரிகரவிஶேஷத்தையும் ஸம் ப்ரதாய ஸமர்த்திப்பிக்கிறார். (அறிவித்தனரிகழ்ந்தியால்) (ஐயம்) ஸம் ஶயத்தை (பறையும்) சொல்லுவதான ஜ்ஞாபகம் ஸ்வபாவமான உண் டாக்குமதான வென்றபடி. நம்மாலினி நிவர்த்திக்கப்போமோ போகாதோ

ஸா-கா॥ [illegible]

[illegible] (அறிவித்தனரிகழ்ந்திநா) (ஐயம்பறையும்) ஸம்ஶய [illegible] 'ஐயப்படாதே' இதி [illegible]

௩௦ || துணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை உறவித்தனையின்றி யொத்தாரென

ஸா-டீ || வென்று ஸம்ஶயத்தை யுண்டாக்கும்படி [illegible] என்று [illegible]. (உபாயம்) [illegible] (இல்லாத்துறவி) இவையில்லாமையாகிற [illegible] மென்றபடி. (துணியில்) அதடியாகவுண்டான [illegible] (துணையாம்) ஸஹாயமாகிற ஸஹாவனான [illegible] த்தை நிவர்த்தித்துக் கொடுக்கும் ஸஹாவனா வென்றபடி. (பரனை) [illegible] யிங்கு [illegible] த்தாலே [illegible] [illegible] யொழிகையும் துணையாமென்கிறத்தாலே [illegible] [illegible] யொழிகையும் ஸூசிதமாகிறது. (வரிக்கும் வகை) உபாய [illegible] வரிக்கும் [illegible] த்தை [illegible] த்தைக் கண்டு அகன்று போகாதே [illegible] விஶேஷ [illegible] த்தைத் தெளிந்து [illegible] ளாயவனை வுபாயமாய் வரிக்கும்படியை யென்றபடி. இதுகளுக்கன்பரறி

ஸா-கா || [illegible] அய்யமொன்றில்லை' [illegible] (அய்யம்) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (உபாயமில்லா) [illegible] (துறவித்து ணியிற்று துணையாம்பரனை) [illegible] (அய்யம்) [illegible] (அய்யம்புக்குஞ்செய்வினைசெய்தி) [illegible] [illegible] (உபாயமில்லா) [illegible] (துறவி) [illegible] [illegible] (துணியிற்றுதுணையாய்பரனை) [illegible] [illegible] (நாம்வரிக் கும் வகை) [illegible] [illegible] [illegible]

௩௭ ॥ நின்றவும் பரைநாம் பிறவித்துயர் செகுவீரென்றிரக்கும் பிழையற
வே. (௧௮)

ஸா-தீ॥ வித்தனரென்கிறத்தோடே ப்ரயம(உறவித்தனையின்றி)ப்ராப்யவிசே
ஷத்துமில்லாமல் சேஷசேஷிபாவாதிஸம்பந்தங்களொன்றுமன்றிக்கே
யென்றபடி.(ஒத்தாரெனநின்ற) ஸத்ருசரென்று சொல்லும்படி நின்ற க்ஷேத்ர
ஜ்ஞாதிநா நமக்கு ஸஜாதியரான வென்றபடி (உம்பரை) தேவர்களை
ப்ரஹ்மாதிகளையென்றபடி. (நாம்) ஸம்ஸாரிகளான நாம் (பிறவித்துயர்)
ஸம்ஸாரது:க்கத்தை (செகுவீரென்று) போக்கும்கொளென்று (இரக்கும்
பிழை) யாசிக்கையாகிற அபராதமும் இருக்கும்பிழையென்கிற வா
க்யத்திலுமிப்படியே தாத்பர்யம். (அற) அத்துப்போம்படி அதற்கு ப்ர
ஸக்தியில்லாதே போம்படி என்கை (அன்பர்) ஸ்நிக்தர் நம்பக்கலத்யந்தஸ்நேஹ
ரான ஆசார்யர்களென்றபடி. (அறிவித்தனர்) தெளியும்படி உபதேசி

ஸா-கா॥ கிம் ப்ரகாரவிசிஷ்டமித்யத்ராஹ (உறவித்தனையின்றித்யாதி) ஸ
மஸ்தஜீவசரீரஸம்பந்தயாஹாவேவேதி பூர்வ(ஒத்தா
ரெனநின்றவும்பரை)ஸவேபூர்வாஹதக்ஷத்வஸம்பந்தவாக்ய...
[illegible]
(பிறவித்துயர்செகு
வீரென்றிருக்கும்பிழையறவே) ...
[illegible]
... (உறவித்தனையித்யாதி) (உ
றவித்தனை) ...
[illegible]
... (இன்றிஒத்தாரெனநின்றவும்பறை) ...
[illegible]
... (பிறவித்துயர்செகுவீரென்றிரக்கும் பிழையறவே) ...

௩௦॥ ப்ரபத்தே: ஷடங்கத்வம் ஶாஸ்த்ரஸித்தம் ப்ரமாணத: ஸத்ஸம்ப்ரதாயதஶ்சைவ ப்ரஸித்தம் யோக ஸூ

ஸா-டீ॥ த்ரநுஷ்டித்தார்களாவாயோர்கள் பாராஷிக ராஸம்பவம் யாதிக ளாலேஸௌஹ்ருத்தைத் தெளியாதபோது ஶேஷிக்களுக்கு ஸர்வேஶ்வர னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கண்டஞ்சிப்ரமாணஜ்ஞாநசேஷ்டித்தா ஶிகளிற்படியே ஷடங்காங்ஙளை ப்ரகாரமாக ஜ்ஞாநமேவ ஶ்ராதிப்ரபத்த்யாநாதிஸாரா ஸம்ஸாரநிவர்த்தநம்பண்ணவேணுமென்று யாவிக்கும்படி ப்ரஸம்மிக்குமிறே யென்று கருத்து. இங்கு துணையாமென்கி றவிடத்திலே யாநுகூல்யஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் ஔ சித்யத்தாலே ஸம்ருதிதமாகிறது. துறவித்துணையென்கிற விடத்திலே கார்ப்பண்யஞ் சொல்லித்தாகிறது. மற்ற விரண்டும் வரிக்கும் வகையென் கிறவிடத்திலே ப்ரார்த்திதமாகிறது. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரபத்திக்கா நுகூல்யஸங்கல்பாதிக ளங்கங்களென்று ஸ்பஷ்டமல்லாதிருக்க விவற்றை யி தர்க்கமங்களாகக் கொள்ளக்கூடுமோ? அங்கங்களாரென்று கொண்டால் “ப்ராஸ்வம் ஸாங்கஸம்யுக்த” இத்யாதிகளோடு விரோதம் வாராதோ? “ஷ திர்யோக நம யுஜ்ஜீத” யென்றிது யோகமாகச் சொல்லப்படுகையாலே மற்ற யோகங்கள்போலே ஸாங்கமாகவேண்டுகையாலே யிதினங்கங்க ளுமப்படியே யாகவேண்டியிருக்க யிவை ஸகஜஸ்வபாவங்களாம்படிதா னெங்ஙனே, ஸர்வஸாதாரணசாஸ்த்ரமாநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளைப்போலே யம்ஶாந்த்ரத்துக்கு பரிகரமாகவேண்டியிருக்க அங்கங்களுக்குங்கூட ப ரிகரமாகைக்கு நிபந்தநந்தானே தென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரி யாநின்றுகொண்டு யிவ்வதிகாரார்த்தத்தை யாநிஷ்ம்ஸ்த: என்கிற விடத்திற்போலன்றிக்கே கிஞ்சிதிஸ்தரேண ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.(ப்ரபத்

ஸா-கா॥ ரம்பராஜநிஷ்டேஷ்வம் நிவர்த்யேத்யுஸ்வபாராஷாயுக்தேர் நாஸ்யஸ்யாஸாநரபராக்ருத்யம்யாநமஸ்யேத்யாஜஷம்(அறிவித்தனை ரிதி)க்ரியாவிஶேஷணம்|ஸதேநஸர்வஸ்வரூப்யாணரபாஹிஶாஸ்வாம் ஶோகாத்ம்ஶாங்கம் (பிழையறவே) இத்யநேநவிஹிதாகரணநிஷித்தகரண யொராஷபா: ப்ரத்யேஷயாஷாநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜ நேஶப்ரேக்த இத்யுக்த:உக்தாநாம்ஶாஸ்த்ரேயோ.மப்ரகாரம்ஶ்ரோ கே ப்ரதிபாதயந்தேஷாம் ஸக்ருத் ப்ரயாநாநாவதிஷ்டாஷாதை (ப்ரபத்தேஷடங்கம்ஸஜ்ஜஷித) ஶ்ராஸ்திஶ ஸம்ஸ்க்ருதியம் ப்ரஹ்மஸா ஸ்பஜ| பாராஷம் பரஶிஷிஶ்யேநஶ ஸிஷிஷ்ஷேநாய| இத்யம் ஶாஸ்திம் ஶ்ரேஷ்ட ஸர்வாஷிரோயினீ” த்ருஷ்டஸர்வத்ராமரேபாம் ஸ்ய “மேதந ஸம்ரக்ஷ்யஶாணஸ்ய ஸர்வஸ்வாஶ்யவிருக்தா | கேஶவா பண்பாயுக்தோ” த்யக்த்யநுஸாராத் ஶோக்ஷாய ப்ரபதநே ஸர்வ

[illegible]

𑌸𑌾-𑌟𑍀॥ [illegible]

𑌸𑌾-𑌕𑌾॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௦॥ ஆநந்த வ்யாக்யாதிஹ ஸமர்பிதோ தாதயீநநாதி ப்ருஹி: ॥

இதி கவிதார்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கட நாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிகர விபாகாதிகார ஸமாப்த:

ஸா-நீ॥ ஸ்வஸ்தி கலுஜாதஸ்ய லக்ஷ்யய: ॥
இதி ஸ்ரீரங்கராமாநுஜயதிராஜ சரணாரவிந்தசஞ்சரீக ஸ்ரீநிவாஸ
வேதாந்தாசார்யசரணஸேவிந: க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
பரிகரவிபாகாதிகாரஸ்ஸமாப்த: ॥

ஸா-கா ॥ ஸ்வதாதிர்வர்ணாய: ॥
இதி ஸார்வபௌமசக்ரவர்த்திந: வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸம்வேத:
ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய புத்ரேண ஸ்ரீநிவாஸேந
விரசிதாயாம் ஸாரவ்யாக்யாயாம்
பரிகரவிபாகாதிகார ஸ்ஸமாப்த: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

அத ஸாங்கப்ரபதநாதிகார: ॥

ஸா-நீ ॥ இப்படி பரிகரங்களை நிரூபித்தது கூடுமோ? இத்தால் உபாயகார்யமாகத்தக்கதான அங்கியின் ஸ்வரூபமின்னதென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடாமையாலிந்த நிரூபணம் அஸங்கதமன்றோ? “நிக்ஷேபாபரபர்யாய” இத்யாதி வசநத்தாலே ந்யாஸ நிக்ஷேபமாக ஸித்தமென்று முன்பு உபபாதிக்கையாலங்கிஸ்வரூபம் நிக்ஷேபம்தானென்னிலப்போது “ப்ரபத்திம் தாம் ப்ரயுஞ்ஜீத” இத்யாதிகளிலே அங்கிஸ்வரூபத்தை ப்ரபத்தியாய்ச் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ? நிக்ஷேபமும் ப்ரபத்தியுமொன்றாகையால் விரோதமில்லையென்னிலப்படி ப்ரபத்தியாகச் சொல்லத்தக்கதுதான் நிக்ஷேபமாவது பரந்யாஸமோ? ஸ்வரூபந்யாஸமோ? பலந்யாஸமோ? இவற்றின் ஸமுதாயமோ? நாத்ய: அஜ்ஞாதிகை

ஸா-டீ॥ ஏ ஸந்ந்யாஸ ஸ்வரூப ப்ரவ்ருத்திக ப்ரஸம்ஶாஸ ஸ்வரூப ஸ்வ
ந்யாஸயோஸம்ஶித யாவியாந வெயர்த்ய ப்ரஸம்ஶா நவிதீய
ஸந்ந்யாஸ வியாந வெயர்த்ய ப்ரஸம்ஶாஸ நத்ருதீய ப்ரயோஜநா
ஸாவாஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி ஶாவப்ரஸம்ஶாஸ ஸ்வரூப ஸந்ந்யாஸ வியாந
வெயர்த்ய ப்ரஸம்ஶா ஸ்வரூப ந்யாஸஶாஸ்த்ர ஸ்வாம்யிகப ஸ
ந்யாஸ ஶாஸ்த்ர ஸ்வாம்யிகவிதி வக்ஷ்யே ப்ராநக்ரம்ய ஸம்க்ஷ்ரஜாநா
ஶநமகா வாக்ய நஷியாந வெயர்த்ய ப்ரஸம்ஶா ஸஞ்சி
தேத்ராவகார கதயாவரை ஶேஷவாதிதாநாஞ்ஷாம் ஸ்வரூப
ந்யாஸம் ஸந்ந்யாஸம் ப்ரபத்தி வகார கவாஸம் ஸ்வாஸ நாவிதக
ஷ்ட்ர தயாஸ ப்ரயோஜநாஶாஸ்த்ரப்ரவிஷ்ணா ப்ரவ்ருத்தி ஶாவப்ரஸம்
ஶ ஸ்வரூப ஸந்ந்யாஸயோ ரவிசே நாநாஷேயக ப்ரஸம்ஶோவா

கிஞ்ச ஶேஷபூதனானவன் அஶக்தனாகையாலவனுக்காக நிக்ஷேபம் ப
ண்ணத்தான் கூடுமோ? நிக்ஷேபமாவது தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ள மா
ட்டாதே தன் வஸ்துவை தன் ப்ரயோஜநத்துக்காக வொருவன் பக்கலி
லே யடைக்கலமாக வைக்கையன்றோ? இவனுக்காத்மவஸ்து தன்னுதன்றோ,
ஆத்மரக்ஷணமும் தன்னுதன்றோ, அவன் வஸ்துவை யவன் பக்
கலிலே யிவனடைக்கலம் வைக்கைக்கு ப்ராப்தியுமில்லையே? ஆகையால்
ஶேஷபூதனுக்கு இவ்வுபாயத்தில ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரஸங்கமுமன்
றோ வென்றிப்படிப் பிறக்கும் ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்
டு இவ்வதிகாரத்திலே ஸந்ந்யாஸமே ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் ஸாதா
ரணமாக வம்ஶியாம்படியையுமிது ப்ரபத்திஶப்தவாச்யமாம் ப்ரகாரத்
தையும் காட்டாநின்றுகொண்டிந்த ஸந்ந்யாஸம் ஶேஷபூதனுக்கு ஸம்ப
யாம்போது இதினுடைய ஸந்நிவேஶமிருக்கும்படியை நிரூபிக்கக்கோ
லி இதில் ஸந்ந்யாஸம் ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணமான வம்ஶியென்று மி
டத்தையுமிது ப்ரபத்திஶப்தவாச்யமாம் ப்ரகாரத்தையும் ஶ்லோகத்தாலே

ஸா-கா॥ ஸர்வா ஹி கதஜஹ்நதே ஸந்ந்யாஸே ஸ்யாதிகாரிணாம்
வஸிகாரம் ஶ்ரௌதம் ஸ்வரூபம் நிஷ்க்ருஷ்டம் ப்ரத்யயாதிகாரிண . ந
நாம் ஸம்ஸ்வரூப நிஷ்கஷ்டோ நாவவத்ருதே . லக்ஷணாயீநகா ஸ்வ
லக்ஷணஸ்ய சா விஶேஷ: கநந்யஸாத்ய ஜகத்தேதாக்ஷ ரக்ஷாவெக்ஷா
ரவையாதா யா ஸ்வயம் ஸாத்யஸாயகை ஸஹகாரிஸாகாம்க்ஷ வரா
ஷெவி விதிஶாநகாஸ கவிவநஶாஸ்த்ரநிஷ்ட ஸந்ந்யாஸலக்ஷணகாநா
வெவேத: ப்ரஹ்மாத்யஸந்ந்யாஸ: இதரேக்ஷ ஸந்ந்யாஸஸ்வாவி ஸவிய
வஸ்து லக்ஷணஸாதாவெயஸ ஸாதமாந ஸ்ருதி ப்ரவிஷ்ட வித்தாந
கேவந லக்ஷணகாநவத வெஶ்ருத்யாஹா ரவெ ரக்ஷாவெக்ஷாவி
ஶிஷ்டாநந்யஸாத்யஸ்ய . ரக்ஷாஸாரஸந ப்ரஸாவ லக்ஷணத்ரி

௭௦ ॥ அஹீஷே ப்ராதாயேஷு உதாரதோதாவா கவுநக ஜ்ஞாநத்ர ஸம் யாதார்த்யஸம்விஷயத்தி வ்யபதேஸம் । இதி வ்யுத்பாதஸூத்ரேண

ஸா-நீ॥ ஸம்க்ரஹிக்கிறுர். (அஹீஷ்டத்ரியால்) (அஹீஷே) அஹிஷிக்த ஹை ஜு அதாவது ஸம்வம்வாதம்வநிவர்த்திவர்ணாக ஸாயநவா (ஸ்தஜூத ரதோதாவா) (ப்ராதாயே) வா ஸூஷ்மதர்ஸிஷுவ்யவஷ்டவ்யவஷ்டிதர்மோங்க ணாநேத்ரஸ ஸாயயிதாம் ப்ரமக்ஷமத்வத். ஸாகந்தகுலமூ தம் பகேந த்ரவாதப் ஸ்வாஹீஷே" இதி வசநேநஹி ஸெளத்ரமதிஷ்ய வ்யா வ்யாதம். இப்படி யாகிம்வநு நியமம் ஜ்ஞாநத்ரஸமென்றவித்தாலிது உதயவாக்கமாதவாயாரணமாக ஸவாயிகாரிகளுக்கு மம்மியென்று மிடங்காட்டித்தாகிறது. (ஸ்வந) அஹீஷ நிவர்ஹணவஸ்துஜெக்கஹிம்ஷிக வர்ணமேஷ (யாதார்த்தம்) (தஜ்ஞாநத்ரஸம்) தஜ்ஞாநஸ்ய ஸாஹிஷ்ஷித ஹைநிஷ்டாபநஜ்ஞாநஸ்ய நியமம் (வ்யபதேஸம்) வ்யபதேஸஸமாஹியேயம் (அஹிவஷம்தி) குஹிபெவ்ய வஷம்திஸிஷ்யாநு வ்யத்யவஹிஸம்தீதி யா வஜ்ஞானாதிஸேஷ: யாதார்த்திகத்வேந குஜ்ஞா மெஜ்ஞாநஸ்ய வ்யவஷ்டிகவ்யஸம்பவோதேஸம் வரிஹ்ருதம். ஆனுல்'அநந்யஸா தெஸ்யஸ்வாஹீஷே' இதி ஸாதநவ்யணீத லக்ஷணவா க்யத்திலே வசிஷ்ணர்கள் யாதார்த்தத்தை வ்யவஷ்டியாகச் சொல்லுவா னேயென்ன வங்கு ஸாக்ஷஸ்வமு முவாயஸ்வமு மிருக்கையாலவர்களும் யாதார்த்தத்தை யன்றிக்கே ஜ்ஞாநஸம் வ்யஜிதமாம்படியிருக்கிற யாதார்த்ததிவிஸேஷத்தை வ்யபதேஸமாக வறுதியிட்டார்களாகையா ல் யாதார்த்தஜ்ஞாநஸமே வ்யபதேஸமென்று சொன்னதாகிறதென்று காட்டுகிறுர். [வா-அநந்யஸாதெஸ்ய ஸ்வாஹீஷே யென்கிற ஸாதநவ் வ்யணீதலக்ஷணவாக்யத்திலே யாதார்த்தியை வ்யவஷ்டியாகச்சொல்லியிருக் க யாதார்த்தஜ்ஞாநத்தை வ்யவஷ்டியாக விங்கு சொல்லக்கூடுமோ வென்னவங்கு "தமேவாயதாயார்த்த"யென்று ஸாக்ஷஸ்வமும் முவாய ஸ்வமுமிருக்கையாலே யந்த யார்த்த ஜ்ஞாநஸமஹேயாகையா ல் விரோதமில்லையென்று காட்டுகைக்காகவந்த யார்த்த ஜ்ஞாநஸம ஹேயாயிருக்கிற வாக்யத்தைக் காட்டுகிறுர்.] (இத்

ஸா-கா ॥ வ்யதஹ (அஹீஷேப்ராதாயஇதி) நநு ஸ்வதஜதரதஸ்வ ப்ராதாயஇதி வ்யாஹதத்வ தவ்யதே ஹமவஜவ்யநிதேந ஸ்வதேநவ தாதஸ்யவ்யவஷதேநந ஸாஸ்யத்யாந ஸாரூ, கிம்வ யாதார்த்தஜ்ஞாநஸஸ்ய தேஜம் ஹோவாயிதா ஸவதஷ்க ஹாஸ்ரவஸ்ஷம்வெவெதவ்யம்ரேவெஷாகஷ்யார்ணாரவைதயா ஜ்ஞாநா தேவாயவாதிஸ்ராதிவிரோயஇதக்ஷாஹ (இதவஸ்யாதஸ்யக

[illegible]|| [illegible] ஸாக்ஷாத்கார [illegible] விஶேஷ [illegible]||

ஸா–நீ|| இத்யாதியால் (இதர [illegible]) [illegible] [illegible] ஸ்வதந்த்ர நிரபேக்ஷண [illegible] [illegible] விஶேஷணம் [illegible] (நிரபேக்ஷண) [illegible] நிரபேக்ஷண [illegible] விஶேஷணம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நிரபேக்ஷண மென்கிற விஶேஷணத்தாலும் ஸ்வதந்த்ர கர்த்ருத்வத்தாலுமந்த லக்ஷணவாக்யத்திலே "[illegible]" வென்கிற வேதஶப்தவாச்யமான [illegible] சொன்னபடி. இத்தாலந்த யாதொன்றாலே [illegible] வ்யஞ்ஜிதமாகிற தென்று கருத்து. [illegible] ஶப்தவிஶேஷ [illegible] [illegible] விஶேஷித [illegible] விஶேஷ [illegible] [illegible] [illegible] விஶேஷித [illegible] லக்ஷணவாக்ய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அறுதியிட்டார்கள். [illegible]

ஸா–கா|| நிரபேக்ஷணேதி [illegible] நிரபேக்ஷ [illegible]

மo || உபேக்ஷாவான அதிகாரிக்கு இவ்வுபாயத்தில் அந்வயப்ரகாரமாவது;

ஸா-தீ || ஸ்ரீபாஷ்யகாராதிபி: அவர்கள் ஸந்யாஸம் ப்ரஸித்தமாம்படி இருக்கிற ப்ரபத்திவிஶேஷத்தை ப்ரதர்ஶிதி அ றுதியிடுகையா லவர்களுக்கும் ப்ரபத்திஸந்யாஸம் ப்ரதர்ஶநமென்றே தாத்பர்யமாகிறதென்றுகருத்து. நிக்ஷேபாபரபர்யாய ஸந்யாஸ ... [ஸா-தீயாம் ஸந்ந்யஸ்ய ப்ரக்ருத்யஶேஷ ஸந்ந்யாஸமும் ப்ரத்யாஶேஷ ... ப்ரபத்தயா: ஸந்ந்யாஸமஹிமா ... அத்ர ப்ரபத்திரிதி ... ப்ரதிபத்யாப்ரபத்யோக்தவர்ணநமேவ ... ஸர்வேஷாம் ... ப்ரதர்ஶிதம் ... ததா ... ப்ரபத்திநிஷ்ட: ... (தம்) ப்ரபத்திஸந்ந்யாஸம் ... ப்ரபத்திஸந்ந்யாஸ ... ப்ரதர்ஶிதம் ... இனி உபேக்ஷாவுக்கு இவ்வுபாயத்தில் அந்வயம் ... ஸ்வரூபமென்கிற ... ஸ்வரூப ... ஸந்த்ரத்தில் ப்ரக்ருதாம்ஶ ... பக்ஷங்களில்ச் சொன்ன

ஸா-கா|| தாத்பர்யதி ... ஸ்வாத்மநிக்ஷேப ... [illegible]

[illegible]

ஶ௭ || ஶரணத்தை உடையவனுக்கு அவன்தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு பூணக்கொடுக்குமாப்போலே யதாவஸ்திதமான ஆர்த்த நிக்ஷேபம். அதாவது;

ஸா—தீ|| ஶாஸ்த்ரங்களுக்குமுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஶ௭ஶக்ஷ்விதத்ராதியால்) இவ்வுபாயத்திலென்றது க்ஷமாம்ஶிஸ ஶுய்யர்த்தகமான ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரத்திலென்றபடி (ஶரணத்தையித்யாதி) தன் ஸ்வாமியுடைமை ஒரு ஹேதுவாலே தன் கையிலேயிருந்தால் ஸ்வயம் அத்தை ரக்ஷிக்கமாட்டாத்போது நீயே இத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு பூணவேணுமென்றுடையவனுக்கு கொடுப்பது லோகத்தில் காண்கையாலிங்கு தக்ஷவித்துக்குமப்படியாத்ம நிக்ஷேபம் பண்ணக்கூடுமென்று கருத்து. யதாவஸ்திதமானவென்றது அவன்தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு வியோமித்துக்கொள்ளும்படி ரக்ஷணத்திலும் தத்பலத்திலும்தனக்குஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்கிறதெளிவோடேகூடினவென்றபடி. இத்தாலிவ்வாத்ம நிக்ஷேபம் பரமபலநிக்ஷேபமுமென்றுசொல்லித்தாயிற்று. ஶ்ரேஷ்டாங்கத்திலே பரமபலநிக்ஷேபங்களும் க்ஷேமாங்களாயிருக்கையாலிங்குமப்படி யவஸ்ரயங்கொள்ளவேணுமிறே. தயாவ இவைமூன்றும் ஸம்ஹிதமாய்க்கொண்டு க்ஷமியென்று ஸாரஜயம். இத்தால் ப்ரதிக்ஷேபமில்லையென்றதாகையால் தத்வக்ஷேபாத்ம ஶாஸ்த்ரங்களுக் கிங்கவகாஶமில்லை யென்றதாயிற்று. ஶேதநனுக்குஸ்வரக்ஷணத்திலும் தத்பலத்திலும்ஸ்வாதந்த்ர்யானது லோகத்தில்க்கண்டிருக்க இங்கதில்லையென்கிறதெங்ஙனே, ஒருசேதநனுடைய ரக்ஷணாதிகளில்மற்றொருவனுக்குஸ்வாதந்த்ர்யானெங்ஙனே, ஶ்ரவணப்ரக்ஷேபணாதி காயிகவ்யாபாரவிஷயமல்லாதவாத்மாவையாத்மாவென்னத்தை நிக்ஷேபிக்குமாப்போலே நிக்ஷேபிக்கத்தான்கூடுமோ ? இங்குநிக்ஷேபமாவது ஶேஷக்ஷமானஸம்யாநுமேயமான ஸ்வவ்யாபாரமென்றாலுமது பரமபலநிக்ஷேபமஸம்மாம்படிதானெங்ஙனே யென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரிக்கைக்காக விவரிக்கிறார். (அதாவதித்யாதியால்) அதாவதென்றது யதாவஸ்திதமான ஆர்த்த நிக்ஷேபமாவதென்றபடி. ஸர்வஸ்வாமிபற்றவென்கிறதற்கு த்ரவ்யாகதஜத்யாதியோடன்வயம். த்ரவ்யாகதஜ்யமாவதுலோகத்திலே ராஜாவைப்பற்ற ஶ்ரத்ருனுக்குள்ள பாரதந்த்ர்யம்போலன்றிக்கே ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஸத்தாஸ்திப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் ததீநங்களாயிருக்கை இப்படி இவன்தாஜ பாரதந்த்ர்யமுகையால் தானே தன்னுமாத்மீயங்

ஸா—கா || ஶ்ரீஶேஷத்வே தஜ்ஜிப்ராயேணாஹ (ஶ௭ஶக்ஷ்வானவயிகாரிக்கித்யாதி வாக்யத்வயம்) ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வராஜ்ஞந்யாநாநயிகவிஷயகாருண்யஸ்வராமஸ்ய ஸர்வஶக்தேஶ்ச ஸர்வேஶ்வரஸ்ய அநேகாந்திக்ஸ்வப்ரபத்திஸாரஸ்ஸமாவாக்யவிஶேஷ யக்ஷிதத்யயாய

௩௭ || ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயங்களாலே ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வஶேஷியாய்த் தோற்றின ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்ற ஆத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் ஆத்மாத்மீயரக்ஷண ஹேதுத்திலும் ஸ்வாதீநமாகவும் ஸ்வ

ஸா-தீ|| கரை ரக்ஷித்துக்கொள்ள ஶக்தனல்லாமையாலிவனுக்கு ஸ்வாதீநமாகவுமுபயமில்லை. அதவன தத்ரக்ஷண ஹேதுத்திலும் ஸ்வாதீநமாக வருபயமில்லை. ஶேஷத்வைகனாகையாலே வாத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் தத்ஹேதுத்திலும் ஶக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாகையாலே இவற்றிலவனுக்கே ஸ்வாயத்தமாக வருபயமில்லை. ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸர்வரக்ஷகனாகையாலும் ஶேஷியாகையாலு மிவ்வுத்தநனுடைய வாத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் தத்ஹேதுத்திலும் ஶக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாகையா லிவற்றிலவனுக்கே ஸ்வாயீநமாகவும் ஸ்வாயத்தமாகவுமுபயம். லோகத்திலும் ஸம்பந்தமுள்ளவேதநவிஷயத்திலே இப்படியிறே கண்டதென்றுகருத்து. (ஶேஷசேஷி) இங்க நமஸ்ஸம்பாதநத்துக்கு விஶேஷமாவது ஸ்வரக்ஷணாதிகளில் தனக்கு ப்ராப்தியில்லையென்கிற தெளிவோடே கூடுகையுமநந்யஶேஷமாம்படி கர்த்ருத்வமாமாகையும்ஶேஷத்வாநுஸம்பாநமென்கிறவித்தாலே தானே இவ்வாத்மநிக்ஷேபம் ஹ்ருநிக்ஷேபமாம்படியும் சொல்லித்தாகிறது. ஶேஷத்வமாவது பரப்ரயோஜநத்தையே தனக்கு பரப்ரயோஜநமாகவுடைத்தாயிருக்கையிறே. இவ்வநநுஸம்பாநத்துக்கு ஹேதுஸ்வம் ப்ரயோஜநமாகையாலது இதுக்குஸ்வரூபமாயிருக்கை. உடையவனுக்குடைமையை ஸ்வீகரிப்பது அதின் ரக்ஷணபரத்தையவன்மேலே யேரிடுகைக்காகவிறேபகீயாநாதஶேஷிகம் ஸாத்ரு ஸாநகவிஷ்ய தஜ்ஜன்யாதிகளில்படியே பரஸ்வ பொதாந மிவ்விடத்தில் கூடாதாகிலு மீஶ்வரன் தனக்கு ஶேஷமான வஸ்துவைதானே ரக்ஷித்துக்கொள்ளும்படி யஸ்மாத்ரக்ஷ்யதயா ஸர்வத்ர வென்கிறபடியே ரக்ஷ்யசேதந ஸ்வீகரிக்கிற வளவையிட்டவநநுஸம்பாந விஶேஷம் ஸ்வீகரணமாகிறதென்கிற வர்த்தம் ௭௭வது ஸூத்ரத்தாயிகாரத்திலே ஸித்தமாகிறதிறே, இத்தாலிவ்வாத்மநிக்ஷேபம் ஹ்ருநிக்ஷேபமாம்படியும் சொல்லித்தாகிறது. ஸூத்ரஜந்யமான தத்ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமாகையாலே ஆதாவிக்கைக்காக விங்கு ப்ரணவத்திலித்ரயாஸ்ரக்ஷிதி ஸ்வதந்த்ர ஸர்வேஶ்வரஸ்வநிஷ்டஶ: பரதந்த்ரப்ரதிஸம்பந்தியஸ்தாத்ரவ்யாவநாய: ஸ்வதந்த்ரஸர்வஸ்ய ஸ்வதந்த்ரம் ரக்ஷகஸம்பந்த வேதநரக்ஷணவ்யாபாரஸ்வாதீநதாயா உபாயத்வம் ஶேஷிகஸ்வாயத்ததாயாம் இவ்வுத்தநனுடைய ரக்ஷணாதிகளிலீஶ்வரனுக்கேயுபயமெ

ஸா-கா|| மாதிவிபி ஶாஸ்த்ராஸ்வாஜ்ஞாநாத்ராணயாமாஸ்ய நஷ்டாநவிஷ: தயா ஹ்ருநிவ்ராஸ ஶாஸ்த்ராஸ்வாஜ்ஞாநாத்ராதத்ர நஷ்டாநாவிஷ: ப்ர

ஜ0 ॥ ஶுத்தமாகவுந்தனக்கந்வயமில்லாதபடி ஸர்வாத்மநா ப்ரயோஜநமான ஸ்வாத்ம ஜ்ஞாநத்ரய விஶிஷ்ட ஶேஷத்வாநுஸந்தாந விஶேஷம். "ஸ்வாத்மாநம் ஜயிநிக்ஷிபேத்" என்று சொல்லப்பட்டமான இவ்வநுஸந்தாந விஶேஷத்தை

ஸா-நீ॥ ன்னக்கூடுமோ ? ரக்ஷ்யவஸ்துநோ [வா-ஐநக நிரபேக்ஷ] ஶேஷிஸ்ஸேஶேநக நியம்ஸ்ரஸஸேவ அஜ்ஞக்ஷணாதிகளிலொருவனுக்கே ய யமென்கிற நியமமில்லையே ? கிஞ்ச ஶேஷத்வாநுஸந்தாநம் ஸ்வஜந்ய ஜ்ஞாநமாதல் தந்நிஷ்டத்திரவமாதலாயிருக்க வித்தைகூர்த்திஸாத்ய மாக ச்சொன்னதுகூடுமோ? அநுஸவரபேவமாயாதல் ஸூத்திரபேவமா யாதலுள்ள ப்ரமாண ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநமெல்லாம் பாராஷயத்துநிநவெ மெக்ஷ்யஜநிக்குமவையன்றோ? ஸ்வாத்மாநம் ஜயிநிக்ஷிபேதென்று சொல்லப்பட மாயிருக்கையாலிது ப்ரமாண ப்ரதந்த்ர ஜ்ஞாநாதிலக்ஷண மென்றிலிது ஸாஸ்ஸஜந்ய ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநாதியிக விஷயமில்லாமையாலே யித்தை வி யிக்கவேண்டுவதில்லாமையாலிது சொல்லப்படமாகத்தான் கூடுமோ ? ஜெவ தொஷ்டஶேஷத்வத்ராமாத்மயாமபேவஜ்ஞாநம் ஸாஸஜந்யாமஜ்ஞா நாதியிகவிஷயமில்லாதிருக்கச் செய்தேயும் சொல்லப்படமாகிருப்போலேயி துவுமொரு யாமபேவமாகையாலது கூடுமென்றில் "ஜயிநாயநஜ" வென்று யாமஜநாஷிக்குமாப்போலே யிந்த ஶேஷத்வாநுஸந்தாநத்தை யாமபேவமாகவநுஷிக்கும்படி யென் கனே, அவிச "ஸ்வாத்மநஜயிநிக்ஷிபே" ஜென்றம்ஶியை வியக்கிற விடத்தில் ஸ்வபேவ நிக்ஷேப ஜாத்ரம் ப்ராப்தமாயிருக்க ஸாவஹநிக்ஷேப ங்களையுங்கூட வாமியாகச் சொன்னது கூடுமோ ? இங்கவையுங்கூ ட விவக்ஷிதங்களென்னகக்கி ப்ரமாணந்தானுண்டோ வென்ன யிவையெல் லாத்துக்குமுத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்மநிக்ஷேப ஸாவிக்கை யெ ன்று மளவாலே) இவ்வநுஸந்தாந விஶேஷத்தை யென்றது ஸாவஹநா ஸமஸ்த நிக்ஷேப பேவமான வநுஸந்தாந விஶேஷத்தை யென் றபடி. அநுஷ்டிக்கும்படி என்றது அநுஷ்டிக்கிற ப்ரகாரமென்றபடி. இது ஸாவிக்கை யென்கையோடேயந்வயம். இது ப்ரமாண ப்ரதந்த்ர ஜ்ஞாநபேவமன்றிக்கே யாமம் போலே ஜநஸஸாவநாத்மகமாகையாலே யாமவ ஜெவஸாஸஜந்ய ஜ்ஞாநாஜவிஷயமாகையால் சொல்லப்பட மா கைக்கும் க்ருதிஸாத்யமாகைக்கும் குறையில்லை என்றதாயிற்று. ஜஜ்ஞா

ஸா-கா॥ ப்ரத்யக்ஷமப்ரத்யக்ஷவிஶேஷஸாரியள அயவஅநவ்யக்தா நுஸந்தாநவிஶேஷஶ்ச ஸர்வாத்மஸாக்ஷாத்விஷயவிஶேஷவிஶே ஷிதயா ஸாஸஜந்யஜ்ஞாநாதியிகவிஷயஸாஸ்ஸ்ரஸாய்யகாக: வியி ஸம்ஸவஜந்யஹிதேத்ய தஸ்யாநுஷ்டாநப்ரகாரஜஹ (ஸ்வாத்மநஜயி

உ௭|| யுந ஷிக்கும்படி; ஶெஷியாய்ஸ்வதந்த்ரனை வீஶ்வரன் தன் ப்ரயொ ஜநமாகவே தானே ரக்ஷிக்கும்படிக்கிடாகவநந்ராஹாநந்ரயீந ஶெ ஷஹமதனுப் சுதந்ஜவாதந்த்ரனைநான் ப்ருக்ஷாவிசாயமநஉ’’ என்கி றபடியே எனக்குரியே னல்லேன், ஒன்றை நிரபாயிகமாக வென்னதெ

ஸா-நீ || ஜிஹெவதொஷெஶெந ஷுய்ராஜீதவ்த்ராமஃ சுதவ்ஃ என்றி ங்கனே கரூகஜ ஸாரா நவிஷயமாகப் பிறக்கிறஶாஸ்ரஜநஜ்ஞாநமும் ப்ஷிபஜிஷ்யிஜாயநஉ’’ என்றிங்கனே கரூகஜவ்க்தி விஶெஷவிஷய கமான யாமாரஷவஉாநஸஜ்ஞாநமும வாஸ்ர விலக்ஷணங்களிறே, இவற் றில் ஶாஸ்ஜநஜ்ஞாநமும் ஜவ்விஶெஷண சுத்ராழ விஶெஷ்யகம்யா மாஷவஜ்ஞாநம் ஜவ்உாத விஶெஷ்கமென்றபடி. மற்று வெலக்ஷண்யங்கண்டு கொள்வது. (சுநந்ராஹெரதீ) சுநந்ராஹெத. ஒந ஶரஶ்ர வ்திரெகெண ஶெஷ்ஜா ஶஷநக உநந்ராயீநெ த்நெந நியந்த்ஜா ஶஷநகஞ்சொசுநெ. ப்ரணவத்தில் உ ஜ்உாக்ஷரத்தாலும் நஸ்வாலுமிஷெதநன் ஶெஷ்ஜா நியந்த்ஜா ஶஷந்னென்று ஸிஜமாயிருக்கையாலிவனுடைய ரக்ஷணாதிகளிலீஶ்வர னு க்கேபாய மென்கிற நியமத்துக்குத் தட்டில்லை என்று கருத்து. இவ்வாங்க ளெல்லாமிவனுக்கு ஶ்ரவணஷஶாயாஜெவாஷமதங்களாயிருந்தாலு முபா யாநஷ்டாநஶாயாம் ப்ராஷாஜிநாதகவ்திஸ்யாநமில்லாதபோது உக்தஶ்ஜெகெளஸஹாவிதங்களாகையாலே யதாவஷஜ்நஷ்டாநம் ஸி ஜியாமையால வபஜ்உநஷ்டாநஷெஶயி லிவ்வாங்கள் ப்ரதிஸ்யா தவ்ங்களென்றுகருத்தாலே யிவ்வ்ஷுங்களை யிங்கனுஸயெயங்களாகவரு ளிச்செய்தது. ஸ்வதாநஜயி நிக்ஷிபெ’’தென்கிற வியிவாக்யத்திலே வாஸ ஸம்பாய உாதமொழிய ஸ்வஸம்பந்த்ராமம் ஶ்ரதமல்லாதிருக்க வா தாதீயாநா ஸ்வஸம்பந்த்ராமஉநஷெயமாவதெங்கனெ யென்று ஶங்கியாமைக்காக ப்ருக்ஷாவிசாயஹஉஜெ’’தி ப்ராணொதாஹரணம் ஆஶ்பாதாதீயஸ்ரஹஃ ஷுதக ப்ராணவாக ஸ்வஸம்பந்த்ராம மந்த நிக்ஷெபவியிவாக்யத்திலும் விவக்ஷிதமென்றதாகிறது. (உரியே னல்லேன்) யொமனல்லேன்ஶெஷமாகைக்கு யொமனல்லேனென்றபடி.

ஸ்ரீ-கா|| த்ராஜிநஸ்ரஷவஹெயொஸ்வஜ ணஷிஹாஸஉ ணாஹா வெ ஹக்தியொமஉநவெக்ஷ்ராக்ஷகஸாஸிஜெஃஹாநந்ராஸவணவப்ரவஷந ஜிகி வக்தவ்யம்ஜொஜெ தாவஜாத்ரஜெஸவ காயஷகாகஷஶ்ரநாஜெவத்ர் த்ராம்ஶ த்ரயாதகஸா ஸப்ராஉணதஶஷபஹநந்ராஹெஷ ஶெஷஹமத ஷஷ்ஸஸ் ஷாஷவதொவ்ராவாரதஶ்ராதஜவாரதந்த்ரஃவ்ராஹ (ஶெஷியாயிதத்ராஜிநா) (எனக்குரியேனல்லேன்) ஸ்வஶெஷக்யொமெய்ர

உரை॥ என்றவுமுரியேனல்லேன், "ஸ்வயம்ஸ்ரீபதி ஸ்ஸ்வயம் தஸ்ய பாரம் தஸ்ய ஷேஷிந: । ஸ்வரக்ஷணே ஸ்க்ருஸ்ய கொமலதா: ஸ்வரக்ஷணே" என்கிறபடியே என்னையுமென்னதென்று பேர்பெற்றவற்றையும் நானே ஸ்வதந்த்ரனாயும் வ்யாபாரயாயும் ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுமல்லேன்

ஸா-தீ॥ (யென்னுதென்றவுமுரியேனல்லேன்) உரியனென்றழிமாநிக்கைக்கும் யோக்யனல்லேனென்றபடி. அப்போதாதீயா நாம ஸ்வஸேஷத்வ ப்ராபக வ்யாரணம் விரோதியோதோ வென்று ஸம்கியாமைக்காக நிரூபாயிகமாக வித்ர்ஹ்ஷி:. அந்த வ்யாரணம் ஔபாயிகஸேஷத்வமாகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஸாதாவுக்கு ஸ்வீயக்வஸ்வஸ்ஸ்தியேயில்லாமையாலும் ஸ்வாதீயங்களில் தனக்குள்ள ஸ்வத்தை வ்யக்த்ரநுஷ்டாநகாலத்தில் த்யஜிப்பதில்லாமையாலும் யாமஸூத்திலே உதவ்ஸ்ய ஸம்பந்த்ராமம் பண்ணுகிறுப்போலே இங்கு பண்ணக் கூடாமையாலாதாவில் ஸ்வஸேஷத்வ யோக்யதா ஸாவ வ்யதிஸம்யாநதாதீயங்களில் நிருபாயிக ஸ்வஸேஷத்வயோக்யதா ஸாவ வ்யதிஸம்யாநமும் ஸ்வஸம்பந்த்ராமமாகிற தென்றிவ்வாக்யார்த்வாயம் (ஸ்வதந்த்ரனுமிதர்) இது விஸிஷ்டவிஷயம். அதாவது, ஸ்வதந்த்ரனுகைக்கும் வ்யாபாரயா கைக்கும் யோக்யனல்லேன். ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுமல்லேனென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரனும் வ்யாபாரயுமாகிலன்றோ ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுவதென்று கருத்து. வெகுந ஸ்வாபேக்ஷார்த்தீய ரக்ஷண யோக்யனுகலாகாதோ வென்று ஸம்கியாமைக்காக ஸ்வயஜூர்விஷ்ணுத்ராதி வ்யாரணோதாஹரணம். (ஸ்வயஜூர்விஷ்ணு ஸூதஸ்ய) ஸ்வதோ ஜூர்விஷ்ணுதிவிஸிஷ்டவேஷ்வரவேரணாஸாவேஜூர்விஷ்ணுதிவிஸிஷ்டஷேஷ்தியாவக வஸ்தந வாரதம் த்ர்ஷ்யர்த்வம் திகஸம்ச விவக்ஷிதம். (ரக்ஷித்துக்கொள்ளயோக்யனுமல்லேனிதி) சுகிம் அநனுக்கு ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷவ்யாபாரவைஸாத்தில்கதந்த்ரகேபாய வ்யவஸ்தியில்லாமையாலதில் தனக்கு யோக்யதாஸாவ வ்யதிஸம்யாநமே ஸாரஸ்ய ஸ்வஸம்பந்த்ராமமாகிறதென்று கருத்து. சுதந்த்ர வ்யாபாரயு யோக்யஸ்வாஸாவொஷ்டுவ ஸூத்ராமமும் சொல்லித்தாகிறது. ஸேஷ ஸ்வரூபமாயிருக்கிற தனக்கு ஸ்வீகஸ்வஜநீயமாகையால் வ்யாபாரயிக்வாஸாவ வ்யதிஸம்யாநமே ஸூஸ்ய ஸ்வஸம்பந்த்ராமமாகிறதென்று கருத்து. ஸ்வஸம்பந்த்ராமவாரஸம்பந்யாநஸம்யாநார்த்தமான விநியோகார்த்தத்தில் ஸ்வரூபஸாரதாநாம ஸ்வஸம்பந்த்ராமா

ஸா.கா॥ நஸவாதி. நநஸாரந்யாஸஸ்யஸ்வரூபஸாரஸ்வரூபணாரூபோ ஸத்யார்த்தகஸ்தநவஞ்ச ஸாதாஷாரஸ்வரூபஸாரஸ்வரூபணாஸா

௫௧ ॥ "ஶூத்ராராஜந்ய யதநம் சைவ க்ஷேத்ரம் வாஸம் நாநிவ | ஸர்வதர்ம ஸமவேதாநி தர்ம ஶாஸ்த்ரேஷு கல்மஷா" என்று விவேகிகளாலே ஸமர்த்திக்கப் பட்டதிலே யென்னுடைய வாக்தாதீயங்களுடயவனதே, "ஶூத்தாதீயஸம்ப்ராப்தே ஸம்ப்ராஞ்சலிபுடே கதே" என்கையால் இவற்றினுடைய ரக்ஷணஸமர்த்தமும், "நஹ்யவேயாத ஸாக்ஷாத்காரதே ஸர்வேஷ்டாரம் ஹரிம்"

ஸா-டீ॥ ஶத்தைக்காட்டி யினி ஶூத்ரனை வரஸம்பந்நாம்ஶத்தை காட்டுகிறார். (ஶூத்ராத்யாதியால்) ஶூத்ராதீயேஷ்வ ஸ்வீயஸ்வாமித்வாதமிருந்தாலன்றோ யிவையவனுதேயென்றிப்போது ஸாதிக்கக்கூடுவது தத்ஸ்வாமித்தாகையாலேயிவனுக்கு ஸ்வாமித்வாதமில்லாமையாலிது கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஶூத்ராராஜந்ய த்ராக்ஷா இந்தவசநத்துஸமாஸமாசத்திலுவசிவரவுஸ விஷயம். தஸ்யைகாத்வாதிர்மதம்வக்ஷ். தஸ்ய உபசிவரவஸோ ரக்ஷணார்த்த ஸாவநாதிதி யாவக (விவேகிகளிதி) ஸ்வீயஸ்வாமித்வாதமாய மில்லாத வுபசிவரவ்யாதிகளுமிப்படி ஸாதிக்கக் காண்கையாலே யிந்த ஸாவதெநக்கு ஸ்வீயஸ்வாமித்வவிஶேஷமில்லாமையாலிங்குயிது கூடுமென்று கருத்து. "ஸ்வாத்தாநமயிநிக்ஷிபே" தென்கிறவிடத்திலாதீயங்களுக்கு நிக்ஷேபம் ஶ்ருதமில்லாதிருக்கயிங்கவற்றுக்குங்கூட ஸமர்ப்பணஞ் சொன்னது கூடுமோவென்ன விஶ்வஸிக்கையை ஶூராசார்யாணின்றுகொண்டிருந்த வாதி வியிவாக்யத்தில் ஸாரஸமர்ப்பணம் விவக்ஷிதமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்கிற ஶங்கைக்கு முத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஶூத்ராதீயேத்யாதியால) "ஶூத்ரநிக்ஷேப உபநிஷதே" என்று ஸம்ப்ராப்தத்தையுமாத்த நிக்ஷேப ஶப்தார்த்தமாக விவரிக்கையாலே யிதுவுமம்ஶியென்றதாகையால் "ஸ்வாத்தாநமயி நிக்ஷிபே" தென்கிறவம்ஶி வியிவாக்யத்தில் ஸாரஸமர்ப்பணம் விவக்ஷிதமென்கைக்கிதுவே நியாமகமென்று கருத்து. இங்காதீய ஸம்ப்ராப்தத்தையுங்கூடவாத நிக்ஷேபமாகச்சொல்லுகையாலே யிந்த வியிவாக்யத்திலாதீயங்களும் விவக்ஷிதங்களாகையாலிங்கவற்றுக்குங்கூட ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணஞ் சொன்னது கூடுமென்றதாயிற்று. அவனுதே யென்றிங்கவயாரணம் பண்ணக்கூடுமோ? ஶரண்யனுக்குப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் யாவதாத்த ஸாவியான ஶேஷித்வமிருக்கையாலே ரக்ஷண ஸாமவர்களுக்குமாகாதோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக (நஹ்யவேயாதேத்யாதி). அவர்களுக்கு யாவதாத்த ஸாவி ஶேஷித்வமிருந்தாலும் ஸர்வேஶ்வரத்வமில்லாதாருக்கு ரக்ஷண ஸாமர்த்யமில்லையென்றுவ்யாஜஞ்சொல்லுகையாலுமவர்களும் ரக்ஷ்யகோடி நிவிஷ்டராயவனேஸர்வரக்ஷகனாகையாலுமிங்கவயாரண

ஸா-கா॥ வேதவ்யாஸஸ்ருதிப்ரோக்தாஸம்ப்ராவேஶாம்ஶத்யாத்

3 ௫|| என்கிறபடியேஸ்வரக்ஷகனானவனதே,,மெக நவ்ம்ரக்ஷரணஸ்
ஸமேஷாஸ்ய விபாக்ஷதா| கேஶவாபூணபயூஹா ஷடீாக நிக்ஷேப
உசுதே'' என்கிறபடியே ரக்ஷணஸமும் ப்ரயாநஸமியானவவனதே
யென்று ஸாவிக்கை. ||*|| ஊக்ஷா ஸாநங்ா ஸுரஸீவாதி ஸவ

ஸா-நீ || க்கூடுமென்று கருத்து.ஸ்வாதாநஜயிநிக்ஷிபெ''த்தென்கிறவிட
த்தில் ஷ ஸவெபூணமும் விவக்ஷிதமென்னைக்கு நியாமகமுண்டோவெ
ன்கிற ஶங்கையைபரிஹரிக்கைக்காகமெநத்ரீவூரணொதாஹ
ரணமிங்கு ஷ ஸவெபூணத்தையுமாத நிக்ஷேப ஶஷாகமாகச்
சொல்லுகையாலந்த வியாக்ஞத்தில் ஷ ஸவெபூணமும் விவக்ஷிதமெ
ன்கைக்கு இவ்வசநமே நியாமகமென்று கருத்து. தானும் ஸமியாயிரு
க்க ஸமவனுதே யென்றவயாரணம் பண்ணக்கூடுமோவென்று ஶங்கியா
மைக்காக ப்ரயாநஸமீதி நிதெஶ தனக்கு வருகிற ஷொபாஶமும்
பதிஷாம ஶேஷமாகையாலிங்கவயாரணங்கூடுமென்று கருத்து.இங்கு
ஸுரஸீவ ஸவெபூணாதிகள் மூன்றுமநபேக்ஷயமாகைக்கு ஊக்ஷாக்ஷா
நிபந்தநமாகில் ப்ரயொஜநாஷாஸ ப்ரவத்தியிகாரிக்குமிவையில்
லாதொழியாதோ? உபாஸகஸ்ரவி ஜோக்ஷாஸமாக ஸாநங்ஸம
நபேக்ஷயமாகவும் ப்ரஸங்கியாதோ, கணஞ்சநக நிபந்தநமாகில் ப்ர
யொஜநாஷாஸ ப்ரவத்தியிகாரிக்குமிவை மூன்றுமநபேக்ஷயமா
க ப்ரஸங்கியாதோ? உபாஸகனுக்கு ஸுரஸீவ ஷ ஸவெபூணங்களில்
லாதொழியவும் ப்ரஸங்கியாதோ? ஊக்ஷாக்ஷ விஶிஷ்டாகிஞ்சநக நி
பந்தநமென்றாலும் ப்ரயொஜநாஷா ப்ரவத்தியிகாரிக்கும்ஸுலா
ப்ரஸங்கமுமுபாஸகனுக்கு ஸுரஸீவ ஷ ஸவெபூணாஸாவ ப்ரஸங்க
மும் தவிழுமன்றோ? இனி ஸாநஸவெபூணாம்ஶத்துக் ககிஞ்சநகமும்
ஸுரஸீவ ஷ ஸவெபூணாம்ஶத்துக்கு ஸகிஞ்சநகமும் நிபந்தநமெ
ன்னத்தான் கூடுமோ? அப்போதகிஞ்சநனை ஊக்ஷாவுக்கு ஸுரஸீவ
ஷ ஸவெபூணமில்லாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன ஸுரஸீவ ஷ
ஸவெபூணாம்ஶத்துக்குஊக்ஷாக்ஷமும் ஸாநஸவெபூணாம்ஶத்துக் ககிஞ்
சநகமும் நிபந்தநமாகையால் இக்கஶங்கைகளுக்கொன்றுக்கு மவகா
ஶமில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார். (ஊக்ஷாநாகத்ரீ ஷோகஷ
யத்தாலே) ஶாஸ்த்ரஶேஷம் காஷ்டுரவார் ஸாநநமென்றது ஸாயாரண

ஸா-கா|| கஜதி ஸபாக்ஷிகஶாஷ (ஊக்ஷாநாகத்ரஸாநங்ரீதாதிநா)
யதர்வி ப்ரயொஜநாஷாஸமாநங்ாஷெஸுரஸீவாதிஸவெபூண ஊ
வெக்ஷிதம் தயாவிஜோக்ஷாஸமாநங்ாஷெ கயிகாரிணொஊக்ஷா
க்ஷாக ஸுரஸீவாதிஸவெபூணாஸ்பஷ்டஜாதகிஞ்சநகஸ்ய ஸாநஸவெபூணாஶே

௨௦ || [illegible] || [illegible]

ஸா-ஶ்ரீ || மென்றபடி. [illegible] யாவ [illegible] ஸஞ்சயத்துக்கு [illegible] நிபந்தநமன்றிக்கே [illegible] மே நிபந்தநமாகையாலகிஞ்சநனான [illegible] வுக்கும் [illegible] மாகத் தட்டில்லை என்று கருத்து. ([illegible]) [illegible]. அத்தைப் போலே யிது [illegible] த்தை நிபந்தநமாகவுடைய தென்றபடி. [illegible] ஸத்துக்கு [illegible] நிபந்தநமன்றிக்கே [illegible] மே நிபந்தநமாகையாலிது [illegible] யனுக்கு [illegible] யாதே [illegible] க்களி லகிஞ்சநனானவனுக்கே யதிகாரமாயிருக்குமென்றபடி. இப்படி [illegible] நிபந்தநங்களாலே தானே யிவனுக்கு மூன்று [illegible] யமாக விதிக்கையாலே யிங்கு விஶிஷ்டம் நிபந்தநமாக வேண்டாமை யால் [illegible] த்துக்கவகாஶமில்லை யென்றதாயிற்று. ([illegible]) [illegible] விஶேஷண மிந்த விஶேஷணம் [illegible] என்கிற வஸ்து விஷயவாக்யத்திலே [illegible] மில்லாதிருக்கவதிவனுக்கு வருவதெங்ஙனே யென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தமங்கு [illegible] மில்லாவிட்டாலும் [illegible] வேஷத்தாலே யிதுவுமங்கே விவக்ஷிதமாய்க் கொண்டமியாகத் தான் தீருகையாலே யிவனுக்கிது வறத்தட்டில்லை என்று கருத்து. ([illegible]) [illegible] த்துக்கு [illegible] மாதல் [illegible] விஶிஷ்டாகிஞ்சநமாதல் நிபந்தநமன்றிக்கே [illegible] மே நிபந்தநமாகையால் [illegible] க்கு [illegible] விதிக்கத் தட்டில்லை என்று கருத்து. ([illegible]) [illegible]. [illegible] த்தைப் போலே யிந்தவாகிஞ்சந்யத்தை நிபந்தநமாகவுடைய தென்றபடி. [illegible]

ஸா-கா || [illegible]

௨௰|| வெகாதொக்ஷகாகஷிணா|| *|| ஸாக்ஷிர்யாயுவாயாநுஷ்டாநம்பண்ணு கிற ஜீவன் ஸாக்ஷியாயிருக்க வீஶ்வரனிங்கு வ்யாநஸாக்ஷியானபடி யெங்க னே யென்னில்; சுவித்தின் வாஷிணாதங்கள் போலே வித்துக்குத் தான் கொடுத்த வராஷ்டாயுங்களும் ஸவ்வஶேஷியான தனக்குகப்பாயிரு

ஸா-நீ|| வாக்ஷி ஸதவணத்துக் காகிம் வந்யஹ பெயநமன்றிக்கே ஒ-8-க்ஷாக்ஷமே நிபெயநமாகையாலிது வ்யொஜநாஷா வ்வத்யிகாரி க்கு வ்யஸம்ஶியாதே ஶொக்ஷாத்திக்கே யயிகமாயிருக்குமென்று கருத்து. ஶம்ஶ்வரஸ்ய வ்யாந ஸாக்ஷிகாந வவதேஃ வசெவ்ராக்ஷ ஸகு ஸ தவணா யொமாகம்ஶிநா ஷவேதயாதககதநவவஹஷித்யவிவ்யா யெண ஶம்கதெ. (ஸாக்ஷியாயித்யாதி) ஜீவனேபெய ஶொக்ஷஹாஶி யொழிய வீஶ்வரனப்படியல்லாமையாலும் ஸாக்ஷியா யவாயாநு ஷாநம் பண்ணினவனுக் கொழிய மத்தவனுக்கு ஸாக்ஷிகமில்லையென்று ஜொக வெஷ ஸிஃமாகையாலு மீஶ்வரனுக்கு ஸாக்ஷிகமே யில்லாதிருக்க வ்யாந ஸாக்ஷிகமெங்கனே யென்றபடி. ஈஶ்வரன்பெய ஶொக்ஷஸா ஶியில்லாவிட்டாலும் ஜீவனைப் போலே ஸாக்ஷிக வவ்வ கொவா யாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறவனல்லாவிட்டாலும் ஜீவனுக்கு ஶேஷியாய்க் கொண்டு தன்னுகப்புக்காக வராஷ்டாயுங் கொடுத்து தானுகக்குகிற வனுகையாலே வ்யாந ஸாக்ஷியாகலாமென் றபிப்ராயத்தாலே வரிஹரி க்கிறார். (சுவித்தினித்யாதி.) (வாஷிணாஜெதி) வ்யயிவீக்ஷாதிகளும் ஶய ரஸாதிகளுமாகிற வித்ய வாஷிணாதங்களுக்கு தானுபாயமல்லாவிட்டா லுமவை தனக்கு கப்பாகிறாப் போலே ஜீவனுக்கு வருகிற ஶொக்ஷாதி வரா ஷ்டாயத்துக்குத் தானுபாயனல்லாவிட்டாலும் தனக்கு கப்பாகலா மென்று கருத்து. (ஸவெத்தி) சுவித்துக்குப் போலே வித்துக்கும் ஶேஷியன்றோ வென்று கருத்து. இங்கு ஶேஷிகாம்ஶம் ஸாக்ஷிகாவ் வாதகம் மற்றம்ஶயதில் வ்யாநெந்யாவ வாதகம். இவை யிரண்டு மீஶ்வரனுக்கு கப்பாயிருக்குமென்று தாத்பர்யமாகச் சொன்னது கூடுமோ? சவெதநம் ஸ்வாதிஶயத்துக்கு ஸ்வயம் ஸாக்ஷியாக மாட்டாமையாலே யங்கீ ஶ்வரனே ஸாக்ஷியாகையாலவ்விஷயத்திலீஶ்வரனுக்குகப்புமிருக்கிறதோ வெ ன்ன வவெதநங்களுக்குத் தானதிஶயங்களையுண்டாக்குவது கேவலஸ்வா தயமாகிறாப் போலே வெதநனுக்கு ஸ்வமொக்ஷாதி வராஷ்டாயு ஶொமாவஸ்தைகளுண்டாக்குவதும் கேவலஸ்வாதயமாகையாலிவை இரண்டிலு முகப்பில் தாரதம்யமில்லையென்றுமிடத்தை ஜொக தர்ஶியா

ஸா-கா|| ரெண ஶேஷிணம்ஶமவஶம்வ்யதெவ்யாயாநெந்ந ஸாக்ஷிக்ஷி தெத்தகவொஷாஹாணாஷ (ஸாக்ஷியாயித்யாதிநா) (குஶமானா

உ௦|| க்கையாலே யீஶ்வரன் ஸுயாநஹேஷியாகிறான். கூவேதநமான குழம ணனை யழித்துப் பண்ணியும் ஆபரணம் பூட்டியு மழகுகண்டு களிக்கிறதோ டு வேதநமானகிளியைப் பஞ்ஜரத்தில் வைத்துப் பால்கொடுத்தும் வே ண்டினபடி பறக்கவிட்டும் அதினுகப்பு கண்டுகளிக்கிறதோடு வாசியில்லையி றே நிரபேக்ஷரான ரஸிகர்க்கு. ஆனபின்பு இங்கு, ||*|| ஸ்வநிஷ்டூர

ஸா-நீ || லே ய ஸ்வவாதிக்கிறார். (அசேதநசித்ராதி) (குழமணன்) ந ரூபாதிநிதிஷ்தவ்ருத்திமை அழித்துப்பண்ணியுமென்றது ஸம்ஸாரஸம்ஸ்ருஷ்டி களிலே யவித்துக்கு ஸ்வரூபஸ்வரிணாமவெவஸ்த்தியுண்டாகிறதுக்கு மா பரணத்தைப் பூட்டியுமென்றது. ஶரீரஸாத்ருஶ்ய ஸ்வஸ்வரூப ஸ்வரி ணாமவெவஸ்த்தியுண்டாகிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் பஞ்ஜரத்தில் வைத்து பா ல் கொடுத்து யென்றது ஶரீரத்துக்குள்ளே வைத்து வேதநனுக்கு ஸ்வ ரூபாதி ஸௌமாநஸ்யங்களையுண்டாக்குகிறதுக்கு வேண்டியபடி பறக்கவி ட்டுமென்றது. மோக்ஷாநந்த ஸாவாதஸ்யையுண்டாக்குகிறதுக்கும் த்ரு ஷ்டாந்தம். (நிரபேக்ஷக்ராதி) கேவல லீலாரஸாநுபவமன்றிக்கே ய ஸ்வாபேக்ஷா த்ருஷ்டாயிருக்கை மாகச் செய்யிலன்றோ வுகப்பில் வாசியுண் டாவதென்று கருத்து. ஸஹோமருத்வாக்ஷ ஶரணமேஷ உபேதநேஷ்ட ஸொக்ருஷ்யாமத்த ஸா நிவெஶ்ய நிஜெஷுநிவெவ்| வாம்வாயி காஶஸ்ஷ வி ஸமுஷ்ண ஸொமஷாயீ ஸஜ்ராவிவாத்த ஸஶயாஸஹ ஶொஷஸொக்ஷ'' மெ ன்கிற ஶரணாமதிநீஷிகா ஶ்லோகத்தை யிங்கே யநுஸந்திப்பது ஸ்வா த்தாநுஜயி நிக்ஷிவெ'' தென்று கமஶி வியிலாக்ஷத்திலே ஸ்வரூப ஸஞ் வருண ஸாத்ரும் ஶுவ்தஶ்ருதிவஶமாயிருக்க ஶரஹஸ்வருணமங்கு விவக்ஷிதங்களொன்றும்போது கூத்ராஹமாராதி தெர்ஷமாதலாத ஶுவத் துக்கு வக்ஷணாரஷோஷமாதல் வ்யஸங்கியாதோ வென்ன விங்கு ஸ்வரூப ஸவ்வருணமே இங்கு ஶரவ்யமாயும் மற்றயிரண்டு மாத்ரமாகையாலு மூ க்ஷிதோஷமொன்றுமில்லை என்று காட்டாநின்றுகொண்டு உபக்ஷஷவக்கி வ்வுவாயத்தி லமிஸ்வரூபஸாத்ருஶ்யாதகமென்ற வளவாலுவ்வாதித்தவ த்தத்தை யுவஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆனபின்பிதராதியால்) ஆனபின்பு எ ன்றது ஶுத்தநிக்ஷேபமானது க்ருதிஸாத்யமாம்படி உநவஸரவநாரம் பமாக ஶரவுபே ணங்களுங்கூட வாத்தநிக்ஷேப ஶவாத்யமாக வ்ரணாதர ஷிங்களா யநிவநக்ஷமடியாக ஶரஸ்வருணமும் உபக்ஷக்ஷமடியாக ஸ்வரூபஸமர்ப்பணமும் வரவேண்டினதா யீஶ்வ

ஸா-கா || யழித்துப்பண்ணியும்) ஸாருஹம்ஜிகாம் விநாஶ்யவநந்க்ருஷ்வா ஷனமஸதம் ஶரந்யாஸம் ஶேயிநிக்ஷிப்தக க்ருவ்யஃ க்ருதக்ருதேத்ராஸவி ஷ்ருதி க்ருத்ர க்ஷாநிஷ்ரக்ஷர வவமேநவிஶேஷயதி(ஆனபின்பிதி)

உ௰ ॥ கூவப்ரஜாரக்ஷைகைகாரய்ய ஸாதனம் । த்ருஷ்டாரக்ஷா ஸமஸ்தாத்ம

ஸா-டீ॥ ரனுக்கு ப்ரயோஜன ஸம்பந்தமுண்டாகையாலே யவ்வயிகாரிக்கு ஸம ஸ்த்ரமகுத்வவைமானபின் பென்றபடி. இங்கென்றது ஈச்வரஸ்வான வயிகாரித்திறத்திலென்றபடி யிருக்காதே ஸகல புண்ய ஸம்பத்தோடேயகுயம். (ஸ்வநிக்ஷேபமெகதி) க்ருதஸகலபுண்ணத்ய ரக்ஷாஸமஸ்தாத்ம ரக்ஷ ஸ்வ நிக்ஷேபரக்ஷ வஸ்துரக்ஷைகைகாரய்ய ஸாதனமிதர்யம். ஸ்வநி க்ஷேபரக்ஷ வஸ்துஷம் அதஸ்ரக்ஷைகைகாரய்யஸாதனம்வெதி கபூயாரயம் ரக்ஷ்யஸ்ய ரக்ஷைகைகாரய்ய ஸாதனமாவது ரக்ஷ்யனை தன்ஸ்வரூபம் ரக்ஷகனானவனொருவனுக்கே தனக்கன்னென்று ஸாவிக்கை. இத்தால் ஸ்வ ரூபஸ்ய ஸம்பந்தமும் பரஸம்பந்தமுஞ் சொன்னபடி வெணகாரய்ய ஸாதனமென்றவித்தாலேதானே ஸமஸ்ய பரஸம்பந்த ஸாதனமுமயோசிதமாயிற்று. இந்த ஸமத்துக்கு ஸ்வஸம்பந்த த்ரா ம ஸாதனம் த்ருஷ்டா ரக்ஷா ஸம ஸ்வாத்மமென்கிற விசேஷணத்தாலே சொல்லிற்று ஸகல புண்ணீயனையும் அத ப்ரதிஸம்பந்தியான சேஷியையுமிங் கு ரக்ஷ்ய ரக்ஷகஸாவென நிர்த்தேசித்தவித்தாலே யசஸம்ரக்ஷ்யத யாவ்யூதே" யென்கிறவிடத்தில் போலேயிந்த ஸாதனத்துக்கு ஸாகல புண்ய ஸமர்த்யஞ்சொல்லித்தாகிறது கருத்யாயிங்கு ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸா வ நிர்த்தேசஞ்ஸ்ரீ ப்ரயோஜனமாமிறே. இந்தஸாரத்துக்கு ஸ்வஸம்பந்த த்ராம ஸாதனம் ஸ்வநிக்ஷேபரக்ஷபரத்வமென்கிற விசேஷணத்தாலே சொ ல்லிற்று. இந்த ரக்ஷைகைகாரய்ய ஸாதனம் ஸாரஸ்வபுண்ய ஸமர்த்யமெ ன்றுமிடம் இங்குபரத்வஸமபத்தாலும் ஸித்தமாகிறது வெணகாரய்ய ஸாதனமென்றிங்கு ஸ்வரூப ஸகலபுண்ணத்தை ஸமபசஃ ப்ரயோஜனமாக்கி நிர்த்தேசித்தவித்தாலும் இவயிவாக்யத்திலிதுவே ஸாரஸமிதாரங்களாகயிரு க்கைகளென்றதாகையாலங்கு லக்ஷணாதோஷாதி ப்ரஸக்தியில்லையென்று

ஸா-கா॥ (ஸ்வநிக்ஷேபமெகதி) க்ருதஸாரஸகலபுண்ணஸாரத்ருஷ்டாரக்ஷாஸமஸ்தா த்மம் ரக்ஷ்யஸ்ய ஸ்வநிக்ஷேபரக்ஷவரக்ஷைகைகாரய்யஸாதனமித்யர்த்தஃ ஸ்வரக்ஷாஸமஸ்த ஸ்வஸ்யஸாத்மம் த்ருஷ்டம் யதாபவதி ததா ரக்ஷ்யஸ்ய கிஞ்ச நஸ்ய ந விஷயெத ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸஃ நிக்ஷேபஃ தஸ்யஸாவெ நிக்ஷேப கூம் ஸஸ்ய நிக்ஷேபகம் ஸ்வநிக்ஷேபகம் ஸ்வநிக்ஷேபகபரத்வம் ஸமஸ்த ஸ்ய ஸாதனஸ்ய தத்ஸ்வநிக்ஷேபரக்ஷபரத்வம் கபூணாம் ஸமவிதாஸ்ய காரஜ ஸமஸ்தாஜதயா கஜஸம்பந்தயாயபரத்வஸம்பஃ ஸமபாரஃ ர க்ஷைகைகாரய்ய ரக்ஷைகசேஷகஸாவண கஸம்பந்தவயாரணெ தயா ஸாதனதயா நூஸந்தானம். ஏவம்சாகிஞ்சநஸ்ய ஸ்வஸ்யநிக்ஷேபயத்தம் யத்ராஸமெ தயா ஸ்வரக்ஷணஸமெ ஸாதனம் ஸ்வாதீந்ய நுஸந்தான ரூபம்

௩௦|| ரக்ஷ்யஸ்யாத்மஸ்வரூபம் ||*|| ஸ்தோத்ரத்தில் 'உபாராதிஷ்டயோ விசோஷவி வாமனநமோ ஸாநியதா தயாவியஃ | தஷயங்க உபாதிஷ்டயோ ரஹஸ்யைவ ஸ்யாஸ்வேஷ்டகஃ'' என்கிறதற்கு தாத்பர்யமென் னென்றில்; ஈஸ்வரோயிட்டிருக்கிற ராஜாவின் கிழிச்சீரையொரு ஸ்லோக-

ஸா-நீ || காட்டித்தாயிற்று. இங்கு சில கோஶங்களில் ரக்ஷ்யஸ்யாத்மா ஸ்வரூபமென்று பாடமிருந்தாலும் ஸ்லோகத்தில் ரக்ஷ்யரக்ஷகஶப்தம் இல்லாதபடி தோஷம் வருகையாலும் பூர்வாபர ஸ்ங்கதியுஞ் சேருமையாலுமந்த பாடமநுபபந்நம். ரக்ஷ்யஸ்யாத்ம ஸ்வரூபமென் கிற பாடமே உபாதேயம் ப்ராசீநகோஶங்களிலே யிப்படியே காண் கையாலும் சிலரிப்படி வ்யாக்யாநம் பண்ணுகையாலும் நிக்ஷேப ரக்ஷையிலே யிப்படி பதித்திருக்கையாலும் வாக்யவாதாதயங்களிலிதா திகளாலுமிந்தபாடம் யுக்தமிறே. இப்படியிவ்வம்ஸாரத்தில்ஸ்வரூ ணம் ஸ்வஸ்யாபராதநதயாஸ்வாத்மஸமர்ப்பணம் ரக்ஷ்யக்ஷா ப்ராநந்ஸ்யாநவபேக்ஷமாக வதேயமென்னில் ஸ்வஸமர்ப்பண ஸாவஜ்ஞாநமொன்றுமில்லாதபடி ஸமர்ப்பித்தன்றிக்கே யிருக்குமவனுக்கே யிஸ்வரூபம் கர்த்தவ்யமென்று காட்டுகிற ப்ரபத்யாயதவாக்யம் வி ரோயியாதோ வென்கிற ஆஶங்கத்தாலே ஶங்கிக்கிறார். (ஸ்தோத்ரத்தி லித்யாதியால்) அந்த ப்ரபத்யாயதவாக்யம் ஸமர்ப்பித்தல்லாதவனுக்கே யிஸ்வரூபம் கர்த்தவ்யமென்று காட்டவந்ததன்று, கிந்து ஸ்வஸமர்ப்பணோ திஷ்டவிஶேஷஜ்ஞாநமில்லாவிட்டாலும் தனக்கப்போதுள்ள ஜ்ஞாநமாத்ர த்தைக்கொண்டு பண்ணின ஆத்மஸமர்ப்பணமும் கார்யகரமாமென்றொரு ஶாஸ்த்ரமுண்டென்று யிவ்வளவே காட்டவந்ததென்கிற அபிப்ராயத்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (ஈஸ்வரோயித்யாதியால்) தேஹாதிகர்த்ருத்வாதி ஶப்தம்

ஸா-கா|| ஸாத்விகத்யாமவிஶிஷ்டம் ஸ்வஸ்ய ஸாரக்ஷணஹாரஸ்ய ஸமர்ப்பரக்ஷ கஸ்ய ஸ்வதாநஸ்யாநாம் ஆத்மஸமர்ப்பணமித்யர்த்தஃ | நியதா ப்ராமேந ஸ்வஸமர்ப்பணஜ்ஞாநதா தஸ்ய ப்ராப்யோபாய நஸக்தியோமாத்ர ஶக்த ஸாகிம் அந்ய ப்ரஸாரஸமர்ப்பகம் ஹரநீயஃ கார்யஜதா- க்ருதம் ஸ்வதி. ஜடம் ஸஸ்வஸமர்ப்பணஜ்ஞாநாஹாவேவி ஹரநீயஸ்கர்த்தவ்ய தாமேஷ்டயதேந ஸம்ப்ரதாயப்ரயதத்ஸ்வாதேர் நவிஶேஷோதேத்ர த விதவிதீஶ்வரவிவேகஶ்க்தநாம் ஸ்வாத்மப்ரகாரேணாநந்தேய சேதவி ஸ்வஸமர்ப்பணஸ்ய விஷயஜ்ஞாநாஶக்தேந ஆத்மஸமர்ப்பணஸ்ய ஸாமர்த்யாகாரேணவி ஹரநீயஸ்ய கர்த்தவ்யதாபாரம் தஜிதி ஶ்ருதயஸ்த ஸ்யாவி ஹேதாவிநாஶாவம் ஸ்வோத்தாஹாரணஸாஹ (ஸ்தோ த்ரத்திலித்யாதிநா) (கிழிச்சீரை) ரத்நம் ரத்நமத்நிநா (கைக்கொ

உ०|| வாலேதன் கையிலேயிருந்தால் ராஜாங்கக்கொள்ளுமென்று உள்ளிருக்கிறமாணிக்கத்தின் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை விசதமாகவறியாதே கிழிச்சிரையோடே மீளக்கொடுக்குமாப்போலே தேஹாத்ம ப்ரமிக்குதாவின் ஸ்வரூபஸ்வபாவஸ்திதிகளை விசதமாக விவேகிக்க வறியாதாரு முள்ளவறிவைக்கொண்டாத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினால் அவ்வளவாலு மநாதிகாலம் பண்

ஸா-தீ|| ஸ்ரீயப்பதி ஸம்ப்ராப்தம் ஸ்வரூபஸ்திதிகள் [illegible] ஸ்வபாவஸ்திதிகள் [illegible] (விசதி) [illegible] வென்கிற ச்லோகத்தில் [illegible] ஸ்வரூபஸ்வபாவஸ்திதிஷு விசதவிவேகா

ஸா-கா|| ள்ளுமென்று ஸ்வீகாரவேஷாயாம் [illegible]

[illegible] ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] ஆத்மஸமர்ப்பணம் [illegible]

[illegible] அடவிலேகொடுக்கிற உபாயமாமட்டுகெடக்கொடுக்கிறவளவு வெளிப்படுமித்யர்த்தம் [illegible]

[illegible] ஆத்மஸமர்ப்பணம் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸமர்ப்பணம் [illegible]

[illegible]

ச॥ ணினவாத்தாவஹாரஸ வயத்தாலுண்டான ஹமஹநீஹ்ஹூ ஶங்கு மென்கிற ஶாஸ்த்ரார்த்தத்திலே திருவுள்ளம். இதுக்குமேல் நாயகஸ்''

ஸா-டீ॥ ஸாவகாத்ருவரமென்றதாயிற்று. (ஶாஸ்த்ராதி) யோஹஸ்லிவ ஸந்யஜ்யஸ்யாஸ்தநதகஹரேடீ' த்ராதியாக ஸ்வஸ்வஸ்வாவங்களில்வெ ஶஷ்ராஸாவெவி ஸாகாநத்ஸ்த ந்ஸமயாநவ ஸ்வக மாகமெஶஷஸா நஸமயாநத்தையநஷேயமாகக்காட்டுகிற ஶாஸ்த்ரங்களிங்கஷிவெஷங்கள் ஜொகத்திலே ஸகவுணீயவஸ்வை யஶாவஸ்திதமாகக்காட்டி யொப்பிவியாதபோது யுடையவனைப்புக்கொள்ளக் காணுமையாலிங்கு மப்படியாகாதோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஈஷெஜ்ஜ ஐத்ராதி ஈஷ்டீர ஹொக்தி. ஜொகத்திலும் ஈஷெஜ்யிட்டிருக்கிற விஷயத்திலர்த நியங் காணுமையாலுக்கு ஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. இப்படி விஶதவி வெகவஸ்வகமாதலுள்ள வறிவைக்கொண்டாதல் ஸவுணம் பண்ணுகை ஶாஸ்த்ரீயமாத விஸவுணஜக விதாநகதவ்யமென்றநஶய ஈவத்தாலே காட்டுகிற வத்தாஜொகம் விரொயியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறர். (இதுக்குமேலித்ராதி) மற்ற விவெகமில்லாதே ஸவிதத்தாலது காயகாரமானுலுமவனத்தை யவனுக்கு ஸவிக்கிறே னென்கிற விவெகமில்லாதே ஸவிதத்தாலது காயகாரமாகாதென்றிவ்

ஸா-கா॥ ராதிவிஷ்ராஜெஸ விஷ்ராவரிஶெஷவஸமாக யனதா'' வீத்ஸஸ்யாவ ஷ்ராநெ ஹூரம்திஸயத்தில் ஸவிக்கவும் வேணுமித்ய ஸ்யாத்ஸவணம் பண்ணுவிட்டால் ஸவஜொகம் வ்யஸமிக்ரமிதி வஸ்வவாகஷ்ர விரொயாய விவிசு ஸ்வஸ்வஜ்ஞாநாஸாவெவி யத ஷுஹொநஷெரா தெஹொஷெஹிநாம் க்ஷணஸம்ம ''ர'' ஐத்ராதிஸ்வ கரேண ஶரீரஸ்ரநிக்ஸாதாத்ஸவணஸ்ய கதவ்யதாஜ்ஞா நாநஹாரக்ஷண வது ததநஷெயக வொயநவாரகஸ்ராவஶ்யவக்க வ்ஸாக தெளிந்தால் கொடுத்தோமென்றுஇருக்கக்கடவனல்லனி' த்யஸ்ய யஜநாயெ'' த்யஸ்ய அ விஶிஷ்ய ஸ்வஸ்வஜ்ஞாநெ தஷாவெவாந ஷேப்பரெ ஹாரநாஷெ ஸ்வயீநகதஸ்வஸ்யாஶகதஸ்வர ஸம்காரககாரராஹித்ய ஜ்ஞாவநவாரகாக ஜொகாவாயெதெஸு ஹாரந்ராஸாவாயாந்ய ஜ்ஞாவநவஸ்வகம் ஸமவக் ஸ்யாநெ்ய நொவாயகஜ்ஞாவநவாரகாவு ஸ்தியாமவக் ஹாரந்ராஸஸ்ராவி ஸாகாக யவவாவநிவகஸமவக ஸ்வாயநகஸஜெஸ்ஹ்யெஷிநா கவாநெதத்ஸ்ஹிவெத்ராஸ (இதுக்குமேலிதி) ஸவவ ஸ்வஸ்வ ஸ்ஸ ஸஜிஜ்ஞாகா ஹாரந்ராஸ காயகீ தயா ஜ்ஞாதம் ஶக்யஸாவெ விஷ்ஷணாவி ஜ்ஞாநெநாஸம்காரககாரத்ரமவஸ்வகம

தம்|| என்கிற ச்லோகத்தில் இவைச்வர்யத்தைப் பற்ற வ்யாஸம் பண்ணி ற்றும் ஸ்வாதீநமிவவேகமன்றிக்கே ஸதமிழக்கப்புக்காலும் தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தை ராஜாவுக்கு ப்ரஸாதமாகக் கொடுப்பாரைப்போலே யென்னு தொவகிற வஹிமாநத்தோடே ஸதமிழக்கில் அநுகூலமாரவளயபடியர் றதாகாதென்கைக்காக வத்தனே. அல்லது ஸாக்ஷாதமாதிகமாய்த்தாமம் கித்த வைச்வர்யத்தை ஸந்தேகமாக்கினபடியன்று. ஆக இரண்டு ச்லோகத்தாலும் யதாவஸ்திதஸ்வாதீநவிவேகமில்லையாகிலும் "[illegible]" என்று ஸ்வஸம்பந்தமறுக்கையே [illegible] தவிவ[illegible] [illegible]" எ

ஸா - டீ|| வளவிலேஷ ஸம்பரமத்தனே போக்கியத்த ச்லோகம் ஸைச்வர்யக்ஷதி [illegible] ப்ரமென்கிற வசநத்திலே [illegible]மென்றபடி [illegible] ஐச்வர்யத்தை [illegible] ஸதமிழத்தாலும் வளயமேபோ னதன்றோ வென்று ச்ங்கியாமைக்காகவடியற்றதாகாதென்கிறார். [illegible] நதீயதமென்று தெளியாதபோது [illegible] தீயமாயிருந்ததை ன்கிற [illegible]வைச்வர்யாக [illegible] ப்ராதந்யத்துக்கதாகையாலே வளயமே ஸதமமாகப்போனதன்றென்றபடி. [illegible] நதநதமே ன்றிப்படி தன்னோடு ஸம்பந்தமறுத்தாலன்றோ வளயமடியற்றதா மென்று கருத்து. இச்லோகத்துக்கிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளவே ணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ? ஸைச்வர்யக்ஷதி[illegible]மென் று காட்டுகையிலே தான் தாத்பர்யமாகலாகாதோவென்ன வருளிச்செய் கிறார். (அல்லது ஸாக்ஷாதி) அப்படியாகில் [illegible]துக்கே ஐச்வர்யத்தை விதிக்கிற ஸாக்ஷாத்கரும் [illegible] ச்லோகத்திலேபடியா ஸதமிழக்' என்று ஐச்வர்யத்தை [illegible] ஸாரமான [illegible]ஷிக்கையும் விரோதிக் குமென்று கருத்து. இந்த ச்லோகங்கள் [illegible]துக்கு ஐச்வர்யக் ஷப்ரமென்றும் [illegible] பென்றுஞ்சொல்லவந்தனன்றி க்கே [illegible] ஐச்வர்யத்திலே [illegible] சொல் லவந்ததாகில் ஐச்வர்ய[illegible] [illegible] க்கவிருக்க வித்ததாமிங்கு விசேஷித்துச் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோ ஜநமுண்டோ? [illegible] இந்த ச்லோகங்களிலே ஸ்வ ஐச்வர்யத்தைச்சொல்லா தே ஸ்வாதீநைச்வர்யாதந்து சொல்லுகையாலே யிவ்வளவே ப்ரபத்தி ஸ்வாதீநமென்று திருஷ்டிமாகாரித்த ஸ்வ ஐச்வர்யத்தையுங்கூட வமி யாக் கிடுசொன்னது ஸம்ப்ரதாயவிரோதமாகாதோ வென்ன வருளிச்செய் கிறார். (ஆகவிரண்டுவிக்ஷாதி) ஆகவென்றது இச்லோகங்களிரண்டுக்கும் [illegible] ப்ரகாரமாகவன்றிக்கே [illegible] ப்ரகாரமாகவே தாத்பர்யம்.

ஸா - கா|| [illegible]

ஈ॥ என்னும்படி ஸர்வஶரணத்வ ப்ரதிபாதநமான ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஸாரமென்றதாயிற்று. இப்படி ஶேஷத்வாநுஸந்தாநவிஶிஷ்டமான ஸ்வரக்ஷாபர

ஸா.நீ॥ ப்ரக்ஷமாகாநிற்கவென்றபடி. (ஸாரமிதி) ஸாரத்வப்ரதிபாதநமித்தை யிங்கு விஶேஷித்துச்சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. ஸம்பந்தமறுக்கையே யென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தாலேஶரணத்தில் ஜ்ஞாதவ்யங்களாகவுள்ள மற்ற விஶேஷங்களிப்படி ஸாரங்களன்றென்றதாகிறது. மற்ற விஶேஷங்களிப்படி ஸாரங்களன்றென்றுமிடம். பூர்வ ஶ்லோகத்திலே விவக்ஷிதமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக யதாவஸ்தித த்ரியாலே யந்த ஶ்லோகத்தின் தாத்பர்யத்தை யநுவதித்தது (கூறை வீத்ரீதி) இந்த ஶ்லோகத்வயத்திலே ஸர்வஶரணம் கண்ணோக்கமில்லாவிட்டாலும் மேலே ஸர்வஶரணத்தை யாள்வந்தார்கண்ணரவெணவருளிச்செய்கையாலிங்குஸம்ப்ரதாயவிரோதம் வாதத்துக்கவகாஶமில்லையென்று கருத்து. இப்படி யிஸ்ஶரணம்ஸமிபாகிறுவாயம் அயத்தில் பூர்வ வம்ஶத்தி லநுஸந்தேயமென்றதுவும் அதிகாரத்தில் சொன்னது கூடாதொழியாதோ? ஶரணத்துக்கநுகுணமான ப்ரதிபத்தியும் ஸம்பந்தத்தை யறுக்கிற நமஸ்ஸுமுமுக்ஷு பூர்வவம்ஶத்திலே யிருக்கையால ங்கேயன்றோ விதநுஸந்தேயமாகத்தக்கது. பூர்வபூர்வத்தில் க்ரியா ஷட்த்திலிது ஈநுஸந்தேயமானால் ஸோவிஶ்வாஸாதிகளங்க நுஸந்தேயங் களாகாதொழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஶேஷகைத்ரீதி) இப்படி என்றது ஸமந்த்ரஸ்ப்யாநம் ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரமென்று கீழ்ச்சொன்ன ரீத்ராவென்றபடி. (ஶேஷகைநுஸந்தாநேதி) ஸா

ஸா.கா॥ ந்யாஸஸ்ய அயெப்ரதிபாதகஸாமம ஓஶபயதி (இப்படி ஶேஷகைத்ரீதிநா) நகைவஶாநுகம்ப்ரஸஜ்ஞாதீநாம்ஶாநாம்மிநோஸா ரந்யாஸஸ்ய ப்ரதிக்ஷேத்ரநந்த்ராம்ஶ ப்ரதிபாத்யமங்கவ் டுக க்ரமெணை தகவிதி யதாவதநுஷ்டாநெவ கநேககா ஜ்ஞாநுஷ்டேயகாவாதாக ப்ரவத்த்ய்த்ராயெ ஸமவதிதராவ்ராதரா த்தாநாம் வததாயே: | கவப்ராவகஶஸகஶகாரணர் விவராத் நா | கயீதா பஹவோரம்த்ரா: ஸ்ரீஶஷாக்ஷராதிகா: | ஸஹி:க்ஷ ஸீஜாந: தாநு ரம்த்ராநு ஸதம் ஜபேநு | காரஶ்வொகெவ்வ பா ரஷ்டி பாஷம் பரஷொஷம் | ஸஹ்ாந்யொயராநாநி க்ஷராணி கரணாகர | ஓவிஜ்ஞயஸ்ரவாணி ஓஷராணிவிஷா மஶ: ॥ ரம்த்ராம்ஶெஷெக்கஶஸ்ராவக ஜப்ஶநஸ்ய ஶாயவ | உக்த மெநவவ ராமெண மஹத்ராயரவக்ஷயம் | தஸ்ராக ஸக்ருக்ருதெ ஸெநவ கஶ்ணாபெந ராநவ: | ஸக்ருஜ்ஜபேந ரம்த்ரேண க்ருதக்ரு

உபாஸகனுக்கு அயத்திலுபாயபரமான பக்ஷத்தில் உபாஸ்
யபக்ஷத்தில் ப்ரபத்தி ஸாத்யமான ஸாரண ஸம்ப்ரதாயஸித்தி

ஸா-தீ|| உபாஸகர்களுக்கு ஸம்யக் ஞானாதிகள் ஸா நவஸ்யா நவஸித்தம்
ஸாதனத்வம் ஸித்தம். விஸிஷ்டமானவென்கிறவிதா நவாதத்தா
லே உபாஸகனுக்கு ஸாதனமாய் ஸாதனத்தை விட்டுப் பிரியாததா
யேயிருக்குமென்றிப்படியவிநாபாவஸம்பந்தமாகையாலே யத்தைய நு
ஸந்திக்கிறவிடத்திலே யிதுவுங்கூட வருமென்றதாகிறது (உபாயபரசி
தி) உத்தரவண்ணத்திலே அதஸ்யாதிகளிருந்தாலுமது ஸாதனத்தை
நோக்கி வுபாயபரமல்லாமையா லுபாயபரமான பக்ஷவண்ணத்தி
லேதானே யித்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமென்று கருத்து. உபாஸ்
யபக்ஷத்தில் ப்ரபத்தி ஸாத்யமென்றது ஸாதனஸாத்யவிசேஷ
ணம். ஸாதனஸாபேக்ஷமான உபாஸ்யபக்ஷத்தில் ப்ரபத்தி ஸ
ரண மிங்கு தோற்றுகையால் ததாபேக்ஷமான ஸாதனஸம்பந்த
வாநுஸந்தேயமாகவேணுமென்றதாகிறது. கிம்பந்தனைவின்றக்ஷண
ஸாதனை உபாஸ்யபக்ஷம் தனக்கு ரக்ஷகனாக வரிப்பது ஸ்வ
தந்த்ரனான ஸர்வேஸ்வரனாகையாலே யத்தாலேயது ஸாபேக்ஷ
மன்றே, ப்ரபத்தி ஸ்வாதிகாரிஸாதாரணமாகையாலே
தாவதா ஸாதனஸாபேக்ஷமாகமாட்டாதென்கிற கருத்தாலே
உபாஸ்யபக்ஷத்திலென்கிறது: உபாஸ்ய முத்தரத்திலும்
நுவதிப்பதாகையாலே தாவதாமே ஸாதனஸாபேக்ஷமாகமா
ட்டாதென்று கருத்து. ஸாரணஸம்ப்ரதி ஸாதனஸம்பந்தமான ஸார
ணஸம்பந்தமிங்கிருக்கையாலுமித்தை யிங்கேயநுஸந்திக்கை யுசிதமென்
று கருத்து. சேர்த்து என்றது உபாஸ்யாதிகளோடே சேர்த்து என்
றபடி. இத்தையுங்கூட்டியநுஸந்திக்கலாகையாலவைகளிங்கநுஸந்தே
யங்களாகத் தட்டில்லை யென்று கருத்து. இப்படி உபாஸ்யாதிக

ஸா-கா|| தஸ்ய ஸர்வஸம்பந்தாதி ஸ்வரூபம் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மாவோ
ஹ்யஸீ" தி ப்ரஸ்தாரே "ஸத்யஸ்யைக ஸாக்ஷாதி க்ஷேத்ராணி ஸர்வஸ |
ஸந்த்ராணாம் ச யதா ஸாஸ்த்ர ஸந்நிதா நஞ்ச ஸஞ்ஜிதம் விதத்தே யதாக
கர்மக்ருத்யே ததா கர்மணா | ஸாஸ்த்ரோக்த நபோவ்ருத்த்யை ஸாஸ்த்
ர ஸவிஸ்தீ" தத்த்ரோக்தாத்மா காரணாநுஷ்டேயதயா விஸேஷா
நுஸ்ரா ஸத்ஸேவ ப்ரபத்திஸ்து க்ருதக்ருத்யைவ ந்ருஷிஷ்டிதே | ஸ
க்ருதைவ ஹி ஸாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோ தாயதாரயேதா" இதி ந்யாயேந ஸக்ரு
த்கரணம் நவபேத யாவதாயுஷம் தாஸாப்யேந அயவிஹிதாம் ந: ஸக்ரு
த்ஸ்வரூபாவஸி ப்ரயாஜாதிஷ்வைகாதஸ ப்ரயாஜாது ஜயதி தஸ்ய ப்ர

ஶம்|| பாதத்திலே சேர்த்து ந்யஸிக்க ப்ராப்தம். இப்படி யிவையாறும் இச்சாஸ்த்ரத்திலே விஶேஷதோஷமில் தனித்தனியே ப்ரந்யஸித்தாலும்

ஸா-டீ|| ஶோபடே சேர்த்து ந்யஸ்யமாக்கிச்சொன்னதுகூடுமோ? ஶாஸ்த்ர ஸாத்யபாஷாயமாகிலன்றோவந்த நிக்ஷேபம் வேண்டுவது யிவற்றி னநுஷ்டானம் க்ரமிகமாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்திலிவற்றின ந்யாஸமும் க்ரமிகமாகவேண்டுகையால் ஶாஸ்த்ரத்துக்காவ்ருத்தியே ந்யாய்யமன்றோ. ஸக்ருஜ் ஜப்த ஶாஸ்த்ரண க்ருதக்ருத்யஸ்ஸ வை ஸக| ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்" இத்யாதிகளிலே யிந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸக்ருதநுஷ்டானமபேக்ஷம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமென்று விதிக்கையாலே யிவையெல்லாமேகப்ரயோகமாகவேண்டுகையாலே சேர்த்து ந்யஸிக்கவேணுமென்றில் "ப்ராணாக்நிஹோத்ரமேககம்" ஏன்கிற ஶாஸ்த்ரத்தில்போலே யிங்கு தனித்தனியே ப்ரந்யஸ்யமந்த்ரங்களநேகங்களாயிருக்கையாலே ஶாஸ்த்ரபேதமாதல் ஸாஶாஸ்த்ரவிஷய ஶாஸ்த்ரத்துக்காவ்ருத்தியால் வேண்டாவோ? கிஞ்ச இவ்வாநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளில் ப்ரத்யுதாஹரணோக்தி ந்யாயத்தாலு மொன்று ஸமஸ்தியாலும் ஒன்று ப்ரஸமஸ்த்யத்தாலுமிப்படி ஸத்வமந்த்ரங்களையிட்டு தனித்தனியே ப்ரந்யஸ்யங்களாயிருக்க விவற்றைஸகப்ரயோகமாக்குகைதான் ஶக்யமோ? ஆகையாலிங்கு ஸக்ருத்வஞ் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரநிஷேதமென்றவேண்டுகையாலிங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமென்கைதானுபபன்னமோவென்ன ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிவையாறுமித்யாதிவாக்யத்தாலே) இப்படியென்றது ப்ரத்யாயிகாரத்திலு மிவ்வதிகாரத்திலு முக்தரீத்யாவென்றபடி. ஸக ஶேஷிஶேஷபாவத்தையாலே யிங்கு ப்ரத்யாயிகாரத்தையுங்கூட்டி யிப்படி யென்று நிர்தேஶிக்கை யுபபன்னம். இங்கு விஶேஷதோஷமாவது ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஸங்க்ராதிஶாஸ்த்ரத்தில் ப்ரமாணாந்தரஸங்கங்களாலே ஶாஸ்த்ரஸ்யாகாரத்தை விசாரிக்கிற தோஷம். இனி வாக்யாந்தரவ்ருத்தி

ஸா-கா|| ஶ்ரோதஸ்ய ஸ்வயமேவம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் ப்ராயோஜனம் த்ருஷ்டம் ப்ராகல்பிதம் ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணாதிகாரஸ்ய ப்ரஸங்காநுப்ராப்திகாதி த்ருஷ்டபூர்வாதிவர்ணாந் ப்ரமேயாநுப்ராப்திதம் ஶிவாதிரூபமேஷகாரமேஷஸ்வபாவாணாமேணு ப்ராயஸம்ஶா ப்ராதுர்ம் ஸமஸ்தபாதகப் ப்ரதிஷ்டாதிஷு ஸக்ருதாக்ஷரம் ப்ரதிஷ் யதாஶ்ரயோதாஹரணம் ஸர்வோபஜீவ்யாதிஷ் விஶேஷதோஷாயாமார்யாதீநாம் ப்ரயாஜாதீநாஞ்ச ப்ரத்யேகாவ்ருத்திரபி வா க்யாதிரூபமாதரம்யாம் தோஷபர்ணாதீஸாஹஸ்ரம் ஸஹக்ருத்யேய

த॥ வாக்யார்த்த ப்ரதிபத்திஹேதுவில் அல்லாத வாக்யார்த்தங்கள்போலே ஸாம்மமான ப்ரயோகம் அநுபேக்ஷணீயமாம், ஆகையால் யதாசாஸ்த்ரம் ஸாம்மப்ரயோகாநுஷ்டானம் ஸ்ருக்தமாயிற்று. · சுநக ஸூத்ராதிஸித்தமான யாநுஷ்டானுடைய உக்தவைஷம்யமான வாண

ஸா-டீ॥ஹேயாவது தத்ஸம்ஸ்ரவாயி தாநாஸ்ய ஆநாயதாயோக்யம் ப்ரயோநாவஸஜநதயாநய ஸுவேந ஹோவாக்யாயவாயோக ஸத்திஹேரெ. தயாஷ தத்தநிரம்ய நங்களையிட்டு தனித்தனியே நாஸம் யேயமாகச் சொன்னது விஷயஹ ஸாநாஸம்யாநஸா தர்த்தைப் பற்றிச் சொன்னதாகையாலே வாக்யார்த்தப்ரதிபத்திஹேதுவிலே உபேக்ஷணீய மாகத்தட்டில்லையென்று கருத்து. (அல்லாத வாக்யார்த்தம்) ஹதரவாக்யம், அதாவது லோகத்தில் பாவபவவாக்யாதிகளும் வேதத்திலம்மவாக்யஸஹித ப்ரயோநவாக்யமும் ஸாம்மமான ப்ரயோநநிதி ஸாஹிப்ராயநிஷேதம். "வேதாந்த" இத்யாதிகளிலய்ங்கள தேநாநம் ப்ரயோநாவஸஜநஹாவேநாநயிக்கயோக்யங்களல்லாமையாலே யங்கு ஸம்ப்ரதாயாதிகள் வந்தாலுமிவ்விடத்தி லங்கன்றிக்கேயம்மாமிவாயகப்ராணமிருக்கையாலே ப்ரயோநாவஸஜநஹா வேநாநயங்கூடுகையாலே அநுவாக்யம் மஹிக்கையாலே அநுபே க்ஷணீயமாகலாமென்று கருத்து. (யதாசாஸ்த்ரம்) இவையாறுக்கும் ஸம்ப்ரதாத்தி லேக்ஷணீயம் ஸம்மவிக்கையாலே ஸூக்துஞ்சொல்லுகிற சாஸ்த்ரத்தை யழிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. இவைகளுடைய அநுஷ்டாநாயமிஸம்ப்ரதாத்தில் வரவேண்டின பாதி அநுவேக்ஷயென்னக் கூடுமோ? சுநகஷேயவாதாயங்கள் வஹுகங்களாகையாலே வஹுகாரணமான ஸாம்மப்ரயோநாநுஷ்டாநவயங்கம் க்ஷணகாரணதியான விந்த பாதியநுவதிக்கமாட்டாமையாலே யவ்வநுஷ்டாநத்துக்குபகாரகமாகாதொழியாதோ? வஹுக்களானவிவைகளை யதாசாஸ்த்ரத்திலே யநுஷ்டிக்கைதான் சக்யமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (சுநகாத்யாதி) (யாநுஷ்டானித்யாதி) இங்கு ஸ்ருதியாவது ப்ர

ஸா-கா॥ ஜைதைத்யகாரிகாரவாக்யநப்ரயாஜாதம்மவிஸிஷ்ட ஹஸ்தவ வணஸாவரஹோம்ஸிவஸ ஸ ஸமவஸ்வஸ்நியள கலேஷமாதஃவோயீநகதர்க்கமோக்ஷ ஷார்த்தக தர்க்கமோக்ஷ ஸஹித ஷோஹாக விரமிக்காக்கிம்ஸநாநுகஸ்ரூஃ. ப்ராதிகஸ்ரஹிதோரக்ஷிஷ்யதீக்ஷ ஸ்ரவஸ்நு மோவாயிதாஸவேதி ப்ராதயந. கஹாஹ்க்ஷணஸரம் கபிநிக்ஷிவாரீதேஷ ஸநாஸம்யாநரவாயஸ்ய ஸயேந வியாநஸ்ஸிஸரம் மாநாஸம்நிஸ யமஸஜியாநஸம்ஸவாஸ பக்ஷயம் ஸக்த்ரத

ச௦ || மோக்ஷம் க்ஷணகாலத்யமாகிறப்போலே யிவ்வர்த்தாநுஸந்தாநமும் ஸக்ருத்கர்த்தவ்ய
மிருக்கும்படி யென்று ஸ்ருதிஸித்தம். இந்த ஸக்ருத்கரணமே ப்ரபத்தி.

ஸா-நீ || மோக்ஷ ஸ்ரோத்ரோ ஹ்யாத்மா ஹ்ருதயஸ்ய ப்ருஹ்மாவ்ருதே | ஸக்ருத்
ப்ரயோஜநமித்யாஹுர் ப்ரவக்த்ரா யோகமேவ" என்கிற ஸ்ருதிவாக்யத்தையநுஸரித்து
த்யேநநிஸ்ஸ்ருதஸ்வரூபகத்தையும் ஸித்தஸ்வாத்மாவையும் ஸாக்ஷாத்காரத்ய ஸித்தி
த்தம் (க்ஷணம்) இந்த ஸ்ருதியில் ப்ரணவத்தை யநுஸந்தாநமாகவு மாத்மா
வை ஸரமாகவும் ப்ருஹ்மத்தை யிலக்காகவு மாத்மஸமர்ப்பணத்தை யத்ய
ந்தாவஸாநஹிதமுக்தமாகவும் நிரூபிக்கிறவிதுக்கிந்த வாத்ம
ஸமர்ப்பணத்தி லநுஷ்டேயப்ராகாரங்கள் பஹுக்களாயிருந்தாலு ம
ஹ்யாஸவார்த்த முடையாருக்கு யிது யாநுஷ்டேயமாண மோக்ஷம்போலே ய
த்ய காலத்யமாமென்று ஜ்ஞாபிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று கருத்
து. இத்தாலிது ஸக்ருத்காலஸாத்யமாம்படி யஹ்யாஸவார்த்தவஸ்யம் ஸம்
பாதிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ஆனாலும் அயத்திலே ஸர்வத: ப்ரபத்தி
வணுமாகிற உஹாவிஸ்வாஸமே ப்ரபத்தியாகலாகாதோ? பூர்வர்களும்
"ப்ரபத்திர்விஸ்வாஸ:" என்றும் "மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம் ஸ்ரீரணாக
தி:" யென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கவில்லையோ? ஸாதாவைப்போலே ஸர்வபார
ரம்சுமக்கிற வவன் திறத்தில் ஸ்வநிஷ்டாநுஷ்டானமான நாம் ஸாதந
ப்ரவ்ருத்தம் பண்ணுகைதானுசிதமோ? ஆனபின்பிங்கு ஸர்வத: ப்ரபத்தி
லுமல்லாத ஸாதநப்ரவ்ருத்தத்தையுஞ்சேர்த்தநுஷ்டேயமாகச் சொன்ன
து கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இந்த ஸாதநப்ரவ்ருத்தமித்யாதி)

ஸா-கா|| த்யாஸம் ஸாரவிமோசநம் ஸதி" த்யாகபூர்வமாந ஸம்ப்ரதாந
விதாநப்ரகாரணம் | யதேஸ்யாத்யாரணமேந பரம் விதி
மோக்ஷயாக| ஸக்ருதேவஹி ஸாஸ்த்ரார்த்த:" இத்யாதிஷ்வபி ஸாதநம் ஸ
க்ருத்கரணமேவம் விதேயம் விஸேஷணமேவ தந்மேவாபி ஸக்ருத்கரம்
விதீதி ஸர்வந ஸாம்ப்ரதாயஸம்ப்ரதாய காலஸாத்யம் ஸத்ய
ஷாத்யம் மோக்ஷணா ப்ரணவோ ஸ்ரோத்ரோ ஹ்யாத்மா ப்ருஹ்மத
க்ஷ்யமுச்யதே | ஸக்ருதேவ ப்ரயோஜநம் ஸரவத்தநயோகமேவ" இதிவா
க்யாதர்ஸநாத் ஸக்ருத்காலஸாத்யம் ச மோக்ஷ்யதத்ர
ப்ரத்யாஹ (இவையனைத்துமித்யாதிநா) (இவையனைத்தும்) ஸாதந
ஸமூஹம் நநுஸாதநப்ரயாஸமானேதி ஸாதநஸ்ய ப்ரா
யாந்ய அயே ப்ரதிபாத்யத்வம் ஸ்வப்ராப்தேர்மோக்ஷவா
மேக "தமேவ ஸாதயாம்யா ப்ரபத்திரித்யர்" இதிவிஸ்வாஸஸ்ய
ப்ராத்ரதவாரணஸ்ய ப்ராயாந்யாவஹரோக. தமேவ ப்ராயாந்ய
ப்ரதிபாத்யத்வாக்ரியாஸ்யாஹ (இந்த ஸாதநப்ரவ்ருத்தமேயிதி) க

[illegible] ॥ [illegible]ங்களில் [illegible]மாக [illegible] [illegible] [illegible] ஸவிஷ்யதி" என்று ஸாத்யகி தந்த்ரத்திலே [illegible]

ஸா-நீ॥ இங்கவதாரணத்தால் [illegible] வ்யவச்சேதிக்கப்படுகிறது. [illegible] [illegible]மாயிருந்தாலும் [illegible]த்தை [illegible] [illegible]த்திலே விதியொமிக்கிற[illegible] [illegible]மே [illegible]மாக [illegible]மென்று கருத்து. ([illegible]ங்களிலிதி) "[illegible]"யென்று [illegible]த்தைச்சொன்னது [illegible]ங்களெல்லாத்துக்கு [illegible]மென்று கருத்து. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] திறத்தில் [illegible]த்தையுமேறிட ஸஹியாதே யவையெல்லாத்தையும் தானே சுமக்கும் [illegible]வனவன்தானே [illegible] பண்ணுமவன் [illegible]னல்லனென்னும்படி யருளிச்செய்கையாலே [illegible]ர்கள் [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. தெளியவென்றது [illegible] வைப்போலே யிருக்கிற வவன் திறத்தில் நாம் [illegible] பண்ணு கை யுசிதமோவென்றிப்புடைகளிலே பிறக்கும் கலக்கங்களற வென்றப டி. இவ்வுபாயத்திலம்[illegible]மெல்லாம் [illegible] றும் [illegible] [illegible]யையாலே ஸாம்[illegible]விஷயமான [illegible]த்தைக் கொண்டு வரவேண்டின ஸா[illegible]மின்னபடியென்று நிஷ்கர்ஷிக் கக்கூடுமோ? [illegible] [illegible]மான [illegible]முமம்மியில் [illegible] [illegible] ல்தாருக்கும[illegible]மாக [illegible]யாதோ? [illegible]யாகில் [illegible] [illegible]வுக் [illegible]மிருக்கையாலே [illegible]ங்களால வற்றின [illegible]த்தில் [illegible]த்துக்கா[illegible]க்கையால் [illegible] [illegible]த்தை விதிக்கிற [illegible] [illegible]யாதோவென்ன [illegible] [illegible]வுக்கிதரரில் காட்டில் [illegible] [illegible]மென்றும் [illegible] [illegible]ங்கள[illegible] [illegible]ங்களாகையாலே தனித்தனியே [illegible]களல்லாமையாலிந்த [illegible]க்களெல்லாருக்கும் [illegible] [illegible]மென்றும் [illegible]யானென்றுகொண் டி[illegible] [illegible]க்களுக்கு [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible]

ரம் || ரம்பண்ணுகிற ப்ரபந்நன் தானே தெளியவருளிச்செய்தான். இதில் ஸாத்யாநுஷ்டாநமாயற்றது, கர்தவ்ய த்யாகத்யாக ஸமுத்யாக ஸமாஹாரோபாய ஸ்வீகாரமவற்றுக்குமான வாக்யார்த்தஸங்க்ரஹார்த்தாநுஷ்டாந

ஸா-ஸ்ரீ|| யோக்யவிஷயமான ஸாத்யாநுஷ்டாநத்தை நிகமிக்கிறார். (இதியாதியால்) இதிலென்னது உபதேசத்துக்குச்சொன்னவிஷயவிஷய த்திலென்றபடி. (அற்றது) தீர்ந்தது தத்தஸ்மின்வாக்யங்களோடே ஸஹ வாக்யார்த்தாநுஸந்தாநவிதிவாக்யமாகிற ப்ரயோகவிதிவாக்யத்தாலே நிஷ்க்ருஷ்டமானதென்றபடி. கர்தவ்யத்யாகாதிகள் ஸர்வநிவ்ருத்தியநுஸா ரணங்களாகையாலே யாதாத்ம்யஸங்க்ரஹாதிகளுக்குங்கூட ஸாமாந்யமென்று காட்டுகைக்காக தத்ஸம்பந்தக்ரியாக்ஷேபம் ஸ்வராதிபலோதிதநாமதாநுஷ்டேயம் ஸூசிதே. இங்கநுஸந்தாநமாவது ஸம்பந்த ஸ்மரணபூர்வகாநுஷ்டாநம். ததாவாநுஸந்தாநத்தோடே யெ ன்றது ஆந்தஸங்க்ரஹாதிரஹஸ்யத்ரயானுஸாரணபூர்வக த த்தநுஷ்டாநத்தோடேயென்றதாயிற்று. இதற்கு ஸமாதாநம் பண் ணுகை யென்கிறத்தோடேயந்வயம். ததாச இவ்வாக்யஸங்க்ரஹாதி கள் ஸமர்ப்பணத்துக்கே உபகாரகங்களென்றதாயிற்று. இத்தால் ஸ ர்வபரநிக்ஷேபங்களைப் பற்ற உபகாரகங்களாகமாட்டாமையாலிவ ற்றுக்கு விதிவைய்யர்த்யமென்று முன்பு பண்ணின சோத்யமும் பரி ஹ்ருதம். ஸமர்ப்பணோபகாரகங்களோ தேண்ணாவி யிவற்றின் விதிஸா பேக்ஷமிறே. இங்கு அபவர்த்தநத்தை ஸாக்ஷாத்ஸமர்ப்பணோபாக பத்ரா

ஸா-கா|| ஷாம் நிவர்த்தநீயஸ்ய (இதில் ஸாத்யாநுஷ்டாநமித்யாதிநா) த்ருக்ஷாகம் ஸமாஸம் ஸம்யஸ்யஸம்பந்த ஸர்வாரம்பாஃ காரஸங்க்ரஹவஜீத ஜாஃ" இத்யாதிஷுப்ரதிபந்நஸமாத்மஃ ப்ரகர்ஷவ்ருத்திநிக்ஷேபமேநா பந்ஃ கஹிமத்ருஸம்ஹிதோகஸம்ஹ்யாவ்ருவிஷ்டஃ ப்ரபதநஸமு பேஷி ஸமவத்தேவேத்யநுஸந்தாநாத்கஜதிஸாவஃ(ஆந்த்ரீயங்களினு டைய தித்யாதி) வேதநஸ்ய ஸ்வதோ ஸமவஸ்வ ஷகாக ஸேஷஸமந்த ஸ்ய ஸேஷ்யதிலமெகப்ரயோஜநதயா தக்ஷஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாபவா நாஸம்பந்தமிஸமக்ஷமெக கயர்மபவாஷாநஷ ஜ்ஞாபநஆர ஜகரவாஷாநஷ த்யாகநிவர்த்தநஸ்ய ததஸ்து. நவஸ்தஹித "ஹ்மேவாபாயமமெதாமெ" அதுவுமவந்திருனளே' இத்தால் ப்ரஜவெ ன்கிற ஸ்வீகாரத்திலுபாயஸாவத்தைத்தருகிறதித்யாதி விராஜம்ஸ்யாதித்ர த்ரு வேஷாம் ஸமர்ப்பணஸ ஸாக்ஷாதுபாயகஷவமேஜந்ஞராஜகமேவோ யநவாரகாக நவிரோயஜத்யதிவேநதேஹ்யாபாயகஷவமெ ஸ்ஹ்ரா ஜ்ஞாநஸ்ய நிவர்த்தநீயஸ்ய (ஸமர்ப்பணோபாயத்யாகத்துக்கிதி) "உபாயம் ப்ர

உ௯॥ ஸம்யாநத்தோடே ஸாமாந்யாவலோகநவஸக்தி வச்ச்ருதம் அயவந நிர் வத்தாலே ஸ்வரூபவதநாம்ஸமஸ்தமான வாக்ஷராஸாஸந வசநம் ப

ஸா-நீ॥ ஊாநகாஷ்ரஸகஜ்ஜாதி நிஷேபாஸவம் வேதநிஷேபிக்க வேண்டியிருக்க தத்தாவிஸ்வாநிஷேதித்ததுபாந்தர்ஸம்பந்தாநஷாநத்து க்கஷ்ரவாஸ்ரகதிஷ்ணாவநாமம் (ஸாமாந்யாவரோதி) உ வஸக்தி உவஸநம் அதாவது ப்ரணாஸாநாதிகள் ஸாஸ்த்ராகாயிகாரத்தி ல் தாம் நிஷேதிக்கப்புகிறபடியே யிந்த வவஸக்தி ப்ரவர்த்திக்குவகாரக மாகையாலே யிதுவும் ப்ரயோஜவிஷயமென்று கருத்தாலே யாநகாஷ் ரஸங்கஜ்ஜாதிகளைப்போலே யித்தையு மிங்கு சேர்த்தது. தயாவ வித் தை அயவநாஸவமாக நிஷேபித்தது. அயோத்யாரணாஸவமே வமே யிதநஷேயமென்று ஆஸவிக்கைக்காக வத்தனைபோக்கி யிது அயவநஸாத்தத்துக்கு மமஸஷாவநாமமன்றென்று கண்டுகொள்வ து. இங்குவநஸ்வாரணாம் அபவநத்தாலே யென்று நிஷேபிக்கலா யிருக்க ஸவமாக நிஷேபித்தவித்தாலே ஸவாஸாமுண்டென்று ஆஸவிதமாகையாலே ஸந்த்ராஸாயக்தமாகவு ஸந்த்ராஹிதமாகவு ஸயி காரிஷேந நிக்ஷேவாக்ஷாக்ஷீத்ர சில ப்ரவர்த்திப்ரயோஜனங்களு ண்டென்று ஸவிதமாகிறது. (ஸ்வரூபவேதாதி) சூத்ர நிக்ஷேபமாவது ஷேஷஸாநஸம்யாநவிஷேஷமென்றும் ரக்ஷ்யஸ்ரூஸஸவநம் பர க்ஷகைகாஸ்ரமாவந" மென்றும் முன்பு ஸ்வரூபநாஸத்தை வீஷே ஷமாக நிஷேபித்தது. "ஸ்வாத்மநஜயிநிக்ஷிபேத்" ஓதிதாநம் யாஜீத ஊதாதிகளில் தோற்றுகிற ஸாஷ்ட்ரயாநத்தைப் பற்றச் சொன்னபடி. இங்கு ஸ்வரூபவஸநாஸமஸ்தமான வாக்ஷராஸா நாஸமென்று ஸாநாஸத்தை விஷேஷமாக நிஷேபித்திருக்கு ள்ள வாக்ஷவ்யாயாநத்தையும் உபயத்திலிதுக்கு தோற்றுகிற ஸாஷ்ட ப்ரயாநத்தையும் பற்றச்சொன்னபடி. இத்தால் ஸாநாஸமும் ஸஸ க்ஷாவுக்காமியாம்போது ஸ்வரூபவஸநாஸங்கள் தகஸ்நிவேஸாவ ங்களாயிருக்கு மத்தனைபோக்கி ப்ரயமமங்களன்றென்றதாயிற்று. கஸம நக்ஷிக்கிறவனுக்கு கதரகத்தை யுவாஷேயமாக நாயவித்துக்கள் சொல்லியிருக்க வநஷாநஷேபி லதுக்கு தாமம்பண்ணக்கூடு மோ ? இங்கு தாமமாவது ஸ்வரூபேண தாமமன்று யிங்கே யிந்த க தரகம் தன்னுடையதன்றென்கிற வநஸம்யாநஸ்வாஸ்ரமமாகையா லே யது கூடுமென்றிலநக்ஷிக்கிறவனுக்கு கதரகம் தன்னுடையதாக ஸாநவஸமாயிருக்க விது தன்னுதன்றென்கைக்குத்தான் நிஸ்யந

ஸா-கா॥ ணாஜகநீஸம், தஷேகோவாயதாயாஷா கூஷேவோவாயஸா௯க

ஈசி|| ண்ணுகை. இக்கர்த்ருத்வ த்யாகத்துக்கு நிபந்தநம்; தன் கர்த்ருத்வமு மவனடியாக வந்ததென்று தனக்கு யாவதாத்மபாவியான பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞா நத்தை யறிகை. ஈசுர த்யாகத்துக்கும் பலத்யாகத்துக்கும் நி பந்தநம் அர்த்தாதிகளுடைய ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்வமாயிடு பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநம். ஸர்வோபாயத்வ த்யாகத்துக்கு நிபந்தநம், ஸ்வரூபப்ராப்த

ஸா-நீ|| மெதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இக்கர்த்ருத்வத்யாகி) (தன்கர்த்ரு த்வதயாகி) தனக்குக்கர்த்ருத்வமிருந்தாலுமந்த கர்த்ருத்வசக்தியையவன்ஸ்வ தந்த்ரமாக இவனுக்குக் கொடுத்துவைக்கையாலும் கர்த்ருத்வோபயுக்த மான கரணகளேபராதிகளைக் கொடுக்கையாலும் ப்ரவ்ருத்திஸமயத்தில் ஸஹகாரியான ஜ்ஞாநவிஷயோபயோகிதாவச்சேதநத்வேந ப்ரேர கனுகையாலு மிளந்தலைச்சுமக்குமவனுக்கு ஒருவன் பெருந்தலைச்சுமக் குமாப்போலே யவன்கூட ப்ரவ்ருத்திக்கிறவனுய்க் கொண்டு ஸஹகரிக் கையாலும் தன் கர்த்ருத்வமவனடியாகவே வந்ததென்றபடி. லோகத்தில் போல் ஸ்வதந்த்ரகாரக விசேஷமாத லநேகப்ரவ்ருத்திஸம்பந்தியுமாதலா கில் கர்த்ருத்வமவனடியாக வந்ததாகாதொழியுமென்கிற அபிப்ராயத்தா லே யிங்கு யாவதாத்மபாவிஸ்வமும் மேலுமும் ப்ரயோகித்தது. அநுஷ்டிக்கிறவனுக்கு கர்த்ருத்வமாயிருக்க இதின் ஸம்பந்தத்யா கம் பண்ணக்கூடுமோ? ஈச்வரஷ்வுக் கிரமங்கள் ஸ்வரூபேண த்யா கங்களானலும் லோகாச்சார்யத்திலே யப்யாஸமாகவாகிலு மநுஷ்டிக் கொள்ளவேண்டியிருக்க வதுக்குத்தான் த்யாகங்கூடுமோ? இங்கு த்யா கமாவது தனக்கிவை சேஷமன்றென்கிற அநுஸந்தாநரூபமாயிருக்கு மாகையாலே யது கூடுமென்றில் தனக்கிவை சேஷங்களாக தத்தோபாய பியிவாக்யங்களாலே விதங்களாயிருக்க தனக்கு சேஷமன்றென்கைக் குத் தான் நிபந்தநமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஈசுரத்யாகியால்) (அர்த்தாதியெதி) அர்த்தயஸ்வ கர்த்ருஸ்வஸ்வ பகவச்சேஷத்வ ததுஷ மர்த்தயோபாயபயோரபி தச்சேஷத்வம் வசநீயமிதி ஸா வம். அர்த்தநஸ்ய சேஷத்வ யார்த்தயாநாதச்சேஷத்வம் செசீ த்வயிதி ஜ்ஞாபநாயார்த்தார்த்தஹணம் (ஸ்வரூபவாநுபந்தியதி) நிரூபாதிகம் ஸ்வரூபவிநாஸம் தம்பெத்யர்த்தம் | பகவச்சேஷத்வ நச்சேஷம்போலே ஸோபாயிகமாதல் காதாசிகமாதல் இங்கு நி பந்தநமாகமாட்டாதென்கிற அபிப்ராயத்தால் ஸ்வரூபாநுபந்தியதை ஷ்டம் (பகவச்சேஷதி) இச்சேஷத்வசேநகப்ரவ்ருத்திஸம்பந்தியுமானலும் நி பந்தநமாகமாட்டாதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே அநுகூலம் ப்ரயோ கித்தது. பகவத்ப்ரீதிக்குகூஸ்வ ஸ்வரூபவத்த்வக்கமான லோகசேஷத்துக்கு

ஜ௦|| நமானவிவனுடைய வநுஷ்டாநம் ப்ராப்திக்கு வ்யவஹித காரணமாகையும் அசேதநமாகையாலே ஸ்வப்ராப்தி ஸாமர்த்யமில்லாமையும் ஈஶ்வரன், ஸித்தோபாயமாகிறது. ஸஹஜஸௌஹார்த்தத்தாலே காரணசேதநவ்யாபாரத்துடங்கி அயோக்யதையும் வபத்மாக ஸபத்துக்குமாஜிகாரணமான தானே ப்ராப்தியுபகரணாஸாமர்த்ய வி

ஸா-நீ|| யிங்கு ஸ்வஸ்வரூப விஶிஷ்டாதஸ்வயம். ஸ்வரூபாந்தரஸம வஷிஷ்டவாயிகமாகவுபாய தஸ்மங்கள் தனக்கு ஶேஷங்களாயிருந்தாலு மிவை யவனொருவனுக்கே நிரூபாயிகஶேஷமென்றறிகை தனக்கு ஶேஷமன்றென்கைக்கு நிபந்தநமென்று கருத்து. அநுஷ்டிக்கிறவனுக் கு அவற்றில் ஸித்தோபாயஸஜ்ஞாநாவஸ்யகமாயிருக்க த்யாகம்பண்ண க்கூடுமோ? ப்ராப்யஸ்வத்துக்கீஶ்வரனே உபாயமாகையாலே யத்தைப் பற்றி விது வுபாயமன்றென்கிற வநுஸந்தாந மிங்குபாயக்ருத்யமா கையாலிது கூடுமென்னில் ப்ராப்யத்தைப்பற்றவே வித்தை வுபாய மாக ஶாஸ்த்ரம் விதியாநிற்க வத்தைப்பற்ற வுபாயமன்றென்கைக்குத்தான் நிபந்தநமேது, உபாயவேந ஶாஸ்த்ரமான வற்றத்தை யுபாயமன் றென்றால் ஈஶ்வரனு முபாயமாகாதொழியானோ வென்ன வருளிச்செ ய்கிறார். (ஸித்தேத்யாதி) ப்ராப்திநிதி ஹேதுஸமஸ்தவிஶேஷணம் ப்ராப்யஸ்வரூபதி ஸ்வயம்வயபதவரிவர்ணாநுஸந்தா. ஜன ஜநகமான ப்ராப்திரதத்துக்கு காரணமாகையா லிவ்வநுஷ்டாநம் வ்யவஹிதகாரணமென்று கருதது. இத்தாலிதற்கு ப்ராப்யஸ்வத்தைப் பற்ற வுபாயஞ்சொல்லுகிறஶாஸ்த்ரத்துக்கிதுவே தாத்பர்யமென்றதாயி ற்று. ஈஶ்வரஸ்ய ப்ராப்யஸ்ய ப்ரத்யவ்யவஹிதகாரணத்வாத் ஸம் ஸாமர்த்யாத் விஶிஷ்டோபாயத்வமிதி பாவ:. வ்யவஹிதகாரண த்தைவிட்டு யித்தையுபாயமன்றென்று லீஶ்வரனுமுபாயமாகாதொழி யானோ? தாயம்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ப்ரதிபந்தமாயிருந்த ஸம் ப்ரதிபந்த நிவ்ருத்தமாம்போது ஸ்வதவவ வரத்தக்கதாகையாலே யிதுக் கீஶ்வரஸம்பந்த உதவேதமாகையாலே யுபாயப்ராப்திஸம்பந்தமே யவ னுக்கு ஸ்வப்ராப்திஸம்பந்தமென்று கொள்ளவேண்டுகையாலே ப்ராப்ய ஸ்வத்துக்கிவனு மவ்யவஹிதகாரணமாமத்தனையன்றோ? ஆனபின் பீஶ்வர ன் விஶிஷ்டோபாயமாகிறது எத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஈஶ்வரனித்யாதி) (ஸபத்துக்குமிதி) ப்ரதிபந்த நிவ்ருத்திரோதத்தி

ஸா-கா|| ஐதத்தேதாத்ஸர்வஸ்வஸ்வதத்ப்ரோபாயஸ்வரூப ஸ்வஸ்ய நிபந்தநரோஸ (ஈஶ்வரன் ஸித்தோபாயமாகிறதிதி) நநீஶ்வரஸஹஜஸௌஹார்த்தஸ்ய த த்வயாதிவ்ருத்திகாரகேஶ்வரஸ்வப்ரபன்னஸாயாரண்யாஸ்வதஸ்ஸ்வகாரண

உ௰ || ஶேஷ விஶிஷ்டனைக்கொண்ட ப்ரவ்ருத்திகாரணமாகையாலும் உபாயாதிகாரிகளுக்கவ்வோ உபாயஸ்தாநத்திலேநிவேஶிக்கை இங்கு

ஸா-நீ! துபெக்ஷணமாகிலவ்யபாநுஷ்டானம்போலே யேதேனுமொன்றி ஞபெக்ஷணையொழியாமையாலிவனுக்கத்தைப்போலே ப்ரவ்ருத்திஹேதுஷா ஷமில்லை. காரணமாகையால் ப்ரதிந்த யிந்த ஜோக்ஷாவயுகஸவத்துக்கும் காரணமாகையாலிந்த காரணகுமிவனுக்கு விஶிஷ்டஉபாய கத்துக்கே யடக்கமென்று கருத்து. ஸவவிய காரணகம் யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிரூபமான வநுகூலகூத்துக்குமில்லையோவென்று ஶங்கி யாமைக்காக ஆதிகாரணதிப்ரத்திஃ அவ்வநுகூலகூத்துக்குமிவனே உலுகாரணமாகையாலிவனுக்கே விஶிஷ்டாவாயகுமென்று கருத்து. ஆதிகாரணகாவவாதநாகூஉத்ரஸஹஜஸௌஹார்த்ரத்ப்ரத்திஃ இ வையெல்லாத்துக்கும்ஹேதுவானஸௌஹார்த்ரவ்யாஜஸாபேக்ஷமன்றிக் கே ஸ்வதஸ்ஸிதமாயிருக்கையாலிவனுக்காதிகாரணகுவென்று க ருத்து. (அயோத்யாரணதி) இவ்வுபாயாநுஷ்டானந்தானும் ஈஶ்வரீந மாக வந்ததாகையாலும் இதில்காட்டிலவனுக்குநடு வாசியுண்டென்று கருத்து. இத்தாலிவ்வநுஷ்டானத்தில் ஸர்வோபாயத்துக்கு ஈஶ்வரீநகமு மொரு நிவாயநமென்று ஸூசிதமாகிறது. இப்படி யவனுக்குபவரி தங்களான விவ்விஶேஷங்களொழியமன்றிக்கே யவ்ருத்திகாரண காதிகளிருக்கையாலுமவனுக்கே யுபாயகம் யுக்தமென்கிறார் (ப்ரஸாத வதவத்கேத்யாதியால்)லோகத்திலே காயலாஸவத்திக்குப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திமாத்ரமன்றிக்கே காரணவிஶேஷமுமபேக்ஷிதமாகக் காணுகை யாலே யிங்குமப்படியாகையாலு முபாயப்ராநஸங்கல்பந்தவிர ஸர்வவி ஷயமாகவுமொரு ஸங்கல்பவிஶேஷம் வேணுமென்று கருத்து. ஈஶ்வரந் தானு மநுஸாரமாம்போது காரணவிஶேஷஸாபேக்ஷமிறே. ப்ர

ஸா-ஸ்வ || ஸாபேக்ஷவஸக்ருந்நுஷ்டானத்யஸவத்ப்ராபாரேஷ்வஸ்வல்பவ த்ஸஹேதுகாவிஶேஷாத்மாஶ்ரயஉபாயாதிகாரஸக்தவ்ருத்தக் ஸாதநீவிஶேஷதரஸ்த்தே நதிநியஜோநாவவத்தேப்ர வனேந உபாயகப்ராஸ்நாதவைதிதி வேணுப்ராயநாநக் வாதஸ்ராவநவத்தேஃ கதவஶக்தகை ஸாக்ஷதவிஶே ஷாஜேரவ நியாதகாத்ரேதாகிம்வநஸ்ராவாயாதகாஸ்ரேந நிவி ஶதஜப்ரவசாஸிகதிதி ஸக்ருத்ஸகஜேவ யுக்திக்ருத்ர ப்ரதிவ தோகப்ராயஶ்சித்தஸ்வாவப்ராயஶ்சித்தஸ்வா தத்கவைவதவ கதோநாநுணேந ஸஹஜேஸ்வாவாராயக்ஷாகிஹேதுகைந ஸ மவதாஸங்கல்பதயா ப்ரத்ரேணாவமராக தநாநுமணேந ய

உ௰ ॥ னிருக்கைக்கடி யதி்ருஹ்ராஹகமான ஶாஸ்த்ரத்தாலே யவமதமான வ ஸ்தஸ்வாவமாகையா லிவ்வயடும் யுக்திகளால் ஸமிப்பிக்கவொண்ணாது.

ஸா-தீ ॥ ஸாஃவமெவடீகஸம்கல்ப விஶேஷவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்ட வ்யவஹிதகாரணமென்றது கூடுமோ? ஜொகத்திலேகாயடும்போலன்றிக்கேயா தூவுக்கு ஜ்ஞாநாநித்யமாய்விகாரஸஶீலமாயிருக்கையாலே வ்யஸாஃமெநாவாயத்தாலேவ்யதிஷயங்களெல்லாம்நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தங்களாய்போது யொநக்ரியமெதஜ்யொஸ்ஸ்ரஉத்யாதிகள்படியேஸாஹாவிகயிவ்யஸாரண ரவமான வரிவர்ணநஸவம் ஸ்தவவரத்தக்கதாகையாலிங்கவன் ஸம்கல்பம்வேண்டாமிறே. உவாயாஹரஶநனுக்குதஸ்ஸாநத்திலே நிவெஶித்து ஹவத்தைக் கொடுக்குமென்றதுதான் கூடுமோ? நிரஹரஹி ரஶெவெவ பண்ணுவார்க்கு மல்லாதார்க்கும் ஹவத்தைக் கொடுக்கை யநவவனுமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இங்கனிருக்கைக்கி த்யாதி) இங்கனிருக்கையென்றது ஸம்கல்பவிஶேஷவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு கவ்யவஹிதகாரணமா யுமுவாயாஹரஸாநநிவெஶியாயுமிருக்கைக்கென்றபடி. இங்கு யதிடுஹ்ராஹகஶாஸ்ரமாவது ஶரஸ்ஶரஸ்ய கூரக ஸகாயடும் வ்யதிகதிரகஞ் சொல்லுகிற வாக்யங்களும் ஸவடுஶர ணஞ் சொல்லுகிற வாக்யங்களும் இங்கு வஸ்தஸ்வாவமாவது தன் ஸம்கல்பமில்லாதபோது காயடு மொன்றுமில்லையாய்படியிருக்கையும் நி ஷ்திஶயிதஉயாவகமும் இதில் வ்யஉநிதிடுஷ்டந வஸ்தஸ்வா வெநரத்துக்கமுக்கற்றால் வரும் ஸாஹாவிகயா வ்யஹாவிகாஸமும துக்கநரவமான ஹமவஸஸம்கல்பாதீநத்தாலே யென்னு சுவஶ்யங் கொள்ளவேண்டுகையா லத்தைப்போலே ஈஸ்வரனுக்கும் வருகிற ஜ்ஞாநவி காஸாதிகளுமதுக்கநரவமாகக்கொண்டு வ்யவஹிதமான ஹமவக ஸம்கல்பமடியாகவேவருமென்றுவஸிக்கையாலே இங்கீஸ்வரனுக்கவ்யவஹி தகாரணவம் ஸமிப்பிக்கவொண்ணாது. அதீயெந வஸ்தஸ்வாவெநா

ஸா-கா॥ ஸ்யாஶக்திஉத்ருஷ்டா தவெஸ்யவ தவெதநகஉடுவிஶேஷஸ்ய கல்ப நீயகாஸஹ்யகாரிதயா ஸம்வ்யதிவஷவ ஹக்திவ்யக்திஹே தநஸ்யகதவிஶேஷஸ்ராஹிஷம்வெந ஜொகஷ்யாஷிவிரொயிஉநஷஉடுவி ஶேஷஸ்யவ கல்பநீயகாஸ விவரீதகல்பநாயாஸவடுவஸ்யாஶவெயகாரவ வ கஉடுஸம்வாஉநவ்யஸம்மஸ்ய வ தேஹி ஊரஷொவவஹநஹாஉகி" ந்யாயவாயிதமக்வநா ஸம்ஹவாஹகவ்யநவெதிஸித்யஷ்ஷெவ்யத்யா ஹ (இங்கனிருக்கைக்கடிதி) ஹவம் வ்யகாரஸ்தஸ்ஹெதஃ காரணம் (ய திடுஹ்ராஹகமான ஶாஸ்த்ரத்தாலே யிதி) "கவ்யாயிடுதொநமொவாயெ" த்யாதி விவக்ஷிதம் (ஸமிப்பிக்கவொண்ணாது) வாஉயிதநம் நஶக்யம்

௨௭ || இத்தம் ஸாம்ப்ரதாநுஷ்டாநத்துக்கு நடாதூரம்மாளருளிச்செய்யுஞ்சுருக்கு.
அநாதிகாலம் தேவரீருக்கு அநிஷ்டாசரணம் பண்ணுகையாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்தேன், இன்றுமுதல் அநுகூலனாய் வர்த்திக்கக்கடவேன், ப்ரதிகூலாசரணம் பண்ணக்கடவேனல்லேன், தேவரீரைப் பெறுகைக்கென் கையிலொரு கைம்முதலில்லை, தேவரீரையே உபாயமாக அறுதியிட்டேன்,

---

ஸா-நீ|| கிஞ்ச நவிஷயே ப்ரஸேவாதிகஜநபேக்ஷ்யவஹப்ரதாநம்பண்ணியல்லது பரிக்கவொண்ணாதபடி காருண்யாதிஸம்பந்தமுண்டென்று ஸூசிக்கையாலும் உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசமும் ஸூசிப்பிக்கவொண்ணாதென்றுகருத்து. (பாஞ்சபதி) நஹிஸாஸ்த்ரவிரோதே பக்ஷ்யஃ ப்ரவர்த்தநேதி ந்யாயஃ இங்கு யுக்திகள் தானும் "யோக்யாநுக்ரியதே" இதிஸாஸ்த்ர ஸமூலமாகவே வந்தவையன்றோ வென்று ஸங்கியாமைக்காக பஞ்சராத்ரஸங்கேதி விஸேஷணம் பஞ்சராத்ரஸ்ய ஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரபத்திவிஷயத்வாத் யோக்யாநுக்ரியத இதி ஸாஸ்த்ரஸ்ய ந விரோத இதி அபிப்ராயமென்று கருத்து. ஸம்ப்ரதாயமில்லாதிருக்க ஸாஸ்த்ரமாத்ரத்தைக்கொண்டு ஸாம்ப்ரதாநுஷ்டாநம் நிர்ணயித்தது கூடுமோ "ஸர்வாபராதிஷு" இத்யாதிகளிலே ஸ்வரூபோபாயாதிஸம்பந்தமான ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்துக்கும் ஸூத்ராதிகளிலே விஸ்வாஸ ப்ராயஸ்சித்தத்துக்கும் ஸம்ப்ரதாயமிருந்தாலும் ஆநுகூல்யாதி பஞ்சாங்க விஸிஷ்டமாக அநுஷ்டேயமென்கிற நியமத்துக்கு ஸம்ப்ரதாயமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இத்தம் ப்ரதாதி) (அநிஷ்டாசரணம்) அநபிமதாசரணம் விஹிதநிஷேதலங்கநாஜ்ஞாதிலங்கநாதி யாவத் இந்த ப்ரயோகவாக்யத்திலாநுகூல்யாசரண ப்ராதிகூல்யவர்ஜநயோர் ஸங்கல்பங்களும் ப்ரதிஸந்தாநம் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகங்களோடே ப்ரகாரமும் விவேகநிர்வேதாதிரூபமான அதிகாரமும் அநுஸம்ஹிதமாகிறது. (கைம்முதல்) ஸாதநம் அதாவதிங்கு கர்மயோகாத்யநுஷ்டானோபயுக்த ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள் (அறுதியிட்டேன்) அத்யவஸித்தேன் உபா

ஸா-கா || ஏவம் ததாநுகூல்யாதீநாம் பஞ்சராத்ரகதாநபாயித்வாத் - தாத்ருஸ ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநரஹிதாநாம் தாத்ருஸ ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநம் நயுக்தமிதி சேத் | அயமாத்ருஸம்ப்ரதாய ப்ரவ்ருத்திவாதி தஸ்யஸங்க்ரமம் பாஞ்சஸ்ய ஸாந்த்ராஸஸ்த்ராநுஷ்டாநப்ரகாரஃ கஜத்ராகாங்க்ஷாயாம் ஸ்ருதப்ரகாஸிகாசார்யபூர்ணாசார்யவைஷ்ணவைஸ் ஸ்ரீஸைலதாஸீநாஸ் ஸ்வஸம்ப்ரதாய ஸ்ரீமாஷா ப்ராசார்யேண ஸாந்த்ராநுஷ்டாநப்ரகாரோ ராமாநுஜஸ்வாமிவாக்யாந்யாஹ (இத்தம் ஸாம்ப்ரதாநுஷ்டாநத்துக்கிதி) அநேந ஸாம்ப்ரதாநுஷ்டாநஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகத்வோக்தம் (சுருக்கு) ஸங்க்ரஹேண ப்ரதிபாதகம் வாக்யமித்யர்த்தஃ (அறுதியிட்டேன்) விஸ்வாஸமகரவம் அநந்த

உம ॥ தேவரீரே யுபாயமாகவேணும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியிலாதல் இஷ்டப்ராப்தியிலாத லெனக்கினி ஸாமர்த்யமுண்டோவென்று. இவ்விடத்திலாகிஞ்சந்யாதிகள் உபாயபரிகரமாய்ஸூத்ரத்தாயிருக்கும். மேலிவன் போஷி

ஸா-நீ॥ யமாகவேணுமென்கிறவித்தால் ப்ரயோஜநாபேக்ஷிதந்ய மாஹாத்ம்யரக்ஷணமும் ஸாதநத்வமும் சொல்லித்தாகிறது. அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்தி வாக்யம் ஸ்வநிஷ்ட ஸாத்யாநுஷ்டாநதத்துக்கு ஸஹகாரிவ்யாபாரம். இன்றுமுதலிஷ்டப்ராப்தியாகச்சொல்லுகிற விதிலக்ஷணமுடைய ஸ்வதந்த்ரமோவென்றிக்கே தத்ஸம்பந்தம் ஸாதநமோ? ஆகிஞ்சந்ய உத்தாரகமெல்லாமநுவதிக்கிற வகுமுடைய ஸ்வதந்த்ராதிகளு மூலமானபடியாலே ஸ்வாமிந் ஸகமும் கூடாதொழியாதோ? இதிலே யதிதசபாதிகளு ஸ்வதந்த்ரமல்லாமையாலே யதிபக்ஷிங்களாகையாலின்றுமுதலென்று உத்தாரகமெல்லாமது வேண்டினதாகச்சொல்லக்கூடாதொழியாதோவென்ன வுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்விடத்திலிஷ்டப்ராப்திவாக்யத்தாலே) ஆத்மாதீய பேதந ப்ராதிகங்களுடைய ஸம்பந்தம் விவக்ஷிதம். (பரிகரமிதி) உபாயத்தில் பாவமென்கிற ஸம்பந்தம்போலேயிங்கும் ஸம்பந்தமாத்ரமே

ஸா-கா॥ ஸ்வதந்த்ர இதி ப்ரயோஜநாபேக்ஷிதம் விஷ்ணுஸேவ ஹானாதி உபகாராயஸம்வித்திரூபம் ப்ரபந்நோவிசேஷ்ய '' ஸஹஸ்ரஸ்ரோத்ராய நாராயணாய கிம்வா ஸமர்ப்பித '' ஸமர்ப்பணரூபம் ஸ்வரூப ப்ரகாரேணார்த்தநாதஸ்ரயாத ஸம்யாநஸ்ய ஸமவஸ ஸஹமிய ஸ்ப ப்ரவ்ருத்தமாத் ஸ்வாந ஸம்யாந பாவுக்கம் ஸமவகா பாதித கர்த்ருத்வ ஸக்தி: ஸகலஞ்சி ஸ்வீயக பக்ஷி ராஹித: ஸ்வாஸ்ரய ராஹித்யா மூ ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸெஷஸ்வித ஸம ஸமவஸ ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வகாரணி ஸமவதாநம் பக்ஷ ஸ்வரூப ஸ்வஸ்வாமி ஸமஸ்த ஸ்வதந்த்ர யோகநாஸ் ஸ்வாமி உபாய ஸ்வரூபஸ்யாதி ஸ்வாதந்த்ர்யோபாயிதாஸ்ய அநிஷ்ட நிவ்ருத்தாவிஷ்டப்ராப்த்யோ யதா ஸம்ப்ரதாயம் ஸ்வீய ஸம்வ்ருத்திஸ்வீயதயா ஸ்வீயாரணஸ்ய ப்ரக்ஷாஸமரா ரக்ஷண ஸ்வரூப தவேவ ஸ்வதந்த்ரஸம்யாநவிஸேஷ: ப்ரபந்நீதி: நநுவா [illegible] ஸம்பந்த ராதரமாத்ரம் ஸாதநஸ்ய ஸஹ ஸக்ஷ்ய வாந ஷேயமேவ ப்ரபந்நாநாம் ஸாதநஸாதாரண்ய ஸாதநம் யாவஜ்ஜீவநாசமுடைய நாஷ்டநம் விஸ்வேஷ்யதத்வ காஸகாலிகா நாமேவ தேஷாம் ஸமஸ்த ஸாதநநாநா ஸாவிந்நாதேந அநுஷ்டேய இதி (இவ்விடத்திலிஷ்டநா) யதாப்ராநுகூல்யஸங்கல்ப ஜ்ஞாநாநாவஸ்யாவிஸேஷஸ்ய நித்யநோ தாதாகுபாத்யம் இதி

ஜ॥ ன வ-ந்-கஸமூ வ்யத்ஹ்யாதிகளோடே போருகிற விடமும் உபாயவு மமாய் யாவதாத்மபாவியாயிருக்கும். இவற்றில் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் அம்மாளருளிச்செய்தபடியே யாநுகூல்ய ஸங்கல்பம்போலே ஸங்கல்ப ரூபமானாலும் ஸக்ருத் கர்தவ்யமென்னுமிடம் ஸாத்யம். உபாயமெ

ஸா-ஸீ॥ மாகலாமென்று கருத்து. வ்யத்யாதிப்ரத்யாதிஷேதந ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் ஸ்வபாவதே (ஸ்வநிதி) இதம்மமாகாவிட்டாலும் ஸஹஜேந நித்யாபேக்ஷிதமானமையாலின்றுமுதலென்றுசொல்லக்கூடுமென்றுகருத்து. ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமென்கையாலே ப்ராதிகூல்யஸ்வரூபவ்யத்ரிகமாத்ரமே யம்மமாக ப்ரமாணத்தில் தோற்றுநிற்க வத்தை ஸங்கல்பரூபமாகச் சொல்லக்கூடாமையாலே யாநுகூல்யஸங்கல்பம்போலே இதற்கு ஸக்ருத் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதியால்) இவற்றிலென்றது ப்ரபத்த்யங்கமாகச்சொல்லப்பட்டவற்றிலென்றபடி அம்மாளருளிச்செய்தபடியே யென்றது ப்ராதிகூல்யாசரணம் பண்ணக்கடவனல்லனென்றருளிச்செய்தபடி யென்கை (ஆநுகூல்யேத்யாதி) ப்ராதிகூல்யம் வர்ஜ்யம் ஸங்கல்பம் ஆநுகூல்யகரணஸ்ய விநிவ்ருத்திரபாயத:” இத்யாதிகளிலே யாநுகூல்ய ஸ்வரூபமாத்ரமே தோற்றச் செய்தேயும் ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப” இத்யாதி வசநாந்தர ஸாமர்த்யாலேயது ஸங்கல்ப ரூபமானாப்போலே ஸம்ப்ரதாய வாக்ய ஸாமர்த்யாலே யிதுவுமப்படியானாலு மாகலாமென்று கருத்து. கேவல ஸம்ப்ரதாயத்தைக்கொண்டு ப்ரமாண ஸ்வரஸத்தை யழிக்கக்கூடாமையால் ப்ராதிகூல்ய ஸ்வரூப நிவ்ருத்த்யாதிகளே யம்மமாக வேணுமென்றும் பக்ஷத்திலும் நிவஹாஹ மருளிச்செய்கிறார். (உபாயமேத்யாதி) இந்த ப்ரமாணத்தி லபிஸம்தி விராம்தோற்றுகையாலே யிப்படியு மொரு பக்ஷமுண்டென்று கருத்து. ப்ரயோஜனமென்றது, தத்வ ஜ்ஞானமென்றபடி. ஸாம்ப்ரதாய ஸக்ருத்வ வியாபக ப்ராமாண்யாத் இப்படிக்கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் “ததாவாம்ஸாரவிஷ்ராம ஸாக்ஷ ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரவ்ருத்தா:” மென்கையாலே விஸ்வாஸம் யாவஜ்ஜீவ

ஸா-கா॥ ரஸ்யஹரங்கமொபவஜ்யதே. ததாவிப்ராதிகூல்யவர்ஜந ஸ்ய நிவ்ருத்திரூபங்கேந நித்யகாலஸக்ருதநுஷிதவ்யாவிஹாரந்யாஸா நதாம் யாவத்காலவதிநவஸாம்பக ஸ்யாதித்யத்ர தஸ்யாவி ஸம் கல்பரூபங்கே, ந காலப்ரவ்ருத்தி. ப்ராதிகூல்யவர்ஜந தஜாவரு ணாபிஸம்யிநிவ்ருத்திரூபமேவ தத்காலாவலேதேநாம்மக ஜ்ஞாநத் ரகாலாவலேதேந வஹைவகவிதீக்யாஹ (இவற்றில் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமு ம்மித்யாதிநா) விஸ்வாஸஸ்ய ஜாதாநாவஸ்யா விஷேஷ்யங்கே, ந காலப்ரவ்ருத்தி

தே॥ ஸ்வ நிவ்ருத்தோபி" என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்திவிஷயமோதல் ப்ராப்தி கர்ம ஸ்வரூப நிவ்ருத்தியாதலானாலும் அதில் ப்ரயோஜன ஸம்யமாய் மேலுள்ளது ஸகமாகக்கடவது. இப்படி விஶ்வாஸத்திலும் பார்ப்பது. ॥*॥ ப்ரவ்ருத்தி நாம் ஸ்ருஷ்டி நிவ்ருத்திஶாஸ்த்ர: ஸமம் | ப்ராரப்த ஸம்ஸ்கார

ஸா-டீ॥ நாவதிக்கவேண்டுகையாலே யதற்குஸம்ஸ்காரங்கூடாதே என்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிதம்ஆதி) இந்த வசனம் ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டானக்ஷணத்திலே விஶ்வாஸஸஹகாரிஸம்ஸ்காரமென்றே தாவதாத்ரமாகையாலேவிரோதமில்லையென்று கருத்து. இவ்வாநுஷ்டப்ரவ்ருத்த்யாதிகளிவ்வுபாயமாகிலிவ் வுபாயமில்லாதார்க்கநுஷ்டப்ரவ்ருத்த்யாதிகள் ஶக்தியிலேநடப்பதெத்தாலே ப்ராரப்தஸம்ஸ்காரத்தாலேயென்றிவ்வுபாயமுடையார்க்கு மத்தாலேதானே நடக்கிறதென்றலாயிருக்கையாலிவை யுபாயஸமமாகாதொழியாதோ? கிஞ்ச இவனுக்கிவ்வுபாயம் ஶோகாநிவ்ருத்திமாயிருக்க யிதுக்கிவை ஸமந்தானாகமாட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்திரிதம்ஆதி) (ஸம்கல்பமேதி) ப்ராரப்தஸம்ஸ்காரத்தாலே வரத்தக்கதானாலும் ஶோகாப்ரவ்ருத்தியிலே யித்தையுஞ்சேர ஸமமாகக்கேவிலுவிதுவ முக்யமாகையாலிவ்வுபாயத்துக்கு ஸமபாகமாட்டுமென்று கருத்து. இவ்வுபாயமுடையார்க்குமிது ப்ராரப்தஸம்ஸ்காரத்தாலே வருமாகில் ஶோகாப்ரவ்ருத்தியிலித்தை சேரக்கோலவேணுமோ? அப்படி நியமமுண்டாகிலித்தைச் சேரக்கோலாதே சிலர் ப்ரவ்ருத்தியநுஷ்டிப்பது கூடாதொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஆ

ஸா-கா॥ வத்தி:.ஸம்ஶயாதிநிவ்ருத்திரமேவ ஸேதக்ஷ்யாயஜதக்தஸஹ(இப்படிவிஶ்வாஸத்திலுமிதி) நநுநாகமேப்ரதிகமேப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யா: ப்ரவ்ருத்திஸமஸமேனாபேக்ஷதே தத்வப்ராப்யநாயாஜவி ஶ்வித்தயோர் ரூபநாதித்த்ர யயாஸ்க்ரதக்ரணாமேஷ: ப்ராரப்தாத்ருஷ்டஜஸமஸ்ய நவஶ்வாஜவி ஸம்ஸவ: தயா ப்ராரப்தஸம்ஸ்காரதவிஶேஷாத்தயோரவஸ்த்ஸிரிதம்ஆஹ (ப்ரவ்ருத்திநாம்ஸமஷ்டிதம்ஆதிநா) (கர்த:) ப்ரதிகமேஷ்வ் ஜதக்ஷ்ய: ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்ய ஸமமிதி ஸமஹ்யம் காமஸமஷணமிதி வா" (ஸம்கல்பச) கத்ர மேகம்கயஜஸ்யாதிதி ஸம்கல்பேவேதவ்யா: | ஶவாஞ்ச ஶோகாப்ரஹாநஸ்யாஸகாரே தேந ஸமேவாத்ரா மேகம்கயஸ்யாவி ப்ராயஶ்சோ தவ்யாத்தஸவிஷ: தஜ்ஞாவே ப்ராரப்தஸம்ஸ்காரதஸஜ்ஞாவே தஸ்வாஸவிஷ: தஸ்யாவஸ்யா வே தஜ்யப்ரவ்ருத்தநாதா தஸவிஷ: கத்யாந தஸவிஷிரிதிஹாவ: கதாத்ருவ்யோ ஹாநஸ்யாஸகாரே யாவதஜீரவாதம் நிரவாயமேகம்கயம் ஶரீரவியோமாநந்தரம் வியநிவ்ருத்திவசமே வ்யஸ்வாஶ்ரிவஜ

தே॥ ஶ்ரியோ ஸஹிதேஷு ப்ரவ்ருத்தி:॥ * ॥ஆகையாலிருந்த நாளில் நிரவாரா யம்கைங்கர்யத்தையும் ப்ராரப்த ஶரீராநந்தரம் மோக்ஷத்தையுஞ் சேர ஸமமாகக் கோலி ப்ரவ்ருத்திபண்ணுவார்கள் நிவ்ருத்தர். *

அறவேபரமென்றடைக்கலம் வைத்தனரன்று நம்மைப் பெறவேகருதிப்

ஸா-ஸ்ரீ॥ கையாலித்யாதி) ஆகையாலென்றதுசேரக்கோலினபோது ஸமமாக த்தக்கதாகையாலென்றபடி. (நிவ்ருத்தரிதி) சேரக்கோலவேணுமென்று நி பந்தமில்லை. கிஞ்ச இத்தைசேரக்கோலாதொழிந்தால் பரமபதத்துக்கு த்தட்டில்லையேயாகிலும் தனக்கு ப்ராரப்தஸாபேக்ஷதம் ஸம்ஸித்தமாகையாலி வ்வநுஷ்டேயஸ்ரத்தாதிகள் நடவாதொழிந்தாலு மொழியும். சேரக்கோலி னால் ப்ராரப்தஸாபேக்ஷதமிருந்ததாகில் தன்னேத்தமாயிருக்குமத்தனைபோ க்கி யொரு விரோதமில்லை. ஆகையாலப்படி யநுஷ்டியாதாரில்க்காட்டி லிப்படி யநுஷ்டிப்பார் விஶேஷஜ்ஞாதிகளென்று கருத்து. இவ்வதிகார த்தில் நிரூபிதமான வித்யாவிஷயத்தினுடையவநுஷ்டாநம்வ்யாஜமாத்ரம் ஶரணாகதிக்கு ஜ்ஞாநத்தையும் தத்ஸம்பந்தமுமே ஸ்வரக்ஷணத்துக்கு ப்ரயோ ஜநகாரணம் அதிலுமாசார்யஸம்பந்தம் ப்ரதானமென்றிவ்வநுஸந்தா நத்தோடே ப்ரவ்ருத்தாநுஷ்டாநம் பெற்றவன் க்ருதக்ருத்யஶரணாகதி ரூ: யென்கிற ஶ்லோகதாத்பர்யத்தின்படியே உத்தரக்ஷணந்துடங்கி நி ஶ்சிந்தனுமாய் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய் நிர்பயனுமாய் ஹ்ருஷ்டசித்தனுமாவ னென்று காட்டுகைக்காக வந்த நிர்பரநுஸந்தாநம் ஸஹிதமாய் விளிக்கும்படி யந்த காருண்யாதிப்ரயோஜநாநுஸந்தாநரூபமாக வொரு பாட்டருளிச்செய்கிறார். (அறவே யித்யாதி) (நம்) நம்முடையவர் களான நமக்கு ஜீவகராணவென்றபடி. (மறைமுடிசூடிய) வேதங்களிலே ஶிரோபாகமாகிஷித்தரான (மன்னவர்) ராஜாக்கள் வேதாந்தநிர்ணயப்ரவர்த்த யரான பூர்வாசார்யர்களென்றபடி. இதுக்கு வைத்தனரென்கிறத்

ஸா-கா॥ ஸ்வநிக்ஷேபம் ப்ராப்யநிர்ணயேதத்யாஹ (ஆகையாலிதி) ஸ வணகாமநாதேஶ்வரதேவத்ஸவர்த்தா ப்ரபத்தியஸ்ய ஸம்ஸார தஃ கா ணவைசேஷ்டியேஷ்டம் ஜயநிர்ணீதத்யாஜ்யங்காரணே நிரவதிகவாத்ஸல்யவிஶேஷாதிகேஸவர்த்தி: ஸ்ரீம ந்நாராயணஸ்வரூபஸத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநவஶாத்ஸ்வரூப ர க்ஷணஸமய ஸ்வயமேவ ஸ்வீக்ருதம் ரக்ஷித்யுக்தாசார்யரூப வஸ்ய ஶ்ரீமஸ்ய ரக்ஷணஸமய த்வேநஸமர்ப்பயந்தியத்யாஹ (அறவேபரமி த்யாதிநா) நம்மறைமுடிசூடியமன்னவரே, வேதாந்தநிர்ணயவிஷயே ப்ரவ ர்த்தித ஸ்ரவஸவலோகதோஷாபிஷிக்த இத்யுக்தாசார்யாபிஷிக்தவ ஸ்ராஸ்யா: க்ருதஜ்ஞா: வேதஶாஸ்த்ரயாதார்த்த: ஜ்ஞாநவத்யாஜ்ஞா:

ஊ௦|| பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக்கீழ் உறவே யிவனுயிர் காக்கின்ற வொருயி

ஸா-ஸ்ரீ|| தோடேயநயம். ஸம்ஸாரன் ஸஹஜகாருண்யாதிஸாலியாய் ஸாக்ஷியாயிருக்க நாம் ஸ்வதந்த்ரரென்றும் கணக்கிலே ஸுநம்யவ்யாயனுயிருக்கத் தாய் முலைப்பாலுக்குக் கூலிகொடுப்பாரைப்போலேசூக்ஷ்ம பண்ணுகையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றவெக்ஷிக்கையுமென்றுப்போலே பொன்றையநாஷிப்பது ஸ்வரூபத்துக்குப்போருமோயென்றிப்புடைகளிலே பிறக்கும் ஸங்காவாரணார்த்தம் மறைமுடிசூடிய யித்ராஷ்யகாரர். ஸாஷ்யகாராதிகளான பூர்வாசார்யர்கள் ஹாவிஸ்வாஸாதிபூர்வகவ்யாஸார்த்தநாக்ஷிகளைத் தாங்களுமநுஷ்டித்து இவற்றுக்கு ஸாஸ்த்ரங்களையும் மூதலிப்பித்துக்கொண்டுவந்த ஸம்பாரம் பண்ணியும் நடத்திப்பொருகையாலே ஸஹஜகாருண்யஸேஷித்வ ஸம்பந்தாதிகளிருந்தாலும் கர்மவஸ்யரை யொருவ்யாஜத்திலே மூட்டியல்லது ரக்ஷியாமையால் ஸுநம்யருக்கு முலையுண்கிற வ்யாபாரம்போலே யிவனுக்கொரு வ்யாஜம் வேணுமென்று மற்ற ஸஹஜகாருண்யாதிகள் ப்ரயாநகாரணங்களாயிருக்குமென்றும் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலே யங்கீகரிக்கவேணுமென்று கருத்து. (உரவே) உரவினாலே ஸேஷிகாதிஸம்பந்தத்தாலே (யிவனுயிர்) இந்த ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை (காக்கின்ற) ரக்ஷியாநிற்கும் ஸேஷிகாதிஸ்வரூபமறியாதபடி ஸ்வரூபவ்யாஸார்த்தவிஷயமாயிருக்கிறவென்றபடி. (ஒருயிர்) உலகங்களுக்கெல்லாமோருயிரென்கிறபடியே கூடஸ்தீயாத்மாவாயிருக்கிறவனுடைய ஸர்வாஜ்யாதியினுடையவென்றபடி. ஸம்பந்தக்ருபாதிகளோடேக ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரயாநகாரணமிதி தெந்தநார்த்தம் மிங்கு ஸர்வாஜ்யாதிஸேஷாக்ஷி (உண்மையை) ஸ்வபாவத்தை. ஸம்பந்தாதிவாரக்ஷணப்ரவணனாயிருக்கையாகிற ஸ்வபாவத்தை என்றபடி. இத்தால் ஸம்பந்தமே ரக்ஷணத்துக்கு ப்ரயாநகாரணம் ப்ரபத்திவ்யாஜமாத்ரமென்றதாயி

ஸ|-கா|| ஸ்ரீ ஸாமஞ்யமிதி யக்ஷ்யமாண ஸம்யக்த்வாத் பரமாத்ம நைத்ய கார்ய காரணரக்ஷணாதிப்ரவர்த்தமானையாஹா ராஜவாதிமன்னவர்ப்ரஸ்வாத்யாஸ்ராயாஸ் (இவனுறவே) ஸம்பந்தம் ஸேஷி ஸேஷிஹாவண வெந்த்யார்த்தம் (உயிர்காக்கின்ற) ஸ்வதந்த்ர ரக்ஷக ஊ தேவாஸம்பந்தம் (ஒருயிருண்மையை) ப்ரஜ்ஞாநாத்ப்ரமாணவித்காரீ, ப்ராணவனஜிதிஸ்ரயம் பரமாத்மா ஸர்வ, ஸர்வஸ்வதந்த்ராஜுராக்ஷி, த்ராதி ப்ரகாரேண ஸர்வேஷாம் ப்ராணஹேதுத்வ பரமாத்மந: ஸர்வஸ்வ த்ரிதீயம் ஸ்வாபாவிக ரகிஞ்சநேந, ஸ்வாஸ்ரயவஸ்துணா நிரபேக்ஷ ரக்ஷகத்வம் ஸ்வபாவ (நீமறவேலென) ஸங்க்ஷா விஷ

உ௰| ருண்மையை நீமறவேலென நம்மறை முடிசூடிய மன்னவரே, (கக)

ஸா-நீ || றது(நீமறவேலென)சுகிம்வநனை நீமறவாதேகொள்ளென்று ஶி க்ஷித்து,இதற்கும் வைத்தனரென்கிறத்தோடேயநயம். மறவாதேயென்றவித் தாவிதநுஷ்டாநகாலத்திலே யவஸ்ராநுஸம்யெயமென்றதாகிறது. வசு வத்ரநம்மை யென்று முத்தாரத்ர நம் என்றும் பஹுவசநமாயிருக்க யிங்குநீயென்றேகவசநமாக வ்யபதேஶித்ததுசுஷ்டீ கணேராவஜஸ்ர சுவ்ராவநாவெந யிவ்வசுத்துக்கத்ரஷமொவநீயசு வ்யஜநா சும், நம்முயிரென்று வ்யபதேஶியாதே யிவனுயிரென்று உ உஜஉஉ சுு ஸாயாரணமாகவேகவசநமாக வ்யபதேஶித்ததுவும் ஸம்பம்யா ஜெவாசுர்கெ ஸவஜீவாநாஜெகாரஸ்ர்ரிதி வ்யஜநாசும் (அன் றிதரதி) அன்று வஸவகாலத்திலே சுநாதியாகவென்றபடி. நம்மை ஹ வாணவநிஹ்ராான நம்மை (பிறவே) தன் வ்யபதேஶநமாகவடைகைக்கா கவே யிங்கவயாரணத்தால் ஶ்ரெவசுரணமாக்குகை யவன் ஸஹாவம ன்றென்றதாகிறது (கருதி) சுஹிஸம்யிபண்ணி ஸஹஜஸஹாஷாதிக ளாலே நம்மைப் பெருகையிலூற்றமுடையவனுயிருந்து என்றபடி. (பெரு ந்தகவு) பெரிய கூபையை(உத்த)அடைந்தவனான யாதரஜிகஸுகூத வ்ஹஜி உவாயவ்ரத்திவயஜமாக வஸஉ்ஷணத்தில் கூஷிபண் ணினவனானவென்றபடி. இத்தால் ஸம்பம்யப்போலே காரணரஹி மணங்களும் வ்யாநகாரணங்கள் வ்யவத்திவ்ராஜாத்ர மென்றதாகிற து (பிரான்) உவகாரகனான வீஹ்ரனுடைய (அடிக்கீழ்) வாதஉஜிஜத் திலே யிதுக்கடைக்கலம் வைத்தனரென்கிறத்தோடேயநயம். (அறவே யிதரதி) பரமறவென்றுஹாமருக்கைக்காகவே யென்று ஹாமருந்தேபோ கவேணுமென்றுஜெஶித்தென்றபடி. (அடைக்கலம் வைத்தனர்) நம்மை ரக்ஷ்வஸ்வாக ஸஉவித்தார்களென்றபடி. இங்கு பரமென்கிறவித்தா லே தான் நிஸராளபடியும் அறவேயென்கிறவயாரணத்தாலே நிஸம் ஸயானபடியு மடைக்கலமென்கிறவித்தாலே நிஸரானபடியுங் ஜே வைத்தனரென்கிறவித்தாலே ஹஷ்மும் தொற்றுகிறது, வைத்தனரென்று ஶூஸாயசுதரஸமாக நிஜெஶித்தது ஶூஸாயநிஷ்ரல்லாதார்க்கும் தங்களுடைய வ்யவத்திரநுஷ்டாநாவாயராயீநமாகையாலே கககை

ஸா-கா|| விந விஹொரத்ரவஜிஸ்ர(அன்று நம்மைப்பெறவேகருதிப் பெ ருந்தகவுற்ற பிரானடிக்கிழித) வவிவிதரஜெஹ ஸம்வத்தி" ஸிதரதரக்தி வ்யகாரெண சுநாதிகாஜ ஊாஹ்ராஹ்லாஹெ ஹயாநிரவயிக கூபாவ ரவஸாக காரணகஹெவா ஊநாதிநாவா ஜொவகாரகஸ்ர ஹமவ கஃ வாதாரவிநயொரயஹாக (அறவேபரமென்றடைக்கலம் வைத்தன

[illegible] நாம

[illegible] ஸா-நீ|| [illegible] மாகவே [illegible] யிக்கவேணுமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக
[illegible]த்தால் நம்முடைய ரக்ஷணத்துக்கா [illegible] ஸம்பந்தமே [illegible]
ணமென்றதாகிறது. யிவனுக்கொரு [illegible] வேணுமென்கைக்கு [illegible]
ஸம்ப்ரதாயங்களிருந்தாலு மிவனுக் [illegible] மானைக யுபபன்னமோ?
[illegible] த்துக்கு மீஸ்வரனொருவனே [illegible] வென்று [illegible]ங்கள்
சொல்லுகையாலே [illegible] ளொன்று மொரு [illegible] த்துக்கும் [illegible]
[illegible] வன்றோ, [illegible] வானாலும் [illegible] ஜ்ஞாதிகளி
படியே [illegible] நம்போலே [illegible] ணுகையாலிவனென்ன
[illegible] க்கமாட்டுமோ? [illegible] மிருக்கையால் மாட்டுமென்றில் [illegible]
[illegible] ணமன்றோ? [illegible]
[illegible] க்ஷணமாக விவனுக்கு [illegible] முண்டென்கைக்கு [illegible]
முண்டோ? இனி [illegible] வென்கிற [illegible]
[illegible] ந்தானிவனுக்குண்டென்கை கூடுமோ? [illegible] மே யிவ
னுக்கு [illegible] மென்று [illegible] ணங்கள் [illegible] க்கை
யாலே [illegible] னொருவனுக்கே யன்றோ? [illegible]
போலே யிவனும் [illegible] ணுகையாலொருவன் [illegible]
[illegible] ப்பது மொருவனத்தை [illegible] ப்பதும் வழியாதொழியாதோ? [illegible]
[illegible]
[illegible] ளிலே யிவனுக்கு [illegible]
[illegible] மன்றோ? இவனுக்கோர [illegible] முண்டாகில் [illegible]
[illegible] னவனே ரக்ஷகனென்று மிவன் [illegible] னென்றுஞ்சொல்லுகிற
ஸம்ப்ரதாயமும் விரோதியாதோ? வென்ன [illegible]
[illegible] றுகொண்டு [illegible] யென்று
[illegible] த்தை [illegible] கிறார், ([illegible] யால்) [illegible]
[illegible] நாம [illegible] த்தை ஸ்ரீதியையுடைத்தான

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]

உ௦|| த்ரிதயெ யயா ஹஉவிவிய வ்யாபாரஸஙா நிநி | ஹெதக ஸம் த்ர

ஸா-ஙீ || தாக த்ரயஙுங்களாலே காட்டப்பட்டதான. இங்கு யமத்தின் ரீதியாவது பரவெஶ்யமாய்க்கொண்டேயொன்றை ப்ரவர்த்திப்பிக்கை, ஸாதநத்தின் ரீதியாவது தானொன்றுக்குப்பெரகமன்றிக்கேவெஶ்ய மாயிருக்கை. ஸாரயியின் ரீதிஇவையிரண்டுக்கும் வெஶ்யனன்றிக்கே ப்ரெரகனாயிருக்கை. இங்கு த்ரயஙுஸுத்தாலே யயாபரயொமரு அரணெயக:'' பவணஉவாஸிநு ஶரீரெ ப்ராணொயக:'' ஹொக்த ஹொமம் ப்ரிதாரஞ்ச உகா'' உதாரி வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ப்ரயொமரயம் கஷாதி: கூசுரணம் ஸாதநம் யக: பஙு: ப்ராணோஜீவ: கவெயா ஸாதநெ ஸாரயிநா யக: தயா கஉவ மெஜீவொஉஸிநு ஶரீரெ ஶரஸ்ரெணபஙு உதிஸாவ: இங்கு ஜீவ னுக்கு யமஞம்த்ரயஸாதஸிக்தமென்ற வித்தாலிவனுக்கபெதந வ்யாபார விலக்ஷணவ்யாபாரமுண்டென்கைக்குப்ரமாணமுண்டோவெ ன்கிறஶங்கெக்கபரிஹாரகெ-இத்தாலேதானேயிவனுக்குகதரக்ஷிஷெ யபரமானவிங்கெடுத்தவ நங்கள்ரீதாஹாஷ்ட்ரூ ஸ்ரீதா கடபெ ரங்களொன்றும்ஸஙிதமாகிறது. உக்தவிஶெஷணஹிதஉஹ (யயாஹெ தி)யயாஹஉா: ஸ்வயொமரா:விவியா: த்ரிகஸாயாரணா:அிகஅிகஉ த்ரஸாயாரணா:ப்ரெதகஉத்ரஸாயாரணாஸ்மெதவாரபொவ்யா பொரா: தெஷாம் ஸஙாநம் பரம்பரா தநிதுஷ:. கதத்ரி கணரம்சஸாயாரணவ்யாபாரஸம்யொமாதயஃ.விதவிதமயஸாயா ரணாஸுநாதயஃ ஜீவெஸ்ரெராஹயஸாயாரணா:ஜஞாநவிஸீஷஉாதயஃ. கவெநாஸாயாரணா: ஸ்ரபெபரிணாஉாதயஃ. ஜீவாஸாயாரணா: ஜ்ஞாநஸங்கொசாதயஃ ஶரஸாராஸாயாரணா:ஹெதரஸஉஸ்வஸயா ரணமியஉநாதயஃ. ஹெதக்ஸத்ரஷ்டிதாதிநா வக்ஷ்யரணவ்யவஹா பயொமிதயா யயாஹஉவிவியெதக்தி:. உயம் வ்யவஹாகாராஹரெ விநஹீயதஉதி வ்யஜயிதம் ஸஙாநஶஸு: (தகாநாம்த்ரயெ) விஉவிதீஸ்ரவஸ்தயஸஉஷாயெ (ஹெதகஸாத்ரிஷ்கி) ஶரஸ்ரரெ ருவனே ஸவஉகாயத்துக்கு ஹெதவென்கிற ப்ரமாணங்கள் தசப்ர யாநப்ராஸிப்ராயங்களென்று கருத்து. கதஹ்ராஸாவ: ஸ்வதம் த்ர: கதஉா

ஸா || ஹஉவிவிய வ்யாபார ஸஙாநிநி) ஷாஅாநஉஉகி ப்ராஅ்உ பஷாவயக | தஞஉ:பெணஉஉஷிஷ்டு உபெகாநம் நமநஉவ கரணவஸிஉஸாதி த்ரக்ஷப்ரகாரெணவனகசெஶஸாஉதகா கவ்யாபாராஶயஸ ஶரீரஸ்ய தாஉதஶவ்யாபாரஹெதக பகம் உாநவஸ்யாபாரஷதாநஸயாநாஶரவகம்வ ஜீவஸ்ய

௨௰॥ ஶேஷகர்த்ருத்வம் உபயோஃ ஸ்வாமிநோ ஹேதுத்வ ஸ்வாமிஸ்வீக்ருத

ஸா-தீ॥ வென்கிற காரகாந்தரப்ரயோஜகத்வம் அதாவது ஜ்ஞாநசிகீர்ஷாப்ரயத்நாஶ்ரயத்வம் (உபயோஃ) ஜீவபரயோஃ இத்தாலே சேதநஸாதாரணமான க்ரியாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வமே யல்லாமையாலதில் கர்த்ருத்வஶப்தம் ஔபசாரிகமென்று கருத்து. ஹேதுவென்றது ஶாஸ்த்ரமென்றபடி. இத்தால் ஜ்ஞாநசிகீர்ஷாதிபிஃ காரகாந்தரப்ரயோஜகத்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யரூபகர்த்ருத்வம் பொதுவானாலு மநந்யாதீநத்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யம் அவனொருவனுக்கேயாகையால்ஜீவன் பரதந்த்ரனென்கிற ப்ரமாணங்களோடு விரோதமில்லை. ஆகவே யிவன் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையு மவனத்தை ஸ்வீகரிப்பதும் கூடுமென்று கருத்து. (ஸ்வ) ஸ்வாமியவன் ஶேஷியாய் ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தாலும் ஸ்வாதீநமாகவே யவன் கொடுத்த ஸ்வாதந்த்ர்யரூபகர்த்ருத்வ மிவனுக்கிருக்கையாலே யசேதநம்போலன்றிக்கே யிவனுபாயாநுஷ்டிக்கை யுபபந்நமாகையாலு மிவனைப்போலே யன்றிக்கே யிவனுக்கநந்யாதீநத்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யமிருக்கையாலவன் பரஸ்வீகாரம்பண்ணுகையுபபந்நமாகையாலுமென்றபடி. (ப்ரதிஷேதஃ) ப்ரதிஷேதஃ ப்ரஜ்ஞாத்ர ஶேஷபரஃ (த்ர) தத்ஸ்வ ஶேஷ இத்தாலவன் ரக்ஷகனென்று மிவன் நிர்பரனென்றும் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இனி யிவ்விஷயத்தில் கர்த்ருத்வஶேஷமுடையவனவனே யொழிய தானல்ல னென்று தானுமிவன் தேறினவனும் ஸ்வப்ரதாயேணாத்ர ஸ்வயமேவ

ஸா-கா॥ ஸமஸ்தஸ்வாமிநஸ்ய ஸாரமேவ உபயவிஷயப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வமிதி சேதநஸ்ய ஶக்திமாத்ரஃ। ஏவம் சேதநஸ்ய ஶாஸ்த்ரப்ரதி நிஷ்டேந ஶரீரஸ்ய ரக்ஷணே ஸ்வஶரீரஸ்ய ஸாமாந்யேந ஶாஸ்த்ராணாம் நிர்வஹணார்த்தம் ஸ்வஷ்டம் (ஸ்வ) ஸ்வாமிஸ்வீக்ருதைதத்ராதி தத்த்வஸாத்ஸ்வாமிநா ப்ரதிஷேதே பரஸ்வீக்ருதஃ தாத்ருஶஸம்விஷயே ஶ்ரீநிக்ஷிப்தகர்த்ருத்வஃ

 𑌸𑌾. 𑌨𑍀. 𑌸𑌾. 𑌕𑌾. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇

௩௨ || [illegible] 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇

[illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 ||

𑌸𑌾. 𑌨𑍀. || [illegible]𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌚𑌞𑍍𑌚𑌰𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌯𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂

[illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 ||

[illegible]𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 ||

𑌸𑌾. 𑌕𑌾. || 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯[illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 [illegible]𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 [illegible]𑌸𑍍𑌯 [illegible]𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂

[illegible] ||

ஶுத்தாஶுத்தபத்ரிகா

பக்கம்.	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்.
உ	க	ஶப்த	ஶப்தம்
"	கo	ஶப்த	ஶப்தம்
"	கங	அயிக	அயிகம்
"	உக	ஈஶ்வரர்களையெ	ஈஶ்வரர்களெ
ங	க	கிரேமெறின்	கிரேமன்றி
"	சா	அஜயந	அஜ்யநம்
சா	சா	ஒங்கள் நர்வா	ஒங்கள் அநர்வா
"	அ	உஸமியாதொ	உஸமியாதோ
"	கச	ஜொக்ஷ	ஜொக்ஷம்
சா	எ	தோறும்	தோரும்
"	க	ஶப்த	ஶப்தம்
"	கஎ	ஸஹவ	ஸஹவ
எ	ங	ஶொக	ஶொகம்
"	கரு	விசேஷித்தது.	விசேஷித்தது,
அ	உக	உபாஸ்ராய்	உபாஸ்ராய்
"	உங	யதி	யதி
"	உரு	வெஷ	வெஷம்
கூ	கங	உ	உ வாஜ
கூ	உக	படி. இந்த	படியிந்த
கo	உகூ	யிகார	யிகாரி
கக	உகூ	அன்னை யிக்ரா	அன்னையாஜ க்ரா
கஉ	ஙக	செய்தான்	செய்தான்
கங	க	வாவிஷ	வாவிஷ
"	ங	ஜொக்ஷாத்யு	ஜொக்ஷ
"	எ	மென்றபடி,	மென்றபடி.
"	கூ	கள்க்கு	கட்கு
"	கங	லை, காயட	லை, காயட
"	கஅ	ஷித்ராஷி	ஷித்ராஷி
கச	உ	ஆவா ட	ஆவாயட
கரு	கo	வைரஜாயட	வைரஜாவாயட
"	ஙo	மரஷி	ம்ரஷி
கசா	ரு	காரகவத்தை	காரகவத்தை
"	"	ரவெக்ஷ	ரவெக்ஷ
"	கூ	சொன்னது.	சொன்னது,
"	உo	ஜஹாத்ர	ஜாஹாத்ர

கரு	உஎ	ஶ்ஜோ	ஶ்ஜோம்
	உஅ	ஶ்ஜோ	ஶ்ஜம்
,, சஉ	௩0	ஸ்ராக்	ஸ்ராக்
கஅ	அ	வ்தேஷ	வதேஷ
உக	க	ஸவ்ராய	ஸம்வ்ராய
,,	ரு	ஶ்ரஷ்ஹி	ஶ்ரவஹி
,,	சு	ககளிலொரு	களிலொரு
உஉ	கசு	[illegible]	[illegible]
உ௩	௩	வ்யொஜநம்தா	வ்யொஜநந்தா
,,	க0	ஹெமும்சொ	ஹெமுஞ்சொ
உச	உக	ஸரா	ஸரா
உரு	க	இங்கன	இங்ஙன
,,	உரு	[illegible]	[illegible]
உஎ	கச	வவமெஷுலே	வவமெஷுபிலே
உஅ	ச	சிலவான	சில்வான
,,	க0	ஸரிவாஹ	ஸரீவாஹ
"	கஅ	சிலவான	சில்வான
,,	உஎ	[illegible]	[illegible]
உசு	கச	[illegible]	[illegible]
௩0	௩உ	குருக்கள்கிரை	குருக்கணிகிரை
௩க	சு	ஸாரணம்புக்கியென்றபடி	ஸாரணபுக்கெண்ணபடி
,,	ரு	ள்	ல்
,,	௯	[illegible]	[illegible]
,,	க0	[illegible]	[illegible]
,,	கக	மிம்	மிடம்
,,	உஎ	உய்ய	வுய்ய
௩உ	ரு	பெருமான் திருவடி	பெருமான் றிருவடி
,,	௩	[illegible]	[illegible]
,,	கஎ	மைமன்று	மென்று
"	உக	பெருமான்றி	பெருமான்றி
௩௩	கரு	[illegible]	[illegible]
,,	கஎ	[illegible]	[illegible]
"	[illegible]	[illegible]	[illegible]
௩அ	அ	[illegible]	[illegible]
,,	உச	நெரி	நெறி
,,	உரு	விதெவள	விதவள
சக	க0	[illegible]	[illegible]
சஉ	உஉ	யுபாய	யுபாய

இங்ஙனஎன்னென்கிற இடங்களில் இங்கன என்கிற [illegible]

,,	௨௫	இருள்கள்	இருட்கள்
௪௯	௧	மிருள்கள்	மிருட்கள்
௪௩	௨௧	ஸைமவத்ரண	ஸைமவத்ரண
"	௨௮	இருள்கள்	இருட்கள்
௪௫	௧௮	ஸ்ரீயம்பதி	ஸ்ரீயம்பதி
௪௭	௩	அமரர	அமரர்
௪௮	௨௰	பிருட்ட	பிரட்டு
௪௯	௧௪	[illegible]	[illegible]
,,	௨௰	[illegible]	[illegible]
௫௦	௧௨	பாழிலே	பாழிலே
,,	௩௧	பாழிலே	பாழிலே
௫௧	௨௨	[illegible]	[illegible]
௫௨	௧௧	யரி	யற்
௫௩	௧௪	பிரவி	பிறவி
,,	௧௰	ஒருகாலும்	ஒருக்காலும்
"	௩	[illegible]	[illegible]
௫௪	௨௮	பேருஇழவு	பேருமிழவு
௫௰	௧௧	இதால்	இத்தால்
,,	௧௯	சொடித்துவார்த்தை சொல்லி	கொடித்துவார்த்தை சொல்லி
,,	௨௫	குடிபுகிறவிட்டு	குடிப்புகிறவிட்டு
,,	௨௰	யரிவரி	வருவரி
௫௭	௩௧	[illegible]	[illegible]
௫௯	௮	மிதுராழி)	மிதுராழி)(போங்கோதஞ்சூழ்ந்தபுவனியும்
"	௧௰	பெலஷிக்யமே	பெலஷிக்யமே
"	௨௦	பண்ணு	பண்ணு
௬௰	௰	பெருகிற	பெருகிற
,,	௧௨	விதுரா	விதுரா
,,	௧௭	ஜிதகோதி	ஜிதகோதி
,,	௨௮	கண்ணுக்குச்சாக்கும்	கண்ணுக்கிரங்கிச்சாக்கும்
௰௧	௮	[illegible]	[illegible]
௰௪	௩௧	[illegible]	[illegible]
௰௫	௩	படியிலே	அடியிலே
௰௭	௧௪	[illegible]	[illegible]
௰௮	௮	[illegible]	[illegible]
௭௧	௧௮	இவ்வாயிகாரா	இவ்வயிகாரா
௭௨		[illegible]	[illegible]

௭௨	௧௯	ராஷித்ரும்.வி வக்ஷிதம்	ராஷ்த்ரும்விவக்ஷிதம்
,,	௩௯	விஷ ஷ்யா:	விஷ ஷ்ய:
௭௭	௧	ஜ்யேஷ்ட மஹம்ஸீ ரணாம்	ஜ்யேஷ்ட மம்ஸீரணாம்
௭௮	௨௧	ஸமிதயதாஜெ:	ஸமிதயாஜெ:
௮௦	௮	வாயாரகமாயி	வாயாரமாயி
௮௧	௯	யாதெதா	யாதோ
,,	௧௭	ம்மு	ம்உ
,,	௧௮	ஶ்ரஸ்ரீர	ஶ்ரஸ்ரீர
௮௨	௩	நிதெ்ரெஷ	நிதெ்ரெஷ
,,	௪	நிதெ்ரூா	நிதெ்ரூா
,,	௮	கிடைக்கயாது	கிடக்கையாது
,,	௧௦	உ ஷமிக்கிமே	வ்ருஷமிக்குமே
௮௩	௧	ஐஹா	ஐஹாத
,,	௭	யாலெ	யாலே
௮௪	௧௧	யாகிவிறே.	யாகிவிறே
,,	௧௩	வாஶ்ரி தகவமாக	வாஶ்ரி தகவமுமாக
,,	௧௫	ஸீஶ்ரெரஹரெபெ	ஸீஶ்ரெரஹையே
௮௫	௧௨	யீனெ	யீனைத
,,	௧௩	ஜாமரெர	ஜாருரெஷ
,,	௧௫	அருமத	அருமத
,,	௧௭	நியாஜ்க	நியாஜ்க
	,,	நியாக்ஷவந்தா	நியாக்ஷந்தா
,,	௨௨	மென்று	மென்றும்
௮௯	௯	பொஷியாா	பொஷியாக
,,	௧௦	உபநிஷத்திற்கு	உபநிஷத்துக்கு
,,	௧௪	ரஷியையாக்ஷ	ரஷியையக்ஷ
,,	௨௦	யிங்கிவத்தரா	யிங்கிவத்தரா
,,	௨௧	யாயகவ	யாரகவ
௮௭	௧௯	வ்ருஷெயகவை ஹுவ	வ்ருஷெயவை ஹுவ
,,	௧௭	ஸமவக்ஷ்ராநம	ஸமவக்ஷ்ராநம்
௮௮	௨	வாறெனன்னை	வாறெனன்னை.
௮௯	௧௮	விஷுதநரிப்படி க்ஷெந்ராநமிப்படியாக	விஷுதன்க்ஷெநராநமிப்படியாக
,,	௩௨	நிரவெக்ஷமா	நிரவெக்ஷமுமா
௯௦	௨௩	ஆகவிவைத்தாவி	ஆகவிவற்றுவி
௯௧	௨௭	யாரகவாஷிதாஷி	யாரகவாஷீதாஷி

ஹு என்கிறவிடத்தில் ஹு ஹு ஹு என்கிறதாகவும் ஜ்ம்

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
கூஉ	உரு	(இப்படி)	(இப்படிஇதி)
கூ௩	க௩	ஶோகம்,	ஶோகம்.
கூரு	௩	உறுப்பாக	க்குறிப்பாக
,,	கக	இதன்படி	இதின்
கூஎ	உஎ	[illegible]	[illegible]
கூஅ	க	நாராயண	நாராயணெ
,,	கரு	களிலிதெ்துக	களிதெ்துக ந
,,	கசா	ஸம்ஹங்களன்றே	ஸங்க்ஷங்களன்றே
கூகூ	௩௩	[illegible]	[illegible]
க00	உசா	தொன்றெனு	தோன்றெறு
,,	உஅ	தனதேறு	தனதேனு
,,	௩0	துலையென்னிலே	துளொயொன்றிலே
க0க	கஅ	[illegible]	[illegible]
க0உ	கஉ	[illegible]	[illegible]
க0௩	ரு	யிவைத்தது	யிவைததது
க0அ	உ	[illegible]	[illegible]
,,	கசா	கொள்வது,	கொள்வது.
"	௩௪	[illegible]	[illegible]
க0கூ	உஉ	[illegible]	[illegible]
கக0	கூ	வுணர்	வுணர்வு
,,	௩க	ஸ்வரூபெ்	ஸ்வரூபெ,
,,	,,	ஸ்வரூபெ	ஸ்வரூபெ,
ககக	சா	[illegible]	[illegible]
கக௩	உஎ	[illegible]	[illegible]
கக௪	எ	[illegible]	[illegible]
ககஎ	சா	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	"	[illegible]	[illegible]
கஉ0	கூ	வைஷ்ணவார்.	வைஷ்ணவார்,
கஉக	௪	மவர்கள்	மவர்கள்.
,,	,,	[illegible]ராவார்.	[illegible]ராவார்,
,,	உ0	யில்லாமை	யில்லாமை
கஉஉ	௪	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	,,	களும்	களும்.
,,	,,	ஜாஜாக்ஷ	ஜாஜாக்ஷா
,,	க௯	அஜ்ஞவாதி	அஜ்ஞவாதீ
,,	௩௩	அஸக்ரா	அஸக்த்ரா
க௨௩	௨	ஸ்வாமிதம்	ஸ்வாமித்வம்
க௨௫	க	வழுழும்	வழுழும்.
க௨௬	க	அதில்	இதில் [அதில்
,,	௫	இவனுக்குயோ மூ	இவனுக்குஅயோமூ
,,	௨௬	(த்ரிமாண	த்ரிமாண
க௨௭	௪	த்ஜ்கேதி)	த்ஜ்கேதி
		விசேஷணா	விசேஷணம்.
,,	௫	சேஷவஷம்	சேஷவஷம்.
க௨௯	௩௩	ஹேதுநா	ஹேதுநா.
க௩க	௯	விது	விதுக்கு
,,	க௦	இதன்	அதன்
க௩௨	௩௦	தேதா	தேவதா
,,	௩௪	வியத்தவேதந	வியத்தவவேதந
க௩௩	௨௪	ஹேயா	ஹேயா"
க௩௪	க௪	நிக்ஷேபித்து	நிக்ஷேபித்தது
,,	௨௦	ஆணும்	ஆணும்
க௩௫	௬	விமுந்த	விமூந்த
க௩௬	௨	ஷ்வாத	ஷ்வாதீ
,,	௫	மிகவுண்டா	மிகவுமுண்டா
,,	கக	வ்யாதிகஅடுங்களை	வ்யாதிகஅடுங்கள்
,,	௨௦	ஷாத	ஷாத
க௩௭	க	மிகவுண்டா	மிகவுமுண்டா
,,	க௩	மாதொழிய	மாகாதொழிய
க௩௮	௨௬	சூஜ்நி	சூஜ்நி
க௩௯	௪	பெற்று	பேற்று
,,	கக	களிலும	களும்
க௪௦	க௦	வருமே	வனுமே

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௧௪௧	௨௭	ஜெ்ராதஜெத	ஜெ்ராத்ஜெத.
,,	௩௩	வாப	வரி
௧௪௨	௩௩	வாஸஸெஷ	வாஸஸெஷ
௧௪௫	௩௧	நிரஞெண	நிரவெண
௧௪௯	௫	கீண	கீண
,,	௨௩	ஸம்ஹாரா	ஸம்ஹாரா
,,	௨௫	ஃகாரா	ஃஹா
௧௪௭	௩௧	மஹாதேரா	மஹாதேரா
௧௪௮	௧௧	காரமென்கை	காரயஙகளென்கை
௧௪௯	௫	வெதநங்களுடைய	வெதநங்களுடைய
,,	௨௩	வராண	வராண
௧௫௦	௯	ஜெராஷிதஃ	ஜெராஷிதஃ
,,	௧௦	வாராஷுவான்.	வாராஷுவான்,
,,	௨௭	ஸம்பெரஸத்தி	ஸம்பெரஸஸதி
௧௫௧	௧	தஃஷ	தஃஷீ
,,	௧௩	ங்	ங்க
,,	௧௪	தீஷகரா	தீஷாகரா
,,	௨௧	ஷக்ஷயா	ஷக்ஷயா
,,	௩௧	தத்ஷாவா	தத்ஷவா
௧௫௨	௪	ஸஸாயா	ஸாஸாயா
,,	௧௫	ஷிரேஷியாதது	ஷிரேஷியாதது,
,,	௨௫	த்ரியவேதந	த்ரியாவேதந
௧௫௩	௧௫	(ஷ்திஜத்ராஷி)	(ஷதியாவதுஜத்ராஷி)
,,	,,	(இவற்றுனுடைய)	(இதினுடைய)
௧௫௪	௨௨	ஷக்த	ஷக்தி
௧௫௫	௨௨	ஷதி	ஷதி
௧௫௭	௧௧	வராவர்த்தகமாக	வராவர்த்தமாக
,,	௧௨	வராவர்த்தகமாக	வராவர்த்தமாக
௧௫௮	௨௭	ஷீ த்ராஷி	ஷீத்ராஷி
௧௫௯	௩௧	ஷதீ	ஷதீதி
௧௬௦	௧௫	ஷிரோய	ஷிரோயி
௧௬௧	௮	ஷயொமித்து	ஷயொமித்தது
௧௬௭	௩௩	வெதநர்க்கிதா	வெதநர்க்கிதா

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௧௬௮	௧௩	தொழிந்தது	தொழிந்தது?
,,	௧௫	உத்ரவாயி	உத்பாவயி
,,	௧௯	புத்த	புற்ற
௧௬௯	௫	தொழிந்தது.	தொழிந்தது,
,,	௧௪	வுரொமித்தது.	வு, மொமித்து,
௧௭௨	௨௧	ஸாகஷம்	ஸாகஷம்.
௧௭௩	௧	தொழிந்தது	தொழிந்தது,
,,	௫	வுரூவெத்தை	(வுரூவெத்தை)
௧௭௪	௧௫	களதற்கும்	களிதற்கும்
,,	௩௧	இதுக்குவு	இதற்குப்வு
௧௭௫	௨௩	மென்று	யென்றும்
௧௭௬	௭	வென்றது.	வென்னது,
,,	௧௭	யென்றது.	யென்றது,
௧௭௭	௧௩	மாகை.	மாகை,
௧௭௮	௨௭	மன்று.	மனறு,
,,	,,	யிற்று,	யிற்று.
௧௮0	௨௮	வு காகாப	வு காப
௧௮௧	௧௬	காபக்ஷ	காபக்ஷ
,,	௧௯	வு காபக்ஷ	வு காபக்ஷ
௧௮௨	௯	வுாகாபி	வு காபி
,,	௨௬	வு காபக்ஷ	வு காபக்ஷ
௧௮௩	௧௫	அதங்கனே	அதெங்ஙனே
,,	,,	ஜாடாதீ	ஜாடாதி
௧௮௪	௨	விரொயி	விரொய
,,	௧௮	ஸாவஸோடு	ஸாவஸோடுக்ஷ
,,	௨0	வு காப	வு காபக்ஷ
,,	௩௩	காஜவெக	காஜவெக
௧௮௫	௩	வாறே,	வாறே
,,	௭	வென்ற	தென்ன
,,	௨௧	கொள்ளும்.	கொள்ளும்
௧௮௭	௨௮	யஊடு	யஊடாட
௧௮௯	௩௪	(ஸமவஸூாஸூாதீகு)	(ஸமவஸுாஸூாதீகு)

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௧௯௦	௩௧	விசுவ	விசுவ
௧௯௧	௧௩	மவ்ராகை	மாகை
,,	௧௮	பரித்தது.	பரித்தது,
,,	௨௯	பூசாமக்கு	பூசாமக்கு
,,	௩௩	த்ரிஷ்டா	த்ராஷ்டா
௧௯௨	௨௨	ஶ்ரவண	ஶ்ரவக்ஷண
,,	௩௦	சாமரேது	சாமரேத
௧௯௩	௨௭	ஸ்ராக.	ஸ்ராக!
,,	௩௩	ஸ்கிரியரேத-	ஸ்கிரியரேத
௧௯௪	௫	(சாக்ஷாவிஷிதி)	(சக்ஷாவிஷிதி)
,,	௪௬	இவவளவாஸிதர	இவ்வளவுஜதர
௧௯௫	௨௦	விஷ்ணுரேத்ரக்ர	விஷ்ணுரேத்ரக
௧௯௬	௨௮	பூதிஷம்யர்	பூதிஷம்ஷர்
௧௯௭	௨	ஷம்யி	ஷாஷி
,,	௬	வேவயஉர	வேவயஉர்மம
,,	௭	யீத்ராஷி	தீத்ராஷி
,,	௨௨	வைளுக்க	வைகளுக்க
௧௯௮	௬	ஷிதிஷம்	ஷிதிஹேஷம்
,,	௧௫	ஷிதரத	தீதரத
௧௯௯	௧	ஷமான	ஷஉமான
,,	௧௧	யரேசாஷா	யரேசாவஷா
,,	௧௨	மில்லாமையால்	மில்லாமையால்
,,	௧௫	ரேமஉஹதகு	ரேமஉஹதக்வம்,
,,	௩௦	மக:	மக: |
௨௦௦	௯	இந்ததகு	இத்தகு
,,	௧௧	பூயாநக	பூயாந
௨௦௧	௨௫	ஸம்ஹஹ	ஸாஹஹ
,,	௨௬	பொன்று	(பொன்று
,,	௨௮	உஹாரம்தம்	உஹாந்து
௨௦௨	௮	ஸரேவாஷ	ஸரேவஷர
,,	௧௧	ரேனன்றில்வாக்ர	ரேனன்றிவ்வாக்ர
,,	௩௧	ஷண்ணம்	ஷக்ஷண்ணம்
௨௦௩	௩	பென்ன	மேதென்ன

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்,
உ௦ச	௩	யாதா	யாதா,
,,	உ௬	(லெ)	லெஶ
உ௦ரு	எ	மாக	மாக.
உ௦அ	௩	தை	தை
உ௦௯	௩௩	ஶிந்த	ஶிக்த
உக௦	ச	லென்றது	லெண்றது,
உகஉ	உ	வைஹாவவுநம்	வைஹாவவுநம்.
உக௩	உ௦	தெத்தாலே.	தெக்தாலே,
உகச	உ௩	ஸவதி	ஸவதி,
உகரு	உரு	ஶெஷஂபை	ஶெஷபை
உக௬	க௩	நாவஸீத்	நாவஸீதி
,,	கச	துடங்கி	துடங்கி
,,	௩ச	வாவர்த்தி:	வ்யாவர்த்தி:
உகஎ	கஎ	அதனில்	அதனிற்
,,	௩ச	அதனில்	அதனிற்
உகஅ	கக	இங்கு	இங்கு
உஉ௩	௬	வை கூரஶ	வை கூரஶந
,,	௬க	தஉ	தஉவ
உஉச	௪	ஸபடெர	ஸமபடெர
,,	கஉ	வ்யோர	வ்யோர
,,	உ௦	ஶிதியக	ஶீதிவக
,,	உஉ	டாஸ்யலக்ஷ	டாஸ்யக்ஷ
உஉஅ	உரு	கள	களில்க
உஉ௯	க௯	கடக	கடாக
உ௩௩	கஅ	மன்றறென்று	மன்னென்று
,,	உக	உக்ராவார்.	உக்ராவார்,
,,	உஎ	ஷிகரித்தக்ராஷி	ஷிஶீகரித்துஇக்ராஷி
உ௩ச	உக	ஜநுதர	ஜநூரதர
உ௩ரு	க௩	உஷாரஂதி	உஷாஹாரஂதி
,,	,,	ஹாரவெலி	ஹாரவெலி
,,	உஉ.	ஸஂயிப்பானென்ன	ஸஂயிப்பானே என்ன

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
,,	௧௩	தயொஹ த தெவந	தயொஹ்ருதெவந
,,	௩௪	நிஷ்க்ரு	நிஷ்க்ருஷ்ட
௨௭௦	௩௨	கந்த்யா	கந்த்யா
௨௭௧	௪	வஸிவெஷீதாரா	வஸிவெஷீதாரம்
,,	௨௮	வமொமாக	வ்யமொமாக
,,	௩௫	வ்ருத்ரெவந	வ்ருத்ராவந
௨௭௨	௫	வாராணா	வாராணை
,,	௮	வாக்ராகூவெவ்ரவ	வாக்ராகூவெவ்ரவ
௨௭௩	௩௨	வஹவாஷ	வஹதாஷ
,,	௩௪	வெஷாஷாதாநம்	வெஷாஷாநம்
௨௭௫	௧௧	வஹுஷிராகெ்வ்	வஹுஷிவராகெ்வ்
௨௭௬	௨௪	ஜொகாநுரவ	ஜொகாநுரவ
௨௭௮	௧௦	வரஜெகாஷி	வரஜெகாஷி
௨௭௯	௫	உக	உக்த
"	௯	ஒன்றுதேவு	ஒன்றுந்தேவு
,,	௨௦	ஜெவதாஜவெ	ஜெவதாஜரவெ
௨௮௦	௧௦	ஸெயி	ஸட்யி
,,	௩௨	கரக்ரயவஸதொஹ	கரவஸ்ரதயொஹக்த
௨௮௨	௨௫	ஷிகஜ	ஷிகய
,,	௨௬	ஐதாஷி	ஐத்ராஷி
௨௮௩	௯	ரொநாகம்	ரொநாக்த
௨௮௪	௩௪	தயொ	தயொஃ
௨௮௫	௧௨	ஸாத்ரஜெவ	ஸாத்ரநவவ
௨௮௭	௫	கஷிஸ்ரிக	கஷிதி
,,	௧௭	ஸங்கூவு	ஸம்கூவு
,,	௨௬	கஷிஸ்ரிக	கஷிம்ஸ்ரிக
"	௨௮	ஜஶ	ஜஷ்
௨௮௮	௯	அவர் தங்களிதி	அவர்கள் தங்களிதி
,,	௧௦	ஜஸ்ரஷ	ஜஸ்ரஷ
,,	௨௫	ருக்க	ருக்குகக
௨௮௯	௩௪	செவவ	செவவ
௨௯௦	௧	உத்ராஷி	ஐத்ராஷி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
உகூ0	உஅ	தீவடு	தீவ
உகூக	கரு	ஐஹாவடு	ஐஹாவதெடு
,,	கஙூ	தியடுக்ஷ	தியடுக்ஷ
உகூஉ	உஉ	வரீதந்தா	வரீதந்தா
உகூங	க	ஷுஸ்வ	ஷும்வ
,,	ரு	ஹமவாநஸ்ய	ஹமவாநாஸ்ய
உகூச	க	ராஜாஙா	ராஜஙா
,,	,,	ஐஐஸ்யா	ஐஐாஸ்யா
,,	க0	க்ஷரி	க்ஷரி
,,	கசா	தியம்தவ்யஷ:	நியம்தவ்யஷ
,,	உரு	ஷாரக	ஷாரிக
உகூரு	ரு	ஸெரீதக	ஸெதக
,,	கசா	வுகாரக்வஐவ்ய	வுகாரக்வஐவ்ய
உகூசா	அ	வஷ்ர	வஷ்தர
,,	கரு	வவா	வவடா
,,	ஙஉ	வஷநயோரீ ஸ்ரக்வம்	தயோரீஸ்ரக்வ
,,	,,	உவயக்ஷகார	உவயக்ஷகார
ங00	க	நடுவெ	நவெ
,,	உக	வோயாரணா	வோயாரணா
,,	உரு	நியாய	ந்யாய
ஙoக	கசா	மைா	மையா
ஙoங	ரு	ஷிஜைய	ஷிஜிஜைய
ஙoச	கசூ	பொர்ந்த	போர்ந்த
ஙoரு	உகூ	வாஷ	வாய
ஙகஉ	உஉ	ஐஂவிகா	ஐஂவிகா
ஙகசா	ரு	நன்றன்முயி	நன்றென்முயி
,,	கள	மென்றிஐவெ	மென்றிம்ஐவெ
ஙகள	கஅ	ஷீபூ	நீள்
ஙஉஉ	ஙச	திக்ஷவெ	திக்ஷக்ஷவெ
ஙஙo	ங	விஷுத்தி	விஷுத்தா, தி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௩௩௪	௧௮	வெதந்ஸ	வெதந
,,	,,	வெதஸ்ந	வெதந
௩௩௬	௩௩	ஜதவஷ	ஜநவஷ
,,	௨௩	விரோயீநாம்	விரோயிநாம்
௩௪௬	௨௦	வுதிஷ்ஜ்ஞாந	வுதிஷ்டிஜ்ஞாந
௩௫௨	௩௧	நிஷேடா	நிஷேடாஷ
௩௫௩	௩	ஸஹாஸ்ய	ஸஹாஸ்த
௩௬௩	௨௧	வுாவ்ய	வுாரவ்ய
௩௭௦	௩௪	ரக்ஷஸ	ராக்ஷஸ
,,	,,	ஷித	ஷித்ர
௩௭௨	௩௩	உக்தாயடீ	உக்தாவாயடீ
௩௭௩	௯	காரிஷிடீ	காஷிடீஷி
௩௭௬	௬	ஸதேடீறுத	ஸதேஹடீறுத
௩௮௪	௨	நமரவேஸ்யாவா	நமரவேஸ்யா
௪௦௦	௩௦	ஸ்வக்தி	ஸ்வம்க்தி
௪௦௭	௨	ஸ்வாஹாவ	ஸ்வஹாவ
௪௦௯	௩௪	வு வேஞ	வு டவேஞ
௪௧௫	௧௮	ஸம்ஷாவிக	ஸம்ஹ்ரவித
௪௧௬	௩௨	வெஹாஹூ	வெஹாதஹூ
௪௨௧	௩	வெஹுஷா	வெஹூஷா
௪௨௩	௨௭	ஜந்ஷெத்ர	ஜந்வஷ்ரெத்ர
௪௨௪	௩௩	த்யாக்தி	த்யாக்ர
௪௨௫	௧	ணியில்வ	யில்வ
௪௩௨	௨௦	மரூவா	மரூஹூவா
௪௫௨	௨௦	வநஷெய	வநஷ்ஷய
௪௫௯	௧௩	ஶ்ரீவஸம்[illegible]	ஶ்ரீவஸம்க[illegible]
,,	௩௧	ஹமஆ	ஹமவஆ
௪௬௮	௧௭	கெள்ள	கொள்ள
௪௬௯	௪	பற்றுசாகம்	பற்றுசாகப்
௪௭௦	௨	செய்தார்	செய்தாள்
௪௭௧	௨௨	வெராக்ஷம்	வெராக்ஷா
௪௭௨	௧	மாப்ரோபலே	மாப்போலே
,,	௨	வாஸநம்	வாம்ஸநம்

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௪௭௩	அ	படுகுட்டு	படுகிற
௪௮௧	௧௮	ஐந்துக்குமிதி	அஞ்சுக்குமிதி
௪௮௫	௧௭	ஸ்வரான்	ரஸ்வரான்
௪௮௬	௨௨	ஔரவஸாத்னுலே	ஔரவஸாத்திலே
௪௮௭	௨௦	ஸ்வாகெதி	ஸ்வாகெதி
௪௮௮	௬	விஸ்வஸம்	விஸ்வாஸம்
௪௮௯	௨௫	[illegible]	[illegible]
௪௯௦	,,	னுடைய	னுடை
௫௦௦	௧௪	[illegible]	[illegible]
,,	௨௦	[illegible]	[illegible]
௫௦௨	௧௪	[illegible]	[illegible]
,,	௰௭	(வஶகெந)ஃ	(வஶகெந)
௫௦௪	௨௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௬	தக்கதுதான்	தக்கதான
௫௧௦	௩	[illegible]	[illegible]
௫௧௨	௧	[illegible]	[illegible]
,,	௨௨	[illegible]	[illegible]
௫௩௩	௩	கிறது.	கிறது,
௫௩௪	௨௫	[illegible]	[illegible]
௫௪௪	௧௪	[illegible]	[illegible]
,,	௩௧	[illegible]	[illegible]
௫௪௮	௧௭	[illegible]	[illegible]
௫௫௦	௧௪	[illegible]	[illegible]
௫௫௧	௨௬	[illegible]	[illegible]
௫௫௨	௩	[illegible]மாகையாலும்	[illegible]மாகையாலும்
,,	௨௬	கட்வது	கடவது
௫௫௬	௧	வேதோவ	வேஶ்ரவ
௫௫௭	௨	[illegible]	[illegible]
௫௬௨	௧௭	[illegible]	[illegible]
௫௬௬	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௨௨	[illegible]	[illegible]
,,	௨௪	[illegible]	[illegible]
௫௬௮	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௩	னென்றும்கொண்ட	னென்றும்[illegible] ளாலுமகொண்டாட